

تہ فسیری قورئانی بہ رزو بہ پیز

بہرگی بہ کم
سوورہتی (الفاتحة) و (البقرة)

دارالمعرفة
مبیزوت. لبنان

تفسیری قورئانی بہ زوہ سیر

علی باپیر

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

پیناسہ می کنیب

ناوی کتیب : تہ فسیری قورئانی بہ رزو بہ پیژ

نوسہر: عہلی باپیر

نہ خشہ شازی ناوہ وہ: عزالدین محمد عمر

بہرگ : عزالدین محمد عمر

نورہ و سالی چاپ: یہ کہ م ۱۴۳۳ - ۲۰۱۲

تیراژ : ۱۰۰۰ دانہ

لہ بہ ریوہ بہ رایہ تی گشتی کتیب خانہ کان ژمارہ ی سپاردنی (۷) ی سالی (۲۰۱۲) ی پی دراوہ

مافی لہ چاپدانہ وہی پاریزراوہ بو نوسہر

www.alibapir.net

پیشگی

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿١٠٢﴾ آل عمران،
 ﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا
 وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿١﴾ النساء، ﴿يَأَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ
 يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿٧١﴾ الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ
 الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ، وَكُلُّ ضَالَّةٍ فِي
 النَّارِ^(١).

خوینہرہ بہر پیزو خو شہ ویستہ کان!

هیچ گومانی تیدانیہ - بو مروقی برودار - کہ ئه و ته مه نهی له خزمهت دواپین
 کتیبی خوا (قورئان) دا به سه رده بری، جا به هر شیوهیهک له شیوهکانی له
 خزمهتدابووندا بی؛ خویندنه وه، تیفکرین و رامان، فیگردن، کاریگردن ... هتد،
 بهباشترین جیگرتن جیگا دهگری و خاونهکهی له دنیاو دواروژدا لئی بههرمهنده.

(١) ئه وه پئی دهگوتی: (خطبة الحاجة) که پیغمبر ﷺ هاوه لانی بهر پیزی فیرده کرد پیش هر
 قسهیهکی گرنگ بیلین، وهک وتاری جومعه و داخواییگردن (خطبة) و .. هتد، وه ئه م وتاره هرکام
 له: الترمذی: (١١٠٥)، والنسائی: (١١٠٤)، وابن ماجه: (٨٩٢) وأحمد: (٣٧٢٠)، وطبرانی: (٢٤١٤)
 هیناویانه و (مسلم) یش به شیکی هیناوه.

تەفسىرى قورئانى بەرزو بەرپىز پىشەكى ﴿ ٤ ﴾

منىش كە - وهك باسكردنى چاكەى خوا (التحدت بنعمة الله) دهىخەمەر وو- له وهتى فامم كردۆته وه، خواى به به زههه و به خشهر چاكەى له گهل كردوووم، به فه رمايشتى بهرزو بى وینهى خۆیه وه سه رگه رمى كردوووم، به ر له ته مه نى بىست سالىى يه وه هيداىه تى داوم، كه قورئانى به رپىزو پىز له به ر بكه م، سه رقالىى خويندنه وهى ته فسیره كانى قورئان و تىوه رپامانى ئايه ته پر به ركه ته كانى و، لىوردبوونه وه يان به م.

هه ر بۆيه ش تىكراى كتىب و نامىلكه و وتارو ده رسه كانم، كه م و زۆر له به ر رۆشناى قورئان دابوون، كه دياره هه ر ئەمه ش شتىكى سروشتيهه؛ ئاخىر ئايا ئىسلام بىجگه له قورئان پاشان سوننه تى پىغه مبه ر ﷺ، كه ئەو يش هه ر روونكردنه وهى قورئان و چۆنيه تى جىبه جىكردن و كارپىكردنيه تى، شتىكى دىكه يه؟! بىگومان نه خىر.

ئىنجا له مپىز سالىش بوو كه براو خوشكانىكى دلسووزى نزيك و ئاشنام، داوايان لىده كردم كه ده ست بكه م به دانانى ته فسىرو لىكدانه وه يه كى قورئان، هه تا له ربه مه زانى سالى (١٤٢٨) دا هاته دلمه وه، كه ناوى خواى لىبه يىنم و ده ست به و كاره كه وه ره و گرنگه بكه م، به لكو ورده ورده به پى بوارو ده رفه ت، هه رساله هه ندىكى لى ئەنجام بده م، له گهل سه رقالىى زۆرو جوړاو جوړيشدا، هه تا ده رفه تىكى وام بو ده رپه خسى كه بتوانم خىراى تىدا بكه م و خۆمى بو يه كلالى (متفرغ) بكه مه وه و، خوا پشتىوان بى ته واوى بكه م، ئەگه ر ته مه ن به به ريه وه مابى.

سه رچاوهى دانانى ئەم ته فسىرو لىكدانه وه يه شهم وپراى سه رنجدانى زۆربهى ئەو ته فسىرانهى كه باون و ده ستم پىيان گه يشتوه، برىتیه له وردبوونه وه و تىوه رپامانى خۆم له خودى قورئان، چونكه بىگومان قورئان هه ندىكى هه ندىكى روون ده كاته وه: (القرآن يفسر بعضه بعضاً)، پاشان سوننه تى پىغه مبه رى خوا ﷺ، چونكه پىغه مبه رى خواش روونكه ره وه (مبىن)ى قورئانه، وهك خوا ﷺ

فه رموو يه تى: ﴿ ... وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ

يَنْفَكُرُون ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل، واته: وه زىكرمان بو لاي تو ناردۆته خوار تاكو ئەوهى بو خه لكى نىرراوته خوار، بۆيان روون بكه يه وه، وه به لكو خو شيان بىر بكه نه وه.

ئومیدیشم وایه - به یارمهتی خوای به خشر ﷺ - شایستهیی ئەوهم هەبێ تەفسیرو لیکدانەوهیەکی وا بۆ قورئان پێشکەش بە مسوڵمانانی کوردستان بکەم، که له قورئان بوەشیتەوهو مایه‌ی به‌هره‌و سوودی خوینەرانی بێ، به تایبەتیش که زیاتر له سی (٣٠) ساله له‌گه‌ڵ قورئانی به‌رزو مه‌زن و تەفسیره‌کانی و کتیبه‌کانی سوننه‌تدا خه‌ریکم و ده‌یان کتیبو به‌ره‌می جو‌را و جو‌رم له زۆربه‌ی بواره‌کانی زانسته‌کانی شه‌ریعه‌تدا پێشکەش کردوون.

شایانی باسیشه که ئەو بیست و دوو مانگ زیندانیی کرانەم له‌لایه‌ن ئەم‌ریکاوه - له (٢٠٠٣/٧/١٠ تاكو: ٢٠٠٥/٤/٢٨) - ده‌رفه‌تیکی گه‌وره‌و گرنگ بوو، بۆ زیاتر پێدا قوولبوونه‌وه‌ی کتیبی خوا تبارک و تعالی، وه بۆ په‌یدا‌بوونی تیگه‌یشتنی تایبەت له باره‌ی زۆریک له نایه‌ته‌کانی یه‌وه، ئەم راس‌تییه‌ش له کتیبی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر دره‌وشاوه‌ته‌وه^(١)، به‌لام هه‌لبه‌ته نائیم و هیچکە‌سیش بۆی نیه بلی: که ئەم تەفسیره‌ی من تیروته‌واوه، چونکه وێرای سنوورداری‌بوونی تواناو برستم له به‌ران‌به‌ر کتیبی له هه‌موو روویکه‌وه رها (مطلق) و بیسنوور (لا محدود)ی خوادا، نه‌شمو‌یستوه که زۆر به‌ملا‌ولادا بچم و بچمه نیو هه‌ندیك ورده‌کارییه‌وه، که یان من تییدا پسپۆرو شاره‌زا نیم، یان خوینەر پێویستی پێی نیه، له کاتی‌کدا ده‌یه‌وی له قورئان تی‌بگات و بزانی خوا تبارک و تعالی راسته‌وخۆ چی پێ فەرمووه؟!

ئنجا هەر لێره‌شه‌وه به پێویستی ده‌زانم پڕ به دل سوپاسی ئەو برا گه‌نجه رووح سووک و گورج و گۆل و دل‌سوژه بکەم (حه‌زی نه‌کرد ناوی به‌ینم)، که هه‌لسا به نووسینه‌وه‌و هینانه سه‌ر کاغه‌زو، پاشان تایپکردن و دوایی پێد‌چوونه‌وه‌و هه‌له‌گیری، سه‌رجه‌م ئەم زنجیره‌ ده‌رسه، که له ئەسلدا له شیوه‌ی وتار (محاضرة) دا پێشکەش کراون، هه‌روه‌ها هه‌لسا به (تخریج)ی سه‌رجه‌م ده‌قه‌کانی

(١) ئەو کتیبه که ئیستا به‌رگی یه‌که‌می له چاپخانه‌و ئەوانی دیکه‌شی له ناماده‌کران دان بۆ چاپ، سه‌رجه‌م هه‌شت به‌رگ و نزیکه‌ی چوار هه‌زار (٤٠٠٠) لاپه‌ره‌یه‌و، هه‌ولم داوه به گشتی تییدا باسی سه‌رجه‌م لایه‌نه‌کانی ئیسلام بکەم، تاکه سه‌رچاوه‌شم قورئان بووه، وێرای ده‌قه‌کانی سوننه‌ت که له هۆش (ذاکرة) دا بووون.

تەفسىرى قورئانى بەرزو بەپىر پېشەكى ﴿ ٦ ﴾

سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پیکراوەکانەو، زەحمەت و ماندوو بوونیکی زۆری بەم بەرگی یەكەمەو - كە سەرجهم سوورەتى (البقرة) دەگریتە خۆی - كیشاوە، خوا بە باشتەرىن شیۆه پاداشتی بداتەو، هەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزبى^(١)، لە خۆی بەرزو بیهاوتاش داواكارم ئەو جوړه گەنج و لاوانه له كوران و كچان لەنیۆ گەلهكه ماندا زۆر بكات.

شایانی باسیشه كە ئیمە لەم تەفسیره ماندا باسی بەش (جزء) هکانی قورئان و دابەشکردنەکانی دیکەى وهك: - (حزب) - ناکهین، چونکه هەر سوورەتیک بۆخۆی شتیکی سەربەخۆیه و سەرجهم ئایهتەکانی وهك ئالقهکانی زنجیریک پیکهوه پهیوهستن و، ئاشکراشه كە دابەشکرانی سەرجهم قورئان بۆ سى (٣٠) بەش (جزء) و شهست (٦٠) (حزب)، شتیكه له لایه ن زانایانهوه كراوه، بۆ ئاسانکاریی خویندنی قورئان، دیاره ئیمە له دابەشکردنی بەرگەکانی ئەم تەفسیره شدا دیسان حساب بۆ بەشهکان (أجزاء) ی ناکهین و به گویره ی سوورەتهکان بەرگەکانی دیاری دهکەین.

دوا قسهشم ئەوهیه كه:

ئەم تەفسیره - وهك پېشتر گوتمان - له ئەسلدا بەشیۆه ی دەرس و وتار پېشكەش كراوه، بەلام دواتر خۆم دووجار به وردی پېیدا چومەوه و به پېی پېویست دەستکارییم كردوه، دیاره هه موو دەرسیكیش به ناوی خواو ستایشی خوا ﷻ دەستی پیکردوه، بەلام ئیمە له سەرەتای دەرسەکانەوه ئەوانه مان لابردوه، بۆ زۆر دووباره نه بوونهوه، ئەو (خطبة الحاجة) یه ی له سەرەتای ئەم پېشكەیییه وه هاتوه، له جیاتی سەرەتای سەرجهم دەرسەکانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

دووشه ممه ٢٥ رجب ١٤٣٢

ههولير ٢٠١١/٦/٢٧

(١) ئەو برا دلۆسۆزه نېستاش پاش سوورەتى (آل عمران)، سەرگەرمى سوورەتى (النساء) و عەزميشى جەزم كردوه، كه ئەگەر تەمەنمان بەردەوام بى، هەتا كۆتايى ئەم تەفسیره سەرگەرمى كارەكەى بى.

وتهیهك لهبارهی ئەم تهفسیرهوه^(١)

الْحَمْدُ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَهْدِيهِ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَتُوبُ إِلَيْهِ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضِلِّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

له خزمهت قورئان دابوون، واته: له خزمهت خوای پهروهردگار دابوون، که نیعمهت و فهزلیکه خوای بهخشهر به هه موو کهسی رهوا نابینن تا پیی بهخشنی، وهک فهرموو یهتی: ﴿... قُلْ إِنْ أَلْفُ ضَلَّ بِإِذْنِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مِنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْنُصُ بِرَحْمَتِهِ مِنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ آل عمران، بویه ئینسان دهبن ههولبدا، نهو کهسهبن که شایهنی نهو فهزله بن، که پره له فهیزو بهره کهتی خوای پهروهردگار، ننجا ژیان له ژیر سیبهری قورئاندا به فههم و تیگه یشتنی ماموستای زمان رهوان، جوړه ژیانکی تایبهته...!

بهراستی تیگه یشتنی جهنابی ماموستا بو کهلامی خوای قسه لهجن، تام وچیژو لهززهتی تایبهتی ههیه، وه ئینسان وا ههست دهکات نهو زانا بهرپزه زور چاک له ماناو مه بهستهکانی کهلامی خوای پهروهردگار گه یشتوه، وه ئومیدم وایه خوای بهخشهر نهو بهخته وهرییهی به منی داوه لهکاتی نووسینه وهی ئەم تهفسیرهدا، به ههر کهسیکی تری بدات، که دهیخوینیتیهوه.

(١) ئەم وتهیه هی نهو برا گهنجه دلسوژهیه، که وهک نامازهم پیدا ههلساوه به ئهرکیکی زور، له ناماده کردنی ئەم بهرگی یه کهمه ی ئەم تهفسیرهدا.

وہ داواکارم لە خوای بەخشەر تەمەنى جەنابى مامۇستا دريژبکا بۇ تەواوکردنى تەفسىرى كەلامەكەىو، چەندىن كارى گەورەى تر، كە جەنابى مامۇستای بۇ نامادە كرددوہ.

بىگومان من لەو ماوہى، كە خەرىكى نووسىنەوہى ئەم تەفسىرە بووم جوړە ژيانىكى تايبەت ژياوم ! وە ھەمىشە ھەستم بە بەرەكەتى كات كرددوہ، بۇ نموونە: جارى وا ھەبوو دە (۱۰) كاتژمىر دەمنووسىيەوہو بە ھىچ شىوہك ھەستم بە ماندوو بوون نەدەكرد، تەنيا ئەوہ نەبى، كە سەپىرى پەنجەم دەكرد، دەمىنى خواربوو تەوہ بەھۆى ئەو قەلەمەوہ كە پىي دەمنووسى، رۆژيک بە جەنابى مامۇستام گۆت: مامۇستا من ئەوہندە زۆر دەنووسم، ھىچ ھەست بە ماندوو بوون ناكەم؟! باسى خواربوونى پەنجەكەشم بۇ كردد!

جەنابى مامۇستا خەندەكى ھاتە سەر لىوى و فەرمووى: كاكە (...). ئەوہ بەرەكەتە بەرەكەت! خوای پەروەردگار دەستى گرتووى، جا ئەوہى راستى بى من تا ئەو كات نەمدەزانى بەرەكەت يانى چى؟! بۆيە ھەستىشم بەو بەرەكەتە نەكردبوو، وە زۆربەى جارەكان لەبەر لەزەت و خوښىيەكانى تيگەيشتم لە مەبەستەكانى قورپاننى بەپىز، نان و چام لە پىش سارد دەبوو، زۆر جار شەوان نەدەنووستم و خەويشم نەدەھات، واتە: ھەستم بەوہ نەدەكرد كاتى خەوہ ... ئەوہى راستى بى ناتوانم وەك پىويست باسى خوښىيەكانى ئەو كاتانە بكەم، كە لەگەل مامۇستا لە خزمەت سوورەتى (البقرە) دابوو، وە ئەو كاتانەش دلتيام دووبارە نابنەوہ، مەگەر ئەو كاتەى كە دەست بە نووسىنەوہى تەفسىرى سوورەتى (آل عمران) و سوورەتەكانى ترى قورپان دەكەين، كە **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** ھەموو قورپان تەواو دەكەين.

لە كۆتاييدا دەمەوى نامازە بە ھاوكارى چەند براپەك بكەم، كە لەگەلئان (تايپ) كردم دواى ئەوہى خستبوومە سەر كاغەز، خوا پاداشتىان بداتەوہو تەرازووى چاكەكانىان گران بكات، شايانى باسيشە كە زياتر لە چوار جار پىداچوونەوہم بۇ

تەفسىرى قورئانى بەرزو بەپىر وتەبەك لەبارەى ئەم تەفسىرەوہ ﴿ ۹ ﴾

ئەم تەفسىرە كردوہو، خویندووومەتەوہو ھەلەچننیم بو كردوہو، وە چاك تىگەشتووم بوہ لە سەرەتادا شاھەدىي تايبەتبوونى ئەم تەفسىرەم دا.

خوای پەروردگار بە لوتفو كەرەمى خوۋى لەو كەسانەمان بگىرئى، كە شاھىستەيى ئەوہيان تىدايە لە خزمەت كەلامە بەرزو بەرپزەكەى ئەو دابن و، بمانرازيئىتەوہ بەو سىفەتە بەرزانەى، كە بەھۆيانەوہ ئىنسانەكان لەلای ئەو خوشەويست دەبن.

والحمد لله رب العالمين.

گەنجىك

۵ / شعبان / ۱۴۳۲ ھ

ھەولير

ری خوشکردن

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى وَسَلَّمْ وَبَارَكَ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ أَجْمَعِينَ مِنَ الصَّحْبِ وَالْأَزْوَاجِ وَالْقُرَابَةِ وَالتَّابِعِينَ لَهُمْ
بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ .

به پیزان !

خوا پشتیوان بی له مپو به دواوه، که نه مپو یه کی رهمه زانی سالی (۱۴۲۸) ی
کؤچییه، نه وهندهی دهره تمان بی، زنجیره دهرسیک دادمه زرنین، له ژیر
ناوونیشانی زنجیره دهرسی: (تهفسیری قورئانی بهرزو به پیز) دا، ناشکراشه له
خزمهت قورئان دابوون، واته: له خزمهت خوی پهروهردگار دابوون، وه پاشانیش
له خزمهت پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دابوون، خوا که بو خوی قورئانی فهرمووه، وه
پیغه مبه ریش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که لی وهرگرتوه، دوی نه وهی که خوی کاربه جی به
جوبرائیلدا بو ی ناردوهو، یه که مین دلیک که قورئانی بو سه نازل بووه، دل و
دهروونی موباره کی پیغه مبه ری خاتم بووه، وه له خزمهت قورئان دابوون له
راستیدا شانازییه که خوی به خشر به هموو که سی رهوا نابینی و خیرو
نیعمه تی که شایسته ی هموو کهس نیه، بو یه نیمه نه گهر خوا یارمه تیمان بدات به
هر شیوه به که له شیوه کان له خزمهت قورئان دابین، ده بی هست به وه بکه مین، که
خوی بی وینه، نیعمهت و چاکه یه کی زور گه وره ی له گه لماندا کردوه، وه ده بی له
خوا بیار پیینه وه: خوی به وامن لیبکه ی که شایسته ی نه وه بین نه و نیعمه ته مان تییدا
به رده وام بی و وه شوکرو سوپاسی نه و نیعمه ته به جی بینین.

شایانی باسیشه که بو پیشکesh کردنی نه م زنجیره دهرسه: (تهفسیری قورئانی
بهرزو به پیز) سوود له ژماره یه کی زور له تهفسیرهکانی قورئان وهرده گرم که
گرنگترینیان نه مانه ن:

- ۱- جامع البیان فی تأویل القرآن، الطَّبْرِي.
 - ۲- تفسیر القرآن العظیم، ابن کثیر.
 - ۳- الجامع لأحكام القرآن، القرطبي.
 - ۴- التفسیر الکبیر أو مفاتیح الغیب، فخرالدین الرازی.
 - ۵- فتح القدير، الشوكاني.
 - ۶- محاسن التأویل، القاسمي.
 - ۷- في ظلال القرآن، سيد قطب.
 - ۸- تفسیر المنار، رشید رضا.
 - ۹- صفوة التفاسیر، الصابوني.
 - ۱۰- تفسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان، عبدالرحمن بن ناصر السعدي.
 - ۱۱- مُفْرَدَات أَلْفَاظُ الْقُرْآن، راغب الأصفهاني.
- شایانی باسه و پیرای ئەم تەفسیرانە سوودم لە چەند تەفسیر و سەرچاوەی دیکەش وەرگرتووە، کە لە کۆتاییدا بەگشتی ئاماژەیان پێدەکەین.
- هەلبەتە و پیرای وردبوونەووە و پامان و تیگەشیشتنی خۆیشم.
- دیاره بو شیکردنەووەی وشەکانی قورئانیش، بە شیوەیەکی بنەرەتی و بە پلە یەکەم پشت بە کتیبەکە ی (راغب الأصفهاني) دەبەستم، بەلام جاروبار سوود لە هەندیک لە فەرھەنگەکانی زمان عەرەبیش وەر دەگرم، بە تاییبەت (المعجم الوسيط).
- ئەنجا کە لێرە سەرچاوەکانی ئەم زنجیرە دەرسەم خستەپروو، بە پێویستی نازانم هەمیشە ئاماژەیان پێ بکەمەووە، مەگەر لە هەندیک حالەتی تاییبەتیدا کە پێویست بکات، لەکاتی خواستنەووە (اقتباس) ی دەقی یەکیکیاندا، کە ئەوکاتە بە بەرگ و لاپەرەووە ئاماژەیان پێ دەکەین.

چۈنپه تى و نه خشه تى تهفسىر كردنى سوورته تو نايه تهكان

ئەو نه خشه يه تى كه من دامناوه بو تهفسىر كردنى قورئان، بو حهوت قۇناغ دابهش بووه، بهمجوره:

۱- پيناسه كردنى سوورته تهكه يان ئەو كۆمهله نايه ته، كه دهرسه كه پيكدپن، به

كورتى روى دهكه ينه وه، كه له چ بابتهك ددوين و تهوهره كانيان چين؟!

۲- نووسين و خستنه روى ئەو كۆمهله نايه ته كه دهويستري لهو دهرسه دا بتويژرينه وه.

۳- ماناى وشه به وشه نايه تهكان به كورتى و پوختى.

۴- شيكردنه وه ئەو وشانه ي حه وجي شيكردنه وه و روونكردنه وه ي زياترن و، ساغكردنه وه مانا بنه رته ييه كه يان.

۵- باسكردنى هوى هاتنه خواره وه (سبب النزول)، ئەگهر هه بى.

۶- ماناى گشتى نايه تهكان، واته تهفسىر كردن و روونكردنه وه نايه تهكان به سه ريه كه وه به گشتى.

۷- خستنه روى مه سه له گرنگه كان، واته ههر مه سه له يه كه نه گونجاي وهك

پيوست تيشكى بخريته سهر، لهم قۇناغى حه وته مه دا ده يتويژرينه وه بو ي

قهره بوو دهكه ينه وه، جا چ په يوه ندى به لايه نى فيكرو عه قيد وه هه بى، چ به

لايه نى حوكم و سياسه ته وه، چ به لايه نى سهره و ميژو وه وه، ... هتد.

دهرسی یه که م

چهند زانیارییهك لهبارهی قورئانهوه

پیناسهی ئەم دهرسه

لهم دهرسی یه که مه دا یازده بابته دهخهینهروو، که وهك پیشهکی و ریخووشکردن وان، بو ناسینی قورئان و لیتیگه یشتنی و مامه ئهی راست و دروست له گه ل کردنی^(۱)، هه لبه ته زور به کورتیی و گوشراویی:

یه که م: قورئان چییه؟

وشهی (قرآن) قورئان له سه ر وه زنی (فعلان) به مانای (مقرؤ)، واته: خوینراوه، دی، ده گوتری: (قرأ یقرأ قرأناً)، وه ده شگونجی به مانای (قراءة) خویندنه وه ش بیته، وهك خوی زاناو توانا ده فه رموی: ﴿ فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَانْبِعْ قُرْآنَهُ، ﴿۱۸﴾ القيامة، واته: (فإذا تلوناه فاتبع تلاوته): هه ركات خویندمانه وه شوین خویندنه وه که ی، نه وه نه گهر (قرآن) چاوگ (مصدر) بی، نه گهر ناو (اسم) یش بی، نه وه ناوه بو قورئان، واته: (مقرؤ) خویندراو، جا خوا ﷺ ناوا پیناسهی قورئانمان بو ده کات و له سووره تی (الشعراء) دا ده فه رموی: ﴿ وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۹۲﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿۱۹۳﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿۱۹۴﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿۱۹۵﴾، نه وه پیناسه یه کی زور کورت و پوخته که خوی بهرزو مه زن پیناسهی کتیب و فه رمایشتی خوی پی ده کات، ده فه رموی: ﴿ وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾، واته: بیگومان

(۱) واباشه سه رنجی کتیبی: (ئه کی سه رشانمان بهرانبه ر قورئان) بدری، ههروه ها کتیبی: (چون باشتر له قورئان به هره مه ند ده بین؟)، که هه ردووکیان هی به ندن و له لایهن سه نته ری (حیکمه) وه چاپ و بلا وکراونه وه.

تفسیری قورئانی بر زویر پیتر چند زانیاریهك له باره ی قورئانه وه ﴿ ١٤ ﴾

ئهم كتیبه (نیرواوه خوار)ی پهروهردگاری جیهانییانه، ئهم ئایه ته سهرچاوه ی لیوه هاتنی قورئان دیاری دهکات که کییه؟ که پهروهردگاری جیهانییانه و خاوهنی جیهانه گانه، ئه ویش (خوار)یه ﷺ.

ئنجنا ئایا کی هیناویهتی و ئه و پهیکه و ئه و په یامبه رهی که له لای خواوه و له ئاسمانه وه بو سهر زهوی هیناویهتی، کییه؟ ﴿ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴾، واته: (الرُّوحُ الْأَمِينُ) هیناویهته خوار بو سهر دئی تو، که مه بهست جوپرائیله ﷺ، چونکه خوا له قورئاندا جوپرائیلی به (روح) ناوهیئاوه، وهك فه رموویهتی: ﴿ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا ﴾ ﴿ ٣٨ ﴾ النبأ، وه به (الروح الأمين)یش ناوی هیئاوه وهك له سوورهتی (الشعراء) دا هاتوه، وه به (جبریل)یش ناوی هیئاوه، وهك له سوورهتی (البقرة) دا هاتوه: ﴿ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ ... ﴾ ﴿ ١٧ ﴾ البقرة، وه به (الروح القدس)یش ناوی هیئاوه . وهك له سوورهتی (النحل) دا فه رموویهتی: ﴿ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ ... ﴾ ﴿ ١٠١ ﴾، جا دیاره وشه ی: (روح) ناوی جوپرائیله و به هه ركام له (الأمین) واته: ئیماندار و دستپاک، وه (القدس) واته: پاک و پیروژ، وه سف کراوه، وشه ی (قَلْب)یش له قورئاندا هه م به مانای دل و هه م به مانای عه قلیش دئی، به لام که ده ئیین: وشه ی (قَلْب) به مانای دل دئی، نهك ئه و دئه گوشتینه که دهیزانین، به لکو ئه و دئه مه عنه و ییه ی، که په یوهندی هه یه به و دئه گوشتینه یه وه که له لای چه پی سینهدا هه یه، ئنجنا (قَلْب) ئه گهر مانای دئی مه عنه و یی په یوهست به دئی گوشتینی نیو سینهی لی بگیرئی، واته ئه و هیزه ی که ئینسان شتی پی قبول یا خود رهفز دهکا، وه شتی پی خوشدهوی یان دهیبووغزینی، واته چه قی ئیراده و خواستن و ویستن. وه ئه گهر مه به ستیش پی عه قل بیت، واته: ئه و شته ی که ئینسان شته گانی پی دهرك دهکات و که شف دهکات.

تفسیری قورئانی برزو پیر چند زانیاریهك له باره ی قورئانه وه ﴿ ١٥ ﴾

ئنجنا قورئان بۆچی نییراوه؟ ﴿لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾، واته: ئامانج له نییرانی قورئان ئه وهیه، كه تۆ له وریاكه رهوان بی، وه هۆشیاركه ره وهی خه ئکی بی، وهك هه موو پیغه مبه رانی دیکه (عليهم الصلاة والسلام)، ئنجا ئایا قورئان به چ زمانیک نییراوه؟

﴿بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾، واته: ئەم قورئانه به زمانیکی عه ره بی رپوون و ئاشکرای بی گری و گۆل هاتوه.

زانایانیش ئاوا پیناسه ی قورئانیان کردوه: ((القرآن: هُوَ كَلَامُ اللَّهِ الْمُعْجَزِ الْمُنَزَّلُ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ ﷺ الْمَكْتُوبُ فِي الْمَصَاحِفِ، الْمَنْقُولُ عَنْهُ بِالتَّوَاتُرِ، الْمُتَعَبَّدُ بِتِلَاوَتِهِ)). وهك دکتور (صُبحي الصالح) له (مباحث في علوم القرآن) دا^(١) هیناویه تی و ده ئی: ئەم پیناسه یه هه موو زانایان له سه ری یه ك دهنگن. واته: قورئان ئه و فه رمایشته دهسته وسانكه ره یه، كه دابه زیوه بۆ سه ر موحه ممه د پیغه مبه ری خوا ﷺ، كه له موصحه فه كاندا نووسراوه، كه به شیوه ی ته واتور له پیغه مبه ره وه ﷺ گواستراوه ته وه، خویندنه وه كه ی خوا په رسته یه .

(ته واتور) یش: ئه وه یه كه كۆمه له كه سیك شتیك بگوازنه وه له سه رچاوه یه ك و، ئه وانیش بیگوازنه وه بۆ كۆمه ئیکی دیکه و، ئه وانیش بیگه یه ننه كۆمه ئیکی دی... تاكۆتایی، كۆمه ئیکی وا كه هیج عه قلی رپگنا نادات بلئ: ئه وانه له سه ر درۆ كۆده بنه وه^(٢).

دووهم: ناوه كانی قورئان:

قورئان چوار ناوی سه ره کی هه ن:

(١) ص (٢١).

(٢) المتواتر: اسم فاعل مشتق من التواتر وهو التتابع قال تعالى: ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا...﴾ (٤٤) المؤمنون، أي واحداً بعد واحد، واصطلاحاً ما رواه جماعة في كل طبقة من طبقات السند تحيل تواطؤهم وتوافقهم على الكذب واستندوا إلى أمر محسوس. (الجداول الجامعة)، ص (٤٦٢) الشيخ الدكتور: جاسم بن محمد بن مهلهل الياسين و نخبة من طلبة العلم.

تفسیری قورئانی برزو بپیر چند زانیاریهك له باره ی قورئانه وه ﴿ ١٦ ﴾

خوای زاناو شارهزا قورئانی به چوار ناو ناوزه د کردوه، به لام دیاره به چهندان وهسف وهسفی کردوه، جا چوار ناوهکانی قورئان بریتین له:

١- القرآن: وهك خوای بی وینه دهفه رموی: ﴿ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ

مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ الواقعة،

واته: بیگومان ئەمه قورئانیکی به پیزه (یا خود قورئانیکی به خشندهیه)، وشه ی (کریم) هه م به مانای (به پیز) دی، هه م به مانای (به خشنده) دی.

٢- الكتاب: ناوی دووه می قورئان بریتیه له (کتاب) وهك له چهندان شویندا خوای

بی هاوهل به (کتاب) ناوی هیئاوه، بو وینه له سوورته ی (البقرة) دا، که

دهفه رموی: ﴿ الْم ﴿١﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ ، واته: ئەو

کتیبه گومانی تیدا نیه رینماییکه ره بو پاریزکاران. ئنجا قورئان وهك گوتمان واته: خویندراوه. ئەدی (کتاب) یانی چی؟

(کتاب) واته: نووسراو یان نووسراوه و ئەسلی وشه ی (کتاب) یش له

(کتب) وه هاتوه یانی: (جمع) کوی کرده وه، چونکه بیت و وشه کان کۆده کرینه وه.

٣- الذکر: ناوی سییه می قورئانه، وهك خوای به به زه یی له سوورته ی (الحجر) دا

دهفه رموی: ﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١﴾ الحجر، واته: ئیمه

خۆمان زیکرمان ناردۆته خواری و هه رخۆشمان پاریزه رینی.

جا ئایا (ذکر) یانی چی؟ واته: بیرخه ره وه، چونکه قورئان ئیمان

ده خاته وه بیر ئینسان، هه ره ها هه موو ئەو راستییانه ی که له گه ل سروشت و

فیطرته ی ئینساندا تیکه ه لشیلراون و لیان بیئاگا ده بی، ده یان خاته وه بیر.

٤- الفرقان: ناوی چواره می قورئان (فرقان) ه، وهك خوای ﴿ عَنكَ فَهَرْمُوهِي تِي:

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾ الفرقان،

(فرقان) یش واته: هه ر شتی که: هه ق و ناهه ق، هه لال و هه رام، چاک و خراب،

تفسیری قورئانی بر زور بیتر چهند زانیاریهك له باره ی قورئانه وه ﴿ ۱۷ ﴾

راستی و درؤ... هتد، له یهك جیاکاته وه وه فسهلئان بکات، قورئان ئه وه چوار ناوه ی هه یه که وهك ناوی پیناسران (الإسم العَلَم) بؤی بهکارهینرابن له قورئاندا.

سییه م: سیفه تهکانی قورئان:

خوای پهروه دگار له کتیبی خویدا، به زور وهسف پیناسه ی قورئانی کردوه، که بهزهحه مت دهگونجی ئینسان سه رژمیری هه موویان بکات، بهلام ئهوانه ی که زور بهرچاوو گرنگن من هیناومن، که بریتین له:

۱- (العظیم) واته: مهزن وهك، له سووره تی (الحجر) دا دهفه رموی: ﴿ وَلَقَدْ

ءَاٰتٰنٰکَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثٰنِ وَالْقُرْءَانَ الْعَظِیْمَ ﴿۸۷﴾، واته: بیگومان ئیمه حهوت له دووباره کراوهکانمان به تۆ بهخشیوه (ئه ی موحه ممه د)، وه قورئانی مه زنیشمان پی بهخشیوی، زوربه ی تویره رانی قورئان ئه گهر نه ئیین هه موویان ده ئین: مه بهست له ﴿ سَبْعًا مِّنَ الْمَثٰنِ ﴾، سووره تی فاتیه یه، که حهوت ئایه تی تیدان و زور جار دووباره ده بنه وه، وه مه بهست ﴿ وَالْقُرْءَانَ الْعَظِیْمَ ﴾ یش هه موو قورئانه وه له نیویدا سووره تی فاتیه ش، وه دیاره خوا ﷻ چهنده خاوه نی مه زنی و عه زمه ته، فه رمایسته که یشی له قه دهر خو یه تی.

۲- (الکریم) واته: بهرپز یان بهخشنده، وهك له سووره تی (الواقیعه) دا

دهفه رموی: ﴿ اِنَّهُ لَقُرْءَانٌ کَرِیْمٌ ﴿۷۷﴾، (کریم) یش له که ره مه وه هاتوه، واته: بهخشنده یی یاخود ریز، وه له واقیعه شدا قورئان هه م خاوه ن ریزو حورمه تی زورگه وره یه وه، هه م زوریش بهخشنده یه، زور بهرپزه چونکه دیاره خوای بی هاوتا بو خو ی (ذو الجلال والاکرام) ه، ئنجا قورئانیك له لای خوای خاوه ن ریزه وه هاتبی، دیاره هه ر بهرپزه، وه قورئان زوریش بهخشنده یه وه بهراستی هه رکه سی له قورئاندا نزیك بی، زوری پی ده بهخشی، چونکه زور سه خیه.

۳- (العلی) واته: بهرز.

تەفسىرى قورئانى بەرزو پىز چەند زانىبارىيەك لەبارەى قورئانەوہ ﴿ ۱۸ ﴾

۴- (الحَكِيم) واتە: كاربەجى و قسە لەجى و كارامە، وەك لە سوورەتى (الزخرف) دا دەفەرموى: ﴿ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ ۝٤ ﴾، واتە: قورئان لە ئەسلى كتيبدا { كە مەبەست پيى (لوح المحفوظ) ه، ئەو شتەى كە خوا هەموو زانىبارى خوى تيدا تۆمار كردو، كە هەرخواى پەروەردگار بوخوى دەزانى چييه و چۆنە؟ } بەرزو و كاربەجىيە، وە بە دئىيائى يەوہ هەركەسى لە قورئانەوہ نزيك بى و هوگري قورئان بى، قورئان بەرزى دەكاتەوہو حيكەت و دانايى و وەستايى و كارامەيى پى دەبەخشى.

۵- (العَزِيز) واتە: زال و بالادەست، وەك لە سوورەتى (فصلت) دا دەفەرموى: ﴿ وَإِنَّهُ لَكِنْتُبٌ عَزِيزٌ ۝٤١ ﴾، واتە: ئەم كتيبە كتيبيكى زال و بالادەستە، (راغب الأصفهاني) دەلى: (العَزِيزُ مَنْ كَانَ مَمْنُوعُ الْجَانِبِ) واتە: عەزىز، كەسيكە خەلك زەفەرى پى نەبا، خەلك پيى نەويرو نەتوانن بەسەريدا زال بن، قورئانيش كتيبيكى عەزىزەو هيچ كەسيك نەك هەر خوى لە قەرەنادا، بەلكو تۆزى ريشى ناشكىنى، وە هيچ كەسيك نەك هەر نەيتوانيو، كە وەلامى تەحەدداكانى بداتەو، بەلكو لە بەرانبەريدا دەستەوسان و دەستە ئەژنو دانىشتو، وە قورئان عەزىزەو هەركەسيك بەراستى لى نزيك بى عىزەتى پى دەبەخشى، وە هەر ميللەتيك روو لە كتيبي خوا بكات، عىزەتى بو دەرخسپنى.

۶- (المُبَارَك) واتە: خاوەن پىز، وەك لە سوورەتى (ق) دا خوا كاربەجى دەفەرموى: ﴿ وَزَلَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَكًا ... ۝٩ ﴾، واتە: وە لە ئاسمانەوہ ئاويكى موبارەكمان ناردۆتە خوار، (واتە: ئاويكى بەپىز) باران بە پىزە شت دەروينى، هەروەها قورئانيش بە پىزو بە بەرەكەتە، وشەى موبارەك ئەوہ ماناكەيەتى، واتە: خاوەن بەرەكەت و پىزو بەرەم، لە كوردهواريى خۆماندا وشەى موبارەك بەكارديت بو (شتى موتفەرك و پىروژ) كە ئەوہ ماناى وشەى (مقدس) ه، بەلام موبارەك جيايە، وە خواى زانا لە قورئاندا كتيبي خوى بە موقەددەس ناو نەناو،

بەلكو بە موبارەكى ناواناوە، وە ئەووە جوولەكەو نەصرانییەكانن بەكتیبی خوێان دەلێن: كتیبی پیرۆز (الكتاب المقدس)، خوای کاربەجئ لە سوورەتی (ص)دا دەفەرموئ: ﴿ كَتَبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴾ ﴿٢٩﴾، واتە: ئەم كتیبە كتیبیكە بۆ تۆمان ناردووە موبارەكە (یانى: خاوەن بەرەكەت و پێزەو بەرەهەم و پێزو بەرەكەت لە ژيانى ئینساندا پەیدا دەكات)، تاكو لە نایەتەكانى وردبەنەووە بۆئەووی خاوەن عەقلان پەندى لێوەرەبگرن.

٧- (المُهَيِّمِن) واتە: چاودێرو بەسەر ڕاگەشتووو كۆنترۆلکەر، وەك خوای بەبەزەبى لە سوورەتی (المائدة)دا دەفەرموئ: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ... ﴾ ﴿٤٨﴾

٨- (المُصَدِّق) واتە: بەراست دانەر، وەك خوای بئ هەلەوپەلە لە سوورەتی (المائدة)دا دەفەرموئ: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ... ﴾ ﴿٤٨﴾، واتە: كتیبمان بۆ تۆ ناردۆتە خوار بە هەق، كتیبەكانى پێش خوای بەراست دەزانئ و بەسەریشیانەووە چاودێرە، [بەراستیان دەزانئ، یانى: هەركام لە (صحف)ى ئیبراھیم و (توراة)ى مووسا و (زیور)ى داوود و (إنجيل)ى عیسا (عليهم الصلاة والسلام)، وە باقى كتیبەكانى دیکەى، كە بۆ پێغەمبەران هاتوون و ناویان نەهاتووە، قورئان دەفەرموئ: ئەسڵەكەیان راستەو هەمووی لە خواوەیە،] بەلام (وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ) بەسەریانەووەش چاودێرە، ئەگەر دەستکاریی كرابن و غەلەت و پەلەتیا تیدا پەیدا بووبئ، كە بیگومان دەستکاریی كراون، راستیان دەكاتەووە، دیارە بە گەلئ وەسفی دیکەش خوای پەرورەدگار قورئانى وەسف كردووە لە راستیدا وەسففەكانى قورئان تەواو نابن، وە ئیمە ئەگەر بمانەوئ قورئان وەسفف بکەین وەسففەكانى بئسنوورن و قورئان بئ كۆتایی وەسفی چاکی هەن، وەك چۆن خوای پەرورەدگار بەبئ كۆتایی سیفەتی بەرزو چاکی هەن، فەرمایشتەكەیشی وەك خوێەتی. هەمیشە ئەووەتان

تفسیری قورئانی برزو پیر چند زانیارییهك له باره ی قورئانه وه ﴿ ٢٠ ﴾

له بیرین، که فه رمایشتی خواو کتیبی خوا ﷺ له قه دهر خوا ی به رزو مه زنه، وهك چۆن خوا خاوه نی هه موو سیفه تیکی بی سنووره، بو وینه: (ولله المثل الأعلى) ئینسان هه تا چهند مه تریک به پروونی ده بین، چهند کیلومه تریکیش به لیلی ده بین، به لام خوا ﷺ به بی کۆتایی شت ده بین، وه وهك خوی ده بین، ئینسان هه ندی شت ده بین و زورش نابی، به لام خوا ﷺ هه موو شتی ده بین، وه ئینسان هه ندی شت ده زانی زورش نازی، به لام خوا ﷺ هه موو شت ده زانی، وه ئینسان هه ندی شت ده توانی و زور شت ناتوانی، به لام خوا ﷺ هه موو شتی ده توانی ... به هه مان شیوه فه رمایشتی خوا ی په روه ردگار (واته: قورئان) له قه دهر خوا یه ﷺ.

چواره م: ئامانجی نییرانی قورئان، ئایا قورئان بۆچی نییراوه؟

خوا ی په روه ردگار له زور شوین له قورئاندا باس دهکات، که قورئانی بۆچی ناردوه؟ بو وینه: له سووره تی (الإسراء) دا ده فه رموی: ﴿ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمٌ وَيُنَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۝١ ﴾، واته: بیگومان نه م قورئانه رینمایی دهکات به ره و راسترین و چاکترین، لیردها خوا ی زانا نه یخستوته روو (یهدی) کی؟ یانی: بهرکار (مفعول) ی (یهدی) کییه؟ (یهدی الناس)، (یهدی الإنسان)، (یهدی الجن)، (یهدی المسلمین)...؟ واته خوا ی په روه ردگار بهرکار (مفعول) دهکی به (محدوف) ی هیشتوته وه بوئه وهی هه موو که سیك بگریته وه له هه موو حالاندا، پیاوو ئافرهت و، پیرو گهنج و، خوینده وارو نه خوینده وار، به دهسته لات و بی دهسته لات، دهوله مه ندو هه ژار، هه موویان دهگریته وه، ئنجا قورئان خه لکی بۆچی رینمایی دهکات؟ ﴿ لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمٌ ﴾، تویره وهانی قورئان ده ئین: (لِلَّتِي) لیردها ئامازه یه بو شتیکی (محدوف) وهك (للطريقة التي) بو ریبازیک، که ﴿ هِيَ أَقْوَمٌ ﴾، له هه موو ریبازان راستره، جا ئا ئه وه ئامانجی قورئانه، قورئان هاتوه که هه موو کهس رینمایی بکات بو

تەفسىرى قورئانى بەرزوپىز چەند زانبارىيەك لەبارەى قورئانەوہ ﴿ ۲۱ ﴾

رېيازىك، كە باشترین رېبازە، لە چ روويەكەوہ؟ لەرووى عەقىدەوہ، لەرووى عىبادەتەوہ، لەرووى فيكرەوہ، لەرووى فەرھەنگو كلتوورەوہ، لەرووى ئەخلاقو رەوشتەوہ، لەرووى ھەئسوگەوتى خىزانىيەوہ، لەرووى بازرگانىيەوہ، لەرووى مامەئەو ھەئسوگەوتەكان بەھەموو رەھەندەكانيانەوہ، ھەئسوگەوتى سياسى، ھەئسوگەوتى حوكمران لەگەل كۆمەلگا، كۆمەلگا لەگەل حوكمران، ھەئسوگەوتى دەولەتان لەگەل دەولەتان... ھتد، بەئى قورئان بۆيە نىردراوہ كە ئىنسان رېنمايى بەكات، كە بەشيوەيەك بژيى شايستەى ئىنسان بى، ئەويش ئەوہيە كە خواى لى رازىبى، ئەويش شيوە ژيانىكە كە ئىنسان بە شيوەيەك دەژى ئىنسانىتى ئىنسانى تىدايە، ئىنسانىتى لەخویدا دەپارپىزىو بەنداىەتى لەخویدا دىننىتەدى بۆ خوا، چونكە بە تەئكىد ئىنسان لەژىر سايەى شەرىعەتى خوا بەولاوہ، نە ئىنسان دەمىنىو نەدەشگونجىت بەندەى خوا بىت، بەلكو دەبىتە بەندەى ئەم وئەوو بەدئىيايش لەو كاتەدا بەماناى وشەى ئىنسان نامىنى، بۆيە خواى دادگەر لە سوورەتى (الأعراف)دا ئاوا باسى ئەھلى كوفىر دەكات: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا

مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿۱۷۹﴾، واتى: ھەوہ بىگومان ئامادەمان كردوہ بۆ دۆزەخ كەسانىكى زۆر لە ئادەمىزادو جن، كە عەقلىيان ھەيە پىي تىناگەن، دئيان ھەيە پىي نافامن، چاويان ھەيە پىي نابىنن، گوپيان ھەيە پىي نابىستن، ئەوانە ھەك ئازەلن، بەلكو لە ئازەلئىش خراپترن، ئەوانە بىئاگان.

ئىنجا ئىنسان بەچى ئاگادار دەبى؟ بەھوى بەدواى ئاگاداركەرەوہەكانى خواى كاربەجى بكەوى، كە پىغەمبەرەنن (عليهم الصلاة والسلام)، ھەوہ بەدواى ھىدايەتو بەرنامەى خواى رېنمايى كەر بكەوى.

پىنجەم: چۆنىەتى دابەزىنى قورئان:

قورئان چۆن دابەزىوہ بۆ سەر دئى موبارەكى پىغەمبەر ﷺ؟ خواى زاناو شارەزا لە سوورەتى (الشورى)دا دەفەرموى: ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا

أَوْ مِنْ وَرَائِي حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ مُّبِينٍ ﴿٥١﴾،
 واته: هیج به‌شهریک (هیج که‌سیک) بۆی نیه خوا بیدوینن، مه‌گەر به‌سروش
 بیخاته دئی، یان له پشت په‌ردهوه قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات، یان په‌وانه‌کراویک بنی‌ری
 (که مه‌به‌ست پئی فریشته‌یهو به‌رجه‌سته ببی له شیوه‌ی ئینساندا) و ئه‌وه‌ی، که
 خوا ده‌یه‌وی پئی رابگه‌یه‌نی، بیگومان ئه‌و به‌رزی کاربه‌جییه.

شهرحی ئه‌م ئایه‌ته فه‌رمایشتیکی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یکات: حارسی کوری هیشام
 لئی پرسى ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چۆن وه‌حییت بۆ دئی؟ ئه‌ویش له وه‌لامدا
 فه‌رمووی: { (أَحْيَانًا يَا تُبَيِّنِي مِثْلَ صَلَاحَةِ الْجَرَسِ، وَهُوَ أَشَدُّهُ عَلَيَّ، فَيُفْصِمُ عَنِّي
 وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْهُ مَا قَالَ، وَأَحْيَانًا يَتَمَثَّلُ لِي الْمَلِكُ رَجُلًا، فَيُكَلِّمُنِي فَأَعْيِي مَا
 يَقُولُ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٢) عَنِ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ}، واته: هه‌ندیك جار وه‌ك
 ده‌نگی زه‌نگوله‌و جه‌ره‌س بۆم دئی، که ئه‌وه له هه‌موو حاله‌ته‌كان قورستره (واته:
 ده‌نگه‌که وه‌ك ده‌نگی زه‌نگول و جه‌ره‌س دئی، به‌لام من تییده‌گه‌م) دواى ئه‌وه‌ی
 کۆتایی دیت وه‌ریده‌گرم تیی گه‌یشتوم، وه‌ جاری واش هه‌یه فریشته ده‌چیته
 سه‌رشیه‌ی ئینسانیک و قسه‌م له‌گه‌لدا ده‌کاتو، ئه‌وه‌ی که ده‌یلئ لئی تییده‌گه‌م.

وه ئه‌وه‌یان، که خوا ﷺ له‌وباره‌وه ده‌فه‌رموئ: ﴿ أَوْ مِنْ وَرَائِي حِجَابٍ ﴾، ئه‌وه‌یه،
 که خوا فه‌رمایشتی له‌گه‌ل مووسادا ﷺ فه‌رمووه، له ده‌شتی (سینا)دا، وه‌ که له
 شه‌وی (میعراج)دا فه‌رمایشتی له‌گه‌ل موحه‌مه‌د ﷺ فه‌رمووه، واته: خواى بئ
 هاوه‌ل پیغه‌مبه‌ری کۆتایی خۆی دواندوه، وه‌ك چۆن مووسای دواندوه، ئه‌وه شیوه‌ی
 دابه‌زینی وه‌حییه، که دیاره چه‌مکی ئه‌م وه‌حییه فراوانتره له قورئان، واته: وه‌حی
 هه‌م ئایه‌ته‌کانی قورئان ده‌گریته‌وه‌و هه‌م ئه‌و شتانه‌ی دیکه‌ش که قورئان نین،
 شایانی باسیشه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زۆر به‌ وه‌رگرتنی وه‌حییه‌وه ماندوو بووه،
 وه‌ك دایکی برواداران عائیشه خوا لئی رازی بئ فه‌رموویه‌تی: { (وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يُنزَلُ
 عَلَيْهِ الْوَحْيُ فِي الْيَوْمِ الشَّدِيدِ الْبَرْدِ، فَيُفْصِمُ عَنْهُ وَإِنْ جَبِينَهُ لَيَتَفَصَّدُ عَرَقًا)
 (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٢)، عَنِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا}، واته: پیغه‌مبه‌ری خوام

تفسیری قوربانی به رزو به پیر چند زانیاریهك له باره ی قورئانه وه ﴿ ۲۳ ﴾

دهبینی له رۆژی ساردی زستاندا وهحی دادهبهزیه سهر، دوا ی ئه وهی که وهحی کۆتایی دههات، زهنگول زهنگول نیوچاوانی ئارهقی دهردهدا، (واته: تووشی نارهبهتی و ماندوویتی دهبوو).

ههروهها (زید بن ثابت) خوا لئی رازی بی لهوباره وه گوتوویهتی: { (أُنزِلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَفَخِذُّهُ عَلَيَّ فَخِذِي، فَكَادَتْ فَخِذُهُ تَرُضُّ فَخِذِي) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۲۸۳۲))، واته: پیغه مبهری خوا ﷺ له کاتی کدا که رانی له سهر رانم بوو وهحی بۆ هات، خه ریک بوو رانی رانم بهاری.

ههروهها (عبادة بن الصامت) خوا لئی رازی بی له مبارهیه وه دهلی: { (كَانَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ إِذَا أُنزِلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ كُرِبَ لِنَذِكٍ وَتَرِيدَ وَجْهَهُ وَغَمَضَ عَيْنَيْهِ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ برقم: (۶۰۱۴))، واته: پیغه مبهری خوا ﷺ کاتی کدا وهحی دادهبهزیه سهر، بههوی ئه وه وه نارهبهت دهبوو، وه رووی دهگۆراو تاریک دهبوو، وه چاوهکانی دهنووفاند.

دیاره پیغه مبهر ﷺ کاتی کدا چۆته ئه و ئاسته وه، که له گه ل خوا ی به رزو بی هاوتادا قسه بکاتو، ئه و وهحیه له فریشته وه ربگری، پیویستی به حاله تیکی رووخی بههیز هه بووه، که ته نیا له توانای پیغه مبهردا ﷺ بووه، ئه ویش به زحمهت بۆ تهحه ممولکراوه.

شه شه: ئایا ژماره ی سووره تهکانی قورئان و ژماره ی ئایه تهکان چهن دن، وه

جۆرهکانیان چۆن ؟

وهلامی ئه م پرسیاره له چهن د برگهیه کدا دهخهینه روو:

أ- سه رهتا به پیویستی دهزانم ئاماژهیه کی کورت به مانای هه رکام له (سورة) و (آية) بکهین:

وشه ی (سورة) له زمانی عه ره بییدا وهك (راغب الأصفهانی) دهلی: (السُّورَةُ: الْمَنْزِلَةُ الرَّفِيعَةُ.. وَسُورَةُ الْمَدِينَةِ: حَائِطُهَا الْمُشْتَمَلُ عَلَيْهَا. وَسُورَةُ الْقُرْآنِ

تَشْبِيهَا بِهَا لِكَوْنِهِ مُحَاطًا بِهَا إِحَاطَةً السُّورِ بِالْمَدِينَةِ^(١)، به مانای پله و پایه ی بهرز، یان شووره ی شار، دئ، که دیاره سوورته کانی قورئان هه م پله و پایه یان بهرزو بالایه و، وه هه م وهك چۆن شووره ی شاردهوری شاری داوه، ئەوانیش دهوری ئایه ته کان دهن.

جا دیاره ههر سوورته تیک له کۆمه لیک ئایهت پیکدی، جا هه یانه وهك (البقرة) له (٢٨٦) ئایهت پیکدی، که دریزترین سوورته وه، هه شیانه وهك (الکوثر) له (٣) ئایهت پیکدی، که کورتترین سوورته وه.

وشه ی (آیه) یش به مانای نیشانه (عَلَامَة) دئ، جا خوی کار به جئ و زانا ههر کام له رسته و برگه کانی قورئان و دیارده و، دیمه نه سروشتیه کانی به (آیه)

ناوبردوون، وهك فه رموویه تی: ﴿... وَإِذَا تَلَّيْتْ عَلَيْهِمْ ءَايَتَهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾﴾ الأنفال، که لیره دا مه به ست له ئایه ته خوینراوه کان،

رسته و برگه کانی قورئانه، وه فه رموویه تی: ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ ءَايَةٍ فِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ يَمُرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾﴾ يوسف، که دیاره مه به ست لیره دا له ئایه ته کانی نیو ئاسمانه کان و زهوی دیارده و دیمه نه سروشتیه کانن، چونکه ههر کام له رسته کانی قورئان و دیارده و دیمه نه سروشتیه کان، نیشانه و به لگه ی پهروه دگاریتی و به رزی و مه زنی خوان ﷻ.

ب – به یه کدهنگی هه موو زانیان، ژماره ی سوورته کانی قورئان (١١٤) هیه، رایه کی ریزپه ر (شاذ) هه یه، که ده لئ: (١١٣) ه یه، ئەویش سوورته ی (ئه نفال) و (تۆبه) ی به یهك سوورته داناوه، وه به لگه شیان ئەوه یه که (بسم الله الرحمن الرحيم) نه خراوته نیوانیانه وه، به لام زۆربه ی زانیان ئەم رایه به هه له ده زانن و ده لئین: حکمه تی نه بوونی (بسم الله الرحمن الرحيم) له سه ره تای سوورته ی (تۆبه) دا که سوورته ی (به رانه) شی پی ده لئین، ئەوه یه که ئەم سوورته

(١) مفردات ألفاظ القرآن، ص: (٤٣٤).

زىاتر ھەرەشەو توورپەى خواى تۆلەستىنە بۇ ئەھلى كوفرو نىفاق، بۇيە گونجاو نەبووہ (بسم الله الرحمن الرحيم) لە پېشى دابنرى، ئەگەرنا سوورپەتىكى سەربەخۇيە.

ئىنجا لەو (۱۱۴) سوورپەتەى قورئان ھەشتاو شەش (۸۶)يان لە (مەككە) ھاتوونە خوارى و بىستوھەشت (۲۸)يان لە (مەدىنە)، بۇيە كە لە سەرەتاي سوورپەتەكان دەنووسرى (مكىة ، مدنية) مەبەست پىئى ئەوھىيە كە بەشىك لە سوورپەتەكان، كە وەك گوتمان ژمارەيان (۸۶)ە، لە قۇناغى مەككە ھاتوونە خوار، واتە ئەو كاتەى پىغەمبەر ﷺ جارى لە حالەتى بانگەوازو كارو چالاكى و رېكخراوھىيى دابووہو، نەچۆتە نىو حال و قۇناغى دەولەتو قەوارەى سىياسىيەوہو، لە (مەككە) و دەوروبەرىدا ژياوہو ئەو سوورپەتەنە لەوئى دابەزىون، بۇيە پىيان دەگوترى: سوورپەتە مەككىيەكان، سوورپەتە مەدەنىيەكانىش كە گوتمان ژمارەيان (۲۸)ە، ئەوانەن كە دواى ئەوھى پىغەمبەر ﷺ كۆچى كردوہ بۇ (مەدىنە) لەوئى ھاتوونە خوار، بە كورتى: نىكەى: دوو لەسەر سىيى (۲/۳)ى قورئان لە مەككە ھاتۆتە خوارى و يەك لەسەر سىيى (۱/۳) و تۆزىك زىاترى، قورئان لە مەدىنە ھاتۆتە خوارى.

ج- بەنسبەت ژمارەى ئايەتەكانى قورئانىش: جارى ھەموو زانىيان لەسەر ئەوہ يەكدەنگن، كە ئايەتەكانى قورئان لە (۶۰۰۰) كەمتر نىن، ئىنجا ھەندىكىيان دەلىن: (۶۲۰۴)، وە ھەندىكىيان دەلىن: (۶۲۱۴)، ھەروھەا ھەركام لە ژمارەكانى: (۶۲۱۹) و (۶۲۲۵) و (۶۲۲۶) و (۶۲۳۶) كەم و زۆر لايەنگرىيان ھەن^(۱).

ھەروھەا ژمارەى وشەكانى: (۷۷۴۳۹) ھەفتا و ھەزارو چوار سەدو سى و نۆ، وە ژمارەى پىتەكانى: (۳۴۰۷۴۰) سىسەدو چل ھەزارو ھەوسەدو چلە.

پىويستە ئەوھش بزائرى، كە ھۆكارى راجىيى زاناو شارەزايان لەبارەى ژمارەى ئايەتەكانى قورئانەوہ، ئەوھىيە كە لەبارەى درىژىي و كورتىي رستەو بېرگەكانى

(۱) بروانہ: المصباح المنير في تھذيب تفسير ابن كثير، ص: (۱۴).

تەفسىرى قورئانى بەرزو بەئىز چەند زانىبارىيەك لەبارەى قورئانەوہ ﴿ ۲۶ ﴾

قورئانەوہ را جىيى يان ھەيە، بۇ نموونە: لە سوورەتى (الماعون)دا، كە خوا دەفەر موى: ﴿ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿۴﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿۵﴾ ﴾، ھەرچەندە تىكپراى زانايان راوہستان (وقف) لەسەر ﴿ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴾ يان بە ھەرام داناوہ، چونكە ماناكەى ھەلەيە، وە ھەموويان دەلین: دەبى بەكسەر رستەكەى دوایىشى لەگەل بخوینرى: ﴿ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴾، تاكو ماناكەى راست بى: جا سزای سەخت بۇ ئەو نوپزكەرانەى، كە لە نوپزەكانيان بىئاگان.

بەلام لە رووى ژمارەى ئايەتەكانەوہ، بەشىكيان ھەردووك رستەكەيان بە يەك ئايەت داناوہ، بەشىكيشيان بە دوو ئايەتيان داناون، ئىدى لىرەوہ سەرژمىرى ئايەتەكان جىاوازى تىكەوتوہ، ئەگەرنا ھىچ كەس نەيگوتوہ رستەيەك و بركەيەك، بگرە وشەيەك و پىتىك، لە قورئان كەموزىادى ھەيە، بەلكو مەسەلەكە لە درىژى و كورتى ئەو رستەو بركانەوہ سەريھەلداوہ كە بە ئايەت دانراون.

ھەوتەم: كۆكردنەوہى قورئان، ئايا قورئان چۆن كۆكراوہتەوہ؟

بە سەرنجدانى مېژووى كۆكردنەوہى قورئان بۆمان دەردەكەوئى كە بە سى قۇئاغاندا پىپەريوہ:

قۇئاغى يەكەم: نووسىنەوہى دەستبەجىي قورئان پاش وەرگىرانى و لەبەركرانى لەلايەن پىغەمبەرى خواوہ ﷺ، وە لەلايەن ھاوہلانەوہ خوا لىيان رازى بى، وەك خواى بەرزو مەزن لەوبارەوہ بە پىغەمبەرى خوى فەرمووہ: ﴿ سَنُقَرِّئُكَ ﴿۶﴾ فَلَا تَنسَى ﴿۷﴾ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ﴿۷﴾ الْأَعْلَى، واتە: دئىابە بەسەرتدا دەخوئىنەوہو لەبىرناچىتەوہ، مەگەر ئەوہى خوا بىەوئى، بىگومان ئەو ئاشكراو پەنھان دەزانى.

ھەروہا فەرمووئى: ﴿ لَا تَحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿۱۱﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ،

﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَحَ بِقُرْآنِهِ، ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيِّنَاتِهِ، ﴿١٩﴾ الْقِيَامَةَ، واته: زمانتی پی مه جوولینه تاكو پهله‌ی لی بکه‌ی، بیگومان له‌سه‌ر ئیمه‌یه کۆکردنه‌وه و خویندنه‌وه‌ی، جا هه‌رکات خویندمانه‌وه دوا‌ی خویندنه‌وه‌که‌ی بکه‌وه، پاشان بیگومان روونکردنه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئیمه‌یه.

قوئناغی دووهم: کۆکردنه‌وه‌ی و نووسینه‌وه‌ی له رۆژگاری خه‌لیفایه‌تی ئه‌بووبه‌کری صیددیق دا خوا لی‌ی پازی بی، له‌لایهن (زید بن ثابت) هوه خوا لی‌ی پازی بی، که یه‌کێک بوو له نووسه‌ره‌وه (کاتب) ده‌کانی وه‌حی له رۆژگاری پیغه‌مبه‌ری خوادا وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وه‌ك له‌م ده‌قه‌دا ده‌رده‌که‌وی، که (بخاري و أحمد) هیناویانه: {عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أُرْسِلَ إِلَيَّ أَبُو بَكْرٍ، مَقْتَلِ أَهْلِ الْيَمَامَةِ، فَإِذَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ عِنْدَهُ، قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: إِنَّ عُمَرَ أَتَانِي فَقَالَ: إِنَّ الْقَتْلَ قَدْ اسْتَحَرَّ يَوْمَ الْيَمَامَةِ بِقُرْآنِ الْقُرْآنِ، وَإِنِّي أَخَشَى أَنْ يَسْتَحِرَّ الْقَتْلُ بِالْقُرْآنِ بِالْمَوَاطِنِ، فَيَذْهَبَ كَثِيرٌ مِنَ الْقُرْآنِ، وَإِنِّي أَرَى أَنْ تَأْمُرَ بِجَمْعِ الْقُرْآنِ. قُلْتُ لِعُمَرَ: كَيْفَ تَفْعَلُ شَيْئًا لَمْ يَفْعَلْهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ؟! قَالَ عُمَرُ: هَذَا وَاللَّهِ خَيْرٌ، فَلَمْ يَزَلْ عُمَرُ يُرَاجِعُنِي حَتَّى شَرَحَ اللَّهُ صَدْرِي لِذَلِكَ، وَرَأَيْتُ فِي ذَلِكَ الَّذِي رَأَى عُمَرُ. قَالَ زَيْدٌ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ: إِنَّكَ رَجُلٌ شَابٌ عَاقِلٌ لَا نَتَّهَمُكَ وَقَدْ كُنْتَ تَكْتُبُ الْوَحْيَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَتَتَّبِعُ الْقُرْآنَ فَاجْمَعُهُ، فَوَاللَّهِ لَوْ كَلَّفُونِي نَقْلَ جَبَلٍ مِنَ الْجِبَالِ مَا كَانَ أَثْقَلَ عَلَيَّ مِمَّا أَمَرَنِي بِهِ مِنْ جَمْعِ الْقُرْآنِ. قُلْتُ: كَيْفَ تَفْعَلُونَ شَيْئًا لَمْ يَفْعَلْهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ؟! قَالَ: هُوَ وَاللَّهِ خَيْرٌ، فَلَمْ يَزَلْ أَبُو بَكْرٍ يُرَاجِعُنِي حَتَّى شَرَحَ اللَّهُ صَدْرِي لِلَّذِي شَرَحَ لَهُ صَدْرَ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فَتَتَّبَعْتُ الْقُرْآنَ أَجْمَعُهُ مِنَ الْعُسْبِ وَاللِّخَافِ وَصُدُورِ الرِّجَالِ، حَتَّى وَجَدْتُ آخِرَ سُورَةِ التَّوْبَةِ مَعَ أَبِي خَزِيمَةَ الْأَنْصَارِيِّ لَمْ أَجِدْهَا مَعَ أَحَدٍ غَيْرِهِ

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ

عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ ﴿١٢٨﴾ التوبة، حَتَّى خَاتِمَةَ بَرَاءَةٍ، فَكَانَتْ الصُّحُفُ عِنْدَ أَبِي بَكْرٍ حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ ثُمَّ عِنْدَ عُمَرَ حَيَاتِهِ، ثُمَّ عِنْدَ

حَفْصَةَ بِنْتِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۲۱۵۳۷)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۴۹۸۶)؛ واتە: زەھىدى كۆپى سابىت دەلى: ئەبۇبەكرى سىددىق (خو لىي رازى بى) لەدوای ناردىم دوای كوشتارى جەنگى يەمامە (كە ژمارەيەكى زۆر لەوانەى قورئانىيان لەبەربوو لەھاوەلانى بەرپۆز كوزران، چونكە ئەوانەى قورئانىيان لەبەربوو سەرەرمى سوپاى ئىسلام بوون و لە سەنگەرەكانى پىشەوہ دەبوون) كە چووم بۇ لای، عومەرى كۆپى خەتتابى لەلابوو، ئەبۇوبەكر گوتى: عومەر ھاتوہ بۇ لام و پىم دەلى لە رۆژى يەمامەدا ژمارەيەكى زۆر لە قورئان لەبەرەكان كوزراون، وە من دەترسم لە شوینەكانى دىكەش قورئان لەبەرەكان بكوژرىن، (چونكە ئەوان ھەردەچنە پىشەوہ) وە سەرەنجام زۆرىك لە قورئان بھوتى، بۇيە من پىم وایە فەرمان بكەى قورئان كۆبكریتەوہ (واتە: لە دوو توپى بەرگىكدا) ئەبۇبەكر دەلى: بە عومەرم گوت، چۆن شتىك بكەين كە پىغەمبەرى خوا ﷺ نەيكردوہ؟ دەلى: عومەر گوتى: وەللاھى ئەوہ شتىكى باشەو خىرە (ھەرچەندە پىغەمبەر ﷺ نەيكردوہو ديارە، كە پىغەمبەرىش بۇيە نەيكردوہ، چونكە بەردەوام ئايەتەكان بە گوپرەى رووداوو بۆنەكان دابەزىون و دەبووايە بەردەوام بىگوژن و، ئەمەش لەو كاتەدا شتىكى زۆر قورس بووہ) ئىدى عومەر بەردەوام لەگەلمدا موناقدەشەى كرد، ھەتا منىش قەناعەتم ھاتو سىنەم بۇ ئەم كارە گوشادبوو، وە ھاتمە سەر راي عومەر، زەھىد دەلى: ئەبۇوبەكر پىي گوتەم ئەتۆ پياوئىكى گەنجى و عاقلى و تۆمەتبارنى لای ئىمەو جىي متمانەى، وە لە سەردەمى پىغەمبەردا ﷺ تۆ وەحىيت دەنووسىەوہ، بۇيە بەدوای قورئان بكەوہ، كۆبكەوہ (واتە: ئەوہى كە نووسراوہتەوہ لەسەر بەردى تەنك و پىست و ئەوانە...) بە خوا ئەگەر پىيان گوتبام جىايەك لە چىياكان بگوازەوہ بۇ شوینىك ھىندەم لەسەر شان قورس نەبوو، پىم گوتن: ئاخىر چۆن شتىك دەكەن كە پىغەمبەرى خوا ﷺ نەيكردى؟! (تەماشى بكەن ئەوانە چەندە پابەند بوونە!)، ئەویش گوتى: وەللاھى ئەوہ شتىكى چاكەو خىرە، ئىدى ئەبۇوبەكر ھەر لەگەلم خەرىك بوو ھەتا خوا سىنەى گوشاد كردم بۇ ئەو رايەى كە سىنەى ئەبۇوبەكرو عومەرى بۇ گوشاد كردبوو، خوا لىيان رازى

بى، ئىدى شوپن قورئان كەوتەم بۆ كۆكردنەوهى ئەوهى كە لەسەر لاسكە پانەكانى دارخورمادا نووسرابوو، وه ئەوهى كە لەسەر بەردى تەنك نووسرابوو، وه ئەوهى كە لە سینهى پیاواندا هەبووه (دیاره كە هەمووى بەراورد كردوون، نەك هەمووى نووسینهوه)، هەتا كۆتایى سووپەتى تەوبەم لەلای (أبي خزيمة الأنصاري) دۆزییەوه جگە لەو لای كەسى دیکە نەبوو: ﴿ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ التوبة، جا ئەو پەرانه لای ئەبووبەكر بوون تاكو خوا برديهوه، ئنجا لەدوای خۆى لەلای عومەر بوون، هەتا لە ژياندا بوو، پاشان لەلای حەفصەى كچى عومەر بوون، خوا لىيان رازى بى.

قۇناغى سىيەم: قۇناغى سىيەمى كۆكردنەوهو نووسینهوهى قورئان لە رۆژگارى خەلىفایەتى (عثمان بن عفان) دا بوو خوا لىي رازى بى، وهك لەم دەقەدا دەبينرى، كە (بخاري) هیناویەتى: { حَدَّثَنَا مُوسَى: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ: حَدَّثَنَا ابْنُ شَهَابٍ: أَنَّ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ حَدَّثَهُ: أَنَّ حُدَيْفَةَ بْنَ الْيَمَانِ قَدِمَ عَلَى عَثْمَانَ، وَكَانَ يُعَازِي أَهْلَ الشَّامِ فِي فَتْحِ إِرْمِينِيَةَ وَأَذْرَبِيحَانَ مَعَ أَهْلِ الْعِرَاقِ، فَأَفْرَعَ حُدَيْفَةَ اخْتِلَافُهُمْ فِي الْقِرَاءَةِ، فَقَالَ حُدَيْفَةُ لِعُثْمَانَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَدْرِكُ هَذِهِ الْأُمَّةَ قَبْلَ أَنْ يَخْتَلِفُوا فِي الْكِتَابِ، اخْتِلَافَ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى. فَأَرْسَلَ عَثْمَانُ إِلَى حَفْصَةَ: أَنْ أَرْسِلِي إِلَيْنَا بِالصُّحُفِ نَنْسَخُهَا فِي الْمَصَاحِفِ ثُمَّ نَرُدُّهَا إِلَيْكَ، فَأَرْسَلَتْ بِهَا حَفْصَةُ إِلَى عَثْمَانَ، فَأَمَرَ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ، وَسَعِيدَ ابْنَ الْعَاصِ، وَعَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ، فَنَسَخُوهَا فِي الْمَصَاحِفِ، وَقَالَ عَثْمَانُ لِلرَّهْطِ الْقُرَشِيِّينَ الثَّلَاثَةِ: إِذَا اخْتَلَفْتُمْ أَنْتُمْ وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ فِي شَيْءٍ مِنَ الْقُرْآنِ فَاصْتَبُوهُ بِلِسَانِ قُرَيْشٍ، فَإِنَّمَا نَزَلَ بِلِسَانِهِمْ، فَفَعَلُوا، حَتَّى نَسَخُوا الصُّحُفَ فِي الْمَصَاحِفِ رَدَّ عَثْمَانُ الصُّحُفَ إِلَى حَفْصَةَ، وَأَرْسَلَ إِلَى كُلِّ أَفْقٍ بِمُصْحَفٍ مِمَّا نَسَخُوا، وَأَمَرَ بِمَا سِوَاهُ مِنَ الْقُرْآنِ فِي كُلِّ صَحِيفَةٍ أَوْ مُصْحَفٍ أَنْ يُحْرَقَ } (رواه البخاري برقم:

{(٤٩٨٧)}، واتە: موسا بۆى گىڤراينەوہ ئەویش لە ئىبراھىم و ئىبراھىمىش لە ئىبنو شىھاب، كە ئەنەسى كورپى مالك بۆى گىڤراوئەوہ، كە حوزەيفەى كورپى يەمان چووہ بۆ لای عوسمان (خو لىيان رازى بى، كە ئەو كاتە عوسمان خەليفەى سىيەمى مسوئمانان بوو) لەبەر ئەوہى حوزەيفەى كورپى يەمان دەچوو بۆ جەنگ (غەزا)، لەگەل ئەھلى شامدا دەچوو بۆ ئەرمىنيا، وە لەگەل ئەھلى عىراقدا دەچوو بۆ ئەزەربايجان، (واتە: لە ھەردوو جَبْهَتَى جەنگدا بەشدارىي دەکرد) جا كە حوزەيفە دەبينى (خەلكى لە مسوئمانان لە ھاوہلان و ئەوانى دىكەش) جياوازييان ھەيە لە قورئان خویندن داو راي جيا جيايان ھەيە، دەرستى و بە عوسمان دەلى: ئەى گەورەى ئيمانداران! فرىاى ئەم ئۆممەتە بکەوہ پىش ئەوہى مشتومپو راي جيايان بکەوئتە نيوان، وەك چۆن كەوتە نيوان جوولەكەو نەصرانىي يەگان (ديارە بۆى باس کردوہ كە يەكئ بە جورىك دەيخوئنى و يەكئى دى دەلى: ھى من چاكتەرەو ئەوہى دى دەلى: ھى من چاكتەرە، ھەمووشى قىرئانات بووہ، بەلام ئاوا كەوتوونەتە مشتومپوہ) ئىدى عوسمان ناردى بۆ لای حەفصەى كچى عومەر كە ئەو پەرانەمان بۆ بنىرە، بۆئەوہى چەند موصحەفيكى لەبەر بگريئەوہ، دوايى بۆت دەنيرىئەوہ، حەفصەش بۆى ناردو عوسمانىش فەرمانى كرد بە: (زەيدى كورپى سابىت وە عەبدوئلاى كورپى زوبىر، وە سەعيدى كورپى عاص، وە عەبدوررەحمانى كورپى حارىسى كورپى ھىشام)، (واتە: لىژنەيەكى چوار قۆلىي بۆ پىكھيئاوہ، كە تەنيا زەيدى كورپى سابىتيان مەدينەيى و ئەنصارىيەو، سىيەكەى دى مەككەيىن و قورەيشىين، وە فەرمانى پى كردن كە بينووسنەوہ، واتە: ئەوہى كە پىشتر نووسراوئەوہ، دووبارە بينووسنەوہو بيخەنە نيوان دوو بەرگ) وە بە سى قورەيشىيەگانى گوت: ئەگەر لەگەل زەيدى كورپى سابىت لەسەر شتىكى قورئان (پيتىك يان وشەيەك) كەوتنە مشتومپوہ، بە زارى قورەيش بينووسن، (واتە: لەھجەى قورەيش)، چونكە قورئان بە لەھجەى قورەيش ھاتۆتە خو، ئەوانىش كارەكەيان جىبەجى كرد، جا دواى ئەوہى لەسەر پەرەگان چەند موصحەفيكيان نووسىئەوہ، عوسمان پەرەگانى ناردنەوہ بۆ حەفصە، وە بۆ ھەر وئاتە يەكئ

لهو موضحه فانه ی که نووسیوو یانه وه، نارد. وه فه رمانی کرد هه رچی قورئانی دیکه ی نووسراو هه یه، له شیوه ی په ر یان موضحه ف دا، هه مووی بسووتیتری.

شایانی باسیشه یه کیك لهو شتانه ی که دوایی عوسمانیان پی شهید کرد به ناهه ق و به زولم، نه وه بوو که په خنه یان لی دهگرت دهیانگوت: تو قورئانت سووتاندوون! له حالیکیشدا، که نه وه به رای من چاکترین و گه وره ترین ئیشی بوو که کردی، هه ئبه ته نه وه قورئانه نووسراوانهش که عوسمان خوا لی پی رازی بی سووتاندوونی، نه وانه بوون که هه ر کام لهو هاوه لانه به بوچوونی خو یان نووسیویاننه وه، که دیاره هه رکامیکیان به شیوه و ریزبه ندیه کی تایبته بووه و، هه یانبوه جگه له سوورته کانی قورئان هه ندیک فه رمووده یان روونکردنه وه شیان تیدا نووسیون، وه هه یانبوه سوورته کانی به پی ریزبه ندیی (ترتیب) ی هاتنه خوار (نزول) یان بووه ... هتد، که واته: نه وه قورئانه ی ئیستا له بهر دهستمانه هه مان نه وه قورئان و موضحه فه یه که له رۆژگاری (عوسمان) داو له لایه ن نه وه لیژنه پسپوره وه ئاماده کراوه، دیاره نه ویش هه مان موضحه فه ی ئاماده کراوی رۆژگاری نه بووبه کری صیددیقه خوا لی پی رازی بی، وه نه ویش هه مان قورئان و موضحه فه ی نووسراو و ئاماده کراوی سه رده می پیغه مبه ری خوایه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه مه به ست له کوکردنه وه له رۆژگاری نه بووبه کوه عوسمان دا خوا لی یان رازی بی، به س ریکوپیک کردنیته ی له دوو توپی موضحه ف و له نیو به رگیکداو هه چی دیکه.

هه شته م: ریزبه ندیی (ترتیب) ی ئایه ته کان و سوورته کان چۆن بووه؟

زانایان هه موو له سه ر نه وه یه کده نگن که ریزبه ندیی ئایه ته کانی هه ر سوورته تک، شتیکی (توقیفی) یه و له ری وه حییه وه بووه، له وه باره شه وه به لگه زۆرن، بو نموونه: { (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْ عَثْمَانَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْزِلُ عَلَيْهِ الْآيَاتُ فَيَقُولُ: ضَعُوهَا فِي السُّورَةِ الَّتِي يُذَكَّرُ فِيهَا كَذَا) (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۷۸۶)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۳۰۸۶)، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ}، واته: پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که ئایه ته دادبه زینه سه ر ده یفه رموو: لهو سوورته یان دا دابنن که فلانه شتی تیدا باسکراوه.

به‌لام به‌نسبه‌ت ریزبه‌ندی سوورته‌گانه‌وه، ئه‌وه زانیان را جیایی یان له‌وباره‌وه هه‌یه:

به‌شیکیان رایان وایه، دانانی سوورته‌گانیش به‌و شیوه‌یه‌وه به‌و ریزبه‌ندی یه‌ی ئیستا، دیسان شتیکی (توقیضی) یه‌وه به‌وه‌حی بووه.

به‌شیکیشیان رایان وایه: که ریزبه‌ندی سوورته‌گان شتیکی (توفیقی) یه‌وه هاوه‌لانی به‌ریز به‌کۆشش (اجتهاد) ی خویان ئاویان داناوه.

واش پێده‌چی ئه‌م رایه‌ی دووه‌م راستتر بێ، به‌لای که‌مه‌وه به‌نسبه‌ت به‌شیک له سوورته‌گانی قورئانه‌وه، ئه‌م ده‌قه‌ش له‌وباره‌وه به‌لگه‌یه‌کی به‌هیزه: {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: لِعُثْمَانَ: مَا حَمَلَكُمْ عَلَى أَنْ عَمَدْتُمْ إِلَى الْأَنْفَالِ وَهِيَ مِنَ الْمَثَانِي وَالِى الْبَرَاءَةِ وَهِيَ مِنَ الْمَثِينِ، فَقَرَنْتُمْ بَيْنَهُمَا وَلَمْ تَكْتُبُوا بَيْنَهُمَا سَطْرًا (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، وَوَضَعْتُمُوهَا فِي السَّبْعِ الطُّوَالِ!؟ فَقَالَ عُثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَثِيرًا مَا تَنْزَلُ عَلَيْهِ السُّورَةُ ذَاتُ الْعَدَدِ فَإِذَا نَزَلَ عَلَيْهِ شَيْءٌ (يَعْنِي مِنْهَا) دَعَا بَعْضَ مَنْ كَانَ يَكْتُبُ فَيَقُولُ: {ضَعُوا هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ فِي السُّورَةِ الَّتِي يُذَكَّرُ فِيهَا كَذَا}. (وَكَانَتْ الْأَنْفَالُ مِنْ أَوَائِلِ مَا نَزَلَ بِالْمَدِينَةِ، وَبَرَاءَةٌ مِنْ آخِرِ الْقُرْآنِ، وَكَانَتْ قِصَّتُهَا شَبِيهَةً بِهَا فَظَنَنْتُ أَنَّهَا مِنْهَا، فَقَبِضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَلَمْ يُبَيِّنْ لَنَا أَنَّهَا مِنْهَا) (رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (٣٩٩)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (٧٨٦)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (٣٠٨٦)، وَقَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ وَوَأَفَقَهُ النَّهْبِيُّ) {، واته: عه‌بدووللای کورپی عه‌بباس خوا لییان رازی بێ ده‌لی: به‌عوسمانم گوت: چ شتیکی وای لیکردن (ئه‌نفال)، که له جووری (مثنی) ^(١) یه‌وه (به‌رائه) که له جووری (میئین) ه بیانخه‌نه پال یه‌ک و دیپری

(١) سوورته‌گانی قورئان له‌رووی ژماره‌ی ئایه‌ته‌کان و قه‌باره‌یان هه‌وه، زانیان بو چوار جوریان دابه‌شکردوون:

١- السَّبْعِ الطُّوَالِ: که له (البقرة) وه هه‌تا (التوبة) ن.

٢- المئين: که ئه‌وانه‌ن له‌دوای جهوت سوورته‌ه دريژتره‌گانه‌وه دین و ژماره‌ی ئایه‌ته‌گانیان ده‌وری (١٠٠) یان زیاتره.

تفسیری قورئانی برزو پیر چەند زانیارییهك له باره‌ی قورئانه‌وه ﴿ ٣٣ ﴾

(بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) یشیان له نیواندا نه‌ووسن و، له ریزی چهوت سوورپه‌ته دریزه‌کاندا دایبنین؟! عوسمانیش خوا لیی رازی بی گوتی: پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گه‌لیک جار سوورپه‌تیکی چەند ئایه‌تی بۆ ده‌هاته خوار، جا هه‌رکات شتیکی (واته: له‌وه سوورپه‌ته) بۆ دابه‌زیبایه‌یه‌کیک له‌وانه‌ی ده‌یاننووسیه‌وه، بانگی ده‌کردو ده‌یفه‌رموو: ئەم ئایه‌تانه‌ ب‌خه‌نه‌ ئه‌وه سوورپه‌ته‌وه که فلانه شتی تیدا باسکراوه، جا (ئه‌نفال) له‌وه سوورپه‌ته سه‌ره‌تایانه‌یه، که له مه‌دینه دابه‌زیون و، (به‌پراڻه) ش له سوورپه‌ته‌کانی کۆتایی قورئانه، به‌سه‌ره‌تات و بابه‌ته‌که‌یشی وه‌ک هی وی ده‌چوو، بۆیه پیمو‌ابوو به‌شیکه له‌وی، ئیدی پیغه‌مبه‌ری خواش صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گیانی کیشراو بۆی روون نه‌کردینه‌وه، که به‌شیکه له‌وی {واته: (ئه‌نفال) به‌شیکه له (به‌پراڻه)، یان نا}. به‌لام هه‌ندیک به‌لگه‌ش هه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه، که به‌لای که‌مه‌وه به‌شیک له سوورپه‌ته‌کانی قورئان، به‌فه‌رمانی وه‌حی ریزبه‌ند کراون، بۆیه ناگونجی به‌ په‌های بلیین: ریزبه‌ندی سوورپه‌ته‌کان ئیجتیه‌ادیی و (توقیضی)‌یه.

نۆیه‌م: ته‌فسیرکردنی قورئان یانی چی؟!

وشه‌ی (تفسیر) که له‌په‌شه‌ی: (فسر) هوه هاتوه‌وه ئه‌میش به‌مانای روونی (وضوح) دی، ده‌گوتری: (فسر الشیء، وفسر الشیء: وضحه)، واته: شته‌که‌ی روونکرده‌وه‌وه ده‌ریخست، له‌زاراوه‌ی شه‌رع‌زانان و تویرره‌وان داناوه‌ بۆ یه‌کیک له‌پینج زانیارییه ئیسلامیه‌کان (العلوم الإسلامیه)، که تابه‌ته به‌قورئانه‌وه‌وه مه‌به‌ست لیی شیکردنه‌وه‌وه روونکردنه‌وه‌ی مانا و مه‌به‌سته‌کانی قورئانه، (المعجم الوسیط) له‌وباره‌وه‌وه گوتویه‌تی: (تفسیر القرآن: من العلوم الإسلامیه یقصد منه توضیح معانی القرآن الکریم وما انطوت علیه آياته من عقائد وأسرار وحکم وأحکام)^(١)، واته: ته‌فسیری قورئان له‌ زانیارییه ئیسلامیه‌کانه، مه‌به‌ست لیی

٣- المثانی: که له‌دوای (مئین) هوه دین، هه‌تا سوورپه‌تی (ق).

٤- المفصل: که سوورپه‌ته کورته‌کانی به‌شی کۆتایی قورئان، له سوورپه‌تی (ق) وه تا کۆتایی، واته سوورپه‌تی (انناس).

(١) ص: (٦٨٨).

تەفسىرى قورئانى بەرزوپىز چەند زانىبارىيەك لەبارەى قورئانەوہ ﴿ ۳۴ ﴾

روونکردنەوہى مەبەستە و واتايەکانى قورئانى بەرپىزەو، ئەوہىيە كە ئايەتەکانى گرتوويانەتە خوئيان، لە بيروبۇچوونەکان و نەيىنيەکان و حىكمەتەکان و ياساكان. خواى كاربەجىش لە زۆر شوپىناندا فەرمانى كردوہ يان ئاماژەى كردوہ بە ھەولدان بۇ روونکردنەوہى مەبەستە و واتاي ئايەتەکانى قورئان و لىتىگەيشتەنيان، بۇ نموونە:

۱- ﴿ ... وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكِرُونَ ﴾ ﴿ ۴۴ ﴾

الحل، واتە: وەبىرخەرەوہمان بۇ لای تۆ ناردۆتە خوار، تاكو ئەوہى بۇ لای خەلكى نيىراوہتە خوار بۇيان روون بكەيەوہ، وە بەلكو خوئشان بىرىكەنەوہ.

۲- ﴿ كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴾ ﴿ ۲۹ ﴾ ص، واتە:

ئەمە كتيبيكى بەپىزە بۇلای تۆمان ناردۆتەخوار، تاكو لە ئايەتەكانىيەوہ رامىن، وە بۆئەوہى خاوەن عەقلان پەند وەر بگرن.

۳- ﴿ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴾ ﴿ ۱۷ ﴾ القمر، واتە: وە بەراستى

قورئانمان بۇ بىرخستەنەوہ ئاسان كردوہ، جا ئايا كى ھەيە بى پەندى لىوہر بگري و لى بەھرەمەند بى !

لەوہشەوہ كە رابرد بە سىناي دەزانرى، كە تەفسىر كردن و روونکردنەوہى قورئان بە گشتى لەسەر مسوئلمانان فەرزە، واتە: فەرزى كىفايەيەو بە كەمتەرخەمىي تىداكردنى گوناھبار دەبن.

دەيەم: ھەركەسيك بىەوئ بە شىوہيەكى راست و دروست لە قورئان تىبگات و پاشان

تەفسىرى بگات، بەلای كەمەوہ (ويىراى شارەزايى لەو زمانەى كە قورئانى پى

دابەزىنراوہ كە عەرەبىيە) پىويستى بە پىنج شتى دىكەش ھەيە:

يەك: گەرانەوہ بۇ خودى قورئان:

واتە: ھەركەسيك ويستى لە مەبەستە و واتاي ئايەتيك، يان چەند ئايەتيك تىبگات، پىويستە بەر لە ھەرشتىك بگەرپتەوہ بۇ قورئان و سەرنجى ئەو ئايەتانە

تفسیری قورئانی برزو بپیر چند زانیارییهك له باره ی قورئانه وه ﴿ ٣٥ ﴾

بدات، كه له باره ی هه مان مه به ست و بابه ته وه ده دویت، ئه و كاته به راوردیان بكات و به گشتی سه رنجیان بدات، چونكه وهك گوتراوه: (الْقُرْآنُ يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، واته: قورئان هه ندیکی هه ندیکی ته فسیر ده كات، بۆ نموونه:

خوای زاناو شارهزا له سوورهتی (الفاتحة) دا ده فهرموئ: ﴿ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ

عَلَيْهِمْ ۗ ﴾، ئنجا ئه گهر به مانه وئ بزانیان ئه و خوا پیداوانه كین، كه خوا خستوونیه سه ر راسته شه قامی خوئ؟ با سه رنجی ئایه تی ژماره (٦٩) ی (النساء) بدهین، كه ده فهرموئ: ﴿ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ۗ ﴾، كه واته، خوا پیداوانی رپی راست گرتوو بریتین له: پیغه مبه ران و صیددیقان و شه هیدان و صالحان.

دوو: گه پانه وه بۆ سوننه تی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

چونكه بیگومان ئه رکی سه ره کی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بریتی بووه له روونکردنه وه ی قورئان: ﴿... وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ ...﴾ **النحل**، هه ئبه ته لی ره شدا مه به ست ئه وه نیه، كه پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ته فسیرو لیكدانه وه ی تایبه تی خوئ هه بی بۆ قورئان به گشتی، به واتا عورفی و زاراوه ی یه كه ی! چونكه پیغه مبه ری خوا نهك هه موو قورئان، بگره زو ریشی ته فسیر نه كردوه! به لكو مه به ستمان له:

گه پانه وه بۆ سوننه تی پیغه مبه ر بۆ لی تی گه یشتنی قورئان، ئه وه یه كه بگره پینه وه بۆ سه رنجانی سی ره و ژیان و هه لویسته کانی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و چۆنیه تی حیبه جیکردن (تطبیق) ی بۆ قورئان، له هه لومه رج و قوناغ و بارودوخه جیا جیاکاندا، بۆ نموونه:

ئه گهر به مانه وئ به شیوه یه کی راست و دروست له ئایه ته کانی جهنگ و جهاد حالی بین، ئایا کام ئایه ت له کویدا و که ی و کام ئایه ت له کویدا و که ی پیویسته

تەفسىرى قورئانى بەرزو پىز چەند زانىبارىيەك لەبارەى قورئانەوہ ﴿ ۳۶ ﴾

جىبە جىبىكرى؟ ئەوہ پىويستە بگەرپىنەوہ بۇ سىرەو سوننەتى پىغەمبەرى ﷺ، جا ئەوكتە باش تىدەگەين كە فلان ئايەتەى لە چ قۇناغىكداو، فلان ئايەتەى دىكەى لە چ ھەلومەرج و قۇناغىكدا بۇ دابەزىوہو، ئىمەش پىويستە ھەمان ھەلومەرج و قۇناع (واتە: شىوہى وى) مان بۇ بىتەوہ پىش، تاكو ببىنە دوینراو (مُخَاطَبُ) ى خوا بەو ئايەتانەو جىبە جىيان بكەين.

سى: بەھرەمەندىبون لە بىروپا و لىكدانەوہى ھاوہلان و شوپىنكەوتووانيان و زانىيانى ئۆممەتى ئىسلام بەگشتى:

ئەمىش ھۆكارىكى دىكەى يارىدەدەرە بۇ لىتىگەىشتىنى قورئان، چونكە خوا ﷻ فەرموویەتى: ﴿ ... فَسَأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ ﴿ ۴۳ ﴾ النحل، واتە: دەجا ئەگەر نازانن لە خاوەنى زىكر (واتە: شارەزايانى كتىبى خوا) پىرسىار بكەن.

بەلام پىويستە ئەو راستىيە بزانىرى، كە جوړى تىگەىشتىنى زاناو شارەزايانمان (ھەرىكەك بن) لەبارەى قورئانەوہ، بۇ ئىمە پابەندكەر (مُلْزَم) نىە، چونكە تىگەىشتىنى ئەوانە لەبارەى ئايىنەوہ، نەك خودى ئايىن !

چوار: خۇپازاندنەوہ بە پارىزكارىي (تَقْوَى):

بەلى بە ئەندازەى پارىزكار (مُتَّقِي) بوونمان، لە قورئان تىدەگەين و لىي بەھرەمەند دەبىن، وەك خواى پەنھانبىن فەرموویەتى: ﴿ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ

فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴾ ﴿ ۲ ﴾ البقرة، وەك دەبىنن خواى كاربەجى رىنمايىكەر بوونى قورئانى تايبەت كردوہ بە پارىزكارانەوہ، چونكە ھەر ئەوان وەك پىويست بەھرەى لى وەردەگرن و لىي تىدەگەن.

پىنج: ھەبوونى زانىبارى و شارەزايى بەو واقىعەى تىيدا دەژىن چ لەرووى فىكرىي و چ لەرووى كۆمەلايەتى و چ لەرووى سىياسى و... ھتدەوہ:

بەلى بىگومان بەرچاوپروونىي و چاوكراوہىي مرؤف سەبارەت بەو واقىعە تىيدا دەژى كارىگەرىيەكى گەورەى ھەيە، لە چاك لىتىگەىشتىنى قورئان دا، وە لەراستىدا

تەفسىرى قورئانى بەرزوپىز چەند زانىبارىيەك لەبارەى قورئانەوہ ﴿ ۳۷ ﴾

ئەوانەى بە دوورەپەرپىزى لە خىرو شەرى كۆمەلگا زيان دەبەنە سەرو لە پەراويزدا دەژىن و، كارلىك (تَفَاعُل) لەگەل دەوروبەرياندا ناكەن، ناتوانن وەك پىويست لە كىتپى خوا تىبگەن و بەراستىيەكانى ئاشنابن، لىرەدا قسەيەكى نەستەقى شەهيد (سَيِّد قُطْب) م هاتەوہ ياد، كە دەلى: (كەسىك لە قورئان تىدەگات كە لە كەش و ھەوايەكدا بژى، وەك ئەو كەش و ھەواو ھەلومەرجەى كە قورئانى تىدا ھاتۆتە خوار!).

ئىنجا رەنگە يەكىك لىرەدا بىرسى:

ئەدى بەكارھىنانى عەقل و ھۆشى خۆمان و بىرکردنەوہى خۆمانت بۆچى باس نەكرد؟!

لە وەلامدا دەلىين :

لەراستىدا بەكارھىنانى عەقل و ھۆشى خۆمان و بىرکردنەوہى رامانى خۆمان بۆ تىگەيشتنى كىتپى خوا ﷺ، مەرجىكى سەرەكى و بنەرەتى و بەردەوامە، چونكە چ بۆ گەرەنەوہ بۆ قورئان و بەرواردكرنى ئايەتەكان و، چ بۆ گەرەنەوہ بۆ سوننەتى پىغەمبەرى خوا ﷺ، چ بۆ بەھرمەند بوون لە قسەو بىروراو كەلەپوورى زانايان و، چ بۆ وەدەستھىنانى پارىزكارى و خۆ پىرازاندنەوہى و، چ بۆ شارەزايى و زانىارى پەيداكردن بە واقع و تەوژمە فيكرى و سىياسى و كۆمەلەيەتتەكانى، بەبى ئامادەبوونى چالاكانەى عەقل و بىرکردنەوہى رامانى شىلگىرانە، ھىچمان بۆ ھىچ ناكرى و دارمان بۆ لەسەر بەرد دانانرى^(۱)!

ھەر لىرەشدا وەلامى پرسىارى: ئايا تەفسىرى عەقلى چاكتەرە يان تەفسىرى شوينەوارى؟ (هَلُ التفسير بالرأي أفضل أم التفسير بالمأثور؟! ئاسان دەبى و دەلىين:

(۱) وا باشە بۆ چاك بەھرە وەرگرتن لە قورئان سەرنجى كىتپى: (چۆن باشتەر لە قورئان بەھرەمەند دەبىن؟! بدرى، كە ھەتا ئىستا سى جار لەلايەن سەنتەرى ھىكمەوہ چاپ كراوہ.

تفسیری قورئانی بهرزوپیر چهند زانیاریهك له باره ی قورئانه وه ﴿ ۳۸ ﴾

له راستیدا هیچ کام له (أَثَر) و (رَأْي)، یان (نَص) و (عَقْل) به دیلی یه کدی نین، بۆ لیتتیه گه یشتنی قورئان، به لکو ههردووکیان پیویستن هه رکامیان له بواری خۆیدا. ئنجا ئه گهر سه رنجی ته فسیره گه وره و گرنگه کانی قورئان وهك:

۱- (جامع البیان) ی (الطبری).

۲- (الجامع لأحكام القرآن) ی (القرطبي).

۳- (مفاتیح الغیب) ی (فخرالدین الرازی).

۴- (تفسیر القرآن العظیم) ی (ابن کثیر).

۵- (فتح القدیر) ی (الشوکانی).

۶- (روح المعانی) ی (الآلوسی).

۷- (فی ظلال القرآن) ی (سید قطب).

بدهین ده بینین هه رکام له شوینه وار (أَثَر) و عه قل (رَأْي)، پشتیان پی به ستراره بۆ ته فسیر کردنی قورئانی به پیژ.

یازدهیه م: پله و پایه و پاداشتی فی ربوون و فی کردنی قورئان:

هه لبه ته له و باره وه ئایه ت و فه رموده زۆر زۆرن، بۆ نمونه:

۱ / خوای په روه ردگار له سووره تی (الزمر) دا ده فه رموی: ﴿ اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ

الْحَدِيثِ كُنْبًا مُتَشَبِهًا مَثَانِي نَقَّشَ مِنْهُ جُلُودَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۚ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ

يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿۲۳﴾، واته: خوا باشترین فه رمایشتی ناردوته

خوار (هه موو فه رمایشته کانی خواو هه موو کتیه بکه کانی خوا باشترین فه رمایشت

بوون، به لام قورئان بۆ به شه رییه ت له دوا قوئاغی ته مه نیدا باشترین

فه رمایشتی خوایه) کتیه بکه وهك یهك ده چی، دووباره ده کریته وه، ئه وانیه که

له په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن به‌هۆیه‌وه پێستیان رێکدی (واته: ته‌زوویان پیدادیت) دوایی پێستیان و دلّیان نه‌رم ده‌بیت بو یادی خوا، (ئه‌وه‌ی که خوا فه‌رموویه‌تی ئینسان ئه‌گه‌ر ته‌جره‌به‌ی بکات وایه، سه‌ره‌تا موچوپکه‌ت پیدادیت و دوایی ورده دلّت نه‌رم ده‌بیت و خشوع دیته نیو دلّت) ئه‌وه هیدایه‌تی خوایه، هه‌ر که‌سێ بیه‌وێ پێی رێنمایی ده‌کات، وه یه‌کیک خوا گومرایی بکات، که‌س نیه رای کیشی و له گومرایی ده‌ریبێنی هیدایه‌تی بدات، واته: که‌سێک له قورئان دووربێ مانای وایه گومراییه، به‌لام ئه‌وه که‌سه که ئاوا ته‌فاعول له‌گه‌ل قورئاندا ده‌کات؛ ده‌یخوینیته‌وه لێی تیده‌گا و کاری تیده‌کات. له‌راستیدا ئه‌وه که‌سه رێگای راستی گرتوه.

۲/ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له فه‌رمايشتی‌کدا فه‌رموویه‌تی: { (خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۰۲۷)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۱۴۵۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۹۰۷)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۲۱۳)، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَمَانَ رضي الله عنه، واته: باشتیرینی ئیوه که‌سێکه، که قورئان فی‌ربێ، وه قورئان فی‌ری خه‌لکی بکات، لی‌ره‌دا وشه‌ی (تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ) مه‌به‌ست به‌س خویندنی نیه، به‌لکو مانای فی‌ربێ و، یاسا‌کانی فی‌ربێ و، چۆنیه‌تی کارپیکردنی فی‌ربێ و، چۆنیه‌تی هیدایه‌ت پیدانی فی‌ربێ، هه‌مووی ده‌گریته‌وه.

۳/ هه‌روه‌ها له فه‌رمايشته‌کی دیکه‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: { (الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ فِيهِ، وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ، لَهُ أَجْرَانِ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۸۵۹)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۳۷۷۹)، وَأَبْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۷۶۷)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۹۰۴)، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، واته: که‌سێک که ماهر و کارامه‌یه له قورئاندا (له خویندنیدا له تیگه‌یشتنیدا) ئه‌وه له‌گه‌ل ئه‌وه فریشتانه‌یه، که نوینه‌ره چاکه‌کاره به‌رپزه‌کانی خوان (خوا ده‌یاننیرێ بوئه‌وه‌ی که وه‌حییان پیدایه بنیرێ)، ئه‌وه‌ش که ده‌یخوینێ به‌لام له‌سه‌ر زمانی راست نایه‌وه پێشی ناخۆشه (واته: چاک نایزانێ)، ئه‌وه دوو

پاداشتی هه‌یه (پاداشتی خویندنی و پاداشتی ئه‌وه‌ش که له‌سه‌ر دلی قورسه، هه‌رچه‌نده ده‌یکات فی‌ری نابی، که‌واته با ئه‌ویش هه‌ر خه‌ریکبی).

٤ / له‌ فه‌رمایشتیکی دیکه‌دا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: {يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ إِذَا دَخَلَ الْجَنَّةَ: إِقْرَأْ وَأَصْعِدْ، فَيَقْرَأُ وَيَصْعَدُ بِكُلِّ آيَةٍ دَرَجَةً حَتَّى يَقْرَأَ آخِرَ شَيْءٍ مَعَهُ} (رواهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (١١٢٩٩)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (٣٧٨٠)، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْمٍ: (٢٢٤٠) }، واته: کاتی ئینسانی ئیماندار ده‌چیته به‌هه‌شت پی‌ی ده‌گوتری: بخوینه‌و به‌رزبه‌وه‌و سه‌ربکه‌وه، ئیدی هه‌ر ده‌خوینی و سه‌رده‌که‌وی، به‌هه‌موو ئایه‌تیك پله‌یه‌ك، هه‌تا دوا ئایه‌تی پی‌یه‌تی (واته: تا ئاستی دوا ئایه‌ت، که له‌به‌ریه‌تی و تی‌یگه‌یشتوه‌و ده‌بخوینی، هه‌ر به‌رز ده‌بیته‌وه).

خوای به‌به‌زه‌یی له‌و که‌سانه‌مان بگی‌ری، که به‌هوی کتییی خواوه به‌رزده‌بنه‌وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

درسی دووهم

ته فسیری سوورهتی (الفاتحة)

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان ته رخان کردوه بو ته فسیری سوورهتی فاتیحه، به لام بهر له وهی بجینه سهر دهستی کردنی ته فسیری سوورهتی فاتیحه، خستنه پرووی سی مهسه له به پیویست دهزانه:

یه کهم: حوکمی (استعاذه) کردن:

گوتنی (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) له سهرهتای دهستی کردنی قورئان خویندن، چ به صیغه ی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، چ به صیغه ی: { (أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، چ به صیغه ی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، مِنْ هَمْزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ) }، که ههر کام له سی صیغه کان به شیک له زانایان هه لئان بزاردوه، هه موو زانایان له سهر نهم یه کهم دهنگن، که نهم گهر فه رزیش نه بی، سوننه ته که ههر کاتیک ئینسان دهست به قورئان خویندن بکات، له سهره تاکه یه وه (استعاذه) بکات، (استعاذه) ش واته: گوتنی (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، چونکه خوای زانو شارهزا له سوورهتی (النحل) نایه تی (٩٨) دا زور بهروونی ده فرموی: ﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ

مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾، واته: ههر کاتیک قورئان خویند، په نا بهر بهر خوا له شهیتانی نه فرین لیکراو، واته: بلی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) په نا ده گرم به خوا له شهیتانی دوور خراوه، یا خود شهیتانی نه فرین لیکراو، شایانی باسیشه له باره وه فرمووده زورن، که پیویسته، یان لانیکه م سوننه ته بهر له

دهستپیگردنی قورئان خویندن، (استعاذة) بکری، بو نمونه: {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَاسْتَفْتَحَ صَلَاتَهُ وَكَبَّرَ قَالَ: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ ثُمَّ يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ثُمَّ يَقُولُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ) (رواه أبو داود برقم: (٧٧٥)، والتِّرْمِذِيُّ برقم: (٢٤٢)، والنَّسَائِيُّ برقم: (٨٩٩)، وابنُ ماجه برقم: (٨٠٤)، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِيُّ فِي (إرواء الغليل) برقم: (٣٤١)، وَقَالَ التِّرْمِذِيُّ: هُوَ أَشْهُرُ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ}، واته: پیغمبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که شهوی هه لدهستا بو نویژی، دهستپیده کردو (الله اکبر)ی دهگرد، دهیفرممو: نهی خوییه پاکیی بو توو ستایشت دهکهم، وه ناوت بهرزو به پیزهو پایت بهرزو، جگه له تو هیج په رستراو نین، نجا سی که رته تان دهیفرممو: بیجگه له خوا هیج په رستراو نین، پاشان دهیفرممو: په نا به خوی بیسهری زانا دهگرم له شهیتانی نه فرینکراو، له خنکاندن و خوتخوتهی و، خو به زلگری فیگردنی و، شیعی (خراب) فیگردنی. (الهمز: الخنق، النفض: الکبر، النفض: الشعر).

{عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ، قَالَ: اسْتَبَّ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَنَحْنُ عِنْدَهُ جُلُوسٌ، وَأَحَدُهُمَا يَسُبُّ صَاحِبَهُ مُغْضَبًا قَدْ احْمَرَ وَجْهَهُ، فَقَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً، لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ، لَوْ قَالَ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)...} (رواه البخاري برقم: (٦١١٥)، ومُسْلِمٌ برقم: (٦٥٩٠)، وأبو داود برقم: (٤٧٨١)، واته: دوو پیاو له لای پیغمبهری صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که نیمهش له لای دانیشتبووین، قسه یان به یه کدی گوت، جا یه کیان جنیوی به هاو له که ییدا به توورهی و روو سوور هه لگه راوهیی، پیغمبهری صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموی: من قسه یه که ده زانم نه گهر بیلی نهو حالتهی نامین، نه گهر بلن: په نا به خوا دهگرم له شهیتانی دوور خراوه.

شایانی باسیشه، که زانایان له باره وه راجیایان هیه، که نایا خویندنی (استعاذة) پیش هه قورئان خویندنی، پیویست یان سوننه ته یان نا؟

به لَام به یی نایه تی: ﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾ (۹۸)
 النحل، وا دیاره بهر له ههر قورئان خویندنیک پیویست یان په سندی له نویژداو له
 دهره وهی نویژدا، به لَام له نویژدا بهس له رکاتی یه که مدا.
 دووم: پایه و پیناسهی ئەم سوورہته:

سوورہتی فاتیحه وهک ریزبه ندیی (مصحف) یه که مین سوورہته، به لَام وهک
 ریزبه ندیی هاتنه خواره وه، یه که مین سوورہت نیه، وه سوورہتی فاتیحه ئەگهر
 بمانه وی به کورتیی پیناسهی بکهین، ده لیین:

سوورہتی فاتیحه سوورہتیکی مه که یه وه حهوت نایه ته وه گهره ترین سوورہتی
 قورئانیشه، دیاره له رووی قه باره وه نا به لکو له رووی نیوه رۆکه وه، جا ئیمه به
 سه رنجدانی خودی فاتیحه وه ئەم چه ند فه رمایشته ی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ یش، هه موو ئەو
 راستییانه ی که گوتمان دهر باره ی سوورہتی فاتیحه بو مان دهره که ون، که هه م
 سوورہتیکی مه که یه وه هه م حهوت نایه ته وه هه م گهره ترین سوورہته:

فه رمایشته یه که م: { (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ بْنِ الْمَعْلِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنْتُ أُصَلِّي فِي
 الْمَسْجِدِ فَدَعَانِي النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ أُجِبْهُ، حَتَّى صَلَّيْتُ، قَالَ: فَآتَيْتُهُ فَقَالَ: مَا
 مَنَعَكَ أَنْ تَأْتِيَنِي؟ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي كُنْتُ أُصَلِّي، قَالَ أَلَمْ يَقُلِ

اللَّهُ: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ... ﴾ (۲۴)
 الأنفال، ثُمَّ قَالَ لِي: لِأَعْلَمَنَّكَ أَعْظَمَ سُورَةٍ فِي الْقُرْآنِ قَبْلَ أَنْ تَخْرُجَ مِنَ
 الْمَسْجِدِ؟ قَالَ: فَأَخَذَ بِيَدِي فَلَمَّا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ مِنَ الْمَسْجِدِ قُلْتُ: يَا رَسُولَ

اللَّهُ إِنَّكَ قُلْتَ لِأَعْلَمَنَّكَ أَعْظَمَ سُورَةٍ فِي الْقُرْآنِ، قَالَ: نَعَمْ، ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴾، هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيَتْهُ (رَوَاهُ
 الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۴۷۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۱۴۵۸)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۹۱۲)، وَابْنُ
 مَاجَةَ بِرَقْم: (۳۷۸۵) }، واته: (أَبِي سَعِيدِ بْنِ الْمَعْلِيِّ) خَوَالِي رَازِي بِي دهلئ:
 رُوْزِيْكَ لَه مَزْگَهوت نُوْژْم دَهْکَرْد پِيْغَه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَانْگِي کَرْدَم، لَه نُوْژْدَا بُووم و

وہلامم نہدایہوہ، دواى ئەوہى لىى بوومەوہ چوومە لای عوزرم بو ہینایہوہ گوتم: ئەى پیغەمبەرى خوا ﷺ من له نیو نوێژ دابووم، فەرمووی: ئەدى خوا نہیفەرمووہ: ئەى ئەوانەى بپرواتان ہیناوە! بەدەم بانگى خواو پیغەمبەرکەبەوہ بچن ھەرکات بانگیان کردن بو ئەوہى کە زیندووتان دەکاتەوہ (واتە: لە نوێژیشدا بوۆت ھەبوو کە وەلامم بەدەبەوہ) دەلى: دواى پى فەرمووم: سوورەتیکت فیردەکەم گەورەترین سوورەتى قورئانە، پىش ئەوہى لە مزگەوت بچینە دەرى، دواى دەستى گرتەم و پىش ئەوہى لە مزگەوت بچینە دەرى گوتم: ئەى پیغەمبەرى خوا ئەدى نہتفەرموو گەورەترین سوورەتت فیردەکەم لە قورئان؟ فەرمووی: بەلى، ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾، (واتە: سوورەتى فاتىحە) بریتىە لە ھەوت ئایەتە دووبارەکراوەکان، وە قورئانى مەزن کە پىم دراوہ. بەپى ئەم فەرمايشتە قورئانى مەزن (الْقُرْآن الْعَظِيم) یش دەبیتە سىفەت و وەسف بو سوورەتى فاتىحە، وەك چوون بە (السَّبْعَ الْمَثَانِي) یش وەسف کراوہ.

ئنجە چوئىەتى بەلگەبوونى ئەم فەرمايشتە لەسەرئەوہ، کە سوورەتى فاتىحە مەككىيەو لە مەككە ھاتووتە خوار - چونكە ھەندىك لە زانایان دەلین: مەدەنىيە- ئەوہى، کە ئەم رستە قورئانىيە: ﴿ وَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴾ (٨٧) ئایەتیکە لە سوورەتى (الحجر)، وە سوورەتى (الحجر) یش بە راي ھەموو توێژەرەوان و زانایان سوورەتیکى مەككىيە، ئنجە پیغەمبەر ﷺ یش پیناسەى سوورەتى فاتىحە دەکات بە (السَّبْعَ الْمَثَانِي) ھەلبەتە سوورەتى فاتىحەش ھەوت ئایەتە، وە دیارە پىشتريش خواى پەروردگار پىش ئەوہى سوورەتى (الحجر) ی بو بنیرى، سوورەتى فاتىحەى بو ناردوہ، کە وەك خەبەر دەفەرموى: ﴿ وَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴾ (٨٧) الحجر، واتە: وە بیگومان بە تۆمان بەخشیوہ ھەوت ئایەتە دووبارە کراوہکان، وە قورئانى مەزن.

فہرمایشتی دووہم : کہ نیوہرپوکی سوورہتی فاتیحہ و گہورہیی دہردہخات، ئەو فہرمایشتہیہ کہ ئوبہی کوری کہ عب دەگپریتہوہ، کہ پیغہمبەر ﷺ فہرموویہتی: { (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ فِي التَّوْرَةِ وَلَا فِي الْإِنْجِيلِ وَلَا فِي الزَّبُورِ وَلَا فِي الْفُرْقَانِ مِثْلَهَا وَإِنَّهَا لَلْسَّبْعِ مِنَ الْمَثَانِي) (رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٨٦٦٧)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (٢٨٧٥)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ) }، واتہ: سویند بہو کہسہی گیانی منی بہدہستہ، خوای زال و شکوڈار نہ لہ تہورپاتدا نہ لہ ئینجیلدا نہ لہ زہبووردا نہ لہ فورقاندا (فورقان واتہ: قورئان) وینہی دایکی قورئان (فاتیحہ)ی نہناردوۓ خوار، ئەویش بریتہی لہ حہوت ئایہتہ دووبارہکراوہکان.

فہرمایشتی سییہم : کہ بہلگہو نیشانہی گہورہیی یاخود گہورہتربوونی سوورہتی فاتیحہیہ، ئەوہیہ کہ موسلیم لہ ئەبوو ہورہپرہوہ خوا لیبی رازی بی، دەگپریتہوہ کہ پیغہمبەر ﷺ فہرموویہتی: { (مَنْ صَلَّى صَلَاةً لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا بِأُمَّ الْقُرْآنِ فَهِيَ خِدَاجٌ، (ثَلَاثًا) غَيْرُ تَمَامٍ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بَرَقْم: (٨٧٦) }، واتہ: ہەرکەسیک نوپژ بکات سوورہتی فاتیحہی تیدا نہخوینئ {یہکی لہ ناوہکانی سوورہتی فاتیحہ بریتہی لہ (أُمُّ الْقُرْآنِ) } ئەوہ نوپژہکەیی ناتہواوہ، نوپژہکەیی ناتہواوہ، نوپژہکەیی ناتہواوہ، وہ دواییش بو دئیایی فہرمووی: (غَيْرُ تَمَامٍ) واتہ: نوپژہکەیی ناتہواوہ، ہەر بویش زور لہ زانایان جگہ لہ (أَبُو حَنِيفَةَ) رەحمەتی خوایان لیبی رایان وایہ، کہ لہ ہەموو پکاتیکدا فہرپزہ سوورہتی فاتحہ بخویندرئ، ئەگہرنا ئەو نوپژہ بہرناکەوئ.

فہرمایشتی چوارہم: { (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نِصْفَيْنِ، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ: ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: حَمَدَنِي عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: ﴿ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَثْنَى عَلَيَّ عَبْدِي، فَإِذَا قَالَ: ﴿ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴾، قَالَ: مَجَّدَنِي عَبْدِي - وَقَالَ مَرَّةً: فَوَضَّ إِلَيَّ عَبْدِي - فَإِذَا قَالَ: ﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾، قَالَ: هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي،

وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ: ﴿ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾ ﴾ قَالَ اللَّهُ: هَذَا لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ)) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (٨٧٦) . نهم فهرمایشتهش بهراستی وهك فهرمایشتهکانی پیشی، بهلگهو دهلیلیکی گهورهیه لهسهه نهوه، كه سوورپرتی فاتیحه گهورهترین سوورپرتیه.

چونكه خوای بهرز سوورپرتی فاتیحهی داناوه به ههموو نوپژ، وهك فهرموویهتی: (قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي) دوایی باسی سوورپرتی فاتیحه دهكات، كهواته: بهشی زوری نوپژ، وه بناغهی نوپژو گهورهترین و پایهی نوپژ، بریتیه له خویندنی سوورپرتی فاتیحه، مانای حه دیسهكش بهم شیوهیهیه:

واته: خوا **﴿عَلَّكَ دَهْفَهْرَمُوئٍ: نوپژم له نیوان خوّم و بهندهكهمدا كردوته دوو بهش، وه بوّ بهندهی من ههیه ههر شتیک كه لیّم داوا بكات، جا ههرکاتی بهنده گوتی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾** ، خوا دهفهرموئ: بهندهكهم ستایشی

کردم، وه ههرکات گوتی: ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ، خوا دهفهرموئ: بهندهكهم مهدهی منی کرد، وه ههرکات گوتی: ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ ، خوا دهفهرموئ:

بهندهی من منی به خاوهن شكوو پایهبهرز وهسف کرد، وه جاریک فهرمووی: نیشوکاری خوئی بهمن سپارد، وه کاتی گوتی: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ ، خوا دهفهرموئ: نهوه له نیوانی من و بهندهكهم دایهوه، بهندهكهم ههر شتیکم لی داوا بكات، بوئی دهبی (واته: مادام منی بهو مهدهو وهسفانه وهسف کرد، لهوهودوا ههر شتیکم لی داوا بکا دهیدهمی و پیی دهبهخشم)، وه ههرکات بهنده

گوتی: ﴿ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾ ﴾ ، خوا دهفهرموئ: نهوه بوّ بهندهكهمه، وه بهندهی من ههر شتیکم لی داوا بكات پیی دهبهخشم، (دیاره نیمه دوایی دیننه سهه

تەفسیری سوورپرتی فاتیحە، بەلام جاری هەر مەبەستم ئەو بوو بۆتان پروو بکەمەووە کە سوورپرتی فاتیحە پیناسەکە ی چییەو، بۆچی گەورەترین سوورپرتە؟ وە چۆن ئیساپاتی دەکەین کە سوورپرتیکی مەککییەو حەوت ئایەتە؟ بەم فەرماشتانە ئەمانە هەموویان دەرکەوتن).

سییەم: باسیک لەبارە **﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾** دەو:

دەربارە **﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾**، ئەووە کە ئایا ئایەتیکە لە سوورپرتی فاتیحەو لە هەرکام لە سوورپرتەکانی دیکەش، یاخود تەنیا لە سوورپرتی فاتیحەدا ئایەتە؟! پاشان ئایا ئایەتیکە لەپریزی حەوت ئایەتەکانی سوورپرتی (الفاتحة) ئیەتەکانی سوورپرتەکانی دیکەشدا، یاخود هەر ئایەتیکە خوای زانا بۆ لیک جوداگردنەوێ سوورپرتەکان دایناو؟ زانایان لە هەموو ئەو بوارانەدا رایان جیاییەو هەندیک دەلێن: ئایەتیکە هەم لە سوورپرتی فاتیحەو هەم لە هەرکام لە سوورپرتەکانی دیکەش، وە بەلگەشیان ئەوێیە کە مادام لە (مصحف)دا لە پیش فاتیحەو هەموو سوورپرتەکانی دیکەشدا هەیه، کەواتە: ئایەتیکە لە هەر کامیکیان، وە منیش بە حەقیقەت هەر ئەم رایەم بەدلە، وە هەندیکیان دەلێن: ئایەتیکە لە سوورپرتی فاتیحە، بەلام بۆ سوورپرتەکانی دیکە ئایەتیک نیه لەوان، واتە لەپریزی ئایەتەکانیاندا نیه، بەلام هەر ئایەتیکە خوا دایناو لەپیش هەر سوورپرتیکەو، واتە ئایەتیکە سەر بەخۆ (مستقل)یه.

هەلبەتە هەموویان لەسەر ئەووە یەکدەنگن کە: **﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾**، بەو ژمارەییە کە هاتووە - کە (١١٤)یه - بەشیکە لە قورئان، جا ئایا ئایەتیکە سەر بەخۆیەو پەبیتی نیه بە سوورپرتەکانەو، یاخود ئایەتیکەو پەبیتی بە هەرکام سوورپرتەکانەو هەیه؟ ئەووە شتیکی وا لە بابەتەکە ناگۆرێ، شایانی باسیشە قورئان خوێنەکانی مەککەو کووفە دەلێن: ئایەتیکە لە فاتیحەو لە غەیری فاتیحەش لە هەموو سوورپرتەکان^(١).

(١) بڕوانە: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص (١٩).

به لام قورئان خوینانی مه دینه و شام و به صرّه گوتوو یانه: ئایه تیکی نیو سوورته کان نیه، به لکو ئایه تیکه له قورئان، بو لیک جیا کردنه وهی نیوانی سوورته کان.

ئنجنا ئایا ﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾، وا باشه به دهنگی بهرز بگوتری له سه رهتای فاتیحه و له سه رهتای سوورته کانی دیکه شدا، یان به دهنگی نزم؟! دیسان ههردوو راپه کان ههن، به لگه له سه رهتای وهی، که به دهنگی بهرز بخوینری. ئەم گێرانه وهیه ههیه: ((سُئِلَ عَنْ أُنْسٍ قِرَاءَةَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: كَانَتْ قِرَاءَتُهُ مَدًّا ثُمَّ قَرَأَ بِ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ يَمُدُّ ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾، وَيَمُدُّ ﴿الرَّحْمَنِ﴾ وَيَمُدُّ ﴿الرَّحِيمِ﴾)) (رواه البخاري)، واته: پرسیار له ئەنه سی کوری مالیک کراوه خوا لئی رازی بی دهربارهی قورئان خویندنی پیغه مبهر ﷺ، ئەویش گوتوو یه تی: پیغه مبهر ﷺ خویندنه وه که ی لیک دهگیشایه وه، (واته به ریو جی بوو، مه بهستی هه ره ئەوهیه، نهک زیاد له ئەندازهی که له ته جویدا هاتوه لیک بکیشریته وه)، ئنجنا ئەنهس تهقلیدی پیغه مبهری ﷺ کرد ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ی خویند ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ ی در یژ کرده وه، وه ﴿الرَّحْمَنِ﴾ ی در یژ کرده وه، وه ﴿الرَّحِيمِ﴾ ی در یژ کرده وه، جا که واته: ئەنهس لی ردها که ده لئ پیغه مبهر ﷺ ئاوا قورئانی خویندوه، مانای وایه کاتی قورئانی خویندوه له نو یژ و غهیری نو یژدا، دیاره ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ی به دهنگی بهرز خویندوه، وهک چو ن ئەنهس ده لئ ئاوا ی خویندوه، ئەگه رنا نهیده توانی لاسایی بکاته وه.

ههروهها بو باره که ی دیکه شیان له (صحیح) ی بوخاریی و موسلیما هه ره له ئەنه سه وه خوا لئی رازی بی هاتوه، که گوتوو یه تی: {صَلَّيْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ ﷺ، وَأَبِي بَكْرٍ، وَعُمَرَ، وَعُثْمَانَ، فَكَانُوا يَسْتَفْتِحُونَ بِ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾} (رواه البخاري برقم: (٧٤٣)، ومسلم برقم: (٨٩٠))، واته: له دوا ی پیغه مبهر ﷺ و ئەبو به کرو عوم هرو عوسمانه وه نو یژم کرد، یه کسه ره که ده ستیان به دهنگ

پئ بهرز کردنه وهی قورئان دهکرد، به ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ دهستیان پئ دهکرد، واته: ﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ یان بهدهنگی بهرز نهده خویند، دیاره بهدهنگی بهرز گوترانی ﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ مانای وانیه بهدهنگی نزم ناگوتری، به لکو یانی: بهدهنگی بهرز گوتنی سوننهت نیه، دیاره به شیک له زانایان رایان وایه کهوا باشتره بهدهنگی بهرز بگوتری، وهندیک له زانایانیش نه وهیان تهرجیح داوه که به دهنگی نزم بگوتری، منیش پیم وایه که واباشه جار جار بهدهنگی بهرز بگوتری، به لام به زوری بهدهنگی نزم بگوتری، چونکه زور بهی فهرمایشته کان واده گه یه نن.

ئیسیتاش راسته و خو دهچینه سهر لیکدانه و هی سوورتهی فاتیحه:

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ① الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ② الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③
 مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥
 صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦ ﴾

مانای وشه به وشه ی نایه ته کان

((به ناوی خوای به به زهیی به خشنده ① ستایش بو خوای په روه ردگاری
 جیهانه کان ② به به زهیی به خشنده به ③ خاوهنی روژی سزاو پاداشته ④ ههر
 تو ده په رستین و یارمه تی بهس له تو ده خوازین ⑤ پینماییمان بکه، بو ری
 راست ⑥ ری نه وانهی چاکهت له گه لدا کردوون، نهک لی تووره بووان، وه نهک
 گو مریان ⑦)).

باسیک دهر باره ی گوتنی: (آمین) دوا ی سوورتهی فاتیحه

له دوا ی خویندنی سوورتهی فاتیحه، گوتنی: (آمین) - که به مانای (استجیب)
 وهری بگره، قبوولی بکه، یه - یه کیکه له و سوننه تانه ی که پیغه مبه ر ﷺ داکوکی
 له سهر کردوون، وه نه وه له چهند فهر مایشتی کدا باسکراوه، بو نمونه: پیغه مبه ر
 ﷺ فهر موویه تی: { إِذَا أَمَّنَ الْإِمَامُ فَأَمَّنُوا، فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ تَأْمِينَهُ تَأْمِينُ
 الْمَلَائِكَةِ، غُضِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ } (رواه مالک برقم: ۱۹۸)، وَأَحْمَدُ برقم:
 (۹۸۸۳)، وَالْبُخَارِيُّ برقم: (۷۸۰)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۹۱۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۲۵۰)،
 وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۹۲۸)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَاتِهِ: ههر کاتیک ئیمام ئامینی
 گوت: ئیوهش له گه لی بلین نامین، ههر نویژ که ریگ نامین گوتنه که ی ریگ دهر چی

لهگهل هی فریشتهکان، نهوه ههرچی گوناھی رابردوویهتی دهپوشری، (واته: کاتی نیمام دهلی نامین، فریشتهکانیش وا دهلین:).

فهرمایشتیکی دیکه: { (عَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ:

﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾، فَقَالَ: (أَمِينٌ) مَدَّ بِهَا صَوْتَهُ)) (رواه

أبو داود برقم: (٩٣٢)، والترمذی برقم: (٢٤٨)، وابن ماجه برقم: (٨٥٥)، ولأبي داود: رَفَعَهَا صَوْتَهُ، قَالَ شُعَيْبُ الأَرْنَؤُوطُ: إسناده صحيح، رجاله ثقات رجالُ الشَّيْخَيْنِ) {، واته: وائیلی کوری حوهر خوا لیلی رازی بی دهلی: گویم له

پیغهمبهری خوا بوو صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دواي نهوهی سوورتهی فاتیجهی خویندو گهیشته: ﴿غَيْرِ

الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾، فهرمووی: نامین، وه دهنگی پی دریزکردهوه، له

ریوایهتی نهبو داووددا دهلی: دهنگی پی بهرزکردهوه، چونکه لهوهشدا راجیایی ههیه که: نایا سوننهته نیمامیش دهنگ بهرز بکاتهوه، یان ههر مهئمونهکان دهنگ بهرز بکهنهوه؟ رای بههیزتر نهوهیه: بهلی نیمامیش لهگهل مهئمونهکان پیکهوه ههموویان دهنگیان بهرزبکهنهوه بهگوتنی وشهی نامین، بهلام به دنلیاییهوه وشهی نامین بهشیک نیه له قورئان، بهلکو نهمه فهرمایشتی پیغهمبهره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه حکمهتهکشی نهوهیه، که سوورتهی فاتیجه ههمووی پارانهوهوه وه داواگردنه له خواو له کوتاییدا دهلی: خوییه گیرای بکه، لیمان وهربگره.

شیکردنهوهی ههندیکی له وشهکان

اللَّهُ): (قِيلَ: أَصْلُهُ (إِلَهُ) فَحُذِفَتْ هَمْزُهُ، وَأَدْخَلَ عَلَيْهَا الأَلِفَ وَاللَّامَ فَحُصَّ

بالباري تعالی) واته: (الله) گوتراوه له نهسلدا له (إله)هوه هاتوه ههمزهکهی

لابراوه (ال) نهلیفو لامیکی خراوته سهه بو نهوهی بیته ناوی (علم) ناوی

ناسینهه بو خوا سُبْحَانَ اللَّهِ وه تایبهتیشه بهخواوه. ههندیکیش دهلین ههر (اسم)یکی

(جامد)هوه له (إله)هوه نههاتوه. به ههرحال نهوه دوو رایه ههن. که یهکیکیان

دهلی: (الله) ناویکی ودرگیراو (مشتق) و ئهوهی دیکهش دهلی: (جامد) هو له هیچ ودرنهگیراوه، ئهوهی من مهبهستم بوو بیلیم ئهوهیه: که وشهی (الله) که له کوردیدا ئیمه دهلین (خوا) له ئینگلیزیدا دهلین: (گهد)، له فارسیدا دهلین: (خدا)، له گهل وشهی (إله) که بهمانای پهراو (مَعْبُود) دیت، لیک جیان، که بهداخهوه زور له وتارخوینهکان فهرقیان پی ناکهن، بو وینه: دهلین: (لا إله إلا الله) واته: بیجگه له خوا هیچ خوا نین! که ئهوه هیچ مانای نیه، چونکه خوا ﷻ له یهک ئایهتیش له قورئاندا، نهیویستوه ئیسپاتی ئهوه بکات که بوون (وجود)ی ههیه، بهلکو ویستوویهتی ئیسپاتی ئهوه بکات که ههر ئهوه پهروهردگارو خواوهنی ههموو ناو سیفته چاکهکانهو، دهبی ههر ئهوه بپهراو، بهلام نهیفرمووه لای خهلکی دیکه خواجهکی دیکهش ههیه، بهلام نهخیر ئهوه خوا نیهو ههر من خوا! بهلکو قورئان ههمووی باسی یهکتایی ئولوهیهتی خواجه، نهگهرا ئهوه که خوا ﷻ له بهدیهنهرایهتیدا هیچ هاوهلی نین و تهنیا خوئی خواجه، جیگای مشتومر نهبووه، بهلکو ئهوه که دهبی تهنیا خوا بپهراو، جیگای مشتومر بووه، بویه مانای: (لا إله إلا الله)، واته: بیجگه له خوا هیچ پهراویک نیه (لا مَعْبُودَ بِحَقِّ إِلَّا اللهُ) ئهویش دیاره پهراوی به ههق، نهگهرا پهراوی بهناههق زورن!!

(الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) : (الرَّحْمَةُ مِنَ اللَّهِ الْإِفْضَالُ وَالْإِنْعَامُ..) دیاره (الرَّحْمَنِ) و

(الرَّحِيمِ) له سیفتهی رحمهتی خواجهی پهروهردگاروه هاتوون، رحمهتیش له خواوه بریتیه له چاکه نواندن و نیعمهت رشتن بهسهه غهیردا.

(الرَّحْمَنِ) : لهسهه صیغه (فعلان)ه، زانیان زور قسهیان لهباروه کردوه، بهلام ئیمه ئیستا ماوه نیه ههموو شتی باس بکهین و بهس دهلین: (رحمان) لهسهه صیغه (فعلان)هو بو تازهبوونهوه (تجدد)یه، واته: کهسیک که چاکهوه بهخشهکانی ههیشه له تازهبوونهوهدان.

(الرَّحِيمِ): (رحیم) لهسه ر صیغه ی (فعلیل) ه بو جیگیربوون (ثبوت) ه، کهواته:

(الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) یانی: نهو خوییهی که خاوهن بهزهیی نوئبوووهویه، وه خاوهنی بهزهیی بهردهوامه.

ههندیکیش دهئین: وشه ی: (رحمان)، واته: سیفهتی بهزهیی گشتی خوییهو هه موو کهس دهگریتهوه، کافرو مسولمان ... بهلام (رحیم)، واته: سیفهتی

تایبهتی بهزهیی خوا، که تایبهته به نهلی ئیمانوه: ﴿... وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ

رَحِيمًا ۴۳﴾ الأحزاب، نجا دیاره سیفهتی (رحمة) نهگه ر بو غهیری خوا بهکار

بی، بریتیه له دل نهرمییو بهزهییو شهفهفته، بهلام نهوه بو خوا ﷺ بهکار نایهت، چونکه نهو جوړه تهعبیره ئیهای نهوه دهکات، که خوی پهروردگار

تهن (جسم) بی، دیاره خوی بهرزو مهزنیش ﴿... لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۱۱﴾

الشوری، واته: هیچ شتیك وهك وینهی خوا نیه.

(رَبِّ): (الرَّبُّ فِي الْأَصْلِ: التَّرْبِيَّةُ وَهُوَ إِنْشَاءُ الشَّيْءِ حَالًا فَحَالًا إِلَى حَدِّ

الْتِمَامِ) واته: وشه ی (رَبُّ) له نهسلدا له تهریهوه هاتوه، نه میس نهوهیه که

شتیک قوناغ به قوناغ پیبگهیهنی، ههتا رادهی کاملبوون، خواش پهروردگاری جیهانهکانه، واته سه رپهرشتییان دهکاتو مشووریان دهخوات پییان دهگهیهنی.

(الْعَالَمِينَ): (وَشَهَى (عَالَمٍ) واته: جوړه مهخلووقیک، که خاوهنی یهک جینس

بن. وهک: عالمی ئاده میزاد، عالمی جن، عالمی فریشته، عالمی رووهک،

عالمی ژیانداران، عالمی بی ژیان، (عَالَمِينَ) یش کویه کهیهتی، که جگه له

خوا (مَا سِوَى اللَّهِ) دهگریتهوه، کهواته (رَبُّ الْعَالَمِينَ): واته: پهروردگاری

غهیری خوی، که سه ریو خواری، یان هه موو ئاسمانهکانو زهوی و نهوهی

نیوانیان دهگریتهوه.

(مَلِكٍ): (صَاحِبِ) خاوهن، به (مَلِكٍ) یش خوئراوتهوه، یانی: پادشا،

حوکمران.

(يَوْمِ الدِّينِ): (يَوْم) واته: رۆز، وه له زمانی عارهبیدا (يَوْم) چه‌ند مانایه‌کی هه‌یه، یه‌کیکیان نه‌وه‌یه که (١٢) سه‌عات یان (٢٤) سه‌عاته. یه‌کیشیان به مانای کات (زَمَن) دئی به په‌هایی، که لی‌ره‌دا ئەمه‌یان مه‌به‌سته‌و (يَوْمِ الدِّينِ) واته: کات و قونای سزاو پاداشت، چونکه (الدِّينِ) لی‌ره‌دا واته: لی‌پرسینه‌وه سزاو پاداشت، ئەگه‌رنا وشه‌ی: (الدِّينِ) له قورئاندا به چه‌ند مانایه‌ک به‌کاره‌اتوه، به‌لام لی‌ره‌دا به مانای سزاو پاداشت (الجزء) ه.

(إِنَّا نَعْبُدُ): (العُبُودِيَّة): إِظْهَارُ التَّدَلُّلِ، وَالْعِبَادَةُ أَبْلَغُ مِنْهَا، لِأَنَّهَا غَايَةُ التَّدَلُّلِ، وَلَا يَسْتَحَقُّهَا إِلَّا مَنْ لَهُ غَايَةُ الْإِفْضَالِ، وَهُوَ اللَّهُ تَعَالَى، وَاتِه: عیباده‌ت بریتیه له نیشاناندانی گه‌ردن که‌چی به‌لام (عبادة) مانای ملکه‌چی زیاتری تیدییه له (عبودية)، وه هی‌چ‌کس شایسته‌ی په‌رستن (عبادة) نیه، مه‌گه‌ر خاوه‌نی نه‌وپه‌ری چاکه‌کردن بی، نه‌ویش به‌س خوی به‌رزه. دیاره ده‌گونجی به‌ندییه‌تی (عبودية) به ئیختیاری بی‌تو ده‌شگونجی به ئیجباریی بی‌ت ﴿ إِن كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴾ ﴿ ١٣ ﴾ مریم، که دیاره ئەمه ئیجباریییه، به‌لام عیباده‌تی ئیختیاری نه‌وه‌یه که ئینسان، یاخود فریشته‌کان، یان جندی مسوولمان پی‌ی هه‌لده‌ستن، ئنجا نه‌وپه‌ری ملکه‌چی، ده‌بی نه‌وپه‌ری به‌گه‌وره‌گرتن، وه نه‌وپه‌ری خوش‌ویستن و نه‌وپه‌ری لی‌ترسانیشی له‌گه‌ل دابی، ئنجا پی‌ی ده‌گوتری عیباده‌ت.

(أَهْدِنَا): (هداية) یانی: ری پێشاناندانیکی به له‌باریی (الدَّلَالَةُ بِالطُّفْلِ)، وه هیدایه‌ت چوار جووره:

١- هیدایه‌تی غه‌ریزه و عه‌قل و هه‌سته‌کان، که نه‌وه بو هه‌موو که‌س هه‌یه، به‌لکو هیدایه‌تی هه‌سته‌کان و غه‌ریزه له ژیاندارانی‌شدا^(١) هه‌یه، خوا ﷻ له

(١) وشه‌ی (ژیاندار) م له جیاتی (گیاندار) بو مانای (حیوان) پی‌ی راسته‌ره، چونکه: گیان مانای (روح) ه، چگه له مرو‌فیش هی‌چ زینده‌وه‌ریکی دیکه (روح) نیه، به‌لکو ته‌نیا زیان (حیاء) یان هه‌یه دیاره

سوورەتی (النحل) دا دەفەر موئ: ﴿ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ ... ﴾ ﴿٦٨﴾، واتە: وه خوا وه حی نارد بو ههنگ، نهوه مه بهست پئی هیدایهتی غه ریزهیه.

٢- هیدایهتی وه حی که په یام و بهرنامهی خویه و به پیغه مبهه راندا ده نیردری.

٣- جووری سییه م بریتیه له کار بو ری کخستن و ئاسانکاری (توفیق)، وهک له سوورەتی (العنکبوت) دا دەفەر موئ: ﴿ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلًا ... ﴾

﴿٦٩﴾، واتە: وه نهوانه ی له رپی ئیمه دا خو مانوو دهکن و تیده کوشن، ئیمه رپی هکانی خو مانیان پیشان ده دین، ههروهها فهرموویه تی: ﴿ وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى ... ﴾ ﴿١٧﴾ محمد، واتە: وه نهوانه ی هیدایه تیان و هرگرتوه، خوا هیدایه تیان بو زیاد دهکات.

٤- هیدایهتی چوارهم له بههه شته، وهک خوی بی هاوتا که باسی بههه شتیان

دهکات، دهفەر موئ: ﴿ سَيَهْدِيَهُمْ وَيُصَلِّحُ بِالْحَمْدِ ﴾ ﴿٥٥﴾ محمد، تویر هه رانی قورئان ده لئین: بههه شت بو خوی عاله میکه و لهوی ئه گه ر خوا ئینسان رینمایه نه کاو رپی پیشان نه داو به هو ی فریشه ته کانه وه نه یخاته دل، کهس به شوینی خوی نازانی، بو یه دهفەر موئ: ﴿ سَيَهْدِيَهُمْ وَيُصَلِّحُ بِالْحَمْدِ ﴾ خوا رپیان پیشان ده دات و حالیان چاک دهکات، واتە: هه رکهس ده چیته مه قام و مه نزل خوی، وه بو یه ش نه هلی بههه شت ده لئین: ﴿ ... الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ

لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ... ﴾ ﴿٤٣﴾ الأعراف، واتە: ستایش بو نه و خوی ه ی که رینمایه کردین بو ئیره، وه ئه گه ر خوا رینمایه نه کرد باین نه ده گونجا ری بدو زینه وه. وه هه ندیک ده لئین: مه بهست پئی ری دو زینه وه و چوون و نیشه جیبوونه له قوناغ و مه نزل خویان له بههه شته.

(الصِّرَاطُ): بەمانای ڕۆی راست دیت، واتە: (الطَّرِيقَ السَّهْلَ الْمُسْتَقِيمَ) ڕێپەك ئاسان پێیدا برۆی و راستیش بێت، جا وشەى (مُسْتَقِيمَ) یش واتە: راست و بێ گری و گۆل. دیارە هەر وشەى (صِرَاط) بۆخۆى یانى: ڕۆی راست و وشەى: (مُسْتَقِيمَ) یشى كراوە بە سیفەت، تاكو ئەوپەڕى راست و ڕێكیى و بێ گری و گۆلیى بگەپەنى، هەلبەت لێردا خوا وشەى: **(الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ)** ى خواستۆتەوه، بۆ تەعبیرکردن لە شەریعەت و بەرنامەى خۆى.

(أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ): وشەى (نِعْمَةً) واتە: حالەتێكى باش، كەواتە: **(أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ)** واتە: ئەوانەى حالت باش كێردوون و چاكەت لەگەڵ كێردوون، كە لایەنى ماددىی و مەعنەویى دەگریتەوه.

(الصَّالِينَ): واتە: ڕۆی لى و ن بووان، چونكە: (الضَّالُّونَ الْعُدُولُ عَنِ الطَّرِيقِ الْمُسْتَقِيمِ وَيُضَادُّهُ الْهَدَايَةَ) واتە: (الضَّالُّونَ) بریتىە لە لادان لە ڕۆی راست، وە پێچەوانەكەى هیدایەتە.

مانای گشتى سوورەتى فاتىحە^(١)

سەرەتا دەبێ ئەوه بزانی كە خوا ﷻ سوورەتى فاتىحەى لەسەر زمانى بەندهكانى فەرموووە شتىكى زۆر تايبەتەو، لە حەقیقەتدا فاتىحە تەعبیر لە ناخى ئێمە دەكات، بابزانی چۆن؟

(١) ستایش و سوپاس بۆ خوا یەكەمین بەرھەم بریتىە لە: (بوختەيەك دەربارەى ئىسلام)، كە تەفسیری سوورەتى فاتىحەىە. بروانە: چاپى دووهم: ٢٠٠٦، نووسینگەى تەفسیر، بۆیە هەر كەسێك شەرح و ڕوونكردنەوى زیاترى سوورەتى (فاتحة) ى دەوى، دەتوانى سەرنجى ئەو كتیبه بدات، شایانى باسە كە ئەو كتیبه لە زیندانى ئەمریکایى یەكانیشتا نووسیومه، بەناوونیشانى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله ﷻ) و هەشت بەرگە، ئەویش هیله گشتییهكانى هەر لەبەر ڕۆشنایى سوورەتى (فاتحة) دا نووسراون.

بهنده که دست دهکات به گفتوگو و توووویژ له گهلّ خوای پهروردگاردا، پیش
 هه موو شتیك چی دیته دلّ و پیویستی به چی هه یه؟ ﴿ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴾ ،
 به ناوی خوای به به زهیی و به خشنده، یه که مین شتیك که تو دیکه یه دهستیك
 نه وه یه که ده بیّت به ناوی خوا دهستیك یه، به ناوی خوا، واته: نه م کاره بو خوا یه،
 وه به ناوی خوا، واته: به جهول و قووه تی خوا یه، وه به ناوی خوا، واته: نه م کاره
 به ریّ خوا داو به پیّ به نامه و شه ریعه تی خوا یه ﷺ، هه روها وه نه وه شی
 لیورده گیرئ که بوونی خوا وهك تاکه به دیهینه رو تاکه پهروردگارو تاکه خاوهن،
 له میّشك و دلّی خه لکیدا شتیکی به لگه نه ویسته، نه وه تا پیش نه وه ی هیج
 قسه یهك بکه ن، یه کسه ر ده لّین: ﴿ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴾ ، نجا کاتی ناوی خوا
 دی، تایبه تمه ندرتین سیفه تی خوا به نیسه بت نیمه وه بریتیه له به زهیی خوا و
 به خشنده یی خوا، به زهیی خوا له دنیا داو، به خشنده یی و که رهم و لیبور دنی خوا له
 دوار و ژدا، بو یهش من وشه ی (رحمان) م به (به به زهیی) لیکدا وه ته وه و، وشه ی
 (رحیم) یش به (به خشنده)، چونکه به لّی هه ردو وکیان به مانای به به زهیی دین،
 به لام به زهیی خوا ی پهروردگار له دنیا دا هه موو شتیکی گرتوته خو، وهك خوا ی
 پهروردگار ده فهرموی: ﴿ ... وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ ... ﴾ ﴿ ۱۵۶ ﴾ الاعراف، به لام خوا
 ﷺ فهرموی به تی له دوار و ژدا ﴿ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ﴾ ، تایبه تی ده که م به
 نه هلی ته قواوه: ﴿ ... وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴾ ﴿ ۴۳ ﴾ الاحزاب، واته: خوا ی
 پهروردگار به ران بهر نیمانداران له رژی دوا ییدا خاوهنی به زهیی یه، به زهیی
 خواش بو نیمانداران له لیبور دن و به خشنده یه که ییدا به رجه سته ده بی، جا دوا ی
 نه وه ی که نینسان ناوی خوا ی هینا و به ناوی خوا ی به به زهیی و به خشنده دهستی
 پیکرد، ده لّی: ﴿ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ ﴾ ، ستایش بو خوا ی پهروردگاری
 جیهانه کان، چونکه پاش ناسینی خوا، گه وره ترین شتیك که نینسان پیویسته پی
 هه لّسی و گه وره ترین نه رك نه وه یه که ستایشی خوا ی پهروردگار بکات، وشه ی
 (حمّد) یش له گهلّ وشه ی (مدح) لیک نزیکن، به لام (مدح) جاری وا هه یه بو شتی

که خاوهن عهقل و ئیرادهش نیه به کاردیت، بۆ وینه: خواردن مه‌دح ده‌کری، خانوو به‌ره مه‌دح ده‌کری، جل و به‌رگ مه‌دح ده‌کری، به‌لام (حم‌د) تایبه‌ته به خاوهن ئیرادهو شعووړیک که خاوهنی سیفه‌تی بهرزو چاک بیت، جیاوازیشی له‌گه‌ل سوپاس (شکر) ئه‌وه‌یه، که (شکر) له به‌ران به‌ر نیعمه‌تدایه، به‌لام (حم‌د)

مه‌رج نیه له به‌ران به‌ری نیعمه‌ت دابی، ئیمه که ده‌لین: ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴾، ستایش و مه‌دح و سه‌نا بۆ په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان، هه‌ر چه‌نده هه‌موو چاکه‌یه‌کی خوای میه‌ره‌بان بۆ ئیمه هاتوه، به‌لام تۆ له‌و حاله‌ته‌دا چاکه‌کانی له‌به‌ر چاو ناگری، واته: خوای په‌روه‌ردگار ئه‌گه‌ر گریمان هیچ چاکه‌یه‌کیشی له‌گه‌ل ئیمه نه‌کردبا، هه‌ر شایسته‌ی ئه‌وه بوو که ستایشی بکری و مه‌دح بکری، جا ئیمه ستایشی خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌ین، وه به‌ په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان ده‌یناسین

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾، پاشان دوو باره‌ی ده‌که‌ینه‌وه ﴿ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾،

که: به‌ به‌زه‌یی و به‌خشنده‌یه. ﴿ مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ ﴾، خاوهنی پوژنی سزاو

پاداشته، دوا‌ی ئه‌وه ده‌لین: ﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾، لێ‌رده‌ا ته‌ماشا

ده‌که‌ین، هه‌تا ئه‌م نایه‌ته‌ی پینجه‌م به‌شیوه‌ی نادیار (غائب) قسه‌ ده‌کری له‌ خزمه‌تی خوا‌دا، ستایشی خوا ده‌کری و ناوی ده‌هینری و مه‌دح ده‌کری و ته‌مجید ده‌کری، دوا‌یی یه‌کسه‌ر له‌ نایه‌تی پینجه‌مه‌وه جو‌ری قسه‌کردن ده‌گو‌ری بۆ حاله‌تی

دواندن (خطاب): ﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾، واته: هه‌رتۆ ده‌په‌رستین و داوا‌ی

یارمه‌تیی ته‌نیا له‌تۆ ده‌که‌ین، جا نایا ئه‌وه یانی چی؟ واته: ئه‌ی ئه‌و خوا‌یه‌ی، که خاوهنی ئه‌و وه‌سفانه‌ی تۆ شایسته‌ی ئه‌وه‌ی که ته‌نیا تۆ به‌ندایه‌تییت بۆ بکری و به‌رستری، به‌ مانای فراوانی په‌رستن، وه به‌بێ ته‌نیا داوا‌ی یارمه‌تی له‌تۆ

کردنیش به‌ندایه‌تی بۆ تۆ ناگری، که‌واته: ﴿ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾، رپی

راستمان پێشانده، چونکه به‌ندایه‌تی بۆ خوا، پێویستی به‌وه‌یه به‌ رپیه‌کی راست دابی، خو نابی هه‌ر به‌ پێخواسی به‌نیو بکه‌وی! وه‌ک بلی: دل‌م له‌گه‌ل خوا‌دا

چاکه! به لکو دهبی به ری خوادا خوا بپهرستی، به لئ: دهبی ته نیا خوا بپهرستری و ته نیا به و شیوهیهش که بوخوی فهرموویهتی بپهرستری، جا دیاره ئه ویش پیویستی به ﴿ الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾، ری راسته، ری راستی خوی به بهزهیش بریتیه له کتیه که هی و سوننهتی پیغمبهر ﷺ، نجا نیا ری راستی خوا ﷺ هه شتیکی تیوری (نظری) یه و وهك حقیقه تیکی موتله ق هاتوه، یاخود له واقعی عالهمیشدا بهرجهسته بووه؟! له وه لامدا ده لئین: هه ره له و کاته وه که خوی کاربه جی یه که مین ئینسانی خولقاندوه، که (ئادهم) وه یه که مین پیغمبهریش بووه، هه تاکو پیغمبهری کوتایی ﷺ، وه هه تا دنیا به کوتا دهگات، کومه لی ئیمانداری ری راستگرتووی خوا پیدا هه ره هه بووه و هه ره دهبی، تا کوتایی دنیا، بویهش یه کسه ره له دوی: ﴿ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾، ده فه رموی: ﴿ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴾، ری ئه وانهی چاکهت له گه لدا کردوون و نیعمهت له گه لدا نواندوون، دیاره وشه ی نیعمهت (نعمة) هه موو چاکه یه که ده گرتیه وه، به لام لی ره دا مه به ست پی نیعمهتی موتله ق هه، نیعمهتی موتله قیش له راستیدا بریتیه له هیدایهت و، نیعمهتی به ندایه تی بو خوا، نیعمهتی خوا په رستی، نجا ئیمه چون ده زانین ﴿ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴾ کین؟ نه وه له سوورهتی (النساء) له نایه تی (۶۹) دا خوی زانا توانا ئه وانهمان بو پیناسه دهگات و ده فه رموی: ﴿ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴾، واته: هه ره که سی که گوپرایه لی خوا پیغمبهر ﷺ بکات نه وه ئه وانه له گه ل نه و که سانه دان که خوا چاکه ی له گه لدا کردوون، له پیغمبهران و برپا پته وان (یان راستگو یان) و شه هیدان و چاکان، وه ئه وان هه ش با شترین ها وه لئ. نجا له کوتاییدا ده فه رموی: ﴿ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴾، ری ئه وان هه نا که تووره بیان هاتوته سه ره، وه ری سه ره لی شیوا وانیش نا، جی سه رنج نه وه یه که

به نیسه بهت نیعمه ته که وه پالی داووته لای خوا: ﴿ صِرَطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴾، به لām به نیسه بهت (غَضَبٍ وَ ضَلَالٍ) ی نه وانهی خوا غه زه بی لیگرتوون و نه وانهی سه رگه ردان بوون، پالی داووته لای خویمان و غه زه به که ی به (مَبْنِيٍّ لِّلْمَجْهُولِ) هیناوه: ﴿ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ ﴾، واته: نه وانه نا، که غه زه بیان لیگیراوه، هه لبه ته خوی بی وینه لییان تووره بووه، به لām له رووی نه ده به وه پالی نه داووته لای خوا، چونکه خه تای خویمان خوا لییان تووره بووه، شایانی باسیشه که پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ﴿ (إِنَّ الْمَغْضُوبَ عَلَيْهِمُ الْيَهُودُ وَالضَّالِّينَ النَّصَارَى) (رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (١٨٨٩١)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (٢٩٥٣) عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ﴾، واته: (لیتووره بووان) مه به ست پیی جووله که کانن، وه (گومرا بووان) یش مه به ست پیی نه صرپانی یه کانن، جووله که کان هه قیان ناسی، به لām شوینی نه که وتن، موحه ممه دیان ﷺ ناسی به لām نیمانیان پی نه هینا: ﴿ الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ ... ﴾ (١٦٦) البقرة، واته: نه وانهی کتیبمان پیداون وهک چوون کوره کانی خویمان ده ناسی، ئاوا موحه ممه دیشیان ده ناسی و ده یانزانی که پیغه مبه ری خوییه، که چی نیمانیان پی نه هینا، بویه خوا غه زه بی لیگرتن، به لām نه صرپانی یه کان سه ریان لی تیگچوو موحه ممه دیان نه ناسی هه لبه ته زوربه یان رییان لی تیگچوو سه رگه ردان بوون، به لām له سه رگه ردانییه که یاندا که مته رخه م بوون، چونکه ده یان توانی سه رگه ردان نه بن و، نه گهر گوینیان بگرتایه بو هیدایهت له و گومراییه ده هاتنه دهر.

چه ند مه سه له یه کی گرنگ

مه سه له یه که م: سوورهتی فاتحه به راستی پوخته ی مه به سه ته کانی قورئانی کؤکردو ته وه و ده توانین بلیین: سوورهتی فاتحه وهک پیپرستیک وایه بو مه به سه ته کانی قورئان، وه نه گهر ئینسان باش سه رنجی بدات، نه وه زور چاک ده بینی، هه ر بویه شه خوی بهرزو مه زن ﷺ له سه ر مسولمانی پیویست

كردوه، كه لاىكەم رۇژى (١٧) جار بىخوئىنى، كه ئەگەر ئىنسان ھەر نوپۇزە فەرزەكان بىكات و لە ھەر رىكاتىكدا فاتىحە بخوئىنى، رۇژى (١٧) جار دەبى سوورەتى فاتىحە دووبارە بىكاتەو، وە ئەگەر سوننەتەكانىشىان لەگەلدا بىكات، دەچى بۇ سى و چلىش.

مەسەلەى دوووم: سوورەتى فاتىحە ئەگەر ئىنسان باش لىى وردبىتەو، ھەست دەكات ئەو، كه ئەو پىى خۇشە لە خزمەت خوادا بىلئ و ئەو، كه دەروونى ئىنسان بۇى تىنو، سوورەتى فاتىحە لەخۇى گرتو، بەلئ بەراستى سوورەتى فاتىحە تەعبىر لە ناخى ئىنسان و لە دەروونى ئىنسان و لە پىداوئىستى ئىنسان دەكات، ئىنسان پىوئىستە لەگەل خوادا چوئ ھەلئسوكەوت بىكات و چى لئ داوا بىكات، چوئى مەدح بىكات، چى لەگەل بلى، ھەمووى بە چاكترىن شىو گرتوتە خۇى، وە ھەر كەس بە ئەندازەى ئىمانى خۇى، چەندە ئىمانت ھەبىت و چەندە تەفاعول بىكەى لەگەل سوورەتى فاتىحەدا، ئەوئەندە لىى بەھرمەند دەبى، ھەيە سوورەتى فاتىحە دەخوئىنى و رەنگە دواىى بتوانئ بە لاپەرەيەك تەفسىرى بىكات، ھەشە رەنگە بە چەند بەرگى كئىب بۇى تەفسىر نەكرى، وە ئىنسان لەو حالەتانەدا كە ئىشراقىكى رووحى و حالەتىكى ئىمانى باشى ھەيە، لە دلئدا ھەست دەكا كە سوورەتى فاتىحە ماناى زۇر فراوانى ھەيە، ئاگادارىشن كە بەندە يەكەم بەرھەمى كئىبى: (پوختەيەك دەربارەى ئىسلام) بوو، كە كئىبىكى (٣٠٠ - ٤٠٠) لاپەرەيە لەبەر تىشكى سوورەتى فاتىحەدا نووسىومە، وە ئەو كئىبەش كە لە (زىندانى ئەمرىكا)دا نووسىومە: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) ئەوئىش، كە چەند ھەزار لاپەرە زىاترە، بە گشتىى لەژىر رۇشناىى سوورەتى فاتىحەدا نووسراو.

مەسەلەى سىيەم: لە كۇتايى تەفسىرى سوورەتى فاتىحەدا ئەم فەرمايشتەتان بۇ دەخوئىنمەو: { (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَعِنْدَهُ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذْ سَمِعَ نَقِيضًا فَوْقَهُ، فَرَفَعَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَصَرَهُ إِلَى السَّمَاءِ، فَقَالَ:

هَذَا بَابٌ قَدْ فُتِحَ مِنَ السَّمَاءِ مَا فَتِحَ قَطُّ، قَالَ: فَنَزَلَ مِنْهُ مَلَكٌ فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: أَبَشِّرْ بِنُورَيْنِ أُتِيْتَهُمَا لَمْ يُؤْتِيَهُمَا نَبِيٌّ قَبْلَكَ: فَاتِحَةَ الْكِتَابِ، وَخَوَاتِمَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، لَمْ تَقْرَأْ حَرْفًا مِنْهُمَا إِلَّا أُعْطِيْتَهُ (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمِ: (١٨٧٤)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمِ: (٩١١)، وَلَلْفِظُ لِلنَّسَائِيِّ)، وَاتَهُ: عَهْدُ دَوْلَاتِ كُورِي عَهْدِ بَاسِ دَهْلِي: لَهُ كَاتِبُ كَدَا جَبْرِيلُ الْكَلْبَلِيُّ لَا يَبْغِيهِ مَبْهَرِي خَوَا ﷺ بُوو دَهْنِجِي لَهُ سَهْرُووِيَهْ وَهْ بِيَسْتِ، جَبْرِيلُ الْكَلْبَلِيُّ چَاوِي بَهْرَهْ وَ سَهْرِي هَهْ لَبْرِي گوتی: نَهْ وَهْ دَهْرْ گَايَهْ كَهْ لَهُ نَاسْمَانِي كَرَايَهْ وَهْ، كَهْ هَهْرْ گِيْزِ نَهْ كَرَاوَهْ تَهْ وَهْ، گوتی: وَهْ فَرِيَشْتَهْ يَهْ كَ لِيْ يَهْ وَهْ دَابَهْ زِي هَاتَهْ لَا يَبْغِيهِ مَبْهَرُ ﷺ گوتی: مَوْزِدَهْتِ لِيْ بِيْ بَهْ دُوو رُؤْشْنَايِي، كَهْ پِيْتَدِرَاوَنِ وَ پِيْشِ تُوْ بَهْ هِيْجِ پِيْغَهْ مَبْهَرِيْكَ نَهْ دِرَاوَنِ، دَهْسْتِيْ كِي كَتِيْبِ (فَاتِيْجَهْ) وَ كُوْتَايِي يَهْ كَانِي بَهْ قَهْرَهْ، هِيْجِ پِيْتِيْ كِيَانِ نَاخُوِيْنِي مَهْ گَهْرِ نَهْ وَهْ دَاوَايِ دَهْ كَهْ يِ پِيْتِ دَهْدَرِي.

خو له و كه سانهمان بگيری، كه هر كات سوورتهی فاتجهمان خویند نهوهی تیدا داوا كراوه، خوا پیمان ببه خشی. نامین .

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تفسیری
سورہ تی (البقرہ)

دهرسی سیهم

پیناسهی نهم دهرسه

به ریزان ! خوا پشتیوان بی لهم دهرسه وه دست دهکین به تفسیرکردنی سوورتهی (البقرة) و لهم دهرسه دا پینج نایه تی یه که می سهره تای (البقرة) تفسیر دهکین، به لام پیش نه وه، بو نه وهی به رچاومان روون بی، دهرباره ی سوورتهی (البقرة) به گشتی، که چ سوورته تیکه و چ پله و پایه یه کی هه یه و چه ند نایه ته؟ وه نیوهرۆکی بابه ته کانی و هیله گشتیه کانی چون؟ له دوو توئی وه لامی نهم پرسیاراندا هه ولده دین به گوشراوی و پوختی به یارمه تی خوی به خشر تیشک بخهینه سهر نهم سوورته مه زنه ی قورئان و ده لیین :

سوورتهی به قهره سوورته تیکی مه دهنیه، واته: لهو سوورته تانه یه که له مه دینه هاتونه خوار، به لکو له سهره تای نیشه جیبوونی پیغه مبه ری خوا ﷺ له شاری (مه دینه) دا هاتوته خوار، ژماره ی نایه ته کانی (۲۸۶) نایه ته، وه گه وره ترین و دریزترین سوورتهی قورئانه، وه گه وره ترین نایه تی تیدایه، که بریتیه له (آیه الكرسي) وهك له: (صحيح مسلم) دا هاتوه، وهك دواتر له کاتی خویدا باسی دهکین، ههروه ها دریزترین نایه تی قورئان له سوورتهی به قهره دا هاتوه، که نایه تی (۲۸۲) ی (الدین) ه، وه سوورتهی به قهره پیگه و پایه کی تایه تی هه یه له نیو سوورته کانی قورئاندا، وهك لهم فه رمایشته نه ی پیغه مبه ره وه ﷺ دهرده که وی، وه پیش نه وهش به سهرنجدان سوورتهی به قهره و نایه ته کانی بومان دهرده که وی، که به راستی گه وره ترین و گرنه ترین سوورتهی قورئانه، لهو رووه وه که زورتین یاساکانی شه ری و، زورتین راستیه کانی دینی گرتونه خوی، پیغه مبه ر ﷺ له فه رمایشته کیدا فه رموویه تی: { (لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ، فَإِنَّ الْبَيْتَ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ لَا يَدْخُلُهُ الشَّيْطَانُ) (رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۸۹۰۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم:

(۱۸۲۱)، وَالتَّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۸۷۷)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، وَاتِهِ: مَالَهُ كَانِي خُوتَان مەكەن بە گۆرستان، چونكە ئەو مالهێ كە سوورەتی بەقەرەهێ تیدا دەخویندری شەیتانی ناچیتە نیو (شەیتان لیبی ناچیتە ژوور).

لە فەرماشتیکی دیکەشدا كە (إِبْنُ حِبَّانٍ) لە (سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ) دوه خوا لیبیان رازی بی دەگێرپیتەوه، فەرموویەتی: ((إِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ سِنَامًا وَإِنَّ سِنَامَ الْقُرْآنِ سُورَةُ الْبَقْرَةِ، مَنْ قَرَأَهَا فِي بَيْتِهِ لَيْلًا لَمْ يَدْخُلِ الشَّيْطَانُ بَيْتَهُ ثَلَاثَ لَيَالٍ وَمَنْ قَرَأَهَا نَهَارًا لَمْ يَدْخُلِ الشَّيْطَانُ بَيْتَهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ)) {رَوَاهُ ابْنُ حِبَّانٍ بِرَقْمٍ: (۷۸۰)، وَضَعَّفَهُ الْأَبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الضَّعِيفَةِ) بِرَقْمٍ: (۱۳۴۹)}، وَاتِهِ: هَهُمُو شَتِيكَ لَووتكەهێ هەیه، لَووتكەهێ (چلە پۆپەهێ) قورئانیش سوورەتی (البقرە)یە، وه هەركەسێك شەوی بیخوینێ، تا سێ شەوان شەیتان ناچیتە مالبیان، وه ئەگەر بە رۆژ بیخوینێ، هەتا سێ رۆژان شەیتان ناچیتە مالبیان.

لە فەرماشتیکی دیکەدا كە موسلیم لە ئەبی ئومامەوه خوا لیبی رازی بی دەگێرپیتەوه، پێغەمبەر صلی الله علیه و آله فەرموویەتی: ((إِقْرَأُوا الْقُرْآنَ، فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ، إِقْرَأُوا الزُّهْرَاوِينَ: الْبَقْرَةَ وَسُورَةَ آلِ عِمْرَانَ، فَإِنَّهُمَا تَأْتِيَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُمَا غَمَامَتَانِ أَوْ غَيَايَتَانِ، أَوْ كَأَنَّهُمَا فِرْقَانٌ مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍ، تُحَاجَّانِ عَنْ صَاحِبَيْهِمَا، إِقْرَأُوا سُورَةَ الْبَقْرَةِ، فَإِنَّ أَخْذَهَا بَرَكَةٌ، وَتَرْكُهَا حَسْرَةٌ، وَلَا تَسْتَطِيعُهَا الْبَطْلَةُ)) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۱۸۷۱)، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رضي الله عنه)، وَاتِهِ: قورئان بخوینن، چونكە قورئان لە رۆژی دوایدا دیت شەفاعەت دەكات بۆ ئەوانەهێ كە هەلگری قورئان بوون، وه دووچرایەكان { (زهراوین) واتە: دووچرای تیشكدەر، دوو رۆشنەكان } بخویننەوه سوورەتی (البقرە، آل عمران)، چونكە لە رۆژی دوایدا دین وەك دوو هەور سیبەر دەكەن لە خاوەنەكەیان، یاخود وەك دوو سەقفو سەربان، یان وەك دوو پۆلی بالئندە كە دین بەرپز، بالبیان رادەگرن، ئاوا دین سیبەر لە خاوەنەكانیان دەكەن، وه بەرگری دەكەن لە خاوەنەكانیان، سوورەتی بەقەرەهێ بخوینن، چونكە سوورەتی بەقەرەهێ وەرگرتنی (و لەبەرکردنی و تیگەیشتنی) بەرەكەتە، وه ئیهمالکردنی و وازلیهینانی مایەهێ حەسرەت و پەشیمانیهێ، وه

جادوووگەران، ھەرکەسیک سوورەتی بەقەرە پێبێ، ناتوانن کاریگەراییان لەسەر ھەبێ. ئەو مانایەکیەتی، مانایەکی دیکە ئێوەیە کە: ئینسانی جادووگەر ناتوانێ سوورەتی بەقەرە لەبەرکات، وە ئەو شتیکی جەرپینراو (مُجْرَب) ھە کە ئەوانە کە (جن)یان دەچیتە نیو بەدەن، یان ئەوانە کە سحیریان لێ دەکری، سوورەتی بەقەرە کاریگەری ھەیە بۆ ھەژووشاندنەوھی سحیرەکەو بۆ دەرکردنی (جن) لە جەستەیان.

ئێستاش با تیشکیک بخەینە سەر باسو و بابەتەکانی سوورەتی (البقرة):

نەخشەی بابەتەکانی سوورەتی بەقەرە بەگشتی

❁ لە ئایەتی (۱) تا (۲۰)، خوا ﷻ پێناسەی ئەوانە دەکات، کە کۆمەلگای ئیسلامیان لێ پێکدیت، کە :

(۱) پارێزکاران و ئیمانداران و، پینج ئایەتی بۆ تەرخان کردوون لە سەرەتای سوورەتەکە، وەك دوایی باسی دەکەین.

(۲) کافران، کە دوو ئایەتی بۆ تەرخان کردوون.

(۳) وە دوو پووھکانن (المنافقون)، کە لە سیژدە ئایەتدا خوا باسیان دەکات، ئنجا (۲۱) تا (۲۹)، خوای زانا بانگی مەرۆفایەتی دەکات بۆ تەقواو بۆ ئیمان ھێنان بە پێغمەبەر ﷺ، وە باسی پیکھاتە ئاگری دۆزەخ دەکات، پاشان باسی پاداشتی بەھەشت دەکات، چەند قسەیکە دیکە لەگەڵ مەرۆفایەتی دەکات بەگشتی.

❁ لە ئایەتی (۳۰) تا (۳۹)، واتە لە دە (۱۰) ئایەتدا خوای کاربەجی باسی بەسەرھاتی ئادەم دەکات.

❁ ئنجا لە ئایەتی (۴۰) تا (۱۲۳)، واتە ھەشتاو چوار ئایەت تەرخان کراوە بۆ باسی وەچە ئیسپرائیل بەتایبەت و ئەھلی کیتاب بەگشتی، ئەزمونیان، ھەلەکانیان، ھەلۆیستەکانیان، تاکو بۆ ئۆممەتی پێغمەبەر ﷺ ببنە سەرەشق لە شتە چاکەکانیاندا، وە ببنە جیی پەند وەرگرتن، لە ھەلەو

كەم و كوورپىيە كانيان.

❖ وە لە ئايەتى (۱۲۴) تا (۱۴۱)، باسى بەسەرھاتى ئىبراھىم و ئىسماعىلى كورپەتى (عليهما الصلاة والسلام).

❖ وە لە ئايەتى (۱۴۲) تا (۲۴۲)، واتە سەدو يەك ئايەت (۱۰۱) تەرخانكراوہ بۇ كۆمەللىك ياساى نىۋ كۆمەلگاۋ دەۋلەتى ئىسلامىي، ھەر لە باسى پۈۈگە (قبلتە) وە، بگرە، ھەتا باسى صەفاۋ مەرۋە، پاشان رۇژوۋگرتن و، وەسىيەتكردن و، جەنگ و جىھادو، حەج و عومرەو، مەيخۇرىي و قومارو، سوئندخواردن و، نىكاح و تەلاق و ... ھتد.

❖ وە لە ئايەتى (۲۴۳) تا (۲۵۳)، واتە يازدە ئايەت تەرخان كراوہ بۇ باسى بەرەنگاربونەوہو رۈۈبەرۈۈبونەوہ، وە باسى بەسەرھاتى طالۋوت و جالۋوت دەكرى.

❖ وە لە ئايەتى (۲۵۴) تا (۲۸۳)، كۆمەللىك ياساى ئابوورىي (اقتصاد) باس دەكرىن، بە تايبەت باسى سوود (ربا) كە حەرپام و قەدەغەيە، وە باسى كرپن و فرۇشتن، كە حەلالەو باسى قەرز پىدان و نووسىنى قەرزو رەھن دەكرى.

❖ وە سى (۳) ئايەتى كۆتايى، كە بە خەۋاتىمى سوورپەتى بەقەرە ناۋدارن و لە فەرمايشتىكى پىشتردا باسمان كىردن، كە لە (صحیح مسلم) دا ھاتوہ، وە لەگەل سوورپەتى (فاتىجە) دا گرنگىي و پىگەيەكى تايبەتتايان ھەيە.

ئەمە نەخشەي باس و بابەتە كانى سوورپەتە كانى بەقەرە بوو بەگشتى و ئىستاش كاتى ئەۋەيە، كە دەست بە توپژىنەوہو رۈۈنكردنەوہى ئايەتە كان بكەين:

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۲﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۳﴾ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿۴﴾ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۵﴾ ﴾

مانای وشه به وشه‌ی نایه‌تہ کان

((به‌ناوی خوی به به‌زه‌یی به‌خشنده ﴿۱﴾ ئه‌لیف، لام، میم ﴿۱﴾ ئه‌و کتیبه هیچ گومانی تیدانیه، رینمایی که‌ره بو پاریزکاران ﴿۲﴾ ئه‌وانه‌ی بروایان به نادیار هه‌یه‌و نویژ به‌ریا ده‌کهن، وه له‌وه‌ی پیمان داون ده‌به‌خشن ﴿۳﴾ وه ئه‌وانه‌ی بروایان دین به‌وه‌ی، که بۆلای تو نیرووته خوار، وه به‌وه‌ی که له پیش تو دا نیرووته خوار، وه بروای پته‌ویان به‌پوژی دوایی هه‌یه ﴿۴﴾ ئا ئه‌وانه له‌سه‌ر رینمایی یه‌کن له په‌روه‌دگار یانه‌وه، وه هه‌ر ئه‌وانه سه‌ر فرازن ﴿۵﴾)).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(رَبِّ): به‌مانای گومان هاتوه (الرَّيْبُ: الشَّكَّ وَعَدَمُ الطَّمَأْنِيَةِ) زمه‌خشه‌ری، ده‌ئێ: (الرَّيْبُ: مَصْدَرُ رَابٍ إِذَا أَحْدَثَ لَهُ الرَّيْبَةَ) واته: وشه‌ی (رَبِّ) چاوگی (راب)یه، واته: خسته‌یه گومانه‌وه، یاخود خسته‌یه دوو دل‌یه‌وه، وه له پیناسه‌ی (رَبِّ) دا گوتراوه: (هُوَ قَلَقُ النَّفْسِ وَاضْطِرَابُهَا) واته: دل‌ه‌راوکه‌و دل له دل دان، یانی: پیچه‌وانه‌ی دل‌یایی و دل دامه‌زراوییه.

(هَدَى): پیشت هه‌ندی‌کمان شیکرده‌وه، ئیستاش ده‌ئین: هیدایه‌ت سی جوړه، چونکه پیشت که گومان چوار جوړه، هیدایه‌تی دواروژیشمان حساب کردبوو.
 ۱ - هیدایه‌تی ته‌کوینی. ۲ - هیدایه‌تی شه‌ری. ۳ - هیدایه‌تی ته‌وفیقی.

(۱) هیدایه‌تی هینانه‌دی (الهدایة التکوینیة)ی: ئه‌وه‌یه که خوا ﷻ هه‌ر شتیکی دروست کردوه رینمایشی کردوه، چون به‌ریو‌ه‌ب‌چی، وه‌ک له سوورته‌ی (طه) له‌سه‌ر زمانی مووسا ﷺ و له وه‌لامی فیرعه‌وندا، فه‌رموویه‌تی: ﴿رَبَّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ، ثُمَّ هَدَىٰ﴾ ﴿۵۴﴾، واته: په‌روه‌دگارمان ئه‌و که‌سه‌یه بوونی

به هه موو شتیک به خشیوه، پاشان رینماییشی کردوه، ئەمه جووری یه که می هیدایه تهو، ئەم هیدایه تهی خوی کار به جی، گشتگیره بۆ هه موو شتیک و هیچ شتیک نیه خوا هیدایه تی نه دای. .

به لئ خوا هه رچی دروستی کردوه، رپ و شوینی به رپوه چوونی بۆ داناو، هه ر له گه ردیله هه تا که هکه شان.

٢) هیدایه تی یاسا بۆدانان (الهدایة التشریعیة)ی: ئەویش ئەوهیه، که خوا به پیغه مبه راندا (عليهم الصلاة والسلام) به رنامه کانی خوی ناردوون، وه خه لگی پی هیدایه ت داوون، ئەوانه ی که ده بی به ئیختیاری خویان، له و به شه دا که ده که ویته ژیر ئیراده ی خویانه وه به و شیوه بژین، که خوا دهیه وی، که دیاره ش ئەوهش پیویستی به هیدایه تی ته شرعی ده کات، ئەوانیش ئینسان و جینن.

٣) هیدایه تی یارمه تیدان (الهدایة التوفیقیة): ئەویش ئەوهیه، که ئینسان دوای ئەوهی شه ریه تی خوا وه رده گری و له هیدایه تی ته شرعی خوا به هه رده مند ده بی و پییه وه پابه ند ده بی، خوا هیدایه تیکی تایبه تی دیکه ی ده دات و، کاری بۆ ئاسان ده کات و، زیاتر دلی روشن ده کاته وه ئیمانی زیاد ده کات، وه ک له سووره تی (الأنفال) دا ده فه رموی: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل

لَكُمْ فُرْقَانًا... ﴿٢٩﴾ ، واته: ئەه ی ئەوانه ی ئیمانتان هیناوه، ئەگه ر پارێزکاری له خوا بکه ن، فورقانتان پیده خشی، واته دلّتان وا لی ده کات هه ق و ناهه ق لیک جیا بکه نه وه. یان وه ک له سووره تی (محمد) دا ده فه رموی: ﴿ وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا

زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ ، واته: وه ئەوانه ی هیدایه تیان وه رگرتوه، خوا هیدایه تیان بۆ زیاد ده کات، وه ته قواشیان پیده به خشیت، وه وه ک له سووره تی (العنکبوت) دا ده فه رموی: ﴿ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ

اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦١﴾ ، واته: وه ئەوانه ی له رپی ئیمه دا تیده کوشن، ئیمه

ریبازه‌کانی خوْمانیان پیشان ددهین، وه بیگومان خوا له‌گه‌ل چاکه‌کاران دایه،
واته شیوازه‌کانی کارو ره‌فتارو به‌ندایه‌تی و دیندارییان پیشان ددهین و،
بوْیان روْشن ده‌که‌ینه‌وه).

(لَا تُتَّقِيَنَّ): کوْی (المُتَّقِي)یه، و (المُتَّقِي)یش واته: پاریزکار، (تَقْوَى)ش ئاوا
پیناسه کراوه: (التَّقْوَى: جَعَلَ النَّفْسَ فِي وَقَايَةِ مِمَّا يُخَافُ) واته: (تَقْوَى)
بریتیه له‌وهی که توْ نه‌فسی خوْت له هه‌رشتیک پاریزکاری لیبکه‌ی که جیگای
مه‌ترسییه، جا ئایا چ شتیک جیگای مه‌ترسییه؟ بیگومان ئه‌وه که ئینسان
خوای لی توورهبی و لی نارازی بی و سزای بدات، ئنجا ئایا مروْف به‌چی خوْی
ده‌پاریزئی له توورهبی خوا؟ دیاره به‌وه که ئه‌وهی خوا فه‌رمانی پیکردوه
به‌پی توانا بیکات، وه ئه‌وهی که خوا قه‌ده‌غهی کردوه به‌پی توانا خوْی لی
دوور بخاته‌وه، بوْیه (راغب الأصفهانی) ده‌لی: (وَصَارَ التَّقْوَى فِي اصْطِلَاحِ
الشَّرْعِ: حِفْظُ النَّفْسِ عَمَّا يُؤْتَمُّ) واته: وه (تَقْوَى) له زارای شه‌رعدا بریتیه
له خوْپاراستن له هه‌ر شتیک گونا‌ه‌بارکه‌ر، هه‌لبه‌ته ئینسانیش به‌دوو شت
گونا‌ه‌بار ده‌بیّت: یه‌که‌م: واجبه‌کانی خوا بچووینی، دووم: قه‌ده‌غه‌کانی خوا
بشکینی.

(بِالْغَيْبِ): (الْغَيْبُ: كُلُّ مَا لَا يَقَعُ تَحْتَ الْحَوَاسِ) واته: (غَيْب) بریتیه له هه‌ر
شتی که هه‌سته‌کان راسته‌وخوْ په‌ی پی نه‌به‌ن.

(وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ): واته نوْپژ به‌ریا ده‌که‌ن، ئیقامه‌ی شتیک: بریتیه له‌وهی که
به‌رده‌وام بیّت له‌سه‌ر کردنی، وه به‌و شیوه‌یه بیکات که شه‌ریعت دیاری
کردوه.

(الصَّلَاةَ): له ئه‌سلی زمانی عاره‌بیدا به واتای دووعاو پارانه‌وه دیت، به‌لام وه‌ک
زاراوه‌ی شه‌ریعی به‌مانای ئه‌و عیباده‌ته تایبه‌ته دیت، که به (الله اکبر) ده‌ست
پی ده‌کات و، به سه‌لامدانه‌وه کوْتایی دیت.

(رَزَقَهُمْ): واته: پیمان داون، شایانی باسیشه وشه‌ی (رَزَقَ) له زمانی عه‌ره‌بیدا وه له به‌کاره‌ینانی قورئاندا، به‌س بریتی نیه له‌وه‌ی که ئینسان ده‌یخوات، به‌لکو ههر شتیک که ئینسان لئی به‌هرمه‌ند بیّت، پپی ده‌گوتری (رَزَقَ)، ده‌گوتری: (رَزَقَهُمُ اللهُ عِلْمًا) واته خوی په‌روه‌ردگار زانستی پیداون، وه ده‌گوتری: (رَزَقَهُ اللهُ مَالًا) خوا سامان و مالی پیداوه، که‌واته (رَزَقَ) له به‌کاره‌ینانی قورئاندا واته: ههر شتیک که خوا به ئینسانی داوه، چ ماددی بی، چ مه‌عنه‌ویی.

(يُنْفِقُونَ): (نَفَقَ يَعْنِي: مَضَى وَ نَفِدَ) واته: ته‌واو بوو، (انْفَقَ) واته: سه‌رفی کردو خه‌رجی کرد، لی‌ره‌دا مه‌به‌ست له رسته‌ی: ﴿ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴾، یانی: له هه‌رجی پیمان داون، خستوومانه‌ته به‌رده‌ستیان، لئی به‌کاردی‌ن له پیناوی ره‌زامه‌ندی خوادا، که وه‌ک گوتمان: مه‌فه‌وو مه‌که‌ی زور فراوانه‌و ته‌نیا خواردن به‌خشین و پاره به‌خشین ناگه‌یه‌نی.

(يُوقُونَ): (يُقَالُ: يَقْنُ الْمَاءُ: أَي رَكَدَ) یانی: ئاوه که وه‌ستا، وه (یقین) بریتیه له زانینی‌ک که ئینسان دل له‌دل دانی تیدا نه‌مابی، واته: زانینی‌ک که مروّف ته‌واو دلی له‌سه‌ر چه‌سپایی و به‌رچاوی تیدا روشن بووبیته‌وه.

(الْمُفْلِحُونَ): له (فَلَحَ) هوه هاتوه (الْفَلَاحُ الشَّقُّ) واته: له‌ت کردن و شه‌ق کردن، بویه عه‌ره‌ب ده‌لین: (لَا يُفْلِحُ الْحَدِيدُ إِلَّا الْحَدِيدُ) یان ده‌لین: (الْحَدِيدُ بِالْحَدِيدِ يُفْلِحُ) واته: ئاسن به ئاسن له‌ت ده‌کری، وه جوتیار بویه پپی ده‌گوتری: (فَالاح) چونکه زه‌وی ده‌کیلیت و له‌تی ده‌کات، (مُفْلِح) یش که‌سیکه کوسپه‌کانی به‌رده‌می خوی ده‌بری، تا ده‌گاته ئه‌و ئامانجه‌ی که ده‌یه‌وی، وه (مُفْلِح) له زاراوه‌ی شه‌رعدا، واته: که‌سیکه که له دنیا‌دا به‌خته‌وه‌ر بووبی، وه له دواروژیشدا سه‌رفراز بووبی، به‌هوی پابه‌ندبوونی به شه‌ریعه‌ته‌وه.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾: به ناوی خوی به‌به‌زه‌یی و به‌خشنده. ﴿ آلم ﴾: ئه‌لیف، لام، میم، سئ پیتن، پیتی (أ)، پیتی (ل)، پیتی (م). توپژره‌وانی قورئان زور قسه‌یان کردوه دربارهی ئه‌و پیته پچرپچرانه: (الْحُرُوفُ الْمُقَطَّعَةُ)، به‌لام باشرین را که زوربه‌یان له‌سه‌ری یه‌ک ده‌نگن، هر له (طبری) یه‌وه تا دوایی، ره‌مه‌تی خویان لیبی، ئه‌وه‌یه که ﷺ به‌هوی هیئانه‌وه‌ی ئه‌م پیتانه‌وه، ده‌یه‌وی به‌خه‌لکی بفرموی، به‌تایبه‌ت به‌کافره‌کان: که ئه‌و قورئانه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ کردوویه‌ته به‌لگه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی خوی، وه موعجیزه‌و نیشانه‌ی موحه‌مه‌ده ﷺ، وه که‌س نه‌یتوانیوه‌و ناتوانی سووره‌تیک وه‌ک یه‌کیک له سووره‌ته‌کانی بیئ، ئه‌و قورئانه هر له‌و پیتانه‌و له‌و ده‌نگانه پیکدی، که ئیوه قسه‌یان پی ده‌که‌ن و پییان ده‌نووسن، وه‌ک: (أ، ل، م، ن، ق، ص، ... هتد)، ده‌ی ئه‌گه‌ر راسته موحه‌مه‌د ﷺ بو خوی ده‌ستی له قورئاندا هه‌یه، خو ئیوه‌ش وه‌ک ئه‌و به‌شهرن، فهرموون ئیوه‌ش قورئانیک بیئن، به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌تانتوانی، بزائن که ئه‌وه خویه سووره‌ته‌کانی ئه‌و قورئانه‌و نایه‌ته‌کانی له‌و پیتانه‌و پیکه‌یئاوه‌و به‌شهر نیه، نه موحه‌مه‌د ﷺ بو خویه‌تی وه نه‌غه‌یری موحه‌مه‌دیشه! به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌م جوړه لیکنده‌وه ئه‌وه‌یه که هر کاتی خوی به‌خشر ئه‌و پیتانه‌ی فهرمووه، یه‌کسه‌ر باسی قورئانی کردوه، بو وینه: ﴿ آلم ۱ ﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى

لِّلْمُتَّقِينَ ﴿ ۲ ﴾ الْبَقْرَةَ، ﴿ ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۱ ﴾ ص، ﴿ ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ۱ ﴾ ق، ﴿ یس ۱ ﴾ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿ ۲ ﴾ یس، ... هتد هه‌رکات باسی ئه‌و پیتانه‌و کرابی، یه‌کسه‌ر باسی قورئان کراوه، جگه له‌وه‌ند شوینیکی که‌م، ئنجا رسته‌ی: ﴿ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ ﴾، ئه‌و کتیبه‌ گومانی تیدا نیه، واته: هیچ شتیکی تیدا نیه قابیلی گومان لیکردن بی‌و، گومانی تیدانیه که ئه‌و سه‌رچاوه‌یه‌ی لیوه‌ی هاتوه، خویه (جل شأنه) ﴿ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴾، رینمایی یه بو پاریزکاران، رینمایی یان ده‌کات

بۆچی؟ بۆ هه موو شتیك كه ئینسان پئویستی پئیته تی له ژیانی دنیایدا، كه ببیته مایه ی پاریزرانی له تووره یی خوا، له لیپرسینه وه ی خوا، له سزاو جه زره به ی خوا، نه و قورئانه رینمای مرؤف ده کا، له ژیانی تاکییدا، له ژیانی خیزانییدا، له ژیانی کومه لایه تییدا، له ژیانی سیاسییدا، نه و کتیبه گومانی تیدانیه رینماییکه ره بۆ پاریزکاران، به لام ئایا پاریزکاران کین؟ پیناسه یان ده کات به پینج سیفه ت:

۱- ﴿ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ ﴾، نه وانه ی كه برؤا دینن به نادیار (په نهان) خوا ﷺ په نهانه، فریسته کان په نهانن، رۆژی دوا یی په نهانه، رپوح په نهانه، هه موو نه و شتانه ی كه غه یین و په نهانن، ئیمانیا ن پئ دینن، بۆچی؟! له به رنه وه ی عه قل دلاله تیا ن له سه ر ده کات، وه له به رنه وه ی پیغه مبه ری راستگۆ ﷺ هه والیا ن پئ ده دات و، نه وانیش به به لگه ی عه قلی تیگه یشتوون و دلنیا بوون كه موحه ممه د پیغه مبه ره و راستگۆیه، نه ویش هه وال به و شته نادیا رانه ده دات، بۆ نه وه ی برؤاداران ئیمانیا ن پئ بیینن، به ئی یه كه مین سیفه تی ئیماندارانی پاریزکار نه وه یه كه ئیمان به غه یب دینن، له به رنه وه ی پیغه مبه ر ﷺ هه والی پئده دات و عه قلی ساغیش ده لاله تی له سه ر ده کات.

۲- ﴿ وَيُؤْمِنُونَ بِالصَّلَاةِ ﴾، نوپژ به رپا ده کهن بۆ په یوه ندیی به ستن له گه ل نه و زاته نادیا ره دا كه خوی په روه ردگا ره، وه ك پشتریش گوتم: به رپا کردنی نوپژ (إقامة الصلاة) جیا یه له: به جیه یانی نوپژ (أداء الصلاة)، چونكه نوپژ به رپا ده کهن، واته: به و شیوه یه نوپژه که یان ده کهن، كه خوا ﷺ فه رموو یه تی، وه له سه ریشی به رده وامن، وه هه موو پایه ده ری و ده روونیه کانی تیدا جیبه جی ده کهن.

۳- ﴿ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴾، واته: هه ر نه وه نیه كه هه قی خوا جیبه جی بکه ن، به لگو هه قی خه لکیش جیبه جی ده کهن، له وه ی كه پیمان داو ن له: سه روه ت و سامان و، خواردن و خواردنه وه و، شاره زایی و زانیاری و، عه قل و حکمه ت، جا هو توانا، له هه رچی پیمان داو ن، ده به خشن و به کاری دینن له خزمه ت خه لکدا.

۴- ﴿ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ﴾، وه نه وانه ی كه ئیمان دینن به وه ی كه بۆ تۆ نیردرا وه ته خوار، (كه قورئانه، وه سوننه تی پیغه مبه ریشه ﷺ،

چونکه ئه ویش له ریگای وه حییه وه بو پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتوه، وه ئیمان دینن به وهی که بو ئه وانیه پئش توش نیردراوه، واته: به کتیه ئاسمانیه کان، که واته: مسولمانان هه ر له سه ره تاوه خوشره فتار (متسامح) و کراوه ن، ئه وه تا هه ر له سه ره تاوه، ئیسلام فیریان ده کات که بروا بیئن به هه موو کتیه ئاسمانیه کان، هه ئبه ته ئه سه له که یان نه ک ئه و کتیه ئانه ی ئیستا له به رده ستیان دان، که بیگومان ده ستکاری کراون و گوپردراون.

۵- ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾، وه ئه وانیه یه قین و دل دامه زراویان هه یه به رانه به به دواروژ، ﴿أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾، ئا ئه وانیه له سه ره هیدایه تیکن له لایه ن په روه ر دگاریانه وه، واته: هیدایه ت بو ئه وان وه ک و لاخیکی ریک و پیکه که سواری بوون و پئی ده گنه مه نزل ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، وه هه ر ئه وانه ن سه رفرازو به مرز گه یشتوو.

چه ند مه سه له یه کی گرنگ

مه سه له ی یه که م: پیته پچر پچره کان به گشتی له پئش (۲۹) سووره ته وه هاتوون، سی (۳) سووره تیان یه ک پیتیان له پئشه، که: (ص، ق، ن، ن)، وه ده (۱۰) سووره تیان به دوو پیت هاتوون، که (حم) ده کانن له گه ل (یس، طه) دا، وه سیزده (۱۳) یان به سی پیت هاتوون، وه ک (الم، الر)، وه دوو سووره تیان چوار پیت هاتوون، وه ک: (المص، المر) وه یه ک سووره تیان به پینج (۵) پیت هاتوه، که سووره تی مه ریهمه (که یعص)، وه هه موو ئه و پیتانه ی، که له پئش ئه و بیست و نو (۲۹) سووره ته وه هاتوون، چوارده (۱۴) جوړه پیتن، واته: نیوه ی ئه و پیتانه ی که زمانی عه ره بییان لی پیکه اتوه.

مه سه له ی دووه م: بوچی لی ره هیدایه تی قورئان تایبه ت کراوه به ئه هلی ته قواوه

﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾؟ له حالیکدا که خوا قورئانی بو هه موو که س ناردوه (هدی للناس)؟ وه لامه که ی ئه وه یه که: له راستیدا ته نیا پاریزکارانن، که له قورئاندا

به هر مه مند دهن، بویه خوا ﷺ تاییه تی کردوه به وانه وه، ئه گهرنا له ئه سلدا قورئان بؤ هه موو کهس هاتوه، به لام له سه رهنجامه کهیدا کی له قورئان سوودمه مند ده بیته؟ کی قورئان ده کاته چرایه ک و به ریپی خوی پی ده بین، پی ده گاته ئاوات و ئامانجه کانی له دنیا و دوارؤژدا؟ ئه هلی ته قوا و پاریزکاران، بویه خوی زانا و توانا تاییه تی کردوه به وانه وه، هه رچه نده له ئه سلدا به گشتی بؤ مروؤف و جند هاتوه.

مه سه له ی سییه م: جیی سه رنج ئه وه یه، که خوی کاربه جی له سه ره تای سووره تی به قهردها، که بؤ پیکه یینان و بنیاتنانی کو مه لگای ئیسلامی هاتوه، فه رموو یه تی:

﴿ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ ﴾، دیاره ئه وه لی وه رده گیری که: کو مه لگایه کی ساغ و سه لیم ده بی له سه ر بناغهی به رنامه یه ک که جیی گومان و مشتومرو دل له دلدان نه بی، ژیانی خوی بنیات بنی، نه ک هه ر رۆژه ی بکه ویته شوین بیردۆزه یه ک که له عه قل و ئه زمونی ئینسانیکه وه سه رچاوه ی گرتوه، نازانی نه راست دهرده جی نه درؤ! دیاره زۆریشمان بینی خه لکیک که وتنه دوا ی کویره رییه ک و به شوین ریچکه و بیردۆزه یه کدا رۆیشتن و دوا ی سی (۳۰) سال گوتیان، کاکه بۆمان دهرکه وتوه رییه که مان غه لته بووه، ده بی بکه ریینه وه له نووکه وه له رییه کی دیکه وه تییه لچینه وه !

به لام ئیسلام هه ر له سه ره تاوه ژیان مسوئلمانان له سه ر بناغهی کتیییکی رۆشن که هیچ گومان و مشتومریک هه لئاگری، کتیییکی ری پيشانده رو ریئماییکه ر، به رچا و رۆشنکه ره وه، بنیات دهنی.

مه سه له ی چواره م: که خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿ يَوْمَنَّا بِالْغَيْبِ ﴾، پیویسته بزانی که (ئیمان) ته نیا بریتی نیه له قسه یه ک که به زار بگوتری، به لکو حه قیقه تییه که به عه قل دهرک دهری و به دل قه بوول دهری و به زمان دهرده بری و، به ئه ندانه کانیش جیبه جی دهری. دوا ییش له دهرسه کانی دیکه دا زیاتر باسی ئیمان ده که یین و تیشکی ده خه یینه سه ر.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

دهرسی چوارهم

پیناسهی ئهم دهرسه

ئهم دهرسی چوارهمه مان له ئایه ته کانی ژماره (۶ تا کو ۲۰) له ئایه ته کانی سه ره تای سوور هتی (البقرة) ده گریته خوئی، له م پازده (۱۵) ئایه ته دا، دوو ئایه تی سه ره تایان پیناسهی کافران ده کهن، ئایا نه هلی کوفر کین؟ وه ئایه ته کانی دی، واته: ئهو سی زده ئایه ته هی دوایی دین، هه موویان باسی مونا فیک و دوو رووه کانمان بو ده کهن، ئیدی سه رجه م - وه ک له سه ره تای دهرسی پیشوودا باس مان کرد- خوای به رزو پاک (۲۰) ئایه تی ته رخا ن کرد وه بو پیناسه کردنی سی کومه له خه لک:

(۱) مسو لمانان که به پاریزکاران پیناسهی کردوون و به پینج ئایه تان پیناسهی ئه وان ده کات.

(۲) کافران که به دوو ئایه تان پیناسه یان ده کات.

(۳) مونا فیکان که به سی زده ئایه تان پیناسه یان ده کات، هه لبه ته ئه مه لی ره دا ئه وه ده گه یه نی که به راستی حاله تی (نیفاق) حاله تی کی زور دژوار وه ناسینی مونا فیکه کان شتیکی ئاسان نیه، بو یه خوا ﷺ (۱۳) ئایه تی بو ته رخا ن کردوون، هه ر له م سوور هته دا، دیاره له سوور هتی (النساء) و له سوور هتی (التوبه) و سوور هتی (المنافقون) یشدا که هه ر سوور هتی کی تایه ته به مونا فیکانه وه، وه له گه لی شوینی دیکه ی قور ئاندا، خوای کار به جی باسی مونا فیکه کان ده کات، ئه وه وه ک پیناسه ی بابه تی ئه م پازده ئایه ته، که ئیمه خوا پشتیوان بی له م دهر سه ماندا ته فسیر یان ده که یین.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ ٦ ختم الله على قلوبهم وعلى سمعهم وعلى أبصارهم غشوةٌ ولهم عذابٌ عظيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ

ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا كُنْتُمْ إِذْ قُلْتُمْ لَا يَكْفُرُونَ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُم بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْحَقُّ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا عَلِيمِينَ ﴿٨﴾ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَلَٰذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَىٰ فَمَا رِيحَتْ بِجَدَرَتِهِمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمُّ بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَعْرِفُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِيٓءَآذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ ۗ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ ۖ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ ۗ لَٰكِن لَّا يَشَاءُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

مانای وشه به وشه‌ی نایه‌ته‌کان

((بیگومان نه‌وانه‌ی کافرن یه‌کسانه بویان بیانترسینی یان نه‌یانترسینی، ئیمان ناهینن ﴿٦﴾ خوا دل و گویانی مؤرکردوه، وه په‌رده‌ی به‌سه‌ر چاویان هه‌لکی‌شاهه، وه نازاریکی مه‌زنیان بو‌ه‌یهه ﴿٧﴾ وه جووره که‌سیک له‌نیو خه‌لکی هه‌ن ده‌لین: بپرومان به‌خواو به‌روژی دواپی هی‌ناوه، له‌حالی‌کدا که‌ئیماندار نین، ﴿٨﴾ وه به‌خه‌یالی خو‌یان خواو نه‌وانه‌ی ئیمانیان هی‌ناوه فریو ده‌دن، به‌لام خو‌یان هه‌لده‌خه‌له‌تینن، نه‌وه‌نده هه‌یه هه‌ست ناکه‌ن ﴿٩﴾ دلیان نه‌خوشی تی‌دایه‌و خواش نه‌خوشیبه‌که‌یانی بو‌زیاد کردوون، وه به‌هو‌ی دروکردنیانه‌وه نازاریکی به‌ئیشیان

ھەيە (لە دوا رۇژدا) ﴿۱۰﴾ ۋە ئەگەر پىيان بگوتى: ئاشووب لە زەويدا بەرپا مەكەن! دەلىن: ئىمە بەس چاكسازىيەكەرىن! ئاگاداربن كە ھەر ئەوان خراپەكارن، بەلام ھەست ناكەن ﴿۱۱﴾ ۋە ئەگەر پىيان بگوتى: بىرپا بىنن ۋەك چۆن خەلك بىرپايان ھىناۋە! دەلىن: ئايا ۋەك نەفامەكان بىرپا بىنن؟ ئاگاداربن كە ھەر ئەوانەن نەفام، بەلام بەخۇيان نازانن ﴿۱۲﴾ ۋە كاتىك بەوانەى ئىمانىان ھىناۋە دەگەن، دەلىن: ئىمانمان ھىناۋە، بەلام كە بە تەنیا لەگەل (سەر كىردە) شەيتانەكانىان كۆدەبنەۋە، دەلىن: ئىمە ھەر لەگەل ئىۋەين، ئىمە بەس گالتەكەرىن (بە بىرۋاداران) ﴿۱۳﴾ خوا گالتەيان پى دەكات ۋە لە ياخى بوونىاندا رىستىان بۇ درىژ دەكات، كە بە سەرگەردانىى بىمىنەۋە ئەوانە گومراپىيان بە رىنمايى كرىۋە ﴿۱۴﴾، جا بازىرگانىيەكەيان قازانجى نەكردەۋە، ۋە لە رىيى راستگرتوۋان نىن ﴿۱۵﴾ ۋىنەيان (ۋاتە: ۋىنەى مونافىقەكان) ۋەك ۋىنەى كەسىكە ئاگرىكى كىردۋتەۋە جا كاتىك دەۋرۋبەرى رۇشن كىردەۋە ﴿۱۶﴾ خوا رووناكىيەكەيانى نەھىشت، ۋە لە تارىكىيەكاندا بەجىي ھىشتن، كە ھىچ نابىنن ﴿۱۷﴾ ئەوانە كەرو لال ۋە كوئىرن، بۇيە ناگەرپىنەۋە ﴿۱۸﴾ يان (ۋىنەيان) ۋەك كەسانىك ۋايە كە ھەۋرىكى باراناۋىي لە ئاسمانەۋە دەۋرى گرتبن، كە تارىكايى ۋە ھەۋرە ترىشقەۋە برووسكەى تىدا بىت، ۋە لە ھەژمەتى گرمەۋ ھارپەى ھەۋرە ترىشقەكان پەنجەكانىان لە ترسى مەرگ بىخەنە گويپانەۋە، ۋە خوا دەۋرى كافرانى داۋەۋ لىي دەرباز نابن ﴿۱۹﴾ نىكە برووسكە چاۋيان كوئىر بىكات، ھەر كە چەخماخە بىدات ۋە دەۋرۋبەرىيان رۇشن بىكاتەۋە، لەبەر رۇشنايىدا دەپۇن، ۋە كاتىك تارىكىيان بەسەر ھەلكشا، لەجىي خۇيان دەۋەستىن، ۋە ئەگەر خوا ۋىستباى گوى ۋە چاۋەكانىيانى لەكار دەخست، بىگومان خوا لەسەر ھەموو شتىك توانايە ﴿۲۰﴾

شیگردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌كان

(ءَأَنْذَرْتَهُمْ): (الْإِنذَارُ: إِعْلَامٌ أَوْ إِخْبَارٌ مَعَ تَخْوِيفٍ) واته: (إِنذَار) بریتیه له

ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌ك، یان هه‌وال پیدانیك، كه ترساندن له‌گه‌ل داب.

(خَتَمَ): (الْخَتْمُ وَالطَّبْعُ، الْإِسْتِثْقَاءُ مِنَ الشَّيْءِ، وَالْمَنْعُ مِنْهُ، أَوْ هُوَ تَأْثِيرُ الشَّيْءِ

كَتَقَشِ الْخَاتِمِ) دیاره له قورئاندا وپرای (ختم) (طَبَع) یش هاتوه، كه

مه‌به‌ست پیی ئه‌وه‌یه وهك چۆن مؤر به شتیكه‌وه ده‌نیی شوینی لی‌ده‌كات،

ئه‌وانه‌ش كوفرو بی‌دینی ناوا شوینی له دلیان کردوه، نه‌خشی له‌سه‌ر دلیان

به‌ستوه، ئه‌وه مانایه‌کی، مانایه‌کی دیکه‌ی ئه‌وه‌یه كه وهك چۆن كه‌سیك

نامه‌یه‌ك ده‌نووسی و له كۆتاییه‌كه‌یدا خه‌تمی ده‌كات، یاخود له‌سه‌ر زه‌رفه‌كه‌ی

مۆریکی لی‌ده‌دا، واته: داخراوه‌و ته‌واو بووه، ئه‌وانه‌ش دلیان ئه‌وه‌نده‌ی كوفر

چۆته نیو، كه داخراوه‌و، وهك نامه‌یه‌کی خه‌تم‌كراو دلیان كۆتایی پی هاتوه.

(نَفْسِدُوا): (الْفَسَادُ: خُرُوجُ الشَّيْءِ عَنِ الْإِعْتِدَالِ وَيُضَادُّهُ الصَّلَاحُ) واته: (الْفَسَادُ)

بریتیه له ده‌رچوونی هه‌ر شتیك له خه‌تی نیوه‌پراست و حاله‌تی هاوسه‌نگی،

پیچه‌وانه‌ی (صلاح)ه، كه بریتیه له‌وه شت حاله‌تی باش و هاوسه‌نگی هه‌بی.

(السُّفَهَاءُ): واته، نه‌فامه‌كان (السُّفَهَاءُ: حِفْظٌ فِي الْبَدَنِ، وَتَوْبٌ سَفِيهٌ: رَدِيءُ النَّسْجِ

وَاسْتُعْمِلَ فِي حِفْظِ النَّفْسِ لِنَقْصَانِ الْعَقْلِ) واته: وشه‌ی (السُّفَهَاءُ) به مانای

قالب سووکی دیت، وه قوماشیك كه باش نه‌چنرابی (سفییه‌ی پی‌ده‌گوتری،

واته: باش نه‌چنراوه‌و سووکه، پاشان به‌کاره‌ینراوه‌و خوازراوه‌ته‌وه بو

سووکی نه‌فس له‌به‌ر عه‌قلی سووک، چونکه عه‌قل بریتیه له حه‌قیقه‌تی

ئینسان و بریتیه له کاکلی ئینسان، بویه‌ش خوی زانا ناوی له عه‌قل ناوه

(لُبِّ)، وه به ئینسانانی خاوه‌ن عه‌قل ده‌فه‌رموی: (أُولِي الْأَلْبَابِ) خاوه‌ن

عه‌قلان، چونکه عه‌قل کاکله‌ی ئینسانه‌و ئینسان كه عه‌قله‌كه‌ی

به‌کارنه‌هینا، وهك گویری قریوک وایه كه کاکلی نه‌بی‌ت.

(خَلَوًا): (خَلَا الْإِنْسَانُ صَارَ خَالِيًا) واته: مروّف له شوینیکی چۆل بوو (خَلَى فُلَانٌ بِفُلَانٍ: صَارَ مَعَهُ فِي خَلَاءٍ) واته: دهگوتری فلان له گهل فلان كهس خه لوهتی كرد، واته پیکه وه بوون له شوینیکی چۆل (وَحَلَا إِلَيْهِ انْتَهَى إِلَيْهِ فِي خَلْوَةٍ)، واته: به ته نیا چوو له شوینیکی چۆل.

(شَيَاطِينِهِمْ): لیره دا واته: (رُؤْسَاهُمْ) سه رکرده کانیان، چونکه ده لئ: (الشَّيْطَانُ: كُلُّ رَأْسٍ فِي الْبَاطِلِ) هه ر كه سیک كه سه رکرده ده مر است بی له ناهه قیدا، وه لیره دا (شَيَاطِينِهِمْ)، واته: سه رکرده کانیان له (نیفاق) و کوفردا.

(بَسْتَهْرِيْ): (الْهَزْءُ: مَزْحٌ فِي خُضْيَةٍ) وشه ی (الْهَزْءُ) بریتیه له گالته پیکردنیکسی به په نهانی.

(طَغْيَانِهِمْ): (الطُّغْيَانُ: تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي الْعِصْيَانِ، قَالَ تَعَالَى: ﴿ اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ

إِنَّهُ طَغَى ﴾ ۱۷) النازعات، واته: هه ر شتی كه ئینسان سنووری تیدا به زاند، پیی دهگوتری (طغیان)، وهك خوی بهرز فهرموویه تی (به مووسا): بچۆ لای فیرعه ون بیگومان یاخی بووه .

(يَعْمَهُونَ): (الْعَمَهُ: التَّرَدُّدُ فِي الْأَمْرِ مِنَ التَّحْيِيرِ) وَقَالَ تَعَالَى: ﴿ ... زَيَّنَّا لَهُمْ

أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴾ ۴) النمل، واته: (الْعَمَهُ) ئه وهیه كه ئینسان له له ره لهدا بی دل له دل لهدا، له ئه نجامی سه راسیمه یی له کاریکدا، وهك خوی بهرز فهرموویه تی: (کرده وه کانیانمان بو رازاندوونه وه سه رگه ردانن) .

(مَثَلُهُمْ): وینه ی ئه وان. وشه ی (مَثَلٌ) له زمانی عه ره بیدا به مانای سیفه ت دیت

وهك خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿ ... وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى ... ﴾ ۳۷) الروم، واته: سیفه تی

هه ره بهرز بو خوییه. وه (مَثَلٌ) به مانای ویکچوونی شتیک به شتیک دیت، واته به مانای (شبه) دیت و ئه وکاته مانای (مَثَلٌ) ده گه یه نی، دهگوتری: (هنا مَثَلٌ هَذَا أَوْ مِثْلُ هَذَا) ئه و شته وهك ئه و شته وایه، وه لیره دا وشه ی (مَثَلٌ) بو ئه وه به کارهاتوه، كه حاله تیک به حاله تیک دیکه چووینراوه، دیاره له

زمانی عەرەبیدا وشەى (مَثَلٌ) بە (أمثال) کۆدەکریتەوه، وهك خواى زاناو توانا له سوورپەتى (العنكبوت) ئایەتى (۴۳)دا، دەفەر موی: ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾، واتە: ئەو وینانە بو خەلکی دینینەوه، بەلام تەنیا زانایان لییان تیدەگەن.

(صُمٌّ): کۆى (أَصَمٌّ)، (أَصَمٌ)یش واتە: کەر، (صُمٌّ): کەرەکان.

(بُكْمٌ): کۆى (أَبْكَمٌ)، یان کۆى (بَكْمٌ)، واتە: لال، (بُكْمٌ): لالەکان.

(عُمِيٌّ): کۆى (أَعْمَى)یە، واتە: کویر، (عُمِيٌّ): کویرەکان.

(كَصِيبٍ): (صَيْبٌ) بە دوو واتا هاتوه، هەم بە مانای باران (مَطَرٌ) و هەم بە مانای هەور، جا ئەگەر بە مانای باران بیّت، بۆیە ئەو ناوهى لیئراوه، چونکە له ئاسمانهوه بەرهو خوار دیت.

(وَرَعْدٌ): ههوره تریشقه، دەنگی ههور.

(الْبَرْقُ): برووسکه، که بریتیه لهو تیشکهو رۆشناییه، که له ئەنجامی بەریهککهوتنی ههورهکان پهیدا دهبی (دیاره ههوره تریشقهو برووسکهش لهوه پهیدا دهبن).

(الصَّوَاعِقُ): کۆى (الصَّاعِقَةُ) یە: (هِيَ الصَّوْتُ الشَّدِيدُ مِنَ الْجَوِّ، ثُمَّ قَدْ يَكُونُ فِيهَا نَارٌ فَقَطُّ، أَوْ عَذَابٌ أَوْ مَوْتُ، وَهِيَ فِي ذَاتِهَا شَيْءٌ وَاحِدٌ) بریتیه له دەنگیکی بههیز، که له سهریوه دیت، جا جاری وا ههیه بهس ئاگری تیدایه، وه جاری وا ههیه دهبیته هۆى عهزابو مه‌رگ، بۆیە له قورئاندا به مانای مردنیش هاتوهو به مانای ئاگریش بهکارهاتوه، وه به مانای ئەو دەنگه به هیزهش که له سهریوه دیت، هاتوه.

(يَخْطَفُ): (الْخَطْفُ وَالْإِخْتِطَافُ: هُوَ الْإِخْتِلَاسُ بِالسَّرْعَةِ) دهگوتری: (خَطِيفٌ يَخْطِفُ) وه دهگوتری: (خَطِيفٌ يَخْطِفُ)، واتە: شتیك به زوویی به خیرایی برپینی، یان بیدزی.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوای په‌روهردگار دواى ئه‌وهى باسى پاريزکارانى کرد، وه باسى سه‌ره‌کيتيرين سيفه‌ته‌کاتى ئيماندارانى پاريزکارى کرد، که بریتى بوون له: برواهينان به په‌نهان و نوپژ به‌رپاکردن و به‌خشين له‌وهى که خوا پيى داو، وه ئيمانينان به قورپان، وه به هموو کتیبه‌کانى که خوا ناروونيه خوار، وه يه‌قین هه‌بوون به دوارپوژ، که ئه‌وانه پينج سيفه‌تى به‌رجه‌سته و سه‌ره‌کيى هه‌ر ئينسانينک که بيه‌وى که‌سايه‌تیه‌کى ئيمانی و ئيسلامی تير و ته‌واوی هه‌بى، وه سوورپه‌تى به‌قه‌رەش باسما کرد، که له سه‌ره‌تای بنیاتنانى کۆمه‌لگای ئيسلامی و ده‌وله‌تى ئيسلامییدا هاتۆته خوار، بۆيه باسى ئه‌و سيفه‌تانه‌ى کردوه، که ده‌بى هه‌موو ئينسانیکى مسولمان که‌سايه‌تى خوڤانيان له‌سه‌ر بنیات بنى، ئنجا خوای بى هاوول، له دوو نایه‌تدا باسى سه‌ره‌کيتيرين سيفه‌تى کافره‌کان ده‌کات ده‌فه‌رموى:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾، واته: ئه‌وانه‌ى

بى‌بروان، يه‌کسانه، بيانترسيى يا نه‌يانترسيى، ناگاداريان بکه‌يه‌وه له‌گه‌ل ترساندن، ياخود لىيان بگه‌رپى، ئيمان هه‌ر ناهين، پاشان له نایه‌تى دواييدا

هۆکارو عيلله‌تى ئيمان نه‌هينانه‌که‌يان روونده‌کاته‌وه، که: ﴿ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ

وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾، خوا دل و گوڤيانى

مۆرکردوه، وه په‌رده به‌سه‌ر چاويان هه‌لکشاهه، وه ئازاريكى مه‌زنيان بو

ئاماده‌کراوه، ليره‌دا پيوسته بزانيان که مه‌به‌ست له مۆرى خوا به‌سه‌ر دلى

کافران و به‌سه‌ر گوڤيانه‌وه‌نران، وه په‌رده به‌سه‌ر چاو هه‌لکشانيان، ئه‌وه‌نيه که

خوا ﷻ نه‌هينى ئيمان بينن! به‌لکو ئه‌وه روونکردنه‌وه‌ى يه‌کيکه له سوننه‌ت و

ياساکانى خوای ﷻ که هه‌رکه‌سى کاتى بانگى ته‌وحيدى پیده‌گات و بانگى

پيغه‌مبه‌رانى پیده‌گات، گوڤى نه‌داتى و پشتى تى بکات، ئه‌م هه‌لوڤسته دلى ره‌ش

ده‌کات، دوايى که به‌رده‌وام ده‌بيت له‌سه‌ر هه‌لوڤستى دزى هيدايه‌تى خوا، خالى

ره‌شى زياتر له‌سه‌ر دلى په‌يدا ده‌بيت، هه‌تا واى ليديت ده‌گاته قوناغيك که پيى

دهگوتری، قوناغی (ختم) یا خود قوناغی (طبع)، به به لگهی ئه وه که خوی کار به جی له و باره وه ده فهرموی: ﴿ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبَنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ ﴾ النساء، واته: وه (جووله که کان) گوتیان: ئیمه دلمان له نیو کیف دایه و هیدایه تی ناچیته نیو! نه خیر به لکو به هوئی کوفره که یانه وه، خوا مؤزی به سهر دلوه ناون، ئه گه رنا وه نه بی خوا زولمی لیگردبن خوا زولمی لینه کردوون، به لام بو خویان کاریکی وایان له گه ل خویان کردوه، که ناتوانن هیدایه تی خوا وهر بگرن و نامیره وهر گره کان (أجهزة الاستقبال) یان له خویاندا په کخستوه، وهک چوون جیهازیکی رادیو ئه گه ر شکاندت و تیکتدا، تازه شه پوله دهنگیه کان وهر ناگری، ههروه ها جیهازیکی تیکچووی ته له فزیوون، شه پوله دهنگیه کان وهر ناگری، له به رنه وهی که په کی خراوه و تیکچووه.

ئججا دینه سهر باسی مونا فیه که کان، که خوی به رزو مه زن له باره یانه وه فهرموویه تی: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴾، سهره تا به شیوه یه کی نه ناسراو و نامو (مجهول) باسیان دهکات، که له نیو خه لکیدا که سانیک هه ن ئیددیعیای ئیمان ده که ن و ده لئین ئیمانمان هیناوه، که چی ئیمانیشیان نه هیناوه، بویه به شیوه یه کی نه ناسراو باسیان دهکات، چونکه به کرده وه مونا فیه که کان خویان نه ناس ده که ن و خویان په نهان ده که ن و، سه د دهمامک بو خویان دروست ده که ن، دیاره ئه وه تایبه تمه ندیتیرین سیفه تی مونا فیه که کان، که خویان به مسولمان دهناسینن، به لام مسولمان نین، واته: له دهر وونیا ندا ئیسلام و ئیمان نیه و، له هه لسو که وتیا ندا ئیمان و ئیسلامه تی و دینداریی و مسولمانه تی نابینی، ﴿ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخَادِعُونَ إِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴾، ئه دی بوچی ده لئین ئیمانمان هیناوه؟ دیاره ده یانه وئی فیل بکه ن و به خه یالی خویان فیل له خوا بکه ن و فیل له ئیمانداران بکه ن، له حالیکدا که ته نیا خویان هه لده خه له تینن، چونکه نه خوا فیلی لیده کری ﷺ وه نه ئیماندارانی عاقل و تیگه یشتووش فیلیان لی ده کری، به لکو وهر ده قه ی سپی ده خویننه وه و به

ئیددیعی کابرایەکی موناڤیقی درۆزن، یان ئاڤرەتییکی موناڤیقی دەغەل
 ھەئناخەلەتین، کەواتە: زەرپی فریودانە کە تەنھا بۆخۆیان دەگەرپتەو، تەنیا
 سەرەنجامە کە ئەو ھەبە کە خۆیان فریو دەدەن، کە پێیان وایە خۆیان بە مسوئەمان
 ناساندو، بەلام لە ھەقیقەتدا لای خۆی دادگەر نەك ھەر کافرن، بەئکو لە
 کافران خراپتر لە قەلەم دەدرین، ئنجا دەفەرموی: ﴿ **فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ**
مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴾، دلیان نەخۆشیی تێدایە، وە خوا
 نەخۆشیە کە یان بۆ زیاد دەکات، چونکە خوا ﷻ سوننەتی وایە و یاسای وایە،
 ھەرکە سێک رپی چاکە بگرئ، یارمەتی دەدات، وە ھەرکە سێکیش رپی خراپە
 بگرئ، ئیھمالی دەکاو ویلی دەکات، وە ک لە شوینیکی دی دەفەرموی: ﴿ **كَلَّا نُمَدِّدُ**
هُنَالًا وَهَنَالًا مِّنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴾ ﴿۲۰﴾ الإسراء، واتە:
 ھەردووکیان ھەر یارمەتی دەدەین، ئەوانەش و ئەوانەش، لە بەخشی خوا،
 کە سێک بیهوی بەرەو چاکە برۆا خوا یارمەتی دەدات، کە سێکیش بیهوی بەرەو
 خراپە برۆا، خوا شەیتانیکی بەسەردا زال دەکات، کە شەیتانە کە زیاتر کردو
 خراپەکانی خۆی بۆ جوان دەکات و زیاتر لە لای شیرین دەبن، پاشان دەفەرموی:
 ﴿ **وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ** ﴾، واتە: وە ئەگەر
 پێیان بگوترئ: خراپەکاریی مەکەن لە زەویدا، کە بەراستی ھالەتی (نیفاق)
 گەورەترین خراپەکاریی تێدایە، بەر لە ھەرکەس بۆ خاوەنە کە خراپە، چونکە
 نەخۆشیەکی نەفسی زۆر کوشندە، کە چی ئەوان لە جیاتی ئەو ھەبە ئەو قسە
 دڵسۆزانە وەر بگرن، دەئین چی؟ دەئین: ھەر ئیمەین چاکسازو، ھەر ئیمەین
 چاکسازیی دەکەین، بۆیە خۆی پەنھانبین دەفەرموی: ﴿ **أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ**
وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴾، واتە: نەخیر ھەر ئەوانەن خراپەکار، بەلام ھەست ناکەن،
 ئەم راستییە لەم ئایەتە وەردەگیرئ کە ئینسان بەھۆی کوفرو نیفاقەو، وای
 لیدی شعوری وەك پێویست نامینیو، ھەست بە کوفری خۆی ناکات، ھەست بە
 خراپەکاریی خۆی ناکات، بەئکو بە پێچەوانەو ھەبە میزاجی و تیکدەچیت، کە

خراپەكەى لەلا دەبیتە چاكە، وه حەرامى لەلا شیرین دەبى، پاشان خوا دەفەرموى: ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ ... ﴾، واتە: وه كاتى پييان بگوترى: ئيمان بينن وهك چۆن خەلك ئيمانى هيناوه! دەلین: ئایا ئيمان بينن وهك نەفامەكان ئيمان هيناوه؟! خویان زۆر پى عاقلە! وه ئەهلى ئيمان پى نەفامە، بۆیه خوا ﷻ ئەو مۆرەشیان بە نیوچەوانە وه دەنیت، مۆرى بى عەقلى، وهك دەفەرموى: ﴿ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴾، نەخیر هەر ئەوانن نەفام، بەلام نازانن، بۆ دوو حالەتەكەى پيشى فەرموى: ﴿ لَّا يَشْعُرُونَ ﴾، بەلام بۆ ئەمەیان دەفەرموى: ﴿ لَّا يَعْلَمُونَ ﴾، چونكه ئەوه كه ئینسان تەماشایا بکا: ئایا كى چاكەكاره كى خراپەكاره؟ هەر پيويستی بە هەست كردن دەكات، بەلام ئەوه كه بزانی: كى ئيمانداره وه كى بى ئیمانە؟ ئەوه پيويستی بە زانیاری (علم) دەكاتو، پيويستی بە ليكۆلینەوهى زیاتر دەكات، ئنجا دەفەرموى: ﴿ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا ﴾، كه باسى دوورپويیان دەكات، واتە: كاتى دەگەنە ئيمانداران دەلین: ئيمانمان هيناوه. ﴿ وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴾، بەلام ئەگەر بچنە لای شەیتانەکانیان، واتە: لای سەرکردهکانیان، دەلین: ئیمە لەگەڵ ئیوهین، ئیمە هەر گالتهكەرىن بە ئيمانداران ﴿ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ ﴾، لیڕەش دیسان خوا ﷻ وهلامیان دەداتەوه وه دەفەرموى: خوا گالتهیان پى دەكات، دیاره لیڕەدا گالته پیکردنى خوا بە موناڤیقهكان، یانى: سزایان دەدات لەسەر گالته پیکردنیان، یاخود یانى: مامە ئەیهکیان لەگەڵ دەکا وهك گالته پیکردن دەچى، چونكه له دنیا لییان دەگەرئى بژیهن، هەرچەنده رۆژ بە رۆژیش زیاتر جیى خویان خوش دەكەن له دۆزهخدا، كهواتە: ئەم ژياندنەیان وهك گالته پیکردن وایه! ﴿ وَمِنذُهمْ فِي طُعْنِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴾، واتە: رستیان لەدوا دريژ دەكات، كه لەسه رکیشى و له سنوور بەزاندنى خویاندا، ئاوا بەسەر گەردانى بخولینەوه، ئنجا دەفەرموى: ﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ

أَشْتَرُوا الصَّلَاةَ بِالْهَدْيِ ﴿۸۶﴾، ئەوانه که‌سانیکن هیدایه‌تیاں داوه‌و له به‌رانبه‌ردا گوم‌پراییان ک‌ریوه، له‌به‌ر چی؟ چونکه ده‌یان‌توانی هیدایه‌ت وهر‌بگرن، وه ده‌شیان‌توانی که گوم‌پرابن، بۆیه وه‌ختی که هیدایه‌ته‌که ئیه‌مال ده‌که‌ن و گوم‌پراییه‌که ته‌به‌ننی ده‌که‌ن، وه‌ک ئەوه‌یه هیدایه‌ته‌که‌یان ک‌ردب‌ی به‌نرخیک و گوم‌پراییه‌که‌یان ک‌ردب‌ی به‌کالایه‌ک و ک‌ریبیاں، له کۆتاییدا ده‌فه‌رموی: ﴿فَمَا رِيحَتِ يَجْرَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾، واته: بازرگانیه‌که‌یان سوودی نه‌کردوه، وه پ‌یگای راستیشیاں نه‌گرتوه.

خوَا ﷻ له نایه‌ته‌کانی پ‌یشه‌وه‌دا باسی کۆمه‌ل‌یک له سیفه‌ته‌کانی مونا‌فیه‌کانی ک‌رد، که سه‌رجه‌م ده سیفه‌ت بوون، ئنجا بۆئه‌وه‌ی زیاتر حال و وه‌زعی مونا‌فیه‌کان روونبکاته‌وه، دوو وینه‌ی هی‌ناونه‌وه، سه‌ره‌تا وینه‌یه‌کی ناگریی، ده‌فه‌رموی: ﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ﴾، واته: وینه‌ی مونا‌فیه‌کان (ئه‌گه‌ر به‌هوی لی‌یان تی‌بگه‌ی)، حاله‌تیاں و سیفه‌تیاں، وه‌ک هی که‌سیک وایه، که ناگریک ده‌کاته‌وه دوا‌ی ئەوه‌ی ئەو ناگره مه‌شخه‌لی په‌یدا ده‌بی‌ت و ده‌وروبه‌ری رۆشن ده‌کاته‌وه، دیاره لی‌ی به‌هره‌مه‌ند ده‌بی‌ت، هه‌رئه‌وه‌نده ده‌زانی کتوپ‌ر ناگره‌که‌ی ده‌کوژی‌ته‌وه!

ج‌یی سه‌رنجه که لی‌ره‌دا نه‌یفه‌رموو: خوَا ناگره‌که‌یانی کوزانده‌وه، به‌ل‌کو سه‌ره‌نجامی ناگر کوزانه‌وه‌که‌ی باس کردوه، که بریتیه له‌وه‌ی رۆشناییان نامینی، وه نه‌شی فه‌رموو: تیشک (ضوء) ده‌که‌یانی نه‌هیشت، به‌ل‌کو فه‌رموویه‌تی: نووره‌که‌یانی نه‌هیشت، چونکه ده‌گونج‌ی تیشک (ضوء) نه‌بی‌ت، به‌لام جو‌ریک له رۆشنایی هه‌ر هه‌بی‌ت، به‌لام وه‌ختی که ئینسان رووناکی (نور)ی نه‌ما، ئەوه چاکتر (بطریق‌الاولی) (ضوء)ی نه‌ماوه، ئینسانی مونا‌فیه‌تیاں که ئیمان دین‌ی و ئیعلانی ئیمان و ئیسلامه‌تی خۆی ده‌کات، دل و ده‌روونی رۆشن ده‌بی‌ته‌وه و ژیا‌نی رۆشن ده‌بی‌ته‌وه، به‌لام کاتی‌ک ده‌گه‌رپ‌ته‌وه بۆ کوفر، وه‌ک ئەو که‌سه وایه که له‌به‌ر رۆشناییدا بووب‌ی و دوا‌ی که‌وت‌بی‌ته‌ نی‌و تاریکیی پاشان ده‌فه‌رموی: ﴿وَرَكَّهُمْ فِي

ظَلَمْتَ لَا يَبْصُرُونَ ﴿۶﴾، واتە: (دوای ئەوەی ئاگرەکەیان دەکوژیتەوه) لییان دەگەرێ لە چەند تاریکایی یەکدا بن که هیچ نابینن، لە قورئاندا هەمیشە وشە ی پرووناکی (نور) بە تاك هاتوه، بەلام تاریکییەکان (ظلمات) بە کو هاتوون، چونکە پرووناکی هیماو رەمزی هەقە، هەقیش هەمیشە یەکە، بو وینە: (۲+۲=۴) ئەنجامی راست تەنیا چوارە، وه ئەگەر بلی (۵) یان بلی (۶) یان، وه بلی (۳) یان هەر ژمارەیهکی دیکە بەبێ کۆتایی، هەر هەمووی هەلەیه، بەلێ ناھەق (باطل) هەمیشە (متعدد)ە، بەلام هەق یەکیکە، بۆیە هەمیشە خوا ﷻ (نور)ی بەیەک هیئاوه، بەلام (ظلمات)ی بە کو هیئاوه، ﴿صُمُّ بَكْمُ عُمَى﴾، واتە: ئەو موناڤیقانە لە ئەنجامی ئەویدا که کوفریان لە دلی خۆیاندا جی کردۆتەوه، وایان لیھاتوه وهک که سیك بن که کەربێ، لال بێ، کویر بێ، واتە: ئەو هیزانە ی که خوا بە ئینسانی داو، بو ئەوەی که هەقیان پێ بیستی، وه شتیان پێ ببینی، وه بو ئەوه که تەعبیریان پێبکا لەوەی که لە دل و دەروونیاندا یە، ئەو هیزانەیان لە کارخستوه وه هەق دەبیستن، نه هەق دەبینن، نه هەقیش دەلین، دیارە ئەو دوو کەسەش یەکسانن، که یەکیکیان کەرو لال و کویرەو، ئەویدیکەش گوپی هەبێ و چاوی هەبیت و زمانی هەبیت، بەلام نه به گوپی هەق بیستی، وه به چاوی هەق ببینی، وه به زمانەکەشی هەق بلی، چونکە سەرەنجامی کردەیی هەردووکیان وهک یەکە! دوایی دەفەرموئ: ﴿فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾، واتە: لە ئەنجامی ئەویدا که گوپیەکیان نیه هەقی پێ بیستن، وه چاویکیان نیه که هەقی پێ ببینن، وه زمانیکیان نیه هەقی پێ بلین، ناشتوانن بگەرپنەوه، لەم رستە قورئانییەوه دەردەکەوی، که ئینسان ئەگەر لەسەر کوفرو تاوان و گوناح بەردەوام بوو، وایلیدی بەرەستیکی لەبەردەمدا پەیدا دەبیت و دواییش ناتوانیت بگەرپتەوه، وهک چۆن که سیك سەرەتا ئیرادەو ئیختیاری بە دەست خۆیەتی، بەلام که دەکەویتە لیژی، دوای ئەوەی لە ئەنجامی بەردەوامی (استمراریة) دا تەماشای دەکەوی خۆی بو ناگیریتەوه، دوای ئەوەی که دەکەویتە خیرایی، وهک چۆن سەیارە که ئیستاپی دەپچرێ و لە سەرەوژیر دیتە خواری، دیارە خۆی بو ناگیریتەوه!

ننجا وینہی دووم دینیتہ وہ: وینہی یہ کہ میان حالہ تی تاکی مونا فیکہ کانی
 پی شان دہدات، بہ لام لہم وینہی ہدا حالہ تی گشتیان دہ خاتہ روو، واتہ: لہ چ
 بارو دو خیکدان و واقعہ کہ یان چو نہ؟! دہ فہ رموی: ﴿ **أَوْ كَصِيبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ**
ظُلْمَةٌ وَّرَعْدٌ وَبَرْقٌ ﴾، واتہ: وینہی مونا فیکہ کان و ہک کو مہ لیک وایہ، کہ
 کہ و توونہ تہ نیو باران و ہورو رہیلہ و ہوروہ تریشقہ و برووسکہ یہ کہ وہ، لہ
 شہ ویکی تاریکی ئہنگوستہ چاودا، جا بیہینہ بہرچاوی خوت: کہ سیک لہ
 شہ ویکی تاریکی ئہنگوستہ چاوی پر سہرماو رہیلہ و بہ ہوروہ تریشقہ و
 برووسکہ دا گیری خواردبی! ننجا ﴿ **يَجْعَلُونَ أَصْنَعَهُمْ فِيءِ آذَانِهِم مِّنَ الصَّوْعِ حَذَرٌ**
الْمَوْتِ ﴾، واتہ: لہ ترسی مردن پہنجہ کانیان بخنہ گوئیانہ وہ لہ بہر گرمہی
 ہوروہ تریشقہ کان، چونکہ و ہک گوتمان (صاعقة) بہ دہنگی ہہور دہگوتری،
 جا جاری وایہ ناگری لہ گہ لدا یہ و جاری وا ہہیہ دہ بیتہ ہوی ئازارو مردنیش،
 ﴿ **وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ** ﴾، وہ خوا کافرانی دہورہ داومو لیی دہرباز نابن، پاشان
 دہ فہ رموی: ﴿ **يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ** ﴾، ئہ وانہ و ہزعیان وایہ، کہ لہ و شہ وہ
 تاریکہ دا برووسکہ ی ہوروہ تریشقہ کان ہیئدہ بہ ہیژہ، خہریکہ چاویان کویر بکا،
 و ہک پی شتر گوتمان: ﴿ **يَخْطَفُ** ﴾، واتہ: بیرفینئ و بہ خیرایی بیگری، بہ لام
 لیردا مہ بہ ست پیی کویر کردنہ، وہ لیردا ئہ وہ کہ شیددہ تی رووناک
 برووسکہ کہ لہ چاویان دہدات، بہ جوړیک لہ دزین و رفاندنی داناوہ، ﴿ **كُلَّمَا أَضَاءَ**
لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ ﴾ ہہر کاتیک کہ ہوروہ تریشقہ برووسکہ دہدا، دہ توانن توژی
 ہہنگاو بنین، توژی دہروئن، ﴿ **وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا** ﴾، بہ لام کاتیک کہ تاریک
 دادیتہ وہ رادہ و ہستن، چونکہ بہر پیی خویان نابینن، ﴿ **وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ**
وَأَبْصَرِهِمْ ﴾، وہ ئہ گہر خوا ویستبای ہہم دہنگی ہہوروہ تریشقہ کہ ی ہہندہ

بههیز دهکرد، که پهردهی گوئیان بدرپئی، ههم تیشکه که شی ههنده بههیز دهکرد، که چاوه کانیشیان کویر بکات، ﴿ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴾، بیگومان خوا لهسر ههموو شتیک به توانایه.

ههلبهته وینهی دووم بو مونا فیه کان، تویره دهوان زوریان قسه لهسر کردوه و نهوهی به سهرنجدانی نهو وینهیه دیته زینهوه، نهوهیه که خوی کاربه جی وینهی مونا فیه کانی به حالتهی که سیک هیئاو ته وه، که له حالتهی کی ئاوادایه: که سیک له شهویکی تاریکی نهنگوسته چاودا، که هیچ وه سیلهیه کی پی نیه بهرپی خوی پی ببینی، غهیری تیشک و روشنایی برووسکه، وه گرمه ی ههورو تاریکی شهوو باران و رهیله شی لهسر کوپوته وه، دیاره که سیکی ئاوا له وه زعیکی زور خراپدایه، جا مونا فیه کان له کومه لگه ی ئیسلامییدا له وه زعیکی ئاوادان.

چه ند مه سه له یه کی گرنگ

مه سه له ی په که م: یه کی بوی ههیه بلای: باشه خوا ﷻ باسی کافران دهکات و دهفرموی: ئیمان ناهینن، یه کسانه ئاگاداریان بکه یه وه یان نا، بیانترسینی یان نه بیانترسینی، جا ئایا حیکمه تی نهوه چییه؟ له راستیدا حیکمه ته که ی نهوه یه که خوا (تبارک و تعالی) باسی حالتهی ئاسایی نه هلی کوفر دهکات، که نه هلی کوفر حالتهی ئاسایی یان ئاوا یه که ئیمان ناهینن، جا دوا یی ههیه ئیمان دینی، مانا وایه له حالتهی ئاسایی خوی چوته دهر، وه بو نه وه شه که پیغه مبه ر ﷺ وه ههر که سی که بهرپی پیغه مبه ردا دهروات، کاتی که ده بینی نه هلی کوفر زور که لله ره قن و ئیمان ناهینن، زور تووشی دل نارحه تی نه بی و تووشی شپرزهی نه بی و، بزانی که سوننه تی خوا ئاوا یه که نه وانه ئیمان ناهینن، وه وانه زانی که زهره ری لیده که وی به هو ی ئیمان نه هینانی نه وانه وه، واته: نه مه جوریکه له دل دانه وه ی ئینسانی بانگخواز.

مه سه له ی دووم: له م نایه ته به پیزانه دا خوی کاربه جی و زانا ده (۱۰) سیفه تی بنچینه یی مونا فیه کانی باسکردوون:-

سیفہتی یہ کہم: بریتیه له ئیددیعای ئیمان و دهئین: ئیمانمان هیئاوه له حالیکدا که ئیمانمان نه هیئاوه، ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَأْتُوا الْآخِرَ... ﴾ (۸)، ئه وه تایبه تمه ندیتیرین سیفہتی مونافیقہ کانه، چونکه مونافیق ئه گهر بلای کافرمان مونافیق نیه، ههر بویه شه حالهتی (نیفاق) کاتئ په یادده بی که مسوئلمانان دهسه لاتیان هه بیئت، به لای له نیو کومه لگای ئیسلامییداو له شوینیک که مسوئلمانان دهسه لاتیان هه بیئت، (نیفاق) په یادا ده بیئت، چونکه کاتئ که مسوئلمانان چه وساو بن، کافرمان ناچار نابن خو به مسوئلمان پیشان بدن، بویه له (مه ککه) حالهتی (نیفاق) مان نه بینیه، له (مه دینه) مونافیق په یادابون، چونکه له (مه دینه) ئیسلام دهسه لاتی هه بوو.

سیفہتی دووهم: بریتیه له خه لک هه لخه له تاندن و فریودان: ﴿ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا... ﴾ (۹)

سیفہتی سییه: ئه وه یه که دئیان نه خووشی گومان و دوودئیی و دلهر او که ی تیادیه: ﴿ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ... ﴾ (۱۰)

سیفہتی چوارهم: بریتیه له درؤ کردن: ﴿ ...بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴾ (۱۰)

سیفہتی پینجهم: بریتیه له وهی که خویمان به چاکساز دهزانن: ﴿ ... قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصَلِحُونَ ﴾ (۱۱)

سیفہتی شه شه: بریتیه له به کهم ته ماشا کردن و به بی عه قل و نه قام ته ماشا کردن ئیمانداران، که به (سُفَهَاء) ناویان ده بهن: ﴿ قَالُوا أَتُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ... ﴾ (۱۳)

سیفہتی چه وه تم: دووروی، که لای ئه هلی ئیمان شتیک ده لاین و لای ئه هلی کوفر شتیک دیکه ده لاین، که پچه وانه ی ئه وه یه لای ئه هلی ئیمان

گوتوو یانه: ﴿ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شِيَطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ ... ﴾ (۱۴)

سیفه تی هه شته م: له بهر ئه وهی بوخویان سووکن، گالته به خه لک دهکن:

﴿... إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴾ (۱۴)

سیفه تی نو یه م: هه ست نه کردن: ﴿... وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴾ (۱۳)

سیفه تی ده یه م: بریتیه له وهی که ئه هلی زانیاری و لیکوئینه وه (علم و تحقیق)

نین: ﴿... وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴾ (۱۳)

مه سه له ی سی یه م: لیره دا خوی بی وینه باس له مونا فیه که کان ده کات و ده فه رموی:

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا ﴾، واته: له نیو خه لکیدا هه یه که سانی که ده لی:

ئیمانم هی نا.. ئه گهر ئیمان هی نا و ده که به داخه وه هه ندیک له زانیانی (علم الکلام) گوتوو یانه: (هه رکه سی که گوتی ئیمانم هی ناو شایه تمانم هی نا، وه خوی به مسوئمان پیشاندا، ئه وه به ئیماندار له قه لهم دهری)، به لی ئه گهر ئه وه نده کافی بووایه، بو ئه وهی ئینسان به ئیماندار له قه لهم بدری، خوا ﷺ

نه یده فه رموو: ﴿ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴾، چونکه خو مونا فیه که کان گوتوو یانه:

(آمنًا) ئیمانمان هی نا! که واته: گوتی ئیمان و بیژتنی، یان دهر برینی ئیمان، به ته نیا ئیمان نیه، به لکو یه کی که له چوار پیکهینه ره کانی ئیمان (وه که من له کتیبی - ئیمان و عه قیده ی ئیسلامی - له بهرگی یه که م دا زور به ته فصیل باسم کردوه) به لکو ئیمان چوار پیکهینه ری بنه رته هه ن، ئه وه زور گرنگه هه موومان بیزانین، چونکه هه ندیک که س زور جار له به ئیماندار یا خود به بی ئیمان له قه لهم مدانی خه لکدا به هه لهدا ده چی.

به لی له ئیسلامدا هه ر که سی شایه تمانی هی ناو خوی به مسوئمان له قه لهم دا، به مسوئمان له قه لهم دهری، به لام ئایا به ئیماندار له قه لهم دهری؟ هه لبه ته نه خیر، چونکه: زور که س مسوئمان (مُسلِم) ه، به لام بروادار (مُؤْمِن) نیه،

وهك خواى په روهردگار دهفه رموى: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّنَّا قُلَّ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا

أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ ﴿۱۴﴾ الحجرات، وهك دهبینین خواى

په نهانزان، ئیسلام له عهړه به خپله کیه کان دهسه لمینى، به لام ئیمانان لى

ناسه لمینى! به لى ئیمان چوار پیکهینه رى سه ره کى هه ن و هه تا هه ر چواریان

نه بن، ئینسان به ئیماندار له قه له م نادری، که بریتین له:

یه که م: دهرک کردن و زانینی به عه قل (الإدراك بالعقل)، ده بی ئینسان به

عه قل خوا بناسى، وه پیغه مبه ر ﷺ و ئه وه ی خوا به پیغه مبه ردا

ناردوویه تی، ده بی به عه قل بیناسى و بیزانى، چ به کورتی چ به دریژی

(إجمالاً أو تفصيلاً).

دووم: ئه وه ی که به عه قل زانیویه تی به دل قه بوولی بکات و دهریگری و

خوشیوی و په سندی بی (القبول بالقلب والحب والرضا).

سییه م: به زمان دانی پیدابنی و دهریبری (الإقرار باللسان والتعبير عنه).

چوارهم: به جهسته و به نه ندامه کانی جیبه جی بکات (العمل والتنفيذ

بالجوارح)، به لى به پیزان! ده بی ئه م چوار پیکهینه ره هه بن، ئه مچار ئیمان

دیته دی، دیاره ئه وه ی که زور بنه رته ییه له ئیماندا زانینه، له گه ل

قه بوولگردنی نیو دل، که هه ر دووکیان په یوه ندیان به عه قل و دله وه هه یه،

بویه خوا ﷺ که باسی ئیمان دهکات به زوری باسی (قلب) دهکات، بو

نمونه: دهفه رموى: ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ

مِّنْهُ ﴿۲۲﴾ المجادلة، ﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ ﴿۱۴﴾ الحجرات، چونکه

به شى سه ره کى و به شى هه ره گه وره ی ئیمان په یوه ندى به دله وه هه یه،

به لام له پراستیدا ئیمان ته نیا له دلدا کورت هه لاتوو (حصن) نیه، به لکو

ویرای عه قل و دل، ده بی ت دانپیدا هی نانی زمان، وه جیبه جی کردنی

نه ندامه کانیش هه بن.

بۆ زیاتر روونکردنه وهی مه به ست ده لئین: ئینسان چوار هیژی سهره کی ههن، که بریتین:

۱/ هیژیک که شتی پی ده زانی و ده رک ده کات، که عه قله.

۲/ هیژیک که شتی پی ره فزو قه بوول ده کات، که دله.

۳/ هیژیک که شتی پی دهرده بری، که زمانه.

۴/ هیژیک که شتی پی نه نجام ده دات، که جهسته یه.

ئیمانیش که چوار پیکهینه ری بنه ره تی ههن، ههر کامیکان په یوهسته به یه کیک له و چوار هیزه وه، که واته: ئیمان به ئیمان دانانری تا کو مرؤف به هه مو گیانی و به ههر چوار هیزه که یه وه ته فاعولی له گه ل نه کات.

مه سه له ی چوارهم: وینه هیئانه وه شتیکی زور گرنگه، بویه ش وینه هیئانه وه

له قورئادا زور گرنگی پیدراوه، وینه هیئانه وه یانی چی؟ واته بهرجهسته کردنی مانا له قالی ماددیدا زانایان وایان ته عبیر لیکردوه ده لئین: (تَقْرِيْبُ الْمَعَانِي الْمَعْقُولَةِ بِتَجْسِيْدِهَا فِي صُوْرٍ مَّحْسُوْسَةٍ) واته: مه بهسته مه عنه ویه مه عقووله کان بینی بهرجهسته بکه ی له وینه بهر ههسته کاند، ئنجا ئایا نه وه بوجی گرنگه؟ چونکه کاتی که شتی که بهرجهسته ده کری له وینه یه کی ماددیدا، تۆ به خه یال به چاو ته ماشای ده کی، وه به خه یال به گوئی دهنگی ده بیستی و تیوهی راده مینی، نه وه ش زور یارمه تیت ده دات، که تۆ باشتر لیی حالیی. له وهی که ته نیا به شیوه یه کی تیوری (نظری) و فیکری (عقلی) لیی وردبیه وه. بۆ وینه: کاتی خوا ﷺ باسی قورئانه که ی خوی ده کات و به رووناکی ناوی ده بات و به روئشنا یه که که بهرچاوی ئینسان روئن ده کاته وه، وه که له

سووره تی (الأنعام) دا فه رموویه تی: ﴿ أَوْ مَن كَانَ مِيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا

يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿ ۱۲۴ ﴾ الأنعام، واته: ئایا وینه ی که سی که مردوو بوو

زیندوو مان کردوته وه، وه روئشنا یه که مان پیدراوه که له نیو خه کی پیی دهر اوو

به ریپی خوئی پی دهبینی، وهك كه سیك وایه له نیو تاریکاییه گاندایه و لییان دهر باز نابیی؟! ئاوا کرده وه کانیان بو کافران رازیئراونه وه، واته ئایا ئینسانی ئیماندار وهك ئینسانی کافر وایه؟ به لام خوای پهروه دگار ئینسانی ئیماندار به كه سیکی زیندوو كه روو حیکی هاتوته به دهنه وه و روشناییه کی پیدراوه و چه ره که ی پیده کات، له وه دا به رجه سته ی دهکات، وه وینه ی کافریش که سیکه که وتوته نیو کومه ئیک تاریکایی و ده خوئیته وه و سه ره دهر ناکات! به دنیایی ئیمه به هوئی نه و وینه هیئانه وه وه باشته ره مانای ئیمان و کوفر حالی ده بین.

مه سه له ی پینجه م: حالی بوون له وینه هیئانه وه کان (أمثال) ی قورئان، خوا ﷺ

تایبه تی کردوه به نه هلی عیلمه وه، وهك له سووره تی (العنكبوت) دا فه رموویه تی: ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ ﴿۴۳﴾ العنكبوت، واته: نه و وینه بو خه لکی ده هیئینه وه، وه ته نیا زانیان تییان ده گهن. دیاره لی ره دا مه به ست نه وه یه ئینسان به بی زانیاری، وه له پییش نه وه شدا به بی هه بوونی عه قل له وینه کانی قورئان تیئاگات، وه ئینسان تا عیلمی زیاتری و عه قلی وردترو تیژتر بیئ چاکتر له وینه کان حالی ده بیئ.

مه سه له ی شه شه م: جیی سه رنجیش نه وه یه، که خوا ﷺ به زوری وینه له

قورئاندا دینیته وه بو بابه تی گرنگو گه وره، بو وینه ده فه رموی: ﴿الْم تَر

كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ

﴿۲۳﴾ ابراهیم، لی ره دا خوای کار به جی وینه دینیته وه به دره ختیکی پاک و چاک

به ردار، لق و پوپ به رز، هه لچوو، ریشه داکوتراو له زه ویدا، هه میسه میوه و

به ر دهر ده کات، بو خوا به یه کگرتن (التوحید) و، وشه ی (لا إله إلا الله)،

هه روه ها نه گهر ته ماشای وینه کانی دیکه ی قورئان بکه ین به زوری هه روان، بو

وینه له سووره تی (العنكبوت) له ئایه تی (۴۱) دا ده فه رموی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ

أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ

الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، واته: وینه ی نه وانه ی، که

جگە لە خوا دەکەن بە دۆست و پشتیوانی خۆیان، وەك جالجالۆكەیهك وایه كه خانووێهك دروست دەكات، وە ئەگەر بزانی بیهیزترین مالیش مائی جالجالۆكەیهكە.

مەسەلەى حەوتەم: دەغەئیی و دوورووویی (نیفاق) پیسترین جوړی کوفره، خوای

دادگەر له سوورپهتی (النساء) دا زۆر به پاشکاوویی فەرموویهتی: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ

فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾ ، واتە: بیگومان

مونافیکهکان له پلهی خوارهوی ئاگردان، وە هیچ یاریده دەریشت بۆیان چنگ

ناکهوی، وشه‌ی (دَرَکَة) به (دَرَکَات) کۆده‌کریته‌وه‌و پێچه‌وانه‌ی وشه‌ی

(دَرَجَة) یه‌که به (دَرَجَات) کۆ ده‌کریته‌وه. (دَرَجَات) ئەوه‌یه که تۆ له ئاستی

خۆته‌وه به‌وه سهره‌وه برپۆی، (دَرَکَات) یش ئەوه‌یه که له ئاستی خۆته‌وه

به‌وه خوار برپۆی، ئنجا که خوا ده‌فه‌رموی: مونافیکه‌کان له پله‌ی خواری

خواره‌وه‌ی دۆزه‌خدا، دیاره‌ ده‌بیته‌ له هه‌موو کافرەکان خراپتر بن بۆیه‌ له

خوار هه‌موو کافرانه‌وه‌ن، چونکه‌ خوا ﷻ سزای خه‌لك پر به‌ پیست و عادیلانە

ده‌دات، که‌سیک خراپترین و توندترین سزای هه‌یه، که له هه‌موو که‌س

خراپترین، که‌واته: دیاره‌ مونافیکه‌کان له هه‌موو کافران خراپترن بۆیه‌ له

خوار هه‌موو کافرانه‌وه‌ن له سزادا، به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ ئەوه‌یه که له سوورپهتی

(النساء) له ئایه‌تی (۱۴۶) دا، هه‌ر له‌دوای ئەو ئایه‌ته‌ی که باس‌مان کرد، خوا

باسی تۆبه‌ی مونافیکه‌کان ده‌کات که چۆن فه‌بوول ده‌کری و ده‌فه‌رموی: ﴿إِلَّا

الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۗ

وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ ﴿النساء﴾ ، واتە: مونافیکه‌کان ئەوه

سه‌ره‌نجام و سزایانه، جگه‌ له‌وانه‌ی که ده‌گه‌رپینه‌وه‌ بۆ لای خوا، ئنجا چوار

مه‌رجی بۆ وه‌رگرتنی تۆبه‌ی بابای مونافیق داناو، چونکه‌ مونافیق کوفره‌که‌ی

کوفریکی ئاویتته‌ (مركب) یه، بۆیه‌ ده‌بیته‌ گه‌رانه‌وه‌شی بۆ لای خوا

گه‌رانه‌وه‌یه‌کی ئاویتته‌ی، که‌سیک که توشی نه‌خۆشییه‌کی ساده‌ ده‌بیته‌،

دەرمانیکی سادەى بەسە، بەلام کەسیک تووشى نەخۆشییەکی قورسى لیکدراو بوویت، دیارە هەتا نەخۆشییەکەى قورستربى، پێویستی بە چارەسەرى جۆراوجۆرترو زیاتریش دەکات.

مەرجهکانى وەرگرتنى گەرانهوه (توبه)ى موناڤیقانىش، ئەم چوارەن:

یەگەمیان/ دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ تَابُوا﴾، ئەوانەى کە دەگەرینهوه، واتە: تا ئیستا موناڤیق بوون و ئەهلى کوفر بوون، لەمەودوا ببن بە ئەهلى ئیمان.

دووهمیان/ دەفەرموی: ﴿وَأَصْلَحُوا﴾، وه چاکسازی یان کردوه، واتە: ئەگەر هەتا ئیستا سەرگەرمى خراپەکاریى بوون، لەمەودوا چاکه و چاکهکاریى دەکەنە پيشه.

سێیهمیان/ دەفەرموی: ﴿وَأَعْتَصَمُوا بِاللَّهِ﴾، لەمەودوا پەنا بە خوا بگرن، چونکە موناڤیقهکان بەزۆرى بهوه دەبنە موناڤیق، کە لە جیاتی خواو پاشان ئەهلى ئیمان، ئەهلى کوفر دەکەن بە دۆست و پشتیوانى خۆیان، بە زۆرى نیڤاق بە هۆى ئەوهوه پەیدا دەبى.

چوارەمیان/ دەفەرموی: ﴿وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ﴾، گەردن کەچى خۆیان بۆ خوا ساغ بکەنەوه، واتە: تا ئیستا طاعەتەکەیان خلتەو خالى پێوه بووه، نوێژیان بە ریاو درۆ کردوه، طاعەتى دیکەشيان کردوه، ئەمما ساغ و راست نەبووه، بەلام لەمەودوا بەندایەتییهک ئەنجام بدەن، کە خلتەو خالى پێوهنەبى.

ئنجاش پاش ئەو گەرانهوه چوار مەرجهییه، دەفەرموی: ﴿فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ئا ئەوانە لەگەڵ ئیمانداران.

مەسەلهى هەشتەم: پێویستە بزانی (نیڤاق) تەنیا یەك جۆر نیه، بەلكو (نیڤاق)ى گەرە هەیهو (نیڤاق)ى گچكەش هەیه، کە هەندیک لە زانیان بە (النفاق الإعتقادي و النفاق العملي) تەعبیریان لى کردوون، (نیڤاق)ى گەرە

ئەو‌هیه‌ که ئینسان له‌ دەر‌وونە‌وه‌ کوفری هەبێ‌ وه‌ ئیمانی نەبێ‌، بە‌لام‌ بە‌درۆ‌ خۆ‌ی‌ بە‌ مسوولمان پێشاندا، (نیفاق)ی گچکە‌ش‌ ئە‌وه‌یه‌ که ئینسان هەندی‌ک‌ له‌ سیفە‌ته‌کانی مونا‌فیکە‌کانی تێدا هاتبە‌ دی، پێغه‌مبەر ﷺ ی‌ش‌ چە‌ند فەر‌موودە‌یه‌کی هەن له‌وبارە‌وه‌، بۆ‌ نموونە‌: فەر‌موودە‌یه‌کی پێغه‌مبەر ﷺ که (بخاری و مسلم) دە‌ی‌گی‌رنە‌وه‌ له‌ (عە‌بدوللای کوری عە‌مری کوری عاص)ه‌وه‌ که فەر‌موویە‌تی: { (أَرِيعَ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصَلَةٌ مِثْنُهَا كَانَتْ فِيهِ خَصَلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدَعَهَا: إِذَا أُوْتِمِنَ خَانَ، وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۰۷)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۶۳۲)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۵۰۳۵)، واتە: چوار سیفە‌ت له‌ هەر‌که‌سی‌ک‌دا هە‌بن، ئە‌وه‌ مونا‌فیکێ‌کی ر‌ووتە‌ (مونا‌فیکێ‌کی تە‌واو عە‌یارە‌) وه‌ هەر‌که‌سی‌ک‌ یە‌کێ‌ له‌و چوار سیفە‌ته‌ی تێدا هە‌بێ‌، ئە‌وه‌ یە‌کێ‌ک‌ له‌ سیفە‌ته‌کانی نیفاقی تێدا، تاکو دە‌ستی لێ‌ هە‌ل‌دە‌گری: یە‌گە‌م/ ئە‌وه‌یه‌ که هەر‌ کاتێ‌ بە‌ ئە‌م‌یندار دانرا، خیانه‌ت بکات، (واتە‌ خیانه‌ت له‌ ئە‌مانە‌ت بکا).

دووهم/ هە‌م‌یشه‌ له‌کاتی قسە‌کردندا درۆ‌ بکات.

سێ‌یه‌م/ هەر‌ده‌م له‌کاتی پە‌یمان‌دان غە‌در بکات، (غە‌در، واتە: پە‌یمان‌ شکان‌دن)، له‌ کورده‌واری خۆ‌ماندا غە‌در بە‌ مانای زولم دێ‌ت، بە‌لام‌ له‌ زمانی عەر‌بیدا وه‌ له‌ بە‌کارهێ‌نانی قورئان و سوننە‌تدا غە‌در بە‌ مانای پە‌یمان‌ شکان‌دن دێ‌ت.

چوارهم/ هەر‌کاتی دهمە‌قائیلی و مشتومری بوو له‌گە‌ڵ‌ که‌سی‌ک‌دا، خۆ‌ی‌ تووشی گوناح و تاوان بکات (سویندی بە‌درۆ‌ بخوات، غە‌یبە‌تی کابرا بکات، بوختانی پێ‌ بکات... بە‌و شی‌وه‌یه‌)، جا ئایا که‌سی‌ک‌ هەر‌کام له‌و چوارانە‌ی تێدا بن، مانای وایه‌ ئە‌وه‌ (نیفاق)ی گە‌وره‌ی تێدا هاتۆ‌ته‌دی؟ دیاره‌ هەندی‌ک‌ له‌ زانیان دە‌لێ‌ن: نا، چونکه‌ لێ‌رە‌دا مە‌به‌ستی پێغه‌مبەر ﷺ که دە‌فەر‌موی: (مُنا‌فِقًا خَالِصًا)، واتە‌ (نیفاق)ی گچکە‌ی بە‌ تە‌واوی تێدا هاتۆ‌ته‌ دی، چونکه‌ (نیفاق)ی گچکە‌ش‌ بە‌ش بە‌شه‌، منیش‌ وای تێدە‌گە‌م که ئینسان مە‌گەر

ببیتہ مونافیکی تہ او عیار، واتہ: بہ مانای (نیفاق) ی گہورہ، ئە گہرنا ئەو ھەموو سیفہ تہ نزمانہی تیدا نایہ نہدی، چونکہ ھەدیسە کہ دە فەر موی: ھەر کاتیك کہ ئەمانہ تی پی سپردرا خیانہ تی لی بکات، واتہ: پیشہی خیانہ تکر دن بی بہ ئەمانہ ت، وہ پیشہی درۆ کردن بیت لە قسە کردندا، وہ پیشہی پەیمان شکاندن بیت، وہ پیشہی گوناھ کردن (فجور) کردن بیت لە دەمە قالییدا، ھەر کاتی ئینسان ئەو چوار سیفہ تہی تیدا بوونە عادت و پیشہ، ئەو بە دنیایی یەو، دیارہ ئیمانہی لە دندا نیہ، بە لی دە گونجی مسولمان جاری خیانہ تی بکا، جاری درۆ و وعدہ خیلافی بی، جاریک لە دەمە قالییدا تووشی گوناھ بی، بە لام ناگونجی ئەوانہی تیدا بنہ عادت، چونکہ فەر موودە کہ نامازہ بەو دەکات، کہ ھەر کاتی قسە ی کرد درۆ دەکات، ھەر کاتی ئەمانہ تی پیدرا خیانہ تی پی دەکات ... ھتد، واتہ: ئەو سیفہ تانہی تیدا ریشە دار بوون، دیارہ ئە گەر ئەسلی ئیمان و تەوحیدی لە دندا ھەبی، ئەو سیفہ تہ خراپانہ ئاوا تیدا نابنہ عادت و خەسلە تی ریشە دار. خوا بہ لوتفو کەرەمی خوئی ھەموو لایە کمان لە (نیفاق) ی گەورە و گچکە بیاریزی و بمانرازی نی تەو بە ئیمان و تەوحیدی راستە قینہ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی پینجەم

پیناسەیی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ئایەتی (۲۱ تا ۲۴) لە سوورەتی بەقەرە دەگریتە خۆی و لەم چوار ئایەتەدا دوو بابەتی گرنگ باسکراون:

بابەتی یەكەمیان: ئەو هیە كە خوا ﷻ بانگی مرۆفایەتی دەكات بە گشتی بۆ بەندایەتی كردن بۆ خۆی، وە پاشان بەرھەمی بەندایەتی كردن بۆ خۆی دەخاتە ڕوو، دوایی بەلگەو پاساوی بەندایەتی كردن بۆ خۆی باس دەكات، كە بۆچی دەبیت بەندەكان تەنیا خۆی خۆیان بپەرستن و تەنیا ئەو بە پەرستراوو پەروردگاری خۆیان بزانی؟

بابەتی دووهمیان: ئەو هیە كە خۆی زاناو شارەزا بانگی خەلكی دەكات و پێیان دەفەرموی: ئەگەر لە گوماندان لەو هی كە بۆ بەندەیی خۆم كە موخەممەدە ﷺ ناردووومە (كە مەبەست پێی قورئانە)، ئەو فەرموون ئیووش وینەیی سوورەتیکی قورئان بێنن، واتە: بانگی مرۆفایەتی دەكات بۆ ئیمان هێنان بە قورئان، لەسەر بناغەیی ئەو كە قورئان بەرنامەیی موخەممەدە ﷺ وە لە هەمان كاتیشدا بەلگەو موخەممەدە پێغەمبەرایەتی موخەممەدە ﷺ.

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۲۱﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۲﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۳﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿۲۴﴾ ﴾

مانای وشه به وشه ئایه ته کان

((ئهی خه لکینه ئه و پهروهردگار هتان بپه رستن که ئیوهش و ئه وانهی پیش ئیوهشی دروستکردوه، به لگو خۆتان بپاریزن (له تووردهیی و سزای خوا) ﴿۲۱﴾ ئه و که سهی که زهوی بۆتان راخستوه، وه ئاسمانی بۆ کردوونه سهربان، وه له سهرووتانه وه ئاوی ناردۆته خواری و میوه جاتی پی دهرهیناوه، که بژیوی ئیوه بیته، دهجا هاوه لآن بۆ خوا دامه نین له حالیکدا، که دهزانن هاوه لی نین ﴿۲۲﴾ وه ئه گهر له دوودلیی دابوون له بارهی ئه وه وه که ناردوو مانه ته سهر بهنده که مان (موحه ممه د صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه وه سوورده تیکی وهک وی بینن، وه جگه له خواش سه رجه م شاهیده کانتان (هاوکاره کانتان) بانگ بکه ن، ئه گهر راست ده که ن ﴿۲۳﴾ به لام ئه گهر ئه وه تان نه کردو هه رگیزیش بۆتان نا کری، ئه وه به هوی ئیمان هینانه وه، خۆتان له و نا گره بپاریزن، که سووته مه نییه که ی خه لک و به رده، بۆ کافران دانراوه ﴿۲۴﴾)).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(تَتَّقُونَ): وشه ی (تَقَوَى) له ئه سلدا له (وَقَايَةَ) وه هاتوه، واته: پارێزکردن، خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جاری وا هه یه ته قوای پالدا وه ته لای خووی و جاری وا هه یه پالی دا وه ته لای غهیری خووی، بۆ وینه لیره دا ده فه رموی: ﴿ فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴾ ﴿۲۴﴾ البقرة، واته: خۆتان بپاریزن له ناگریک که سووته مه نییه که ی خه لک و به رده، که بۆ کافران ئاماده کراوه وه له سه ره تای سوورده تی (النساء) دا فه رموویه تی: ﴿ ... وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ... ﴾ ﴿۱﴾، واته: خۆتان له و خوایه بپاریزن که شتی پی له یه کدی داوا ده که ن، وه خۆشتان له ره حمه کان (په یوه ندیی خزمایه تی) بپاریزن، که واته: ئه سللی وشه ی (تَقَوَى) له ریشه زمانه وانیه که یدا ده گه ریته وه سه ر

(وقایة)، واته: پاریزکردن، ئنجا خو له خوا پاراستن ئه وهیه، که تو خو بپاریزی نه وه که خوا لیت تووره بیت، خوی پهروردگار به چی تووره ده بی؟! پیشتر باسما ن کرد، که خوی به رزو مه زن به گشتی به دوو شتان تووره ده بیت: نه وهی که له سه ری پپویست کردوی بیچوینی، یان نه وهی لی قه دهغه کردوی بیشکینی، بویه زانایان گوتوو یانه: (التقوى: جماع خصال الخیر کلها)، واته: پاریزکاری هه رچی سیفاتی چاکه هه مووی کۆده کاته وه، چونکه تو ئه گهر هه رچی خوا پیی خو شه، ئه نجامت دا به پیی توانا، وه هه رچی خوا پیی ناخو شه، خو ت لی دوور گرت، مانا وایه تو هه موو شه ریعتت جیبه جی کردوه!

(خَلَقَكُمْ): (الخلق: التقدير المُستقیم، وَ يُسْتَعْمَلُ فِي إِبْدَاعِ الشَّيْءِ مِنْ غَيْرِ أَصْلٍ وَلَا أَحْتِدَاءٍ) وشه ی (خلق) بریتیه له ئه ندازه گیری راست و دروست، وه به کاردی بو هینانه دی شتی که له نه بوونه وه، که دیاره ته نیا خوا به دیهینه ر (خالق) ه، به م مه فوو مه یان، به لام (خلق) مه فوو میکی دیکه شی هیه، که بریتیه له گو رینی شتی که له حاله تیکه وه بو حاله تیکی دی، بویه نه وه پالدراره ته لای عیسا ﷺ وه که ده فه رموی: ﴿... أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ...﴾ ﴿ ۴۹ ﴾ آل عمران، واته: من له قور شیوهی بالنده تان بو دروست ده که م، وه فووی پیدا ده که م و ده بی به بالنده به مؤله تی خوا.

(لَعَلَّكُمْ): وشه ی (لعل: طمع وإشفاق)، واته: ئومیده واری یه به بوونی شتی که ترسانیشه له نه بوونی، جا دیاره نه وه به نیسه بت خوی بی وینه وه گونجا و نیه و نابی، بویه هه ندیک له تو یژه ره وان گوتوو یانه: (لعل: مِنَ اللَّهِ وَاجِبَةٌ) وته: هه رکاتی خوا فه رموی (لعل) نه وه تان بو بکه م، مانای وایه نه و شته خوا له سه ر خو ی واجبی کردوه که بی کات، یان ئیوه وابکه ن، ئومید وایه نه و شته تان بو بکری، ئومید وایه که ئه نجامه که ی وابی.

(فِرَاشًا): (الْفَرَشُ: بَسَطُ الثِّيَابِ، وَيُقَالُ لِلْمَضْرُوشِ: فَرَشْتُ وَفِرَاشٌ، وَجَمَعَ فِرَاشٍ: فُرُشٌ) واته: پۆشاکیک بلاموبکەیه وه، پیی دهگوتری (فُرُشٌ) (ههروهها به رایه خیش دهگوتری)، وه (فرش) و (فِرَاشٍ) کۆیه کهی (فُرُشٌ) ه، که دهفه رموی: خوا زهوی بۆ کردوون به (فِرَاشٍ) ، واته: زهوی بۆ کردوون به رایه خیک و بوی راخستوون، یاخود زهوی بۆ پان راخستوون.

(بِنَاءٌ): (وَالْبِنَاءُ: إِسْمٌ لِمَا يُبْنَى بِنَاءً)، وشهی (بِنَاءٌ) ناوه بۆ ههه شتی که بینای بکهی، وه لیهدا مه بهست پیی سه ربان و سه قفه.

(أَنْدَادًا): کوی (نَدَّه)، (نَدُّ الشَّيْءِ مُشَارِكُهُ فِي جَوْهَرِهِ، فَإِنَّ الْمِثْلَ يُقَالُ فِي أَيِّ مِشَارَكَةٍ كَانَتْ، فَكُلُّ نَدٍّ مِثْلٌ وَلَا عَكْسَ) واته: (نَدَّيْ ههه شتی، هاوبه شیه تی له ماهیه تو له نیوه پۆکید، به لام (مثل) وانیه، (مثل) نه وهیه که له هه ندی شت ویی بجی، یاخود جاری وا ههیه لیی نزیکه، به لام (نَدَّ) نه وهیه که له جه وهه ره کهیدا به شداری، بۆیه هه موو (نَدَّيْک) (مثل) یشه، به لام هه موو (مثل) یک (نَدَّ) نیه.

(شُهَدَاءَكُمْ): (شُهَدَاءُكُمْ: أَعْوَانُكُمْ أَوْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ لَكُمْ، أَوْ الَّذِينَ يُعْتَدُّ بِحُضُورِهِمْ)، واته: هاوکاره کانتان، یان نه وانیه شاهیدییتان بۆ ددهن، یان نه وانیه که بایه خ به ناماده بوونیان دهری، به لام لیهدا مه بهست پیی هاوکارانه، چونکه (شُهَدَاءٌ) کوی (شَهِيدٌ) هو به مانای شایه دو هاوکاریش دیت.

(أَعَدَّتْ): (الْإِعْدَادُ مِنَ الْعَدِّ كَالْإِسْقَاءِ مِنَ السَّقْيِ، فَإِذَا قِيلَ أَعَدَّتْ هَذَا لَكَ: أَيَّ جَعَلْتَهُ بَحِيثًا تَعُدُّهُ وَتَتَنَاوَلُهُ بِحَسَبِ حَاجَتِكَ إِلَيْهِ) وشهی (إِعْدَادٌ)، واته: ناماده کردن، (أَعَدَّتْ)، واته: ناماده کراوه، چونکه شتی ناماده کراوه دهگونجی بزمیردی، یان دهستی بدرییت.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای نەوێی دەوای نەوێی باسی کۆمەلگای ئیسلامیی کرا، وە باسی هەر سێ پیکهینەرەکانی کرا، کە: پارێزکاران و، کافرانیکن کە ئیمانیا نەهیناوە بە ئیسلام و خۆیان بە ئاشکرا بە کافر نیشان دەدەن، کە لە کۆمەلگای ئیسلامیی یەکەمدا هەبوون، وە موناڤیقەکان کە کەسانیکن بیپروان، بەلام خۆیان بە مسوڵمان نیشان دەدەن، وە هەمیشە کۆمەلگای ئیسلامیی ئەم سێ پیکهینەرە ی هەن، وە لێردا ئەوەمان بۆ دەردەکەوێت، کە هەموو جوۆرە کافرەکان بۆیان هەیه لە سایە دەولەتی ئیسلامییدا بژین، واتە خەلک ناچار ناکرێ ببنە موناڤیق، ئەوانە ی خۆیان ئەو رێیە هەل دەبژێرن، ئەو مەسەلەیهکی دیکهیه، ئەگەر نا خوا رێگا دەدا مرۆڤ کافر بێ، هەرودەک لە سوورەتی (الکەف) ئایەتی (۲۹) دا فەرموویەتی: ﴿... فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ...﴾، ئنجا ئەو کەسەش کە پێی وایە لە دەولەتی ئیسلامییدا لە کۆمەلگای ئیسلامییدا رێگا نادری کە مرۆڤ ئیعلانی کوفری خۆی بکات، مانای وایە قەناعەتی وای لیدی کە ئیسلام خەلک ناچار دەکات ببیتە موناڤیق، وە بە دنیاییش هەمیشە موناڤیق لە کافر خرابترە ! دیارە ئەوەش پێچەوانە ی حیکمەتی خویەو پێچەوانە ی بەزە ی خواشە، کە شەریعەتە کە ی خەلک ناچار بکات ببنە موناڤیق، چونکە کاتی کە رێگا لە خەلک گیرا بە ئاشکرا کافر بێ، مانای وایە ناچار کراون موناڤیق بن، دیارە ئەوەش لە کاتی کە ئیسلام دەسەلاتی هەیه، مەبەستیشم لە کافر تەنیا نەصرانی و جوولە کە نیە، چونکە ئەو دیارە جوولە کە و نەصرانی لە سایە دەولەتی ئیسلامییدا ژیاون، بەلکو مەبەستم هەموو جوۆرەکانی ئەهلی کوفەر، هەموویان بۆیان هەیه لە ژێر سایە دەولەتی ئیسلامییدا بژین، وە ئەو رایەش بەهێزترین رای زانایانە کە سەرانی (جزیة) لە هەموو جوۆرەکانی ئەهلی کوفر وەردەگیری،^(۱)

(۱) بەلام وەرگرتنی سەرانی (جزیة)ش هەلومەرجی تاییبەتی خۆی هەیه و مەرج نیە هەموو هاوولاتیەکی ناموسڵمانی ژێر سایە دەولەتی ئیسلامیی سەرانی لێ وەردەگیری، هەرودە بناغە ی هاوپیەمانی نیوان دەولەت و کۆمەلگای ئیسلامیی و هاوولاتیانی ناموسڵمان، هەمیشە پەکی لەسەر

وهك من له کتیبی (چه ند مهسه له یه کی باوی سه رده م) دا ئەم مهسه له یه م روون کردۆته وه، ههروه ها له کتیبی (چه ند بابه تیکی سیاسی هاوچه رخ له بهر رۆشنای عهقل و وه حی دا)^(۱).

دوای ئەوه خوا ﷻ بانگی هه موو مرؤفایه تی ده کات ده فه رموی: ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾، ئەهی خه لکینه! ئەوه پهروه ردگار هتان بپه رستن که ئیوه و ئەوانه ی پێش ئیوه ی دروست کرد وه، واته هه ر خوا به دیه ی نه ری ئیوه یه، بۆیه با هه ر ئه ویش په رستراوتان بیّت! دوای ده فه رموی: ئومید وایه به هو ی به ندایه تی تانه وه بو خوا، خۆتان بپاریزن، له دنیا دا خۆتان بپاریزن له عه یب داری و گونا هب اری و، له دوا رۆژ دا خۆتان بپاریزن له سزا و جه زره به ی خوا، واته: خۆتان بپاریزن له وه ی که خوا لیّتان تووره بیّت، وه له ئەنجامی تووره بو ونه که یدا تووشی سزای سهخت و جه زره به و ئەشکه نجه ی خوا ببین، به پی یاسای دادگه رانه ی خوا، دوای روونی ده کاته وه که خه لک بۆچی خوا بپه رستن؟ چونکه یه کی ک بۆی هه یه بلّی: باشه بۆچی به ندایه تی بو خوا بکه یین؟ ئەگه ر ته ماشای ئایه ته کانی قورئان بکه یین وهک ئالقه کانی زنجیره ی هه میشه یه کتر ده به ستنه وه، خوا ﷻ هیه کاتی ک فه رمانیک ناکات مه گه ر حیکمه ته که شی به یان ده کات، یا خود به لگه و پاسا وه که شی به یان ده کات، به لام ئینسان ده بیّت سه رنج بدا، ئنجا بۆی ده رده که وئ، لی ره دا ده فه رموی: ﴿ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ﴾، ئەوه پاسا و به لگه هینانه وه یه که بۆچی خه لک به ندایه تی بو به دیه ی نه رو پهروه ردگاری خۆیان بکه ن؟ ده فه رموی: ئەو زهوی بو تان راخست وه ئاسمانی بو

وهرگرتنی سه رانه نه که وتوه، به به لگه ی وه رنه گیرانی سه رانه له سی تیره جووله که که ی مه دینه (بنو قینقاع و النضیر و بنو قریظه)، له زنجیره وتاری: (ئیسلا م و ده و له ت داری) یشدا به درێژی ئەم بابه ته مان توێژی وه ته وه.

(۱) ههروه ها له زنجیره وتاری: (ئیسلا م و ده و له ت داری) یدا، که له (ته له فه زیونی ئاسمانی په یام) دا بلا و ده کری ته وه و پاشان ده شکری ته کتیب، تیشکی باشم خستۆته سه ر.

کردوونە سەربان، وە لە ئاسمانەووە ئاوی بۆ ناردوونە خوار کە هەموو جوۆرە میوەجاتیک دەروینێ، کە دەبیته رزق و بژیو بۆ ئیو، واتە: بۆیە پەروردگارتان بپەرستن چونکە خاوەنی ئیو، ژینەری ئیو، رۆزی دەری ئیو، خاوەنی نیعمەتی ئیو، کەواتە: شتیکی زۆر مەنتیقییە کە تۆ ئەو خاویە بپەرستی کە هەموو شتیکت لە وەو، هەم بوونەکەت و هەم بەردەوامبوونت لەسەر بوونت و هەم ژیان و گۆزەرانت و هەم دنیا و هەم دواپۆژت، هەمووی پەيوەستە بە ویست و توانای ئەو، پاشان دەفەرموی: ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، دەجا هاوتایان بۆ خوا دامەنێن لە حالیکی دەزانن کە هاوتای نین، واتە: هەر خوا خاوەنی ئیو پەیدا کەر و بەدیھینەری ئیو، پۆزیدەری ئیو، کەواتە: بۆچی هاوتایانی بۆ پەیدا دەکەن، جا ئەو هاوتایە چ هەوا و ئارەزوی خۆت بێ، چ طاغوتیک بێ، چ فیرعەونیک بێ، چ حیزبیک کافر بێ، چ رژیمیکی طاغوتی بێ، چ کەلوپەلیک بێ، هەموو ئەوانە خوا ﷺ لە قورئاندا بە هاوتای خۆی داناون بە پەرستراوی خەلکی داناون، بۆ وینە دەفەرموی: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ...﴾ ﴿الجمالية﴾، واتە: سەرنجی ئەو کەسە نادەی کە ئارەزووی خۆی کردو بە پەرستراوی خۆی، وە دەفەرموی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾ ﴿الشورى﴾، واتە: ئایا چەند هاوبەشیکیان هەن کردوویان بە هاوبەشی خوا، کە شەریعەت و بەرنامەى ژیانیان بۆ دادەنێن بەی مؤلەت پیدانی خوا؟! یان دەفەرموی: ﴿... أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ ﴿الاحزاب﴾، واتە: بەندایەتی بۆ خوا بکەن و خۆتان لە طاغوت دوور بگرن، کەواتە طاغوت (نەدای خاویە و دەکری بە هاوتای خوا، وە پیغەمبەر ﷺ کەلوپەل و شەکیشی بە جوۆریک لە پەرستراو داناو، کاتیکی کە ئینسان هەموو ژیانى خۆی بۆ تەرخان دەکا و دەیکات بە جیى ئەوپەرى ئیھتەمامى خۆی، فەرموویەتی: {تَعْسَ عَبْدُ الدِّيَّانَرِ، تَعْسَ عَبْدُ الدَّرْهَمِ، تَعْسَ عَبْدُ القَطِيفَةِ...} (رَوَاهُ البُخَارِيُّ برقم: (۲۸۸۶)، وَاِبْنُ مَاجَهَ برقم: (۴۱۳۵)، وَاِبْنُ حِبَّانَ برقم: (۳۲۱۸)، عَن أَبِي

هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، واته: بهدبه خته ئەو که سهی ده بیته بهندهی زیرو زیو، بهدبه خته ئەو که سهی ده بیته بهندهی جل و بهرگ، (قَطِيفَةَ) جوړیکه له پوښاک.

دوایی خوا صَلَّى ده فهرموی: ﴿ **وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا** ﴾، چونکه بهندایه تیی بو خوا یه کسه ر په یوه سته به بهرنامه ی خوا وه په یوه سته به کتیبی خوا وه، ئیمه چوون بهندایه تیی بو خوا بکهین؟ وهک له ته فسیری سوور هتی فاتحه دا باسم کرد، کاتیک ده توانین ته نیا خوا بهرستین، وه یارمه تی بهس له و بخوازین که ریگای راست بگرین، ریگای راستی خواش له کتیبی خوا دا بهرجه سته ده بیته، پاشان له سوننه تی پیغه مبهری پی شه وادا صَلَّى، بویه یه کسه ر ده فهرموی: وه ئەگه ر له گومان دان له و کتیبه ی که بو سه ر بهنده ی خو مانمان نار دو ومانه ته خوار، واته: ئەو قورئانه ی که بو موحه ممه دمان نار دو و صَلَّى ئەگه ر لی ی له گومان دان، بویه نایکه نه بهرنامه ی ژیا نتان و نایکه نه ری بازان، که به پی ی ئەو بهرنامه یه بهندایه تیی بو من بکه ن، ﴿ **فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ** ﴾، ئەوه وینه ی سوور هتیی وهک قورئان بینن، یانی: ئەگه ر به گومان له وهی که موحه ممه د صَلَّى له خوا وه قورئانی بو دابه زیوه و، پی تان وایه خو ی داینا وه، یان له شوینیکه وه وه ریگرتوه، که کافره کان هه موو ئەو جوړه تو مه ته یان گو توه، ئەوه وهک کورده واری خو مان ده لئین: (مهیدان مشکان نه کیلا وه) فه رمون ئیوه ش وینه ی سوور هتیی قورئان بینن ﴿ **وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ** ﴾، وه هه رچی شایه دی تان بو دها که قورئان له خوا وه بو موحه ممه د صَلَّى نه هاتوه، ئەوانه ش هه موو بانگ بکه ن، بیجگه له خوا، یا خود هه موو ئەوانه ی که هاو کاری تان ده که ن بانگیان بکه ن، چونکه (شُهَدَاء) وپرای شایه دان به مانای هاو کاران (أعوان) یش هاتوه، ﴿ **فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا** ﴾، جا ئەگه ر نه تان کرد، واته: وینه ی سوور هتیی قورئان تان نه هی نا ﴿ **وَلَنْ تَفْعَلُوا** ﴾، وه دلنیاش بن نایکه ن و بو تان نا کری ﴿ **فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ** ﴾، که وایه خو تان له ناگریک پیاریزن که سووته مهنیه که ی ئینسانه و بهرده، واته بهوه خو ش ده کری و

بلیسه دار دهکری، به چی خوتان بپاریزن له و ناگره؟ به ئیمان هیان به قورئان، وه به ئیمان هیان به موحه ممد ﷺ، وه به ندایه تییکردنتان بو خوا، چونکه نه و ناگره بو کی ناماده کراوه؟ ﴿ **أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ** ﴾، بو کافران ناماده کراوه، که واته: ئیوهش نه گهر کافربن، نه وه سه ره نجامتان نیو نه و ناگره ناماده کراوه بلیسه داره ده بی.

چه ند مه سه له یه کی گرنگ

مه سه له ی یه که م: له قورئاندا هه میسه خوا ﷺ په روه ردگار تیی و به دیهینه رایه تی خوئی، ده کاته به لگه و پاساوی په رس تراویتی خوئی، واته: به خه لک ده فه رموی به ندایه تییم بو بکه ن، چونکه په روه ردگار تانم و به دیهینه رتانه و خاوه نتانه، ئنجا ئایا نه وه مانای چیه؟ واته:

- ۱- به ندایه تییکردنتان بو به دیهینه ری خوتان و په روه ردگار تان و خاوه نتانه، شتیکی مه نتیقییه، مادام ئیوهی دروست کردوه و ئیوه په روه رده ده کات، وه مشوورتان لی ده خوا و ده تانژیینی، به ندایه تی بو بکه ن، مادام چاکه ی له گه ل کردوون، ئیوهش به چاکه وه لایمی چاکه که ی بده نه وه و سو پاسگوزاریی بو بکه ن.
- ۲- مانایه کی دی لی و ه رده گیرئ، نه ویش نه وه یه که بیجگه له و په روه ردگارو به دیهینه رتانه، که سی دیکه شایسته ی نه وه نیه ببنه به نده و ببنه ملکه چی، ته نیا دروستکهر و په روه ردگار، که شایسته ی نه وه یه و هه قی نه وه ی هه یه که به نده گانی بی په رستن و به ندایه تی بو بکه ن.

مه سه له ی دووهم: ته قوا به بی عیبادت په یدانابی، چونکه ده فه رموی: ﴿ **يَا أَيُّهَا**

﴿ **النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ** ﴾، واته: بو یه عیبادت بو په روه ردگار تان بکه ن تا کو ته قوا تان په یدابی، به لی ته قوا به ره می عیبادته و، ئینسان تا (عابد) تر بیته بو خوا، موته قی تر ده بیته، وه هه تا عیبادته ی با شتر بیته، ته قوا ی چاکتر ده بیته، چونکه وه ک با سم کرد، ته قوا

واته: خو پاراستن له وه که خوا لیئ تووره بیئ، ئنجا به چی خوئ له وه دهپاریزی که خوا لیئ تووره بیئ؟ به به ندایه تی کردن بو خوا، به لیئ به راستی که سیئ که ندهی خوا بیئ، واده کات که به هیچ شیوه یه که خوا لیئ تووره نه بی، یانی: به هیچ شیوه یه که فهدغه کانی خوا نه شکینی و واجبه کانی خوا نه چووینی.

مهسهله ی سییه م: یه کتایی خوا (وحدانیة الله)، ﷻ له به دیهینه رایه تی و له په روه ردگاریتی و له خاوه ندری تیدا، واته: ئه وه که خوا هه رخوی به دیهینه ره و په روه ردگارو خاوه نه، ده خوازی که ته نیا خویشی په رستراو (معبود) بیئ، بویه ده فهرموی: ﴿ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾، واته: کاتیئ که ئیوه ده زانن بیجگه له خوا په روه ردگاریئ و خاوه نیکی دیکه تان نیه، با بیجگه له ویش په رستراویکی دیکه تان نه بی.

مهسهله ی چواره م: خوا په رستی به بی شوین پی هه لگرتنی پیغه مبه ر ﷺ وه به بی پابه ندی به و کتیبه وه که خوا بو موحه مبه دی ناردوه ﷺ نایه ته دی، بویه خوی کاربه جی یه کسه ر دوی فه رمانکردن به به ندایه تی کردن بو خوا، باسی ئیمانیه یان ده کات به و کتیبه که خوا بو موحه مبه دی ﷺ ناردوه، وه تا که موعه جیزه و به لگه ی پیغه مبه ره، که به به لگه ی هیئاو ته وه له سه ر پیغه مبه رایه تی خو، چونکه (موحه مبه د) ته نیا قورئانی به به لگه هیئاو ته وه بو پیغه مبه رایه تی خو، ئه گه رنا موعه جیزه ی دیکه ی زوربوون، به به لگه ی چه ندان نایه ت و فه رمایشتی پیغه مبه ر ﷺ یئش روونیکردو ته وه (۱) فه رموویه تی: ﴿ (مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ إِلَّا أُعْطِيَ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ، وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيَتْ وَحِيًّا أَوْحَاهُ اللَّهُ إِلَيَّ، فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرَهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۹۸۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۳۸۳)، عَنِ أَبِي

(۱) واته: ئه وه ی روونکرۆ ته وه که تا که موعه جیزه و به لگه، بو ئیسه پاتی پیغه مبه رایه تی (محمد) ﷺ، که پیغه مبه ری خوا به به لگه ی هیئاو ته وه، قورئانه .

هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، واته: هيچ كام له پيغه مبه رانی خوا نه بوون (عليهم الصلاة والسلام) كه به لگه يه كي پي نه دري له سهر نه وه خه لك ئيماني پي بينن (وه بزائن كه راست دهكات)، وه نه وه ي به من دراوه لهو بواره دا، وه حيه به بوم هاتوه، (واته: نه وه ي كه پيم دراوه وهك به لگه له سهر پيغه مبه رايه تيم، وه حى و په يام و به رنامه ي خواهه)، بويه ئوميدم وايه كه له روي دوايدا له هه موويان شوينكه وتووم زياتر بن، چونكه هي نه و ماوته وه، به لام موعجيزه ي پيغه مبه رانی ديكه (عليهم الصلاة والسلام) به وه فاتى خويان كوتايى يان پيهات، نه وه ش بوچى؟ چونكه پيغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) هه ر كاميكيان بو قوناغيك و هه لومه رجيك و بو گه ل و ميلله تيكي دياريكراو هاتوون و موعجيزه كه يان هه ر نه وه نده پيوست بووه، به لام پيغه مبه رى كوتايى بو هه موو به شهر هاتوه، به پانايى زه مين به دري زايى زه مان، بويه موعجيزه كه شى هه موو رويگارو سه ر زه مينى گرتوته وه.

مه سه له ي پينجهم: خواي په روه ردگار له قورئاندا، كه قورئان گه وره ترين موعجيزه ي پيغه مبه ره صلى الله عليه وسلم، به سي قوناغ ته حه دداي نه هلى كوفرى كردوه، كه نه وانهى بر وا ناهينن به (محمد المصطفى صلى الله عليه وسلم) وهك پيغه مبه رى خوا، وهك كوتايى پيغه مبه ران، وه بر وا ناهينن به و كتيبه ي خوا، كه دوايين كتيبي خواهه و دوايين نوسخه ي هيدا يه تي خواهه با نه وانيش شتيكى وا بينن، سي قوناغه كه ش برين:

۱- له قوناغى يه كه مدا فه رموويه تي: كتيبيكى وهك قورئان بينن، واته: نه وه نده قورئانه ي، كه نه و كاتى هاتوته خوارى، وهك له سووره تي (الإسراء) ئايه تي (۸۸) دا، ده فه رمووى: ﴿ قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴾، واته: (ئهى موحه ممه د صلى الله عليه وسلم) تو پيان بلئ: نه گه ر ئاده ميزادو جن هه موويان كو بنه وه سه ريهك و هاوكارى يه كترين، كه وينه يه كي وهك نه م قورئانه بينن، ناتوانن

وینه‌ی بیئن، هه‌رچه‌نده پشتگیری یه‌کتریش بکه‌ن، وه به‌ کرده‌وش نه‌یانتوانی، هه‌ر له‌وباره‌وه خوا له سووره‌تی (الطور) دا ده‌فه‌رموی: ﴿ اَمْ يَقُولُونَ نَقَوْلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۳﴾ فَيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ ۚ اِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿۳۴﴾ ، واته: یان ئایا ده‌ئین: (محمد ﷺ) بو‌خوی قورئانی هه‌لبه‌ستوه له خو‌یه‌وه گو‌توو‌یه‌تی! به‌لکو هه‌ر نایانه‌وی ئیمان بیئن، نه‌گه‌رنا با نه‌وانیش قسه‌یه‌کی وه‌ک وی بیئن (واته: وه‌ک قورئان) نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن، له قون‌اغی یه‌که‌مدا نه‌وه دیاره که‌س نه‌یتوانی وه‌لامی نه‌م ته‌حه‌ددایه‌ی قورئان بداته‌وه‌و، شتیکی وه‌ک قورئان بیئن، بو‌یه‌ خوی زاناو توانا نه‌مجار بو‌یان دابه‌زی بو‌ ئاستیکی نزم‌ترو که‌متری لی داواکردن.

۲- له قون‌اغی دووه‌مدا داوای ده (۱۰) سووره‌تی لی‌کردن، وه‌ک له سووره‌تی (هود) ئایه‌تی (۱۲، ۱۴) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرَبَهُ قُلْ فَاَتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ ۚ مُفْتَرِيْنَ وَاَدْعُوا مَنْ اَسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ﴿۱۲﴾ فَاِنَّهُمْ لَيَسْتَجِیْبُوْا لَكُمْ فَاَعْلَمُوْا اَنْمَّا اَنْزَلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۳﴾ ، واته: یاخود ده‌ئین: (محمد ﷺ) بو‌خوی قورئانی هه‌لبه‌ستوه، (گریمان وایه!) بلی: ئی‌وه‌ش ده سووره‌تی هه‌لبه‌سترای وه‌ک قورئان بیئن، (نالین: قورئان هه‌لبه‌ستراره؟! مو‌حه‌مه‌د ﷺ بو‌خوی هه‌لبه‌ستوه، ده ئی‌وه‌ش ده سووره‌تی وه‌ک وی بیئن) وه کی‌ش له تواناتان دایه کوی بکه‌نه‌وه هاو‌کارتان بی‌ت، هه‌موویان کو‌بکه‌نه‌وه داوای یارمه‌تی له‌وانیش بکه‌ن، نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن. دوایی ږوو له مسو‌لمانان و له پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات و ده‌فه‌رموی: نه‌گه‌ر وه‌لامیان نه‌دانه‌وه، نه‌وه بزنان که نه‌م قورئانه به زانیاری خوا هاتوه، (شتیکیش به زانیاری خوا بی‌ت، زانیاری به‌شه‌ر ناتوانی به‌رانبه‌ری بکات، چونکه شتیکی به زانیاری خوا بی‌ت، هه‌له‌ی تیدانیه به‌قه‌د نووکی دهرزی، وه شتیکی به‌پیی زانیاری خوا بی‌ت، که زانیاری خوا ده‌وری هه‌موو شتیکی داوه، دیاره هه‌موو نه‌و نه‌ینیانه‌ی تیدان، که ژیانی ئینسان په‌کی له‌سه‌ریان

که و توهو، په یوه سټیشن به ټیکرای بوون (وجود) دوه، وهک له سووره تی (الفرقان) له ئایه تی (۶) دا، د هغه رموی: ﴿ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴾، واته: بلای که سیک قورئانی ناردوته خوار، که هرچی نهینیه کانی ناسمان و زوی ههیه دهیانزانی، که واته: که سیکیش دتوانی وینهیه کی قورئان بیئی، که زانیاری هه بی به هه موو نهینیه کانی ناسمان و زوی و، نه وهش کهس نیه جگه له خوا، ئنجا که نه وهشیان نه توانی خوا له قوناعی سییه م دا زیاتر بویان دابه زی.

۳- له قوناعی سییه م دا ته حه ددای کردن، که بتوانن یهک سووره تی بیئن، وهک له سووره تی (یونس) له ئایه تی (۳۸، ۳۹) دا، د هغه رموی: ﴿ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَلَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ (۳۸)، واته: یان ده لئین: هه لیبه ستوه، بلای: وینه ی سووره تی کی قورئان بیئن، وه کیش له تواناندا ههیه هاوکارییان لئ وهر بگرن، جگه له خوا بانگیان بکهن، نه گهر راست ده کهن، دوا یی د هغه رموی: ﴿ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعَلَمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴾ (۳۹) یونس، واته: به لکو شتیک به درؤ دوزانن که په ییان پی نه بردوه، (عه قلیان پیی ناشکی و تییناگه ن، بویه به درؤی دوزانن) وه جاری ته ئویلی نه وه قورئانه شیان بو نه هاتوه، واته: نه وه هوالانه ی که قورئان هه والی پی داون، جاری نه هاتونه ته دی، که یه کیک له هه واله کان نه وهیه که له کو تایی سووره تی (ص) دا خوا ﷺ د هغه رموی: ﴿ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴾، واته: له مه ودوا بو تان دهر ده که وئ هه والی قورئان که به رنامه یه بو هه موو جیهانیان، وه ئیستا دهر که وت که قورئان هیدایه ته بو هه موو به شهر، نهک وهک کافره کانی مه که که گومانیان دهر د.

مهسهلهی شهشهه: وهك چۆن خوا ﷺ له سه رهتای بیست و نۆ (۲۹) سوورته دا پیته پچرپچه کانی هیئان، بۆ ئه وهی هه میشه ئه وهیان به گویدا بدات که ئه و قورئانهی ئیوه ده لئین: موحه مه د ﷺ له خوا وه نه یه ئناوه، هه ر له و پیتانه دروست بووه، ده ی ئیوه ش ئه گه ر راست ده که ن قورئانیکی وا یان ده سوورته، یان سوورته یکی وا بیئن، وهك چۆن خوا هه موو پیته کانی له یهك سوورته دا نه هیئان و بیست و نۆ (۲۹) جار ئه وهی دووباره کردۆته وه، له سه رهتای بیست و نۆ (۲۹) سوورته دا، به هه مان شیوه ش خوی به رزو مه زن، ته حه ددای خوی به سی قوئاغ خسته روو، که سه ره نجام چ ئه هلی کوفری مه که که، چ ئه هلی کوفری شوینه کانی دیکه و تا ئیستاش، دهسته وستان بوون و دهسته و ئه ژنۆ که وتوون، له بهردهم ته حه ددای قورئان دا.

مهسهلهی حه وتهه: باسی مو عجیزه بوونی قورئانمان کردو گوتمان پیغه مبه ری خوا ﷺ تاکه مو عجیزه یهك که به به لگه ی هیئا وه ته وه بۆ ئیسیاتی پیغه مبه رایه تی خوی و، وه ته حه ددای مرؤفایه تی پی کردوه، بریتی بووه له قورئان، جا به لگه بوونی قورئان له سه ر راستی پیغه مبه ره ﷺ، زانیانی ئیسلام له دیرزه مانه وه لیان کۆلیوه ته وه، که ئایا قورئان له چ روویه که وه به لگه و مو عجیزه یه؟ زانیانی پیشوو (په حمه تی خویان لیبت) به زۆری له پرووی زمانه وانیه وه: له پرووی په وان بیژی و زمان پاراوی و له پرووی به یانه وه، قورئانیان به مو عجیزه دانا وه، چونکه ئه و کاته که قورئان هاتۆته خوار له نیو گه لی عه ره بدا، زیاتر مه سه له ی وتار بیژی و شیعر گوتن و زانیاریه کانی به یان (علوم البیان) با و بوونه، بۆیه زۆر له زانیان پییان وابوو، که قورئان زیاتر له پرووی به یانییه وه و له پرووی په وان بیژی و فه صاحه ته وه، مو عجیزه یه، به لام له راستیدا قورئان له هه موو روویه که وه مو عجیزه یه، چونکه پیغه مبه ری کۆتایی بۆ هه موو به شه ریته وه، ته حه ددای هه موو به شه ریته تی کردوه، بۆیه کاتیك قورئان ده بیته به لگه له سه ر پیغه مبه رایه تی موحه مه د ﷺ، که ههروهك چۆن بۆ که سانیک که سوار چاکی مه یدان ی په وان بیژی و زمانه وانین

بەلگەيە دەستە دەستانكەرە، بەھەمان شىۋە بۇ خەلكى دىكەش كە لە مەيدانە كانى دىكە دان، بۇ وىنە لەرۋى پزىشكىيە (طب)، لەرۋى گەردووناسىيە، لەرۋى فەلسەفە، لەرۋى زانىرىيە عەقلىيە كانە، لەرۋى ياسايى و قانونىيە، لەرۋى مېژو زانىيە، لەرۋى ھەموو لىقە كانى زانستە، كاتىك قورئان دەبىتە بەلگە لەسەر پىغەمبەرلىك موحەممەد ﷺ، كە لە ھەموو بوارە كاندا بەلگە موعجىزە بىت، لەو بوارەدا ھىچ كەس نەتوانى ۋەك قورئان بىنى، تەنانت لەرۋى نەغمە و دەنگ و ئىقاعىشە، قورئان ھەر موعجىزەيە و ئەو شىۋە ئاواز و ئىقاعانى، كە قورئان خويىنە كان لەكاتى خويىندى قورئاندا دەتوانن داھىنانىان تىدا بكەن، ھىچ دەقىكى دىكە ئەو ھەموو ھونەرناندىن (تفنى) ھى، تىدا ناكرى، ھەرۋەدا لەرۋى نووسىن (خط) ۋە موعجىزە كان ۋەك لە قورئاندا دەتوانن ھونەرناندىن بكەن، لە ھىچ جۆرە نووسىنىكى دىكەدا ناتوانن ئاوا ئەسپى خويان لەو مەيدانەدا تاۋىدەن.

ھەلبەتە ئىمە لىرەدا ھەر دەبىت نامازە پىبەكەن، ئەگەرنا من لەو كىتەبى كە لە زىندانى ئەمرىكىيە كاندا نووسىومە: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) لە فەصلىكى تايبەتدا باسە كىردە، كە رۋە كانى ئىعجازى قورئان بى سنوورن و من لەۋىدا باسى دەۋرى (۱۵ تا ۲۰) رۋو و لايەنەم كىردە، ھەموۋىشى وىنەم بۇ ھىناۋەتە، كەۋاتە، كە دەلىين: قورئان موعجىزەيە، واتە قورئان غەبرى خۇى دەستەۋستەن دەكات، ئەۋە تەنبا لە رۋۋىك و دوۋانەۋە نىە، لە ھەموو رۋۋىكەۋە قورئان موعجىزەيە، ھىچ كەس ناتوانى شان لە شانى قورئان بدات، بەلكو ناتوانى تۋزى رىگاشى بشكىنى لە ھىچ بوارىكدا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی شه شه م

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له سی (۳) نایه ت پیکدیت، نایه ته کانی (۲۵ و ۲۶ و ۲۷) له سوورتهی (البقرة)، و نهو سی نایه ته دوو بابه ت ده گرنه خوین:

یه که م: پاداشتی نیمانداران له دواروژدا، دوی نهوهی باسی سزای بی پروایان کرا. دووه م: مه سه لهی وینه هی نانه وه (ضرب المثل)، که قورن ان وینه هی نانه وهی زوری تیدایه و، وهک پیشتر باسم کرد حکمه تی وینه هی نانه وهش نه وهیه، که مه به سته مه عنه و ییه کان له شیوهی ماددی و بهره ستدا به رجه سته بکرین، بو نه وهی نینسان باشترو ناسانتر لیان تی بگات، جا خوی به رز له م نایه تانه دا باسی وینه هی نانه وهو هه لو یستی نه هلی نیمان له به ران به ر وینه هی نانه وهی قورن ان، وه هه لو یستی نه هلی کوفریش باس ده کات.

﴿ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا ۖ وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي ۚ أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۗ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿۲۶﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۲۷﴾ ﴾

مانای وشه به وشه نایه ته کان

((وه موژده بده به وانهی بر وایان هی ناوه و چاکه کان نه نجام ددهن، که چهند باغیکیان ههن ر ووباریان به ژیردا دهر پون، ههر کاتیک میوه یه کیان له و باغانه بو کرایه بژیو و پییان درا، ده لئین: نه وه بوو که پیشتر پیمان درا، وه به ویکچووی بیاندا بو یان هی نرا، وه هاوسه رانیکی پاکیزه یان له ویدا ههن، وه به هه می شه یی تیاندا ده میننه وه ﴿۲۵﴾ بیگومان خوا شهرم ناکات که وینه بینیته وه به می شووله و سه رو و تریش، جا نه وانهی بر وایان هی ناوه ده زانن که نه وه هه قه له په ر و در دگار یانه وه، به لام نه وانهی بی پروان، ده لئین: نایا خوا مه به سستی له م وینه هی نانه وه چیه؟ که زور که سی پی سه رگه ردان ده کات و زور که سیشی پی رینمای بی ده کات، به لام جگه له لادهران هیچ که سی پی گومرا ناکات ﴿۲۶﴾ نه وانهی که په ایمانی خوا پاش پته وکردنی هه لده وه شی ننه وه، وه نه وه ی که خوا فه رمانی پیکردوه بگه یه نری ده بیچرینن، وه خراپه کاری بی له زه ویدا ده کهن، نا نه وانهن زیانباران ﴿۲۷﴾)).

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(وَبَشِّرِ): واته: موژده بده، (أَبَشَّرْتُ الرَّجُلَ وَبَشَّرْتُهُ: وَبَشَّرْتُهُ: أَي أَخْبَرْتُهُ بِسَارٍ بَسَطَتْ بَشْرَةً وَجْهًا)، واته: هه وائیکی خو شم پیدا که له نه نجامدا ده موچاوی پی گهش بووه، رووی پی گهش بووه.

(جَنَّةٍ): کوی (جَنَّةٌ) یه، (جَنَّةٌ) واته: باغ، باغ و بیستان (الْجَنَّةُ: كُلُّ بُسْتَانٍ ذِي شَجَرٍ يَسْتُرُ بِأَشْجَارِهِ الْأَرْضَ). واته: (جَنَّةٌ) ههر بیستان و باغیکه، که درهخت و داری زوری تیدا هه بن، چروپر بن، زهوی دابیووشی، ههر وشه ی (جَنَّةٌ) بو خو ی واته دابیووشی، (مَجْنُونٌ)، واته: شیت، بو یه وای پی ده گوتری، چونکه عه قلی داپوشراوه، وه کورپه بو یه پی ده گوتری: (جنین) چونکه له

سکی دایکیدا ون و پەنھانە، (جند) بۆیە پێیان دەگوتری (جن)، چونکە پەنھانن و خەلک نایان بینن.

(تَحْتَهَا): (تَحْتِهَا: أَي تَحْتَ أَشْجَارَهَا) واتە: بەژێر درەختەکانیدا، ڕووبارەکان دەپۆن.

(الْأَنْهَارُ): (جَمْعُ النَّهْرِ، وَهُوَ مَجْرَى الْمَاءِ الْفَائِضِ)، (أَنْهَار) کۆی (نَهْر)، وه وشەى (نَهْر) بەو شوێنە چالە دەگوتری کە ڕووباری پێدا دەروا، ئاوی پێدا دەروا، وه ڕووبار (نَهْر) لە نیوانی دەریاو جوگەلەى بچووک دایە، واتە: ئاویکی زۆر.

(مُتَشَبِّهًا): واتە میوەى بەهەشتیان بۆ دەهیئیری ویک دەچی (أَي يُشَبِّهُ بَعْضُهُ بَعْضًا لَوْنًا، وَلَيْسَ طَعْمًا وَحَقِيقَةً)، واتە: لە ڕەنگدا هەندیکی بە هەندیکی دەچی، بەلام نەك له تام و حەقیقەتدا.

(لَا يَسْتَحْيَى): واتە: شەرم ناکات. (الْحَيَاءُ: انْقِبَاصُ النَّفْسِ عَنِ الْقَبَائِحِ وَتَرْكُهُ) (حَيَاء) بریتیه لەوه کە ئینسان لە کاتیکیدا لەگەڵ شتیکی ناشیرین ڕووبەرۆ دەبیتهوه، حالەتیکی گرژیی و هاتنەوهیەکی بۆ دروست بێت، وه واز لەو شتە بێنی، کە لیڕەدا خۆی پەرۆردگار مەبەست پێی واز لێهینانی شتەکەیه، ئەگەرنا ئەو حالەتەى کە ئینسان شەرم دەکات و بۆی دروست دەبێ، کە گرژیی و هاتنەوه یەکە، ئەوه بۆ خوا ﷻ راست نیە، چونکە حالەتی نەفسیی و جەستەیی کە لە ئیمە ڕوو دەدەن، لە خوا ڕوو نادەن، بەلام مەبەست پێی هاتنەدی ئەجامەکەیهتی و، کەسیک شەرمی لە شتیکی کرد، ئەو شتە ناکات، واتە خۆی بێ هاوتا ئەو شتە تەرك ناکات، کە وێنە هینانەوهیه.

(يُضِلُّ): واتە گومرا دەکات (أَصْلُ الضَّلَالِ: الْعُدُولُ عَنِ الطَّرِيقِ الْمُسْتَقِيمِ)، واتە: (ضلال) لە بنەرەتدا لادانە لەرپێ راست.

(الْفَسِيقِينَ): کوی (فاسق) ه، واته: لادهر، نه سلی وشه ی (فَسَقٌ) یش، له (فَسَقٌ) هیه، یانی: (خَرَجَ) دهر چوو، ده گوتری: (فَسَقَتِ الرُّطْبَةُ، إِذَا خَرَجَتْ عَنْ قَشْرِهَا)، واته: فه ریکه خورما دهر چوو، هه رکات له کیفه که ی هاته دهری، میوه که له تو یکه که ی دپته دهری، که واته (فَسَقٌ)، واته: دهر چوو، لایدا، که لیهدا مه به ست دهر چوون و لادانه له سنووری شه رع.

(بِنَقْضُونِ): واته: هه لده وه شی نه وه، (النَّقْضُ: اِنْتِثَارُ الْعَقْدِ مِنَ الْبِنَاءِ وَالْحَبْلِ، وَالْعَقْدُ هُوَ الْإِبْرَامِ) (النَّقْضُ)، واته: بلا وکردنه وه هه لوه شانده وه، جا چ خانوو بیّت، چ گوریس بیّت، چ گریدانیک بیّت، چ په یمانیک بیّت، نه ویش پیچه وانهی (ایرام) ه، (ایرام)، واته: گرییدا، (نَقَضَهُ) واته: هه لیوه شانده وه.

(مِيثَاقِهِ): (المِيثَاقُ: عَقْدٌ مُؤَكَّدٌ بِيَمِينِ عَهْدًا) وشه ی (المِيثَاقُ) بریتیه له په یمانیکی پته وکراو، به هو ی نه وه که سویندی له سه ر خورا بیّت، یا خود به لیینی له سه ر درابیّت.

هو ی هاتنه خواره وه ی نایه ته کان

بو هو ی هاتنه خواره وه ی نه م دوو نایه ته ی که باسی وینه هی نانه وه (ضرب المثل) ده که ن، زانایان دوو به سه ره اتیان باس کردوون:

یه که م: { قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: لَمَّا ضَرَبَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ هَذَيْنِ الْمَثَلَيْنِ لِلْمُنَافِقِينَ:

﴿ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا ... ﴾، ﴿ أَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ ... ﴾ قَالُوا:

اللَّهُ أَعْلَىٰ وَأَجَلٌ مِّنْ أَنْ يَضْرِبَ الْأَمْثَالَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا

يَسْتَحْيِي ۚ أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ فَمَا فَوْقَهَا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ

أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۗ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا

يُضِلُّ بِهِ ۚ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ ۚ كَثِيرًا ۚ وَمَا يُضِلُّ بِهِ ۚ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴾

(أسباب النزول للنيسابوري، ص ۱۴) {، واته: عهبدوئلاى كورى عه بياس خوا له خوئى و بابى پازى بئ، ده فهرموى: كاتئ خوا ئه و وئنه يهئ بؤ مونافيقه كان هئنانه وه، كه فهرموى: ﴿ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا ... ﴾، وئنهئ مونافيقه كان وهك كه سئكه ئاگرئكى كردؤته وه، ﴿ أَوْ كَصِيبٍ مِّنَ السَّمَاءِ ... ﴾، وهك هه وورئك (يان بارانئك) له ئاسمانه وه، مونافيقه كان گوتيان: خوا له وه بهرزتره كه وئنه به و شتانه بئئئته وه، خوا ﷺ ئه م نایه تانهئ ناردنه خوارئ.

دووم: ﴿ وَقَالَ الْحَسَنُ وَقَتَادَةَ: لَمَّا ذَكَرَ اللَّهُ الذُّبَابَ وَالْعَنْكَبُوتَ فِي كِتَابِهِ، وَضَرَبَ بِهِمَا لِلْمُشْرِكِينَ الْمَثَلِ، ضَحِكَتِ الْيَهُودُ وَقَالُوا: مَا يَشْبَهُ هَذَا كَلَامَ اللَّهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ ﴾ (أسباب النزول للنيسابوري، ص ۱۵) {، واته: كاتئك خوا له قورئاندا باسى مئشى كرد، وه باسى جالجالؤكهئ كرد، {كه باسى مئشى كردوه له سوورتهئ (الحج) نایه تئ (۷۳) داو، فهرموى ته تئ: ﴿ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاَسْتَمِعُوا لَهُ ﴾، واته: ئهئ خه ئكئنه! خوا وئنه يهئ هئنا وه ته وه گوئئ بؤ بگرن، ئه وانهئ له جئاتئ خوا دهئان په رستن به هه موئان كوئنه وه مئشئك دروست ناكهن، وه ئه گهر مئشه كه شتئكئان لئ بستئئ بؤئان لئ ناسئئرئته وه، وه باسى جالجالؤكهش دهكا له سوورتهئ (العنكبوت) نایه تئ (۴۱) دا، كه ده فهرموى: ﴿ مَثَلِ الَّذِينَ أَخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا ... ﴾، واته: وئنهئ ئه وانهئ كه غهئرى خوا ده په رستن، وهك جالجالؤكهئ خانوئوهئى دروست كردوه {، جووله كه كان پئكه نئن گوتيان: ئه وه وهك قسهئ خوا ناچئ، خوا به وه هه موو عه زه مه ت و گه ورهئى يهئ خوئ چؤن باسى مئش و جالجالؤكه دهكات؟! به لام بئگومان ئه وان نه فام بوون، چونكه ئه وه نهئئئئيهئ كه له (فئل) دا ههئ، به هه مان شئوه له جالجالؤكه وه له مئشئشا ههئ، كه برئئئه له نهئئئ زئان (الحئاة)، وه وهك چؤن خه لك ناتوانن گاههك دروست بكهن و، فئلئك و كه رگه ده نئك دروست

بکهن، به هه مان شیوه ناشتوانن می شیک و جال جال و که یه ک و می شو و له یه کیش دروست بکهن، بویه خوا ده فهرموی: ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا ﴾، خوا شهرم ناکات له وهی که وینه بینیته وه، به می شو و له یه ک و له سه رووی می شو و له شه وه، واته: له می شو و له ش گچکه تر.

مانای گشتی نایه ته کان

خوا ﷺ دواى نه وهی له نایه ته کانی پی شو ودا بانگی مرؤ فایه تی کرد که به ندادیه تی بو خوا بکهن، وه باسی په روه دگاری تی خو ی بو یان کرد، وه پاشان فه رمانی پی کردن که ئیمان بینن به وهی که بو سه ر به نده ی خو ی دایبه زانده وه، که قورنانه، وه فه رمووشی نه گهر له گوماندان نیوه ش سو وره تی کی وه ک قورن ان بینن و، دوا یی هه ره شه ی لی کردن و فه رمووی، نه گه رنا خو تان له و نا گره بیاریزن که سو و ته مه نیه که ی خه لک و به رده، دوا ی نه وه رو و له پیغه مبه ر ﷺ ده کات و ده فه رموی: وه موژده بده به وانیه که ئیمان یان هی ناوه و کرده وه چاکه کان نه نجام دده ن: ﴿ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾، هه می شه له قورن اندا (مَفْعُول) ی (آمَنُوا) (مَحْنُوف) ه (آمَنُوا)، (فعل) و (فاعل) ه، ئیمان یان هی ناوه، ئیمان یان به چی هی ناوه؟ به هه مو و نه و شتانه ی که پیویسته ئیمان یان پی بهی نری، ئیمان به خوا، ئیمان به فریشته کانی، به کتیه کانی، به پیغه مبه رانی، به روژی دوا یی، به هه مو و نه و شتانه ی که پیویسته ئیمان یان پی بهی نری، ﴿ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴾، (عَمِلُوا) واته: نه نجام یان داوه، نه ویش (فعل و فاعل) ه، (صَالِحَات) سیفه تی مه و صو و فیکی (مَحْنُوف) ه، واته: (الْخِصَالُ الصَّالِحَاتِ، أَوْ الْأَعْمَالُ الصَّالِحَاتِ) یانی هه مو و نه و شتانه ی که چاکن، که مه فه و مه که ی زور فراوانه و، هه مو و نه و کرده وانیه که په سندو باشن نه نجام یان داون، یانی: موژده بده به وانیه که هه م هه قیان ناسیوه و هه م هه قیان له خو یاندا به رجه سته کرده، هه قیان ناسیوه و قه بو لیان کرده، که نه وه ئیمان ه، وه له خو یان پراکتیزه و به رجه سته یان کرده،

که نه وهش کرده وه چاکه کانن، ﴿ أَنْ لَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴾، موژدهیان پییده به بههشت، به چهند باغیک که پروباریان به ژیردا دهرپون، ﴿ كَلِمًا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنْتُمْ بِهٖ مُتَشَبِهَاتٌ ﴾، واته: هه ركات شتیکیان له میوه جاتی بههشت بو هیئرا، ده لئین: نه مه بوو که پیشتیش پیمان درا، وه نه وهی بویمان دی پیکده چی، یانی: باغه کان نه و میوه جاته ی که تیاندایه ویکده چی و شیوه ی یه کدی ده کن له رهنگدا، به لام له تام و بوندا دیاره له یه ک جیان، یا خود نه و میوه جاته ی که له بههشتیدا هه یه، شیوه ی میوه جاتی دنیا ده کات، چونکه ته بیعه تی ئینسان له شتیك ده سله میته وه که پییه وه رانه هاتبی، میوه جاتی بههشت شیوه ی میوه جاتی دنیا ده کات له پرووی پرواله تییه وه، چونکه کاتی خو ی ئولفه تیان گرتوه به و میوه جات و خوار دنانه ی دنیا وه، نه وانه ی بههشتیش شیوه ی ده کن، وه ک عه بدوللای کوری عه بباس ده لئین: نه وهی که خوا باسی کرده له نیعمه ته کانی بههشت، ته نیا له ناودا له گهل شتی دنیا تیکده که نه وه، ده نا له نیوه پروکدا زور له یه ک جیان، دیاره هه رواشه، چونکه خوا ﷺ له سووره تی (الزخرف) نایه تی (۱۷) دا ده فره موئ: ﴿ وَفِيهَا مَا نَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ ﴾، واته: تییدا هه یه هه رچی نه فس ئاره زووی بکات و چاو له زه تی لیبکا، وه پیغه مبه ر ﷺ له فره مووده یه کی قود سییدا فره موویه تی: ﴿ قَالَ اللَّهُ ﷻ: أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ ﴾ (رواه مسلم برقم: (۷۰۶۳)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، واته: خوی زال و خاوه ن شکو ده فره موئ: ناماده م کرده بو به ننده چاکه کانم (له بههشتدا) نازو نیعمه تی وا، که نه هه یچ چاویک بینویه تی و نه هه یچ گوئیه ک بیستوویه تی و نه به خه یال و دلی هه یچ که سیکیشدا هاتوه، هه ر شتیك هه بیئ یان بوخوت بینوته، یان که سیك بینویه تی، یان نه گه ر بوخوت یان خه لکیش نه بیینی، هه والتان بیستوه، ده لئین: له فلانه ولاته فلانه شت هه یه، یا خود نه گه ر که سیش هه والی نه بیستی، به لای که مه وه تو به خه یالی

خوتی دا ده هیئی، به لام نه وهی له به هه شتدا هه یه پیغه مبه ر ﷺ ده فره موئ: نه هیج چاویک بینویه تی، نه هیج گوئیه ک بیستوویه تی، نه به زهین و فیکری هیج که سدا هاتوه، واته نه وهی که له به هه شتدا هه یه نیعمه تیکی یه کجار به رزو ناوازه یه وه، نه وه که خوا ﷺ باسی رووباری ئاوو، رووباری هه نگوین و، شه رابو، شیرو، باسی مؤزو، باسی میوه جاتو، باسی گوشتی بالنده و نه وانه ده کات، له راستیدا له بهر نه وه یه که ئیمه هه ر بهو شتانه ئاشناین و ئولفه تمان پییانه وه گرتوه و راهاتووین، نه گه رنا نه وهی که له به هه شته نه وعیه ته که ی زور زور جیا یه له گه ل نه وهی دنیاو، ته نیا له ناودا یه کده گرنه وه، وه ک عه بدوئلای کوری عه بباس خوی لی رازی بی، فره موویه تی: ئنجا باسی نه و هاوسه رانه ده کات که بو یان ناماده کراون و ده فره موئ: ﴿ وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾، واته: وه هاوسه رانیکی پاکیزه یان له ویدا هه ن، که به هه میشه یی له و به هه شته دا ده میینه وه. دوا یی خوی په روه ردگار باسی وینه هیئانه وه ده کات، که هوی هاتنه خواره وه که هیمان باس کردو ده فره موئ: ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا ﴾، واته: خوا شهرم ناکا له وهی وینه بینیته وه به میشووله و گچکه تریش له میشووله، بوچی؟ چونکه هه مووی هه ر دروستکراوی خو یه تی، وه نه و حیکمه ته ی که خوا له میشووله و له میشو و جالجالو که دا ره چاوی کردوه، به هه مان شیوه ش هه ر هه مان حیکمه ت له ئاژهل و ژیاندارانی دیکه شدا هه یه وه، وه ک چون ئینسان ده سته و ستانه له به رده م دروستکردنی فیلیکدا، وه ک گوتم، له به رده م دروستکردنی میشووله یه کیشدا هه ر ده سته و ستانه وه، گرنگیش نه وه یه خوی کاربه جی وینه دینیته وه به هه ر کام له مه خلوقه کانی خوی بوئه وهی ئیمه چاکتر له مه سه له کان حالی بکات، ﴿ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ﴾، جا نه وانه ی که ئیمانیا ن هیئاوه، هه لویستیان له به رده م وینه هیئانه وهی خوا دا، نه وه یه که ده لئین: نه وه هه قه و له په روه ردگار مانه وه یه، به نده به رانه ر به خوی په روه ردگاری خوی بیجگه له ته سلیم بوون و برواهینان، هیج هه لویستیکی

دیکه‌ی نیه! ﴿ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ﴾، به لّام ئه وانه‌ی که بی پروان، سه‌ریان لی دهرناچی و ده‌لین: خوا مه‌به‌ستی چیه له وینه‌یه؟ دیاره ئینسان هه‌تا ئیمانی باش‌تری، چاک‌تر له خوا و له فه‌رمایشتی خوا ﷺ حالی ده‌بی‌ت و تی‌ده‌گات، به‌لکو ئیمه له هه‌ل‌سوکه‌وتی نیو خوشماندا هه‌ر واین، ئینسان تا زی‌تر یه‌کیک بناسی، زی‌تر له قسه‌ی تی‌ده‌گات و زی‌تر پی‌ی ئاشنایه، به‌لکو جاری واهیه دوو برادر که باش یه‌کدی بناسن، هه‌ر به ئامازهو به رهمز له قسه‌ی یه‌کدی تی‌ده‌گه‌ن، جا ئه‌و به‌ندانه‌ی که خوا دهناسن و ئیمانیان به خوا هه‌یه‌و له خوا نزیکن، زورچاک له که‌لام و له وینه هینانه‌وه‌کانی خوا، وه له هه‌موو شتیکی خوا ﷺ حالی ده‌بن، به‌لام بی پروایان له‌به‌رئه‌وه‌ی په‌رده که‌وتوته نیوانی ئه‌وان و خوی په‌روه‌ردگار هه‌و، دل‌یان داپوش‌راوه، بویه له فه‌رمایشته‌که‌یشی حالی نابن! پاشان ده‌فه‌موی: ﴿ يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا ﴾، زور خه‌لکی پی گومرا ده‌کات، وه زور خه‌لکیشی پی رینمایای ده‌کات، ده‌گونجی ئه‌م قسه‌یه قسه‌ی کافر هکان بی‌ت، وه ده‌شگونجی که ئه‌وه فه‌رمایشتی خوا بی‌ت، هه‌ردووک لای گونجاون، به‌لام ئه‌وه که دوایی ده‌فه‌رموی: ﴿ وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴾، ئه‌وه فه‌رمایشتی خوی، واته: (خوا) به‌و وینه هینانه‌وه‌یه گومرا ناکا، جگه له لادهران، یه‌کیک بوی هه‌یه بپرسی: چون خه‌لک به که‌لامی خوا گومرا ده‌بی‌ت؟ وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه ئیمانی پی ناهینن و گومرا ده‌بن، ئه‌گه‌رنا که‌لامی خوا نابیته هوی گومرا بون، به‌لام هه‌لوپستی سه‌لبیی خراب له به‌ران به‌ر فه‌رمایشتی خوادا، ده‌بی‌ته هوی زی‌تر گومرا بونیان، واته: کافر هکان به‌وه خویان کافر کرده، که ئیمانیان به‌خوا نیه‌و، که فه‌رمایشته‌که‌یشی ده‌بیستن و ره‌تی ده‌که‌نه‌وه‌و ئیمانی پی ناهینن، وه ئه‌م هه‌لوپسته سه‌لبییه‌یان، ده‌بی‌ته هوی گومرا کردنیان، لی‌تان تیکنه‌چی!! ئه‌گه‌رنا قورپان که‌س گومرا ناکات، بویه خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴾، ته‌نیا لادهران، قورپان ده‌بی‌ته هوی گومرا کردنیان، ئه‌وانیش کی‌ن؟ خوا ﷺ به‌سی سیفه‌تان پیناسه‌یان ده‌کاو، دیاره لی‌رده‌دا مه‌به‌ست له لادهران (فاسقین)، ئه‌وانه‌ن

که به‌یه‌کجاریی له شه‌ریعه‌تی خوا لایانداوه، یاخود ئه‌وانهن که له که‌وئی فیط‌رته‌تی خو‌یان ده‌رچوون، له خوا هه‌لگه‌راونه‌وه و له سروشت و فیط‌رته‌تی خو‌شیان هه‌لگه‌راونه‌وه، ئه‌و سی سیفه‌ته‌ش ئه‌مانهن:

یه‌که‌م: ﴿ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ ﴾، ئه‌وانه‌ی په‌یمانی خوا دوا‌ی ئه‌وه‌ی که زۆر به پته‌ویی لی‌یان وه‌رگیراوه، هه‌لده‌وه‌شینه‌وه.

دوو‌ه‌م: ﴿ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ ﴾، وه هه‌رچی خوا ﷺ فه‌رمانی به‌ گه‌یان‌دی کردوه ده‌یپ‌چرینه‌ن، ئینسان که په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خوا پ‌چراو خیانه‌تی به‌ خوا کردو په‌یمانی خوا‌ی هه‌لوه‌شان‌ده‌وه، ئه‌و په‌یمانه‌ی که خوا له فیط‌رته‌تی و له سروشتی وه‌رگرتوه، په‌یمان و به‌ئینی ئه‌وه که ده‌بیت ته‌نیا خوا به‌رستری و به‌ن‌دایه‌تی بۆ بکری، که خوا له هه‌موو ئینسانیکی وه‌رگرتوه، وه‌ک ده‌فه‌رموی:

﴿ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَكُنَّا عَنَّا غَافِلِينَ ﴾ (۱۷۲)

الأعراف، واته: کاتیک خوا له پشته‌ی رۆله‌کانی ئاده‌م وه‌چه‌ی ئاده‌می وه‌رگرت، وه له‌سه‌ر‌خو‌یانی کردنه‌ شایه‌د (فه‌رموی): ئایا په‌روه‌ردگارتان نیمه؟ گو‌تیان: با، (تۆ په‌روه‌ردگارمانی) شایه‌دییماندا، ئه‌وه‌ش بۆ ئه‌وه‌بوو که رۆزی قیامه‌ت نه‌ئین ئیمه‌ له‌مه‌ بئ‌اگا بووین، تو‌یژه‌رانی قورئان ده‌ئین: ئه‌وه ته‌صو‌یریک و وینه‌ هینانه‌وه‌یه‌که بۆ ئه‌وه که خوا ﷺ مرۆفه‌کانی وا دروست‌کرده که په‌روه‌ردگاری خو‌یان بناسن و، وه‌ک ر‌ووبه‌روو په‌یمانی لی وه‌رگرتبن وایه، ئنجا ئه‌وان که په‌یمانی خو‌یان هه‌لوه‌شان‌دبیت‌ه‌وه سه‌ره‌نجام په‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانیشیان ده‌پ‌چرن، وه‌ک: په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و ره‌فاقه‌ت، دراوسیه‌تی... هتد، واته: له ئه‌نجامی خرابوونیان له‌گه‌ل خوا‌دا، له‌گه‌ل خه‌لکیشدا خراب ده‌بن.

سییه‌م: ﴿ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ﴾، وه سه‌ره‌نجام خرابه‌کاریی و ئاشووب له زه‌ویدا بلا‌وده‌که‌نه‌وه ﴿ أَوْلِيَّكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴾، بی‌گومان ئه‌وانهن زیان باران.

چهند مهسه له یه کی گرنگ

مهسه له ی په که م: ئیمان و کرده وه هیچ کاتیک ناگونجی لیک بترازین، بویه له قورئاندا له شهست شوین زیاتر ئیمان و کرده وهی چاک به یه که وه باسکراون، به لئ نه گهر ئیمان ئیمان بیت، خاوه نه که ی وا لیده کات که کرده وهی باش نه نجام بدات و، مه حاله ئیمانی راسته قینه له دلئ ئینساندا هه بی و خاوه نه که ی وا لینه کات که کرده وهی باش نه نجام بدا، چونکه نه گهر به راستی ئینسان خوای خو شبوئ و له خوا بترسی و شهرمی لیبکات له دهر وونه وه، بیگومان جهسته و نه ندامه کانی شی بو خوا فه رمان به ر دهن فه رمانه کانی جی به جی ده که ن.

مهسه له ی دو وه م: خوا ﷺ که باسی به هه شت ده کات به زوری باسی باغ و باغات و کانی و کانی و پروبار ده کات، چونکه له راستیدا نه وهی که ئینسان زور دلئ پی بپشکوئ وه سه رچاوه ی ژیا نه، بریتیه له ئاو وه پاشان بریتیه له سه وزایی و باغ و باغات و نه وانه ... وه نه و زانایانه ی که له رووی پزیشکی و دهر وونیش ه وه ده کولنه وه ده لئین: هیچ شتیک به قهد دیمه نی ئاو دیمه نی باغ و میرگ و سه وزایی، دلئ ئینسان ناپشکوینی، وه له هه موو ره نگه کان زیاتر رهنگی شین و ئاوی، وه رهنگی سه وز دلئ ئینسان ده پشکوینی، وه کاریگه ری ئیجابیی ده کاته سه ر دهر وونی ئینسان، هه ر بویه ش خوای په روه ردگار رهنگی سه وزو شینی زور کرده، هه م رهنگی ئاوو هه م رهنگی ئاسمان و هه م رهنگی باغ و باغات.

مهسه له ی سییه م: خوا که باسی هاوسه رانی به هه شت ده کات، ده فه رموی:

﴿ وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ﴾، وه بویان هه ن هاوسه رانی پاکیزه و پاکراوه، هه لبه ته هه ر ئافره تان پاکراوه نین، به لکو پیاوه کانی ش هه روان، ئنجا ئایا له چی پاکراوه ن؟! پیغه مبه ر ﷺ له فه رمایشتیکدا باسی کرده وه فه رموویه تی: { عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: { (إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ فِيهَا وَيَشْرَبُونَ، وَلَا يَتَفَلَّحُونَ وَلَا يَبُولُونَ وَلَا يَتَغَوَّطُونَ وَلَا

يَمْتَخِطُونَ))، قَالُوا: فَمَا بَالُ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ؟ قَالَ: جُشَاءٌ وَرَشْحٌ كَرَشِحِ الْمَسْكِ، يُلْهَمُونَ التَّسْبِيحَ وَالتَّحْمِيدَ، كَمَا تُلْهَمُونَ النَّفْسَ { (رَوَاهُ مُسْلِمٌ برقم: (۷۰۸۱)، واته: جابری کوری عه بدوللا دهلی: گویم له پیغه مبهری خوا بوو ﷺ که دهیغه رموو: نه هلی به ههشت دهخون و دهخونه وه، به لام نه تفيان ههیه، نه میزیان ههیه، نه بیسایان ههیه، نه به لغه م و چلمیان ههیه، گوتیان: نه دی نه و خواردن و خواردنه وهی دهیخون چی لیدی؟ فه رمووی: ده بیته قرپ و نارده، وهك بونی میسک وایه (که قرپیان دیته وه، وه نه و نارده هی که له به دهنیان دهرده چی، بونه که هی وهك میسکه که خوشرین بونه) وه خوا به پاک دهگرن و ستایشی دهکن، وهك چون نیوه هه ناسه ددهن، به بی ماندوو بوون. دیاره نه و حاله تانه ی بو نه هلی دنیا هه ن له زانی دنیا دا وهك هه بوونی پاشه روك و نه و که موکوریپانه ی دیکه که هه ن، زاده ی نه و جهسته ماددیهن که بو دنیا دروستکراوه، به لام له به ههشتا نه هلی به ههشت به پیاوو نافرته وه، روو حیکی زور پاکیان ده بیته و جهسته یه کی زور پته و چاکیشیان ده بیته، که نه و که موکوریپانه ی که له روو ح و جهسته ی دنیا دا پهیدا دهن، له وی پهیدا نابن.

مه سه له ی چوارهم: دهر باره ی نافرته تانی به ههشت و نافرته تانی دنیا پرسیار

کراوه له پیغه مبهر ﷺ نایا کامیان چاکترو ریکترو جوانترن؟ له و باره وه به پیویستی ده زانم نامازه به فه رمایشتیکی پیغه مبهر ﷺ بکه م: { عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ نِسَاءَ الدُّنْيَا أَفْضَلُ أَمْ الْحُورُ الْعَيْنُ؟ قَالَ: (بَلْ نِسَاءُ الدُّنْيَا أَفْضَلُ مِنَ الْحُورِ الْعَيْنِ كَفَضْلِ الظَّهْرَةِ عَلَى الْبِطَانَةِ)، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَبِمَ ذَلِكَ؟ قَالَ: (لِصَلَاتِهِنَّ وَصِيَامِهِنَّ وَعِبَادَتِهِنَّ لِلَّهِ ﷻ) (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ) {، واته: نومو سه له مه (دایکی ئیمانداران و خیزانی پیغه مبهر ﷺ خوا لی رازی بیته) دهلی، گوتم: نه ی پیغه مبهری خوا نافرته تانی دنیا چاکترو ریکترو جوانترن، یا خود حوریه کانی به ههشت (که خوا به تایبهت بو پیاوانی ئیماندارانیا ده خولقی نی؟) فه رمووی: نافرته تانی دنیا له حوریه کان چاکترن، وهك چون پشتی پو شاکیک له به ره که ی چاکتره (پشتی پو شاک عادهت وایه

دیوه جوانەکەى دەکریتە پشت و دیوهکەى دیکەى دەکریتە دیوی نیوهوہى) دەلى، گوتم: ئەى پيغەمبەرى خوا ﷺ ئەوہ بۆچى وايە؟ فەرمووی: بەهۆى نوێژو رۆژووو پەرستیان بۆ خواى زالى پایە بەرز. (بەلام ئەو ئافرەتانەى کە خوا بەتایبەت دەیانخولقینى لە بەهەشت وەك ئافرەتانى دنیا ماندوو نەبوون بە طاعت و عیبادەت و بەندایەتى بۆ خوا کردنەوہ).

مەسەلەى پینجەم: لیرە ئیشکالیك لە دلى هەندى كەسدا دروست دەبى، كە ئایا بۆچى خوا ﷺ باسى ئافرەتانى جوان و پاکیزهو باسى حۆریهکان دەکات بۆ پیاوانى ئیماندار، بەلام لە بەرانبەردا باسى پیاوان ناکات بۆ ئافرەتان؟ وەلامەکەى ئەوہیە کە خوا ﷺ بەپيى فیطرەت و، سروشتى ئینسان قسە دەکات و سروشتى پیاویش ئاویە کە داواکار (طالب)ە، بەلام سروشتى ئافرەت ئەوہیە کە حەز دەکات داواکراو (مطلوب) بیىت، واتە: پيچەوانەى سروشتى ئافرەتە کە بليى پیاوی جوانیان بۆ داناوی لە بەهەشتى!! ئافرەت دەبى پیاو داواى بکات، نەك داواى پیاوان بکات، کەواتە لەبەر ئەو حالەتە سروشتى و دەروونییەیه، کە باسى پیاوانى بەهەشت بۆ ئافرەتان ناکرى.

مەسەلەى شەشەم: ئایا ئافرەتانى ئیماندار لە بەهەشت دەبنە هاوسەرى كى؟ بیگومان ئافرەتانى ئیماندار دەبنە هاوسەرانى پیاوانى ئیماندار، وە وەك چۆن خوا ﷺ ئافرەتانى ئیماندار چاك و جوان و ریکوپيک دەکا، دیارە پیاوانى ئیمانداریش بۆ هاوسەرەکانیان بەهەمان شیوه چاك و پاك و جوان دەبن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی حه و ته م

پیناسهی ئه م دهرسه

ئه م دهرسه مان دوو ئایه تی ژماره (۲۸ و ۲۹) له سووره تی (البقرة) دهگریته خوئی، که باسی ئه وه ده که ن کوفر شتیکی نا مه نتیقییه، وه ئیمان شتیکی به لگه داره، به لئی له م دوو ئایه ته دا خوای کار به جی دهیخاته روو، که کوفر شتیکی نامه نتیقییه و هیچ به لگهی له سه ر نیه و، پیچه وانهی عه قل و پیچه وانهی فیطره ته، به لام به پیچه وانه وه ئیمان، پشت نه ستوره به به لگهی به هیزو، به لگهی عه قلی و عیلمی، وه به لگهی فیطره ته و سروشتی ساغی ئینسان.

﴿ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۸﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۲۹﴾ ﴾

مانای وشه به وشهی ئایه ته کان

((چۆن بئ برۆا دهن به خوا، له حالیکدا که ئیوه بئ ژیان بوون و مردوو بوون و خوا کردنیه ژیاندار، پاشان ده تانمرینی، دوایش زیندووتان ده کاته وه و، سه ره نجام بو لای وی ده گپردرینه وه ﴿۲۸﴾ نه و که سیکه که نه وه ی له زه ویدایه هه مووی بو تان هی ناو ته دی، پاشان رووی ئیراده ی کرده ئاسمان و حه وت ئاسمانی رپکوپیکی بنیاتنان، وه نه و به هه موو شتیکی زانیه ﴿۲۹﴾)).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(تَكْفُرُونَ): واته بی بروا دهن، کوفر دهکن (الْكُفْرُ فِي اللُّغَةِ: سَتْرُ الشَّيْءِ، وَوَصْفُ اللَّيْلِ بِالْكَافِرِ لِسِتْرِهِ الْأَشْخَاصِ) وشهی کوفر له پرووی زمانه وه به داپوشینی شت دهگوتری، وه وهسفی شهوگار به کافر دهکری، چونکه هه موو شتان دادهپوشی، وه بابای جووتیار دیسان به کافر ناوبراوه، له قورئاندا (يُعْجِبُ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ)، که (كُفَّارٌ) بهمانای (زُرَاع) ه، چونکه نهویش نهو تۆوه که دهیچینی، یاخود نهو نهمامه که دهینیژی، لهبن زهویدا په نهانی دهکات و دایدهپوشیت.

(أَمْوَاتًا): (أَمْوَاتٌ) کوی (میت) ه، (الْمَيِّتُ عَكْسُ الْحَيِّ) واته: مردوو پیچه وانهی زیندوو، (میت) به شهده یاخود بی شهده، واته: مردوو.

(فَأَحْيَاكُمْ): واته: زیندووی کردنه وه، وه زیان چه ند قوناغیکه (حَيَاةَ النَّبَاتِ، وَحَيَاةَ الْحَيَوَانَ، وَحَيَاةَ الْإِنْسَانِ، وَحَيَاةَ الْجِنِّ، وَحَيَاةَ الْمَلَائِكَةِ، وَحَيَاةَ الْآخِرَةِ، وَحَيَاةَ اللَّهِ تَعَالَى)، واته: ژیانی پرووهک، ژیانی ئاژهل، ژیانی ئینسان، وه ژیانی جن، ژیانی مهلائیکه، ژیانی خوای بهرز، که بیگومان ته واوترین ژیانه.

(أَسْتَوَى): واته: ریکوپیک بوو. وشهی (استوی) نهگهر به (علی) تهعه ددا بکا، وهک: (إِسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ) واته: چوو ه سهر عهرش، بهرز بووه بو سهر عهرش، بهلام نهگهر به (الی) تهعه ددا بکات وهک: (استوی إلى السماء)، واته: (قَصَدَ إِلَى السَّمَاءِ) پرووی کرده ئاسمان، که واته: ﴿ ثُمَّ أَسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ ﴾، واته: ننجا پرووی ئیرادهی خوئی کرده ئاسمان، تاکو ئاسمان دروست بکات.

(السَّمَاءُ): (سَمَاءُ كُلِّ شَيْءٍ أَعْلَاهُ)، واته: ئاسمانی ههر شتیک لای سهره وهیه تی، بویه له قورئاندا به سه قفی خانوو گوتراوه: ئاسمان، وهك خوی به رزو مه زن له سووره تی (الحج) ئایه تی (۱۵) دا، ده فه رموی: ﴿ مَنْ كَانَتْ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ ﴾، واته: كه سیک پی وایه خوا سه ری ناخات له دنیاو دواروژدا با گوریسیک (یا خود پتیک) بینئ به سه قفی خانوو که ی خوی پی هه لواسی و خوی پی بخنکینئ، ئنجا با سه رنجبدا ئایا فیله که ی ئه وه ی پی ناخوشه لایده بات؟ وه (سَمَاءُ) به هه وریش گوتراوه: (أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ) چونکه ئه ویش له سه رووته وهیه، هه روها به چه وت ئاسمانه کانیش ده گوتری: (سَمَاءُ).

(فَسَوَّلْنَهُنَّ): واته: ریکی خستن، دروستی کردن به ریکوپیکی، (تَسْوِيَةُ الشَّيْءِ: جَعَلَهُ سَوَاءً) واته: (تَسْوِيَةُ) کردنی شتیک، یانی: ریکوپیکی کردنی.

مانای گشتی ئایه ته کان

خوا ﷻ روو له ئه هلی کوفر ده کات و ده فه رموی: ﴿ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ ﴾، چون به رانبه ر به خوا بیبروا ده بن، وشه ی: (كَيْفًا) پرسیری پی ده کری دربارهی چونیه تی شت، وشه ی: (كَمْ) پرسیری پی ده کری دربارهی چه ندی تی شت، وه وشه ی: (أَيْنَ) دربارهی له کوئ بوونی شت، وه وشه ی: (مَتَى) دربارهی کاتی شت ﴿ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ ﴾، واته: چون چونی؟ له چ پرویه که وه و به چ به لگه یه ک و به چ عه قلیک بیبروا ده بن به رانبه ر به خوا ﴿ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ﴾، واته: ئیوه نه بوون و په ی دای کردوون، ئاخر به راستیش سهیره! ئینسان کاتیک بووه که نه بووه، وهك له سه ره تای سووره تی (الإنسان) دا ده فه رموی: ﴿ هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴾ (۱)، واته: ئایا به سه ر

ئینساندا نەھاتوھ ماوھیەك لە كات كە شتێكى باسكراو نەبوو، واتە: وەك پێشینان دەلێن: ناوی لە كوولەكەى تەپیشدا نەبوو، ئینسان كاتێ بوو نەبوو، دوایی پەیدا بوو، كەواتە: ئەو كەسەى تۆی دروستكردو، چۆن دەبیت بەرانبەرى بى پروا بى، ئەگەر دەشلیی: كەس پەیداى نەكردووم، ئەو خا لە سوورەتى (الطور) لە ئایەتى (۳۵) دا دەفەرموی: ﴿ اَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ﴾، واتە: ئایا كەس دروستى نەكردوون، یان بۆ خۆیان خۆیان دروستكردو و لە خۆو پەیدا بوون؟ جارێ ئینسان ناتوانی خۆی پەیدا بكات، چونكە تۆ كە بوونت نەبى، چۆن بوون دەبەخشی؟! دیارە ئەو مەحالە، ئنجا ناشگونجی كەس پەیداى نەكردبى، چونكە یاسایەكى عەقلىی ھەیە، ھەموو عاقلەندانى دنیا لەسەرى یەك دەنگن كە (یاسای ھۆكاریی) پى دەلێن و دەلێ: ھەرشتى كە پەیدا بووبى، دەبى پەیداكەریكى ھەبى، كەواتە: تۆ كە پەیداكراوى و خۆشت خۆت پەیدا نەكردو و كەسى دیکەش پەیداى نەكردوى، غەیری خا، كەواتە: چۆن بەرانبەر بەخا بیپروا دەبى، لە كاتێكدا كە تۆ نەبووى، پەیداى كردوى و ژيانى پى بەخشیوى!

﴿ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ﴾ دوایی جارێكى دیکە دەتانمیرینى، پاشان جارێكى دى دیسان زیندوووتان دەكاتەو، واتە تۆ نەژیانى بەدەست خۆتەو نە مردنت، نە ھانتت نە رۆشتنت، بەلكو خاوەنێكت ھەیەو، بەرانبەر بەو خاوەنەى خۆت نابى سێلە بى و نابى بیپروابى! ﴿ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾، دواى زیندووكرانەوھش دەچنەو بۆ بەر قاپى دادگای لێپرسینەوھى ئەو، دوایی خوا ﷻ بەلگە دینیتەوھ لەسەر پەروردگارێتى خۆى و دەفەرموی: ﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا ﴾، واتە: خوا وەنەبى ھەر ئیوھى پەیدا كردبى و لێتان گەرابى، بەلكو ھەرچى پێویستیشتانە لەسەر زەویدا بۆى دروستكردوون و ھەرچى لە زەویدا ھەمووى ئەو بۆى دروستكردوون، وەك لە شوینێكى دیکەدا دەفەرموی: ﴿ قُلْ اَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ نَدَّعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ اَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ اَمْ اَعَاتَيْنَهُمْ كِتٰبًا فَهُمْ عَلٰى يَنْتِ مِنْهُ بَلْ اِنْ يَعِدُ الظّٰلِمُونَ بَعْضُهُم بَعْضًا اِلَّا

غُرُورًا ﴿۴۰﴾ فاطر، واته: پيشانم بدن نهو هاوبه شانه تان که له جياتی خوا لييان ده پارينه وه (و ده يان په رستن) چييان له زهويدا دروستکردوه، (په ره مريشکيک، نه ماميک، رووه کيک، داريک، به رديک، چي؟) ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾، يان به شداريان کردوه له دروستکردنی ناسمانه کاندا؟ بيگومان نه له زهويدا هيچيان خو لقا ندوه، نه له ناسمان و هر خوايه که کارسازي ناسمان و زهوييه و نيعمه ته کانی زهوي و ناسمان هر خوا فراهه می هيناون، که واته: پيوسته به ندياهه تيش بهس بو وي بکري: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾، دوايي ويستی ناسمان دروست بکات، ﴿فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، له شيوهی حهوت ناسماناندا ريکی خستن و بنياتي نان. ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، وه نهو به هموو شتيکيش زانايه.

چهند مهسه له يه کی گرنگ

مهسه له ی په که م: دربارهی نهوه، که ده فهرموی: ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ﴾ نهوه ده گه يه نيټ که کوفرو بي بروايی شتيکی نامه نتيقييه و شتيکی بي به لگه يه و بي پاساوه، نينسان که کافر ده بي پال ناداته پال هيچ به لگه يه ک و پشت نه ستور نيه به هيچ شتيک نه عقل ته ئیدی دهکا، نه عيلم ته ئیدی دهکا، نه فيطرهت و سروشت ته ئیدی دهکا، نه واقعي بوونه و هرو ژيان پشتگيري دهکا، هيچ شتيک پشتگيري ناکا، وه سه رباری هموو شتيکيش و حی خواي کار به جیش ديسان دژی کوفره، که واته: له راستيدا کوفر شتيکی بي پاساوه و شتيکی بي پشت و په نايه.

مهسه له ی دووه م: که ده فهرموی: ﴿وَ كُنْتُمْ أَمْوَاتًا﴾، دوو مانای هه ن:

یه که م: یانی: نیوه نه بوو بوون (كُنْتُمْ مَعْدُومِينَ)، وه خوا په يدای کردن.

دووهم: مانایه کی دیکه ی ئه وه یه که ئیوه ئه و کاته له شیوه ی (نُطْفَة) دا بوون، یاخود له شیوه ی خوین دابوون، خوینی دایک و بابتان، چونکه ئاوی پیاوو ئافرهت له خوین دروست ده بی، خوینیش دیاره له خواردنی هه زمکراو دروست ده بی، واته: ئه و کاته ژیانتان نه بووه ﴿ فَأَحْيَاكُمْ ﴾، به لام خوا ژیا نی پیداوون و روو حی به به ردا کردوون، هه ردوو مانا که هه ر راستن.

مه سه له ی سییه م: که ده فه رموی: ﴿ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ﴾، واته:

ده تانمرینی، پاشان زیندوو تان ده کاته وه، له به ره ئه وه ی دوایی ده فه رموی: ﴿ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾، واته: ئنجا بو لای وی ده گیر پینه وه، ده گونجی مه به ست پیی ژیا نی به رزه خ بی، که واته: ئه و ژیا ن و زیندوو کرانه وه یه ده بی جیا بی له و گه رانه وه یه، ژیا نه که دیاره ژیا نی به رزه خه و گه رانه وه که ش له قیا مه تتدا دیته دی، وه ئه وه که به ناوی (تناسخ الأرواح) وه باسکرا وه، شتیکی پوو چه و هیچ بنه مایه کی نیه، ته نا سوخی ئه ر و احیش ئه وه یه که به شیکی له هینده کان و هه ندیک له میلله تانی رۆژه لاتی ئاسیا برویا ن پییه تی و ده لێن: ئینسان که ده مرئ روو چه که ی ده چیته بهر مه خلوو قیکی چاک، بو وینه: ده چیته بهر کو تریک بهر که ویک، ئه وه ئه گه ر که سیکی چاک بووی! وه ئه گه ر خراپ بووی روو چه که ی ده چیته بهر مه خلوو قیکی خراپ، وه که سه گیکی، گورگیکی! به لام له راستیدا ئه و بیرو که یه خور افه یه و ئه سل و ئه ساسیکی نیه، وه راستی ئه وه یه که ئینسان دوا ی ئه وه ی ده مرئ، (وه که دوا یی له ته فسیری ئایه ته کانی دیکه دا با سی ده که یین) ئه گه ر چا که کار بی، روو چه که ی ده چیته به هه شت و، ئه گه ر خرا په کاریش بی، روو چه که ی ده چیته دۆزه خ، چونکه خوا ﷻ جگه له م ژیا نی دنیا یه، به س بو ی با سی به هه شت و دۆزه خ کردوو یین و، ئینسان که له م ژیا نه دنیا ییه دا نامینی، روو چه که ی (ئه گه ر نا جه سه ته که ی ده بیته وه خاک)، ئه گه ر چا که کار بی، ده چیته به هه شت هه ر که س به پیی ئیمان و ته قوا ی خو ی و، ئه گه ر خرا په کار بی، ده چیته دۆزه خ، ئه دی جیا وازی چیه له گه ل قیا مه ت؟! جیا وازییه که ئه وه یه که له قیا مه تی خه لک به روو ح و جه سه ته وه ده چنه

بەهەشت یان دۆزەخ، بەلام ژبانی بەرزەخ تەنیا بۆ رووحەکەیه، وە ئەووە کە پیغەمبەر ﷺ باس دەکات کە گۆر باغیکە لە باغەکانی بەهەشت، یاخود چالیکە لە چالەکانی دۆزەخ، واتە: ژبانی دواى گۆر، ئەگەرنا خودی گۆرەکە مەرج نیە وابێ، هەرچەندە هەندیک لە زانیانیش دەلێن: خودی گۆرەکەش بۆخۆی وایە، بەلام بیگومان فەرموودەکەى پیغەمبەر ﷺ مەبەست پێی ژبانی دواى گۆرە، واتە: ئەو قوئاغەى ژبان کە لە دواى رووح کێشانهووە دەستپێدەکات، جا ئەوکاتە یەكسانە جەستەى مرؤف بخریتە گۆرەووە، یان نەخریتە گۆرەووە، بسووتینى، یان بیته خوراکی درندهکان، یان ماسی و نەهەنگەکان !

مەسەلەى چوارەم: کە دەفەرمووی: ﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ﴾،

ئەم رسته قورئانییە ئەووە دەگەیهنێ، کە هەرچی لە زهويدا هەیه بە رەوا (مباح) لەقەلەم دەدری، وە هەرچی لە زهويدایەو بە پاك لەقەلەم دەدری، وە هەرچی لە زهويدایە سوودبەخشە، ئینسان دەتوانی سوودی لى ببینی و لى بەهرەمەند بیت، مەگەر بە بەلگەیهکی شەرعیی روون جیاکرا بیتەووە ديارى کرابى کە حەرامە، وەك: مەى (خمر)، یان بە بەلگەیهکی شەرعیی روون راکەیه نرابى کە پیسە، وەك میزو پیسایى، یاخود بە بەلگەیهکی عەقلىی دەرخرابیت کە زبانی هەیه و سوودی نیە.

مەبەستم ئەوویە کاتیک خوا دەفەرمووی: ئەووی کە لە زهويدایە هەموویم بۆتان خولقاندووە، کەواتە: هەمووی چاک و پاك و حەلالە، مەگەر ئەووی بە بەلگە هەلاویزرابی و جیاکرا بیتەووە، ئەگەرنا خوا نەیدەکردە منەت بەسەر ئیمەووە وەك نەعمەتیک باسی بکات، دياره لەم ئایەتەو هاووینەکانیشی زانیان ئەو بنچینە شەرعییانەیان وەرگرتوون، کە دەلێن: (الأصلُ في الأشياءِ الإباحةُ)، (الأصلُ في الأشياءِ الطَّهارةُ) (الأصلُ في الأشياءِ الحليةُ). واتە: (بناغە لە شتاندا رەواى یە)، (بناغە لە شتاندا پاکى یە)، (بناغە لە شتاندا حەلالى یە).

مەسەلەى پینجەم: ئەووی کە خواى پەروردگار لە زهويدا خولقاندوویەتی بۆ هەموو لایەکە بە یەكسانى، کەس لە کەس زیاتر بەشى پێووە نیە، چونکە

وشه‌ی (جَمِيعًا) ده‌گونجی په‌یوه‌ست (متعلق) بی‌ت به: هه‌رچی له زه‌ویدایه ﴿ مَا فِي الْأَرْضِ ﴾ هوه، وه ده‌گونجی (متعلق) بی به: بۆ ئیوه ﴿ لَكُمْ ﴾ هوه، جا نه‌گه‌ر وشه‌ی (جَمِيعًا) په‌یوه‌ست بی به ﴿ مَا فِي الْأَرْضِ ﴾ یه‌وه، نه‌وکاته مانای رسته‌که ئا‌وای لی‌دی: خوا نه‌و که‌سه‌یه که هه‌رچی له زه‌ویدایه بۆ ئیوه له‌به‌ر به‌هرمه‌ندبوونی ئیوه‌ی دروست کردوه، که‌واته: هه‌موو شتی‌ک ره‌وایه.

وه نه‌گه‌ر (جَمِيعًا) په‌یوه‌ست بی به ﴿ لَكُمْ ﴾ هوه، نه‌وکاته ماناکه‌ی ئا‌وای لی‌دی: خوا نه‌و که‌سه‌یه که هه‌رچی له زه‌ویدایه بۆ تی‌کراتان دروستی کردوه به یه‌کسانی بۆ هه‌مووانی خو‌لقاندوه و که‌س له که‌سی زی‌اتر به‌ش پ‌یوه‌ نیه، بۆیه فیکره‌ی سه‌رمایه‌داری، که مایه‌ی چینایه‌تی و ق‌ری و پ‌ری یه‌و، مایه‌ی نه‌وه‌یه که هه‌ندی‌ک له خه‌لکی پ‌رین و له‌سه‌ریانه‌وه برژی‌و، زۆربه‌ی خه‌لکیش ق‌ری و له‌به‌ریان ب‌پ‌ری! پ‌ی‌چه‌وانه‌ی بن‌چینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ئی‌سلامیه، وه پ‌ی‌چه‌وانه‌ی نه‌و حکمه‌ته‌شه که خوا هه‌موو بوون و کائیناتی، بۆ نه‌وه هینا‌وته‌دی که ئینسانی تی‌دا تاقی ب‌ک‌ری‌ته‌وه.

مه‌سه‌له‌ی شه‌شه‌م: که خ‌وای تا‌ک و پا‌ک ده‌فه‌رم‌وی: ﴿ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ ﴾، هه‌ندی‌ک له تو‌یژه‌ره‌وانی قورئان کردوو‌یانه به به‌ل‌گه له‌سه‌ر نه‌وه که ئاسمان له‌د‌وای زه‌وی دروست کراوه، به‌لام له‌راستیدا نه‌وه له‌وباره‌وه به به‌ل‌گه ناشی، له‌به‌رچی؟ چونکه وشه‌ی ﴿ ثُمَّ ﴾، لی‌رده‌دا بۆ ریزبه‌ندی هه‌والدان (ترتیب الإخبار) ه، واته: خ‌وای کاربه‌جی هه‌والمان پ‌یده‌دا که زه‌وی خو‌لقاندوه، د‌وایی هه‌والیشمان پ‌یده‌دا که، ویستی ئاسمانیش بخو‌لقینی، به‌لام نه‌وه که کامیان له پ‌یش کامیانه؟ نه‌م ئایه‌ته ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر نا‌کات، نه‌دی چۆن بزانی‌ن که ئایا:

ئاسمان و زه‌وی کامیان پ‌یش یان پاش کامیان دروست بوون؟ نه‌گه‌ر ته‌ماشای قورئان ب‌که‌ین بۆمان ده‌رده‌که‌وی که هه‌ردووکیان پ‌یکه‌وه دروست بوون، وه نو‌یترین ب‌یردۆزه‌ش ده‌رباره‌ی دروستبوونی بوونه‌وه‌ر هه‌روا ده‌لی، خ‌وای په‌روه‌ردگار له سووره‌تی (الأنبياء) له ئایه‌تی (۳۰) ده‌فه‌رم‌وی: ﴿ أَوْلَمَّا يَرِ

الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱﴾، واته: نایا ئەوانه‌ی بی بروان نابین، ئاسمانه‌کان و زهوی پیکه‌وه چه‌سپاو بوون، لی‌کمان جیا‌کردنه‌وه، وه هه‌موو زینده‌وه‌دری‌کمان له ئاو دروست‌کرد، نایا هه‌ر ئیمان ناهین؟! که‌واته: هه‌ردووکیان پیکه‌وه‌وه ویکرا دروست کراون، وه له سوورپه‌تی (فصلت) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿۲﴾، واته: دوایی ویستی ئاسمان دروست بکات، که ئەو کاته دووکه‌ل بوو، ئنجا به ئاسمان و زهوی فه‌رموو: دروست بن به خوشیی یان به ناخوشیی، گوتیان: ئەوه به گوپرایه‌لی و به خوشیی به قسه‌ت ده‌که‌ین و دروست ده‌بین، که‌واته: هه‌ردووکیان پیکه‌وه دروست بوون.

مه‌سه‌له‌ی چه‌وتهم: لی‌رده‌دا پی‌ویسته ئەوه‌ش روونبکه‌ینه‌وه، که خوا ﷻ له قورئاندا ده‌فه‌رموئ: به شه‌ش رۆژان ئاسمانه‌کان و زهوی دروست بوون، ئەو شه‌ش رۆژه‌ش که مه‌به‌ست پی‌یان شه‌ش قوئاغ و شه‌ش ماوه (مده‌) ن له کات، ئەگه‌ر ته‌ماشای سوورپه‌تی (فصلت) بکه‌ین دوو قوئاغ بو دروستکرانی ئاسمان و زهوی پیکه‌وه‌وه، چوار (۴) قوئاغیش دروستکرانی پیداو‌یسته‌کانی ژیا‌نی ئینسانن له‌سه‌ر زهوی، نایه‌ته‌کان ئاوا ده‌فه‌رموون: ﴿قُلْ أَيْنَكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۱﴾ وَجَعَلَ فِيهَا رُوسَىٰ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ﴿۱۰﴾ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿۱۱﴾ فَفَضَّنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِمَصْصِيحٍ وَحِفْظًا ﴿۱۲﴾ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۱۳﴾ فصلت، واته: { نایا ئیوه بی‌بروان به که‌سیک که زهوی له دوو رۆژاندا دروست‌کردوه هاوتایانی بو داده‌نین؟ ئا ئەوه

پەرۋەردگارى جىھانەكانە ﴿ ۹ ﴾ ۋە لە ماۋەى چوار رۇژاندا چىايەكانى لەسەر رۇنان ۋە پىتو پىزى تىخستو بژىوو پىداۋىستىيەكانى بە يەكسانى بۇ داۋاكەرەكان تىدا دانان ﴿ ۱۰ ﴾ پاشان رۋوى كرده ئاسمان كە ئەۋكاتە دوۋكەل بوو، ۋە بەۋىش ۋە بە زەۋىشى فەرموو: بە خۇشى يان بە ناخۇشى پەيدابن! ئەۋانىش گوتيان: بە خۇشى ھاتىنەدى ﴿ ۱۱ ﴾ ئىدى سەرەنجام بە دوو رۇژان ھەوت ئاسمانى پىكھىنان ۋە فەرمانى خۇشى لە ھەموو ئاسمانىكىدا راگەياندا، ۋە ئاسمانى نىزىكمان بە چرا يان رازاندنەۋەو بۇ پارىزگارپىش (لە راگەياندى ۋەحى) ئەۋ ئەستىرانەمان دانان، چونكە لەكاتى گويگرتنى شەيتانەكاندا بە پارچەى ئەستىرەو خرۇكەكان بەردباران دەكرىن) ئا ئەۋە ئەندازەگىرىي (خۋايەكى) زالى زانايە ﴿ ۱۳ ﴾ { ديارە كەسىك ھەر بە رۋالەت تەماشاش بىكات ۋادەزانى رۇژەكانى تىدا دروستكرانى ئاسمانەكان ۋە زەۋى، ھەشتن: بە دوو رۇژان زەۋى دروستكردو: ﴿ خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ ﴾، ۋە بە چوار رۇژى دىكە پىداۋىستىيەكانى زەۋى دروستكردو، دۋايى بە دوو رۇژى دىكەش ئاسمانى دروستكردو، سەرەنجام دەبنە ھەشت! بەلام لەراستىيدا ۋانىەو خوا ﷻ كە باسى دروستكرانى زەۋى دەكات، دەيخاتە نىۋ دروستكرانى ئاسمانەۋە، چونكە زەۋى بۇخۇى خرۇكەيەكە لە كۆمەلەى خۇرو، كۆمەلەى خۇرىش بۇخۇى بەشىكە لە ئاسمان، كە ھەموۋى بە دوو قۇناغ (رۇژ) دروست بوو، قۇناغى پىكەۋە چەسپاۋبوون ۋە لىك جىاكرانەۋە (الرتق والفتق)، بەلام زەۋى بە چوار قۇناغان ۋا ھەلخراۋە، كە شاخەكانى تىدا دروست بنو، ئاۋى تىا دروست بىتو، لەۋەرگاى تىدا دروست بىتو، بەكەلكى ئەۋە بى كە ژيانى لەسەر دروست بىت، چونكە دەفەرموى: ﴿ وَجَعَلَ فِيهَا رُوسَىٰ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ ﴾، كەۋاتە: لە چوار رۇژاندا ئەۋ كەين ۋە بەينە كراۋە لەسەر زەۋى، كە بەكەلكى ئەۋە بىت ژيانى ئىنسانى تىدا بەرپوۋەبچى.

بە کورتی: ئەو دوو رۆژە، کە دەفەرموی: ﴿ خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ ﴾، لەگەڵ ئەو دوو رۆژە، کە دەفەرموی: ﴿ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ ﴾، ھەر یەکن و بە دوو ئیعتیبارو موناھەبە دووجار باسکراون، کەواتە: (۲) قۆناغی دروستکرانی ئاسمان و زەوی + (۴) قۆناغی ئامادەکردنی زەوی بۆ ژیان = (۶) قۆناغ.

مەسەلە ی ھەشتەم: دەربارە ی حەوت ئاسمانەکانیش کە خوا دەفەرموی: حەوت ئاسمان، تا ئیستا زانیاری ھیچ دەربارە ی حەوت ئاسمانەکان نازانی، بەلام لە ریگە ی وەحییە وە بۆمان دەرکەوتو، کە ئاسمانەکان لەسەر یەکن، چین لەسەر چین، وە لە فەرماشتی پێغەمبەردا ﷺ کە بوخاریی و موسلیم و (أصحاب السنن) دەیگێرنەو بەتایبەتی کە باسی میعراج دەکات، باسی ئەو دەکات چۆن پێغەمبەر ﷺ دەچیتە ئاسمانی یەکەم و دوو و ... ھەتا حەوتەم، وە لە ھەر کام لەو حەوت ئاسمانانە کەسانیک لە پێغەمبەران ھەبوون کەواتە: ئاسمانەکان دەروازە و دەرگیان ھەیە، بەلام تا ئیستا زانیاری گەردووناسیی ھیچی لەو بارە وە بۆ روون نەبۆتەو، ئەو وەندە ھەیە بەپیی ئەم ئایەتە کە لە چەند شوینیکی دیکە شدا ھاتو: ﴿ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا

لِلشَّيَاطِينِ ﴿۵﴾ الملك، واتە: ئاسمانی نزیک ئیوومان بە چراکان پازاندۆتەو، وە کردووشمانە (واتە: ئەو پارچانە ی لییان جیادەنەو) بە بەردی پی بەرد بارانکرانی شەیتانەکان، کە دیارە مەبەست پیی ئەستیرەکانە، کەواتە: ھەرچی ئەستیرە یە و دەبینرئ لە ھەموو کەھکەشانەکاندا، ھەمووی دەکەویتە قەلەمپەروو بازنە ی ئاسمانی یەکەمەو، ئنجا نازانین ئەویش لە کوپو کۆتایی پی دیت، پاشان لە سەر ووی ئەو ئاسمانە وەش، شەش ئاسمانی دیکە ھەن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ..

دهرسی هه شتم

پیناسهی ئهم دهرسه

ئهم دهرسه مان بریتیه له تهفسیری ده ئایهت، ئایهتی ژماره (۳۰ ههتا ۳۹) له ده ئایهتهدا وهک کاتی خوی له سه رهتای پیناسهی سوورتهی (البقره) ش دا، باسم کرد، خوا ﷺ باسی به سه رهتای (ئادهم) مان بو دهکات، باپیره گه وره مان ئادهم ﷺ، که چون خوا ﷺ کردوویهتی به جینشینی خوی له سه ر زهوی، وه چون فریشته کانی ئاگادار کردۆته وهو ئه وانیش پرسیاریان کردوه دهر باره ی حکمه تی دیاری کردنی ئادهم بو جینشینایه تی؟ وه دوایی خوی کار به جی ئه و حکمه ته ی بو دهر خستوون، به وه که ئادهم ناوی شته کانی زانیوه، وه فریشته کان نه یان زانیوه، وه دوایی خوی زاناو شارهزا فه رمانی کردوه به هه موو فریشته کان که کړنووش بو ئادهم به رن، کړنووشی رپزگرتن، پاشان به ئاده می فه رموو، هه روه ها به هاوسه ره که یشی که (حه ووا) یه (سه لامی خویان لی بی)، که له به هه شتدا نیشته جی ببن و به ئاره زوی خویان هه ر شتیکی هه زیان لییه له به هه شتدا بخۆن و سوودی لی ببینن، به لام خویان له دره ختی ک بپاریزن، وه دوایی شه یان خوتخوته ی بو کردوون و فریوی داوون، که له و دره خته فه ده غه کراوه بخۆن، وه سه ره نه جام شایسته ی ئه وه بوون، که خوا ﷺ له به هه شتدا دهر یانکات وه بیان هینیته سه ر زهوی و، له سه ر زهوی نیشته جی یان بکات، ئنجا دوی ئه وه ی ئادهم و هه ووا سه لامی خویان لی بی، چه ند وشه یه ک له په روه ردگار یانه وه وه رده گرن و ته عبیریان پی له په شیمانیی و گه رانه وه ی خویان ده که ن و، خوا لی یان خو شه بی، وه ئاگاداری شیان ده کاته وه که هه رکات له خوا وه رپنمای یان به پیغه مبه راندا بو هات (واته: بو وه چه ی ئادهم و هه ووا) وه شوین رپنمای ی خوا که وتن، ئه وه سه ره راز ده بن و

ترسو په‌زاره روویان تیناکات، به‌لام نه‌گهر بی‌تو بی‌پروایی به درو دانان بکه‌نه پیشه، نه‌وه مسوگهر، گیروده‌ی دوزخ ده‌بن و ده‌بنه هاوه‌ل و خاوه‌نی.

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَتَّكِدُمْ أَنْبِئْتَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَتَّكِدُمْ أَسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾ فَلَقِيَ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَتٍ قَنَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ النَّوَابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾﴾

مانای وشه به وشه‌ی نایه‌ته‌کان

((وه یادبکه‌وه کاتی‌ک په‌روه‌ردگارت به فریشته‌کانی فه‌رموو: من جینشینی‌ک له‌سه‌ر زه‌وی داده‌نیم، گوتیان: جا چو‌ن که‌سی‌کی تی‌دا داده‌نی‌ی، که خراپه‌کاری‌ی تی‌دا ده‌کاتو خوینی تی‌دا ده‌ری‌زی (وه نیمه دانانی‌ی) له حالی‌کدا، که نیمه هه‌رده‌م

سەرگەرمی بە دوورگرتنت لە هه‌له‌و په‌له‌و ستایشکردن و بە پاک گرتنتین؟
فەرمووی: ئەو هی من دەیزانم ئیوه نایزانن ﴿۳۰﴾ وە خوا ئادەمی فییری ناوی
سەرجه‌م شتەکان کردو، دوایی شتەکانی لەسەر فریشتەکان رانواندن و فەرمووی:
ئەگەر راست دەکەن (ئیوه شایستەترن بە جینشینایەتی لەسەر زه‌وی) ناوی ئەو
شتانەم پێ بلین ﴿۳۱﴾ ئەوانیش گوتیان: بە پاکت دەگرین جگە لەو هی توۆ فییرت
کردووین، هیچ زانیارییه‌کی دیکەمان نیه‌ بیگومان توۆ زانی کاربەجیی ﴿۳۲﴾ (خوا)
فەرمووی: ئەی ئادەم ناوی شتەکانیان پێ بلێ، جا کاتیگ ناوه‌کانیان پێگوتن،
(خوا) فەرمووی: ئەدی من پێم نه‌گوتن من نه‌یئنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌زانم،
ده‌زانم چی ئاشکرا ده‌کەن و چی په‌نه‌ان ده‌کەن! ﴿۳۳﴾ وە یاد بکەوه کاتیگ بە
فریشتەکانمان فەرموو: کړنووش بوۆ ئادەم ببەن، ئەوانیش یه‌کسەر کړنووشیان
برد، بیجگە له‌ ئیبلیس سەرپیچی کردو خۆی به‌زل گرت، وە له‌ کافران بوو ﴿۳۴﴾
و‌ه گوتمان ئەی ئادەم خۆت و‌هاوسه‌ره‌که‌ت له‌ به‌ هه‌شتدا نیشته‌جی بن، له‌
هەر شتیگ و‌هەر کوئییه‌گ و‌یستتان به‌ خۆشیی و‌ فراوانیی لیی بخۆن، به‌لام
توخنن ئەم دره‌خته نه‌کەون، ئەگه‌رنا له‌ سته‌مکاران ده‌بن ﴿۳۵﴾ ئنجا شه‌یتان به‌
هۆی ئەو دره‌خته‌وه‌، خلیسکاندنن و‌ له‌و (نازو نیعمه‌ت) هی تییدا بوون
و‌ده‌رینان، و‌ه پیمان گوتن: بچنه‌ خواری، هه‌ندیکتان دوژمنی هه‌ندیکتانن،
و‌ه له‌ زه‌وی نشینگه‌و گوزه‌رانتان ده‌بی‌ت هه‌تا ماوه‌یه‌گ ﴿۳۶﴾ ئنجا ئادەم چه‌ند
وشه‌یه‌کی له‌ په‌روه‌ردگاری و‌ه‌رگرتن و‌ ئەویش لیی خۆشبوو، بیگومان ئەو
لیبوردی به‌خشنده‌یه ﴿۳۷﴾ گوتمان: هه‌مووتان لیی بچنه‌ ده‌ری (و شو‌رپنه‌وه
بوۆ زه‌وی) جا هەر کاتی له‌ منه‌وه رینماییتان بوۆ هات، ئەوه هەر که‌س شوین
رینمایي من بکه‌وئ، نه‌ترسی له‌سەر ده‌بی و‌ نه‌ په‌ژاره داده‌گری ﴿۳۸﴾ و‌ه ئەوانه‌ی
بی پروان و‌ ئایه‌ته‌کانمان به‌درۆ ده‌زانن، ئەوانه‌ هاوه‌لی ئاگرن، و‌ه به‌ هه‌میشه‌یی
تییدا ده‌میننه‌وه ﴿۳۹﴾

شیکردنەووی هەندیک له وشەکان

(لَمَّا تَكَاةٌ): (مَلَا تَكَاةٌ) کۆی (مَلَك) هە (مَلَك) یه کیکه له فریشتهکان، وه هەندیکیش گوتوو یانە: (مَلَا تَكَاةٌ) بۆ تاک و کۆ به کاردی، به لام یه که میان راستره.

(خَلِيفَةٌ): به (خَلَايْف) کۆ دهکریته وه، ههروهک چۆن (خَلِيف) به (خُلَفَاء) کۆ دهکریته وه و (خَلِيفَة) و (خَلِيف) ههردووکیان به مانای جینشین دین (الْخِلَافَةُ: النَّيَابَةُ عَنِ الْغَيْرِ، اِمَّا لَغَيْبَةِ الْمُنُوبِ عَنْهُ، وَاِمَّا لِعَجْزِهِ، وَاِمَّا لِمَوْتِهِ، وَاِمَّا لَشَرَفِ الْمُسْتَخْلَفِ) وشه ی (الْخِلَافَةُ) بریتیه له جینشینایهتی کردنی غهیری خۆت، جینشینایهتی کردنیش یان له بهر ئه وه ده بیته ئه وه که سه ی که جینشینی داناوه له وێ نیه، یان له بهر ئه وه یه که ناتوانی یان له بهر ئه وه یه که ده مرئ، یان له بهر ریزلیگرتن یه کیک له شوینی خۆی داده نی و ده یه وێ ریزی لیگرتی، که به نسبهت ئاده مه وه الصلوة خوا که کردوو یه تی به جینشینی خۆی، به مانای چواره میانه.

(تَسْبِيحٌ): ئه سلێ وشه ی (تَسْبِيح) له (سَبَّحَ) وه هاتوه: (السَّبْحُ: الْمَرُّ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ، أَوْ فِي الْهَوَاءِ) تپه پهرینی خیرا له ئاودا یا خود له هه وادا، وه (تَسْبِيح) واته: به دوورگرتن، به دوورگرتنی خوا له هه رچی که موکوورپی هه یه، له هه رچی هه ئه و په ئه هه یه، وه که ده گوتری (بِحَمْدِكَ)، واته ئیمه تو به دوورده گرین له عه یبو که موکوورپی و له هه مان کاتیشدا ستایشته ده که ین، پشتر باس مان کرد که (حَمْد) بریتیه له ستایشکردن، که مانا که ی له (مَدْح) تابه تتره، چونکه (مَدْح) هه م هه ئده گری که سیک مه دح بکری، هه م هه ئده گری که شتیک مه دح بکری، واته: چ خاوه ن ئیراده و ئیختیار بیته، یا خود بی ئیراده و ئیختیار بیته، بۆ وینه: خاوه دن مه دح ده کری، جل و به رگ مه دح ده کری... هتد، به لام (حَمْد) ته نیا تابه ته به که سیکه وه، که خاوه نی ئیراده و ئیختیار بی، وه له بهر چاکه کان (فضائل) ی تو باسی بکه ی و مه دحی بکه ی.

(وَنُقَدِّسُ لَكَ): (نُطَهِّرُكَ) واته: تۆ به پاک ده گرین.

(الْأَسْمَاءُ): (جَمْعُ إِسْمٍ، وَأَصْلُهُ مِنَ السُّمُوِّ وَهُوَ الَّذِي بِهِ رُفِعَ ذِكْرُ الْمُسَمَّى فَيُعْرَفُ) واته: (الْأَسْمَاءُ) کۆی (إِسْم) ه، واته: ناو، ئه سله که ی له (السمو) هوه هاتوه، (سمو) واته: به رزی، وه ناو ئه وه یه که له ههر شتی که دهنری، ئه و شته پی پی به رز ده کریته وه و پی پی دهناسری.

(عَرَضَهُمْ): (عَرَضَ) واته: راینواند، پیشانیدا (عَرَضُ شَيْءٍ لِلْبَيْعِ) شتی که بو فروشتن که راده نوینری پی پی ده گوتری (عَرَضَ) ههر له زانیاری ئابووریدا یاسای: رانواندن و خواستن (عَرَضَ وَطَلَبَ) هه یه، شتی که دیته بازار خه لک داخوایی ده کات کاتی (عَرَضَ) ده کریت.

(أَنْبَأَهُمْ): (النبأ: خَبَرٌ ذُو فَائِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَحْصُلُ بِهِ عِلْمٌ أَوْ غَلَبَةُ الظَّنِّ)، واته: (النبأ) بریتیه له هه وائی که سوودیکی گه وره ی هه بیت، وه ببیته هوی ئه وه ی که ئینسان بگه یه نیته زانیاری یاخود گومانیکی زال.

(بُدُونِ): (بَدَا الشَّيْءُ يَبْدُو بَدْوًا وَبِدَاءً: أَي ظَهَرَ ظَهْرًا بَيِّنًا)، واته: شته که دهر که وت، دهر ده که وئ، دهر که وتن، یانی: به ئاشکر اکر دنیکی روون، دهر که وت .

(تَكْتُمُونَ): (كَتَمُ الشَّيْءِ يَعْنِي: سَتَرُهُ) واته: شته که ی شارده وه.

(أَبَى): (الإبَاءُ شِدَّةُ الإِمْتِنَاعِ، فَكُلُّ إِبَاءٍ إِمْتِنَاعٌ وَلَيْسَ كُلُّ إِمْتِنَاعٍ إِبَاءً)، (أَبَى) بریتیه له وه ی ئینسان شتی که نه کات زور به سه ختییش نه یکا، واته: زور سه ختگیری بکات له نه کردنیدا.

(وَأَسْتَكْبِرُ): (الكِبْرُ وَالِإِسْتِكْبَارُ وَالتَّكَبُّرُ) هه موویان له مانادا لی که نزیکن، وه (كِبْر) ئاوا پیناسه کراوه (فالكِبْرُ الْحَالَةُ الَّتِي يَتَخَصَّصُ بِهَا الْإِنْسَانُ مِنْ إِعْجَابِهِ بِنَفْسِهِ، وَذَلِكَ أَنْ يَرَى نَفْسَهُ أَكْبَرَ مِنْ غَيْرِهِ)، حاله تیکه

تایبەتە بە ئینسانەوه، که سەرسامە بە خۆی، ئەویش ئەوهیه که خۆی پێ له غەیری خۆی گەورەترە.

(أَسْكُنْ): واتە نیشتهجێبە (السُّكُونُ: ثُبُوتُ الشَّيْءِ بَعْدَ تَحْرُكِهِ)، (سُكُون) بریتیه له سەقامگیربوونی شتێک و ئارامگرتنی دواى ئەوهی که جوولاًوه. (وَيُسْتَعْمَلُ فِي الْإِسْتِطَانِ وَأَسْمُ الْمَكَانِ: مَسْكَنٌ وَجَمْعُهُ مَسَاكِنُ)، واتە: (أَسْكُنْ) له نیشتهجێبوونیشدا بەکاردهیئێری، وه ناوی شوینیش بریتیه له (مسكن) که به (مساكن) کۆدهکریتهوه.

(رَغَدًا): دەلێ (عَيْشٌ رَغْدٌ وَرَغْدٌ، طَيِّبٌ وَأَسِيعٌ) دهگوترێ: (عَيْشٌ رَغْدٌ) یان (رَغْدٌ)، واتە: ژيانیکی خۆش و فراوان، واتە فراوان له رووی نازو نيعمهتهوه، پێچهوانه‌ی ژيانى تهنگ و ترووسك، که ئینسان نەزانى چى بخواو پەنا بۆچى به‌رى له ئاتاجیبى و نەداریبدا.

(فَأَزَلَّهُمَا): وه خویندراویشهتهوه: (أَزَالَهُمَا). (أَزَالَهُمَا) یانی: (أَزَا حَهُمَا) لایدان، وه (أَزَلَّهُمَا) واتە: خلیسکاندن، (الزَّلَّةُ فِي الْأَصْلِ: إِسْتِرْسَالُ الرَّجُلِ مِنْ غَيْرِ قَصْدٍ، يُقَالُ زَلَّتْ رِجْلُهُ تَزَلُّ وَ الْمَزَلَّةُ الْمَكَانَ الزَّلِقُ)، (الزَّلَّةُ) له ئەسلدا ئەوهیه که ئینسانی پێ بخلیسکی بەبێ ئەوهی مەبەستی بێ و بیه‌وێت، وه دهگوترێ (زَلَّتْ رِجْلُهُ تَزَلُّ)، واتە: پێی خلیسکا، وه (الْمَزَلَّةُ) شوینی خلیسکه، که ئینسان لێی بخلیسکی.

(أَهْبُطُوا): (الهُبُوطُ الْإِنْجَادُ عَلَى سَبِيلِ الْقَهْرِ كَهَبُوطِ الْحَجَرِ)، واتە: مانای (هَبُوط) بریتیه له شوڤبوونهوه به شیوهیهک، که ئینسان بەدهست خۆی نەبیت، یاخود بەزۆر، وهك بلیی شوڤی بکه‌نه‌وه و خلۆری بکه‌نه‌وه، وهك چۆن به‌ردیك خلۆر ده‌بیت‌ه‌وه و به‌دهست خۆی نیه.

(مُسْنَفٌ): (قَرَفِي مَكَانِهِ يَقْرُقَرَارًا: إِذَا ثَبَتَ ثُبُوتًا جَامِدًا، وَأَصْلُهُ مِنَ الْقُرْوِ هُوَ الْبَرْدُ وَهُوَ يَقْتَضِي السُّكُونَ، كَمَا أَنَّ الْحَرَ يَقْتَضِي الْحَرَكََةَ)، واتە: له‌جیبی

خۆی نیشته جی بوو، نیشته جی ده بی، نیشته جی بوون، کاتیك شتیك ده چه سپی و ناجوولی، وه له بنه رهدا له (قَر) هوه هاتوه، كه به مانای (سه رما) یه، چونكه سه رما وه ستان ده خوازی، وهك چۆن گه رما جوولان ده خوازی.

(وَمَتَّعُ): (الْمَتَاعُ: انْتِفَاعٌ مُّتَمِّدٌ الْوَقْتِ)، (الْمَتَاعُ) ئه وه یه كه ئینسان به شتیك رابویری و گوزهرانی پی بکات، واته: لپی به هر مه ندبی، وه ده گوتری: (مَتَّعَهُ اللَّهُ بَكْذَا وَأَمْتَعَهُ) واته: خوا به و شته گوزهرانی بسووړینی و لپی به هر مه ندبی.

(فَلَقَّحَ): (تَلَقَّاهُ) واته: (لَقِيَهُ) یانی: وه ریگرت، یا خود پیی گه یشته.

(التَّوَابُ): (التَّوَابُ: تَرَكُ الذَّنْبِ عَلَى أَجْمَلِ الْوُجُوهِ)، واته: وازهینان له گوناح به شیوه یه کی هه ره جوان، (تَوَّابٌ) (صِيغَةُ الْمُبَالَغَةِ) یه، جا ده گونجی به ندهش (تَوَّابٌ) بیته، واته زۆر بگه پڕته وه بو لای خوا، وه خواش (تَوَّابٌ) ه، واته زۆر ده گه پڕته وه بو لای به نده که ی، چونكه هه تا به نده زیاتر بگه پڕته وه بو لای خوا ی په روه ردگار به طاعهت و واز له گوناح بهینی، خواش زیاتر ده گه پڕته وه بو لای به نده که ی به لیخو شبوون و لیبور دنی و گه رانه وه که ی لی قه بوول ده کات.

(وَكَذَّبُوا): (كَذَّبَ) واته: درۆی کرد، به لام (كَذَّبَ)، واته: به ران به ره که ی خۆی به درۆ زانی، ده لی: (كَذَّبْتُهُ: نَسَبْتُهُ إِلَى الْكَذِبِ، صَادِقًا كَانَ أَوْ كَاذِبًا) (كَذَّبْتُهُ)، واته: به ران به ره که ی خۆم به درۆ زانی، جا راست بکا یا خود درۆ بکا، هه رکاتی به ران به ره خۆتت به درۆ زانی، مانای وایه ئه وه (تکذیب) ت کردوه.

(أَصْحَابُ): (الصَّاحِبُ: الْمَلَاظِمُ إِنْسَانًا كَانَ أَوْ حَيَوَانًا أَوْ مَكَانًا أَوْ زَمَانًا)، واته: (صَاحِبٌ) هه ر شتیکه به رده وام له گه لت دابی، جا ئینسان بی، یان ئازهل، یان شوین، یان کات، (وَيُقَالُ لِلْمَالِكِ لِلشَّيْءِ: هُوَ صَاحِبُهُ)، واته: وه به خاوه نی شتیش ده گوتری: (صَاحِبٌ)، چونكه ئه ویش هه میشه له گه ل شتی خۆیه تی و، كه سیك خاوه نی شتیك بیته هه میشه شته که له ژیر کۆنترۆلی دایه.

(خَلْدُونَ): (الخلود: هو تیري الشيء من اعتراض الفساد، وبقاؤه على الحالة التي هو عليها)، واته: (الخلود) بریتیه له وه که شتیک حالته تی کیچوونی به سهردا نهیه تو، له سهر حالته تی خوئی که له سهری بووه بمینیتیه وه. (خَلْدُ: اسم للجزء الذي يبقى من الإنسان على حالته فلا يستحيل مدام الإنسان حياً استحالة سائر أجزائه) واته: (خَلْدُ) بهو به شه دهگوتری، که له مرؤفدا وهک خوئی دهمینیتیه وه هه تا مرؤف زیندوو بی و وهک ئەندامه کانی دیکه ی ناگۆرئ، که دیاره مه به ست پی می شکه، دهگوترئ: (جری هدا فی خَلْدِهِ) یانی: ئەوهی به می شک داهات، ئەویش له بهرئ وهی دماغ له کاتی کیدا، که خانه کانی هه موو به دهن دهگۆرین و نوئ دهنه وه، خانه کانی ئەو ناگۆرین، وه چهن دن ههر ئەوه ندهن که م و زیاد ناکهن، که واته: (خلود) واته: مانه وه، مانه وه یه کی بی کۆتایی، یا خود ههر مانه وه، کۆتایی هه بی یان نا.

مانای گشتی ئایه ته کان

له م ئایه تانه دا سهره تا خوا ﷺ باسی به سهرهاتی (ئادهم) مان بو دهکات، وه پاشان باسی خوئی و هاوسهره که یشی (حه ووا) سه لامی خویان لی بی ت دهکات، دوا ی ئەوهی له (۲۰) ئایه تی یه که مدا خوا باسی پی کهاته کانی کۆمه لگای ئیسلامی کرد، وه له نو (۹) ئایه تی دوا ییدا، واته له ئایه تی (۲۱ تا ۲۹)، بانگی مرؤفایه تی کرد که بی به رستن، وه بانگی کردن که ئیمان به پیغه مبه ره که ی بینن ﷺ، وه ئیمان بهو قورئانه بینن که بوئ ناردوه، پاشان باسی به هه شتی کرد، وه باسی وینه هینانه وهی کرد، وه هه لویستی ئەهلی ئیمانی له به رده م وینه هینانه وهی خواداو هه لویستی ئەهلی کوفری خسته روو، پاشان رووی له ئەهلی کوفر کرد که: به چ پاساو ییک کوفر هه لده بزیرن به سهر ئیماندا؟! ئنجا باسی کرد که چون ئاسمانه کان و زهوی و ههرچی له زهویدا هه یه بو مرؤفه کانی دروست کردوه، ئنجا دیاره دوا ی ئەوهی که خوا ی په روه ردگار ئاسمانه کانی دروست کردوون، زهوی ئاماده کردوه، ئەمجار (ئادهم) و (حه ووا) ی بابو دایکمانی له سهر داناوه (علیهما السلام)، دوا ی

ئوه دهفه رموی: که دیاره دواندن (خِطَاب) هکه له گه ل پیغه مبهری خاتمه ه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، به لام هه موو دواندنه کانی خوا له گه ل پیغه مبهری کۆتایی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، له گه ل ئۆممه ته که شیه تی، مه گه ر دواندنیك به به لگه یه ک تایبته کرابی به پیغه مبهروه و صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ئه گه ر نا هه رچی له گه ل موحه ممه دیه تی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له گه ل ئۆممه ته که شیه تی، دهفه رموی: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً﴾، واته: یاد بکه وه کاتیك پهروه ردگارت به فریشته کانی فهرموو: من جینشینیک له سه ر زه وی داده نیم، هه ئبه ته لیرده دا خوا که به فریشته کانی فهرموو، یانی: ئاگاداری کردوونه ته وه، نه ک پرسى پیکردبن! هه ندیک له توپژره وانی قورئان که به شیوه یه کی ساده و سه رکیل ته ماشای ئه م ته عبیره یان کردوه، گوتوو یانه: خوا راویژی پی کردوون! به لام خوا له وه به رزتره راویژ به غه یری خوی بکات، به لکو مه سه له هه ر ئه وه یه که ئاگاداری کردوونه ته وه و حیکمه تیش ئه وه بووه، که ئه وانیش قسه ده که ن و، خوی پهروه ردگاریش وه لامیان ده داته وه و له ئه نجامدا حیکمه تی ئه وه که خوا ئاده می کردوه به جینشینی خوی له سه ر زه وی، له ئه نجامی ئه م وتوو یژهی له نیوان خوی به رزو بی وینه و فریشته کانیدا، حیکمه ته که ده رده که وی، جا دیاره وه ک (ئیس تیف سار) و بو روون بوونه وه فریشته کان ده لین: ﴿اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ﴾، واته: چون که سانیک له سه ر زه وی داده نیی که ئاشووبی تیدا ده گپرن و خراپه ی تیداده که ن و خوینی تیدا ده رپژین؟! جا ئیا فریشته کان چۆنیان زانیوه که ئاده م و ه چه ی ئاده م خراپه له زه ویدا ده که ن و ئاشووبی تیدا ده گپرن، وه خوینی تیدا ده رپژین؟ توپژره وانی قورئان زور شتیان باسکرده، به لام مانای ده فی ئایه ته که کافیه و پپویست ناکات به ملا و به ولادا برپۆین، کاتی خوا به فریشته کانی فهرموو جینشینیک له سه ر زه وی داده نیم، دیاره تیشیگه یاندوون ئه و جینشینه کییه؟ واته: هاوکات له گه ل ئه و هه والپیدانه دا، خوا سَرَّوْشَتِ سروس تی ئه و جینشینه شی لی حالی کردوون، وه ئه وانیش له ناسنی سروس تی ئه و جینشینه وه، که ئاده م و خیزانه که ی، وه وه چه که یانه، هه ئیان هینجا وه، زانیویانه که به شه ریک به و شیوه یه ته رکیب بووبی، له نه فخه یه کی خوی و له ئه ندازه خاکیکی زه وی، وه هه ر کام له پالنه ری شه رو خیری تیدابن، هه تمه ن و پرای چاکه

خراپەش دەکاو خوینیش دەرپژێڕ لەسەر زهوی، جا کاتیک ئەوان دەلین: چۆن ئینسانیکی وا لەسەر زهوی دەکەیه جینشین؟! وه که دەلین: ﴿وَمَنْ نَسِخَ مُحَمَّدًا وَنَقَدِسُ لَكَ﴾، واتە: له حائیکدا که ئیمه به ستایش کردنته وه به پاکت دهگرین و بئ خهوشییت رادهگهیهنین، دیاره له پهنادا دهلین: ئیمه شایستهترین به بۆچوونی ئیمه له ئادەم، که ببینه جینشینی تۆ لەسەر زهوی، هه ئه ته لێرەدا مەبهستیان ئەوه نه بووه رەخنه له خوا بگرن!! چونکه فریشتهکان زۆر لهوه پاکترن و، زۆر لهوهش زانترن، که رینگا به خۆیان بدن رەخنه له خوا ﷺ بگرن، به لگه مەبهستیان ئەوه بووه که حیکمهتی ئەوهیان بۆ دەرکهوی، خواش (تبارک و تعالی) دهفهرموی: ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، واتە: ئەوهی من دهیزانم ئیوه نایزانن، یانی: دوايي بۆتان دهردهکهوی، که بۆچی ئادەم شایستهی ئەوهیه که جینشینی من بئ لەسەر زهوی، ئنجا خوی زانا حیکمهتهکهیان بۆ دهردهخاتو، له پێشدا ئادەم فیڕی هه موو ناوهکان دهکات (ناوی شتهکان)، ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾، دوايي ئەو شتانهی که ناوهکانیانی فیڕی ئادەم کردوه، پێشانی فریشتهکانیان دها ﴿شَمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ﴾، واتە: شتهکانی پێشانی فریشتهکاندا نهک ناوهکان، چونکه ناو پێشان نادری، وه به به لگهی ئەوهی دوايي دهفهرموی: ﴿فَقَالَ أَنِغُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، واتە: فهرمووی: ناوی ئەو شتانهم پئ بلین، ئەگەر راست دهکهن ئیوه شایستهترین، مانا وایه شتهکانی پێشان داو، چونکه ئەگەر ناوهکانی پێشاندابان، مانای وایه ناوهکانی فیڕدهکردن، ئەوانیش دیاره وهلامدهدهنه وهو دهلین: ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾، گوتیان: پاکیی بۆ تۆ، بیجگه لهوهی که تۆ فیڕت کردوین، ئیمه هیج زانیاری دیکه مان نیه، به راستی ههر تۆ زانای کاربه جیی، زانیاری فریشتهکان زانیارییهکی به خشراو (وهب)یه، زانیارییهکی وهدهسته پێنراو (کسبی) نیه، واتە: وهک فریشته ئینسان نیه، ئینسان خوا توانایهکی داوهتی بۆ خوی زانیاری وهدهست

بئینی، به لآم زانیاری فریشتهکان، زانیارییه که نه که مدهکات وه نه زیاد دهکات و زانیارییه که له لایه ن خواوه به خشراوه، خوا چهندی دابنی ههر نه وهندهیه، وه خوا ﷺ زانیاری نه وهی نه داوه ته فریشتهکان که ناوی شته کانی سه ر زهوی بزانی، بۆچی؟ چونکه له سه ر زهوی ناژین و پئویستییان به و زانیارییه نیه، خوای کاربه جی جوړه زانیارییه کی فیری فریشتهکان کردوه، که پئویستییان پئی ههیه، ئنجا خوا به ئاده م دهفه رموی: ﴿ قَالَ يَتَادُمُ انْتِهَمُ بِاسْمَائِهِمْ فَلَمَّا اَنْبَأَهُمْ بِاسْمَائِهِمْ ﴾، واته: فه رموی نهی ئاده م ناوی نه و شتانه یان پئی بلئی، ئنجا کاتی که هه وائی ناوه کانیانی پیدان، واته ئاده م لیرده دا ده بیته مامۆستا و فیرکه ری فریشتهکان، وه فریشتهکان ده بن به قوتابی له م مه سه له یه دا، ئنجا خوا ﷺ پئیان دهفه رموی: ﴿ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنِّيْ اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴾، واته: (خوا) فه رموی: من پئیم نه گوتن که نه ینی ئاسمانه کان و زهوی ده زانم و، ده زانم نه وهی ده ریده خه ن و نه وهی ده یشارنه وه (که بریتیه له وه که باسی خوۆتان ده که ن، که ئیوه هه میسه سه رگه رمی به دوورگرتنی خوان له که موکووری و ستایشکردن و به پاکگرتنی له عه یب و که موکووری بۆیه شایسته یی جینشینتی خواتان هه یه، وه نه وهی که ئاشکرایان کردوه، نه وه بووه که باسی ئاده میان کردوه که خراپه دهکات له زه ویدا و خوین ده ریژی) دیاره خوای پهروه ردگاریش نه یفه رموو نه ئاده م نه وه ناکات، به لآم خوای دادگه ر سه رنجی فریشته کانی بو نه وه راکیشاوه، که نه گه ر ئاده م و وه چه ی ئاده م خراپه یان له ده ست دیت، چاکه شیان له ده ست دیت، وه نه گه ر که موکوورییان هه یه، که بریتیه له هانده ری شهرو خراپه، نه وه فه زیله ت و ئیمتیا زیکیشیان هه یه که له ئیوه دا نیه! به لآم هه لبه ته فریشتهکان زانیویانه که حیکمه تیکی تیدایه که نه وان له گه ل نه وه شدا که هه میسه سه رگه رمی خوا په رستی و به ندایه تی و ته سه بیح و ته قدیسی خوان، به لآم خوا نایانکاته جینشین! ئیدی سه ره نجام خوا حیکمه ته که ی بو ده رخستن.

پاشان خوا ﷺ دواى نه وه به فریشتهکان دهفه رموی: ﴿ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ

اَسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا اِلَّا اِبْلِيسَ اَبٰى وَاَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴾، واته: وه یاد

بکهوه کاتیك به فریشته کانهان گوت: هه مووتان کړنووش بهرن بۆ ئادهم، هه موویان کړنووشیان برد جگه له ئیبلیس سه ریچی کردو خووی به زنگرت و له کافران بوو، به ته نکید لیږدها مه بهست له کړنووش کړنووشی ریزگرتنه نه ک کړنووشی عیبادت، که ته نیا بۆ خوا ده بردی، دیاره لیږدها فه رمان به فریشته کان کراوه و ئیبلیسش فریشته نیه، به لام له بهر نه وهی له نیو فریشته کانهان بووه بویه نه ویشی گرتوته وه، نه گه رنا ئیبلیس له (جن) ه، وه ک خوا فه رموویه تی: ﴿ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ... ﴾ ﴿ ۵۰ ﴾ الكهف، واته: وه کاتیك به فریشته کانهان گوت کړنووش بۆ ئادهم بهرن و کړنووشیان برد، جگه له ئیبلیس که له (جن) بوو، جا له فه رمانی په روه ردگاری لایدا. لیږدها خوا به راشکاویی ده فه رموی ئیبلیس له جندانه، وه پاشان ئیبلیس سه ریچی له فه رمانی خوا کرد، له حالیکدا که خوا له باره ی فریشته کانهوه ده فه رموی: ﴿ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾ ﴿ ۶ ﴾ التحريم، واته: سه ریچی له فه رمانی خوا ناکه ن و هه ر فه رمانیکیان پی بکری یه کسه ر جیبه جی ده کهن، که واته: ئەم دوو به لگه یه به سن بۆ نه وهی ئیسیات بیت که ئیبلیس له (جن) هو فریشته نیه، به لام هه ندیک له تو یژه رانی قورمان ده لئین: نه خیر ئیبلیس هه ر له فریشته کان بووه که ده فه رموی: ﴿ ...كَانَ مِنَ الْجِنِّ... ﴾ ﴿ ۵۰ ﴾ الكهف، واته: خووی شاردوته وهو خووی په نهان کردوه !! به لام له راستیدا رایه که یان بیه یزه، چونکه خوا ﷺ فریشته کانی وا خولقاندوه که سه ریچی لی ناکه ن، وه نه مان بیستوه هیچ فریشته یه ک سه ریچی له فه رمانی خوا کردی و، (هارووت و مارووت) یش که خوا دایبه زاندوون بۆ (بابل) و جادوویان فیری خه لک کردوه، نه وه به فه رمانی خوا بووه، واته: که جادووشیان فیری خه لک کردوه، خوا پیی فه رموون که جادوو فیری خه لکی بکه ن، بۆ نه وهی جادوو له گه ل موعجیزه ی پیغه مبه ران تیکه ل نه بی، که نه و کاته دیاره جوړیک له ئیلتیباس و تیکه لئی هه بووه له میشکی خه لکیداو پییان وابووه که موعجیزه ی پیغه مبه رانیش وه ک جادوو وایه، بویه خوا نه و دوو فریشته یه ی ناروون جادوو فیری خه لک بکه ن، بۆ نه وهی دیار بی جادوو چییه؟ وه

له گه ل موعجیزه ی پیغه مبهرا تیکه ل نه بیته، که واته: نه و دوو فریشته یه که ناویان (هارووت و مارووت) بووه، و نه بی سهر پیچییان له فرمانی خوا کردبی، به لکو نه و کارهشیان ههر به فرمانی خوا کردوه، به لئ فریشتهکان هه موویان کړنووش ده بن جگه له ئیبلیس، ئیبلیس سهر پیچی کرد له فرمانی خواو خوی به زلگرتو له کافران بوو، وه له و رۆژه شه وه ئیبلیس ئیعلانی دوژمنایه تییه کی سهر سه ختی کرد، له گه ل ئادم ﷺ وه خیزانه که ی، وه وه چه یه ی که لییان په پیدا ده بیته.

ننجا خوا ﷺ ده فرموئ: ﴿ وَقُلْنَا يَتَّادُمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾، واته: وه گوتمان نه ی ئادم خوت و هاوسه ره که ت له به هه شتدا نیشته جی بن و له ههر شتی و له ههر کوئییه ک ویستتان به خووشی و فراوانی لی بخون، به لام توخنی نه م دره خته نه که ون، نه گه رنا له سته مکاران ده بن. هه لبه ته لی رده ا یه که مجاره باسی هاوسه ره که ی ئادم ده کری، که له سوننه تی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه، ناوی (حه ووا) یه، به لام له قورئاندا ناوه که ی نه هاتوه و بهس ههر ده فرموئ هاوسه ره که ی، جا جی سهرنج نه وه یه که خوا پیشر باسی چونبه تی دروستبوونی (حه ووا) ی نه کردوه و یه کسه ر باسی نه وه ی کردوه، که هاوسه ره که شی له به هه شتدا له گه لیدا بووه، جا ههر چه نده هه ندیک له زانایان ده لئین: له په راسوی چه پی ئادم حه ووا دروست بووه، به لام له راستیدا نه و قسه یه هی ته وراتی گو رراو^(۱) (التوراة المحرّفة) یه و له ویدا نه و مه سه له یه به راشکاوی باسکراوه و نه و جو ره زانایانه له و بیان وه رگرتوه، وی به هیج جو ریک له قورئان نه وه ناگه یه نی، بو وینه: یه کی که له و ئایه تانه ی که له و باره وه ده دوین نه م

(۱) پروانه: (التفسیر التطبیقی للکتاب المقدّس)، العهد القديم، سفر التکوین الإصحاح: ۲/۲۱، ص (۱۱)، که له ژیر ناو نیشانی (خلق المرأة) ده لئین: (فأوقع الربّ الإله آدم في نوم عمیق، ثم تناول ضلعاً من أضلاعه وسدّ فکائها باللحم)، واته: ننجا پهروه ردگاری په رستراو خه ویکی قوولی له ئادم خست، پاشان یه کی که له په راسوه کانی دهر هینا و شوینه که ی به گوشت پر کرده وه. تی بی نی: نه و نوسخه یه ی: (الکتاب المقدس) که من لی نه قل ده که م چاپی سالی: (۲۰۰۲) شرکه ماستر میدیا، چونکه نوسخه کانی زور جار جیاوازن.

ئایه ته یه: ده فهرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أُنْتَقُوا رَبَّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا...﴾ النساء، واته: ئه ی خه لکینه! پاریز له و په روهردگار هتان بکهن، که هه مووتانی له نه فسیک دروستکردوه و هه ره له خویشی هاوسه ره که ی دروستکردوه، دیاره وشه ی: ﴿مِنْهَا﴾، واته: له و نه فسه، (نه فس) (مُؤْتَتْ) هه مه به ست پی پی رووحی ئاده مه، ئاشکرا شه (حه ووا) له رووحی ئاده م جیانه بوته وه، چونکه رووح به ش نابیت! که واته: یانی: له جینسی ئه و نه فسه و له جینسی ئه و رووحه و، له جینسی رووح و نه فسی ئاده م خوا (حه ووا) شی دروستکردوه، که واته: ئه وه ئایه ته که موزور ئه وه ناگه یه نی که (حه ووا) له ئاده م حیا بوویته وه، ئنجا ئه و فهرمایشتانه ی پیغه مبه ریش ﷺ که باسی ئه وه ده کهن، ئه وه مه به ست پییان (تَشْبِيه) کردنی ئافره ته به په راسو وه وه، بو وینه: ده فهرموی: ﴿إِنَّ الْمَرْأَةَ كَالضَّلْعِ﴾ (رواهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۳۶۲۹)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ {، واته: ئافره ت وه که په راسو وایه، وه له فهرمووده یه کی دیکه دا که (بخاری و مسلم) هیئاویانه، ده فهرموی: ئافره ت له په راسو و دروستکراوه^(۱)، واته: ئافره ت له شیوه ی په راسو ودا دروستکراوه، له چ روویکه وه؟ له و رووه وه که په راسو وه کان لارن و به هوی لاریه که شیانه وه توانیویانه قه فه زه ی سینگ دروست بکهن، به هه مان شیوه ئافره تیش لاره، له و رووه وه که عاتیفه ی به سه ر عه قلیدا زاله، ره حم و به زه ی زیاتره له عه قل و بیرو هوشی، چونکه ئه رکیک که به ئافره ت سپیردراوه، زیاتر پیویستی به عاتیفه و به زه ی هه یه، ژن پیویستی به وه هه یه عاتیفه و به زه ی و سوزیکی زوری هه بی، ئه گه رنا ئه رکی مالداری و ئه رکی مندال به خیو کردنی بو به ریوه ناچیت، که واته: له هه دیسه کانی شدا ئافره ت ویچوو (تَشْبِيه) کراوه به په راسو، نه که بلین: ئافره ت له په راسو و دروست کراوه، ئنجا دیاره فهرمووده که باسی هه ووا ناکات به تاییه تن به لکو باسی ئافره ت ده کات به گشتی و ده فهرموی:

(۱) ئه مه ش ده فی فهرمووده که یه: ((استوصوا بالنساء خیراً، فَإِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلْعٍ، وَإِنْ أَعْوَجَ شَيْءٌ فِي الضِّلْعِ أَعْلَاهُ، فَإِنَّ ذَهَبَ تَقِيمُهُ كَسَرْتَهُ، وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ، فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا)) البخاری: ۵۱۵۸، و مسلم: ۱۴۶۸ .

(خُلِقَتِ الْمَرْأَةُ)، نهك (خُلِقَتِ حَوَاءُ)، بۆیه هیج دهقیکی قورئان سوننه تمان به دهسته وه نیه بلی: (حهووا) له ئادهم دروست بووه، یاخود له پهراسووی ئادهم دروست بووه، بهلام ئه وه له ئیسرائیلیاتدا ههیهو له تهوورات و هاووینه کانیدا باسکراوه، بهلام له قورئان و سوننه تدا شتی وانیه.

بهلی خوا ﷺ پیی فهرموون له ههرشتیک و له ههر کوپیهك دهتانهوی له بهههشتدا رابویرن و بههرمه نندن له نازو نیعمه ته کان به فراوانیی، بهلام یهك درهختی لی قهدهغه کردن و فهرمووی لهم درهخته مهخۆن، جا ئایا ئه م درهخته چییه؟ توپژهرانی قورئان له وباره وه زۆر شتیان گوتوه: یهك دهلی: سیوه، یهك دهلی: ترییه، یهك دهلی: گهنمه... هتد، بهلام له راستیدا ئه و قسانه هه موویان زیادن، مادام قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ (واته: وه حی) نه یفه رموویت، ئه وی دیکه هه مووی (تفهنگ به تاریکیه وه نانه)، ئنجا هیج شتیکیش په کی له سه ر ئه وه نه که وتوه، ئه گه رنا خوا ی پهروه ردگار باسی ده کرد، ئه م ما ئه گه ر له تهوورات و ئینجیلدا شتیك باس کرابی، ئه وه بیگومان جیی پشت پیبهستن نیه، گرنگ ئه وه یه که خوا درهختیکی لی قهدهغه کردوون و فهرموویه تی: لیی مهخۆن! جا ئایا یهك تا که درهخت بووه، یاخود جوړه درهختیک بووه؟ هه ندیک له توپژهرانی قورئان دهلین: جوړه درهختیک بووه، خوا ی پهروه ردگار دانه یه کی له و جوړه درهخته پێشانی (ئادهم) و (حهووا) داوه و فهرموویه تی له وه مهخۆن، بۆیه شه دوا یی شهیتان فیلی لیکردوون و گوتوویه تی: خوا فهرموویه تی: له و درهخته مهخۆن، بهلام ئه گه ر هه ر له و جوړه له درهختیکی دیکه بخۆن، قهیدی ناکات! جا هه ندیک دهلین: له و رووه وه ئه وانیش به و (تاویل) ه له خشته چوون، دیاریشه شهیتان سه ره نجام خونخوته یان بۆ دهکات له و درهخته قهدهغه کراوه یان پی دهخوا، وه به خوار دنیسیان له و درهخته قهدهغه کراوه، وهك خوا ی دادگه ر پێشتریش پیی گوتبوون، که دهبنه سته مکار، که سیکیش سته مکار بیته شایسته ی ئه وه نیه که له بهههشتی خوا دابی، بۆیه سه ره نجام موسته حه قی ئه وه دهبن که خوا له بهههشت ودهریان بنی، وهك دهفه رموی: ﴿ فَأَزَلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ﴾، واته: شهیتان خلیسکاندن به هوی ئه و درهخته وه وه له وهی تییدا بوون وه ده رینان،

دیاره شهیتان ئهوانی له بهههشت دهرنه کردو خوای بهرزو مهزن دهریکردن، بهلام چونکه نهو گوناوهی شهیتان پیی کردن و نهو ههلهیهی شهیتان پیی کردن، هوکاری ئهوهبوو که خوا سزایان بدات بهوهی که له بهههشت دهریانکات، خوای کاربه جی خودی شهیتانی به دهرکهری ئهوان داناوه له بهههشت.

ئنجأ خوا ﷻ به (ئادهم و حه ووا)ی فهرموو، وه به ئیبلیسیشی فهرموو، وهك له سیاقی ئایه تهکان که له شوینهکانی دیکهدا هاتوون، دهردهکهوئی، به هه موویانی فهرموو: له بهههشت وه له ئاسمان بچه خوار ﴿ أَهْبَطُوا مِنْهَا ﴾، چونکه ئهم ﴿ مِنْهَا ﴾ به هه بهههشت دهگریتهوهو، هه م ئاسمانیش دهگریتهوه، واته ئاسمان و بهههشت به جی بیلن، بچن بو سهر زهوی وه لهوئی نیشته جیبن تا ماوهیهك، وهك له ئایه تی دواتردا دهفهرموئی: ﴿ وَقَلْنَا أَهْبَطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴾، وه پیمان گوتن: دابهزن هه ندیکتان دوژمنی هه ندیکتان، لهو زهویدا نشینگه و گوزهرانیکتان دهبی تا کاتیکی دیاریکراو، که دیاره مه بهست پیی دوژمن بوونی ئیبلیسه بو ئهوان، ئیبلیس که بوخوی ئیعلانی دوژمنایه تی و دژایه تی خوئی کردوه، وه ئه گهر مه بهست وه چهی ئاده میش بی، واته وه چهی ئادهم که کافرهکانن دژی ئیمانداران، وه زالمهکان دژی مهزلوومهکانن، بهلام دیاره خوا ﷻ ناوا له ئادهم ناگهری و ئیهمالی ناکات، به لکو چهند وشهیهکی فیرکردن که ریگای په شیمان بوونه وهی پیشانندان وهك، دهفهرموئی: ﴿ فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴾، ئادهم چهند وشهیهکی له پهروهردگار خوئی وهرگرتن و ئه ویش تۆبهی لیوهرگرت، بیگومان نهو زور تۆبه وهرگری میهره بانه. مه بهست له (کلمات) چهند وشهیهکه که به کاریان بینی تا بگهرپته وه بو لای خواو په شیمان ببیته وه، جا ته ماشا بکه ن! خوا ﷻ چهنده بهرهمه له گه ل بهندهی خوئی دا، له حالیکدا که پیی فهرموون لهو درهخته قه دهغه کراوه مهخون و ئهوان فهرمانی خوای خویمان شکاندوهو به قسهی دوژمنی خوایان کردوه که (ئیبلیس) ه، له گه ل ئه وهشدا خوا ﷻ له گه لیان بهرهمه و چهند وشهیهکی

فیرکردن که چۆن خۆیان له گوناح پزگار بکهن؟ وه چۆن بگه پینه وه بو لای خوای پهروهردگاریان، بوئه وهی خوا لییان خوش بی؟

جا تووژهرانی قورئان زۆربه یان له سه ره ئه وهن که ئه وه وشانه ئه وانهن، که له سووره تی (الأعراف) دا هاتوون، که ده فه رموی: ﴿ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَنَا

تَعْفُرٌ لَنَا وَتَرْحَمَةٌ لِنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾ (۳۳) ، واته: (ئادهم و حه ووا)

ههردووکیان گوتیان: پهروهردگارمان ئیمه سته ممان له خۆمان کرد، وه ئه گه ره توو لیمان نه بووری وه به زه بیته پیماندا نه یه ته وه، بیگومان ئیمه له زیانباران ده بین. ئه وه وشانه یان گوتن وه خوای به خشنده له ههردووکیان خوشبوو. جاریکی دیکه

خوای تاك وپاك باسی دابه زینیان دهکات: ﴿ قُلْنَا أَهْطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَمَا يَا تُبِينَكُم مِّنِي

هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَاىَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ ، پیمانگوتن هه مووتان لیی

بچه ده ری و شو پینه وه بو زه وی، چونکه: (هبوط) ئه وه یه که مرؤف له سه ری

بیته خواری، وهك پیشتر باسمان کرد له ئاسمان و به هه شت ده رکران و په وانیه سه ر

زه وی کران، که دیاره هه م له رووی ماددییه وه له ئاسمانه وه بیته سه ر زه وی، مانای

وایه (هبوط)ه، هه م له رووی مه عنه و ییه وه له ژیانى نیو به هه شت که هه رچی

نازو نیعمه ته تییدایه، هه رچی خوشییه تییدایه، له گه ل له ژیانى سه ر زه وی که

ده بیته به ئاره قی نیوچه وانى خویمان خویمان بزینی، ئه وه ش دیسان هاتنه

خواریکی مه عنه و ییه، هه لبه ته له ئه نجامی گونا هیشدا تووشی ئه وه بوون، بویه

ئه وه جوړیکه له دابه زینی مه عنه و ییش، ئنجا خوا ﷻ هه والی پیدان ﴿ فَمَا

يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَاىَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ ، جا که هه رکاتی

له منه وه ری نما ییتان بو هات، واته: به پیغه مبه رانی خو مدا (عليهم الصلاة

والسلام) په یام و کتیبم بو ناردن، ئه وه هه رکه س به دواى ری نما یی من بکه وی،

نه ترسی ده بیته و نه غه م و په ژاره ی ده بیته، واته بی ترس ده بیته له ئایینده ی خو ی

که خوا سزای بدات، وه غه م و په ژاره شی نابیته بللی ژیانه که م له ده سته چوو، چونکه

ژیانه دنیا ییه که ی له ده ست ناچی، به لگو به ژیانه که ی به هه ره مه نده، وه ترسیشی

نیه له سزاو جه زه بهی خوا چونکه نه وهی فه رمان به ربی بو خواو فه رمانی خوای په روه ردگار جی به جی بکات، خوا (تبارک و تعالی) ریژی ده گری و سزای نادا، به لکو ریژی ده گری و ژیا نی هه می شه یی به هه شتی پی ده به خشی، به لام نه وان ه ی که بی پروان و ئایه ته کانی خوا به درو بزنان دیاره نه وان ه دهن به ها وه ل و خوا وه نی دۆزه خ وه به هه می شه ی تییدا ده می ننه وه: ﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ (۳۹).

چه ند مه سه له یه کی گرنگ

مه سه له ی یه که م: وهک با سمان کرد خوا ﷺ که به فری شته کانی فه رموو ه: جین شینی ک له سه ر زه وی داده نی م، وی ستوو یه تی نا گاداریان بکاته وه، نه ک پرس و راوی ژیان پی بکات دا خو ده لئین چی؟! چونکه خوا ﷺ راوی ژ به دروست کرا وه کانی ناکات، که سی ک راوی ژ ده کا به غه یری خو ی، که زانیاری خو ی ته وا و نه بی ت و، بیه وی به زانیاری خه لک زانیاری ناته وا وی خو ی ته وا و بکات، یان عه قلی ناته وا وی خو ی ته وا و بکات، به لام خوا ی په روه ردگار که هه موو شتی ک ده زانی، پی ویستی به زانیاری که س نیه، وه بو خو یشی زور به راشکاوی به روونی له سو وره تی (الانبیاء) دا فه رموو یه تی: ﴿ لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ ﴾ (۲۳)، واته: پرس یاری لی ناکری له وهی که ده ی کات و که س ناتوانی په خنه ی لی بگری و پرس یاری لی بکات نه که س هه قی نه وهی هه یه نه که س یش له و ئاسته دایه، به لکو نه وانن که لی یان ده پرس ری ته وه.

مه سه له ی دو وه م: ئاده م جین شینی خوا یه، جا هه ندی له تو ی ژ ره وان ی قور ئان گو تو ویانه: چۆن ده بی ئاده م جین شینی خوا بی ت؟! له حال ی کدا که خوا خو ی هه می شه زین دو وی مشور گری (الحي القيوم) ه، نه شمرد وه تا کو جین شینی له شوینی خو ی دابنی! به لام له راستیدا نه وه قیاس کردنی به دیه ینه ر (خلق) ه له سه ر دروست کرا و (مخلوق)، چونکه دروست کرا وه کان یان له به ر نه وه ی بی توانا (ضعیف) ن، یان له به ر نه وه ی که دهرن، جین شین له شوینیان داده نی ن، به لام

خوایا له هیچ کام له سیفەتەکانیدا له مەخلووقەکانی ناچن، وەك فەرموویەتی: ﴿... لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ...﴾ (۱۱) الشوری، واتە: هیچ شتێك وەك خوا نیە، وە خوا وەك هیچ شتێك له دروستكراوەكانی نیە، جا دیارە لە خەلیفە دانانیشتدا بە هەمان شیوە، ئنجا ئەگەر ئادەم جینشینی خوا نەبێ، دەبێت جینشینی كۆ بێت؟ هەندێك دەلێن: جینشینی (جن)ە، بەلام ئەووە راست نیە، چونكە جینن و ئینسان پێكەووە هاتوونەتە سەر زەوی، وەك خۆای بێ وینە لە سوورەتی (البقرة) دا دەفەرموێ: ﴿وَقَلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾ (۳۶)، واتە: وە گوتمان: دابەزن هیندیكتان دوژمنی هیندیكتان... بەلێ، ئادەم و ئیبلیس بەیەكەووە دابەزیوونە سەر زەوی و زەوییان ئاوەدان كردۆتەووە، كەواتە: جند^(۱) له پێش ئادەم لەسەر زەوی نەبوون، تاكو ئینسانەكان ببەنە جینشینی ئەوان، ئەمە یەك.

دووم خۆ جینن سەر زەوییان بەجێنەهێشتووە تا بلێن ئینسان هاتۆتە جیان، بەلكو ئەوانیش هەر لەسەرەتاوە لەگەڵ مەرۆف پێكەووە لەسەر زەوی نیشتهجیبوون، ئنجا ئەگەر ئادەم بووبا بە جینشینی (جن)، ئەووە مەقامیكى هیندە بەرز نەبوو كە فریشتەكان خۆزگەى پێ بخوازن، چونكە (جن) مەخلووقێكن لەخوار ئینسانەووە، بە بەلگەى ئەووەى كە خوا هیچ كام لە پیغەمبەرانى لەوان نەناردوون، پیغەمبەران هەموویان لە ئادەمیزادن، لە كاتیكدا كە پیغەمبەران بوو ئینسان و (جن) هاتوون، كەواتە: ئینسان مەخلووقیكى بەرزترە لە (جن) {وەك لە كتیبی: (خوایەرستی ئیسلامی) لە بەرگی یەكەمدا، بە تەفصیل باسەم كردووە}.

مەسەلەى سێیەم: فریشتەكان چۆن زانیان كە ئادەم و وەچەى ئادەم لەسەر زەوی ئاشووب دەگێرن، خوین دەپێژن، خراپە دەكەن؟ هەندێك دەلێن: ئەووە لەبەر ئەووەى پێش ئینسان (جن) هەبوون لەسەر زەوی و خراپەیان كردووە، بۆیە

(۱) هەركام لە وشەى (جینن) و (جند) لە كوردەوارى دا بوو (جن) بەكاردێن، هەندێكیش وشەى (پەرى) بوو (جن) بەكاردێن، بەلام من پێم وایە، پەرى تەرجەمەى (خۆزى) یە.

گوتوويانە: ئەوۋى كە بىيىتە جىنشىنيان ئەوۋىش وەك ئەوان خراپە دەكات، بەلام وەك پىشتر گوتەم لەراستىدا (جن) لەپىش ئىنسان لەسەر زەوى نەبوو، وە ھىچ پىويستىش بەو ناكات، چونكە ھەر كە خوا فەرموويەتى ئادەم لەسەر زەوى دەكەمە جىنشىن، يەكسەر بۆشى پىناسە كر دوون، ئادەم كىيە؟ وە چۆنە؟ چۆنىيەتى پىكھاتەكەى و رووح و جەستەكەى چۆنە؟ چۆن ھەم خىرى لەدەستى، ھەم شەرى لەدەستى! ئىدى لەوۋە فرىشتەكان ئەوھيان ھەلپىنجاو، كە ئىنسان خراپەكردى لە باردا ھەيە.

مەسەلەى چوارەم: ھۆكارى شايستەى ئادەم و وەجەكەى، بۇ ئەوۋە كە بىنە جىنشىنى خوا لەسەر زەوى، ئەوۋبووۋە كە زانىارىيەكەيان ھەيە كە فرىشتەكان نيانە، وە لەراستىدا ئەو زانىارىيە برىتتە لەوۋە كە ئىنسان بۆخۆى وەدەستى دىنى كە لەرپى بەكارھىنانى عەقل و پىنج ھەستەكانەو، زانىارى و ئەزموون وەدەست دىنى، زانىارى بە شتە ماددىيەكان وەدەست دىنى، وە خوا ئەو جۆرە توانايەى نەداوۋتە فرىشتەكان، وە ئەوۋەش بۆمان دەردەخات كە بەراستى زانىارى مەقامىكى زۆر بەرزى ھەيە لە خودى خۆيدا، چونكە خوا ﷻ بۇ ئىسپاتى ئەوۋە كە ئادەم شايستەى ئەوۋەى جىنشىنى بىت لەسەر زەوى، ئەوۋبووۋە كە زانىارى ئادەمى كرده بەلگەو ئادەمى كرده بە مامۇستاي فرىشتەكان، ئنجا دوایی بە فرىشتەكانى فەرموو: كرنووشى رىزگرتن بۇ ئادەم بەرن، وە كرنووشى فرىشتەكان بۇ ئادەم بە دىنيايەو، كرنووشى رىزگرتن و كرنووشى تەحييەو سلاو لىكردنە، چونكە لە قورئاندا كرنووش ھەر ئەوۋە نىە سەر بچەيە سەر زەوى، بەلگەش لەوبارەوۋە ئەم ئايەتەيە كە دەفەرموى: ﴿ **أُولَئِكَ يَرَوْنَ إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَنْفِيئُوا ظُلْمَهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ** ﴾ ﴿ ۴۸ ﴾ النحل ، واتە: ئايا نابىنن بۇ ھەر شتتېك كە خوا دروستى كرده، سىبەرەكەى لەلای راستو چەپ كرنووشى دەبا وە بە ملكەچى سەجدە دەبا بۇ خوا، وەك دەبىنن: كە دارو درەختو شتى دىكەش كە دەنوشتىنەوۋە بەملاو بەولادا دەچن، خوا ئەوۋەى داناوۋە بە كرنووش بردن، واتە: ھەر ئەسلى چەمىنەوۋە دوولا ھاتنەوۋە

نووشتانەو، بە سەجدە لەقەئەم دراود، ھەروەھا لە سوورەتى (يوسف) لە ئايەتى (۱۰۰)دا، دەفەرموئ: ﴿ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ... ﴾، واتە: بابو داىكى بەرزكردەو بەسەر كورسىيەكەى و ئەوانىش بۆى كەوتنە كرنووش، جا ديارە لەسەر كورسى سوجدە نابردئ، بەلكو دەستيان بۆ بەسىنگەو و ناو، يان خۇيان چەماندۆتەو، كە ئەو جۆرئك بوو لە تەحىيەو سلاو.

مەسەلەى پىنجەم: كرنووش نەبردنى ئىبلىس بۆ ئادەم ﷺ بەھۆى خۆ بەزلگەرييەو بوو، وەك لەم رستەيەدا دەردەكەوئ: ﴿ أَلَمْ يَأْتِ الْكُفْرِينَ ﴾ وە بە ھۆى ھەسەدەو بوو، وەك لە سوورەتى (الإسراء)دا دەفەرموئ: ﴿ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ ... ﴾ (۲۳)، واتە: ئايا ئەم دروستكراو دەبىنى كە بەسەرمندا ريزت ليگرتو! واتە ئىبلىس ھەم خۆ بە زلگىرى ھەبوو، ھەم ھەسوودىي ھەبوو، بۆيە زانايان دەئىن: يەكەمىن دوو گوناھئك كە لە ئاسمان كراون برىتى بوون لە خۆ بەزلگىرى و ھەسوودىي، ئەو دوو سىفەتە بە راستى دوو سىفەتى زۆر خراپن، ھەروەك يەكەمىن گوناھئش كە لەسەر زەوى كرا، ئەو بوو كە كورەكەى ئادەم ئەوەى كە سەدەقەكەى قەبوول نەكرا، ھەسوودىي بە برايەكەى برد، وە لە ئەنجامدا كوشتى.

مەسەلەى شەشەم: ئەو باغە كە ئادەمى تىدا نىشتەجىبوو، ئايا مەبەست پىي چىيەو لە كوئىيە؟ سەرەتا دەئىين: (جَنَّةٌ)، واتە: باغ و بىستان، وە وشەى: (بەھەشت) وشەيەكى كوردەوارىي خۇمانە بۆ باغ و بىستان بەكارى دىنين، واتە: بەھەشت ناو بۆ ئەو باغە يان ئەو شوئىنە خۆشەى، كە خوا بۆ ئيماندارانى داناو، ئەگەرنا ئەسلى وشەى (جَنَّةٌ) لە قورئاندا، وە لە زمانى عەرەبىدا، واتە باغ و بىستان و گول و گولزار، جا ھەندئك لە زانايان گوتوويانە: ئەو باغە باغئك بوو لەسەر زەوى كە لە شوئىنكى بەرزبوو، نەك ئەو بەھەشتە بىت كە دوايى ئيمانداران دەچنە نىوى، وە لەوبارەو چەند بەلگەيەكيان ھىناوئەو، يەكئك لەوانە دەئىن: لەو بەھەشتەدا ھىچ شتئك لە

ئینسان قەدەغە نیە، بەلام لەو باغەدا خوا درەختیکی لی قەدەغە کردوون، که لیی نەخون، هەرودها چەند بەلگەیه که دیکەش دیننەوه، بەلام لەراستیدا هەموو ئەو بەلگانهی هیناویاننەوه، بایی ئەوه ناکەن که ئیسپاتی ئەوه بکەن، ئەو شوینە بەهەشت نەبووهو، باغیک بووه لە باغەکانی سەر زهوی، لەبەرئەوهی خوا که باسی ئەو باغەمان بو دەکات، وەسفی ئەو باغە بەسەر هیچ کام لە باغەکانی سەرزهویدا ناچەسپی، بو نموونه: خوی پەروردگار دەفەرموی: ﴿إِنَّ

لَكَ إِلَّا جَمْعٌ فِيهَا وَلَا تَعْرِى ﴿۱۱۸﴾ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿۱۱۹﴾ طه، واتە: ئەى ئادەم تۆ لەو باغەدا نەبرسیت دەبی و نە رووتیش دەبی، وە نە تینووت دەبی نە گەرماشت دەبی، دیارە باغی وا هەرگیز لەسەر زهوی نیە!

مەسەلەى حەوتەم: ئایا شەیتان چۆن توانی بچیتە نیو بەهەشت، تاكو خوتخوتەیان بو بکات؟ لە وەلامدا دەلیین: جارێ دەگونجی شەیتان نەچووبی، چونکە دەفەرموی: ﴿فَسَوْسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ... ﴿۱۲۰﴾ طه، یانی شەیتان وەسودەسى بو کرد، هەلبەتە شەیتان دەتوانی لە دوورەودەش خەیاڵات و خوتخوتەى خوی بختە دلی ئینسانەوه، ئنجا ئەگەر چووبیش، ئەوه دیارە خوی کاربەجی بەمەبەستی تاقیکردنەوهی ئادەم بواری داوه، شەیتانیش تا ئەوکاتە هەر لە ئاسمان بووهو دانەبەزینراوه بو سەر زهوی، کەواتە: دەرفەتی هەبووه بچیتە بەهەشت، لەوی خوتخوتەو خەیاڵات بەدلی ئادەم و هاوسەرەکەیشی دابینی.

مەسەلەى هەشتەم: شەیتان وێرای وەسودەسه، وەك لە ئایه ته کاندە دەرەکهوی، قەسەشی لەگەل (ئادەم و حەووا) دا کردوهو، وتووێژی لەگەلدا کردوون، چونکە خوا دەفەرموی: ﴿فَسَوْسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاءٍ تَهُمَا وَقَالَ مَا نَهَكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَکَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿۲۰﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّصِيحِينَ ﴿۲۱﴾ الأعراف، واتە: ((جا شەیتان بو ئەوهی ئەو ئەندامانەیان که پێیان ناخۆش بوو دەرکەون و لییان شیرابوونەوه بۆیان دەربخات، خوتخوتەى بو کردن و پێی گوتن: خوا بۆیه ئەوهی لی قەدەغە

کردوون، نه وهك ببن به دوو فریشته، یان به هه می شه یی بمیننه وه ﴿۲۰﴾ وه سویندی بو خواردن که من دل سو زتانم ﴿۲۱﴾ ئیدی سه ره نجام فریویدان، مانا وایه ئیبلیس روو به رووش چوووه قسه ی له گه لدا کردوون.

مه سه له ی نو یه م: نه وه ی جیی سه ره نجه نه وه یه که له ته ورات و له ئینجیلیدا

باس دهکات، که شهیتان پی شی (حه ووا) ی فریودا ئنجا (حه ووا) ش ئاده می فریودا، به لام له قورئاندا هه می شه هه ردووکیان پیکه وه باس دهکات، وهك ده فـه رموی: ﴿ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ

وَرَقٍ الْجَنَّةِ ﴾ ﴿۲۲﴾ الأعراف، واته: جا کاتی لییان خوارد عه وهرتی خو یانیان بو

دهرکه وتو، گه لای دره ختیان به خو یانه وه چه سپاند بو نه وه ی عه وهرتی خو یان بشارنه وه، وهك دیاره هه ردووکیان به یه که وه باس دهکا، وه له کاتی تۆبه کردنه که شدا ده ئین: ﴿ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا ... ﴾ ﴿۲۳﴾ الأعراف، واته:

پهروه ردگارمان سه ته ممان له خو مان کرد ... که واته: هه ندیك له نوو سه ره عه لمانییه کان که باسی نه وه ده که ن، ده ئین: دین ئیسلام به سه رچا وه ی گوناح و تاوان ده زانی، چونکه ده ئی (حه ووا) شهیتان فریوی داوه و دوایی (حه ووا) ش ئاده می فریو داوه! قسه که یان پووچ و بی بنه مایه، چونکه له راستیدا نه وه قسه ی دین نیه و قسه ی نه و کتیبانیه که ده ستکاری کران، که ته ورات و (ئینجیل) ن، به لام له کتیبی سه لامه ت و پاریزراوی خوای پهروه ردگاردا، که قورئانه، هه ردووکیان به خه تابار داده نی ت و ده ئی: هه ردووکیان پیکه وه لییان خواردوه و، عه وهرتی هه ردووکیان ویکرا ده رخوا وه، هه ردووکیان به یه که وه ش په شی مان بوونه وه ! له (ته ورات) له (سیفری ته کوین) دا^(۱)، باسی نه وه مه سه له یه

(۱) پروانه: (التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس) العهد القديم، سفر التکوین، الإصحاح: ۳، ص: (۱۲، ۱۳) که باس دهکات چون (مار) حه ووا ی فریودا وه له میوه ی دره خته قه ده غه که ی خواردوه و پاشان داویه تی به ئاده م و نه ویش لیی خواردوه ده ئی: (... قطفت من ثمرها وأكلت، ثم أعطت زوجها أيضاً فأکتل معها...).

دەكات و باسى ئەوھش دەكات كە ئەو درەختەى قەدەغە كراوھ (ئادەم) و (حەووا) لىي بخون، درەختى زانىنى چاكە و خراپە بووھ، واتە درەختى (علم) بووھ ! يانى: خواى كاربەجى زانىارى فيربوونى لە (ئادەم) و (حەووا) قەدەغە كردوھ !! ھەلبەتە ھۆكارىكى گىرنگى سەرھەلدانى عەلمانىيەتەش لە رۇژئاوا وەك رەوتىكى دژى ئايىن، ئەو مەسەلەيە بوو، چونكە ئەوھتا لە تەووراتدا دەلى: خوا درەختى زانىنى لە (ئادەم) و (حەووا) قەدەغە كردبوو كە لىي بخون^(۱) ! بەلام لە ئىسلامدا نەك ھەر شتى وانىھ، بەلكو بە پىچەوانەوھ لە ئىسلامدا دەلى: خوا ئادەمى فيرى زانستىك كرد كە فرىشتەكان نەياندەزانى، بۇيە شايستەى ئەوھ بوو جىنشىنى خوا بىت! بۇيەش سىكۇلارىزم و بىدىنىي، ئەگەر لە رۇژئاوا زەمىنەى ھەبىت لەبەر ئەوھى دىنەكەيان دژى عىلم بووھ، دىنىكى ئەفسانەيى و تىكدراوھ، ئەوھ لەراستىدا لە ئىسلامدا پىچەوانەيە. ديسان ھەر لە (تەورات)دا لە (سىفرى تەكوين) لە بەشى سىيەمىدا باسى بابەتىكى دىكەى ئەفسانەيى دەكات، دەلى: {كاتىك ئادەم و ھاوسەرەكەى گوپيان لە دەنگى خوا بوو كە لەكاتى بەرەبەياندا لە نىو بەھەشتدا پىاسەى دەكرد، خۇيان لەنىو درەختەكاندا پەنھان كرد، وە خوا بانگى ئادەمى كرد: ئايا لە كوئى؟ ئەوئىش گوتى: كە گويم لە دەنگى تۆ بوو لە نىو باغدا ترسام، چونكە رووتەم بۇيە خۇم شاردەوھ، ئەوئىش (خوا) لىي پرسى: كى پىي گوتى كە تۆ رووتى؟ مەگەر لەو درەختەى كە گوتم لىي مەخۇ خواردووتە؟ ئادەم گوتى: ئەو ژنەى كە پىت دابووم لە بەرى ئەو درەختەى دامى و خواردم، ئنجا خوا فەرمووى: ئىستا ئادەم بەھوى زانستى چاكە و خراپەوھ، وەك يەككە لە ئىمەى لىھاتوھ، جا نەوھك دەستى بگاتە درەختى ژيان و لەوئىش بخوات و بۇ ھەمىشە بمىنىتەوھ، بۇيە خوا

(۱) كە دەلى: (... فأكل معها فانفتحت للحال أعينهما فأدركا أنّهما عريانين...) العهد القديم، الإصحاح: ۳ / ۶، ۷، ص(۱۳)، لە شەرھەكەشىدا گوتراوھ: (أراد الشيطان أن يُبينَ لحواء أنّ الخطيئة لذيدة، فمعرفة الخير والشر تبدو مرغوبة...)، كەواتە: بە پىي تەورات: ئەو درەختەى سەرھتا حەووا لىيخواردو پاشان دەرخواردى ئادەمىشى دا ، درەختى زانىنى خىرو شەر بووھ !

له باغی (عدن) دەریکرد، تاكو لهسەر ئهو زهوییهی که لهوئ وەرگیرابوو^(۱)،
سه‌رگه‌رمی جوتیاری بیٔ^(۲) .

مه‌سه‌له‌ی ده‌یه‌م: ئه‌وه‌یه که وشه‌ی: ﴿ **أَهْبَطُوا** ﴾، بۆچی دوو جار دووباره
بۆته‌وه؟ وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که جاری یه‌که‌م پێش تۆبه‌کردنه‌و، هی دووهم دوا‌ی
تۆبه‌کردنه، واته: هه‌ر له سه‌ره‌تاوه که له دره‌خته‌که‌یان خوارد، خوا فه‌رمووی:
دابه‌زن، وه دوا‌ی ئه‌وه‌ش که ئاده‌م تۆبه‌ی کردو گه‌رایه‌وه‌و خوا ﷺ لێی خۆشبوو،
دووباره فه‌رمووی: دابه‌زن، تاكو ئاده‌م وا نه‌زانئ، که به‌هۆی تۆبه‌کردنه‌که‌یه‌وه،
سزای گونا‌هه‌که‌ی له‌سه‌ر لا‌چوووه بۆی هه‌یه له به‌هه‌شتدا بمی‌نێته‌وه.

مه‌سه‌له‌ی یازده‌یه‌م: خوا ﷺ به‌ به‌شه‌ریه‌تی راگه‌یاننده که ئه‌گه‌ر به‌دوا‌ی
هیدایه‌تی خوا بکه‌ون، نه‌ ترسیان ده‌بیٔ وه نه‌ غه‌م و په‌ژاره‌شیان ده‌بیٔ، واته:
له کاتی‌که‌دا پابه‌ند ده‌بن به‌ شه‌ریعه‌تی خواوه، ترسیان نابئ به‌ نیه‌سه‌ت دوا‌رپۆژ،
وه غه‌م و په‌ژاره‌شیان نابئ نابیت به‌ نیه‌سه‌ت دنیا‌یانه‌وه، نه‌ ترسیان له دوا‌رپۆژ
ده‌بیٔ که تووشی سزای خوا بن‌و، نه‌ غه‌م و په‌ژاره‌ش بۆ ژیا‌نی دنیا داده‌گرن،
که پێیان وایه ژیا‌نه‌که‌یان له‌ده‌ست چوووه، چونکه له راستیدا ژیا‌نیکی دنیا‌یی که
ئینسان نه‌توانئ په‌رامه‌ندی خوا‌ی تیدا وه‌ده‌ستبێنئ، جی‌ی خۆیه‌تی که ئینسان
غه‌م و په‌ژاره‌ی بۆ دا‌بگرئ، چونکه تا‌که فرسه‌تێک که ده‌یتوانئ په‌رامه‌ندی
خوا‌ی به‌به‌زه‌یی تیدا به‌ده‌ست بێنئ، له ده‌ستی چوووه!
خوا‌ی به‌خشنده له‌و که‌سانه‌مان بگێرئ که به‌هۆی پابه‌ندی به‌ هیدایه‌تی
خواوه، به‌خته‌وه‌ری و ژیا‌نی دنیا و سه‌رفرازی رۆژی دوا‌یی به‌ده‌ست دێنن، ئامین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ..

(۱) واته: جه‌سته‌که‌ی له خاکی ئهو زهوییه وەرگیراوه.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، العهد القديم، سفر التکوین، الإصحاح: ۸/۳، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۲۳... ۲۴،
ص: (۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶)

دهرسی نویم

پیناسهی ئهم دهرسه

ئهم دهرسه مان ته رخان ده کهین بو تیوه پرامانیک به سه رهاتی ئادهم سه لامی خوای لی بییت و، ئیبلیس نه فرینی خوای له سه ره بییت، ئه گهر ته ماشای ئه و به سه رهاتی ئادهم بکهین، وهک له ئایه ته کانی ژماره (۲۰ تا ۳۹) دا هاتوه، که له دهرسی پابردوودا ته فسیرمان کردن، ئه گهر تیایانه وه پامینین، چوار راستی گه وره و گرنگمان ده که ونه بهرچاو، هه لبه ته زیاتریش، به لام من چوار راستی گه وره و گرنگم لی وهرگرتوون.

ئهو راستییانه ی له به سه رهاتی ئادهم و ئیبلیس وهرده گیرین

راستی یه کهم: جینشینی خوا بوونی ئادهم، گه وره ترین و بهرترین ریزو پله و پایه ی خوای و وه چه که ی ده که یه نییت، چونکه باسمان کرد که خوای به رزو مه زن به روون و راشکاوی پاید ه که یه نییت که به فریشته کانی فه رموو ه: جینشینیک بوخوم له سه ره زهوی داده نییم، سیاقی ئایه ته کانیش وا ده که یه نی که ئه و جینشینه، جینشینی خواجه عليه السلام، وه پیشتر باسمان کرد که هه رجوره مانایه کی دی بو وشه ی خه لیفه، غه یری ئه وه که خه لیفه ی خواجه و جینشینی خواجه، هیچ به لگه یه کی له سه ره نیه و پیچه وانه ی سیاقی ئایه ته کانیشه، جا ئه وه که ئادهم (سه لامی خوای له سه ره بییت) جینشینی خواجه له سه ره زهوی، له راستییدا گه وره ترین ریزو حورمه ته و بهرترین پله و پایه ی تیادیه، هه م بو (ئادهم) و (حه ووا) ی هاوسه ریشی و، هه م بو وه چه که شیان، واته: بو هه موو به شه ر، که دیاره ئادهم و هه ووا باب و دایکیانن، بوچی؟ چونکه ئیمه پیشتر باسمان کرد که وشه ی (الخِلافة) یانی: (النِّبَاةُ عَنِ الْغَيْرِ)، واته: جیگرایه تی کردنی

که‌سیک بو که‌سیکی دیکه، جا قور‌توبی که یه‌کیکه له توپ‌ژه‌رانی ناوداری قورئان له ته‌فسیری ئایه‌تی: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَلِيْفَةً﴾ دا ده‌ئێ: {وَالْمَعْنٰی بِالْخَلِيْفَةِ هُنَا فِيْ قَوْلِ ابْنِ مَسْعُوْدٍ وَابْنِ عَبَّاسٍ وَجَمِيْعِ اَهْلِ التَّوْوِيْلِ، هُوَ اَدَمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَهُوَ خَلِيْفَةُ اللّٰهِ فِيْ اِمْرٍ اَحْكَامِهِ وَ اَوَامِرِهِ} (۱)، واته: مه‌به‌ست له خه‌لیفه هم له‌لای عه‌بدو‌ل‌لای کوری مه‌سه‌عوود خوا لئی رازی بی (که هاوه‌ئێکی زۆر ناوداری پیغه‌مبه‌ره ﷺ و زۆر شاره‌زا بووه له قورئاندا)، وه له لای عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌بباس (خوا له خوی و بابی رازی بی) (که نه‌ویش به هه‌مان شیوه به ته‌رجومانی قورئان ناوداره) وه سه‌رجه‌م ئه‌هلی ته‌فسیر ده‌ئێن: مه‌به‌ست له (خلیفة) لی‌رده‌ئا‌ده‌مه، جا دوایی رپوونی ده‌کاته‌وه‌و ده‌ئێ: (وَهُوَ خَلِيْفَةُ اللّٰهِ فِيْ اِمْرٍ اَحْكَامِهِ وَ اَوَامِرِهِ)، واته: ئاده‌م جیگری خوایه له جیبه‌جی کردنی یاساکانی و فه‌رمانه‌کانیدا، واته که ده‌گوتری: ئاده‌م خه‌لیفه‌ی خوایه، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که به فه‌رمانی خوا، یاساکانی خوا له‌سه‌ر زه‌وی پیاده بکات و فه‌رمانه‌کانی خوا جیبه‌جی بکات، جا به‌راستی ئه‌رک له‌وه گه‌وره‌تر نابیت که ئینسان به فه‌رمانی خوا بژی، وه به فه‌رمانی خوا شه‌ریعه‌تی خوا جیبه‌جی بکات، وه له‌جیاتی خوا سه‌ر زه‌وی ئاوه‌دان بکاته‌وه! وه له سووره‌تی (الأحزاب) دا که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانََّةَ عَلٰی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْاِنْسَانُ اِنَّهٗ كَانَ ظَلُوْمًا جَهُوْلًا﴾ (۷۲)، واته: ئی‌مه سپارده‌مان رانواند له‌سه‌ر ئاسمان و زه‌وی و چیاکان، به‌لام ناماده نه‌بوون هه‌ئێگرن، وه لئی ترسان، به‌لام ئینسان هه‌ئێگرت، هه‌رچه‌نده ئینسان زۆر سته‌مکار و نه‌فامه، مه‌به‌ست له ئه‌مانه‌ت له‌م ئایه‌تانه‌شدا جیبه‌جی‌کردنی ئه‌رکی جیگرایه‌تی و خیلافه‌تی خوایه ﷺ له‌سه‌ر زه‌وی، بۆچی؟ چونکه خوا ده‌فه‌رموی: ئی‌مه ئه‌مانه‌تمان رانواند و پیشانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و شاخه‌کانه‌ماندا، به‌لام ناماده نه‌بوون هه‌ئێگرن و

(۱) الجامع لأحكام القرآن، ج ۱، ص (۲۵۸).

لێشی ترسان، دیاره لێردها خوای کاربه جی دهیه وی نواندنیکمان پێشانبداو شتییکمان بو وینا بکات، ئه گهرنا بیگومان ئه گهر خوای پهروهردگار به ئاسمانهکان و زهوی و چیاکان بفرموی: فلان ئه رکه جیبه جی بکه ن، ئه وه هیچ دروستکراویک لام و جیمی نیه له به رانهری فره مانی خوادا !! که واته: لێردها که ده فرموی: ﴿ فَأَبِينَ أَنْ يَحْمِلَهَا ... ﴾ ئاماده نه بوون هه ئیگرن، واته نه یان توانی هه ئیگرن و خوای زاناو توانا له ئه سلدا ئاماده یی هه لگرتنی ئه و ئه مانه ته ی تیدا نه خو لقا ند بوون، وه پرسته ی: ﴿ وَأَشْفَقَنَ مِنْهَا ... ﴾، یانی: ئه گهر خاوه نی ئیراده بوونایه و خاوه نی عه قل و هه ست بوونایه، لێی ده ترسان، ئه و ئه مانه ته هینده قورسه، به لام ئینسان هه ئیگرت، جا ئایا ئه و ئه مانه ته چیه که ئینسان هه ئی گرتوه، به ئاسمانهکان و زهوی و چیاکان هه ئه گه راره؟ به رای من ئه وه یه که ئینسان به ئیراده و یستی خوی به ریوه بچی، وه به ئیراده و یستی خوی ئاماده بیست به ندایه تی بو خوا بکا، دیاره بوونه وهر هه مووی بو خوا ملکه چه و هیچ شتییک نیه له بووندا ملکه چ نه بیست بو خوا، به لام ئینسان ملکه چه بو خوا به ئیراده ی خوی و هه ئبژاردنی خوی، هه روه ها خوا ﷻ که له چه ندان شوین له قورئاندا باسی ئه وه ده کات، که تیکرای بوونه وهری بو ئینسان ده سته مؤ کردوه بو میسه ر کردوه، ئه وه ش دیسان هه ر مه به ست پیی ئه وه یه که خوا ئینسانی کردوه به نوینه ر (نائب) و جینشینی خوی و هه موو بوونه وهری بو ده سته مؤ مه یسه ر کردوه، وه که له سوورته ی (الجاثیه) دا خوای زاناو کاربه جی ده فرموی: ﴿ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴾ ﴿ ۱۳ ﴾، واته: وه هه رچی له ئاسمانهکان و زهویدا هه یه بو ئیوه ی مه یسه رو ده سته مؤ کردوه، بیگومان له وه دا نیشانه ی زور هه ن بو که سانیک که بیرکه نه وه، وه له سوورته ی (هود) دا خوای بی هاوه ل راستیه ک به یان ده کات که بوون (وجود) هه مووی (ئاسمانهکان و زهوی و ئه وه ی نیوانیان)، بو ئه وه دروستکراوه، که خوا ئینسانی تیدا تاقی بکاته وه، وه که ده فرموی: ﴿ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي

سِتَّةَ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا... ﴿٧﴾،
 واته: خوا ئه و كه سه يه كه ئاسمانه كان و زهوى له شهش رۆژان دا دروستكر دوون،
 وه ئه و كاته باره گاكه ي له سهر ئاو بوو، تاكو تاقييتان بكاته وه: كامهتان كرده وهى
 باشتره! مه به ستيش له شهش رۆژ، شهش قوناغه چونكه (يوم) له زمانى
 عه ره بيدا هم ماناى رۆژى سهر زهوى ده گه يهنى، كه دوازه سه عاته، وه ئه گهر
 شه وه كه ي له گه ل بېت بيستو چوار سه عاته، وه هم ماوه يه كى زه مه نى دريژ
 ده گه يهنى، بۆ وينه: هه زار سال، وهك له سوور هتى (الحج) دا ده فه رموى:
 ﴿... وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾﴾، واته: رۆژيك لاي
 په روه رديگارت به ئه ندازه ي هه زار ساله، له و سالانه ي كه ئيوه شتيان پي
 حيساب ده كهن. به لكو رۆژ هه يه له قورئان دا به كارها توه، به ماناى په نجا
 هه زار سال وهك له سوور هتى (المعارج) دا ده فه رموى: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ
 وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤٦﴾﴾، كه واته: له شهش
 رۆژاندا، يانى: به شهش قوناغ و له شهش ماوه ي زه مه نييدا، كه ئيمه نازانين
 ئه م قوناغ و ماوه زه مه نييانه چه ند بوون، جا ئايا حيكمه تى دروستكرانى
 كائينات چى بوو؟ ﴿لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا... ﴿٧﴾﴾ هود، واته:
 ئاسمانه كان و زهوى دروستكران تاكو تاقييتان بكاته وه، داخو كامهتان
 كرده وهى باشتره! جا ئينسان هه تا بير له و بابه ته بكاته وه هه لده گرى! ئينسان
 زورجار، به تايبه تى دواى به ره و پيشچوونى زانستى گه ر دووناسى، كه ده لئى:
 ئه م زه ويه ي ئيمه يه كيكه له نو خړو كه كه به ده ورى خوړدا ده خولينه وه و،
 پييان ده گوتري (كو مه له ي خوړ)، وه خوړ يه كيكه له و ئه ستيرانه ي كه له نيو
 مه جه رپه ي كاكي شاندا خويان ده بيننه وه، كه ده لئى سه د مليون (۱۰۰، ۰۰۰، ۰۰۰)
 ئه ستيره يه، جا هه يانه وهك رۆژو هه يانه گه و ره ترو يان گچكه تر، ئه و
 كاكي شان ه ي كه له ئاسماندا ده بينين وهك په له هه وري كه، ئنجا تا ئيستا
 ده لئى زياتر له هه زاران كه هكه شانى وا دوزران وه، كه هه ر كاميكيان مليونان
 ئه ستيره ي تيدا يه، وه هه ر كام له م ئه ستيرانه، وهك ئه و خوړه ي ئيمه وايه،

یان گه وره تره یان بچوو کتره، وه هه ر کام له و ئه ستیرانه ش چه ندان خرپۆکه به ده وریدا ده خولینه وه، هه ر کام له خرپۆکه کانیش، یان زۆر به یان، مانگیان هه ن که به ده وریاندا ده خولینه وه، وه ک چۆن زه وی ئیمه مانگی هه یه!! ئینسان که ته ماشای زه وی و ئه هلی سه ر زه وی و ته ماشای خۆی ده کات، خۆی و زه وی زۆر به بچووکی دینه به رچاو، له چاو قه باره ی بوونه وه، به لام له پراستیدا و له پرووی مه عنه و ییه وه و له پرووی جه وه ره و نیوه پۆکه وه، زه وی گرنگیه کی تایبه تی هه یه و، ئینسانیش نابیت ته نیا به قه باره و پرا له تی ته ماشای بکری، به لکو ده بیت به جه وه ره و نیوه پۆکی ته ماشای بکری، جا خوا ﷺ ده فه رموی: هه موو بوونه وه رم بو ئه وه دروست کردوه ئینسانی تیدا تا قی بکریته وه، دیاره هه ر له و روانگه یه شه وه یه که خوا ی به خشه ر له سوور ه تی (الإسراء) دا ده فه رموی: ﴿ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴾ ۷۰، واته: بیگومان ئیمه ریزمان له وه چه ی ئاده م گرتوه و له وشکانیی و ده ریادا هه لمانگرتوون، (واته: هۆکاری و امان بو پرخساندوون که سواریان بن، له وشکانیی و ده ریادا) وه له رزقه پاک و چاکه کان به شمان داوون، به سه ر زۆر له دروستکراوه گانماندا، (هه ندیکیش ده لئین: لی ره دا (کثیر) واته: هه موو، یانی: به سه ر هه موو دروستکراوه گانماندا) هه لمانبزار دوون.

هه ره ها له سوور ه تی (التین) ی شدا ده فه رموی: ﴿ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴾ ۴، واته: به ته ئکید ئینسانمان له چاکترین شیوه و پیکهاته ی

ماددی و مه عنه و ییدا خولقاندوون، به لئ هه موو ئه و ئایه تانه و هاووینه گانیان، ئه وه ده گه یه نن که به پراستی جینشینی خوا بوونی ئینسان - چونکه ئه گه ر ئاده م جینشینی خوا بووه، دیاره وه چه که یشی هه ر جینشینی خوا له سه ر زه وی - وه ئه وه که ئینسان هه لگری ئه مانه تی خوا یه، وه هه موو بوونه وه ری بو پرام و ده سه ته مۆ کردوه، ئه وانه هه موو ئه وه ده گه یه نن، که به پراستی ئینسان خاوه نی پایه و مه قامیکی زۆر به رزه و پیزو حورمه تیکی زۆر ناوازه ی هه یه و،

پله و پایه کی یه کجار به رزی ههیه، وه به راستی ئه و ریزو پایه و مه قامه ی ئینسان له ئیسلامدا ههیه تی، له هیج بهرنامه یه کدا نیه تی، تو ته ماشا بکه بهرنامه ماددییه کان جاری وایه وا ته ماشای ئینسان ده کهن، که ئینسان ههر ئه وهندهیه له سه ر دوو پییان ده روا، ئه گه رنا له گه ل ئاژهل و زینده وهران به یه ک جوړی داده نین! به تایبه تی بیردۆزه کانی داریونیزم و فرۆیدیزم و ته نانه ت مارکسیزمیش، ئه ویش هه موو ژیان و په ره سه نندنی ئینسان ده گپرپته وه بو گه ده ی و لایه نی ئابووری و ماددی، وه به راستی ئه و بیردۆزه ئینسان کردانه زور له ریزو مه قامی ئینسان دینه خوارو، وه ختیئک به راورد ده که ی له نیوان ئینسانیکدا که ئیسلام ته ماشای ده کات، وه ئینسانیک که بیردۆزه کان ته ماشای ده کهن، ده بینی ئینسانی نیو بیردۆزه کان زور سووک و که م بایه خه، له حالیکدا که ئینسان له ئیسلامدا پایه یه کی زور به رزی ههیه و جینشینی خویه و، هه لگری ئه مانه تی خویه و باشترین مه خلوقه و، له چاکترین شیوه دا دروستکراوه و، ریزو حورمه تی لئیراوه، به لام ئایا ئه و ریزو حورمه ته، وه ئه و پایه و مه قامه به رزه هه تاکه ی بو ئینسان ده سته بهر ده بی و مسوگه ر ده بی و ده مینیته وه؟ خوی زاناو شاره زا له سووره تی (التین) دا بو مان پروون ده کاته وه، که ده فه رموی: ﴿ وَاللّٰیۤنَ وَالزَّیۤتُوۡنَ ۙ وَطُوۡرَ سِیۡنَ ۙ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِیۡنَ ۙ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنۡسَانَ فِیۡ اَحۡسَنِ تَقۡوِیۡمٍ ۙ ثُمَّ رَدَدْنٰهُ اَسۡفَلَ سَفَلِیۡنَ ۙ اِلَّا الَّذِیۡنَ ءَامَنُوۡا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجۡرٌ غَیۡرُ مُمۡنُوۡنٍ ۙ فَمَا یُكۡذِبُکَۢ بِعَدۡۙ بِالَّذِیۡنَ ۙ اَلِیۡسَ اللّٰهُ بِاَحۡکَمَ الْحٰکِمِیۡنَ ۙ ﴾، واته: ((سویند به ههنجیرو زهیتون ۱) وه به کیوی سینا ۲) وه به ولاته پر هیمنی و ئاساییشه ۳) - که مه به ست پیی مه ککه و ده ورو به ریته تی - بیگومان ئینسانمان له باشترین شیوه پیکهاتندا خولقاندوه ۴) دواپی گیراومانه ته وه بو پله ی نزمی هه ره نزمان (به هوی کوفره وه) ۵) جگه له وانه ی ئیمانیا ن هینا وه کرده و ی باش ده کهن، ئه وانه پا داشتیکی نه براوه یان ههیه ۶) جا ئایا دوا ی ئه مه کی به هوی ئایینه وه به

درۆت ده‌زانی ؟ ﴿ ۷ ﴾ ئایا خوا کار به‌جیترینی هوکمرانه‌کان نیه ؟! ﴿ ۸ ﴾

که‌واته: به‌هۆی ئیمان و کرده‌وه‌ی باشه‌وه، ئینسان پارێزگاریی ده‌کا له‌وه پایه‌وه مه‌قامه‌ به‌رزه‌ که‌ خوا پێی داوه، به‌لام به‌ هۆی کوفره‌وه له‌ده‌ستی ده‌دا، وه‌ک خوا له‌ سووره‌تی (الأنفال) دا ده‌فه‌رموی: ﴿ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ ﴿ ۵۵ ﴾، واته: بێگومان خراپترین زینده‌وه‌ر لای خوا ئه‌وانه‌ن که‌ بێپروان، چونکه‌ ئیمان ناهێنن، ئنجا بو زانیاریتێان ئه‌وه‌ ئه‌وه‌ رێزی که‌ له‌ سووره‌تی (الإسراء) دا خوا باسی کرده‌وه، که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴾ ﴿ ۷۰ ﴾، ئه‌وه‌ له‌ دنیا‌دا کافرو مسوولمان ده‌گرێته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ رێزو پایه‌وه مه‌قامه‌ ئینسان له‌ دوا‌رۆژدا له‌ده‌ستی ده‌دا، کاتی‌ک له‌ دنیا‌دا کوفر وه‌ده‌ست دێنی و خۆی بێبه‌ش ده‌کا له‌ ئیمان، واته: خۆی بێبه‌ش ده‌کا له‌ به‌ندایه‌تی بو‌ خوا، خۆی بێبه‌ش ده‌کات له‌ په‌یوه‌ندی ئیجابیی هه‌بوون له‌گه‌ڵ خوا‌دا ﷻ، به‌لام بێگومان له‌ده‌ستدانی ئه‌هلی کوفر بو‌ رێزو پایه‌یان له‌ دوا‌رۆژدا به‌هۆی کوفره‌وه، پاسا‌وی بێرێزی پیکرانیان نیه‌ له‌ دنیا‌دا، چونکه‌ وای کاربه‌جی به‌گشتی و به‌ یه‌کسانی له‌ دنیا‌دا رێزی له‌ هه‌موو مرۆفه‌کان گرتوه، وه‌ک له‌ ئایه‌تی (۷۰) ی (الإسراء) دا رایگه‌یانده‌وه.

پراستی دووهم : که‌ له‌ به‌سه‌رهاتی ئاده‌م ﷺ، وه‌ به‌سه‌رهاتی ئیبلیس وه‌ده‌ستمان ده‌که‌وی، ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌پراستی زانیاری (علم) مایه‌وه‌ هۆکاری به‌رزوی مرۆف و رێزو حورمه‌تیه‌تی، عیلم به‌ مانای فراوانی وشه‌ی عیلم، هه‌م ئه‌وه‌ عیلمه‌ی که‌ له‌ وه‌حیه‌وه‌ دێت، که‌ به‌ ته‌ئکید عیلمیک که‌ له‌ وه‌حیه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گرێ، عیلمیکی بی‌ خلتیه‌وه‌ هیچ تو‌زو گه‌ردی تی‌که‌ڵ نه‌بووه‌وه‌ لی نه‌نیشته‌وه، به‌ مه‌رحی‌ک ئه‌وه‌ عیلمه‌ پراستی بی‌ هی وه‌حی بی‌ت و ده‌ستکارییش نه‌کرا بی‌ت، که‌ دیا‌ره‌ دوا‌یین نوسخه‌ی عیلمی وه‌حی که‌ له‌ به‌رده‌ستی به‌شه‌ریه‌تدا هه‌یه، ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ قورئان و سوننه‌تدا به‌رحه‌سته‌یه، به‌ئێ هه‌موو کتیبه‌کانی دیکه‌ که‌ بو‌

تفسیری قرآنی به رز و پیر... دهرسی تویه م: تیوه پرامانیک له به سه رهاتی ئادهم و ئیبلیس ﴿ ۱۷۰ ﴾

پیغه مبهرا ن هاتوون (عليهم الصلاة والسلام) به عیلمی خوا هاتوون و ودهی خوا بوون، به لām دوایی دهستکاری کر اون و گوپردراون، به ته نکید ئیستاش شتی راستیان هه ر تییدا ماوه، به لām شتی هه له شیان زۆر له گه ل خراوه، بویه ش پیغه مبه ر عَلَيْهِمُ السَّلَامُ له فه رمایشتیکدا فه رموویه تی: ﴿لَا تُصَدِّقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَلَا تَكذِّبُوهُمْ﴾ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۴۴۸۵)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، واته: خاوه نی کتیبه گان نه به راست بزنان و نه به درۆشیان بزنان، واته: نه و شتانه ی که پیتان ده لئین مه لئین: راست ده لئین، چونکه ده بی نی نه و شته ی که نه وان ده لئین به ناوی وه حییه وه، به ناوی کتیبی خواوه، گوړپویانه، وه مه شلئین: درۆ ده گهن، ده بی نی راسته و به شیک بووه له و شه ریعه ت و به رنامه یه ی، که بو پیغه مبه رانی پيشوو هاتوه، دیاره مه به ست لی رهدا نه و شتانه ن که راست و درۆیان دیار نه بی ت، به لām بیگومان نه وه ی که دیار و ناشکرا بی ت که چه وت و ناراسته، وه ک نه و شیرک و کوفرو ئیلحاده ی که تی که ل به کتیبه گانی خویان کرده، یان نه وه ی راسته و راست له گه ل عه قل تی ک ده گیری، نه وه به بی په رده و به راشکاوایی ده لئین: نه وه درۆیه و به شیک نه بووه له کتیبی خوا.

ئنجایا چون ده زانین که زانیاری مایه و هوکاری به رزی مرۆقه و مایه ی ریزو حورمه تیه تی؟ به لگه له وباره وه زۆرن، به لām ئیمه نه م پینجه یان لی به نموونه دینینه وه:

یه گه م/ له ته فسیری نه و ئایه تانه دا که باسی به سه رهاتی ئادهم ده گهن، باس مان کرد که خوا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ کاتیک فریشته گان لیان پرسی: ئایا حیکمه تی نه وه چییه که ئادهم ده که ی به جینشین له سه ر زه وی له حالیکدا که ئیمه هه می شه سه رگه رمی ستایش کردن و به پاکگرتنتین؟ خوا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ چی به به لگه بو هیناونه وه؟ عیلمی ئادهم، وه ک ده فه رموی: ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ...

﴿ ۳۱ ﴾ البقرة، زانیارییه ک که ئادهم هه بیبو و فریشته گان نه یانبوو، خوا نه وه ی کرده به لگه و پاساوی نه وه، که ئادهم شایسته ی نه وه یه جینشین خوا بی ت، چونکه عیلمیکی هه یه نه ی فریشته گان، ئیوه نیتانه! که واته له راستیدا

زانیا رییه که وا له ئینسان دهکات بتوانی جینشینایه تی خوا بکا له سه ره زهوی، جا نه گهر ته ماشای واقعی ژیا نی به شه رییه تیش بکه ی هه روایه، کی زیاتر دهسه لاتی هه یه له سه ره زهوی؟ له راستیدا نه وانه ی که عیلمیان هه یه، چ عیلمی وه حی که وه ک گوتم عیلمیکی بی خلتیه، چ عیلمیک که له عه قل و له نه زموونه وه سه رچا وه ده گری، که دیاره نه وه عیلمه ی ئیستا زله یزه کان کونترپولی سه ره زهویان پیکردوه دهسه لاتیان پیرانا وه به سه ره زهویدا، زیاتر عیلمیکه له عه قل و نه زموونه وه سه رچا وه ی گرتوه، به لام گرنگ نه وه یه عیلمه و خوی زانا نه وه شی نا و نا وه عیلم.

دووه م: ئنجا یه که مین وشه، له یه که مین ئایه ت له یه که مین سوورته، که بو پیغه مبه ری خاتهم هاتوه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بریتی بووه له (اقرأ) بخوینه:

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَقْرَأُ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ أَقْرَأُ

وَرُبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ العلق، نه وانه یه که مین ئایه تیکن له سوورته ی (العلق) که بو پیغه مبه ری خاتهم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتوو، یه که مین وشه له یه که مین ئایه ت له یه که مین سوورته، که بو پیغه مبه ره هاتوه بریتیه له: (بخوینه)، واته: زانیاری پهیدا بکه.

سییه م/ خوی پهروه دگار له قورئاندا بو هیج شتیک به پیغه مبه ری

نه فه رموو: داوا له پهروه دگارت بکه بو ت زیاد بکات، ته نیا بو عیلم نه بی ت،

له سوورته ی (طه) دا ده فه رموی: ﴿ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾ ﴾، واته: وه بلی

نه ی پهروه دگارم زانیارییم بو زیاد بکه، دیاره که پیغه مبه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له مه که

نه م ئایه ته ی بو هاتوه، به لام هه تا وه فاتیشی کردوه، هه ر خوا فه رمانی

پیکردوه بلی: پهروه دگارم زانیارییم زیاد بکه، به لی پیغه مبه ری خاتهم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

له هه موو ژیا نیدا تا وه فاتی فه رموو، داوا ی له پهروه دگاری کردوه که زانیاری

بو زیاد بکات، نه وه مانای وایه زانیاری نیعه ته یکه ده بی ت ئینسان هه می شه

هه ول ببات زیاتری لی وه ده ست بی نی، وه داوا له خوی پهروه دگاری بکات،

تفسیری قورئانی بهرزو به پیر... دهرسی تویه م: تیوه پرامانیک له بهسه رهاتی ئاده م و ئیبلیس ﴿ ۱۷۲ ﴾

چونکه (رَبِّ) بهمانای پهروهردگار و مشوورخوږه، که بهردهوام بوئی زیاد بکات.

چوارهم / ئنجا یه که مین نیعمه تیک که خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له سوورپهتی نیعمه ته کاندای باسی کردوه، بریتیه له باسی عیلم، سوورپهتی نیعمه ته کانیش سوورپهتی (الرحمان) ه، که به (عروس القرآن) یش بهناوبانگه، واته: (بووکی قورئان) خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهفه رموی: ﴿ الرَّحْمَنُ ۝۱ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝۲ ﴾ الرحمن ، واته: (خوای) خاوهن بهزهیی، قورئانی فیئر کردوه، بهزهیی خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ یه که مین شت له چیدا بهرجهسته ده بیئت؟! له وهدا که قورئانی فییری ئینسانه کان کردوه، به ئی، فیئرکردنی قورئان، یه که مین نیعمه تی خوای پهروهردگار.

پینجه م / دیسان خوای بی وینه عیلمی به گه ورهترین چاکه و نیعمه ت داناه، له سه ره پیغه مبه ره خاتهم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه که له سوورپهتی (النساء) دا دهفه رموی: ﴿... وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ۝۱۱۳﴾، واته: وه خوا کتیب و حکمه تی بو سه ره تو ناردوته خوار، (واته: بهرنامه و کارامهیی له جیبه جیگردنی بهرنامه دا) وه شتیکی فیئر کردوی و زانیاریه کی به تو به خشویه که تو نه تده زانی، وه به خشوی خوا له سه ره تو زور مه زنه، که بریتیه له چی؟ بریتیه له وه که عیلمی کی به تو داوه نهی موحه ممه د که تو نه تبه وه، که وایی: له راستیدا ئیمه وه که ئوممه تی پیغه مبه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ده بی زور به جبدیدی هه ولبدهین زانیاری وه ده دست بینین، هه م زانیاری وه حی، که له قورئان و سوننه تدا بهرجهسته یه و، هه م زانیاری عه قلی و نه زمونی، چونکه نه وهی که بوته به لگه و پاسای نه وه که ئیمه جینشینی خوا بین له سه ره زوی، نه وه یه که خاوهنی زانیاری بین، وه له راستیدا سه ره نجام که سیک ده بیته پیشه واده بیته سه ره قافلله بو به شه رییه ت، که خاوهنی عیلم بیئت، هه ره بو یه ش کاتی ئوممه تی پیغه مبه ره که هه م عیلمی کتیبی خویان پی بو وه و، هه م به هوئی به ریوه چوون به پیی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ری نه مایی و ناراسته ی کتیبی خوا وه، عیلمی نه زمونی شیان پهیدا کردبو و،

تەفسىرى قۇربانى بەرزو پىر... دەرسى تۆيەم: تېۋەرامانىك لە بەسەرھاتى ئادەم و ئىبلىس ﴿ ۱۷۳ ﴾

سەرقاقلەى بەشەرىيەت بوون، وە بۇ ھەر لايەك دەچوون، ھەم عىلمى وەحىيان بلا و دەكردهو، ھەم عىلمىك كە لە عەقل و ئەزمونەو دەستگىردەبى بلاويان دەكردهو، وە چا و ساغى مرۇفایەتى بوون، كەچى ئىستا دواى ئەوہى كە ئۆممەتى پىغەمبەر ﷺ لە بواری زانستدا دواكەوتوون، بوونە پاشكۆۋ خەلكى دىكە ھاتۆتە پىش، كە عىلمىكى ئەزمونىيان پىيە، عىلمىك كە لە عەقلەو پەيدا دەبىت، بەلام چونكە ئاويتە نىە لەگەل عىلمى وەحىدا، ئەوہتا بووہتە بەلا و نىقمەت بۇ مرۇف، عىلمى ئىستا زياتر بەشەر بۇچى بەكارى دەھىنى و بەرھەمەكەى چىيە؟ بەرھەمەكەى زياتر برىتيە لە چەكى كوشندە، برىتيە لە و ھەموو تەكنۆلۇژيا عەسكەرىيەى كە ھەرەشە لە و جوودى بەشەر دەكا لەسەر زەوى، بۇچى؟ چونكە ئەو عىلمە لە وەحى و ھىدايەتى خوا ﷻ ترازوو، ھىدايەتى خواى زانا و تواناى لەگەل ئاويتە نىە.

راستى سىيەم: ديارە ھەم ئىبلىس ھەلەى كردو، ھەم ئادەمىش ھەلەى كردو، بەلام ھەم لە پالئەرى ھەلەى ئىبلىسدا، ھەم لە پالئەرى ھەلەى ئادەمدا، ھەم لە سەرەنجامى ھەلەى ھەردووكياندا، جىاوازى زۆر ھەيە، با تەماشى بكەين بزىنين چۆن؟ ديارە ئىبلىس ھەلەى كرد، كە كرنووشى رىزگرتنى بۇ ئادەم نەبرد، بەلام پالئەرى ئەو ھەلەو گوناھەى چىبوو؟

۱- ﴿أَبَىٰ وَأَسْتَكْبَرُ﴾، كەواتە: پالئەركەى خۇ بەزلگەرى بو، وە لە سوورەتى

(الإسراء) دا خواى دادگەر لەسەر زمانى شەيتان فەرموويەتى: ﴿قَالَ أَرَأَيْتَكَ

هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنِ أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأُحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا

قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ الإسراء، واتە: دەبىنى ئەوہى كە بەسەر مندا ھەلتىزاردو...

كەواتە: ئىرەبى (حَسَد) یش پالئەرىكى دىكەى بو، كەواتە: خۇ بەزلگەرى و

حەسوودى، پالئەرى بە ئىبلىسەوہنا كە ئەو ھەلەيە بكات .

۲- پاشان ھىچ كەسەش دەستى نەبوو لە ھەلەى ئىبلىسدا، بەلكو بەس بۇخۇى

دەستى تىدا ھەبوو.

تفسیری قوربانی به رزویه پیر... دهرسی تویه م: تیوه پرامانیک له به سه رهاتی ئاده م و ئیبلیس ﴿ ۱۷۴ ﴾

۳- سه ره نه جامیش له جیاتی ئه وهی دان به هه لهی خوئی دابینئ، پاساوی دایه وه به هه لهیه کی دیکه ی گه وره تر له وهی پئیشئ، وهک گوتراوه: (عوزر له قه باحه ت خراپتر) بۆچی؟! چونکه کاتیک خوای بی هاوتا فه رمووی بۆچی کر نووش نه برد؟ گوتی: ﴿... أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ

طِينٍ ﴿۱۲﴾ الأعراف، واته: من لهوی چاکترم، چونکه منت له ناگر دروست کردوه و ئه وت له قور دروست کردوه، واته خوئی به سه ره ئاده م دا هه لکیشاو خوئی به چاکتر زانی، ئه مهش ئه وه ده گه یه نی که ئیبلیس فه رمانه که ی خوای ﷻ هه ر له ئه سلدا به هه له زانیوه! واته: ئه ی خوایه تو فه رمانه که ت له ئه سلدا له جیی خویدا نه بووه، چونکه من له ئاده م چاکترم و نابی من کر نووش بۆ ئه و به رمو، نابی من ریز له و بگرم.

ئنجا پالنه ری ئه و هه له و گونا هه ی ئاده م و حه ووا کردیان چیبوو؟

۱- ئه وان به هوی له بیر چوونه وه وه تووشی هه له بوون، وهک خوای زاناو شاره زا له سوور هتی (طه) دا، ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ عَاهَدْنَا لِآدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿۱۱۵﴾، واته: پئیشتر به (ئاده م) مان را گه یاند، به لام له بیر ی چووه وه وه عه زیمه تمان پئوه نه بینئ، که واته: هه له که یان به هوی له بیر چوونه وه وه بوو، نهک به هوی خو به زلگریی و حه سوودی یه وه.

۲- پاشان به هوی هۆکاریکی دهره کییه وه بوو، وهک خوای مه زن له سوور هتی (طه) دا، ده فه رموی: ﴿فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبَلَىٰ ﴿۱۲۰﴾، ئیبلیس خوتخوته ی بۆ کرد، واته هه له که ی هه له یه کی خودی نه بوو، به لکو له دهره وه بوو و به هوی کار تی کردنیکی دهره کی ی بوو.

تفسیری قربانی به رز و پیز ... دهرسی تویهم: تیوه پرامانیک له به سه رهاتی ئادهم و ئیبلیس ﴿ ۱۷۵ ﴾

۳- ئنجا دواییش ئادهم و حه ووا دانیان به هه له که هی خۆیان داهیناو هه له که شیان خسته ملی خۆیان و گوتیان چی؟ ﴿ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا ... ﴾
 ﴿ ۲۳ ﴾ الاعراف، واته: گوتیان: پهروه دگارمان زولمان له خومان کرد، به لام ئیبلیس هه له که شی گپراهه وه بو لای خوی پاک و تاک، وهک خوا (تبارک و تعالی) بو مان باس دهکات له سووره تی (الحجر) دا دهفه رموی: ﴿ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي ... ﴾ ﴿ ۳۶ ﴾، واته: پهروه دگارم به هو ی ئه وه وه که منت گومرا کرد، که واته: هه م هاندهرو پالنه ری هه له که وه، هه م سه ره نجامه که هی ئادهم و ئیبلیس، زور لیك جیان.

راستی چواره م: ئینسان به هو ی گوناح و خراپه وه شو پ ده بیته وه، به لام به هو ی طاعهت و چاکه وه بهرز ده بیته وه و پیزو حورمهت پهیدا دهکات، ته ماشا بکه ن خوا ﷻ که باسی ئادهم و حه ووا دهکات، دهفه رموی: ﴿ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ... ﴾ ﴿ ۳۶ ﴾ البقرة، واته: شهیتان خلیسکاندن به هو ی ئه و درهخته قه دهغه کرا وه وه، وه له به ههشت وه دهرینان ﴿ وَقُلْنَا اهْبِطُوا ﴾، وه پیمان گوتن شو پرنه وه و دابه زن، که واته: ئینسان به هو ی گونا هه وه داده بهزی و شو پ ده بیته وه. ﴿ ... وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴾ ﴿ ۱۲۱ ﴾ طه، واته: ئادهم سه ره پیچی له فه رمانی پهروه دگاری کرد تووشی ژینتالی بو و، تووشی سه رگه ردانی و سه رلیشیاوی بو، به لام به پیچه وانه وه به هو ی طاعهت و چاکه وه، ئینسان بهرز ده بیته وه، ئادهم که توبه ی کرد، چی لیها ت؟ ﴿ ثُمَّ اجْنَبْهُ رَبُّهُ فَقَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴾ ﴿ ۱۲۲ ﴾ طه، واته: دوایی خوا هه لیبژاردو توبه ی لیوه رگرت و رینمای کرد، وه خوی به بهزه می له سووره تی (فاطر) دا دهفه رموی: ﴿ مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ... ﴾ ﴿ ۱۰ ﴾،

واته: هه ركه سی عیززه تی دهوی، عیززه ت هه موو لای خواجه، وشه چا كه گان به ره و خوا به رزه ب نه وه، وه كرده وهی چاك به رزی ده كاته وه، یانی: كرده وهی چاك نه و وشه چا كه به رزه كاته وه، كه واته: ئیمه به هوی طاعه ته وه به رز ده بینه وه، وهك چۆن به هوی گونا هه وه شوڤ ده بینه وه، بابه ئاده م و دایكه هه ووا (علیها السلام) به هوی گونا هیكه وه له به هه شت دهر كران و، ئیمه ش ده بیته به هوی طاعه ته وه جار یكی دیکه بچینه وه نیو نه و به هه شته، كه به هوی گونا هه وه لیی دهر كراوین.

خوا به لوتفو كه ره می خو ی له و كه سانه مان بگپری، كه به هوی طاعه تی خوا وه به رزی دنیا و دوا رۆژ به ده ست بیین، وه به هوی پابه ندیی به شه ریعه تی خوا وه، ملكه چییمان بو فه رمانی خوا، جار یكی دیکه شایسته ی نه وه بین كه بچینه وه نیو به هه شتی رازا وه و نه برا وهی خوا تبارك و تعالی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی دهیم

پیناسهی نهم دهرسه

لهم دهرسه ماندا جهوت (۷) نایهت له نایهتی (۴۰ تا کو ۴۶) له سوورهتی (البقرة) تهفسیر دهکین، پیشتر باسماں کرد، که له نایهتی (۴۰ تا کو ۱۲۳) واته (۸۴) نایهت باسی جووله که کان دهکات، به تایبهت، وه باسی خاوهن کتیبه کان به گشتی و، خوای زاناو شارهزا پانتاییه کی زور له سوورهتی (البقرة) تهرخان دهکات، بو باسی وهچی ئیسرئیل، وهک گوتم به تایبهت، وه ئه هلی کیتاب به گشتی، بو ئه وهی بو ئوممهتی موحه ممد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ببنه سهرمه شق، ههم له هه له وه که موکوورپیه کانیاں په ند وهر بگرن و، ههم ته ماشای سیفته ته باشه کانیشیان بکهن، که دیاره لهم نایه تانه دا به زوری داکوکی کراوه له سهر خاله لاوازه کانیاں، بو ئه وهی بو ئوممهتی موحه ممد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ببنه جیگای په ندو عیبرهت، جا لهم نایه تانه دا که دهمانه وی بیان تویرینه وه، خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده (۱۰) فه رمان به وهچی ئیسرئیل دهکا، وه پینج (۵) قه دهغه شیان ناراسته دهکات، دواپی باسیان دهکین.

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوا بِعَهْدِيْ اُوْفٍ بِعَهْدِكُمْ وَاِتٰى فَاَرْهَبُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَاَمِنُوْا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْا اَوَّلَ كٰفِرٍ بِهٖ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰبَتِيْ ثَمٰنًا قَلِيْلًا وَاِتٰى فَاَتَّقُوْنَ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوْا الْحَقَّ بِالْبٰطِلِ وَتَكْتُمُوْا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعٰمُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَاَقِيْمُوْا الصَّلٰوةَ وَاَتُوْا الزَّكٰوةَ وَاَرْكَعُوْا مَعَ الرَّٰكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾ اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ نَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٤٤﴾ وَاَسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ وَاِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلٰى الْخٰشِعِيْنَ ﴿٤٥﴾ الَّذِيْنَ يُّظَنُّوْنَ اَنْهُمْ مُّلْكُوْا رَبِّهٖمْ وَاَنْهُمْ اِلَيْهٖ رٰجِعُوْنَ ﴿٤٦﴾﴾

مانای وشه به وشه نایه ته کان

((ئهی وهچهی ئیسرئیل، ئهو چاکانهی من لهگه ئم کردوون بهیاد بیینه وه، وه پهیمانی من جیبه جی بکه، تاگو منیش پهیمانی ئیوه جیبه جی بکه، وه تهنیا ترسو سامتان لهمن هه بی ﴿۴۰﴾ وه برپا بیین به وهی که ناردوومه ته خواری، که ئه وهی به ئیوه شه به راستی دهزانی، وه یه که مین بی برپا مه بن پی، وه به نایه ته کانی من نرخیکی که م مه کپن، وه تهنیا پاریز لهمن بکه ﴿۴۱﴾ وه ناهه ق تیکه لی هه ق مه که و راستی مه شارنه وه، له حالیکدا که دهزانن {هه ق شارده وه چه ند گوناهیکی گه ورهیه} ﴿۴۲﴾ وه نویتز به رپا بکه و زه کات بدهن، وه لهگه ل رکووع به راندا رکووع به رن ﴿۴۳﴾ چون به خه لکی ده لئین: چاکه بکه ن خوشتان فه راموش ده که ن، له حالیکدا که کتیبی (خوا)ش ده خویننه وه، ئایا نافامن؟ ﴿۴۴﴾ وه (بو دینداری کردنتان) یارمه تی له خو رآگری و نویتز وه رگرن، وه نویتز به رپا کردن شتیکی گه وره و گرانه، مه گه ر له سه ر بو خوا ملکه چان ﴿۴۵﴾ ئه وانهی که پیان وایه به په روه ر دگاریان ده که ن و ده گه رینه وه لای وی ﴿۴۶﴾)).

شیکردنه وهی هه ندی له وشه کان

(يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءِيْلُ): (بني اسرائيل) دياره وشه يه کی ليکدراوه، (بني)، واته کورانی یا خود وه چه ی (اسرائیل) یش نازناو (لقب) ی (یه عقووب) ه عَلَيْهِ السَّلَام، یه عقووب که به (یوسف) را دوازه کوری هه بوون، وه چه ی یوسف و یازده برایه کانی پیان گوتراوه: (بني اسرائيل)، واته: وه چه و کورانی یه عقووب (اسرائیل) یش، (اسرا) واته: عه بد (ئیل)، واته: (الله) به زمانی عیبری، واته: (عبدالله) که واته: (بني اسرائيل) مه به ست پی جووله که گانه، به لام ئه وه له مه قامی مه د حدایه، واته: ئیوه بزنان کوری کین؟! وه نه وهی کین؟ نه وهی یه عقووب عَلَيْهِ السَّلَام که پیغه مبه ریکی هه لئزاردی خویه.

(وَأَوْفُوا): (وَفَىٰ بَعْهْدِهِ يَفِي وَفَاءً وَأَوْفَى: إِذَا تَمَّ الْعَهْدُ وَلَمْ يَنْقُضْ حِفْظَهُ) (أوفوا) واته: وهفا بکهن و جیبه‌جی بکهن، چونکه (وَفَىٰ بَعْهْدِهِ يَفِي وَفَاءً وَأَوْفَى) به مانای په‌یمان‌ه‌که‌ی جیبه‌جی کرد، جا نه‌گهر په‌یمان‌ی جیبه‌جی کردو ته‌واوی کردو هه‌لینه‌وه‌شانده‌وه، ده‌گوتری (وَفَىٰ بَعْهْدِهِ).

(بِهَدْيٍ): (الْعَهْدُ: حِفْظُ الشَّيْءِ وَمُرَاعَاتُهُ حَالًا بَعْدَ حَالٍ، وَسَمِيَّ الْمُوثَقِ الَّذِي يَلْزَمُ مُرَاعَاتَهُ عَهْدًا) واته: (عَهْدٌ) بریتیه له‌وه‌ی ره‌چاوی شتیک بکه‌ی و ناگات لیبی، وه نه‌وه په‌یمان‌ه‌ی که داکوکی له‌سه‌ر ده‌گری به: (عَهْدٌ) ناونراوه.

(فَارْهَبُونَ): (الرَّهْبَةُ وَالرَّهْبُ وَالرَّهَبُ: مَخَافَةٌ مَعَ تَحَرُّزٍ وَاضْطِرَابٍ)، واته: (الرَّهْبَةُ) بریتیه له ترسان له‌گه‌ل خو پاراستن و دل‌ه‌راوکی‌دا.

(تَلْبَسُوا): (التَّبَسُّهُ هُوَ السَّتْرُ وَلَيْسَ التُّوبَ، وَلَبَسَ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: خَلَطَهُ)، (لَبَسٌ) واته: (سَتْرٌ): داپوشین ده‌گوتری (لَبَسَ التُّوبَ)، واته: به‌رگه‌که‌ی پووشی، وه ده‌گوتری: (لَبَسَ عَلَيْهِ الْأَمْرُ) واته: ئیشه‌که‌ی لی تیکه‌ل کرد، که‌واته (لَبَسَ، يَلْبَسُ) واته: له‌به‌ری کردو پووشی، ده‌پووشی، به‌لام (لَبَسَ، يَلْبَسُ)، واته: تیکه‌لی کرد، تیکه‌لی ده‌کات.

(الْحَقُّ): (أَصْلُ الْحَقِّ: الْمَطَابَقَةُ وَالْمُوَافَقَةُ) نه‌سلی وشه‌ی (الْحَقُّ) نه‌وه‌یه، که شتیک موتابیقی شتیک بیټ، که له واقیعدا له‌سه‌ریه‌تی.

(بِالْبَاطِلِ): (الْبَاطِلُ: نَقِيضُ الْحَقِّ وَهُوَ مَا لَا ثَبَاتَ لَهُ عِنْدَ الْفَحْصِ عَنْهُ)، واته: (باطل) پیچه‌وانه‌ی هه‌قه‌وه، شتیکه که نه‌مینیتیه‌وه‌وه پیچه‌وانه‌ی واقیع بیټ.

(بِالْبِرِّ): (الْبِرُّ: التَّوَاضُّعُ فِي فِعْلِ الْخَيْرِ)، واته: (الْبِرُّ) بریتیه له فراوانی له کاری خیر و چاکه‌دا.

(وَتَنْسَوْنَ): (النَّسْيَانُ: تَرَكُ الْإِنْسَانُ ضَبْطَ مَا اسْتَدْرَعَ إِمَّا عَنِ ضَعْفِ الْقَلْبِ أَوْ

غَفَلَةً أَوْ عَن قَصْدٍ، واته: (النَّسِيَانُ) نه وهیه ئینسان شتیک که پیی سپردراوه بیپاریزی، له بیری بجی، جا یان به هوئی نه وهوه، که دلی لاوازه، یان به هوئی بی ئاگاییه وه، یان به نه نقه ست له بیرخوی به ریته وه.

(بِالصَّبْرِ): (الصَّبْرُ: حَبْسُ النَّفْسِ عَلَى مَا يَقْتَضِيهِ الْعَقْلُ وَالشَّرْعُ)، واته: (الصَّبْر) بریتیه له وهی که تو خوت حه بس بکهی، له سه ر شتیک که عه قل دهیخوازی و شهرع دهیخوازی.

(لِكَبِيرَةٍ): (كَبِيرَةٌ)، واته: گه وره، به لام لی ردها به مانای (شَاقَّةٌ وَصَعْبَةٌ) قورس و به زه حمهت، هاتوه.

(الْخُشْعِينَ): کوی (خاشع) ه، (الْخُشُوعُ: الضَّرَاعَةُ، وَيُسْتَعْمَلُ الْخُشُوعُ فِيمَا يُوجَدُ عَلَى الْجَوَارِحِ) واته: (الْخُشُوعُ) بریتیه له ملکه چپی بو خواو له خوا ترسان و لالانه وه و کرووزانه وه، وه (خُشُوعٌ) زیاتر بو نه و شوینه واره به کاردی، که له سه ر نه ندامه کان دهرده که وی.

(يُظُنُّونَ): (الظَّنُّ)، واته: گومان، به لام له به کارهینانی قورئاندا (ظَنَّ) ههم به مانای عیلم و یه قین دیت و ههم به مانای گومان و دوو دلپیش دیت، (راغب) ده لی: (الظَّنُّ: اسْمٌ لِمَا يَحْصُلُ عَن أَمَارَةٍ، وَمَتَى قَوِيَتْ أَدَّتْ إِلَى الْعِلْمِ، وَمَتَى ضَعُفَتْ جَدًّا لَمْ يَتَجَاوَزْ حَدَّ التَّوَهُُّمِ) واته: گومان بریتیه له وهی که به هوئی نیشانه یه که وه پهیدا ده بی، جا نه گه ر نیشانه که به هیز بوو نه وه سه رده کی شی بوو نه وه که تو زانستت پهیدا ده بی، وه نه گه ر لاواز بوو، سه رده کی شی بوو نه وه که ئینسان له شته که دا بهس وه می هه بی، گومان و دوو دلی هه بی.

(مُلَقَّوْا رَبَّهُمْ): (اللقاء: مُقَابَلَةُ الشَّيْءِ وَمَصَادَفَتُهُ مَعًا) واته: نه وهیه که شتیک روو به رووی شتیک بی و ببینی، یا خود بیگه یی، که لی ردها مه به ست گه شتیه به دیداری خوا، یا خود بینینی خوای په روه رده گاره.

هوی هاتنه خواره‌وهی نایه‌ته‌کان

له‌بارهی هوی هاتنه خواره‌وهی ئەم رسته قورئانییه‌وه، که خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

، واته: نایا فه‌رمان به خه‌ئک ده‌که‌ن چاکه بکه‌ن و خۆتان له‌بیرده‌که‌ن، له حالیکدا که کتیبیش ده‌خویننه‌وه، نایا نافامن؟ ئەم گێرانه‌وانه هه‌ن:

(۱) { قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ فِي رِوَايَةِ الْكَلْبِيِّ عَنْ أَبِي حَاتِمٍ بِالْإِسْنَادِ الَّذِي ذَكَرَ: نَزَلَتْ فِي يَهُودِ الْمَدِينَةِ كَانَ الرَّجُلُ مِنْهُمْ يَقُولُ لِبُصْهَرِهِ وَلِبُذَوِي قَرَابَتِهِ وَلِمَنْ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُ رِضَاعٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ: أُثْبِتُ عَلَى الدِّينِ الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ وَمَا يَأْمُرُكَ بِهِ هَذَا الرَّجُلُ، يَعْنُونَ مُحَمَّدًا، فَإِنَّ أَمْرَهُ حَقٌّ فَكَانُوا يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِذَلِكَ وَلَا يَفْعَلُونَهُ } (أسباب النزول لئليسا بوري، ص ۱۵)، واته: عه‌بدو‌للا‌ی کور‌ی عه‌بباس خوا له خو‌ی و باب‌ی رازی بی، ده‌ئ‌ی: له‌بار‌هی جووله‌که‌کان‌ی مه‌دینه هاتۆته‌ خوار، پیاویکیان، به زاویه‌که‌ی وه به خزمه‌کان‌ی وه به که‌سیک که شیریان له‌نیواندا هه‌بووایه، ده‌یگوت: له‌وانه‌ی که مسولمان بوون ده‌یانگوت: له‌سه‌ر دینه‌که‌ت ده‌یگوت: چونکه ئەوه‌ی ئەو کابرایه، که مه‌به‌ستیان موحه‌مه‌د ﷺ بوو، پیتان ده‌ئ‌ی، هه‌قه فه‌رمانیان به‌وان ده‌کرد که له‌سه‌ر مسولمانه‌تی یان بمیننه‌وه‌و، ده‌یانگوت دینی موحه‌مه‌د ﷺ هه‌قه، که چی بوؤ خوشیان ئیمان‌یان پی نه‌ده‌هینا.

(۲) { قَتَادَةَ وَالسُّدِّيَّ وَابْنَ جَرِيرٍ يَشْهَدَانِ: { كَانَ بَنُو إِسْرَائِيلَ يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِطَاعَةِ اللَّهِ وَيَتَّقُوهُ وَبِالْبِرِّ وَيُخَالِفُونَ، فَغَيَّرَهُمُ اللَّهُ ﷻ } (تفسیر ابن کثیر، ج: (۱)، ص: (۱۲۶))، واته: وه‌چه‌ی ئیسرائیل فه‌رمانیان به خه‌ئکی ده‌کرد چاکه بکه‌ن، به‌لام بوؤ خو‌یان چاکه‌یان نه‌ده‌کرد، ئیدی خوای زال و مه‌زن ره‌خنه‌ی لیگرتن.

ئهمه‌یان مه‌فه‌وو مه‌که‌ی فراوانتره، یانی عاده‌تیان وابوو به خه‌ئکیان ده‌گوت:

چاکە بکەن، وەك چۆن مەلاو شیخ و ئەهلی دین، ئەوانەى شارەزا بن، ھەمیشە بە خەلکی دەلێن چاکە بکەن، جا ئەگەر ھاتو بۆ خۆیان باش پابەند نەبوون، ئەو ھە بێگومان ئەم ئایەتە دەیانگریتەوہ.. وەك زانیانی (أصول الفقه) گوتوویناھ: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شَمُولَ الْمَعْنَى)، واتە: ئەو ھە ھۆیکەھى تايبەتە، رێگر نابێ لەبەردەم گشتگیری ماناکەیدا، کەواتە: ھەرکەسێ چاکە بەخەلکی بلی، بەلام بۆخۆی نەیکات، ئەو ئایەتە دەیگریتەوہ.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوَا ﷺ بۆ یەكەم جار لەم سوورەتەدا وەچەى ئیسرائیل دەدوینی و دەفەرموی: ﴿يَبْنَى إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾، واتە: ئەى وەچەى ئیسرائیل چاکەى من، كە من لەگەلم کردوون وەبیرخۆتانى بیننەوہ، جا چاکەى خوَا ﷺ خۆ نە یەك بووہ، نە دوو بووہ، نە دە بووہ... ھتد، وەك لە دوایی دەیگەینی كە خوَا بە وەچەى ئیسرائیل دەفەرموی: ﴿...وَ اَنى فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (البقرة، ۴۷) لەراستیدا ئیمە میللەتیکمان پى شك نایەت بەقەدەر وەچەى ئیسرائیل خوَا چاکەى لەگەل کردبن، نیعمەتى پیدابن و، موعجیزەى پى دابن و، کارناسانی بۆ کردبن! دیارە ئەو ھەش لەبەر ئەو ھە بووہ كە لە ھەلومەرچیكى زۆر سەخت دابوون و، دوژمنیان زۆر بوون و ئەگەر خوَا ﷺ زۆر چاکەى لەگەل نەکردبان و، زۆرى نیعمەت لەگەل بەکارنەھێنابن، وە زۆر موعجیزەى بە مووسا ﷺ نەدابان، نەیان دەتوانى ئەو بارەى كە لەسەر شانیانە جیبەجیبى بکەن، پاشان دەفەرموی ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدى أوفِ بِعَهْدِكُمْ﴾، واتە: وەفا بە پەیمانى من بکەن و پەیمانى من جیبەجیبى بکەن، ئەو پەیمانەى لەگەل من بەستووتانە، كە تەنیا بەندایەتیی بۆ من بکەن، جیبەجیبى بکەن، منیش ئەو پەیمانەى كە پیمداون، بۆتان جیبەجیبى دەكەم، پەیمانى خوَا چیبە كە بە بەندەکانى داوہ؟ ئەو ھە كە لە دنیادا سەریان بخت و، رزقى ھەلائیان بۆ زۆربکات و، لەشیان ساغ بکات و بەختەو ھریان بکات و، لە

دواروژیشدا بیانخاته به‌ه‌ه‌شت، ننجاً ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَيُّ قَرْهَبُونَ﴾، ته‌نیا له‌من بترسن، ترستان له دوزمنانتان نه‌بی‌ت، وه ترستان له له‌ده‌ست‌چوونی ته‌ماع و به‌رژه‌وه‌ندیی نه‌بی‌ت. ﴿وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ﴾، واته: وه بپروا بی‌نن به‌وه‌ی نار دوومه‌ته خوار، که نه‌وه‌ی به‌ئی‌وه‌شه به‌راستی ده‌زانی، قورئان ته‌وراتی مووسا به‌راست ده‌زانی، هه‌روه‌ک ئینجیلی عیساو، زه‌بووری داوود، وه کتیبی هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) به‌راست ده‌زانی، وه دان به پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ران دا دین، وه ری‌ز له هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ران ده‌گری، وه‌ک هه‌ر له سوورته‌ی (البقرة) دا ده‌فه‌رموی: ﴿لَا تَفْرُقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ...﴾

﴿۲۸۵﴾، واته: ئی‌مه جیاوازیی ناخه‌ینه نی‌و هیچ یه‌کی‌ک له پی‌غه‌مبه‌ران، یانی: له نه‌سلی ری‌زو حورمه‌ت و پایه‌ی به‌رزیانداو، له‌وه‌دا که هه‌موویان خوی په‌روه‌ردگار وه‌حی بو نار دوون، جیاوازیی ناخه‌ینه نی‌وان پی‌غه‌مبه‌ران، هه‌رچه‌نده له روویه‌کی دیکه‌وه‌و به‌ئی‌عتیباریکی دیکه له پله‌بیان هه‌یه‌و گه‌وره‌و گه‌وره‌تریان هه‌یه، که‌واته: نه‌وه‌ی که بو موحه‌مه‌دی کوری عه‌بدوئلاً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بو پی‌غه‌مبه‌ری کو‌تایی هاتوه، نه‌ی وه‌چه‌ی ئیسرئیل! نه‌وه‌ی که به‌ئی‌وه‌شه، به‌راستی ده‌زانی و (تصدیق‌ی ده‌کات. ننجاً ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَكُونُوا أَوْلَ كَافِرٍ بِهِ﴾، واته: ئی‌وه یه‌که‌مین کافر مه‌بن و یه‌که‌مین که‌سانی‌ک مه‌بن، که به‌رانبه‌ر به‌قورئان بی‌پروا ده‌بن، یه‌که‌مین کافر مه‌بن له نه‌هلی کیتاب، نه‌گه‌رنا له خه‌لکی مه‌ککه، وه له شوینه‌کانی دیکه، پیشتر کافرو هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌ر هه‌بوون، که بروایان نه‌هیناوه به موحه‌مه‌د صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، به‌لام خاوه‌ن کتیبه‌کان، جووله‌که‌کانی مه‌دینه، ده‌بوون به یه‌که‌مین کافرو ده‌بوونه ری شکی‌ن بو کافربوونی باقی خاوه‌ن کتیبه‌کان، له شوینه‌کانی دیکه، چونکه جووله‌که هه‌بوون له شام، وه له شوینه‌کانی دیکه‌ش هه‌بوون، وه نه‌صرانیی له شوینه‌کانی دیکه هه‌بوون، جا ئایا چ شتی‌ک وا ده‌کات که خه‌لک کوفر به قورئان بکات، به تاییه‌تی نه‌هلی کیتاب؟ له‌راستیدا به‌رژه‌وه‌ندیی و ته‌ماع، بو‌یه ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآبَتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾، واته: وه به نایه‌ته‌کانی من

تفسیری قربانی به رز و پیر

﴿ ۱۸۴ ﴾

..... دهرسی دهیم: نایه ته کانی (۴۰ - ۴۶)

نرخیکی کهم مه کپن، نایه ته کانی من مه که نه کالایه ک و نرخیکی که میان پی بکپن! ﴿وَأَيُّ فَاَتَقُونَ﴾، وه ته نیا پاریز له من بکهن، دیاره جووله که کان نه گهر ئیمانیاں به موحه ممد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هینا بایه کومه لیک بهر ژه وهندی ماددییاں له دست ده چوو، به تایبته سهرانی جووله که، جا به داخه وه زور بهی میلله تان به دواى سهرانیان ده که ون، نه گهرنا خو خه لکه که نه گهر چاریان هه بو وایه و دهر فه تیان هه بو وایه، نه وان هیچ بهر ژه وهندی هکیان ری پی لینه گرتبوون و، هه می شه نه و بهر ژه وهندی هکیان که ری گرن، ری گری سهر کرده و ده سه لاتدارانن، نه گهرنا خه لکی دیکه ی بن دست و پی و، خه لکی دیکه ی رهش و پروت، هیچ بهر ژه وهندی هکیان ری پی لینه گرتوه که به دواى هه ق بکه وی، به لام به داخه وه زور بهی میلله تان به دواى سهر کرده و زله زله کانیان ده که ون، بویه خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له سووره تی (الأحزاب) ده فه رموی: ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا﴾ (۶۷)، واته: نه وان هی دۆزه خ (کافره کان) گوتیان: پهروه ردگار مان ئیمه به دواى سهر کرده کان و به دواى گه وره گه وره کانمان که وتین و، نه وانیش له ری پیان لاداین، هه رچه نده نه و عوزر هینانه وهیه شه فاعه تیان بو ناکات، چونکه خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عه قل و نیراده ی به هه موو ئینسانیک داوه و، هه موو ئینسانیک ده توانی نازاد بیته و ده توانی به عه قلی خو ی به ری دا بر و، وه قسه و فه رمانی هیچ کهس نه کاته جله ویک و له ملی خو ی نه کا، ناخر ئینسان ئینسانه!! نابیت خو ی وه ک نازده لیک لی بکات، که قسه ی خه لکی دیکه بکاته ری شه می هه و نه و ساریک به ملی خویدا بکات به دواى بکه وی، جا دواى ده فه رموی: ﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُوا بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْمُونَ﴾، لی رده دا دوو شتیان لی قه دهغه ده کاو ده فه رموی: باتیل تی که لی هه ق مه کهن، نه و هه قه ی که ئیوه ده یزانن و لاتانه که موحه ممد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیغه مبه ری خوایه و نیشانه کانی له کتیبه کانی ئیوه دا هه ن، نه وه هه قه و مه چن ناهه قی له گهل تی که ل مه کهن، چونکه ده لی: جووله که کان ده یانگوت وه لاهی راسته باسی پیغه مبه ری کو تایى کراوه، به لام نیشانه کانی به سه ر تو دا نایه نه دی! دیاره به دروو دواى نه وه ی که کتیبه که یانیاں گو ری وه، ده لی روظیک پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پی پی

گوتن: تاکەى ئیمان ناهینن نیشانەکانى من هەمووی لە کتیبەکانى ئیوودا هەن، گوتیان: لە کتیبەکانى ئیمەدا دەلئ: پیغەمبەرى کۆتایى پیاویکی زۆر بالابەرزە، چاوی شینە، قژی زەردە، سیفەتەکانى بەسەر تۆدا نایەنە دى^(۱)! دیارە درۆیان دەکرد، بۆیە خواى پەرورگار دەفەرموی: باتل لەگەل هەق تیکەل مەکن، واتە: درۆو دەلهسه مەکن و کتیبى خوا چى فەرموو، وای بیینه پیش، ئنجا بۆ (زانباریتان) ئیستاش من که (پەیمانى کۆن)م خویندۆتەوه، که تەووراتو کۆمەلێک کتیبە، ئیستاش هەم لە پەیمانى کۆنداو، هەم لە (پەیمانى نوێ) که چوار ئینجیلەکانن و پراى کۆمەلێک نامەو شتى دیکە، سیفەتەکانى پیغەمبەرى کۆتایى هەن، که من لەو کتیبەى که لە (سجن)دا نووسیومه لە چەند شوینیک دەرمهیناون، وه زانایان چەندان باسیان لەوبارەوه کردوه، دواى ئەوهدش که گۆرپویانەو (تحریف)یشیان کردوه، ئیستاش کۆمەلێک ئایەت هەن لە (پەیمانى کۆن) و (پەیمانى نوێ)شدا بیجگە لە پیغەمبەرى خاتەم ﷺ بەسەر کەسى دیکە نەچەسپن، جا دەفەرموی: هەقى مەشارنەوه لە حالیکدا که دەزانن هەقه.

﴿ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴾ ، واتە: وه نوێتر بەرپا بکەن و، زەکاتى بدەن، وه لەگەل ڕکوعەبەرانداندا ڕکوع بەرن، دیارە نوێتر و عیبادهتى جوولهکەو نەصرانىی یەکان ڕکوعى تیدا نیه، ڕکوع تەنیا لەو عیبادهتەدا هەیه که لە شەریعتى پیغەمبەرى کۆتایى دایه، وه ڕەنگه لە هیوانیشدا بووبی، بەلام دەستکاریی (تحریف) کرابی، بە هەر حال ئیستا ڕکوع بردن لە عیبادهتیندا نیه، بۆیە دەفەرموی: ﴿ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴾ ، ڕکوع بەرن لەگەل ڕکوع بەراندان، یانى: لەگەل مسولماناندا بەندایهتیی بۆ خوا بکەن، بەو ڕییه راست و دروستەدا که پیغەمبەرى خاتەم پیشانتان دەدات، که هەمان ڕیگایه عیساو مووسا و باقى پیغەمبەرانى لەسەر بوون، بەلام ئیوه لاتانداوه و پیغەمبەر راستان دەکاتەوه، پاشان سەرزەنشتیان دەکات و دەفەرموی: ﴿ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ

(۱) وهك له ئایەتەکانى دواتردا ئەم بەسەرھاتە دینین.

بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۴۰﴾، واته: نایا فه‌رمان به خه‌لکی ده‌کهن چاکه بکه‌ن و خۆتان له‌بیر ده‌کهن، له حالیکدا که ئیوه کتیب ده‌خویننه‌وه، نایا نافامن؟! واته ئەگەر که‌سانیک که کتیبی خویان له‌به‌رده‌ستدا نه‌بیّت، عوزریان هه‌بیّت به نه‌زانین، ئیوه ئەو عوزره‌شتان نیه، ئیوه کتیبی خواتان له‌به‌رده‌ست دایه، له حالیکدا به خه‌لکی ده‌لین چاکه بکه‌ن، بۆچی بۆخۆشتان نایکه‌ن، که ئەوه دیاره وهک گوتم به ته‌نیا ئەهلی کیتاب ناگریته‌وه‌وه، هه‌موو ئەهلی عیلم ده‌گریته‌وه، به‌لکو هه‌موو که‌سیک ده‌گریته‌وه که شاره‌زایی هه‌بیّت و به خه‌لک بلایت: چاکه بکه‌ن، دیاره پيش ئەوان ده‌بیّت بۆخوی چاکه بکات، پاشان فه‌رمانیان پى ده‌کات ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿۴۱﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۴۲﴾﴾، واته: وه یارمه‌تی وه‌ربگرن له خۆراگری و له نویژ، بۆ ئەوهی بتوان به‌ندایه‌تی بۆ خوا بکه‌ن، وه نویژو ئارامییش زۆر قورسو به‌زه‌حمه‌ته، مه‌گەر له‌سه‌ر که‌سانیک که بۆ خوا ملکه‌چن، ئەوانییش ئەوانه‌ن که یه‌قینیان هه‌یه به دیداری په‌روه‌ردگاریان و دلنیا که بۆ لای ئەو ده‌گه‌رینه‌وه، دیاره هه‌رکه‌سیک یه‌قینی هه‌بوو ده‌چیته‌وه خزمه‌ت خواو به‌دیداری خوا شاد ده‌بیّت، به ته‌نکید طاعه‌ت و عیباده‌ت له‌سه‌ر شانی سووک ده‌بیّت، ئەم نایه‌ته ئەو حه‌قیقه‌ته ده‌گه‌یه‌نی.

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ

مه‌سه‌له‌ی په‌که‌م: بۆچی خوا ﷻ پاش ئەوهی له بیست نایه‌ته‌کانی یه‌که‌مدا باسی پیکهاته‌ی کۆمه‌لگای ئیسلامی، کرد، وه له نۆ نایه‌تی دواي ئەوان رووی له به‌شهرییه‌ت کرد که په‌روه‌ردگاری خۆتان بپه‌رستن، وه ئیمان به‌وه کتیبه‌ بینن، که بۆ پیغه‌مبه‌ری کۆتایی ناروووه‌تی ﷺ، وه پاشان باسی به‌سه‌رهاتی ئاده‌می کرد ﷺ، ئنجا دواي ئەوه له دوو توپی هه‌شتا نایه‌ت زیاتردا، باسی وه‌چه‌ی ئیسپرائیل ده‌کات؟ چونکه له‌پراستیدا وهک پيشتریش باسمان کرد،

گەلی جوولەکە ئەزموونیکی زۆر بەربلأوو زۆر فراوان و جۆراو جۆریان هەبوو
 لە دینداریییدا، لە حوکمرانییدا، لە جەنگ و جیهاددا، لە فەرمانبەریکردنی
 پێغەمبەرەکەیان و لە سەرپێچیی لێکردنیدا، ئەزموونیکی زۆر جۆراو جۆرو
 دەولەمەندو بەپێزو فراوانیان هەیه، کە زۆر جیگای پەندو عیبرەت وەرگرتن،
 بۆ ئۆممەتی پێغەمبەری کۆتایی ﷺ کە تەماشایان بکەن و پەند لە
 هەلەکانیان وەر بگیرن و سوود لە چاکەکانیان وەر بگیرن.

مەسەلە ۱ دووهم : خوای پەر وەردگار یەکەمین کۆمەڵیک کە بانگیان دەکات کە
 ئیمان بێنن، بەنی ئیسرائیلە، بۆچی؟ چونکە لەراستیدا ئەوان کە کتیی
 خویان لەبن دەستدایە، لە هەموو کەس شایستەترن ئیمان بێنن بە کۆتای
 کتیی خوای بە پێغەمبەری کۆتایی، کە هەموو پێغەمبەران پێش خۆی، وە
 هەموو کتیبەکانی پێش خۆی، بەراست دەزانن و بۆیە بانگیان دەکات، تاکو
 ئەوانە دوایی بیانووین نەبیت بڵین: ئیمە بانگ نەکراوین ئیمان بێنین،
 چونکە بۆ زانیاریتان ئیستاش هەندێ لە جوولەکەو نەصرانییەکان دەلین:
 موحەممەد ﷺ بەلێ پێغەمبەرە، بەلام تەنیا پێغەمبەری عەرەبانە، بەلام
 لێردا خوا ﷻ بە راشکاویی بانگیان دەکات و دەفەرموی: ﴿وَأٰمِنُوْا بِمَاۤ اَنْزَلْتُ
 مُصَدِّقًاۙ لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْا اَوَّلَ کٰفِرٍۭ بِهٖ﴾، ئیدی رێگای ئەو جۆرە عوزرو
 بیانوانە نەهێشتو.

مەسەلە ۲ سییەم: خوای بەرزو مەزن دەفەرموی: ﴿وَأَوْفُوا۟ بِعَهْدِيۡۙ اُوْفٍۭ بِعَهْدِكُمْ﴾،
 وەفا بە پەیمانی من بکەن، منیش وەفا بە پەیمانی ئێوە دەکەم، جا ئایا وەفای
 بەندە (عبد) بە پەیمانی خوا چییە؟
 یەکەم پەیمانی خوا ﷻ پەیمانیکی فیطریی و عەقلییە کە لە هەموو
 کەسیکی وەرگرتووە کە بەندەدی خوا بێت، وەک پێشتر باسمان کردو، ئەم
 نایەتە (الأعراف)یش ئاماژە یی دەکا، کە دەفەرموی: ﴿وَإِذْ

أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿۱۷۲﴾ ، ئهوه

ئامازەیه بهو پهیمانە فیطری و سروشتی و عەقلیەیه که خوا هەموو ئینسانیکە و خولقاندووە، خەوای خەوای بناسی و بیپەرستی، وەک فەرماشتهکە ی پێغەمبەریش ﷺ دەفەرموی: { (مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ وَيُنَصِّرَانِهِ وَيَمَجِّسَانِهِ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۶۷۰۰)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ } ، واتە: هەموو ئینسانیک لەسەر سروشتی خەوایانە لەدایک دەبێت، بەلام دوا یی بابو دایکی دەیکەنە جوولەکە، یان دەیکەنە نەصرانی، یان دەیکەنە مەجووسی، ئنجا و پرا ی ئەم پهیمانە خوا پهیمانیکە دیکەش لە بەندەکانی وەردەگرن لەسەر زمانی پێغەمبەرەن (علیهم الصلاة والسلام) که بەرنامەیان بو دەنیری و وەحییان بو دەنیری و پێغەمبەرانیان بو دەنیری، بانگیان دەکەن بو بەندایەتیکردن بو خوا، که ئەوەش پهیمانیکە دیکەیه، وە وەفای خەوای پەر وەردگاریش بە پهیمانی بەندەکانیە، وەک گوتم ئەوەیه که لییان خۆشبێ لە دنیا دا، تووشی خێرو خۆشیان بکات، وە لە رۆژی دوا ییشدا بیانخاتە بەهەشتی خۆیه وە.

مەسەلە ی چوارەم: وشە ی خۆپراگری (صَبْرٌ) لە قورئاندا زۆر بەکارهاتووە، لە سۆنگە ی ئەوە وە که لەپراستی دا هیچ طاعەتیک بەبێ خۆپراگری ناکری، وە خۆپراستن لە هیچ گوناھیکیش بەبێ وی هەر ناکری، وە خۆپراگری لە بەرانبەر بەلا و گرفتاریشدا، دیسان بەبێ وی هەر ناکری بۆیه بەپراستی خۆپراگری بناغە ی دینداری و بەندایەتیکردنە بو خوا و مەفهۆمەکەیشی زۆر فراوانە، چونکە تۆ دەبێ خۆت حەبس بکە لە بن باری شەرعدا و خۆت پراگری، ئنجا دەتوانی دینداری بکە: ئیمان بێنی هەر پێویستیت بە خۆپراگری (صَبْرٌ)، عیبادەت بکە ی هەر پێویستیت پێت، ئەخلاق و رەوشتی بەرزت بو ی هەر پێویستیت پێت، جەنگ و جیهاد بکە ی هەر پێویستیت

پێیەتی، بۆ مال بەخشین هەر پێویستیت پێیەتی، خۆ لە گوناح و خراپە
 بپاریزی هەر پێویستیت پێیەتی، هەرچی طاعتە ئەنجامی بدەو، هەرچی
 خراپەیه خۆتی لێ بەدوور بگری، هەمووی پێویستی بە خۆراگرییە.
 خوا بە لوتفو کەرەمی خۆی لەو کەسانەمان بگێڕێ کە ئەهلی خۆراگریی
 (صَبْر)ن، ئەهلی نوێژی راستەقینەن.

دە فەرمانی گەورەو پێنج قەدەغە ی گرنگ

ئەگەر لە بیرتان بێ ئیمە لە پێناسە ی ئەم دەرسەدا گومان: لە ئایەتی: (٤٠ تا
 ٤٦) لەو حەوت ئایەتەدا، خوای پەروردگار دە فەرمانی بە وەجە ی ئیسرا ئیل
 کردوون و پێنج شتیشی لێ قەدەغە کردوون، دە فەرمانەکان بەرپز ئەمانەن:

فەرمانی یەكەم، فەرمووی: ﴿ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ ﴾، واتە: چاکە ی من
 یاد بکەنەوه.

فەرمانی دووهم، فەرمووی: ﴿ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي ﴾، واتە: پەیمان ی من جیبەجی بکەن.

فەرمانی سێیەم، فەرمووی: ﴿ وَإِنِّي فَأَرْهَبُونَ ﴾، واتە: تەنیا لە من بترسن.

فەرمانی چوارەم، فەرمووی: ﴿ وَءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ ﴾، واتە:
 ئیمان بێن بەوه کە من ناردوومەتە خواری ئەوهی بە ئیوهیه بەراستی
 دەزانی.

فەرمانی پێنجەم، فەرمووی: ﴿ وَإِنِّي فَأَنْتُونَ ﴾، واتە: تەنیا پارێز لە من بکەن.

فەرمانی شەشەم و حەوتەم و هەشتەم، فەرمووی: ﴿ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ﴾

﴿ وَأَرْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴾، واتە: نوێژ بەرپا بکەن و زەکات بدەن و لەگەڵ
 رکووعبەرانداندا رکووع بەرن.

فەرمانى نۆيەم و دەيەم، فەرمووى: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ پىشت بە صەبرو بە نوپۇز بېسەستىن، ياخود يارمەتى بخوازن لە خۇراگرىي و لە نوپۇز، بۇ بەجىھىنەنى بەندايەتتىي بۇ خوا.

وہ پىنج قەدەغە كراوہ كانىش بە رىز ئەمانەن:

قەدەغەي يەكەم / فەرمووى: ﴿وَلَا تَكُونُوا أَوْلَٰى كَافِرٍ بِهِ﴾، واتە: يەكەمىن كەسانىك مەبن كە كوفر دەكەن بە موھەممەد ﷺ و بەو كىتیبەي كە بۇي نىرراوہ، يانى: لە خاوەن كىتیبەكان يەكەمىن كافر مەبن و رېمەشكىن بۇ كافر بوونى سەر جەم خاوەن كىتیبەكان.

قەدەغەي دووہم / فەرمووى: ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآبَتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾، واتە: بە ئايەتە كانى من نرخىكى كەم مەكەن، واتە: ئايەتە كانى من مەكەنە كالايەك و بە نرخىكى كەم بيانگۆر نەوہ، لە بەرانبەر بەرژوہەندىي و تەماعى دنيا دا.

قەدەغەي سىيەم و چوارەم / فەرمووى: ﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكُنُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْمُونَ﴾، واتە: ھەق و باطل تىكەل مەكەن و، ئەو ھەقەي كە پىتانە مەيشار نەوہ.

قەدەغەي پىنجەم / فەرمووى: ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾، واتە: ئايا فەرمان دەكەن بە خەلكى چاكە بكەن، بەلام خۇتان لەبىر دەكەن! يانى ئەو كارە مەكەن و دەستى لى ھەلگەرن، ئەگەر چ بىر عەقل و ھۆشيتان ھەيە!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی یازدەم

پیناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان کە سەرجهەم چوار دە نایه تان دەگریته خۆی له نایه تی: (۴۷) تا (۶۰)، خوای خاوەن بەزەیی و بەخششی بی سنوور، دە (۱۰) له نیعمه ت و چاکه گه وره و گرانه کانی خۆی وهبیر به نی ئیسرا ئیل دینیته وه، که کاتی خۆی له گه ل پیشووه کانیاندا کردوونی، که هه رکامیکیان شایسته ی سوپاسگوزاریه کی تایبه ته بو خوا ﷻ، چ جای هه موویان پیکه وه، که دیاره به شیکی گرنگی نه و وهفاداریی و سوپاسگوزاریی، له ئیمانیه ئان به پیغه مبه ری کۆتایی موحه ممه د ﷺ و نه و قورئان و په یامه کۆتایی یه ی خوادا که بو ی هاتوه، به رجه سته ده بی !

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَتِ اللّٰهِ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلٰى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَاَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَاِذْ جَعَلْنَاكُمْ مِنْ ءاٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسْآءَكُمْ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلٰٓءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنَاكُمْ وَاَغْرَقْنَا ءاٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَاِذْ وَعَدْنَا مُوسٰى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنۢ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَاِذْ اَتَيْنَا مُوسٰى الْكِنٰبَ وَالْفُرْقٰنَ لَعَلَّكُمْ تُهْتَدُوْنَ ﴿٥٣﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ يٰۤقَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخٰذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوْا اِلَيَّ اِنِّيْۤ اَنْفُسَكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بٰرِيْكُمْ فَاَبِىْكُمْ عَلَيَّ اِنَّهُ هُوَ النَّوَابُ الرَّحِيْمُ ﴿٥٤﴾ وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسٰى لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرٰى

اللَّهِ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمْ الصَّنِيعَةَ وَأَنْتُمْ تُنظَرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعَثُوا فِي الْأَرْضِ مُمْسِدِينَ ﴿٦٠﴾ ﴿

مانای وشه به وشه‌ی نایه‌ته‌کان

((نه‌ی وه‌چه‌ی ئیسرائیل! یادی چاکه‌ی من بکهنه‌وه که به سه‌رتانم دا رشتوه، وه که من به‌سه‌ر جیهانیاندا هه‌لمبژاردوون ﴿٤٧﴾ وه پاریز له رپوژیک بکهن که کهس له فریای کهس نایه‌ت، وه هیچ کهس تکاگردنی لیوهرناگیری، وه قهره‌بووی لیوهرناگیری، وه سه‌ریش ناخرین ﴿٤٨﴾ وه یاد بکهنه‌وه، کاتی‌ک له دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون دهریازم کردن، که به خراپترین نازار سزایان دهدان! کوره‌کانتانیان سه‌رده‌بری و نافرته‌کانتانیان ده‌هیشته‌وه، وه له‌وه‌دا تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی مه‌زنی په‌روه‌ردگارتان هه‌بوو بو‌تان ﴿٤٩﴾ وه یاد بکهنه‌وه که دهریامان بو‌ له‌تکردن و قوتارمان کردن، وه دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ونمان خنکاند، له کاتی‌کدا که ئیوه ته‌ماشاتان ده‌کردن ﴿٥٠﴾ وه یاد بکهنه‌وه کاتی‌ک پاش چل شه‌و به‌ئینمان بو‌ موسا دانا، که‌چی ئیوه پاش وی گو‌لکستان کرده په‌رستراو، وه خو‌تان به‌ سته‌مکار دهره‌ینا ﴿٥١﴾ ئنجا پاش نه‌وه‌ش لیمانبوردن به‌لکو سوپاسگوزاریی بکهن ﴿٥٢﴾ وه یاد

بەكەنەۋە كە كىتەب ۋە جىياكەرەۋە (ى ھەق ۋە ناھەق) مان بە مووسادا، تاكو رپى راست بىگرن ﴿ ۵۳ ﴾ ۋە ياد بەكەنەۋە كاتىك مووسا بە گەلەكەى خۇى گوت: ئەى گەلەكەم! بەراستى ئىۋە ستەمتان لە خۇتان كىرد، بە گۆلك كىردنە پەرستراۋ، دەجا بىگەرپىنەۋە لاي بەدەيپىنەرتان ۋە خۇتان بىكوژن، ئا ئەۋەتان لەلەى بەدەيپىنەرتان چاكتىرە، ئىدى ئەۋىش تۇبەى لىۋەرگرتن، بىگومان ئەۋ تۇبە ۋەرگىرى بەخىشندەيە ﴿ ۵۴ ﴾ ۋە ياد بەكەنەۋە كاتىك گوتتان: ئەى مووسا! بىروات پى ناھىپىن ھەتا بە ئاشكرا خوا نەبىپىن، ئىدى لە سزاي ئەۋەدا ھەۋرە تىشقەيەك لىپىدان كە تەماشاتان دەكىرد ﴿ ۵۵ ﴾ پاشان دواى مىردنتان زىندوومان كىردنەۋە بۇ ئەۋەى سوپاسگوزارىى بەكەن ﴿ ۵۶ ﴾ ۋە ھەۋرمان بەسەرتانەۋە كىردە سىبەرو گەزۇۋ بانئەدى (سەلوا) مان بۇ ناردنە خوار (ۋە پىمان گوتن) لەۋ رۇزىيە پاك ۋە چاكانەى پىمان داۋن، بخۇن، ۋە ستەمىيان لە ئىمە نەكىرد، بەلكو ستەمىيان لە خۇيان كىرد ﴿ ۵۷ ﴾ ۋە ياد بەكەنەۋە كاتىك پىمان گوتن: بىچنە ئەم شارەۋەۋە بە فراۋانىى ۋە خۇشىى ۋە لە ھەر كۆپىيەك ھەزتان كىرد بخۇن، ۋە بە چەمىنەۋەۋە بىچنە نىۋ دەرگاگەيەۋەۋە بلىپن: لە گوناح پاكمان بەكەۋە ئەۋ كاتە لە ھەلەكانتان دەبوورپن، ۋە بۇ چاكانەكاران (بەرھەم ۋە پاداشت) زىاد دەكەين ﴿ ۵۸ ﴾ كەچى ئەۋانەى ستەمىيان كىرد، قسەكەيان گۆرى بە جىياۋز لەۋ قسەيەى پىيان گوتراۋو، بۇيە ئازارىكمان لە ئاسمانەۋە بۇ ناردنە خوار بەھۇى لادانىانەۋە ﴿ ۵۹ ﴾ ۋە ياد بەكەنەۋە كاتىك مووسا داۋاى ئاۋى بۇ گەلەكەى كىرد، ئىمەش پىمان گوت: بە گۆچانەكەت لە تاشە بەردەكە بە ئىدى يەكسەر دوازە سەرچاۋەى تىدا تەقىنەۋە، كە ھەر كۆمەللىك كانى ۋە ئاۋى خۇيانىيان دەزانى، بخۇن ۋە بخۇنەۋە لە رۇزى خوا، ۋە خراپەكارىى لە زەۋىدا بىلاۋمەكەنەۋە ﴿ ۶۰ ﴾).

شیگردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أَذْكُرُوا): (الذِّكْرُ: تَارَةً يُقَالُ وَيُرَادُ بِهِ هَيْئَةٌ لِلنَّفْسِ بِهَا يُمَكِّنُ لِلْإِنْسَانِ أَنْ يَحْفَظَ مَا يَقْتَنِيهِ مِنَ الْمَعْرِفَةِ، وَهُوَ كَالْحِفْظِ إِلَّا أَنَّ الْحِفْظَ يُقَالُ اعْتِبَارًا بِإِحْرَازِهِ، وَالذِّكْرُ يُقَالُ اعْتِبَارًا بِاسْتِحْضَارِهِ، وَتَارَةً يُقَالُ لِحُضُورِ الشَّيْءِ الْقَلْبَ أَوْ الْقَوْلَ) واته: (ذَكَرَ) ناوه بو ئه وه به شهی می شک که زانیاری تیدا هه لده گیری، وه (ذَكَرَ) وهك (حَفِظَ) وایه، به لام له (حَفِظَ) دا پاراستنی زانراوه کان و، له (ذَكَرَ) دا وه بیرخو هینانه وه بیان ره چا وگراوه، وه جاری وا ههیه (ذَكَرَ) به کاردی، بو ئه وه که نینسان شتیک دینیته وه بیرى خوئی و به دلی خویدا دینی، یاخود به زمان باسی دهکات، وهك راغیبی نه سفه هانیی گوتوو یه تی.

(فَضَّلْتُمْ): (الْفَضْلُ: الزِّيَادَةُ عَنِ الْإِقْتِصَادِ) واته: (فَضَلَ) بریتیه له زیده له وه نه ندازهیه که بهش دهکات، که واته: (فَضَّلْتُمْ): هه لمبژاردوون و زیده ییم بی داون.

(تَجَزَّى): (الْجَزَاءُ: الْغَنَاءُ وَالْكَفَايَةُ) (جَزَاءً) ئه وهیه که شتیک ببیته کافی بو شتیک، وه شتیک که لینی بو پر بیته وه، یاخود بهرگری لی بکری.

(شَفَعَةٌ): (الشَّفَعُ: ضَمُّ الشَّيْءِ إِلَى مِثْلِهِ)، وشهی (الشَّفَعُ) بریتیه له وهی که شتیک له گهل وینهی خویدا کو بکه یه وه جووتیان بکهی، خوا دهفه رموی:

﴿ وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ ﴾ الفجر، واته: سویند به جووت و تاک (والشَّفَاعَةُ هِيَ: الْإِنْضِمَامُ إِلَى آخِرِ نَاصِرًا لَهُ وَسَائِلًا عَنْهُ، وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ فِي أَنْضِمَامِ مَنْ هُوَ أَعْلَى حُرْمَةً وَمُرْتَبَةً إِلَى مَنْ هُوَ أَدْنَى) واته: شه فاعهت (تکا بو کردن) ئه وهیه که یه کیک بو یاریده دان و بهرگری بکردن بجیته پال یه کیک، به لام به زوری بو چوونه پالی بابایه کی ریزدارترو پایه بهر زتر بو بابایه کی پله

نزمتر، به کاردی (که دیاره به مه بهستی بهرگری لی کردن و بهرزه وهندی بو هیانهدی، ده بی).

(عَدْلُ): (العَدَالَةُ وَالْمُعَادَلَةُ: لَفْظٌ يَقْتَضِي مَعْنَى الْمُسَاوَاةِ، وَ يُسْتَعْمَلُ بِاعْتِبَارِ الْمُضَايَفَةِ، وَالْعَدْلُ وَالْعَدْلُ يَتَقَارَبَانِ، لَكِنْ الْعَدْلُ يُسْتَعْمَلُ فِيمَا يُدْرَكُ بِالْبَصِيرَةِ كَالْأَحْكَامِ، وَالْعَدْلُ وَالْعَدِيلُ لَمَّا يُدْرَكُ بِالْحَاسَّةِ)، واته: ههردوو وشهی (العَدَالَةُ وَالْمُعَادَلَةُ) له یه کسانیه وه نیزیکن، وه (عَدْلٌ وَعَدْلٌ) له یه ک نیزیکن، به لَام (عَدْلٌ) بو شتی مه عنه ویی به کاردی، که به عه قلل ده زانری، وهک: حوکمه کان، به لَام (عَدْلٌ) بو شتی وا که به ههسته کان ده رک بکری، به کاردی، وهک باری و لآخ.

(يَسْؤُمُونَكُمْ): (السَّؤْمُ أَصْلُهُ: الذَّهَابُ فِي ابْتِغَاءِ الشَّيْءِ) واته: (السَّؤْمُ) له بنه رهدا نه وه یه که بروی به دوا ی شتیک بکه وی په یدای بکه ی، به لَام لی رهدا به مانای نازارو سزا به کاره ی نراوه: ﴿يَسْؤُمُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ﴾، واته: پییان ده چیشتن عه زاب و نازاریکی زور خراب.

(بَلَاءٌ): له قورئاندا هه به مانای نیعمهت به کاردی، هه به مانای نیقمهت، واته: هه به مانای چاکه وه هه به مانای خرابه، ههروه ها به مانای تاقی کردنه وهش به کاردی، چونکه تاقی کردنه وهش، یان به چاکه ده بییت، یان به خرابه، وهک ده ف—هرموی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبَلُّوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ (۳۵) الأنبياء، واته: هه موو کهس مهرگ ده چیژی، وه به خویشیان و به ناخویشیان تاقیتان ده که ینه وه، وه بو لای نیمهش ده گه ری نه وه، دیاره لی رهدا وشه ی (بلاء) به مانای تاقی کردنه وه دی.

(فَرَقًا): (الْفَرْقُ يُقَارِبُ الْفَلَقَ، وَالْفَرْقُ: الْقِطْعَةُ الْمُنْفَصِلَةُ، وَقِيلَ فَرَقَ الصُّبْحُ، وَفَلَقَ الصُّبْحُ)، واته: (الْفَرْقُ) که به مانای لیک جیا کردنه وه یه، له گهل وشه ی (الْفَلَقُ) زور لیک نزیکن، بو یه ده گوتری: (فَرَقَ الصُّبْحُ، وَفَلَقَ الصُّبْحُ)، واته کاتی سپیده ی به ره به بیان که تاریکی و روونایی لیک جیا ده بنه وه.

(ءَالِ فِرْعَوْنَ): (ءَال) له (آلِ يَوْل) هوه هاتوه، واته: (رَجَعَ يَرْجِعُ)، گه پرایه وه، ده گه ریته وه، وه (ءَالِ فِرْعَوْنَ: أَتْبَاعُهُ) نالی فیرعه ون نه وانهن که به دواى ده که ون، واته شوینکه وتووانى و ده ستو دایه رهی فیرعه ون و سوپای فیرعه ون. (تَشْكُرُونَ): (الشُّكْرُ: تَصُوْرُ النُّعْمَةِ وَظَاهِرُهَا) یانى: (شُكْر) نه وه ییه، که تو نیعمه ت بینیه به رچاوی خو ت و دهری بخره ی، که واته: شوکری نیعمه ت، نه وه ییه که نه نیعمه ته ی پی ت دراوه، یه که م: بیه ی نییه به رچاوی خو ت و له بیرت بی ت، دوا یی له خو شتیدا دهری بخره ی و پی شان ی بده ی.

(وَالْفُرْقَانَ): (الْفُرْقَانُ: هُوَ كَالْفُرْقِ لِكُنْهٖ اَبْلَغُ مِنْهٗ لِاَنْهٗ يُسْتَعْمَلُ فِي الْفُرْقِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ)، واته: (فُرْقَان) وهك (فُرْق) وایه، که وهك گوتراوه به مانای لیك جیا كرده وه ییه، به لام (فُرْقَان) زی ده یی زی اتری تی دایه، چونکه بو له یهك جیا كرده وه ی هه ق و ناهه ق به كاردی.

(جَهْرَةً): (يُقَالُ لظُهُورِ الشَّيْءِ بِإِفْرَاطٍ حَاسَةً الْبَصَرَ أَوْ حَاسَةً السَّمْعَ) واته: (جَهْرَةً) بریتیه له دهر که وتنی شتیک زور به روونی، به شیوه یهك که زور چاك چاو بیبینی، وه زور چاك گو ی بیبستی، واته: (جَهْرَةً) هه م بو رهنگو دیمهن ده گوتری، که به چاو ده بینری، که زور روون و ناشکرا بی ت، وه هه م به دهنگی کی به رزو زولال، که به گو ی بیستری.

(الصَّاعِقَةُ): (الصَّاعِقَةُ وَالصَّاقِعَةُ يَتَقَارِبَانِ، وَهُمَا الْهَدَّةُ الْكَبِيرَةُ وَالْأُولَى فِي الْعُلُوِّيَّةِ وَالثَّانِيَّةُ فِي الْأَرْضِيَّةِ) واته: (الصَّاعِقَةُ وَالصَّاقِعَةُ) لیك نزیکن که بریتیه له دهنگی کی گه وره، وهك شتیک بکه وی، یاخود شتیک بته قیته وه، به لام (الصَّاقِعَةُ) له سه ر زه وییه و (الصَّاعِقَةُ) په یوه ندی به ناسمانه وه ییه، که له سه ریوه بو خواری بی.

(وَضَلَّلْنَا): (ضَلَّ) واته سی به ر وه (ضَلَّةً) شتیکه که سی به رت لی بکا، بو وی نه: هه ور، (ضَلَّلْنَا عَلَيْهِم) واته: سی به رمان لی كرده ن.

(الْغَمَامُ): (الْغَمُّ: سَتْرُ الشَّيْءِ، وَمِنْهُ: الْغَمَامُ)، یانی: (غَم) بریتیه له داپۆشینى شتیك، وه هه‌ور ناوئراوه: (غَمَام)، چونكه ژیرخوی داده‌پۆشى، (غَمَام وَسَحَاب) دیاره ناوی (جنس)ن و تاکه‌که‌یان (غَمَامَة) و (سَحَابَة)ن، یانی: هه‌ور.

(الْمَنِّ): (مَادَّةٌ صِمْغِيَّةٌ حَلْوَةٌ)، واته: (مَنْ) بریتیه له ماددییه‌کی لینجی شیرین، که به کوردی (گه‌زۆی پێ ده‌لێن).

(وَالسَّلْوَى): (أَصْلُهَا مَا يُسَلَّى الْإِنْسَانَ)، واته: (سَلْوَى) له ئەسل هه‌ر شتیكه که دلی ئینسان خۆشیکا، به‌لام لی‌رده‌دا به‌تایبه‌تی که له قورئاندا به‌کارهاتوه، مه‌به‌ست پێی جوړیکه له بالنده له‌سه‌ر رای زۆربه‌ی زانایان، که ده‌لێن: له شیوه‌ی کوئردایه، هه‌ندیك ده‌لێن: سوپسکه‌یه‌و هه‌ندیك ده‌لێن: ناوی (سه‌مانی)ه، که ره‌نگه له‌نیو کورده‌واریی خۆماندا نه‌بی‌ت، هه‌ندیکیش ده‌لێن: به کوردی (شیلاقه)ی پێ ده‌لێن، که ره‌نگه له هه‌ندیك ناوچه‌دا وابی.

(طَيْبَتِ): (أَصْلُ الطَّيِّبِ: مَا تَسْتَلِدُّهُ الْحَوَاسُ، وَمَا تَسْتَلِدُّهُ النَّفْسُ، وَفِي الشَّرْعِ: مَا كَانَ مُتَنَاوِلًا مِنْ حَيْثُ مَا يَجُوزُ) واته: ئەسلی (طَيِّب) هه‌ر شتیكه که هه‌سته‌کان چێژی لی‌وه‌رگرن، وه نه‌فسی ئینسان چێژی لی‌وه‌رگه‌ری، وه (الطَّيِّب) له‌رووی شه‌رعه‌وه هه‌ر شتیكه، که شه‌رع ری‌یدابێ ئەو شته وه‌رگه‌ری و به‌کاربه‌ی‌نری.

(رَغَدًا): (وَأَسْعًا طَيِّبًا)، واته: به فراوانیی، یاخود به خۆشیی.

(حِطَّةٌ): (حُطٌّ عَنَّا ذُنُوبَنَا، وَالْحَطُّ: أَنْزَالُ الشَّيْءِ فِي عُلُوٍّ)، واته: گونا‌هه‌کانمان لی‌ داباری‌نه‌و بیانخه‌ خوار، وه (حَطُّ) واته: هاتنه‌ خواری شتیك له به‌رزایی بو‌ نزمایی.

(رَجْرًا): (أَصْلُ الرَّجْرِ: الْإِضْطِرَابُ)، واته: ئەسلی وشه‌ی (الرَّجْر) بریتیه له هاتن و چوون و جولان، به‌لام لی‌رده‌دا مه‌به‌ست پێی ئازاریکی خوای تۆله‌ستینه‌

که له ئاسمانه‌وه دی‌تو، ده‌بیته هوی ئه‌وه که ئینسان نه‌خوش بی‌تو بکه‌ویته جموجۆل و فه‌لاکه‌ت.

(أَسْتَسْقَى): واته: داوای ئاوی کرد.

(فَأَنْفَجَرَتْ): (الْفَجْرُ: شَقُّ الشَّيْءِ شَقًّا وَاسِعًا)، واته: (فَجْرٌ) بریتیه له

شتیک که شهق بکری و لهت بکری و که‌لینیکی زوری لی په‌یدا بی.

(أُنَاسٍ): (لُغَةً فِي النَّاسِ، أُنَاسٌ جَمْعُ إِنْسِي) واته: (أُنَاسٌ) لوغه‌تیکه له (ناس)

یانی: خه‌ئک، وه کوی (إنسی)یه، که به مانای (مرؤف) دی.

(مَشْرَبُهُمْ): (مَكَانُ الشَّرْبِ أَوْ الْمَاءُ الْمَشْرُوبِ)، واته: شوینی خواردنه‌وه، یاخود

ئاویک که ده‌خوریته‌وه.

(تَعَثُّوا): (الْعَيْثُ وَالْعَثِي: الْفَسَادُ، وَ (عَثِي) أَفْسَدَ أَشَدَّ الْفَسَادِ عَثَى فِي الْأَرْضِ)،

واته: (عَثِي): خراپه‌یه‌کی زور بلاوکرده‌وه له‌سه‌ر زه‌وی.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوای ئه‌وه‌ی له نایه‌ته‌کانی پيشوودا، ده (۱۰) فه‌رمانی به وه‌چه‌ی

ئیسرائیل کردن، پینج (۵) شتیشی لی قه‌ده‌غه کردن، له‌م نایه‌تانه‌دا جاریکی

دیکه بانگی وه‌چه‌ی ئیسرائیل ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿يَبْنَیْ اِسْرَءِیْلَ اذْکُرُوا نِعْمَتِی الَّتِی

أَنْعَمْتُ عَلَیْکُمْ وَ اَنْی فَضَّلْتُکُمْ عَلَی الْعَالَمِیْنَ﴾، جاریکی دیکه دووباره‌ی ده‌کاته‌وه‌و

ده‌فه‌رموی: ئه‌ی وه‌چه‌ی ئیسرائیل! نیعمه‌ت و چاکه‌ی من که به‌سه‌رمدا رشتوون،

یادی بکه‌نه‌وه، وه ئه‌وه بیننه‌وه بیرخو‌تان که به‌سه‌ر هه‌موو جیهانیاندا ئیوهم

هه‌لبژاردوه، هه‌موو تو‌یژه‌رانی قورئان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌ک ده‌نگن، که مه‌به‌ست له:

(العالمین) جیهانیانی سه‌رده‌می خو‌یانه، ئه‌گه‌رنا به‌ دلنیا‌یی یه‌وه ئوممه‌تی

موحه‌مه‌د ﷺ که خوای کاربه‌جی به‌ ده‌قی نایه‌ت له‌باره‌یه‌وه ده‌فه‌رموی:

﴿کُنْتُمْ خَیْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْکَرِ﴾

وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ... ﴿ ۱۱۰ ﴾ آل عمران ، واتە: ئىيۇە باشتىرىن ئۆممەتن، باشتىرىن كۆمەلن كە بۇ مروفايەتى پەيدا كراون، فەرمان بە شتى پەسند دەكەن و قەدەغەى شتى ناپەسند دەكەن و ئيمان بە خوا دىنن، هيچ ماقوول نيه جوولەكە دواى ئەوەش كە ئيمان ناهىنن و بە موخەممەد ﷺ كافر دەبن، بە چاكتىر دابىرىن لە ئۆممەتى پىغەمبەر ﷺ!! كەواتە مەبەست پىي جىهانىيانى سەردەمى خۇيانە، وە بىگومان ھەموو مىللەتتىكى مسولمان و، ھەموو كۆمەلگايەكى دىندار و دەستگرتوو بە ھىدايەت و بەرنامەى خواو، لە رۆژگارى خۇياندا، لە ھەموو خەلكى سەر زەوى چاكتىر بوون و چاكتىرن و، ئەو ھەر تايبەت نيه بە وەچەى ئىسپرائىلەو، بەلكو ھەموو مىللەتتىك كە دەستى بە بەرنامەى خواو گرتىي و، بەدواى پىغەمبەرى سەردەمى خۇي كەوتىي، ئەو لە ھەموو خەلكى رۆژگار و سەردەمى خۇي چاكتىر بوو، پاشان دەفەرموى: ﴿ وَأَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا ﴾ ، واتە: (ئەى وەچەى ئىسپرائىل) وە پارىز لە رۆژىك بەكەن، واتە: پارىز بەكەن لە كارەسات و رووداوەكانى كە لە رۆژىكدا دەقەومىن، ئەو رۆژە چۈنە؟ هيچ كەسىك لە فرىاي هيچ كەس نايەت، كە مەبەست پىي (رۆژى قىامەتە)، ﴿ وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴾ وە شەفاعەت و تكاو رەجاي كەس بۇ وەرناگىرى، وە بارمتەو قەرەبووشى لى وەرناگىرى، چونكە (عدل) يانى: بارمتەو فىديەو قەرەبوو، وە سەرىش ناخرى، واتە: نە كەس لە فرىاي دى، نە دەتوانرى شەفاعەت و تكاو رەجاي بۇ بكىرى، وە نەهيچ كەس دەتوانى هيچ جۆرە ھاوكارىيەكى بكات، ھەركەسە خۇي و كردهو كەى، كەواتە: ئەى جوولەكەكان ! ئيمان بىنن بە پىغەمبەرى خاتەم و كۆتايى ﷺ، وە بەدواى شەرىعەتى كۆتايى خواى پەروردگار بەكون، بۇ ئەو ھىدايەتى خوا نەكەوى، لەو رۆژەدا تووشى جەزەبەو سزاي سەخت دەبىت، ئنجا خوا ﷻ دىتە سەر باسى وەبىرھىنانەو ھىدايەت كۆمەللىك لە نىعمەتە گەورە گەورەكانى خۇي بۇ گەلى ئىسپرائىل، كە لىرەدا دە (۱۰) وانەيان لى سەرزىمىر دەكات:

نیعمه‌تی په‌گه‌م: ده‌فهرموی: ﴿ وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ
الْعَذَابِ ﴾، وشه‌ی (إِذْ) له‌ قورئاندا (ئه‌وه وه‌ك بنچینه‌یه‌ك وه‌ری بگرن) زانایان و
 شاره‌زایانی زمان ده‌لین (إِذْ) بو‌ زه‌مانی رابردوو به‌کاردی، وه (مَنْصُوب) ه
 له‌سه‌ر (ظرفیة)، به‌ فیعلیك كه‌ ته‌قدیر ده‌کریت، وه‌ك: (اذکروا إِذْ)
 یادبکه‌نه‌وه کاتیك، كه‌واته: (إِذْ) (منصوب) ه له‌سه‌ر (ظرفیة)، چونکه هه‌موو
 (ظرف) یك (مَنْصُوب) ه و فیعلیکی له‌ پیش داده‌نریت به‌ مه‌زنده، وه‌ك:
 یادبکه‌وه، ئه‌وه زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌ك ده‌نگن، كه‌ له‌ هه‌ر شوینیک له‌
 قورئاندا (إِذْ) هه‌بوو، له‌ پیشه‌وه‌که‌ی (فعل) یك (مُقدِر) ه، واته: (فعل) یك
 (تقدیر) کراوه، جا لی‌رده‌ا مانای رسته‌که‌ ئاوايه: یادبکه‌نه‌وه کاتیك كه‌ ئیوه‌مان
 دهرباز کرد له‌ فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی، له‌ فیرعه‌ون و شوینکه‌وتوو‌ه‌کانی،
 كه‌ چییان لی‌ ده‌کردن؟ ﴿ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ﴾، خراپترین نازاریان به‌
 ئیوه‌ ده‌چیشتو، به‌ خراپترین شیوه‌ نازاریان ده‌دان، پاشان خراپترین شیوه‌
 نازاردانه‌که‌ روون ده‌کاته‌وه‌وه‌ ده‌فهرموی: ﴿ يَذَّبَحُونَ أَبْنَاءَ كُمْ وَيَسْتَحْيُونَ
 نِسَاءَ كُمْ ﴾، کورده‌کانتانیا‌ن سه‌رده‌ب‌ری، وه‌ ئافرده‌ته‌کانتانیا‌ن ده‌هی‌شته‌وه‌،
 بیگومان قه‌ت له‌وه‌ خراپ‌تر نیه‌ میلله‌تیك تووشی بنبرکران (القتل العام)
 ببی، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر ئه‌و ره‌شه‌کوژییه‌ ته‌نیا پیاوه‌گان بگریته‌وه‌وه‌،
 ئافرده‌ته‌کانیش ده‌میننه‌وه‌ بو‌ خزمه‌تکاریی و بو‌ پی‌ رابواردن و کاره‌که‌ریی،
 ئه‌وه‌ خراپ‌ترین شته‌ که‌ تووشی گه‌لیك بی‌ت، که‌ کاتی خو‌ی جووله‌که‌گان له‌
 حالیک‌ی ئاوادا بوون به‌ده‌ست فیرعه‌ون و ده‌سته‌و دایه‌ره‌که‌یه‌وه‌، ئنجا که‌ خوا
 دهربازی کردن له‌نیو‌ خو‌یاندا مووسای کرده‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ، وه‌ سه‌ره‌نجام
 له‌سه‌ر ده‌ستی مووسا ﷺ فیرعه‌ون و ده‌ستو دایه‌ره‌که‌ی له‌به‌ین چوون، وه‌ گه‌لی
 ئیسرائیلیش دهرباز بوون، بیگومان ئه‌وه‌ گه‌وره‌ترین چاکه‌و نیعمه‌ته‌، بو‌یه
 خوای به‌خشر له‌پیش هه‌موویاندا باسی ده‌کات، پاشان ده‌فهرموی: ﴿ وَفِي
 ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴾، واته: وه‌ له‌ ئا ئه‌وه‌تاندا تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی

تفسیری قوربانی به رز و پیر دهرسی یازدهیم: ئایه ته کانی (۴۷ - ۶۰) ﴿ ۲۰۱ ﴾

مهزن هه بوو له په روهر دگارتانه وه، تافیکردنه وهی پیشی به باری نارچه ته تی و سه ختییدا که ئازار دهران، دوایی به باری خوشییدا که دهر باز بوون.

نیعمه تی دووم: ده فهرموی: ﴿ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ ﴾، وه یادبکه نه وه کاتی که دهریامان بو ئیوه له ت کرد، دهریامان بو له ت کردن، دهریای سوور که کاتی خوی (دهریای قولز) یان پی گوتوه^(۱)، کاتی که سوپای فیرعه ون به دواتان که وتن و، ئیوه ش هاتن له به رده متاندا دهریابوو له پشتتانه وه سوپا بووو سه راسیمه بوون چیبکه ن! به لام موسا ﷺ گوچانه که ی له دهریادا^(۲)، دهریای شهق بووو پییدا په رینه وه، ﴿ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴾، ئنجا ئیوه مان دهر باز کردو ده ست و دایه ره ی فیرعه ونی شمان خنکاند له حالیکدا که ئیوه ته ماشاتان ده کرد، دیاره ئه وه ش نیعمه تی کی زور گه وره یه که تو دوژمنی خوت به چاوی خوت ببینی که له بهین ده چی، ئه و دوژمنه ی که ساله های ساله کوره کانت سه رده بری و ئافره ته کانت ده هیل یته وه و سوغره بیگارت پی ده کا، به چاوی خوت ببینی که له بهر چاوی تو ده فه وتی، نیعمه ت و چاکه له وه گه وره تر نابیت، بو خه لکیکی سته مدیده و چه وساو.

نیعمه تی سییه م: ده فهرموی: ﴿ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ﴾، وه یادبکه نه وه کاتی که به ئینمان بو موسا دانا دوای چل شه و، واته: به ئینکی چل شه و بیمان بو دانا، شوینیک که هه ندیک ده ئین: کیوی طور بووه، که له ده شتی (سینا) یه، له سه ر ئه و کیوه بیت له گه ل خوای به رزو مه زندا گه فتو گو ی بکات و ته وراتی لیوه ربگری، وشه ی (ته ورات) یش به زمانی عیبری واته: شه ریعت (به رنامه)، هه لبه ته دوای ئه وه ی وه چه ی ئیسرانیل دهر باز بوون له ده ستی فیرعه ون و

(۱) په نگه وشه که (قرمز) بووبی و دوایی گورابی، (قرمز) یش به فارسی یانی: سوور.

(۲) هه ندیک له زانیان ده ئین: مه به ست له و دهریایه رووباری (نیل) ه، نه ک دهریای سوور، به لام مادام له سه رجه م ئایه ته کاند هه ر وشه ی (بحر) به کارهاتوه، نه ک (نهر) ئه و رایه م پی بیه یزه، شایانی باسه (پهیمانی کون) یش هه ر باسی په رینه وه له دهریای سووری کردوه، بروانه (التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس) ص (۱۶۰)، العهد القدیم، سفر الخروج، الإصحاح: ۱۴، (عبور البحر الأحمر).

هاتوونه‌ته جه‌ویکی ئازاده‌وه، پی‌ویستی‌یان به به‌رنامه‌یه‌ک هه‌بووه که ژیانی خو‌یانی پی ریک بخه‌ن، خواش به‌ئینی به مووسادا ﷺ که دوای چل شه‌و گه‌توگو‌ی له‌گه‌لدا بکات و ته‌وراتی پی‌ بدا، به‌لام ده‌فه‌رموی: ﴿ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴾، که‌چی ئی‌وه سه‌به‌رتان نه‌گرت تا مووسا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه و ته‌وراتان بو دینی، به‌لکو له غیابی ئه‌ودا گولکتان په‌رست و گولکیکتان له زی‌ر دروستکردو په‌رستتان بوونه سته‌مکار، واته: وه ئی‌وه سته‌متان له خو‌تان کرد ﴿ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾، که‌چی له‌دوای ئه‌وه‌ش دیسان ئی‌مه چاوپوشییمان لی‌کردن و لی‌مان بوردن، بو ئه‌وه‌ی که سوپاسگوزاری بی‌که‌ن.

نیعمه‌تی چواره‌م: ده‌فه‌رموی: ﴿ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴾، واته: وه یادبکه‌نه‌وه کاتی‌ک کتیب و جیا‌که‌ره‌وه (ی هه‌ق و ناهه‌ق) مان به مووسادا، که کتیبه‌که ته‌وراته و جیا‌که‌ره‌وه‌ی هه‌ق و ناهه‌قی‌ش سیفه‌تی ته‌وراته، به‌لام خوا ﷺ بو‌یه به جیا باسی‌کردوه، چونکه سه‌ره‌کیتی‌ن سیفه‌تی کتیبه‌کانی خوا ئه‌وه‌یه که هه‌ق و ناهه‌ق جه‌لال و جه‌رام، چاک و خراب، بو خه‌لک له‌یه‌ک جیا ده‌که‌نه‌وه، وه ئه‌وه گه‌وره‌ترین ئه‌رکه که کتیبی خوا وه به‌رنامه‌کانی خوا ده‌بی‌نین، ده‌فه‌رموی: کتیبمان به مووسادا وه فورقانمان پی‌دا، بو ئه‌وه که رپگی‌ی راست بگرن، واته: بو ئه‌وه‌ی میله‌تی‌ک بن به‌و شی‌وه به‌رپوه بچن که خوا پی‌ی خو‌شه، به‌و شی‌وه‌یه ژیان‌تان و گوزه‌ران‌تان به‌رپوه بی‌هن، ئنجا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ ﴾، ئه‌مجار دپته سه‌ر باسی چونی‌ه‌تی گه‌رانه‌وه و توبه‌کردنیان له گولک په‌رستی و به‌خشانیان، که دیاره هه‌روا ئاسان نه‌بووه، به‌لکو له سونگه‌ی ئه‌وه‌وه که گه‌وره‌ترین گوناهیان کرده، خواش گه‌وره‌ترین و قورسترین توبه‌ی بو داناون، جا خوا‌ی په‌روه‌ردگار باسی ئه‌وه‌مان بو ده‌کات و ده‌فه‌رموی: وه یادبکه‌نه‌وه کاتی‌ک مووسا به گه‌له‌که‌ی خو‌ی گوت: ئه‌ی گه‌له‌که‌م ئی‌وه سته‌متان له خو‌تان

کردوه که گۆلکتان کردۆته په رستراو ﴿ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ ﴾، ده جا بگه رینه وه بۆ لای به دیهینه رتان، لیږدها به دیهینه ریتی خویان بیرده خاته وه، واته: گۆلک ئیوهی پهیدا نه کردوه تا کو بیپه رستن، چونکه: (بَرَاءً) واته: (خَلَقَ)، وه (باريء) واته: (خَالِقَ)، واته: ئه وه که سهی ئیوهی له نه بوونه وه هیئاوته بوون، بگه رینه وه بۆ لای وی ﴿ فَأَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ﴾، خۆتان بکوژن (دوایی باس ده کهین ئه وه خو کوشتنه چۆن بووه) ﴿ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ ﴾، ئا ئه وه تان باشتره بۆ ئیوه لای به دیهینه رتان، واته: خۆتان بکوژن و پاک ببنه وه، باشتره له وهی که بژین به گوناوه وه به چلکی تاوانه وه، ﴿ فَنَابَ عَلَيْكُمْ ﴾، ئنجا که ئیوه فه رمانه کانی خواتان جیبه جی کردو خۆتان گوشت، خواش چاوپۆشیی لیگردن و تۆبهی لیوهرگرتن عه فووی کردن ﴿ إِنَّهُ هُوَ النَّوَابُ الرَّحِيمُ ﴾، بیگومان خوا لیبوردی به خشنده و به به زه ییه.

خوا ﷻ دواى ئه وهی له نایه ته کانی پيشه وه دا باسی چوار له نيعمه ته کانی خو ی کردو خستنیه وه بیر جووله که کان، هه لبه ته ئه وه نيعمه تانه که خوا ده یان خاته وه بیریان به وانیه یان نه دراون، که له سه رده می پیغه مبه ردا بوون ﷻ، به لکو به بابو باپیرانی ئه وان دراون، چه ند هه زار سال له وه و پيش، به لام بۆچی خوا ئه وه چاکانه به چاوی وان داده داته وه؟ چونکه هه ر چاکه یی که له گه ل بابو باپیرت کرابی، مانای وایه بۆ تۆش کراوه، پاشان جووله که کان پشتگیری بابو باپیرانی خۆیان ده کردو ده یانگوت: ئیمه له سه ر رپی ئه وانین وه شانازیشیان به و نيعمه تانه وه ده کرد، جا خواى بالاده ست لیږدها دیاره به کورتیی ده یانفه رموی، له سووره ته کانی دیکه ی وهك: (الأعراف) و (طه) و (الشعراء) دا، ته فصیلاتی داوه تی، وه له (په یمانی کۆن) دا زۆر به ته فصیل تر باسکراون و خودی ئه وه شتانه ی تیدایه و به زیاده وهش، به لام ورده کاری زیاتری تیدایه ^(۱).

(۱) بروانه (التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس) ص (۱۲۶-۲۱۲)، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: (۱ - ۴۰).

نجا یه کی دیکه له و چاکه و نیعمه تانه یان بیرده خاته وه:

نیعمه تی پینجه م: دهر موی: ﴿ وَإِذْ قُلْتُمْ يَمْوِسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً ﴾

واته: وه یادبکه نه وه کاتی گوتان: ئه ی مووسا ! ئیمانت بو ناهینین! (وه ک ئیماننه که بو مووسا بیّت، بو خو یان ئیمان دینن، که چی ئیمان هیئانه که شیان ده کرده منهت له سهر مووسا)، هه تا خوا به ئاشکرا وه ک رۆزی روون نه بینین ﴿ فَأَخَذَتْكُمْ الصَّعِقَةُ وَأَنْتُمْ نُنظَرُونَ ﴾، ئیدی له به رانه ر ئه و بی ئه ده بییه دا، هه وره تریشقه یه ک له ئاسمانه وه لییدان، له حالیکدا که ته ماشاتان ده کرد (یه کسه ر برووسکه یه ک له ئاسمانه وه هاتو هه موویانی گوشت) ﴿ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ

بَعْدَ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾، دیاره نیعمه ته که ئا ئه وه یه: نجا دوا ی ئه و مراندنه، زیندوو مان کردنه وه بو ئه وه ی سو پاسگوزاری بیکن. ئه مانه یه که مین قهوم بوون خوا به گو مه ل بیان مرینئ و زیندوو یان بکاته وه (وه ک دوا ی باسی ده که یین)، عوزیریش تاکیک بووه، تاکه که سیک بووه، که خوا مراندوو یه تی و زیندوو ی کردو ته وه، به لام ها وه لانی ئه شکه وت (أصحاب الکهف) خوا نه یمراندوون و خه واندوونی، به لام عوزیر سه د (۱۰۰) سال خوا مراندوو یه تی و زیندوو ی کردو ته وه، وه ک خوا دهر موی: ﴿ ... فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ...

﴿ البقرة، ۲۵۹ ﴾، ئه وان ه ش خوا مراندوونی، به لام دوا یی زیندوو ی کردو نه وه، ئه وه ش یه کیکه له نیعمه ته کان، که دوا یی باسی ده که یین و هه ندی ته فسیلی هه یه.

نیعمه تی شه شه م: دهر موی: ﴿ وَظَلَلْنَا عَلَيْكُمُ الظَّمَامَ ﴾، وه هه ورمان بو

کردنه سیبه ر، سیبه رمان لی کردن به هه ور، ئه وه که ی بوو؟ له ده شتی (سینا) دا بوو، ده شتی سینا ش ده شتیکی گه رم و بیابانی قاقرو دیمه کاره، له (العهد القدی م) دا باسی ئه و هه وره ده کات که بو رینیشاندانیان بووه^(۱)، به لام واپی ده چی ئه و هه وره له سه رکرانه سایه و سیبه ره ش هه ر به داوا کاری یان

(۱) بروانه (التفسیر التطبیقی للکتاب المقدّس)، العهد القدی م، سفر الخروج، الإصحاح: (۱۳)، (عمودا السحاب والتار)، ص (۱۵۸).

تفسیری قوربانی برز و پیر

..... دەرسی یازدەیمە: ئایەتەکانی (۴۷ - ۶۰) ﴿ ۲۰۵ ﴾

بووبی لە مووسا و گوتیبیان: ئەی مووسا! ئیمە لەم گەرماى بیابانە بیزابووین و ناحەوینەو، چونکە ئیمە بە ژیانى میسەرپەو و راهاتووین، لەوئ لەسەر پووباری نیل لەو خۆشیی و نیعمەتەدا بووین! مووساش عليه السلام لە خوا پارابیتەو، خوای پەروردگاریش هەوری بۆ کردبە سەبەر، هەتا لە دەشتی (سینا) دا بوون، جا چەند لەوئ بوون هەمووی هەر هەوریان لەسەر سەبەر بووبی، بۆ ئەوەی گەرمايان نەبیت.

نیعمەتی حەوتەم و هەشتەم، دەفەرموئ: ﴿ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى ﴾ ، واتە:

وہ بۆمان داباراننە خواری گەزۆ (لەجیاتی میو، چونکە لەو بیابانە میو پەیدانابى خوای بەخشەر گەزۆی بۆ پەرخساندن لەسەر گەلای درەخت و گزوغیا، ئەو بوو دوایی دەچوون دەیانتهکاند) وە (سەلوا) شمان لەجیاتی خۆراک و گوشت، سەلواش جۆریکە لە بالندە کە وەک کەو یاخود سوئسکە وایە، دەهاتە بەردەستیان و دەیانگرت و هەرکەس بە ئەندازەى پێویستی خۆی، پاشان دەفەرموئ: ﴿ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ﴾ ، لەو رزق و رۆزییە پاک و

چاکانەى پێمانداون بخۆن ﴿ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴾ ، واتە: کە سەرپێچیان کرد، ستەمیان لە ئیمە نەکرد بەلکو زۆلمیان لە خۆیان کرد، ئینسان وەختی کە بەندایەتی بۆ خوا دەکات قازانجەکەى بۆ خۆیەتی و، هەم لە دنیا دا بەختەوەر دەبێ و ژیانیکى پاک و چاکى دەبیت و، هەم لە دوارۆژدا سەرفراز و پووسوور دەبیت و، بۆخۆی قازانج دەکات، وە کە گوناح دەکات بۆخۆی زەرەر دەکات و، بۆخۆی لە دنیا دا تووشى ژینتالیی دەبیت و تووشى دەرد و نەخۆشیی و عەیبداریی و گوناھباریی دەبێ، وە لە دوارۆژیدا تووشى سزا و ئەشکەنجەى خوا دەبیت، وەک خوای کاربەجئ لە سوورەتى (فصلت) دا دەفەرموئ: ﴿ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴾

﴿ ۴۶ ﴾ ، واتە: هەر کەسێ چاکە بکات و کردەوێ باش بکات و قازانجەکەى بۆ خۆیەتی و هەر کەسێ خراپە بکات زەرەرەکەى بۆ خۆیەتی، خوا تعالى زۆر لەو

به رزتره نه ئیمه بتوانین سوودی پی بگه یه نین، نه بتوانین زهره ری لیبدهین، به لکو به چاکه و طاعت قازانج به خو مان ده گه یه نین و، به گوناح و تاوانیش زهره له خو مان ددهین.

نیعمه تی نۆیه م، ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ

شِئْتُمْ رَغَدًا﴾، وه یادبکه نه وه که پیمانگوتن: بچنه ئه و شاره وه، {وشه ی (قریه) له به کاره ینانی قورئاندا واته شاری گه وره، مه ککه شاریکی گه وره بوو له قورئاندا پیی ده گوترئ: (أم القرى)، به لام ئیستا وشه ی (قریه) له به کاره ینانی عورفی ئیستادا، عه ره به کان به کاریده هیین بؤ گوندو لادی، ئه و شاره ش یه کیك بووه له شاره کانی فه له سطین}، ئنجا ده فهرموئ: ﴿فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ

رَغَدًا﴾، له هه ر شتیکی ده تانه وئ زور به فراوانیی و به خو شیی لیی بخون، که پیره له به ره هه م و پیره له میوه جات، ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾، به چه مینه وه وه له ده رگاوه بچنه ژوورئ (سجدة): لی ره دا مه به ست پیی چه مینه وه وه، ئه گه رنا ئه گه ر سه رت له سه ر زه وئ بیت ناتوانی برؤی، واته به چه مینه وه وه به رکووع بر دنه وه، یان به ملکه چییه وه بؤ خوا، بچنه نیو ده رگا که وه ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾، وه داوای لیبور دنیش له خوا بکه ن: ﴿تَغْفِرْ لَكُمْ

خَطَايِكُمْ وَتَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ﴾، له گونا هه کانتان ده بوورین، وه بو چاکه کارانیش زیاد ده که یین، خوا ئه و نیعمه ته شی له گه ل کردن، به لام له سه رده می مووسادا ئه و فه رمانه یان جیبه جئ نه کرد، وه ک له سووره تی (المائدة) دا هاتوه: کاتیک که مووسا پییان ده فهرموئ: ﴿يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ

الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتُدُّوا عَلَىٰ آدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿۱۱﴾، واته: ئه ی گه له که م! بچنه نیو ئه و سه رزه مینه پا که وه که خوا به لیینی پیداون، وه پاشه وپاش له سه ر پاژنه کانتان به ره و دوا مه گه ری نه وه، ئه گه رنا زیانبار ده بن، به لام ئه وان گو تیان چی؟ هه ر له سووره تی (المائدة) دا ده فهرموئ:

﴿ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴾ (۲۴)، واته: گوتیان: ئه‌ی موسا! ئیمه هه‌رگیز ناچینه نیوی هه‌تا ئه‌وان له‌ویدا بن، ده‌جا تۆو په‌روه‌ردگارت بچن بجه‌نگن ئیمه‌ش لی‌ره دانیش‌تووین! موساش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: ﴿ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي... ﴾ (۲۵) المائدة، واته: په‌روه‌ردگارم من به‌س خۆم و هاروونی برام به‌ده‌سته، (ئه‌وانه‌ش ئه‌وه‌نده بی عه‌قلن، پییان وایه تۆ دهبی بیی له‌جیاتی ئه‌وان جه‌نگ بکه‌ی و، ئیشیک که هی خویانه ده‌یان‌ه‌وی به‌تۆی بکه‌ن! دیاره مسوئلمانی واشمان زۆرن که شتیک دهبی بۆخۆی بی‌کات، داوا له‌ خوا ده‌کات: خوایه ئه‌وه‌م بۆ بکه! خوایه ئه‌وه‌شم بۆ بکه! ...! کاکه خۆ خوا کریکاری تۆنیه، ئه‌و شتانه داوا له‌ خوا بکه بۆت بکات، که به‌خۆت نا‌کرین، به‌لام ئه‌و شتانه‌ی به‌خۆت ده‌کرین، هۆیه‌کانی بۆ سازده و بیانکه، ئنجا دوایی که هه‌موو هۆکاره‌کانت سازکردن، ئه‌وه‌ی که به‌تۆ نا‌کرین، بلی خوایه ئه‌وه‌م بۆ بکه! وه‌ک پیغه‌مبه‌ری ئیمه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاوه‌لانی به‌رپزی مه‌شق پی ده‌کردو ئامۆزگاریی ده‌کردن و ریزی ده‌کردن، هه‌روه‌ها بۆ خۆشی له‌ مه‌یداندا راوه‌ستاوه، ئنجا فه‌رموویه‌تی: { (اللَّهُمَّ إِنَّ تَهْلُكَ هَذِهِ الْعَصَابَةُ الْيَوْمَ، لَا تُعْبِدُ) }^(۱)، واته: ئه‌ی خوایه ئه‌گه‌ر ئه‌م کۆمه‌له‌ بفه‌وتین، که‌س نابی له‌سه‌ر زه‌وی تۆ بی‌ه‌ستی، واته: خۆی چی پی‌کراوه‌ کردوویه‌تی، ئنجا ئه‌و دووعایه‌ی کردوه، تۆ دهبی ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ستت دیت بی‌که‌ی، ئنجا داوا له‌ خوی په‌روه‌ردگار بکه‌ی، به‌هه‌ر حال جا ئه‌وه بوو که خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌سه‌ر ئه‌و هه‌لۆیسته بل‌جه‌یان سزای به‌نی ئیسرائیلیدا، به‌چی؟ له‌ سوورته‌ی (المائدة) دا ده‌فه‌رموی: ﴿ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً... ﴾ (۲۶)، واته: (خوا) فه‌رمووی: چل سال لی‌یان قه‌ده‌غه‌یه بچنه نیو ئه‌و شوینه که وه‌عدمان پی‌داون، بۆچی؟ چونکه ئه‌و جیله ترسنۆکه، ئه‌و

(۱) له‌ جه‌نگی به‌دردا، وه‌ک له‌ (السيرة النبوية)، لابن هشام، دا هاتوه، بروانه، ج ۲، ص (۲۴)، ط ۱، ۲۰۰۶، دار الهییم.

جیله که له نیۆ نازو نیعمه تی میسر دا گه و ره بوون و له ژیر نیری فیرعه وندا گه و ره بوون، ئه وانه به که لکی جیهادو به ره ه لستی و به رگری و ژیانی فیداکاریی نایه ن، با ئه وانه بپرینه وه و ه چه یه ک که له وان پهیدا ده بیته و له جه ویکی ئازاددا پیده گهن، ئه وانه به که لکی ئه وه دین و ئه وانه شایسته ی ئه وه ن، که خوا ی کار به جی ئه و سه رزه مینه یان پییدا، به هه ر حال ئه وه ش نیعمه تی ک بوو، که دوایی خوا ﷺ بۆ هی نا و نه دی، بۆیه لی ره با سی ده کات، چونکه چل سال دوای ئه وه، به سه رگر دایه تی (یوشه ی کوری نوون)، وه چه ی ئیسرائیل دوای ئه وه که مووسا ﷺ وه فاتی کردو هاروونی براشی وه فاتی کرد، ئنجا چوون (شار) ه که ی فه له ستینیان گرت!

پاشان ده فه رموی: ﴿ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ

فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴾، کاتی که خوا فه رموی ئاوا بچه نیو ده رگا که وه به چه مینه وه و ئه و وشه یه ش بلین: (خوا یه گونا هه کاتمان لی دابارینه) ئه وان، ئه وانه ی سته میان له خو یان کرد، قسه که یان گو ژی به غه یری ئه و قسه یه ی که پییان گو ترابوو، وه ک دوایی با سی ده که ین، بۆیه خوا ده فه رموی: بۆ سه ر ئه وانه ی که سته مکار بوون، سه زایه کمان له ئاسمانیوه بۆ ناردن، به هوی لادانیانه وه.

نیعمه تی ده یه م و گو تایی، که ده فه رموی: ﴿ وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا

أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ﴾، وه یادبکه وه، کاتی ک مووسا داوای ئاوی کرد بۆ گه له که ی { دوای ئه وه ی له و بیابانه ی (سینا) } دا زۆریان تینوو بووو شپرزه بوون، چوون بۆ لای مووسا و گو تیان: ته گبیری کمان لی بکه! ئنجا وه ک له (په یمانی کۆن)^(۱) دا هاتوه ده ئی: هه موو جار ییش ده یانگوت: بریا نه هاتبا ین،

(۱) بر وانه (التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس)، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: (۱۳)، ص (۱۵۹)، وه الإصحاح: (۱۵)، ص (۱۶۲)، والإصحاح: (۱۶)، ص (۱۶۲-۱۶۴)، که ده ئی: (وهناک فی الصحراء تدمر بنو اسرائیل علی موسی و هارون، وقالوا لهما: لیت الرب أماتنا فی أرض مصر فهناک کنا نجلس حول قدر اللحم نأکل خبزاً حتی الشبع).

بریا ههر له‌وئ باین باشتر بوو، له تینووان خنکاین! وه که برسینان ده‌بوو، ده‌یانگوت: بریا نه‌هاتباین و ههر له‌وئ باین و فیرعه‌ون چه‌وساندباینه‌وه باشتربوو، لیره له برسان ده‌مرین! دیاره مووساش عليه السلام زور له‌سه‌ر دلئ قورس بوو و ده‌پارایه‌وه له خوای میهره‌بان، جا ده‌فه‌رموئ کاتئ مووسا داوای ئاوی کرد بو گه‌له‌که‌ی) پیمانگوت: به گۆچانه‌گه‌ت له‌و تاشه به‌رده بده (دیاره تاشه به‌ردیکی گه‌وره‌ی زانراوی لی‌بووه) ﴿ فَأَنْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ﴾، ئیدی یه‌کسه‌ر دوازده سه‌رچاوه‌ی لی‌ هه‌لقولین، ﴿ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ﴾، وه ههر تیره‌یه سه‌رچاوه‌ی خوینان ده‌زانئ، دیاره به‌نی ئیسرئیل دوازده تیره بوون و ههر تیره‌یه سه‌رچاوه‌ی خوئ هه‌بووه، تاکو له‌سه‌ر ئاو تووشی کیشه‌و تیگگیران نه‌یه‌ن، ﴿ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴾، واته: (پیمانگوتن) بخون و بخونه‌وه له رزق و رۆزی خوا، وه خراپه‌کاری له زه‌ویدا بلاومه‌که‌نه‌وه.

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م: نیعمه‌تی ئازادی و رزگاربوون له ژێرده‌سته‌یی گه‌وره‌ترین نیعمه‌ته، چونکه به‌بیئ نه‌و نیعمه‌ته نیعمه‌ته‌کانی دیکه هیچیان به‌که‌ئک نایه‌ن، که‌سیک که سه‌روه‌ت و سامانی هه‌یه، یان زه‌وی و زاری هه‌یه، یان خزم و خه‌ئکی هه‌یه، نه‌گه‌ر ئازاد نه‌بی‌ت و ژێرده‌سته‌و کۆیله بی‌ت، له هیج کام له‌و نیعمه‌تانه به‌هره‌مند نابئ بۆیه خوا ﷻ یه‌که‌مین نیعمه‌ت که وه‌بیر جووله‌که‌کانی دینیته‌وه، نه‌وه‌یه که ئازادی کردوون و له ژیر نیری فیرعه‌ون ده‌ریه‌یناون، ئنجا به‌ ته‌ئکید بۆ هه‌موو میله‌ته‌ئکی دیکه‌ش هه‌روایه‌و، بۆ هه‌موو تاکیکیش هه‌روایه‌و، ئازادی گه‌وره‌ترین نیعمه‌ته که خوا به‌ به‌نده‌کانی خوئ داوه، وه له راستیدا بۆیه طاغوت و فیرعه‌ونه‌کان دژی خوان و خراپترین که‌سن، چونکه به‌نده‌کانی خوا له‌و نیعمه‌تی ئازادییه بی‌به‌ش ده‌که‌ن، ده‌یانچه‌وسیننه‌وه‌و

زولمیان لی دهکهن و دهیانخه نه ژیر رکیزی خوینانه وه، نهو نیعمه ته که خوا به هموو ئینسانیکی داوه، وهک (عومهری کوری خه تتاب) خوا لیی رازی بی به عمهری کوری عاصو، وه به کوره کهی گوت، دواى نه وهی له کابرای (قیبطی) دابوو: (مَتَى اسْتَعْبَدْتُمْ النَّاسَ وَقَدْ وُلِدْتُهُمْ أُمَّهَاتُهُمْ أَحْرَارًا)، واته: له که یه وه خه لکتان کردوه به کویله، کاتیک به نازادی له دایک بوون؟! هموو ئینسانیک به نازادی له دایک ده بییتو کهس له نه سلدا کویله نیه، به لام دواىی فیرعه ون و طاغووت و نه مرووده کان دین، خه لک دهکهنه کویله.

مهسه لهی دووهم: که خوا باسی نیعمه تی په رینه وهی جووله که کان دهکات له دهریای سوور، له سووره تی (الشعراء) نایه تی (۶۰ تا ۶۳) دا، نه وه روون دهکاته وه، دیاره پیشی باسی نه وه دهکات که فیرعه ون چون دارو دهسته و سوپاو له شکرى خوی هموو کؤکردۆته وه، دواىی ده فهرموئى: ﴿ فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴾ (الشعراء، واته: کاتی دمه و رۆژه لات به دوايان که وتن، وه چهی ئیسرائیل پیشی به ره به بیان و کاتی سه حر، به فه رمانی مووسا میسرپان به جیهیشت به ره و دهریای سوور، هه لبه ته به ره و شام هاتن به لام دهریای سوور دیاره ریگریان بووه، جا په روه ردگار ده فهرموئى: ﴿ فَلَمَّا تَرَأَ الْجَمْعَانَ قَالِ اصْحَابُ مُوسَى اِنَّا لَمَدْرَكُونَ ﴾ (الشعراء، واته: کاتی دوو کؤمه له که لیك وه دهر که وتن، هاوه له کانی مووسا گوتیان: بیگومان نیمه ده گیرین! جا له هه ندیک له کتیبه کانی میژوودا، وه له ته وراتندا باس دهکا، که سوپای فیرعه ون (۶۰۰) شه شسه د مه رکه به بوون و وه چهی ئیسرائیلیس بهس پیاوه کانیان (۶۰۰،۰۰۰) شه شسه د هزار کهس بوون^(۱)، به لام پیم وایه نه م ژمارانه زوریان پیوه نراوه و، دیاره هه ر له گؤترهش گوتراون، جا کاتیک سوپاکه ی فیرعه ون گه لی

(۱) بروانه: سه رچاوه ی پیشوو، العهد القدیم، سفر الخروج، الإصحاح: (۱۴)، ص (۱۵۹)، وه الإصحاح: (۱۲)، ص (۱۵۶)، که ده لی: (وترتحل بنو إسرائيل من رعمسيس الى سکوت فکانوا نحو سته مائة ألف من الرجال المشاة ماعدا النساء والأولاد)

راکردوی جووله که لیک ودهر که وتن، هاوه لانی موسا گوتیان: ئیستا پیمان دهگن، ﴿ قَالَ كَلَّا... ﴾، نهویش فهرمووی: نه خیر ﴿ ... إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴾ پهروه دگارم له گه لم دایه، ریم پیشاندهدا چیبکهین؟ ﴿ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴾ الشعراء، واته: وه حییمان بو موسا کردو پیمان راگه یاند به گوچانه کهت له دهریا بده، لییدا شهق بوو، دوازه ریگای لی پهیدا بوون، که نه ملاولای ههر کام لهو ریپانه وهک چیاپه کی مهزن وا بوو، جا له بهر نه وهی بهنی ئیسرائیل دوازه تیره بوون، ههر تیره له کوریکی یه عقوب عليه السلام پهیدا بوو، بو نه وهی ههر تیره به به کیک لهو ریگاو دالاناندهدا بروا، بویه ههمووی بووبه دالان دالان، وهک له سوور هتی (طه) دا ده فهرمووی: ﴿ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعَبَادِي فَأَضْرِبْ لَهُمُ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ﴾، واته: وه بیگومان به موسامان راگه یاند، که شه ورؤ به بهنده کانم بکهو، به گوچانه کهت له دهریا بدهو ریپه کی وشکانییان بو بشکینه، هیچ ترسی پیپراگه یشتنی نه وانت نه بی و مه ترسی (خنکان و گرفتو کی شهی دیکه) شت نه بی، میژووزانان ده لئین: ریپه که هینده وشک بوو، که ته ختی بنیشی وشک بوو، وه پیپان تهر نه بووه، ئنجا بو نه وهی له یه که وه دیاربن، چونکه نهو دهریاپه زور قوول بووه، خوی گه وره وای له دهریا که کرده، که له نیوان دالانه کاند کون و درزی وای تیدابن، که وهک په نجه ره یه کدی لیوه ببینن، ئنجا کاتی که دوایین نه فهری وه چهی ئیسرائیل له دهریادا دهرچوو، کومه لی فیرعه ونیش که هاتن وایانزانی نهو دهریاپه ههروا شهق بووه، ههتا هیندی که ده لئین: فیرعه ون گوتی: نهوه ههر بوخوم شهقم کردهو به دوایان بکهون! ئنجا که دوایین نه فهری فیرعه ون هاته نیو دهریاو، دوایین نه فهری بهنی ئیسرائیل لیی دهرچوو، دهریا ویکه وه ته وهو فیرعه ون و فیرعه ونییه کان خنکان، له ههندی که ته فیراندا ده لئین: به لام ههندی که له جووله که کان دهیانگوت ئیستا له بن

تفسیری قوربانی به رز و پیر دهرسی یازدهیم: ئایه ته کانی (۴۷ - ۶۰) ﴿ ۲۱۲ ﴾

به حرئ را بؤمان دین! ئنجا موسا دووعای کرد: خویبه پيشانیان بده، ئیدی تهرمه کانیان به فهرمانی خوا وهك ماسی سهرئاو كهوتن، بؤ ئه وهی بیانبینن، وایان ترساندبوون، وایانده زانی له بن به حرئشدا ههر بؤیان دین، سهیره! كه به شهر ترسی رینیشت بیروكه و خه یالی سهیره كهی بؤ پهیدا دهبن!

مهسهلهی سییه م: ئه و به ئینهی كه خوا به موسایدا، سهرتا سی (۳۰) شه و بوو، به لام دوایی ده (۱۰) شه وی دیکه ی خرایه سهرو بوو به چل شه و، وهك له

سوورتهی (الأعراف) دا ده فهرموی: ﴿وَوَاعِدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا

بِعَشْرٍ فَمِمَّا مِيقَاتُ رَبِّهِ أَزْبَعِينَ لَيْلَةً...﴾ ﴿۱۴۲﴾، جا هه ندیك له ته فسیره كان

ده ئین: ئه و سی (۳۰) شه وه، سی (۳۰) شه وی رهمه زان بووه و، خوی پهره ردگار به موسای فهرمووه: تیایندا بهرپۆژوو به و، دوای سی (۳۰) پۆژه كه ئنجا گفتوگۆم له گه ئدا بکه و ته وراتت پی ددهم، ده ئین: موسا دوای سی (۳۰) پۆژه كه سیواکی کردوه بؤ ئه وهی تامی زاری خویش بیت، خوی په نهانزانیسه فهرموی: بؤچی سیواکت کرد، خو بؤنی زاری پۆژوو وه وان لای من زور خو شه؟ ده بی ده پۆژی دیکه له (شه ووال) بهرپۆژوو بی، ئیدی بوو به چل (۴۰) پۆژو، دوای چل (۴۰) پۆژه كه ئنجا چوو ته وراتی وه رگرت.

مهسهلهی چواره م: گۆلك په رستییه كه خوا ﴿﴾ له سوورتهی (الأعراف) دا و له

سوورتهی (طه) دا باسی دهكات، دیاره ئه وهی وای له وه چهی ئیسرا ئیل کرد، ئه و گۆلكه به رستن (سامیری) بوو، كه له و زیرو خشله ی هه ئیانگرتبوو گۆلكیکی بؤ دروستکردن، کونیککی له لای سه ری کردو، کونیککی له لای پشتی کرد، كه با له و یوه دههات و له زاری دهرده چوو دهنگیکی لیدههات وهك باره ی گۆلك و باره ی مانگا، وه گوتی: ئه وه په رستراوی ئیوه یه و موسا لی ونبوو وه لییده گه ری! ئاوا هه ئی خه له تاندن، كه دیاره کابرایه کی ساخته چی بووه، وهك خوی تاک و ته نیا له سوورتهی (الأعراف) دا ده فهرموی: ﴿وَأَخَذَ قَوْمٌ مُّوسَىٰ مِنْ

بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خَوَارٌ...﴾ ﴿۱۴۸﴾، واته: وه گه لی موسا له

دوای وى، لەو خىشل و زىپەرى پىيان بوو، گۆلكىيان دروستکرد كە بارەى وەك
 ھى گۆلك بوو، وە لە سوورەتى (طە) دا دەفەر موى: ﴿... فَكَذَلِكَ أَلَقَى السَّامِرِيُّ ﴿۸۷﴾
 فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِنَّهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿۸۸﴾،
 واتە: ئىنجا ئاوا سامىرىي^(۱) و ھەموو ئەوانەى دىكەش ئەو خىشلەى پىيان بوو
 خىستىانە چالىكەو، (كە سامىرىي لە شىوہى قالى گۆلك دروستى كردو، وە
 زىپو خىشلەكەى لەويدا قال كردهو) لە شىوہى گۆلكدا پەيكەرىكى بۆ
 دروستکردن، كە بۆرەى ھەبوو، گوتيان: ئەو پەرستراواتانەو مووسا
 پەرستراوى خۆى لەبىر چوو.

مەسەلەى پىنچەم: خۆ كوشتنەكەيان زانايان بەچەند شىوہىك باسيان كردو،
 ھەندىكيان دەلىن: خوا فەرمانى كرد ئەوانەيان كە گۆلكيان نەپەرستو،
 ئەوانە بكوژن كە گۆلكيان پەرستو، وە ھەندىكيان دەلىن: خوا فەرمانى
 پىكردن بكوونە نىو يەك لە شەوئىكى تارىكدا يەكتر بكوژن، چونكە ئەوانەش
 كە گۆلكيان نەپەرستو بى ھەئويست بوون، وە ھەندىكى دىكە لە زانايان
 دەلىن: خوا فەرمانى كرد تاوانبارەكان لەنىو خوياندا يەكتر بكوژن، بەلام ھىچ
 كاميان بەلگەيەكى وايان لەسەر نى، واش پىدەچىت خوا ﷻ فەرمانى كردبى،
 ئەوانەى كە گۆلكيان نەپەرستو، ئەوانە بكوژن كە گۆلكيان پەرستو، وە لە
 ھەندىك لە تەفسىرەكاندا ھاتو، كە ھەفتا ھەزار (۷۰۰۰۰) كەسيان لە يەكدى
 كوشت، ئىنجا خوا ﷻ تۆبەى لى وەرگرتن، بەلام بىگومان ئەو ژمارەيە زۆر
 زۆرەو لە راسىي بە دوورى دەزانم، بەتايبەت بۆ ئەو رۆژگارە كە بەشەر ھىندە
 زۆر نەبوو.

(۱) بەلام لە تەوراتدا دەلى- واتە: تەوراتى ئىستا كە گۆرراو- ئەوہى گۆلكەكەى لە خىشل دروستکرد،
 ھاروونى براى مووسا بوو، عليهم السلام!! بپروانەك سەرچاوەى پيشوو، العهد القديم، سفر
 الخروج، الإصحاح: (۲۲)، ص (۱۹۴)، (ھارون يصنع عجل الذهب)، ئەوہى پىزو حورمەتى جوولەكە
 بۆ پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)!

مهسه لهی شه شه م: خوا ﷺ له نایه تی ژماره (۵۵) دا ده فهر موئ: ﴿ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً ﴾، واته: گهلی موسا داوایان کردوه که خوا ببینن، نه گهرنا ئیمان ناهینن تا خوا بهروونیو به ئاشکرای نه بینن له سوورتهی (الأعراف) دا خوا ﷺ نهو به سه رهاته مان بو باس ده کات و ده فهر موئ: ﴿ وَأَخْبَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلِ وَإِنِّي أَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيْنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿۱۵۵﴾، پوختهی نهو رووداوه نهوه بوو، که ژماره یه کی زور له گهلی موسا هاتنه لای و گوتیان: نهی موسا! تو ده لی من ته و راتم له خوا وهر گرتوهو بهین بهین ده چم گفتوگو له گه ل خوادا ده کم، کی ده لی وایه؟! (دوای نهو هه مووه موعجزانهش که بینویانن)، موساش گوتی: جا ده لین چی؟ گوتیان: ده بی ئیمهش بین قسه له گه ل خوا بکهین، گوتی: ئاخر نهوه ناگونجی و ناگری، گوتیان: باشه با بیین بزاین چون قسه له گه ل خوادا ده که ی، ئیمهش ده بی چاومان لی بی، گوتی: باشه، نجا داوای له خوای پهروهردگار کرد، خواش ﷺ فهر مووی: به ریش سپییه کانیان بلی با هفتا کهس ناماده بن، نهویش هفتا کهسی لی هه ل بژاردن و بوونه نوینه رو ریش سپیان، دیاره موسا ﷺ که ده چوه سه ر کیوی طوور، که زور بهی زانایان ده لین: له سه ر نهو کیوه گفتوگوی له گه ل خوای بهرزو مه زندا ده کرد، هه وریک یان ته مومرئیک دایده پووشی، نجا گفتوگوی له گه ل خوادا ده کرد، ئیدی هه وریک هات دایپووشی و نهویش گفتوگوی له گه ل خوادا ﷺ کردو نهوانیش نهو دیمه نه یان بینی، به لام دوایی وه ته ماع کهوتن و گوتیان: نهی موسا! به وهنده ناوه ستین و ده بی هه تمه ن خوامان پیشان بدهی، هه تا خوای پهروهردگار نه بینن ئیمانی پی ناهینن! موساش ﷺ زور تووره بوو و گوتی خواجه! نهوه بوخوت ناگات لییه چی ده لین! خواش ﷺ سزای دان و برووسکه (صاعقة) یه که له ئاسمانه وه هات

لەبەردەستدا و هەموویانی کوشت! وەك دەفەر موی: ﴿وَأَخْنَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا...﴾ (١٥٥) ﴿الأعراف﴾، واتە: وە موسا لە گەلەكەى خۆى حەفتا پیاوی هەلبژارد بۆ ئەو بەلئینگەى ئیمە (كە بێن بۆئەوێ ناگیان لیبى داخۆ چۆن موسا گفتوگۆ لەگەل خۆى بى وینەدا دەكات) ﴿... فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ...﴾، جا كاتێك ئەو لەرزینەوێهە گرتنى (دیاره برووسكەكە بۆتە هۆى لەرزینی شوینەكەیان)، جا كاتێك موسا ئەوێهە بینی: ﴿... قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلِ وَايَّتِي...﴾، واتە: گوتى: پەرودەر دگارم! ئەگەر حەزت كردبا منیش و ئەوانیشت لە پێشدا دەكوشت (یانى: ئەوانە زۆر سەرپێچیی دیکەشیان هەبوو، بۆیە منیشت بەوانەو دەكوشت) ﴿... أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السَّفَهَاءُ مِنَّا...﴾، جا ئایا بەهۆى ئەوێهە كە نەفامەكانمان دەیکەن، دەمانفەوتینی؟ ئیدی خوا ﷻ زیندووویكردنەوێهە لەگەل خۆى بردنەوێهە گوتیان: جارێكى دیکە داواى و ناكەین (وەك یەكێك بە یەكێك دەلى: مردنى بە چاوى خۆى بینی !!).

مەسەلەى حەوتەم: ئەوێهە كە خوا ﷻ هەورى بۆ كردوونە سێبەر و گەزۆى بۆ باراندوون، وە ئەو بەلئەدەیهى بۆ دەستەمۆ كردوون و هاتوونەتە بەردەستیان، ئەوێهە لە دەشتى (سینا) دا بوو، چونكە دەشتى سینا زۆر گەرمە، بیابانە، نە رووبارى لێوێهە تێپەر بوو و نە هیچ خواردن و خۆراكێكى لیبوو، بەلام خۆى بەخشەر، ئەگەر بیهوى شتێك بۆ بەندەى خۆى بكات، ئەگەر لە بیابانێكى قاقرو دیمەكاریش بى، پەكى ناخات، تەماشای بكەن و پەند وەر بگرن! خوا ﷻ ئەگەر پششى عەبدى خۆى گرت، بەحرى بۆ لەت دەكات، بیابانى بۆ دەكاتە سێبەر، لە بیابانى وشك گەزۆى بۆ پەیدا دەكات، بەلئەدەى بۆ پەیدا دەكات، كانیو و سەرچاوى بۆ هەلئەقوڵینی!

مەسەلەى هەشتەم: لەبارەى ئەو شارەوێهە، كە خوا فەرمانى بە موسا كرد كە خۆى و گەلەكەى بچنە نیوى، بەلام بە قسەیان نەكرد، پێغەمبەر ﷺ لە

فهرمایشتیکی تیشکی خستوته سهر و فهرموویه‌تی: ﴿قِيلَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ: ﴿...وَادْخُلُوا أَبْطَابَ سَجْدًا وَقُولُوا حِطَّةً نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ...﴾ ﴿٥٨﴾ البقرة، فَدْخُلُوا، يَرْحَفُونَ عَلَى أَسْتَاهِهِمْ وَبَدَلُوا حِطَّةً، وَقَالُوا: حَبَّةٌ فِي شَعْرَةٍ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (٣٤٠٣)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (٧٤٣٩)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، وَاتَه: به وه‌چی نیسپرائیل گوترا: به کرنووش بردنه‌وه (به چه‌مین‌ه‌وه‌وه) بچه نیو دهرگا‌که‌وه و بلین: (حِطَّةً) (خوایه گونا‌هه‌کانمان لی دابارینه)، به‌لام نه‌وان قسه‌که‌شیان گوری و هه‌لو‌یسته‌که‌شیان گوری، وه‌ک فهرموویه‌تی: به خشکه‌خشک چوون له‌جیاتی به چه‌مین‌ه‌وه‌وه بچن و، له‌جیاتی بلین (حِطَّةً) گوتیان: (حَبَّةٌ فِي شَعْرَةٍ) دهنکه گهنمی له موویکدا وه‌ک گالته پیکردنیکی موسا عليه السلام.

مه‌سه‌له‌ی نویه‌م: نه‌و نازاره‌ی که له ناسمانه‌وه دابه‌زی ﴿رَجَزًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾، نه‌خوشییه‌کی کوشنده بووه‌وه، له فهرمایشتیکدا پیغه‌مبهر صلی الله علیه و آله تیشکی خستوته سهر و له‌باریه‌وه فهرموویه‌تی: ﴿(إِنَّ هَذَا الْوَجَعَ رَجَزًا أَوْ عَذَابًا أَوْ بَقِيَّةَ عَذَابٍ بِهِ أَنْاسٌ مِنْ قَبْلِكُمْ)﴾ (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (٥٧٤٠)، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رضي الله عنه، وَاتَه: بیگومان نه‌م طاعوونه نه‌خوشییه‌که، یان پاشماوه‌ی سزایه‌که خه‌لکیکی پیش نیوه پیی سزا دراون، که‌واته: مه‌به‌ست له (رَجَزًا) نه‌خوشی طاعوونه که دوا‌ی نه‌وه‌ی وه‌چی نیسپرائیل سهرپیچیان کردو فهرمانی پیغه‌مبهر موسایان شکاند، خوا نه‌خوشی طاعوونی له‌نیودا بلاو‌کردنه‌وه‌وه هه‌ندیک ده‌لین: هه‌فتا هزار (٧٠٠٠٠) یان فه‌وتا، جا نه‌گهر نه‌م ژماره‌یه موباله‌غه‌شی تیدا بی‌ت، دیاره ههر ژماره‌یه‌کی زوریان لی فه‌وتاون.

مه‌سه‌له‌ی ده‌یه‌م: دوا‌زه سهرچاوه‌که‌ی ناو که له ده‌شت و بیابانی (سینا) دا له تاته به‌ردیک په‌یدا‌بوون، بو‌یه دوا‌زه بوون، چونکه جووله‌که‌کان دوا‌زه به‌ره‌باب بوون و، پیشتریش باسما‌ن کرد، که (نیسپرائیل) نازناوی (یعقوب) ه عليه السلام، که دوا‌زه کوری بوو و (یوسف) و (بنیامین) دووانیان بوون و، ده (١٠) ی

تفسیری قربانی بر زویر پیر دهرسی یازدهیم: نایه ته کانی (۴۷ - ۶۰) ﴿ ۲۱۷ ﴾

دیکهش، یوسف و بنیامین له دایکیک بوون و، دهیه کهی دیکهش له دایکیک، نجا هه رکام له و کورانه تیرهیه کی لیکه و توتته وه و هه موویان دوازده تیره یان لی وه پاشکه و تون، وهک خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿ وَقَطَعْنَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِطًا أُمَّةً وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ يَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۗ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ ۗ ﴾ ﴿ ۱۶۰ ﴾ الأعراف، واته: وه بهش بهشمان کردن و، کردنمان به دوازده تیره، هه تیره ی کومه لیک بوون، وه وه حییمان بو موسا نارد کاتیک داوی ناوی بو گه له کهی کرد، که به گوچانه کهت له بهرده که بده ! یه کسه ر دوازده سه رچاوه ی لی هه لقولین، که هه ر کومه له سه رچاوه ی خوینیان زانی (۱) ...

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) بروانه: سه رچاوه ی پیشوو، که نه ویش باسی ئەم مه سه له یه ی کردوه: العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: (۱۷)، ص (۱۶۷)، (ماء من الصخرة).

دەرسی دوازدهیەم

پیناسەیی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان دوو ئایەت دەگریته خووی، لە سوورەتی (البقرة)، ئایەتەکانی ژمارە: (٦١ و ٦٢)، لەم دوو ئایەتەدا خوا ﷻ لە ئایەتی یەكەمیان هەلۆیستیکی زۆر خراپی جوولەكەكان باس دەكات، كە بریتیه لە نازونوزکردنیان بەسەر مووسادا ﷺ دەربارەیی خواردن و خۆراك، كە داوای خواردن و خۆراکی جۆراوجۆریان لێکردووە پێیانگوتووە، كە ئیمە لەسەر یەك جۆرە خواردن خۆراناگرین و تەحەممول ناكهین، وە لە ئایەتی دووهمیاندا {واتە: ئایەتی (٦٢)دا} خوای زاناو توانا باسی حەقیقەتیکی زۆر گەورە دەكات، دەربارەیی هەموو ئەوانەیی كە لەژێر ناوونیشانی جیاچیادان و بەدریژایی میژوو بەندایەتییان بۆ خوای پەروردگار كردووە، وە تەرازوو یەك دەخاتە روو بۆ هەلسەنگاندنی هەموو ئەو كەسانەیی، كە خوایان بە بەندەیی خوا لە قەڵەم داووە دەدەن.

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاجِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِشَاطِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلِهَا ۗ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ ۗ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْ ۗ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلُ ۗ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءَ ۗ وَبَغَضِبِ ۗ مِنَ اللَّهِ ۗ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ ۗ بَغَيْرِ الْحَقِّ ۗ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ ۗ وَالصَّابِرِينَ ۗ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ ۗ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾﴾

مانای وشە بە وشە ئایه‌تەکان

((وه یاد بکەنەوه کاتی گوتان: (واته: پیشینانتان گوتیان) ئەی موسا! چیدی یەک جۆره خۆراک تەحەممول ناکەین، جا داوامان بۆ لە پەرودرگارت بکە، که لەوهی زهوی دەپروین، لە سه‌وزه‌که‌ی و ترۆزییه‌که‌ی و گەنمە‌که‌ی و نيسکه‌که‌ی و پیوازە‌که‌ی، بۆمان بپه‌رخسین، گوتی: ئایا ئەوهی نزمتره هه‌لده‌بژێرن به‌سه‌ر ئەوه‌دا که چاکتره؟! ده‌شۆرپنه‌وه شاریک، تاكو ئەوهی داواتان کرد چنگتان بکەویت، وه زه‌بوونی و نه‌داریی یان له‌سه‌ر دانراو، توورپه‌ی خویان پێ بپرا، ئەه‌ویش له‌ سۆنگه‌ی ئەوه‌وه که بپپروا بوون به‌ ئایه‌تەکانی خوا وه پێغه‌مبهرانیان به‌ ناهه‌ق ده‌کوشت، ئەه‌ویش به‌هۆی ئەوه‌وه که سه‌رپێچیان کردو ده‌ستدریژی یان ده‌کرد ﴿٦١﴾ بیگومان ئەوانه‌ی ئیمانیا ن هیناوه‌و ئەوانه‌ی جووله‌که‌و نه‌صرانیی و صابیئن، هه‌ر کامیکیان ئیمانیا به‌ خواو به‌ رۆژی دوایی بپنێ و کرده‌وه‌ی چاک بکات، ئەوه‌ پاداشتیان له‌لای پەرودرگاریان هه‌یه‌و، نه‌ترسیان له‌ سه‌ره‌و نه‌په‌زاره‌ش داده‌گرن ﴿٦٢﴾)).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له‌ وشه‌کان

(بَقْلَهَا): (البَقْلُ: الخَضِرَاتُ وَمَا لَأَسَاقَ لَهَا مِنَ الزَّرْعِ)، واته: (بَقْلٌ) بریتیه له هه‌ر روه‌کێک که قه‌دی نه‌بی‌ت له‌سه‌ری بوه‌ستی و که‌واته (باقلاء) که ئیمه به‌ کوردی پێی ده‌لێین: (پاقله)، ئەوه جیاپه‌و (بَقْلٌ) هه‌ر شتی‌که که زه‌وی سه‌وزی ده‌کات مادام زۆر به‌رز نه‌بی‌ت و قه‌دی نه‌بێ پێی، وه‌ک که‌وه‌رو که‌ره‌وزو ئەو شتانه.

(وَقَاتِيهَا): (ترۆزی)، هه‌ندی‌کیش به‌ (هاروی)، (خه‌یار) یان لی‌کداوه‌ته‌وه، به‌لام زیاتر مانای ترۆزی ده‌گه‌یه‌نێ.

(وَقَوْمَهَا): (فوم) واته: سیر (ثوم)، به‌لام زۆر به‌یان به‌ گه‌نم (حِنْطَة) یان لی‌کداوه‌ته‌وه.

(وَعَدَيْهَا): (عَدَس)، واته: نيسك.

(وَبَصَلِهَا): (بَصَل)، واته: پيواز، پياز.

(أَسْتَبْدِلُونَ): واته نایا دهگورنه وه، چونکه دهلی: (الإبدال والتبديل والتبدل) والإستبدال: جعلُ شَيْءٍ مَكَانَ آخَرَ وَهُوَ أَعْمٌ مِنَ الْعَوَضِ فَإِنَّ الْعَوَضَ هِيَ أَنْ يَصِيرَ لِكَ الثَّانِي وَبِإِعْطَاءِ الْأَوَّلِ وَالتَّبْدِيلُ هُوَ التَّغْيِيرُ مُطْلَقًا وَشَيْءٌ (الإبدال والتبديل والتبدل) ههه چواریان نه وهیه، که شتیک له شوینی شتیک دابنی، وه نه وه گشتی تره له: قهه ربووی شتیک نه ویش نه وهیه، که تو شتیک یه کهم بدهی و، شتیک دووهمت بیته دهست، به لام (تبدل) نه وهیه که به موتله قبی شتیک بگوری.

(الذَّلُّ): (الذَّلُّ: مَا كَانَ عَنْ قَهْرٍ)، واته: (ذُلُّ) بریتیه له ژیردهسته ییه، که به هوی دهسه لات بهسه رانانه وه پهیدا بووی.

(وَالْمَسْكَنَةُ): (السُّكُونُ: ثُبُوتُ الشَّيْءِ بَعْدَ تَحْرُكِهِ)، (سُكُون) بریتیه له وهستانی شتیک دواى نه وهی، که جوولانه وهی هه بووه، (المسكين: قِيلَ هُوَ مَا لَا شَيْءَ لَهُ)، (مسكين)، نه دار: هه نديك دهلین: نه وهیه که هیچی نه بی و هه نديك دهلین: نه وهندهی نه بی پی بری، که واته: (فقير) هه ژار زیده روپی زیاتری تی دایه، هه نديكیش دهلین: به پیچه وانه وه (فقير) نه وهیه شتیک هه بی، به لام بهشی نه کا بو ژانی و، (مسكين) نه وهیه هیچی نه بی.

هوی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

هوی هاتنه خواره وهی نه و نایه ته هی، که دهه رموی: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ مِنَ ءَامِنٍ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾، { (عَنْ سَلْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَهْلِ دِينٍ كُنْتُ مَعَهُمْ، فَذَكَرْتُ مِنْ صَلَاتِهِمْ وَعِبَادَاتِهِمْ، فَنَزَلَتْ:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا ... ﴾ (أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ، وَالْوَاحِدِيُّ عَنِ مُجَاهِدٍ وَابْنُ جَرِيرٍ وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ عَنِ السُّدِّيِّ بَنَحُو مَا سَبَقَتْ، وَالشُّوْكَانِيُّ فِي (فَتْحِ الْقَدِيرِ)، ج (۱)، ص (۱۳۴)، وَالنَّيْسَابُورِيُّ فِي أَسْبَابِ النُّزُولِ، ص (۱۶))،
 واته: سه‌لمانی فارسیی (که هاوه‌لیکی به‌رپیزو گه‌وره‌ی پیغهمبه‌ره‌و ته‌مه‌نیکی زور
 دریزی هه‌بووه‌و پیش نه‌وه‌ی مسولمان بیٚت، زور دینی تا‌قی کردوونه‌وه، وه چوٚته
 لای زور له خوا په‌رستان) ده‌لی: بو پیغهمبه‌ری خوا باسی شوینک‌ه‌وتووانی
 نایینیکم کرد، که خوشم له‌گه‌لیان بووم و نوپژو خواپه‌رستیان هه‌بوو، پرسیارم
 لی‌کرد: نایا نه‌وانه‌و حوکمیان چوٚنه؟! خوی په‌روه‌ردگار هم نایه‌ته‌ی ناره‌ده خوار:
 ﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا ... ﴾ .

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

نیمه له ته‌فسیری بیست‌ویه‌ک نایه‌تی رابردوودا، له نایه‌تی چل (۴۰)‌وه تا
 شه‌ست و یه‌ک (۶۱)، که ده‌کاته بیست‌ویه‌ک نایه‌ت، له ته‌فسیری حه‌وت نایه‌تی
 پیشوویندا خستمانه‌روو که ﷺ (۱۰) فه‌رمانی ناراسته‌ی جووله‌که‌کان کرد، وه (۵)
 شتیشی لی قه‌ده‌غه‌ کردوون، ننج‌ا دوا‌ی نه‌وه‌ خوا ﷺ له دوو تو‌یی (۱۶) نایه‌ت‌دا،
 له نایه‌تی (۴۷ تا ۶۱) ده (۱۰) دانه له نیعمه‌ته‌ گه‌وره‌ گه‌وره‌کانی خو‌ی خسته‌وه
 بیریان، که دیاره فه‌رمانه‌کان و قه‌ده‌غه‌کان ناراسته‌ی جووله‌که‌کان کراون، نه‌وانه‌ی
 که هاوچه‌رخ‌ی پیغهمبه‌ر بوون ﷺ، هه‌روه‌ها چاکه‌و نیعمه‌ته‌کانیش خراونه‌وه
 بیر نه‌وان، نه‌گه‌رنا نیعمه‌ته‌کان کاتی خو‌ی له‌گه‌ل پیشینانی نه‌واندا کراون، به‌لام
 چاکه‌و نیعمه‌تی‌ک له‌گه‌ل باب و باپیران و پیشینانیکدا ده‌کری، که تو‌ شانازییان
 پیوه‌ ده‌که‌ی، وه‌ک نه‌وه‌یه له‌گه‌ل تو‌دا کرابی، ننج‌ا خوا ﷺ له‌م نایه‌ته‌وه‌ دپته
 سه‌ر باسی خسته‌رووی کو‌مه‌لیک ره‌خنه‌و که موکوورپی له جووله‌که‌کاندا، که
 مایه‌ی سه‌رزه‌نشست و مایه‌ی سه‌رکوٚنه‌کردنیان، جا یه‌کیک له‌وانه‌ نه‌وه‌یه که
 ده‌فه‌رموی: ﴿ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَّبْرِيكَ عَلٰى طَعَامٍ وَاحِدٍ ﴾، وه یاد بکه‌نه‌وه کاتی

که به مووساتان گوت (واته: بابو باپیرانتان به مووسایان گوت): ئهی مووسا ! چیدی تهحه ممولی یهک جووره خواردن ناکهین، یهک جووره خواردنه کهش مه بهستیان پیی گه زوو سهلوا بوو، ﴿ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْتِ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِشَائِبِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ﴾، جا له پهروهردگارت بپاریوه بوومان دهر بیئی له وهی که زهوی ده پروینی: ترؤزی، خه یار، گهنم، (یا خود: سیر)، نیسک، پیواز، پینج جووره شتیان باسکرده، که هه موویان له زهوی ده پروین و، دانه ویله و سه وزه و میوه و تهره ن! مووساش ﷺ له سه ره ئه و داوایه یان سه رزه نشتیان دهکات، خوای کار به جی له سه ره زمانی ئه و ده فه رموی: ﴿ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ ﴾، واته: گوتی: ئایا خواردنی که خراپتره ده یهینه شوین یه کی که چاکتره، یانی: چون چاکتر به خراپتر ده گورنه وه، عاقل چون شتی وا دهکات؟! دیاره وهک دوایی له (چه ند مه سه له یه کی گرنگ) دا زیاتر تیشکی ده خهینه سه ره مه بهستی مووسا ﷺ وا پیده جی ئه وه نه بووی، که له رووی هیزی خوراکی (القوة الغذائية) ده، ئه وانهی باسیان کردوون، خراپتر بن له و خواردنانه ی که له سه ری بوون، که بریتی بوون له گه زوو سهلوا، به لکو له رووی مه عنه وییه وه ئه و خواردنه ساده یی که ده یخون و که دوو جووره، خواردنی که سانی که که به دوای ئازادیدا ده گه رین، خواردنی میله تیکه که ده یه وی ژیانی ئازادانه ی ده ست بکه وی و، چیدیکه ژیرده سه ته نه بییت و نه چه وسینریته وه، هه لبه ته میله تیک بیه وی نه چه وسینریته وه ده بییت به ژیانی ساده رازی بییت، که واته له رووی مه عنه وییه وه ئه و خواردنانه ی داوایان کردوون، خراپتر بوون له وهی که خواردوویانه و خوای به به زه یی بو ی ره خساندوون، بو یه وه لامیکی زور پر به پیستیانی داوه ته وه و فه رموویه تی: ﴿ أَهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ ﴾، شو رپنه وه بو هه ر شاریک، ئه وهی ده تانه وی و داوای ده که ن ده ستان ده که وی، بچه هه ر شاریک له شان مادام ئیوه دهر بهستی ئه وه نه بن داخو ئازادن یان کو یله، سه ره سه تن یان ژیرده سه ت، مادام دهر بهستی ئه وه نه بن و،

تفسیری قوربانی به رزویه پیر دهرسی دوازدهیم: نایه ته کانی (۶۱ - ۶۲) ﴿ ۲۲۳ ﴾

به دواى خوراکی جؤراو جؤردا بگه رپن، ئه وه بچنه ههر شارپک ئه وه تان دسته که وئ! به لام له م بیابانه که شوینی خه لکیکی نازاده، که رازی نه بن له ژیر دهسه لاتی فیرعه ونیکدا بژین، خواردنی ساده نه بییت دهستانا که وئیت، ئنجا

خو الله ده فهرموئ: ﴿ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَالَةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّن

الله ﴾، سی شت دهر باره ی جووله که کان باس دهکات، ده فهرموئ: له ئه نجامی ئه وه هه لویسته وه هاو وینه ی ئه م هه لویسته یاندا، که بریتیه له نازونوزکردن و بپرو بیانووگرتن داوای خوراکی جؤراو جؤرکردن و، داوای خوشگوزهرانیی کردن، وه ک موسا علیهما السلام خاوه ن چیشته خانه (مطعم) بی و دهعه وتی کردبن! ئاخر موسا علیهما السلام هاتوه ئیوه ی دهر باز کردوه و رزگاری کردون، وه ئینسان ده بی باجی ژیانی نازادیی بداو ته حه ممولی ناره حه تیی بکاو، ته حه ممولی ژیانی ساده بکاتو، که سیک به دواى خوشگوزهرانییدا وئل بی، ناتوانی ژیانیکی نازادانه هه لبرئری، بویه ده فهرموئ: له ئه نجامی ئه وه دا زه بوونیان له سه ر پئویست گرا، هه روه ها نه داریی (جووله که هه رچه نده ده وئمه نندیش بن، به لام ههر نه دارو پرووت و ره جال دینه به رچاو) وه تووره یی خواشیان پی برا، چونکه: (بأعوا) یانی: (رجعوا): گه راینه وه، واته: وه ک چون که سیک ده چیه سه فه رو شتیک له گه ل خوی دینیه وه، ئه وانیش له ئه نجامی ئه وه جؤره هه لویستانه یاندا تووره یی خویان برده وه، وه ک ده فهرموئ: ﴿ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ

النَّبِيَّ كَإِسْمَاءِ ابْنِ مَرْيَمَ ۚ وَكُلَّمَا نَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْبِسِي عَنْهَا وَالنَّاسِ الْغَافِلِينَ ۗ قِيلَ لَهَا تَحْبِسِي عَنْهَا قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُخْطِبْ إِلَيَّ جَنَابُ اللَّهِ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۗ ﴿۲۲۳﴾

النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾، ئه وه ش له ئه نجامی ئه وه دا که بی پروابوون به رانبه ر به نایه ته کانی خوا، وه پیغه مبه رانی خویان به ناهق ده کوشته، جا دیاره پیغه مبه رانی خوا ههر به ناهق ده کوژرین و هیج پیغه مبه ریک شتیکی وانا کات که هه ق بی بکوژری، به لام بویه وشه ی (بغیر الحق) ی زیاد کردوه، وه ک ره وانبیژان ده لپن، بو ئه وه ی دزیوی و ناشیرنیی و ناقولایی ئه وه تاوان و خراپه یان بخاته پروو، که دیاره مه به ست له پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) به پله ی یه که م زه که ریباو یه حیای کورنیی بوون، که جووله که کان کوشتیان، وه بو

تفسیری قوربانی برزو پیر دەرسی دوازدهیم: نایه‌ته‌کانی (٦١-٦٢) ﴿٢٢٤﴾

خوڤان له (په‌یمانی کۆن)^(١) دا باسی ژماره‌یه‌کی دی له پیغه‌مبه‌ران ده‌که‌ن، که کوش‌تووینان ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾، بۆچی کوفریان به نایه‌ته‌کانی خوا ده‌کرد؟ وه بۆچی ده‌ستیان چوووه خوینی پیغه‌مبه‌ره‌که‌نه‌وه؟! دیاره ئه‌وه‌ش پ‌یشه‌ی هه‌یه‌و به‌هۆی ئه‌وه‌وه بوو، که سه‌رپ‌چییان له فه‌رمانی خوا ده‌کردو ملکه‌چ نه‌بوون بۆ خوا، وه ب‌روایان به نایه‌ته‌کانی خوا نه‌ده‌کردو، به هۆی ئه‌وه‌وه که ده‌ستدریژکار بوون و سنووربه‌زین بوون.

ئ‌نجا نایه‌تی دووهم، وه‌ک باس‌م کرد خوا ﷺ راستیه‌کی زۆر گه‌وره‌ی تیدا ده‌خاته‌وه، که بریتیه له دانانی ته‌رازوویه‌ک بۆ هه‌لسه‌نگاندن و کیشانی ئیمان و دینداری، ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، که مه‌به‌ست پ‌یی مسو‌لمانانه ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾، که مه‌به‌ست پ‌یی جووله‌که‌نه‌وه، وشه‌ی: (ه‌ادوا) یانی: (ر‌ج‌عوا) گه‌رانه‌وه، وه‌ک خوا ﷺ له سووره‌تی (الأعراف) دا له‌سه‌ر زمانی موسا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿... إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ...﴾ (١٥٦)، واته: (إِنَّا رَجَعْنَا إِلَيْكَ) ئیمه بۆ لای تو گه‌رینه‌وه. ﴿وَالنَّصْرَى﴾، کوی (نصرانی) یه، که مه‌به‌ست پ‌یی شوینکه‌وتووانی عیسا‌یه ﷺ، ﴿وَالصَّبِئِينَ﴾ ئه‌مانیش تو‌یژه‌رانی قورئان و میژوونوسان ده‌باره‌یان زۆر پ‌راجیان، هه‌ندیکیان ده‌لین: ئه‌وانه‌ن که ئه‌ستیره‌ په‌رستن، وه هه‌ندیک ده‌لین: ئه‌وانه‌ن که خوڤان به شوینکه‌وته‌ی (نوح) ده‌زانن، وه هه‌ندیک ده‌لین: ئه‌وانه‌ن که خوڤان به شوینکه‌وته‌ی (یحیی) ده‌زانن، وه

(١) ب‌روانه (التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس)، العهد القدیم، سفر إرمیا، الإصحاح: (٢)، ص (١٤٨٠)، که له زمانی (إرمیا) وه نه‌قل ده‌کات که به حیساب یه‌کیکه له پیغه‌مبه‌ران که به گه‌له‌که‌ی ده‌لن: (وافت‌رست سیوفکم أنبیاءکم ک‌أسد ک‌اسر)، واته: وه شمشیره‌کانتان وه‌ک شیری تیکشکینه‌ر پیغه‌مبه‌رانیان راوکرد -کوشت-.

هه‌روه‌ها ب‌روانه: العهد الجدید، سفر أعمال الرسل، الإصحاح: (٧)، ص (٢٢٩٠)، که له شه‌رحه‌که‌یدا ده‌لن: (أنبیاء کثیرون لاقوا الإضطهاد بین اليهود: إرمیا، إشعیاء، عاموس، زکریا، إلییا)، واته: پیغه‌مبه‌رانیکی زۆر له‌نیو جووله‌که‌دا تووشی چه‌وسینه‌رانه‌وه بوون: (ئیرمیا، ئیشعیاء، عاموس، زه‌که‌ریا، ئیلیا)، که دیاره مه‌به‌ستی پ‌یی کوشتنیانه.

هه‌ندیك ده‌لین: ئەوانه‌ن كه خۆیان به شوینكه‌وته‌ی (داوود) ده‌زانن (سه‌لامی خوا له‌سه‌ر هه‌موو پێغه‌مبه‌ران بی‌ت)، هه‌ندیكیش ده‌لین (صابئة) له (صَبَأ) وه هاتوه، واته: له دینه‌كه‌ی خۆی دهر‌چوو، كه‌واته: ئەوانه‌ن كه له دینی‌كه‌وه گواستووینه‌ته‌وه بۆ دینی‌کی دیکه، به‌هه‌ر حال ئەوانه ئیستا هه‌ن له ئی‌ران و له عی‌راقیشدا، به‌لام ژماره‌یان كه‌مه‌و خۆیان به‌ خاوه‌ن كتی‌بی ئاسمانی ده‌زانن، جا خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: هه‌ر كام له‌و چوارانه مسوولمانان و جووله‌كه‌و نه‌ص‌رانیی و صابیئه، ﴿ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا ﴾، ئا ئه‌وه پێ‌وه‌رو ته‌رازوویه: هه‌ر كامی‌کیان ئیمان به‌ خوا بی‌نی، ئیمانی راست و دروست، وه ئیمان به‌ رۆژی دوایی بی‌نی، وه كرده‌وه‌ی باشیش ئه‌نجام بدا، ﴿ فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾، ئه‌وه پاداشتیان لای په‌روه‌ردگاریان پارێزراوه‌و نه‌ترسیان له‌سه‌ره‌و نه‌غه‌م و په‌ژاره‌ش دایانده‌گری، كه‌واته سه‌نگی مه‌حه‌ك ئه‌وه‌یه، كۆ به‌راستی ئیمانی به‌خواو ئیمانی به‌ دوا‌رۆژ هه‌یه، ئیمانی به‌و سه‌ره‌تا (مبدا)یه هه‌یه، كه لێ‌وه هاتوه‌و، ئیمانی به‌و سه‌ره‌نجام (م‌صیر)ه هه‌یه، كه بۆی ده‌چی، وه له‌و نیوانی ئه‌و هاتن و رۆیشتنه‌شدا، كرده‌وی باش ئه‌نجام بدا، ژیانه‌كه‌ی به‌ شی‌وه‌یه‌ك بگوزه‌ری‌نی كه‌ خوا لێ‌ی رازی بی، ئا ئه‌وه سه‌نگی مه‌حه‌كی دیندارییه، وه ئه‌وه سه‌نگی مه‌حه‌كی راست و دروست بوونه له‌گه‌ل خوا و به‌ندایه‌تی كردن بۆ خوا‌دا.

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گ‌رنگ

مه‌سه‌له‌ی په‌كه‌م: جووله‌كه‌كان نازو نوزی زۆریان كرده‌و په‌رو بیانوی زۆریان به‌ موسا ص‌ل‌ل‌ل‌ه‌ و‌ع‌ل‌ل‌ه‌ و‌آ‌ل‌ل‌ه‌ و‌س‌ل‌ل‌م گرتوه، په‌كۆك له‌ بیانووه‌كان ئه‌وه بووه كه باس‌مان كرد، كه گ‌رنه له موسا داده‌گ‌رن خواردن و خۆراکی جو‌راو جو‌ریان بۆ دابین ب‌كات! له‌ حالێ‌كدا كه له‌و ده‌شت و بیابانه‌ی (سینا)دا خوا ص‌ل‌ل‌ل‌ه‌ و‌ع‌ل‌ل‌ه‌ و‌آ‌ل‌ل‌ه‌ و‌س‌ل‌ل‌م دوو جو‌ره خۆراکی بۆ داناون، كه کیفایه‌تی جه‌سته‌ی ئینسان ده‌كهن، په‌کیان شوینی میوه‌ ده‌گری و شیرینی و کاربو‌هیدراتی تێ‌دایه‌ كه گه‌زۆیه‌و، ئه‌ویدی‌كه شوینی خۆراک

دەگرى، كە گۆشتە و پرۆتىنات و چەورى تىدايە، ديارە لە و بياپانەشدا ھەر ئەو پەيدا دەبى، ھەلبەتە خوا ﷺ دەيتوانى ھەموو شتىكىان بۇ پەيدا بكات، بەلام ئەوئەندە خواردنە كافىيە بۇ جەستەى ئىنسان، تاكو ژيانى پى بەرپوھبچى، وە خواى كاربەجى ويستوويەتى ئەوانە بە ژيانىكى سادە و بە خواردن و خۇراكىكى سادە وە رابىنى، چونكە مىللەتىك بىھوئى بە ئازادىيى بژىي، دەبى تەكلىفى ژيانى كەم بى، و، نابىت چاوى لە خواردننى جۇراو جۇرو رەنگىن و بەرگو پۇشاكى چاك و خانووبەرەى خۇش و... ھتد بى، بەلكو دەبى ھەول ببات بە ژيانىكى سادە، فەناعەت بە خۇى بكات.

مەسەلەى دووھم: راھاتن بە خۇشگوزەرانىيە وە شتىكى خراپە، وەچەى ئىسپرائىل لەبەرئەوھى كە لە مىسپ ھەرچەندە ژىردەستە بوون، بەلام شار بوو و لەژىر دەسەلاتى فىرەوندا بىگومان راددەيەك شارستانىتى و پىشكەوتن ھەبوو و خەلك لەوئى خۇشگوزەران بوو، جا ئەوان چونكە بە خۇشگوزەرانىيە وە راھاتوون، تەماشادەكەى لەكاتى تەنگانەدا ئەو راھاتنە بەو خۇشگوزەرانىيە وە، لەو كاتى تەنگانەياندا وەدەر دەدات، بۇيە لە عومەرى كورپى خەتتاب (خو لىي رازى بى) گىپراوئەتە وە، كە فەرموويەتى: {إِخْشَوْشِنُوا فَإِنَّ النَّعَمَ لَأَتَدُومُ} واتە: زىرىن، چونكە نىعمەتەكان بەردەوام نابىن، وە (أبو حامد الغزالي) لە كتیبى (إحياء علوم الدين) دا لەباسى پەرەردەى مندالدا دەلى: ئەگەر كابرا ھەبووش بى، و اباشە جار جار بەس نانى وشك و خواردننى سادە ببات بە مندالەكانى، بۇئەوھى ئەگەر رۇژىك لە رۇژان لىيان قەوما، تووشى بەسەرداكەوتن نەبن و خۇراگرو دامەزراوبىن.

مەسەلەى سىيەم: بەراستى ئازادىي و ژيانى ئازادانە باجى خۇى دەوئى، واديارە وەچەى ئىسپرائىل ئەو باجەيان زۇر لەسەر دل قورس بوو، چونكە ئەوئەندە بە كۆيلايەتتە وە راھاتوون و ئەوئەندە ژيانى چەوساويەيان ديو، كە زۇر خوارو خىچىي فىكرىي و سلوكىيان تىدا پەيدا بوو، وەك زانايانى كۆمەلئناس دەلىن: ھەر مىللەتىك زۇر چەوسايە وە ستمى لىكرا، كۆمەلئىك عەيب و عارو

كەموكوورپى تىدا پەيدا دەبن، كە مەگەر زۆر جەريئانە خۇى لەو كەموكوورپىيانە بژار بكا، ئەگەرنا وردە وردە ھەر لەگەلى دەمىنن، ھەئەتە مىللەتى ئىمەش زۆر لەو عەيبو كەموكوورپىيانەى پىوھ ديارن، لەسەرى سەرىوھ تا خوارى خوارى (واتە: ھوكمران و بىرپاربەدەستان و خەلكىش) كە شوپنەوارى سەردەمى رژىمى بەعسن، كە ماوھىەكى زۆر لەژىر نىرو چەكەمەى رژىمى بەعسدا گوزەراندووويەتى و كۆمەئىك عەيبوعارو كەموكوورپى پىوھ نووساون و مەگەر ئەم خەلكە ئىمانىكى چاكى ھەبىو، زۆر چاك بگەرپنەوھ بۆ لای خواى پەروەردگارو خۇى بژارىكا، ئەگەرنا ئەو كەموكوورپىيانەى ھەر پىوھ دەمىنن، ئەگەر زيادىش نەكەن^(۱)!

مەسەلەى چوارەم: مووسا صلى الله عليه وسلم دەفەرموى: ﴿ اَسْتَبْدِلُوْكَ الَّذِى هُوَ اَدْنٰى

بِالَّذِى هُوَ خَيْرٌ ﴾، ئايا خواردنىك كە خراپترە ھەئىدەبژىرن بەسەر خواردنىكى چاكتردا، واتە: خواردنە چاكەكە پال پىوھدەنىن و ھى خراپترى دىننە جىي؟! لىرەدا مەبەست رووى مەعنەويىە، چونكە ئەو خواردنە سادەيە ئازادىي لەگەل دايە، بەلام خواردنە جۇراو جۇرەكە كۆيلايەتى و ژىردەستەيى و زەبوونىي لەگەلدايە، جا ئىنسان كە سەربەست و ئازاد بوو، با ژيانىشى سادەبى بەراستى زۆر خۇشتر و بەلەزەتترە، لەوھى كە لە زىندانى بكەن، ياخود ژىر چەپۆك و رەزىل و ژىردەست بى، بەلام باسەرى ھەر لە پلاو گۆشتى بگرن، بۆ كەسىك كە خاوەنى شەھامەت و جوامىرىي بى، ژيانى سادەو خواردنى سادە لەگەل ئازادىيدا ھەئىدەبژىرى بەسەر خۇشگوزەرانىي يەكى زەبوونانەى ژىرچەپۆكانەدا.

مەسەلەى پىنچەم: كە دەفەرموى: ﴿ اَهْبِطُوا مِصْرًا ﴾، توپژەرانى قورئان ھەندىكىان

دەلئىن: مەبەستى پى شارى مىسەر، واتە: بگەرپنەوھ بۆ مىسەر، تاكو لەوئى فىرەونىكى دىكە دووبارە بتانچەوسىنىتەوھو خواردنى خۇشيش بخۇن! بەلام

(۱) لە كتىبى: (واقىعى ھەرىمى كوردستان، دىدىكى ئىسلاميانە)دا تىشكمان خستۆتە سەر ژمارەيەك لەو نەخۇشيانە.

له بهرته وهی که وشهی (مصرأ) به نه زانراو (نکرة) هاتوه، نه و مانایه راست نیه، به لکو مه بهست له (مصرأ) ههر شاریکه، چونکه بچنه ههر شاریکه وه حه تمهن ناغاو کویخاو طاغووتیکی لییه، نه و کاته و ابووه، که واته: بچن بو ههر شاریک له شاران تاکو زه لیلانه بژین و خواردنی خو شیش بخون، نه گهر رازی نین و ناماده نین باجی ژیانی نازادانه بدن، نه وه سه رهنجام و چاره نوستان ده بیت.

مه سه لهی شه شه م: که ده فه رموی: ﴿ وَضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةَ وَالْمَسْكَنَةَ ﴾،

زه بوونی و نه داری یان له سه ر فه ر زبوو، زانایان ده لئین: (الرذائل یجر بعضها بعضاً)، واته: سیفه ته خراپه کان هیندیکیان هیندیکیان په لکیش ده کن، نه وانه که ناماده نه بوون به ژیانی ساده بگوزهرینن، ژیرده سه ته بیان له سه ر فه رز کراوه، سه رهنجام نه داری یان له سه ر فه رز کراوه، نه وه ش سه ری کی شاره بو نه وه که عه یبوعاری دیکه شیان تیدا په یدابن، هه روه ها سیفه ته چاکه کانیش هه ندیکیان هه ندیکیان په یدا ده کن، وه ک پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: { (انَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ۶۰۹۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۵۸۰)، عَنِ أَبِي وَائِلٍ، عَنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: راستگوویی ئینسان به ره و چاکه ده با، وه دروژنی ئینسان به ره و خراپه ده بات.

مه سه لهی حه وته م: حیکمه تی نه وه چیه که خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه و نایه ته ی له ویدا هیناوه،

که ده فه رموی: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى وَالصَّبِئِينَ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلْ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾،

که وه ک بلی نایه تی که کراوته نیواخنی نه و قسه و باسانه ی که له گه ل جووله که کانداه کرین؟! زانایان ده لئین: دوو حیکمه تی تیدان:

یه که م/ بو نه وه که خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه وه نده زه می جووله که کان ده کات له سه ر خراپه و که موکوورپیه کانیا، نه و جووله کانه ی که مسوئمان ده بن، دلایان له خو یان دانه می نی و پیان و ابی باب و باپیرانی شیان هه رخراپ بوون، نه خیر به لکو

ئهوانه یان که چاک بوون، له بابو و باپیرانیان هی جووله که، هی نهصرانیی، هی صابیئه، هی موشریکه کان ... هتد، مادام ئه و کاته له سه ر ئایین و بهرنامه ی ئه و سه رده مه ی خو یان بووبن و له گه ئیاندا راستیان کردب، ئه وه مانای وایه سه رفرازو به خته وهرن.

دووم/ بو ئه وه ی مسوئمانانیش ههر له خو وه فریو نه خو ن و له خو بایی نه بن، پییان وابی ههر چونکه ناویان مسوئمانه، تازه پیویستییان به هیچ شتیك نیه! به لکو ده بی به راستی ئیمانته به خواو رۆژی دوایی هه بی، وه کرده وه ی باشیشت هه بی، ئنجا مسوئمانه تیه که ته نیوه رۆکی هه یه.

وه له کو تاییدا ده ئین: ئه م نایه ته له لایهن هه ندی مه لای دین فرۆشه وه مانایه کی هه له ی لیدراوه ته وه، ده ئین: ئه وه که خوا ﷺ ده فه رموی: برواداران و جووله که و نهصرانیی و صابیئه، ههر که سی ئیمانیه به خواو به رۆژی دوایی هه بی، وه کرده وه ی چاک بکات، ئه وه پاداشتی لای پهروه ردگاری هه یه و ترسو په ژاره ی نیه، ده ئین: که واته: هه موو ئه وانیه که خاوه ن کتیبی ئاسمانیین، ههر که سه به دینی خو ی مادام راست ده که ن له گه ل دینی خو یاندا، ئه وه به هه شتینه! به لام بیگومان ئه مه مانایه کی زور غه له ته، وه پیچه وانیه ی چه ندان نایه تی خوا ی پهروه ردگاره، بو

وینه خوا ی زاناو شاره زا له سووره تی (آل عمران) دا ده فه رموی: ﴿... وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيَّةَ أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا...﴾، واته: وه ئه وانیه که کتیبیان پیدراوه و ئه وانه ش، که نه شاره زان (له کتیبه کانی خوا) پییان بلن: ئایا مسوئمان بوون؟ جا ئه گه ر مسوئمان بوون (یان گه ردنکه چبوون بو ئایینی راست و ده ستکاری نه کراوی خوا) ئه وه ری راستیان گرتوه.

وه خوا ی بی وینه ههر له سووره تی (آل عمران) دا ده فه رموی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾، واته: وه هه رکه س جگه له ئیسلام بهرنامه یه کی دیکه بخوازی، بیگومان لی وهرناگیری و له دوارۆژیشدا له زیانبارانه. که واته: ئه وه غه له ته بلن: جووله که و نهصرانیی و

صابیئە، ھەرکەسی ئیستا دینی خوئی پیادەبکات، مانای وایە لە قیامت سەرفرازە! نەخیر ئەو مانایە غەلەتە، بەلام ئەم ئایەتە دوو مانای ریک و راستی ھەن:

مانای یەكەم: بە نسبت رابردوو و ھوویە، واتە: لە رابردوودا، ئەگەر جوولەكە بە راستی پەپەرھوویان لە دینی خویمان کردبێ، و لەگەڵ کتیبی خویمان و پیغەمبەری خویماندا کە تەورات و مووسان راستیان کردبێ، و نەصرانییەکان ئەگەر لەگەڵ عیساو لەگەڵ ئینجیلدا راستیان کردبێ، و صابیئە ئەگەر لەگەڵ دینی خویماندا راستیان کردبێ، ھەروەھا مسوڵمانان ئەگەر لەگەڵ دینی خویماندا راستیان کردبێ، ئەو ئەوانە ھەموویان سەرفراز و بەختەوێرن.

مانای دووھمی: بۆ ئیستا داھاتوویە، واتە: ئیستا لەمەودا ئەگەر مسوڵمانان بە راستی خواھنی ئیمان و کردەوی باش بن، و جوولەكە ئەگەر ئیمانی بێن و کردەوی باش بکەن، وەك شەریعەتی ئیسلام دەلی، و نەصرانیی و صابیئەش بەھەمان شیوە، ئەگەر ئیمان بێن بە راستی و کردەوی باشیش بکەن بە پیی شەریعەتی کۆتایی خوی پەروردگار، ئەو ئەوانە ھەموویان سەرفراز دەبن.

خوای پەروردگار ئیمەو سەرجەم مسوڵمانان لەوانە بگێرێ، کە تەنھا بەناوی مسوڵمانەتی ئیکتفا ناکەن، بەلکو ئیمانی باشیان دەبێ و پابەند دەبن بە شەریعەتی خواوە، بە پیی ریشووی و ریبازی پیغەمبەری خوا ﷺ بەرپۆدەچن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی سیزدهیهه

پیناسهی ئهه دهرسه

ئهه دهرسه مان له زنجیره دهرسی تهفسیری قورئانی به رزو به پیز، له چوار ئایهت پیک دیت، ئایه ته کانی: (۶۳ تا کو ۶۶)، لهه چوار (۴) ئایه ته دا خوا ﷺ دوو له عهیبو که موکوورپیهه کانی بهنی ئیسپرائیل به چاوی نه وه کانیاندا ده داته وه، که:

یه که میان/ نه وه یه که به حالیکه زور سهخت پهیمانان لیوه رگیرا، که پابه ند بن به ته وراته وه، که چی دوایش وهک پیویست پیوه ی پابه ند نه بوون.

وه دووهمیان/ نه وه یه که کو مه لیک هه بوو ون له شاریک له که نار دهریا یه که که هه رچه نده ئیشکر دنیان له رۆژی شه ممه دا لی قه ده غه کراوه، به لام نه وه قه ده غه یان شکاندوه و خوی بهرز به شیوه یه کی سهخت سزای داو، وهک له دریزه ی ئایه ته کاندا باسی ده که یین.

﴿ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَاءَ آتَيْنَكُم بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُم مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ، لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾ فَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ ﴾

مانای وشه به وشه ی نایه ته کان

((وه یادبکه نه وه (ئهی جووله که کان) کاتیک پهیمانیک پته ومان لیتان وهرگرت (واته: له پیشووه کانتان)، وه کیوی طوورمان به سهر سهرتانه وه بهر زکرده وه (پیمان گوتن): ئه وه ی پیمانداون (له بهرنامه و شهریهت) به توندی بیگرن و بزنان چی تیدایه! به لکو پاریز بکه ن ﴿۶۳﴾ که چی دوی ئه وه پشتتان هه لکردو، ئه گهر چاکه و به زهی خوا نه بوایه به سهرتانه وه، له زیانباران ده بوون ﴿۶۴﴾ وه (به سهرهاتی) ئه وانته تان زانی، که له شه ممه دا ده ستریزی یان کردو، پیمانگوتن: بینه مه مونی په ست ﴿۶۵﴾ وه گیرامان (واته: ئه و رووداوه) به مایه ی په ند وهرگرتن و سه مینه وه ی خه لکی روژگاری خو یان و هی دوی خو شیان، وه به ناموژگاری بو پاریزکاران ﴿۶۶﴾)).

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(مِثْقَلُكُمْ): (المِثْقَالُ: عَقْدٌ مُؤَكَّدٌ بِيَمِينٍ وَ عَهْدٍ) واته: (مِثْقَالٌ) بریتیه له گریبه ستیک که جه ختی له سهر کرابیته وه، به سویند له سهر خواردن و په یمان له سهر وهرگیران.

(الطُّورُ): (الطُّورُ: اسْمٌ جَبَلٍ مَخْصُوصٍ، وَقِيلَ: اسْمٌ لِكُلِّ جَبَلٍ)، واته: (طُور) ناوی چیایه کی تایبه ته، که توپژهرانی قوربان ده لئین: موسا ﷺ له سهر ئه و چیایه که له ده شتی (سینا) یه، گفتوگوی له گه ل خوا کردوه و ته وراتی له سهر ئه و چیایه له خوا ﷺ وهرگرتوه، که بیگومان فریشته بو یان هیناوه، هه ندیکیش ده لئین: وشه ی طوور ناوی ههر چیایه ک و ههر شاخیکه به گشتی.

(خَسِينٌ): (قِيلَ خَسَاتُ الْكَلْبِ، أَي: زَجَرْتُهُ مُسْتَهِينًا بِهِ فَاَنْزَجَرَ، وَكَذَلِكَ إِذَا قُلْتَ لَهُ: إِخْسًا) له کورده واری خو ماندا، که سه گ ده نگ دهری ده لئین:

(چغه)، دهگوتری: (خَسَاتُ الْكَلْبِ)، واته: چهغهه له سهگه که کردو دهنگمدا به سووکی ئه ویش سه مییه وه، (خاسئین) یش کوئی (خاسیه) ه، واته: که سیئ که سووکیه تیی پیکرانه وه دهرکرابی و بی دهنگ کرابی، یان سزا درابی.

(نَکَلًا): (نَکَلْتُ بِهِ: إِذَا فَعَلْتُ بِهِ مَا يُنْكَلُ بِهِ غَيْرُهُ وَاسْمُ ذَلِكَ الْفِعْلِ النَّكَالُ)، که تو سزای که سیکت دا خه لکی دیکه ی پیوه ته مبی بی، وه په ندی لی وهر بگری، ئه و کرده وه یه ی که تو له گهل که سیکتا ده یکه ی پی عیبه رته تگرتوو بی و پی ته مبی خواردوبی، پی دهگوتری: (نَکَالُ)، (نَکَالُ) یش له (نَکَلُ) وه هاتوه (وَالنَّكَلُ: قَيْدُ الدَّابَّةِ وَحَدِيدَةُ اللِّجَامِ لِكُونِهِمَا مَانِعِينَ، وَالْجَمْعُ: أَنْكَالُ)، (نَکَلُ) به پیوه ندی پی و لآخ دهگوتری، وه به و ئاسنه دهگوتری، که ده کریته لغاوی و لآخه به رزه و ده خریته نیو زاری، چونکه هه م ئه و پیوه ندی، که ده خریته پی و لآخه وه، قه ده غه ی ده کات له وه که به ملا و به ولادا بر وا، وه هه م ئه و ئاسنه ی ده خریته ده می ئه سپیشه وه، ری لی ده گیری، له وه که گیوا له وه ر بخواه، کوئی (نَکَلُ) یش (أَنْكَالُ) ه.

(بَيْنَ يَدَيْهَا): پیشی، واته: ئه وانه ی له پیشی بوون.

(وَمَا خَلْفَهَا): دواپی، واته: ئه وانه ی له دواپی بوون.

(وَمَوْعِظَةً): (الْوَعْظُ: زَجْرٌ مُقْتَرِنٌ بِتَخْوِيفٍ) (وَعِظٌ) تیوه خورپینیکه، که هاوکات بی له گهل ترساندن، وه خه لیلی کوری فه راهیدی ده لی: (الْوَعْظُ: هُوَ التَّنْذِيرُ بِالْخَيْرِ فِيمَا يَرُقُّ لَهُ الْقَلْبُ وَالْعِظَةُ وَالْمَوْعِظَةُ: اسْمٌ) واته: (وَعِظٌ) ئه وه یه، که تو بیری که سیئ بجه یته وه ناموژگاری بکه یه، به شیوه یه که دلی نهرم بیته، وه هه ر کام له (عِظَةٌ) و (مَوْعِظَةٌ) ناون، که به کوردی ده لیین: ناموژگاری.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خو ﷺ دواى ئه‌و نایه‌ته‌ی، که له دهرسى پيشوودا ته‌فسیرمان کردو، کردی به ناواخن بؤ دواندنی خاوه‌ن کتیبه‌کان به‌گشتی و جووله‌که‌کان به تايبه‌ت، له‌به‌ر ئه‌و دوو حیکمه‌ته‌ی که باسما‌ن کردن، دیته‌وه سه‌ر دوواندنی جووله‌که‌کان و خستنه رووی ئه‌وه‌ی که له‌گه‌ل پيشینانیا‌ن کردوویه‌تی، جا چ نیعمه‌تی به‌سه‌ریاندا رشتبی، وه‌ک له دهرسه‌کانی رابردوودا باسما‌ن کرد، چ تووشی سزاو جه‌زه‌به‌ی خوا بووبن، به‌هۆی سه‌ره‌خه‌ریی و لامیلی و لادانیا‌نه‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ ﴾، واته: یادبکه‌نه‌وه کاتى که په‌یما‌نیکی زۆر پته‌وما‌ن لی‌تان وه‌رگرت، که دواىی باسی ده‌که‌ین، ئه‌و په‌یما‌نه چه‌ند بر‌گه بووه چۆن بووه؟ ﴿ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ ﴾، وه طوور‌مان به‌سه‌ر سه‌رتانه‌وه راگرت، کیوی طوور، یاخود چیا‌یه‌ک له چیا‌یه‌کان، یاخود چیا‌یه‌ک که له کیوی طوور، ئه‌و په‌یما‌ن وه‌رگرتنه‌ش بؤ ئه‌وه‌بوو، که ره‌فتار به ته‌ورات بکه‌ن و پا‌به‌ندبن به‌و شه‌ریعه‌ته‌وه که مووسا ﷺ له خواوه بۆی هی‌ناون، بؤ‌ئه‌وه‌ی ژیا‌نی تاکیی و خیزانیی و کۆمه‌لایه‌تییا‌ن، به‌پیی ئه‌و به‌رنا‌مه‌یه ره‌یک‌بخه‌ن، ﴿ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ ﴾، (وه په‌یما‌نگوتن) ئه‌و به‌رنا‌مه‌یه‌ی په‌یما‌ندا‌ون به توندیی بی‌گرن و به جیددی و پی‌وه‌ی پا‌به‌ند بن و مامه‌له‌و ره‌فتاری پی بکه‌ن، جارئ سه‌ره‌تا به جیددی بی‌گرن، دواىی هه‌ولبده‌ن بزانه‌ن چی تی‌دایه ﴿ وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ ﴾، واته: وه دیراسه‌ی بکه‌ن و لی‌ی بکۆلنه‌وه‌و تی‌ی بفکره‌ن، بزانه‌ن چی تی‌دایه ﴿ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾، به‌لکو ته‌قواتان په‌یدا‌بی، که‌واته: ته‌قوا له ئه‌نجا‌می پا‌به‌ندی به شه‌ریعه‌تی خواوه په‌یدا ده‌بی، سه‌ره‌تا پی‌ویسته ئینسا‌ن شه‌ریعه‌تی خوا وه‌ربگری و ئیما‌نی پی بی‌نی و به جیددی وه‌ربگری، دواىی هه‌ولبدا تی‌یبا‌گا، ئیدی له ئه‌نجا‌می ئه‌وه‌دا وه‌ک له دهرسه‌کانی رابردووش باسما‌ن کرد، ئینسا‌ن ته‌قوا‌ی په‌یدا‌ده‌بی و زیاد ده‌بی.

﴿ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ ﴾، ئنجا دواى ئه‌وه‌ش پشتتان تی‌کرد، دیا‌ره مه‌به‌ست پیی زۆربه‌یا‌نه، ئه‌گه‌رنا به‌ته‌ئکید هه‌ندیکیان پی‌وه‌ی پا‌به‌ند بوون، به‌لام

دیاره زوربہ‌یان پابہ‌ند نہ‌بوون، ئنجا دہ‌فہ‌رموی: ﴿ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾، ئەگەر بەخششی خواو بەزەبی خوا نہ‌بووایە بەسەرتانەو، بیگومان لە زیانباران دہ‌بوون، بەلام خوا لی‌بوردنی زورە لەگەڵ بەندەکانی و چاوپۆشیی زورە، ئەوەتا لەگەڵ ئەو پەیمان شکاندنەشیاندا، دواى ئەوہی پەشیمان بوونەوہو تۆبەیان کردوہ، خوا لی‌یان خوشبووہ، ئنجا دیتە سەر باسو مەسەلەییکی دیکە، کە سەرکۆنەو سەرزەنشتی ئەوانەى سەردەمی پیغەمبەری خوا ﷺ پیدەکات، چونکە بەئى بابو باپیرانیان وایانکردوہ، بەلام ئەوانیش بەتەئکید بابو باپیرانی خۆیانیان بە پەسند زانیوہ، وە دیفاعیشیان لە ھەلوپستەکانیان کردوہ، بە بەئگەى ئەوہ کە لەسەر ھەموو شتەکانیان ھەر رۆیشتون و بەردەوام بوون: ﴿ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ ﴾، وە بیگومان ئیوہ رووداوی ئەوانە دەزانن، کە لە شەممەدا دەستدریژیان کردو و یاخی بوون و سنووریان بەزانن ﴿ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِرِينَ ﴾، ئیمەش لە سزای ئەوہدا پیمانگوتن: ببنە مەیموونی پەستو زەبوون، ھەئبەتە ئینسان وەختیک دەبیتە مەیموون، مانای وایە زور پەستو نزم و زەبوون بووہ! ﴿ جَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا ﴾، ئنجا ئەو سزایەمان (کە ئەوانەمان گیرا بە مەیموون) کرد بە مایەى تەمبى بوون و پەندوہ‌رگرتنى ھەموو ئەو خەئکەى، کە لە دەورووبەریان بوون و ھاوچەرخیان بوون، وە ئەوانەى لە دواى ئەوانیشەوہ دین کە پەندى لى وەربگرن، لی‌رەدا جیى سەرنج ئەوہیە، کە جوولەکەکان وەك لە دەرسەکانی رابردوودا باسما کرد، میللەتیکن خواى دادگەر زور نەعمەتو موعجیزەى سەیر سەیری پیداون، بەلام دیسان سزای زور گەورە گەورەشى داون! جا ئەمە ئەوہ لى وەردەگیرى، کە ھەرکەسیک خوا نەعمەتى زورى بداتى، ئەگەر شوکری نەعمەتەکەى نەکرد، خواى دادگەر زور بە توندیش سزای دەدات، وەك لە سوورەتى (المائدة) دا دہ‌فہ‌رموی: ﴿ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَرْزَلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أَعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴾، دواى ئەوہى کۆمەئىک

له شوینکە و تووانی عیسا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (حهوارییهکان) داوایان لێکرد، گوتیان: دەبی سفرهیه کمان له ئاسمانی وه بۆ بئینه خواری، سفرهیهک خواردن که لئی بخوین، عیسا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بۆ ئەو مەبەستە له خوا پاراپیهوه، خوای پهروهردگار فهرمووی: من سفرهیهکتان له ئاسمانی وه بۆ دادهبەزێنم، که هه موو جووره خواردنیکی تیدابیت، بهلام له مه و دوا هه رکامیک له ئیوه بیپروا بیت، به جوړیک سزای ددهم له نیو جیهانیاندا که سم وا سزا نه دابی! جا هه ندیک له توپژرهوانی قورئان ده لێن: عیسا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه وارییهکانه که ئەو وه لامه یان له خوا بیست، گوتیان: سفره که مان هه ر ناوی، ترسان له وهی که هه ندیکیان دوایی لاساربن و خوا سزایان بدا، وه هه ندیکیان ده لێن: گوتیان: (إن شاء الله) لاسار نابین و سفره و خوانه که یان بۆ دابهزی، که ئەم رایهش به هیژتره، به لێ خوا هه رکه سی چاکه ی زۆر له گه ل بکات، ئەگه ر بیت و ئەهلی ئەمه گو سوپاس نه بیت، دوایی توندتریش له خه لکی دیکه سزای ددها، وهک خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له سوورهتی (الأحزاب) دا به هاوسه ره به رپزه کانی پیغه مبه ری صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووه: هه رکامیک له ئیوه لاری بیت: ﴿... يُضَعَّفُ لَهَا

الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ... ﴿٣٠﴾ الأحزاب، سزاو نازاری بۆ دووقات ده کریته وه، دیاره ئەگه ر چاکیش بن پاداشتیان دوو قاته، وهک فهرموویه تی: ﴿... نُؤْتِيهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ

... ﴿٣١﴾ الأحزاب، واته: دوو جار پاداشتی ددهینه وه، جا ده فه رموی: ﴿فَجَعَلْنَاهَا

نُكْلًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾، واته: ئەو به لایه ی که سزای ئەو کۆمه له مان پێدا، کردمان به مایه ی ته مپیکردن و په ند دادانی خه لکی سه رده می خوین، وهی دوای خویشان، وه کردمان به ئاموژگاری چاک بۆ پارێزکاران، خه لک به گشتی په ند و عیبه رت و هه رده گرن، به لام ئەهلی ته قوا بۆیان ده بیت ته ئاموژگاری، په ند و هه رگرتن زۆر جار به ده ست خۆت نیه عیبه رت و په ند و هه رده گری، به لام ئاموژگاری ئیراده و ئیختیاری خۆتی له گه لدایه، وه ئاموژگاری و هه رگرتن له راستیدا ته نیا شایسته ی ئەهلی ته قوایه و ئینسان به هو ی ته قواوه رووداو بۆی ده بن به ئاموژگاری و، بۆی ده بن به مایه ی ئەوه که زیاتر له خوا نزیك بیته وه.

چہ ند مہ سہ لہ یہ کی گرنگ

مہ سہ لہ ی یہ کہم: ئەو پەیمانہ ی کہ خوا ﷺ لہ بارہیہ وہ دہ فہ رموی: ﴿ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ ﴾، ئەو پەیمانہ لہ دوو شوینی دیکہ لہ قورناندای باسکراوہو پەیمانیکی دوازده برگہییہ، دە (۱۰) برگہ ی لہ نایہ تہ کانی (۸۳ و ۸۴) ی سوورہ تی (البقرۃ) دا باسکراون، کہ بہم شیوہیہن: ﴿ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وِبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۸۳﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنفُسَكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿۸۴﴾ دە برگہ کانی ئەو پەیمانہ پتہ وەش کہ خوا لہ جوولہ کہ کانی وەرگرتوہ، ئەمانہن:

- ۱- ﴿ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ﴾ ، بیجگہ لہ خوا بەندایہ تی بو ہیچ کہس ناکەن.
- ۲- ﴿ وِبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ﴾ ، لہ گەل بابو دایکتان چاکە دەکەن.
- ۳- ﴿ وَذِي الْقُرْبَىٰ ﴾ ، لہ گەل خزمان چاکە دەکەن.
- ۴- ﴿ وَالْيَتَامَىٰ ﴾ ، لہ گەل هەتیوان چاکە دەکەن.
- ۵- ﴿ وَالْمَسْكِينِ ﴾ ، لہ گەل نەداران چاکە دەکەن.
- ۶- ﴿ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا ﴾ ، وە قسە ی چاک بە خەلکی دەلین، چاکە نەبیت بە خەلکی نالین.
- ۷- ﴿ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ﴾ ، وە نوپژ بەرپا دەکەن.
- ۸- ﴿ وَآتُوا الزَّكَاةَ ﴾ ، وە زەکات دەدەن.

۹- ﴿لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ﴾ ، وه خوینی یه کدی به ناهه ق نارپژن .

۱۰- ﴿وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ﴾ ، وه یه کدی له مال و حالی خۆتان دهرناکهن، ئەمه ده (۱۰) برگه، وه له سووره تی (المائدة) شدا باسی دوو برگه ی دیکهش دهکات، که دهفه رموی: ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿۱۲﴾﴾ ، له ویشدا خوا ﷺ دهفه رموی: بیگومان خوا په یمانی له وه چه ی ئیسرائیل وهرگرت، وه دوازه نه قیب (واته: مشورخۆر) مان تیدا په یداکردن، وه خوا فه رموی: من له گه لتانم ئەگەر نوپژ بکهن، وه زهکات بدن، وه ئیمان به پیغه مبه رانی من بینن و پشتیان بگرن، وه قهرزی چاکه بدن به خوا، ئەوه گونا هه کانتان لی دهرسپمه وه، وه ده تانخه مه به هه شته کانی خۆمه وه، که رووباریان به ژیردا دهرپۆن، وه هه رکه سیکتان دوا ی ئەوه بیپر وایی، ئەوه مسوگه رپیی راستی بزرکردوه، که واته: وه چه ی ئیسرائیل (جووله که) په یمانیان لیوهر گیراوه، که:

۱۱- ﴿وَأَمَنْتُمْ بِرُسُلِي﴾ ، ئیمان به پیغه مبه رانی دوا ی موسا بینن ﷺ .

۱۲- ﴿وَعَزَّرْتُمُوهُمْ﴾ ، وه پشتیان بگرن، مانا وایه که ئیمان به پیغه مبه ری کوتایی ﷺ ناهینن وه پشتی ناگرن، ئەوه ئەو په یمانه ی که خوا له گه لی به ستوون له سه ر دهستی موسا ﷺ، ده شکیینن، که نه ک هه ر ئیمانی پی ناهینن و پشتی ناگرن، به لکو دزایه تیشی ده کهن، ئەوه مانای وایه دوو برگه ی ئەو په یمانه یان هه لوه شان دوته وه، ئەگه ر برگه کانی دیکه ش هه موو جیبه جی بکهن .

مهسه لهی دووهم: توپژد رهوانی قورئان هه موو لهسه ره ئه وه ئه وه یهك دهنگن كه نهو كیو بهرزكرانه وه بهسه ره وهچه ی ئیسرئیل دا {كه بهراستی نه وه یهكیك بووه له موعجیزه هه ره گه وره كانی موسا عليه السلام، وه یهكیك بووه لهو شته سه رسورهینه رانه ی كه خوا بهس بو وهچه ی ئیسرئیلی كردوون، وهك زور شتی دیکه كه ته نیا بو ئهوانی كردوه}، كاتیك بووه كه موسا عليه السلام خوا عليه السلام ته وراتی پیدهدات، كه لهسه ره چه ند بهردیكی ته خت و لووس (ألواح) نووسراوته وه، موسا ته ورات دینئ و بویان ده خوینیته وه وه ده فهرموی: ئه وه خوی بهرزو مهزن نهو شه ریعه ته ی بو ئیوه ناردوه كه پیوه ی پابه ند بن، كه چی نه وان مل ناده ن و سه ریچی ده كه ن و ده لئین: هه رگیز نه وه مان پی جیبه جئ ناكری! به لئ نهو پیغه مبه ره پایه به رزه عليه السلام له خوا وه ته وراتی بو هیناون و نهو هه موو موعجیزانه ی پیشان داون، كه چی ده لئین: پابه ند نابین! هه رچه ند موسا عليه السلام زور ئاموژگارییان دهكات، هه ر ده لئین: نه خیر پابه ند نابین! ئیدی خوا عليه السلام کیوی طوور له دهشتی سینا، یان چیایه کی دیکه هه لدهقه نی و دهیه نیته سه ره ریان، وهك هه ورئیک و موسا پئیان ده لئ: خوا ده فهرموی: پابه ند ده بن به ته وراته وه، یان نا؟ نه وانیش له ترسان لهسه ره لاسه ریکیان كرنووش ده بن و به لاجاویك ته ماشای کیوه كه ده كه ن و ده لئین: با خوا به سه رمان دانه خات و پابه ند ده بین، جا نه وه یه كه خوا عليه السلام ده فهرموی:

﴿ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾، هه روه ها له سووره تی (الأعراف) یشدا خوی په روه ردگار ئاوا

باسی دهكاتو، ده فهرموی: ﴿ وَإِذْ نُنَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظِلَّةٌ وَاذْكُرُوا أَنَّهُ وَاوَقِعْ

بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ (۱۷۱) ، واته: كاتیك

کیوه كه مان هه لقه ندو لهسه ره سه ریان رامان گرت، وهك پارچه هه ورئیک و گومانیان وابرد كه ئیستا به سه رییان دا ده كه وی، ئنجا پیمانگوتن: نه وه ی كه پیمانداون به جیددی بیگرن، وه بزنان چی تیدایه و کاری پیبکه ن، بوئه وه ی

که خۆتان بپاریزن و تەقواتان بەیدابن.

مەسەلەى سێیەم: ئەوانەى كە لە شەممەدا سنوورشكێنیان كرد، بەسەرھاتەكەیان لە سوورپەتى (الأعراف) دا باسكراوە وەك خۆى پەروردگار دەفەرموى: ﴿ **وَسَأَلْتَهُم عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبُؤُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ** ﴾ (١٦٣)، واتە: وە پرسیار بكەن لە وەجەى ئیسرائیل دەربارەى ئەو شارەى كە لەلای دەریاکە بوو، كە خەلكى ئەو شارە دەستدریژیان كردو سنوورشكێنیان كرد {بۆ زانیاریتان: جوولەكە شەممان لێیان قەدەغەكراوە كە ئیشوكارى تیدا بكەن، وەك چۆن مسوولمانان رۆژى جومعهیان هەیه بوو ئیسراحت و كۆبونەوهى هەفتانهیان و، نەصرانییەكان یەك شەممەیان هەیه}، جا ئایا ئەو شەممە شكاندنەیان چۆن بوو؟ رۆونى دەكاتەوه: ﴿ **إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا** ﴾، واتە: یادبکەوه كاتێك كە لە رۆژى شەممەیاندا ماسییەكانیان بەرپەوه دەهاتن و سەریان بەرز دەكردەوه، ئەوانە وادیارە رواجی بوو ون و ماسییان راپو كردو، خواش لێى قەدەغە كردوون لە رۆژى شەممەدا بچنە راپو، وە بۆ تاقیكردنەوهى ئەوان رۆژى شەممان ئەو ماسییانە دەهاتن بە كۆمەل سەریان دەردەهێنا لە دەریا، بەلام لە رۆژانى غەیری شەممەدا دیار نەدەمان ئەوانیش هەلسان گوتیان: تەگبیریكى دەكەین! لەلایەك با راپو خۆمان بكەین و لە لایەكیش شەممە ناشكێنین، ئیدی فیلێكیان كرد، بۆیە دەتوانین بلیین: حیلەى شەرعی ریشەیهكى جوولەكانەى هەیه، ئنجا هەلسان چیان كرد؟! لە رۆژانى شەممەدا دەیانگوت راپو ناكەین قەیناكا، بەلام ماسییەكانیان لەولارا دەهێنا بۆ تەنكاو، دواى بەرپەستكیان بۆ دەكردن تاكو ماسییەكان دواى رپیان نەبى بچنەوه قوولایی، وە پاشان رۆژى یەك شەممە بە ئیسراحت دەچوون دەیانگرتن!! هەندێك لە توێژەرەوانى قورئان ئاوا دەلین، هەندێكش

دهلین: ههر رۆژی شه‌ممه ده‌چوون ده‌یانگرت و گوتیان: مادام رۆژی شه‌ممان نه‌بیته به ده‌ستمان ناکه‌ون، ده‌یانگرین، به‌لام نه‌وهی له زۆربه‌ی ته‌فسیره‌کاندا هاتوه، نه‌وهی پێشه‌وه‌یه، جا ده‌فه‌رموی: ﴿ **وَيَوْمَ لَا يَسْبُتُونَ** لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبُؤُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴾، واته وه نه‌وه رۆژی نه‌ده‌که‌وتنه شه‌ممه‌وه ماسی نه‌ده‌هاتن، ناوا تاقیبیان ده‌که‌ینه‌وه، له‌به‌ر نه‌وهی که لاری بوون دوا‌یی له درێژه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌دا باس ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿ **وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَدِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْقُونَ** ﴾ (۱۶۴) الأعراف، واته: وه یادبکه‌وه کاتی‌ک کۆمه‌لیکیان پێیان گوتن: { یانی: کۆمه‌لیک له‌وه‌خه‌لکه به‌وه که‌سانه‌یان گوت که نامۆزگاری شه‌ممه شکی‌نه‌کانیان ده‌کرد } بۆچی که‌سانیک نامۆزگاری ده‌که‌ن که خوا ههر له به‌ینیان ده‌بات، یان زۆر به‌تونیدی سزایان ده‌دات؟ (واته: له قیامه‌تدا) گوتیان: نه‌وه هه‌لویسته‌ی ئی‌مه هه‌م عوزر هینانه‌وه‌یه‌که بۆ لای په‌روه‌ردگارتان و، هه‌م به‌لکو پارێزیش بکه‌ن، واته تۆ که نامۆزگاری خه‌لک ده‌که‌ی، یه‌که‌م: فه‌رمانیکى خوا جی‌به‌جی ده‌که‌ی، دووه‌م به‌لکو نه‌وه که‌سه ئیستیفاده‌یه‌کی لی‌بکات ﴿ **فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ** ﴾ (۱۶۵) الأعراف، واته: جا کاتی‌ک که نه‌وه‌یان له بیر‌چوو که پێی نامۆزگاری کرابوون، نه‌وانه‌یان که خه‌لکیان له خراپه‌قه‌ده‌غه ده‌کرد، ده‌ربازمان کردن (دیاره هه‌موویان شه‌ممه‌یان نه‌شکاندوه)، نه‌وانی دیکه‌شمان به‌عه‌زابیکى زۆر به‌ئیش گرت، به‌هوی لاری بوونیانه‌وه، ﴿ **فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ** ﴾ (۱۶۶) الأعراف، واته: ئنجا دوا‌ی نه‌وهی که خویان به‌زلگرت، له ده‌سته‌لگرتن له‌وه‌ی که لێی قه‌ده‌غه کرابوون، پێمان گوتن: ببنه مه‌یموونی ریسواکراو.

مہسہ لہی چوارہم: دہر بارہی ئہو بوونہ مہیموونہ، زانایان سی رایان ہن:

(۱) ہندیکیان دہلین: ہر بہ روالہتو بہ جہستہ بوونہ تہ مہیموون، بہ لام دوایی برآونہوہ، کہواتہ: بہ لام ئہوہ کہ (داروین) دہلئ: مہیموون بو تہ ئینسان! ئہوہ وانیہ، بہ لکو ہندیک لہ ئینسانہکان کہ پابہند نہبوون بہ شہریعتی خواوہ، خوا کردوونی بہ مہیموون.

(۲) وہ ہندیک دہلین: ئہو بوونہ مہیموونہ، شتیکی مہعنہویبہ، واتہ: سیفہتی مہیموونیان تیدا پیدابوہ، بو وینہ: مہیموون عادتہی وایہ، کہ فرتو فیل دہکات، وہ لاسایی خہلک دہکاتہوہو... ہتد، خوای پەرودگاریش سیفہتی مہیموونی تیدا پیداکردوون، کہ بریتیہ لہ فرتو فیل و حیلہو ساختہکاری!

(۳) ہندیکیش دہلین: ہردووکیانہ، ہم لہرووی مہعنہویبہوہ بوونہ تہ مہیموون و عادتہو فیکرو رہفتاریان وک ہی مہیموون بوہ، وہ ہم لہرووی جہستہو روالہتیشہوہ چوونہ تہ سہر شکل و شیوہی مہیموون. بہ لام گرنگ ئہوہیہ کہ لہ زوربہی تہفسیرہکاندا دہلئ: لہ سی روظان زیاتر نہژیاون و دوا ئہوہ بنہبربوون و برآونہ تہوہ.

مہسہ لہی پینجہم: ئہو کیوہی کہ خوا بہرزی کردہوہ بہسہر وہچہی ئیسرائیلدا، بو ئہوہ کہ بیسہلمینن پابہند دہبن بہ تہوراتہوہو شہریعتی خوا پیادہ دہکن، یہکیک بوئ ہیہہ بپرسی: ئایا ئہوہ لہ گہل ئہو نایہ تہی کہ دہفہرموی: ﴿... لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ...﴾ البقرة، واتہ: توبزینی کردن نیہ لہ دینداریبیدا، تیکنایگری؟ لہ وہ لامدا دہلین: نہخیر، چونکہ کہ دہفہرموی: توبزینیکردن نیہ لہ دینداریبیدا یانی لہسہر ئہسلئ فہر زکردنی دین، وک ئیمان و عقیدہ کہ ہندیک لہ زانایانی ئیسلام دہلین: ﴿... لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ...﴾ البقرة ئہو (نُفِي) یہ بہ مانای (نہی) نیہ، بہ لکو ہر بہ مانای نہفیہ، ہہلہ تہ روالہتہکہی ہر نہفیہ، بہ لام ہندیک دہلین: ئہو نہفیہ لیردا مہبہست

پیی نه هییه، به لّام به شیکی دیکه یان ده لّین: ههر له سه ره سلی مانای رواله تیی خو به تی و مه به ست پیی نه هی کردن نیه، واته: که خوا ده فه رموی: له دیندارییدا تۆبزیی کردن نیه، واته: دینداریی تۆبزیی و زۆر لیگردنی تیدا نیه، نه که مه به ست نه وه بی، له دیندارییدا زه برو زۆر مه کهن! که واته: له وهرگرتنی نه سلی دیندارییدا که ئیمان و عه قیده که یه تی، تۆبزیی کردن نه گونجاوه و نه دروستیشه، به لّام نه وهی و هچهی ئیسرا ئیل که تۆزیک زهخت و فشاریان له سه ره کراوه و هه ره شه یان لی کراوه نه وه بو پابه ندییان به شه ریعه ته وه بووه، که نه وه له گه لّ نازادیی له وهرگرتنی ئیمان و عه قیده دا تی کنا گیری، چونکه ئینسان نازاده ئیمان و عه قیده وهرده گری، یان وهرنا گری، به لّام دوایی نازاد نیه له وه دا، که نایا پابه ند ده بیّت به و شه ریعه ته وه، که له و عه قیده هه لّ ده قولی یان نا؟ هه ره وه که له شه ریعه تی ئیسلامی شدا که سی که ده لّی مسولمانم، ده سه لّاتی شه رعیی (ده ولّه ت) نا چاریی ده کات که پابه ند بیّت، به نه رکه کانی سه رشانیه وه و خو ی له قه ده غه کراوه کان بپاریزی، و ه خو ی بپاریزی له ده ستریزیی کردن، و ه نه گه ره قه ده غه کراوه کان بشکینی یان هه ندیک له واجبه کان بچوینی، به تایبه ت نه وانهی که په یوه ندییان به مافه کانی خه لکه وه هیه، بو وینه: زه کات نه دات، نه وه ده سه لّاتی شه رعیی به زۆر نه و یاسایانه ی به سه ردا ده سه پینی، که له و عه قیده یه وه هه لّ ده قولن که به ئیختیاری خو ی هه لیبژاردوه، به لّام نه گه ره که سی که بلّی: من مسولمان نیم، نه وه تۆبزیی لی نا کری.

مه سه له ی شه شه م: نه و خه لکه ی که له و شاره دا بوون، که له نه زی که ده ریاکه وه بوو، وه که گوتمان: هه ندیکیان شه ممه یان شکاند، له حالیکدا که جووله که بوون و له سه ریان پیویست کرابوو له شه مماندا ئیش نه کهن، جا خه لکی شاره که بوونه سی ده سه ت:

۱/ هه ندیکیان سه ریچییان کردو شه ممه یان شکاندو له رۆزی شه ممه دا راوی ماسییان کرد.

۲/ وه هندیکیان نه هییان کرد لهو ناشه رعیی و خراپه یه که روویداوه و ناموژگاریی نه وانه یان کردو سه رزه نشتیان کردن که شه ممه یان شکاند.

۳/ وه هندیکیان بی هه لو یست بوون، به لکو ته نانه ت گله ییشیان له وانه کرد، که نه هییان له مونکهر ده کرد، وهك خوا فه رموویه تی: ﴿ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ

لِمَ تَعْطُونَ قَوْمًا أَلَّهَ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ﴿۱۶۴﴾ الأعراف، واته: وه

یادبکه وه کاتیك کومه لیکیان گوتیان: (به وانه ی که ریگریان له خراپه ده کرد) بوچی نه هی له که سانیك ده که ن که خوا (له دنیا دا) ده یان فه وتین یان (له دواروژدا) زور به توندیی سزایان ده دات؟ لیان بگه رین و ئیهمالیان بکه ن، جا نه وانه که به شی سییه می خه لکی شاره که بوون که سانیکی بی هه لو یست بوون، خوی په روه ردگاریش باسی دوو کومه له که ی دیکه ده کات هم نه وانه ی که خراپه یان کردوه، هم نه وانه ی که ریگریان له خراپه

کردوه، وهك ده فه رموی: ﴿ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ

السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۱۶۵﴾ الأعراف،

وهك ده بینین خوا باسی سه ره نه جانی نه وانه ده کات که نه هییان له مونکهر کردوه، وه باسی نه وانه ش ده کات که شه ممه یان شکاندوه و ده فه رموی:

نه وانه ی که نه هییان ده کردو نه وانی دیکه یان قه ده غه ده کرد له خراپه و

سه رزه نشتیان ده کردن، نه وانمان ده رباز کردو، نه وانه ش که سته میان کردو

قه ده غه که یان شکاند، نه وانه شمان زور به توندیی سزادان، به لام وهك گوتمان

باسی کومه لی سییه م ناکات، که بی هه لو یست بوون! جا هندیك له

تویژره وانی قورشان ده لین: وهك چو ن نه وانه که سانیکی گوی پینه دهر

(مهمل) بوون، خوی کاربه جیش نه وانی ئیهمال کردوه، به لام من وای بو

ده چم که نه وان وه بهر سزا که وتبن، بوچی؟ چونکه خوا ﷻ له سوورته ی

(المائدة) دا ده فه رموی: ﴿ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى

لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿۷۸﴾

واته: ئەوانه‌ی کافر بوون له وه‌چه‌ی ئیسرائیل له‌سه‌ر زمانی داوودو عیسا‌ی کو‌ری مه‌ریه‌م، له‌عنه‌تیان لی‌کرا، ئەویش به‌هۆی ئەوه‌وه که سه‌ری‌چی‌یان کردو ده‌ست‌دریژی‌یان کرد، دوایی ده‌فه‌رموئ: ﴿ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴾ (۷۹) المائدة، واته: ئەوانه‌ یه‌ک‌دی‌یان قه‌ده‌غه‌ نه‌ده‌کرد، له‌ ناشه‌رعی‌یه‌ک که له‌ نیوانی‌اندا ده‌کرا، بی‌گومان ئەوه خراپ‌ترین شت بوو ده‌یان‌کرد، که‌واته: ئەوانه‌ش که خه‌ل‌کیان قه‌ده‌غه‌ نه‌کردوه، له‌و کاره‌ ناشه‌رعی‌یانه‌ی که له‌نیو کۆمه‌ل‌گادا کراون، وه‌به‌ر ئەو له‌عنه‌ته‌ی داوودو عیسا (سه‌ل‌ات و سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی‌ت) که‌وتوون و بی‌ه‌ه‌لو‌یستی‌یه‌که‌شیان به‌ خراپ‌ترین کارو ره‌فتار وه‌سف کراوه !!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دہری چواردهیم

پیناسہی نهم دہرسہ

لہم دہرسہ ماندا ہەر لہ خزمہت سوورہتی (البقرہ) داین و لہ نایہ تہ کانی ژمارہ (۶۷ تا ۷۴) تہفسیر دہکەین، کہ لہم ہہشت (۸) نایہ تہ دا خوا ﷺ بہ سہرہاتی کوژرانی پیاویکمان بو دہگیریتہ وہ لہ نیو گہلی جوولہ کەدا، کہ کوژرہ کەہی دیارنیہ، جا کاتیک خزمہ کانی دہچن بو لای موسا علیہ السلام بہ فرمانی خوا پیین دەلی: کہ مانگیہک سہربرن و ئەندامیکی ئەو مانگا سہربراوہ لہ جہنازی ئەو کوژراوہ بدن، زیندوو دہبیتہ وہ، وہ ناوی بکوژرہ کەہی خوینیان پی دەلی، ئەوہ پوختہی بہ سہرہاتہ کەہیہ کہ دوایی بہ تہفصیل باسی دہکەین.

﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً قَالُوا أَنْتَخِذْنَا هُزُؤًا قَالِ
أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ
يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا يَكْرُ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَأَفْعَلُوا مَا تَأْمُرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا
ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقْعُ لَوْنُهَا تَسُرُّ
الْتَنْظِيرِ ﴿٦٩﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقْرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ
لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا
شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْكَنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ نَفْسًا
فَادْرَأْكُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ

الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۷۳﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ
أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ
الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۷۴﴾

مانای وشه به وشه ی نایه ته کان

((وه یادبکه نه وه (ئهی وه چه ی ئیسرائیل!) کاتیك موسا به گه له که ی خو ی
گوت: بیگومان خوا فهرمانتان پیده کات که مانگایه ک سهر برن، گوتیان: نایا
گالتهمان پیده که ی؟ گوتی: په نا به خوا ده گرم که له نه فامان بم ﴿۶۷﴾ گوتیان:
داوامان بو له په روه ردگارت بکه بو مان روون بکاته وه نه و مانگایه چونه؟ گوتی:
نه و ده فه رموی: نه و مانگایه که نه پیره، وه نه که م ته مه نه، مام نیوه نندیه، ده جا
نه وه ی فهرمانتان پیکراوه، بیکه ن ﴿۶۸﴾ گوتیان: داوامان بو له په روه ردگارت بکه،
بو مان روون بکاته وه، چ رهنگیکه؟ گوتی: نه و ده فه رموی: نه و مانگایه کی زهرده،
زهردیکی توخ که ته ماشاچییان دلخوش ده کات ﴿۶۹﴾ گوتیان: داوامان بو له
په روه ردگارت بکه، بو مان روون بکاته وه چون چونییه؟ چونکه مانگا کانمان^(۱) لی
تیکه ل بوون (وه نازانین مه به ست کامیانه) وه ئیمه نه گهر خوا بیه وی، ری ی
راستگرتوو ده بین ﴿۷۰﴾ گوتی: نه و ده فه رموی: نه و (مانگایه) مانگایه که به زه وی
کیلان و کشتوکال ئاودان، رامو ملکه چ نه کراوه، بی عه یبه، په له و رهنگی (جیاوازی)
تیدا نین، گوتیان: نیستاکه ههقت هینا، (ئیدی مانگاکیان په یدا کردو) سهریان
بری و نزیک بوو کاره که نه که ن ﴿۷۱﴾ وه یاد بکه نه وه کاتیك که سیکتان کوشت بوو،
جا له باره یه وه که وتبوونه مشت و مپروه، هه رکه سه تو مه تی کوشتنه که ی له خو ی
دوور ده خسته وه، خواش نه وه هه ر ئاشکرا ده کات که ده یشارنه وه ﴿۷۲﴾ ئنجا

(۱) چونکه وشه ی (بقر) زانایان ده لین: (اسم جنس) ه، واته: مانگایه کان یان ره شه و لآخه کان به گشتی به
نیرو می وه، پروانه (مختار الصحاح) وشه ی: بقر.

گوتمان به شیکی مانگایه که له و مردوو به بدن (زیندوو ده بیته وه)، ئاوا خوا مردوو زیندوو ده کاته وه، وه نیشانه کانی خویتان پیشان ده دات به لکو بفامن ﴿٧٣﴾ پاشان دلّه کانتان له دواى نه وه، رهق و سهخت بوون، به جوړیک که وه که بهرد وان، به لکو ره قتریشن، چونکه بهردی وا ههیه ره بوو باری لی ده ته قیته وه، وه هی وا ههیه که درز ده بات و لهت ده بیته و ئاوی لی دیته ده ری، وه هی وا ههیه له ترسی خوا ده که ویته خواری، وه خوا بی ناگانیه له وهی که ده یکن ﴿٧٤﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(لِقَوْمِهِ): (القَوْمُ: جَمَاعَةُ الرَّجَالِ دُونَ النِّسَاءِ. وَفِي عَامَّةِ الْقُرْآنِ أُرِيدُ بِهِ الرَّجَالَ وَالنِّسَاءَ جَمِيعًا)، واته: (قَوْمٌ) به کومه لی پیاوان ده گوتری جیا له ئافره تان، به لام له قورئاندا مه بهست پی پیاوان و ئافره تانه پی که وه.

(بَقْرَةً): واته: مانگا، له نه سلدا له (بَقَرَ الْأَرْضَ، أَي شَقَّ وَجَمَعَ بَقَرٌ: أَبْقَرُ) واته: وشه ی (بقره) له (بَقَرَ الْأَرْضَ)، واته: زه ویه که هی لهت کرد، هاتوه و کوی (بَقَرٌ) یش (أَبْقَرَهُ، وَهُوَ (بَقْرَةٌ) به (بَقَرَاتٍ) کۆده کریته وه.

(هُزُوا): که به: (هزوا) وه (هزوا) خویندرا وه ته وه (هُزءٌ: مُزْحٌ فِي خُفْيَةٍ) واته: (هُزءٌ) بریتیه له گالته پیکردنیکی به په نهانی، به لام من پیم وایه نه گهر گوتبای: (مُزْحٌ مَعَ إِهَانَةٍ) باشتر بوو، چونکه (مزاح) مان ههیه، واته: گالته له گه لکردن و سوحبهت، که چه رام نیه، به لام (هُزءٌ)، واته: گالته پیکردن، که چه رامه، به لی، قسه ی خو شکردن و سوحبهت کردن به یه که وه له شه رعدا ههیه، وه پیغه مبه ر ﷺ جاری و ابووه قسه ی خو ش و سوحبهتی کردوه، له گه ل هاوه لانداندا.

(فَارِضٌ): (الْفَرَضُ: قَطْعُ الشَّيْءِ الصَّلْبِ وَالتَّأْتِيرُ فِيهِ)، واته: له زمانی عاره پیدا (فَرَضَ) واته: شتیکی رهقی له تکرودو کاری تی کرد، به لام (فَارِضٌ) لیره دا، واته: (المُسْنُ مِنَ الْبَقْرِ لِكَوْنِهِ فَارِضًا لِلْأَرْضِ، أَي: قَاطِعًا أَوْ لِأَنَّهُ فَرِيضَةُ الزَّكَاةِ)

ره شه و لاخی به ته مه ن (مانگای به ته مه ن)، چونکه زهوی ده کیلی، یان چونکه زه کاتی تیدا فه رزه.

(بکر): (أصلُ الكلمة هي البكرة التي هي أول النهار)، واته: له نه سلدا وشه ی (بکر) له: (البكرة) یانی سه ره تای رۆژ هاتوه، (وَمِنَ البقرة، هي التي لم تلد) به لام (بکر) له مانگادا نه وهیه به چکه ی نه بووبی، به کوردی: نینگون.

(عوان): (العوان: المتوسط بين الشئین) واته: (عوان) بریتیه له وهی له نیوان دوو شت دابی، که لیردا مه به ست پیی مانگایه که نه پیری و نه که م ته مه ن بی، به لکو مام نیوه ندیبی.

(صفرأ): (الصفرة: لون من الألوان التي بين السواد والبياض، وهي إلى السواد أقرب) واته: (صفرأ) (رهنگی زهرد)، که رهنگیکه له نیوانی رهنگی رهش و سپی دایه، به لام له رهنگی رهش نزیکتره.

(فاقع): له زمانی عاره بیدا نه گهر بیان وهی هه ندیک رهنگ به توخی بنوینن سیفه تیکی بو زیاد ده که ن، وهک گوتراوه: (صفرأ فاقع، أسود قائم، أحمر قان، أبيض ناصع ..)، یانی: زهردی توخ، رهشی توخ، سووری توخ، سپی سپی.

(تشبه): (تشابه: أي أشبه بعضها بعضاً)، واته: هه ندیکی به هه ندیکی ده چی، یانی: لیمان تیکه ل بووه و نازانین کامه یان مه به سته، له به ره وهی رهنگی زهردباو زوربوون.

(ذلول): (قيل: ذلت الدابة بعد شماس ذلاً، وهي ذلول أي: ليست صعبة) واته: ولاخیک که چه مووش بی، دوا ی نه وهی رامبی و دهسته موبی، به وه ده گوتری، واته: مامه له له گه ل کردنی ناسانه و زهحمه ت و قورس نیه.

(تثیر): (أثار الغبار) یانی: توژو خوئی بلا و کرده وه، دیاره زه ویش که کیلرا توژو غوباری لی هه لدهستی.

(مُسَلَّمَةٌ): (السَّلْمُ وَالسَّلَامَةُ: التَّعَرِّي مِنَ الْآفَاتِ الظَّاهِرَةِ وَالْبَاطِنَةِ)، وشهی (سَلْمٌ) و (سَلَامَةٌ) واته: سه لامه تی و ساغیی و پاکی له عهیب و که موکوورپی روواله تی و په نهانی، وهك خواى تاك و پاك دهفه رموی: ﴿إِلَّا مَنْ أَمَّنَ اللَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ (الشعراء، واته: مه گهر که سیك به دلیکی ساغه وه هاتبی (بهس نه و که سه سه رفرازه له قیامهت). بویه عاره ب به بابای مار پیوه دراو (لدیغ) ده لئین: (سَلِيمٌ) سه لامهت، وهك گه شبینی.

(لَا شَيْئَةَ): (شَيْءٌ: أَصْلُهَا وَشَيْءٌ: لَوْنٌ مُغَايِرٌ)، واته: رهنگی جیاواز، که دهفه رموی: ﴿لَا شَيْئَةَ فِيهَا﴾، واته: هیچ رهنگی جیاوازی تیدانیه، زهردیکی سه رتاپا زهر دو توخه.

(فَادَّارَةٌ تُمْ): (الدَّرُّ: الْمَيْلُ إِلَى أَحَدِ الْجَانِبَيْنِ، يُقَالُ: دَرَأْتُ عَنْهُ: دَفَعْتُهُ عَنْ جَانِبِهِ)، واته: (دَرَأٌ) یانی: خواربوون به یه کیك له دوو لایه کاند، وه دهگوتری: (دَرَأْتُ عَنْهُ) یانی: له ملاولای دوورم خسته وه، که واته: (فَادَّارَةٌ تُمْ: تَدَا فَعْتُمْ)، واته: هه رکامیکتان تومه تی کوشته که ی له خوئی دوور ده خسته وه و بهرگری له خوئی ده کرد.

(قَسَتْ): (الْقَسْوَةُ: غِلْظُ الْقَلْبِ، وَأَصْلُهُ مِنْ: حَجَرٍ قَاسٍ)، واته: (قَسْوَةٌ) یانی: دلرپه قی، وه وشه ی (قَسْوَةٌ) له نه سلدا له بهردی سه ختو رهقه وه هاتوه.

(يَنْفَجِرُ): (الْفَجْرُ: شَقُّ الشَّيْءِ شَقًّا وَاسِعًا، يُقَالُ: فَجَرْتُهُ فَانْفَجَرَ، وَفَجَّرْتُهُ فَتَفَجَّرَ) واته: (فَجْرٌ) بریتیه له له تکرندی شتیك که درزیکی فراوانی تی بکه وی، وه دهگوتری: (فَجَرْتُهُ فَانْفَجَرَ)، یانی: له تم کردو لهت بوو، وه دهسگوتری: (وَفَجَّرْتُهُ فَتَفَجَّرَ)، واته: وه لیکم کرده وه نه ویش لی بکبووه.

(يَشَقُّ): (الشَّقُّ: الْخَرْمُ الْوَاقِعُ فِي الشَّيْءِ) واته: (شَقٌّ) که لیم و درزیکه له شتیکدا په یداده بی.

(هَبْطُ): واته شوږده بیته وه، دپته خوار، که له (هَبُوط) دوه هاتوه، (الهَبُوط):
الْإِنْحِدَارُ عَلَى سَبِيلِ الْقَهْرِ كَهَبُوطِ الْحَجَرِ، واته: شتیک که به توږزی
پالی پیوه بنی بیته خوار، وهک پال پیوه نانی به ردو شوږبونه وهی.

(خَشِيَّةٌ): (الْخَشِيَّةُ: خَوْفٌ يَشُوبُهُ تَعْظِيمٌ وَ أَكْثَرُ مَا يَكُونُ ذَلِكَ عَنْ عِلْمٍ بِمَا
يُخْشَى مِنْهُ)، وشهی (الْخَشِيَّةُ) و (خَوْفٌ) ههردو وکیان به مانای ترسه له
زمانی کورده واریی خو ماندا، به لام زمانی عاره بی ورده کاریی زوری تی دایه له
چاو زمانه کانی دیکه، (خَشِيَّةٌ) ترسیکه به گه ورده گرتنی له گهل دابی، وه
به زوری له نه جامی نه وهدا ده بی، که زانیاری ده بی به لیترسا وده که، بویه
خو ﷺ فه رموویه تی: ﴿... إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ...﴾ ﴿ ۲۸ ﴾ فاطر،
واته: بیگومان ته نیا بهنده زاناکان له خوا دهرسی، یانی: ته نیا نه وان وهک
پیویست ترسو و سامو هه بیه تیان لی ههیه.

پیش مانای گشتی نه م به سه ره اته ده گپینه وه

که زوربهی توپژره وان هیناویانه، بو نمونه: (الطَّبْرِي، ابْنُ كَثِير، الرَّازِي،
الشوكاني، القاسمي): ﴿أَخْرَجَ عَبْدُ بَنُ حُمَيْدٍ وَابْنُ جَرِيرٍ وَابْنُ الْمُنْذِرِ وَابْنُ أَبِي
حَاتِمٍ وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (السُّنَنِ)، عَنْ عَبْدِ السَّلْمَانِيِّ قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي
إِسْرَائِيلَ عَقِيمًا لَا يُولِدُ لَهُ وَكَانَ لَهُ مَالٌ كَثِيرٌ، وَكَانَ ابْنُ أَخِيهِ وَارِثُهُ فَقَتَلَهُ ثُمَّ
احْتَمَلَهُ لَيْلًا فَوَضَعَهُ عَلَى بَابِ رَجُلٍ مِنْهُمْ، ثُمَّ أَصْبَحَ يَدَّعِيهِ عَلَيْهِمْ حَتَّى
تَسَلَّحُوا وَرَكِبَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ فَقَالَ ذَوُوا الرَّأْيِ مِنْهُمْ: عَلَامَ يَقْتُلُ
بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَهَذَا رَسُولُ اللَّهِ فِيكُمْ؟ فَأَتَوْا مُوسَى فَذَكَرُوا ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ:
﴿... إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً...﴾ الآية، قَالَ: فَلَوْ لَمْ يَعْترضوا لَأَجَزَاتُ
عَنْهُمْ أَدْنَى بَقْرَةٍ وَلَكِنَّهُمْ شَدَدُوا فَشَدَّدَ عَلَيْهِمْ، حَتَّى انْتَهَوْا إِلَى الْبَقْرَةِ الَّتِي
أَمَرُوا بِذَبْحِهَا، فَوَجَدُوهَا عِنْدَ رَجُلٍ لَيْسَ لَهُ بَقْرَةٌ سِوَاهَا، فَقَالَ: وَاللَّهِ لَا أَنْقِصُهَا

مِنْ مَلَأَ جَلْدَهَا ذَهَبًا فَأَخَذْنَاهَا بِمَلَأَ جَلْدِهَا ذَهَبًا فَذَبَحُوهَا فَضْرَبَ بَعْضُهَا،
 فَقَامَ: فَقَالُوا: مَنْ قَتَلَكَ؟ فَقَالَ: هَذَا، لَابْنِ أَخِيهِ، ثُمَّ مَاتَ مَيِّتًا، فَلَمْ يُعْطَ مِنْ
 مَالِهِ شَيْئًا وَلَمْ يُورَثْ قَاتِلٌ بَعْدَهُ}، واته: پیاویک هه بوو له وه چهی نیسرا ئیل
 نه زۆک بوو (واته: مندالی نه بوو) وه موئک و سامنیکی زۆری هه بوو، وه برازیه کی
 هه بوو که ههر ئه و میراتی لیده گرت، شهویک کوشتی و جه نازه که شی هه لگرت و له
 بهردهرگای پیاویکی دانا، دوایی که رۆژ بۆوه ئیددیعی کرد که ئه و ماله، یاخود
 خه لکی ئه و گه ره که مامیان کوشتوه، هه تا خه لکی ئه و شوینهی که ئه و کابرایه ی
 لی کوژرابوو خویان چه کدار کردو سواری و لآخ بوون بۆ یه کدی، به لام خاوه ن
 عه قله کانیان گوتیان: باشه بۆ یه کدی بکوژین، ئه وه پیغه مبهی خوایه له نیوماندا،
 ئیدی چوونه لای مووسا و پیانگوت و بۆیان باسکرد (دیاره دوای ئه وهی مووسا
 ﷺ گفتوگۆی له گه ل خوا ﷺ کردوه، خوا فه رمانی پیکردوه که مانگایه ک
 سه ربین) ئیدی مووسا ﷺ پیی گوتن: خوا فه رمانتان پیده کات مانگایه ک
 سه ربین، جا نه گه ر له سه ره تا وه هه ر مانگایه کیان ملگرتبایه و سه ربیان بریبایه
 وه به رده که وت، به لام ئه وان سه ختگی ربیان کردوه له سه ربیان سه خت بووه، هه تا
 گه شتته ئه و مانگایه ی که ده بی سه ربی برن ته ماشایان کرد، ئه و مانگایه به و
 مواصفاته، ته نیا لای پیاویک ده سته که وئ، که هه ر ئه و مانگایه شی هه یه، وه
 هه ر ئه و مانگایه شی هه بوو له و شوینه، ئه ویش گوتی: وه لآهی که متر له پری
 پیسته که ی زیرم بدهنی نایفرۆشم، ئیدی به ناچار پی پیسته که ی زیربیان
 پییدا، ئنجا مانگا که ی پیدان و سه ربیان بری، ئنجا ئه ندامیکی مانگا که یان له
 جه نازه که دا، هه لسا یه وه، لییان پرسی: کی تو ی کوشتوه؟ گوتی: فلان که س
 ئامازه ی بۆ برازا که ی کرد، دوایی مرده وه، ئه وانیش کابرایان بی به شکرد له
 میراته که ی، وه له دوای ئه وه شی هه رکه سی که سیکی بکوشتبا یه، مادام خزمی
 بووایه، میراتی نه ده درایی، وه له هه ندیک ریوایه تاندا هاتوه که ئه و کورپیان له
 تۆله دا کوشتۆته وه.

مانای گشتی نایه ته کان

خو ﷺ له دریزه‌ی سهرزه‌نشتکردنی بو جووله‌که‌کانی سهردهمی پیغه‌مبه‌ردا
 دیته سهرباسی ئەم رووداوو ده‌فه‌رموی: ﴿ **وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ**
يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً ﴾، واته: بیرخوتانی بیینه‌وه، کاتی موسا ﷺ به
 گه‌له‌که‌ی خو‌ی گوت: خو‌ا فه‌رمانتان پیده‌کات مانگایه‌ک سهر‌بیرن، { به
 مه‌به‌ستی دۆزینه‌وه‌ی بکوژی کابرای کوژراو، وه لی‌رده‌ا به‌سه‌ره‌اته‌که‌ پاش و پیش
 کراوه، که ئیمه‌ دوایی له‌ چهن‌د مه‌سه‌له‌یه‌کی گرن‌گدا حیکمه‌ته‌که‌ی
 روونده‌که‌ینه‌وه، ئیستا نایه‌ته‌کان ههر به‌پی‌ی ریزبه‌ندیی خو‌یان مانا ده‌که‌ین {
 ﴿ **قَالُوا أَنْتَخَذْنَا هِزْوَآءَ** ﴾، گوتیان: ئایا گالته‌مان پیده‌که‌ی ! (لی‌رده‌ا دیاره‌ له
 هه‌مبانه‌ی خو‌یاندایا گو‌یزیان ژماردوه، ئه‌وانه‌ عاده‌تیان وابووه‌ گالته‌ به‌یه‌کدی
 بکه‌ن، ئیدی وایانزانیوه پیغه‌مبه‌ری خواش وایه) بویه موسا ﷺ ده‌فه‌رموی:
 ﴿ **قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ** ﴾، په‌نا به‌خوا ده‌گرم که له‌ نه‌فامان بهم،
 واته: خه‌لکی نه‌فام گالته‌ به‌ خه‌لکی ده‌که‌ن، به‌لام من نه‌فام نیم ﴿ **قَالُوا ادْعُ لَنَا**
رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ﴾، گوتیان: ده‌ی مادام به‌ جیددیتیه‌ بو‌مان له‌ په‌روه‌ردگارت
 بپاریوه‌ بو‌مان روونبکاته‌وه: ئەو مانگایه‌ چۆنه‌؟ دیاره‌ ئەگه‌ر ئیستفساریان
 نه‌کردبایه‌و قوولیان نه‌کردبایه‌وه، هه‌رمانگایه‌کیان سهر‌بری با ته‌واو ده‌بوو، به‌لام
 به‌ناچاریی که ئەوان وردیان کرده‌وه، موساش ﷺ له‌گه‌ئیان چوووه‌ نیو
 ورده‌کارییه‌کانه‌وه ! ﴿ **قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا يَكْرُ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ**
فَأَفْعَلُوا مَا تَأْمُرُونَ ﴾، فه‌رموی: ئەو ده‌فه‌رموی: ئەوه مانگایه‌که‌ نه‌ ته‌مه‌نی
 زۆره‌ پیربی، وه نه‌ زۆریش که‌م ته‌مه‌نه، له‌و نیوانه‌ دایه، (واته: مانگایه‌کی مام
 نیوه‌ندییه) ده‌جا ئەوه‌ی فه‌رمانتان پیکراوه‌ ئەنجامی بده‌ن، به‌لام دووباره
 پرسیاریان کرده‌وه: ﴿ **قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا** ﴾، گوتیان: بو‌مان له

پەرۆردگارت بپرسە، بۆمان روونبکاتەووە رهنگی چۆنە؟! دیارە پێش ئەووی لە رهنگی بپرسن، هەر مانگایەك هەر جۆریك بووایە: رەش، سپی، تیکەل، هەر چۆنیك بووایە هەر وەبەردەكەوت، بەلام كە بۆخۆیان ئەو سەخت گیرییەیان لە خۆیان كرد خوا ﷻ بۆ سەرزەنشتكردنیان و، بۆ ئەووی كە خەلكی دیکەش لەوان عیبرەتگرتوو بیّت، جۆرە رهنگیكى بۆ دیاریكردن كە ئەو رهنگە زۆر كەم بیّت ﴿ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴾، فەرمووی: ئەو دەفەرمووی: مانگایەكى رهنگ زەردە زەردیكى تۆخى جوان، كە هەر كەسێك تەماشای بكا هێندە زەردو جوانە پێی دڵخۆش دەبیّت، دووبارە پرساریان كردووە: ﴿ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴾، گوتیان: بۆمان لە پەرۆردگارت بپارێووە بۆمان روونبکاتەووە، چونكە مانگاكانمان لى تیکەل بوون، (واتە: مانگای وا كە رهنگیان زەرد بیّت زۆرن و نازانین مەبەست كامەیانە)، وە ئەگەر خوا بیهوئى ئییمە رپى راستگرتوو دەبین، واتە: (إن شاء الله) هەر دەیدۆزینەووە هەرچۆنى بى، فەرمانەكە جیبەجى دەكەین، بۆجاری سێیەم موسا وەلامى دانەووە: ﴿ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةً لَا شِئَةَ فِيهَا ﴾، فەرمووی: ئەو (خوا) دەفەرمووی: ئەو مانگایە رامو دەستەمۆ نەكراوە، بەووی كە زەوى پى كیلرایی و ئاویشى پى نەكیشراوە (كە ئەوان عادەتیان وا بوووە ناعوریان هەبوو، چونكە كاتى خۆى ناعوور هەبوو، گە، یان مانگایان تیخستوو بەدەورى بیرهكەدا سووراو، دۆلچەى پێو بوو، ئاو لە بیرهكە هاتۆتە دەرىو، ئەو مانگایەش بەدەورى ئەو ناعوورەدا هەلسووراو، وەبى عەیبە هێچ عەیبى نین، وە هێچ رهنگی جیاوازی تیدانین (واتە: رهنگیكى زەردى هەیهو هێچ رهنگی دیکەى تیدانیه) ﴿ قَالُوا الْكُنْ جِئْتَ بِالْحَقِّ ﴾، گوتیان: ئیستا هەقت بۆ هیناوين، (واتە: ئیستا شتەكەت بۆ روونكردينەووە (دیارە ئەووە بئێدەبیبە لەگەل موسادا كر دوویانە) ئیدی سەرەنجام مانگایەكەیان دۆزییەووە بەو شیووی كە باسما كرد: ﴿ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴾، وە سەریانبەرى، (و)

ئەو ھەندە قۆرت و پێچیان تیخست) خەریک بوو ئەو ھەرمانە جیبەجی ئەکەن! ئنجا خوا ﷻ دیتە سەر ئەسلی بەسەرھاتەکە، کە بۆچی مووسا پێی گوتن: مانگاگە سەربەرپن؟ ﴿وَأَذَقْنَا لِكُلِّ نَفْسٍ فَأَذْرَاقَهُمْ فِيهَا﴾، واتە: وە یادبکەنەو کاتیەک نەفەریکتان گوشت و تییدا کەوتنە کێشەووە ھەرکامیکتان تۆمەتەکەتان لە خۆتان دوور دەخستەو، ھەندیکیش ﴿فَأَذْرَاقَهُمْ فِيهَا﴾، بە (فاختلفتم فیھا) لیکدەدەنەو واتە: تیدا کەوتنە راجیایی و کێشەووە ﴿وَاللَّهُ يُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾، بەلام خوا ئاشکرای دەکات ئەوێ کە ئیو دەتانشاردەو، واتە: ئەوێ کە دەستی ھەبوو لە گوشتنیدا، خوا ئاشکرای دەکات ﴿فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا﴾، پیمانگوتن: بە ھەندیک لەو مانگایە لەو جەنازیە بدن، واتە: ئەندامیکی ئەو مانگایە لەو جەنازیە بدن زیندوو دەبیتهو. ئیدی ئەندامیکی مانگاگیان لە جەنازەکەدا زیندوو بۆو، جا وەک باسمان کرد، لییان پرسی: کی تۆی گوشت گوتی: فلان کەس، دوایی دووبارە مردووە، خوا دەفەرموی: ﴿كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، ئاوا خوا مردوووان زیندوو دەکاتەووە نیشانەکانی خۆی پێشانی ئیو دەدا، بەلکو بھامان، ئنجا خوا ﷻ بە سەرزەنشتردەنەو بە جوولەکەکان دەفەرموی: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾، ئنجا دوا ئەو دلتان رەقبووو سەخت بوو ﴿فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾، کە وەک بەرد وایە، یاخود لە بەردیش سەختترە، واتە: ئەو دلتان کە دلی کەمتر رەقە وەک بەرد وایە، بەلام ھەبە لە بەردیش سەختترە، وەک ئاسن یان وەک پۆلا وایە ﴿وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَنْفَجِرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ﴾، ئنجا خوا روونی دەکاتەووە کە بۆچی دلیان لە بەرد رەقترە دەفەرموی: چونکە بەردی وا ھەبە کانیی و سەرچاوەی لیدەتەقیتهووە دوایی رووبار پیکدەھینی ﴿وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ﴾، وە ھەیانە کە درز دەباو کەلینی تیدەکەوێ و ئاوی لی دیتەدەری ﴿وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾، وە

ههشیانه له ترسی خوا له بهرزاییه وه خلۆز ده بیته وه ده که ویتته خوار ﴿ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴾، وه بیگومان خوا بی ئاگانیه له وهی که ئیوه ئه نجامی دهدن. هه ئبه ته کاتیك (چه ند مه سه له یه کی گرنگ) ده خهینه روو، زیاتر ماناو مه بهستی ئایه ته کانمان بۆ روشن ده بیته وه.

چه ند مه سه له یه کی گرنگ

مه سه له ی یه که م: حیکمه تی دارشتنی ئه م به سه رهاته به و جوړه که پاش و پيشی تیدا یه، ده بیته چی بیته؟ چونکه به سه رهاته که له و شوینه وه ده ست پی ده کات، که ده فه رموی: ﴿ وَإِذْ قُلْتُمْ نَفْسًا قَادِرَةٌ تَمَّ فِيهَا ﴾، کاتیك یه کی کتان گوشت و تیدا که وتنه کیشه و مشت و مره وه، واته: که دوایی مووسا فه رموویه تی: مانگایه ک سه ربپرن، سه ربپینی مانگایه که بۆ دۆزینه وهی بکوژی کابرای کوژراو بووه، ئه دی بۆچی خوا ﷺ سه ربپینی مانگاکه ی پیشخستوه، وه باسی کوژرانی کابرای دواخستوه؟ توپژره وانی قوربان زوریان لیکۆلیوه ته وه حیکمه تی ئه وه چیه:

۱- هه ندیکیان گوتوویانه: مه به ست ته شویق و سه رنج راکیشانی خوینه ره و بیسه ره که یه کسه ر بیستی: مووسا ﷺ به گه له که ی خو ی ده ئی مانگایه ک سه ربپرن! ئه وه سه رنجی راده کیشی و هانی دهاو پالی پیوه دهنی، بزانی ئه و مانگایه بۆ ده بی سه ربپری؟ ده بی حیکمه تی چی بیته؟

۲- هه ندیکی دیکه گوتوویانه: به م شیویه که ئاوا دارپژراوه، بۆته دوو به سه رهات، به سه رهاتیکیان ئه وه یه که مووسا ﷺ به گه له که ی ده ئی: مانگایه ک سه ربپرن، خوا به وه فه رمانتان پیده کات، به سه رهاتی دووهمیان ئه وه یه که که سیك کوژراوه تیدا که وتوونه ته کیشه و مشت و مره وه، که بکوژی ئه و کوژراوه چۆن بدۆزنه وه؟ وه ک گوترا ئه و به سه رهاته به و شیویه کراوه به دوو به سه رهات، به لام ئه گه ر هاتباو پیشی باسی گوشتنی کابرا کراباو، دوایی باسی سه ربپانی مانگاکه کرابا، ده بووه یه ک به سه رهات،

به هه رحال ههردوو ته حلیله کان به جین، راسته بهو شیوه بووه به دوو به سه رها ت که به یه که وه په یوه ستن، وه راسته که یه کسهر نایه ته کانیش وا ده ست پیده کهن موسا عليه السلام به گه له که ی خوی گوت: خوا ده فه رموی مانگایه ک سه ربرن، نار ه زووی ئینسان ده جوو ئینی و ته شویقی ده کات، بزانی داخو ئه و مانگایه بوچی ده بی سه ر بپردری؟ موسا عليه السلام ئه و فهرمانه بوچی به گه له که ی ده کات !؟

۳- وه منیش وای تیده گه م حکمه تیکشی ئه وه بیت، که خوا عليه السلام پیشانی ئوممه تی ئیسلامی ده دات، نه گه ر پیغه مبه ری ئیوه عليه السلام شتیکی زور سه رسور هینه ریشی پیگوتن، وه ک ئه وه ی که موسا عليه السلام به گه له که ی خوی گوتوه، که مانگا سه ربرن، دیاره موسا که پیی گوتوون مانگا سه ربرن! ئه و شته پی شه کی هه بووه، به لام نه گه ر پیغه مبه ری ئیوه ئه ی مسولمانه کان! به بی پی شه کییش شتیکی پیگوتن که زور لاتان سه یرو عه جایب بوو، دیسان پیویسته یه کسه ر جیبه جی بکه ن، مادام دلنیان ئه وه پیغه مبه ری خواجه عليه السلام، وه دلنیان و پشت نه ستوورن که پیغه مبه ری خوا، هیچ شتیکی بی حکمه ت و سوود نالی، ده بی یه کسه ر ئه و فهرمانه ی که پیتان ده کا، چ پیغه مبه ری خواجه عليه السلام، چ هه رکه سیک که جینشینی پیغه مبه ری خواجه با فهرمانه که زور نه چیته عه قلیشه وه، مادام ناشه رعیی نه بیته و له گه ل شه رع تیک نه گیری، پیویسته جیبه جی بگری، چونکه مه رج نیه هه میشه خه لک له حکمه ت و نه یینییه کانی ئه و فهرمانانه بگا، که له قیاده وه بو ی دین دیاره به مه رجیک یه کسه ر له گه ل شه رع تیک نه گیری، چونکه { (لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ) (رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۲۰۶۷۲)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۵۸۷۰)، وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَالطَّبْرَانِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۶۷)، عَنْ عِمْرَانَ وَالْحَكَمِ بْنِ عَمْرٍو الْغَفَّارِيِّ، وَصَحَّحَهُ الْأَبْنَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْمٍ: (۱۷۹) }، واته: گوپرایه ئییکردنی دروستکراو ناکری، له شتیکیدا که سه ریچی به دیهینه ر بی.

مهسهلهی دووهم: گهلی مووسا به مووسا علیه السلام دهلین: ﴿ اَنْتَخِذْنَا هُزُوًا ﴾ ئایا گالته مان پی دهکهی؟ دیاره (هزوا) لیردها چاوگ (مصدر)ه، واته: گالته کردن، که مهبهستیان نهوهیه ئایا دهمانکهی به جیی گالته کردن؟ یاخود چاوگ (مصدر)ه، به لام مهبهست پیی (مفعول به)یه واته: ئایا دهمانکهی به گالته پیکراو؟! لیردها گهلی مووسا علیه السلام، که نهوه به مووسا علیه السلام، دهلین: له راستیدا له ههمبانهی خویندا گویز دهژمیرن و (قیاس النفس) دهکهن و مووسا قیاس دهکهنه سهر خوینان، چونکه بوخوینان عادهتیان وابوووه گالته به یه کدی بکهن، بهئی پیغه مبههران گالته یان له گهل خه لک کردوه، به لام ههرگیز گالته یان به خه لک نه کردوه، گالته له گهل کردن واته: قسهی خوش و سوحبهت، به لام گالته کردن به خه لک، نهوهیه که پییان رابویری، نهوه قهت عادهتی پیغه مبههران نه بووه (علیهم الصلاة والسلام) وه گالته پیکردن و گالته له گهل کردنیش له یه ک جیان، (الشوکانی) له تهفسیری (فتح القدیر) دا هیناویهتی، وه (القرطبی) یش له (الجامع لاحکام القرآن) دا هیناویهتی دهلی: ((یهکی له قازیه کان، قازیه کی ناوداری مسوئلمانان، کابرایه ک هاته لای، لیی پرسی گوتی: نهو عه بایه ی که له بهر تدایه له تووکی بهرانه، یاخود له تووکی مه ره؟ کابراش گوتی: جه نابی قازی گالته م پی مه که وه له نه زانان مه به! قازیه کهش گوتی: نا گالتهت پیناکه م، گالتهت له گهل ده که م !!)).

مهسهلهی سییهم: مووسا علیه السلام دهفه رموی: ﴿ قَالَ اَعُوذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ

الجهلیین ، په نا ده گرم به خوا که له نه فامان به، یانی چی؟ نهوه چه ند شتیکی لیوهرده گیری:

یه که م/ به بی په نا بردنه بهر خواو به بی ته و فیقی خوا، ئینسان نه فامیی لی دوور ناکه ویته وه، نه گهر بته وی نه فام نه بی و وه ک جاهیلان ره فتار نه که ی، ده بی په نا بهری بو خواو پشت به خوا به بهستی، خوا ته و فیقت بدات. دووهم/ نه وهش ده گه یه نی که گالته به خه لک کردن عادهتیکی نه فامانه یه.

سەيپەم / ئەو دەش دەگەيەنئى كە نەفامىي تەنھا نەزەنن نىه، بەلكو رەفتارو
هەلسوكەوتى پىچەوانەي ئەدەبو زەوقو سەلىقەو عەقلىش، هەر
نەفامىيە، واتە: نەفامىي تەنيا حالەتتىكى عىلمىي و تىۋرىي (نظري) بەخۆو
ناگرئ، بەلكو جارى وا هەيە حالەتتىكى كىردەبى و رەفتارىي (سلوكي) پىش
بەخۆو دەگرئ.

مەسەلەي چۆرەم: ئەگەر سەرنج بدرئ ھەموو جارئك وەچەي ئىسرائىل بە
موسا دەلئىن چى؟ دەلئىن: ﴿ **أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ** ﴾، بۆمان لە پەرودەردگارت
بپارپۆو: ھەلبەتە ئەو جۆرئىك لە كەم سەلىقەي تىدايە بۆ ئەوان، چونكە
خو پەرودەردگارى ھەموو لايەكيا، خۆ ھەر پەرودەردگارى موسا نىه، دەبوو
بلىئىن: (أدع لنا ربنا) بۆمان لە پەرودەردگارمان بپارپۆو، چونكە وەك چۆن
پەرودەردگارى موسايە، پەرودەردگارى ئەوانىشە، بەلام ئەو جۆرئىك لە كەم
ئەدەبىي و كەم سەلىقەي تىدايە، وەك بىانەوئى بلىئىن: موسا ئەو
پەرودەردگارە ھەر ھى تۆيە !

مەسەلەي پىنچەم: كاتئىك جوولەكەكان بۆ يەكەم جار دەلئىن: موسا داوامان
بۆ لە پەرودەردگارت بىكە كە ئايا ئەو مانگايە چۆنە؟ يەكسەر پىيان دەلئى:
﴿ **إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَأَفْعَلُوا مَا تَأْمُرُونَ** ﴾،
واتە: ئەو (خو) دەفەرموئى: نە مانگايەكى پىرو بەسالداجوو پەككەوتەيەو، نە
ساواشە، لەو نىوانەدايە، (دوايى يەكسەر پىيان دەلئى): ئەو ھى فەرمانتان
پىكراو ئەنجامى بدن، واتە: ھىندە سەرەخەرىي مەكەن و ھەلىمەكۆلئى و
ھىندە وردىي مەكەنەو، دوايى لەسەرتان بەزەحمەت بئى، جا لىردا با سەرنج
بدەين! سوورەتى (البقرة) كە بەم بەسەرھاتەو ناونراو لەراستىدا ئەو
گەرەتەين دەرسى تىدايە بۆ ئۆممەتى پىغەمبەر ﷺ، دەرسەكە چىيە؟ ئەو ھى
كە وەختئىك فەرمانئىكى شەرع ئاراستەي مسوئلمانان دەكرئ، پىويستە يەكسەر
جىبەجىي بىكەن و زۆر ھەلىنەكۆلئى و لقو پۆپى زۆر لىنەكەنەو، زۆر لىكى

نەكىشەنە، ئەو دەبىت چۆنبىت و چى لىبەين؟ سەرەنجام خۇيان عاسى بىكەن، وەك خۇاي زاناو توانا دەفەرموى: ﴿ يَكَايْهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَسْأَلُوْا عَنْ اَشْيَاءٍ اِنْ بُدِّلَكُمْ تَسْوِكُمْ وَاِنْ سَأَلْتُمْ عَنْهَا حِيْنَ يُنَزَّلُ الْقُرْءَانُ تُبَدِّلْكُمْ ... ﴾ (۱۰۱) المائدة، واتە: ئەي پروادارىنە! (ئەي ئەوانەي ئيمانتان هېناو) لە هەندىك شت مەپرسن كە ئەگەر بۇتان دەربەكەوى، بۇتان خراپ بىت، وەچەي ئىسرائىل بۇيان دەركەوت بۇيان خراپ بوو، چونكە هەر زياتر مەرجەكانيان لەسەر قورس بوو، هەتا وای لىهات يەك مانگا لەو جۆرە هەبى و بە پىرى پىستەكەي زىر بىكرن، ديارە ئەگەر هېندەيان لى نەكۆلىبايەو، هەر مانگايەكيان لەو گۆرە هېنابايە، ئىشەكەيان پىكەهات، جا خۇاي پەنەنزان دەفەرموى: لە هەندىك شت پىرسىار مەكەن، ئەگەر بۇتان دەربەكەوى، لى توشى زيان بن، وە ئەگەر كاتى قورئان دىتە خۇاي بېرسن بۇتان پروون دەبىتەو، دوايى هەر لە سوورەتى (المائدة) دا دەفەرموى: ﴿ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِيْنَ ﴾ (۱۰۲)، واتە: لەپىش ئىوهدا كەسانىك زۆر پىرسىارىان كرد، دوايى ئەو سەرى كىشا بۇ ئەو كە سەريان لە بىپروايبەو دەرجى.

پىغەمبەر ﷺ لە فەرمايشتىكدا فەرموويەتى: ﴿ مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوْهُ وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَافْعَلُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِّنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةَ مَسْأَلِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَىٰ أَنْبِيَائِهِمْ ﴾ (رواهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: ۶۰۶۶)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، واتە: هەر شتىك لى قەدەغە كردن خۇتانى لى دوور بگرن، وە هەرشتىك فەرمانم پىكردن، بەپىي توانا ئەنجامى بدەن، چونكە ئەوانەي پىش ئىو بەو فەوتان، زۆر پىرسىارىان لە پىغەمبەرانىان دەكرد، وە زۆريان لەگەل دەكەوتنە پاجىيى و مشتومرەو، ئۆمەتى رىكوپىك ئەوئەيە كە باوەر و متمانەي بە سەرۆك و سەرگردايەتى خۇي هەبى و وەختىك شتىكى پى دەلى، مادام پىچەوانەي شەرع وەقل نەبىت، يەكسەر جىبەجىي بكات، نەك زۆرى لەگەل بىنى و بەرىو، لى بکۆلىتەو و وردى بكاتەو، كە جارى واهەيە

هەندیک فەرمان و کار هەن، ئەگەر زۆرت لیکۆلییه وه، هەر جیبه جی ناکری، یاخود وه خته که ی به سه ر ده چیت! ههروهها پیغه مبه ر ﷺ له سیاقی فەرمايشتي کدا فەرموویه تی: { ... وَيَكْرَهُ لَكُمْ ثَلَاثًا: قِيلَ وَقَالَ، وَكَثْرَةُ السُّؤَالِ، وَإِضَاعَةُ الْمَالِ } (رواهُ مُسْلِمٌ برقم: (۴۴۵۶)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، واته: (وه خوا) سئ شتی ئیوه ی پیناخوشه: (شوینکه وتنی) گوتراو گوتی (واته: قسه ی خه لک وا گوتراو فلانه کهس وای گوت)، وه مال به زیه دان و، زۆر پرسیارکردن.

مه سه له ی شه شه م: نه وه یه که وه چه ی به نی ئیسرائیل له گه ل که موکوورپیه کانیشیاندا، به لام به دنئیایی یه وه سیفه تی باشیشیان هه بوو و، وه خوا ﷺ سه رزه نشتیان ده کات له سه ر سیفه ته خراپه کانیان، به لام له سه ر سیفه ته چاکه کانیان مه دحیان ده کات، بو وینه، ده فهرموئ: ﴿ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴾، واته: وه من له سه ر هه موو جیهانیان هه لمبژاردوون، که واته: دیاره کۆمه لئ سیفه تی باشیشیان هه بوون، ئه وه تا له گه ل ئه و سه ره خه ری و وردکردنه وه ی ئه و فەرمانه شدا، دوایی ده لئین: ﴿ وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴾، وه ئیمه ئەگەر خوا بیهوئ ری راست ده گرین، واته: سه ره نجام ئه و فەرمانه هه ر جیبه جی ده که ی، شته که یان گپراوته وه بو ویستی خوا، له هه ندیک شوینه وار (آثر) دا هاتوه، که ئەگەر نه یانگوتبایه: (إن شاء الله) هه رگیز ئه و فەرمانه یان بو جیبه جی نه ده کرا، به لام له به ره که تی ئه وه ی شته که یان به ستوته وه به ویستی خواوه، هه رچه نده له سه ره تاوه، کاره که یان له خۆیان به زه حمه ت خسته، به لام سه ره نجام خوا وایکردوه، که بتوانن ئه و فەرمانه جیبه جی بکه ن.

مه سه له ی چه وته م: که له نایه تانه و له م به سه ره اته دا دیته ده ستمان، مه سه له یه کی ورده، ئه ویش ئه وه یه که ئەگەر ته ماشا بکه ین ئه و مانگایه چه ند مه ر جیکی تیدا بووه:

یه که م / سه لامهت و بی که موکوورپی بووه: ﴿ مُسَلَّمَةٌ ﴾ .

دووه م / یه که رهنگ بووه و رهنگی جیاوازی تیدانه بووه: ﴿ لَا شَيْءَ فِيهَا ﴾ .

سییه م / دهسته مؤ نه کراوه و ملکه چ نه کراوه و، نه خراوته ژیر نیری زهوی

کیلان و ئاو پیهه ئینجان و ئاو پی له بیرکیشان ﴿ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا

تَسْقَى الْحَرْثَ ﴾ .

ئه و جوړه مانگایه به که لکی ئه وه هاتوه ئه ندامیکی له و جه نازه یه بدری و خوا زیندووی بکاته وه، که واته:

(أ) وادیته بهرچاو که سانیکیش ده توانن رووحی ئیسلام و ئیمان

به بهر خویناندا بکه نه وه، که به راستی که سانیک یه که رهنگبن ﴿ صَبَّغَهُ اللَّهُ

وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صَبَّغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿۱۳۸﴾ البقرة، یه که رهنگ بن و

سی چوار رهنگان تیکه ل نه که ن و، مسولمان و ئیماندارای راست و ساغ بن!

(ب) که موکوورپی و عهیبوعاریان نه بیته، که خه لک له عهیبوعارو

که موکوورپییه کانیان بسه لمتته وه و، دینه که شی به هوی وانه وه له بهرچاو

بکه وی! : ﴿ لَا شَيْءَ فِيهَا ﴾ .

(ج) رام و دهسته مؤ ی هیج که س نه بن و ابهسته و دابهسته ی هیج که س نه بن،

به س بهنده ی خوابن و سهر به خوابن و بهنده ی ئه مونه و نه بن! : ﴿ لَا ذَلُولٌ

تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقَى الْحَرْثَ ﴾ ، که سانیک ی ئاوا ده توانن کوومه لگای خوینان

زیندوو بکه نه وه!

مهسه له ی هه شته م: بوچی خوا ﷺ له نیو ئه و هه موو نازده لانه دا مانگا

دیاریده کات، که وه چه ی ئیسرا ئیل سهری بپر ن و ئه ندامیکی له جه نازه که

بدن و زیندوو بیته وه؟ واپیده چی بو ئه وه بی چونکه ئه وانه کاتی خوی

گولکیان په رستوه، خوی کار به جی ئاموژگارییان ده کاو سهر زه نشتیان

دهکات، که نه و گۆلکهی ئیوه ده تانپه رست، له مانگایه کی ئاوا بوو، گۆلکیک له مانگا پهیداییت، چون ده بی بکریته په رستراوو به ندایه تی بو بکری؟ بو نه وهی به یه کجاره کی خو شه ویستی گۆلکیان له دلدا دابرنی، چونکه خوا ﷺ وهک له نایه ته کانی دیکه دا ده یگه ینی، ده فه رموی: ﴿ وَأَشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمْ الْعَجَلِ بِكُفْرِهِمْ ﴾، واته: خو شه ویستی گۆلکیان پی خورابوو به هوی بیپر وایانه وه، واته: وهک دهرمانیک چون به گه روویان داده کری، ئاوا وهک بلیی ئیراده یان له ده ست دابیت، خو شه ویستی گۆلکیان چوو بووه دل، جا خوا ﷺ به و مانگا سه رب رینه، ویستوو یه تی یه کجاری لیته و لال و شوینه وارو ره گو و ریشه ی نه و گۆلک په رستییه، له دل و دهر و نیان بی نیته دهری.

مه سه له ی نو یه م: که خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿ وَاللَّهُ يُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴾، واته:

خوا نه وهی ئیوه ده یشار نه وه هه ر دهریدی نی و ناشکرای ده کاو که شفی ده کا، که به راستی نه وه سوننه تیکی خویه و هه رشتیکی خه لک بیشار نه وه خیری یان شه ر، خوا هه ر وه دهریده خا، چ له دنیا دا، چ له دوار و ژدا، وهک پیغه مبه ر ﷺ له فه رمایشتیکدا فه رموو یه تی: { (لَوْ أَنَّ رَجُلًا عَمَلَ عَمَلًا فِي صَخْرَةٍ صَمَاءٍ لَا بَابَ لَهُ وَلَا كُوَّةَ، خَرَجَ عَمَلُهُ إِلَى النَّاسِ كَأَنَّ مَا كَانَ) (رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۱۲۴۶)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (۷۸۷۷)، عَنِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ، وَوَفَّقَهُ الذَّهَبِيُّ فِي (التلخیص) }، واته: نه گه ر پی اویک کرده وه یه ک بکات له نیو به ردیکی ره قدا، که نه دهر گای هه بی ت و نه تاقه و په نجه ره ی هه بی، کرده وه که ی دیته دهری بو خه لکی، کرده وه که ی هه رچی یه ک بی ت، که واته: ئینسان پی وانه بی ت که نه و خیره ی ده یکات، یا خود نه و خراپه ی ده یکات، په نهان ده بی، به لکو خوا به جو ری ک له جو ره کان هه ر بو خه لکی

دهریده خات، چ له دنیا دا، چ له قیامه تدا، هه لبه ته: ﴿ يَوْمَ بُلِيَ السَّرَّابُ ﴾

الطارق، له وی نه ی نی یه کان به ته و اوی بی که شف دهن و ناشکرا دهن.

مهسه له ی دهیهم: له م سوورده ته دا باسی پینج جوره زیندوو بوونه وه کراوه:

یه که میان: که له دهرسه کانی رابردودا باسمان کرد، نهو هفته (۷۰) که سه ی که موسا علیه السلام بردنی که داوایان کرد خوا علیه السلام ببینن و نهو ده بوو، که ئاگریک و هه وره تریشقه یه که له ئاسمانه وه هات لییدان و هه مووی کوشتن، دوایی موسا علیه السلام پارایه وهو خوا زیندووی کردنه وه، وهک ده فهرموئ: ﴿ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾، واته: له دوای مردنتان زیندوومان کردنه وه، بو نه وهی سوپاسگوزاری بکهن، که پیشتر باسمان کرد.

دووهمیان: که هه ر له سوورده تی (البقرة) دا باسکراوه و ئیستا خه ریکی توئیزینه وهی نهو نایه تانهین: ﴿ فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾، که نه ندامیکی مانگا که یان لهو جه نازه یه داو پیی زیندوو بووه.

سییه میان: نهو ده یه که له نایه ته کانی داهاتوودا دهیگه یینی، که ده فهرموئ: ﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ ... ﴾ (البقرة، ۲۴۳) واته: ئایا سه رنجی نهوانه ناده ی، که له ماله کانی خو یان دهرچوون به هه زاران که س بوون، له ترسی مردن، خوا فهرمووی بمرن، به لام دوایی زیندووی کردنه وه...

چواره میان: که توئیزه رانی قورئان ده لئین: ناوی عوزه ییر بووه و عوزه ییریش هه ندیک ده لئین: پیغه مبه ره و هه ندیک ده لئین: پیاویکی صالح و چاک بووه، که ده فهرموئ: ﴿ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَل لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ ... ﴾ (البقرة، ۲۵۹) واته: یان وهک نه وهی که به لای شاریکدا تیپه ری، که هه مووی به سه ریبه کدا رووخواوه،

خه لک مردوه و په پوو لپی ده خوینی) گوتی: خوا چوڼ ده بی نه وه پاش مردنی زیندوو بکاته وه ! (وه نه بی له و پرووه که بر وای پی نیه نه خیر به لکو پی سهر بوو)، ئنجا خوا ماوی سهد سال مراندی و پاشان زیندووی کرده وه و فهرمووی: چه ند ماویه وه؟ گوتی: پوژیک، یان به شیکی پوژیک، فهرمووی: به لکو سهد سال ماویه وه ...

پینجه میان: نه ویه که بو ئیبراهیم عليه السلام نه نجام دراوه: ﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَٰئِمُتُؤَمِّنٌ ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبُكَ قَالَ فَاخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعِيًّا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۶﴾ البقرة، دواى نه وهى صلى الله عليه وسلم داوا له په روه دگاری ده کات پيشانی بدات، چوڼ مردووان زیندوو ده کاته وه ﴿ كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ ﴾، نه یفه رمووه: پییت ده کری یان نا؟ له چوڼییه ته که ی پرسیه وه، پیم خوشه بزانه چوڼ؟ ده زانه ده توانی، به لام پیم خوشه چوڼییه ته که یم بو دهر بکه وى، بو یه کاتى خوا ده فهرموى: ﴿ أُولَٰئِمُتُؤَمِّنٌ ﴾، بو بروات به وه نیه، که خوا ده توانی؟ ئیبراهیم ده لى: ﴿ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبُكَ ﴾، با، ئیمانم هه یه، به لام دمه وى دلتم زیاتر ئارام بگرى و چوڼییه ته که شی ببینم، ئنجا خوا پی ده فهرموى: چوار بالندان بگره هه رییه که ی له جوړیک، وه سهریان بېره و گوشته که یان تیکه ل بکه و بیهه نجه، دواى هه پارچه له و پارچه گوشتانه له سهه چیا یه ک دابنى، دواى بانگیان بکه، گوشته کان ده چنه وه لای یه کدی و زیندوو ده بنه وه، ئیدی ئیبراهیم وایکردو ته ماشای کرد، نه و پارچه گوشتانه ده چنه وه بو لای یه کدی و، چوار بالنده کان دروست ده بنه وه و زیندوو ده بنه وه.

مه سه له ی یازده یه م: که ده فهرموى: ﴿ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ

كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً ﴾، خواى په روه دگار باسى جووله که کان ده کاو

سهرزه نشتیان دهکات (جووله که کانی سهرده می پیغه مبه ر ﷺ) دهفه رموی: دواى ئەو هه موو موعجیزه و شته گه وره گه ورانه ی که بابو باپیرانتان بینویانه و، ئیوهش له کتیبه کانتاندا هه یه و به به شیک (له کتیبی پیرۆز- الکتاب المقدس) و که له پووری خۆتانی دهزانن، ئنجا دلێشتان رهق بوو وهک بهرد، یاخود له بهرد رهقتریش، شایانی باسه توێژرهوانی قورئان زۆر باسی ئه وهیان کردوه که وشه ی: (أُو) واته: (یان)، خُو خوا ﷺ له گوماندانیه، بلێ وهک بهرد رهق بوو، یاخود له بهرد رهقتر، بۆیه که وتوونه ته مشت و مپروه، که ئایا ته ئویلی ئه وه چیه؟ به لام من پیم وایه، که ئه وه مشت و مپره ی ناوی و ماناکه ی ئاوايه: وهک بهرد وایه، یان له بهرد رهقتره، یانی هه ندیکى وهک بهرد وایه و هه ندیکى له بهرد رهقتره، چونکه دلکه کان جورا و جور بوون له پله ی رهقییدا، هه ندیکى وهک بهرد رهقه و، هه ندیکى له بهرد رهقتره، وهک ئاسن و پۆلایه و، به و شیوه یه و پله پله ن له رهقی و له سه ختییدا.

مه سه له ی دوا زده یه م: خوا ﷺ که باسی دلێ جووله که کان دهکات، یانی: دلێ کافره کانیان، یاخود هی زۆر به یان، یان هی ئه و جووله کانه ی که بیپروا بوون به پیغه مبه ری کۆتایی، دهفه رموی: دلتن وهک بهردو له بهرد رهقتره، پاشان باسی بهرد دهکاتو، دهفه رموی: بهرد هه یه ده بیته شوینی دهرقو لینی کانی و سهرچاوه و پروباری لی دیته ده ری: ﴿ وَإِنَّ مِنَ الْجَبَارَةِ لَمَّا يَنْفَجْرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ ﴾، وه بهرد هه یه که درز ده بات و که م و زۆر ئاوی لی دیته ده ری: ﴿ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَّا يَشَقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ ﴾، وه بهرد هه یه که له ترسی خوا خلور ده بیته وه: ﴿ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَّا يَهِيْطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ﴾، جا لی رده ا توێژره وان له ته فسیری رسته ی: ﴿ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ﴾، مشت و مپریان بووه که ئایا: بهرد ترسی خوا ی هه یه؟ یان مه به ست ئه وه یه که ئه و به رده پابه نده به و یاسا فیزیکیانه ی که خوا ی په روه ردار بو ی داناون که له سه ری را بیته خوار ی؟ چونکه پابه ندیی هه ر مه خلوقیک به یاسای به دیهینه ری هه و، جوریکه له ملکه چیی و جوریکه له

تەفسىرى قۇربانى بەرزۇبە پىر دەرسى چواردەبەم : ئايەتە كانى (۶۷ - ۷۴) ﴿ ۲۶۷ ﴾

لېتەرسانى، ھەردوو تەفسىرەكان ھەن و دەگونجى ھەم جەمادىش جۇرىك لە ھەست (شعور) ى ھەبىت، كە ئىمە نازانىن چۆنەو، ھەم خوا بەپاك بگرى و ھەم لە خوا بترسى، وە دەشگونجى مەبەست پىي ئەوھبى كە دروستكراوھكان ھىچيان لە ياساكانى خوا دەرناچن و، ھەموويان بو ئەو سىستەمەى كە خوا بوى داناون ملكەچن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی پازدهیم

پیناسهی نهم دهرسه

لهم دهرسه ماندا نایه ته کانی (۷۵ تا ۸۲) تهفسیر دهکین، نهو ههشت (۸) نایه ته، ناوه پوکه که بیان بریتیه له وه که خوا ﷺ بانگی نیمانداران دهکات و وهک نه هلی ئیسلام و نیمان ددهوینی و تییان دهگه یه نی، که ناومیدبن له نیمان هیانی که سانیک له جووله که کان، که له پرووی زانیی و شاره زاییه وه نیمان ناهینن، واته: زورچاک دهران که ئیسلام ههقه و راسته، به لام بهرزه و هندییان له وه دا نیه، که نیمان بینن، که نه وانه زاناکانی خاوهن کتیبه کان (اهل الکتاب)ن، که بهرزه و هندیی ریگیان لیده گری و، عه و امه کانیشیان که ته نیا پواله تی کتیب دهران، یا خود هه روا خویمان به پواله تی دینه وه هه لواسیوه و هیچی لی حالی نین، نه وانیش به شیوهی لاسایکردنه وهی کویرانه به دوای زاناکانیاں دهکون ! که واته: زاناکانیاں له بهر بهرزه و هندیی نیمان ناهینن، وه عه و امه کانیشیان له بهر نه زانیی و له بهر لاسایکردنه وهی کویرانه بو زاناکانیاں ! ناوا خوا حالهت و هه لویستی سه لیبی جووله که کان له بهر انبهر ئیسلامدا ده خاته پروو، وه مسولمانان ناومید دهکا له وهی که نیمان بینن، وه چه ند هه لویستیکی جووله که کان، واته: هه لویستی سه لیبی و خراپیان، چ له پرووی پهفتاره وه، چ له پرووی جووری بیرکردنه وه یانه وه، ده خاته پروو.

﴿ أَفَنظَمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَحْرِفُونَهُ، مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۷۵﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ، عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۷۶﴾ أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿۷۷﴾ وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا

يَعْلَمُونَ الْكِبْرَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِبْرَ
 بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ
 أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً
 قُلْ أَتَّخِذُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۗ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
 ﴿٨٠﴾ بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

مانای وشه به وشه نایه ته کانی

((نایا (ئهی مسوئمانینه!) به ته مان (جووله کهه کانی) ئیمانتان بو (به ئیسلام)
 بیئن، له حالیکدا که کومه ئیکیان فهرموودهی خوا ده بیستن، پاشان دوای
 تیگه یشتنی دهیگورن، وه ده شرانن (که گورینی که لامی خوا تاوانیکی چه ند زله)
 ﴿٧٥﴾ وه کاتیک به وانهی بر وایان هیناوه دهگن ده لئین: بر وایان هیناوه، به لام که
 به جیا به یه کدی دهگن ده لئین: چون نه وهی که خوا به ئی وهی به خشیوه بو یان
 باس دهگن (واته: بو مسوئمانه کانی) تاکو له لای پهروه ردگارتان له سه رتان به
 به لگه بیئنه وه، نایا نافامن؟ ﴿٧٦﴾ نایا نازانن که هر شتیک په نهانی بکه ن و
 ناشکرای بکه ن خوا دهیزانی؟ ﴿٧٧﴾ وه که سانیکی نه شاره زیان هه ن، که جگه له
 خوزگه خواستن (وخه یال پلاو) هیچی دیکه له بارهی کتیبه که یانه وه نازانن و،
 پیشه یان بهس گومان و خه یاله ﴿٧٨﴾ دهجا سزای سهخت بو نه وانهی که به دهستی
 خو یان کتیب ده نووسن، پاشان ده شلئین: نه وه له لایه ن خوا وه یه، تاکو نرخیکی
 که می پی بکرن، دهجا سزای سهخت بو وان، به هو ی نه وه وه که به دهستی خو یان
 دهی نووسن، وه سزای سهخت بو وان به هو ی نه وه وه، که به دهستی دینن (له

به رژه وهندی دنیایی ﴿ ۷۸ ﴾ وه (جوله که کان) گوتیان: جگه له چه ند رۆژیکی که م ئاگرمان تووش نابئ، بئئ: ئایا خوا به ئیئی داوئ، که بیگومان خوا به ئیئی خوئی ناشکیئ، یا خود شتیک که نایزانن به ناوی خواوه دهیئین؟ ﴿ ۸۰ ﴾ با، هه رکه سیئک خراپه بکات و تاوانه که ی گه مارۆی بدات، ئه وانه هاوئلی ئاگرن و به هه میشه یی تییدا ده میئنه وه ﴿ ۸۱ ﴾ وه ئه وانه ی بر وایان هیئاوه و کارو کرده وه چاکه کانیان ئه نجامداوه، ئا ئه وانه هاوئلی به هه شتن و به هه میشه یی تییدا ده میئنه وه ﴿ ۸۲ ﴾.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(أَفَنظَمُونَ): (الطَّمَعُ نُزُوعُ النَّفْسِ إِلَى الشَّيْءِ شَهْوَةً لَهُ، طَمَعْتُ أَطْمَعُ طَمَعًا)،
واته: ئایا ته ماعتان هه یه، ئایا به ته مان، ئایا ئومید ه وارن؟ له (الطَّمَعُ) ه وه
هاتوه (الطَّمَعُ): بریتیه له وه ی که نه فس به ره وه شتیک بچئ، که ئاره زوی
لیبی، ده گوترئ: (طَمَعْتُ أَطْمَعُ طَمَعًا)، واته: به ته ما بووم، به ته ما ده بم،
به ته ما بوون.

(أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ): واته: ئیمانتان بو بینن، یانی: ئیمانتان بو بینن به و شتانه ی، که
پیویسته ئیمانیان پی بهیئرئ، بو یه فه رموو یه تی: (يُؤْمِنُوا لَكُمْ) وشه ی
(يُؤْمِنُوا) (تَضْمِينِ) ی مانای: (إِسْتِجَابَةً) کراوه، واته: (أَنْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ وَ
يُؤْمِنُوا) که به ده نگتانه وه بین و ئیمان بینن.

(فَرِيقٌ): (اسْمٌ جَمْعٌ لَا مُفْرَدَ لَهُ) ناوی کۆمه له تاکی نیه، که له (فَرَقَ) ه وه
هاتوه (الْفَرَقُ: يُقَارِبُ الْفَلَقَ وَالْفَرَقُ: الْقِطْعَةُ الْمُتَفَصِّلَةُ) واته: (فَرَقَ) له
(فَلَقَ) ه وه نیزیکه و (فَرَقَ) یش بریتیه له پارچه یه کی جیا بووه (وَالْفَرِيقُ:
الْجَمَاعَةُ الْمُتَفَرِّقَةُ عَنِ الْآخَرِينَ) واته: (فَرِيقٌ) بریتیه له کۆمه له خه لکیک که له
خه لکی دیکه خو یان جیا کردۆته وه.

(يُحَرِّفُونَهُ): واته: دهیگورن، جا نایا نهوه له چیهوه هاتوه؟ له (حَرْف)دوه هاتوه (حَرْفُ الشَّيْءِ: طَرْفُهُ) (حَرْفُ)ی شتیک بریتیه له کهناری نهو شته به (أحرف و حروف) کۆ دهکریتهوه، دهگوتری: (حَرْفُ السَّيْفِ، وَحَرْفُ السَّفِينَةِ) کهناری شمشیر، یان نووکی شمشیرهکهو، کهناری کهشتیهکه، (وَتَحْرِيفِ الشَّيْءِ إِمَالَتِهِ)، (تَحْرِيف)ی شتیک بریتیه لهوه که بیگوری و لایبدهی.

(خَلَا): (خَلَا إِلَيْهِ أَنْتَهَى إِلَيْهِ فِي خَلْوَةٍ) واته: له شوینیکی چۆل چووه لای، (خَلَا بِهِ: صَارَ مَعَهُ فِي خَلَاءٍ)، واته: له دهشتاییهک بهیهکهوه بوون، کهسیکی دیکهیان له لا نهبوو.

(فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ): یانی: نهوهی که خوا به ئیوهی داوه بهتایبهت (الفتح: إزالة إغلاق الإشكال محسوساً كأن أو معنوياً)، (فتح) بریتیه له لابردنی شتیک که داخرایی، یاخود ئیشکالیکی ههبیته، چ بهرههست بی چ مهعنهوی (وَفَتَحَ عَلَيْهِ كَذَا إِذَا أَعْلَمَهُ وَوَأَفَقَهُ عَلَيْهِ) که به کهسیک بگوتری: (فَتَحَ عَلَيْكَ) واته: زانای کردو تهنیا نهوی لهو شته شارهزا کرد، کهواته: ﴿ فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ﴾، واته: نهو زانیارییهی که خوا به ئیوهی داوه نهی نههلی کیتاب! به غهیری ئیوه نهداوه.

(لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ): واته: بو نهوهی بههوییهوه بهلگهتان لهسهه بیننهوهوه موناقهشهتان لهگهل بکهن، چونکه دهلی: (المحاجة: أَنْ يَطْلُبَ كُلُّ وَاحِدٍ أَنْ يَرُدَّ الْآخَرَ عَنْ حُجَّتِهِ وَمَحَجَّتِهِ) وشهی (المحاجة) نهوهیه که دوو لایهن، یاخود سی لایهن، یاخود زیاتر هه کامیکیان بیهوی نهوی دیکه له بهلگهکهی و لهسهه رییهکهی لاداوه، بیهینیتیه سهه قهناعهتی خوئی.

(يُسْرُونَ): واته نهوهی که پهنهانی دهکهن، له (سِر)دوه هاتوه.

(يُعْلِنُونَ): واته نهوهی که ناشکرای دهکهن، له (علن)دوه هاتوه.

(أُمِّيُّونَ): واته نه خوینده واره کان، عه وامه کان، نه شاره زایه کان. چونکه ده لئ (الأُمِّيُّ: هُوَ الَّذِي لَا يَكْتُبُ وَلَا يَقْرَأُ مِنَ الْكِتَابِ) (أُمِّيُّ): که سیکه که نه ده نووسی و نه ده خوینیته وه له کتیبدا، که واته: نه گهر شتی له به ربی بیخوینیته وه، نه وه پیچه وانهی (أُمِّيُّ) بوون نیه، بویه پیغه مبهری نئمه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هر چه نده خوی به روه دگار هه موو قورئانی فی ر کردوه و خویندوو شیه تی، به لام ههر (أُمِّيُّ) یش بووه، چونکه توانای خویندنه وهی نه بووه له کتیبیدا،

وه توانای نووسینی نه بووه، وهك خوی زاناو شاره زا ده فهرموی: ﴿ وَمَا

كُنْتُمْ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكُمْ إِذَا لَأْتَابَ الْمُبْتَلُونَ ﴿٤٨﴾

العنکوت، واته: (نه ی پیغه مبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تو له پیش قورئاندا نه هیچ کتیبیکت خویندوته وه و نه هیچ کتیبیکت به دهستی راست نووسیوه، نه گهر خویندن و نووسینت ببووایه نه وانهی که کافر ن بویان هه بوو بکه ونه گومانه وه، به لام که خویندن و نووسینت نه بی، نه وه دیاره که نه م قورئانه خوا فی ری کردوی، که واته (أُمِّيُّ) که سیکه خویندن و نووسینی نه بیت، رایه کی دیکه ش دربارهی مانای (أُمِّيُّ) نه وه یه که (أُمِّيُّ) که سیکه شاره زای کتیب و وه حی خوا نه بووبی.

(أَمَانِيَّ): کوی (أَمْنِيَّة) یه (الأمنية: هِيَ الصَّوْرَةُ الْحَاصِلَةُ فِي النَّفْسِ مِنْ تَمَنِّي الشَّيْءِ، وَالتَّمَنِي: الْكَذِبُ، وَقَالَ عَثْمَانُ لَا تَغْنَيْتُ وَلَا تَمْنَيْتُ مُنْذَ أَسَلَمْتُ، أَوْ التَّلَاوَةُ بِلَا مَعْرِفَةِ الْمَعْنَى) (تَمَنِي) هه م به مانای خو زگه خواستن و خه یال پلاو دیت، هه م به مانای درو کردن دی، وهك (عُثْمَانُ) خوا لی پی رازی بی گوتوو یه تی: له وه تی مسولمان بووم نه گورانیم گوتوه، نه دروم کردوه، وه هه م به مانای خویندنه وهی روو که ش و روو اله تیش دی.

(بُظُنُّونَ): (الظَّنُّ: اسْمٌ لِمَا يَحْصُلُ عَنْ أَمَارَةٍ وَمَتَّى قَوِيَتْ أَدَّتْ إِلَى الْعِلْمِ، وَمَتَّى ضَعُفَتْ جَدًّا لَمْ تَجَاوِزْ حَدَّ التَّوَهُّمِ)، واته: گومان ده بن، که له: (ظَنُّ) ده وه یه و نه میش ناوه بو هه رشتیک که به هو ی نیشانه که یه وه

پهیداده بیئت، جا نه گهر نیشانه که زور به هیز بیئت زانیاریت بو پهیدادهکا، وه نه گهر نیشانه که بیهیز بیئ ته نیا جوریک له وههم و دوودلیت بو پهیدا ده بیئت. **(وَوَيْلٌ)**: (قَالَ: الْأَصْمَعِيُّ: وَيْلٌ: قُبْحٌ، وَقَدْ يُسْتَعْمَلُ لِلتَّحَسُّرِ) (ویل) له زمانی عه ره بییدا به مانای شتی ناشیرین و ناقولا دی، وه به مانای خه فهت خواردن دیت، (المعجم الوسيط) یش ده لی: (الویل: حُلُولُ الشَّرِّ وَكَلِمَةُ الْعَذَابِ) (ویل)، نه وهیه که شهرو خراپه یه که روو له ئینسان بکات، وه بریاری سزاو نازاره.

(لِيشْتَرُوا): وشه ی (اشتری) له زمانی عه ره بییدا، وه له به کاره یانی قورئاندا، هم به مانای کرین دیت، هم به مانای فروشتن دیت، به لام زیاتر به مانای کرین دیت، (فَالْبَيْعُ وَالشَّرَاءُ يَتَلَاذِمَانِ: فَالْمُشْتَرِي يَدْفَعُ الثَّمَنَ وَيَأْخُذُ الثَّمَنَ، وَالْبَائِعُ يَدْفَعُ الثَّمَنَ وَيَأْخُذُ الثَّمَنَ...) واته: فروشتن و کرین پیکه وه په یوهستن، چونکه کریار نرخ ده دات و نرخ له سه ر دانراو وهرده گریو، فروشیاریش نرخ له سه ر دانراو ده داو نرخ وهرده گریو.

(تَمَسَّنَا): (الْمَسُّ كَاللَّمْسِ لَكِنِ اللَّمْسُ قَدْ يُقَالُ لِطَلَبِ الشَّيْءِ وَإِنْ لَمْ يُوْجَدْ، وَالْمَسُّ يُقَالُ فِي مَا يَكُونُ مَعَهُ إِدْرَاكٌ بِحَاسَةِ اللَّمْسِ) رسته ی: ﴿ لَنْ تَمَسَّنَا النَّكَارُ ﴾، واته: ئاگرمان تووش نابو و ئاگرمان ناگاتی، چونکه وشه ی: (لَمَسٌ) وه که (مَسٌ) وایه، به لام (لَمَسٌ) بو داواکردنی شتی که با نه و شته نه شبی، به لام (مَسٌ) بریتیه له وه ی که دهستی لی بدریت.

(بَلَى): (بَلَى: رَدٌّ لِلنَّفْيِ أَوْ جَوَابٌ لِاسْتِفْهَامٍ مُقْتَرِنٍ بِنَفْيِ، نَحْوُ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿...أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى...﴾ (۱۷۳) ﴿الأعراف﴾، له کوریدیدا (نَعَمْ) واته: به لی، به لام (بَلَى)، واته: با، وه وشه ی: (بَلَى) بو به ریه رچدانه وه ی لابرانیکه، یان وه لامی پرس یاریکی جووتکراوه له گهل نه فیدیدا، نمونهی حالته ی یه کهم: ﴿ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّكَارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً ﴾، واته: گوتیان:

ئاگرمان تووش نابیت، مه گهر چه ند رپوژیکي که م، جووله که کان به خه یال پلاو وایان گوتوه، که نه گهر بچه دوزه خیش، هه رچه ند رپوژیکي که م ده سووتین، خوا ده فهرموی: (بلی) با، تووش تان دیت.

نمونہ ی حاله تی دووم: خوا ده فهرموی: ﴿...أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ...﴾ (۱۷۲)

الأعراف ، واته: ئایا په روه ردگار تان نیم؟ گوتیان: با، دیاره نه گهر بلین: به لی (نعم) به پیچه وانه دهر ده چی، واته: به لی په روه ردگار مان نی !! یه کی به تو ده لی: ئایا چاکه م له گهل نه کردی؟ نه گهر بلین: به لی، واته: به لی له گهل ت نه کردووم، به لام که گوت با، واته: له گهل ت کردووم.

(كَسْبُ): (الْكَسْبُ: مَا يَتَحَرَّاهُ الْإِنْسَانُ مِمَّا فِيهِ اجْتِلَابُ نَفْعٍ وَتَحْصِيلُ حَظٍّ

كَكَسْبِ الْمَالِ) (الْكَسْبُ)، واته: وه ده سته یان، بریتیه له وه ی که ئینسان مشووری په یدا کردنی ده خوا، له وه ی که سوودیکی پی وه ده ست ده هیئری، یا خود پی به مورد ده گات، وه که به ده سته یانی مال.

(سَيِّئَةٌ): (السَّيِّئَةُ: الْفِعْلَةُ الْقَبِيحَةُ، وَهِيَ ضِدُّ الْحَسَنَةِ) (سَيِّئَةٌ) هه ر

کرده وه یه کی ناشیرین و ناقولایه و دژی چاکه یه. (وَالسُّوءُ كُلُّ مَا يُغْمُ الْإِنْسَانَ مِنَ الْأُمُورِ الدُّنْيَوِيَّةِ وَالْآخِرَوِيَّةِ) دیاره (سَيِّئَةٌ) له (سوء) وه هاتوه نه میش واته: هه ر شتیکه که ئینسان پی خه فته تبار بیت، له کاروباری دنیا یا خود دواروژ.

(خَطِيئَةٌ): له (خَطَأً) وه هاتوه (الْخَطَأُ: الْعُدُولُ عَنِ الْجَهَةِ) (خَطَأً) نه وه یه

که ئینسان له ریگیه کی راست لابdat به ره و رییه کی هه له، (الْخَطِيئَةُ وَالسَّيِّئَةُ يَتَقَارِبَانِ) واته: (خَطِيئَةٌ) و (سَيِّئَةٌ) مانایه که بیان لیك نیزیکه، ده گوتری (خَطِيئَةٌ يَخْطَأُ خَطَأً)، واته: گوناھی کرد، به لام ده گوتری (أَخْطَأَ يُخْطِئُ خَطَأً) واته: به هه له داچوو، وه (خَطِيئَةٌ) واته گوناھیك که به نه نقه ست کرابی.

(أَصْحَابُ): كۆی (صاحب)ه، به‌مانای هاوئل دیت، وه به‌مانای خاوه‌نیش دیت، (الصاحب: الملازم، إنساناً كان أو حيواناً أو مكاناً أو زماناً، ويُقال لمالك الشيء هو صاحبه)، (صاحب) ههر شتیکه، که به‌رده‌وام له‌گهل ئینسان دابی، جا چ ئینسان بیّت، چ ژیاندار بیّت، چ کات بیّت، چ شوین بیّت، وه به‌خاوه‌نی شت ده‌گوتری: ئه‌وه (صاحب)یه‌تی.

هوی هاتنه خواره‌وهی نایه‌ته‌کان

۱/ هوی هاتنه خواره‌وهی ئه‌وه نایه‌ته، که ده‌فه‌رموی: ﴿ قَالُوا اتَّخَذْتُوهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾، واته: نایا بو مسوئلمانه‌کان باس ده‌که‌ن ئه‌وهی، که خوا به تاییه‌ت به ئیوهی داوه (ئهی جووله‌که‌کان) بو ئه‌وهی له قیامه‌تی له‌سه‌رتان بکه‌نه به‌لگه، له زۆر بهی ته‌فسیره‌کاندا ئاوا هاتوه: ﴿ (أَخْرَجَ ابْنُ جَرِيرٍ، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ عَنِ السُّدِّيِّ، قَالَ: نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي نَاسٍ مِنَ الْيَهُودِ آمَنُوا ثُمَّ نَافَقُوا، وَكَانُوا يُحَدِّثُونَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْعَرَبِ بِمَا عَذَّبُوا بِهِ، فَقَالَ: بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: ﴿ اتَّخَذْتُوهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ﴾، مِنْ الْعَذَابِ لِيَقُولُوا نَحْنُ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْكُمْ وَأَكْرَمُ عَلَى اللَّهِ عَلَيْكُمْ؟) (تفسير الطبري، تفسير ابن كثير، وفتح القدير، للشوكاني، ج: (۱)، ص: (۱۴۴)﴾، واته: ئه‌م نایه‌ته ده‌رباره‌ی هه‌ندیك له جووله‌که‌کان هاته خوار، که ئیمانیا‌ن هی‌ناو دوایی بوونه مونا‌فیک، وه بو مسوئلمانه‌کانیا‌ن باس‌ده‌کرد، ده‌یانگوت: ئی‌مه (واته: پيشووه‌کان) کاتی خو‌ی خوا، ئاواو ئاوا سزاو نازاری داوین، زانا‌کانیا‌ن سه‌رزه‌نشتیا‌ن کردن، گوتیا‌ن بو‌چی شتیکیان بو باس ده‌که‌ن که خوا ئیوهی پی سزا داوه، تا‌کو دوایی ئه‌وان (واته: مسوئلمانه‌کان) له‌سه‌رتان بکه‌نه به‌لگه‌و بلین: ئی‌مه له‌لای خوا خو‌شه‌ویسترتین و به‌ریزرتین ؟

۲/ هوی هاتنه خواره‌وهی ئه‌وه نایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رموی: ﴿ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ﴾، ﴿ (أَخْرَجَ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ فِي قَوْلِهِ: ﴿ فَوَيْلٌ

لِّلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ﴿۱﴾، هُمْ أَحْبَابُ الْيَهُودِ وَجَدُوا صِفَةَ النَّبِيِّ مَكْتُوبَةً فِي التَّوْرَةِ: أَكْحَلْ، أَعَيْنَ، رِبْعَةَ، جَعَدُ الشَّعْرُ، حَسَنُ الْوَجْهِ، فَلَمَّا وَجَدُوهُ فِي التَّوْرَةِ مَحْوَهُ حَسَدًا وَبَغْيًا، وَفَاتَاهُمْ نَفْرٌ مِنْ قُرَيْشٍ فَقَالُوا: تَجِدُونَ فِي التَّوْرَةِ نَبِيًّا أَمِيًّا؟ فَقَالُوا: نَعَمْ نَجِدُهُ: طَوِيلًا، أَزْرَقُ، سَبَطَ الشَّعْرُ، فَأَنْكَرَتْ قُرَيْشٌ وَقَالُوا: لَيْسَ هَذَا مِنَّا) (فتح القدير للشوكاني، ج: (۱)، ص: (۱۴۸))،
واته: (ابن أبي حاتم) له عهبدو لئلاي كورپ عه عباسه وه خوا لئيان رازی بی، هیناویه تی دهر بارهی ئەم نایه ته، که زانا کانی جووله که سیفه تی پیغه مبه ریان ﷺ له ته ووراتدا بینی که ده فهرموی: - چاوو برۆی رهشن، چاوی گه وورهن، دهسته پیاوه، قژی مهیلوه و لوله وه، دهموچاوی جوانه، کاتیک ئه وه بیان له ته ووراتدا بینی به هوی حهسه دو یاخیبونه وه، ئه وه بیان سرپیه وه، ئنجا کومه لیک له قوره شیییه کان هاتن بو لای جووله که کان گوتیان: نایا له ته ووراتدا باسی ئه و پیغه مبه ره نه خوینده واره کراوه؟ (واته: باسی موحه ممه د) گوتیان: به لئ باسکراوه، به لام بهم شیویه باسکراوه: که پیاویکی بالآ دریزه، چاوی شین و پرچیشی نهرمه، قوره شیییه کان گوتیان: که واته به سهر موحه ممه دی ئیمه دا نایه ته دی، وه دیاره عه وامه کانی خوشیان هه ربه وه هه لده خه له تاندو دهیانگوت: ئه وه تا له ته ووراتدا ده لئ: پیغه مبه ری کۆتایی زور بالآی دریزه و چاوی شین و قژی خاوه، که واته: ئه و سیفه تانه به سهر موحه ممه ددا نایه نه دی، ئاوا کلاویان له سهری عه وامه کانی خویان ده نا!

۳/ هوی هاتنه خواره وهی ئه و نایه ته ی، که ده فهرموی: ﴿ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّكَارُ

إِلَّا أَتِيَانَا مَعْدُودَةً ﴾، ﴿ أَخْرَجَ عَبْدُ بَنٍ حُمَيْدٍ، وَابْنُ جَرِيرٍ، وَابْنُ الْمُنْذِرِ، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ عَنْ عِكْرَمَةَ قَالَ: اجْتَمَعَتْ يَهُودٌ يَوْمًا فَخَاصَمُوا النَّبِيَّ ﷺ فَقَالُوا: ﴿ لَنْ تَمَسَّنَا النَّكَارُ إِلَّا أَتِيَانَا مَعْدُودَةً ﴾ أَرْبَعِينَ يَوْمًا ثُمَّ يَخْلُفُنَا أَنَسٌ فِيهَا وَأَشَارُوا إِلَى النَّبِيِّ وَأَصْحَابِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَرَدَّ يَدَيْهِ عَلَى رَأْسِهِ: كَذَّبْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ خَالِدُونَ مُخْلَدُونَ فِيهَا لَا تَخْلُفُكُمْ فِيهَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ أَبَدًا، فَفِيهِمْ نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ، وَقَالُوا: ﴿ لَنْ تَمَسَّنَا النَّكَارُ ﴾، واته: رۆژیک

جووله که کان کۆبوونه وه موناغه شهیان کرد له گهڵ پیغه مبهەر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گوتیان: ئیمه بهس له چهند رۆژیکی کهم، چل رۆژ، سزا دهدریین له دۆزه خدا، دوایی خه لکیک دینه شوینی ئیمه و له حیاتی ئیمه سزا دهدریین، وه ئاماژهیان کرد بۆ پیغه مبهرو بۆ هاوه لانی، پیغه مبهری خواش دهستی بهرزکردنه وه فهرمووی: حاشا درۆ ده کهن، به لکو ئیوه به هه می شهیی له دۆزه خدا ده میننه وه، هه رگیز نه گه ر خوا حه ز بکات، ئیمه نایهینه شوینی ئیوه، ئیدی له وه باره وه ئه و ئایه ته هاته خوار، ههروه ها هه مان شت ئیما م ئه حمه دو بو خاری و نه سائی و ئه بو و داوودیش له ئه بی هوره پروه هیناویانه: {أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَلَ الْيَهُودَ فِي خَيْبَرَ: مَنْ أَهْلُ النَّارِ؟ قَالُوا: نَكُونُ فِيهَا يَسِيرًا، ثُمَّ تَخْلُفُونَا فِيهَا، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِخْسَأُوا فِيهَا، وَاللَّهِ لَا تَخْلُفُكُمْ فِيهَا أَبَدًا} (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۱۶۹)، عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَاتَه: پیغه مبهەر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له جووله که کانی خه یبهری پرسى: کین ده چنه دۆزهخ؟ گوتیان: ئیمه تۆزیکی تیدا ده میننه وه، به لام دوایی ئیوه دینه جیی ئیمه و به هه می شهیی تیدا ده میننه وه، پیغه مبهری خواش فهرمووی: بئ دهنگ بن! به لکو سویند به خوا هه رگیز ئیمه شوینی ئیوه ناگرینه وه له دۆزه خدا.

ههروه ها (النيسابوري) له (أسباب النزول) ده کهیدا هه مان شتی هیناوه، له ویدا ده لئ گوتوو یانه: ته مه نی دنیا حه وت هه زار (۷۰۰۰) سألّه و ئیمه له حیاتی هه ر هه زار سأل رۆژیک سزا دهدریین، که واته: هه فته یهک له دۆزه خدا ده میننه وه! ئاوا به و خه یال پلا وانه خو یان په راندۆته وه!

مانای گشتی ئایه ته کان

خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ روو له مسو لمانان ده کات، دیاره سه ره تا روو له پیغه مبهرو صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مسو لمانانیک که له خزمه تی دابوون، به لام له دوای ئه وانیش روو له هه موو جیله کانی مسو لمانان ده کات، ئیمه و پیش ئیمه و دوای ئیمه ش و حه قیقه تی کمان پی راده گه یه نی، که ئه و حه قیقه ته ش له می ژوودا دره وشا وه ته وه وهک مانگی

چوارده له شهوی تاریکدا، دهررموی: ﴿ **أَفَنظَمْعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ** ﴾ ئایا به ته مان جووله که کان ئیمان بیئن له بهر خاتری ئیوه !، واته: وه لامتان بدهنه وهو ئیمان بیئن به ئیسلام؟ دیاره مه بهست پیی زوربه یانه، وه به تایبه تی کافر ه سر سه خته کان، نه گهرنا نه وانیه که ئیمانان هیناوه، بیگومان وه بهر نهو حوکمه ناکهون، ﴿ **وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ** ﴾، واته: چۆن ئیمان دینن! له حالیکدا که کۆمه لیک له وان گوئیان له فه رمایشتی خوا بوو دوایی دهیانگۆپی، دواى نه وهی که تیگه یشتبوون، وه دهزانن گۆپینی فه رمایشتی خوا چ تاوانیکی گه وره یه، ئنجا له گه ل نه وه شدا فه رمایشتی خویان گۆپی ئیستا چۆن ئیمان دینن به ئیسلام؟! که مه بهست پیی نه وانیه که له دواى موسا عليه السلام دهستکاری ته وراتیان کرد، له بهر بهرزه وهندی خویان، وه مه بهستیش پیی نهو جووله کانه یه که له سه رده می پیغه مبه ردا عليه السلام، زور له یاساکانی ته وراتیان گۆپی، دواى نه وهی که له گه ل بهرزه وهندیه کانیاندا تیکده گیران، که خوا یاربئ له دهر سه کانی داهاتوودا به تایبه تی له ته فسیری سوورپه تی (المائدة) نه گهر خوی په روه ردگار ته مه نیدا باسی ده که یین، وه یه کیک لهو شتانه ی که گۆپریان بریتی بوو له ناوونیشانه کانی پیغه مبه ر عليه السلام که له ته وراتدا هاتوون، وهک له باسی هوی هاتنه خواره وهدا روونمان کرده وه. ﴿ **وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَأَمْنَا** ﴾ ، باسی هه لویسته کانیان دهکاتو دهررموی: نهو جووله کانه کاتیک که دهگه نه ئیمانداران ده لئین: ئیمانان هیناوه ﴿ **وَإِذَا خَلَا بِعَضُوبِهِمْ إِلَى بَعْضٍ** ﴾ ، به لام نه گهر هه ندیکیان به جیا له شوینی چۆل یه کدیان بینی، نه وه نه وانیه که ئیمانان نه هیناوه، سه رزه نشتی نه وانه ده که ن که ئیمانان هیناوه، یاخود له لای مسو لمانه کان خو به ئیماندارو مسو لمان پیشان ددهن به (نیفاق)، سه رزه نشتیان ده که ن و ده لئین: ﴿ **قَالُوا** ﴾ **أَحَدٌ تُؤْنَمُ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ** ﴾ ، گوتیان: ئایا نه وه یان بو باس ده که ن که خوا به تایبه تی ئیوهی لی ئاگادار کردۆته وهو ئیوهی لی شارهزا کرده ﴿ **لِيَحَاجُّوكُمْ بِهِ** ﴾

عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱﴾ ، بۆ ئه وهی له قیامهتی به لگه تان له سه ر بیننه وه لای په روه دگارتان وه دم کوتتان بکه ن (که یه کیك له و شتانه نیشانه کانی پیغه مبه ره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئایا نافامن؟! واته: هه ندیک له جووله که کان هه ندیکیان به (نیفاق) و هه ندیکیشیان به دل سافی، ده چوونه لای مسوئمانه کان و ده یانگوت: وه لاهی نیشانه کانی پیغه مبه ری ئیوه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له ته وراتی ئیمه دا هه یه! ئه وانی دیکه ش سه رزه نشتیان ده کردن و ده یانگوت: ئه و قسانه بۆ بلا و ده که نه وه، دوایی ئه وان له قیامه ت له سه رمان ده که نه به لگه که ئیمه زانیومانه موحه ممه د پیغه مبه ری کو تایی یه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، به لام ئیمانمان پی نه هی ناوه، جا به یه کدییان ده گوت: ئایا نافامن نازانن که ئه وه به زه رری خو مان ته واو ده بی؟! خوا ده فه رموی: ﴿أَوْلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ ، ئایا نازانن که خوا ده زانی ئه وهی که په نهانی ده که ن و ده یشار نه وه و ئه وه ش که ئاشکرای ده که ن، هیچ شتیک له خوا ون نابیت؟! ئه وه به نه سبه ت هه لویستی زاناکانیان، ئنجا دیته سه رباسی عه وامه کانیان ﴿وَمَنْهُمْ أُمِّيُونَ﴾ ، که سانیکیان هه ن نه خوینده وارو نه شاره زان ﴿لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي﴾ ، هیچ ده رباره ی کتیب نازانن، جگه له خو زگه خواستن، یا خود جگه له درو کردن هه ر به درو ئه فسانه به دوا که وتوون، یا خود جگه له خویندنه وه یه کی رووکه شی که پییدا قوول نابنه وه، وه ک پی شتر گوتمان وشه ی (امانی) هه رسیک و اتاکه ی هه ن، ﴿وَإِنَّ هُمْ إِلَّا يُظُنُّونَ﴾ ، وه دیندارییه که یان ته نیا بریتیه له گومان بردن، وه ک ده لی: به دوای کلاوی خو ار که وتوون، جا خوا ده فه رموی: ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ، ده جا سزای سه خت بۆ ئه وانه یان که به ده سته خو یان کتیب ده نووسن، دیاره کتیب هه ر به ده سته ده نووسری، به لام لی ره دا وه ک ره وان بیژان ده لئین: بۆ ئه وهی که بۆمان به رجه سته بکات که ئه وا ده سته که ی ده بینی به ته زویرو به ساخته و فیل ده ی نووسن، دواییش ده لئین: ئه وه له لایه ن خوا وه یه، بۆ خو یان نوو سیویانه، که چی ده لئین: خوا نار دوویه تی، جا

ئایا بۆچی و ئامانجیان چیییه لهو کتیب نووسینه؟ ﴿لِیَشْتَرُوا بِهِءَ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾، بۆ ئهوهی که نرخیکی کهمی پیبکرن، واته: بهرژه وهندییهکی کهمی دنیایی پی دابین بکهن، که ئهگهر ههموو دنیایی ههر به کهم داده نری، چونکه وهک خوا دهفه رموی: ﴿...فَمَا مَتَعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ (۳۸) التوبة، واته: رابواردنی دنیاو بهرژه وهندیی دنیا له چاو دواروژ ههرکه مه، جا خوا ههره شهیان لیده کاتو، دهفه رموی: ﴿فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَانَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾، جا سزای سهخت بۆ ئهوان له سههر ئهوهی که به دهستی خویان دهینووسن، کردهی دهست و زادهی بیرو هوشی خویانه، که چی پالی ددهنه لای خوا، جا ئا ئهوهیه که دین سووک دهکات، کاتیك که ئهفسانهو شتی داهینراو و شتی پهیداکراو به دین زانرا، دیاره شتی داهینراو پهیداکراویش له گه ل عهقل و عیلم ناگونجی و له گه ل فیطرهت و سروشتی ئینسان ناگونجی، دواپی خه لک به هوی ئه و داهینراوهوه، له ئه سلی دینه که به گشتی ده که ویته گومانه وه، بویه دهفه رموی: سزای سهخت بۆوان له سههر ئه وه که به دهستی خویان دهینووسن، وه سزای سهخت بۆوان له سههر ئه وه که به دهستی دینن، به هوی کتیب نووسین و به هوی شت پهیداکردن و داهینانه وه به ناوی دینه وه، ئنجا باسی هه لوئستیکی دیکه یان دهکاتو، دهفه رموی: ﴿وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا الْكَاذِبُ إِلَّا انبَاءًا مَعْدُودَةً﴾، وه گوتیان (به خهیال پلاو) ئیمه ئه گهر بجینه دۆزه خیش جگه له چه ند رۆژیکی که م ئاگرمان تووش نابی، خوی دادگهریش دهفه رموی: ﴿قُلْ أَخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا﴾، واته: ئه م قسه یه تان له دوو حال به دهر نیه: یان خوا به ئینیکی پیداون، که به دنیایی خوی په روه ردگار به ئینی خوی ههر جیبه جی دهکاتو به ئینی خوی ناشکینی، یا خود شتیك ده ئین: به ناوی خوا وه که زانیاریتان دهر باره ی نیه؟! به دنیایی دیاره که خوا به ئینی پی نه داون، ئه گهر نا ده بوو هه بووایه، که واته: درۆیه ک دهکن به ناوی خوا وه له خۆوه شتیك ده ئین که زانیاریتان دهر باره ی نیه، ئنجا خوا ﷻ ئه و خهیال پلاوه یان به درۆ ده خاته وه وه، دهفه رموی: ﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ﴾

سَيِّئَةٌ وَأَحْطَّتْ بِهِ، خَطِيئَتُهُ، فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۷۵﴾، با، هەر که سئیک خراپه ی وده دست هیئابی و گوناوه کانی ئابلووقه و گه مارؤیان دابی و هیئده ی خراپه هه بن تیئاندا نوقم بووبی، ئا ئه وانه هاوئلی ئاگرن به هه میشه یی تییدا ده میئنه وه ﴿۷۶﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۷۷﴾، وه ئه وانه ی که ئیمانان هیئاوه، وه کرده وه باشه کان ئه نجام ددهن، ئا ئه وانه ش هاوئلی به هه شتن یاخود خاوه نی به هه شتن، به هه میشه یی تییدا ده میئنه وه.

چهند مه سه له یه کی گرنگ

مه سه له ی یه که م: حیکه تی ناو می دکردنی مسوئمانان، هه م مسوئمانانی سهرده می پیغه مبه ر ﷺ هه م هی دوا ی ئه وان، هه م ئیمه و هی دوا ی ئیمه ش، له وه که جووله که کان زۆربه یان مسوئمانان، دوو شته: یه که م : ئه وه یه که کاتی خوئیان له گه ل به فیرو نه ده ی. دووه م : ئه وه یه که مسوئمانان نه که ونه گومانه وه، به هو ی ئه وه وه که جووله که کان به تایبه تی و خاوه ن کتیبه کان به گشتی ئیمان ناهینن، مسوئمانان نه که ونه گومانه وه بلین: رهنگه ئیمه له سه ر ناهه ق بین، بو یه ئیمان ناهینن، به لکو بو یه ئیمان ناهینن، چونکه به رژه وه ندیی رییان لی ده گری دهمارگیری (تَعْصُب) رییان لی ده گری.

مه سه له ی دووه م: دهر باره ی ئه وه که ده فه رموی: ﴿يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ﴾، تو یژه رانی قورئان مشت ومپر ی زۆریان بووه له وباره وه که ئایا مه به ست چیه له گو یبیس ت بوونی ئه وه حه فتا (۷۰) که سه بو که لامی خوا، کاتیک مووسا له گه ل خوی بردن؟ به لام به بوچوونی به نده پیویست به وه ناکات خو مان زور به وه وه مشه وه ش بکه یین، چونکه ئه وه رسته یه دوو واتای هه ن:

۱- دهگونجی راسته و خو گوئیان له کهلامی خوا بووبی، وهك چۆن موسا گوئی لیبووه، که من پیم وایه نهوه تایبته بووه به موساوه عليه السلام نهوه هفتا (۷۰) کهسه که له گهل خوی بردوون، پیم وایه گوئیان له کهلام له فهرمایشتی خوا بووبی، به لام دیاره موسایان بینیه که گفتوگوی له گهل خوادا کردوه.

۲- جوړی دووهمی گوئی بیست بوونی کهلامی خوا، نهوهیه که ناراسته و خوویه نهوهش خوا له قورئاندا باسی کردوه، وهك له سوورتهی (التوبة) دا دهفه رموی: ﴿ وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا مَنَّهُ... ﴾ (۶) التوبة، واته: نه گهر یه کیك له هاوبه شدن ره کان په نای بو تو هیناو داوای کرد که له په نای تو دابی، په نای بده تاكو گوئی له فهرمایشتی خوابی، ئنجا ئایا له کوپوه گوئی لیبی؟ بیگومان له پیغه مبهرو له هاوه لانییه وه، که واته: که دهفه رموی: ههندیکیان گوئیان له فهرمایشتی خوا بووه، دوایی گوړیویانه، واته: له موساوه گوئیان لیبووه یا خود له زاناکانه وه گوئیان لیبووه، به لام دوایی گوړیویانه و مه رج نیه راسته و خو گوئیان لی بووبی!.

مهسه لهی سییه م: گوړین (تحریف) ی کتیبی خواو کهلامی خوا، دوو جوړی ههیه و به دوو جوړ فهرمایشت و کهلام و کتیبی خوا ده گوړدری:

گوړینی یه که م/ گوړینی رواله تی و بیزه یی، یانی که وشه و بیزه (لفظ) دهکانی بگوړین، وهك خوای په روه دگار دهر باره ی جووله که کان دهفه رموی:

﴿... يَجْرِفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ...﴾ (۱۳) المائدة، واته: وشه کان له

شوینی خو یان ده گوړن...، وهك چۆن سیفه ته کانی پیغه مبهریان صلى الله عليه وسلم گوړیوه.

گوړینی دووه م/ گوړینی مه عنه وییه، نهویش نهوهیه به شیوهیه که مه به ست و مانای لی کبدریته وه، که له گهل ئایه ته که نه گونجی، زوړیک له مسوئمانانیش له ری (تأویل) هوه { واته: (تأویل) یک که دهقه شهرعییه که هه ئینه گریت }

كە جۆرىك بووۋە لە گۆرپىن (تَحْرِيف) ھېناويانەتە نىو ھەندىك لە دەقەكانى قورئان و سوننەتەو، دەقەكانى ئىسلاميان گۆرپون.

مەسەلەى چوارەم: گوتمان وشەى (أمانى) بە سى و اتا دىت :

(أ) ھەم بە ماناى خويىندنەوھى رووكەش.

(ب) ھەم بە ماناى درۆو ئەفسانە.

(ج) ھەم بەماناى خۆزگە خواستن و خەيال پلاو دىت.

ئىنجا ديارە مسوئمانىش كەم و زۆر بەشيان ھەيە لەو (أمانى) يەدا، بۆيە

خوای كاربەجى لە سوورەتى (النساء) دا دەفەرموى: ﴿ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا

أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَى بِهِ... ﴾ (۱۲۳)، واتە: نە بە خەيال

پلاوى ئىوھيە، { لىرەدا (أمنية) بەماناى خۆزگەو خەيال پلاو }، نە بە

خەيال پلاوى خاوەن كىتابانىشە، واتە: ھەركەسىك خراپە بكات سزاي

دەدرىتەو، يانى: ئەوھنيە كە ناوت لە خۆتئا مسوئمان، تازە ھەر بەناوى

مسوئمان لە ھوت ئاوان بپەريەو، يان كە ناوت لە خۆت نا ئىسلامى، ھەر

لەبەر ئەوھى كە بەناو ئىسلامى، تازە خۆت پى لە خەلك چاكتربى! دەبى

ئىمانت باشتىر بىت، تىگەيشتنت چاكتربى، كىردەوت باشتربى، عىبادەتت

ساغىرو، پەوشتت بەرزتر بىت، ئىنجا لە خەلكى چاكتىر دەبى، ئەگەرنا تەنيا بە

ناولەخۇنان، گۆرانت بەسەردا نايەت.

مەسەلەى پىنجەم: وشەى (ظن) باسما كىرد كە بە زۆرىى بە ماناى: (گومان)ە،

بەلام جارى واھەيە بەماناى عىلم و يەقىن دىت، خوای زاناو توانا دەربارەى

ئەھلى كىتاب دەفەرموى: ﴿ ... وَإِنَّ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴾ (۷۸) البقرة، واتە: وە تەنيا

گومان دەبەن، كەواتە: گومان بىردن بەس نىە بۆ بناغەى دىندارىى، بۆيە

زانايانى ئىسلام گوتوويانە: لە بوارى ئىمان و عەقىدەدا ئىنسانى مسوئمان

دەبىت بگاتە يەقىن و دەبىت عىلمى ھەبىت، دروست نىە بلى: من دەزانم خوا

ههیه، چونکه فالان ماموستا، یان فالان کهس وادهلی، یان دهزانم فریشته ههن، چونکه له فالان کتیبدا وادهلی! به لکو دهبی خوت بگهیه دنئیایی و بلیی دهزانم: فریشتهکان ههن، چونکه خوی پهروردگار له قورئاندا، وا دهنرموی، وه منیش بوم ئیسپات بووه که قورئان کتیبی، خوییه چونکه موعجیزه پیغه مبهره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئاوا بهم شیوهیه، نهگه رنا له مهسه لهی ئیمان و عه قیده دا شوین گومان که وتن و تهقلید دروست نیه، دهبی ئینسان خوی بگاته یه قین و عیلم، چونکه خوا ره خنه ی له نه هلی کتاب گرتوه دهنرموی: ﴿ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴾، ته نیا گومان دهن، که واته: دروست نیه له سه ر بناغهی گومان به دوی دین بکه وی و دهبی له سه ر بناغهی عیلم و یه قین به دوی بکه وی، وه ک خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به پیغه مبهری خوی (محمد) صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فاعلم انه لا إله إلا الله... ﴿ ۱۹ ﴾ محمد، واته: دهجا بزانه، که جگه له خوا هیچ په رستراو نین!

مهسه لهی شه شه م: که دهنرموی: ﴿ قَوْلٌ لِلَّذِينَ يُكْتَبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ﴾، خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سزای سهختی بو بریار داو، وه ک فهرموویه تی: ﴿ قَوْلٌ لَهُمْ مِمَّا كُنْتُمْ أَيْدِيهِمْ وَقَوْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْتُوبُونَ ﴾، سزای سهخت بووان له به ران بهر نه وهدا، که دهستیان دهینووسی، وه سزای سهخت بووان، له به ران بهر نه وهدا که ودهستیان دهینا، لی رهدا دوو شتمان دهستگیر دهبن:

یه که م/ هه رکه سیک شتیک دهلی به ناوی دینه وه، یان شتیک دهنووسی، دهبی زور دنئیایی و هه ولیدات، تیگه یشتنیکی راست و دروستی له وباره وه هه بی، بو وینه: دهبی هیچ کاتیک فهرمایشتیک تا ساغی نه کاته وه که هی پیغه مبهره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، یه کسه ر نهلی هی پیغه مبهره، هه روه ها له خووه شتیک پالنه داته لای ئیسلام، تا ته واو دنیا نه بی که هی ئیسلامه.

دووهم/ وه بو تیگه یشتنه کهش دهبی بلی: ئه وه تیگه یشتنی منه دهربارهی ئیسلام، وه دهبی ههولیش بدات تیگه یشتنه کهی به به لگه وه بخاته پروو و ههروا له خووه قسه نه کات.

مهسهله ی ههوتهم: ئه وه که خوا ﷺ باسی که سب و وه دهسته یینان ده کات

﴿ **وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ** ﴾، پاش ئه وه ی باسی کتیب نووسین ده کات، ئه وه ی

لیوه دهگیری که هه میسه گۆرینی دین بهرژه وهندی دنیای له پشته وهیه وه، وه وه ک کارو که سابهت به کارده هیئرئ، ئیستا ته ماشا بکه: له سه ر که نالیکی ئاسمانی، یان له رۆژنامه یه که دا، یان له گۆفاری که دا مه لایه کی دین فرۆش، که سه ر به حیزبکی عه لمانییه فهتوا ده دا، شت ده لئ شت دهنووسی، بوخۆشی ده زانی درۆ ده کات و ئیسلام وانیه، به لام بو رازیکردنی ئه و لایه نه ی مووچه ی پیده دا، ئه وه ده لئ، هه ربویه ش خوی پهروه ردگار ده فه رموی: ﴿ **وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِمَّا**

يَكْسِبُونَ ﴾، وه سزای سه خت بووان له به رانه ر ئه و که سابه ته دا که ده یکه ن،

ئایا که سابهت نه ماوه بیکه ن دین فرۆشتن نه بی؟ بابچی بوخوی سه وزه فرۆشی بکات^(۱)، بابچی بهرگدرووی بکات، بابچی کریکاری بکات، هه ر که سابه تی بکات باشتره له وه که دینی خوا بفرۆشی.

(الْقُرْطُبِي) له باره ی که سابه تکردن به گۆرین و ده ستکاری کردنی ده فه کانی

دینه وه، ده لئ: ﴿ (وَكَانَتْ لِلْأَحْبَارِ وَالْعُلَمَاءِ رِيَاسَةٌ وَمَكَاسِبٌ فَخَافُوا إِنْ بَيَّنَّوْا

أَنْ تَذَهَبَ مَا كَلَهُمْ وَرِيَاسَتُهُمْ فَمِنْ ثَمَّ غَيَّرُوا) (الجامع لإحكام القرآن، ج: (۲)،

ص: (۱۰) ﴾، واته: زاناکانی جووله که و شاره زاناکانیان، سه رۆکایه تیان هه بوو، وه

ده ستکه وتو مالیکیان هه بوو، ترسان نه گه ر ئه و حه قیقه تانه روونبکه نه وه

(بلین: موحه ممه د پیغه مبه ری خویه و پیغه مبه ری گۆتاییه) ئه و خواردن و

(۱) مه به ستم ساده یی و ئاسانی ئه مجۆره کارو کاسیپانه یه که به هه موو که س ده کرین و به سینایی ده ستگیر ده کرین، نه ک به که م سه یرکردنی سه وزه فرۆشو بهرگدروو کریکار، خۆیشم ماوه یه ک میوه فرۆشی و کریکارییم کردوه !

سەرۆکایه تییه ی دەستیان که وتبوو، له دەستیان بچێ، بۆیه گۆرییان چونکه ئەگەر پێشتر سەرۆک و زاناو پێشهوا بوون، ئەو کاته دەبوونه مسوولمانیکی ساده، وهك باقی مسوولمانان و ئەو بهرژه وهندییه یان له دەست دهچوو، بۆیه که ترسان له وهی که ئەو پارووه چهورو خواردنه یان له دەست بچێ، هه لسان ته و پراتیان گۆری، به جوړیک که له گه ل بهرژه وهندیی ئه واندا بیته وه، نهك له گه ل بهرژه وهندیی دنیاو قیامه تی ئه و خه لکه، وه هه ر که سیکیش که دین ده گۆری حه تمه ن به باریکدا دهیگۆری، که له گه ل بهرژه وهندیی دنیا ی ئه وداو، ئەو دەسه لاتهدا که ئەو پارهی لیوه رده گری و چاوی له دەستیته تی بگونجی، شایانی باسیشه ئه وانهی که ئایینی خوا ده گۆرن، وهك له ده رسه کانی داها توودا ده یگه ینی، گه وره ترین گوناح ده که ن، وه گه وره ترین سزاشیان هه یه .

مه سه له ی هه شه تم: که ده فه رموی: ﴿ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّا اَنْتِ مَآ

مَعْدُودَةٌ ﴾، خوا ﷺ دوو شتیان پی ده فه رموی، فه رموویته تی: ﴿ قُلْ اَتَّخَذْتُمْ

عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا ﴾، ئایا په یمانتان له خوا وه رگرتوه؟ ﴿ فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ﴾،

به ته ئکید خوی په روه رده گار په یمانی خوی ناشکینی، ﴿ اَمْ نَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا

تَعْلَمُونَ ﴾، یا خود شتیك ده لئین: به ناوی خواوه که نایزانن؟ دیاره

په یمانیان له خواوه نیه، دهنای پێشانیان دهدا، که واته: درۆ ده که ن، واته:

خوا ﷺ زۆر له رییه کی کورته وه ده مکوتی کردوون، ئنجا ئەمه ئه وهش

ده گه یه نی، که به راستی ئه فسانه هه لبه ستن و درۆکردن به ناوی دینه وه،

زه ربه یه کی گه وره له ئایین دهدا زۆری ناشیرین ده کات، وه ئه هلی دینیش دزیو

ده کات، شایانی باسیشه خوا له سوورته تی (آل عمران) دا، باسی هه مان

مه سه له ده کات، چونکه قورئان هه ندیکی هیندیکی پروون ده کاته وه،

ده فه رموی: ﴿ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اٰتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُدْعَوْنَ اِلَى الْكِتٰبِ اِلٰلَهِ لِيَحْكُمَ

بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّوْا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۲۳﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّا

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَعَرَّهْمُ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿ ۲۴ ﴾ فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْتَهُمْ

لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوَفَّيْتِ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿ ۲۵ ﴾

واته: ته ماشای ئه وانه ناکه ی که به شیخ له کتیبی خویان پی دراوه، بانگ ده کرین بۆلای کتیبی خوا که (مه بهست قورئانه) بۆ ئه وهی حوکمیان له نیواندا بکات، به لام هه ندیکیان پشت هه لده کهن و روو وهرده گیپن، ئه ویش به هوئی ئه وه وه که گوتیان: چه ند رۆژیکی که م نه بی ئاگرمان تووش نابیی، وه له دیندارییه که یاندا ئه وه ی که هه ئیان به ستبوو (ئهو شتانه ی که هه ئیان به ستوه و به درۆ دله سه رپکیان خستوه) ئه وه فریویدان و مالی ویران کردن، تۆ ته ماشای زۆر له مسوئلیمان بکه: تووشی شیرک دهن، تووشی بیدعت دهن، تووشی هه ئخه له تان دهن، تووشی شوینکه وتنی رپچکه ی خوارو پیای بی بارو ناهه موار دهن، به هوئی چییه وه؟ به هوئی حالی نه بوونه وه، له ئه نجامی گۆران (تحریف) ی دیندا ! دینیان لی گچکه کراوته وه له نوپژو رۆژوودا، دینیان لی بچووک کراوته وه له په یوه ندی نیوان ئینسان و خوادا، وه ک دینی شویندراوی نه صرانیی، بۆیه ئه م دین لی ته نگران و دین لی ده ستکارییکران و بچوو ککرانه وه یه، رپی له به رده مدا ئاچوخ کردوون، که ببنه عه لمانیی و بچنه نیو حیزبیک، که به رنامه که ی دژو پیچه وانه ی به رنامه ی خوییه، به راستی سهیره بابایه ک ریشی خوئی له مست که سیک بنی که دژی خواو پیغه مبه ره که یه تی، که چی خووشی هه ر به مسوئلیمان ده زانی؟! له به رچی؟ چونکه خوی په روه ردگار ده فه رموی: ﴿... وَعَرَّهْمُ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا

يَفْتَرُونَ... ﴿ ۲۴ ﴾ آل عمران، وه ئه و درۆ دله سه یه ی که له دینه که یاندا

کردیان، هه ئخه له تاندن و کلاوی له سه رنان، هه ئبه ته ده ستکارییکران و گۆرانی نیاین، هه میسه واده کا که خه ئک به و شیوه یه کلاوی بچیته سه رو چه واشه

بکری و، تووشی سه رگه ردانی بی، بۆیه دوایی خوا ده فه رموی: ﴿ فَكَيْفَ إِذَا

جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ... ﴿ ۲۵ ﴾ آل عمران، جا چی دەکەن ئەگەر کۆمان

کردنەوه بۆ رۆژێک که هیچ گومانی تێدانیه، ﴿...وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا

كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿ ۲۵ ﴾ آل عمران، واتە: وه هەر کەسه سزای پڕ به

پێستی خۆی دراو پاداشتی خۆی درایهوه، بێئەوهی که ستهمیان لیبکری.

مەسەلەى نۆیەم: مەبەست له ﴿مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ﴾،

ئینسانی کافرە، لەبەرچی؟ وشەى (سَيِّئَةً) بەمانای گوناح دێت، ئەو کەسەى

گوناهى وەدەست هێناوه، وه هەندیک له زانیان گوتووینانە: لێردا مەبەست له:

(سَيِّئَةً) شیرکە، بۆچی وایانگوتوه؟ چونکە: خوا ﷻ دواى فەرموویەتی:

ئەوانە جیگایان دۆزەخەو به هەمیشەى تێیدا دەمیننەوهو، لەسەر گوناھیش

ئینسان به هەمیشەى له دۆزەخدا نامینیتەوه، کەواتە: مەبەست پێى شیرک و

کوفره، بەلام له راستیدا وشەى: (سَيِّئَةً) بەمانای گوناھو تاوانە، بەلام

ئەوهی بۆمان دەردەخات که مەبەست لێردا ئینسانی کافرە، ئەوه رستەى

دواىیە، که دەفەرموی: ﴿وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ﴾ گوناھەکەى ئابڵوووقەو

گەمارۆى داوهو، هەرچوار دەورى لێگرتوه، واتە: نوقم بووه له گوناھاندا،

هەلبەتە ئینسانی ئیماندار یەك تۆز (مثقال) ئیمانى پێبێ، له گوناھاندا نوقم

نابێو، حەتمەن تۆزى چاکەى هەردەبێو له گوناھاندا نوقم نابیت، وهك

پێغەمبەر ﷺ له فەرمايشتیکیدا فەرموویەتی: {إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً

نُكِنَتْ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءٌ، فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سُقِلَ قَلْبُهُ، وَإِنْ

عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُوَ قَلْبُهُ، وَهُوَ الرَّانَ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ ﴿ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى

قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿ ۱۴ ﴾ المطففين، (رواهُ التِّرْمِذِيُّ برقم: (۳۳۳۴)، وَأَبْنُ حِبَّانَ

برقم: (۲۷۸۷)، وَحَسَنَةُ الألباني في (سُنَنِ التِّرْمِذِيِّ)، واتە: بەندە که

گوناهیکی کرد، خالیکی رهش له‌سه‌ر دلی په‌یدا ده‌بیت، جا نه‌گه‌ر وازیه‌یناو داوای لی‌بوردنی کرد، دلی سیی ده‌بیت‌ه‌وه، وه نه‌گه‌ر گوناهه‌کانی به‌رده‌وام بوون خاله ره‌شه‌کان به‌رده‌وام ده‌بن، هه‌تا ده‌بیت‌ه‌ ژه‌نگ به‌سه‌ر دلپیه‌وه و ته‌واو که‌مره‌ی له‌سه‌ر ده‌به‌ستی، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که خوا باسی‌کردوه: ﴿ کَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۴﴾ المطففین، واته: نه‌خیر راست ناکه‌ن، به‌لکو دلپان به‌هوی گوناهه‌کانه‌وه که‌مره‌ی به‌ستوه‌و ژه‌نگی هی‌ناوه‌و یه‌کجاریی دلپان داخراوه، ئنجا که لی‌ره‌ش ده‌فه‌رموی: ﴿ وَأَخْطَأْتُ بِهِ خَطِئَتُهُ ﴾، واته: گوناهه‌کانی که‌مارؤیانداوه و تی‌یاندا نوقم بووه، دیاره بابای وا هیج ئیمانی پی‌نیه.

مه‌سه‌له‌ی ده‌یه‌م: که دوایی خوا ﷺ باسی ئه‌هلی ئیمان ده‌کات ده‌فه‌رموی:

﴿ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُولَٰئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۲﴾ ﴾، به‌لام ئه‌وانه‌ی ئیمانان هی‌ناوه (به‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که پی‌ویسته ئیمانان پی‌به‌ینری)، وه هه‌رچی کرده‌وی چاکه به‌پی‌ی توانای خو‌یان ئه‌نجامان داوه، ئه‌وانه هاوه‌لی به‌هه‌شتن و به‌هه‌میشه‌یی تی‌یدا ده‌میننه‌وه، لی‌رده‌ا خوا ﷺ بنچینه‌یه‌کی بو داناوین بو پیناسه‌ی بی‌پروا و بروادار، که: هه‌رکه‌سی هی‌نده گوناهان بکات که گوناهه‌کانی که‌مارؤی بده‌ن و، وه‌ک کرمی ئاوریشم که ده‌چیت‌ه نی‌و قوزاخه‌و خو‌ی تی‌یدا خپ بکات و له زه‌لکاوی گوناهاندا نوقم بی، ئه‌وه جی‌گای دوزخه به‌هه‌میشه‌یی تی‌یدا ده‌مینیت‌ه‌وه، جا هه‌رکه‌سیک بی، نه‌گه‌ر گریمان خو‌یشی به‌مسوئمان دانابی، هه‌رکه‌سیک بی مادام له گوناهاندا نوقم بووی، دیاره هیج ئیمانی پی‌نیه.

وه هه‌رکه‌سیک ئیمانی هه‌بی به‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که پی‌ویسته ئیمانان پی‌به‌ینری، چونکه که باسی ئیمان ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿ ءَامِنُوا ﴾، ئیدی نافه‌رموی ئیمانان به‌چی هی‌ناوه ؟ بو ئه‌وه‌ی که ئیمان به‌خوا (جل شانه‌ه)،

تفسیری قربانی بر رزوی پیر

..... دهرسی پازدهیم : نایه ته کانی (۷۵-۸۲) ﴿ ۲۹۰ ﴾

به فریشته کانی، به کتیبه کانی، به پیغمبرانی، به رزوی دواپی، به هممو و نهو شتانهی که پیویسته نیمانیاں پی بهیئرئ، بگریته وه، نهویش بهو پیناسهیهی که قورئان و سوننهت باسیان کردوه، که نیمان بریتیه لهو حهقیقه ته که به عهقل وهک زانیاری و تیگه یشتن نیستیعب بکری و به دل قبول بکری و خوشبویستری و وهر بگریئرئ و به زمان دانی پیدابهیئرئ و، به نهدامه کانیس جیبه جی بکری، وهک زانیانی پیشین نیمانیاں ناوا پیناسه کردوه و گوتوویانه: (الْإِيمَانُ: قَوْلٌ وَعَمَلٌ قَوْلُ الْقَلْبِ وَاللِّسَانِ وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَالْجَوَارِحِ)، واته: نیمان قسهیه و کردهویه، قسهی دل و قسهی زمان، وه کردهوی دل و کردهوی نهدامه کان، قسهی دل بریتیه: له زانین و بهراست زانین (المَعْرِفَةُ وَالتَّصَدِيقُ)، قسهی زمانی بریتیه له دانپیهیئان و، کردهوی دل بریتیه له قبول گردنی ههرشتیک که خوی پهروه دگار فهرموویه تی و پیغمبرهوی خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی قه بوولت بی و خوشتبوی و بوی ته سلیم بی، وه کردهوی نهدامه کانیس نهویه که جیبه جی بکهی، به لئ خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لیردها بنچینهیه کی گشتی داناوه، به پیئ نهو بنچینهیه ده زانین که نهو جووله کانه راست ناکهن که به بی نیمان و کردهوی باش به ته مای بهه هشتن، له سهر بناغههی ههن دیک قسهی درؤ و نه فسانهیی، ههروهها مسولمانانیکیش که وهک جووله که خه یال پلا و ده کهن، نهوانیش دیسان راست ناکهن، چونکه مسولمانیش ههیه که له قورئان و سوننهت دوورکه و توتته وهو به ته مای شه فاعه تی شیخیک له خوی گهراوه، یان به ته مای شه فاعه تی پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له خوی گهراوه، رهنگه نیمانیشی هه رنه بی، له حالیکدا که پیغمبرهوی خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه فریشته کان و نهوانه ی که شه فاعه ت ده کهن، به بی ئیزنی خوا شه فاعه ت ناکهن، وهک فهرموویه تی: ﴿ ... مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ... ﴾ (۲۵۰)

البقرة، وه شه فاعه ت بو که سانیک ناکهن، که خوا لییان رازی نه بی، وهک فهرموویه تی: ﴿ ... وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى .. ﴾ (۲۸) الأنبياء، دیاره خواش له

ئینسانی ئیماندار نه بی رازی نابی، که واته: که سیک ئیمانی نه بییت پیغه مبه ریش شفاعه تی بو ناکات. نه وه به نسبت ئیمان، به نسبت کرده وی چاکیش، ده بییت دوو پایه ی سهره کی هه بییت:

یه که م: نه وه کرده وه یه ده بی موافقی شهرع بییت و له چوارچیوه ی شهرع دهرنه چییت.

دووهم: ده بی بو خوابی و به شی غهیری خوی ره گهل نه خرابی، به واتایه کی دی: هه م (اتباع)ی تیدابی، هه م (إخلاص)، (اتباع) نه وه یه که تیدا شوینی شهرع که وتبی، وه (إخلاص) نه وه یه که نیازو مه به سته که ت بو خوا ساغو یه کلا کرد بیته وه به شی غهیری خوات ره گهل نه خستبی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ده‌رسی سازده‌یم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له نایه‌تی (۸۳ تا کو ۸۶) ده‌گریته‌ خو‌ی، له‌م چوار (۴) نایه‌ته‌دا، خوا ﷺ باسی نه‌و په‌یمان‌ه ده‌کات، که له وه‌چه‌ی نیس‌رائیلی وهر‌گرتوه، وه باسی بر‌گه‌کانی نه‌و په‌یمان‌ه ده‌کات، وه باسی شکاندن‌ی نه‌وان ده‌کات بو نه‌و په‌یمان‌ه، وه باسی نه‌وه ده‌کات که وه‌چه‌ی نیس‌رائیل ههرشتیک له کتیب‌و شه‌ریعه‌تی خوا که بو‌ی ناردوون، نه‌گهر له‌گه‌ل به‌رزه‌وه‌ندیان‌دا بگونجا‌با پی‌وه‌ی پا‌به‌ند دهبوون، وه ههر شتیکیش له‌گه‌ل به‌رزه‌وه‌ندیه‌کانیان‌دا تی‌گ‌گیرا‌با، کوفریان پی‌ده‌کرد، وه سزای نه‌و کوفره‌یان ده‌خاته‌روو.

﴿ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۸۳﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ
دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿۸۴﴾ ثُمَّ أَنْتُمْ
هَوَّلَاءَ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسْكَرَىٰ فَتَدْوَهُمْ وَهُوَ مُحْرَمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفْئُوتٌ مِّنْ
بَعْضِ الْكُتُبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا نَعْمَلُونَ ﴿۸۵﴾
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۸۶﴾ ﴾

ماناي وشە بە وشەى ئايەتە كان

((وہ یادبکہ نہ وہ (ئەى وەچەى ئیسرائیل) کاتیک پەیمانى وەچەى ئیسرائیلیمان وەرگرت (واتە: کاتى خۇى لە سەردەمى مووسادا) کە: جگە لە خوا ناپەرستى، وە چاکە لە گەل بابو دایک و خزمان و ھەتیوان و نەداراندا دەکەن، وە قسەى چاک بە خەلکى بلین و نوپژ بەرپا بکەن و زەکات بەدن، پاشان جگە لە کەمیکتان سەرپىچىیتان کردو پشنتان تیکرد ﴿۸۳﴾ وە یادبکہ نہ وە کاتیک پەیمانتانمان وەرگرت، کە خوینى خۇتان نارپژن و خۇتان لە مال و حالتان وەدەرنانین، پاشان دانتان پیداهینا، وە ئیوہ لە وبارە وە شایەدن ﴿۸۴﴾ کەچى ھەر ئیوہ و مانانن کە خۇتان دەکوژن و کۆمەلکەتەن لە مال و حالیان وەدەردەنن، وە بە گوناھو دەستدریژى پشتى دوژمن دەگرن لە بەرانبەریاندا، بەلام ئەگەر بەدیلى بینه لاتان قەرەبوویان بۆ دەدەن، لە حالیکدا کە دەرکردنیشیان ھەر لیتان قەدەغە کرابوو (وہک ھىشتنە وەیان بە دیلى) جا ئایا بروا بە ھەندیک لە کتیب دین و کوفرىش بە ھەندیکى دەکەن؟ دیارە ھەرکەسیکتان ئەوہ بکات، جگە لە سەرشۆرى لە ژيانى دنیادا سزایەکی دیکەى نیە، وە رۆژى ھەلسانە وەش دەگپردینە وە بۆ توندترین ئازار، وە خوا بى ئاگا نیە لەوہى کە دەیکەن ﴿۸۵﴾ وە ئەوانە کەسانیکن بە دوارۆژ ژيانى دنیایان کړپوہ، بۆیە ئازاریان لەسەر سووک ناکرى و سەرىش ناخرین ﴿۸۶﴾)).

شىکردنە وەى ھەندیک لە وشە کان

(حُسْنًا): (الحُسْنُ: عِبَارَةٌ عَنْ كُلِّ مُبْهَجٍ مَرْغُوبٍ فِيهِ)، واتە: (حُسْن) بریتىە لە ھەر شتىكى دلخۆشکەر، کە خەلک بۆى ئارەزوومەندى، کە واتە: ﴿ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا ﴾، واتە: قسەيەك بکەن باش بى و چاک بى بەکەلک بىت.

(تَوَلَّى عُنَى): (التَوَلَّى: إِذَا عُدِّي بِنَفْسِهِ اقْتَضَى مَعْنَى الْوَلَايَةِ، وَإِذَا عُدِّي بِ(عَنْ) لَفْظاً أَوْ تَقْدِيرًا اقْتَضَى مَعْنَى الْإِعْرَاضِ وَتَرَكَ قُرْبَهُ... وشهى (تَوَلَّى)، نه گهر ته عهدهدا بکا بو (مَفْعُول) بو نهفسى خوئى، نه وه مانای دؤستایه تیی ده گه یه نی، به لام نه گهر به وشه (عَنْ) ته عهدهدا بکا بو (مَفْعُول)، وهك (تَوَلَّى عَنْهُ)، نه وه چ به (لفظ) وشهى (عَنْ) به کار به یئرئ، چ به ته قدیر مه زهنده بکری، مانای پشت هه لکردن و لامل تی کردن دئ.

(مُعْرَضُونَ): له (عُرِضَ) هوه هاتوه، (العُرْضُ: خِلَافُ الطُّولِ وَالْعُرْضُ خُصٌّ بِالْجَانِبِ)، (عُرِضَ)، واته: پانایی، وه پیچه وانهی دریژییه، وه به مانای لاتهنیشتیش دئ، که واته: (أَعْرَضَ عَنْهُ)، واته: ته نیشتی تی کرد، لاملی تی کرد.

(أَقْرَبُ رُحْمًا): (الإقْرَارُ: إِثْبَاتُ الشَّيْءِ، مِنْ قَرَفِي مَكَانِهِ يَقْرَأُ قَرَارًا، إِذَا ثَبَتَ ثُبُوتًا جَامِدًا وَأَصْلُهُ مِنَ الْقُرْوِ وَهُوَ الْبَرْدُ)، (إقْرَار) بریتیه له وهی که شتیک به سلمینی و بچه سپینی، له (قَرَّ) هوه هاتوه (قَرَّ يَقْرَأُ قَرَارًا) واته: جیگیربوون، جیگیرده بی، جیگیربوون، (قَرَّ) یش له نه سلدا له: (قَرَّ) هوه هاتوه، واته: سه رما، له بهر نه وهی له کاتی سه رما دشت سه قامگیر ده بیئت و نارام ده گری، به پیچه وانهی گهرما که به جممو جوئل ده که ویت.

(تَشْهَدُونَ): واته شایه دیی دهن، یا خود ناماده دهن، یا خود ده بینن، (من الشُّهُودِ وَالشَّهَادَةُ: الْحُضُورُ مَعَ الْمُشَاهِدَةِ، إِمَّا بِالْبَصَرِ أَوِ الْبَصِيرَةِ)، واته: له (شُهُودٌ) و (شَهَادَةٌ) هوه هاتوه، که به مانای ناماده بوون دیت له گهل بینیندا، چ بینینی به چاو، چ بینینی به عقل، وه: (الشَّهَادَةُ: قَوْلٌ صَادِرٌ عَنْ عِلْمٍ حَصَلَ بِمُشَاهَدَةِ بَصِيرَةٍ أَوْ بَصَرٍ) (شَهَادَةٌ) بریتیه له قسه یه که دهرده چی له که سیکه وه که عیلمیکی هه یه، به هوئى نه وه وه، که به چاو شتی بینیه، یا خود به عقل درکی پی کردوه، بوئى په یدابووه.

(تَظَاهَرُونَ): واته پشتیان ده‌گرن، له (ظَهَرَ) هوه هاتوه (الظَّهْرُ: الجَارِحَةُ وَ جَمْعُهُ ظُهُورٌ، وَظَهَرَ: غَلَبَ وَظَاهَرَهُ: عَاوَنَهُ)، (ظَهَرَ)، واته: پشت که کویه‌که‌ی (ظُهُور) ه، وه (ظَاهِرُهُ)، واته: هاوکاری کردو پشتی گرت.

(بِالْإِثْمِ): واته: به گوناح (أَثِمَتِ النَّاقَةُ: أَبْطَأَتْ فِي مَشْيِهَا) واته: حوشره‌که رُویشتنه‌که‌ی له‌سه‌رخو بوو، وه: (الْإِثْمُ وَالْأَثَامُ: اسْمٌ لِلْأَفْعَالِ الْمُبْطِئَةِ عَنِ الثَّوَابِ) واته: (إِثْمٌ) و (أَثَامٌ): ناوه بو ئه‌و کرده‌وانه‌ی که ئینسان دوا ده‌خن له پاداشت.

(وَالْعُدْوَانَ): له (العدو) هوه، هاتوه که به مانای ته‌جاوز تیپه‌راندن دی.

(أَسْرَى): کوی (أسیر) ه، که به (أسرى) ش کؤده‌کریته‌وهو به (أسارى) ش کؤده‌کریته‌وه، ئه‌سلی (أسیر) یش له (أسر) هوه هاتوه، که به مانای (شد) دیت، واته: گریدان، ده‌گوتری: (شَدَّهٗ بِالْقَدِّ)، واته: به چه‌رم گریدا، (قَدَّ) یش بریتیه له (أسار) که به زویله چه‌رمیک ده‌لین له پیستی کاريله، یان هه‌ر ئازده‌لیکی دیکه داده‌هیئرئ.

(تَفَدَّوهُمْ): (الْفِدَى وَالْفِدَاءُ: حِضْظُ الْإِنْسَانِ عَنِ النَّائِبَةِ بِمَا يَبْدُلُهُ عَنْهُ) ئه‌وه که ئینسان شتیک ببه‌خشی بو ئه‌وه‌ی، که خو‌ی پیاریزی ئه‌و شته پیی ده‌گوتری: (الْفِدَى) وه پیشی ده‌گوتری: (الْفِدَاءُ) وه (إِفْتَدَى) واته: شتیکیدا بو ئه‌وه‌ی که پیاریز اوبی، واته: خو‌ی کرییه‌وه، به‌لام (فَدَى)، واته: شتیکیدا بو ئه‌وه‌ی که غه‌یری خو‌ی پی بکریته‌وه، که‌واته: (تَفَدَّوهُمْ)، واته: قهره‌بووتان بو دابوون بو ئه‌وه‌ی بیانکرنه‌وه.

(خَزِيٌّ): ده‌گوتری: (خَزِيَّ الرَّجُلُ)، واته: (لِحَقِّهِ انْكِسَارٌ) ئه‌و ئینسانه زه‌بوونیی و سه‌رشو‌پی تووشبوو، وه: (خَزِيٌّ: ذَلٌّ وَهَانٌ) واته: زه‌بوون و سووک بوو.

(الْحَيَاةُ الدُّنْيَا): زيانی دنيا، (الْآخِرُ يُقَابِلُ الْأَوَّلَ، وَالِدَارُ الْآخِرَةُ هِيَ النُّشْأَةُ الثَّانِيَةُ وَالْآخِرَةُ أَوْ الدَّارُ الْآخِرَةُ، أَي: الْحَيَاةُ الْآخِرَةُ أَوْ الدَّارُ الْآخِرَةُ) واته: (الْآخِرُ): دوامین، بهرانبهری (الْأَوَّلُ): یه که مین وه مه بهست له (الدَّارُ الْآخِرَةُ) مه نزلگای دوا ییه، زيانی دو وه مه، که (الْآخِرَةُ) شی بو به کاردی و (الْحَيَاةُ الْآخِرَةُ) شی بو به کاردی، واته: زيانی دوا یی: نجا دنيا بو یه پی گوترا وه: دنيا، چونکه (مُؤَنَّثٌ) ی (أَدْنَى) یه، (أَدْنَى) ش، واته: نزیکتر، چونکه زيانی دنيا نزیکتره له زيانی دواروژ، به پیچه وانهی (آخِرَةُ)، (آخِرَةُ) سیفه تی مه و صوفی کی (مَحْدُوفٌ) ه، واته: (الْحَيَاةُ الْآخِرَةُ) زيانی دواتر زيانی روژی دوا یی.

هوی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

هوی هاتنه خواره وهی نه و رسته قورناییه ی، که ده فه رموی: ﴿ أَفْتَوْمُنُونَ ﴾

بِبَعْضِ الْكِنَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ . { (أَخْرَجَ ابْنُ جَرِيرٍ، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كَانُوا إِذَا كَانَ بَيْنَ الْأَوْسِ وَالْخَزْرَجِ حَرْبٌ، خَرَجَ بَنُو قَيْنِقَاعٍ مَعَ الْخَزْرَجِ، وَبَنُو النَّضِيرِ وَبَنُو قَرِيظَةَ مَعَ الْأَوْسِ وَظَاهَرَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنَ الْفَرِيقَيْنِ حُلْفَاءَهُ عَلَى إِخْوَانِهِ، حَتَّى سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ، فَإِذَا وَضَعَتِ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا، افْتَدَوْا أَسْرَاهِمَ تَصَدِيقًا لِمَا فِي التَّوْرَةِ) (فتح القدير، ج (۱)، ص (۱۵۲)، ابن كثير، ج: (۱)، ص: (۱۷۸)، محاسن التأويل للقاسمي، ج (۲)، ص (۱۸۲) }، واته: (ابن جرير) و (ابن أبي حاتم) له عه بدوللای کوری عه بباسه وه خوا لییان رازی بی گپراویانه ته وه، که له نیوان نه وس و خه زره جدا { که دوو تیره ی کافر بوون کاتی خوی له مه دینه پیش نه وهی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بچی نه و کاته ش مه دینه (یثرب) ی پی ده گوترا و، نه وانه بت په رست بوون { که جه نگیان ده بوو له نیوانی خو یاندا (بنو قینقاع) { که تیره یه ک بوون له جووله که کان و هاوپه یمان بوون له گه ل خه زره جیه کاند او }، (بنو نضیر) و (بنو قریظه) { که هاوپه یمان بوون له گه ل نه وسدا } کاتی نه وس و خه زره ج به یه که وه شه ریان ده بوو، (بنو قینقاع)

یارمەتی خەزرەجییەکانیان دەداو (بنو نضیر) و (بنو قریظە)ش یارمەتی ئەوسیان دەدا، وە لە یەکتەریان دەکوشت، ئەوانە ھەر کامیکیان پستی ھاوپەیمانەکانی خۆیانیان دەگرت، لە دژی برا دینیەکانی خۆیان، وە خۆینی یەکتەریان دەپشت {وە یەکتەریشیان لەسەر مال و حالی خۆیان دەردەکرد}، بەلام جەنگ کۆتایی دەھات دایکەکانی خۆیانیان (واتە: جوولەکە بەدیل گیراوەکانیان، دەکریپەو، وەك کارپیکردنی ئەووی کە لە تەوورات دا ھاتو، بۆیە خوا ﷻ ئەم ئایەتە ی ناردە خواری، کە بۆچی بپروا بە ھەندئ لە کتیبی خوا دەکەن، کە جوولەکەکان ئەگەر بە دیل بگیریین قەرەبوو فیدیەیان دەدەن و دەیانکرنەو، بەلام بۆ کوفر بە باقی ئایەتەکانی دیکە کتیبی خوا دەکەن، کە بریتیە لەووی برای دینی خۆتان نەکوژن، وە لە مال و حالی خۆیان و دەدەریان نەنین، وە ھاوکاریی دوژمن نەکەن لەسەریان !؟.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوا ﷻ یەکیکی دیکە لە کەموکوورپیەکانی جوولەکەکان باس دەکات و دەفەرموی: ﴿ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ﴾، (ئەوی جوولەکەکان) یادبکەنەو (وە ھەرکەسی قورئان دەخوینی با یادبکاتەو) کاتی کە پەیمانمان لە وەچە ی ئیسرائیل وەرگرت، پەیمانەکەش بریتی بوو لەم دە (۱۰) بپگەیه، کە پیشتریش ئاماژەمان پیداون:

بپگە ی یەکەم: ﴿ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ﴾: بپجگە لە خوا ھیچ شتیکی دی ناپەرستن، ئەو بەناغە ی پەیمانی خوا یە کە لەگەل ھەرکەسیکدا دەیبەستی، بەناغە ی پەیمانی خوا کە لە بەندەکانی وەردەگری، ئەو یە کە جگە لە خوا ھیچ شتی بە پەرستراوی خۆیان نەزانن، وە بەندایەتی بۆ کەسی دیکە نەکەن.

بپگە ی دووہم: ﴿ وَيَا أُولَئِ الَّذِينَ آمَنُوا ﴾: وەچاکە لەگەل دایک و بابتاندا بکەن، لە زۆر شوینی قورئاندا خوا ﷻ دوا ی بەندایەتیکردن بۆخوی و پەرستنی خوی، یەکسەر باسی چاکە لەگەل بابو دایکاندا دەکات.

برگهی سییههه و چوارههه و پینجههه: ﴿ **وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ** ﴾،
 واته: وه چاکه بکهه له گهل خزمان و له گهل هه تیوان و له گهل نه داران و
 هاوکاریان بکهه، چاکه ی ماددی و مه عنه وی، چونکه وشه ی: ﴿ **إِحْسَانًا** ﴾
 ههه لایه نی مه عنه وی ده گریته وه، که ریژگرتن و دلخوشکردن و قسه ی باش
 له گهل کردنه وه، ههه له لایه نی ماددیی، که بریتیه له ده ستگرویی و
 هاوکاری و نه وانه.

برگهی شه شههه: ﴿ **وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا** ﴾: وه له گهل خه لکیدا به گشتی چاکه
 بلین، جگه له قسه ی چاک و شیوازی چاک به کارمه هینن، بو قسه کردن
 له گهل خه لک.

برگهی هه وههه و هه شهتهه: ﴿ **وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ** ﴾: وه نویژ
 به رپا بکهه و زه کات بدن، نویژو زه کاتی خسته ته دووه، تاکو بزانیان
 نویژکردنی و زه کات دانی که جیی خویان ده گرن، که به ندایه تی بو خویان
 پیش که وتبی، ههروهه چاکه کردن له گهل نه وانه ی که لیته وه نیزیکن،
 به تایبه تی باب و دایک، نجا خزمان، وه نه وانه که شایسته (مستحق)ن،
 به تایبه تی هه تیوو نه دارو هه ژاران، وه قسه ی چاک، ده بی نه وانه یان پیش
 که وتبی، نجا نه نویژه نویژه وه زه کات دانه، جیگای خوی ده گری، به لام
 ئایا جووله که کان پابه ند بوون؟! خوی په روه ردگار ده فه رموی: ﴿ **ثُمَّ تَوَلَّيْتُمُ**
إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴾، به لام دوایی پشتتان هه لکرد جگه
 له که میکتان و لاملتان له و په یمانه کردو پیوه ی پابه ند نه بوون.

برگهی نویهه و ده یهه: ﴿ **لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ** ﴾:
 وه (په یمانان لیان وه رگرت) که خوینی خوتان نه ریژن {دیاره مه به سته
 نه وه یه که خوینی یه کتر نه ریژن، به لام چونکه خوینی هه خوشک و
 برایه کی مسولمان، هی نه ویدیکه یه و نازار گه یشتن به و، نازار گه یشتنه به خوی،

بیه و ایضه رموه {، وه خۆتان له مال و حالی خۆتان وهدهرنه نین، تو که خوشک و برای مسولمانی خۆت وهدهری نا، مانای وایه خۆت وهدهریناوه و که نازارت بهو گه یاند، مانای وایه به خۆت گه یاندوه، ﴿ ثُمَّ أَفَرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴾، دوایی دانتان پیداهینا وه ئیوه شایه دیدیتاندا ﴿ ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَخْرُجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ ﴾، که چی ئیوه ئه وه که سانه بوون که خۆتانان دهکوشت، واته: هه ندیکتان هه ندیکتان گوشت و دهستان چوو خوینی یه کتری، وهک له هوی هاتنه خواره وه که ییدا باسما کرد: تیره جووله که کان هاوپه ییمان بوون له گه ل بت په رسته کاند او سه ره نجام یه کتریان دهکوشت بو بهرگریکردن له هاوپه ییمان کانیان و، برایه دینیه کانی خویانیان دهکوشت له سه ره هاوپه ییمان کانیان، ئنجا ئه وه ده بوو به هوی ئه وه ی که یه کتریش ده ربکه ن له مال و حالی خویان! ﴿ تَطَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْآيَاتِ وَالْعُدُوانِ ﴾، هاوکاریتان له دژیان ده کرد، واته: هاوکاریی دوژمنه کانتان ده کرد له سه ره هاودینه کانی خۆتان به گوناوه به ده ستریزی ﴿ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسْرَى تَفَادُوهُمْ ﴾، به لام نه گه ر هاتبانه لاتان به دیلی، ده تانکرینه وه فیدییه و قهره بووتان بو یان ددها ﴿ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ ﴾، له حالیکدا که ده رکردنیشیان هه ر قه دهغه کرابوو لیتان، که چی ده رکردنه که تان ده کردو خویانیانان ده رشتن و هاوکاریی هاوپه ییمانی خۆتانان له دژیان ده کرد، واته: له چوار شتان به شتیکه وه پابه ند ده بوون، ئه ویش ئه وه بوو کاتی که به دیل ده گیران، ده تانکرینه وه فیدییه تان بو یان ددها، بو یه ده فه رموی: ﴿ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ ﴾، ئایا برؤا به هه ندی له کتیبی خوا ده که ن و کوفر به هه ندیکی دیکه ی ده که ن؟! ﴿ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ ﴾، سزای هه رکه سی که له ئیوه که ئه وه ده کات هه ر سه رشوری و زه بوونییه له

ژیانی دنیا دا، وه له رۆژی دوایشدا دهگپردینه وه بو توندترین سزاو ئازار ﴿ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴾، وه بیگومان خوا بیئاگانیه له وهی که دهیکه، له کۆتاییدا دهفه رموی: ﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴾، ئا ئه وانه که سانیکن که ژیا نی دنیا یان به دوارۆژ کریوه، سزاو ئازاریان له سه رسووک ناکرئ و سه ریش ناخرین و، هیچ کهس نیه پشتیوانیان بی، که سیك خوا پشتیوانی نه بی، ده بی کی پشتیوانی بی؟!

چه ند مه سه له یه کی گرنگ

مه سه له یه که م: په یمان وهرگرتنی خوا له بهنده کانی دوو جوړه:

یه که م: په یمانی فیطریی.

دووهم: په یمانی شه رعیی، هه لوه شانده وهی هه ر کام له و په یمانانه ش گه وره ترین گونا هه، خوا ﷺ له قورئاندا باسی هه ردووکیانی کردوه، له چه ند شوین له قورئاندا به مسولمانان ده فه رموی: ﴿ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ ﴾، یادبکه نه وه کاتیک که په یمانان لیوه رگرتن! دیاره ئه وه مه رج نیه که مه به ست ته نیا په یمانی شه رعیی، به لگو زۆربه ی جارن مه به ست پی پی په یمانی فیطرییه و خوا ﷺ هه موو ئینسانیکی وا سروشتانده و خو لقانده و، که خوی خوی بناسی و، به فیطره ت تینووبی بو به ندایه تی خوا، وه تینووبی بو دینداریی، ئا ئه وه به لئین و په یمانیکه و، خوی په روه رگار وه ک به لئین و په یمانیکه ته ماشا کردوه، که له بهنده کانی وهریگرتوه، په یمانی شه رعیش ئه وه یه که له سه ر زمانی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، یا خود له سه ر زمانی جیگرانی پیغه مبه ران و به رپرسان، په یمان له که سیك وهریگریت بو دیندارییکردن، ئه وه ش په یمانی شه رعیه.

مه‌سه‌له‌ی دووم: خوا ﷺ نه‌یفه‌رمووه: (لا تعبدوا إلا الله) بی‌جگه له خوا مه‌په‌رستن! به‌لکو فه‌رموویه‌تی: ده‌فه‌رموی: ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾، جگه له خوا ناپه‌رستن، جا زانایانی ره‌وانبیژی لی‌رده‌دا ده‌لین: خوا تبارک و تعالی به شیوازی لابردن (نه‌فی) هی‌ناویه‌تی نه‌ک نه‌هیشتن (نه‌هی)، چونکه نه‌فی کاریگه‌رت‌ره، واته: ئیوه بنچینه‌و عاده‌ت وایه، نه‌گه‌ر بتانه‌وئ ئیمانداربن، غه‌یری خوا ناپه‌رستن، عاده‌ت و سیفه‌تتان وایه غه‌یری خوا ناپه‌رستن.

مه‌سه‌له‌ی سییهم: نه‌گه‌ر ته‌ماشا بکه‌ین خوا ﷺ له‌و په‌یمان‌ه‌دا ده (۱۰) برپه‌یه‌دا، که له نه‌س‌دا دوازه (۱۲) برپه‌یه وه‌ک پیشتر باس‌مان کرده، ریزه‌ندی مه‌نتیقی ره‌چاو کرده: پیش هه‌موو شتیک خوا په‌رستی داناو، ئنجا دواى نه‌وه چاکه له‌گه‌ل دایک و باب، ئنجا چاکه له‌گه‌ل خزمان، ئنجا چاکه له‌گه‌ل هه‌تیو، که به ته‌ئکید پاش خواپه‌رستی، باب و دایک، له هه‌موو کهس زیاتر هه‌قیان له‌سه‌ر تویه، وه له‌دواى دایک و باب، خزم، وه له دواى خزمان که نه‌و بازنه‌یه ته‌واو ده‌بی، له هه‌موو کهس شایسته‌تر بو چاکه له‌گه‌ل‌داکردن مندالی بی‌بابه (هه‌تیو)، ئنجا دواى خه‌لکی هه‌ژارو نه‌داره، ئنجا دواى قسه‌ی باش له‌گه‌ل خه‌لک‌دا کردنه، هه‌ل‌به‌ته نو‌یژکردن و زه‌کاتدانیس هه‌رده‌چنه نیو خواپه‌رستی یه‌وه، به‌لام نه‌و دوو برپه‌یه به‌جیا هی‌نراون، بو زیاده‌گرنگی پیدان، ئنجا دواى ده‌ست نه‌چوونه خوینی خه‌لک، وه ده‌ست نه‌چوونه مال و سامانی خه‌لک و، وه ده‌رنه‌نایان له مال و حالی خو‌یان.

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م: نه‌وه‌یه که خوا به‌گشتی فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ و نه‌یفه‌رمووه: (وقولوا للمؤمنین حسناً) یان (للیهود حسناً) قسه‌ی باش له‌گه‌ل ئیمانداراندا، له‌گه‌ل مسو‌لماناندا بکه‌ن، یان قسه‌ی باش له‌گه‌ل جووله‌که‌کاندا بکه‌ن، به‌لکو فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾، قسه‌ی باش له‌گه‌ل خه‌لک‌دا بکه‌ن، چونکه تو دیندارییه‌که‌ت ده‌بی مامه‌له‌ی پی

لەگەل ھەموو خەلكىدا بىكەي، نەك تەنيا لەگەل ھاودىنە كاندا بەلكو دىندارىيى و مسولمانەتتى و ئىمان، دەبىت تۆ راست و دروست بىكات لەگەل ھەموو خەلكدا، جوانت بىكات و چاكت بىكات، لەگەل ھەموو كەسدا گىفت و لىفت شىرىن بىكات و لەگەل ھەموو كەسدا پرووت خۇشبى و، ھەلسوكە وتت بەرزو جوان بىت، نەك تەنيا لەگەل خەلكى نىو بازىنەكى دىارىكر اودا، واتە: بە پىچەوانەي رۆژناوايىيە كانەو كە وەختى بانگەشەي مافى مرؤف و ئازادىيى بىرورا دەكەن، تەنيا بۇ خۇيانەو، كە دىنە دەرەوەي بازىنەي ولاتەكەي خۇيان، دەبنە داگىركەرو ئاگرو ئاسن لەگەل خۇيان دىنن، خويىن رىژىي دىنن، بەلاو موسىبەت دىنن، بەلام دروشمە جوان و برىقە دارەكان كە بەرزىان دەكەنەو، مەگەر لەنىو بازىنەي خۇياندا كە ئەویش بە نىوہ چلىيەو وەيە، ئەگەرنا بۇ دەرەوەي خۇيان، پىچەوانەي دروشمە كانى خۇيانىان پىيە، بەلام مسولمان وانىو ئەھلى دىن نابى و ابن، دەبى ئەو چاكىيەي كە ھەيانە، لەگەل ھەموو خەلك دابى و لەگەل ھەموو مرؤفايەتى دابى.

مەسەلەي پىنچەم: كە دەفەر موى: خويىنى خۇتان مەرىژن! ﴿ لا تَسْفِكُون ﴾

دَمَاءَكُمْ، وەك گوتەم: لەبەرئەو وەيە كە ھەركەسى خوشك و براى دىنى تۆيە، تۆ دەبى خويىنى ئەو بەھى خۇت بزانى و، خويىنى خۇشت بەھى ئەو بزانى، وە خوشىي ئەو بە خوشىي خۇت و ناخۇشىي ئەو بە ناخۇشىي خۇت بزانى، وەك پىغەمبەر ﷺ لە فەرموودەيە كدا فەرموويەتى: ﴿لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ﴾ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقَم: (۱۳)، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، واتە: يەككە لە ئىوہ ئىمانى ناھىنى، تاكو ئەوہي بۇخۇي پىي خوشە، بۇ برايەكەشى پىي خوش نەبىت، وە بە پىچەوانەو وەش: ئەوہي بۇخۇت پىت ناخۇشە، دەبى بۇ وىشت پى ناخۇشىي، ئەوجا دەبىيە ئىماندارى كامل و چاك.

مهسه‌له‌ی شه‌شه‌م: خوا په‌روهردگار خوینی به ناهه‌ق رشتنو، خه‌لک له مال و حالی خو دهرکردنی، به‌یه‌که‌وه باسکردوه: ﴿لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ﴾، وه له‌پراستیدا هه‌روایه‌وه خه‌لک دهرکردن له‌سه‌ر مال و حالی، وه‌ک کوشتنی وایه، بوچی؟ چونکه زور که‌س که له‌سه‌ر مال و حالی خو‌ی دهرده‌کری، تووشی ئاوارهی و دهرده‌سه‌ری ده‌بی، یان ده‌مری، یان تووشی قه‌رزداریی و تووشی نه‌خووشیی و تووشی سه‌د به‌لا و گرفتاریی ده‌بی، که نه‌ویش له حه‌قیقه‌تدا جوړیکه له مردنی مه‌عنه‌وی، وه وه‌ک واقع خه‌لک که له‌سه‌رجیی خو هه‌لده‌فه‌نری، تووشی زور گرفت و کی‌شه‌وه به‌لا ده‌بی، که ره‌نگه چی وا له‌به‌ر مردن و مه‌رگدا نه‌بی‌ت و بگره مه‌رگیان له‌به‌ر به ئاوات بخوازی!

مهسه‌له‌ی حه‌وته‌م: که باسی خوین ریژی و خه‌لک دهرکردن له‌سه‌ر مال و حالیان و هاوکاریکردنی دوژمنان، له دژی برای دینی خوین ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾، به گونا‌هو به ده‌ستدریژی، (اِثْم) نه‌وه‌یه که له نیوانی خو‌ت و خوا‌دا ده‌یکه‌ی و خوا پی‌ی ناخو‌شه، (عُدْوَان) یش نه‌وه‌یه که له‌گه‌ل خه‌لک‌دا ده‌یکه‌ی، وه‌ک ده‌ستدریژی و له قورئاندا (اِثْم و عُدْوَان) زور پی‌که‌وه هاتون، وه پی‌چه‌وانه‌که‌شیان (الپر) و (التقوی) ش به‌یه‌که‌وه هاتون! که‌واته: پی‌ویسته له‌نیوانی خو‌مان و خوا‌دا خاوه‌نی: پاریزکاری (تَقْوَى) بین و گوناح (اِثْم) دووربین، وه له نیوان خو‌مان و خه‌لک‌دا خاوه‌نی: چاکه‌کاری (بِر) بین و له ده‌ستدریژی (عُدْوَان) دووربین.

مهسه‌له‌ی هه‌شته‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿أَفْتَوْمُنُونَ بَعْضُ الْكُتَّابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ﴾ نایا بر‌وا به هه‌ندی له کتیبی خوا ده‌که‌ن و کوفر به هه‌ندیکی ده‌که‌ن؟! بو‌مان دهرده‌که‌وی که کوفرکردن به نایه‌تیکی خوا، یان به یاسایه‌کی کتیبی خوا، یان قه‌بوول نه‌کردنی هه‌ندیکی، کوفره‌وه خوا‌ی داد‌گه‌ر به کوفری

لهقه لهم داوه، ئنجا ته ماشا بکهن جووله کهکان چوار شتیان لی داوا کرابوو:
یه کهم: یه کدی نه کوژن.

دووهم: یه کدی دهرنه کهن له سه ر مال و حالی خویمان.

سییه م: هاوکاری دوزمن نه کهن، له دژی یه کدی.

چوارهم: ئه گهر یه کدی یان به دیلی بی، فیدی به بدن و یه کدی بکرنه وه.

جا جووله کهکان لهو چواره ته نیا به یه کیکیانه وه پابه ند بوون و به سییانه وه پابه ند نه بوون! که واته: مسوئمان که سیکه که به هه موو کتییی خواوه و تیگرای بهرنامه ی خواوه پابه ند، نه ک گولبژیری بکات و ئه وه ی که له گهل ئاره زووو بهرژه وه ندییدا ده گونجی، پیوه ی پابه ند بیته! جووله کهکان ئه وه ندی که له گهل بهرژه وه ندییدا ده گونجا، ئه وه بوو که دیله کان بکرنه وه و ئازادیان بکهن، به لام ئه وانی دیکه نا، چونکه بهرژه وه ندییدا وابوو که له گهل هاوپه یمانه کانیان دابن دژی هاودینی خویمان و، بیانکوژن له مال و حالی خویمان و دهریان بنین، هاوکاریان له دژ بکهن، به لی مسوئمان نابیت سه رپشک بی و نابی گولبژیر بکات له نیو یاساکانی شه ریعت و بهرنامه ی خواوا و ده بی به هه موویه وه پابه ند بی.

مه سه له ی نویه م: **خو** ﷻ ده فهرموئ: هه رکه سیک کوفر به هه ندی له کتییی

خو بکات و ئیمان به هه ندیکی بی، له دنیا دا تووشی زه بوونی و سه رشوړی ده بی، جا بو زانیاریتان ئه وه تایبته نیه ته نیا به جووله کهکانه وه، به لگو ئه وه یاسایه کی گشتی خویه و، ئه گهر ته ماشای واقعی مسوئمانان بکهین، ده بینین به کرده وه زه بوونی و سه رشوړیمان به سه رداهاتوه، که له سوئنگه ی ئه وه وه که به شه ریعتی خواوه و به ئایینی خواوه پابه ند نین، به هه ندیکیه وه پابه ندین و به زوریه وه پابه ند نین، ئه و

سزایه ی که خو باسی ده کات: ﴿ **فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي**

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾، ئه و زه بوونی و بی ده سه لاتییه ئه وه تا تووشی ئیمه ش بووه،

وہك چۇن كاتى خۇى تووشى جوولەكەكان بوو بوو ! كەواتە: ئەوہ ياساو سوننەتىكى خوايەو گشتگىرە بۇ ھەموو مرۇفايەتى، نەك تەنيا تايبەت بى بە جوولەكەكانەوہ، ئنجا ديارە سزاي قيامەتیش ھەر ھەيەو لە دوارۇژدا دەگىردىنەوہ بۇ توندترين سزا، خوا پەنامان بدات !

مەسەلەى دەپەم: لىرەدا خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿ اُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيٰوةَ

بِالْآخِرَةِ ﴾، ئەوانە كەسانىكىن ژيانى دنيايان كرىوہ بە دوارۇژ، واتە: ژيانى رۇژى دوايى يان كىردوہ بە كالايەك و داويانەو، لە بەرانبەردا بەرژەوہندىيان وەرگرتوہ، ژيانى دوارۇژيان وەك نرخىك داوہو بەرژەوہندىيى ژيانى دنيايان وەدەست ھىناوہ، وە ھەمىشە كە خەلك لە دىنى خوا لادەدا، لە شەرىعەتى خوا لادەدا، بە ھۆى ئەوہوہىە كە بەرژەوہندىيى دنيا ھەلدەبژىرى، بەسەر رازىكردنى خواو بەسەر بەرنامەو شەرىعەتى خوادا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی حه فده به م

پیناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان که له نایه تی (۸۷ تا کو ۹۱) دهگریته خوی، واته: پینج (۵) نایه ت له سوورتهی (البقرة)، نیوه پروکی نهم نایه تانه بریتیه له خستنه پرووی چهند هه لویستیکی خرابی جووله که کان، وهك به درو زانیی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، وه کوشتنی هه ندیکیان، وه کوفر به کتیبی خوا، پاش نه وهی زانیویانه که خوا ناردوویه تی، (که مه به ست پیی قورئانه)، وه دوا ی نه وهی که پیغه مبه ری کو تاییان ناسیوه، به سیفه ته کانی که له ته و پراتدا هاتوون، وه لاف لیدانیان به وه که ئیمانیان به کتیبی خوا هه یه، نه وه کتیبه که له لای خو یانه، له حالیکدا که کوفریان کردوه به وه کتیبه ی، که خوا له کو تاییدا ناردوویه تی و نه وه کتیبه لای نه وانیش وهك نه سه له که ی به راست دهرانی.

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ بِسْمَا أَسْرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِيًّا أَنْ يُنَزَّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ

عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۱۰﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ، وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱﴾ .

مانای وشه به وشه ی نایه ته کان

((وه بیگومان ئیمه کتیبمان به موساداو به داوی ویدا پیغه مبه رانی دیکه مان ناردن، وه به لگه رۆشنه کانمان به عیسای کوری مه رپه م دان و به گیانی پاکیش پشتگیریمان کرد، جا ئایا (ئه ی جووله که کان شتیکی زۆر ناههفتان نه کرد؟) که هه رکات پیغه مبه ریک شتیکی بو هینان که نه فستان ئاره زووی نه کرد، کو مه ئیکیان تان به درۆزنزانی و کو مه ئیکیان تان کوشتن؟ ﴿۸۷﴾ وه (جووله که کان) گو تیان: دل مان هه گبه یه (بو زانیاری) به لام وانیه، به لکو به هو ی بی بروایانه وه خوا نه فرینی لی کردوون، وه به که می بروا دینن ﴿۸۸﴾ وه کاتیکی کتیبیکیان له لایه ن خوا وه بو هات که ئه وه ی به وانیشه به راستی ده زانی، وه پی شتریش چاره پروانیان ده کردو داوی سه رکه وتنیان ده کرد به سه ر ئه وانهدا که بی پروان، که چی کاتیکی ئه وه پیغه مبه ریان بو هات که ده یانناسی، بروایان پی نه کرد، ده جا نه فره تی خوا له بی پروایان بی ﴿۸۹﴾ خراپترین نرخیش که خو یانیان پی فرۆشت، ئه وه بوو که بروا نه هی نن به وه ی، که خوا ناردوو یه ته خوار، ئه ویش له سو نگی حه سو دییان به وه، که خوا له به خششی خو ی (کتیب) بنی ریته سه ر هه ر کام له به نده کانی که بیه وئ، ئیدی سه ره نجام به تووره یی له سه ر تووره یی گه رانه وه، وه بی پروایان ئازاریکی ریسوا که ریان هه یه ﴿۹۰﴾ وه ئه گه ر پییان بگوتری: ئیمان به وه بی نن که خوا ناردوو یه ته خوار، ده لئین: ته نیا بروا به وه دینین، که بو سه ر خو مان هاتۆته خوارئ، وه به هه موو ئه وه ی دیکه بی پروان، له حالیکدا که حه قه، وه ئه وه ی به وانیشه به راستی ده زانی! بلئ: ئه دی ئه گه ر راسته بروادارن، بو چی پی شتر پیغه مبه رانی خواتان ده کوشت ؟! ﴿۹۱﴾)).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَقَفَّيْنَا): له (قَفَا) هوه هاتوه، یانی: پشته مل، عارهب ده لئین: (وَقَفَّيْتُهُ أَي جَعَلْتُهُ خَلْفَهُ وَأَتْبَعْتُهُ) واته: شتیکم به دوا ی شتیك خست و له دوا یه هوه به رپیم کرد. (الْإِقْتِضَاءُ: إِتِّبَاعُ الْقَضَا)، واته: شوین پی هه لگرتن.

(وَأَيَّدْنَاهُ): له (أَيَّدَ) هوه هاتوه، (الْأَيَّدُ: الْقُوَّةُ الشَّدِيدَةُ)، (أَيَّدْنَاهُ: يَعْنِي قَوَّيْنَاهُ) به هیزمان کرد، پشتگیریمان کرد.

(رُوحِ الْقُدُسِ): (رُوح) واته: گیان، (قُدُس) واته: پاک، که لیردا مه به ست پیی جو برائیله عَلَيْهِ السَّلَام که خوی په روه ردگار له قورئاندا به (الروح الأمين) یش ناوی هیناوه، به (رُوحِ الْقُدُسِ) یش ناوی هیناوه، وهك ده فه رموی: ﴿ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ ... ﴾ (۱۰۲) النحل ، واته: بلئی (رُوحِ الْقُدُسِ) له په روه ردگارته وه ئه م قورئانه ی دابه زاندوه، به هه ق ...

(لَا يَهُودِيٌّ): واته: ئاره زووی لی نه بی (الهُوَيُّ: مَيْلُ النَّفْسِ إِلَى الشَّهْوَةِ)، (هُوَيٌّ) بریتیه له وه که نه فس ئاره زووی شتیك بکات که مه یلی لییه، ئنجا بوچی ئاره زوو ناوناوه (هُوَيٌّ)؟ ده لئ: (لَأَنَّهُ يَهُوَيُّ بِصَاحِبِهِ فِي الدُّنْيَا إِلَى كُلِّ دَاهِيَةٍ، وَفِي الْآخِرَةِ إِلَى الْهَآوِيَّةِ)، واته: له به ره وه ی ئاره زوو له دنیا دا ئینسان به ره وه هه ر به لایهك په لکیش دهکات، وه له دواروژیشدا تووشی دۆزه خی دهکات.

(عُلْفٌ): (قِيلَ هُوَ جَمْعُ أَغْلَفٍ مِثْلُ: سَيْفٌ أَغْلَفٌ)، واته: (عُلْفٌ) کوی (أَغْلَافٌ) یانی: شتیك که له کیف دابی، یاخود له تووره که دابی، وهك شمشیر که له کالان دابی، ده شگونجی که (عُلْفٌ) کوی (غِلَافٌ) بی، واته: په رده، که ئه وه دوو واتای هه ن، وهك دوا یی باسی ده که یین، واته دلمان له نیو تووره که دایه و قسه ی تو ی ناگاتی، په رده ی به سه ره وه یه و قسه ی تو ی ناگاتی، یاخود دلمان

تووره که ی عیلم و زانسته و پیوستیمان به و زانسته ی تو نیه، که من به وهی دووهمیان ته فسیرم کردوه.

(لَعْنَهُمُ اللَّهُ): واته: خوا نه فرینی لیگردوون، (اللَّعْنُ: الطَّرْدُ وَالْإِبْعَادُ عَلَى سَبِيلِ السَّخَطِ وَذَلِكَ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى فِي الْآخِرَةِ عُقُوبَةٌ وَفِي الدُّنْيَا انْقِطَاعٌ مِنْ قَبُولِ رَحْمَتِهِ وَتَوْفِيقِهِ)، واته: (لَعْنُ) دهرکردن و دوورخستن وهیه، به شیوهی لی تووره بوون، که نه وهش له دواروژدا سزادانه له لایهن خوی به رزه وه، وه له دنیادا دابرانه له وهرگرتنی به زهیی و هاوکاری خوا.

(يَسْتَفْتِحُونَ): (الِاسْتِفْتَاْحُ، طَلَبُ الْفَتْحِ أَوْ الْفِتْحِ، يَسْتَفْتِحُونَ: يَسْتَنْصِرُونَ اللَّهُ بِبَعَثَةِ مُحَمَّدٍ) واته: (اِسْتِفْتَاْح) داواکردنی یارمه تی و داواکردنی سه رخستن، مه به ست نه وهیه که جووله که کان به هوی ره وانه کرانی موحه ممه د، داوایان ده کرد، خوا سه ریان بجات.

(أَشْتَرُوا بِهِ): واته: پییان ده کری (الأشْتَرَاءُ: كُلُّ مَا يَحْصِلُ بِهِ شَيْءٌ) واته: دواروژیان ده کرده نرخیک وه دنیایان ده کرده کالایه ک دنیایان له به رانبه ردا وه ده ست دهینا، وه دواروژیان له ده ست ده دا.

(بَغْيًا): (البغي: طَلَبُ تَجَاوُزِ الْإِقْتِصَادِ فِيْمَا يُتَحَرَّى) واته: نه سلی وشه ی (البغي) واته: سنوور شکاندن و له سنووری میانجیی دهرچوون له شتییدا که خه فتانی بو ده کری، که له هه ندی شوین به مانای (حَسَد) یان لیکدا وه ته وه، چونکه هه سوودیش بریتیه له سنوور شکاندن و له خه ت دهرچوون.

(فَضْلِهِ): (الزِّيَادَةُ عَنِ الْإِقْتِصَادِ) زیاده له رادده ی میانجیی، یان هه ر جوړه زیاده ک، وه ناواش پیناسه کراوه: (وَكُلُّ عَطِيَّةٍ لَا تَلْزَمُ مَنْ يُعْطِي) هه ر به خششیکه که پیویست نه بیّت به خشه ر بیبه خشی، واته: نه وه که که سیک شتیکت بداتی، که پیویست نه بی له سه ری بتداتی.

(فَبَاءُوا۟): (أَصْلُ الْبَوَاءِ: مُسَاوَاةُ الْأَجْزَاءِ فِي الْمَكَانِ، خِلَافَ النَّبُوِّ الَّذِي هُوَ مَنَافَاةُ الْأَجْزَاءِ)، واته: (بَوَاءٌ) له بنه رهدا به به کسانیی و ته ختبونیی به شه کانی شوینیک ده گوتری، پیچه وانه که هی (نُبُوّه) که به رزی و نزمیی و نایه کسانیی به شه کانی شوینیکه، وشه ی (بَاءٌ)، واته: (رَجَعَ) گه رایه وه، وه (بَاءٌ)، واته: شوینی دیاری کرد، وه ک پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رموی: { (مَنْ كَذَبَ عَلَىٰ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۱۰)، وَمُسْلِمٍ بِرَقْم: (۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۶۵۹)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۳۰)، وَالدَّارِمِيُّ بِرَقْم: (۲۳۵)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۳۱) }، واته: هه ر که سیک به نه نقه ست درو به زمانی منه وه بکات، با شوینی خوئی له دوزه خدا دابنی، که واته: (بَاءٌ)، واته: گه رانه وه بو نه و شوینه ی که بو ی ده گه ریته وه و تیدا نیشته جیبوونی.

(مُهَيِّنٌ): (مُهَيِّنٌ) یش له (هَانَ) وه هاتوه: (هَانَ يَهُونُ: سَهْلٌ، وَالْهَوَانُ: التَّنْذِيلُ) واته: (هَانَ) سووک بوو، (يهون) سووک ده بی، یا خود به مانای ناسان بوو، ناسان ده بی، وه (هَوَانٌ) بریتیه له زه لیلی و زه بوونی.

هو ی هاتنه خواره وه ی نایه ته کان

هو ی هاتنه خواره وه ی نه م رسته قورناییه، که ده فه رموی: ﴿ ... وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴾، { (أَخْرَجَ ابْنُ إِسْحَاقَ، وَأَبْنُ جَرِيرٍ، وَأَبْنُ الْمُنْذِرِ، وَأَبُو نَعِيمٍ، وَالْبَيْهَقِيُّ عَنْ طَرِيقِ عَاصِمِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَشْيَاحٌ مِنَّا قَالُوا: لَمْ يَكُنْ أَحَدٌ مِنَ الْعَرَبِ أَعْلَمَ بِشَأْنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنَّا، لِأَنَّ مَعَنَا الْيَهُودَ وَكَانُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَكُنَّا أَصْحَابَ وَثْنٍ وَكَانُوا إِذَا بَلَغَهُمْ مِنَّا مَا يَكْرَهُونَ، قَالُوا: إِنَّ نَبِيًّا يُبْعَثُ الْآنَ قَدْ أَظْلَمَ زَمَانُهُ نَتَّبِعُهُ فَنَقْتُلُكُمْ مَعَهُ قَتْلَ عَادٍ وَارْمَ، فَلَمَّا بُعِثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ اتبعناه وكفروا به، ففينا والله وفيهم أنزل الله

﴿وَكَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا...﴾ (فتح القدير، ج: (۱)، ص: (۱۵۶))، واته: ئەو هاووله كه به پشت دهچيتهوه سهر ئەنصارىيهكان، دهلى: به ته مه نه كانمان دهيانگوت: هيچ كه سيك له نيمه شاره زاتر نه بوو به كاروبارى پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم، پيش نه وهى بيته مه دينه و پيش نه وهى خوا رهوانى بكا، دهلى: چونكه جووله كه كانمان له نيودا دهزيان و نه وانيش خاوهنى كتىب بوون، وه نيمه بتپهرست بووين، جا كاتى شتيكيان له نيمه ده بينى كه پييان ناخوش ده بوو، هه ره شه يان لى ده كردين و ده يانگوت پيغه مبه ريك ديت، نىستا رپوزگار كه ي نزيك بوته وه، هه ر كاتىك هات نيمه شوينى ده كه وين و وهك چوون عادو نيرم له به ين چوون كاتى خوئى، ناوا له به ينتان ده به ين و له گه ئيدا ده تانكوژين، به لام كاتى پيغه مبه رى خوا صلى الله عليه وسلم رهوانه كرا (ئه نصارىيه كه ده لى): نيمه نيمانمان پيهيئا (واته: خه لگى مه دينه: نه وس و خه زره ج)، به لام جووله كه كان كوفريان پيكرد، جا سويند به خوا له باره ي نيمه و نه وانه وه، خوا ئەم نايه ته ي ناردە خواری.

هه روه ها هه ر له و باره وه ئەو گيرانه وه يه ش هه يه: {كَانَتِ الْعَرَبُ تَمْرُ بِالْيَهُودِ فَيُؤْذَنُهُمْ، وَكَانُوا يَجِدُونَ مُحَمَّدًا فِي التَّوْرَةِ فَيَسْأَلُونَ اللَّهَ أَنْ يَبْعَثَ نَبِيًّا فَيُقَاتِلُونَ مَعَهُ الْعَرَبَ، فَلَمَّا جَاءَ مُحَمَّدٌ صلى الله عليه وسلم كَفَرُوا بِهِ حَسَدًا، وَقَالُوا: إِنَّمَا كَانَتِ الرُّسُلُ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَمَا بَالُ هَذَا مِنْ بَنِي إِسْمَاعِيلَ؟} (فتح القدير، ج (۱)، ص: (۱۵۷)، وأسباب النزول للنيسابوري، ص: (۱۷)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (الدلائل) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ وَابْنِ مَسْعُودٍ وَعَنْ جَمَاعَةٍ مِنَ الصَّحَابَةِ)، واته: عه ره به كان كاتى نازارى جووله كه كانيان ده دا له كاتى به لا دا تيپه ر بوونياندا، نه وانيش ناوو سيفه تى موحه مبه ديان صلى الله عليه وسلم له ته وراتدا ده بينى و داوايان له خوا ده كر دو ده يانگوت: خوايه نه و پيغه مبه رى كو تا يى يه بى، بو نه وهى له خزمه تيدا شه ر بكه ين دزى نه و عه ره به بتپه رستانه، به لام كاتى كه موحه مبه د صلى الله عليه وسلم هات، كوفريان پيكرد، به هوئى حه سو دى يه وه، وه گوتيان: پيغه مبه ران هه ر له وه چه ي نيسرائيل بوون، بوچى ئەم له نه وهى نيسماعيل رهوانه كراوه.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوَا ﷺ چند هه‌ئوئستیکی دیکه‌ی خرابی بابو باپیرانی جووله‌که‌کانی روژگاری پیغه‌مبه‌ری خوا (محمد) ﷺ ده‌خاته‌وه‌ بیریان‌و، ده‌فه‌رموی: ﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ﴾، واته: نایمه‌ کتیبمان به‌ موسادا وه‌ دوا‌ی‌ ئه‌ویش پیغه‌مبه‌رانمان ره‌وانکردن، ﴿ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ﴾، وه‌ به‌لگه‌ ره‌وشنه‌کانمان به‌ عیسی‌ کوری مه‌ریه‌م‌ دان، مو‌عجیزه‌ی زور‌ ناشکراو سه‌رسوره‌ینه‌رمان پیدان، به‌ (روح‌ القدس)‌ یش، که‌ جوپرائیله‌ به‌هیزمان کردو پشتمان گرت، جوپرائیل له‌گه‌ئی بوو یارمه‌تی دده‌ا، ئنجا روو ده‌کاته‌وه‌ جووله‌که‌کان‌و، ده‌فه‌رموی: ﴿ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ ﴾ نایا هه‌ر کاتیک پیغه‌مبه‌ریک‌ هات، شتیکی هیئا که‌ نه‌فستان ئاره‌زووی نه‌کردو له‌گه‌ل ئاره‌زووی ئیوه‌دا نه‌ده‌گونجا، خو‌تان لی به‌ زلگرت له‌ به‌رانبه‌ریدا؟! ﴿ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴾، جا هه‌ندیکتان لی به‌ دروزن زانین‌و هه‌ندیکیشتان لی کوشتن!، واته: هه‌ربه‌وه‌نده‌ تاوانه‌ وازتان نه‌هیئا، که‌ به‌دروزنتان ده‌زانین، به‌لکو کوشتنیشتان، واته: نایا شتیکی زور بیجیتان نه‌کرد، ئه‌ی جووله‌که‌کان که‌ ئه‌وه‌ هه‌ئوئستتان بوو له‌ به‌رانبه‌ر پیغه‌مبه‌رانی خوادا (علیهم‌ الصلاة‌ والسلام)؟! که‌ له‌ نیوانیاندا عیسی‌ کوری مه‌ریه‌مه‌، ئه‌و هه‌موو به‌لگه‌ روون‌و ناشکرایانه‌ی هیئان، که‌چی ئیوه‌ نه‌ک‌ هه‌ر برپواو باوه‌رتان پیی نه‌کرد، به‌لکو پیلانتان لی‌گی‌را که‌ له‌سیداره‌ بدری‌و بکوژری، به‌لام‌ خوا‌ی کاربه‌جی به‌رزی کرده‌وه‌، دوا‌ییش بوختانتان بو‌ کرد گوتتان زوله‌^(۱)، له‌ حالیکدا که‌ خوَا ﷺ به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت عیسی‌ خولقاندبوو، جوپرائیلی نارذبوو روو‌حه‌که‌ی خستبووه‌ به‌رجه‌سته‌ی دایکی، به‌لی بابی نه‌بوو، به‌لام‌ زول نه‌بوو،

(۱) زول: بیژوو، بیژی، که‌سیک‌ دایکی‌ زینای کردب‌و کورشی‌ بابی‌ خو‌ی‌ نه‌بی.

تفسیری قربانی بر زویر پیر درسی حه‌شده‌یه‌م: نایه‌ته‌کانی (۸۷ - ۹۱) ﴿ ۳۱۳ ﴾

وهك جووله‌كه‌كان ده‌يانگوت، به‌لكو هه‌ر له دايكبوونه‌كه‌شى بو‌خو‌ی موعجيزه بوو، ئنجا باسی هه‌لو‌یستیکی دیکه‌یان ده‌کاو ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ﴾، وه گوتیان: دل‌مان هه‌گبه‌و تووره‌که‌ی زانیارییه، واته: دل‌مان پر‌بووه له عیلم و زانست (معرفة) و پی‌ویستییمان به‌هی تو‌نیه، ئه‌ی موحه‌مه‌د!، ئه‌وه مانایه‌کیه‌تی که من ئه‌م مانایه‌م پی‌به‌هیزتره، وه ده‌شگونجی (غُلْف) کو‌ی (غِلاف) بی، واته: دل‌مان په‌رده‌ی به‌سه‌ردا دراوه، یاخود دل‌مان له تووره‌که‌یه‌کدا پی‌چراوه وه هیچ هیدایه‌تی تو‌ی ناگاتی^(۱)! خو‌ای تاکیش ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴾، به‌لكو خوا دووری خستوونه‌وه له ره‌حه‌تی خو‌ی به‌هو‌ی هه‌لو‌یسته کافرانه‌که‌یان‌ه‌وه وه هیدایه‌تیا نادات، بو‌یه به‌که‌می ئیمان دینن، که می‌کیان نه‌بی‌ت ئیمان ناهینن، یاخود ئیمان‌یکی که‌م ئیمان دینن، که ئه‌ویش هی ئه‌وانه‌یانه که تاکوته‌ران، ئنجا باسی هه‌لو‌یستیکی دیکه‌یان ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿ وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ﴾، وه کاتی‌ک کتیب‌یکیان له‌لایه‌ن خواوه بو‌هات، که ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل ئه‌وانیشه‌و به‌وانیشه (که ته‌وراته) به‌راستی ده‌زانی، واته: ئه‌سه‌له‌که‌ی به‌راست ده‌زانی، مانای وایه ئه‌و کتیبه‌ که هاتوه، دزی کتیبه‌که‌ی ئه‌وان نیه، به‌لكو به‌راستی ده‌زانی و پشتگیری ده‌کات، ﴿ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾، وه پی‌شتریش ئه‌وان داوای یارمه‌تیا له خوا ده‌کرد که زانیان بکات به‌سه‌ر کافره‌کان دا، (ده‌یانگوت: خوایه ئه‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌ی کو‌تایی بازووبی‌ تا‌کو ئیمان‌ی پی‌به‌ینن، وه له‌گه‌لی دابین بو‌ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر کافره‌کاندا زالبین، که زولمان لیده‌که‌ن) ﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ ﴾، به‌لام کاتی‌ک ئه‌و که‌سه هات بو‌لایان، که ده‌یاناسی (که موحه‌مه‌ده)، پی‌ی بی‌پروا بوون و بر‌وایان پی‌نه‌کرد، هه‌رچه‌نده چاک چاکیشیان ده‌ناسی، وه‌ک له شوینی دیکه‌دا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ، كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ ... ﴾ (۱۶۱)

(۱) که به پی‌ی ئه‌م مانایه بی، مه‌به‌ستیا گالته پی‌کردن (استه‌زاء) بووه.

تفسیری قوربانی بر زویر پیر دهرسی حه شده به م: ئایه ته کانی (۸۷ - ۹۱) ﴿ ۳۱۴ ﴾

البقرة، واته: ئه وانه ی کتیبمان پیداون موحه ممه دهناسن، وهك چؤن کوره کانی خویان دهناسن. ﴿ فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكُفْرَيْنِ ﴾، دمجانه فرینی خوا له کافران بی، واته: زیاتر دور بکهنه وه له به زهیی و رهمه تی خوا، ﴿ بِسْمَا أَشْتَرُوا بِهِءَ أَنْفُسُهُمْ ﴾، خراپترین شتیک که نه فسی خویانین پی فرؤشت: ﴿ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ﴾، ئه وه بوو که کوفر بکهن به کتیبیک، که خوا ناردوو به ته خواره وه، خراپترین نرخیک که خویانین پی فرؤشت، بریتی بوو له چی؟ بریتی بوو له کوفر، ئنجا بؤچی کافر بوون؟! ﴿ بَعِيًّا أَنْ يُنَزَّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ﴾، هانده ریان کوفر کردنیان به کتیبی خوا، ئه وه بوو که حه سوودی بیان برد به وه که خوا له به خششی خوی بنیریته سهر هر کامیک له بهنده کانی، (که مه به ست موحه ممه ده صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حه سوودی بیان پی برد، دیاره جووله که کان چاوه رپیان ده کرد پیغه مبه ری کوتایی له نیو خویان بی، له به نی ئیسرائیل بی، جا کاتیک له نیو عه ره به کانداهات، حه سوودی بیان پی بردو گوتیان: ئیمانی پی ناهینین ﴿ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ ﴾، ئیدی سهره نجام توورهی له سهر توورهی بیان هاته سهر، یا خود توورهی له سهر توورهی بیان وه ده ست هیئا، وهك چؤن که سیک ده چیت بؤ سه فه ریك و کولیک له کولئ ناوه، واته: که گه رانه وه بؤ لای خوا، به توورهی خوا وه ده گه رینه وه، پیشی خوا لیان توور به وهی ئه وه هموو سهر پیچیانه ی که کردیان، وه دوایی ئه وه شیان هیئایه سهر و سهر باره ش کوفریان کرد به پیغه مبه ری کوتایی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ﴿ وَاللَّكْفَرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴾، وه بؤ بیبروایان نازاریکی ریسوا که ره هیه، ئنجا له کوتاییدا هه لویستیکی دیکه یان باس ده کاتو، ده فه رموی: ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا ﴾، وه ئه گه ر پیان بگوتری: ئیمان به وه بیئن که خوا ناردوو به ته خوار (که قورئانه) ده لئین: ئیمه به س ئیمان دئین به وهی که بؤ سهر خؤمان دابه زیوه، جا باشه خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کتیبیک بؤ سهر ئیوه ناردوه ئیمانان پیه ئناوه، ئه وه زور

باشە، بەلام مادام هەر خوا کتیب بۆ سەر عیسا ﷺ بنیڤی، دەبی ئیمان بهویش بینن، که ئیمانیاں بهویش نههیناوه، وه ئەگەر کتیب بۆ سەر (موحه ممه د) یش ﷺ بنیڤی، وه بۆ سەر هەر کام له پیغه مبه رانی دیکه بنیڤی، تو مادام بهراستی خوا به پهروهردگاری خۆت بزانی، هەر کتیبیک بنیڤی، دهبی ئیمانیاں پی بینی، نهک دهمارگیر (متعصب) بی و تهنیا بهو کتیبه ئیمان بینی که بۆ سهرخۆت پهوانه کراوه، مادام هه مووی له خواوهیه، دهبی رپزت بۆ هه مووی هه بی، ئنجا دهفه رموی: ﴿ وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ. وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ﴾، هەر چه نده ئیددیعا ئیمان دهکهن بهودی که بۆ سهرخۆیاں هاتوه، مادام کوفر دهکهن بهودی دیکه که له پاش وی هاتوه له حالیکدا که هه قیشه وه ئهودی بهوانیشه بهراستی دهزانی، مانای وایه ئیمانیاں به کتیبه کهی خۆشیاں هه لده وه شیته وه، بۆچی؟ چونکه هەر کتیبه کهی خۆیاں دهلی: دهبی ئیمان بینن به هه موو کتیبه کانی خوا، وه ئیمان بینن بهو کتیبه ی که بۆ پیغه مبه ری کۆتایی دیت ﷺ، ئنجا له کۆتاییدا خوی په نهانزان خالیکی ره شی میژووی خۆیاںیاں دهخاته بهرچاویان، که به لگه یه له سه ر ئهودی ئیمانیه کهیاں هەر له دوی مووساوه که تووشی لادان و غه له ت بوون، ئیمانیاکی راست و تهواو نیه، چونکه دهفه رموی: ﴿ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾، پییاں بلئ: ئه دی بۆچی پیشتەر پیغه مبه رانی خواتان دهکوشت ئەگەر بروادارن؟ هه لبه ته ئه وانی سه رده می پیغه مبه ر ﷺ نهیا نکوشتوون و ئه وانه ی پیشی کوشتوو یا ن، به لام خوی دادگه ر بۆیه پالی داوه ته لای ئه وانیش، چونکه ئه وان له ری ئه و بابو باپیرانه یاں لایان نه داوه و هەر پییا نه وه پابه ند نه بوون، بۆیه ده بنه شه ریک له کرده و کانیاندا، ئه وه مانایه ک، مانایه کی دی: ئه وانه ی سه رده می پیغه مبه ریش ﷺ هه میشه خه ریکی نه خشه و پیلان بوون، که پیغه مبه ری کۆتایی ﷺ بکوژن، که واته: وه ک کوشتیبیتیاں وایه، چونکه چه ند جاریک پیلان و فیلیان بۆ دانا: ژه هریان بۆ له خواردن کرد، وه ویستیاں به رداشیکی به سه ردا بدن، به لام خوی بالاده ست پاراستی و نه یه یشت نه خشه و پیلانه کهیاں سه ربگری، بۆیه به پیی نیه ته که ی خۆیاں گونا هه کهیاں له سه ر تو مار کراوه.

چەند مەسەلە یەکی گەرنگ

مەسەلە یەكەم: كە دەفەر موئ: ﴿ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ﴾ له سوورەتی (المؤمنون) دا دەفەر موئ: ﴿ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رَسُولَنَا تَتْرًا ... ﴾ (۴۴) ، واتە: پەیتا پەیتا پیغە مەبەرائی خۆمانمان نارد، وە لە سوورەتی (فاطر) دا دەفەر موئ: ﴿ ... وَإِنْ مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴾ (۲۴) ، واتە: هیچ کۆمە ئێک نەبوو، هیچ کۆمە ئێگایەکی بە شەر نەبوو مەگەر ترسینەر و وریاکەر و دەبەسەکی تێدا رەوانە کراو، بۆ ئەوێ خەلک بەلگە و بیانووی نەبێ لەسەر خوا.

مەسەلە ی دووهم: ﴿ رُوحُ الْقُدُسِ ﴾ ، واتە: گیانی پاک، کە مەبەست پێی جبریلە عليه السلام، هەلبەتە نەصرانی یەکان لە ئینجیلەکانی خۆیاندا وشە **﴿ رُوحُ الْقُدُسِ ﴾** ، بەکار دەهێنن وەک یەکی لەسێ (ئوقنوم) هەکان ئەوان دەلێن: عیسا، خوا، (رُوحُ الْقُدُسِ) سێ ئوقنومەکان (الأقنيم الثلاثة)، واتە: سێ توخم پیکهینەرن و بە هەرسێکیان یەك شت پیکهینن، کە یەك شتیشە و سێ شتیشە ! دەجا وەرە کێ سەری لێ دەردەچێ ؟ سێ شت ببێ بە یەك شت !! دیارە نەصرانی یەکان بۆخۆیان دەلێن: ئەمە لەبەر ئەوەیە ئیمان هێندە قوولە ئینسان سەری لێ دەرنەچێ ! بەلام لەراستیدا وانیه، بەلکو خۆی لەخۆیدا شتیکی بێ بناغە و ئەفسانە یە، لەگەڵ عەقلدا تیکە دەگیرێ، بەلێ جاری وایە هەیه عەقل سەری لە هەندێ راستییەکانی دین دەرنەچێ، بەلام هەرگیز لەگەڵ عەقل تیکە ناگیرێ، بۆ وینە: هەردوو سیفەتی هەر بوویتی (أزلیة) و هەر ماویتی (أبدیة) ی خوا، لە عەقلدا جییان نابیتەووە بۆی (استعاب) ناکرین، بەلام لەهەمان کاتدا لەگەڵی تیکە ناگیرێ و دژ ناوەستن، لێرەشەو، زانیانی ئیسلام گوتووینانە: (قَدْ يَأْتِي الدِّينُ بِمَحَارَاتِ الْعُقُولِ، وَلَكِنْ لَا يَأْتِي بِمَحَالَاتِ الْعُقُولِ)، واتە: ئایین جاری وایە شتی وایە دینی کە عەقلەکان سەراسیمە دەکات و

تفسیری قوربانی به رزویه پیر دەرسی حەشده بهەم : ئایەتە کانی (۸۷ - ۹۱) ﴿ ۳۱۷ ﴾

تووشی سەرسورمان دەکات، بەلام شتی وا نایەنی که لەگەڵ عەقلەکان تیکبگیری و بە مەحالی بزانی.

مەسەلە ی سێهەم: که خوی پەرودەرگار (خۆ بەزگەری) و (ئارەزوو بازی) بەیەکەوه باسکردوونە، وەک دەفەر موی: ﴿ **أَفْکَلَمَّا جَاءَکُمْ رَسُولٌ مِّمَّا لَا تُهْوَىٰ** **أَنفُسُکُمْ أَتَّکَبَرْتُمْ** ﴾، ئەوەی لیوەر دەگیری که خۆ بەزگەران بەزوری لە بەرانبەر شتی کدا خۆ بەزل دەگرن، که دژی ئارەزوویانە، ئەگەرنا شتی که لەگەڵ ئارەزوویان، دەگونجی بۆی دەبنە کۆیلە و خزمەتکار و ژێردەست، بەلام دژی هەر شتی که لەگەڵ ئارەزووکانیاندا تیکبگیری، با ئەو شتە زۆر بەرزو چاک و پاکیش بی.

مەسەلە ی چوارەم: خوا ﷻ کوشتی پیغەمبەران لەگەڵ بەدرۆ زانیی پیغەمبەراندا، بەیەکەوه باسکردووە، دەفەر موی: ﴿ **فَقَرِیْقًا کَذَبْتُمْ وَفَرِیْقًا نَّقَلْتُمْ** ﴾ هەندیکیان تان بەدرۆ زانی و هەندیکیشیان تان کوشتن، که واتە: دەست چوونە خوی پیغەمبەران، بەئێ گوناھیکی زۆر گەورەیه، بەلام بەدرۆ زانیی پیغەمبەرانیش، دیسان گوناھیکی زۆر گەورەیه.

مەسەلە ی پێنجەم: که گوتوویانە: ﴿ **قُلُوبُنَا غُلْفٌ** ﴾. وەک گوتمان دوو مانای هەن: یەکەم: دلی ئیمە توورە که ی زانیارییە و پێویستییمان بە زانیاری تو نیە، دووهم: دلمان لە توورە که دایە و پێچراوە، وەک لە شوینیکی دی دەفەر موی: ﴿ **وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ ...** ﴾ فصلت، واتە: وه گوتیان دلمان لەنیو کیفان دایە و پێچراوە، لە بەرانبەر ئەوەدا که تو بانگمان بۆی دەکە ی و، ئەو هیدایەتە ی تو ناچیتە دلمان، دەشگونجی ئەمە لە رووی گالتە پیکردنەوه گوتبیتیان.

مەسەلە ی شەشەم: که دەفەر موی: ﴿ **بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ** ﴾، واتە: خوا بە هوی کوفرە که یانەوه نەفرینی لیکردن و دووری خستەوه، کوفر شتی که ئینسان

تەفسىرى قۇربانى بەرزوپىز دەرسى ھەشەدەبەم: ئايەتە كانى (۸۷ - ۹۱) ﴿ ۳۱۸ ﴾

بۇخۇى بەدەستى دېنى، (كفر) یش له (ستر) ەو ھاتو، يانى: داپۇشین و (كافر) يانى: داپۇشەر، و ە كافر بۇیە پىی دەگوترى: (كافر) چونكە ئەو ھەقىقەتە ئیمانیهى خواى پەرورەدگار له فیطرەتیدا دایناو، دەیشاریتەو، ئنجا دواى ئەو ەى كه ئەو بۇ خۇى له خوا دوور دەكەویتەو، خوا زیاترى دوور دەخاتەو، وەك چۆن كەسپك كه له خوا نزیك دەبیتەو، خوا زیاتر لیى نزیك دەبیتەو ەو خوا زولم له كەس ناكات.

مەسەلەى ھەوتەم: كه دەفەرموی: ﴿ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ﴾، ئەو ەى كه لەگەل ئەوانەو بەوانە بەراستی دەزانى، واتە: ئەسلى تەوورات بەراست دەزانى، ئەك ئەو تەووراتەى ئیستا كه دەستكارىی كراو ەو گۆرراو، قورئان ئەو بەراست نازانى، ھەلبەتە تەوورات ئیستاش شتى وای تیدا ھەیە كه دژى قورئان نیو، دیارە ئەو ەى كه لەگەل قورئاندا دەگونجى، قورئان ئەو بەراست دەزانى، بەلام ئەو ەى كه گۆرراو دەستكارىی كراو، قورئان ئەو بەراست نازانى.

مەسەلەى ھەشتەم: كه دەفەرموی: ﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ ﴾، تەماشا دەكەى جوولەكەكان زۆر ەودال و تامەزرۆ بوون تاكو پیغەمبەرى كۆتایی بی، كه چى كه ھاتو دژایەتییان كردو، زۆرجار خەلك وایە ئیددیعیای مسولمانەتیی دەكات و ئیددیعیای دیندارىی دەكات، دواىی كه ھەقىقەتییكى دینی بۇ روون دەكەیهو، كه لەگەل كلتورو كەلەپوور (موروثات) ی پىشىی تىكدەگیرى، لەگەل بەرژەو ەندیی و لەگەل ھەواو ئارەزووی تىكدەگیرى، تەماشا دەكەى دژى رادەو ەستى! كەواتە: ھەر له ئەسلدا راستى نەكردو ە ەودالى ھەق و تامەزرۆى دۆزینەو ەى ھەق نەبوو.

مەسەلەى نۆبەم: كه دەفەرموی: ﴿ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ ﴾، توورپىی لەسەر توورپىی یان ھەلگرتەو ەو بردو، ئەو پىچەوانەى: ﴿... تُوْرٌ عَلَىٰ تُوْرٍ...﴾ (۳۵) النور، ئینسان ئەگەر بەرەو خوا ھەنگاو بنى، خواى بە بەزەىی رۇشنایى لەسەر رۇشنایى پیدەبەخشى، بەلام كاتى پشت له خوا دەكات، خواى دادگەر

تەفسىرى قۇربانى بەرزو پىر دەرسى ھەشەدەبەم: ئايەتە كانى (۸۷ - ۹۱) ﴿ ۳۱۹ ﴾

رۇژ بە رۇژ زياتر لىي توورە دەبىت، ھەتا زياتر ھەلۋىستىكى خراب دەنۋىنى،
زياتر خوا لىي توورە دەبىت.

مەسەلەى دەبەم؛ كە دەفەرموى: ﴿ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا ﴾، ئەو زۇر
لەنىو مسولماناندا ھەيە، ھەندى كەس دەمارگىرىي (تَعْصَبُ) ى ھەيە بۇ شتىك،
بۇ كىتەبىك، بۇ زانايەك، بۇ مەزەبىك، بۇ بۇچوونىك، تەنيا ئەو بەراست و
ھەق دەزانى، نەخىر دەبى ئەو ى كە نىراوى خوا ﴿ مَا أُنزِلَ اللَّهُ ﴾ يە
ھەموى قەبوول بەكى، ئەگەرنا ئەو ەك خوا دەفەرموى: ﴿ ... كُلُّ حِزْبٍ بِمَا
لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿ ۳۲ ﴾ الروم، ى بەسەردا دەچەسپى، ە لەراستىيدا ھەركەس
باش لە بەرنامەى خوا تىگەشتىبى و چاك لە زانيارىيدا رۇچووبى، لايەنگىرى
بۇ ھەموو دىنى خواى پەروەردگار ھەيە، نەك تەنيا بۇ مەزەبىك و زانايەك و
ئىجتىھادىك، تەنيا ئەو بەدىن بزانى و ئەويدىكە لە دەرەوى بازنە دابنى !

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی بیست و جهوتهم

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان پینج نایهت دهگریته خوی، له نایهتی (۱۳۰ تا کو ۱۳۴)، له م پینج نایهته بهپیزهدا خوا ﷺ باسی نه وه مان بو دهکات که مه گهر که سیك نه فام بیت وه خوی گیل کردبی، نه گهرنا هیچ که سیك له رپبازو له نایینی ئیپراهیم ﷺ لانا دات که خوا ﷺ له دنیاو له دواروژدا هه ئیپزاردوه، وه کاتیك که پیی فهرمووه: گهردن که چه! یه کسه ر گهر دنکه چیی خوی بو خوی پهر وهر دگار دهر برپوه، وه پاشان نه و رپبازو نایینهی که ئیپراهیم له سه ری بووه، هه م ئیپراهیم و هه م یه عقووب، کورو نه وه و وه چهی خویان پی وه سیهت کردوه که له سه ری بن، به تایبهت یه عقووب که له کاتی سه ره مه رگدا ناموژگاریی کوره کانی خوی دهکات، که ته نیا خوا ﷺ بیه رستن، وه له کو تاییدا خوی پهر وهر دگار ده فهر موی: نه و کو مه له واته پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) و شوینکه و تو وه کانیان و نه یاره کانیان نه وانهی که باس ده کرین، که سانیکن تیپه ر بوون و گوزه راون، که دیاره نه وان له کرده وهی خویان به رپر سیارن، ههروهک چون ئیوهش نهی مسوئمانان! له کرده وهی خو تان به رپر سیارن.

﴿ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مِنْ سَفِهَةِ نَفْسِهِ، وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴾ (۱۳۰) إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۳۱﴾ وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَنْبِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۲﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ ءَابَاؤُنَا وَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُنَا وَجِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۳﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۴﴾

مانای وشە بە وشەى ئايەتەکان

((وہ ئایا کیٰ لہ ئایینی ئیبراھیم رازی نابیت، مہگەر بابایەك خۆی نہفام کردبى؟ وہ بیگومان ئیمہ لہ دنیادا ھەئمانبژاردوہ، وہ لہ دوارپۆژیشدا لہ چاکانہ ﴿۱۳۰﴾ یادبکەوہ کاتیک پەرورەدگاری پئی فەرموو: (واتە: بە ئیبراھیمی فەرموو) گەردن کەچبە، گوتی: گەردن کەچم بۆ پەرورەدگاری جیھانەکان ﴿۱۳۱﴾ وہ ئیبراھیمو یەعقووبیش رۆلەکانی خۆیانیان پئی راسپاردو گوتیان: رۆلەکانم! بەراستی خوا بەرنامەى بۆ پەسەند کردوون، دەجا بە مسوئمانەتیی نہبئ مەمرن ﴿۱۳۲﴾ یان ئایا ئیوہ لەوئ بوون، کاتئ یەعقووب کاتی مردنی ھات، کە بە رۆلەکانی خۆی گوت: ئایا دوای من چی دەپەرستن؟ گوتیان: پەرستراوی تۆو پەرستراوی بابو باپیرانت، ئیبراھیمو ئیسماعیل و ئیسحاق، یەك پەرستراو ئیمەش بۆى ملکہچین! ﴿۱۳۳﴾ جا ئەوہ کۆمەئیکە رابردوہ، ھەرچی بەرھەمی ھینابئ ھى خۆیەتی، وہ ئیوہش ھەرچی بەرھەمی بئین ھى خۆتانەو، لەبارەى ئەوہوہ کە کردوویانە، پرسیارتان لئ ناکرئ ﴿۱۳۴﴾)).

شیکردنەوہى ھەندیك لہ وشەکان

(رَغْبَةٌ): (أَصْلُ الرِّغْبَةِ: السَّعَةُ فِي الشَّيْءِ، يُقَالُ رَغِبَ الشَّيْءُ: اتَّسَعَ)، واتە: ئەسلى (الرَّغْبَةُ) لہ فراوانیى لہ شتىکدا ھاتوہ، کە دەگوترئ (رَغِبْتُ فِي الشَّيْءِ)، واتە: ئەو شتەم پئخۆشبوو زۆر بە فراوانیى ئارەزووم لئى بووہ، وەك دەگوترئ: (رَغِبَ الشَّيْءُ)، واتە: ئەو شتە فراوان بوو، وہ دەگوترئ (رَغِبْتُ فِيهِ) واتە: ئارەزووم بۆى چوو بەلام ئەگەر بگوترئ، (رَغِبْتُ عَنْهُ)، واتە: ئارەزووم بۆى نہچوو.

(سَفَهَ نَفْسَهُ): (السَّفَهُ: خَفَاةٌ فِي الْبَدَنِ وَاسْتَعْمَلَ فِي خَفَاةِ النَّفْسِ لِنُقْصَانِ الْعَقْلِ) واتە: (خَفَاةٌ) سووکییە لہ جەستەدا، وہ بەکارھینراوہ بۆ عەقل

سووکیی یانی: گیلی و نه فامیی، که واته (سَفِهَ نَفْسَهُ)، واته: عه قلی خوئی سووک کرد، یان خوئی عه قل سووک کرد، یان خوئی گیل کرد.
(أَصْطَفَيْنَاهُ): واته: هه لمانبژاردوه، (أَصْلُ الصَّفَاءِ: خُلُوصُ الشَّيْءِ مِنَ الشُّبُوبِ)، (الصَّفَاءُ) ئه وه به شتیک له خلته و له جسمیکی نامۆ که له گه لی تیکه ل بووه لی جیابکریته وه، (والاصطفاء: تناولُ صَفْوِ الشَّيْءِ) (اصطفاء) بریتیه له وهی که پوخته ی شتیک هه لگری، ههروهک: (الإختیار: تناولُ خَيْرِهِ)، (الإختیار)، واته: چاکه که ی هه لبریزی.

(وَوَصَّى بِهَا): وه خوینراویشه ته وه به: (وَأَوْصَى بِهِ) واته: وه سیه تی بو کرد، جا ئایا وه سیه ت جییه؟ (الْوَصِيَّةُ: التَّقَدُّمُ إِلَى الْغَيْرِ بِمَا يَعْمَلُ بِهِ مُقْتَرِنًا بِوَعظِ) (الْوَصِيَّةُ): بریتیه له وهی تو به شیوه ی نامۆزگاریی به که سیک بلیی وابکه و وامه که، له ئه سلدا له وه وه هاتوه، (أَرْضٌ وَاصِيَّةٌ: مُتَّصِلَةٌ النَّبَاتِ)، واته: به رده وام سه وزایی و رووه کی لی بروی.

(شُهَدَاءَ): (الشُّهُودُ وَالشَّهَادَةُ: الْحُضُورُ مَعَ الْمُشَاهِدَةِ، إِمَّا بِالْبَصَرِ، أَوْ بِالْبَصِيرَةِ)، واته: (شَهِدَ) به مانای (حَضَرَ) دیت، واته: ئاماده بوو، وه به مانای (شَهِدَ عَلَيْهِ) واته: شایه دیی له سه ردا، که واته (شُهِدَ)، واته: ئاماده بووان، یاخود ئه وانهی که شایه دییان داوه، (شُهِدَ) یش بریتیه له ئاماده بوون له گه ل بینیندا، یان به چاو بیینی، یان به عه قل و به هوش ناگات لییی.

(أُمَّةً): (الْأُمَّةُ: كُلُّ جَمَاعَةٍ يَجْمَعُهُمْ أَمْرٌ مَا إِمَّا دِينٌ وَاحِدٌ، أَوْ زَمَانٌ وَاحِدٌ، أَوْ مَكَانٌ وَاحِدٌ)، واته: (أُمَّةٌ) هه ر کۆمه له خه لکیکه که کاریک کۆیان بکاته وه، یان یه ک دین کۆیان بکاته وه، یاخود له کاتیگدا، یان له شوینیگدا کۆبینه وه بو مه به ستی.

(خَلَّتْ): ده لی: (خَلَّ الزَّمَانُ: أَي مَضَى وَذَهَبَ)، واته: کاته که تیپه ری.

(كَسَبَتْ): (الْكَسْبُ: مَا يَتَحَرَّاهُ الْإِنْسَانُ مِمَّا فِيهِ اجْتِلَابٌ نَفْعٍ، وَتَحْصِيلُ حَظٍّ، كَكَسْبِ الْمَالِ) واته: (كَسَبَ) بریتیه له و شته ی که ئینسان مشووری لی

بخوات و پدیدای بکات، تاکو سوودیکی پیوه وده‌ست بیئی، یاخود تییدا به
 ئاواتیك بگات، وهك (مال وده‌سته‌یینان)، (كَسَبَ) واته: وده‌ستی هیئا،
 به‌رهمی هیئا.

هوی هاتنه خواره‌وهی نایه‌ته‌کان

هوی هاتنه خواره‌وهی نهو رسته قورناییه‌ی که ده‌فه‌رموی: ﴿ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ اِذْ
 حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ اِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ
 ءَاَبَائِكَ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِیْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَاَحَدًا وَاَنْحَنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴾، { (قَالَ ابْنُ
 عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا) نَزَلَتْ فِي الْيَهُودِ حَيْثُ قَالُوا لِلنَّبِيِّ ﷺ اَلَسْتَ تَعْلَمُ
 اَنَّ يَعْقُوبَ يَوْمَ مَاتَ اَوْصَى بِنِيهِ بِالْيَهُودِيَّةِ؟) (أسباب النزول لئنیسابوری)، واته:
 عه‌بدوئلای کوری عه‌بباس خوا لییان رازی بی، ده‌ئی: دهر باره‌ی جووله‌که‌کان
 هاتوته‌خواری هاتنه خرمه‌ت پیغه‌مبهر ﷺ گوتیان: نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ تو
 نازانی که یه‌عقوب له‌کاتی سه‌رمه‌رگدا ناموژگاریی روئه‌و نه‌وه‌کانی خو‌ی
 کردوه، که ههر له‌سه‌ر جووایه‌تی بمیننه‌وه؟! خواش ﷺ به‌درؤی خسته‌نه‌وه، وهك
 دوایی له‌مانای گشتی نایه‌ته‌کان باسی ده‌که‌ین.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوا ﷺ له‌نایه‌ته‌کانی پیشوودا وهك له‌درسی پیشوودا باسما‌ن کرد، باسی
 ئیبراهیمی کرد ﷺ که چون خوا تاقی کردوته‌وهو له‌هموو تاقیکردنه‌وه‌کانی
 خوا دهر‌چووهو، شایسته‌ی نه‌وه بووه که بیکاته پیشه‌واو سه‌رمه‌شق بو نه‌وه
 دینداریی و به‌ندایه‌تی فی‌ری خه‌لکی بکات، وه پاشان که چون که‌عبه‌ی مالی خوای
 بینا کرد، کاتی خوای په‌روه‌رگار پیی فه‌رموو: (که‌عبه) بینا بکه‌و، له‌گه‌ل
 ئیسماعیلی کورپیدا دروستی کردو، پاشان چه‌ند پارانه‌وه‌یه‌کیان کرد، جا دوای
 نه‌وه خوا وهك داکوکیی کردن له‌سه‌ر راست و دروستی ئیبراهیم که پیغه‌مبهری

خاتهم لهسه ریهتی فهرمووی: ﴿ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ ﴾، کی ئارهزوومهند نابیت بو شوینکهوتنی ئایین و رپبازی ئیبراهیم، مهگهر کهسیک که خوئی نهفام کردبی و خوئی عهقل سووک کردبی، یان خوئی گیل کردبی، یاخود خوئی فهوتاندبی، چونکه ههندیك دهلین: ﴿ سَفِهَ نَفْسَهُ ﴾ (آی: أَهْلَكَهَا) خوئی فهوتاندبی، ﴿ وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴾، بیگومان ئیمه له دنیادا وهك گولبزیړیک ههئمانبژاردوه له دوارپوژیشدا له چاکانه، واته: له دوارپوژیشدا لهو پلهوپایه بهرزه دایه، که خوا ﷺ ته نیا بو بهنده چاکهکانی ته رخان کرده، لیهدا خوا ﷺ به پلهی یهکهم جوولهکهکان و نهصرانیی یهکان و خاوهن کتیبهکان دهدوینی، وه دواى ئهوانیش هاوبهش بو خوا دانه رکان، که: ئیوه لافی ئهوه لیهدهن به دواى ئیبراهیم کهوتون، چونکه بو زانیاریتان ههمو خاوهن کتیبهکان و ههمو خاوهن بهرنامه ئاسمانییهکان شانازی بهوهوه دهکن که خویان به شوین کهوتووی ئیبراهیم دهمانن، وه ئیبراهیم ﷺ خالی هاوبهشی نیوان ههمو خاوهن کتیب و خاوهن بهرنامه ئاسمانییهکانه، جا خوا ﷺ دهفه رموی: مهگهر کهسیک خوئی عهقل سووک کردبی و خوئی گیل کردبی، ئهگه رنا چون به دواى رپبازو دینی ئیبراهیم ناکهوی ﷺ، که خواى پهروه ردگار له دنیا و له دوارپوژدا ههئیبژاردوه، بهلام ئهی جوولهکهکان ! ئهوه تا ئیوه جوولهکایه تییتان گرتوه و بهرینادن، وه ئهی نهصرانیی یهکان ! ئیوه نهصرانییه تتان گرتوه و بهرینادن، وه ئهی هاوبهش بو خوا دانه رکان ! ئیوهش هه ر لهسه ر شیرک و بتپه رستین و وازی لی ناهینن، بهلام ئهوهی بهراستی به دواى ئیبراهیم دهکهوی و رپبازو بهرنامهی ئیبراهیمی گرتوته پیش، موحه ممه د ﷺ و شوینکهوتووانی ئهون، ئیوهش ئهگهر دهتانهوی به نهفام و گیل لهقه لهم نهدرین، ئهوه لهگه ل پیغه مبهری کوئی و ئهوانه ی لهگه لیدان به رپبازی ئیبراهیمدا برپون، ئنجا خوا ﷺ هه لوئیستیکی ئیبراهیم دهگیریته وه، دهفه رموی: ﴿ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْتُ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾، کاتیک پهروه ردگاری پیی فهرموو: گهر دن که چبه ! گوتی: گهر دنکه چ بووم بو پهروه ردگاری جیهانه کان.

لیره دا خوا ﷺ به شیوهیه کی گشتی باسی نهوه دهکات که ئیبراهیم ﷺ کاتی
 خوا پیی فهرموو: گهر دنکه چ و ملکه چبه! یه کسه ر گوتوو یه تی: نهوه گهر دن
 که چم، واته: تو نه گهر ته ماشای ژیانی ئیبراهیم ﷺ بکه ی و ته ماشای
 هه لو یسته کانی بکه ی، جگه له مسو لمانه تی و گهر دنکه چیی و ملکه چیی بو خوا،
 شتیکی دیکه ی تی دا نابینی و، نهوه ی که فهرموو یه تی، به حه قیقه ت له میانه ی
 هه لو یسته کانیدا به رجه سته ی کرده، چونکه زور که س ده لی: مسو لمانم و بو خوا
 ملکه چم، به لام کرده وه که ی قسه که ی هه لده وه شینی ته وه، به لام ئیبراهیم ﷺ
 کاتی گوتوو یه تی: بو خوا گهر دنکه چم، کاتی که ته ماشای ژیانه که ی ده که ی هه مو و
 هه لو یسته کانی به لگه و شایه دن له سه ر نهوه ی که قسه که ی راسته و هه ر نه وه شه
 مسو لمانه تی به راستی و بو خوا گهر دنکه چبوونی راسته قینه، که تو به کرده وه
 بو خوا گهر دنکه چیی، وه نهوه ی که به قسه ده لی پی به کرده وه ئی سپاتی بکه ی،
 نه که کرده وه کانت پیچه وانه ی قسه کانت بن. ﴿ وَوَصَّي بِهَا اِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ ﴾،
 رانای (بها) بو میلله ت ده چیته وه، واته: ئیبراهیم و یه عقووب وه سیه تی رۆ له و
 نه وه کانی خو یان به گرتنی نه و میلله ته و نه و ئایین و ریبازه کرد، هه لبه ته مه رج
 نیه ﴿ بَنِيهِ ﴾، ته نیا کوران بگری ته وه، به لکو نهوه پیی ده گوتری: (تغلیب
 الذکور علی الإناث) له زمانی عه ر بهیدا کاتی که ئافر ده تان و پیوان پی که وه باس
 ده کرین، وشه یه که به کاردی که هه ردوو کیان ده گری ته وه، به لام به رواله ت زیاتر
 رووی له پیوانه، واته ئیبراهیم رۆ له و نه وه کانی راسپارد وه و یه عقوو بیش، که
 له سه ر نه و دین و ریبازه برۆن، جا ئایا وه سیه ته که یان چۆن بوو؟ ﴿ يٰبَنِيَّ اِنَّ اللَّهَ
 اصْطَفٰى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوْنَنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُوْنَ ﴾، هه ردوو کیان گوتیان: {ئیبراهیم
 وایگوت که بابی ئیسماعیل و ئیسحاقه، وه یه عقوو بیش وایگوت که کوری
 ئیسحاقه و نهوه ی (ئیبراهیم) ه، وه یه عقووب دوا زده کوری بو و ن یوسف و
 بنیامین و ده برای دیکه شیان بو و ن، یوسف و بنیامین له دایکی که بوون، نهوانی
 دیکه ش له دایکیکی دیکه بوون، هه ر کام له ئیبراهیم و له یه عقووب گوتیان {
 ﴿ يٰبَنِيَّ اِنَّ اللَّهَ اصْطَفٰى لَكُمْ الدِّينَ ﴾، نه ی رۆ له کانم! خوا بهر نامه یه کی بو

هه‌لبژاردوون به‌نامه‌یه‌کی بو په‌سه‌ند کردوون، که بریتیه له‌چی؟ ﴿ **فَلَا تَمُوتَنَّ** **إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ** ﴾، به مسولمانه‌تیی نه‌بی مه‌رن، واته: با ژیان‌تان هه‌مووی ئیسلامه‌تیی بی بو خوا، تا‌کو مردنه‌که‌شتان له‌سه‌ر ئیسلام بی، چونکه ئینسان له‌سه‌ر چ بژی له‌سه‌ر نه‌وه‌ش دهری، جا که لی‌رده‌دا ده‌فه‌رموی: به مسولمانه‌تیی نه‌بی مه‌رن، دیاره مروّف له‌کاتی مردندا ئیراده‌و ئیختیاری نیه، به‌لام هه‌رکه‌س به مسولمانه‌تیی ژیا، به مسولمانه‌تیی دهری و ئینسان له‌سه‌ر چ بژی له‌سه‌ر نه‌وه‌ش دهری، که‌واته: نه‌وه ئاموژگارییه به‌وه که ئیوه به مسولمانه‌تیی بژین و هه‌میشه گه‌ردنکه‌چ بن بو خوا، بو نه‌وه‌ی هه‌رکات مه‌رگو و مردنتان گه‌یشته‌سه‌ر، له‌سه‌ر نه‌وه بمرن که له‌سه‌ری ژیاون، که ئیسلام و گه‌ردن که‌چییه بو خوا، پابه‌ندبوونه به شه‌ریعه‌تی خوی په‌روه‌ر دگارده‌وه، ئنجا خوی بی وینه ﷺ روو له جووله‌که‌کان ده‌کات ﴿وهك﴾ له هوی هاتنه‌خواره‌وه‌که‌ی باس‌مان کرد، که لافی نه‌وه‌یان لی‌ده‌دا که کاتی خوی یه‌عقوب - سه‌لامی خوی له‌سه‌ری - له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا وه‌سیه‌تی کردوه بو نه‌وه‌کانی که به‌دوای یه‌هودییه‌ت بکه‌ون، ئیدی خوا ﷺ به‌درویان ده‌خاته‌وه‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿ **أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ** ﴾، یان ئایا ئیوه له‌وی بوون نه‌ی نه‌وه جووله‌کانه‌ی روژگاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ، یان هی ئیستاش، نه‌گه‌ر هه‌مان ئیددیعیان هه‌بی‌ت، ئایا نه‌وه‌ کاته که یه‌عقوب له‌ حاله‌تی سه‌ره‌مه‌رگ دابوو، ئیوه له‌لای بوون؟ واته: خو ئیوه له‌وی له‌لای نه‌بوون نه‌دی نه‌وه ئیددیعیان له‌ کوی هینا؟ به‌ئیی نه‌وه ته‌نیا خوی ﷺ که ئاگای له‌و کاتیش بووه، ئاگای له ئیستاش هه‌یه‌وه، نه‌وه هه‌وائتان پی‌ده‌دا، که یه‌عقوب چی گوتوه، ئایا وه‌سیه‌تی یه‌عقوب وهك ئیوه ئیددیعا ده‌که‌ن نه‌وه‌بووه، که گوتوییه‌تی: هه‌ر له‌سه‌ر یه‌هودییه‌ت بمیننه‌وه، یان به پیچه‌وانه‌وه وه‌سیه‌ته‌که‌ی شتیکی دی بووه، که به‌ته‌ئکید شتیکی دیکه بووه، نه‌ویش نه‌وه‌یه که ده‌فه‌رموی: ﴿ **إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي** ﴾، به شیوه‌ی پرسیار له روژه‌کانی پرسی: له دوی من چ شتیکی ده‌په‌رس‌تن؟! ﴿ **قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا** ﴾

وَمَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۴۹۱﴾، (کاتیک یه‌عقوب و نهو پرسیاره ئاراسته‌ی رۆله‌کانی ده‌کات و ده‌فرموی له دوای من چی ده‌پهرستن؟ به‌ته‌مان به‌دوای چ دین و ریبازی بکه‌ون؟) گوتیان: ته‌نیا په‌رستراوی تو ده‌پهرستین نهو په‌رستراوی که تو په‌رستوته، (له) به‌مانای (په‌رستراوه) خوا یه‌کیکه، به‌لام په‌رستراو زۆرن، په‌رستراوی به‌هه‌ق ته‌نیا خواجه، به‌لام په‌رستراوی به‌ناه‌فیش ههن، ههر له هه‌واو ئارزه‌وه‌ه بگره، تا دارو به‌ردو بت و سه‌نه‌م و خرۆکه‌ه و مانگو و نه‌ستیره‌ه و طاغوت و حیزب و ده‌وله‌ت و ههر شتیک به‌و شیویه‌ه مامه‌له‌ی له‌گه‌ل، کرا که به‌رزترین شت و گه‌وره‌ترین شت به‌رپزترین شت بی و له هه‌موو شت زیاتر بوی ملکه‌چ بی و به‌دوای بکه‌وی، نه‌وه په‌رستراوه جا رۆله‌کانی و ده‌لام ده‌ده‌نه‌وه و ده‌لین: ئیمه په‌رستراوی تو ده‌پهرستین و په‌رستراوی باب و باپیرانی تو: ئیبراهیم (که باپیره‌تی) و ئیسماعیل (که مامیه‌تی) و ئیسه‌حاق (که بابیه‌تی) جا ئایا نهو په‌رستراو (له) ه‌ه‌چ‌ه‌ندن؟ ﴿إِلَهًا وَحَدًا﴾، یه‌ک په‌رستراو ﴿وَمَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾، وه ئیمه بو نهو ملکه‌چ و گه‌ردنکه‌چین، که‌واته: نه‌وه وه‌سیه‌تی یه‌عقوب بووه بو کوره‌کانی و کاتیک که پرسیاری لی‌کردوون، ئاوا و ده‌لامیان داوه‌ته‌وه، دیاره نه‌ویش و ده‌لامه‌که‌ی زۆر بی خۆشبووه و نه‌وه دوایین قسه‌ی نیوان یه‌عقوب و رۆله‌کانی بووه، نه‌ی که‌واته: جووله‌که‌کان! ئیوه راست ناکه‌ن که گوایه یه‌عقوب وه‌سیه‌تی بو رۆله‌کانی کردوه: پابه‌ندبن به جووله‌کایه‌تییه‌وه، له کۆتاییدا خوا ده‌فرموی ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ﴾، نه‌وانه کۆمه‌لیک بوون رابردن و تیپه‌رین ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ﴾، ههرچی کردوو یانه‌ه و وه‌ده‌ستیان هی‌ناوه، له کرده‌وی چاک یان خراپ، نه‌وه نه‌وان خاوه‌نی کرده‌وه‌کانی خۆیانن ﴿وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ﴾، وه ئیوه‌ش ههر کرده‌ویه‌ک به‌ده‌ست بینن چاک بی یان خراپ، ئیوه‌ش ده‌بن به خاوه‌نی کرده‌وه‌کانی خۆتان ﴿وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، ئیوه ده‌رباره‌ی کرده‌وه‌کانی نه‌وان که نه‌نجامیان داون لی‌تان ناپرسری‌ته‌وه، ههر وه‌ک نه‌وانیش ده‌رباره‌ی ئیوه پرسیاران لی ناکری، وه‌ک کورده‌واری خۆمان ده‌لی (نان نه‌و نانه نه‌مپۆ له خاوه‌نه) مه‌چن شانازی مه‌که‌ن و خو هه‌لمه‌کی‌شن که ئیمه له‌سه‌ر ریبازی (ئیبراهیم)ین، که

راستىش ناكەن، يان ئىمە نەوۋە وەچەى (ئىسحاق و يەعقوب)ىن، شانازىي بەوانەوۋە مەكەن، چونكە ئەوان كەردەوۋە چاكەكانى خۇيان ھى خۇيانەو ئىوۋەش كەردەوۋەى خراپى خۇتان، ھى خۇتانە، ئازابىن ئىوۋەش كەردەوۋەى باش بىكەن وەك ئەوان، ئەگەرنا كەردەوۋەى چاكى ئەوان دادى ئىوۋە نادات.

چەند مەسەلەيەكى گەنگ

مەسەلەى يەكەم: ئىبراھىم عليه السلام خالى ھاوبەشى نيوان ھەموو خاوەن كەتیبەكانە، وە ھەموو خاوەن بەرنامە ئاسمانىيەكان، لەسەرى يەك دەنگن، بەلام پىغەمبەرانى دىكە (عليهم الصلاة والسلام) مەرج نىە ھەموويان لەسەريان يەك دەنگ بن، ھەلبەتە ئەھلى ئىسلام دان بە ھەموو پىغەمبەراندا دىنن ﴿... لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ...﴾ (البقرة، ۲۸۵) بەلام ئىبراھىم ھىچ كەس را جىايى لەسەرى نەبوو، بۇيە خوا عليه السلام لە قورئاندا زۆر باسى ئىبراھىمى كەردو، وە بەراستى ئىبراھىم لە سەردەمى خۇيدا لەگەل ھەموو ئەوانەى نەياربوون بە بەرنامەو رېبازى خوا، لەگەل ھەموويان تىكگىراو، لەگەل نەمروودا تىكگىراو، كە گوتوويەتى: ﴿... أَنَا أَحْيَى وَأَمِيتٌ...﴾ (البقرة، ۲۵۸) من دەمرىنم و دەژىنەنم، طاغووتىك بوو خۇى بە پەرسىراوى خەلك زانىو، ھەروەھا لەگەل ئەستىرە پەرىستان تىكگىراو، لەگەل خۇر پەرىستان و، لەگەل مانگ پەرىستان و، لەگەل بىپەرىستان، لەگەل ھەموو ئەوانەدا كە غەپرى خويان پەرسىتو و لەگەل ھەموو ئەوانەدا كە بەرپى غەپرى خوادا رۇيشتوون، تىكگىراو، بۇيەش ئىبراھىم عليه السلام شاىستەيى پىشەوايەتى خەلكى بە گشتى ھەبوو، چونكە بەلگەى لەسەر خەلكى رۇژگارى خۇى تەواو كەردو، پاشان ئىبراھىم ھەر لە شوپىنىكدا دانەنىشتو، سەردەتا لە عىراق بوو، پاشان چۆتە شام، ئنجا چۆتە مىسر، دوايى چۆتە حىجاز، يانى ئەو شوپىنانەى كە پىشتەر بەشەرىەتى زۆر لىبوو، دەورى رووبارەكانى نىل و دىجلەو فورات و ئەوانە، ئىبراھىم عليه السلام لەنىو ئەو ھەموو خەلكەدا ژياو و بەلگەى ئايىنى خواى لەسەر تەواو كەردوون .

مەسەلەى دووھم: گەردنكەچىي كاكلەى بەندايەتییە، وەك ئەم رستە قورئانییە دەيگەيەنى: ﴿ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمٌ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾، یادبکەوھە کاتیک پەرورەگاری پئی فەرموو: گەردنكەچبە، گوتی: گەردنكەچم بۆ پەرورەگاری جیھانەکان، گەردنكەچیی بۆ خواى پەرورەدگار كاكلەى بەندايەتى بۆ خواو كاكلەى مسوئمانەتییو كاكلەى ئیمانە بۆچی؟ چونكە ئەگەر ئینسان بەراستی ئیمانی ھەبى، دەبى بەراستی بۆ خوا ملكەچبىو، بەراستی بە دوای پیغەمبەرى خوا بکەوى ﷺ، بۆیش بەدوای پیغەمبەرى خوا دەکەوى، چونكە ئەو پیغەمبەرە ﷺ بەرپی خوادا دەبیاتو بۆ ئەوھى كە ملی پى كەچبكا بۆ خوا ﷻ، ئنجا دیارە ملكەچیی بۆ خوا بەس قسەيەك نیە بەدەم بگوترى، بەلکو كردهوھەكە دەبى لە ژيانى ئینساندا رەنگ بداتەوھە لە سەرچەم بوارەکانى ژيانیدا، چ لەبوارى درووشمەکانداو چ لە بەرنامەکاندا، چ لە ژيانى تاکییداو، چ لە ژيانى كۆمەلئیداو، چ لە ژيانى سیاسیداو، چ لە پرووى مەعنەویو، چ لە پرووى ماددىی، دەبى بەندايەتییت بۆ خواو ملكەچییت بۆ خوا، لە خۆتدا بەرجەستە بکەى، ئەوجار مسوئمانى و ملكەچى بۆ خوا.

مەسەلەى سییەم: كە ھەركام لە ئیبراھیم و یەعقوب (عليهما الصلاة والسلام) ئامۆزگاریی و وەسیەت دەكەن بۆ رۆلەو نەوھەكانى خۆیان، ئەوھى لئوھردەگیرى كە ئینسان دەبى ھەمیشە وەسیەت و ئامۆزگاریی بکات بۆ دەوروبەرى خۆى و نزیكانى خۆى، بەوھە كە لە بەرنامەى خواى پەرورەدگار لاندەھن، واتە: ئەگەر ئینسان تاكە وەسیەتییكى ھەبى دەبیت، ئەوھبى كە وەسیەت بکات بۆ نزیكانى خۆى، كە ملكەچبن بۆ خواو پابەندبن بە شەریعەتى خواوھ، بەراستی ئەوھ گەورەترین وەسیەتە، چونكە مایەى بەختەوھریی و سەربەرزىی دنیاو دواپۆژە.

مەسەلەى چوارەم: بەرنامەى ھەلبژێردراوى خوا چییە؟ بیگومان ئیسلام ئەو دینەيە كە خوا ھەلبژێردوھ بۆ رۆلەو بۆ نەوھەكانى ئیبراھیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یەعقوب (عليهم الصلاة والسلام)، بەلام نەك تەنیا بۆ ئەوان، بەلكو ئیسلام بەرنامەى ھەلبژێردراوى خوايە بۆ ھەموو بەشەرییەتیش، وەك

دەفەر موى: ﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾ ﴿آل عمران﴾، ئەمىرۇ ئايىنەكە تانم بۇ تەواو كىردن و ئىسلامم بە بەرنامە بۇ پەسەند كىردن و چاكەى خۇم بەتەواو بى لەگەلتان كىرد، لەراستىدا تاكە بەرنامە يەك كە لەلەى خوا ھەئىزىردراو پەسند كراوبى، برىتتە لە ئىسلام، واتە: خواى پەروەردگار بە غەبرى ئىسلام رازى نىە بكرىتە بەرنامەى ژيان، غەبرى ئىسلامىش ھەموو ئەو رىچكانە دەگرىتەو، كە لە رۇژھەلات و رۇژئاو لەنىوخۇدا پەيدا بوو ون و پەيدا دەكرىن.

مەسەلەى پىنجەم: كە خواى پەروەردگار دەفەر موى: ﴿إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ﴾، كاتىك كە مردن گەيشتە سەر يەعقوب، مەبەست پىي حالەتى سەرەمەرگ نىە، چونكە لە سەرەمەرگدا ئىنسان وەسىەتى بۇ ناكرى، واتە: كە نىشانەكانى مردنى لى وەدەر كەوتن و ھۆكارەكانى مردنى لىو نىك كەوتن.

مەسەلەى شەشەم: مرۇف دەبى خۇى ھەبى، نەك بەتەماى چاكىي باب و باپىران و پىشىنانى لىبگەرى، ئەگەر كەسىك بۇ خۇى خالىبى لەو سىفەتە چاكانەى كە لەواندا ھەبوون، ئەو وەك دەلى: (كە خۇت كۆسەى رىشى بابت بەتۇ چى!)، يان (كەس بە مەلەى بابى ناپەرپتەو)، تۇ دەبى تۇ خۇت مشوورى كىردەو و چاك بخۇى، ئەگەر بابت كىردەو و باشى بوو، پىشىنانت كىردەو و باشىان بوو، بە تايبەتى كورە مەلاو كورە سەيدو كورە شىخ و ئەوانە ... زۇر جار بەتەماى ئەو لى دەگەرپىن كە بابى شىخ بوو، بابى پىاوى چاك بوو، يان بابى فالن كەس بوو .. لە راستىدا (كەس بە مەلەى بابى ناپەرپتەو)، بەتايبەتى بۇ ھەئسوكەوت و مامەلە لەگەل خودا بۇ قىامەت، ھەر كەس دەبى بۇ خۇى كىردەو و باش بكات، ئنجا بەختەو و سەرفراز دەبىت، ئەگەرنا: كەس بە خەيال نەبوو بە مال!.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ده رسی هه ژده بهم

پیناسهی ئەم دهرسه

ئەم دهرسه مان له ههشت (۸) ئایهت پیکدیته، که ئایه ته کانی: ژماره (۹۲) تا کو (۹۹)ن، له سوورپهتی (البقرة)، خوا ﷺ له دوو تووی ئەم ههشت ئایه ته دا، ههندیکی دی له هه لویسته خراپه کانی جووله که کان ده خاته روو، وهک گۆلک په رستی که پیشتیش باسکراوه، به لام لیردها به چاویاندا ده داته وه، ههروهها سه رپیچی و لاملی کردنیان له فه رمانه کانی ئەو شه ریهت و به رنامه یه ی که بویان نیڕاوه، وه لاف لیدانی ئەوه که به ههشت له دواړوژدا ته نیا له گره وی ئەواندایه و، له سه ر ئەواندا تاپۆ کراوه، وه زیاد له پیویست خو شویستی دنیا، وه به دوژمن زانینی جو برائیل ﷺ وه ئەوه کردنه بیانوی ئەوه که ئیمان به پیغه مبه ری خاتهم ﷺ نه هینن، که جو برائیل وهی بو دینیت !

﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾ (۹۲) وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۹۳﴾ قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۹۴﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۹۵﴾ وَلَنَجْذِثَهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاتِهِمْ وَمَنِ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحَّزَجَةٍ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿۹۶﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا

لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى
 لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ
 اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا
 الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾

مانای وشه به وشه ئایه تهکان

(وه بیگومان موسا به به لگه روونه کانه وه هاته لاتان (ئه‌ی جووله کهکان)
 که چی دواى وی، کاتیک که چوو بۆ وه‌رگرتنی ته‌ورات، سته‌مکارانه گۆلکتان کرده
 په‌رستراو ﴿٩٧﴾ وه یادبکه‌نه‌وه کاتیک په‌یمان‌تانمان وه‌رگرتو (چیای) طوورمان
 به‌سه‌رتانه‌وه راگرتو پیمانگوتن: ئه‌و (به‌رنامه‌ی) ده‌ی پیمانداون به‌ توندیی
 بیگرن و گوئی بگرن، که‌چی گوتیان: بیستمان و سه‌رپی‌چییمان کرد! وه
 خوشه‌ویستی گۆلک به‌هوی کوفریانه‌وه به‌ دل‌یاندا خورابووه: بلی: (ئه‌گه‌ر
 بروادارین وه‌ک ئیددیعا ده‌که‌ن) ئه‌وه ئیمان‌که‌تان فه‌رمانتان به‌ خراپترین شت
 پیده‌کات! ﴿٩٨﴾ بلی: ئه‌گه‌ر راسته مه‌نزلگای دوارپۆژ به‌تایبه‌تو به‌ جیا له‌ خه‌لک
 بۆ ئیویه، ده‌مردن به‌ خۆزگه‌ بخوازن، ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن ﴿٩٩﴾ به‌لام بیگومان
 هه‌رگیز مردن به‌ ئاوات ناخوازن، به‌هوی ئه‌وه‌وه که‌ ده‌ستیان پی‌شی خستوه له
 کرده‌وی خراپ، وه‌ خوا به‌ سته‌مکاران زانیه‌ ﴿٩٥﴾ وه‌ بیگومان تو‌ ده‌یانبینی که
 سوورترین که‌سن له‌سه‌ر هه‌رچۆره ژیانیک ته‌نانه‌ت له‌ هاوبه‌ش دانه‌ره‌کانیش
 سوورترن، یه‌کیکیان هه‌ز ده‌کات هه‌زار سال ته‌مه‌ن بکات، هه‌رچه‌نده ئه‌گه‌ر ئه‌و
 ته‌مه‌نه‌شی ببی له‌ ئازاری دۆزه‌خ لای نادات، وه‌ خوا بینه‌ری ئه‌وه‌یه که‌ ده‌یکه‌ن
 ﴿٩٦﴾ بلی: هه‌رکه‌سیک دوژمنی جیبریه‌، با بزانی که‌ ئه‌و به‌ فه‌رمانی خوا
 قورئانی دابه‌زاندۆته‌ سه‌ر دلی تو، که‌ ئه‌وه‌ی پی‌ش خو‌ی به‌راست ده‌زانی،
 ری‌نمایی و موژده‌یه‌ بۆ برواداران ﴿٩٧﴾ هه‌رکه‌سیک دوژمنی خواو فریشته‌کانی و

پیغه مبه رانی و جیبریل و میکال بیت، ئه وه بیگومان (کافره) و، خواش دوژمنی کافرانه ﴿۸۸﴾ وه بیگومان ئایه تی روونمان بۆ لای تو ناردوونه خواری، که جگه له لادهران هیچ کهس پێیان بیبروا نابێ ﴿۹۱﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(بِالْبَيِّنَاتِ): (بَانَ وَاسْتَبَانَ وَتَبَيَّنَ) واته: روون بۆ وه، که (بَيِّنَات) له وه وه هاتوه، (وَالْبَيِّنَةُ: الدَّلَالَةُ الْوَاضِحَةُ عَقْلِيَّةً كَانَتْ أَوْ مَحْسُوسَةً)، (بَيِّنَةُ) رینیشاندهریکی رووشنه چ رینیشاندهری عه قلیی بی، چ هی به ره هه ست بی، دیاره (بَيِّنَات) کۆی (بَيِّنَةُ) یه، واته: به لگه رووشنه کان.

(وَأَسْمَعُوا): واته: بیستن، به لام لیردها مه به ست پیی تی بگه (إِفْهَمُوا) یا خود فه رمان به ری بکه ن (أَطِيعُوا) یه، چونکه: (السَّمْعُ: قُوَّةٌ فِي الْأُذُنِ بِهِ يُدْرِكُ الْأَصْوَاتَ وَفِعْلُهُ: السَّمْعُ) واته: (سمع) هی زی که له گویدا که ئینسان ده نگه کانی پی ده بیستی، ئنجا کرده وه که یشی پیی ده گوتری: (سَمْعٌ)، جاری واش هه یه مه به ست له بیستن تی گه یشته، وه جاری واش هه یه مه به ست پیی طاعه ت و فه رمان به ری کردنه.

(وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعَجَلَ): مه به ست له م رسته یه دوو شته:

۱/ عه ره ب ده لاین: (أَشْرَبْتُ الْبَعِيرَ: أَي شَدَدْتُ حَبْلًا فِي عُنُقِهِ)، واته: په تی کم له ملی حوشره که قایم کرد، واته: گۆلک به دلیانه وه شه ته ک درا بوو، به دلیانه وه به سترابوو که کاتی خووی گۆلکیان په رست ئه و گۆلکه وه ک بلئی به په تی که وه به دلیانه وه گریدرابوو، ئه وه نده خویشیان ده ویست.

۲/ یا خود لیردها وشه یه ک په رینراوه، که سیاق ده لاله تی له سه ر ده کات و بریتیه له (حُبِّ) به مجوره (أَشْرَبَ حُبُّ الْعَجَلِ فِي قُلُوبِهِمْ)، واته: خوشویستی گۆلک به دلیاندا کرابوو، وه ک خواردنه وه یه ک.

(بئسکما): (أَصْلُ بئس: بئس وهو من البؤس) واته: خراپترین شت، چونکه وشه ی (بئس) له (بئس) هوه هاتوه، ئه ویش له (بؤس) هوه هاتوه، واته: خراپترین نارپه حه تی.

(خالصه): واته: ساغو خالی له خلته (الخالص كالأصافي إلا أن الخالص ما زال عنه شوبه بعد أن كان فيه يقال: خلصته فخالص) واته: (خالص)، وهك (صافي)، وایه، به لام جیاوازییه که یان ئه وهیه که (خالص) خلتیه له گه ل بی و لی جیاکرا بیته وه، یا خود شتیکی غه ربی له گه ل بووبی و لی جیاکرا بیته وه، به لام (صافي) ئه وهیه که هر له ئه سلدا صاف بووبیت، ده گوتری: (خالصته فخالص) واته: ساغم کرده وه، یا خود پالاوتم و ساغو صاف بووه.

(فتمنوا): (التمني: تقدير شيء في النفس وتصوره فيها) (تمني) ئه وهیه که ئینسان شتیك له دلی خویدا وینا بکات، واته: خوژگه به شتیك خواستن.

(أحرص): (الحرص: فرط الشره وفرط الإرادة)، (حرص) ئه وهیه که ئینسان زور نارزه ووی له شتیك بیته و زور به ته مای شتیك بی، (أحرص) یانی: سوورتر له سه ره بوونی شتیك.

(بمخرجيه): واته: لادان، چونکه (زحزح)، واته: (أزال) لایدا.

(قلبك): (قلب)، واته: دل، (قلب الشيء: تصريفه وصرفه عن وجهه إلى وجهٍ وسمي القلب قلباً لتقلبه)، (قلب) بریتیه له لادانی شتیك له لایهك به ره و لایهك، وه دل بویه ناوئراوه دل، چونکه له حالیکه وه بو حالیک ده گوری.

(بإذن الله): (الإذن في الشيء: إعلام بإجازته والرخصة فيه)، (إذن) بریتیه له ئاگادار کردنه وه که ئیجازه و مؤلته هیه ئه و شته بکری، جا جاری و هیه وشه ی: (بإذن الله)، واته: به مؤلته خوا، وه جاری و هیه مه به ست پیی ئیراده و ویستی خوایه، دیاره (إذن) ی شه رعیمان هیه و (إذن) ی

که ونییمان ههیه، (إذْن)ی شهرعی، ئه وهیه که خوا له شهرعی خویدا ریگای دابی به شتیک، وه (إذْن)ی که ونیی یان قه ده ریی، ئه وهیه که خوی زاناو توانا خواستو ویستی له سهر شتیک بوو بیّت.

هوی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

(۱) هوی هاتنه خواره وهی ئه وه ئایه تهی که ده فه رموی: ﴿ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا

لِحَبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ ﴾، { عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: أَقْبَلْتُ يَهُودَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا: يَا أَبَا الْقَاسِمِ، نَسْأَلُكَ عَنْ أَشْيَاءَ، فَإِنْ أَجَبْتَنَا فِيهَا اتَّبَعْنَاكَ، أَخْبَرْنَا مَنْ الَّذِي يَأْتِيكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ؟ فَإِنَّهُ لَيْسَ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا يَأْتِيهِ مَلَكٌ مِنْ عِنْدِ رَبِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالرِّسَالَةِ وَبِالْوَحْيِ، فَمَنْ صَاحِبُكَ؟ قَالَ: جَبْرِيْلُ، قَالُوا: ذَاكَ الَّذِي يَنْزِلُ بِالْحَرْبِ وَبِالْقِتَالِ، ذَاكَ عَدُوْنَا، لَوْ قُلْتَ:

مِيكَائِيلَ الَّذِي يَنْزِلُ بِالْقَطْرِ وَالرَّحْمَةِ، اتَّبَعْنَاكَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿ قُلْ مَنْ

كَانَ عَدُوًّا لِحَبْرِيْلَ فَإِنَّهُ نَزَلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ ﴾، (أسباب النزول

للنيسابوري، ص: (۱۸)، رواه أحمد برقم: (۲۴۸۳)، والترمذي برقم: (۳۱۱۷)،
 واته: هه ندی له جووله که کان هاتن بۆ لای پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گوتیان: ئه ی بابی قاسیم! هه ندی شتت لی ده پرسین، ئه گهر وه لامتداینه وه شوینت ده که وین، هه ولمان بدهیه کی وهی بۆ تۆ دینی له فریشته کان؟ چونکه هیج کام له پیغه مبه ران نه بووه، مه گهر فریشته یه ک وهی و به رنامه ی بۆ هیئاوه، جا ئایا ئه وه فریشته یه ی دی بۆ لای تۆ کامه یه؟ ئه ویش فه رموی: (جیبریل)ه، (دیاره جیبریل سه رۆکی ئه وه فریشته انه یه که وهی و په یام بۆ پیغه مبه ران ده یین، وه بۆ لای هه موو پیغه مبه ران هه ر ئه وه بووه)، گوتیان: ئه وه ئه وه که سه یه که فه رمان ده کات به جه نگو به گوشتار، ئه وه دوژمنی ئیمه یه، ئه گهر گوتبات: میکائیل که سه ره رشتی باران بارین و دابه زینی به زه یی خویه، شوینت ده که وتین، (دیاره ئه وه به س بیانوو گرتن بووه).

۲) هوی هاتنه خواره وهی نه و ئایه تهی، که ده فهرموئ: ﴿ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴾، { (قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ هَذَا جَوَابٌ لِابْنِ صُورِيَا، حِينَ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ يَا مُحَمَّدُ مَا جِئْتَنَا بِشَيْءٍ نَعْرِفُهُ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكَ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ فَنَتَّبِعُكَ بِهَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ) }، واته: عهبدو لای کوری عه بباس خوا لیان رازی بی دهئ: ئەم ئایه ته وهلامی (ابن سوریا) یه، - یه کیك بوو له زانایانی جووله که - که هاته لای پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گوئی: ئەهی موحه ممهه! تو هیج شتیکت پی نیه که له سهه بناغه ی ئەوه شوینت بکهوین، وه تو هیج موعجیزه وه به لگه یه کت نه هیئاوه! تاکو به هوی وه شوینت بکهوین، خواش ئەم ئایه ته ی نارده خوار.

دیاره جووله که کان زور جار له بیانوو گهراون، بو پاساودانه وهی هه لویستی خوینان، وه بو ئەوهی دوایی جهنگیکی ئیعلامیی دروست بکهن له دژی پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئەو جووره مشت و مپرانه یان له گهه ل پیغه مبهه ردا کردوه، ئەگه رنا زانیویانه که موحه ممهه پیغه مبهه ری خوایه، ئەوه له لایه ک له لایه کی دی، ئەوان هه لساون لیردها ئەوه یان کردۆته بیانوو، که تو بوچی موعجیزه یه کی به رهه ستت پی نیه؟ وهک چۆن موسا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گوچانی پیبوو ده بوو به ئەژدیها، وه دهستی له بن ههنگلی دهنه وهک گلوپ داده گیرسا، وه چه ندان موعجیزه ی دیکه، وه عیسا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مردووی زیندوو ده کرده وه، نه خوشی گول (گهه) و به لئه ک و کویری زگماکی چاک ده کرده وه، به لئی ئەوان داوای ئەو جووره موعجیزانه یان له پیغه مبهه ردا کرد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بیخه بهه له وه که موحه ممهه پیغه مبهه ری هه موو به شه ریته، بویه خوا شتیکی بو کردۆته به لگه و موعجیزه، که هه تا به شه ریته له سهه زهوی بمینی، ئەو به لگه و موعجیزه یه ش دهمینی، که قورئانه، به لام ئەگه ر خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ موعجیزه ی وهک هی پیغه مبهه رانی دیکه ی به پیغه مبهه ری ئیمه دابایه، بو ئیسیاتی پیغه مبهه رایه تییه که ی، ئەوه به مردنی خوئی ئۆمه ته که ی به لگه ی به دهسته وه نه ده ما، بو ئیسیاتی پیغه مبهه رایه تی موحه ممهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ئەگه رنا بیگومان

پێغەمبەری ئیمە ﷺ موعجیزەى دیکەى بوون، بەلام بۆ ئیسپاتی پێغەمبەرایەتى خۆى تەنیا قورئانى بە بەلگە هیناوەتەوه.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای ﷻ لەسەر سەرزەنشتکردن و هەڵەو کەموکووری پێشینانیان خستنهوه بەرچاوی جوولهکەکانی رۆژگاری پێغەمبەری خاتەم ﷺ بەردەوامە، لە سۆنگەى ئەوهوه کە زۆر خۆیان بەو رابردوووهو بەو پێشینانەیانەوه هەلکێشاوهو شانازییان پێوه کردوون! خوای کاربەجێش ئەو راستییانەیان بێردەخاتەوه لەبارەى رابردوویان و پێشینانیانەوه، تاكو لەو لەخۆبایى بوون (غرور) و خۆبەزلگریی و خۆپەسندیەیان بێنیتە خواری، بۆیە روو لە جوولهکەکانی سەردەمی پێغەمبەرو ﷺ ئەوانەى ئیستاش دەکات و دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾، بیگومان مووسا بە بەلگەو موعجیزەى ئاشکراوه هاتە لاتان، ئنجا دواى ئەوهوش، واتە: دواى ئەوهى کە ئەو هەمووه موعجیزەو بەلگەى بۆ هینابوون، یاخود دواى ئەوهى کە چوو تەورات وەرگری لە خوای پەروەردگار، هەتا هاتەوه ئیوه گۆلکتان پەرست و ئیوه سەتمکاربوون، پاشان دەفەرموی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ﴾، وه یادبکەنەوه ئەو کاتەى پەیمانمان لێتان وەرگرت، وه کیوى طوورمان بەسەر سەرتانەوه راگرت، وهك لە دەرسەکانی رابردوودا باسمان کرد، کە ئایا پابەند دەبن بە تەوراتەوهو، بە برگەکانی ئەو پەیمانەوه کە لێتان وەردهگیری، کە نیوهپرۆکی ئەو برگانەش هەر لە تەورات دایە، دیارە ئەوهکاتە گوتوویمانە: بەئى، بۆیە دەفەرموی: ﴿حُدُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمَعُوا﴾، پیمانگوتن: ئەوهى پیمانداون ئەو بەرنامەو شەریعەتە، بە جیددیو بە توندی وەریبگرن، (واتە: لى تیبگەن یاخود: فەرمانبەری بکەن)، ﴿قَالُوا سَمِعْنَا

تفسیری قوربانی بر زویر پیر دهرسی هه ژده بهم: ئایه ته کانی (۹۲ - ۹۹) ﴿ ۳۲۷ ﴾

وَعَصَيْنَا ﴿﴾، گوتیان: (واته: جووله که کانی سه رده می موسا عَلَيْهِ السَّلَامُ وه دوایش به دریزی زانیان هه نه وه هه لویستی کرده بیان بووه) بیستمان و سه ریچیمان کرد، لیره دا زانیان ده لئین: نه وه به زمانی حال خوی زانا به سه رهاتی نه وان ده گپریته وه، واته: به زمانی حال، گوتیان: نه وه بیستمان، به لام به قسه مان نه کردی، ﴿وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ﴾ ﴿﴾، وه گولکیان به دل وه نووسا بووه شه ته که درابوو، یا خود خوشه ویستی گولکیان وه که خوار دنه وه یه که پی خوار درابوو، وه که نه وه ی شتی که به توبزی به گه روویاندا بکری، به هوی کوفرو بیروویانه، ﴿فَلْيَسْمَأْ يَا مُرْكُم بِهِءِ اِيْمَنِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ﴿﴾، نه ی پیغه مبه وَسَلَّمَ عَلَيْهِ وه هه مسولمانیک که له گه ل جووله که دا قسان ده که ی! بلئ: خراپترین شت نه وه یه که ئیمانان فهرانان پیده کات، نه گه راست بکه ن ئیماندار بن! بویه وا ده فهرموئ: چونکه جووله که ئیستاش له گه ل دابی، خویان له هه مووکه س به ئیماندارتر دهران و ده لئین: ئیمه ئیماندارین و نه گه ر ئیماندار هه بن هه ر ئیمه یان! وه ختی خویشی به پیغه مبه وَسَلَّمَ عَلَيْهِ یان ده گوت: تو بو چیمان بانگ ده که ی؟ ئیمه له پیش تو دا ئیمانان هیناوه، له پیش تو دا کتیبمان زانیوه، جا خوا ده فهرموئ: نه گه ر ئیمان نه وه بی که فهرانان پیده کات گولک به رستن و سه ریچی فهرانی خوا بکه ن، نه وه خراپترین شت نه و ئیمانیه، که نه و فهرانه خراپه تان پیده کات، واته: نه وه ئیمان نیه، ئیمان ده بی ت ئینسان وا لیبکات که کرده ی چاک بکات، ئیمان ده بی ئینسان ری که و راست بکات، پاک و چاک بکات، سه ر راستی بکات، به لام که مرؤف لار و خوار و پیس و پوخل و ناهه موار و ناله بار بوو، مانای وایه هه رچه نده ئیددیعی ئیمان بکات، لی ناسه لمینریت، چونکه شوینه واری ئیمانی پیوه نابینرئ، نجا ئیددیعی کی دیکه یان نه وه بوو ده یانگوت: له دواروژدا به هه شت هه ر له سه ر ئیمه تا پوگراوه وه هه ر ئیمه ده چینه به هه شت، جا خوا (جل شانه) ده فهرموئ: ﴿قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِّنْ دُوْنِ النَّاسِ﴾

﴿ تَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾، پێیان بڵی: ئەگەر مەنزلگای دوارپوژ لەلای خوا تاییبەتە بە ئیووەو بەهشی کەسی دیکە ی پێوێنیه، مردن بە خۆزگە بخوازن ئەگەر راست دەکەن، واتە: هێندە لە مردنێ مەترسین و، ئەوێندە ژیانی دنیاتان خۆش نەوی، تۆ کە دلتیای ئەگەر بچیه خزمەت خوا، میواندارییەت دەکات و دەتخاتە بەهەشت، نابێ لە مردن بترسیی، کەچی ئەو جوولەکەکان کە ئیو هێندە لە مردنێ دەترسین و هێندە ژیانی دنیاتان خۆش دەوی، ئەو بەلگەو نیشانە ی ئەوێه کە راست ناکەن، ئەو قەناعەتەتان نیە کە بەهەشت بو ئیو دانرابی و ئەو تەنیا ئیددیعیایە کە دەیکەن، بو ئەوێ عەوامەکان و خەلکە سادەکەتان چەواشە بکەن و، بپروا بە پیغەمبەری کۆتایی نەهین ﷺ، بۆیه دەفەرموی: ﴿ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ ﴾، وە هەرگیز ئەوانە مەرگ و مردن بە ئاوات ناخوازن، بەهۆی ئەو کردەوانەو کە دەستیان پێشی خستو، واتە: بە هۆی پەریزی پێسیانەو، هەرگیز حەز بە چاره ی مردن ناکەن، ﴿ وَاللَّهُ عَالِمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴾، وە خوا زانیە بەستەمکاران، ئەوانیش هەم زولمیان لە خۆیان کردو، وە هەم لەوێش کە جوولەکە ئیددیعا دەکەن، شوینی کەوتوون، کە شەریعەتی مووسایە، وە لە پیغەمبەری کۆتایی ﷺ، کە خەلکی لە بەرانبەریدا تووشی چەواشەکاری دەکەن، تاکو ئیمانی پێ نەهین، پاشان باسی هەلۆیستیکی دیکەیان دەکاتو، دەفەرموی: ﴿ وَلَنَجْذِئَهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوٰةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا ﴾، وە تۆ دەبینی ئەوانە سوورترین کەسن لەسەر هەر جوړە ژیانیکی (بەس بژین)، تەنانت لەوانەش کە هاوبەشیان (بو خوا) داناو، ﴿ يَوْمَ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ ﴾، یەکیکیان (یان هەر کامیکیان) بە خۆزگە دەخوای، کە هەزار سال تەمەنی بی ﴿ وَمَا هُوَ بِمُرْجَحِيهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ ﴾، هەرچەندە ئەگەر هەزار سالیس بژین، ئەو تەمەنە درێژە هەر لە ناگری لاناو دووری ناخاتەو ﴿ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴾، وە خوا بینەری ئەوێه کە ئەنجامی دەدن، وە

ھەلۆیستیکی دیکەیان ئەو بوو، کە ئەوھیان بە بیانوو دەھینایەو: بۆیە ئیمان بە پیغەمبەری کۆتایی ناھینن، چونکە ئەو پەیکە ی کە وەحی بو دینیو، ئەو نوینەرە ی کە لەنیوان ئەوو خوا دایە، جیبریە ﷺ وە دەیانگوت: جیبریە لەفرمانی جەنگ و کوشتاری ھیناوە لە خواوو، دوژمنی ئیمەییە، ئنجا لەبەر ئەووە بە دوژمنی ئیمەدا پەییامی خوات بو دی، ئیمە شوینت ناکەوین! ھەلبەتە ئەووە بیانوویە، ئەگەرنا ھەرکەسی خوا بیکات بە نوینەری خو ی، تۆ دەبی دوستت بی، ئەگەر خۆت بە بەندە ی خوا دەزانی، بۆیە دەفەرمو ی: ﴿ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾، ھەرکەسیک دوژمنی جیبریە (کە سەرۆکی ھەموو فریشتەکانە، وە سەرۆکی ئەو فریشتانەییە کە وەحی دینن) ئەووە بابزانن کە جیبریە بە فرمانی خواو بە مۆلەتی خوا قورئانی دابەزاندۆتە سەر دلی تۆ، کە ئەووە پێش خو ی (واتە: ھەموو کتیبەکانی پێش خو ی) بەراست دەزانی، وە پینماییی و موژدەییە بو برپواداران، ﴿ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴾، وە ھەرکەسیک دوژمنی خواو فریشتەکانی و پیغەمبەران ی و جیبریە و میکال بی، ئەووە بە تەئکید کافرەو خواش دوژمنی کافرانە، یانی: ھەرکەسیک دوژمنی فریشتەکانی خوا بی، ئەووە دوژمنی خواییەو ھەرکەسی دوژمنی یەکی لە پیغەمبەران ی خوا بی، ئەووە دوژمنی خواییە، ﴿ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴾، وە بە تەئکید ئیمە ئایەتە رۆشنەکانمان بو لای تۆ ناردوون (ئایەتەکانی قورئان نیشانە ی زۆر رۆشنن کە تۆ پیغەمبەری خوا ی)، وە ھیچ کەسی پینان بیبروا نابیت، مەگەر لادەربی، لادەربی لە حوکمی عەقل، لە حوکمی عیلم، لە فیطرەتی خو ی، وە لادەربی لە پەییام و بەرنامە ی ھەموو پیغەمبەران (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِم وَسَلَّمَ).

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿ **وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ**

بِالرُّسُلِ ﴾ مه‌به‌ست لی‌رده‌ا ئه‌وه‌یه‌ که هه‌ئوی‌ستتان له‌ به‌ران‌به‌ر موحه‌مه‌ده‌دا، هه‌ره‌ه‌مان هه‌ئوی‌ستتانه‌ که له‌ به‌ران‌به‌ر مووسادا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه‌تان‌بوو، مووساش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زۆر موعجیزه‌و به‌لگه‌ی ئاشکرای بۆ هی‌نان، که‌چی سه‌رپی‌چی‌یتان له‌ فه‌رمانی کرد، که‌واته: موحه‌مه‌دیش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئیمان هی‌نان پی‌ی په‌کی له‌سه‌ر موعجیزه‌و به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ نه‌که‌وتوه، به‌لگو هه‌رناتانه‌وی ئیمان بی‌نن، وه‌ک چون ئیمان هی‌نانتان به‌ مووسا په‌کی له‌سه‌ر موعجیزه‌و به‌لگه‌ نه‌که‌وتبوو، به‌لگه‌و موعجیزه‌ی زۆری بۆ هی‌نان، که‌چی هه‌ر سه‌رپی‌چی‌ی و لاملی‌یتان کرد.

مه‌سه‌له‌ی دووه‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿ **حَذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمَعُوا**

ئه‌وه‌ی لی‌ وهرده‌گیری، که شه‌ریعه‌ت و کتیبی خوا، یه‌که‌م: ده‌بی به‌جیددی و به‌هیز، وه‌ به‌تونیدی وهرگیری، نه‌ک به‌ ده‌ستی‌کی شل که هه‌ر خۆت لی‌بدن به‌که‌ویته‌ خوار، یان به‌ هه‌ره‌شه‌یه‌ک، یان به‌ ته‌ماعیک ده‌ستی لی‌به‌رده‌ی! ده‌بی توند بیگری، دووه‌م: وه‌ پاشان ده‌بی به‌ تیگه‌یشتنه‌وه، وه‌ به‌ پابه‌ندییه‌وه‌ بی، وه‌ک پی‌شتر چه‌مک و واتای بیستن (واسمعوا) مان روونکرده‌وه.

مه‌سه‌له‌ی سی‌یه‌م: که گوتوو‌یانه: ﴿ **قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا** ﴾، وا پی‌ده‌چی، که خوا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لی‌رده‌ا وه‌ک بلایی حاله‌تی کرده‌یی ئه‌وان بگیریته‌وه، واته‌ به‌ زمانی حال گوتیان: ئه‌وه‌ بیستمان، به‌لام به‌ قسه‌شت ناکه‌ین!

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م: که خوا چه‌ند جاریک ده‌فه‌رموی: ﴿ **إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ** ﴾،

ئامازه‌یه‌ به‌وه‌ که ئه‌گه‌ر ئینسان ئیمانی هه‌بی، ئیمان ئینسان راسته‌ رپ‌ ده‌کات به‌ره‌و چاکه، وه‌ کرده‌وه‌ی چاکی پی‌ده‌کات و دل وده‌چه‌رخینی به‌ره‌و طاعه‌تی خوا، که‌واته: هه‌ر کاتیک ئینسان روو له‌ خیر نه‌بووو، روو له‌ چاکه‌ نه‌بووو، پابه‌ندنه‌بوو به‌ شه‌ریعه‌تی خواوه، مانای وایه‌ ئیمانی نیه، سه‌رچاوه‌ ئه‌گه‌ر

تفسیری قربانی بر زویر پیتر

..... دهرسی ههژدهبهم : ئایهتهکانی (۹۲ - ۹۹) ﴿ ۳۳۱ ﴾

بهراستی سهرچاوهیهکی چاک بی، ئاوی زولال و صافی لی ههئدهقولی، ئینسان نهگهر بهراستی ئیمانی ههبی، نهوه کردهوی چاک، ئاویکه له سهرچاوهی ئیمانوه ههئدهقولی.

مهسهلهی پینجههه: که دهرموی: ﴿ قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ

خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿ ، نهگهر راست

دهکهن مهنزلگای دوارپوژ تهنیا بو ئیوه دانراوه، مردن بهئوات بخوازن، نهوهی لیورهدهگیری که بهراستی ئینسانی ئیمانی به خوابی و ئیمانی به دوارپوژی، ههرگیز له مردن ناترسی، وه مردن وهک میوانیک تهماشا دهکات، وه ههرکهسی زور له مردن ترسا، بابزانی ئیمانی به دوارپوژ پتهو نیه، یاخود جاری وا ههیه ئیمانی به دوارپوژ پتهوه،^(۱) بهلام کردهوی باشی نیهو پهریزیو بهرههمی باشی نیهو له سزای کردهوهکانی خوئی دهرتری، بهلام ههرکهسی کردهوی باشی ههبوو، ئیمانیشی پتهو بوو به دوارپوژ، به دنئیایی له مردن ناترسی، بهلی، ههرکهسی پهریزی پاک بوو بهرچاوهیشی رووناک دهبی و بیبک دهبی.

مهسهلهی شهشهه: جوولهکهکان گهرتیکی زور گهورهیان نهوهبوو که زور خو

پهسند بوون، نهوهتا لیردا دهلین: مهنزلگای دوارپوژ ههر بو ئیمه دانراوه! جا نهوه ههمووی بو ئیمه جیگای عیبههته، که ئینسان نابیت خو پهسندبی و ابزانی که قیامهت ههر له گرهوی وی دایهوه، بهههشت ههر چاوهرپی وی دهکات! بهلکو ئینسانی ئیماندار ههمیشه دهبی ترسیشی ههبی و ئومییدیشی ههبی، ئومییدی ههبی به رهمهتی خوا، وه ترسیشی ههبی له دادگهری خوا ﷻ، که بههوئی کردهوه خرابهکانیهوه تووشی سزایی.

مهسهلهی چهوتهم: که دهرموی: ﴿ وَلِنَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنْ

الَّذِينَ اشْرَكُوا ﴿ ، واته: وه دهیانبینی که سوورترین کهسن لهسهه ههرجوره

(۱) ههرچهنده ههرکات مروف بروی بهخواو به دوارپوژ پتهو بوو، کردهوی باشیشی دهبن، نهو دووانه مهگهر چون دهنه لهیهک دانابری.

ژيانىك ۋە لە ھاوبەش بۇ خودا دانەرەكانىش سوورتىن، لىي ۋەردەگىرى كە ھەركەسىكت بىن، ھەر كوتەى ژيانى بوو، ھەر جۆرە ژيانىك، ئەۋە بە ھەقىقەت شىۋەى جوولەكەكانى ھەيە، ئىنسانى ئىماندار دەبى بىۋەى ژيانىكى مسوئلمانانە بژىي، ژيانىكى سەربەرزانە بژىي، بەلام ژيانىكى دوور لە خواۋ ژيانىكى گوناھكارانەۋ زەبوونانەۋ ژىردەستانە، نابى لەسەرى سووربى داۋاكارى بى.

مەسەلەى ھەشتەم: ۋەك باسكرد خوا ﷺ بە جوولەكەكان دەفەرموى: ئىۋە كە ئىدديعاى ئەۋە دەكەن كە جىبىرىل دوژمنتانە، كەۋاتە: ئىۋە دوژمنى خان، جا ئەۋە لىي ۋەردەگىرى، كە كەسىك بەراستى خواى خۇشبوۋى، دۇستەكانى خواشى خۇشدەۋىن، دۇستەكانى خواش فرىشتەكانن، پىغەمبەرانن، ئىماندارانن، كەۋاتە: ھەركەسى ئىماندارانى بەگشتى خۇشەۋىست، يان كۆمەلىك لە مسوئلمانانى خۇشەۋىست، لەبەر مسوئلمانەتییەكەيان، دەبى لە ئىمانى خۇى بترسىۋ، ماناى واپە ئەۋ كەسە پەيوەندى لەگەل خوا چاك نىە، چونكە كەسىك بەراستى خواى خۇشبوۋى، دۇستەكانى خواشى خۇشدەۋىن.

خواى پەرۋەردگار لەۋ كەسانەمان بگىرى كە ئىماندارى باشن، ۋە وامان لىبكات، كە تىكرای دۇستەكانى خواشمان خۇشبوۋىن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ده‌رسی نوزدهیم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان چوار (۴) نایه‌ت ده‌گریته‌ خوی، نایه‌ته‌کانی: (۱۰۰ هه‌تا ۱۰۳)، له‌م نایه‌تانهدا خوا ﷺ باسی په‌یمان شکیینی جووله‌که‌کانمان بو ده‌کات، وه باسی پابه‌ندنه‌بوونیان به‌و کتیبه‌وه که خوی پهره‌ردگار بو‌ی ناروون، وه پاشان باسی نه‌وه‌مان بو ده‌کات، که چۆن به‌دوای جادووو به‌دوای جادووگه‌ران که‌وتوون.

﴿ أَوْ كَلِمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۰﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ بَدَّ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۱﴾ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَرْوَتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَنعَلَمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَكَرُوا بِهِ ۚ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۲﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۳﴾ .

مانای وشه به وشه ی ئایه ته کان

((ئایا ههرکات پهیمانیکیان (لیوهرگیرا) کۆمه ئیکیان فریاندان، به لکو زۆربه یان برپا ناهینن ﴿۱۰۰﴾ وه کاتیک پیغه مبه ریکیان له خواوه بۆهات، که به راست دانهری ئه وهیه که پیانیه، هه ندیک له وانیه کتیبیان دراوه تی، کتیبی خویان فریادیه پاش پشتیان وه ک بلی نه زانن ﴿۱۰۱﴾ وه که وتنه شوین ئه وهی که شهیتانه کان له سه رده می سوله یماندا ده یان خوینده وه، وه سوله یمان ﷺ بیبرپا نه بوو، به لکو شهیتانه کان بیبرپا بوون که خه لکیان فییری جادوو، وه فییری ئه وه ده کرد که بۆسه ر دوو فریشته کان له بابل، که هارووتو مارووتن دابه زی، وه که سیان فییر نه ده کرد تا نه یانگوتبا: ئیمه بۆ تاقیکردنه وهین، جا بیبرپا مهبه (به هوی جادوو وه)، ئیدی ئه وه یان لیفرده بوون که میردو ژنه که یان له یه ک جیاده کرده وه، وه بیگومان به بی ویستی خوا جادووگه ران ناتوانن زیان به هیج کهس بگه یه نن، وه شتیکیان لی فریاده بوون که زیانی لیده دان، وه سوودی پی نه ده گه یاندن، وه به دنئیاییه وه ده یانزانی که هه رکه سیک جادوو بکری، له دواروژدا بی به شه، وه ئه گه ر زانیبایان (دنیا ده بوون که) ئه وه خراپترین شته که خویانی پی بفرۆشن ﴿۱۰۲﴾ وه ئه گه ر ئه وان برویان هه بووایه و پاریزیان کردبایه (کاریکیان ده کرد که پاداشتی خوی تیدابن) وه پاداشتی له لایه ن خواوه له هه موو شتیک چاکتره ئه گه ر بزانه ن ﴿۱۰۳﴾.))

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(نَبَذَهُ): (التَّبَذُ: إلقاء الشيء وطرحة لقلعة الاعتداد به)، (نَبَذَ) بریتیه له فریاندانی شتیک و تووردانی به هوی کهم گرنگی پیاندانی و به بی بایه خ ته ماشاگردنییه وه.

(تَنَلُوا): (تَلَا: تَبَعَهُ مُتَابَعَةً لَيْسَ بَيْنَهَا مَا لَيْسَ مِنْهَا وَذَلِكَ يَكُونُ تَارَةً بِالْجِسْمِ وَتَارَةً بِالْإِقْتِدَاءِ فِي الْحُكْمِ وَمَصْدَرُهُ: تَلَوْ وَتَلَوْ، وَتَارَةً بِالْقِرَاءَةِ

وَتَدْبِرُ الْمَعْنَى وَمَصْدَرُهُ تِلَاوَةٌ) واته: (تَلَاَهُ) یانی: شوینی که‌وت، جا‌ئه‌و شوینکه‌وته شوینکه‌وتنیکی یه‌ک له‌دوای یه‌که که هیج شتی نه‌که‌ویته نیوانی، وه جاری وایه شوینکه‌وتنی چهند جیسمیکه به‌دوای یه‌کداو، جاری وایه شوینکه‌وتنی بریاره که چاوگه‌که‌ی (تَلُوْ) و (تَلُوْه)، وه جاری وایه مه‌به‌ست پیی خویندنه‌وه و لیوردبوونه‌وی واتایه، که چاوگه‌که‌ی (تِلَاوَةٌ).

(عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَانَ): واته له سه‌رده‌می حوکه‌مرانی‌تی سوله‌یمان پیغه‌مبه‌ردا عَلَيْهِ السَّلَامُ که هم پیغه‌مبه‌ر بووه و هم پادشاش بووه.

(بَابِلَ): شاریکه، ئه‌و شاره ناوداره‌یه له عیراق، که نیستاش هر به‌و ناوه‌وه ماوه.

(فِتْنَةٌ): تاقیکردنه‌وه، (أَصْلُ الْفِتْنِ: إِدْخَالُ الذَّهَبِ النَّارِ لِتَظْهَرَ جَوْدَتُهُ مِنْ رِذَاءَتِهِ)، واته: ئه‌سلی وشه‌ی (فِتْنَةٌ) له (فِتْنٌ) هوه هاتوه، (فِتْنٌ) یش ئه‌وه‌یه زی‌ر بخه‌یه نیو ئاگره‌وه، بو ئه‌وه‌ی چاک و خرابی له‌یه‌ک جیاییته‌وه، وه‌ک خوای کاربه‌جی به‌ مووسای فه‌رمووه: ﴿... وَفِتْنَاكَ فِتْنًا...﴾ طه، واته: تو‌مان تاقیکردنه‌وه به‌ چهند تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک، تا‌کو خلت‌هی پیوه نه‌هی‌لی.

(خَلَقَ): (الْخَلْقُ: مَا اكْتَسَبَهُ الْإِنْسَانُ مِنَ الْفَضِيلَةِ بِخُلُقِهِ) واته: (خَلَقَ) ئه‌و خه‌سلته‌وه جوانه‌یه که مرو‌ف به‌ ره‌فتاری خو‌ی وه‌ده‌ستی دینی، وه لی‌رده‌ا (خلاق) یانی (نصیب): به‌ش.

(شَرَوْا بِهِ): (الشَّرَاءُ وَالْبَيْعُ يَتَلَازِمَانِ، وَشَرَيْتُ بِمَعْنَى بَعْتُ أَكْثَرُ، وَابْتَعْتُ بِمَعْنَى اشْتَرَيْتُ أَكْثَرُ)، واته: (شَرَاءُ وَبَيْعٌ) پیکه‌وه په‌یوه‌ستن و به‌زوری (شَرَيْتُ) به‌مانای (فرو‌شتم) دی، وه (ابْتَعْتُ) به‌مانای (کریم) دی.

(لِمَثُوبَةٍ): (تَوَابٌ) له ئه‌سلدا له (ثَابٌ) (يَتُوبُ) هوه هاتوه، واته: (رَجَعَ) (يَرْجِعُ) که مه‌به‌ست پیی ئه‌و پاداشته‌ چاکه‌یه، که به‌هوی کرده‌وی چاکه‌وه بو ئینسان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه.

هۆی هاتنه خواره هوی ئایه ته کان

دەربارە هۆی هاتنه خواره هوی ئەو ئایه تهی، که دەفه رموی: ﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ...﴾، ته فسیره کان زۆر شتیان باس کردوه، که هه مووی له ئیسرا ئیلیاته وه وەرگیراوه، یه کیکیان ئەم گێرپراوه یه، که به یه هقی له (سنن) ی خۆیدا هی ناویه تی، وه حا کمیش به سه حیجی دانا وه^(۱) له عه بدوللای کورپی عومه ره وه، خوا لییان رازی بی، وه خا وه نی ته فسیری (فتح القدير) له بهرگی (۱) لاپه ره (۱۶۷) دا هی ناویه تی و، وه ک گوتم له ئیسرا ئیلیاته وه هاتوه و من بۆیه بۆتان دینم، تا کو ئە گەر که وته بهرچاوتان فریوی پی نه خون، که ئە مه دهقه که یه تی: ﴿(أَشْرَفَتِ الْمَلَائِكَةُ عَلَى الدُّنْيَا فَرَأَتْ بَنِي آدَمَ يَعْصُونَ، فَقَالَتْ: يَا رَبِّ مَا أَجْهَلُ هَؤُلَاءِ مَا أَقَلَّ مَعْرِفَةَ هَؤُلَاءِ بِعَظَمَتِكَ، فَقَالَ اللَّهُ: لَوْ كُنْتُمْ فِي مَحَلَّاتِهِمْ لَعَصِمْتُونِي، قَالَتْ: كَيْفَ يَكُونُ هَذَا وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ؟ قَالَ: فَاخْتَارُوا مِنْكُمْ مَلَائِكِينَ، فَاخْتَارُوا هَارُوتَ وَمَارُوتَ، ثُمَّ أَهْبَطَا إِلَى الْأَرْضِ وَرُكِبَتْ فِيهِمَا شَهَوَاتُ بَنِي آدَمَ وَمَثَلَتْ لَهُمَا امْرَأَةٌ فَمَا عَصِمَا حَتَّىٰ وَاقَعَا الْمَعْصِيَةَ، فَقَالَ اللَّهُ: اخْتَارَا عَذَابَ الدُّنْيَا أَوْ عَذَابَ الْآخِرَةِ، فَنظَرَ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ قَالَ مَا تَقُولُ؟ قَالَ أَقُولُ إِنَّ عَذَابَ الدُّنْيَا، يَنْقَطِعُ وَإِنَّ الْعَذَابَ الْآخِرَةَ لَا يَنْقَطِعُ، فَاخْتَارَا عَذَابَ الدُّنْيَا فَهُمَا اللَّذَانِ ذَكَرَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ: ﴿وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكِينَ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ﴾، واتسه:

مه لائیکه ته کان ته ماشای دنیا یان کرد ئاده میزادیان بین گونا هان ده که ن، گوتیان: ئە ی په روه ردگار مان ! ئە وانه چه نده نه زانن، ئە وانه چه نده بی ناگان له که وره یی تو ! چون ده بی سه رپیچی له فه رمانی تو بکه ن؟! خوا فه رموی: ئە گەر

(۱) به لام مه رج نیه هه ر گێرپرا نه وه یه ک له پرووی سه نه ده وه پسپۆرانی ئە و بواره به راست (صحیح) یان دانا، راست بی، به لکو وی پرای پرووی (سنن) و (روایه ی)، ده بی (متن) و (درایه) یشه وه بی گری و گوئل بی، ئە و جار به راست داده نری.

ئۆوهش له شوینی ئه‌وان بن گوناهاڤ ده‌کهڤ، گوتیان: جا چۆن ئیمه گوناهاڤ ده‌کهڤ، که هه‌میشه تۆ به‌پاک ده‌گرین و ستایشته ده‌کهڤ، وه تۆ دوور ده‌خه‌ینه‌وه له‌وه که شایسته‌ی تۆ نیه؟ خوا فه‌رمووی: باشه دوو فریشتان له به‌ینی خۆتاندا هه‌لبژیرن (دایانه‌زینمه سه‌ر زه‌وی داخۆ بزانه چۆن ده‌رده‌چن؟) ئه‌وانیش هارووت و مارووتیان هه‌لبژاردن و دابه‌زینرانه سه‌ر زه‌وی، وه ئه‌و ئاره‌زووانه‌ی که له ئاده‌میزاددا هه‌ن، تییاندا دانران، (واته: وهک ئینسانیان لیکرا)، وه ئافره‌تییکی جوانیان پێ نیشاندر، ئیدی خۆیان پێ رانه‌گیرا هه‌ردووکیان تووشی گوناچ بوون له‌گه‌ڵی، ئنجا خوا ﷻ پێی فه‌رموون: هه‌لبژیرن سزای دنیا، یاخود هی دوارۆژ، یه‌کیکیان ته‌ماشای ئه‌ویدیکه‌ی کرد، گوتی: ده‌لێی چی؟ گوتی: ده‌لیم: سزای دنیا هه‌رچۆن بێت ده‌بپیته‌وه، به‌لام سزای دوارۆژ نابپیته‌وه، ئیدی

سزای دنیایان هه‌لبژارد، جا ئه‌م ئایه‌ته که ده‌فه‌رمووی: ﴿ وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ

بِبَابِلَ هَرُوتَ وَمَرُوتَ ﴾، ئه‌وه له‌باره‌ی ئه‌و دوو فریشته‌وه‌یه.

هه‌رچه‌نده وهک گوتمان: زانایان هه‌ندیکیان گوتوویانه: که ئه‌وه فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره ﷺ، به‌لام به‌دلنیا‌یی یه‌وه ئه‌وه فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نیه، به‌لکو هاوه‌لان ئه‌گه‌ر وه‌ریشیان گرتبێ، وهک عه‌بدووللای کورپی عه‌بباس و عه‌بدووللای کورپی عومه‌ر خوا لێیان رازی بێ، له زانایانی جووله‌که وه‌ریانگرتوه، که ده‌چیته‌وه سه‌ر ئیسپرائیلیات و کتیبه‌کانی جووله‌که‌کان، وه له‌راستیدا ئه‌و به‌سه‌رهاته‌ستی وای تیدایه، که له‌گه‌ڵ قورئاندا ناگونجی و تیکده‌گیری، بۆیه ئیمه ناچارین ره‌تیبکه‌ینه‌وه دواییش زیاتر قسه‌ی له‌باره‌وه ده‌کهڤ.

مانای گشتی ئایه‌ته‌کان

له‌باره‌ی چۆنیه‌تی په‌یوه‌ستبوونی ئه‌م ئایه‌تانه به‌ ئایه‌ته‌کانی پێش خۆیانه‌وه، ده‌لیم، وهک من تیده‌گه‌م و له‌به‌ر تیشکی تیگه‌یشتنی توێژه‌ره‌وانداو به‌ وردبوونه‌وه‌ی خۆشم، خوا ﷻ هه‌ر له‌سه‌ر باسی جووله‌که‌کان به‌رده‌وامه‌و ده‌فه‌رمووی: ﴿ أَوْكَلَّمَا عَلَيْهِمْ عَهْدًا تَبَدَّهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾،

ئەو ھە چییە ھە رکاتی پەیمانیکیان بەست، ھەندیکیان پەیمانە کە دەشکینن! بە لکو زۆربەیان ئیمان ناھینن، تە ماشا بکەن خوا ﷺ خوی راستبیزو دادگەر و کار بە جی، نە یفەر موو: ھیچیان ئیمان ناھینن، بە لکو فەر موو یە تی: ﴿ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾، وە لە شوینی دیکە دا دە فەر موئ: ﴿ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ ﴾ کۆمە لیکیان، جا ئەو ھە ئیمە دە بی لئی ھە وە فی یری عە دل و ئین صاف بین و نە چین حوکمی گشتی بە سەر خە لکیدا بە دین، لە نیو ھە موو خە لکیدا چاک و خراب ھە یە، بۆ یە لیرە دە فەر موئ: بە لکوو جولە کە کان زۆربەیان ئیمان ناھینن و زۆر بی پەیمانن، بە لام لە و بارە شە وە دیسان دە فەر موئ: ﴿ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ ﴾، کۆمە لیکیان پەیمان دەشکینن، نافەر موئ: ھە موویان، ئنجا باسی ھە لئو یستیان لە بە ران بەر پیغە م بە ری کۆتاییدا دە کات: ﴿ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ﴾، وە ھە رکاتی کە پیغە م بە ریکیان لە لایەن خوا وە (بۆ ھات کە مە بە ست پیی موحە م مە دە ﷺ) کە ئەو دی بە وانیشە بە راستی دە زانی، ئەم تە عبیرە: ﴿ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ﴾، بۆ یە خوا ﷺ ھە میشە دوو بارە دی دە کاتە وە بە بۆ چوونی من:

یە گە م: بۆ ئەو دی بزاند ری کە موحە م مە د ﷺ یە کی کە لە پیغە م بە رانی خوا و ھە موو پیغە م بە رانی پییش خۆی بە راست دە زانی، بۆ یە ھەر کۆمە لیک خۆیان بە شوینکە و تووی ھەر پیغە م بە ریک دە زانن، دە بی دە مار گیریان بۆ ئەو پیغە م بە رە وایان لێنە کات، کە برۆا بە موحە م مە د نە ھینن، چونکە موحە م مە د ﷺ ئەو پیغە م بە رە ی ئە وانیش بە راست دە زانی و کتیبە کانی ئە وانیش ئە سلە کە یان بە راست دە زانی.

دوو ھ: بۆ ئەو دی بزاند ری کە پیغە م بە رە ی کۆتای ﷺ شتی کی جیا لە پیغە م بە رانی دیکە ی نە ھینا وە، وە پیغە م بە ران ھە موویان رپبواری یە ک رپگابوون و، یە ک بە رنامە یان پئبوو وە، ھە موویان یە کتریان بە راست زانیو وە، و نە بی پیغە م بە ریک شتی کی ھینابی جیا لە وان ی دیکە! بە لئ لە شتی بچوو ک بچوو کدا کە تایی بەت بوون بە ژینگە و بە واقع و ھە لومە ر جی

تفسیری قربانی بر رزوی پیر درسی نوزدهم: نایه‌تہ کانی (۱۰۰ - ۱۰۳) ﴿ ۳۳۹ ﴾

کۆمه‌لگه‌وه، یان عورفو باوی ئەو خه‌لکه‌وه، که له سه‌ردهمی وان دابوون، جیاوازی هه‌بووه له‌نیوان به‌رنامه‌ی پی‌غه‌مبه‌راند (عليهم الصلاة والسلام) به‌لام له هیله گشتیه‌کاندا، هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ران یه‌ک به‌رنامه‌یان پی‌بووه، وه‌ک له شوینیکی دیکه ده‌فه‌رموی: ﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ... ﴾ (۱۳) الشوری ، به‌ئێ پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) هه‌موو یه‌ک دینیان هیناوه، ئەه‌ویش ئیسلامه، بۆیه زاراوه‌ی دینه ئاسمانییه‌کان (الأديان السماوية) هه‌له‌یه، به‌لکو ده‌بی بگوتری شه‌ریعه‌ته ئاسمانییه‌کان، به‌رنامه ئاسمانییه‌کان، ئەگه‌رنا دین یه‌ک دینه، وه‌ک خ‌وای تا‌ک و پا‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ... ﴾ (۱۹) آل عمران ، واته: ئایین له‌لای خوا به‌س ئیسلامه... به‌لام ری‌بازو به‌رنامه‌کان له ته‌فصیلیاندا جو‌راو جو‌رن، بۆیه ده‌فه‌رموی: ﴿ ... لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ... ﴾ (۴۸) المائدة ، واته: بو‌هه‌رکامی‌کتان ری‌بازو به‌رنامه‌یه‌کی تایبه‌تمان داناوه، جا ده‌فه‌رموی: کاتێ ئەو پی‌غه‌مبه‌ره‌یان ﷺ بو‌هات: ﴿ بَدَأَ فِرْقٌ مِّنَ الدِّينِ أُوتُوا الْكِتَابَ كَتَبَ اللَّهُ وِرَاءَ ظُهُورِهِمْ ﴾ ، کۆمه‌لێک له‌وانه‌ی کتیبیان پی‌دراوه، کتیبی خ‌وایان فری‌دایه پاش پشتیان، واته: ئیهمالیان کرد، لی‌رده‌ا زانیانی ره‌وانبیژی ده‌لێن: خو ئەوه نه‌بووه ئاوا کتیبه‌که فری‌دنه پاش پشتیان! به‌لکو یانی به‌شی‌وه‌یه‌ک مامه‌له‌یان له‌گه‌ل کتیبی خ‌وادا کرد (که ته‌وراته‌و باسی موحه‌مه‌دی کردوه‌و نیشانه‌کانی موحه‌مه‌دی تیدان و ده‌لێ: ده‌بی ئیمان به‌ پی‌غه‌مبه‌ری کۆتایی بێنن) ئەوانه به‌شی‌وه‌یه‌ک مامه‌له‌یان له‌گه‌ل ته‌وراته‌دا کردوه، وه‌ک که‌سیک شتیک فری‌داته پاش پشتی خ‌وی ﴿ كَانَتْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ ، وه‌ک هه‌ر هیج عیلمیان نه‌بی‌ت، به‌وه‌ی که موحه‌مه‌د پی‌غه‌مبه‌ری خ‌وايه، ئاوا مامه‌له‌یان له‌گه‌ل موحه‌مه‌ددا کردو ئیمانیان پی‌ نه‌هینا! ئنجا دیاره

هه‌رکەسێ بەدوای کتیبی خوا نەکهوت، دەبێ شتیکی دیکە بدۆزیتەوه بەدوای بکه‌وێت و ئەوهی بەدوای هەق نەکهوێ، دکه‌وێته‌ دوای باطیل، ئەوهی خوای نەپەرست شەیتان دەپەرستی، طاغوت دەپەرستی، ئەوهی بەرپی هەقدا نەرۆیی، بەرپی باطیل دا ملدەنی، بۆیه یه‌کسەر دەفهرموئ:

﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَنَلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مَلِكٍ سُلَيْمَانَ﴾، وه بەدوای ئەوه که‌وتن که شەیتانەکان له‌ رۆژگاری حوکمرانی سوله‌یماندا ده‌یانخویندەوه، شەیتانەکان جادوویمان بلا‌وده‌کرده‌وه، له‌سه‌رده‌می سوله‌یمانداو جووله‌که‌کان وازیان له‌ کتیبی خوا هینا، سه‌رگه‌رمی جادووگه‌ریی بوون، ئنجا بۆ ئەوهی وا گومان نەبرئ، که سوله‌یمان ره‌واجی به‌ جادووگه‌ریی داوه، ده‌فهرموئ: ﴿وَمَا

كَفَرَ سُلَيْمَانُ﴾، سوله‌یمانیش قه‌ت کوفری نەکردوه و بی‌پروا نەبووه، (جووله‌که‌کان ده‌یانگوت: ئەوه چیه‌ موحه‌مه‌د باسی سوله‌یمان ده‌کا، سوله‌یمان به‌س جادووگه‌ریک بووه له‌ جادووگه‌ره‌کان خۆ پیغه‌مبه‌ر نەبووه !!) بۆیه خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرموئ: سوله‌یمان هه‌رگیز بی‌پروا نەبووه و کافر نەبووه، واته‌: خه‌ریکی جادووگه‌ریی نەبووه! ﴿وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا﴾، به‌ئکو شەیتانەکان کافرو بی‌پروا بوون، جا شەیتان ده‌گونجی جند و مروّفی مه‌به‌ست بئ، چونکه‌: شەیتان له‌ (شَطَن)‌وه هاتوه، واته‌: دوورکه‌وته‌وه (بعُد)، بۆیه هه‌رکه‌سیک خه‌ئکی له‌ خوا دووربخاته‌وه شەیتانه، وه‌ک خوا

ده‌فهرموئ: ﴿... شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ

عُرُورًا...﴾ ﴿الأنعام﴾، واته‌: شەیتانەکان مروّف و جند، هه‌ندیکیان قسه‌ی رازوه‌و فریودهر فی‌ری هه‌ندیکیان ده‌کن، جا ئایا شەیتانەکان چییان ده‌کرد؟ ﴿يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ﴾، جادوویمان فی‌ری خه‌ئکی ده‌کرد ﴿وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَرُوتَ وَمَرُوتَ﴾، وه ئەو جادوویمان فی‌ری خه‌ئکی ده‌کرد، که دابه‌زیبووه بۆ سه‌ر دوو فریشته‌کان له‌ بابل: هارووت و مارووت،

﴿ وَمَا يُعْلِمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ﴾، لیرهدا خواى
پهروهردگار وهلامى پرسىاریك دهدهتوهه، كه له میشكى ههمووماندا
سهههتاتكه دهكات:

باشه له بهرچى فریشتهى پاك جادوو فیرى خهلكى دهكات، بوچی؟ خوا
دوو مهلائیکهتان دادهبهزینى جادوو فیرى خهلكى بکهن؟! دهفهرموى: وه
هیچ كهسیان فیرى جادوو نهدهکرد، ههتا پییان نهگوتبا: ئیمه بو
تافیکردنه وه دانراوین، جا خوت کافر مهكه! واته: فیرى جادوو مهبه نهگهر
فیرى ببى، وه بهكارى بهینى کافر دهبى، كهواته خوت کافر مهكه! حیکمهتى
ئهوهش كه خوا ئه وه دوو فریشتهیهى ناروون، ئه وه بووه كه له سهردهمى
سولهیماندا جادوو زور بلاو بوو بووه وه بهتایبهتى له دواى كوچی دواى سولهیمان
(علیه الصلاة والسلام)، جووله كه كان بلاویان کرده وه گوتیان: ئه وه
موعجزانهى كه سولهیمان کردوونى، ئه وه ههمووى جادوویه! بویه خوا ﷺ
دوو فریشتهى نارده خوارى، تاكو جادوو فیرى خهلك بکهن. بو ئه وهى
خهلك بزنان جادوو چیه؟ وه مهودایه كهى چهنده و تا کوپیه؟ وه
جیابیته وه له موعجزهى پیغه مبهران، له نیویاندا پیغه مبهر سولهیمان ﷺ
كه موعجزهى گهوره گهوره هه بو و، بو ئه وهى موعجزهى پیغه مبهران و
جادووى جادوو گهران، تیکه ل نهبن. ﴿ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ
الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ﴾، جا لیان فیرده بوون (له دوو فریشتانه) جادوویهكى وا، كه
پیاوو هاوسه ره كه یان پی لیک جیاده کرده وه، (ئهمه ئه وه دهگه یهنى، كه
جادوو دهتوانى ژن و میرد له یهك بترازینى) ﴿ وَمَا هُمْ بِضَكَارٍ بِهِ مِنْ أَحَدٍ
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ﴾، وه ئه وانه (كه جادوو فیرده بوون، چ له شهیتانه كان، چ له و
فریشتانه وه كه خوا بو تافیکردنه وه داینا بوون) نه یانده توانى زیان له هیچ
كهسى بدن، مهگهر به مؤلهتى خوا، مهگهر خوا ویستبای ﴿ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا
يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ﴾، وه به تهئكید ئه وانهى كه جادوو فیرده بوون،

شتیک فی‌رده‌بوون، که هەر زهرری لیدهدان و هیچ سوودی پی نه‌ده‌گه‌پاندن،
 واته: جادوو هەر زهرر له ئینسان دهداتو سوودی پی ناگه‌یه‌نی، ﴿ وَلَقَدْ
 عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلِيَسَّ مَا شَرَوْا بِهِ
 أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴾، وه بیگومان زانییان، که ههرکه‌سیک
 بیکری (واته: جادوو) له دواروژدا هیچ پشک و به‌شیکی نیه، وه خراپترین
 شت جادوو بوو، که خوئیانیان پی ده‌فرۆشت، ئه‌گهر زانییایان، (واته: ئه‌گهر
 زانییایان خوئیان نه‌ده‌فرۆشت و له به‌رانبه‌ردا جادوویان نه‌ده‌کری) وه له
 کوئیاییدا ده‌فرموئ: ﴿ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا ﴾، وه ئه‌گهر ئه‌وانه ئیمانیان
 هی‌ناباو پاریزیان کردبا ﴿ لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴾،
 پاداشتیان پی ده‌بیرا، وه بیگومان پاداشتی لای خواش چاکتره له هه‌موو
 شتیک ئه‌گهر بزنان.

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ

مه‌سه‌له‌ی په‌گه‌م: خوا ﷻ دواى ئه‌وه‌ی باسی ئه‌وه‌ ده‌کات، که جووله‌که‌کان
 کتیبی خویان هه‌ئدایه‌ پاش پشتیان: ﴿ بِنَدَ فَرِيقٍ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ ﴾، یه‌کسه‌ر دواى ئه‌وه‌ ده‌فرموئ چی؟ ده‌فرموئ:
 ﴿ وَاتَّبِعُوا مَا تَنَلُّوْا الشَّيْطٰنِ ﴾، به‌دواى ئه‌وه‌ که‌وتن که شه‌یتانه‌کان
 ده‌یانخوینده‌وه، که‌واته: هه‌میشه به‌دیلی شوینکه‌وتنی کتیبی خوا، بریتیه له
 شوینکه‌وتنی شه‌یتانه‌کان، شه‌یتانی ئاده‌مزادو شه‌یتانی جند، وه هه‌میشه
 شوینگره‌وه‌ی ری‌هه‌ق، گرتنی ری‌هه‌قه‌وه‌هی چارنیه، وه شوینگره‌وه‌ی
 به‌ندایه‌تی بو‌خوا، بریتیه له کوئیایه‌تی کردن بو‌طاغووته‌کان، بو‌بتو
 صه‌نه‌م، بو‌هه‌واو ئاره‌زوو، ... هتد.

تفسیری قوربانلی بے رزو بے پیر دەرسی نۆز دەپەم: ئایەتەکانی (۱۰۰ - ۱۰۳) ﴿ ۳۴۳ ﴾

مەسەلەى دووهم: ئەوەش لەم ئایەتەتەنە وەر دەگىرئ، كە جوولەكەكان زۆر سەرگەرمى جادوو بوون و ئەوەش حەقىقەتئىكى مئژووىى يەو، ئىستاش لەگەلدايئ جوولەكەكان جادووگەرى زۆر بىرەزايان هەيەو، زۆر گرنگىي بە جادوو دەدەن، لە حالئىكىشدا كە لە (پەيمانى كۆن)^(۱) و لە تەووراتدا باسكراو، كە جادوو شتئىكى زۆر خراپەو سزاي زۆر خراپى هەيە، بەلام خو ئەوانە بە تەووراتەو پابەندەبوون و پئوہى پابەندىن !

مەسەلەى سئپەم: ئەوەش وەر دەگىرئ كە شەيتانەكان سەرچاوى (جادوو) واتە: شەيتانى جند، جا ئيمە لە دەرسى داها توودا روونى دەكەينەو، كە جادوو بەتايبەتى ئەوہى كە زەرەر دەدات، بەزۆرىي بە هؤى شەيتانەكانەوہيە، بؤيش خوا دەفەرموئ: ﴿ **وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ** ﴾ .

مەسەلەى چوارەم: ئەم ئايەتەنە زۆر بەروون و راشكاويى ئەو دەگەيەن، كە جادوو كردن و جادوو فيرى خەلك كردن كوفرەو، ئينسانى پئ كافر دەبئ، بؤچى؟ جارئ خوا ﷺ دەفەرموئ: ﴿ **وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ** ﴾ ، لەجياتى بفرەرموئ: (وما سحر سليمان) يان (وما علم سليمان السحر أحد) دەفەرموئ: ﴿ **وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ** ﴾ ، تاكو بزاني كە هەر كەسيك جادوو فيرى خەلك بكاتو، وە بؤ جادوو هانيانبداد بانگيان بكات، ئەو ماناي وايە كوفرى كردو، ديسان هەر لە ئايەتەكەدا دەفەرموئ: ﴿ **وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا** ﴾ **يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ** ﴾ ، بەلكو شەيتانەكان كافر بوون، كە خەلكيان فيرى جادوو دەكرد، كەواتە: هەر كەسيك خەلك فيرى جادوو بكات، وە خەلكى بؤ

(۱) پروانە: (التفسير التطبيقي للكتاب - المقدس -) العهد القديم، سفر الملوك الثاني، الإصحاح: ۲۱، ص: (۸۳۵). كە لە شەرەكەيدا هاتو: { ۶: ۲۱ } كان منسى ملكاً شريراً وأنماط الله بخطيئته، فكان من بين خطاياہ، الممرسات الوثنية من السحر الأسود والعرافہ..، واتە: مونە سسا پادشاھكى خراپەكار بوو، وە بە گوناھەكەى خواى توورەكردبوو، وە لەنيو گوناھەكانيدا كرددوە بتيەرستىيەكان بوون، لە جادووى رەشو فالگرتنەوہ.

هانبدات، پئی کافر دەبێ. دیسان که دەفەرموی: ﴿ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ﴾، هارووت و مارووت که خەلکیان فییری جادوو دەکرد، {بۆ ئەوەی که بزانی عیلمی سیجر چۆنە؟ ئەگەرنا بۆ ئەوەیان نەبوووە که خەلک بییتە جادووگەر، بەلکو مەبەستیان ئەوە بوو که خەلک بزانی عیلمی سیجر چییە؟ تاکو لەگەڵ موعجیزە پێغەمبەران تیکەڵ نەبێ و سەریان لێ نەشیوێ و پێغەمبەران بە جادووگەر نەزانی، وەك ئیستاش لەگەڵدابی له (پەیمانی کۆن)^(۱) دا دەلی: سولهیمان بته‌رست بووه ! جا بۆ ئەوەی که خەلک تووشی ئەو چەواشەکارییە نەبییت و موعجیزە پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بە جادووی جادووگەران حالی نەبێ، بۆیە خوا هارووت و مارووتی ناردنە خواری خەلک فییری عیلمی سیجر بکەن، جا لیڕە دەفەرموی: { دەیانگوت: ئیئەمە بۆ تاقیکردنەوه‌ین و خۆت کافر مەکە، واتە: قەیناکا سیجر شارەزایی، بەلام کاری پێنەکە و فییری خەلکی نەکە و بلاوی نەکە یەو !

کەواتە: ئەسلی فیربوونەکە بۆخۆی کوفر نیە، بە مەرحیك له خودی فیربوونەکەدا بۆخۆی کوفری تێدانەبییت، واتە: کەسیك ئەگەر کتیبی جادوو بخوینیتەو، تاکو بزانی جادوو چییە؟ ئەوە کوفر نیە و گوناھیش نیە، ئنجا بەلگە یەکی دی لەسەر ئەوەی که جادووکردن و سیجر فییری خەلک کردن کوفر، ئەوەیە که دەفەرموی: ﴿ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ﴾، وە زانییشیان که هەرکەسی سیجر بکری، ئەوە له دوارۆژ هیچ بەشی نیەن دیارە تەنیا کافرانیش بە پەهایی له دوارۆژدا بیبەشن.

مەسەلە پینچەم: ئینسان دروستە شتی خراپ بزانی، جا جادوویی، یان هەر شتیکی دیکە، بۆ نموونە: بیروبروای بیبروایانە، وەك فەلسەفە مارکسیزم، ماددی گەری، لیبرالیزم و هەر فیکرە یەکی دیکە خراپ و غەلەت، دروستە

(۱) بروانە: (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس) العهد القديم، سفر الملوك الأول، الإصحاح: (۱۱)، ص: (۷۳۱، ۷۳۲)، هەر وەها له شوینیکی دیکەدا دەلی: جادووگەریش بوو !

بیزانی، بۆ ئه وهی که شهرو خیر بزانی و له یهکیان جیابکه یته وه، ئه وه تا خوای پهروهردگار ئه وهنده باسی جووله که کانمان بۆ دهکات، بۆ ئه وهی بیانناسین پاشخانی نه فسیی و فیکرییان بزانی و میژووییان بزانی و غه له ت و په له تیان بزانی، تا کو له غه له ته کانیان عیبرهت و هربگرین و له چاکه کانیشیان چاکه فیربین، که واته: ئه گهر که سیك بیهوی بزانی سیحر چیه؟! شتیکی رهوایه، جگه له حاله تیکی تایبهت، ئه ویش ئه وه یه که وهک گوتم جاری وا هیه هه ندیک فیربوونی سیحر، بۆخوی کوفره و ده بی مومارسه ی هه ندیک شت بکری، که له خودی خۆیدا کوفره، ئه گهر ئه وه نه بی، بیگومان خۆیندنه وهی کتیبی سیحر خراب نیه، شاعیری کیش ده لی:

عَرَفْتُ الشَّرَّ لَا لِشَّرِّ لَكِنْ لِأَتَّقِيهِ

وَمَنْ لَمْ يَعْرِفِ الشَّرَّ مِنَ النَّاسِ يَقَعْ فِيهِ

واته: خراپه و شهرم بۆیه زانی هه تا خۆمی لیباریزم

هه رکه سی خراپه ی نیو خه لکی نه زانی تییده که وی .

مه سه له ی شه شه م: جادوو زیان له خه لک ده دات، وه حه قیقه تی هه یه، به

به لگه ی ئه وه که خوا ده فه رموی: ﴿ مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ﴾، وه

دوای ده فه رموی: ﴿ وَيَنْعَمُونَ مَا يَنْزُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ﴾، که واته: راسته

جادوو زه ره رو زیان ده دا، وه ئه م په سه ته یه ئه وه ش ده گه یه نی، که جادوو هیه

جو ره خیره سوودو مه نه فه عه تیکی نیه، چونکه ده فه رموی: ﴿ وَلَا

يَنْفَعُهُمْ ﴾، هه ر بۆیه شه جادوو گه ران نه دارترین که سن و هه می شه ئا تاجن و

خه ریکی سوآل و سه ده قه ن، ئه گه رنا ئه گه ر خه لک به جادوو ده و له مه ند

بووایه، ده بوو جادوو گه ران له هه موو خه لکی ده و له مه ند تر بان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

درسی بیستم

پیناسه ی نه م درسه

له م درسه ماندا لیکۆلینه وه یه ک ده باره ی جادوو ده کهین، وه ک له درسی پیشوودا به لیماندا، خوی به به زه یی پشتیوان بیّت، هه وئده دهین له ده (۱۰) خالدا باسی جادووو جادوو گه ران (السَّحْرُو السَّحْرَة) بکهین، دیاره لیکۆلینه وه که مان لیکۆلینه وه یه کی پوخت و کورت و گوشراو ده بیّت، نه گه رنا له راستیدا چوونه نیو دنیای جادووو جادوو گه ران به درسیک و دووان کۆتایی پی نایه، جیهانی جادووو جادوو گه ران، جیهانیکی ئالۆزه و جیهانیکی زۆر به لق و پۆپه، به لام من لی ره هه وئم داوه نه وه ی که به پیویستی ده زانم نیوه ی به ریز بیزانن ده باره ی جادوو، وه ده باره ی جادوو گه ران، پوخت و کورتی بکه مه وه: پیش هه موو شتیکی پیویسته نه وه بزانی که ئینسان وه ک چون جهسته یه کی به ره هه سته، روو حیکی په نه انیشه، ئنجا وه ک چون جهسته نه گه ر خزمهت بکری و مه شقی پی بکری و به هیز بکری، گۆرانی زۆر به سه ردادی، ته ماشا ده که ی دوو ئینسان که یه کیکیان جهسته که ی خوی خه م لیخواردوه و مشووری لیخواردوه رایه ی ناوه، بو نمونه: بابایه کی کاراته، یاخود جومناستیک، له گه ل یه کیکی دیکه که به و شیوه یه خه می له جهسته ی خوی نه خواردوه و مه شقی پی نه کردوه، زۆر له یه ک جیان، نه و که سه ی که کاراته، یان کۆنفۆ ده زانی، یاخود جومناستیکه، ته ماشا ده که ی هه ل سو که وتی واده کات جم و جۆلی واده کات، زۆر جیی سه رسورمانه، جا وه ک چون جهسته نه گه ر خزمهت بکری و به هیز بکری و مه شقی پی بکری و رابه ی نری، ده توانی حاله تی سه رسوور هینه ر بنوینی و له خوی پیشان بدات، روو حیش به هه مان شیوه و به لکو راستت ریش، چونکه بیگومان روو ح توانای زۆر زۆر زیاتره له جهسته، وه له راستیدا ئینسانه کان نه وه نده ی که به هوی

تفسیری قوربانی به رزویه پیر ... دهرسی بیسته م: باسیک له باره ی جادوو و جادو گه رانه وه ﴿ ۳۴۷ ﴾

رووحیانه وه له یهك جیاده بن، قهت به هۆی جهسته وه له یهك جیانابن، ئیمه ته ماشا دهكهین خهك له پرووی جهسته وه، تواناكانیان لیك نزیکن و زۆر به رزی و نرمییان نیه، به لام له پرووی رووچه وه، وه له پرووی هۆش و عهقلیشه وه كه ئه ویش هه ر یهكیه له ئیشه كانی روو، وه له پرووی عاتیفه وه وه له پرووی خه یال و ئه ندیشه وه، ته ماشا دهكه ی ئینسانه كان زۆر له یهك جیان و به مه سافه یهكی زۆر له یهك جیاده بنه وه ! گرنگ ئه وه یه ئه و حه قیقه ته بزانی كه روو، چ به باری خیره چا كه دا خزمهت بكری و په روه رده بكری و مه شقی پیبكری و رابه یئیری، ده گونجی شتی سه رسوور هینه ری لی په ی داده بی، وه چ به باری شهرو خراپه شدا، كه دیاره ئینسان به باری خیره چا كه دا له عالمی مه لانیكه نزیك ده بیته وه، به باری شهرو خراپه دا له عالمی شهیتان نزیك ده بیته وه، ئه وه ش حه قیقه ته یكه پیویسته پیش ئه وهی بچینه نیو باسی جادوو و جادوو گه ران بیزانین، بۆیه ش پیویسته ئه وه بزانی، چونكه هه ندی كهس هه ندی شت دهكات، هیچ په یوه ندی به جادوو وه نیه، به لكو په یوه ندی به به هی زکردنی لایه نی روو حییه وه هه یه، چ به باری خیره، چ به باری شهردا، كه بیگومان ئه وه جیا به له مه سه له ی جادوو.

خالی یه كه م: میژوی جادوو و جادوو گه ری:

جادوو سه رگه رم بوون به جادوو وه وه په ی دابوونی خه لکی جادوو گه ر، میژوو ییه کی دیرینی هه یه، به پی ئه نووسینانه ی كه له سه ر دهرو دیواری كه لاهه كان و شوینه واره میژوو یی یه كان هه ن، هه تا هه ندیك له میژوو نووسان گوتوو یانه: ئینسان به رله وهی دینی راست و دروست بزانی، ئاشنا بووه به جادوو، به لام ئه وه وانیه و یه كه مین شتیك كه ئینسان پی ئاشنا بووه، هیدایه تی خوا بووه، له پی ئه وه وه حییه وه كه به پیغه مبه راندا (علیهم الصلاة والسلام) ناردوو یه تی و له كتیبه كانی خوا و به رنامه كانی خوا دا به رجه سته بووه، پیش هه موو شتیك ئینسان به وه ئاشنا بووه، به لام دوایی كه لایدوو تووشی لادان (انحراف) بووه، ئنجا به جادوو ئاشنا بووه، به لگه شمان له پرووی قوربانه وه كه جادوو گه ری زانستیکی زۆر كۆنه، ئه وه یه كه خوای زانا و شارهزا له سوورته ی

تفسیری قوربانی به رزویه پیر ... دهرسی بیسته م: باسیک له باره ی جادوو و جادو گه رانه وه ﴿ ۳۴۸ ﴾

(الذاریات) دا فهرموویه تی: ﴿ كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴾، واته: به هه مان شیوه ئه وان ی پیشووش هیج کامیان پیغه مبه ریان بۆ نه هات مه گهر گوتیان: جادوو گهره یان شیته، که واته: جادوو له دیرزه مانه وه له نیو به شهردا باو بووه، بویه نه یاران ی پیغه مبه ران به وه تۆمه تباریان کردوون، که ئه و موعجیزانه ی پیشانیان دده دن، ئه وه له جادوو وه سه رچاوه ده گری.

خالی دووه م: ئه و شوینانه ی به جادوو به ناوبانگ بوون له میژوودا:

له پیش هه موویاندا میسر زۆر ناودار بووه به جادوو، وه ئیستاش هیندی له میژوونوو سان ده لین: ئه و جهسته مؤمیاکراوانه ی که له مؤزه خانه کاندای هه ن، {دیاره ئه و کاته ته نیا جهسته ی پادشاه و پاشازاده و خه لکی خاوه ن دهسته لات مؤمیاکراوه، چونکه مؤمیاکردن (تحنیط) مه سره فیکی زۆری تیچووه} ئه وانه ده لین: ئیستاش هه ندی له وانه جوژی له (طلسم) و جادوو یان له سه ر خوینراوه، که هه ندیک له و که سانه ی به شیوه یه کی ناریک مامه له یان له گه ل ئه و جهستانه دا کردوه، تووشی زهره ر بوون و زانیان زۆر شتیان له و باره وه باسکردوه، وه یه کیکی دیکه له و شوینانه (بابل) بووه، که خوی پهنهانزان باسیکردوه: ﴿ وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَرُوتَ وَمَرْوَتَ ﴾، ههروهه و لاتی (فارس) زۆر به جادوو ناودار بووه، ههروهه هه ر کام له (هیند) و (یونان) له بواری جادوو گهریدا به ناوبانگ بوون، ههروهه هه ربه پیش ئیسلام سیجریان له نیودا هه بووه، وه ئیستاش له گه لدابی له زۆربه ی ولاتانی دنیا دا، له نیو زۆربه ی میلله تاندا، ئه وانه ی که لاده دن له شه ریه ته و به رنامه ی خواو دینیکی راست و دروستیان له به رده ست نیه، که بیگومان دینی راست و نه گۆراوی خوا ئیستا ته نیا ئیسلامه، جادوو گهری که م و زۆر باوه و ره واجی هه یه.

خالی سییه م: ئایا جادوو (سحر) چیه ؟

که تماشای فلهه ننگه کانی زمانم کرد، زانایان هه موویان له سهر نه وه پیناسه یه بو جادوو یه ک دهنگن، که دهلی: ((هُوَ كُلُّ مَا خَفِيَ سَبَبُهُ وَلَطْفَ وَدَقِّ مَا خَدُّهُ))، واته: هه شتیکه هویه که ی پنهان بی، وه شوینی وه گرگرتنی پنهان بی و ورده کاری تی دابی، که هه موو که س نه توانی بی کات، وه ک له فله مایشتی کدا هاتوو که پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، رُوْزِيْكَ گویبیستی وتاری کابرایه ک ده بی ت، وتاریکی رپک دهدا له باره یه وه ده فله رموی: { (إِنَّ مِنَ الْبَيَانَ لَسِحْرًا) (رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۶۶۶۸) ، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۷۶۷)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۰۲۸)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۵۰۰۷)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۵۷۹۵)، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا }، واته: هه ندیک قسه کردن جوړیکه له جادوو! هه لبه ته وه ک دوا یی باسی ده که ین، جادوو ده بی ته چهند به شیکه وه، به شیکیان پی ده گوتری: جادووی مه جازی (السَّحْرُ الْمَجَازِي) که لیره پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مه بهستی پی به شه (مَجَازِي) یه که یه تی، واته: له و رووه وه که وتاری باش و قسه ی رپک، باش ده چی ته دلی خه لکه وه و کاری تی ده کات به شیوه یه کی پنهان، له و رووه وه ویک چوونی هه یه له گه ل جادوو، نه گه رنا قسه کردن به موتله قی جادوو نیه، به لکو مه بهستی نه وه یه که له رووی کارتیکردن له دلی بیسه ردا، شیوه ی جادوو یه هه یه، چونکه جادوو به شیوه یه کی پنهان کاری خو ی ده کات.

ننجا (ابن خلدون) له کتیبه ناوداره که ی خویدا که (المقدمة) یه له لاپه ره (۲۹۳) دا ئاوا پیناسه ی جادوو ده کات: ((السَّحْرُ: عُلُومٌ بِكَيْفِيَّةِ اسْتِعْدَادَاتٍ تَقْدِرُ بِهَا النَّفْسُ الْبَشَرِيَّةَ عَلَى التَّأْثِيرِ فِي عَالَمِ الْعَنَاصِرِ إِمَّا بَغَيْرِ مُعِينٍ أَوْ بِمُعِينٍ مِنَ الْأُمُورِ السَّمَاوِيَّةِ، وَالْأَوَّلُ هُوَ السَّحْرُ وَالثَّانِي الطَّلَسْمَاتُ)) ده لی: جادوو چهند زانایری یه که به چونی ته وزه توانی هه کان، که رووچه به شه ریبه کان به هویه وه کار ده که نه سهر جیهانی مادده، جا چ به بی هاوکار، وه چ به هوی هاوکاری له کاروباره ئاسمانیبه کان، که یه که میان جادوو یه وه، دووه میشیان ته لیسمه کان.

بۆ روونکردنه وهی مه بهستی (ابن خلدون) ده لئین:

ئهو پئی وایه جادوو ئه وهیه که مرؤف ته نیا به کاریگه ری ئیراده و هیممه تی تایبه تی خوی پهیدای دهکات، به لام طیلله سم - که به (طلسمات) کۆده کریته وه - ئه وهیه که مرؤف به هوی هاوکاری وهرگرتن له هۆکاره ئاسمانیه کان - واته: نهستی ره و خرۆکه کان - پهیدای دهکات.

به لام من پیم وایه که جادوو (سحر) به مانا زاراوه یی و باوه که ی به بی هاوکاری شهیتانه کان نایه ته دی.

نجا (التهانوي) له کتیبی (کشاف اصطلاحات الفنون) که کتیبیکه پیناسه ی زاراوه کان دهکات، دهر باره ی پیناسه ی جادوو، ده لئ: ((هُوَ الْإِثْيَانُ بِخَارِقٍ عِنْدَ مَزَاوَلَةِ قَوْلٍ أَوْ فَعْلٍ مُحَرَّمٍ فِي الشَّرْعِ، أَجْرَى اللَّهُ سَبْحَانَهُ سُنَّتَهُ بِحُصُولِهِ عِنْدَهُ ابْتِدَاءً))، واته: جادوو بریتیه له پهیدا کردنی شتیکی یاسادر (شتیکی نائاسایی) له کاتی کردنی قسه یه ک، یا خود نواندنی رهفتاریکدا، که له شه رعدا ئه و قسه یه یان ئه و رهفتاره قه دهغه یه، وه خوا ﷻ به پئی یاسای خوی وایدانا وه، که هه رکاتی ئه و قسه یه کرا، یان ئه و رهفتاره کرا، ئه و کاریگه رییه پهیدا ده بی)، که واته: جادوووش له قه ده ری خوا وه سنووری یاساکانی خوا به دهر نیه.

به لام ئه وهی که به راستی پیناسه یه کی وردو فراوانی بۆ کردبی، بریتیه له (الآلوسی) له تهفسیری (روح المعانی) بهرگی (۱) لاپه ره (۲۳۸) دا، ئه م پیناسه یه ی هینا وه، ده لئ: ((الْمُرَادُ بِالسَّحْرِ أَمْرٌ غَرِيبٌ يُشْبَهُ الْخَارِقَ وَلَيْسَ بِهِ، إِذْ يَجْرِي فِيهِ التَّعَلُّمُ وَيُسْتَعَانَ فِي تَحْصِيلِهِ بِالتَّقَرُّبِ إِلَى الشَّيْطَانِ بِارْتِكَابِ الْقَبَائِحِ، قَوْلًا: كَالرُّقَى الَّتِي فِيهَا أَلْفَاظُ الشُّرُكِ وَمَدْحُ الشَّيْطَانِ وَتَسْخِيرُهُ، وَعَمَلًا: كَعِبَادَةِ النُّجُومِ وَالْكَوَاكِبِ، وَالتَّرَامِ الْجَنَابَةِ وَسَائِرِ الْفُسُوقِ، وَاعْتِقَادًا: كَاسْتِسْحَانِ مَا يُوجِبُ التَّقَرُّبَ إِلَيْهِ مُحِبَّتَهُ إِيَّاهُ، وَذَلِكَ لِأَيْتِمِّ إِلَّا بِمَا يُنَاسِبُهُ مِنَ الشَّرَارَةِ وَخُبْثِ النَّفْسِ، فَإِنَّ التَّنَاسُبَ شَرْطُ التَّضَامِّ وَالتَّعَاوُنِ، فَكَمَا أَنَّ الْمَلَائِكَةَ لَا تُعَاوَنُ إِلَّا أَحْيَارَ النَّاسِ الْمُشْبَهِينَ بِهِمْ فِي الْمَوَازِبَةِ عَلَى

الْعِبَادَةَ وَتَعْظِيمَ اللَّهِ تَعَالَى بِالْقَوْلِ وَالْفِعْلِ، وَكَذَلِكَ الشَّيَاطِينِ لَا تَعَاوَنُ إِلَّا الْأَشْرَارَ الْمُشْبَبِّهِينَ بِهِمْ فِي الْجَنَابَةِ وَالنَّجَاسَةِ قَوْلًا وَفِعْلًا وَاعْتِقَادًا، وَبِهَذَا يَتَمَيَّزُ السَّاحِرُ عَنِ النَّبِيِّ وَالْوَلِيِّ))، واته: جادوو مه‌به‌ست پی‌ی شتیکی سه‌یرو سه‌رسوره‌یینه‌ره که له موعجیزه ده‌چی‌ت، به‌لام موعجیزه‌ش نیه، {بؤیه جادوو جیایه له موعجیزه، هه‌روه‌ها له که‌پامه‌تیش که لقی موعجیزه‌یه، چونکه جادوو خه‌لک ده‌توانی فی‌ری بی‌ی، به‌لام موعجیزه تایبه‌ته به پی‌غه‌مبه‌رانه‌وه (علیهم الصلاة والسلام) وه که‌پامه‌تیش تایبه‌ته به دۆستانی خواوه‌و، خه‌لک هه‌رچه‌نده بیه‌وی ناتوانی فی‌ری بی‌ی، ئە‌گه‌ر خوا نه‌یبه‌خشی، واته: موعجیزه‌و که‌پامه‌ت هه‌ردووکیان به‌خسراون، به‌لام جادوو ئینسان فی‌ری ده‌بی‌ت} (۱) جادوو ده‌گونجی مرؤف فی‌ری بی‌ی، وه بؤ په‌یدا‌کردنی جادوو ئینسان به‌هوی خو نزیك خسته‌وه‌ی له شه‌یتان به‌کردنی گونا‌هو خراپه‌کاری، مه‌داری ساز ده‌بی، چ به‌قسه‌ی خراپ، وه‌ک کوفرو ئە‌وه دوو‌عاو قسانه‌ی که وشه‌ی شیرکیان تیدا‌یه‌وه مه‌دحی شه‌یتانیان تیدا‌یه، بؤ ئە‌وه‌ی هاو‌کاریان بکات، وه چ کرده‌وه‌ی خراپ، وه‌ک په‌رستنی ئە‌ستیره‌و خرۆکه‌کان، وه به‌له‌ش پی‌سی مانه‌وه‌و سه‌رجه‌م گونا‌هه‌کانی دیکه، یاخود به‌شی‌وه‌ی عه‌قیده هه‌بوون، وه‌ک به‌چاک دانانی هه‌رشتیک که مایه‌ی لینی‌ک بوونه‌وه‌ی شه‌یتان و خو‌شویسته‌نیه‌تی جا دیاره ئە‌وه‌ش ته‌نیا به‌هوی وه‌ده‌سته‌یتانی خراپه‌کاری و پی‌سیه‌ک ده‌بی که له‌گه‌ل شه‌یتاندا گونجاوه، چونکه پی‌که‌وه گونجان و وه‌ک یه‌ک چوون، مه‌رجی پی‌که‌وه په‌یوه‌ستبوون و هاو‌کاری پی‌که‌وه‌ی کردنه، وه‌ک چۆن فریسته‌کان هاو‌کاری خه‌لکی باش نه‌بی‌ناکه‌ن، ئە‌وانه‌ی که له به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر خواپه‌رستی و خوی به‌رز به‌مه‌زنگرتن به‌قسه‌و کرده‌وه‌دا، به‌فریسته‌کان ده‌چن! به‌هه‌مان شی‌وه‌ش شه‌یتانه‌کانیش ته‌نیا هاو‌کاری ئە‌وه خراپانه‌ ده‌که‌ن، که له‌له‌ش پی‌سی و پی‌سو پۆخه‌لییدا به‌قسه‌و کرده‌وه‌و عه‌قیده پی‌یان ده‌چن، وه به‌مه‌ جادوو‌گه‌ر له پی‌غه‌مبه‌رو دۆستی خوا جیاده‌کریته‌وه.

(۱) ئە‌وه‌ی نیوان دوو که‌وانه‌کان خۆم زیادم کرده‌و، بؤ زیاتر روونبوونه‌وه‌ی مه‌به‌ست.

خالى چوارەم: جۆرەكانى جادوو:

ھەندىك لە زاناىان جادوويان كىردۆتە زۆر بەش، بۇ وىنە ئىمام (فخرالدىن الرازى) كىردوويەتە ھەشت بەش، بەلام بەگشتى جادوو سى بەشە:

بەشى يەكەمىيان پىي دەگوتى: جادووى راستەقىنە (السحر الحقيقى):

يانى: ئەو جادووى كەوا كارىگەرىي دەرەكىي ھەيە و شوينەوارى دەرەكىي لىدەكەويىتەو، ئەويش دەبىتە دووبەش: بەشىكى بەھۇي ئىرادەو ھىزى مەئەنەويى جادووگەرەوھىە، بەبى ئامرازو ھاوگار، دووھمىشيان بەھۇي ھاوكارىي شەيتانەكانو، بەھۇي جۆرىك لە خۇ نزيك خستەنەو لە ئەستىرەو خرۆكەكان، وە بەكارھىنانى چەند جۆرە ماددەيەك و، بەكارھىنانى ھەندىك ژمارە بەشىوھى تايبەتەو، كە ئەوھىان ھەندىكىيان پىي دەلىن (طَلَّسَمَات)، بەلام ئەوھى كە من بۆم دەرەكەوتەو، پەرستى خرۆكەو ئەستىرەكانىش، ياخود پەرستى توخمەكانىش بۇ وىنە: ئەوھى كە ئاگر دەپەرستى، يان شتى دىكە دەپەرستى، ئەوھى دىسان ھەر بەھۇي ھاوكارىي شەيتانەوھىەو، شەيتان لەلايان جوان دەكات، ئەگەرنا خرۆكەو ئەستىرە بۇ خۇيان ناتوانن يارمەتى كەس بدەن و ھىچيان لەدەست نايەت، كەواتە: جۆرى يەكەمى جادوو كە پىي دەگوتى: جادووى راستەقىنەو كارىگەرىي دەرەكى ھەيە، دەبىتەو بە دوو جۆر:

يەكەمىيان: ھىزى مەئەنەويى شەخسەكە دەورى تىدا دەبىنى.

دووھمىيان: ھاوكارىي وەرگرتن لە خرۆكەو ئەستىرەكانو ژمارەو... ھتە، رۆلى تىدا دەگىرئ .

كە وەك گوتە: لە ھەقىقەتدا ئەو شەيتانە كە لەژىر پەردەي ئەو شتانەدا ھاوكارىي ئەو جۆرە كەسانە دەكات، بۇ وىنە: كە دەگوتى: ھىممەت و ئىرادەي باباي جادووگەر كارىگەرىي زۆرى ھەيە، ئەو جادووگەرلەر جارى وا ھەيە دىن زۆر خۇيان ئەزىەت دەدەن، چەند رۆژ خواردن ناخۇن، تەنيا شتى ھەپرام و پىس نەبىت، وە ھىچ قسەيەك ناكەن، تەنيا كوفەر نەبىت، وە ھەمىشە شتى وادەكەن، شەيتان پىي خۇشبو و زۆر خۇيان ماندوو دەكەن و

تفسیری قربانی به رز و پیر ... درسی بیستم: باسیک له باره ی جادوو و جادوگرانه وه ﴿ ۳۵۳ ﴾

خویان ئەزیهت ددهن، تا وایان لیدی ئیرادهیهکی زۆر بههیزیان دهییت، که وهک پیشتریش باسکرد بۆ وینه: بابای کاراته، مولاکیم، جومناستیک که دینی خوی زۆر بههیز دهکاو زۆر مهشق دهکا، دوایی شتی سهیری لی پروودهدات، کابرای جادووگریش دینی خوی زۆر بههیز دهکات له پرووی مهعنهوییهوه، بهلام به باری شهرو خراپهداو دوایی شتی نائاسایی ئەنجام دهدات.

بهشی دووه میان پپی دهگوتری: جادووی خهیالی (سحرُ التخیلُ): ئەوهیان

کاردهکاته سهرچاوی خه لک و خهیالی خه لک دستکاری دهکات، واته: کاریگه ریی بهسه ر شته دهرهکیهکاندا نیه، به لکو له نیوه وه کار له ئینسان دهکات، ئەو جادووه ی که جادووگه رانی فیرعه ون له دژی موسا به کاریان هیئا، لهمجوره بووه، به به لگهی ئەم ئایه تانه که خوا ﷺ له سوورته ی (طه) دا، دوی ئەوه ی جادووگه رهکان به موسا ده لین: ئایا تو پیشی شتی خوت ده که ی، یان ئیمه پیشی بیکه یین؟ ده فهرموی: ﴿ بَلْ أَلْقَوْا إِذَا جَاهَلُوا وَعَصَيْتَهُمْ يُخَلِّ إِلَيْهِ سِحْرَهُمْ أَنَا

تَسَعَى ﴿ ٦٦ ﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ﴿ ٦٧ ﴾ طه، واته: به لکو نیوه بیکه ن،

ئنجا ئەو پهت و گوریس و گوچانانه ی فریاندان، وا دهاته بهر خهیالی موسا که دهرۆن {بوونه مارو دهرۆیشتن} جا موسا ترسی رینیشت {که ئەو

جادووه زله ی بینی}، چونکه له شوینی دیکه ده فهرموی: ﴿ ... وَجَاءُوا بِسِحْرِ

عَظِيمٍ ﴿ ١١٦ ﴾ الأعراف، جادووییهکی زۆر گه وره یان کرد، ههروه ها خوا ﷺ له

سوورته ی (الأعراف) دا ده فهرموی: ﴿ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ

النَّاسِ وَاسْتَرَفَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿ ١١٦ ﴾، واته: جا کاتیک ئەو

گوریس و پهت و گوچان و شتانه ی پپیان بوو فریاندان، جادوویان له چاوی خه لک کرد {واته: چاوی خه لکیان کارتیکرد ترساندیانن}، وه جادووییهکی

گه وره یان کرد. که واته: ئەمه جووری دووه می جادووییه، که کار له چاوی خه لک و له خهیالی خه لک دهکات، که ئەمه جووریککی زۆر باوهو، ئیستاش

خه لک هه یه لهو جوور جادووه دهکات.

بەشى سىيەمىيان پىي دەگوترى (السحر المَجَازي): كه له راستيدا ئەوهىيان جادوو نيه، بەلام له شيوهى جادوو دايهوه تەردەستى پى دەلین بە عەرەبىي (خِصَةُ الْيَدِ) كه ئەو كەسه له ئەنجامى ئەوهدا كه جوولەيهكى خىراو بەپەله دەكا وادەزانى شتىكى كردوهو نەشىكردوه، وه هەندىك جار هەر فىللىكى عىلمىيه، بو وینه:

(۱) گىراپانهوه كابرايهك كوتريكى هينا، گوتى: چاوتان لىبى ئىستا ئەو كوتره دەكوژم و مردارى دەكەمهوه، دوايىش زىندووى دەكەمهوه ! كوترهكهى هينا له پيش چاويان مى تىك باهەلداو بوى هەلدان، تەماشايان كرد بە كردهوه وهك بلىي مردار بوتهوهو ژيانى تيدا نەماوه، دوايى گوتى: ئەوجار بوم بەيننهوه، كه بويان هينايهوه، دەستكاريى مى كردهوهو هاتهوه هوش، يان بە حىساب زىندوو بوتهوه، جا ئەوه فىلەكه لهوه دايه، كه كاتى مى تىك باهەلدهدا، خەلك وادەزانى مى دەشكىنى، بەلام وانیهو ماددهيهكى بىهوشكەرى لىدهداو كوترهكه بىهوش دەبىتو وهك مردووى لىدى، له دوايهش را ماددهيهكى ديكەى له دەست دايه، لىدهداو دىتهوه هوش! ئەوانهى تەماشاش دەكەن وادەزان مردووهو زىندووى كردوتهوه !

(۲) يان مەسهلهى سەرپرین: جارى وايه كىسهيهكى نایلون كه هەستى پىناكرى له لامى كابرايان داناوه، تو وا هەست دەكهى سەردەپرديتو خوینی لىديت، دوايى پى دەل: هەستهوه، هەلدەستىتهوه ! كه له حەقىقەتدا سەرنەپرراوه.

(۳) يان بو وینه: وهستاندى سەعات، كابرا موگناتىسىكى زور بەهيزى پىيه، دەل: ئىستا ئەو سەعاته رادەگرم، خەلك موگناتىسهكه نابىنى، ئىدى حەرەكهيهكى له گەل دەكاتو دەيوهستىنىو دوايى دەيخاتهوه ئيش، ئەوانه پىيان دەگوترى: (تەردەستى)، واته: له حەقىقەتدا جادوو نيه، بەلام له شيوهى جادوو دايه، بويه زانايان گوتوويناوه: ئەو جوړانهش ئەگەر بەناوى جادوووه بكرين، هەر قەدەغەو حەرمان، چونكه دەبنه هوى چەواشهكارى خەلك.

تفسیری قوربانی به رزویه پیر ... دهرسی بیستم: باسیک له باره ی جادوو و جادو گهرانه وه ﴿ ۳۵۵ ﴾

خالی پینجه م: ئایا سنووری جادوو تا کوئییه و حه قیقته تی هه یه، یان نا؟ واته تا کوئی ده پوا، تا کوئی برده کات؟

له حه قیقته تدا زانایان له و باره وه زور مشت و مریان بووه و پرا جیایان هه یه، جارئ هه ندیکیان ده لئین: جادوو حه قیقته تی هه رنیه، که (مُعْتَزِلَة) رایان و ابووه، وه ئیبن حه زمی ئه نده لوسی و کومه لئیک له زانایان رایان وایه، ده لئین: به لکو به س ئه وه یه که کاریگه ری بۆ سه ر چاوی خه لک هه یه و خه لک فریوده دا، به لام له حه قیقته تدا ئه وه ی که ئه وان ده لئین: هه م پيچه وانه ی ئایه تی خوایه و، هه م پيچه وانه ی سوننه تی پیغه مبه ریشه ﷺ، پيچه وانه ی ئایه تی خوایه، چونکه خوا ده فه رموی: ﴿... يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْجِهِ...﴾ ﴿البقرة، ۱۰۴﴾ مانای وایه جادوو زیان له خه لکی ده دات و ژنو میردان لیک ده ترا زینئ، وه پاشان پيچه وانه ی سوننه تی پیغه مبه ره ﷺ و پیغه مبه ری خوا بۆ خوئی جادووی لیکراوه، وه که له (صحيح) ی بوخاری و موسلیم داهاتوه (لبید بن الأعصم الیهودی) جادووی لیکردوه^(۱)، تا دواپی خوا ی په روه ردگار ئاگاداری کردوته وه، که جادوو ه که له کوئی شیروا وه ته وه و (معوذتین) ی بۆ ناردوه (الضلق والناس) وه خویندوونی و جادوو ه که هه لوه شا وه ته وه^(۲)، (القرطبي) له و باره وه ده لئ: ﴿قَالَ عُلَمَاؤُنَا: لَا يَنْكُرُ أَنْ يَظْهَرَ عَلَى يَدِ السَّاحِرِ خَرَقُ الْعَادَاتِ مِمَّا هُوَ فِي مَقْدُورِ

(۱) بروانه: (صحيح البخاري): ۲۲۶۸، وه (صحيح مسلم): ۲۱۸۹ .

(۲) هه ندیک له زانایان پيیان وایه جادوو لیکرانی پیغه مبه ره ﷺ پيچه وانه ی پاریزراو (معصوم) بوونیه تی و راست نیه جادووی لینه کراوه، هه روه ها ده لئین: ئه وه قسه ی کافره کان به راست ده گیری که ده یانگوت: جادووی لیکراوه: ﴿... إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾ ﴿الإسراء، ۴۷﴾ به لام من پیم وایه نه خوش که وتنی پیغه مبه ری خوا ﷺ له پرووی جهسته ییه وه به هوئی جادوو وه، پيچه وانه ی پاریزراو بوونی نیه، چونکه به شتی دیکه ش نه خوش که وتوه، وه قسه ی کافره کانیش به راست ناگیړئ، چونکه ئه وان مه به ستیان تی کچوونی عه قل و هوشی بووه، نه که نه خوش که وتنی !

البَشَرِ مِنْ مَرَضٍ وَ تَفْرِيقٍ وَ زَوَالِ عَقْلِ وَ تَعْوِيجِ عَضْوٍ إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ (الجامع لأحكام القرآن، ج: (۲)، ص: (۴۷))، واته: زانایانی ئیمه (زانایانی ئیسلام) گوتوو یانه: نکوولیی له وه ناکری که له سهر دهستی بابای جادووگر شتی وا دهر بکه وی که پیچه وانهی عاده ته، به لام له سنووری توانای ئینساندایه، وهك: نه خووشیی و لیك جیاکردنه وهو، بیهوشکردنی و، گو جکردنی دهست و پی و شیوهی ئه وانه.

(ابن حَجْر العسقلانی) ده لیت: { (الذین قالوا: إِنَّ لَهُ حَقِيقَةً اخْتَلَفُوا هَلْ لَهُ تَأْثِيرٌ فَقَطُّ بِحَيْثُ يَغْيِرُ الْمَزَاجَ فَيَكُونُ نَوْعًا مِنَ الْأَمْرَاضِ أَوْ هُوَ يَنْتَهِي إِلَى حَالَةٍ بِحَيْثُ يُصَيِّرُ الْجَمَادُ حَيَوَانًا وَعَكْسَهُ؟ فَالذِي عَلَيْهِ الْجَمْهُورُ هُوَ الْأَوَّلُ) (فتح الباري، ج: (۱۰)، ص: (۳۲۲))، واته: جا ئه وانهی ده لین: جادوو حه قیقه تی هه یه، را جیان که ئایا حه قیقه ته که ی ههر ئه وهنده یه که میزاج و سروشتی خه لک تی کده دا، وهك نه خووش کردن، یاخود حه قیقه تی شته کانیش هه لده گپرتیه وه، وهك بلایی ئینسان ده کات به ئاژهل، وه به پیچه وانه وهش زوربه یان له سهر ئه وهن که نه خیر تا ئه وی بر ناکات و ههر ئه وهنده یه که میزاج و سروشتی ئینسان تی کده دا.

که واته: که جاری وایه به جادوو ئینسان ده کری به حه یوان، یان حه یوانی ده کری به ئینسان، ئه وه له راستیدا بهس چا و هه لخه لتاندنه، ئه گه رنا حه قیقه تی شته که نه گورپراوه.

(ابن حَجْر الهیثمی) یش ده لی^(۱): ((اختلف العلماء في أن للسحر حقيقة أم لا؟ فقال بعض العلماء: أنه تخيل لا حقيقة له وقال الأكثرون وهو الأصح الذي دلت عليه السنة، له حقيقة))، واته: زانایان که وتوونه ته راجیاییه وه له وهدا، که ئایا جادوو حه قیقه تی هه یه یان نا؟!

(۱) (الزواج عن اقتراف الكبائر، ج (۲)، ص (۱۰۰)).

تفسیری قوربانی به رز و پیر ... دهرسی بیستم: باسیک له باره ی جادوو و جادو گه رانه وه ﴿ ۳۵۷ ﴾

هه ندیکیان گوتوو یانه: حه قیقه تی نیه و بهس چاو هه لئه تاندنه، به لام زور به یان ده لئین: حه قیقه تی هه یه، که ئه وهش راستره، به لگه ی سوننه تی له سه ره، به لام بیگومان حه قیقه ته که ی تا ئه و شوینه بر ناکات، که جه وه هری ئه و شته بگورئ، به لکو ده ستکاری میزاج و سروشتی ئینسان ده کات، یا خود هه ندئ شت له حالیکه وه بۆ حالیک ده گورئ، لیره دا به پیویستی ده زانم ئه وهش بلیم: که هه ر شتیک له واقیعه دا به شیوه یه کی هه ست پیگراوو زانراو بوونی هه بوو، سه لماندنی بوونی پیویستی به به لگه ی شه رعیی (نقل) ی ناکات، چونکه عه قلش هه ر به لگه ی شه رعیه، وه به لگه ی نه قللی بۆ شتیک پیویسته، که عه قل ده لاله تی له سه ر نه کات، به لام شتیک که له واقیعه دا هه بیته عه قل ده رک ی پیبکات و به ئه زمون هه ست پیبکری، پیویستیمان به به لگه ی نه قللی ناکات بۆ سه لماندنی.

بۆ وینه: کاریگه ری جادوو له وانیه، که پیویستی به به لگه ی نه قللی ناکات، پاش ئه وه ی که ئیمه له واقیعه دا ده بینین جادوو خه لک نه خو ش ده کات، به لکو جاری وایه خه لک ده کوژی، وه خه لک تووشی نار هه تی ده کات و، ژن و میرد لیک ده کات به ده قی قورئان، به لام له گه ل ئه وه شدا ئیمه ئه گه ر ته ماشای چه ند ئایه تیک بکه یین، به لگه ی زور روون و راشکاون که جادوو کاریگه ری و حه قیقه تی هه یه:

یه که م: که خوا ده فه رموی: ﴿... يُفْرِقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ...﴾ ﴿۱۰۲﴾

البقرة، واته: به هو ی جادوو وه پیاو و ژنه که ی لیک جیا ده که نه وه .

دووهم: که خوا ده فه رموی: ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾ ﴿۴﴾ الفلق، واته:

(بلئ په نا ده گرم به خوا) له خراپه ی ئافره تانی جادوو گه ر که فوو به

گریه کاندا ده که ن، جا ئه گه ر جادوو کاریگه ری نه بی، ئه و دووعایه بۆچی؟

سییه م: که خوا ده فه رموی: ﴿سَكْرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْتَرْهَبُوهُمْ...﴾ ﴿۱۱۶﴾

الأعراف، واته: جادوو یان له چاوی خه لک کردو ترساندیانن، مانای وایه

جادوو کاریگه ری و حه قیقه تی هه یه.

چواره م: پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له فه رمايشتیکدا فه رموویه تی: ﴿اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤْبَقَاتِ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: الشَّرْكَ بِاللَّهِ، وَالسَّحْرَ، وَقَتْلَ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلَ مَالِ الْيَتِيمِ، وَأَكْلَ الرِّبَا، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ، وَقَذْفَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقمه: (۲۷۶۶)، وَمُسْلِمٌ برقمه: (۲۵۸)، وَأَبُو دَاوُدَ برقمه: (۲۸۷۴)، وَالنَّسَائِيُّ برقمه: (۳۶۷۳)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَاتِهِ: خَوْتَانُ لَهُ حَهْوَتٌ (گوناهاهه) فه وتینه ره كان بیاریزن، گوترا: نه وانه چین نه ی پیغه مبه ری خوا ؟ فه رموی: هاوبه ش بو خوادانان و، جادوو کردن و، به ناهق کوشتنی نه فسیک که خوا قه دهغه ی کردوه و، خواردن مائی هه تیوو، خواردن سووو، له کاتی هیرش ی دوژمندا پشت تیگردنی و بوختانکردن بو نافرتهانی پاکی بیئاگای پروادار .

خالی شه شه م: جیاوازی نیوان جادوو و موعجیزه و که رامه ت چیه؟

موعجیزه که تایبه ته به پیغه مبه رانه وه (علیهم الصلاة والسلام) و که رامه تیش هی دؤستانی خواجه، له گهل جادوودا شه ش جوړه جیاوازیان ههن:

۱- موعجیزه که تایبه ته به پیغه مبه رانه وه (علیهم الصلاة والسلام)، وه که رامه تیش که هی دؤستانی خواجه، هه ردووکیان به خشر او (وهب) ن و به دهستی خوین نیه، که خوا پییان دها، واته: هیچ پیغه مبه ریک له و کاته دا که بوخوی ویستووویه تی مادام خوا نه یویستی، نه ی توانیوه موعجیزه که ی پیشانبا، وه هیچ دؤستیکی خوا که له و کاته دا بوخوی دهیه وی، ناتوانی نه و شته ی که نائاسایی (خارق العاده) یه پیشان بدات، به لکو ته نیا له و کاته ی که خوا دهیداتی و مؤلته تی له سه ره، ده توانی نه وه بکات.

به لام جادوو ودهسته یی نراو (مکتسب) ه، وه له و کاته دا که جادوو گه ر دهیه وی ده توانی بیخاته پروو، به لگه ش بو نه وه که موعجیزه ی پیغه مبه ران (وهبی) یه و (کسبی) ی نیه، نه وه یه که له سووره تی (الرعد) دا خوا سَلَّمَ ده فه رموی:

تفسیری قربانی بر زویر پیر ... درسی بیستم: باسیک له باره ی جادوو و جادوگرانه وه ﴿ ۳۵۹ ﴾

﴿... وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴾ (۳۸) ، واته:

هیچ پیغمبره باریک بو ی نیه موعجزه و به لگه یه ک بی نی، مه گهر به مؤله تی خوا، هه روه ها دربار ه ی ئه وه، که که رامه تی دوستانی خواش به هه مان شیوه یه و

به خشر او، ئه وه یه که خوا ده فهر مو ی: ﴿... كَلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ

وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرَأَتُ إِنِّي لَلرَّحْمَٰنِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ

بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾ (۳۷) آل عمران، واته: هه رکاتی ک زه که ریا له مه ریه م ده چوو

ژووری میحراب رۆزییه کی تایبه تی له لا ده بی نی، گوتی: ئه ی مه ریه م ئه مه ت

له کو ی بو؟ گوتی: ئه وه له خوا وه یه، خوا رۆزیی ده دات به هه رکه سی که

بیه و ی به بی حساب. به لگه ی ئه وه ش که جادوو شتی که مرؤف فی ری ده بی ت و

عیلم ی که فی ری ده بی ت، به لام عیلم ی کی خرابه، ئه م شتانه ن:

یه که م: له سوور ه تی (البقرة) دا ده فهر مو ی: ﴿... فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ

بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْجِهِ... ﴾ (۱۰۲) ، واته: له و دوو فری شتانه وه جادوو یه ک

فی رده بوون، که ژن و می ردی پی له یه ک جیا بکه نه وه.

دووهم: له سوور ه تی (طه) دا ده فهر مو ی: ﴿... إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدَ سِحْرِ... ﴾ (۶۹) ،

واته: ئه و فی له ی که جادوو گه ره کان کر دیان فی لی جادوو گه ره، جا وشه ی

(صَنَعُوا)، واته: به وه ستای و ورده کاری به وه کر دیان.

سییه م: هه روه ها که له سوور ه تی (یونس) دا ده فهر مو ی: ﴿... فَلَمَّا أَلْقَا قَالَ مُوسَىٰ

مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَابِغُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴾ (۸۱) ،

واته: جا کاتی ک په ت و گو چانه کانیا ن فری دا، مووسا گوتی: ئه وه ی که ئی وه

هی ناته ان جادوو یه و خوا هه لی ده وه شی نی ته وه، چونکه بی گومان خوا

کرده وه ی خرابه کاران به ناکام ناگه یه نی، که واته: جادوو کرده وه یه که که به

کارامه یی و لی زانی به وه ده کری.

(ابن خلدون) له پیناسه ی موعجیزه و جادوودا دهلی: { (المُعْجَزَةُ قُوَّةٌ إلهية تَبْعَتْ فِي النَّفْسِ ذَلِكَ التَّأثيرُ فَهُوَ مُؤَيَّدٌ بِرُوحِ اللَّهِ عَلَى فَعْلِهِ ذَلِكَ) (المقدمة، ص (۳۹۳) }، واته: موعجیزه هیژیکی خواییه له نهفسی ئینساندا پهیدا ده بییتو، ئەو کاریگه ریه ی ههیه به هوی یارمه تی خواوه، که یارمه تی ئەو پیغه مبه ره دها له سه ر ئەوشته، به لام جادوو گه ر وهک پیشت ر گوتمان، بوخوی له لای خو یه وه شته که دهکات، به قوه تی نهفسی خو ی، نهک به یارمه تی خوی په روه ردگار به لکو هه ندیک جار به هاو کاری شهیتانه کان و هه ندیک جار یش به هوی ئەو خو به هیژ کردنه وه، که به شیوه ی خراب خو ی به هیژ کردوه.

۲- موعجیزه تهنه ا له سه ر دهستی پیغه مبه ران صلى الله عليه وسلم پهیدا ده بی و که رامه تیش تهنیا له سه ر دهستی ئینسان یکی بو خوا صول جاوو پار یژ کارو بو خوا عابیدو خو له گوناح پار یژو پابه ند به شه ر یعه ت، پهیدا ده بییت.

به لام جادوو به پیچه وانه وه تهنیا له سه ر دهستی ئینسانی گونا هبار پهیدا ده بییتو، هیچ جادوو گه ر یک نیه بتوانی جادوو بکات هه تا کافر نه بییت، نهک هه ر کافر به لکو ده بی کافر یکی زور پیس بی و کرده وه ی زور خرابی هه بییتو، تهنانه ت له پرووی جهسته ییشه وه ده بی زور پیس و پوخل بی، وه له پرووی مه عنه ویشه وه زور پیس بییت و خاوه نی عه قیده یه کی زور خراب بییتو، قسه ی زور پیس و خراب بکات و کرده وه ی زور ناشیرین و خرابی هه بی، هه رچه نده جاری واش ههیه جادوو گه ره کان به فه رمانی شهیتان بو چاوبهستی خه لک ئایه تیش ده خویننه وه، وه رهنگه دووعاش بکه ن و قسه ی باشیش بکه ن، که نه وهش هه ر به فیل و ته له که ی شهیتانه بو نه وه ی که خه لک چه واشه بکری و به چاکیان بزانه، بو یه، (ابن حَجْر العَسْقَلَانِي) ده لییت: { (يَنْبَغِي أَنْ يُعْتَبَرَ بِحَالِ مَنْ يَقَعُ الْخَارِقُ مِنْهُ فَإِنْ كَانَ مُتَمَسِّكًا بِالشَّرِيعَةِ مُتَجَنِّبًا لِلْمُوبِقَاتِ، فَالَّذِي يَظْهَرُ عَلَى يَدِهِ مِنَ الْخَوَارِقِ كَرَامَةٌ، وَإِلَّا فَهُوَ سِحْرٌ لِأَنَّهُ نَشَأَ عَنْ أَحَدِ أَنْوَاعِهِ كإِعَانَةِ الشَّيَاطِينِ) (فتح الباري،

ج: (۱)، ص: (۲۲۳)؛ واته: ده بیته ته ماشای حالی نه وه که سه بکریته که نه وه شته یاسادر (نانشایی) یه ی لی ی ده بینری، جا نه گهر نه وه ئینسانه پابه ندبوو به شهر یعه ته وه وه، خو پاریز بوو له گونا هان، نه وه نه وه ی که له سه ر ده ستی دهر ده که وی { دياره پیغه مبه ران (علیهم الصلاة و السلام) ئیستا نه ماون و به (محمد المصطفی) خه تم بوون و ئیستا به س دؤستانی خوا هه ن } له شتی یاسادر، نه وه که رامه ته، به لام نه گهر وانه بیته و پابه ندنه بی به شهر یعه ته وه و ئینسانی باش نه بیته، نه وه دياره جادوویه.

ههروه ها (ابن خلدون) له (المقدمة) له لاپه ره (۳۹۵) دا، ده لیته: { السَّاحِرُ لَا يَصْدُرُ مِنْهُ الْخَيْرُ وَلَا يَسْتَعْمَلُ أَسْبَابَ الْخَيْرِ، وَصَاحِبُ الْمُعْجَزَةِ لَا يَصْدُرُ مِنْهُ الشَّرُّ وَلَا يَسْتَعْمَلُ أَسْبَابَ الشَّرِّ، فَهَمَّا عَلَى طَرَفِي النَّقِيضِ }، واته: جادوو گهر ته نیا خراپه و شه ری له ده ست روو ده دا، وه ته نیا خه ری کی خراپه یه، به لام خاوه ن موعجیزه { که پیغه مبه ران (علیهم الصلاة و السلام) } ته نیا خیر و چا که یان له سه ر ده ست روو ده دات و ته نیا به خیر و چا که شه وه سه ر گهر مه، که واته: نه وه دووانه راست له گه ل یه کدا دژو پیچه وانهن، (دياره دؤستانی خواش به هه مان شیوه).

۳- جیاوازی سییه م: نه وه یه که موعجیزه ی پیغه مبه ران (علیهم الصلاة و السلام) روآله ت و په نهانی یه که وه، هه تا لی ی وورد بیه وه زیاتر دییه قه ناعه ت که هه قه و راسته، ئنجا هیچ که سیش وه ک وی ناتوانی بی نی.

به لام جادووی جادوو گه ران به زوری چاوبه ست و هه لئه له تان دنه، وه دوای لیورد بوونه وه ش، بوته دهر ده که وی، که نه وه جادوو وه فیله، وه پاشان جادوو گه ری کی دیکه ی وه ک وی یان له وه به توانتر، ده توانی جادووی وه ک نه وه یان له وه خراپه ریش بی نی، به لام موعجیزه ی پیغه مبه ران (علیهم الصلاة و السلام) ته نیا خو یان ده توان و که س ناتوانی له به ران به ریاندا بوه ستی و، شتی کی وه ک نه وه ی وان بکات.

۴- جیاوازی چوارهم: ئه وه یه که موعجیزه به کهس بهرپهرج نادریته وه، به لام جادوو به تال ده کریته وه و بهرپهرج دهریته وه، وهک ته جربه کراوه کابرا له گهرمه ی جادوو کردنه که یدا بووه، پیاویکی چاک و دیندار (آیه الکرسی) خویندوه، یاخود (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ی کردوه، هه ئه به ته ئه وهش به هه موو کهس ناگری و ده بی ئیمانیک ی باش و ته قوایه کی باش و یه قینیک ی باشی هه بی، ئنجا ئه وه ئایه ته که ده یخوینن کاریه گهری ده بیته، یه کسه ر ئه وه جادوو به تال بوته وه، هه ئه به ته هه تا جادوو که به قوه تتر بیت ده بیته له به رانه ردا ئه م ئینسانه مسوئمانه ش دله که ی و ئیراده و ئیمان که ی به قوه تتر بیت، ئه و جار پی هه لده وه شیته وه، مه به ستم له م روونکردنه وهش ئه وه یه که ئه گهر هه رکامیکتان جادوو گهریک ی بینن ئایه تیک ی خویندوه وه جادوو که ی بو هه ئنه وه شایه وه، له شته که نه که ویته گومانه وه، ئه وه دیاره جادوو که زور پیس و به هیزه و، ده بی ئه وه دووعایهش له دلیکی زور به قوه ته وه بیت و، ئینسانیک ی زور خاوه ن ئیمان و یه قین بیکات، ئه گه رنا ته رازوو نایه نه وه وه هاوکوفی یهک نابن و پی هه ئنا وه شیته وه.

۵- جیاوازی پینجه م: ئه وه یه که موعجیزه له رۆژگاریدا ته نیا یهک کهس ده توانن بیکات، ئه ویش ئه وه پیغه مبه ره یه که خوا ناردوو یه تی. به لام جادوو چهند جادوو گهر هه بن، هه موویان ده توانن بیکه ن.

۶- جیاوازی شه شه م: ئه وه یه که موعجیزه ته حه ددای پیده کری و ئه وه که سه ی موعجیزه ی له ده ست روودهدات که پیغه مبه رانن ده لئ: من پیغه مبه ری خوام، به لگه شم له سه ر ئه وه که پیغه مبه ری خوام، ئه م به لگه و موعجزه یه یه. به لام جادوو وانیه و، خوا ناهیلن جادوو گه ران ئیددیعیای پیغه مبه رایه تی بکه ن، یان چاوو پرووی ئه وه یان نیه، هه ئه به ته زانیان له و باره وه دوو رایان هه ن، هه ندیک ده لئ: خوا لایانده دات و ناهیلن ئیددیعیای پیغه مبه رایه تی بکه ن، هه ندیکیش ده لئ: نه خیر هه ر له راستیدا له خویان رانابینن، ئه و ئیددیعیایه بکه ن، دیاره ئه گهر گریمان ئیددیعیاش بکه ن حال و بالیان دیاره مه یدانی درویان کورته !.

خالی هه وتهه: ئایا ئینسان چۆن ده بیته جادوو گهر؟

ئه وه دهمه وئ بزانه که بابای جادوو گهر، ئینسانی جادوو گهر، چ پیاو بی چ نافرته، چ جوړه که سایه تییه کیان هه یه؟ دنا لیږه مه به ستمان ئه وه نیه که خه لکی فیږبکه یین چۆن ده بنه جادوو گهر !! به لکو دهمانه وئ که جادوو گهران بناسن، خاوه نی چ جوړه که سایه تییه کن، چۆن و چۆن نیین؟

یه کههه: ته نیا کاتیک ئینسان ده بیته به جادوو گهر، که به ته واوی ته سلیمی شه ییتان بووی وه ک چۆن که سیک به راستی ئیماندارو دۆستی خوایه، که خوی

به خوا فرۆشتی: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ**

لَهُمُ الْجَنَّةَ ... ﴿۱۱۱﴾ التوبة، ئینسانیش وه ختیک ده بیته جادوو گهر، که

به یه که جاری، ته سلیمی شه ییتان بیته، وه ک خوا ده فه رموی: ﴿ **وَلَقَدْ عَلِمُوا**

لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ... ﴿۱۱۲﴾ البقرة، واته: وه ده زانه که

ههر که سیک جادوو به ده ست بی نی، له دوارو ژدا هیچ به شی نیه وه، ده ستی به

تاله وه نه هلی دۆزه خه، ئنجا ده فه رموی: ﴿ **وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ**

أَنْفُسَهُمْ ﴾، به واتای (لئیس ماباعوا به انفسهم) یانی: ئه وه خراپترین شته

که خویان پی فرۆشتوه، که واته: کاتیک ئینسان جادوو بو ده کری که خوی

بفرۆشی، به کی؟ به شه ییتان، چونکه سه رچاوه ی جادوو شه ییتانه، وه

ئینسانیش هه تا خوی ته سلیمی شه ییتان نه کا، جادوو بو نا کری.

دوو هه: ده بی بابای جادوو گهر زۆر دژی خوابی و زۆر رقی له خوابی و دژی دینی

خوابی، وه دژی هه موو کتیبه ئاسمانییه کان بیته، وه رقی له فریشته کان

بیته، وه رقی له هه موو ئیمانداران بی، وه رقی له هه موو شتیکی چاک و پاک

بی هه تا، ئه وه حاله تانه ی نه بیته، ناتوانی بیته جادوو گهر.

(ابن تیمیة) ره حمه تی خوی لیبی، له وه باره وه ده لیته: ﴿ **يَكْتُبُونَ كَلَامَ اللَّهِ**

بِالنجاسة وقد يكتبون حروف كَلَامِ اللَّهِ ﷻ بِنجاسة إما دم وإما غيره أو

يكتبون غير ذلك مما يرضي الشيطان أو يتكلمون بذلك ﴾ (مجموعه

الرسائل المنيرية، ج: (۲)، ص: (۱۲۱) }، واته: فهرمووده ی خوا (قورئان) به پیسی دهنووسن، وه جاری وایه پیته گانی فهرمایشتی خوی زال و پایه دار به پیسی دهنووسنه وه، خوی یان غهیری خوی، یان شتی دیکه ی وا دهنووسن، که شهیتان هزی لیبکات، یان به قسه دهیلین.

سییه م: ده بی بابای جادوو گه ره هتمن پیسو پوخل بی، مه رجیش نیه نه و پیسو پوخلیه هه موو ده می خه لک بیینی، به لام ده بی له پرووی مه عنه و ییه وه پیسو بن و، هه تا له پرووی جهسته ییشه وه نه و کاته ی که خه ریکی وه رزشی مه عنه ویی دهن، که جادوو فی رده بن یان جادوو ده کن، ده بی ت له شوینیک بن که زور به پیسییه وه سه رگه رم بن (لی رده ا نامه وی هه موو ته عبیریک به کار به ییم، جاری وا هه بووه بابای جادوو گه ره نیمه ناسیو مانه شتی هیله پیسی کرده، که نینسان ناکری له م دهرسانه دا باسی بکات !).

چواره م: بابای جادوو گه ره کاتی ده توانی جادوو بکات، که گونا هه گه وره کان هه موو بکات و هیج طاعه تیکی نه بی ت، به کورتی: هه رچی خوا پیی خو شه نه یکات و هه رچی خوا پیی ناخو شه بیکات.

(ابن القيم الجوزیه) له و باره یه وه ده لی: { (و کُلَّمَا كَانَ السَّاحِرُ كَفَرًا وَأَخْبَثَ أَشَدَّ مُعَادَاةً لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ، كَانَ سِحْرُهُ أَقْوَى وَأَنْفَذَ) (التفسیر القیم، ص: (۵۸۱) }، واته: کابرای جادوو گه ره تا کافر تری و پیستر بی و زیاتر دژی خواو پیغه مبهرو بهنده نیمانداره گانی بی، نه وه جادوو هه کی به هیتر و کاریگه تر بی، که واته: به و شتانه نینسان ده بی ته جادوو گه ره: به هه رچی خراپه و پیسه.

خالی هه شته م: حوکی فی ربوون و فی رکردنی جادوو؟

له راستیدا زانایان هه موویان له سه ره نه وه یه ک ده نگن که جادوو فی ری خه لک کردن کوفره، وه جادوو کردن گونا هه گه وره یه وه هه شیانه ده لی: کوفره، وه فی ربوونی جادوووش زور به ی هه ره زوریان له سه ری ریککه وتوون، که نه ویش

تفسیری قربانی بر زویر پیر ... درسی بیستم: باسیک له باره ی جادوو و جادوگرانه وه ﴿ ۳۶۵ ﴾

گوناهی گهورهیه و هه یانه ده لّین: کوفریشه^(۱)، دیاره به لگهش له و باره وه زوړن و روون و راشکاون، بو نمونه:

ئه وه که خوا ده فهرموئ: ﴿ وَمَا يُعْلِمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ﴾، وه فریشته کان که سیان فیّری جادوو نه ده کرد، هه تا پییان نه گوتبایه: ئیمه بو تاقیکردنه وهین خوّت کافر مه که! که واته: که سیّک فیّری جادوو بی، کافر ده بی و فیّربوونی جادوو کوفره.

به لگهش له سهر ئه وه که خه لک فیّرکردنی جادوو، له هه موو حالاندا ههر کوفره، ئه وه یه خوی بهر و در دگار فهرموویه تی: ﴿ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ ﴾، واته: وه سوله یمان عليه السلام کوفری نه کرد، به لکو شهیتانه کان کافر بوون که خه لکیان فیّری جادوو ده کرد، که واته: ههر که سیّک خه لک فیّری جادوو بکا، مانای وایه کافر ده بی، ئنجا چ فیّربوونی چ فیّرکردنی، ئهم ئایه ته که ده فهرموئ: ﴿ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلِيَسَّ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴾، به لگه یه له سهر ئه وه که ههر دوو کیان، کوفرن، به لّام (النووی) له (شرح صحیح مسلم) دا هیناویه تی که (فتح الباری) له لاپهره (۲۲۴) لئی نه قلّ ده کات، ده لّیت: ((عَمَلُ السِّحْرِ حَرَامٌ وَهُوَ مِنَ الْكَبَائِرِ بِالْإِجْمَاعِ وَقَدْ عَدَّهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ السَّبْعِ الْمُؤَبَّاتِ وَفِيهِ مَا يَكُونُ كُفْرًا وَمِنْهُ مَا لَا يَكُونُ كُفْرًا بَلْ مَعْصِيَةٌ كَبِيرَةٌ))، واته: کرده وهی جادوو گهری (واته کردنی و فیّربوونی و فیّرکردنی) چه رامه و یه کیکه له گونا هه گهوره کان به یه ک دهنگی زانایان، وه پیغه مبه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: یه کیکه له چهوت گونا هه فهوتینه ره کان، جا جاری وایه جادوو کوفره، جاری واشه ته نیا گونا هی گهوره یه.

(۱) به لّام ئهم قسه و فهتوایانه ته فصیل و روونکردنه وه یان هه یه، که له درّیژه ی قسه کاندا باسی ده که یین، واته: چ کاتیک جادوو کردن، یان فیّربوونی کوفره و چ کاتیک وانیه، به لّام جادوو فیّری خه لک کردن، هه میسه ههر کوفره و هه لاواردنی تیدانیه.

تفسیری قربانی بر زویر پیر ... درسی بیستم: باسیک له باره ی جادوو و جادوگرانه وه ﴿ ۳۶۶ ﴾

هه رچه نده هه ندیک له زانایان ده لئین: جادوو هه مووی هه ر کوفره، وه ک پیشتریش باسما ن کرد، به لآم لی ردها پیویسته ناگاتان له شتیک بی: (فخرالدین الرازی) له تهفسیره که ی خو ی (مفتاح الغیب) دا، قسه یه کی هی ناوه که به راستی قسه یه کی ریز په ره وه له قسه ی زانایان و به بۆچوونی من قسه یه کی هه له یه، ده لئین: { (المسألة الخامسة: في أن العلم بالسحر غير قبيح ولا محظور، اتفق المحققون على ذلك، لأن العلم لذاته شريف و أيضا لعموم قوله تعالى: ﴿... قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْمُونَ...﴾ (۱) الزمر، ولأن السحر لو لم يكن يُعلم، لما أمكن الفرق بينه وبين المعجز، والعلم بكون المعجز معجزاً واجباً وما يتوقف عليه الواجب فهو واجب، وما يكون واجباً كيف يكون حراماً قبيحاً؟ (۱) }، واته: زانایاری به جادوو (واته: که تو جادوو بزانی) نه خراپه نه حه رامیشه، زانایانی لی کۆله ره وه له سه ر نه وه یه ک ده نگن { که لی ردها به راستی نه یی کاهه، چونکه زانایانی لی کۆله ره وه له سه ر عه کسی نه وه ریککه وتون، ئنجا به لگه که ی نه وه یه که ده لئین: { عیلم له خودی خویدا شتیکی باشه، وه چونکه خوا به گشتی فه رمووی هتی: نایا نه وانیه ده زانن و نه وانیه نازانن یه کسانن؟! وه له بهر نه وه ش که نه گه ر خه لک عیلمی جادوو نه زانن، نه وه کاته خه لک موعجیزه وه جادوو تی که ل ده که ن و زانینی موعجیزه ش فه رزه، که واته: زانینی جادوو ش فه رزه، بو نه وه ی که موعجیزه ی پیغه مبه رانی پیبزانین و پیی جیا بکه ی نه وه له جادوو ی جادوو گه ران.

به لآم له راستیدا به لگه کانی بی هی زن، چونکه زانین و، جیا کردنه وه ی موعجیزه ی پیغه مبه ران له گه ل جادوو ی جادوو گه ران، په کی له سه ر نه وه نه که وتوه که ئینسان جادوو بزانی، به لآم من پیشتر شتیکم گوت که دروسته تو کتیی جادوو گه ران بخوینی هوه، به لآم فی ربوونی جادوو به مه رجی دروسته که فی ربوونی جادوو که بۆخو ی گوناح، یان کوفر نه بییت، چونکه جاری وایه

(۱) بروانه: (التفسير الكبير، ج (۲)، ص (۱۹۴) .

تفسیری قوربانی بے رزوی پیر ... دەرسی بیستەم: باسیک لەبارە ی جادوو و جادوگەرانهوه ﴿ ۳۶۷ ﴾

کابرا ناتوانی جادوو فیربی، تا کافر نەبیت! بۆ وینە: دەستنوێژی بە میز پێ هەلەگەرن، کوفری پێدەگەن، ئەوجار فیری جادوو دەبی، دیارە ئەوەش کوفرە، ئنجا زانایان هەموویان کەم و زۆر کتیبی (سحر)یان خویندۆتەوه، بۆیە باسی دەگەن (سحر) ئاویەو ئەوەندە جوۆری هەیه، دیارە کتیبەکانیان خویندۆتەوه، ئەگەرنا چۆن لەبارەیهوه دەدوین؟ وه لەوانەیه (إمام فخرالدین الرازي) هەر مەبەستی ئەوه بوویت، کە دروستە تۆ بزانی جادوو چیهوه جادووگەران چۆن و جادوو چۆن دەکری؟ بەلام بەرهایی فیربوونی و خەلک فیگردنی، ئەوه حەرەمەو جاری واش هەیه کوفرە بەدنیایی.

خالی نۆیهەم: چۆنیەتی خۆپاراستن لە جادوو وه چارهسەری جادوو؟

خۆ پاراستنەکە ی زانایان باسیان کردوه، کە تاکە رێبازی خۆ پاراستن لە جادوو بریتیه لە بەندایەتی راستەقینە بۆ خواو ئیمانی چاک و تەقوای چاک، وه زۆر قورئان خویندن و بەردەوام بوون لەسەر زیکرو ویردو دووعایەکان کە پیغمبەر ﷺ دایناون، بەتایبەتی دووعایەکانی بەیانیان و ئیواران، ئەوەش هەمووی چەندان ئایەتو فەرماشتی پیغمبەر ﷺ ئاماژە ی پێدەگەن، بۆ وینە خوا ﷻ لە سوورەتی (الأعراف) دا دەفەرموی: ﴿ وَإِنَّمَا يَنْزِعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾، واتە: وه هەرکات لە شەیتانەوه وهسووسەیهکت بۆ هات، پەنا بەرە بەر خوا، بیگومان خوا بیسەری زانایە، کەواتە: هەمیشە پەنا بردنە بەر خوا، فیلی شەیتان هەلەوه شینیتەوه.

هەر وه دایکمان عائشە خوا لی رازی بی فەرموویەتی: { (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا اشْتَكَى يَقْرَأُ عَلَى نَفْسِهِ بِالْمُعَوِّذَاتِ^(۱) وَيَنْفُثُ) (رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۲۴۷۱۲)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقَم: (۵۰۱۶)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۵۶۷۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقَم:

(۱) مەبەست لە: (المعوذات) هەرسیک سوورەتی: (الإخلاص، الفلق، الناس) ه، بپروانە پەراویزی: (رياض الصالحين) للنووي، ص (۴۷۶).

تفسیری قربانی بر زویر پیر ... درسی بیستم: باسیک له باره ی جادوو و جادو گه رانه وه ﴿ ۳۶۸ ﴾

(۳۹۰۲)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۳۵۲۹) ، واته: پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که نه خوش ده بوو، یان حاله تی ته ندروستی تی کده چوو، سووره تی (الإخلاص) و (الفلق) و سووره تی (الناس) له سه ر خو ی ده خوینده وه، وه فووشی به خو دا ده کرد (وه دهستی به به دهنی خویدا دهینا)^(۱)، ئنجا خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بو ی باسکردووین که هه رکه سیک نه هلی ته قوابی، خوا دهرووی خیری لی ده کاته وه، وه هه رکه سیک نه هلی ته قوابی، فیل و ته له که ی دوژمنان و ناحه زان و شهیتان که گه وره ترین دوژمنه، زه فهری پی نابات، وه ک ده فهرمو ی: ﴿... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿۲﴾﴾ الطلاق، وه ده فهرمو ی: ﴿... وَإِنْ تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا ﴿۱۳﴾﴾ آل عمران، وه خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به شهیتانی فه رمو وه: ﴿... إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بَرِيكَ وَكَيْلًا ﴿۶۵﴾﴾ الإسراء، واته: به نده کانی من تو دهسته لاتت به سه ردا ناشکین، واته: نه دهسته لاتت به سه ردا ده شکین تووشی گونا هیان بکه ی و، نه دهسته لاتت به سه ردا ده شکین که به جادوو کاریان تی بکه ی، وه خوا فه رمو ویه تی: ﴿... وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴿۳﴾﴾ الطلاق، واته: هه رکه سیک به راستی پشتی به خوا ببهستی خوی به سه، هه روه ها خو پاراستن له گونا هو تاوان و توبه کردن و گه رانه وه بو لای خوا، کاری گه ریی زوری هه یه بو پاراستن له وه که بکه وینه ژیر کاری گه ریی جادوو جادوو گه ران، هه روه ها قورئان خویندن به گشتی و به تایبهت سووره تی (البقرة)، که پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمو ویه تی: ﴿... لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ فَإِنَّ الْبَيْتَ الَّذِي تَقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقْرَةِ لَا يَدْخُلُهُ الشَّيْطَانُ﴾ (رواه أحمد برقم: (۷۸۰۸)، ومسلم برقم: (۱۸۲۱)،

(۱) وه ک له فه رمو وده ی دیکه دا هاتوه، که (بخاري ومسلم) گپراویانه ته وه وه نه مهش ده قه که یه تی: (عن عائشة رضي الله عنها ان رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كان إذا أخذ مضجعه، نَفَثَ فِي يَدَيْهِ، وَقَرَأَ بِالْمُعَوَّذَاتِ وَمَسَحَ بِهِمَا جَسَدَهُ) البخاري: (۶۳۱۹)، ومسلم: (۲۱۹۲).

که واته: دياره به بی نه خوشییش هه موو شهو ی له کاتی خه وتندا نه دووعایانه ی هه ر خویندووین.

تفسیری قوربانی به رزویه پیر ... دهرسی بیستهه: باسیک له باره ی جادوو و جادو گه رانه وه ﴿ ۳۶۹ ﴾

والتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۸۷۷)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، وَاَتَهُ: مَالَهُ كَانِي خَوْتَانٍ مَهْكَانٍ بِهِ
گۆر، چونکه نهو ماله ی که سوورده تی به قهره ی تییدا ده خویندری شهیتانی
ناچیته نیو، شهیتان لی ناچیته ژوور.

ههروهها (آیه الكرسي) وهك له (صحيح البخاري) دا هاتوه، له
به سه رهاتیکدا... که شهیتان قسه هیک به (أبو هُرَيْرَةَ) ده لی نه ویش بو
پیغه مبهری گیرایه وه، نه ویش صلی الله علیه و آله فهرمووی: { (صَدَقَكَ وَهُوَ كَذُوبٌ) (رَوَاهُ
الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۳۱۱) } واته: راستی له گهل گوتووی هه رچه نده زور
درؤزنی شه، قسه که شی نه وه یه که به (أبو هُرَيْرَةَ) ده لی: هه ر کاتی شه و
چوو یه سه ر جیگا (آیه الكرسي) بخویننه هه تا ته وای ده که ی، هه تا رؤژ
ده که یه وه پاریزه ریکت له لا ده بی، وه شهیتان تا به یانی ناتوانی نریکت
بکه وی. نجا خویندنی دوو ئایه تی کۆتای سوورده تی (البقرة) که پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله
فهرموویه تی: { (مَنْ قَرَأَ بِالْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةِ كَفْتَاهُ) (رَوَاهُ
أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۷۰۳۳)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۵۰۰۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۱۸۷۷)، وَأَبُو دَاوُدَ
بِرَقْمٍ: (۱۳۹۷)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۸۸۱)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْمٍ: (۱۳۶۹)، وَأَبْنُ حِبَّانَ
بِرَقْمٍ: (۷۸۱) عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رضي الله عنه، واته: هه رکه سیك دوو ئایه تی کۆتای
سوورده تی به قهره له شه وییدا بخوینیته وه به سیه تی. (واته: به سیه تی بو نه وه ی
پاریزراو سه لامه ت بی).

چاره سه ری جادووش به و دوو عایانه ده بی، که بو نه و مه به سه ته دانراون، وه
به وه ده بی که جادوو که هه لبوه شی نریته وه، که نه وه ته فصیلی زوری ده وی تا
باسی ده که ی، وه له (صحيح البخاري) دا هاتوه که پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ده فهرمووی:
هه ر که سی به یانیان هه وت دنکه خورما بخوات، { به تایه تی جو ری (عجوة) }
نه وه نه و رؤژه تا نیواره نه ژه هرو نه جادوو کاری تی ناکه ت.

خالئی دهیهم: سزای جادوگره، ئایا که سیک که کاری جادوگره یی دهکات، چ سزایه کی بو دانراوه؟

دیاره سزای جادوگره یی یه کیک نیه له و سزا شه رعییانه ی که دیاری کرابن، واته: یه کیک نیه له (حدود) ی شه رعیی، بو یه زانایان تییدا که وتونه ته مشتم و مره وه، زوریان رایان و ابووه، که جادوگره نه گهر جادووه که ی کوفری تییدا بی، وه بییته هوی کوشتنی خه لکی ده بی بکوژی، وه هندیکیان گوتوو یانه: بهس ده بی سزا بدری، به لام من پیم وایه، نه وه که جادوگره چون مامه له ی له گه لدا بکری و چون سزا بدری؟ له سنووری دهسته لاتی هوکمرانی شه رعیی و له بازنه ی سیاسه تی شه رعیی دایه، نه که یه کیک بی له سزا شه رعییه کان، حکمه ته که یشی دیاره: چونکه جادوو یه ک شتی دیاریکراو نیه، بو یه هوکمرانی مسوئلمانان مامه له له گه ل جادوگره راندا دهکات، به پیی جووری جادووه که یان، خوا به لوتفو که رهمی خو ی له جادووی جادوگره ران بمانپاریزی، وه بمانکات به خاوه نی ئیمان و عه قیده و عیباده تیکی وا که له سایه ی به ندایه تییمان بو خوا شه ی تانی ئینس و جن زه فه رمان پی نه بهن، نه به شیوه ی روالهت نه به شیوه ی په نامه کیی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی بیست و یه کهم

پیناسه‌ی ئەم دەرسه

لەم دەرسه ماندا خوا پشتیوان بێ، ئایه ته کانی: (۱۰۴ تا کو ۱۱۰) لە سوورەتی (البقره) تهفسیر دهکهین، واته: حهوت ئایهت، لەم حهوت ئایهتهدا بۆ یه کهم جار لە سوورەتی (البقره) دا خوا ﷻ به شوهرت و نازناوی (ئیمان) مسوولمانان دهبوینی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەوه یه کهم جارە لە سه رهتای سوورەتی (البقره) وه تا ئیستا، وه له هه موو قورئاندا (۸۸) جار رستهی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، دووباره بوته وه، وه لەم حهوت ئایه تانهدا، خوا ﷻ کو مه ئیک رینمایي ئاراسته ی مسوولمانان دهکات، یه کیك له وانه ئەوه یه که خویان له به کاره یانی هه ندیک ته عبیرو وشه بپاریزن، که مانای خراپیان هه بیته، یاخود دوژمنان و ناحه زان بیانقۆزنه وه وه به خراپ به هره یان لیوه رگرن، وه ده رباره ی خاوه ن کتیبه کان به تایبهت جووله که وه نه صرانی یه کان هه ندیک رینمایي مسوولمانان دهکات، که چۆن مامه له یان له گه لدا بکه ن، وه چۆن خویان له هه لویسته و هه له کانی ئەوان بپاریزن .

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ
كَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۰۴﴾ مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ
عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿۱۰۵﴾ مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِمَّا أَوْ مِثْلِهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۰۶﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ

دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيِّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ
 مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۗ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ
 كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفْرًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ
 أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا بُنِنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۗ فَأَعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ
 اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا نُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ
 حَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾

مانای وشه به وشه‌ی ئایه‌ته‌کان

((ئهی ئه‌وانه‌ی ئیمان‌تان هیناوه (له‌کاتی قسه‌کردن له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا
 ﷺ مه‌لین: (رَاعِنَا) (واته: چاودیریمان بکه) به‌لکو بلین: (أُنظَرْنَا) (واته:
 چاودیریمان بکه) وه گوئیست و فه‌رمانه‌ربن، وه بو بیبروایان نازاریکی به‌ئیش و
 ژان هه‌یه ﴿١٠٤﴾ بیگومان ئه‌وانه‌ی بیبروان له‌ خاوه‌ن کتیه‌کان و هاوبه‌ش بو خوا
 دانه‌ران، چه‌زناکه‌ن هه‌یج چاکه‌و نعه‌مه‌تیک له‌ په‌روه‌ر دگارتانه‌وه دابه‌زیته
 سه‌رتان، به‌لام خوا به‌زه‌ی خوی تایبه‌ت ده‌کات به‌ هه‌ر که‌سه‌یکه‌وه که‌ چه‌ز
 بکات، وه خوا خاوه‌ن به‌خششی مه‌زنه ﴿١٠٥﴾ هه‌ر ئایه‌تیک (یان موعجیزه‌یه‌ک)
 لابه‌رین یان له‌بیره‌رینه‌وه بیگومان هه‌ی چاکتر له‌و یان وه‌ک وی دینین، ئایا
 نازانی که‌ خوا له‌سه‌ر هه‌موو شتیک به‌توانایه‌! ﴿١٠٦﴾ ئایا نازانی که‌ مو‌لکی
 ئاسمانه‌کان و زه‌وی هه‌ی خواجه، وه جگه‌ له‌و هه‌یج سه‌ره‌په‌رشتیار و پشتیوانیک‌تان
 نیه‌! یاخود (ئهی مسو‌لمانه‌کان!) ﴿١٠٧﴾ ده‌تانه‌وی که‌ هه‌مان شت له‌
 پیغه‌مبه‌ره‌که‌تان بجوازن که‌ پیشتر له‌ موسا داواکرا! وه هه‌رکه‌سه‌یک ئیمان به‌
 کوفر بگوریته‌وه، ئه‌وه‌ پئی راستی ون کردوه ﴿١٠٨﴾ زوریک له‌ خاوه‌ن کتیه‌کان
 به‌ هو‌ی چه‌سوودی یه‌که‌وه که‌ له‌ ده‌رووونیا‌ندایه‌، پاش ئه‌وه‌ی که‌ هه‌قیان بو
 روون بوته‌وه، پئیان خو‌شه‌ که‌ له‌دوای ئیمان هینان، هه‌لتانگی‌رنه‌وه‌و کافرتان

تفسیری قوربانی برزوبیر دهرسی بیست و یه کهم: نایه‌ته‌کانی (۱۰۴ - ۱۱۰) ﴿ ۳۷۳ ﴾

بکه‌نه‌وه، ده جا هه‌تا خوا کاری خوئی ده‌کات، لییان ببوورن و چاوپووشییان لیبکه‌ن، بیگومان خوا له‌سه‌ر هه‌موو شتیك توانیه ﴿۱۰۹﴾ وه نویژ به‌ریا بکه‌ن و زه‌کات بده‌ن، وه دنیابن که هه‌رشتیك له چاکه بو خوتان پیش بخه‌ن، نه‌وه له‌لای خوا ده‌یبینه‌وه، وه بیگومان خوا بینه‌ری هه‌رچییه‌که که ده‌یکه‌ن ﴿۱۱۰﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌کان

رَاعِنَا): له زمانی عاره‌بییدا ده‌گوتری: (رَعَيْتُهُ: حَفِظْتُهُ)، واته: چاودی‌یریم کرد: پاراستم. (وَالْمُرَاعَاةُ: الْمُرَاقَبَةُ) (مُرَاعَاة)، واته: چاودی‌یری کردن و ناگالیبوونه، وه خوا دهرباره‌ی نه‌صرانیی یه‌کان ده‌فه‌رموی: ﴿... فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا...﴾ ﴿۲۷﴾ **الحديد**، واته: نه‌وه ره‌هبانییه‌ته‌ی که دایانه‌ینا، دواپی وه‌ک پیویست چاودی‌ریان نه‌کردو ناگیان لی‌نه‌بوو.

أَنْظَرْنَا): (النَّظَرُ: الإِنْظَارُ، يُقَالُ: نَظَرْتُ وَأَنْظَرْتُ وَأَنْظَرْتُ) هه‌رسیکی به‌مانای چاودی‌یری کردن دی، وه (أَنْظَرْتُهُ): به‌مانای: (أَخَّرْتُهُ) دیت، واته: دوام خست، نه‌ها ئیبلیس که له خوا پارایه‌وه، گوتی: ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ﴾ ﴿۱۴﴾ **الأعراف**، واته: دوامبخه‌و به‌هیله‌وه تا روژی قیامه‌ت.

وَأَسْمَعُوا): واته: بییستن. به‌لام لی‌رده‌ا، یانی: تی‌بگه‌ن و فه‌رمانبه‌ریی بکه‌ن و جیبه‌جیی بکه‌ن.

يَوَدُّ): (الْوَدُّ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ وَتَمَنِّي كَوْنِهِ)، (وَدَّ) نه‌وه‌یه ئینسان شتیکی خو‌شبوئی و خو‌زگه بخوازی نه‌وه شته‌ی بو بی.

خَيْرٍ): (الْخَيْرُ: مَا يَرْغَبُ فِيهِ الْكُلُّ، وَالشَّيْءُ النَّافِعُ، وَضِدُّهُ الشَّرُّ) وشه‌ی (خَيْر) که له فورئاندا به‌کاره‌اتوه، هه‌روه‌ها له زمانی عاره‌بییدا، به‌گشتی هه‌رشتیکه هه‌موو که‌س ئاره‌زووی ده‌کاتو پیی چاکه، وه به‌هه‌رشتیکی سوودبه‌خش

دهگوتری و پیچه وانهی باشه (خیر)، بریتیه له خرابه (الشّر).

(يَخْنُصُّ): واته: تایبته دهکات.

(بِرَحْمَتِهِ): (الرَّحْمَةُ: رِقَّةٌ تَقْتَضِي الإِحْسَانَ إِلَى المَرْحُومِ)، واته: بریتیه له دل نهرمیه که و دهخوازی چاکه له گهل نهو که سه دا بگری، که به زهی له گهل نوینراوه، به لام به نسبت خوای به به زهی که وشه (الرَّحْمَةُ) به کار دیت، واته: چاکه کردنی خوا له گهل نهو که سانهی که به زهی پیمان دا دئ.

(نَسَخَ): (النَّسْخُ: إِزَالَةُ شَيْءٍ بِشَيْءٍ يَتَعَقَّبُهُ كَنَسْخِ الشَّمْسِ الظَّلَّ)، (نَسَخَ) بریتیه له وهی شتیک شتیک لابه ری و به دواى دا بی، وهک چون رۆژ سیبهر یان تاریکی لادهبا.

(آيَةٍ): به مانای رستهی قورئانی دئو، له نه سلدا به مانای نیشانه (عَلَامَةٌ) یه، له بهر نه وهی ههر کام له رسته کانی قورئان نیشانهن له سه ر پهروه دگاریتی و له سه ر گه وره یی و به رزیی خوا، ههروهک چون دیارده سروشتیه کانیش ناو نراون (آیة)، وه موعجیزه ی پیغه مبه رانیش (عليهم الصلاة والسلام) پیی دهگوتری (آیة)، چونکه موعجیزه ی پیغه مبه رانیش نیشانه یه له سه ر نه وه، که نهو پیغه مبه رانه له لایه ن خواوه ره وانه کراون، وه دیارده سروشتیه کانیش که خوا ناوی لیان (آیات)، هه رکامیکان نیشانه و به لگه یه له سه ر خاوه نه که ی، که خوای پهروه دگار.

(نَسِيَهَا): واته: له بیری دهبینه وه، وه خوینراویشته وه: (نَسِيَهَا)، واته: دواى دهخهین.

(وَلِيٍّ): (الْوَلِيَّةُ: تَوَلَّى الأَمْرَ، وَالْوَلَايَةُ النُّصْرَةُ)، که واته: (وَلِيٍّ) به دوو مانا دئ، یان به مانای سه ره رشتیار دیت، که که سیک ئیشیک به نه ستووه دهگری، یان به مانای یارمه تیدردئ.

(نَصِيرٍ): واته: (مُعِين)، یارمه‌تیدهر.

(يَتَبَدَّلُ): (الإبدال والتبديل والتبدل والإستبدال جعلُ الشَّيْءِ مَكَانَ آخَرَ) نه‌وهیه که شتیک له شوینی شتیک دابنری، که‌واته: (يَتَبَدَّلُ) واته: بیگوړی.

(سَوَاءَ السَّكِيلِ): واته: ری پی راست، چونکه وشه‌ی: (سَوَاءَ) به‌مانای ریکی و ته‌ختی دی: (مَكَانَ سَوِيٍّ وَسَوَاءٍ يَعْنِي: وَسَطٌ) واته: رییه‌کی راستی بی گری و گول.

(يُرْدُونَكُمْ): واته: هه‌لتان ده‌گیړنه‌وه (ده‌تانگیړنه‌وه).

(حَسَدًا): له کورده‌واریدا به (ئیره‌ی) مانا کراوه، ده‌لین: ئیره‌ی پی ده‌با، وه وشه‌ی: (حَسَدٌ) زانایانی ئیسلام ناوایان پیناسه کردوه، ده‌لین: (تَمَنَّى زَوَالَ نِعْمَةٍ عَنْ مُسْتَحَقِّ لَهَا) به‌خوزگه بخوازی نیعمه‌تیک له‌سه‌ر که‌سیک لابیچی که شایسته‌یه‌تی، (غِبْطَةً) ش‌ه‌یه‌یه ئه‌ویش نه‌وهیه که تو پیت خوشبی توش وهك ئه‌وت هه‌بی، که نه‌وه حه‌رام نیه، وه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وباره‌وه فه‌رموویه‌تی: { (لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا، فَسَلَّطَهُ عَلَى هَلَاكَتِهِ فِي الْحَقِّ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْحِكْمَةَ، فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيَعْلَمُهَا) (رَوَاهُ الْبُخْتَارِيُّ بِرَقْم: (۷۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۸۹۳)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۴۲۰۸)، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ } لی‌رده‌ا مه‌به‌ست له (حَسَدٌ) (غِبْطَةً) یه.

(فَاعْفُوا): (العفو: تَرُكُ الْعُقُوبَةِ) واته: سزا نه‌دان، لی‌بوردن.

(وَأَصْفَحُوا): واته: چاوپوشی لی‌کردن، (عَفْوٌ) نه‌وهیه که له که‌سیک بیووری و سزای نه‌ده‌ی، به‌لام (صَفَحٌ) نه‌وهیه که چاوپوشی لی بکه‌ی و ته‌نانه‌ت لو‌مه‌و سه‌رکونه‌شی نه‌که‌ی.

هوئی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

هوئی هاتنه خواره وهی نهم رسته قورئانییهی که دهفه رموی: ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاَسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴾، { (روی أبو نُعَيْمٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: (رَاعِنًا) بِلِسَانِ الْيَهُودِ السَّبُّ الْقَبِيحُ وَكَانَ الْيَهُودُ يَقُولُونَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ سِرًّا فَلَمَّا سَمِعُوا اَصْحَابَهُ يَقُولُونَ ذَلِكَ، اَعْلَنُوا بِهَا فَكَانُوا يَقُولُونَ ذَلِكَ وَيَضْحَكُونَ فِيمَا بَيْنَهُمْ، فَأَنْزَلَ اللهُ هَذِهِ الْآيَةَ) (فتح القدير، ج (۱)، ص (۱۷۱)، أسباب النزول للنيسابوري، ص (۲۴)}، واته: عهبدوئلای کوری عه بیاس خوا له خوئی و بابی رازی بی، دهفه رموی: به زمانی جووله کان وشهی (رَاعِنًا) جنیوئیکی زور ناشیرینه، جا جووله که کان نه وهیان به په نهانی به پیغه مبه ر دهگوت ﷺ به لام کاتیکی گوئیان له هه ندیک له هاوه لانی پیغه مبه ر بوو ﷺ که نه وان به دلئیکی سافه وه نه وهیان به کار ده هیئا، { دهیانگوت: (یارسول الله راعنا) نهی پیغه مبه ری خوا چاودیرییمان بکه، ناگات لیمان بی !، به زمانی جووله که کانیش: (رَاعِنًا) هه ندیکیان ده لئین گوتوویانه: (رَاعِنًا) (ی)یان بو زیاد کردوه، (رَاعِنًا) واته: تو شوان و گاوانی نیمه ی ! وه هه ندیک ده لئین: (رَاعِنًا) له (أرعن)ه وه هاتوه، واته: نیسانی بی عه قل { له وه ودوا نه وانیش به دهنگی به رز جاری وا هه بوو دهیانگوت (یا محمد رَاعِنًا)، وه له بهینی خویشیاندا پیده که نین، { چونکه دهیانزانی نه وه له لای نه وان مانایه کی خراپی هه یه {، بویه خوا نهم نایه ته ی نارده خواره وه، وه سه ره نجام خوا ﷺ له مسوئلمانانی قه دهغه کرد، که نهم وشه یه به کار بیئن و، پیی فه رموون: له جیاتی نه و وشه یه بلین: (أَنْظُرْنَا) که هه مان مانای (رَاعِنًا)ی هه یه، واته: چاوه رییمان بکه، چاودیرییمان بکه، به لام ریی فامرانه وهی نه و مه به سته خراپی نیه.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوَا سَلَّمَ لی‌رهدا بو یه‌که‌م جار له سوورپه‌تی (البقرة) دا ئیمانداران به‌و ناوه دده‌وینن: ﴿ **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا** ﴾، نه‌ی نه‌وانه‌ی ئیمانتان هی‌ناوه ! که دیاره به پله‌ی یه‌که‌م پی‌غه‌مبه‌ری صَلَّى گرتوته‌وه، به‌لام دوایی هه‌موو کو‌مه‌لگای مسو‌لمان پاشان هه‌موو نه‌و مسو‌لمانانه ده‌گریته‌وه، که له‌بازنه‌ی ئیماندا خو‌یان ده‌بیننه‌وه شایانی با‌سیشه که له قورن‌اندا (۸۸) جار ر‌سته‌ی: ﴿ **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا** ﴾، دووباره بوته‌وه که نه‌وه یه‌که‌مین جاریانه به‌پیی ری‌زبه‌ندیی سوورپه‌ته‌کان له (مص‌حف) دا نه‌ک به‌پیی هاتنه خواره‌وه‌یان، که ره‌نگه هه‌ندی‌ک له نایه‌ته‌کانی دیکه که: ﴿ **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا** ﴾، تی‌دایه له پیش نه‌م نایه‌ته‌دا هاتنه خواری، خوَا ده‌فه‌رموی: ﴿ **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاَسْمَعُوا** ﴾ وِلِّكَافِرِينَ عَذَابُ اَلِيمٌ ﴾، نه‌ی نه‌وانه‌ی ئیمانتان هی‌ناوه ! مه‌لین: (رَاعِنَا)، واته: کاتیک له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ری خوَادا صَلَّى قسه ده‌کن، نه‌و ته‌عبیره به‌کارمه‌هینن، به‌لکو بلین: (انظُرْنَا) واته: چاودیرییمان بکه، (وَأَسْمَعُوا) وه نه‌وه‌ی پیتان ده‌گوتری وهری‌بگرن و بی‌بیستن و جی‌به‌جیی بکه‌ن، وه بو بی‌پروایان نازاریکی به‌ئیش و ژان هه‌یه، نه‌و بی‌پروایانه‌ی که نه‌م جو‌ره ته‌عبیرانه به‌کارده‌هینن که ر‌واله‌ته‌که‌یان مانایه‌کی باشی هه‌یه، به‌لام مه‌به‌ستیان پی مانایه‌کی خراپه، بو‌یه مسو‌لمانان پی‌ویسته خو‌یان له هه‌ر ته‌عبیری‌ک، له هه‌ر وشه‌یه‌ک بیاریزن، که نه‌هلی کوفر بی‌قوزنه‌وه مانا‌که‌ی به‌خراب لی‌کبدنه‌وه، ن‌نجا ده‌فه‌رموی: ﴿ **مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ** ﴾، نه‌وانه‌ی بی‌پروان له خاوه‌ن کتیبه‌کان، وه له هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان، چه‌زناکه‌ن هیچ خیر و چا‌که‌یه‌ک بو ئی‌وه بی‌ته خو‌ار له په‌روه‌ر‌دگار‌تانه‌وه ﴿ **وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ** ﴾، به‌لام بی‌گومان خوَا سَلَّمَ

به دلی پیسی ئەوان و به‌خۆزگه و ئاواتی خراپی ئەوان ناکات و تایبەت ده‌کا به به‌زه‌یی خۆیه‌وه، هه‌ر‌کام له به‌نده‌کانی که بیه‌وی ﴿ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴾، وه بیگومان خوا خاوه‌نی به‌زه‌یی و به‌خششی مه‌زنه، ئنجا دیته سه‌رباسی مه‌سه‌له‌یه‌ک که ئەو کاته باو‌بووه و له‌نیو مسو‌لماناندا مشتومری له‌سه‌ر بووه، که چۆن خوا ﷺ هه‌ندی‌ک له نایه‌ته‌کان ده‌نی‌ری و دوا‌یی (نسخ) یان ده‌کاته‌وه و لایان ده‌بات؟ یاخود جووله‌که‌کان ره‌خنه‌یان گرتوه و گوتوو‌یان: چۆن خوا ﷺ به شه‌ریعه‌تی ئیسلامی، شه‌ریعه‌تی مووسا و شه‌ریعه‌تی پیغه‌مبه‌رانی پیش موحه‌مه‌د ﷺ (نسخ) ده‌کاته‌وه و لاده‌بات؟ بویه ده‌فه‌رموی: ﴿ مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ﴾، هیج نایه‌تی‌ک لانا‌به‌ین یاخود له‌بیری نابه‌ینه‌وه، حه‌تمه‌ن یه‌کی‌کی له‌و چاکتر یان وه‌ک ئەو دینین، واته: له‌و چاکتر بۆ ئیوه، ئە‌گه‌رنا نایه‌ته‌کانی خوا هه‌موویان چاکن، به‌لام بۆ ئیوه که پادا‌شتی له‌و زیاتری تیدا‌بی، ئە‌گه‌ر کاری پێ‌بکه‌ن، یاخود وه‌ک ئە‌وه‌بی و به‌قه‌ده‌ر ئە‌و پادا‌شتی هه‌بی ﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾، ئایا نازانی خوا له‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک به‌توانایه ! لیره‌دا هه‌ندی‌ک ده‌لین: کاتی جووله‌که‌کان ره‌خنه‌یان گرتوه: چۆن ده‌بی‌ت شه‌ریعه‌تی‌کی خوا بی‌ت و شه‌ریعه‌تی‌کی دی لابه‌ری؟! خوا ﷺ ئە‌م نایه‌ته‌ی نار‌دۆته خوار‌ی، که ئی‌مه وه‌ختی شه‌ریعه‌تی‌ک لاده‌به‌ین یه‌کی‌کی دی له‌و چاکتر دینین، واته: له‌و چاکتر دینین بۆ مر‌وفا‌یه‌تی له‌و قونا‌غه‌دا که ئە‌و شه‌ریعه‌ته‌ی دوا‌یی تیدا‌دی، یاخود وه‌ک وی دینین، ئە‌وه له‌لایه‌ک.

وه هه‌ندی‌ک ده‌لین: جووله‌که‌کان ده‌یان‌گوت: بۆچی موحه‌مه‌د ﷺ مو‌عجی‌زه‌ی وه‌ک مووسا عی‌سای نیه؟! وه‌ک پێ‌شتر با‌سم‌کرد که گوتیان: موحه‌مه‌د مو‌عجی‌زه‌ی بۆ نه‌هاتوه، خوا فه‌رموی: ﴿ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ﴾، جا لیره‌دا هه‌ندی‌ک ده‌لین: وشه‌ی: ﴿ آيَاتٍ ﴾، لیره‌دا به‌مانای مو‌عجی‌زه‌یه، واته: مو‌عجی‌زه‌و به‌لگه‌و نیشانه له‌سه‌ر راستی‌تی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام)، جا خوا ده‌فه‌رموی: ئە‌و مو‌عجی‌زانه‌ی پیغه‌مبه‌رانی پیشوومان که لابر‌دوون، یاخود

تفسیری قورئانی برزو بپیر دەرسی بیست و یه کهم: ئایهته کانی (۱۰۴ - ۱۱۰) ﴿ ۳۷۹ ﴾

له بیرمان بردوونه وهو، ئه وهنده یان زه مان به سه ردا رۆیشتوه خه لک له بیرى بچنه وه، یا خود له بیرمان بردوونه وه، ئیستا که ئه وانه بۆ پیغه مبه رى کۆتایى نانیرین ئه وه به لگه و موعجیزه ی دیکه مان بۆ ناردوه، که قورئانه، وه خوا ﷺ له سه ر هه موو شتیک به توانایه و، خوا خاوه نی ئه م که ون و کائیناته یه و خاوه نی خه لکه، خۆی چۆنى پى چاک بى و حیکمه تی بیخوازی و ده کا، که واته: وشه ی ﴿ آيَاتٍ ﴾ ده کرى مه به ست پى رسته کانی قورئان بى تو، ده شگونجى مه به ست پى ئایه ته کانی شه ریه ته کانی پى شووبى، وه ده شگونجى مه به ست پى موعجیزه و به لگه ی پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) بى، جا ده فه رموى: ﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾، ئایا نازانى مو لکی ئاسمانه کان و زه وى هه موو هى خوايه ﴿ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴾، وه جگه له خوا هیه سهر په رشتیار و دۆست و هیه یار مه تیده ریکتان نیه؟! ﴿ أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلْتُمْ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ﴾، خوا ﷺ به جوړیک له گله یی و سه رزه نشته وه به مسو لمانان ده فه رموى: یا خود ده تانه وى داوا له پیغه مبه رى خۆتان بکه ن، وه ک چۆن پى شتر له مووسا داوا کراوه، واته: مووسا داوا ی بى جى لی کراون، بۆ وینه: جووله که کان داوا یان لی کرد که خوا ببینن: ﴿ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً ... ﴿٥٥﴾ البقرة، وه یادبکه نه وه کاتیک گوتتان: ئه ی مووسا ئیمان بۆ ناهین هه تا خوا به ئاشکرا نه بینن! وه زۆر بپرو بیانوى دیکه یان به مووسا ﷺ ده گرتن. ئنجا خوا ﷺ لیره به مسو لمانان ده فه رموى: ئایا هه ر له به ره ئه وه ی جووله که کان ده لى ن: پیغه مبه رى کۆتایى موحه ممه د ﷺ موعجیزه ی وه ک هى مووسا و عیسا ی نیه، ئیوه ش داوا له پیغه مبه رى خۆتان ده که ن که موعجیزه ی وه ک هى وان بى نى و شتیک داوا له پیغه مبه رى خۆتان ده که ن که پى شتر له مووسا داوا کراوه! واته: ئه گه ر ئه وان بیانوى یان به پیغه مبه رى خۆیان گرتوه، ئیوه بیانوى به پیغه مبه رى خۆتان مه گرن ﴿ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴾، وه هه ر که سیکیش ئیمان به کو فر بگۆریته وه، ئه وه

تفسیری قورئانی بر زویر پیر دەرسی بیست و یه کهم: ئایهته کانی (۱۰۴ - ۱۱۰) ﴿ ۳۸۰ ﴾

رپی راستی ون کردوه، واته: ههرکه سیك بهو موعجیزهیه قهناعهت نهکات، که خوا داویهتی بهو پیغه مبهرهی سهردهمی خوئی، مانای وایه کوفری پی دهکات، که واته: نهوکاته ئیمانی به کوفر گۆریوه تهوه، یاخود ههرکه سیك رهخه بگری له خوا، له بهر نهوهی ئایهتیک لادهباو ئایهتیک دیکه له شوینی دادهنی، نهوه پپی کافر دهبیته، چونکه رهخه له خوا گرتن کوفره، که واته: ئیمانی به کوفر گۆریوه تهوه، که سیکی واش دیاره رپی راستی بزر کردوه. ئنجا دیته سهر باسی ههلوئستیکی دیکه ی جووله کهکان و خاوهن کتیبهکان بهگشتی و دهفه رموی:

﴿ وَذَكَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَارًا حَسَدًا مِّنْ

عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ ﴾، زۆریك له خاوهن کتیبهکان به

ئاوات دهخوازن و هه زده کهن، که ئیوه له دوای نهوهی ئیمانتان هیئاوه، هه ئتان بگری نهوه و کافرتان بکه نهوه بههوی نهو هه سوودییهی له دلیاندا ههیه، دوای نهوهی هه قیشیان بۆ روونبوتهوه، یانی: بۆیان روونبوتهوه نهو بهرنامهیهی، که بۆ پیغه مبهرهی کوئایی هاتوه هه قه، له گه له نهوه شدا به ئاوات دهخوازن وهك چون

بۆ خوئیان کافرن، ئیوهش کافر بکه نهوه ﴿ فَأَعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ﴾،

به لام ئیوه لییان ببورن و چاوپۆشییان لیبکهن ههتا خوا کاری خوئی تهواو دهکات، واته: تا ئیسلام تهواو سهقامگیر دهبی و دهسته لاتی خوئی قایم دهکات، نهو کاته مه جالی نهو پیلان و فیلهیان نامینی و، نهو بانگه شه خراپهیهی، که دهیکه

کاریگری وای له سهرتان نامینی ﴿ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾، بیگومان خوا

له سهر هه موو شتیك به توانایه، جا له کوئاییدا خوا ﷻ به ئیمانداران دهفه رموی:

﴿ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ﴾، وه نوپیتر بهرپابکهن و زهکات بدن ﴿ وَمَا

تَقَدَّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ﴾، نهوهش که پیش دهستی خوئانی

دهخه له کاری چاکه و خپرو له طاعهت، له لای خوا دهیبینهوه، واته: پاداشته کهی

دهیبینهوه ﴿ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾، بیگومان خوا به ههر چیه که

دهیکه ناکاداره و دهیبینی.

چەند مەسەلە یەکی گەرنگ

مەسەلە یی پەکەم: مسوئلمانان دەبی خۆ بیاریزن له هەر تهعبیریك و له هەر وشە یەك، یان هەر هەلسوکه وتیك که ببیتە هۆی ئەووە ئەهلی کوفر بیقۆزنه وه، یان ئیشکالیکیان بۆ دروست بکات، یاخود زەمینە یان بۆ خوش بکات بۆ زیاندان له ئیسلام و مسوئلمانان، وهك له (صحیح) ی بوخاریی دا هاتوه که پیغەمبەر ﷺ به عائیشە ی فەرموووه: {يا عَائِشَةُ لَوْلَا حَدَاثَةُ قَوْمِكَ بِالْكَفْرِ، لَنَقَضْتُ الْبَيْتَ، ثُمَّ لَبَنَيْتُهُ عَلَى أَسَاسِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ...} (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، برقم: (۱۵۸۵))، واتە: ئەی عائیشە ئەگەر له بەر ئەووە نه با گەله کهت له سەردەمی کوفر و نه فامییە وه نزیکن، بناغە ی که عبەم راست دەکرده وه، وهك ئەو سەردەمەم لیدەکرده وه که ئیبراهیم داینا وه. بەلام بۆئەوه ی که خەلکە که به له به له یه کی فکرییان بۆ دروست نه بیت، پیغەمبەر ﷺ چاوپۆشیی کردوه له راستکردنه وه ی بناغە ی که عبە.

مەسەلە یی دووهم: ئەوه یه که له ئیسلامدا ریگاگرتن له خراپه هه یه (سد الذریعة) وه به راستی زۆر له ئایه ته کان و زۆر له فەرمایشتی پیغەمبەر ﷺ ده لاله تی له سەر ده کهن، که مسوئلمانان دەبی هەموو ئەو ریپانه به ستن که به ره و گوناح ده چن، با ئەو شتەش له ئەسلدا موباح بیت، بۆ وینه: گوتنی وشە ی: (رَاعِنًا) شتیکی موباحه، به لام به کارهینانی ئەو وشە موباحه مادام سەردەکیشی بۆ ئەنجامیکی خراپ، دەبی به کارنه هیئرئ، هەروه ها به کارهینانی هەر شتیکی دیکه ی ئاکام خراپ، دەبی ریگای لی بگیری، بۆ ئەوه ی سەرنه کیشی بۆ شتی خراپ، بۆ وینه: فرۆشتنی چهك به بابای پیاوکوژو سته مکار.

مەسەلە یی سییه م: ئەوه که ده فەرموی: ﴿فَاعْمُوا وَأَصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾، واتە: تا ئیسلام زیاتر ده چه سپی و ده سته لات په یدا ده کات، وه هەندیك له

تویژدهوان ئاویان لیکداوته هوه: ههتا خوا فه رمانتان پی دهکات که جیهاد له گهل نه هلی کیتاب بکهن، نه گهر سه رانه یان نه دا جه نگیان له گهلدا بکهن، به لام له راستیدا نه وه وانیه به به لگهی نه وه که دواى نه وهی مسولمانان هیژو دهسته لاتیشیان په یدابوو و له سهر په یمان شکاندن توانییان وه دهریشیان بنین، داواى سهر دانیان لینه کدن و نه گهر غه درو په یمان شکینی یان نه بووایه، هیچ کهس ههقی به سه یانه وه نه ده بوو به لکو، مه به ست پیی نه وه یه، ههتا خوا سَلَامٌ عَلَیْهِمْ کاری خوئی ته واو ده کاو کاری دینه کهی ته واو ده کاو ئیسلام سه قامگیر ده بییت و هیژ په یدا دهکات، چاوپوشییان لی بکهن، نه وه کاته نه وه هیژو تواناییه یان نامینی که بهو شیوه یه زهره رتان لیبدن و نازرتان پی بگه یه نن.

مه سه له ی چواره م: نه وه یه که به راستی نویژ به رپاگردن و زه کاتدان که له قورئاندا زور دووباره کراونه ته وه، باشتیرین وه سیله ن بو نه وهی ئینسان پییان رووبه پرووی پیلان و فیلی دوژمنان ببیته وه، چونکه نویژ بریتیه له په یوهندی پته وکردنی خوئی له گهل خواداو، زه کاتیش که مال به خشینه، بریتیه له په یوهندی پته وبوونی مسولمانان له نیو خوینداو روحم و به زه بیان بو یه کترو هاوکاریان بو یه کتر، ئیمه ههتا په یوهندیان له گهل خوا قایم تریو، له نیو خویمان یه کرپزییمان چاکتر بئو، هاوکارییمان پیکه وه باشتربئ به دلنیایی دوژمنان که متر زه فه رمان پییده بن.

مه سه له ی پینجه م: که ده فه رموی: ﴿ وَمَا نَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ﴾،

واته: هه رشتیک به خیر و چاکه له پیش خوئیان به ری بکهن له لای خوا ده بیینه وه، مسولمان هه ر کاریکی خیر که ده یکا، ده بی بزانی بولای خوا به ری ده کاو خوا بوئی هه لده گری، وه ک پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له فه رمایشتیکدا فه رموویه تی: { إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ، إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ } (رواه أحمد في (المسند) برقم: (۸۸۳۱)، وَالْبُخَارِيُّ فِي (الأدب المفرد)، برقم: (۳۸)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۴۱۹۹)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۲۸۸۰)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۱۳۷۶)، وَالنَّسَائِيُّ

تفسیری قوربانی به رزوبه پیر دهرسی بیست و یه کهم: نایه ته کانی (۱۰۴ - ۱۱۰) ﴿ ۳۸۳ ﴾

برقمه: (۳۶۵۳)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ)، واته: کاتی ئینسان دهری مه گهر له سی رپیانه وه نه گهرنا کرده وهی چاکی دهری، به لام له سی رپیانه وه دوای خویشی ههر خیری بو ده چیت:

یه کهم: خیریکی به رده وام، رپییه کی چاک کرده، پردیک، مزگه وتیکی دروست کرده، یا خود قوتا بخانه یه که نه خوشخانه یه که، هه تا نه و شته بمینی، نه ویش خیری بو ده چیت.

دووم: زانیاریه کی بلا و کرده و ته وه هه تا سوودی لی ببینری، پاداشتی به رده وامه.

سییه م: مندالیکی (صالح)ی هه بی کور، یان کچ، بوئی دهر پاریته وه، کاری خیر و چا که ده کات، نه و ئینسانه پیاو بی، یان نافرته، خیر و پاداشتی بو ده چیت.

خوای پهروه رده گار له و که سانهمان بگیری به هوئی ته قواوه له پیلان و فیلی نه هلی کوفر پاریزراو دهن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی بیست و دووهم

پیناسه ی ئەم دهرسه

ئەم دهرسه مان تهرخان کردوه بو لیکۆلینه وهیه که له باره ی (نسخ) هوه له قورئاندا، دیاره بابته تی (نسخ) بابته تیکی زورگرنگه و زانایانی ئیسلام: چ تویره و هوانی قورئان، چ زانایانی فهرمووده ناس، چ زانایانی شه رعزان، چ زانایانی (أصول فقه)، مشتومپی زوریان کردوه دهر باره ی (نسخ)، که ئایا له قورئاندا (نسخ) هه یه، یا خود نیه؟! ئەگەر هه یه چون هه یه؟ ئایا قورئان ئیستا هیچ ئایه تی تیدا ماون (منسوخ) بن، واته: حوکمه که یان لاچووبی، به لام بیژه (لفظی) ئایه ته کانی مابنه وه؟ وه ئایا هیچ ئایه ت له قورئاندا هه بو و ن که بیژه (لفظی) و حوکمیان لاچووبی؟ من له چه ند خالی کدا ئەو بابته ته به شیوه یه که به گشتی خه لک لیمان حالی بی، پوخت و کورت ده که مه وه به پیی توانش بو تان لیک ده کیشمه وه بو تان روون ده که مه وه بو ئەوه ی هه مووتان لیی تی بگهن.

خالی په که م: پیناسه ی (نسخ):

له زمانی عه ره بیدا (نسخ) به سی و اتایان هاتوه، که بریتین له:

۱- (نسخ): به مانای (الإزالة) لابر دن دیت، وه که له سووره تی (الحج) دا خوا ﷺ

ده فه رموی: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ

فِي أَمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

﴿ ۵۲ ﴾، واته (ئهی موحه ممه د ﷺ)! له پیش تو دا هیچ ره وانه کراویک و هیچ

پیغه مبه ری کمان نه نار دوه، مه گهر کاتی که ئایه تی خوی نده و ته وه شه یتان

هیندی قسه ی خو ی خستۆته (فریداووته) نیو ئایه ته کان، به لام دوایی خوا
ئهو دی که شهیتان فرپی داووته نیو ئایه ته کان لایان ده با.

{(رسول): که سیکه بهرنامه یه کی سه ربه خو ی بو هاتبی، به لام (نبی):
که سیکه به دوای بهرنامه ی (رسول) یک که وتبی و مهرج نیه بو خو ی
بهرنامه یه کی سه ربه خو ی بو هاتبی}.

﴿... ثُمَّ يُحَكِّمُ اللَّهُ عَائِلَتَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾، دوایی خوا ئایه ته کان
خو ی داده مزیننی به شیوه یه که غهیری فه رمایشتی خو ی هیچی دیکه یان
له گه ل تیکه ل نه بیت، وه خوا زانای کار به جیه.

یانی: له ئەسلدا که قورئان هاتوه تیکه لی نه بووه، بهس له کاتی که
پیغه مبه ر ﷺ ده یخوینیته وه، شهیتان له سه ر زمانی یه کی، یا خود به
دهنگی دیکه له شوینیکی نه زانراوه وه، دی، قسه یه که ده کات، که ئهو دی
نه شاره زابی وا ده زانی ئه ویش هه ر له نیو ئایه ته کان دایه، ئه وه مانایه کی،
مانایه کی دیکه شی ئه وه یه: کاتیک پیغه مبه ر ﷺ خو زگه یه که ده خوازی، شهیتان
له و خو زگه یه ی ئه ودا وه سو سه ده خاته نیو خو زگه و ئاواته کان ییه وه.

۲- (نسخ): به مانای (تبدیل) گوپین دیت، وه که خوا ﷺ له سووره تی (النحل) دا

ده فه رموی: ﴿وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُزَلُّ قَالُوا
إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۱﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ

لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۱۰۲﴾، واته: کاتیک

ئایه تیک لاده بهین ئایه تیکی دی له شوین داده نیین، وه خوا بو خو ی ده زانی چی
ده نیریته خوارئ، کافر ده کان ده لئین: تو به ناوی خوا وه هه ئیده به ستی، به لکو
زو ربه یان نازانن. بلی (روح القدس) - که جو برائیه - له په روه ردگار ته وه به
هه ق ئه م قورئانه داده به زیننی، بو ئهو دی که دلئ ئیمانداران دابه زری، وه
رینمای و مو زده یه بو مسو لمانان.

تفسیری قوربانی برزوب پیر ... دهرسی بیست و دووهم: لیکۆلینه و هبهك له باره ی نهسخ ﴿ ۳۸۶ ﴾

۳- (نسخ): به مانای (نقل) گواستنه وه دیت، وهك خوا ﷺ له سووردهتی (الجاثیه) دا دهفه رموی: ﴿... إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۳۹) ، واته: ئیمه ئه ی کافره کان ! ئه و کرده وانه ی که دهتانکرد له دنیا دا هه ر ئه و کاتی نوسخه مان لی دهگرته وه و (استنساخ) مان ده کرد. (استنساخ) یانی چی؟ واته: (نسخة) له بهرگرته وه، واته: (طبق الأصل) وهك ئه و دهرمان دینا، که ئه وه مه به ست پی وینه گرته ی فی دیوییه، یا خود هه ر شیوه یه کی دیکه که خوا بوخوی ده زانی چۆن ئه و کرده وانه (copy) کوپی ده کات، بویه به ئینسانی نووسه ر که نووسینیک (نقل) ده کات له کتبیکی دیکه، پیی ده گوتری (کاتب) یان پیی ده گوتری (ناسخ)، یان پیی ده لئین: (مُتَنَسِّخ) یان (مُتَنَسِّخ)، ئه وه له پرووی زمانه وانیه وه، وشه ی (نسخ) ئه و سی مانایه ی هه ن.

به لام ئایا له زاروه ی (إصطلاح) ی زانایاندا وشه ی (نسخ) یانی چی؟

به کورتی زانایان ئه و پیناسه یان کردوه: (إزالة حکم سابق بحکم لاحق)، واته: لابردنی حوکمیکی پیشتر به حوکمیکی دواتر، به لام ئه گه ر بگوتری: (إلغاء وحي سابق بوحی لاحق) ئه وه چه مک و واتای (نسخ) فراوانتر ده بی، له بهر ئه وه ی ئه و کاته ته نیا حوکم ناگریته وه، به لکو غه یری حوکمیش ده گریته وه، وه حییه ک دیت، وه حییه کی که پیشتر هاتوه و باسه بابه تیکی کردوه لای ده با^(۱)، به لام له سۆنگه ی ئه وه وه که نه سخ ته نیا له بواری یاسا شه رعیه یه کان (الأحكام الشرعية) دا ده بی و بواره کانی دیکه پروویان تیناکات، بویه ناچارین بلئین هه ر پیناسه باوه که ی زانایان راسترو چاکتر، بگره و راست و چاکه.

(ابن القيم الجوزیه) له کتبی (إعلام الموقعین) که خاوه نی ته فسیری (محاسن التأویل) له بهرگی (۱) لاپه ره (۳۲) لئی گواستوته وه ده لی: ((مُرَادُ عَامَّةِ

(۱) ئه م پیناسه یه ی دوا یی هی: (دکتور مصطفى زلمی) یه، بر وانه: (التبيان لرفع غموض النسخ في القرآن)، ص ۲۱، ط (۲)، مکتب التفسیر- مطبعة أربیل: ۲۰۰۰ م.

السلف بالناسخ والمنسوخ: رفع الحكم بجملة تارة وهو اصطلاح المتأخرين، ورفع دلالة العام والمطلق والظاهر وغيرها تارة، إما بتخصيص أو تقييد مطلق وحمله على المقيد وتفسيره وتبيينه، حتى إنهم يسمون الإستثناء والشرط والصفة نسخاً، لتضمن ذلك رفع دلالة الظاهر وبيان المراد، فالنسخ عندهم وفي لسانهم هو بيان المراد بغير ذلك اللفظ بل بأمر خارج عنه، ومن تأمل كلامهم رأى من ذلك فيه مالا يحصى وزال عنه به إشكالات أوجبها حمل كلامهم على الإصطلاح الحادث المتأخر))، نهوه پیناسه‌یه‌کی جوانه بو (نسخ) ده‌لی: (زۆربه‌ی زانایانی پێشین - یان هه‌موویان - مه‌به‌ستیان له (نسخ) نهوه بووه، که یان نهوه‌تا هوکمی‌ک پێشتر هاتوه دوایی خوا ﷺ هوکمی‌کی دیکه ده‌نی‌ری و نهوه‌ی پێشی لاده‌با، {بو وینه: (نه‌مه قسه‌ی خوومه) پێشتر پروویان له (بیت المقدس) کردوه بو قبیله‌و خوا ﷺ دوایی پرووی پیکردنه که‌عبه، نهوه (نسخ)ه، هوکمی‌ک پێشتر هه‌بووه که پرووکردنه (بیت المقدس) بووه، دوایی فه‌رموویه‌تی پرووکه‌نه که‌عبه، {، وه نهوه زاراوه‌ی پاشینه‌کانه که وه‌ختی باسی (نسخ) ده‌که‌ن مه‌به‌ستیان پێی نهوه‌یه که هوکمی‌ک بی هوکمی‌کی پێشتر لابه‌ری، به‌لام له نه‌سلدا زانایانی پێشین وشه‌ی (نسخ)یان به‌کاره‌یناوه، به‌چهند مانایه‌ک: جاری وا هه‌یه نایه‌تی‌کی گشتی هاتوه، به‌لام دوایی نایه‌تی‌کی دی هاتوه نهوه هوکمه گشتیه‌یه تابه‌ت (تخصیص) کردوه، نه‌وه‌شیان هه‌ر به (نسخ) ناوبردوه، یاخود هوکمی‌کی په‌ها (مطلق) هاتوه، دوایی نایه‌تی‌کی دیکه هاتوه هوکمه‌که‌ی مه‌ر جدار (مقیید) کردوه، نه‌وه‌شیان هه‌ر ناوناوه (نسخ)، یاخود نایه‌تی‌ک هاتوه باسی شتی‌کی کردوه به‌شیوه‌یه‌کی نادیار (مبهم) که زۆر روشن نه‌بووه نایه‌ته‌کی دی زیاتر روشنی کردوه، نه‌وه‌شیان هه‌ر ناوناوه (نسخ)، یاخود نایه‌تی‌ک هاتوه باسی شتی‌کی کردوه به‌کورتی (مجم‌ل‌ی)، نایه‌تی‌کی دیکه هاتوه ته‌فصیلی داوه‌تی و پروونی کردۆته‌وه، نه‌وه‌شیان هه‌ر ناوناوه (نسخ)، به‌لکو جاری وابووه، هه‌لاواردن و مه‌رج و سیفه‌تیشیان هه‌ر به نه‌سخ ناوبردوه، چونکه هه‌ر کامیکیان لابرده‌نی ده‌لاله‌تی رواله‌تی و پروونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌ستیان گرتۆته‌ خو‌ی،

واته: نه سخ له لای وان و له زاراه ی واندا بریتی بووه له روونکردنه وه ی مه به ست به خودی وشه که نا، به لگو به شتیکی دیکه ی به دهر له وی، وه هه رکه سیک له قسه کانیا ن وردبیته وه له و باره وه شتی بیژماره یان تیدا ده بینو، به وه هۆیه شه وه زۆر گری و گۆلی له کۆل ده بنه وه، که له سۆنگه ی به کاره یانی قسه کانیا ن، به چه مک و واتای زارای تازه و پاشینه وه، بۆی په یدا بوون.

ئه وه پوخته ی روونکردنه وه ی قسه که ی (ابن القيم الجوزیه) یه، که هه مان قسه هه ر کام له: (ولي الله الدهلوي) له (حُجَّةُ اللَّهِ بِالْعَةِ دَا، وه: (الشَّاطِبِي) له (الموافقات) دا هیناویانه، واته: ئه وه سۆ زانایه، وه زۆر به ی زانایانی دیکه ش ده لێن: وه ختیکی وشه ی (نَسَخ) له لایه نی زانایانه وه به کاره اتوه، مه به ستیا ن هه ر ئه وه نه بووه حوکمیکی بۆ و حوکمیکی پێشی لابه ری، به لگو مه به ستیا ن پێی ئه وه واتایانه ی دی بووه، که پێشتر باسکردن و زیاتر خه لکی شاره زا له (أصول الفقه) له وه زاراوانه حالی ده بیت

خالی دووهم: مه رجه کانی (نَسَخ):

بۆئه وه ی بزانی ن ئه م ئایه ته ئه وه ی دیکه ی (نَسَخ) کردۆته وه، ئه م حوکمه ئه وه ی دیکه ی (نَسَخ) کردۆته وه، یان نا؟! چه ند شتیکی به مه رج گیراون:

۱- ئایه تیکی له قوربانی دا پێی ده گوتری لابه ر (نَاسَخ) ، وه ئه وه ی دیکه پێی ده گوتری لابه ر (مَنَسُوخ) {به پێی پیناسه ی زانایانی پاشین، ئه گه رنا به پێی زانایانی پێشین وشه ی (نَسَخ) مه فه وومه که ی فراوانتر بووه} که هه م ئایه ته (نَاسَخ) هکه و، هه م ئایه ته (مَنَسُوخ) هکه، هه ردووکیان ئایه تی قوربان بن و ئیستا له (مُصْحَف) دا بن.

۲- ده بی ئه وه ئایه ته ی که ئه وه ی پێشی لابه رده و، دوا یی هاتبی، چونکه هه یج ماقوول نیه بگوتری: ئایه تیکی، که پێشتر هاتوه، ئایه تیکی نه سخ کردۆته وه، که دوا یی هاتوه.

٣- دەبیت ئەو ئایه‌ته‌ی، که (نَسْخ) دەبیت‌ه‌وه، قابیلیه‌تی ئەوه‌ی هه‌بێ که (نَسْخ) بپیت‌ه‌وه، ئەویش به‌س ئەو ئایه‌تانەن، که باسی یاسا شه‌رعیه‌کان ده‌که‌ن، ئەگه‌رنا ئەو ئایه‌تانە‌ی، که باسی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ ده‌که‌ن و، ئەو ئایه‌تانە‌ی باسی به‌سه‌ره‌اتی پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ده‌که‌ن و، ئەو ئایه‌تانە‌ی باسی عه‌قیده‌و ئیمان و ته‌وحید ده‌که‌ن و، ئەو ئایه‌تانە‌ی باسی ئەخلاق ده‌که‌ن، ئەوانه‌ ناگونجی (نَسْخ) ببنه‌وه، چونکه به‌سه‌ره‌اتی پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ئەگه‌ر خوا (نَسْخ) ی بکاته‌وه، وه‌ك بلی‌ی پيشی نه‌یزانی‌ی و دوا‌ی بوی ده‌رکه‌وتبێ، که ئەو پی‌غه‌مبه‌ره‌ ناوا ژیاوه، ئەوه‌ش موسته‌حیله بو‌ خوا، هه‌روه‌ها ئیمان و عه‌قیده کۆمه‌لێک بنه‌مای نه‌گۆرپ و (نَسْخ) یان تیدا نیه، هه‌روه‌ها ئەخلاق و ره‌وشت و به‌ندایه‌تی بو‌ خوا... ئەو جو‌ره‌ بابه‌تانە، قابیلی (نَسْخ) نین، به‌لکو ئەوه‌ی (نَسْخ) ی تیدا ده‌گونجی، ته‌نیا حوکه‌مه شه‌رعیه‌کانن، تا ئیستا خوا فه‌رموویه‌تی: ئەو شته‌ بکه‌ن، له‌مه‌ولا ده‌فه‌رموی: مه‌یکه‌ن، بو‌ وینه: مه‌سه‌له‌ی رووگه (قبلة) که ئەویش له‌ قورئاندا نه‌هاتوه به‌فه‌رموی: رووبکه‌نه (بيت المقدس)، به‌لکو ته‌نیا ئەوه له‌ قورئاندا هه‌یه، که ده‌فه‌رموی: روو وهرسوورپین به‌ره‌و که‌عبه، به‌لام له‌ سونه‌تی پی‌غه‌مبه‌ردا هاتوه ﷺ که روو بکه‌نه (بيت المقدس)، که‌واته: لێره‌دا ئەگه‌ر (نَسْخ) یش هه‌بێ، ده‌لێین: ئەوه قورئان سونه‌تی (نَسْخ) کردۆته‌وه، به‌لام قورئان قورئانی (نَسْخ) نه‌کردۆته‌وه.

٤- وه‌ختیک ئەو دوو ئایه‌ته به (ناسخ) و (مَنسُوخ) داده‌نرین، واته: یه‌کیان به‌هه‌لوه‌شینه‌رو ئەویدیکه به‌هه‌لوه‌شینه‌راو، یان (لابه‌رو لاپراو)، که به‌یه‌که‌وه دژو ناکوک (مُتَنَاقِض) بن، نه‌ك ته‌نیا جو‌ریک له‌ تیکگی‌ران (تَعَارُض) ی رواله‌تیان هه‌بێ، چونکه جاری وا هه‌یه دوو ئایه‌ت به‌ شیوه‌یه‌کی رواله‌تی تیکگی‌ران یان له‌ نیوانیاندا هه‌یه، به‌لام پیکه‌وه دژو ناکوک نین، تیکگی‌رانه‌که‌ش له‌به‌ر ئەوه‌یه که یه‌کیان گشتی یه‌ ئەویدیکه‌یان تاییه‌ته، یاخود یه‌کیان موته‌له‌قه‌و ئەیدیکه‌یان مه‌رجداره، یاخود یه‌کیکیان روون (مُفَصَّل) ه‌و ئەویدیکه‌یان کورت (مُجْمَل) ه‌، واته: له‌به‌ر ئەوه‌نیه، که پیکه‌وه دژین.

تفسیری قورئانی برزو بپیر ... دهرسی بیست و دووهم: لیکۆلینه وه بهک له باره ی نه سخ ﴿ ۳۹۰ ﴾

خالی سییه م: ئایا (نسخ) له قورئاندا هه بووه؟ واته: ئایا خوی کار به جی هیج
ئایه تی له قورئاندا ناردوونه خوار دوایی سر پینه وه؟ ئنجا ئه گهر بلیین:
به ئی، ده گوتری: ئایا ئیستا له قورئاندا هیج ئایه تی وا هه ن؟ یان وه ختی خوی
خوا هه ندیک ئایه تی ناردوون و پاشان لای بردوون، به لام ئیستا له قورئاندا
نین؟ له و باره وه پێویسته ئه و چوار راستیه بزانیین:

۱- جاری ئه وه که ئیسلام شه ریه ته کانی پێش خوی (نسخ) کردۆته وه، ئه وه له
چه ندان ئایه تدا هاتوه: بۆ وینه: خوی کار به جی ده فه رموی: ﴿ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ
أَسَلْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسَلْتُمْ فَإِنْ
أَسَلْتُمْ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿۲۰﴾
آل عمران، واته: جا ئه گهر (ئه هلی کوفر) مونا قه شه یان له گه ل کردی بلی: من
خۆم و ئه وانهی شوینمه که وتوون بۆ خوا ملمان که چ کردوه، وه به ئه هلی کیتاب و
به وانهی که نه شاره زان بلی: ئایا ملکه چ بوون؟ جا ئه گهر ملکه چ بوون، یان
(مسولمان بوون) ئه وه پێی راستیان گرتوه، به لام ئه گهر پشتیان هه لکرد تۆ
ته نها را گه یاندنت له سه ره، وه خوا بینه ری به نده کانه.

ههروه ها له سووره تی (البقره) دا ده فه رموی: ﴿ فَإِنْ ءَأْمَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَأْمَنْتُمْ
بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ... ﴿۱۳۷﴾، واته: جا ئه گهر (خاوه ن
کتیبه کان و خه لک به گشتی) ئیمانیا ن هینا، وه ک چۆن ئیوه ئیمانیا ن هینا وه،
ئه وه پێی راستیان گرتوه، ئه گه رنا ئه وه له دوو به ره کیدان (له گه ل خوا دا ﷻ).
که واته: شه ریه ته ئیسلام هه موو به رنامه کانی پێش خوی (نسخ) کردۆته وه
له و خالانه دا که له گه لی تیک ده گیرین، ئه گه رنا له بنچینه کاندان له پایه
بنه ره تییه کاندان، شه ریه ته کانی پێغه مبه ران هه موویان به ک بوون.

تفسیری قوربانی برزوبیر ... دهرسی بیست و دووهم: لیکۆلینه وه بهک له باره ی نه سخ ﴿ ۳۹۱ ﴾

۲- به دلنیا یی (نسخ) له سوننه تی پیغه مبهردا ﷺ بووه، واته: پیغه مبهری خوا کاتیك شتیکی فهرموو، دوایی به فهرمووده یه کی دیکه نه و برپاره ی هه لوه شان دوته وه، بو وینه: له (صحيح) ی (مُسلم) و له (المسند) ی ئیمام نه حمه د دا هاتوه که پیغه مبهر ده فهرموی: { كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَزُورُوهَا، فَإِنَّهَا تُذَكِّرُكُمْ الْآخِرَةَ } (رَوَاهُ أَحْمَدُ برقم: (۱۲۳۵)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۲۵۷)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۳۶۹۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۱۰۵۴)، وَأَبْنُ مَاجَةَ برقم: (۱۵۷۱) وَاللَّفْظُ لِأَحْمَدِ }، واته: پیشتەر لیم قه دهغه کردبوون بچنه سه ر گوڤستان، نه ی مسولمانینه ! (له گه ل پیاوو ئا فره تانیه تی به گشتی) به لام نیستا سهردانی بکه ن و بچن، چونکه دوا رۆژتان ده خاته وه بیر، یاخود مردنتان ده خاته وه بیر، که واته: که پیغه مبهر ﷺ له قوناغیکدا له مسولمانانی قه دهغه کردبوو، بچنه سه ر گوڤستان و له دواییدا فهرمانیان پیده کات که بچن، به لایه نی که م موباحه یان سوننه ته، بۆیه ش پیشتی لی قه دهغه کردبوون، چونکه خه لک له سه رده می بته رستی و شیر که وه نزیك بووه، مه ترسیی نه وه ی هه بووه بچنه سه رقه بران و له خاوه ن قه بره کان بپارینه وه، وه ک نیستا زۆر مسولمانانی نه فام و نه زان وا ده که ن و له خاوه ن قه بره که، له و نیسک و پروسکه ده پارینه وه، که بیگومان نه وانه نه گه ر که سانی چاکیش بووبن، تازه بو خویان چوونه ته عاله می به رزه خ و ئیشیان له دنیا دا نه ماوه، بیجگه له خواش ﷺ، نابی له هیچ کهس بپارپییه وه و هاواری تیبه ستی، بو نه و شتانه ی که به خوا نه بی به کهس نا کرین، که واته: له سوننه تی پیغه مبهردا ﷺ (نسخ) هه بووه.

۳/ ئنجا نه وه که خوا ﷺ رووکردنه (بیت المقدس) ی نه سخ کردۆته وه به رووکردنه که عبه، نه وه پیی ده گوتری (نسخ) ی سوننه ت به قورئان بۆچی؟ چونکه له هیچ نایه تی کدا نه هاتوه بلای: روو بکه نه (بیت المقدس) تا بلاین: خوا ﷺ پیشتەر فهرموویه تی: روو بکه نه (بیت المقدس)، روو بکه نه (المسجد الأقصى) و دوایی فهرموویه تی: روو بکه نه مزگه وتی حه رام، که که عبه ی لییه، به لکو پیغه مبهر ﷺ که چوو ه بو مه دینه، وه ره نگه له

تفسیری قورئانی برزو بپیر ... دهرسی بیست و دووهم: لیکۆلینه وه بهک له باره ی نه سخ ﴿ ٣٩٢ ﴾

مهككەش وا پێدهچێ هەر پروویان له (بیت المقدس) کردبێ، بهلام دوایی خوا ﷺ دواى (١٧) مانگ له چوونیان بو مهدينه، فهرموو یهتی: ﴿ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ... ﴾ البقرة، دياره پيغه مبهري ﷺ زور له خوا پاراوه ته وهو چاوه رپي کردوه، پرووی وهر سوورپيني له (بیت المقدس) وهو بهرهو كه عبه، بويه دهفه رموي: ﴿ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ ﴾، واته: پرووت دهبينين كه ته ماشاي ناسمان دهكهي {بهلكو خواي پهروه ردگار فهرمانت بو بني ربي} ﴿ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا ﴾، بويه پرووت پي وهرده سوورپينين بهرهو پرووگه يهك كه پيت خوشبي، ﴿ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾، جا ئيستا پروو له لاي مزگهوتي حه رام بكه ﴿ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ﴾ وه له ههر شوينيك بوون پروو له لاي وي بكهن، (شطره) واته: (نحوه) ياني: پروو له لاي وي بكهن، لي ره دا ئايه تي خوا ﷺ، سوننه تي پيغه مبهري ﷺ (نسخ) كردوته وه.

بهلام ئايا قورئان قورئاني (نسخ) كردوته وه؟ بهراستي به شيويه كي دنيا كهر به ئيمه نهگه يشتوه كه بتوانين بلينين: نهو ئايه ته له قورئاندا بووهو نهو ئايه ته ي ديكه ي لابردهو.

شاياني باسيشه سه رجه م نهو زانايانه ي كه برويان وايه ئايه ته كانى قورئان (ناسخ) و (منسوخ) يان تيدايه، دوو ئايه ت به به لگه ديننه وه، كه يه كه ميان ئايه تي ژماره (١٠٦) ي سوورته ي (البقرة) يه كه دهفه رموي: ﴿ مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِخْهَا نَأْتِ بَحَيْرٍ مِّمَّهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾، واته: هيچ ئايه تي ك لانابه يين يان له بييري نابه يينه وه، مه گهر يه كي چا كتر له خوي يان وهك خوي دينين، ئايا نازاني كه خوا له سه ر هه موو شتيك توانا داره !

وه دووهمیان نایهتی ژماره (١٠١) ی سوورهتی (النحل) ه، که دهفه رموی: ﴿ وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾، واته: وه کاتیکی نایهتیک دینینه شوینی نایهتیک (جیگۆرکییان پیدهکهین) دهلین: بیگومان خۆت ههلتبهستوه (واته: بهناوی خواوه گوتووته نهگه رنا وانیه)، بهلکو زۆربهیان نازان.

٤- بهلام ئهوهی که گرنگه ئیمه ههموو لایهک بیزانین، ئهوهیه که زیدهرۆیی زۆر لهوبارهوه له لایهه ههندیکی له زانایانهوه کراوه، بو وینه: زانایهک بهناوی (هبة الله بن سلام البغدادي) له کتیبی (الناسخ والمنسوخ) دا دهلی: ((إِنَّ آيَةَ السِّيفِ ... فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ ... نَسَخَتْ مِنَ الْقُرْآنِ مِائَةً وَأَرْبَعًا وَعِشْرِينَ آيَةً، ثُمَّ صَارَ آخِرُهَا نَاسِخًا لِأَوَّلِهَا ... فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ التوبة))، واته: نایهتی شمشیر (نایهتیک ههیه له قورئاندا توێژهرهوانی قورئان ههر لهخووه ناویان لێناوه: نایهتی شمشیر (آیه السیف)، سههرتای نایهتهکهش دهفه رموی: ﴿ ... فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ ... ﴾، واته: له ههر شوینیکی هاوبهش پهیداکه رهکانتان بینو و بوتان ههلهکوتن بیانکوژن، دهلی: سههرتای ئهم نایهته سههو بیست و چوار (١٢٤) نایهتی له قورئاندا (نسخ) کردۆتهوه، دوايش کوئایي ئهم نایهته سههرتایه کهیشی ههر (نسخ) کردۆتهوه، کوئاییه کهی دهفه رموی چی؟ دهفه رموی: ئهگه ر موشریکهکان تۆبهیان کردو نوێزیان کردو زهکاتیاندا، بهریانبدن و لێیان گهڕین، بیگومان خوا لیبوردهی به بهزهیی یه، جا نایا ئهوه چۆن دهبییت خوا رستهیهک بنیړی (١٢٤) نایهت (نسخ) بکاتهوهو، پاشان رستهی دوايي ئهو نایهتهش رستهی پیشووی (نسخ) بکاتهوه؟!، ئهوه بهراستی له کهلامی خوا ناوهشیتهوه.

هه‌روه‌ها (ابن الجوزي) گوتوو یه‌تی: (٢٤٧) ئایه‌تی (مَنسوخ) هه‌یه! وه (عبدالقهار البغدادي) ده‌ئێ: (٦٦) ئایه‌ت هه‌یه‌و (السیوطي) که له هه‌مووان که‌متری گوتوه، ده‌ئێ: (٢٠) ئایه‌تی (مَنسوخ) هه‌یه! به‌لام نه‌وه‌ی که من پیم په‌سندو راسته له‌وباره‌وه نه‌و رایه‌یه که ده‌ئێ: ئیستا له‌م قورئانه‌ی که له‌به‌رده‌ستماندا هه‌یه، نه‌ک ئایه‌تیک به‌لکو به‌شیکیش له ئایه‌تیکێ تیدا نیه که (مَنسوخ) بی‌ت، واته: حوکمه‌که‌ی لابرابێ و ئیشی پێ نه‌کرێ، وه هه‌موو نه‌و ئایه‌تانه‌ی که زانایان پێیان وایه (مَنسوخ)ن، یان نه‌وه‌تا که زانایانی پێشین گوتوو یانه (مَنسوخ)ن، مه‌به‌ستیان پێی نه‌وه بووه که نه‌و ئایه‌ته‌ گشتی (عام) بووه ئایه‌تیکێ دیکه هاتوه تابه‌تی کردوه، یان په‌ها (مُطلق) بووه به‌نددار (مُقید)ی کردوه، یان به‌گورتی (مجمل) بووه درێژه (تفصیل)ی داوه‌تی، یاخود روون نه‌بووه‌و زیاتر روونی کردۆته‌وه، یاخود هه‌لاواردن (استثناء)ی تی‌خستوه، نه‌گه‌رنا له‌و قورئانه‌دا که ئیستا له‌به‌رده‌ستمانه، هه‌یج ئایه‌تیکێ تیدانیه (مَنسوخ)بێ و ئیشی پێنه‌کرێ، وه خوا پشتیوان بی‌ت ئیمه له‌درێژه‌ی دهرسه‌کانی ته‌فسیردا که ده‌یانگه‌ینێ ئایه‌ته‌کان هه‌موویان روون ده‌که‌ینه‌وه‌و، ساغی ده‌که‌ینه‌وه که هه‌یج ئایه‌تیک له قورئاندا نیه (مَنسوخ) بێ و ئیشی پێنه‌کرێ.

دیاره یه‌که‌مین که‌س له توێژه‌ره‌وانی قورئان پاش بره‌وپه‌یدا کردنی نه‌و چه‌مکه تابه‌تییه بو (نَسْخ) که ناماژه‌مان پێدا له‌نیو زانایانی پاشیندا، که گوتی: قورئان مه‌نسووخی تیدانیه، (أبو مسلم الأصفهاني) یه که ناوی (محمد بن بحر الأصفهاني) یه‌و ده‌ئێ: هه‌یج ئایه‌تیکێ (نَسْخ) کراوه له قورئاندا نیه، وه‌ک خاوه‌نی (محاسن التأویل) له به‌رگی (١) لاپه‌ره (٣٢) دا، لێی نه‌قل کردوه، وه ئیستا ژماره‌یه‌کی زۆر له زانایان هه‌مان رایان هه‌یه، بو نموونه: یه‌کیک له‌وانه (محمد خضري بک) خاوه‌نی کتیبی (أصول فقه) که، (السیوطي) ده‌ئێ: (٢٠) ئایه‌ت (مَنسوخ)ه، نه‌و روونی ده‌کاته‌وه هه‌یج کامیان ئیمه ناچار نین بلێین (مَنسوخ)ن، هه‌موویان یان نه‌وه‌تا په‌له‌په‌له‌ییان

تیدایه، یان ئه‌وه‌تا ره‌هاو گشتی و کورتن و، نایه‌ته‌کانی دیکه به‌نددار (مُقید) و تابه‌تمه‌ند (تَخْصِیص) و شهرح (تفصیل) یان کردوون.

به‌پێزان!

ئێستاش بۆ زیاتر چاکتر پوونبوونه‌وه‌ی مه‌به‌ست، به‌پێویستی ده‌زانم سه‌ره‌تا سێ خالی گرنگ له‌باره‌ی (نَسْخ) هوه‌ بخه‌مه‌پوو، پاشان چه‌ند نمونه‌یه‌کیش بێنینه‌وه‌ بۆ زیاتر پوونکردنه‌وه‌ی چه‌مک و واتای هه‌رکام له: (تَقْيِيدُ الْمُطْلَق) و (تَخْصِیصُ الْعَام) و (تَبْيِیْنُ الْمَجْمَل) و (تَدْرِج) که زانایانی پیشین وشه‌ی (نَسْخ) یان بۆ هه‌موویان به‌کاره‌یناوه:

خالی یه‌که‌م: که به‌ پێویستی ده‌زانم بۆتان پوون بکه‌مه‌وه‌ هه‌رچه‌نده‌ له‌ دهرسی رابردووشدا تیشکمان خسته‌سه‌ر، به‌لام چه‌زده‌که‌م زیاتر به‌رچاوتان رۆشن بێ، ئه‌وه‌یه‌ که ئیمه‌ سێ وشه‌مان هه‌ن: وشه‌ی (نَسْخ) و (نَاسْخ) و (مَنْسُوخ).

یه‌که‌م: وشه‌ی (نَسْخ) وه‌ک له‌ رابردوودا باسمان کرد، وشه‌ی (نَسْخ) به‌ سێ مانا دیت: لابردن، گوژپن، گواستنه‌وه‌ (الْإِزَالَةُ وَالتَّبْدِيلُ وَالتَّقْلُ) ئه‌مه‌ له‌ ئه‌سلی زماندا، به‌لام زانایان که وشه‌ی (نَسْخ) یان به‌کاره‌یناوه‌ وه‌ک زاراوه‌ (اصطلاح) یێک، ئه‌وه‌یه‌ مه‌به‌ستیان پێی لابردنی حوکمیکی شه‌رعیه‌ که پێشتر هاتوه‌، به‌ حوکمیکی دی که دواتر دیت، یاخود مه‌به‌ستیان پێی لابردنی کارپێکردنی نایه‌تیکه‌، که پێشتر دابه‌زیوه‌، به‌ نایه‌تیکی دیکه‌ که دوا‌ی ئه‌و داده‌به‌زی، دياره‌ ئه‌وه‌ش هه‌مووی ئه‌گه‌ر گریمان بشبووبی، له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مه‌به‌ردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ته‌واو بووه‌.

دووهم : وشه‌ی (نَاسْخ) یش له‌سه‌ر کیش (وزن) ی (فاعل) به‌مانای لابه‌ر دیت، که مه‌به‌ستمان پێی نایه‌تیکه‌ که نایه‌تیکی پێشتر یان حوکمه‌که‌ی لابردوه‌.

سێیه‌م: وشه‌ی (مَنْسُوخ) یش به‌مانای لابه‌راو، دی: وه‌ مه‌به‌ست له‌ (مَنْسُوخ) ئه‌و نایه‌ته‌یه‌ که پێشتر دابه‌زیوه‌، وه‌ دوا‌یی نایه‌تیکی به‌دوا‌یدا هاتوه‌و (نَسْخ) ی کردۆته‌وه‌، واته‌ هه‌م خویندنه‌وه‌که‌ی، هه‌م حوکمه‌که‌ی لابردوه‌، یاخود ته‌نیا

حوكمەكەى لابرودە، بەپىي راي ھەندىك لەوانە كە پىيان وايە ھەندى لە ئايەتەكانى قورئان حوكمىان (نسخ) كراوتەتەو، بەلام لە قورئاندا ھەرماون و دەخویندريئەو، كە من لە رابردودا باسمر كە ئەو شتىكى ھەلەپەو، ھىچ ئايەتەك لە قورئانى ئىستادا بوونى نىە كە حوكمى پىنەكرى، يان حوكمەكەى لابرابى و ھەلۆەشپنرابتەو.

خالى دووم: ھۆى سەرەكى بەھەلەدا چوونى ھەندى لە تويزرەوانى قورئان، لەو ھەدا كە ھەندىك لە ئايەتەكانىان بە مەنسوخ داناو، كە وەك گوتەم كەمترىنيان ئەوانەن كە (۲۰) ئايەتى بە (مَنسوخ) داناون و زۆرترينيان ئەوانەن كە ھەتا (۵۰۰) ئايەتيان بە (مَنسوخ) داناو.

بەئى گەرەترىن ھۆى بەھەلەدا چوونىان و سەرەكىترىنى ئەو ھەپە كە پىناسەى زانايانى پىشين لەگەل زانايانى پاشىنيان دەر بارەى (نسخ) تىكەل كەردو، چونكە زانايان پىشين جوړىك لە پىناسەيان ھەبوو بۆ (نسخ) كە چەمك و واتايەكەى زۆر فراوان بوو، بەلام زانايانى دوایى كە وشەى (نسخ) يان بەكارھيئاو، وەك زاراو ھەك بەكارىانھيئاو كە واتايەكى ديارىكراوى ھەپە كە دەلى: (رَفْعُ حَكْمٍ شَرْعِيٍّ بِدَلِيلٍ شَرْعِيٍّ)، واتە: لابردى ياسايەكى شەرعییە بە بەلگەپەكى شەرعیی، وە ھىندىكيشيان ئاوايان پىناسە كەردو: (إِلْغَاءُ وَحْيٍ سَابِقٍ بِوَحْيٍ لَّاحِقٍ)، واتە: لابردى وەھىپەكى پىشترە بە وەھىپەك كە دواتر ھاتو، كە واتە: پىناسەى زانايانى پاشىن بۆ (نسخ) واتا و چەمكى تايبەت و ديارىكراوى ھەپە، بەلام زانايانى پىشين (سلف) كە وشەى (نسخ) يان بەكارھيئاو واتا و چەمكەكەى زۆر فراوانە، وەك پىشترىش ئامازەمان پىدا.

بۆ وینە: (الشَّاطِئِي) كە يەككە لە زانايانى بەرجەستەى پىپۆر لە بواری (أصول فقہ) دا لەبارەى (نسخ) ھو، لە كتیبى (الموافقات) دا دەلئیت^(۱):

(۱) بروانە (محاسن التأويل) لجمال الدين القاسمي، ج(۱)، ص(۳۳، ۳۴)، كە ئەم دەقەى لە (الشَّاطِئِي) خواستۆتەو.

((الَّذِي يَظْهَرُ مِنْ كَلَامِ الْمُتَقَدِّمِينَ أَنَّ النَّسْخَ عِنْدَهُمْ فِي الْإِطْلَاقِ أَعْمٌ عَمَّا هُوَ فِي كَلَامِ الْأُصُولِيِّينَ، فَقَدْ يُطْلَقُونَ عَلَى تَقْيِيدِ الْمُطْلَقِ نَسْخًا، وَعَلَى تَخْصِيصِ الْعَمُومِ بِدَلِيلِ مُتَّصِلٍ أَوْ مُنْفَصِلٍ نَسْخًا، وَعَلَى بَيَانِ الْمُبْهَمِ وَالْمُجْمَلِ نَسْخًا، كَمَا يُطْلَقُونَ عَلَى رَفْعِ الْحُكْمِ الشَّرْعِيِّ بِدَلِيلِ شَرْعِيِّ مُتَأَخِّرٍ نَسْخًا، لِأَنَّ جَمِيعَ ذَلِكَ مُشْتَرِكٌ فِي مَعْنَى وَاحِدٍ وَهُوَ: أَنَّ النَّسْخَ فِي الْإِصْطِلَاحِ الْمَتَأَخَّرِ اقْتَضَى أَنَّ الْأَمْرَ الْمُتَقَدِّمَ غَيْرَ مُرَادٍ فِي التَّكْلِيفِ وَإِنَّمَا الْمُرَادُ مَا جِيءَ بِهِ آخِرًا، فَالْأَوَّلُ غَيْرَ مَعْمُولٍ بِهِ وَالثَّانِي هُوَ الْمَعْمُولُ بِهِ))، واته: ئه‌وه‌ی كه دهرده‌كه‌وێ له قسه‌ی پێشووه‌كان {واته: زانایانی پێشین} ئه‌وه‌یه‌ كه (نَسْخ) له‌لای ئه‌وان كه به‌كاریان‌هێناوه، ماناكه‌ی زۆر فراوانتر بووه‌ له‌و مانایه‌ی كه دوا‌ی زانایانی (أصول الفقه) به‌كاریان‌هێناوه، چونكه‌ جاری واهه‌یه‌ وشه‌ی (نَسْخ) به‌كاردێنن بۆ شتیك كه به‌ موتله‌قیی باس‌كراوه، به‌لام دوا‌ی مه‌رجدار‌كراوه، وه‌ جاری واهه‌یه‌ وشه‌ی (نَسْخ) به‌كاردێنن بۆ حوكمێك كه به‌گشتی گوتراوه، به‌لام دوا‌ی به‌ به‌لگه‌یه‌ك كه هه‌ر له‌گه‌ڵ خۆیدا یاخود دوا‌ی هاتوه، تابه‌ت‌كراوه، وه‌ هه‌روه‌ها شتیك كه به‌كورتی (مُجْمَل)ی و ناروونیی باس‌كراوه‌و دوا‌ی روون‌كراوته‌وه، ئه‌وه‌ش‌یان هه‌ر به‌ (نَسْخ) ناوبردوه، وه‌ هه‌روه‌ها لابردنی حوكمێكی شه‌رعیش‌یان به‌ به‌لگه‌یه‌كی شه‌رعیی كه دوا‌ی هاتوه، به‌ (نَسْخ) ناوبردوه، چونكه‌ هه‌ریه‌ك له‌مانه‌ له‌یه‌ك مانادا یه‌كده‌گرنه‌وه، كه بریتیه‌ له‌و مانایه‌ی كه له‌ زاراوه‌ی زانایانی دوا‌یدا به‌كارهاتوه، كه بریتیه‌ له‌وه‌ی فه‌رمانیك كه پێشتر‌كراوه‌ له‌ ده‌قیكی شه‌رعییدا مه‌به‌ست‌پێی ئه‌وه‌نیه، به‌لگو مه‌به‌ست‌پێی ئه‌وه‌یه‌ كه له‌دوا‌یدا هاتوه: {كه‌ یان (مُطْلَق) بووه‌ (مُقَيَّد)ی‌كردوه، یان (عام) بووه‌ (تَخْصِيص)ی‌كردوه، یاخود (مُجْمَل) بووه‌و روونی‌كردۆته‌وه، وه‌ (تَفْصِيل)ی‌داوته‌ی}، بۆیه‌ هه‌ی‌یه‌كه‌م‌كاری پیناك‌رێ و هه‌ی‌ دووهم‌كاری پێده‌ك‌رێ.

تفسیری قورئانی بر زویر پیتر ... دهرسی بیست و دووهم: لیکۆلینه و بهیک له باره ی نه سخ ﴿ ۳۹۸ ﴾

خالی سییه م: هه بوونی (نسخ) له قورئاندا مانای ئه وهی نیه نیستا له قورئاندا نایه تی (منسوخ) هه یه، ئیمه ئه گهر ته ماشای هه ندی له نایه ته کانی قورئان بکه ین، ئه وه یان لی ده فامریته وه که ده گونجی و ئه گهری ئه وه هه یه له قورئاندا خوا ﷺ هه ندی له نایه ته کانی به هه ندیکیان (نسخ) کردبهنه وه، بو وینه: ئه وه نایه ته ی، که ده فه رموی: ﴿ مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ ﴿البقرة، واته: هه یج نایه تی که لانابه ین یا خود له بییری نابه ینه وه، ئه گهر به: (نسیها) بخوینریته وه، وه ئه گهر به (نسیها) بخوینریته وه، که به وه قیرائه ته ش هاتوه، واته: هه یج نایه تی که لانابه ین یا خود دوا ی ناخه ین ﴿ نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ﴾، ئه وه حه تمه ن به کیکی له خو ی چاکتر، یان وه ک خو ی دینین، هه روه ها له سووره تی (النحل) دا ده فه رموی: ﴿ وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَاتٍ آيَةً وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُزَلُّ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ ﴿، واته: ئه گهر نایه تی که لابه رین و نایه تی کی دی بینینه جیی، وه خوا بو خو ی ده زانی چی ده نیریته خواری، کافره کان ده لین: تو به ناوی خوا وه قسه هه لده به ستی به لکو زوربه یان نازان. که واته: به پی ئه م دوو نایه ته هه روه ها ئه م نایه ته ش له سووره تی (یونس) دا هه مان شتی لی ده فامریته وه، که ده فه رموی: ﴿ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَنْتِ بِفِرْعَانَ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾ ﴿، واته: وه ئه گهر نایه ته رۆشنه کانی ئیمه یان به سه ردا خوینرانه وه، ئه وانه ی برویان به دیداری خوا نیه له دواروژدا، ده لین: قورئانیکی دیکه بینه یا خود بیگوړه (واته: هه ندی له نایه ته کانی بگوړه) بلای: من بوم نیه

كە لەخۆمەو بەگۆرم، من تەنیا شوپن ئەو دەكەوم كە بۆم دەنپىرى، من ئەگەر سەرىپچى پەروەردگارم بكم، لە ئازارى رۆژىكى مەزن دەترسم. كەواتە: بەپى ئەم سى ئايەتە دەگونجى خوا ﷺ هەندىك لە ئايەتەكانى كە ناردوونىە خواری، گۆرىبنى و هەندى ئايەتى دىكەى لە شوپن دانابن، بەلى ئەمە ئەگەرى هەيە، بەلام ئەم ئەگەر (احتمال)ە، ئەو نەگەيەنى، كە لە قورئانى ئىستادا ئەم (مصحف)ەى لەبەردەستمانە، هىچ ئايەتى تىدابن كە خوا حوكمەكەى لابردين و بىژەكانيان مابنەو، ئەو رىوايەتەنەش كە باس دەكرين كە فلانە ئايەتە حوكمى فلانە ئايەتەى لابردهو (نسخ)ى كردۆتەو، مەرج نىە مەبەستى زانايان بە وشەى (نسخ) هەمان مەبەستى باوى لای زانايانى (أصول الفقه) بووبى، بۆ وینە: كە ئايەتەك هاتو، دوايى ئايەتەتەكى دىكەى بەدوادا هاتو و گوتوويانە: ئەمەيان ئەو دى پىشى (نسخ) كردۆتەو، مەبەستيان ئەو نەبوو كە حوكمەكەى لابرابى، بەلكو مەبەستيان ئەو بوو كە ئەو دى پىشى حوكمەكەى گشتى بوو، ئەو دوايى تايبەتى كردو، ياخود رەها بوو مەرجدارى كردو، ياخود روونەبوو ئەو دوايى روونى كردۆتەو، بەلام زانايانى دوايى هەر بەو چەمكەى خويان لەو وشەو تەعبىرانەى زانايانەى پىشىن حالى بوونو، وياي زانپو مەبەست پىيان ئەو دىە كە هەر ئايەتەك بە (ناسخ) دانرابى، ئەو حەتمەن لە بەرانبەرىدا ئايەتەكى دىكە بە (منسوخ) دانراو و حوكمەكەى لابراو، كە لەراستىدا ئەو بەهۆى هەلە حالىبوونەو بوو، لە چەك و پىناسەى زانايانى پىشىن بۆ وشەى (نسخ).

كەواتە: ئەگەر (احتمال)ى هەيە خوا ﷺ پىش ئەو دى قورئان بخرىتە نپو دوو بەرگەو، بە فەرمانى پىغەمبەر ﷺ سوورەتەكانى بەو شپو دىەو ئايەتەكانى بەو رپز بەندىيە، كە ئىستا لەبەردەستمانە دەبىينىن، بەو شپو دى لى هاتبى، خوا ﷺ هەندىك ئايەتى لابردين، وە لەبىر پىغەمبەر و لەبىر مسولمانانىشى لابردينەو،

تفسیری قورئانی برزو بپیر ... دهرسی بیست و دوهم: لیکۆلینه و هبهک له باره ی نه سخ ﴿ ٤٠٠ ﴾

وهك له ههندیك فهرمایشته كاندا ئەوه بهرچاو دهكهوئ، بو وینه^(١): { عَنْ ابْنِ شَهَابٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو أَمَامَةَ بْنُ سَهْلٍ بْنُ حُنَيْفٍ فِي مَجْلِسِ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ أَنَّ رَجُلًا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ لِيَقْرَأَ سُورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، فَلَمْ يَقْدِرْ عَلَى شَيْءٍ مِنْهَا، وَقَامَ آخَرَ فَلَمْ يَقْدِرْ عَلَى شَيْءٍ مِنْهَا، وَقَامَ آخَرَ فَلَمْ يَقْدِرْ عَلَى شَيْءٍ مِنْهَا، فَغَدَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ أَحَدُهُمْ: قُمْتُ اللَّيْلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لِأَقْرَأَ سُورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ فَلَمْ أَقْدِرْ عَلَى شَيْءٍ، فَقَامَ الْآخَرَ، فَقَالَ: وَأَنَا كَذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ الْآخَرَ: وَأَنَا وَاللَّهِ كَذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّهَا مِمَّا نَسَخَ اللَّهُ الْبَارِحَةَ) أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي (الْمَعْجَمِ الْكَبِيرِ) (٢١/٢٨٨)، وَالثَّيْتَمِيُّ فِي (الْمَجْمَعِ) (٦/٣١٥، ٧/١٥٤، ١٥٦).

وهك دهبینین: سئ له هاوه لانی پیغه مبهه ﷺ هه لساون بو شه و نو یژو ویستوو یانه سووره تیک له قورئان بخوینن، به لام نه یانزانیه، چونکه له بیران چۆتهوه، پاشان که چوونه لای پیغه مبهه ﷺ خوا ﷺ، فهرموو یه تی: ئەو سووره ته له وهیه که دوینی شهو خوا لای بردوه و نهسخی کردۆته وه، به لام به هه رحال ئەگه ر ئەو ریوایه تانهش تیاندا بگهینه قهناعت^(٢)، که کاتی خو ی هه ندیک نایه ت هه بوون خوا ﷺ لای بردوون حوکه مه که ی نه هیشتوون و له بیر مسو لمانانی بردوونه وه، ئەوه دیسان به لگه نیه له سه ر ئەوه که، ئیستا له و قورئانه ی به رده ستماندایه نایه تی له و شیوه یه تیدابن، به لکو به پیچه وانه وه به لگه یه له سه ر نه بوونی نایه تی له و جو ره له موضحه فی ئیستای به رده ستماندا، چونکه ئەگه ر هه موویان له بیران چووبنه وه چۆن و له لایه ن کیوه کۆکراونه وه و پاشان نووسراونه وه !!؟

(١) (الجامع الأحكام القرآن) للقرطبي، ج: (١)، ص: (٣٧١).

(٢) به لام نایشارمه وه که من ئەو گێرراوانه م ناچنه عه قل و دلّه وه، پیم وانیه راست بی و شتی وا روویدابن، ئەگه رنا دهنگدانه وه، رهنگدانه وه ی زیاتری ده بوو.

چه‌ند نمونه‌یه‌ک بۆ پرووونبوونه‌وه‌ی مه‌به‌ست

نموونه‌ی په‌که‌م: حوکمیک که ره‌ها (مُطْلَق) بئی و دوایی به‌نددار (مُقَيَّد) کرابی:

له سووره‌تی (الشوری) ئایه‌تی (٢٠) دا، خوای په‌روهر دگار ده‌فه‌رموی: ﴿ مَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴾، (حَرْث) واته: کێلگه، کشتوکال، به‌لام لی‌رده‌ا مه‌به‌ست پئی به‌ره‌می دوارۆزه، واته: هه‌رکه‌سیک به‌ره‌می دوا رۆزی بوی، ئە‌ه‌وا پئی ده‌ده‌ین، وه هه‌رکه‌سیک به‌ره‌می دنیا بوی، له به‌ره‌می دنیا ده‌ده‌ینی، به‌لام له دوارۆژدا هیچ به‌شی نیه.

وه‌ک ده‌بینین پیدانی به‌ره‌می دنیا لی‌رده‌ا ره‌هایه، به‌لام دوایی له سووره‌تی (الإسراء) ئایه‌تی (٨) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصَلُّهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴾، واته: هه‌رکه‌سیک ژیا‌نی به‌په‌له‌ی دنیا بوی، بۆ هه‌رکه‌س که بمانه‌وی، ئە‌ه‌و ئە‌ندازه‌یه‌ی که بمانه‌وی پئی ده‌ده‌ین، دوایی دۆزه‌خی بۆ دابین ده‌که‌ین، که به سه‌ره‌زنه‌شتکراوی و به به‌زیوی ده‌خریته نیوی، لی‌رده‌ا خوا ﷻ ئە‌وه‌ی که له ئایه‌تی (٢٠) ی سووره‌تی (الشوری) دا هاتوه، که ده‌فه‌رموی هه‌رکه‌سیک دنیا بوی ده‌یده‌ینی، لی‌رده‌ا { له ئایه‌تی (١٨) ی سووره‌تی (الإسراء) دا } به‌نددارو مه‌رجداری ده‌کات به: { هه‌رکه‌سیک که بمانه‌وی }، واته: مه‌رج نیه هه‌ر که‌سیک شتیکی ویست له دنیا دا خوا بیداتی، به‌لکو ئە‌وه‌ی که خوا بیه‌وی ده‌یداتی، وه ئە‌ه‌و ئە‌ندازه‌یه‌ی خوا بیه‌وی، که واته دوو مه‌رجی هه‌ن: هه‌م له‌سه‌ر ئە‌ندازه‌که (یه‌کیک ده‌لی: خوایه پیم خۆشه ملیاریک دۆلارم بده‌یه).

١- خوا به‌و ئە‌ندازه‌یه ده‌یداتی که خۆی ده‌یه‌وی.

٢- وه ده‌شیدا به‌و که‌سه‌ی که خۆی ده‌یه‌وی. (ئه‌گه‌ر هه‌زار (١٠٠٠) که‌س بلین:

تفسیری قوربانی برزوب پیر ... دهرسی بیست و دوهم: لیکۆلینه وه بهك له باره ی نه سخ ﴿ ٤٠٢ ﴾

خوایه سامانی زۆری دنیا مان بدهیه، مهرج نیه بیدا بههر ههزاره که)، دیاره نایه ته که ی سوورپهتی (الشوری) ش ههر هه مان مه به سته که ی سوورپهتی (الإسراء) ی، ههیه بهلام بۆ ئه وهی هیج کهس به هه له دانه چی له تیگه شت نی دا له نایه ته که ی (الإسراء) دا، ئه وه مهر جانه ی که عه قل و مه نتیقی سه لیم ده یان خوازی، خستوونیه روو.

نموونه ی دووهم: حوکمیک که گشتی (عام) بی و دوایی تایبته (تخصیص) کرابی:

خوای پهروه دگار له سوورپهتی (النور) نایه تی (٢٧) دا ده فهرمو ی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ بُيُوْتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَأْذِنُوْا وَّسَلِّمُوْا عَلٰى اٰهْلِهَا ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴾، واته: ئه ی ئه وانه ی ئیمان تان هینا وه! مه چنه هیج مالیک جگه له ماله کانی خو تان، هه تا کو مؤ له ت ودر نه گرن، وه سلا و له خه لکی ئه وه ماله نه که ن که لی دانیش توون، ئا ئه وه تان بو تان باش تره به لکو په ند ودر بگرن.

لیر ده دا ئه م نایه ته حوکمه که ی گشتیه، واته: هه ر مالیک و هه ر خانوویه ک و مه نزل گایه ک ویستت بچی نه نیوی، ده بی مؤ له ت ودر بگری و سه لام له خه لکه که ی بکه ی، ئه گه ر نا دروست نیه بچی نه نیوی، به لام دوایی خوا ﷺ هه ر له سوورپهتی (النور) له نایه تی (٢٩) دا ده فهرمو ی: ﴿ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ مَسْكُوْنَةٍ فِيْهَا مَتَعٌ لَّكُمْ ... ﴾، واته: گونا هت ان نا گاتی، ئه گه ر بچه هه ر مه نزل گایه که وه که خه لکی تیدانه بی، مادام ئیشیک تان هه بی له وی. ئه وه ی پیشی به گشتی فه رموویه تی: مه چنه هیج مالیکه وه، به لام ئه وه ی دوایی فه رموویه تی: گونا هت ان نا گاتی، ئه گه ر بچه هه ر مه نزل گایه که وه که خه لکی تیدانه بی، مادام ئیشیک تان هه بی له وی، که واته ئه وه مه نزل گایانه ی که خه لکیان تیدانه ی، واته: خه لکیکی تایبته وه ک خیزان، بۆ وینه: ئوتیل و شوینه گشتیه کان، ئه وه گونا نیه وه پیویست به سه لام کردن ناکات، به مجوره ئه وه ی دوایی حوکمه گشتیه که ی

تفسیری قوربانی به رزوبه پیر ... درسی بیست و دووم: لیکۆلینه وه به که له باره ی نه سخ ﴿ ٤٠٣ ﴾

ئه وه ی پیشی تایبهت (تخصیص) کردوه به و مال و خانووانه وه، که که سانیکی دیاریکراویان تیدایه.

ههروه ها خوی پهره دگار له سووره تی (النور) دا، دهفه رموی: ﴿ وَقُلْ
لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ

مِنْهَا... ﴾ (٣١)، واته: وه به ئافره تانی پروادار بلی: له چاوی خویان (له پروانی خویان) بگره وه {به ئاره زوو ته ماشای پیاوان نه کهن} وه داوینی خویان بیاریزن، وه با جوانیی خویان دهرنه خهن، مه گهر ئه وه ی به ناچاریی دهرده که وی، جا (القرطبی) ده لی: (مَا يَظْهَرُ عَادَةً وَعِبَادَةً) که مه به ست پیی دهم و چاوو هه ردوو دهسته، که هه م له کاتی عیباده تدا، وه ک نوێژو چه ج ده بی ده ست و چا و دیاربن و، هه م به عاده ت له کاتی کرین و فرۆشتن و کاری ماله وه دا، ئافره ت ده ست و دهم و چاوی دیارن، که واته لی ره دا به گشتی وا ده فه رموی، به لام دوایی له ئایه تی (٦٠) ی

هه ر له هه مان سووره تدا، ده فه رموی: ﴿ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا

فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ

خَيْرَ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾ (٦٠) النور، واته: وه ئافره تانی که دانیشتون به ئومیدی نیکاح نین، (واته: ئافره تی کامل، پیره زن) ئه وانه گونا هیان ناگاتی که هه ندیک له پۆشاکیان دابنن، به مه رجیک به ئانقه ست جوانیی خویان دهرنه خهن، وه هه تا له خویان وریابن باشتره بویان، وه خوا بیسه ری زانایه. ئه وه ی پیشی به گشتی فه رموویه تی که نابی ئافره تان جوانیی خویان دهربخهن، به لام ئه وه ی دوایی هاتوه تایبه تی کردوه، که ئه وه بو ئافره تانی گهنج و جوان وایه، ئه م ما بو ئافره تانی پیره زن و کامل که پیاوان به ته مایان نینه، فه دیدینا که ئه گهر به شی که له به رگ و پۆشاک دابنن، بو وینه: که گهرمای ده بی سه ر پۆشه که ی دابنی بو ئیسه راحه تی خوی، با پیاوانیش چاویان لی بی گونا هبار نابی، به س ئه و ئافره تانه ی زیاتر سه رنج راکیشن بو پیاوان، ده بی ته نیا ده ست و چاویان دیاربی ت،

تفسیری قوربانی به رزوبه پیر ... دهرسی بیست و دوهم: لیکۆلینه وه بهك له باره ی نه سخ ﴿ ٤٠٤ ﴾

ئهگه رنا ئافره تانی دیکه، ئهگه ر تۆزى له بهرگه و پۆشاکیان سووک (تَخْفِيف) بکهن، مادام بهو شیوهیه بن که خوا دهفه رموی: ﴿ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا ﴾، (قواعد) کۆی (قاعدة)یه، ئه میش ئافره تیکى پیره ژنه که دانیشتوهو، وهك بلیى له هه موو شتیک بۆته وه، به ته مای پیاوان نیه و پیاو به ته مای نین ئه وه ئهگه ر زۆریش ئیحتیاط نه کات وهك ئافره تیکى گه نج، قه یناکات. نموونه ی سییه م: حوکمیک که به کورتیی (مُجْمَل) ی هاتوهو، دوایی درپژه (تَفْصِيل) ی پیدراوهو پروونکراوته وه:

وهك له سووره تی (البقرة) ئایه تی (٢٨٤) دا، خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿ لَلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يَحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾، واته: ئهگه ر ئه وه ی له دلتاندا هه یه ئاشکرای بکهن، یان په نهانی کهن خوا لیتان ده پرسیته وه ... له (صحيح مسلم)^(١) دا هاتوه، که کاتیک ئه م ئایه ته هاته خوارى هاوه لانی به رپزی پیغه مبه ر ﷺ چوونه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ گوتیان: ئه ی پیغه مبه ر ی خوا، خوا هه رچی فه رمانیکى پیکردووین له نوپژووو جهاد ... هه موومان کردوه، به لام ئیستا خوا ئایه تیکى ناردۆته خوار بو مان جیبه جی ناکری، پیغه مبه ر ﷺ یش فه رموی: ئایا ده تانه وى وهك قه ومی مووسا بلین (سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا)، واته: بیستمان به لام به قسه ت ناکه یین، بلین: ﴿ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾، واته: بیستمان و به قسه ت ده که یین په روه ردگارمان لیمان ببووره و بۆ لای تۆ ده گه رپینه وه، ئه وانیش گوتیان: ﴿ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾، ئنجا ئایه تی دوایی هات، که دهفه رموی: ﴿ لَا يَكْفُرُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا

(١) صحيح مسلم : (١٢٦)، والترمذي: (٢٩٩٢)، والنسائي: (١١٠٥٩)، وأحمد والحاكم وغيرهم .

تفسیری قوربانی برزوبیر ... دهرسی بیست و دووهم: لیکۆلینه و هبهك له باره‌ی نه‌سخ ﴿ ٤٠٥ ﴾

وَسَعَهَا ... ، واته: خوا له هیچ كه‌سیك داوا ناكات جگه ئه‌وه‌ی له‌توانایدا هه‌یه، تو كه خه‌یالیكت به‌دڵدادیت خه‌یالیکی خراب، گومانیک، یان شتیکی خراب، نیه‌تیکی خراپت به‌دڵدادی، به‌لام پێشی رازی نی و له دلی خوئی دهرده‌كه‌ی، له‌سه‌ری گونا‌ه‌بار نابو و لیت ناپرسیته‌وه له‌سه‌ری، كه‌واته: ئایه‌ته‌كه‌ی دوا‌یی:

﴿ لَا يَكْفُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسَعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۖ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾ البقرة، كه له (مسند الأمام أحمد) و (صحيح مسلم) و هی دیکه‌شدا هاتوه: هه‌ر وشه‌یه‌ك لی‌رده‌ا ئینسان بیلی، خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: (قَدْ فَعَلْتُ) ئه‌وه قبوولم کرد^(١)، ئه‌و ئایه‌ته‌ی پێشی كه لی‌لییه‌کی تی‌دا‌بووه له‌به‌رچاوی هاوه‌لان خوا لی‌یان رازی بی، روونی کردۆته‌وه و لی‌لییه‌كه‌ی نه‌هیشتوه، كه بریتی بوو له‌چی؟ ئه‌وان پێیان وابوو كه خوای زانا و شار‌زا هه‌رخه‌یالیکیان به‌دڵدا بی، به‌بی ئه‌وه‌ش كه عه‌زمی له‌سه‌ر جه‌زم بکه‌ن، خوا هه‌ر لی‌یان ده‌پرسیته‌وه و سزایان دده‌ا له‌سه‌ری، به‌لام خوای به‌به‌زه‌یی له‌ئایه‌ته‌كه‌ی دوا‌ییدا روونی ده‌کاته‌وه كه هیچ كه‌سیك خوا داوای لی ناکات جگه ئه‌وه‌ی له‌توانایدا هه‌یه، جا ئینسان له‌توانایدا نیه هیچ خه‌یالیکی خرابی به‌دڵدا نیه‌ت، به‌لام له‌توانایدا هه‌یه عه‌زمی له‌سه‌ر جه‌زم نه‌کاو دلی خوئی له‌سه‌ر نه‌چه‌سپینی، وه‌ك پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌وباره‌وه فه‌رموویه‌تی: { إِنْ أَلَّ اللَّهُ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي مَا وَسَّوَسْتَ بِهِ صَدُورَهَا، مَا لَمْ تَعْمَلْ أَوْ تَكَلَّمْ } (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٢٥٢٨)، وَ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٣٢٧)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (٣٤٣٥)، وَ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٢٢٠٩) وَغَيْرِهِمْ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: بی‌گومان خوا چاوپووشی بو له ئوممه‌تم کردووم، ئه‌وه‌ی كه له‌سینه‌یاندا خوتخوته ده‌کات، به‌مه‌رجیک کرده‌وه‌ی پێنه‌کاتو به‌قسه نه‌یدرکینی.

(١) أحمد: (١/٢٠٧٠) و (١/٣٠٧٠)، مسلم: (١٢٦)، الترمذي: (٢٩٩٢)، النسائي (١١٠٥٩).

نموونه ی چواره م: زه مینه ی ئیشپیکردنی ئه وه ئایه تانه، ئایا ره خساوه، یان نه ره خساوه ؟

جاری وا هه یه خوا پهروه ردگار ئایه تیك یان زیاتر ده نی ری ته خوار، به لام زه مینه ی ئیشپیکردنی نه ره خساوه، با له وه باره وه گو ی له م قسه یه بگرین: ((قَالَ: قَتَادَةُ بْنُ دَعَامَةَ الدَّوسِيِّ التَّابِعِيِّ: كُلُّ شَيْءٍ فِي الْقُرْآنِ: فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَانْتَظَرَ، مَنْسُوخَ نَسَخَتُهُ بَرَاءَةَ وَالْقِتَالَ))^(١)، واته: قه تاده که یه کی که له تابعین ده لی: هه ر شتیك که له قورن اندا هاتوه (فأعرض عنهم) (وانتظر) یانی: (پشت له کافره کان بکه) و (چاوه ری به)، هه مووی (نسخ) بو ته وه به سوورته ی (براءة) و (القتال)، جا دیاره مه به ستی قه تاده ئه وه نیه که (نسخ) بو ته وه و ئیشی پی نا کر ی، به لکو مه به ستی ئه وه یه دوا ی ئه وه ی، که جه نگو جه هاد له سه ر مسو لمانان پیویست بو وه، ئه وه ئایه تانه ی که پیشتتر به پیغه مبه ریان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمو وه: چاوه ری بکه و لی یان گه ری، ئه وان ه ئیشیان پی نا کر ی، چونکه ئایه تی دیکه هاتو ته پیش و مسو لمانان چوونه ته قو ناغی کی دیکه وه، واته ئایه تیك له قو ناغی کدا به جو ریك مسو لمانان ده دوینی، له به ره وه ی هه ر ئه وه نده یان له تو انادا هه یه، له قو ناغی کدا خوا ی کار به جی ته نیا ئیمانی له سه ر مسو لمانان پیویست کردوه، به لام دوا یی له سه ری پیویست کردوون جه نگیش بکه ن، ئنجا دیاره که جه نگیان له سه ر پیویست بو، مانای وانیه ئه وه ئایه تانه ی که داوایان لی کردوون ئیمان بینن و، ته ماشای مه له کووتی خوا بکه ن و، به زه ویدا برۆن، وه داوایان لی کردوون که ته زکیه ی نه فسی خو یان بکه ن، مانای وانیه ئه وه ئایه تانه (نسخ) بوونه وه، به لکو واته: ئیستا مسو لمانان چوونه ته قو ناغی کی دیکه وه و ئه رکی کی دیکه یان چو ته سه رشان، ئه گه رنا ئه ویدیکه شیان هه ر له سه رشان ه، وه که سانیک که تو انایان نه بی جه نگو جه هاد بکه ن، به دلنیایی یه وه، ئه وه ئایه تانه ی پیشی که

(١) (أَخْرَجَهُ ابْنُ الْجَوْزِيِّ فِي (نَوَاسِخِ الْقُرْآنِ)، ص (٢١٢) و عبد الله بن يوسف الجديع في (المقدمات الأساسية في علوم القرآن، ص: (٢١٢)، وقال: أثار الصحيح).

فهрман دهكهن به ئیمان و به طاعت و تهقوا و به جیبه جیکردنی ئه رکه شه خصیه کان، هه ر ئه وهنده یان له سه ر پێویسته.

(الزركشي) له وه باره وه ده ئی: ((مَا أَمْرٌ بِهِ لِسَبَبٍ ثُمَّ يَزُولُ السَّبَبُ، كَالْأَمْرِ حِينَ الضَّعْفِ وَالْقَلَّةِ بِالصَّبْرِ وَالْمَغْفِرَةِ لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ اللَّهِ وَنَحْوَهُ مِنْ عَدَمِ إِجَابِ الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْجِهَادِ وَنَحْوِهَا ثُمَّ نَسَخُهُ إِجَابَ ذَلِكَ، وَهَذَا لَيْسَ بِنَسْخٍ فِي الْحَقِيقَةِ وَإِنَّمَا هُوَ نَسْأٌ كَمَا قَالَ تَعَالَى:

﴿ أَوْ نَسِئَهَا ﴾ فَالْمُنْسَأُ هُوَ الْأَمْرُ بِالْقِتَالِ إِلَى يَقْوَى الْمُسْلِمُونَ وَفِي حَالِ الضَّعْفِ يَكُونُ الْحُكْمُ وَجُوبُ الصَّبْرِ عَلَى الْأَذَى وَبِهَذَا التَّحْقِيقِ يَتَبَيَّنُ ضَعْفُ مَا لِهَجَّ بِهِ كَثِيرٌ مِنَ الْمُفْسِّرِينَ فِي الْآيَاتِ الْأَمْرَةَ بِالصَّبْرِ: أَنَّهَا مَنْسُوخَةٌ بِآيَةِ السَّيْفِ، وَلَيْسَتْ كَذَلِكَ^(١) لِيَرُودًا زَمْرُكَ شَيْءٍ قَسِيهِ كِي زُورْجَوَانِ دَهْكَاتِ، دَهْئِي:

هه رشتیك له قورئاندا خوا فهرمانی پیکردوه له بهر هویهك، دوايي هویهكه ی لاچوو، مانای وانیه كه (نسخ) بۆتهوه، ده ئی بۆ وینه: کاتی مسولمانان كه م بوون و بیهیزبوون، خوا فهرمانی پیکردوون ئارامبگرن، وه فهرمانی پیکردوون چاوپوشی له وانه بکهن كه به ئومیدی رۆژی دوايي نین و کافرن، ههروهها وهك ئه وه كه فهرمان به چا که و ریگه گرتن له خراپه و جیهاد له رپی خوا دا پيشتر فهرمانیان پی نه کراوه، به لام دوايي فه رزکراون، جا له راستیدا ئه وه، لا بردن (نسخ) نیه به لگو دواخستن (نسا) ه، واته: دواخستن، وهك ده فه رموی: (أَوْ نُسِئَهَا) {به پیی ئه و قیرائه ته ی كه هه ندیک له قارییه کان پییان خویندۆته وه}، واته: یان دوا ی ده خه ین و جار ی له سه رتان پێویست ناکه ین، جا ده ئی: (فَالْمُنْسَأُ هُوَ الْأَمْرُ بِالْقِتَالِ إِلَى يَقْوَى الْمُسْلِمُونَ)، واته: كه واته دواخرا و (مُنْسَأٌ) بریتیه له فهرمانکردن به جهنگ تا مسولمانان دهسته لاتیان په یداده بی، ئه و کاته خوا ﷺ فهرمان به جهنگ و جیهاد دینیته خوار ی {له پيش ئه وه دا مسولمانان چییان له سه ر پێویسته؟ ئارامگرتن، دوايي كه دهسته لاتیان هه بوو ده بیته قوناعی زه بر،

(١) (الْبُرْهَانُ فِي عُلُومِ الْقُرْآنِ)، ج: (٢)، ص: (٤٢).

ئەگەر زەبىرت نەبوو دەبى صەبىرت ھەبىت^(۱) جا دەلى: بەو لىكۆلىنەو بەك ئەو ھەمان بۇ دەردەكەوئى كە ئەو ھى زۆر لە توپژەرەوان بە (نسخ) ى دادەنپن، كە برىتتە لە ھەرمانكردن بە خۆراگرىي و دان بەخۇداگرتن لەگەلىك ئايەتاندا، كە گوايە بە ئايەتى (شمشیر) نەسخ كراونەتەو، راست نىە.

بەلكو ئەو ھى خواي پەرورەدگار ھەندى لەو ھوكمانەى بۇ قۇناغىك ناردوون، دوایى قۇناغىكى دىكە ھاتوتە پىش، جا ھەتا ئەو قۇناغەى كە ھوكمەكەى بۇ نىراوتە خوار، نەيەتەو پىش ئەو ھوكمە كارى پىناكرى، بەلام ئەو ماناى ئەو ھى كە ئەو ھوكمەى شەرىعت نەماو ھەلگىراو، بەلكو تەنیا راگىراو بە شىو ھى كە كاتىو، ھەركاتى مسولمانان كەوتنەو ئەو ھەلومەرج و قۇناغەو، ئەو ئايەتەو ئەو ھوكمە شەرىعیە روویان تىدەكاتەو، بۇ وینە: ئىستا ئەگەر ئىمە ئارام نەگرىن و پشوو مان درىژ نەبى و صەبر لەسەر ئازارى ئەھلى كوفرو نىفاق نەگرىن، دەبى چى بكەین؟ بىگومان دەبىت جەنگى بكەین كە ھەرمانمان پىنەكراو، بۇچى؟ چونكە ھەلومەرجى بۇ نەرخساو، مەرجە شەرىعیەكانى بۇ نەھاتونە دى و زەرەرى لە قازانجى زىاترە، وەك پىغەمبەر ﷺ كە لە قۇناغى مەككەدا ھاو ھى بەرىزى پىيان دەگوت: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ ئایا جەنگ لەگەل كافرەكاندا نەكەین؟ لە وەلامدا دەیفەرموو: ((لَمْ نُؤْمِرْ بِذَلِكَ))^(۲)، واتە: ھەرمانمان بە جەنگ پىنەكراو، نەیدەگوت ھەرنابى بىكەین، بەلكو دەیگوت: ئىستا وەختى نىەو ھەلومەرجى بۇ نەرخساو.

نمونهی پینجەم: پەپلەى لە دابەزىنى دەقەكان و ھوكمە شەرىعیەكاندا:

نمونهیەكى دى مەسەلەى پەپلەى یە لە دابەزىنى ھوكمە شەرىعیەكاندا، بۇ وینە: خوا ﷻ شەرابى بە چوار قۇناغ قەدەغە كردو:

(۱) ئەو ھى نىوان دوو كەوانەكەم خۆم زیادم كردو، بۇ روونبوونەو ھى مەبەست.
(۲) بروانە: (السيرة النبوية) لابن هشام، ج: (۲)، ص: (۲۳۱)، صَحْحَةُ ابْنِ حَبَّانٍ وَ صَحْحَةُ الْأَبْيَانِي فِي تَخْرِيجِهِ لِأَحَادِيثِ (فقه السيرة) لِمحمد الغزالي.

١/ له قوئاغی یه که مدا له سوورپهتی (النحل) دا دهفه رموی: ﴿ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَبِ نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا... ﴾ (٢٧)، واته: له میوهی خورماو ترى ماددهی سهرخوشکه ری لی دروست دهکن، له گهل بزئیویکی باش، ئەمه ئاماژهیه بهوه که ماددهی سهرخوشکه، که بریتیه لهو شهراپه ی له ترى و خورما دروست دهکری، شتیکی باش نیه، چونکه خوا دهفه رموی: ماددهی سهرخوشکه ری لی دروست دهکن له بهره می میوهو خورما له گهل رزقیکی باش، که واته: دیاره شهراپ رزقیکی خراپه، ئەوه ته نیا ئاماژهیه، ئەوه قوئاغی یه که م.

٢/ له قوئاغی دووهدا له سوورپهتی (البقرة) دا دهفه رموی: ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا آكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا... ﴾ (٢١٩)، واته: پرسیارت لیده کهن دهرباره ی شهراپ و قومار بلای: گوناهیکی گه وره یان تیدایه، هه ندی سوودو به رزه و نه دیش بو خه لک، به لام گونا هه که یان گه وره تره له قازانجه که یان... ئەوهش ئاماژهیه کی دیکه یه که قومارو شهراپ شتیکی خراپن، وه گوناهیان زیاتره له سوودیان، که سووده که شیان بهس بریتی بووه له سوودی بازرگانیی پیکردن، ئەوه قوئاغی دووهم.

٣/ له قوئاغی سییه مو له سوورپهتی (النساء) دا، دهفه رموی: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ ﴾ (٤٣)، واته: ئەهی ئەوانه ی ئیمانان هیناوه! به سهرخوشی توخنی نوپژ مه که ون، هه تا دهزانن چی ده لپن، واته: به سهرخوشی نوپژ مه کهن، ئەوه قوئاغی سییه م.

٤/ وه له قوئاغی چوارهم و کوتایی له سوورپهتی (المائدة) دا، خوی به رزومه زن به یه کجاری حوکه میکی روون ده نیریته خوار دهرباره ی شهراپ و دهفه رموی:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ

فَأَجْتَبَوْهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾، واته: ئەه ی ئەوانه ی ئیمانان هیناوه شه رابو قومارو بته کانو، زه له مه کان، { (أزلام) کۆی (زَلَم) ده شتیک بووه بو یانسیب به کاریان هیناوه } هه موو ئەوانه پیسن له کرده وه ی شه یتانن، لییان دوور بکه ونه وه. ئیدی به یه کجاره کیی له م قوناعی چواره مه دا خوی کار به جی قومارو شه رابی قه دهغه کرد.

أَحْمَدُ، وَأَبُو دَاوُدَ، وَالتِّرْمِذِيُّ، وَالتَّنْسَائِيُّ، وَالبَيْهَقِيُّ، وَابْنُ جَرِيرٍ وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ^(١) گپراویانه ته وه که کاتیکی ئەم ئایه ته هاته خوار ی: ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ... ﴿٢١٩﴾ البقرة ﴾، بر دیان بو لای عومه ر خوا لیی رازی بی، گوتیان: خوا ئەمه ی دهر باره ی شه راب ناردۆته خوار ی، گوتی: ((اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا فِي الْخَمْرِ بَيَانًا شِفَاءً))، واته: خویه دهر باره ی مه ی (خَمْر) روونکردنه وه یه که مان بو بنیره، که ته واو شیفای دل مان بدات، هه روه ها کاتیکی ئایه تی: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ ﴿٤٣﴾ النساء، هاته خوار ی، دیسان عومه ر خوا لیی رازی بی هه مان دووعای کرد، دوایی که ئایه تی: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَأَجْتَبَوْهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ السائدة، هاته خوار، عومه ر خوی لیی رازی بی، گوتی: ((اللَّهُمَّ انْتَهَيْنَا انْتَهَيْنَا))، واته: ئەه ی خویه ! وازمان هینا، وازمان هینا.

جا لیردها هه ندیک له توپژره وانی قوربان گوتوو یانه: ئەو ئایه ته ی کۆتایی که له سوور هتی (المائدة) دا هاتوه، هه موو ئایه ته کانی پیشی (نسخ) کردوونه وه! به لام له راستیدا وانیه و، هه یچ پیویست به باسکردنی نه سخ ناکات، چونکه خوا له ئایه ته که ی سوور هتی (النحل) دا ده فه رموی: به ره مه ی خورما و تری، شه رابو

(١) مسند أحمد: (١/٣٧٧)، أبو داود: (٣٦٧٠)، الترمذی: (٣٠٤٩)، النسائي في المجتبى: (٥٥٥٥)، البيهقي: (٢٨٥/٨)، والحاكم والبخاري وغيرهم عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه وصححه الألباني.

تەفسىرى قۇربانى بەرزوبىر ... دەرسى بىست و دووهم: لىكۆلىنەو ەبەك لەبارەى نەسخ ﴿ ۴۱۱ ﴾

رزقىكى باشى لى دروست دەكەن، كە ديارە ئەووش وایەو، ئەو پېويستى بە (نَسْخ) ناكات، خوا بەيانى شتىك دەكات كە لە واقیعدا ەەیە، ئنجا ئەویدیکەش كە دەفەرموى: دەربارەى شەپابو قومار پرسىارت لى دەكەن بلى: گوناھىكى گەورەیان تىدا ەەیەو ەندى سوودى خەلكىش، كە ديارە ئەووش ەەر بەیانى واقیعو شەپابو قومار، گوناھىكى گەورەو ەندى سوودو بەرژەو ەندیان تىدايە كە بازرگانى پىكردنیانە.

ئەو سىپەمىشان كە دەفەرموى: بە سەرخوشى نوپژ مەكەن! پېويست ناكات بلىين (نَسْخ) بۆتەو، چونكە ئىستاش وەنەبىت بە سەرخوشى نوپژكردن رەوا بىت! بە سەرخوشى نوپژكردن ەەر خراپە، وە ئەمەش ئەو ناكەيەنى كە ئەو ئايەتە ئەو دەگەيەنى كە شەپاب حەپام نیەو، بەس گرنگ ئەو ەبە بە سەرخوشى نوپژ نەكەى! چونكە حەپامى شەپاب لە ئايەتى سوورەتى (المائدة) دا دەردەكەوى، بەلام بە سەرخوشى نوپژ كەردن قەدەغە بوون، لە ئايەتەكەى سوورەتى (النساء) دا دەردەكەوى.

ئەمۇنەى شەشەم: پېويستبوونى ەندىك ئەرك بە چەند قۇناغىك، ەەر جارە بەشىكى يان جۇرىكى:

مەسەلەيەكى دىكە ەەر لەوبارەو، ئەو ەبە كە خوا ﷻ جارى وایە شتىكى بە چەند قۇناغىك لەسەر مسولمانان فەرز كەردەو، بۇ ئەمۇنە: جەنگ و جىهاد:

۱/ لە قۇناغى يەكەمدا خوا ﷻ فەرموى: ﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ

وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُنَب عَلَيْهِمُ الْفِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشِيَةِ

اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشِيَةً ﴿۷۷﴾ النساء، واتە: تەماشائەوانە ناكەى كە پىيان گوترا

دەستى خۇتان بگىرنەو نوپژ بکەن و زەكات بەدن، جا كاتىك جەنگیان لەسەر پېويست كرا كۆمەلىكىان لە خەلكى دەترسن وەك چۆن لە خوا دەترسن، (واتە: پىيان ناخۇش بوو)، ئەو قۇناغى يەكەم بوو كە خوا فەرموى: جارى جەنگ مەكەن.

تفسیری قورئانی برزو بپیر ... دهرسی بیست و دووهم: لیکۆلینه وه بهک له باره ی نه سخ ﴿ ٤١٢ ﴾

٢/ له قوئاغی دووهمدا، خوا ﷺ فه رمووی: ﴿ اُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا... ﴾
الحج، واته: مؤلته درا به وانهی که زولمیان لی دهگری، دیاره مؤلته درا، یانی: له سهریان فه رز نیه، به لام بویان ههیه، نه وه قوئاغی دووهم.

٣/ وه له قوئاغی سییه مدا خوا ﷺ فه رمووی: ﴿ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتَلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴾ الحج، واته: نه وانهی له دژتان دهجهنگن له رپی خوادا له دژیان بجهنگن، به لام دستدریژی مه کهن بیگومان خوا دهستدریژکارانی خوشناوین. کهواته: لی ره شدا پیویست ناکات بلین: نایه ته کانی فه رز بوونی جهنگ و جهاد نه وانهی پیشی به وانهی دوایه (نسخ) بوونه ته وه، چونکه مسولمانان هه رکاتیک توانایان نه بوو، نه گهر کافر زولمیشیان لی بکات هه ر ده بی دهستی خویان بگیرنه وه و صه بر بگرن و، نجا دواپی که توانایان هه بوو، به لام توانا که یان هینده نه بوو چاک قوئی لی هه لبکه ن، نه وه ته نیا مؤلته ته و بویان ههیه جهنگ و جهاد بکه ن، به لام له سهریان فه رز نیه، به لام دواپی هه رکات له توانایاندا هه بوو له سهریان پیویسته، کهواته: هه چ نا کوکی و تیگگیرانیک له نیوان نه و سی حوکه مدا نیه، تا کو ناچار بین بلین: (ناسخ) و (منسوخ)ن، به لکو هه رکامیکیان بو قوئاغ و هه لومه ر جیکی تایبهت و جیاواز له وانی دیکهیه.

تویژینه وه بهک له باره ی نایه تی شمشیره وه

له کوتاییدا به پیویستی دهزانم شتیک بلیم دهر باره ی نه وه، که تویژره وانی قورئان پی ده لین: (آیه السیف) {نایه تی شمشیر} که بریتیه له نایه تی ژماره (٥) پینجی سووره تی (التوبه) که به سووره تی (براءة) ش ناسراوه، که نه مه دهقه که یه تی: ﴿ فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا

تفسیری قوربانی به رزوبیر ... دهرسی بیست و دوهم: لیکۆلینه وه به ک له باره ی نه سخ ﴿ ٤١٣ ﴾

سَيَلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾، واته: ئەگەر مانگه قه دهغه کان، {واته: ئەو مانگانە ی جهنگیان تیدا قه دهغه کراوه} به سه رچوون هاوبهش په یدا که ره کان بکوژن له هه شوینیک وه به ره په لتان که وتن، وه بیانگرن و نابلو و قه یان بدن، وه له هه موو شوینیک بۆسه یان بۆ دابنن، جا ئەگەر په شیمانبوونه وه بۆلای خواو نوێژیان به رپا کردو زه کاتیاندا، ئەوه رپیان چۆل بکهن و به رپانبدن، بیگومان خوا لیپورده ی به به زه یی یه.

به لام ئەگەر ته ماشای سیاقی ئەو ئایه تانه یه کیک له زانایان به ناوی (هبة الله بن سلامة البغدادي) له کتیبی (الناسخ والمنسوخ) دا ده لئ: ئەم ئایه ته (١٢٤) ئایه تی (نسخ) کردۆته وه، وه هه ندیک دیکه ش له زانایان گوتوو یانه: ((إِنَّ كُلَّ مَا فِي الْقُرْآنِ مِثْل: أَعْرَضَ، وَتَوَلَّ عَنْهُمْ، وَذَرَهُمْ، وَمَا أَشْبَهَ ذَلِكَ، فَنَاسِخَتُهُ آيَةٌ السيف))، واته: هه موو ئەو فه رمانانه ی که له قورئاندا، وه ک: وازیان لیپینه و، پشتیان تی بکه و، لیپان بگه رپۆ و وینه ی ئەوانه، ئایه تی شمشیر هه مووی هه لوه شان دوونه وه، بۆچی؟ ده لئین: چونکه ئەم ئایه ته موباره که که پیی ده لئین ئایه تی شمشیر، فه رمان ده کات به مسو لمانان که له گه ل موشریکه کاندا بجه نگن، دوا ی به سه رچوونی ئەو چوار مانگه، که جهنگیان تیدا قه دهغه کراوه!

به لام ئەگەر ته ماشای سیاقی ئەو ئایه تانه بکه یین، که له سه ره تای سوورته ی (التوبة) وهن، زۆر به روونی دیاره، که ئەو تیگه یشتنه راست نیه، سه ره تا خوا ئاوا ده فه رموی: ﴿بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (١)، واته: ئەمه دهر برینی حاشا لیکردنه له خواو پیغه مبه ره که یه وه ﷺ بۆ ئەو هاوبهش بۆ خوا دانه رانه ی که په یمانتان له گه لئاندا هه یه، که وه ک له سیاقی ئایه ته که ی دوا یی ده یزانن، ئەوانه ن که به په یمانه که یانه وه پابه ندنن و هه رچه نده په یمانیان له گه ل مسو لماناندا هه یه، به لام هه ر دهر فه تیان بۆ رپکبه وئ، زهره ر له مسو لمانان ده دن و خیانه تیان لی ده کن، پاشان له ئایه تی دووه مدا ده فه رموی:

﴿فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَلَمُوا أَنَّكُمْ عِزٌّ مُّعْجِزٌ لِلَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكٰفِرِينَ﴾

تفسیری قوربانی برزوبیر ... دهرسی بیست و دوهم: لیکۆلینه وه بهک له باره ی نه سخ ﴿ ٤١٤ ﴾

﴿ ٢ ﴾ التوبة، واته: چوار مانگ مۆلته ته به زهويدا برۆن ئازادبن {ئهی هاوبهش بۆ خوا دانهرهكان و ئه و كافرانهی كه پهیمانان له گه ل مسولماناندا ههیه، به لام به پهیمانكه وه پابه ند نین، چوار مانگ مۆلته ته برۆن} وه بزانی كه ئیوه خواتان پی دهستهوسان ناکری، وه خوا کافران سه رشۆر دهکات، ئنجا له ئایه تی سییه مدا ده فهرموی: ﴿ وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ. فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴾ التوبة، واته: ئه مه ناگادار کردنه وهیه له خواو له پیغه مبه ره کهیه وه ﷺ بۆ خه لک له رۆژی حه جی گه ورده ا (واته: رۆژی راوه ستانی عه ره فه) که خواو پیغه مبه ری خوا به ریئن و هیج په یوه ندییان نیه به هاوبهش دانهرانه وه، جا ئه گه ر گه رانه وه (چ له شیرک گه رانه وه بۆ ئیمان و ته وحید، چ له خیانه ت و په یمان شکاندنه وه گه رانه وه بۆ ئیلتیزام به په یمان)، ئه وه بۆ ئیوه چاکتره، وه ئه گه ر پشتتان هه لکرد، ئه وه بزانی که ئیوه خواتان پی دهستهوسان ناکری و ده رباز نابن له دهستی خوا، وه موژده بده به وانهی بی پروان به سزایه کی به ئیش و ژان، پاشان له ئایه تی چواره مدا ده فهرموی: ﴿ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ... ﴾ التوبة، واته: جگه له و هاوبهش دانهرانه ی که په یمانتان له گه ئیاندا به ستوه و، هیج که م و کووریان نه بووه له په یمانیان له گه ل ئیوه داو، هاوکاری هیج دوژمنی کی ئیوه شیان نه کردوه له دزی ئیوه، ئه وانه په یمانیان له گه ل ته واوبکه ن تا وه ختی خوی، که واته: ئایه ته که ی پیشی که ده فهرموی: ﴿ بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ التوبة، مه به ست پی ئه و موشریکانه یه که په یمانیان له گه ل مسولمانان هه یه، به لام پیوه ی پابه ندین، به لام ئه وانهی که به په یمانه که یانه وه پابه ندن: ﴿ فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ ﴾، واته: په یمانیان

له گهڵ تهواو بکهن، تا ئه و کاته ی که برپارتان داوه پیکه وه شه ر نه کهن ﴿ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴾، واته: بیگومان خوا پاریزکارانی خوشدهوی، ئنجا له ئایه تی پینجه مدا ده فهرموی: ﴿ فَإِذَا أَنْسَلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضَرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ التوبة، واته: جا ئه گهر ئه و چوار مانگه به سه رچوون، که جه نگیان تیدا قه ده غه کراوه، } له گهڵ ئه و موشریکانه دا که په یمانتان له گه ئیان هه یه و، ئازادیان دراوه تی بو ئه وه ی بیر له وه زعی خو یان بکه نه وه داخو مسولمان دهن، یان پابه ند دهن به په یمانه وه، یان نا؟! که واته: ئه و موشریکانه ی که دهبی بکوژرین کامانه ن؟! ئه وانهن که په یمان ده سکیئن و پابه ندنن به په یمانه که یانه وه، } ئه وه هاوبه ش بو خوادانه ره کان له هه ر شوینی ک به رده ستان که وتن، بیانکوژن و بیانگرن و ئابلووقه یان بدهن و له که میندا بو یان دابنیشن، به لام ئه گهر گه رانه وه بو لای خوا و نو یژیان به رپا کردو زه کاتیاندا، ئه وه ری یان به ربدن، بیگومان خوا لی بورده ی به به زه یی یه .

که واته: ئایه تی شمشیر فه رمان ناکات که له گه ل هه موو موشریکه کان و هه موو کافران دا جه نگ بکری، به لکو ته نیا، له گه ل ئه و کافرانه دا که په یمانیان له گه ل مسولماناندا هه یه و، په یمانه که یان شکاندوه و خیانه تیان کردوه، ئه ویش دوای ئه وه ی که چوار مانگ مؤله تیان دهری تی، بو ئه وه ی ئه هلی کوفر مسولمانان تۆمه تبار نه کهن به وه که خاوه ن په یمان نین، وه ک له سوورده تی (الأنفال) یشدا خوا ﴿ وَإِمَّا تَخَافُ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَأَنْذِرْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ﴾، واته: ئه گهر مه ترسییت هه بوو له کۆمه لیک که په یمانت له گه ئیاندا هه یه، (که په یمان بشکیئن و غه درو خیانه ت لی بکه ن) په یمانه که یان ویبده وه و ناگاداریان بکه وه (که ئیمه په یمانمان له نیواندا نه ماوه) بیگومان خوا ﴿ خَائِنَانَ وَپه یمان شکینانی خوشناوین.

کەواتە: ئەووە کە ناویشیان لەو ئایەتە ناوە (ئایەتی شمشیر) ئەویش وانیه، چونکە راست نیه کە فەرمانی کردبێ شەر لەگەڵ هەموو کافراندای بکری بە موتڵەقی، بەلکو تەنیا ئەو کافرانی کە پەیمانان لەگەڵ مسوڵمانان هەیهو پەیمان دەشکینن، جەنگ لەگەڵ کردنیان پەوایه، ئەمما ئەووی کە پابەندە بە پەیمانەوه، دروست نیه شەرپی لەگەڵدا بکری، بە دەقی ئەو ئایەتانی کە هەر لە هەمان سوورەتدا هاتوون .

ئەووە کورتەیهک دەربارەى (نَسْخ) کە ئومیدم وایه بەرچاوی هەموو لایهک رۆشن بووبیتەوه، وه خوا یارمەتیمان بدات بەو شیوهیه کە شایستەیهو پێویستە لە قورئان تیبگهینو، هیچ دوو دلایهکمان بۆ دروست نەبێ لە بەرانبەر هیچ ئایەتیکدا، کە نەسخ کراوتەوهو لابراده، هەتا یهقینیمان لەوبارەوه بۆ پەیدانەبێ، کە بە تەئکید هیچ کاتیکیش ئینسان ناگاتە یهقین کە هیچ کام لە ئایەتەکانی قورئان، کە ئیستا هەن (نَسْخ) کراونەتەوهو، بەبێ یهقینیش، شتیک کە یهقینت لەبارەیهوه هەبووه لاناچی، زانایانی (أصول الفقه) دەلین: (لَا يَزُولُ الْيَقِينُ إِلَّا بِالْيَقِينِ)، شتیک کە یهقینت دەربارەى هەیه دەبێ یهقینیکى پێچهوانه ی پەیدابکەى ئنجا لادهجی، بۆ نمونە: کە یهقینت بوو دەستنوویژت هەیه، دەبێ یهقینیش پەیدابکەى کە دەستنوویژت شکاوه، ئەگەرنا بەدوو دلایى لاناچی، ئیمه یهقینمان هەیه ئەم کتیبه فەرمايشتى خوايه، وه هەمووی موحکەمهوهو کاری پێ دەکری، بۆیه دەبێ یهقین پەیدابکەین کە فلانە ئایەت کاری پیناکری و (نَسْخ) بۆتەوهو هەرگیزیش ئەو یهقینە پەیدانەبووهو پەیداش نابێ^(١)، بۆیه دەبێ خۆمان لەو جورە بۆچوونە پاریزین و بیگومان لەگەڵ مهقامی بەرزى کتیبی خواشدا ناگونجی، بەبێ

(١) چونکە سەرجهم ئەو دەقانهی کە بەناوی سوننهتەوه گیراونهوهو باسی نەسخ کرانهوهی هەندیک ئایەت دەکەن، بە زاراوی زانایان فەرموودهناس، جوړی (أحاد) و هیجیان جوړی (متواتر) نین، دیاره قورئانیش کە هەمووی بە شیوهیهکی (متواتر) و یهقینیی بە ئیمه گهیشته، بە دەقیکی (احاد) و گومانبهخس (ظنی)، نەسخ نابیتەوه.

تفسیری قورئانی برزو بپیر ... دەرسی بیست و دووهم: لیکۆلینه و بهیک له باره‌ی نه‌سخ ﴿ ٤١٧ ﴾

به‌لگه‌ی دنیاکهر بایین: فلان نایه‌ت نه‌سخ کراوه‌ته‌وه ! وه خوا له‌وه
تویژه‌ره‌وانه‌ی قورئانیش خۆشبی که دیاره (اجتهاد) یان کردوه، پیمان وابووه،
هه‌ندی له نایه‌ته‌کان (منسوخ)ن، نه‌ویش وه‌ک گوتمان زیاتر به‌هۆی
به‌کاره‌ینانی به‌هه‌له‌ی نه‌وه‌ ته‌عبیره‌ی زانیانی پیشینه‌وه بووه، که نه‌وان
وشه‌ی (نسخ) یان به‌ چه‌مک و واتایه‌کی فراوانتر به‌کاره‌یناوه، له‌وه‌ی دواتر
بوته‌ باو، وه‌ک روونمان کرده‌وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دہر سی بیست و سی یہم

پیناسہی نهم دہرسہ

نهم دہرسہ مان له نایہ تی (۱۱۱ تا کو ۱۱۵) له سوورہ تی (البقرۃ) دہگریتہ خوئی، واتہ: پینج (۵) نایہ ت، نهم پینج نایہ تہ سہرہ تا باسی خو پہرستی جوولہ کہو نہ صرانیی یہ کان دہکن، کہ دہلین بہہشت تہ نیا بو نیمہ یہو غہیری جوولہ کہو نہ صرانیی ناچنہ بہہشتی، خوی پەروردگاریش بہ درویان دہخاتہوہ، وہ دوایی باسی نەوہ دہکن کہ ہہر کام له جوولہ کہو نہ صرانیی یہ کان یہ کتر تو مہ تبار دہکن کہ لہ سہر ہہق نین، وہ دوایی خوا سبحانہ باسی نەوہ دہکات، کہ چ زولمیکی گہورہ یہ کہ مالہ کانی خوا قہدغہ بکریں لہوہی ناوی خویان تیدا بہینری، یا خود لہوہ کہ ناوہ دان بکرینہوہ بہ طاعہ تی خوا سبحانہ، پاشان باسی نەوہ مان بو دہکات کہ لہ ہہرشوینیک رووبکہنہ خوا، نەوہ رووی خوی پەروردگار لہوئیہو رزماہندی خوا لہوئیہ، نهمہ نیوہرؤکی مانای نهم نایہ تانہ یہ.

﴿اللَّهُ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۱۱﴾ بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۱۲﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرِيَّةُ عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرِيَّةُ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۱۳﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۱۴﴾ وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَثَمَّ وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۱۵﴾﴾

مانای وشه به وشه ی نایه ته کان

((وه گوتیان جگه له جووله که و نه صرانی یه کان کهس ناچیتته بهه شتی، ئەوانه ن خه یال پلاوه کانیان، بلی: ئەگەر راست دهکن به لگه تان بینن! ﴿۱۱۱﴾ با، هه رکه سی رووی خو ی به خوا بسپیژی و چاکه کاریش بی، ئەوه پاداشتی لای په روه ردگاریه تی، وه نه ترسیان له سه ره و نه په ژاره دایانده گری ﴿۱۱۲﴾ وه جووله که کان گوتیان: نه صرانی یه کان له سه ره هیچ نین، وه نه صرانی یه کان گوتیان: جووله که له سه ره هیچ نین له حالیکدا که کتیبیش ده خویننه وه! ئەوانه ی ناشزانن هه ر قسه ی وه ک هی وانیان ده کرد، جا خوا له رۆژی قیامه تدا دادوه رییان له نیواندا ده کات له وه دا که تییدا که وتوونه را جیاییه وه ﴿۱۱۳﴾ وه ئایا کی سته مکارتره له وه ی که ناهیلی ناوی خوا له مزگه وته کانی خوادا بهینری و بو ویرانکردنیان تیده کوشی، ئا ئەوانه مه گه ر به ترس و له رز، ئەگه رنا بویان نیه بچه نیویان، له دنیا دا زه بوونی و له دوارۆژدا ئازاریکی گه وره یان بو هیه ﴿۱۱۴﴾ وه رۆژه لات و رۆژئاوا هی خوان و، رووتان له هه رچییه ک بی رووی خوا له وییه، بیگومان خوا فراوانی زانایه ﴿۱۱۵﴾)).

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(الْهُودُ): (الهُودُ: الرَّجُوعُ بِرْفِقٍ) واته: گه رانه وه به نه رمیی، له قورئاندا هاتوه: ﴿... إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ...﴾ ﴿۱۵۶﴾ الاعراف، (يعني إِنَّا رَجَعْنَا إِلَيْكَ) واته: ئیمه گه راینه وه بۆلای تو، (هُودٌ) کو ی (هائده، واته: (تائب)، (راجع). که واته: ناوی (يهودي) ناویکی به رزه، به لام به داخه وه نیوه رۆکه که ی به زوری بیزراوه (مذموم) ه، دیاره ئەوانه ی که له سه ره یه هوودییه ت ده میننه وه، له گه ل ئەوانه ی که ئیمان دینن له یه ک جیان، جا ده گوتری: (هَادَ فُلَانٌ: إِذَا تَحَرَّى طَرِيقَةَ الْيَهُودِ فِي الدِّينِ)، واته: ئەگه ر کردو کوشی کرد، بو ئەوه که وه ک

جووله که کان دینداری بکات.

(النَّصْرَى): (إِمَّا مِنَ النَّصْر: أو مِنَ النَّصْرَانَةِ، قَرْيَةٍ، مُفْرَدُهُ النَّصْرَانِي وَالْجَمْعُ:

نَصَارَى) (نصاری) یان له (نَصْر) هوه هاتوه، که عیسا فهرمووی: ﴿... مَنْ

أَنْصَارِيٍّ إِلَى اللَّهِ...﴾ ﴿٥٢﴾ آل عمران، واته: کی هاوکارو پشتیوانمه بؤلای خوا،

هه ندیکیش ده لئین: له (نصرانه) هوه هاتوه، که ناوی دئییهک یا خود ناوی

شاریکه له فهلهستین، دیاره وشه ی: (نصرانی)، واته: نهو کهسه ی خه لکی

(نصرانه) یه و عیسا عليه السلام خه لکی نهو شوینه بووه، که ئیستا (ناصره) ی

پئ ده لئین و کاتی خو ی (نصرانه) بووه و گوتوو یانه: (نصرانی) واته: نهوانه ی

که به دوای عیسا ده که ون، که خه لکی نهو شوینه یه.

(أَمَانِيَهُمْ): (أَمَانِي) کوی (أَمْنِيَّة) واته: خوزگه و بریا و ئاوات خواستن.

(بُرْهَانِكُمْ): (مِنَ الْبُرْهَةِ بِمَعْنَى الْقَطْعِ وَهُوَ مَصْدَرٌ: بَرَه، يَبْرَهُ: إِذَا ابْيَضَّ)

ده گوتری: (بَرَه، يَبْرَهُ) شتیک که سپی بوو، عه رهب ده لئین: (بَرَه)، واته: سپی

بوو، (برهان) یش بریتیه له به لگه یه ک که زور روشن و ئاشکرا بی، هیندیکیش

ده لئین: له (الْبُرْهَةَ) هوه هاتوه، (الْبُرْهَةَ: مَدَّةٌ مِنَ الزَّمَانِ)، واته: ماوه یه کی که م

له کات، (برهان) یش بویه له وه وه هاتوه، چونکه قسه ی تهره فی به ران به ر

(قطع) ده کاو ده یبری.

(أَسْلَمَ): (يَانِ بِهَامَانَايَ) (اسْتَسْلَمَ) ملکه چ بوو، یان به مانای (أَخْلَصَ) خو ی بو

ساغ کرده وه، دی، یانی: به شی غه یری خوای به خو یه وه نه هیشت.

(مُحْسِنٌ): (الْحُسْنُ كُلُّ مُبْهَجٍ مَرْغُوبٍ فِيهِ وَالْإِحْسَانُ: زِيَادَةٌ مِنَ الْعَدْلِ

فَتَحَرِّي الْعَدْلُ وَاجِبٌ وَتَحَرِّي الْإِحْسَانُ نَدْبٌ وَتَطَوُّعٌ)، واته: (حُسْنٌ) هه موو

شتیکی دلخوشکه رو دلپه سنده و (إِحْسَانٌ) یش زیاده یه له دادگه ری بویه

کوشش کردن بو دادگه ری فه رزه و، خه فتان له چاکه کاری (إِحْسَانٌ)

په سنده، (محسن) یش واته: چاکه کار.

(وَجْهَهُ لِلَّهِ): (أَصْلُ الْوَجْهِ: الْجَارِحَةُ، الدَّاتُ) (وَجْه) واتە: ڕوو، دەم و چاوی، بەلام کە بو خوا ﷻ بە کاربێ، بەتەئکید مەبەستی پێی ئەندام نیە، جا هەندیک لە زانیان دەلێن: (وَجْه) سیفەتێکی خواپەو ئیمە نازانین چۆنە، وەك هەموو سیفەتەکانی دیکە کە نازانین چۆن؟ هیندیکیش دەلێن: (وَجْه) بەپێی سیاق دەبێ تەماشای بکەین لێرەدا بە پێی ﴿ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ ﴾، هەندیک لە زانیان دەلێن: ڕوو لە هەر شوێنی بکە ی رەزامەندی خوا لەوێیە وە هەندیک دەلێن: بە مانای (جَهَةُ اللَّهِ) یە، واتە: ئەو لایە ی کە خوا بو ی پەسند کردوون، ئەگەر قیبلەتان نەزانی ڕوو لە هەر شوێنیک بکەن ئەوا خوا لێتان قەبوول دەکات، وە هەندێ دەلێن: (وَجْه) لە هەندیک شوێنان بەمانای (ذات) دیت، وەك ﴿ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٣٦﴾ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٣٧﴾ الرحمن، لێرەدا دەلێن: (وَجْه) بەمانای (ذات) دیت، هەندیکیش وەك گۆتم هەر بەمانای (ڕوو) تەفسیری دەکەن، بەلام نەك بەمانای ئەووە کە ئیمە لێی حالی دەبین، چونکە هیچ کام لە سیفەتەکانی خوا، نابێ بە هیچ شیوەیەك تەسەووپی ئەو مەفھوومە بکە ی کە دیتە زەینی تۆوە، کە بو دروستکراوەکان (مخلوقات) بەکار دێ، کە دەلێن: (عَيْن) وە دەلێن: (يَد) وە دەلێن: (وَجْه) یان دەلێن: خوا لەسەر عەرشە، وە کە دەلێن: بینینی خوا، بیستنی خوا، دەستەلاتی خوا، زانیاری خوا، ئەووە هیچی وەك هی دروستکراوەکان نیە، بەلكو سیفەتەکانی خواش وەك ذاتی خوا وان: ﴿ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ الشورى، واتە: هیچ شتێك وەك خوا نیە، وە ئەو بیسەری بینەرە.

هوی هاتنه خواره‌وهی نایه‌ته‌کان

۱/ هوی هاتنه خواره‌وهی نهم نایه‌ته‌ی که ده‌فرموی: ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ

النَّصْرَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَى لَيْسَتْ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

﴿ ۱۱۳ ﴾، { عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ وَلَمَّا قَدِمَ أَهْلُ نَجْرَانَ مِنَ النَّصَارَى عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَتَتْهُمْ أَحْبَارُ يَهُودَ، فَتَنَازَرُوا، فَتَنَازَعُوا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: رَافِعُ بْنُ حُرَيْمَةَ: مَا أَنْتُمْ عَلَى شَيْءٍ وَكَفَرَ بَعِيسَى وَبِالْإِنْجِيلِ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ نَجْرَانَ مِنَ النَّصَارَى لِلْيَهُودِ: مَا أَنْتُمْ عَلَى شَيْءٍ وَحَجَدَ نُبُوَّةَ مُوسَى وَكَفَرَ بِالتَّوْرَةِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ (أسباب النزول للنيسابوري، ص: (۲۴)، وصفوة التفاسير ج (۱)، ص: (۷۲) وفتح القدير ج (۱)، ص: (۱۷۷) }، واته: عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌بباس خوی لی رازی بی ده‌لی: کاتیک وه‌فدی نه‌چران که نه‌صرانی بوون هاتنه لای پیغه‌مبهر ﷺ، زانیانی جووله‌ک‌ش هاتنه لای پیغه‌مبهر ﷺ لهو کورو مه‌جلسه‌دا به‌شدار بوون، وه له‌خزمه‌ت پیغه‌مبهر‌دا بوو به‌مشت‌ومرپان، (رافع بن حریملة) که زانی جووله‌که‌کان بوو له مه‌دینه به‌نه‌صرانی یه‌کانی گوت: نیوه له‌سه‌ر هیج نین، وه کوفریشی به‌عیساو به‌نینجیل کردو گوتی: هیچیان راست نین، پیاو‌یکیش له‌نه‌صرانی یه‌کان که نه‌صرانی بوو، نه‌ویش به‌جووله‌که‌کانی گوت: نیوه له‌سه‌ر هیج نین، وه نه‌ویش بی‌پروایی پیشاندا به‌پیغه‌مبهرایه‌تی مووسا و کوفریشی به‌ته‌ورات کرد، نیدی خوی به‌رز به‌وه‌ویه‌وه نهم نایه‌ته‌ی نارد‌ه‌ خواری.

۲/ هوی هاتنه خواره‌وهی نهم نایه‌ته‌ی که ده‌فرموی: ﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ

اللَّهِ أَنْ يُذَكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا... ﴿ ۱۱۴ ﴾، له‌وباره‌وه دوو گپران‌سه‌وه (روایة) هه‌ن:

أ) {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا نَزَلَتْ فِي الرُّومِ وَالنَّصَارَى غَزَوْا بَيْتَ الْمَقْدِسِ فَخَرِبُوا الْمَسْجِدَ وَأَحْرَقُوا التُّورَةَ} (أسباب النزول للنيسابوري، ص: (۲۴) {، دهلی: دهر باره ی روم و نه صرانی یه کان هاته خوار که (بیت المقدس) یان کاول کردو مزگه وته که یان پروو خاند (له بهر نه وه ی مزگه وته که به دهست جووله که کانه وه بوو) وه ته وراتیشیان سووتاند.

ب) {وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ فِي رِوَايَةٍ عَطَاءً: نَزَلَتْ فِي مُشْرِكِي أَهْلِ مَكَّةَ وَمَنْعَهُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ} (أسباب النزول للنيسابوري، ص: (۲۴) {، (عطاء) له عه بدوللای کوری عه بیاسی گیرا وه ته وه که نهم نایه ته مه بهست پیی هاویه ش دانهره کانه، که له مه که که مسولمانیان قه دهغه کرد له وه ی که بچنه مزگه وتی حه پرامه وه، یادی خوی بهرزی تیدابکه ن.

۳/ هوی هاتنه خواره وه ی نهم نایه ته ی که ده فهر موی: ﴿ **وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ** ﴾، له وباره وه ش چهنه ن

گیرانه وه یه ک (روایه) هه ن:

أ) {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِيهَا، فَأَصَابَتْنا ظَلَمَةٌ فَسَلِمَ يُعْرِفُ الْقِبْلَةَ، فَقَالَتْ طَائِفَةٌ مَنَا: قَدْ عَرَفْنَا الْقِبْلَةَ، هِيَ هَاهُنَا قِبَلَ الشَّمَالِ، فَصَلُّوا، وَخَطُّوا خَطُوطًا، فَلَمَّا أَصْبَحُوا وَطَلَعَتِ الشَّمْسُ، أَصْبَحَتْ تِلْكَ الْخَطُوطُ لِغَيْرِ الْقِبْلَةَ، فَلَمَّا قَفَلْنَا مِنْ سَفَرِنَا سَأَلْنَا النَّبِيَّ ﷺ، عَنْ ذَلِكَ فَسَكَتَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ:

﴿ **وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ** ﴾ {

(رواه الدار قطني برقم: (۱۰۵۰)، والواحدی فی (أسباب نزول القرآن)، وإسناده ضعيف)، واته: جابری کوری عه بدوللای دهلی: پیغه مبهری خوا ﷺ سریه یه کی نارد که منیشی تیدا بووم، تاریکیمان لی داهاتو نه مانزانی قیبله له کوئی، کومه لیکیمان دواپی گوتیان: نیمه دهزانین قیبله له کوئی،

گوتیان: قبیله به ره و ئیرهیه، دهستیان بو لای باکوور راداشت، ئیدی نوپژمان کرد، وه خه تیکیشمان کیشا بو ئه وهی دوایی بزانی داخو ئایا- ئه وه که گوتوویانه قبیلهیه راست دهرچووه یان نا ؟ جا کاتیك که رۆژ بووه (دیاره که شهو بووه) و خوره لآت، ته ماشامان کرد ئه وه هیلهی کیشابوومان به ره و قبیله هه له بووه، که گه راپینه وه له پیغه مبه رمان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پرسی له وباره وه که (ئه وه نوپژهمان کردوه و به ره و قبیله نه بووه) پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بیده نگ بوو، تا ئه م نایه ته هاته خواری که دهفه رموی: ﴿ **وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ**

فَأَيْنَمَا تُولُوْا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِعَ عَلِيمٌ ﴾، رۆژه لآت و رۆژئاوا هی خوان روو له ههر شوینیك بکه ن، رووی خوا له وئییه، یان ره زامه ندیی خوا له وئییه، یا خود ئه وه قبیله یه ی که خوا لیتان قه بوول دهکات، له کاتیكدا که به قبیله نازانن، ئه وه بو تان حیسابه روو به ههر لایه ک نوپژ بکه ن.

ب) هه ندیکیش گپراویانه ته وه له عه بدوللای کوری عه بباسه وه وه: وه ک له کتیبی: {أسباب النزول، للنيسابوري، ص (۲۵، ۲۶)} دا هاتوه، که کاتیك پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نوپژری کرد له سه ر نه ججاشی هه ندیکیان گوتیان: جا چو ن نوپژ له سه ر که سیک ده که ی که قبیله که ی وه ک قبیله ی ئیمه نه بووه ! خوی په روه ردگار ئه مه ی نارده خواری که روو له ههر شوینیك بکه ن خوا ههر حیسابی دهکات، ههر که سه به پیی ئه وه دینه ی خوی که کاتی خوی له سه ری بووه، دیاره نه ججاشی له وانیه ئه وه کاته گو پینی قبیله ی پینه گه بی، یا خود نه یتوانیوه له به ر قه ومه که ی روو له قبیله ی مسولمانان بکات، ههر چه نده له دلدا مسولمان بووه، وه ک زور واجباتی دیکه ش، که نه یتوانیوه جیبه جییان بکات، به لام له گه ل ئه وه شدا ههر به ئیماندارو مسولمان له قه له م دراوه، چونکه ههر ئه وه نده ی له توانادا هه بووه.

ج) هه روه ها ههر له وباره وه ئه م گپرانه وه یه ش هه یه: {عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ يُصَلِّيُ عَلَيَّ عَلَيَّ رَاحِلَتِهِ تَطَوُّعًا أَيَّمَا تَوَجَّهَتْ بِهِ، ثُمَّ قَرَأَ ابْنُ عُمَرَ هَذِهِ الْآيَةَ (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۹۵۸)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ

في (صفة الصلاة) {، عه بدو لئلاي كورپى عومهر پ خوا لئيان رازى بئ ده لئ: پئغه مبه ر ﷺ نوئى سوننه تى له سه ر ولاخ ده كرد، رپوى له هه ر لايه ك كردبايه، وه له وباره وه نه و نايه ته هاته خوارئ. {واته: نه وه بو نوئى سوننه ته و كاتيك ئينسان سوارى ولاخ ده بيت بو نوئى سوننه ت، رپوى له هه ر كوئيه ك بئ، قه يناكه، به لام نوئى فه رز ده بئ به ره و قيبه لبئ}.

ماناي گشتى نايه ته كان

شايانى باسه كه لئره دا يه كه م جاره له سووره تى به قه ره دا وشه ي نه صراني يه كان (نصارى) بيت، دياره پئشتر به ناوى نه هلى كيتاب باسكراون، وه كه ده گوتري: (خاوه ن كتبه كان) دياره جووله كه وه نه صراني يه كان به پله ي يه كه م ده گريته وه، به لام وشه ي نه صراني يه كه م جاره دئ، جا خوا ﷺ ده فه رموى: ﴿ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِي ﴾، وه جووله كه وه نه صراني يه كان گوتيان: جگه له وانه ي جووله كه ن يان نه صراني، هيچ كه سى ديكه ناچي ته به هه شت، واته: جووله كه گوتيان: به س جووله كه ده چن و نه صراني يه كانيش گوتيان: به س نه صراني ده چن، نه ك بلئى هه ردووكيان رپكه وتبن گوتبيان جووله كه وه نه صراني ده چن، به به لگه ي نايه تى دوايى كه دئ، كه جووله كه ده لئين: نه صراني له سه ر هيچ نين، وه نه صراني ده لئين: جووله كه له سه ر هيچ نين، ماناي وايه جووله كه گوتويوانه: به س جووله كه ده چنه به هه شتى و (نه صراني) ش گوتويوانه: به س نه صراني ده چنه به هه شتى، خواش ده فه رموى: ﴿ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ﴾ نه وه خوژگه و ئاوات و خه يالپلاوى نه وانه ﴿ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾، بلئى: به لگه تان بينن، نه گه ر راست ده كه ن، جياوازي نيوان راست و درؤ به لگه يه، جا نه گه ر به لگه تان هه يه بيه ينن، وه نه گه ر نه تانه ينا ماناي وايه درؤيه، دوايى خوا ﷺ به درؤيان ده خاته وه وه ده فه رموى: ﴿ بَلَى ﴾ با، خه لكى ديكه ده چنه به هه شت، جا ناي ا كئ ده چي ته به هه شت؟ ﴿ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ ﴾، نه ك جووله كه وه نه صراني،

هه ره که سیك خوئی بو ساغ کرد بیته وهه و گه ردنکه چیی خوئی بو خوا
 یه کلا کرد بیته وهه، له گه ل بهنده کانی خوا دا چا که کار بیت ﴿ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ
 رَبِّهِ ﴾، ئه وه پاداشتی خوئی له لای خوی هه یه، ﴿ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ ﴾، وه ئه و جو ره که سانه نه ترسیان هه یه له دا هاتوو نه خه م و
 په ژاره شیان هه یه بو رابردوو، ئنجا باسی قسه یه کی دیکه یان ده کات و ده فه رموی:
 ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ ﴾، وه
 جووله که کان گوتیان: نه صرانی یه کان له سه ره هیچ نین، (له سه ره به تالان)
 نه صرانی یه کانیش گوتیان: جووله که کان له سه ره هیچ نین (له سه ره به تالان) که
 له راستیدا هه ردوو کیشیان راست ده که ن دهر باره ی یه که تر راست ده که ن، به لام
 دهر باره ی خو یان که هه رکامی کیان پییان ابو وه له سه ره هه قن، درو ده که ن،
 ئه گه رنا دهر باره ی یه که تر راست ده که ن. به لام خوا بو چی ره خنه یان لی ده گری ؟
 ده فه رموی: ﴿ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ﴾، له حالیکدا که ئه وان کتیبیش ده خویننه وهه.
 یانی: باشه مادام کتیبی خواتان له به رده ستدایه وه ئه ی نه صرانی ! تو ده زانی که
 جووله که له سه ره هه ق نیه و ئه ی جووله که ! توش ده زانی که نه صرانی له سه ره
 هه ق نیه و کتیبیستان له به رده ست دایه و نیشانه کانی پیغه مبه ری کو تایی تیدان،
 که واته: ئه گه ر بی قسه ی هه ردوو کیان کو بکه یه وه، مانای وایه کو یه که ئه وه یه
 که هه ردوو کیان له سه ره ناهه قن ! که واته ودر نه سه ره ری هه ق مادام کتیبستان
 له به رده ستدایه، ﴿ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ﴾، ئه وان هه ش که نازان
 { که مه به ست پیی ئه و کافرانه ن که کتیبی ئاسمانییان له به رده ستدا نه بو وه }
 ئه وانیش هه روه ک وان و ده یانگوته مسولمانان: ئیوه له سه ره هیچ نین، یانی:
 له سه ره هه ق نین ﴿ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴾، خوا له
 روژی هه ئسانه وه (القیامة) دا دادو هرییان له نیواندا ده کات، دهر باره ی ئه و شتانه ی
 تیدیدا ده که وتنه کیشه و مشت و مپره وه، ئنجا دپته سه ره باسی مه سه له یه کی دی که
 په یوه ندی هه یه به جووله که کان و نه صرانی یه کان و به موشریکه کانیشه وه،
 ده فه رموی: ﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا ﴾،

تفسیری قوربانی برز و پیر دهرسی بیست و سی یه م: ئایه ته کانی (۱۱۱ - ۱۱۵) ﴿ ۴۲۷ ﴾

واته: کی سته مکارتره له که سیک که مزگه و ته کانی خوا قه دهغه دهکات له وه ناوی خویان تیدا بهینری، وه تیدهگوشی بۆ ئه وهی کاولیان بکات، کی له وه که سانه سته مکارتره خراپتره؟ بیگومان هیچکهس، ﴿ **أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ** ﴾، ئا ئه وانه بویان نیه بچنه ئه وه مزگه و تانه وه به حوکمی شهرع، مه گهر به ترس و لهرز، یا خود شایستهی ئه وه نین بچنه نیو ئه وه مزگه و تانه وه مه گهر به ترس و لهرز، ﴿ **لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ** ﴾، له دنیادا زه بوونی و سه رشو پریان بۆ هه یه، وه له دواروژدا ئازاریکی مه زن و گه وره یان بۆ هه یه، هه ئبه ته ئه وه موژده یه کی زور خوشی تیدایه بۆ مسولمانان، چونکه خوا هه والمان پی دها که هه موو ئه وانه ی دژی ماله کانی خوا و مزگه و ته کانی خوان، سه ره نجام له دنیادا تووشی زه بوونی و سه رشو پیری ده بن، وه له دواروژدا ئازاریکی گه وره چاوه رپیان دهکات، هه موو ئه وانه ی دژی ماله کانی خوان که ناوی خویان تیدا به رزبکریته وه، ریگری دهکن له و ئه رکه شه رعیه یانه کی بۆ ماله کانی خوا دیاریکراون، تییا ندا ئه نجام بدرین، وه هه و لده دن که ماله کانی خوا کاول بکه ن، دیاره کاولکردن و ویرانکردنی ماله کانی خواش، دوو جووری هه یه:

یه که م/ ویرانکردنی ماددی: وه ک ئه وه ی که رژی می به عس شو فله لی له مزگه و ته کان دها.

دووه م/ ویرانکردنی مه عنه ویی: ئه ویش ئه وه یه که نه هی لری مزگه و ته ئه رکی شه رعیه ی خوی تیدا ئه نجام بدری و، دهرس و ده وری تیدا بچوینری و، هه ق له سه ر مینه به ره که ی بگوتری و، مسولمانانی تیدا به رچاو رو شن بکریته وه، په ره و ده بکرین و، راستیه کانی ئیسلامی تیدا بخرینه رو و، به هه ر بر و بیانوویه که وه بی.

ئهمه ویرانکردنی مه عنه وییه و له راستیدا ویرانکردنی مه عنه وییش هیچی که متر نیه له ویرانکردنی ماددی، چونکه خوا ﷻ چوار دیواری مزگه و ته کانی له بهر چوار دیوار بوون، به په سند نه زانیوه، به لکو له بهر ئه وه یه که له نیو ئه وه

چوار دیوارهدا نه نجام دهری، که نویژو طاعت و زیکری خویه و، فیربوون و شاره زابوونی مسوئمانانه له دینه که یان، له قورئان و سوننه ت، وه په روه رده بوونیانه له سه ردین، له کوئاییدا خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿ **وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ** ﴾، به بوئهی مزگه و تیوه باسی ده کات، به بوئهی جووله که وه نه صرانی و موشریکه کانه وه باسی نه وه ی کرد، که کی زالمتره له وه که سانه ی که ماله کانی خوا قه ده غه ده که ن، له وه ی که ناوی خویان تییدا به یئرئ و هه وئده دن کاو لیان بکه ن، ویران کردنی به پروالته ت، یا خود به شیوه ی معنه ویی، چونکه هه رکام له جووله که وه نه صرانی و موشریک، ده ستیان له وه جوړه ره فتاره خراپه دا هه بووه، ئنجا به بوئهی مزگه و تیشه وه باسی قیبله ده کات و ده فهرموئ: ﴿ **وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ** ﴾، ره ژه لات و ره ژئاوا، هی خوان ﴿ **فَأَيْنَمَا تُولُوْا فَشَمَّ وَجْهَ اللَّهِ** ﴾، ره وه له هه ر شوینیک بکه ن، ره وه ی خوا له وه یه، واته: نه گه ره به قیبله تان نه زانی ناچار بوون، ره وه له هه ر لایه ک بکه ن، نویژتان دروسته ﴿ **إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ** ﴾، بیگومان خوا فراوانی زانیه، له هه موو سیفاته کانیدا فراوانه له ره حمه تییدا، له ده سته لاتیدا، له حیکمه تییدا... هتد، وه زانیاری فراوانیشی هه یه.

چه ند مه سه له یه کی گرنگ

مه سه له یه که م: له ئیسلامدا زور گرنگی دراوه به به لگه و، وشه کانی: (بُرْهَان)، (بَيِّنَةٌ)، (سُلْطَان)، (حُجَّة) له قورئاندا زور دووباره بوونه ته وه، چونکه ئیسلام دینی عه قلّه و دینی عیلمه، عیلمه و عه قلیش له سه ر ئینسان پیویست ده که ن که قسه ی بی به لگه نه کات و هیج شتیک به بی به لگه نه کات و، هه موو شتیکی له سه ر به لگه بنیات بنئ، به لگه ی عیلمی به لگه ی عه قلیی، به لگه ی وه حیی، هه ر شته به پیی خوئی، نه گه ره قسه ت کرد به ناوی خواوه به ناوی دینه وه، ده بی به لگه ی وه حی (نَقْل) ی بیئی، وه نه گه ره قسه ت کرد به ناوی عیلمه وه، ده بی به لگه ی عیلمی بیئی، وه نه گه ره به ناوی عه قلّه وه قسه ت کرد، ده بیئ به لگه ی

تفسیری قربانی بر زویر پیر دهرسی بیست و سی یه: نایه ته کانی (۱۱۱ - ۱۱۵) ﴿ ۴۲۹ ﴾

عهقلی و لوژیکی (منطقی) بیئی، وه ههروهها ههر جوړه قسهیهکت کرد، دهبی له بابهتی خوئی بهلگهی بو بیئی، نهگه رنا قسهکته به پووج لهقه لهم دهرییت، بویه خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾، له وهلامی جوولهکه وه نهصرانیی یهکاندا دهفه رموی: بلی: نهگه رپاست دهکن بهلگه بیین، نهگه ر بهلگهتان نههینا مانای وایه درو دهکن، جا نهمه نهوهی لی وهردهگیری، که مسولمان دهبییت زور خوئی بپاریزی له قسهی بی بهلگه، هیچ قسهیهک نهکات که پشت نهستورنهبی به بهلگه، مسولمان قورئان لهسه ری پویست دهکات که قسهی بی بهلگه نهکات و، لهسه ر نهساسی عیلم نهبی و لهسه ر نهساسی لوژیکی نهبی و لهسه ر نهساسی پشت بهستن به بهلگهی بههیز نهبی، قسه نهکات، چونکه بی بهلگهی عادهتی نههلی کوفره، نهه ما نههلی ئیمان هه میشه نههلی بهلگه (برهان) و (بیئته) و (سلطان) و (حجة) ن.

مهسهلهی دووهم: خوا ﷺ دوو وشهی بو پیناسهی نههلی بههشت هیناون و، دهفه رموی: ﴿ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ﴾، واته: با، غهیری جوولهکه وه نهصرانیی دهچنه به ههشت، بهلام نایا نهوانه کین؟ ﴿ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ ﴾، ههر کهسیک رووی خوئی به خوا سپاردبی، وه چاکه کاریش بییت ﴿ أَسْلَمَ وَجْهَهُ ﴾، بهمانای ئیخلاص و ساغبوونه وه دییت، واته: مهبهستی تهنیا خوابی له قسهکانی و کرده وهکانی و رهفتارهکانیدا، نهوه یهک، ﴿ وَهُوَ مُحْسِنٌ ﴾، وه چاکه کاریش بی. ﴿ أَسْلَمَ وَجْهَهُ ﴾، بهمانای ساغبوونه وه (تجرد) دییت بو خوا، له هه موو شتیکیدا، وه بهمانای بهته وایی گهردن که چیبون دییت بو خوا، (احسان) یش بهمانای شوینکهوتنی سوننهتی پیغمبر ﷺ دی، وه بهمانای چاکه کاریش دی لهگه ل خه لکی خوادا، واته: نایه ته که بهگشتی دوو واتای ههیه:

تفسیری قورئانی برزو پیر ... دهرسی بیست و سی یهه: ئایه تهکانی (۱۱۱- ۱۱۵) ﴿ ۴۳۰ ﴾

واتای یه کهم: بۆ خوا ساغبوونهوه (مُخْلِص) بئی و بهشی غهیری خوای پیوه نه بئی، ههروهها شوپن سوننه تی پیغه مبهری خوا بکه وی، واته: ئه هلی (إِخْلَاص) و (إِتْبَاع) بئی.

واتای دووهه: بۆ خوا گهردن که چبئی و له گهل خه لکی خوادا چاکه کاربئی.

مه سه له ی سی یهه: که ده فهرموی: ﴿ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾، ئه م

ته عبیره له قورئاندا له چه ند شوینیکدا هاتوه، ئینسان به دوو شت نیگهران ده بیته، ترسی هه بئی بۆ داهاتوو، وه په ژاره بۆ رابردوو بخوا، جا خوای کار به جی له زۆر شوینی قورئاندا هه ردووکیان له ئیمانداران لاده باتو، ده فهرموی: نه ترسیان هه یه بۆ داهاتوو، نه غه م و په ژاره یان هه یه بۆ رابردوو، یانی: چی؟ یانی: ترسیان نیه بۆ داهاتوو، چونکه ئه وه ی په ریژی پاکه، بیباکه و بهرچاوی رووناکه، تۆ که ده زانی چیت له هه گبه دایه، تۆ که ژیا نه که ته به و شیوه یه گوزه راندوه که خوا پیی خۆشه، به دلنیایی که ده گه یه خزمهت خوای پهروه ردگار، خواش به م شیوه یه مامه له ته له گهل ده کات که پیته خۆشه، تۆ ئه گهر وا ژیا ی که خوا لیته رازی بئی، به دلنیایی کاتیک که دهمری، خواش له تۆ رازی ده بئی، وهک خوا فهرموویه تی: ﴿...رَضِيَ

اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ...﴾ (۸) البینه، واته: خوا له وان رازی بووه، ئه وانیش له خوا رازین، خوا له وان رازی بووه له دنیا داو ئه وان له دنیا دا خویان له خویان رازی کردوه، به هوی مسوولمانه تییه وه، خواش ئه وان له خوی رازی کردوه له قیامه تدا، که خستوونی به هه شته وه، ئه وه به نسبت ئه وه که ترسیان نیه بۆ داهاتوو، په ژاره شیان نیه بۆ رابردوو، واته: ژیا نه که یان وا نه گوزه راندوه که په شیمان ببه وه، ئه وه ی که ته ماشای رابردوی خوی بکاتو، ببینی واژیا وه که خوا پیی خۆشه و، پابه ندبووه به شه رعه وه و، هه قی خوای جیبه جیکردوه و هه قی خه لکی جیبه جیکردوه، بۆ چی په شیمان بئی و له چی په شیمان بئی و، بۆ چی غه م و په ژاره دایگری؟

مەسەلەى چوارەم: ئەگەر تەماشىا بىكەى جوولەكەو نەصرانىى ھەردووكيان بەيەكتەر دەلئىن: لەسەر ھىچ نىن، ھەردووكيان يەكتەر بە ئەھلى باطل دەزانن، كە ديارە ھەردووكيان راست دەكەن و، ئەمەش ئەوہى لئوہردەگىرى كە ھەمىشە دەمارگىرىى (تَعَصُّب) ئىنسان تووشى بىر تەسكىى و خو پەسندىى دەكات، ئىنسانى مسولمان نابى خو پەسندو دەمارگىرىى بو كىتئىبىك، بو مەزەبىك، بو زانايەك، بو بوچوونىك، بەلكو پئويستە، ئىسلام بە فراوانى بگرى و مسولمانان بە فراوانى تەماشىا بىكات، نەك دەمارگىرىى (تَعَصُّب) ى ھەبى بو ناوئىك، بو حىزبىك، بو رىكخراوئىك، بو ناوونىشانىك، بى ئەوہى كە تەماشىا نئوہرؤكەكەى بىكات، بو نمونە: كەسى وا ھەيە ھەر كەسىك پئى گوترا: سەلەفىى، خوشى دەوئى، بئئەوہى كە تەماشىا بىكات، داخو نئوہرؤكەكەى وەك ئەوہ واپە، كە سەلەفى صالح گوتوويانە يان نا ؟ ھى وا ھەيە ھەر كەسى پئى گوترا صؤفى زورى خوشدەوئى، ھەر لەبەر ناوہكەى بى ئەوہى بزانى، ئايا بەراستى ساف بوئەوہ يان پرە لە خلتەو خال ؟! وە كەسى وا ھەيە ھەر كەس پئى گوترا: ئەوہ ئىسلامىيە دەلئى: حەتمەن مرؤفى چاكە، وە بئئەوہى سەرنجى نئوہرؤكى بدات، خوشى دەوئى و لانگىرىى دەكات ! وە ھى وا ھەيە ھەر كەس پئى گوترا: مەلا، ھەر لەبەر دەمارگىرىى بو ناوہكەى لايەنگىرى دەبى ! كە ديارە ئەمە وەك عادەتى جوولەكەكانە، جوولەكەكان دەمارگىرىى (تَعَصُّب) يان ھەبوو بو عەينى جوولەكايەتى، نەصرانىى يەكان دەمارگىرىى يان ھەبوو بو عەينى نەصرانىى يەت، بوئە مسولمان نابى دەمارگىرىى بو عەينى مسولمان بوون، يان عەينى ئىسلامىى بوون، يان عەينى سەلەفىى بوون، يان صؤفى بوون، يان فلان لايەنە بوون، يا چى وچى بوون ھەبى، بەلكو دەبى تەماشىا نئوہرؤك بىكات و، دەبى بە نئوہرؤك خەلكى ھەلسەنگىنن، نەك بەو ناوونىشانەى لەسەرخوئى دايناوہ، چونكە زور كەس لەگەل ناوونىشانەكەيدا راست ناكات، ئاخىر پاكەتئىكى خوئى لەسەرى بنووسە: ھەنگوئىن، ئايا كە لئىت خوارد ھەرسوئىر نىە؟! بەلئى گرنىك نئوہرؤكە نەك ناو.

مهسهلهی پینجهه: ریگرتن له مزگه وته کانی خوا، که ناوی خویان تیدا بهرز بگریته وه، وه تیگوشان بو ویرانکردنیا، وهک گوتم دوو مانا دهدا: یه کهه: نه وهیه که قه دهغه ی بکه ی به شیوه ی ماددی و نه هیلی مزگه وت دروست بگری، یا خود که دروست کراوه کاولی بکه ی.

دووهم : نه وهتا که نه هیلی مزگه وت نه رکی شهرعیی خو ی تیدا نه نجام بدری: نایه تی خوی تیدا بخوینریته وه، نوپزی فه رزو سوننه تی تیدا بگری، یادی خوا و نیعتیکافی تیدا بگری و، دهرسو دهوری تیدا بخوینری، مسولمانی تیدا پهروه رده بگری و فیری قورن و سوننه ت بگری و، فیری شهریه ت و نادابی شهرعیی بگری، هه موو نه وانه نه رکی مزگه وتن به لکو له سه رده می پیغه مبه ردا صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کوبوونه وه ی سیاسیش له مزگه وتدا کراوه، به لکو سوپاش له مزگه وت کورکراوه ته وه و ته وجیهاتیان وه رگرتوه، که واته: هه ر که سیک ریگا بگریت له مزگه وته کان که نه و نه رکه شهرعییانه یان تیدا نه نجام بدرین، نه وه له راستیدا تیگوشاوه بو کاولکردنی مزگه وته کان، هه رچه نده به پارهش مزگه وت دروست بکات، به لام دوا یی که نه هیشت نیوه رپوکه که ی نه وه بی که خوا دهیه وی، نه وه له راستیدا کلاوی له سه ری مسولمانان ناوه و، خو له میشی کردوته چاوی مسولمانانه وه، که خو ی به پیای چاک دهر بینی و مسولمانان هه لئه تینی! نه گه رنا تو نه گه ر دوستی خوی، لیگه ری با مالی خوا نه و نه رکه ی تیدا نه نجام بدری، که خوا و پیغه مبه ری خوا صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمانیان به مسولمانان کردوه، که ده بی تیدا نه نجام بدری، کوتایی نه م دهرسه به قسه یه کی شه وکانی ده هیتم که له (فَتْحُ الْقَدِيرِ)^(۱) دا کردوویه تی، ده لی: ((وَالْمَرَادُ بِمَنْعِ الْمَسَاجِدِ مِنْ أَنْ يَذْكَرَ فِيهَا اسْمَ اللَّهِ: مَنْعٌ مَنْ يَأْتِي إِلَيْهَا لِلصَّلَاةِ وَالتَّلَاوَةِ وَالذِّكْرِ وَتَعْلُمِ الْقُرْآنِ وَتَعْلِيمِهِ، وَالْمَرَادُ بِالسَّعْيِ فِي خَرَابِهَا: هُوَ السَّعْيُ فِي هَدْمِهَا، وَيَجُوزُ أَنْ يَرَادَ بِالْخَرَابِ تَعْطِيلُهَا عَنِ الطَّاعَاتِ الَّتِي وُضِعَتْ

(۱) فتح القدير، ج: (۱)، ص: (۱۷۸).

لَهَا فَيَكُونُ أَعْمٌ مِنْ قَوْلِهِ: ﴿يُذَكِّرُ فِيهَا أَسْمُهُ﴾، فیشملُ جَمِيعَ مَا يُمْنَعُ مِنَ الْأُمُورِ الَّتِي بُنِيَتْ لَهَا الْمَسَاجِدُ، كَتَعْلَمُ الْعِلْمَ وَتَعْلِيمَهُ وَالْقُعُودُ لِلْإِعْتِكَافِ وَإِنْتِظَارِ الصَّلَاةِ وَغَيْرِ ذَلِكَ))، واته: وه مه‌به‌ست له ریگرتن له یادی خواکردن له مزگه‌وته‌کاندا، بریتیه له ریگریی کردن له وه که‌سه‌ی که دی بؤ نویژکردن و قورئان خویندن و زیکرو فیربوونی قورئان و فیبرکردنی، وه مه‌به‌ست له هه‌ولدان بؤ کاولکردنی ماله‌کانی خوا، بریتیه له هه‌ولدان بؤ ویرانکردنیان، وه ده‌شگونجی مه‌به‌ست له کاولکردنیان په‌کخستنی نه‌و طاعه‌تانه‌بی که بؤیان دروستکراون: که‌واته نه‌وکاته ویرانکردنیان واتایه‌کی فراوانتر ده‌بی له فه‌رمووده‌ی خوا: ﴿... يُذَكِّرُ فِيهَا أَسْمُهُ...﴾ ناوی خوا‌ی تیدا بهیئرئ، که نه‌وکاته هه‌موو نه‌و شتانه ده‌گریته‌وه که مزگه‌وته‌کانیان بؤ دروستکراون، وه‌ک فیربوونی زانیاری فیبرکردنی و مانه‌وه بؤ ئیعتیکاف و چاوه‌روانیکردنی نویژو ... هتد، که‌واته: وه‌ک گوتم ویرانکردنی مزگه‌وته‌کانی خوا، مانای مه‌عنه‌وییشی هه‌یه، نه‌ویش نه‌وه‌یه که نه‌هیئرئ نه‌و طاعه‌تانه‌ی تیدا نه‌نجام بدرین، که بؤیان دروستکراون، خوا‌ی په‌روه‌ردگار یارمه‌تی هه‌موو مسوئلمانان بدا به به‌رپرس و بن ده‌ست و سه‌رده‌سته‌وه، که ریژی ماله‌کانی خوا بگرن و ده‌رگای ماله‌کانی خوا بکه‌نه‌وه، تا‌کو به‌نده‌کانی خوا نه‌و نه‌رکه شه‌رعییانه له ماله‌کانی خوا نه‌نجام بدن، که جیگای ره‌زامه‌ندیی خوا و دلخو‌شکردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و مایه‌ی سه‌رفرازیی دنیا و دوا‌رپوژی خو‌یانه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی بیست و چواره م

پیناسهی ئهم دهرسه

ئهم دهرسه مان ئایه ته کانی ژماره (۱۱۶ تا کو ۱۱۹) واته چوار (۴) ئایهت له سوورهتی (البقرة) دهگریته خوئی، له م چوار ئایه ته دا خوا ﷺ هندی قسه و بیروبو چوونی دیکهی هه لهی جووله که و نه صرانیی یه کان، هه رو ده ها هاوبه ش بو خوا دانهره کان، ده خاته رووو بهر په رچیان ده داته وه، پاشان خوا ﷺ رایده گه یه نیت که پیغه مبهری خوا موحه ممه دی ﷺ به هه ق ناردوه، که موژده در بی بو چاکه کاران، وه ترسینه ربی بو خراپه کاران، وه ئاگاداریشی کردۆته وه که ئهو بهر پرسیار نیه بهرانبهر به که سانیک که خویمان وا ده که ن شایسته ی چوونه دۆزه خ بن، ئهمه کورته ی پیناسهی ئهم دهرسه مانه.

﴿ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُۥٓ ۗ بَلْ لَّهُۥ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلُّ لَّهُۥ قٰنُوۡنٍ ﴿۱۱۶﴾ ۗ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاِذَا قَضٰىۡۤ اَمْرًاۙ فَاِنَّمَا يَقُوۡلُ لَّهُۥ كُنْ فَيَكُوۡنُ ﴿۱۱۷﴾ ۗ وَاَقَالَ الَّذِيۡنَ لَا يَعْلَمُوۡنَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيۡنَاۙ اٰيٰتُهٗۙ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيۡنَ مِنْ قَبْلِهِم مِّثْلَ قَوْلِهِمْ تَشٰبَهَتْ قُلُوۡبُهُمْۙ قَدْ بَيۡنَاۙ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُوۡنَ ﴿۱۱۸﴾ ۗ اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيۡرًا وَّنٰذِيۡرًا ۗ وَلَا تُسۡئَلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيۡمِ ﴿۱۱۹﴾ ۗ

ماناي وشە بە وشەى ئايەتەكان

{(وہ جوولہکەو نہصرانىی و ھاوبەش بۇ خوا دانەرەکان) گوتیان: خوا پۇلەى بۇخۇى داناو، ئەو بە دوورگىراوہ (لەو جۆرہ شتانہ) بەلکو ھەرچى لە ئاسمانەکان و زەوى دايە ھى ويە، ھەموو بۇى ملکہ چن ﴿۱۱۶﴾ پەيداکەرى ئاسمانەکان و زەوى يە، وە ئەگەر کارىكى ويست بەس پىى بفرموى: ببە ! دەبى ﴿۱۱۷﴾ وە ئەوانەى نازانن گوتیان: بۇچى خوا لەگەلمان نادوى، يان نیشانەيەکمان بۇ نايەت؟ ئەوانەى پىشوشيان ھەر قسەى وەك وانيان دەگوت، دلەکانيان پىکدەچن، ئىمە نیشانەکانمان بۇ کەسانىک مەبەستيان بى زانىارى دلئياکەرى ھەبى، ناردوون ﴿۱۱۸﴾ ئىمە تۇمان بە ھەقەوہ رەوانەکردوہ کە موژدەدەر و ترسىنەربى، وە لەبارەى ھاوہلانى ئاگرى کلپە سەندووہوہ پرسىارت لىناکرى - کە بۇچى ئيمانان نەھىناوہ - ﴿۱۱۹﴾ .

شىکردنەوہى ھەندىک لە وشەکان

(سُبْحَانَهُ): لە وەلامى ئەوانەدا کە گوتوويانە: ﴿وَقَالُوا أَخَذَ اللَّهُ وِلْدًا﴾ ، خوا دەفەر موى: ﴿سُبْحَانَهُ﴾ لە (سَبَح) ھوہ ھاتوہ، (السَّبْحُ: المَرُّ السَّرِيعُ فِي المَاءِ، أَوْ فِي الهَوَاءِ) (سبح) برىتيە لە رۇشتنىكى خىرا بەنىو ئاودا، ياخود لە ھەوادا، (سَبَاحَةٌ)، واتە: مەلەوانىي، کە ئىنسان بەنىو ئاودا دەروا، خواى بى وىنە کە باسى خرۇکەو ئەستىرەکان دەکات، دەفەر موى: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ ﴿۳۳﴾ الأنبياء، کەواتە ھەم بە ئاودا کە ئىنسان رىبکات بە خىرايى، ھەم بە ھەوادا بە خىرايى جوولە بکات ئەوہ پى دەگوترى، (سَبَحَ)، ئنجا (التَّسْبِيحُ: تَنْزِيهُ اللَّهِ تَعَالَى،

وَأَصْلُهُ الْمَرُّ السَّرِيعُ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ (تَسْبِيح)، واته: به دوورگرتنی خوا له ههر شتیك كه شایسته‌ی خوا نیه و ریشه‌که‌یشی ده‌ست و بردییه له خواپه‌رستییدا.

(قَانِئُونَ): (القنوت: لُزُومُ الطَّاعَةِ مَعَ الْخُضُوعِ) (قنوت) بریتییه له فه‌رمانبه‌ریی بو خوا له‌گه‌ل ملکه‌چییدا. گه‌ردن که‌چیی بو خوا بکه‌ی و له ده‌روونه‌وه‌ش بو‌ی ملکه‌چ بی‌و، لی‌ی بترسی‌ی و سام و هه‌یبه‌ت به‌رانبه‌ری هه‌بی، که‌واته (قَانِئُونَ): واته ملکه‌چان بو خوا.

(بَدِيعُ): واته په‌یدا‌که‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی، وشه‌ی (بَدِيع) واته: (مُبْدِعُ) په‌یدا‌که‌ر یاخود داهینەر، (إِبْدَاع) بریتییه له‌وه که ئینسان شتیك دابه‌ینی بی‌ئوه‌ی چاوی له خه‌لکی پیش خو‌ی کردبیت، له‌وه وه گوتراوه (رَكِيَّةُ بَدِيع) واته: (بیر)یکی تازه هه‌لقه‌ندراو، واته: نه‌ک بیریکی کون بیت و تازه کرابیت‌ه‌وه (وَإِذَا اسْتَعْمَلَ لِلَّهِ تَعَالَى فَهُوَ إِيجَادُ الشَّيْءِ بغيرِ آلَةٍ وَلَا مَادَّةٍ وَلَا زَمَانَ وَلَا مَكَانَ) یانی: وشه‌ی (بَدِيع) یان (إِبْدَاع) کاتی بو خوا به‌کاردی، یانی: ئه‌وه که خوا ﷻ شتیك په‌یدا‌بکات به‌بی ئامرازو به‌بی مادده‌و به‌بی کات و به‌بی شوین، پیوستی به‌هیچ کام له‌مانه نه‌کات و په‌کسه‌ر ئه‌و شته په‌یدا بکات.

(قَضَى): (القضاء: فَصْلُ الْأَمْرِ قَوْلًا كَانَ ذَلِكَ أَوْ فِعْلًا) (قَضَى) که کرداری رابردووییه له (القضاء) ه‌وه هاتوه، که (مَصْدَر) یان (اسم‌ه)، وشه‌ی (القضاء) یش بریتییه له یه‌ک جیا‌کردنه‌وه‌ی شتیك به‌قسه یان به‌کرده‌وه، واته شتیك په‌یدا‌بکری یان جیبه‌جیبکری.

(أَمْرًا): (الأمر: الشَّانُ، وَجَمْعُهُ أُمُورٌ) واته: ئیش، کار، وه به (أُمُور) کۆده‌کریت‌ه‌وه، یانی: (کاره‌کان).

(فَانَّمَا) له قورئاندا زورجار وشه‌ی (إِنَّمَا) مان دیته پیش، (إِنَّمَا) زانایانی شاره‌زای زمان ده‌لین: (أَدَاةٌ حَصْرٌ وَإِثْبَاتٌ) ئامرازیکه بو کور‌تکرده‌وه‌ی حوکمیک بو

تفسیری قورئانی برزو بپیر ... دهرسی بیست و چوارهم: ئایه‌ته‌کانی (۱۱۶-۱۱۹) ﴿ ۴۳۷ ﴾

شتیک و بو تیدا چه‌سپاندنی به‌کاردیت، بو وینه: نه‌گهر گوتمان، (إنَّمَا
المجاهد أحمد)، واته: تهنیا نه‌حمه‌د موجهیده، جا خوا که ده‌فهرموی:

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴾ ﴿ ۱۵ ﴾ الحجرات، واته:
ئیمانداران تهنیا نه‌و که‌سانه‌ن که ئیمانیا‌ن به‌ خواو به پیغه‌مبه‌ری خوا
هیناوه ﷺ پاشان هیچ دوو دلییان نیه، وه له‌رپی خوادا تیکۆشاوون به‌ مال و
نه‌فسیان و سه‌رومالیان فیدای خوا کردوه، نه‌وانه راست ده‌که‌ن، که‌واته:
(إنَّمَا) کاتیک ده‌چیته سه‌ر شتیک، یانی: نه‌و شته حوکمیکی بو چه‌سپاوه‌و،
له‌ویشدا کورت هه‌لینراوه.

(كُنْ فَيَكُونُ): (كُنْ)، واته: ببه (فَيَكُونُ)، واته: ده‌بیت، (ف) (فاء التّعقيب)ه،

واته: یه‌کسه‌ر به‌دوای نه‌ودا ده‌بی، به‌ کوردی (كُنْ فَيَكُونُ)، واته: ببه یه‌کسه‌ر
ده‌بی، نه‌وه مانا‌که‌یه‌تی، به‌لام دوایی باسی ده‌که‌ین که مه‌به‌ست له‌م ته‌عبیره
چییه؟ که خوا ﷺ له‌ چهند شوینیک به‌کاریهیناوه له‌ قورئاندا.

(الْأَيَاتِ): کوی (آیه)ه، (الآية: هي العلامة الظاهرة) بریتیه له‌ نیشانه‌یه‌کی
ئاشکرا. وه وشه‌ی (آیه) له‌ قورئان به‌ سئ واتایان هاتوه:

۱/ به‌ مانای موعجیزه، وه‌ک خوا ده‌فهرموی: ﴿ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ ءَايَاتٍ

بَيِّنَاتٍ ... ﴾ ﴿ ۱۰۱ ﴾ الإسراء، واته: ئیمه نو موعجیزه‌ی روون و ئاشکرمان به‌
مووسا دابوون، که دووانیا‌ن گۆچانه‌که‌ی و ده‌ستی بوون، وه‌حه‌وتی
دیکه‌ش بوون، که له‌ سووره‌تی (الأعراف)دا باسکراون.

۲/ مانایه‌کی دیکه‌ی (آیه) بریتیه له‌ دیارده‌و دیمه‌نه‌کان، که خوا دروستی

کردوون، خوا وه‌ک ده‌فهرموی: ﴿ وَكَأَيِّن مِّنْ ءَايَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ

يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴾ ﴿ ۱۰۵ ﴾ يوسف، واته: زۆر نیشانه‌هه‌ن له‌

ئاسمانه کان و زه ویدا، به لایاندا تیپه ر دهن، بهس سه رنجیان نادهن، واته: زۆر دیاردهی دروستکراو ههن، که دیمه نی سه رنج راکیشن، به لام ته ماشایان ناکهن.

۳/ مانای سییه می (آیه) که مانا زمانه وانیه که ی بریتیه له نیشانه، بریتیه له رسته کانی قورئان، رسته کانی قورئان ئه وانیش خوا به ئایه تی داناون، وهک ده فرموی: ﴿... وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا...﴾ ﴿ الأنفال، واته: وه ئه گهر ئایه ته کانی ئیمه یان به سه ردا خوینرایه وه، ئیمانیان پیی زیاد ده بی، که مه به ست پیی رسته کانی قورئانه، له به ره وهی ئه وانیش وهک چۆن موعجیزه نیشانه و به لگه یه له سه ر گه وره یی خوا و له سه ر پیغه مبه رایه تی ئه و پیغه مبه ره (علیه الصلاة والسلام) که موعجیزه که ی له ده ستدا بووه، وه وهک چۆن دیارده و دیمه نه خوا کرده کان، به لگهن له سه ر په روه ردگاریتی خوا و نیشانه یی، به هه مان شیوه رسته کانی قورئانیش، به لگه و نیشانه ن له سه ر پیغه مبه رایه تی موحه ممه دو له سه ر په روه ردگاریتی خوا ﴿عَلَّك﴾.

(بُوقُنُون) : واته: زانیارییه کی دلنیا که ریان هه یه، چونکه له (یقین) وه هاتوه ده گوتری: (يَقْنُ الشَّيْءُ يَيْقُنُ يَقِينًا: ثَبَتَ وَتَحَقَّقَ وَوَضَحَ وَيُقَالُ: يَقْنُ الشَّيْءُ وَيَقْنُهُ وَيَقْنُهُ وَاسْتَيْقَنَهُ)، واته: شته که چه سپاو روونبووه و ئاشکرا بوو، ئنجا (راغب الأصفهانی) ده لی: (وَهُوَ: سُكُونُ الْفَهْمِ مَعَ ثَبَاتِ الْحُكْمِ)، واته: (یقین) بریتیه له وه که تیگه یشتنیکت هه بی، ته وا و دلته له سه ری دامه زرابی، وه حوکه که له دلته چه سپایی به رانبه ر به و شته، یانی: که گوتمان: یه قینمان هه یه به وه که رۆزی دوایی دی، واته: تو هاتنی دوارۆژت له لا شتیکی سه لمینراوه و هیچ دوو دلئیت له به رانبه ریدا نه ماوه.

(بَشِيرًا) : (البَشِيرُ هُوَ الْمُبَشِّرُ)، واته: دلخۆشکه ر، یان مژده ده ر، ده گوتری: (وَأَبَشَرْتُ الرَّجُلَ وَبَشَرْتُهُ: أَخْبَرْتُهُ بَسَارًا فَانْبَسَطَتْ بَشْرَةً وَجْهَهُ)، ئه گهر

تفسیری قوربانی برزوب پیر ... دهرسی بیست و چوارهم: ئایه ته کانی (۱۱۶-۱۱۹) ﴿ ۴۳۹ ﴾

خه به ریکی خوشت به که سیکدا که رووی بگه شیته وه رووی خویشی، دهلیی: (بَشْرَتُهُ) بۆچی؟ چونکه هه والیکت پیداو، دهم و چاوی گه شاووته وه.

(وَنَذِيرًا): واته: (مُنْذِرٌ) ترسینه، یان وریاکه ره وه (الْإِنذَارُ: إِخْبَارٌ فِيهِ تَخْوِيفٌ، كَمَا أَنَّ التَّبَشِيرَ إِخْبَارٌ فِيهِ سُرُورٌ)، (إِنذَارٌ) بریتیه له هه والدانیک که ترساندن له گه ئدابی، ههروهک چۆن (تَبَشِيرٌ) بریتیه له هه وال پیدانیک که دل خویشی تیدابی.

(الْجَحِيمِ): (الْجَحْمَةُ: شِدَّةٌ تَأْجُجُ النَّارَ)، (جَحْمَةٌ) بریتیه له ئاگریک که گلپه دهکات، (جحیم)، واته: ئاگری گلپه سه ندوو.

هوی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

۱/ هوی هاتنه خواره وهی ئه و رسته قورئانییهی که دهفه رموی: ﴿ وَقَالُوا اتَّخَذَ

اللَّهُ وَلَدًا ﴾، ((قَالَ الْوَحْدِيُّ: نَزَلَتْ فِي الْيَهُودِ حَيْثُ قَالُوا: عَزِيزُ ابْنُ اللَّهِ، وَفِي نَصَارَى نَجْرَانَ حَيْثُ قَالُوا: الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ، وَفِي مُشْرِكِي الْعَرَبِ حَيْثُ قَالُوا: الْمَلَائِكَةُ بَنَاتُ اللَّهِ)) (أسباب النزول للواحدي)، واته واحیدی دهلی: دهر بارهی جووله که کان هاته خورای، که جووله که کان دهیانگوت عوزیر کوری

خوایه، وهک دهفه رموی: ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عَزِيزُ ابْنُ اللَّهِ ... ﴾ (۳۰) ﴿ التوبة، واته: جووله که کان گوتیان: عوزیر کوری خوایه (پاکیی بۆ خوا)، وه دهر بارهی

نه صرانیی یه کان، که گوتیان: عیسا کوری خوایه، وهک دهفه رموی: ﴿ ... وَقَالَتِ

النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ... ﴾ (۳۰) ﴿ التوبة، واته: نه صرانیی یه کان گوتیان: مه سیح (واته: عیسا) کوری خوایه، وه دهر بارهی هاوبهش بۆ خوا دانهره کانی عه رهب که ئه وانیش دهیانگوت: فریشته کان کچی خوان، (وه شهییتانه که نیش

کورینی)، وهک خوا ﷺ له سووره تی (الأنعام) دا دهفه رموی: ﴿ وَجَعَلُوا لِلَّهِ

شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ^ط وَخَرَقُوا لَهُ^ط بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا

يَصِفُونَ ﴿ ۱۰۰ ﴾ الأنعام، واته: وه هاوبه‌ش بو خوا دانهره‌کان هاوبه‌شی

جندیان بو خوا دانان که ههر خویشی دروستیکردوون، وه کورو کچیان بو خوا هه‌لبه‌ستن به‌بی زانیاری {گوتیان: نی‌رینه‌کانی (جن) کوری خوان، وه فریشته‌ش کچی خوان} پاکیی و به‌رزیی بو خوا له‌وهی که وه‌سفی خوی پئ‌ده‌کن، دوایی ده‌فه‌رموی: ﴿ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ

تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ ... ﴾ ﴿ ۱۰۱ ﴾ الأنعام، واته: په‌یدا‌کهری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه،

مندالی چۆن په‌ی‌داده‌بی، که هاوسه‌ری نه‌بی‌ت؟ جا تو‌ی‌ژه‌ره‌وانی قورئان زۆربه‌یان ده‌ئین: له‌سه‌ر هه‌ر‌کام له جووله‌که‌و نه‌صرانیی و له هاوبه‌ش بو خوا دانهره‌کان، ئەم نایه‌ته هاتۆته خوارئ.

۲/ هوی هاتنه خواره‌وهی ئەو نایه‌ته‌ی دیکه که ده‌فه‌رموی: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ لَا

يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ ... ﴾ { (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: وَقَالَ رَافِعُ بْنُ حُرَيْمَةَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَا مُحَمَّدُ إِنَّ كُنْتَ رَسُولًا مِنَ اللَّهِ كَمَا تَقُولُ،

فَقُلْ لِلَّهِ فَلْيُكَلِّمْنَا حَتَّى نَسْمَعَ كَلَامَهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى ﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا

يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ ... ﴾ (تفسیر القرآن العظیم، ج: (۱)،

ص (۲۳۵) }، واته: عه‌بدو‌ئلا‌ی کوری عه‌بباس ده‌ئین: رافیع کوری حوره‌یمیله

(ئه‌وه په‌کیک بووه له زانی جووله‌که‌کان)، هاته لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

گوتی: ئەه‌ی موحه‌مه‌د! ئەگه‌ر راست ده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوی، به خوا بلئ با

قسه‌مان له‌گه‌ل بکات و بماندوینئ، بو ئەوه‌ی قسه‌ی خوا ببیستین، {وه پیمان

بلئ و پیمان رابگه‌یه‌نی که تو پیغه‌مبه‌ری خوی} ^(۱)، خواش ﷺ ئەم نایه‌ته‌ی

نارده خوارئ.

(۱) ئەوه‌ی نیوان دوو که‌وانه‌که خۆم زیادم کردو پیم وایه سیاقه‌که ده‌یگه‌یه‌نی.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوَا ۞ هەر له زنجیره‌ی باسکردنی هه‌لویسته پڕ غه‌له‌ت و په‌له‌ته‌کانی جووله‌که‌و نه‌صرانیی یه‌کان و هاوبه‌ش بوْ خوا دانهره‌کاندا، ده‌فه‌رموی: ﴿ وَقَالُوا
أَخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴾، وه قسه‌یه‌کی دیکه‌ی زۆر بیجییان کرد گوتیان: خوَا رۆله‌ی
هه‌یه و مندالی بوْخۆی داناوه، وشه‌ی (وَلَد) له زمانی عه‌ره‌بیدا هه‌م کوپ
ده‌گریته‌وه، هه‌م کچ، (ابن)، واته: کوپو (بنت)، واته: کچ، به‌لام (وَلَد)
هه‌ردووکیان ده‌گریته‌وه. ﴿ سُبْحٰنَهُ ﴾، واته: خوَا دووره له‌وه‌و خوَا به
دوو‌رگیراوه له‌وه که رۆله‌و مندالی هه‌بیته ﴿ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلُّ لَّهُ
قَلْبٌ ﴾، به‌لکو هه‌رچی له ناسمانه‌کان و زه‌وی دایه، هی خوایه، هه‌رچی له
ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه به ژیاندارو بی ژیانه‌وه‌و، به‌خاوه‌ن هه‌ست و
بی‌هه‌سته‌وه، هه‌مووی بوْ خوا ملکه‌چن، هیچی له یاسای خوَا دهرناچی و،
هه‌مووی بوْ خوا ملکه‌چه، چ نه‌وه‌ی که به ئیختیاری خۆی ملکه‌چه که
ئیمانداران، له جند و مرۆف، وه نه‌وه‌ی که به ناچاریی ملکه‌چه و ناتوانی له
یاسا و سوننه‌تی خوَا لابدا، وه‌ک مانگو نه‌ستیره‌و خرۆکه‌کان و که‌هکه‌شانه‌کان،
وه روه‌ک و ژیانداران، به نه‌هلی کوفریشه‌وه له مرۆف و جند، نه‌وانیش به
ناچاریی ملکه‌چن بوْ خوا، له و به‌شه‌ی ژیاناندا که ناتوانن له یاساکی خوَا
دهرچن، که ده‌بی: بخه‌ون و بخۆن و بخۆنه‌وه‌و به‌چاو ببینن و به لاق برۆن و
...هتد، نه‌وانیش له‌وه‌دا ناتوانن له سوننه‌ت و یاسای خوَا لابدن، ئنجا خوای
په‌روه‌دگار، به‌لگه دینیته‌وه که نه‌وه قسه‌یه‌کی زۆر بیجییه‌و ده‌فه‌رموی:
﴿ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ﴾ خوَا داهینه‌ری ناسمانه‌کان و زه‌وییه، په‌یدا‌که‌ری
ناسمانه‌کان و زه‌وییه، به‌شیوه‌یه‌ک که ته‌ماشای که‌سی دیکه‌ی نه‌کردوه و لاسای
که‌سی دیکه‌ی نه‌کردۆته‌وه، چونکه (ابداع) نه‌وه‌یه تو شتیک دابه‌ینی لاسایی

کهسی پیئش خۆتت نه کرد بیته وه ﴿ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴾، وه هر کات کاریکی ویست ئه نجامی بدا، بهس پیی ده فهرموی ببه، یه کسه ر ده بیئت، لی ره دا زۆر بهی هه ره زۆری تو یژه ره وانی قورئان ده لئین: لی ره مه به ست ئه وه نیه که خوا ﷺ که بیه وی شتی ک په یدابکات به عه ره بی پیی بفه رموی: (کن)، یان به کوردی بفه رموی: ببه، یان به فارسی پیی بفه رموی: پیدا شوید! یان به ئینگلیزی... هتد، مه به ست ئه وه نیه، به لکو مه به ست ئه وه یه: خوا ﷺ کاتی ک بیه وی شتی ک په یدابکات، وه ک ئی وه نیه پیویستی به هۆیه کان بیئت، وه پیویستی به ئامرازه کان بیئت، به لکو بهس ویسته که ی به سه بو ئه وه ی که په یدا ببی، بهس خوا بیه وی، یه کسه ر په یدا ده بیئت، جا لی ره دا بو ئه وه ی له عه قلی ئی مه نزیک ی بخاته وه، نزیکترین شت بو ئه وه که ئی مه تی بگه یین چۆن ئی راده و ویستی خوا هه ر که رووی کرده شتی ک یه کسه ر په یدا ده بیئت، ئه وه یه که ئی مه له عورفی خۆماندا به شتی ک بلئین: ببه، یه کسه ر په یدا بیئت، ئاوا خوی په روه ردگار ئی راده که ی هی نده به خیرایی شته کان په یدا ده کات، وه ک ئه وه وایه دیاره ئی مه هه ر به و شیوازه حالی ده بین له جیبه جی بوون (نفوذی ویست و خواستی خوا، بو په یدا کردنی شته کان. که واته: خوا یه ک هی نده خاوه نی دهسته لات بی، پیویستی به رۆ له نیه، چونکه خه لک بو یه پیویستی یان به مندال و به رۆ له یه، تا کو بوونی خویانیان تی دا ببینه وه، یان بو ئه وه ی میراتیان لی بگرن، یان بو ئه وه ی رپی و شوینیان ون نه کهن، به لام خوا ﷺ خاوه نی هه موو شتی که وه هیج شتی ک له وینه ی ئه ودانیه، که واته: پیویستی به رۆ له وه به مندال نیه، وه شایسته ی ئه وه نیه که رۆ له وه مندالی هه بیئت و ناشگونجی.

پاشان دیته سه ر باسی مه سه له یه کی دیکه و ده فهرموی: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ ﴾، زۆر بهی تو یژه ره وانی قورئان ده لئین: لی ره دا مه به ست له: {ئه وانه ی که نازانن}، ئه و کافرانه ن که هیج شتی دهر باره ی خوا ﷺ، وه دهر باره ی ئه و شتانه ی که له رپی وه حییه وه دین، نازانن، جا

دەفەرموئى: ئەوانەى كە نازانن گوتيان: ﴿لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ﴾، دەبووايە خوا خۆى بماندوئىنئى، يان نىشانەو موعجىزەيەكمان بۆ بىت، بۆ ئىسپاتى ئەوہ كە موحمەد پىغەمبەرى خوايە ﷺ، خواش لە وەلامياندا دەفەرموئى: ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾، ھەر ئاوا ئەوانەى پىش وانىش ھەمان قسەى وانيان كەرد، (واتە: گەلانى كافرئ پىش ئەوانىش ھەمىشە بيانووئان بۆ پىغەمبەرانىان ئەوہ بوو يان دەيانگوت: خوا قسەمان لەگەل بكات، يان دەيانگوت: با خوا نامەيەك بنىرى كە فلان كەس پىغەمبەرى منە، يان ئەو موعجىزەو بەلگەيەى ئەو پىغەمبەرە بۆى دەھىنان پىي رازى نەدەبوون و، دەيانگوت: دەبئ شتىكى دىكەمان بۆ بىنى، وە دوايى كە موعجىزەشى بۆ دەھىنان، ھەر ئىمانىان پى نەدەھىنا، وەك گەلى فىرەون كە ئىمانىان بە مووسا نەھىنا، لەگەل ئەوھشدا كە خوا نۆ موعجىزەى پىدبوون، وە جوولەكەكان ئىمانىان بە عىسا نەھىنا، كە ئەو ھەموو موعجىزانەى ھەبوون، وە گەلى (ئەمۇد) ئىمانىان بە (صالح) نەھىنا، كە حوشترى بۆ لە تاشە بەردىكى گەرە دەرھىنان، ھەر وھەا ئەو پىغەمبەرانە (عليهم الصلاة والسلام) كە خوا گەلەكانى لەبەين بردوون، ھەموويان خاوەن موعجىزە بوون، كەواتە: ھىچ گەل و مىللەتىك پەكى لەسەر موعجىزە نەكەوتو، بەلام ھەر نەيانوئىستوئ ئىمان بىنن، بۆيە دەفەرموئى: ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾، ئەوانەى پىش وانىش ھەر قسەى وەك وانىان دەكەرد ﴿تَشَبَّهتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ﴾، دلىان وىك دەچئ، بەدلىايى ئىمە ئايەتەكانى خۆمانمان جوان پۇشن كەردۆتەو، موعجىزەو بەلگەكانى خۆمان جوان پۇشن كەردۆتەو بۆ كەسانىك كە مەبەستىان بئ و بىانەوئى دلىابن.

لە كۆتايىدا دەفەرموئى: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، ئىمە تۆمان ناردوہ بە ھەق، موژدەدەرى و ترسىنەرى، دلخۆشكەرى و ورياكەرەوھشى، واتە: تۆ ئەى موحمەد! ﷺ بە ھەقەوہ رەوانەكراوى، ئەگەر ئەوانە لە ھەق

تفسیری قوربانی برزوبیر... دهرسی بیست و چواره م: ئایه ته کانی (۱۱۶-۱۱۹) ﴿ ۴۴۴ ﴾

دهگهرین، وه موژده دهریشی بو ئهوانه‌ی که ئیمانت پی دههین و موژده‌ی ئهوه‌یان پی‌دهده‌ی که له دنیاو دواروژدا سهرفرازن و خو‌شبه‌ختن، وه ترسینه‌ریشی بو ئهوانه‌ی که بپوات پی ناهین، که له دنیاو دواروژدا زهره‌ر ده‌کن ﴿ وَلَا تَسْأَلْ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴾، وه دهرباره‌ی هاوه‌لانی ئاگری گلپه‌سه‌ندوو (دۆزه‌خ) تو به‌رپرسیار نی و پرسیارت لئناکری، واته: ئه‌گهر ئهوانه ئیمان ناهین، تو ته‌نیا ئه‌وه‌ت له‌سه‌ره ئاگاداریان بکه‌یه‌وه‌و موژده‌یان پیده‌ی به به‌هه‌شت ئه‌گهر ئیمان بینو، بیانترسینی له دۆزه‌خ ئه‌گهر ئیمانیا نه‌هینا، جا ئه‌گهر ههر ئیمانیا نه‌هینا، ئه‌وه تو به‌رپرسیارنی و، تو ههر هینه‌ه به‌رپرسیاری که پیمان راگه‌یه‌نی، وه‌ک خوا ﷺ له شوینیکی دیکه‌دا فه‌رموویه‌تی: ﴿ ... فَأَتِمَّا عَلَيْكَ الْبَلَّغُ ... ﴾ (۲۰) آل عمران، ته‌نیا راگه‌یاندن له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خواجه ﷺ، که پیی راگه‌یاندن ئه‌وجار به‌رپرسیاریتی ده‌که‌ویته سه‌رشانی ئهوانه‌ی که پیمان راگه‌یه‌نراوه.

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گ‌رنگ

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م: که خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴾، بو زانیاریتان رۆله‌و مندال پالده‌نه لای خوا، خالی هاوبه‌شی نیوان ئه‌هلی کوفره چ جووله‌که‌کان چ نه‌صرانیی یه‌کان، چ بتپه‌رسته‌کان، مه‌گه‌رچون ئه‌گه‌رنا هه‌موویان رۆله‌و مندال پالده‌ده‌نه لای خوا ﷺ، بویه له فه‌رمایه‌شتیکدا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: { قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: كَذَّبَنِي ابْنُ آدَمَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ، وَشَتَمَنِي وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ، فَأَمَّا تَكْذِيبُهُ إِيَّايَ فَرَعَمَ أَنِّي لَا أَقْدِرُ أَنْ أُعِيدَهُ كَمَا كَانَ، وَأَمَّا شَتْمُهُ إِيَّايَ فَقَوْلُهُ: لِي وَلَدٌ فَسُبْحَانِي أَنْ اتَّخَذَ صَاحِبَةً أَوْ وَلَدًا } (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۴۸۲)، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، واته: خوی به‌رز فه‌رمووی: ئاده‌میزاد منی به‌درو زانی، درۆکردنی پالده‌یه لای من، ئه‌وه‌شی بو نه‌بوو، وه جنیوی پیدام و ئه‌وه‌شی بو نه‌بوو، (نه‌ده‌بوو و ابکات)، ئه‌وه که منی به‌درو زانیوه ئه‌وه‌یه که گومانی وابوو که من ناتوانم زیندوو

بکه‌مه‌وه (له‌ حالیکدا که من هه‌والم پیداوه زیندوووی ده‌که‌مه‌وه، مانای وایه منی به درۆ زانیوه)، وه جنیودانه‌کەشی به‌من ئه‌وه‌یه که گوتووویه‌تی: من رۆله‌ و مندالم هه‌یه‌ پاکیی بۆ من که هاوسهرم هه‌بیّت، یاخود رۆله‌م هه‌بی.

مه‌سه‌له‌ی دووهم: خوای تاك و پاك ئاوا به‌رپه‌رچی ئه‌وانه‌ ده‌داته‌وه که رۆله‌ی پالده‌ده‌نه‌ لا، ده‌فه‌رموی: ﴿سَبَّحْتَہُ بَلَّ لَہٗ مَا فِی السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ کُلُّ لَہٗ قَانُونٌ﴾، پاکیی بۆ وی، به‌ئکو هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وییه، هی ویه‌و هه‌مووشیان بۆی ملکه‌چن، واته‌: خوا پێویستی به‌ منداڵ ناکات، چونکه هه‌موو بوون موئکی خوایه‌و هه‌موو دروستکراوه‌کان دروستکراوی خۆینی، واته‌: خوا ﷻ پێویستی به‌ غه‌یری خۆی نیه‌ هه‌تا‌کو رۆله‌و مندالیان له‌ نیودا بۆخۆی په‌یدا‌بکات.

مه‌سه‌له‌ی سێیه‌م: ئه‌وه‌ که خوای بی وینه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ﴾، له‌ دهرسی فیزیادا قوتابیان ئه‌وه‌ ده‌خوینن، که ماده‌ ئه‌وه‌یه نه‌ دروست ده‌بیّت و نه‌ له‌به‌ین ده‌چن. جا یه‌کی بۆی هه‌یه‌ بلن: باشه‌ خوا ئه‌و بوونه‌وه‌ری له‌ چی دروست کردوه؟ له‌ وه‌لامدا ده‌لین: له‌پراستییدا ئه‌و یاسا فیزیایی یه‌ له‌نیو بازنه‌ی به‌شه‌ردا پراسته‌، به‌شه‌ر ناتوانن نه‌ ماده‌ له‌به‌ینه‌ری و نه‌ دروستیشی بکات، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌شه‌ر خوا قیاس بکاته‌ سه‌ر خۆی، زۆر ناماقوولیی و سه‌هوی کردوه، چونکه به‌شه‌ر دروستکراوه‌و ناتوانن شت په‌یدا‌بکات، وه‌ ناتوانن شت له‌به‌ین به‌ری، به‌لام به‌دییه‌نه‌ر (خالق) ﷻ که غه‌یری خۆی هه‌مووی دروستکراو (مخلوق) یه‌تی و په‌یدای کردوه‌و، هه‌رکاتی‌کیش بیه‌وی ده‌توانن له‌به‌ینی ببات، ئنجا له‌پراستییدا جیاوازی سه‌ره‌کی نیوان خوا ﷻ و دروستکراوه‌کانی هه‌ر ئه‌وه‌یه که به‌دییه‌نه‌ر (خالق) ده‌توانن شت په‌یدا‌بکاو له‌به‌ینیشی به‌ری، به‌لام به‌دییه‌نه‌راو (مخلوق) ناتوانن نه‌ هیج په‌یدا بکاو نه‌هیج له‌به‌ینه‌ری، به‌س ده‌توانن گۆرانی به‌سه‌ردا بیئن.

مه‌سه‌له‌ی چوارهم: که ده‌فه‌رموئ: ﴿ كُنْ فَيَكُونُ ﴾، ئایا مه‌به‌ست پیئی قسه‌یه، یان ئه‌وه رهمزو هی‌مایه؟ زۆربه‌ی توئیژره‌وانی قورئان ده‌ئین: ئه‌وه نیه که خوا ﷺ به شتیك بفه‌رموئ: ببه، ئه‌ویش په‌یدابیی، به‌لگو مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که ئیراده‌و مه‌شیئه‌تی خوا ههر کاتئ رووی کرده شتیك، بو ئه‌وه‌ی په‌یدای بکات، په‌کسه‌ر په‌یداده‌بیئ بی دواکه‌وتن، پیشت‌ریش ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌مان روونکرده‌وه.

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م: که خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ﴾، ئه‌وه خوئی دوو سئ به‌لگه‌ی تی‌دایه له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ:

(۱) ﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ ﴾، تۆ وهره له قورئان و له سوننه‌ت بکوئله‌وه، سه‌د (۱۰۰) سال لییان بکوئله‌وه، ههر زیاتر ده‌گه‌یه په‌قین، که هه‌مووی هه‌قه، له‌رووی عه‌قیده‌وه، له‌رووی عیباده‌ته‌وه، له‌رووی موعامه‌لاته‌وه، له‌هه‌موو روویکه‌وه.
(۲) ئنجا هه‌موو ئه‌وانه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ موژده‌ی پیداون و، به‌قسه‌یان کردوه، خو‌شبه‌خت بوون له‌دنیا و له‌دواروژدا.

(۳) وه ئه‌وانه‌ی که ترساندوونی و به‌قسه‌یان نه‌کردوه، ته‌ماشای ده‌که‌ی به‌دبه‌خت بوون، ته‌ماشای بکه ئه‌بووبه‌گری صیددیق و عومه‌ری کوری خه‌تتاب خوا لییان رازی بی له‌کوئ له‌دنیا و له‌دواروژدا، وه ئه‌بووجه‌هل و نه‌ضری کوری حارث له‌کوئ؟!، که‌واته: موژده‌دانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌وانه‌ی که ئه‌و موژده‌یه‌یان قه‌بوول کرده‌و فه‌رمانبه‌ری خوا پیغه‌مبه‌ری خویان ﷺ کرده‌و، ئه‌وه دیاره له‌عالمی واقیعدا به‌رجه‌سته بووه له‌که‌سانیکدا که به‌قسه‌ی پیغه‌مبه‌ریان کرده‌و ﷺ، وه هه‌روه‌ها ترساندنه‌که‌شی له‌که‌سانیکدا به‌رجه‌سته بووه، که له‌فه‌رمانی خوا لایانداوه، ئه‌وه‌تا تووشی به‌دبه‌ختی و رووره‌شی و روژه‌شی بوون.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی بیست و پنجم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له نایه‌تی (۱۲۰ تا کو ۱۲۳) واته چوار (۴) نایه‌ت ده‌گریته خوئی، لهم چوار نایه‌ته‌دا خوا ﷺ باسی هه‌لویستی جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کانمان بو ده‌کات، چ خراپه‌کانیان، چ چاکه‌کانیان، وه دواییش دیته سه‌ر دوایین فه‌رمایشتی خوئی که ناراسته‌ی جووله‌که‌کانی ده‌کات، هه‌مان قسه‌ی که له سه‌ره‌تای نهم زنجیره دهرسه‌دا که له نایه‌تی چل (۴۰) هوه ده‌ستی پیده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْۤ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوْا بِعَهْدِيْۤ اُوْفٍ بِعَهْدِكُمْ وَاِيْتِيْ فَاَرْهَبُوْنَ ﴾، واته: هه‌ره‌ه‌مان رسته که کردوو‌یه‌ته ده‌س‌تپیک، کردوو‌شیه‌تی به کو‌تایی دواندنه‌کانی له‌گه‌ل خاوه‌ن کتیه‌کاندا به‌گشتی و جووله‌که‌کان به‌تایبه‌تی.

﴿ وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصٰرَىٰ حَتّٰى تَبٰیعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ اِنَّ هٰدٰى اللّٰهُ هُوَ الْهُدٰى ۝۱۲۰ ﴾
﴿ وَلَیِّنِ اَتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِیْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وٰلِیٍّ وَلَا نَصِیْرٍ ۝۱۲۱ ﴾
﴿ الَّذِیْنَ اٰتٰیْنٰهُمُ الْکِتٰبَ یَتْلُوْنَهٗ حَقّٖ تِلَاوَتِهٖۤ اُوْلٰٓئِکَ یُؤْمِنُوْنَ بِهٖۤ ۙ وَمَنْ یَّکْفُرْ بِهٖۤ ۙ فَاُوْلٰٓئِکَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝۱۲۲ ﴾
﴿ وَاتَّقُوا یَوْمًا لَا تَجْزِی نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شِیْئًا وَلَا یُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةٌ وَلَا هُمْ یُنصَرُوْنَ ۝۱۲۳ ﴾

مانای وشه به وشه ی نایه ته کان

((وه ههرگیز جووله که و دیانه کان لیت رازی نابن، ههتا شوین ریبازه که بیان نه که وی، بلی: بیگومان ته نیا رینمایی خوا رینمایی یه، وه نه گهر پاش هاتنی نه و زانیارییهی بۆت هاتوه بکهویه دوا ی ناره زووه کانیان، نه وه له لایان خوا وه هیچ دۆست و پشتیوانت نابن ﴿۱۲۰﴾ نه وانه ی کتیبمان پیداون و وه ک شایسته یه تی ده یخوینینه وه، نائه وانه بر وایان پییه تی، به لام ههر که سیک بر وای پینه کات، نه وه زیانباران ههر خو یانن ﴿۱۲۱﴾ نه ی وه چه ی ئیسرا ئیل! چاکه و نیعمه تی من که له گه لم کردوون له به رچاوتان بی ههروه ها نه وه که به سه ر جیهانیاندا په سندنم کردوون (واته: پیشینه کانتان) ﴿۱۲۲﴾ وه پاریز له رۆژیک بکه ن که کهس دادی کهس نادات، وه هیچ کهس قه ره بووی (فدیة) ی لی وه رناگیری وه تکا کردن سوودی پی ناگه یه نی و سه ریش ناخری ﴿۱۲۳﴾)).

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(وَلَنْ): (لَنْ: کَلِمَةٌ تَأْكِيدٌ وَتَأْيِيدٌ) نه م وشه یه به کارده ییری بۆ جه خت کردنه وه له سه ر شتیک، وه بۆ نه وه که نه و شته ههرگیز نابن، جا که لی ره دا ده فه رموی: ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ﴾، واته: ههرگیز جووله که وه نه صرانی یه کان پی ت رازی نابن.

(تَرْضَىٰ): (رَضِيَهُ: قَبْلَهُ وَاخْتَارَهُ) شتتیک قه بوول کردو هه ئی بژارد (وَرَضِيَهُ رَأَهُ أَهْلًا لَهُ)، واته: نه و شته ی به شایسته بی نی (وَرَضِيَ مِنْهُ اِكْتَفَى بِهِ)، واته: ئیکتیفای به وه نده کردو وازی لی هی نا.

(مِلَّتَهُمْ): (الْمِلَّةُ كَالدِّينِ، وَهُوَ اسْمٌ لِمَا شَرَعَ اللَّهُ تَعَالَى لِعِبَادِهِ عَلَى لِسَانِ الْأَنْبِيَاءِ لِيَتَوَصَّلُوا بِهِ إِلَى جِوَارِ اللَّهِ، وَالْفَرْقُ بَيْنَهَا وَبَيْنَ الدِّينِ أَنَّ الْمِلَّةَ

لا تُضَافُ إِلَّا إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، واته: وشه‌ی (المَلَّةُ) هر به‌مانای (دین) دیت، وه ناوه بوئه‌وه که خوای بی‌هاوتا له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌رانی (علیهم الصلاة والسلام) وه‌ک به‌رنامه‌یه‌ک بو به‌نده‌کانی داناوه، تا‌کو پی‌ی بگه‌ن به‌ره‌زامه‌ندی خواو پی‌ی‌بگه‌نه دراوس‌یی‌ه‌تی خوا، به‌لام نایا وشه‌ی (المَلَّةُ) له‌گه‌ل (دین) دا جیاوازی چییه؟ هه‌لبه‌ته له زمانی عه‌ره‌بیدا، نه‌گه‌رنا وشه‌ی میلیه‌ت له زمانی کور‌دیدا به‌مانای گه‌له، ده‌گوتری: میلیه‌تی کورد، به‌لام نه‌وه به‌کاره‌ینانیکی عور‌فییه، نه‌گه‌رنا له به‌کاره‌ینانی قورئاندا وشه‌ی (المَلَّةُ) یانی دین، به‌لام جیاوازیان چییه؟ جیاوازیان نه‌وه‌یه که دین پال دهریته لای خوا (دین الله)، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿۲﴾ النصر، ناگوتری دینی موحه‌مه‌د ﷺ، به‌لکو ده‌گوتری، میلیه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ، میلیه‌تی ئیبراهیم الیه‌ی، واته: نه‌وه دینه‌وه نه‌وه ری‌بازدی له‌سه‌ری بوونه... که‌واته: دینی ئیسلام نه‌گه‌ر پال‌بدریته لای خوا، ده‌گوتری: دین، به‌لام نه‌گه‌ر پال‌بدریته لای موحه‌مه‌د ﷺ ده‌گوتری: میلیه‌ت، واته: نه‌وه ری‌بازو نه‌وه شیوه دین‌دارییه‌ی که نه‌وه گرتوویه‌ته‌به‌رو په‌یره‌ویی لی‌کردوه.

(هُدَى): (الهُدَايَةُ دَلَالَةٌ بِلُطْفٍ، وَهِيَ عَلَى ثَلَاثَةِ دَرَجَاتٍ: عَامٌ لِلْعَالَمِينَ، خَاصٌ لِلْإِنْسَانِ وَالْجِنِّ، وَخَاصٌّ بِالْمُتَّقِينَ) (هدایه) بریتیه له رینمای کردنیکی به په‌نهانی و به له‌باریی، وه هیدایه‌ت به‌گشتی سی پله‌ی هه‌یه، واته له قورئاندا به سی واتا به‌کاره‌اتوه:

یه‌که‌م: واتای یه‌که‌می هیدایه‌ت رینمای خوایه ﷺ بو هه‌موو دروست‌کراوه‌کان، واته: نه‌وه سسیسته‌م و یاسایه‌ی که خوا دایناوه بو بوونه‌وه‌ر، وه‌ک کاتیک فی‌رعه‌ون پرسیار له مووسا الیه‌ی ده‌کات و ده‌لی: ﴿ فَمَنْ رَبُّكُمْ يَمْوسَى ﴿۴۹﴾ طه، واته: په‌روه‌ردگاری ئیوه کییه نه‌ی مووسا؟ مووسا ده‌فه‌رموی: ﴿ رَبَّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ، ثُمَّ هَدَى ﴿۵۰﴾ طه، واته: په‌روه‌ردگارمان نه‌وه

کەسەییە بوونی بە ھەموو شتێک بەخشیووە، {ھیچ شتێک نەبوو، تاکو خوا بوونی پێ بەخشیووە}، پاشان رێنماییشی کردووە، رێنمایی کردووە چۆن بەرپۆهەبچیت، بۆ نموونە: خۆر نەبوو، خوا پەیدای کردووە و سیستەمیکیشی بۆ داناوە پێ بەرپۆهەبچێ، مانگ ھەرواوە لە گەردیلەووە تاکو کەھکەشان، لە خانەووە ھەتا ئینسان، ھەمووی خوا بوونی پێ بەخشیووە، وە سیستەمیکیشی بۆ داناوە پێ بەرپۆهەبچێ، ئەووە مانای یەکەمی ھیدایەت: رێنمایی خوا بەگشتی بۆ دروستکراوھکان.

دووھم: واتای دووھمی ھیدایەت تاییبەتترە لە یەکەم کە بریتییە لە رێنمایی تاییبەتی خوا بۆ ئینسان و بۆ جن، کە بە پیغەمبەرانداناردووویەتی، وەک خوا دەربارە قورئان فەرمووویەتی: ﴿ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ

هُدًى لِّلنَّاسِ... ﴿ ۱۸۵ ﴾ البقرة، واتە: مانگی رەمەزان کە قورئانی تێدا نێرراوھتە خوا رێنماییە بۆ خەلک ... واتە: رێیان پێشان دەدات.

سێیەم: واتای سێیەمی ھیدایەت بریتییە لە تەووفیق و یارمەتیدانی خوا بۆ ئەوانە کە بە دەم بانگی خواوە دین و شەریعەتی خوا قەبوول دەکەن، وەک خوا دەفەرموێ: ﴿ وَالَّذِينَ آهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿ ۱۷ ﴾ محمد، واتە:

و ئەوانە کە رێی راستیان گرتووە خوا ھیدایەتیان بۆ زیاد دەکات و تەقوایان پێ دەدات، یان دەفەرموێ: ﴿ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ

اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿ ۶۹ ﴾ العنكبوت، واتە: ئەوانە کە لەرێی ئێمەدا تێدەکوژن، رێیەکانی خۆمانیان پێشان دەدەین و سەرراستیان دەکەین (چۆن بەندایەتی بۆ ئێمە بکەن)، بێگومان خوا لەگەڵ چاکەکاران دایە. وە خوا

دەفەرموێ: ﴿ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿ ۲ ﴾ البقرة، واتە: ئەو کتێبە گومانی تێدانییە، رێنمایی یە بۆ پارێزکاران (ئەوانە کە خۆ دەپارێزن، بەھوی شوینکەوتنی قورئان و زیاتر تێگەشتن لە قورئانەووە بەرچاویان زیاتر رۆشن بێتەووە).

﴿يَتْلُونَهُ﴾: (تلاه: تَبِعَهُ متابعه لیس بَيْنَهَا مَالَيْسَ مِنْهَا: **﴿وَالْقَمَرِ إِذَا نَلَّهَا﴾** **﴿۲﴾**)
 الشمس، والتلاوة تَخْتَصُّ بِاتِّبَاعِ كِتَابِ اللَّهِ الْمَنْزُوتِ، تَارَةً بِالْقِرَاءَةِ، وَتَارَةً بِالِارْتِسَامِ لِمَا فِيهَا مِنْ أَمْرٍ وَنَهْيٍ، وَتَرْغِيبٍ وَتَرْهِيْبٍ، وَهُوَ أَحْصَى مِنَ الْقِرَاءَةِ فَكُلُّ تِلَاوَةٍ قِرَاءَةٍ وَلَيْسَ كُلُّ قِرَاءَةٍ تِلَاوَةً، واته: وشهی (تلا) له زمانی عه‌ره‌بیدا وه له قورئاندا، به دوو واتا هاتوه: به‌مانای شوینی که‌وتن، وهك خوا ده‌فه‌رموی: **﴿وَالْقَمَرِ إِذَا نَلَّهَا﴾** **﴿۲﴾** الشمس، واته: وه سویند به مانگ که به‌دوای خو‌ردا دی، دوای نه‌وهی خو‌ر ئاوا ده‌بی مانگ دی، وه (تلا) به‌مانای خویندنه‌وهو قیپرائه‌تیش دیت، له‌به‌رئه‌وهی خویندنه‌وهی وشه‌کان به‌دوای یه‌کدا دیتو، نه‌ویش به‌دوای یه‌کدا هاتنی تی‌دایه که‌واته: **﴿يَتْلُونَهُ حَقًّا تِلَاوَتِهِ﴾**، یانی: وهك پی‌ویست ده‌یخویننه‌وه، یان وهك پی‌ویست شوینی ده‌که‌ون.
﴿عَدَلٌ﴾: لی‌رهدا به‌مانای قه‌ره‌بوو دی، وهك خوا له قورئاندا فه‌رموویه‌تی: **﴿أَوْ عَدَلٌ ذَلِكَ صِيَامًا...﴾** **﴿۱۵﴾** المائدة، واته: به‌رانبه‌ری نه‌وه با به‌قه‌ده‌ر نه‌وه به‌رؤ‌ژووبی، که‌فاره‌تی که‌سیک که ئیحرام ده‌شکینن، نه‌گه‌ر نازده‌لیکی ده‌ست نه‌که‌وت، یاخود بارته‌قای وی خواردنی نه‌بوو، با له‌جیاتی نه‌وه هی‌نده‌ی خواردنه‌که به‌رؤ‌ژوو بی‌ت.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوا ﷺ به پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {وه له دوای پیغه‌مبه‌ریش به هه‌موو مسوئلمانیک ده‌فه‌رموی، چونکه وهك توپژره‌هوانی قورئان و زانایانی (أصول الفقه) ده‌لین: هه‌موو نه‌وه نایه‌تانه‌ی که پیغه‌مبه‌رانی خوایان (عليهم الصلاة والسلام) پی‌دویندراون ئوممه‌ته‌که‌شیانیانی پی‌دویندراون، مه‌گه‌ر به‌به‌لگه‌یه‌ك تایبه‌ت کرابن به پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ نه‌گه‌رنا هه‌موو نه‌وه نایه‌تانه‌ی که دواندنیان تی‌دایه له خواوه بو پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ئوممه‌ته‌که‌شی ده‌دوینن، به‌بی جیاوازیی {

﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾، جووله‌که‌و نه‌صرانیی یه‌کان لیت رازی نابن، تا به‌دوای دین و ری‌بازده‌که‌یان نه‌که‌وی، واته: به‌هیچ شتی لیت رازی نابن، هه‌رچه‌نده توّ مودارایان له‌گه‌لدا بکه‌ی و چاکه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ی، ته‌نیا وه‌ختی لیت رازی ده‌بن و وه‌ختی توّ به‌په‌سند ده‌زانن، که به‌دوای ری‌بازو دینی نه‌وان بکه‌وی ﴿قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ﴾، به‌لام توّ پی‌یان بلی: به‌س ری‌نمای خوا ری‌نمای یه، نجا نایا ری‌نمای خوا له چیدا به‌رجه‌سته ده‌بی‌ت؟ بی‌گومان له دوای هاتنی پی‌غه‌مبه‌ری کو‌تایی ﷺ، له‌و قورئانه‌دا که بو‌ی نار‌دوه‌و له‌و ری‌بازو شی‌وازه‌دا که پی‌غه‌مبه‌ری کو‌تایی ﷺ قورئانی پیّ جی‌به‌جی‌کردوه، که پی‌ی ده‌گوتری سوننه‌ت، به‌رجه‌سته‌یه، ﴿وَلَيْنِ اتَّبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾، وه نه‌گه‌ر توّ به‌دوای نار‌ه‌زوویان بکه‌وی، دوای نه‌وه‌ی زانیاریت بوّ هاتوه (که‌واته: قورئان زانیاری خوا‌یه) ﴿مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، نه‌وه جگه له خوا هیچ سه‌ره‌په‌رشتی‌ارو هیچ دو‌ستی‌کت نیه، وه هیچ یاری‌ده‌ده‌ری‌کتان نابیت.

ده‌لین له (ئیمام نه‌حمه‌د) یان پرسیه: به‌لگه‌ت جی‌یه له‌سه‌ر نه‌وه که که‌سی‌ک بلی: قورئان دروستکراوه، کافر ده‌بی‌ت؟ گو‌توو‌یه‌تی: نه‌م نایه‌ته که ده‌فه‌رموی: ﴿بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾، (دوای نه‌و زانیاری‌یه‌ی که بو‌ت هاتوه) ده‌لی: که‌واته قورئان زانیاری خوا‌یه‌و، (عیلم) یش سی‌فه‌تی خوا‌یه‌و سی‌فه‌تی خواش نابی دروستکراوبی، هه‌روه‌ها خوا که ده‌فه‌رموی: ﴿... فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أَنْزَلَ يَعْلَمُ اللَّهُ...﴾ ﴿١٤﴾

هود، بزنانن که قورئان به‌زانیاری خوا نی‌رراوه‌ته خوار.. نجا ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ﴾، دوای نه‌وه‌ی باسی جووله‌که‌و نه‌صرانیی یه خراپه‌کان ده‌کات، دی‌ته سه‌ر باسی نه‌وانه‌یان که هیدایه‌تیا‌ن ده‌دری‌ت و هیدایه‌ت و هه‌ده‌گرن، ده‌فه‌رموی: نه‌وانه‌ی که کتی‌بمان پی‌داون وه‌ک شایسته‌یه ده‌یخو‌یننه‌وه، یان وه‌ک نه‌وه‌ی شایسته‌یه شو‌ینی ده‌که‌ون ﴿أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾، نا نه‌وانه

بەرپراستی ئیمانیاں بەکتیپی خوا ههیه، یاخود ئەوانه‌ی بەپراستی ئیمان بە کتییی خوا دینن، هه‌موو ئەوانه‌ن که له‌گه‌ڵ تهورات و ئینجیلی پێشوو‌دا راست ده‌که‌ن و، ئەگه‌ر له‌گه‌ڵ تهورات و ئینجیلدا راست بکه‌ن و چاک شوینیاں بکه‌ن، ئیمان بە پیغه‌مبه‌ری کۆتایی ﷺ دینن، بۆچی؟ چونکه نیشانه‌کانی پیغه‌مبه‌ری کۆتایی ﷺ وه‌ موژده‌دان به‌هاتنی پیغه‌مبه‌ری کۆتایی ﷺ، له‌ تهورات و ئینجیلدا هه‌یه **﴿ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴾**، وه‌ هه‌ر که‌سیک بی‌پروا بێ به‌ پیغه‌مبه‌ری کۆتایی ﷺ یاخود به‌ کتییی خوا، ئا ئەوانه‌ زیان بارانن.

ئنجا له‌ کۆتایی ئەو نایه‌تانه‌دا که هه‌موویان باسی جووله‌که‌کان به‌تایبه‌ت و خاوه‌ن کتیبه‌کان به‌گشتی ده‌که‌ن، ده‌فه‌رموی: **﴿ يٰٓبَنِي إِسْرٰٓءِيلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اٰنَعَمْتُ عَلَيْكُمْ ﴾**، ئەه‌ی وه‌چه‌ی ئیسرائیل! (ئەه‌ی نه‌وه‌ی یه‌عقوب) چاکه‌ی من به‌سه‌ر خۆتانه‌وه‌ ببه‌ینن، یادی بکه‌نه‌وه‌و له‌بیرتان نه‌چی **﴿ وَاِنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلٰى الْعٰلَمِيْنَ ﴾**، وه‌ که‌ من به‌سه‌ر جیهانیاندا په‌سندم کردوون و هه‌لمبژاردوون، دیاره‌ ئەو جووله‌گانه‌ی ئیستا، یاخود رۆژگاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ مه‌به‌ست نین، به‌لکو مه‌به‌ست پێی بابو باپیرانیانه، که له‌ رۆژگاری خۆیدا هه‌یج که‌س له‌وان (جووله‌که‌کان) باشت‌ر نه‌بوو، چونکه ئەوکاته هه‌ر ئەوان به‌ دوای پیغه‌مبه‌ری خوا که‌وتوون که‌ مووسایه، وه‌ هه‌ر ئەوان بوون که‌ شایسته‌یی ئەوه‌یان هه‌بیت له‌گه‌ڵ که‌م و کوورپیه‌کانیشدا، که‌ کتییی خوا هه‌لبه‌گرن، وه‌ به‌رنامه‌ی خوا له‌ ژیا‌نی خۆیاندا پیاده‌ بکه‌ن، بۆیه ئەوکاته له‌ هه‌موو خه‌لکی سه‌رده‌می خۆیان باشت‌ر بوون، به‌لام نه‌ک له‌ خه‌لکی ئیستا باشت‌ر بن، چونکه خوا له‌ سووره‌تی (البینة) دا ده‌فه‌رموی: **﴿ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اُولٰٓئِكَ هُمُ سُرُّ الْبَرِيَّةِ ﴾** (٦)، واته‌: بیگومان ئەوانه‌ی که‌ بی‌پروان له‌ خاوه‌ن کتیبه‌کان و له‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان، ئەوانه‌ له‌ ئاگری دۆزه‌خدا هه‌میشه‌یین و ئەوانه‌ خراپه‌ترین دروستکراوی خوان، یان ده‌فه‌رموی: **﴿ اِنَّ سُرَّ**

الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾ الأنفال، واته: خراپترین زینده‌وهر له‌لای خوا ئه‌وانه‌ن که بی‌پروان، چونکه ئیمان ناهینن، جا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَتَقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾، وه له رُوْزِيك خُوْتان بپاریزن، (واته: له سزای رُوْزِيك خُوْتان بپاریزن) که هیچ کهس ده‌فریای کهس نایی ﴿وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾، وه هیچ کهسیک به‌لاگی‌ر‌ه‌وه‌و قه‌ره‌بووی لی ودرناگی‌ری ﴿وَلَا نَنْفَعُهَا شَفَعَةٌ﴾، وه هیچ کهسیک تکاو ره‌جای هیچ کهسیک سوودی پی ناگه‌یه‌نی ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾، وه هیچ کام له‌وانه‌ش سه‌رناخ‌ری‌ن و یارمه‌تی نادرین، که‌واته چار هه‌ر ئه‌وه‌یه که ئیمان به پیغه‌مبه‌ری کۆتایی بینن و، به‌دوای دوایین نوسخه‌ی هیدایه‌تی خوا بکه‌ون که قورئانی به‌رزو به‌ریزه.

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گ‌رنگ

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م: ئه‌وه که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ

تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾، جووله‌که‌و نه‌صرپانی یه‌کان لیت رازی نابن تا به‌دوای دینه‌که‌یان نه‌که‌وی، ئه‌وه حه‌قیقه‌تیکه‌ خوا به پیغه‌مبه‌ری ﷺ راگه‌یاندوه، وه به ئۆمه‌ته‌که‌یشی و به ئیمه‌شی راگه‌یاندوه، که ئیمه‌ ده‌ست بشوین له‌وه که جووله‌که‌و نه‌صرپانیان له خۆمان رازی بکه‌ین، لی‌مان رازی نابن! دیاره ئه‌و جووله‌که‌و نه‌صرپانیان‌ه‌ی که مسوئلمان دهن جووله‌که‌و نه‌صرپانی نامینن، بویه له خواش رازین و له ئیسلامیش رازین و له مسوئلمانانیش رازین، به‌لام ئه‌وه‌ی که به جووله‌که‌یی و به نه‌صرپانی ده‌مینیت‌ه‌وه، ئه‌وه موس‌ته‌حیله له مسوئلمانان رازی بن، مه‌گه‌ر کاتی که مسوئلمانان به‌دوایان بکه‌ون، جا ئه‌گه‌ر مسوئلمانان ماستاوایان بو کردن و به‌دوایان که‌وتن و وه‌ک ئه‌وانیان کرد، ئه‌و کاته لی‌یان رازی دهن و په‌سندیان ده‌کن، ئیستاش وایه‌و هه‌رکه‌سیک به ده‌هۆلی ئه‌مه‌ریکا و به ده‌هۆلی جووله‌که‌و ئیسرائیل هه‌لپه‌ری، ئه‌وه ده‌لین:

زور پیاوی باشه جا حوکمهت و دهولت بی، حیزب بی، شه خص بی، لیی رازین و دهلین تو ئینسانی باشی، بهلام ههرکه سیك دژی سیاسهتی نهوان بییت و دژی بیروبوچوونه کانی نهوان بی و دژی کوفرو زولمی نهوان بی، نهوه تیروریست و خراپه کاره و گیره شیوینه و مافی ژیان و مافی مانه وهی نیه !

مهسهلهی دووم: خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿ قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ ﴾ ، بلی:

تهنیا ریئمای خوا ریئمای یه، (واته: تهنیا بهرنامهی خوا بهرنامهیه،

لهوباره وه خوی بهرزو مهزن له سوورپهتی (الأنعام) دا دهفه رموی: ﴿ وَأَنَّ هَذَا

صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَنَفَّرَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَالِكُمْ

وَصَّانِكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿ ۱۵۳ ﴾ الأنعام، واته: نهمه راسته شهقامی منه

(واته: ئیسلام) شوینی بکهون و بهدوای ریچکهکان مهکهون، نهگه رنا له

راسته شهقامی خوا په رته وازه دهبن ﴿ ذَالِكُمْ وَصَّانِكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ ،

خوا نه م ناموزگارییهی نیوهی کرده، بو نهوهی ته قواتان پی پهیدا بییت و بو

نهوهی پاریز له خوا بکهن، که واته کی نه هلی ته قوایه؟ که سیك که تهنیا

رپی ئیسلام دهگری، وه له رپی ئیسلام لا نادات، بهلام که سیك له رپی ئیسلام

لاده دا و بهدوای کویره رییان دهکه وی و به دوا ریچکه و بیردوزه

شهیتانییهکان دهکه وی، نهگه ره سهریشی به بهر مالیییه وه بچی، نهگه ره

خاوهنی تهکیه و خانه قابی، نهگه ره مزگهوت دروست بکات، نهگه ره هرچی

بکات... نایا دهتوانی بلی: من نه هلی ته قوام؟ نه خیر، چونکه خوا ﷺ

دهفه رموی: بهدوای راسته شهقامی من بکهون و بهدوای ریچکهکان مهکهون،

پاشان دهفه رموی بویهش نه م ناموزگارییه م کردوون تا کو ته قواتان

پهیدا بییت ! که واته: که سیك پاریزکار و موتهقی و نه هلی خویه، که تهنیا

بهدوای دینی خوا بکه وی، که سیك که بهدوای ریچکهکان بیردوزهکان

دهکه وی و بهدوای غهیری قورئان و سوننهت دهکه وی، نهوه له راستیدا هه ره

ناوونیشانیکی هه بییت وه هه ره دیمه ن و رهنگ و پوانه تیکی هه بییت، به نه هلی

ته قوا له قه له م نادرئ، به لکو هه ره به مسولمانیش له قه له م نادرئ، چونکه

مسؤلمان نهو کهسه‌یه ته‌نیا به‌دوای ری‌ی خوا بکه‌وئو، ته‌نیا بو خوا گهردنکه‌ج بی‌ت، له‌وباره‌وه‌ش نه‌م فه‌رمووده‌یه هه‌یه: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: خَطَّ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطًّا ثُمَّ قَالَ: (هَذَا سَبِيلُ اللَّهِ) ثُمَّ خَطَّ خُطُوطًا عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ، ثُمَّ قَالَ: (هَذِهِ سُبُلٌ مُتَفَرِّقَةٌ عَلَى كُلِّ سَبِيلٍ مِنْهَا شَيْطَانٌ يَدْعُو إِلَيْهِ وَقَرَأَ: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ...﴾ (۱۵۳) الأَنْعَام) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۴۴۳۷)، وَالطَّيَالِسِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۴۴)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكَبْرِيِّ) بِرَقْمٍ: (۱۱۱۷۴)، وَالِدَارِمِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۰۶)، وَالطَّبْرِيُّ فِي (التَّفْسِيرِ) بِرَقْمٍ: (۱۴۱۶۸)، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ فِي (المُسْتَدْرَكِ) بِرَقْمٍ: (۳۲۴۱)، وَوَافَقَهُ الذَّهَبِيُّ، وَصَحَّحَهُ أَحْمَدُ شَاكِرٌ { که نه‌مه جوړیکه له ته‌فسیرکردنی پی‌غه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بو قورئان. واته: عه‌بدوئلای کوری مه‌سعوود ده‌لئ: له خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دانیش‌تبووین، هی‌لیکی بو کی‌شاین به - دارووچکه‌یه‌ک، یان به په‌نجه‌ی موباره‌کی له‌سه‌ر گل - وه فه‌رمووی: نه‌وه ری‌بازی خوایه، وه دوایی هه‌ندی هی‌لی خواروخیچی له‌لای راست و چه‌پی هی‌له راسته‌که کی‌شان و ناماژهی بو ورده هی‌له‌کان کردو فه‌رمووی: نه‌وه‌ش ری‌چکه‌کانن و له‌سه‌ر هه‌ر ری‌چکه‌یه‌ک شه‌یتانیک هه‌یه، خه‌لکی بو بانگ ده‌کا (مارکسیزم، کو‌مونی‌زم، ماوی‌زم، که زیاتر کاتی خو‌ی هه‌بوون، کاپی‌تالی‌زم، لی‌برالی‌زم، سی‌کولاری‌زم ناسی‌ونالی‌زم، نه‌وانه گشتیان ری‌چکه‌ن)، وه له‌سه‌ر هه‌رکام له‌و ری‌چکه‌نه شه‌یتانیک هه‌یه، (به‌لکو شه‌یتانه‌کان هه‌ن)، که خه‌لکیان بو بانگ ده‌که‌ن، ئنجا نه‌م نایه‌ته‌ی خو‌ینده‌وه: وه نه‌مه راسته‌شه‌قامی منه، ده‌جا شو‌ینی بکه‌ون و مه‌که‌ونه شو‌ین ری‌چکه‌کان، هه‌ل‌به‌ته سه‌ره‌نجامی‌ش دیاره‌و که هه‌رکه‌سیک به‌دوای ری‌ی شه‌یتان بکه‌وئو، به ته‌ئکید له‌گه‌ل شه‌یتان له‌ دۆزه‌خدا کو‌ده‌بی‌ته‌وه، وه هه‌رکه‌سیک به‌ دوای پی‌غه‌مبه‌ر بکه‌وئو صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، به‌دنیایی نه‌وه‌ی له دنیا‌دا له خزمه‌ت ری‌ی و شو‌ینی نه‌ودابئ، له دوارپوژیشدا له خزمه‌ت نه‌ودا ده‌بی‌ت له به‌هه‌شتی خوادا. خوا له‌و که‌سانه‌مان بگی‌ری که له دنیا‌دا له خزمه‌تی ری‌بازی پی‌غه‌مبه‌ردا ده‌بن صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه له دوارپوژیشدا له به‌هه‌شتی رازاوه‌و نه‌براو‌هی خوادا ده‌بن، ئنجا ده‌راره‌ی

ئەوہ کہ لە جوولەکەو نەصرانیان قەبوول ناکری، کہ بیجگە لە ئیسلام بە دوای هیچ شتیکی دیکە بکەون، جگە لە موحمەد ﷺ بەدوای هیچ پیغەمبەریکی دی بکەون، پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: { (وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ، إِلَّا كَانَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: ۳۸۴)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ } واتە: سویند بەو کەسەی کہ گیانی موحمەدی بەدەستە (سویندی پیغەمبەر ﷺ بە زۆری ئاوا بوو) گوئیستی من نابێ لەم ئۆممەتە، هیچ کەسیکی جوولەکەو هیچ کەسیکی نەصرانی، پاشان ئیمان بەوہ نەهینی کہ پیمدا رەوانەکراوە، ئەوہ مسۆگەر دەچیتە دۆزەخ و هاوێلی دۆزەخە.

لەم فەرموودەیه وەردەگیری، کہ وشە (الْأُمَّة) دوو چەمک و واتای هەیه، بۆیە ئەوانە ی کہ ئیماندارن پێیان دەگوتری ئۆممەتی موحمەد ﷺ، وە بەشەرئیەتیش هەر پێی دەگوتری: ئۆممەتی موحمەد ﷺ، ئەدی جیاوازیان چیه؟ جیاوازیان ئەوہیە کہ ئەوانە ئیمانیا بە موحمەد ﷺ، ئەدی هیناوە، پێیان دەگوتری: (ئۆممەتی وەلامدەرەوہ) (الْأُمَّة الْمُسْتَجِيبَةُ)، چونکە ئیمە وەلامان داوئەوہو گوتوو مانە: ئەی پیغەمبەری خوا ﷺ لە خزمەتت داین و بە دوات دەکەوین و لە خزمەت رێبازەکەت داین، بەلام ئەوانی دیکە (ئۆممەتی بانگراون) (الْأُمَّة الْمَدْعُوَّة)، چونکە پیغەمبەر ﷺ بانگی کردوون، بەلام جوابیان نەداوئەوہ، ئەگەرنا ئەوانیش هەر لەسەر میلاکی پیغەمبەرن ﷺ، چونکە ئەگەر هەزار (۱۰۰۰) سال بە دوای مووسا و عیسا و ئیبراهیم و بەدوای زەرەدەشت بەدوای هەرکەسێک بکەون کہ بە پیغەمبەری دەزانن، ئایا لای خوا پیغەمبەر بووبی، یان پیغەمبەر نەبووبی، مادام بەدوای موحمەد ﷺ نەکەون، بای فەلسیەک ناکا! ئەوہ پیغەمبەر و دەفەر موی، وە خواش ﷺ لە سورەتی (الأعراف) دا دەفەر موی: ﴿ قُلْ يَتَّيَّبَهَا

النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا... ﴿ ۱۵۸ ﴾ ، واتە: بلی: ئەی خەلکی ئەو! من پیغەمبەری خوا، رەوانەکراوی خوام بۆ هەمووتان بەبێ هەلاواردن،

واتە: ھەمووتان دەبێ بە دوام بکەون، چونکە لە دوای ھاتنی موھەممەد ﷺ ھەموو ئەو بەرنامانەیی کە بۆ کۆمەڵگایەکی دیاریکراو لە قونایگی دیاریکراودا ھاتوون، نەماون و ئەگەر مابیشن گۆراون و دەستکاری کران، و ئەگەر گریمان نەشگۆررابن، چونکە بۆ قونایگی کۆمەڵگایەکی تاییبەت و دیاریکراو نییراون، ئاسایی یە کە بۆ کۆمەڵگا و قونایگی دیکە نەشین، کە بۆ چارەسەری کیشە و گرتەکانی وان نەنییراون، بەلام تاکە بەرنامە یە کە بۆ ھەموو بەشەر ھاتو، بەدریژایی زەمان بە پانیی زەمین، ئەو شەریعەتە یە کە بۆ پیغەمبەری کۆتایی ھاتو، کە لە ئیسلامدا بەرجەستە یە.

مەسەلە ی سپیەم: کە خوای پەروردگار دەفەر موئ: ﴿ **وَلَيْنِ اتَّبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ بَدَّ**

الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ﴾، ئەگەر تۆ بە دوای ئارەزووی وان بکەوی، پاش ئەو

زانبارییە ی کە بۆت ھاتو. ﴿ **مَا لَكَ مِنْ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ** ﴾، لە لایەن خواو

ھیچ دوست و هیچ پشتیوانی ک و یارمەتی دەریکت بۆ نابێ، لیڕەدا مەبەست

ئەو نە یە ئەگەری ئەو بووبی کە پیغەمبەر ﷺ بە دوای جوولە کە و

نەصرانییە کان بکەوی، بە لکو لە راستیدا مەبەست ئەو یە کە ئیمە

تیبگە ی ن کە قەزییە کە زۆر جیددی یە و، شوین پی ھە لگرتنی پیغەمبەری

خاتەم ﷺ، وە وریا بوون لە ترازان و لادان لە راستە شە قامی پیغەمبەر ﷺ،

زۆر جیددی یە و تەنانەت لە پیغەمبەری خواش ﷺ قەبوول نە کراو و ئاوا بە

توندی پی گوتراو، ئەگەر نا لە بەر ئەو نە یە کە پیغەمبەر ﷺ بگونجی لایدا،

وہک لە شوینی دیکەش خوا پی دەفەر موئ: ﴿ **...لَيْنِ أَشْرَكَتَ لِيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ ...**

﴿ **الزمر** ﴾، واتە: ئەگەر ھاوبەش بۆ خوا دانپی کردو و کەت

ھە ل دەو شیتە و، خۆ خوا زانیویەتی کە شیرک بۆ خوا پەیدا ناکات، بە لام

بۆ ئەو ی خە لکی دیکە ی پی بترسینی و بزانی مەسە لە کە زۆر جیددی یە، ئەو

شیوازە ی بە کار ھینا وە.

مهسهلهی چوارهم: که خوا ﷺ دهفهرموئ: ﴿ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ

تِلَاوَتِهِ ﴾، چ مهبهست له (يَتْلُونَهُ) شوین کهوتنی کتیبی خوا بی، چ خویندنه‌وهی بیٚت، کهسانیک بهراستی به ئیماندار له‌قه‌لهم ددرین، وه به ئیماندار به کتیبی خواو ئیماندار به پیغهمبهری خوا ﷺ داده‌نرین، که وهک پیویست به شوین کتیبی خوا بکهون و، وهک پیویست پیوهی پابه‌ندبن، چونکه پاش شوینکهوتنی کتیبی خواو چاک خویندنه‌وهی، به‌وه ده‌بی که حه‌لاله به حه‌لاله‌کهی بزانی و حه‌رامه‌کهی به حه‌رام بزانی و، وهک پیویست پابه‌ندی بیٚت.

مهسهلهی پینجه‌م: که له کوتاییدا خوا ﷺ نه‌وهی که له سه‌ره‌تاوه فهرموویه‌تی:

﴿ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴾، لی‌رهدا

دووباره‌ی کردۆته‌وه، له‌گه‌ل تۆزیک حیاوازییدا، نه‌وه له‌راستییدا بۆ نه‌وه‌یه که له سه‌ره‌تاو کوتاییدا خوا‌ی په‌روه‌ردگار، به‌لگه له‌سه‌ر جووله‌که‌کان و نه‌هلی کیتاب به‌گشتی ته‌واو بکات، که مادام خوا نه‌وه‌مووه چاکه‌ی له‌گه‌ل کردوون، ده‌بیٚت له به‌رانبه‌ر نه‌وه چاکانه‌ی خوادا سوپاسگوزاربن و، شوکرانه بزیربن و بۆتان نیه کوفر به کتیبه‌که‌ی بکه‌ن، که دوایین کتیبه بۆ هه‌موو به‌شه‌رییه‌تی ناردوه بۆتان نیه کوفر به پیغهمبهره‌که‌ی بکه‌ن، به‌لکو نه‌گه‌ر بتانه‌وئ سوپاسگوزار و شوکرانه بزیربن و بتانه‌وئ به‌بی وه‌فاو سیله له‌قه‌لهم نه‌درین، پیویسته وهک چۆن ئیمان‌تان به مووسا و پیغهمبهرایه‌تییه‌که‌ی هی‌ناوه، ئیمان به پیغهمبهری کوتاییش بینن، که موحه‌مه‌ده ﷺ و به‌وه کتیبه‌وه به‌وه شه‌ریعه‌ته کوتاییه‌شه‌وه که خوا ﷺ بۆی ناردوه پابه‌ندبن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی بیست و شه شهه

پیناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له نایه تی (۱۲۴ تا ۱۲۹) له سوورته تی (البقرة) دهگریته خوی، لهه شهه نایه ته موباره که دا خوا ﷺ باسی نه وه مان بو دهکات، که چون ئیبراهیمی ﷺ کردوته پیشه و بو خه لکی، واته: پیشه و و پیشه وایان بو دینداری و به نایه تی راسته قینه بو خوا، وه پاشان چون که عبه ی کردوه به شوینی کوبونه وه ی خه لک و شوینیکی پر هیمنی و ناسایش، وه دوایی باسی نه وه مان بو دهکات که چون ئیبراهیم و ئیسماعیلی کوری راسپاردوه که که عبه پاک بکه نه وه، بو که سانیک که طه وافی به ده ورده ده که ن و تییدا ده چنه نیعتیکافه وه و سه جده و رکوعی تییدا ده به ن، وه دوایی دووعا و پارانه وه ی (ئیبراهیم) مان ﷺ بو باس دهکات، هه روه ها چونیه تی دروستکردنی که عبه مان بو باس دهکات له لایه ن ئیبراهیم و ئیسماعیلی کوریه وه (علیهما الصلاة والسلام).

﴿ وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۗ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۗ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۗ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿۱۱۴﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا وَانْخَبُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُضِلًّا وَعَهَدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿۱۱۵﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ ۗ مَنْ ءَامَنَ مِنهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿۱۱۶﴾ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ۗ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۱۷﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۗ إِنَّكَ

أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۲۸﴾ رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۲۹﴾

مانای وشه به وشه نایه ته کان

((وه یادبکه وه کاتی که پهروردگاری ئیبراهیم به چه ند ئه رکیک تاقی کرده وه،
ئهویش به ته وای ئه نجامیدان، جا خوا فهرمووی: من ده تکه مه پی شه و بو
خه لکی گوتی: له وه چه که یشم؟ فهرمووی: نا سته مکاران به ئینی من نایانگریته وه
﴿۱۲۴﴾ وه یاد بکه وه کاتی که خانووی که عبه مان کرده مه کوو مایه ی ئاسایش بو
خه لکی، وه شوینی لیوه ستانی ئیبراهیم بکه نه نویژگه، وه به ئیبراهیم و
ئیسماعیلمان را گه یاند که ماله کم پاک بکه نه وه بو طه و افکه ران و
خه لوه کی شان و رکوه عبه ران و کرنووشبه ران ﴿۱۲۵﴾ وه یاد بکه نه وه کاتی ئیبراهیم
گوتی: پهروردگارم ئه م شوینه پر هیمنی و ئاسایش بکه وه له میوه جات به
خه لکه که ی بده، ئه وانه یان که برپا دی نن به خواو به رۆژی دوایی، (خوا)
فهرمووی: ئه وهش که بی پروایه، که می ک پی ده گوزهرینم، پاشان په لکی شی
ده کم به ره و نازاری ناگر که خراپترین سه ره نجامه ﴿۱۲۶﴾ وه یاد بکه نه وه کاتی
ئیبراهیم و ئیسماعیل بناغی مالی خویان به رز ده کرده وه (ده یانگوت):
پهروردگارمان لیمان وه ربگره بیگومان هه ر تو ی بیسه ری زانا ﴿۱۲۷﴾
پهروردگارمان وه بمانکه ملکه چی خوت و له وه چه که شمان کو مه ئیکی
گه ردنکه ج بو خوت بره خسینه، وه خوا په رستییه کانمان پی شان بده و لیمان
خوشبه، بیگومان هه ر تو ی توبه وه رگری به به زهی ﴿۱۲۸﴾ وه پهروردگارمان
پیغه مبه ریکیان تیدا بنیره که نایه ته کانی تویان به سه ردا ده خوینیته وه و
کتیبو حکمه تیان فی رده کات، پاک و چاکیان ده کات بیگومان هه ر تو ی زالی
کار به جی ﴿۱۲۹﴾)).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَإِذِ): له دهرسه کانی رابردووشدا باسماں کرد، که خوا لیږه دهفه رموی: **(وَإِذِ)** له چهند شوینیکدا، وشه (إِذْ) (مَنْصُوب) ه، به پیی ئه وه که به کات داده نریت، واته: کاتیک که شتیکی تیدا ئه نجام دراوه، وهک: (ادکر) یادبکه وه.

(وَإِذِ ابْتَلَى): واته: تاقیکردوه، به لام ئه سلی (ابتلی): بلی الثوب بلی وبلاء، آی: خلیق، واته: بهرگه که شربوو (خلیق): شربوو، کون بوو. وه دهگوتری: (وبلوثة: اختبرته کانی اخلقتة من كثرة اختباري له)، واته: تاقیم کرده وه، وهک ئه وهی که تو ئه و شتهت کون کرد بیت، هیندهی تاقیبکه یه وه بیجه ربینی.

(بِكَلِمَةٍ): واته: وشه کان که کو (کلمة) یه، که لیږه دا به مجوره تهفسیرکراوه: (هي الأشياء التي امتحن الله بها إبراهيم)، واته: ئه وشته نهی که خوا ئیبراهیمی پی تاقیکردوونه وه، که کومه ئیک فه رمانی پیکردوون و کومه ئیک ئه رکی پی سپاردوون.

(فَأْتَمَّهُنَّ): واته: ته واوی کردن، هه موو ئه رکه کان که خوا ئیبراهیمی پی تاقیکردنه وه، به ته واوی جیبه جیی کردوون به ته واوی، ده لی: (تَمَامُ الشَّيْءِ: انْتِهَاءُهُ إِلَى حَدٍّ لَا يَحْتَاجُ إِلَى شَيْءٍ خَارِجٍ عَنْهُ) که دهگوتری ئه وشته ته واو بووه، واته: گهیشوته راددهیهک که پیویستی به هیج شتیکی دهره وهی خوئی نیه.

(إِمَامًا): واته: پیشهوا، که سیک که سه رمه شق و پیشهنگی خه لکه. دهگوتری (أَمًّا، يَوْمًا، إِمَامًا، وَالْإِمَامُ: الْمُؤْتَمُّ بِهِ، إِنْسَانًا كَانَ يُقْتَدَى بِقَوْلِهِ، أَوْ فِعْلِهِ، أَوْ كِتَابًا أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ، مُحَقَّقًا أَوْ مُبْطِلًا، وَجَمَعُهُ أَيْمَةٌ)، (إِمَام) یانی: که سیک

که دهکریته پیشره وو پیشه ووا، جا ئینسان بی، ئیقتیدای پیبکری، به قسهی، یان به کرده ووی، یان کتیب بی، یان هه رشتیک بی، وه چ له سهه هه ق بی، چ له سهه باطل بی، وه کویه که هی (أئمة) یه، وه خوا ﷺ وشه ی (أئمة) ی له قورئاندا هه م بو که سانیک به کارهیناوه، که ده بن به پیشره وو چاوساگی خه لکی له هه قدا، وهک پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) یا خود له ناهه قیدا، وهک فیعه ون و طاغووته کان، وهک ده فهرموئ: ﴿ وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى الْكُفْرِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُصْرُونَ ... ﴾ (۴۱) القصص، واته: کردمانن به پیشه ووا، واته فیعه ون و دارو دهسته که ایمان کردنه کومه له پیشه ووا یهک و سهه ره شقیک که خه لک به ره و ناگر رینمایه ده که ن.

(ذُرِّيَّتِي): واته: له وه چه که هی من، نه وانه ی که له من پهیدا ده بن، ئیبراهیم بو نه وانیش داوای کرده، نایا خوا له وانیشدا پیشه ووا یان دیاری ده کا؟ (الذُرِّيَّةُ: النَّسْلُ) یانی: وه چه.

(عَهْدِي): (العَهْدُ: حِفْظُ الشَّيْءِ وَمُرَاعَاتُهُ حَالًا بَعْدَ حَالٍ، وَسَمِّيَ الْمَوْثِقُ وَمُرَاعَاتُهُ عَهْدًا). (العَهْدُ) له نه سلدا واته: پاریزگاری کردنی شتیک و چاودیری کردنی حال له دوای حال، وه بو یه به ئین و په ایمان ناوی لیئراوه (عَهْدُ)، چونکه نه و که سه ی به ئین و په ایمانی ددها، ناگای لی دهبی ده یپاریزی. (عَهْدٌ إِلَيْهِ)، واته: به ئینی پیدا، یا خود رایسپارد، یا خود فه رمانی پی کرد، به هه ر سی و اتا کان هاتوه.

(الْبَيْتُ): واته: مال، خانوو. (أَصْلُ الْبَيْتِ: مَأْوَى الْإِنْسَانِ بِاللَّيْلِ) نه و شوینه ی که ئینسان شه و تییدا سه قامگیر ده بی و تییدا پشو و ده دات. چونکه له زمانی عه ره پیدا (بَات) واته: شه وی کرده وه (بَاتَ بَيْتًا) واته: شه وی کرده وه، وه کو ی (بَيْتًا) (أَبْيَاتًا) وه (بُيُوتًا) ه.

(مَثَابَةٌ): له (ثَابَ، يَثُوبُ) هوه هاتوه، يَانِي: (رَجَعَ، يَرْجِعُ)، وه (المَثَابَةُ: يَعْنِي مَكَانَ الرَّجُوعِ)، مه كوؤ، شوينيك كه خه لك ليى خرده بيته وهو كوؤده بيته وه، ياخود نهو شوينه ي كه خه لك پاداشتي لي دهست ده كه وي.

(وَأَمْنًا): (أَمِنَ)، واته: ناسايش، هيمنيى، (أَصْلُ الْأَمْنِ: طُمَأْنِينَةُ النَّفْسِ وَزَوَالُ الْخَوْفِ)، له ريشه دا (أَمِنَ)، واته: نهفس نارام بگرى وه ترسى نه بى، واته: هيمنيى و ناسايش.

(مَقَامٍ إِبْرَاهِيمَ): (المَقَامُ: مَوْضِعُ الْقَدَمَيْنِ وَيَأْتِي بِمَعْنَى الْمَجْلِسِ وَبِمَعْنَى مَكَانِ الْإِقَامَةِ وَالْإِقَامَةَ)، (المَقَامُ): شويني دوو پييه كاني نينسانه، كه له سهري ده وه ستى، هه روه ها به ماناي كوؤرو مه جليسيش هاتوه، وه به ماناي شويني تي دا نيسته جي بوون و، به ماناي نيسته جي بوونيش دي ت.

(مُصَلًّى): (مَكَانَ الصَّلَاةِ)، واته: شويني نويز، نويزگه.

(وَعَهْدًا): (أَلْقَيْنَا إِلَيْهِ الْعَهْدَ، وَوَصَّيْنَاهُ وَأَمَرْنَاهُ) واته: پهيمانمان له گه له به ست، وه وه سيه تمان بوؤ كرد، ياخود فه رمانمان پي كرد.

(لِلطَّائِفِينَ): واته: نه وانهي كه طه و اف ده كه ن، (الطَّوْفُ: الْمَشْيُ حَوْلَ الشَّيْءِ، طَافَ يَطُوفُ طَوْفًا) رويشتن به ده وري شتيكدا پيي ده گوتري: (الطَّوْفُ)، ده گوتري: (طَافَ يَطُوفُ طَوْفًا) سوورايه وه، ده سوورپيته وه، سووران وه.

(وَالْعَاكِفِينَ): كوؤى (عَاكِفًا)، (العُكُوفُ: الإِقْبَالُ عَلَى الشَّيْءِ وَمُلَازِمَتُهُ عَلَى سَبِيلِ التَّعْظِيمِ لَهُ)، بريتيه له وهى نينسان روو له شتيك بكاو به ري نه داو له گه لي بى، به شيوه ي به گه وره گرتن.

(وَفِي الشَّرْعِ: هُوَ الإِحْتِيَاسُ فِي الْمَسْجِدِ عَلَى سَبِيلِ الْقُرْبَةِ)، (إِعْتِكَافًا): له رووي شه رعه وه بريتيه له مانه وه له مزگه وت، به شيويه كه كه به وي له خوا نزيك ببيه وه، به هو ي نهو مانه وهديه وه.

(الثَّمَرَاتِ): (الثَّمَرُ: اسْمٌ لِكُلِّ مَا يُطْعَمُ مِنْ أَحْمَالِ الشَّجَرِ، الْوَاحِدَةُ ثَمَرَةٌ) (الثَّمَرُ): ههه شتیكه كه درهخت هه ئیبه گری له به رزوبووم و میوه یه كه به بخوری، تاكه كه ی (ثَمَرَةٌ) یه، كو یه كه ی (ثَمَار) یا خود (ثَمَرَات) ه، به ههردووكی كو ده كرت هه، واته هه به (جَمْعُ التَّكْسِيرِ) هه به (جَمْعُ الْمُؤَنَّثِ السَّالِمِ).

(فَأَمْتَعَهُ): واته: پی ده گوزه ری نه، ده یزی نه، (المُتَّعُ: الإِمْتِدَادُ وَالْإِرْتِفَاعُ) (متوع) بریتیه له دریژبوونه وهو به رزبوونه وه، (يُقَالُ: مَتَّعَ النَّهَارُ وَمَتَّعَ النَّبَاتُ) ده گوتری: رُوژ دریژبوونه و روه كه كه هه لساو به رزبوونه، (وَالْمَتَاعُ: انْتِفَاعٌ مُمْتَدٌ الْوَقْتُ يُقَالُ: مَتَّعَهُ اللَّهُ بِكَذَا، وَأَمْتَعَهُ)، (متاع) نه وه یه كه ئی نهسان سوود له شتیك ببینی بو ماوه یه كه، ده گوتری: خوا بهو شته پی گوزه راندو پی به خشی ماوه یه كه، (مَتَّعَهُ) ده گوتری، (وَأَمْتَعَهُ) ش ده گوتری.

(أَضْطَرَّهُ): واته: ناچاری ده كه م، په لكیشی ده كه م، به ره وه نه وه كه پی ناخوشه. نه سه له كه یشی له: (الضَّرُّ: سُوءُ الْحَالِ) (حالی خراب) وه هاتوه، (الإِضْطِرَارُ: حَمْلُ الْإِنْسَانِ عَلَى مَا يَضُرُّهُ أَوْ يَكْرَهُهُ)، (الإِضْطِرَارُ): نه وه یه كه ئی نهسان ناچار بكری له سهه شتیك كه زیانی بو یه هه وه پی ناخوشه.

(الْقَوَاعِدَ): (قَوَاعِدُ، الْبِنَاءُ: أَسَاسُهُ)، (قَوَاعِد) واته: بناغه (البناء) واته: خانوو.

(مُسْلِمِينَ لَكَ): واته ههردووكمان بو ت گهر دن كه چ بووین، دیاره وشه ی

(مُسْلِمِينَ) له وشه ی (إِسْلَام) وه هاتوه، وشه ی (إِسْلَام) یش دوو واتی هه یه:

واتیه کیان له خوار ئیمان هه یه، وهك خوا ده فه رموی: ﴿ قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمْنَا قُلْ

لَمْ تَزِمْنَا وَلَكِنْ قَوْلُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ... ﴿١٤﴾ الحجرات ،

واته: عه ره به خیله کییه كان گوتیان: ئیمانمان هیناوه (خوا ی په نهانزان به پیغه مبهه ده فه رموی) پیان به ره رموو ئیمانمان نه هیناوه، به لكو بلین:

ئیسلام بووین، وه جاری ئیمان نه چۆته دلتانه وه. ئیسلام بهو چه مکه شتیکه له خوار ئیمان وهیه، که سیک بهروالته خوی به ئیماندار نیشان بدات، بهلام ئیمانی نه چوو بیته دله وه، که دیاره بو قیامهتی نهو جوړه ئیسلامه بایی فلسیکه. مانای دووه می وشه ی ئیسلام له سهرووی ئیمان وهیه، که بریتیه له گهردن که چیه که بو خوا که به شیک لهو گهردن که چیه په یوهندی به دل و دهر وون و به قهناعهتی نیودل و، به ته سلیم بوونی دل و دهر وون وه هیه، وه به شه که ی دیکه شی بریتیه له گهردن که چیه نه ندامه کان و پروالته

ئینسان، که نه وه یان بهرز تره له ئیمان، وه که خوا ده فهرموئ: ﴿ اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ

اَسْلِمَ قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۳۱﴾ البقرة، واته: کاتی که په روهردگاری به ئیبراهیمی فهرموو: گهردن که چه به، گوتی: من گهردن که چه بو په روهردگاری جیهانه کان، جا که لیږده دا ده فهرموئ: (اَسْلَمْتُ) مه بهست پی مانای دووه می ئیسلامه، واته: به ته واوی گهردن که چه بو تو نه ی په روهردگار، نه گهرنا پی شتریش ئیمانی هه بو وه، بهلام ویستوو یه تی به ته واوی گهردن که چه بی و، گری و گوئی تیدانه مینی.

(وَأَرْنَا): واته، وه پیشانمان به.

(مَنَاسِكًا): (مَنَاسِك) کوی (مَنَسَك) یان (مَنَسِك) که دوو واتای هیه، به مانای خوا په رستی دی، وه به مانای شوینی خوا په رستی دی، لیږده که ده فهرموئ: (وَأَرْنَا مَنَاسِكَنَا: أَي: مَوَاقِفَ النَّسُكِ وَأَعْمَالُهَا وَخُصُوصًا الْحَجَّ أَوْ مَوَاضِعَهَا)، واته: شوینه کانی خوا په رستی یان نیشاننده وه کرده وه کانی خوا په رستی به تاییهت کرده وه کانی چه ج، یان شوینه کانی تیدا نه نجامدرانی چه ج.

(وَتُبَّ عَلَيْنَا): (التَّوْبُ: تَرَكُ الذَّنْبِ عَلَى أَجْمَلِ الْوُجُوهِ)، (تَوْبُ)، واته: وازهینان له گوناه به شیوهیه کی زور جوان، (تَابَ) نه گهر به نسبت به نده وه بی،

واته گه رایه وه بو لای خواو، وازی هیئا له گوناح، وه به نسبت خاوه:
(تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ) واته: خوا ﷺ گه رانه وه که ی لئ قه بوول کرد.

(الْكَتَبَ): لییره به مانای بهرنامه دیت، نهك به مانای قورئان (وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ)،
واته: بهرنامه و شهریه تیان فی رده کات.

(وَالْحِكْمَةَ): (الْحِكْمَةُ: إِصَابَةُ الْحَقِّ بِالْعِلْمِ وَالْعَقْلِ، أَوْ مَعْرِفَةُ الْمَوْجُودَاتِ
وَفِعْلُ الْخَيْرَاتِ، أَوْ فَهْمُ حَقَائِقِ الْقُرْآنِ)، وشه ی (حِكْمَةً) به چهند شیوهیهك
لیکدر اوته وه:

یه کهم: که نینسان ههق بپیکی به عهقل و به عیلم.

دووه م: که نینسان دروستکراوه کان بناسی و کرده وه چاکه کانیش نه نجام بدات.

سییه م: تیگه یشتنی راستیه کانی قورئان.

ده شتوانین بلیین: (الْحِكْمَةُ)، واته: کارامه یی و وه ستایی له

جیبه جیکردنی شهریه ته و بهرنامه ی خوادا.

(وَيُزَكِّيهِمْ): (أَصْلُ الزُّكَاةِ: النُّمُوُّ الْحَاصِلُ عَنْ بَرَكَةِ اللَّهِ تَعَالَى، الزُّكَاةُ:
الْبَرَكَةُ وَالنَّمَاءُ وَالطَّهَارَةُ وَالصَّلَاحُ وَصِفْوَةُ الشَّيْءِ وَالْمَقْدَارُ الَّذِي حَدَّدَهُ
الْشَّرْعُ أَنْ يُعْطَى الْفُقَرَاءَ مِنْ أَمْوَالِ الْأَغْنِيَاءِ)، واته: نه سلئ وشه ی (الزُّكَاةُ)
یانی گه شه کردن به هوئ بهر که ته ی خوا ی بهرزه وه، وه وشه ی (زکاة) به
چهند مانایهك دیت: به مانای گه شه کردن و پاکبوونه وه و چاک بوون، وه
به مانای پوخته ی شتیش دیت، وه مانای نه وه نه ندازه یه ش دیت که شه رع
دیاری کرده له مائی ده وله مه ندان بدرئ به هه ژاران، که نه وه ش پیی
ده گوترئ زه کات.

هوی هاتنه خواره هوی نایه ته کان

هوی هاتنه خواره هوی نهو رسته قورئانییهی که دهفه رموی: ﴿ وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ﴾، { عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضی الله عنه، قَالَ وَافَقْتُ اللَّهَ فِي ثَلَاثٍ، أَوْ وَافَقَنِي رَبِّي فِي ثَلَاثٍ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَوْ اتَّخَذْتَ مَقَامَ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿ وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ﴾ وَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ يَدْخُلُ عَلَيْكَ الْبَرُّ وَالْفَاجِرُ فَلَوْ أَمَرْتَ أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ بِالْحِجَابِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ الْحِجَابِ، وَاجْتَمَعَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ نِسَاءُهُ فِي الْغَيْرَةِ فَقُلْتُ: لَهْنَّ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُمْ مَسْلَمَاتٍ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُمْ مَسْلَمَاتٍ... ﴾ { التحريم، (رواه البخاري برقم: (۴۴۸۳)، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ)، واته: عومه ری کورپی خه تتاب خوا لیی رازی بی ده لی: له سی شتاندا بوچوونی من له گهل فه رمانی خوادا تیکی کرده وه، یان فه رمانی په روه ردگارم له گهل پیشنیاری مندا یه کی گرته وه:

یه که میان: نه وه بوو کاتیک طه وافمان ده کرد، عهرزی پیغه مبه رم کرد صلی الله علیه و آله گوتم: نهی پیغه مبه ری خوا! نه گهر لهو شوینهی که ئیبراهیم لیی وه ستاوه نویرمان لی بکردبایه، خواش صلی الله علیه و آله نه م نایه ته ی ناردده خواره وه: ﴿ وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ﴾، واته: نهو شوینهی که ئیبراهیم لیی وه ستاوه بیکنه نه شوینی نویرنو نویرنو لیبکن.

دووه میان: وه پیم گوت: نهی پیغه مبه ری صلی الله علیه و آله خوا! خه لکی چاک و خراپ دیته مالتان، نه گهر به خیزانه کانت گوتبا خو داپوشن و په رده بگرنه وه (بو م پیشنیار کرد) ئیدی خوا نایه ته ی په رده ی ناردده خوارئ، که دهفه رموی: ﴿ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ﴾، واته: نه گهر شتیکتان

تفسیری قورئانی برزو بپیر ... دهرسی بیست و شه شهه: نایه ته کانی (۱۲۴ - ۱۲۹) ﴿ ۴۶۹ ﴾

له هاوسه رانی پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ داوا کرد، له پشت په رده وه لییان داوا بکه نن (که دیاره له پشت په رده وه بوون تایبه ته به هاوسه رانی پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، دایکانی مسولمانان).

{دیاره (حِجَاب) جیایه له خو داپوشینی نافرته تان، هه رچه نده ده گوتی: (حِجَاب)، به لام له راستیدا (حِجَاب) واته: په رده، نه ماما نه وهی دیکه پیی ده گوتی: (ستر، لباس، جلباب) }.

سییه میان: کاتیك هاوسه رانی پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گه له کومه کییان لی کرد له مه سه له ی هه وی ساری و غهیره دا پیم گوتن: نزیکه نه گهر ته لاقتان بدات په روه ردگاری نافرته تی باشتر له نیوهی بو بینی، خوی کاربه جیش نه و رسته قورئانییه ی ناره خوری، که ده فهرموئ: ﴿ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مُسْلِمَاتٍ ... ﴾ التحريم.

مانای گشتی نایه ته کان

خو صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموئ، هه روه ها وه به هه ره که سیك که قورئان ده خوینیته وه: ﴿ وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ﴾، واته: یاد بکه وه کاتیك په روه ردگاری نیپراهیم، نیپراهیمی تافیکر ده وه به چهنه نه رکیک، به لام بوچی ناوی لیان: (کلمات)؟ چونکه نه و نه رکانه ی که ناراسته ی نیپراهیم کراون، به وشه موباره که کانی خو ناراسته ی کراون و فهرموویه تی وابکه و وامه که، بو وینه: کاتی که پیی فهرموو: نیسماعیلی کورپ سه ربره، وه کاتیك که پیی فهرموو: ده بی هاجره له گهل نیسماعیل به ری له و شوینه ی که دواپی که عبه ی لی دروست کرا، نیشته جییان بکه ی، وه کاتیك که به فهرمانی خو چوه نیو ناگری سووره وه، که کافره کان ناگریکی بلئسه داریان بو ساز کردو له سه ره خو چوه نیوی، وه کاتیك که له پیناوی خوادا کوچی کرد بو شام، پاشان کوچی کرد بو میسر، نیپراهیم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه موو نه و فهرمان و نه رکانه ی به ته و اوی جیبه جیکر دوون. جا نیپراهیم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

کاتیک هه موو تاقیکردنه وه کانی گوزهراند ﴿ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ﴾ ، خوا پیی فهرموو: من دهمه وی بتکه مه پیشه وا بو خه لکی، بتکه مه پیشه وه، بتکه مه چاوساغ له دیندار ییدا له به ندایه تییکردندا بو خوا ﴿ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ﴾ ، نیبراهیم پارایه وه، یا خود لیی پرسوی و فهرمووی: له وه چه که شم نیمام و پیشه وایان داده نیی، یان ههر بو خوم؟! ﴿ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴾ ، (خوا) فهرمووی: نه وانهی سته مکارن پهیمانی من نایانگریته وه، واته: له وه چه ی تو که سانیک که سته مکارو خراپه کاربی، به لئین و پهیمانی خوا نایگریته وه، ههر چه نده کوری (نیبراهیم) یش بی ﴿ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا ﴾ ، ننجا دیته سهر باسی شتیکی دی و دهمه رموی: یادبکه وه کاتیک که (بیت) مان گیرا به شوینی کوبوونه وهی خه لک، وه کردمانه شوینی ناساییش { لیردها مه به ست له (بیت) مالی خواهیه، دیاره هه موو مزگه وته کان مالی خوان، به لام خوا مالیکی تایبه تی هه یه، که بریتیه له که عبه، که یه که مین مالی خوا بووه له سهر زهوی دانراوه، وه ک دهمه رموی: ﴿ اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿۱۶﴾ آل عم — ران ، یه که مین مالیکی که بو خه لکی دانرابی له سهر زهوی (وه ک مالی خواو وه ک ره مزو هیمایه ک بو مالی خوا که طه وافی بکه ن و خوا په رستی تییدا بکه ن) نه و ماله یه که له به ککه یه (واته: مه ککه) یه } ، به پیت و پیزه و رینمای یه بو خه لکی، ننجا دهمه رموی: ﴿ وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ﴾ ، وه نه و شوینه ی نیبراهیم لیی وه ستاوه بیکه ن به نویژگه، که نیستا سوننه ته ههر کات نینسان طه وافی کرد، بچی دوو رکات نویژ له به رده م نه و به رده بکات، که پیی ده گوتری شوینی لیوه ستانی نیبراهیم عليه السلام (مقام ابراهیم)، که له سهر نه و به رده وه بینای که عبه ی کردوه، کاتیک که دیواره که به رزبوته وه ﴿ وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ اَنْ طَهَّرَا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴾ ، وه به نیبراهیم و به نیسماعیل مان راگه یاند، که ماله که م پاک بکه نه وه، بو طه واف که ران و بو

تفسیری قوربانی به رزوبه پیر ... دهرسی بیست و شه شهه م: ئایه ته کانی (۱۲۴ - ۱۲۹) ﴿ ۴۷۱ ﴾

خه ئوه کیشان (ئهوانه ی خه ئوه ده کیشن و ده چنه ئیعتیکافه وه) وه بۆ رگوع به ران و کړنووش به ران، پاکی بکه نه وه له هه رشتیک که له گه ل خوا په رستی و به ندایه تی بۆ خوادا ناگونجی ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا﴾، وه یادبکه وه کاتیک ئیبراهیم پارایه وه، گوتی: ئه ی په روه ردگارم ئه م ولاته وه ئه م شوینه (واته: مه ککه وه ده ور به ری) بکه به شوینی ئاسایش ﴿وَأَرْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾، وه دانیش تووانه که ی ئه وان ه یان که ئیمان یان به خوا و به رۆزی دوا یی هه یه، رۆزیان بده، به شیان بده له به رو و بووم و له میوه جات ﴿قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا﴾، خوا ﷺ فه رموی: ئه وه دیش که کافریش بیته، که میک ژیان دنیای پی ده گوزهرینم (هه رچه نده ژیان دنیای بۆ خوی هه رکه مه) ﴿ثُمَّ أَصْطَرَّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَيُسَّ الْمَصِيرُ﴾، دوا یی په لکیشی ده که م به ره و ئازاری ئاگر، خرابترین سه ره نجامیش چوونه دۆزه خ و ئاگره، ئنجا خوا ده فه رموی: ﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ﴾، وه یادبکه وه کاتیک ئیبراهیم و ئیسماعیل بناغه ی کابه یان به رز کرده وه {ده یانگوت}: ﴿رَبَّنَا قَبَلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، په روه ردگارمان ئیمان و ه ر بگره! بیگومان هه ر توی بیسه ری زانا (دوو عامان ده بیستی و زاناشی به پیداویستییه کانمان که بۆمان جیبه جی بکه ی) ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ﴾، په روه ردگارمان وه ئیمه بگی ره به دوو گه ردنکه چ بۆ خۆت (دوو مسوئمانی ته واو عه یار)، وه له وه چه که شمان کۆمه ئیکی مسوئمانی به ته واوی گه ردن که چیان بۆ خۆت لی بره خسینه ﴿وَأَرْنَا مَنَاسِكَا﴾، وه شوینی خوا په رستییه کانمان، یا خود شوینی ئه رکه کانی حه جمان پیشان بده ﴿وَتَبَّ عَلَيْنَا﴾، وه گه رانه وه که مان لی قه بوول بکه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾، بیگومان هه ر توی تۆبه و ه رگری به خشنده ی به به زه یی ﴿رَبَّنَا وَأَبْعَثْ

فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ ﴿﴾، وه په روه دگارمان له نیوانیاندا (واته: له نیو وه چه که ماندا) پیغه مبه ریک ره وانه بکه ﴿ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ﴾، که ئایه ته کانی تویان به سه ردا بخوینیته وه، وه کتیبو و حکمه تیان فی ربکات } (کتاب)، به تیگه یشتنی به نده لی ردا یانی: به رنامه ی ژیان (حکمة) تیش، واته: چونیته ی به ریوه بردنی نه و به رنامه یه به شیوه یه کی لی زانانه و وه ستایانه { ﴿ وَيُزَكِّيهِمْ ﴾، وه پاک و چاکیان بکات ﴿ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾، بیگومان ههر توی زالی کار به جی.

چه نده سه له یه کی گرنگ

مه سه له ی په که م: تافی کردنه وه ی خوا ﷺ بؤ به نده کانی یاسایه که هیج کام له به نده کان لی هه لته و ی رداون، واته: خوا ﷺ به نده کانی خو ی له مرؤف و جند هه موویان تاقی ده کاته وه، سه رده تا تاقیان ده کاته وه به ئیمان، کی ئیمان ده ینی؟ کی ئیمان ناهینی؟ دوایی دیاره نه وانیه کافر و ئیمان ناهینن که وتوو (راسب) دهن له تافی کردنه وه ی ئیمان، نجا ئیمانداران تاقی ده کاته وه بؤ نه وه ی دیار بی ههر کامیکیان ئیمانیان چه نده؟ دینداریه که ی چه نده؟ طاعه ت و ته قوای چه نده؟ به ندایه تی بؤ خوا تا ج رادده یه که؟ نه وه حه قیقه تی که که خوا ﷺ له زور له ئایه ته کاندو و باره ی کردو ته وه، بؤ وینه: یه کی له و ئایه تانه که دوای چه نده دهرسیک پیی ده گه ی ههر له سووره تی (البقرة) دا، ده فه رموی:

﴿ وَلَنْبَلُونَكُمْ بَشِيئًا مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ ﴿۱۰۵﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۱۰۶﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿۱۰۷﴾، مه به ست لی رده ا نه و رسته یه یه که ده فه رموی: ﴿ وَلَنْبَلُونَكُمْ ﴾، به دنیایی تاقیتان ده که ینه وه، که هه ندیک له زانایان لی ره ده لین (ل) لامی (قَسَمَ) ه، سویند به خوا تاقیتان

دهکهینه وه، کی تاقی دهکاته وه؟ رووی دواندن (خِطَاب) له گهل ئیماندارانه، پیغه مبه ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نهو حه قیقه تهی به چهند فه رمایشتیکی خوئی راگه یاندوه که ئیمه تاقی دهکرینه وه، بو وینه: له یه کی له فه رمووده کانداه بوخاریی له نه بو هوردهیره وه (خوا لییان رازی بییت) دهیگیریتته وه، پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: { (مَنْ يُرِدِ اللهُ بِهِ خَيْرًا يُصِبْ مِنْهُ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۶۴۵) }، واته: هه رکه سیك خوا چاکه ی بوئی بوئی تووشی به لای دهکات، تووشی نارچه تی دهکات، چونکه (أَصَابَ مِنْهُ)، واته: تووشی نارچه تی کرد، له فه رمووده یه کی دیکه دا پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: { (مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ، مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ، وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ، حَتَّى الشَّوْكَةِ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَرَ اللهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ) } (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۶۴۱)، ومُسلم بِرَقْم: (۶۵۱۳)، والتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۹۶۶)، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) که نه مهش موژده یه کی زورخوشی تیدایه، ده فه رموی: هیچ شتیك تووشی موسلمان نابی، له ماندوویتی و نه خوشیی و خه فهت و دلته نگی و نازارو په ژاره، ته نانهت درکیك که به دهستی یان به شوینییکی داده چی، هیچ کام له مانه ی تووش نابیت مه گهر به هوئی نه وه وه گونا هه کانی لی ده سریتته وه و پاکی دهکاته وه، نجا پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) له هه موو کهس زیاتر تاقی کردنه وه یان قورستر بووه و، له هه موو کهس زهحه تتر ته جربه کران و دهك پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له م فه رمایشته دا فه رموویه تی: { (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُوعَكُ فَوَضَعْتُ يَدِي عَلَيْهِ فَوَجَدْتُ حَرَّهُ بَيْنَ يَدَيَّ فَوْقَ اللَّحَافِ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ! مَا أَشَدَّهَا عَلَيْكَ؟ قَالَ: (إِنَّا كَذَلِكَ يُضَعَّفُ لَنَا الْبَلَاءُ وَيُضَعَّفُ لَنَا الْأَجْرُ) قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ! أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً؟ قَالَ: (الْأَنْبِيَاءُ) قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ! ثَمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثَمَّ الصَّالِحُونَ، إِنْ كَانَ أَحَدُهُمْ لِيُبْتَلَى بِالْفَقْرِ حَتَّى مَا يَجِدُ أَحَدَهُمْ إِلَّا الْعِبَاءَةَ يُحَوِّبُهَا، وَإِنْ كَانَ أَحَدُهُمْ لِيَفْرَحَ بِالْبَلَاءِ كَمَا يَفْرَحُ أَحَدُكُمْ بِالرِّخَاءِ) (رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۴۰۲۴)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْم: (۱۴۴) }،

واته: ئەبو سه عیدی خودریی خوا لئی رازی بیټ دهلی: رۆژی چوومه لای پیغه مبهەر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (تا)ی لیوو به دهنی گهرم بوو، دهستم له سه ر دانا، له سه ر لیغه که وه { له سه ر ئەو شته وه که به خوئی دادابوو، (اللِّحَافِ): ههر شتی که که به خو دابدری وهك ئیمه ده لئین: لیغه، به تانی، په شته مال، ... } گهرمای دههات گوتم: ئەی پیغه مبهری خوا! صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (تا) یه کهت زور تونده؟ فهرمووی: ههر بهو شیوهیهین (واته: ئیمه پیغه مبههران) نه خویشی و نازارمان بو چهند قات ده کریته وه، به لام پاداشتیسمان چهند قاته، گوتم: ئەی پیغه مبهری خوا! کی له هه موو کهس تافیکردنه وهی قورستره؟ فهرمووی: پیغه مبههران، گوتم: دوای ئەوان کی؟ فهرمووی: چاکان { ئەوانه ی که بو خوا صولحاون، ئینسان تا چاکتر بی و له خوا نزیکتر بی تافیکردنه وه که ی قورستره } یه کیکیان { واته: له صالحان یان پیغه مبههران } تافیکراوته وه به نه داری، هه تا ته نیا ئەو عه بایه ی هه بووه که له خو یه وه گرتوه { که خو ی پی دابپوشی } وه هی وایان هه بووه کاتی که تافیکراوته وه به سه ختی و به نارچه تییان، ئیوه چهنده به خو شییان دلخوش دهن له ئیوه دل خوشتر بووه، { چونکه زانیویه تی پاداشت و قهره بووی چاکتری له لای خوا هه یه } .

هه روه ها له فه رمایشتیکی دیکه دا هاتوه: { (عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً؟ قَالَ: الْأَنْبِيَاءُ، ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَأَلْأَمْثَلُ، يُبْتَلَى الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ صَلْبًا اشْتَدَّ بَلَاءُهُ، وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةً ابْتُلِيَ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَمَا يَبْرَحُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّى يَتْرُكَهُ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ مَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ) (رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۴۹۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۲۳۹۸)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۴۰۲۳)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۶۹۹)، وَالحَاكِمُ بَرَقْم: (۱۲۱)، وَقَالَ: الْأَلْبَانِي حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بَرَقْم: (۱۴۳) }، واته: ئەو هاوه له خوا لئی رازی بی دهلی، گوتم: ئەی پیغه مبهری خوا! صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کی له هه موو کهس تافیکردنه وهی قورستره ؟ فهرمووی: پیغه مبههران، دوایی پی به پی، { واته: هه تا زیاتر مروف وهك

پیغه مبه ران بچیت، له ئیمان و عه قیده و دینداری و مسوولمانه تییدا، تاقیکردنه وه که شی قورستر ده بیته { پیاو (مرؤف) به پیی دینه که ی تاقی ده کریته وه، هه تا دینه که ی به قوه تتری، تاقیکردنه وه که شی قورستر ده بی، نه گهر له دینه که یدا پته ویی هه بی، تاقیکردنه وه که شی قورستر ده بی، به لام نه گهر له دینه که یدا بیهیزی هه بی، تاقیکردنه وه که شی له قه دهر دینه که ی ده بی، وه تاقیکردنه وه به لآو گرفتاری به رده وام ده بیته له سه ر به نده، هه تا وای لی دیت کاتی که به زه ویدا دهر وای یه ک گوناھی پیوه نه ماوه { به هوی به لآو گرفتاری و نار ه حه تییه کانه وه که دینه ری } .

مه سه له ی دووهم: که ده فه رموی: ﴿ بَكَلَّتْ ﴾ (كَلِمَات) کوی (كَلِمَة) یه، واته: وشه که مه به ست پیی ئه و ئه رکانه ن که پیی سپاردوون، جا چ واحبیک بووبی فه رمووبیتی جیبه جیی بکه، چ قه ده غه یه ک بووبی فه رمووبیتی توخنی مه که وه، واته: ئه و فه رمانانه ی که خوا بو ی دهر کردوون و ئه و ئه رکانه ی پیی سپاردوون، بو یه ش ناو له و ئه رکانه نراوه (كَلِمَات)، چونکه فه رمان و ئه رکه کان به وشه ته عبیر ده کرین و ئاراسته ده کرین.

مه سه له ی سییه م: که ده فه رموی: ﴿ فَاتَّمَهَنَّ قَالَ اِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا ﴾، واته: ئیبراهیم هه موو ئه رکه کانی ته و او کردوون و له هه موو تاقیکردنه وه کان دهر چوو، ئنجا شایسته ی ئه وه بووه که خوا ی په روه ردگار بیکات به پیشه و بو خه لکی، به ئی ئیبراهیم عليه السلام هه موو فه رمانه کان و ئه رکه کانی به ته و او یی ئه نجامدان، ئنجا خوا ی په روه ردگار فه رموی ده تگی ریم به پیشه و بو خه لکی، که واته: که سییک به که لکی ئه وه دیت که خه لک بیکاته سه ر مه شق، وه ببیته ری نیشاندهر بو خه لکی و، فی ری به ندایه تییا ن بکا بو خوا و، فی ری مسوولمانه تییا ن بکا و فی ری دیندارییا ن بکا، که ئیمان هه که ی هی نده چا ک و پته و بی له تاقیکردنه وه کان دهر چوو بی، نه گه رنا بابای که وتوو (راسب) خه لک ته ماشای کو یی بکات؟! مه گهر که وتنی لی وه فی ربن! که واته: ئینسان ده بیته نه گهر خوا عليه السلام وای لی کرد که جیی سه رنج و ته ماشای خه لک بیته بو دینداری،

تفسیری قوربانی برزوبیر... دهرسی بیست و شه شهه: نایه ته کانی (۱۲۴ - ۱۲۹) ﴿ ۴۷۶ ﴾

له خووی وریا بی له تاقیکردنه وه کان نه که وئی، ئنجا به که لکی نه وه دیت که خه لک دینداری و مسوولمانه تی لیوه فی ربی، جا به هه رشتیک تاقی بگریته وه، به سهختیان یان به خوشیان، چونکه خوا ده فهرموی: ﴿... وَبَلَّوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً...﴾ ﴿الأنبیاء، ۳۵﴾، واته: به ناخوشیی و به خوشییان تاقیتان ده کهینه وه، مهرج نیه ئینسان هه به ناخوشییان تاقی بگریته وه، جاری و هه به خوشییان تاقی دهگریته وه، خوی پهر وهر دگار دهسه لاتی ده داتی، زانیاری ده داتی، له شی ساغی ده داتی، نیعمه تی پی ده به خش، داخو چی له و نیعمه تانه ده کات؟ چونیان مامه له پیده کات؟ وه چونیان به کار ده هی؟ جا هی و هه به له سهختیان دهر ده چی، به لام له خوشییان ده که وئی، وه که یه کی له هاوه لان گوتوو یه تی: ((أَبْتُلِينَا بِالْفَقْرِ فَصَبْرُنَا فَلَمَّا ابْتُلِينَا بِالْغِنَى فَمِنَّا مَنْ صَبَرَ وَمِنَّا مَنْ لَمْ يَصْبِرْ))، واته: تاقیکراینه وه به هه ژاری و به نه داری خوراگر بووین، به لام کاتی به ده وله مه ندیی تاقیکراینه وه، هه مان بوو خوراگر بوو، هه مان بوو خوی رانه گرت، واته: دهر نه چووو وه که پیویست نه بوو.

مهسه له ی چواره م: که ده فهرموی: ﴿لَا يَتَّالِ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾، دياره ئیبراهیم

﴿الغیبه﴾ وه که شتیکی فی طیری پی خۆشه له وه چه که شیدا پیغه مبه ران هه بن، پیاو چاکان هه بن، پیشه و هه بن بو خه لک، به لام خوا ﴿تعالى﴾ حه قیقه تیکی پی راده که یه نی، که وه که یاسایه که وایه بو ئیبراهیمیش و بو هه موو که سیکی دیکه ش، نه ویش نه وه یه که: نه وانه ی سته مکارن په یمانی من که بیانکه مه پیشه و، نایانگریته وه، واته: که سیکی سته مکاری، که سته مکار (زالم) به هه ر که سیکی ده گوتری ده ستریزی بکات بو سه ر غه یری خووی، یا خود ده ستریزی بکات بو سه ر نه و طاعه ت و نه رکانه ی که خوا له سه ری پیویست کردوون، یان قه ده غه کان بشکی نی، واته: زالم مهرج نیه ته نها سته م له خه لکی بکات و ده ستریزی بکات بو سه ر مال و نه فس و نامووسی خه لک، به لکو خوی پهر وهر دگار له سه ر زمانی لوقمان خوا لی پازیبی، که ناموژگاری کوره که ی ده کات ده فهرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ لِقَمْنُ لِابْنِهِ - وَهُوَ يَعِظُهُ - يَبْنِي لِي شَرِكًا بِاللَّهِ إِنَّ

الشِّرْكَ لَظْمٌ عَظِيمٌ ﴿۱۳﴾ لقمان، واته: رۆله گیان! هاوبهش بۆ خوا دامهنی چونکه هاوبهش بۆ خوا دانان سته میکی گه ورهیه، که واته: (شِرْكَ) (ظُلْم) ه، وه ههر گوناھیک که تۆ دهیکه ی ههر نه بی (ظُلْم) یکه له خۆتی دهکهی، وه سته م (ظُلْم) یکه له دین دهیکه ی، که پیوه ی پابه ند نابی، جا کی به که لکی نه وه دیت بیته پیشه وا بۆ خه لک؟ که سیك که فه رمان به ر بی بۆ خوا و پابه ند بی به شه ریه تی خوا وه و ملکه چ بی بۆ خوا، به لام که سیك که دهستی ده چیته سته م (ظُلْم) وه، وه ک گوتم سته مکار (ظالم)، چ به و مانیه ی که ده ستریزی ده کات بۆ سه ر مافه کانی خه لک، چ به وه ی نه رکه کانی سه رشانی خۆی جیبه جی ناکات، نه و که سه به که لکی نه وه نایه ت بیته پیشه وا بۆ خه لک و به که لکی سه ره ره شتیار ی خه لک نایه ت، لی ره دا زۆر له زانیانی ئیسلام که به راستی منیش نه و رایه م زۆر پی په سه ندو به جیبه، نه م رسته قورئانییه یان کردۆته به لگه له سه ر نه وه که ههر که سیك نه هلی زۆلم بی، به که لکی نه وه نایه ت که مسو لمانان بیکه نه پیشه وای خۆیان و بیکه نه سه ره ره شتیار ی خۆیان، وه رایان وایه هه موو نه وانه ی که زالم و زۆردارن به یعه تیک که پییان ده در ی، یا خود به زۆر له خه لکی وه رده گرن، به یعه ته که جیی خۆی ناگری و، له راستیدا نه و سه ره ره شتیار ییه ی که ده یکن بۆ خه لک سه ره ره شتیار ییه کی شه رع یی نیه، به لکو نه وه هه قی خه لکه و زه وتیان کرد وه و داگریان کرد وه، ههر لی ره شه وه نه و قسه یه مان بۆ له مه حه ک ده در ی که هه ندیک له زانیانی سیاسه تی شه رع یی ده لئین: نه و که سه ی سو لته ی شه رع یی له سه ر مسو لمانان به ده سته وه ده گری، سی ری هه ن، یان نه وه تا مسو لمانان هه لی بزیرن: ﴿... وَأَمْرُهُمْ شُورَى

بَيْنَهُمْ... ﴿۳۸﴾ الشوری، یان نه وه تا نه و که سه ی که ده سه لاتی هه بو وه وه سیه ت بکات بۆ نه وه ی دوای خۆی، که نه وه پیی ده گوتری (ولاية العهد)، یان نه وه تا که سیك ده سه لاتی هه بی خۆی به سه ر مسو لمانان فه رز بکات، که نه وه ش پیی ده گوتری (ولاية المتغلب)، گو توویانه نه و سییانه هه رسیکیان ریی شه رع یین،

بۇ ئەوۋە كە ئىنسان لە كۆمەلگای ئىسلامىدا دەسلەلاتى حوكمپرانىسى بەدەستەوۋە بگرى، بەلام من زۆر بەپراشكاووى دەلئىم: جگە لە رپى يەكەم كە رپاویژ (شورى)یە، ئەو دوو رپىیە دىكە، واتە: كە كابرا ھەر لەبەر ئەوۋە باباى پىش خوى وەسىەتى بۇ كردوۋە، يان وەسىەت بۇ كورى دەكا، يان ھەر لەبەر ئەوۋە دەستەلاتى ھەبووۋە غەلەبەى كردوۋە بەسەر خەلكدا، رەوايە بىتتە حوكمپرانى مسوئلمانان و لەپراستىدا ئەو دوو رپىیە دىكە ھىچيان شەرعى نىن،

وہ لەگەل ئەم ئايەتەدا تىكدەگىرىن، كە خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿لَا يَنَالُ عَهْدِي﴾

﴿الظَّالِمِينَ﴾، عەھدو پەيمان و بەلئىنى من كە كەسىك بىتتە پىشەواو حوكمپران بەسەر خەلكىدا، ستەمكاران ناگرىتەوۋە، كەواتە: كەسىك ستەمكارو گوناھكارو لادەرو لارپى بى، ئەوۋە بەپى شەرعى خوا شايستەى ئەوۋە نىە، وە مافى ئەوۋە نىە بەسەر مسوئلماناندا بىتتە حوكمپران و كاربەدەست.

مەسەلەى پىنجەم: خوا ﷻ دەربارەى كەعبە دەفەرموى: ﴿مَثَابَةٌ لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا﴾،

كردوومانە بە جىگەى خربوونەوۋەو گردبوونەوۋەى خەلك و مەكۆى خەلك، وە شوپنىكى پىر ھىمنىى و ئاسايش، ديارە ھەموو كۆمەلگايەكى بەشەرىى پىويستى بەو دوو شتە ھەيە:

(۱) لىك كۆبوونەوۋە، بۇ ئەوۋە پىكەوۋە ھاوكارىن و ژيانى دنيايان بسوورپىن.

(۲) بەلام ئەو كۆبوونەوۋە لەسەر بناغەى ھىمنىى و ئاسايش بى.

ھىچ كۆمەلگايەك بەبى ئەو دوو مەرجە دروست نابىت و كۆمەلگايەكى ساغو سەلىم ئەم دوو مەرجەى پىويستە:

يەكەم: دەبى خەلكەكەى لە يەك كۆبىتەوۋە، نەك ھەرىەكە لەلايەك بى پەرش و بلاوبن.

دووم: ھىمنىى و ئاسايشى لەنىودا بەرقەرارىن، ئەگەرنا كۆبوونەوۋەيەك، كە شەرو شوړو ئازاۋەى تىدابىت ھىچ نىە.

مهسهلهی شه شهه: ئیبراهیم صلی الله علیه و آله دوو شتان داوا دهکات:

یه کهم: که هیمنیی و ناسایش لهه و ولاته و لهه شوینه دا هه بی، که مه بهست پیی (کعبه) و دهورو به ریه تی: ﴿ **وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا** ﴾ .

دووهم: وه خه لکه که شی رۆزی و رزقیان هه بی: ﴿ **وَأَرْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ** ﴾، دیاره ئەم دوو شتهش هیمنیی و ناسایش و دابینکرانی ژیان و گوزهران واته: فاکتهری ئەمنیی له گهه ل فاکتهریی ئابووری، دیسان پیکه وه دوو هوکاری پیویستن بو به رقه رار بوونی هه کومه لگایه ک.

مهسهلهی هه وتهم: که خوی پهروه ردگار فه رمان به ئیبراهیم و ئیسماعیل

(عليهما الصلاة والسلام) دهکات و ده فه رموی: ﴿ **وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ** ﴾، لیردها ئەوان تازه ئەو مائی خویه دروست دهکن، که واته: مانای وایه هیچ شتیکی لینه بووه که پیچه وانهی پاکیی بی، به لام مه بهست ئەوه یه به پاکی رابگرن، وه فه رمانه که به ئیبراهیم و ئیسماعیل دهکا، به لام دوی وانیش دهگریته وه، مائی خوا ده بی پاک رابگری و، ناب هیچ شتیکی تیدابی و، هیچ رواله تیکی تیدابی و، هیچ هه لسوکه و تیکی تیدا بکری، که پیچه وانهی به ندایه تییکردن و خوا په رستی بی.

ئنجا که عبه که سی سه دو شهست بتیان تیدا دانابوو، پیچه وانهی دینی ئیبراهیم علیه السلام بو، بویه پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله که چوو نیو که عبه وه، گوچانیکی پیبو له به کانیه وه ده ژهنی و دهیغه رموو: ﴿ **وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ**

الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿ ۸۱ ﴾ الإسراء، وه دهیغه رموو: موشریکه کان و بت په رسته کان درویان کرد، ئیبراهیم و ئیسماعیل هه رگیز (أنصاب و آزلام) یان پی نه بووه، چونکه وینهی ئیبراهیم و ئیسماعیل - یان له دیواری کردبوو که (أنصاب و آزلام) یان له ده ستدابوو که واته: ﴿ **طَهِّرَا** ﴾، یانی: به پاکی رابگرن و به پاکی بهیلنه وه، ئەگه رنا دیاره که پیشر پیس و پوخل نه کراوه، تاکو ئیبراهیم و کوره کهی (عليهما السلام) پاکی بکه نه وه.

مهسهلهی ههشتهه: که ئیبراهیم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهفه رموی: ﴿ وَأَرْزُقْ أَهْلَهُ، مِنْ الثَّمَرَاتِ مَنْ

ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴾، ئایا بو کئ دهپارپتهوه که هئیمنی و ئاساییشیان بو دابین بکات و رزق و رۆزی و میوهجاتیان بو پهیدابکات؟ دهفه رموی: ئهوانهیان که ئیمانیان ههیه به خواو بهرۆژی دواپی، جا من پیم وایه، بویه ئیبراهیم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لیردها وایفه رموووه تاییهتی کردوه بهوانهوه که ئیماندارن، چونکه ئه و ئامۆژگاریهیی که خوا پیشته کردی باشی وهرگرتوه، کاتیک بو هه موو وهچه که هی پارایه وه فه رموی: ئه ی خوایه ئایا له وهچه که شمدا پیشه وایان داده نیی؟ خواش فه رموی: ﴿ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴾، سته مکاران بیبهشن له بهئین و پهیمانی من، بویه لیردها ئیبراهیم دووربینیی کردوه گوتووویه تی: با که داوای هئیمنی و ئاساییش و رزق و رۆزی دهکه م، ته نیا بو ئه هلی ئیمان بیته، به لام خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموی: ﴿ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ﴾، ئه وهی که کافریش بیته ههر دهیژی پیتم که میک له ژیان دنیای پی دهگوزهرینم ﴿ ثُمَّ اضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَيُئْسَ الْمَصِيرُ ﴾، به لام دواپی په لکیشی دهکه م و رایده کیشم و ناچاری دهکه م به ره و نازاری ناگر، که خراپترین سه ره نه جامیش ئه وپییه، له م ئایه ته شه وه ئه وه وهرده گیری، که ئینسانی کافرو خه لکی کافر بو یان ههیه ژیان دنیای به رنه سه ر، وه بو یان ههیه له ژیر سایه ی ده ولته تی ئیسلامییدا بژین، چونکه خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مؤلته تی داوه به کافرانیس که بژین و بو خوی فه رمووویه تی: ﴿ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ﴾، ئه وهی کافریش بی ژیان که می دنیا یان پی دهگوزهرینم، که واته: ئه و رایه ی زانیان راسته، که ده لی: هه موو جو ره کانی ئه هلی کوفرو هه موو جو ره کافره کان به مونا فیقان و هه لگه پراوانیسه وه به بته پرستانیشه وه (نهک ههر ئه هلی کیتاب) بو یان ههیه له ژیر سایه ی ده ولته تی ئیسلامییدا بژین، تا کو تاقیکردنه وهی ژیان دنیا یان ته و او بکه ن، چونکه خوا ژیان دنیای دناوه بو تاقیکردنه وه و مرؤف ده بی مه جالی هه بیته ژیان دنیای ته و او بکات و تاقیکردنه وهی خوی بدا، ئنجا

دەكەوى، يان دەردەچى، بۇ خۆى لەوہ بەرپرسيارہ.

مەسەلەى نۆيەم: تەماشى بکە ئىبراھىم عليه السلام كەنگى لە خوا دەپارپتەوہ ؟

﴿ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ ﴾، وہ يادبکەوہ کاتىک ئىبراھىم و ئىسماعىل بناغەى مالى خويان بەرز

کردەوہ، ئنجا لە میانەى بناغە بەرزکردنەوہدا دەپارپنەوہ، کەواتە: ئىنسان

دەبى لە گەرمەى ئىشوکاردا دەپارپى، کاتىک کە سەرگەرمى بەندايەتتى بۇ

خووا سەرگەرمى جىبەجىکردنى فەرمانەکانى خوای، ئنجا داوا لە خوا بکە،

نەک پال بدەيەوہو ھەئخزى و لىيدانىشى، ئنجا بلئى: خويە ! ئەوہم بۇ بکە،

ئەوہشم بۇ بکە، ئەوہم بۇ لەوى دانى، ئەوہشم بۇ لەوى لاپەرہ ! ئەوہ

پىچەوانەى سوننەتى پىغەمبەرانە (عليهم الصلاة والسلام) پىغەمبەرانى خوا

ھەرچى لە دەستياندا ھاتوہ کردوويانەو ھەموو ھۆيەکانيان دابىنکردوہو،

ھەموو ھەول و کۆشى خۆيان خستوتە کار، ئەوجار لە خوا پاراونەتەوہ کە

ئەو کارەيان بۇ تەواو بکاتو، لىيان قەبوول بکاتو بۆيان ئاسان بکات، کەواتە:

شىوازى راستى دووعا ئەوہيە کە ئىنسان ئەوہى لە توانايدا ھەيەو بەخۆى

دەگرى بىکات، ئنجا ئەوہى کە پىي ناکرى، لە خوای داوا بکات بۆى تەواو بکات،

وہ دەبى ئىنسان کارەکەى بەرپىكى بکاتو بەتەواويى بىکا، ئنجا ئومىدى

ئەوہى ھەبىت کە خوای پەروردگار لى قەبوول بکات.

مەسەلەى دەيەم: ئەوہ کە ئىبراھىم و ئىسماعىل (عليهما الصلاة والسلام) بۇ

وہچەکەى خۆيان دەپارپنەوہو دەلئىن: ﴿ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا

أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ ﴾، واتە: پەروردگارمان ئىمە بکە بە دوو گەردنکەچى تەواو بۇ

خۆت، وہ لە وہچەکەشماندا کۆمەلئىكى گەردنکەچيان تىدا پەيدابکە، کە بۇ تۆ

بەتەواويى گەردنکەچ و مسولمان بن. ئەم رستە قورئانىيە ئەوہى لى

وہردەگىرى کە ئىنسان ھەمىشە دووعا بکات بۇ مال و مندالى خۆى، بۇ وہچەو

ھاوسەرى و بۇ خزمانى، ھەر بۆيەشە خوا تعالى لە سوورەتى (الفرقان)دا لە

کۆتایی سیفه ته کانی (عباد الرحمن) دا، وه له کۆتا وه سفیاندا دهفه رموی:

﴿ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴾ (۷۴) الفرقان، واته: وه ئه وانهی که ده لئین: پهروه ردگارمان له

هاوسه رانمان و له وه چه ماندا مایه ی دلخوشییمان بو بره خسینه، {واته: وایان لیبکه که دلمان پییان خوشی و، وایان لیبکه که چاومان پییان روشن بی} وه بمانگیره به پیشهوا بو پاریزکاران. وه ئه م نایه ته ئه وهشی لیوهرده گیری که که سیک شایسته ی ئه وه ده بیته بیته پیشهوا بو پاریزکاران، که خه میشی له ده وروبه ری خو ی خواردی، خه می پهروه ده کردن و خه می راسته پرکردن به ری شه رعدای، لی خواردین.

مه سه له ی یازده یه م: ئه وه یه که داوی ئه وه ی ئینسان هه موو کاره کانی شی ئه نجام

ده دا، هه ر داوی لیبوردن له خوا بکات، ته ماشا ده که یین ئیبراهیم و ئیسماعیل

پاش دروستکردنی که عبه ده لئین: ﴿ وَتَبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴾، وه

تۆبه مان لیوهر بگره بیگومان تۆ تۆبه وه رگری به به زه یی و به خشنده ی، که واته:

ئینسان پیویسته هه رکاریکی خیر و چاکی کردو هه ر طاعه تیکی ئه نجامدا،

ئنجا له داوایشدا بگه رپته وه لای خواو بلای: خوایه گه رانه وه که م لی قه بوول

بکه، وه داوی لیبوردن له خوا بکات، بویه پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که سه لامی نویریی

داوه ته وه، سی جارن فه رموویه تی: ((أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ))،

واته: داوی لیبوردن له خوا ده که م... بوچی؟ چونکه ئه وه عیبادته و طاعه ته ی

که تۆ ئه نجامی ده ده ی، شایسته ی خوا نیه و ده بی خوا به لوتفو که ره می خو ی

لیت وه رگری، بویه پیویست به وه ده کات داوی لیبوردن له خوا بکه ی، نه ک

له دلی خۆتدا کۆمه لیک منه تت بیته دلله وه، پیت وایی شتیکی گه وره ت کردوه!

به لکو که طاعه تیکت بو خوا ئه نجامدا، ئنجا داوی لیبوردنیش له خوا بکه،

که خوا لیت وه رگری و له که موکوورتیی عه فووت بکات.

مهسه لهی دوازدهیه: ئیبراهیم و ئیسماعیل (علیهما السلام) داوا له خوا ﷺ دهکهن، که پیغه مبهریک له نیو وه چه که یاندا بره خسینی، ئەم چوار ئه رکه نه نجام بدات: ﴿ رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾، په روهردگارمان له نیوانیاندا پیغه مبهریک بنیره (رهوانه بکه) که ئایه ته کانی تو یان به سه ردا بخوینیته وهو، کتیبیان فیربکاتو، حیکمه تیان فیربکاتو، ته زکیه یان بکات، بیگومان تو زالی کار به جیی، بو زانیاریتان ئەم ته عبیره له قورئاندا له چوار شویندا هاتوه، ههر له سوورتهی (البقرة) دا چهند ئایه تیک دواي ئەم ئایه ته هاتوه، له سوورتهی (آل عمران) یشدا هاتوه، له سوورتهی (الجمعة) شدا هاتوه، وه له سی شوینان: ﴿ وَيُزَكِّيهِمْ ﴾، خراوته پیس ﴿ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ﴾ و له یهک شوین: ﴿ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ﴾، خراوته پیس ﴿ وَيُزَكِّيهِمْ ﴾، به لام له ههر چوار شویندا: ﴿ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ ﴾، ههر له پیشه وهیه، ئەمهش نه وهی لیوهرده گیری که بناغه و بنه رتهی دینداریی بریتیه له خویندنه وهی ئایه ته کانی خوا، دهبی پیشی له قورئانه وه دهست پیبکهی، له خویندنه وهو تیگه یشتنی قورئان، پاشان ته زکیه بوون و په روهرده بوون، له سه ر بناغه و به پیی ئەو ئایه تانه دهبی و، پاک و چاک دهبی، ئنجا دوايي دهبی هه ولیدهی که شه ریهت و به رنامهی زیان ههر لهو ئایه تانه وه ربگری، وه دوايش به شیوهیه کی چه کیمانه و لیزانانه به رنامه و ئەو شه ریه ته له زیانی تاکیی و خیزانی و کۆمه لیی خۆتدا پیاده بکهی، ئا ئەوانه چوار شاده مارو چوار پایه ی گه وره ی دینداریی و مسوئمانه تی و به ندایه تییکردنن بو خوا، خواي په روهردگار لهو که سانه مان بگیری، که به ندایه تی راسته قینه و راست و دروستی بو دهکهن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی سی و حه و ته مین

پیناسهی ئه م دهرسه

ئه م دهرسه مان له ئایه تی ژماره (۱۸۳ تا کو ۱۸۵) له سوورتهی (البقرة) دهگریته خوئی، له و سی ئایه ته دا خوا ﷺ بو جاری پینجه م روو له ئیمانداران دهکات و پینان راده گه یه نی، که رۆژوو گرتنیان له سه ر پینویست کراوه، وه ک چۆن له سه ر ئوممه تانی پینش نه وان پینویست کراوه، دوایی باس دهکات، که نه گهر نه خویش که وتن یا خود له سه فه ر بوون، بوین هه یه به رۆژوو نه بن و دوایی بیگرنه وه. پاشان باسی مانگی رهمه زان دهکات که قورئانی تیدا هاتوته خوار، وه باسی نه وه دهکات خوا ﷺ دهیه وی دیندارییتان بو ئاسان بکات و نایه وی لیتان به زحمه ت بجات.

﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۸۳﴾ أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ. وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۴﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدٰنَكُم وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۸۵﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتە كان

((ئەى ئەوانەى بىرواتان ھىناو! پۇژووگرتنتان لەسەر پىويست كراو، وەك چۆن لەسەر ئەوانەى پىش ئىو پىويست كرابوو، بەلكو پارىزكارىى بىكەن ﴿۱۸۳﴾ چەند پۇژىكى ژمىرداون، وە ھەركەسىكتان نەخۇش بوو، يان لە سەفەر بوو (و بەپۇژوو نەبوو) با ژمارەىك لە پۇژانى دىكە بگىتەو، وە ئەوانەى كە زۆر بەزەحمەت بۆيان دەگىرى، با فىدىە بەدن كە خواردى نەدارىكە، وە ھەركەسىكىش خۇبەخشانە چاكەى زىاد بىكات، ئەو بۆى باشتەر، وە ئەگەر بزانن پۇژووگرتنتان چاكترە ﴿۱۸۴﴾ ئەو مانگى رەمەزانەى كە قورئانى تىدا نىراووتە خوارى، رىنماىى بە بۇ خەلكى وە بە بەلگەگەلى رپونى لە رىنماىى و جىاكەرەو (ى ھەق و ناھەق) تىدان، جا ھەركامىكتان لەمىانەى ئەو مانگەدا (لە مال) ئامادەبوو بابىگىرى. ھەر كەسىكىش نەخۇش بوو، يان لە سەفەر بوو پاشان با ژمارەىك لە پۇژانى دىكە بگىتەو، خوا ئاسانىى بۆتان دەوى و نايەوى سەغلەتتان بىكات، (و ئەو ھى گوترا بۆى رپونكرنەو) تاكو ژمارەك تەواو بىكەن و (واتە: ژمارەى پۇژەكانى مانگى رەمەزان) وە بۇ ئەو ھى خوا بە گەورە بگرن لەسەر ئەو كە رىنماىى كىروون، وە تاكو سوپاسگوزارىى بىكەن ﴿۱۸۵﴾).

شىكرنەو ھەندىك لە وشەكان

(الصِّيَامُ): واتە: پۇژووگرتن. (الصَّوْمُ فِي الْأَصْلِ: الْإِمْسَاكُ عَنِ الْفِعْلِ مَطْعَمًا كَان، أَوْ كَلَامًا، أَوْ مَشِيًا) وشەى: (صَوْم) لە بنەرەتى زماندا بە ماناى خۇگرتنەو دى لە ھەر كىرەو ھەىك، خواردى بى، يان قسەكردى بى، يان رپوشتن بى، (وَالصَّوْمُ فِي الشَّرْعِ: إِمْسَاكُ الْمُكَلَّفِ بِالنِّيَّةِ مِنَ الْخَيْطِ الْأَبْيَضِ إِلَى الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ عَنِ الْمَفْطِرَاتِ)، واتە: پۇژووگرتن لە زاراو ھى شەرعدا برىتتە لەو كە ئىنسانىك كە تەكلىفى شەرعى كەوتتە سەر، بە

نیەتەوه لە دەزووی سپی بەرەبەیان هەتاگو دەزووی رەشی ئیوارە، خۆی بگریتەوه لە هەموو ئەوانەیی که رۆژوو دەشکێنن، وەك: (خواردن و خواردنەوهو جووتبوونی ژن و میرد).

(لَعَلَّكُمْ): (لَعَلَّ: طَمَعٌ وَ إِشْفَاقٌ، وَقِيلَ (لَعَلَّ) مِنْ اللَّهِ وَاجِبٌ، وَفُسْرُ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْمَوَاضِعِ ب- كِي) وشەیی (لَعَلَّ) لە زمانی عەرەبیدا، واتە: ئومید وەبەرئان و سۆز نواندن، وە لە زۆر شوێناندا وشەیی (لَعَلَّ) بە (كِي)، واتە: (تاگو) تەفسیر کراوە و لیکدراوەتەوه هەندیکیش دەلێن: **خَوَا** **وَلَعَلَّ** که وشەیی (لَعَلَّ) ی بۆخۆی بەکارهێناوە، واتە: ئەوشتەیی لەسەر خۆی واجب کردووە، چونکە دەلێ: (مِنْ عَادَةٍ كَرِيمٍ إِذَا أَطْمَعَ أَعْطَى) واتە: عادتەتی بەخشنده ئەوهیە، که ئەگەر کەسیکی تەمادار کرد، پێشی بدات.

(مَعْدُودَاتٍ): واتە: (محصیات) ژمێردراوەکان، کۆی (معدود)ە، واتە: ژمێردراو، کەم، چونکە شتی کەم دەژمێردری (العِدَّةُ: الشَّيْءُ الْمَعْدُودُ) شتی ژمێردراو، واتە: رۆژانێکی کەم که دەژمێردرین، که مەبەست پێیان سی (۳۰) رۆژەیی مانگی رەمەزانە.

(مَرِيضًا): (الْمَرَضُ: الْخُرُوجُ عَنِ الْإِعْتِدَالِ جِسْمًا أَوْ رُوحًا)، (مَرَضٌ) بریتیه لە تیکچوونی حالەتی ئاسایی ئینسان، لەرووی جەستەیی یاخود لەرووی دەروونییەوه.

(سَفَرٍ): واتە: چوونه دەری ئینسان لە مال، که ئەویش زانایان زۆر مشت و مریان لەوبارەوه کردووە، که ئایا سەفەر ئەندازەکی چەندەو چۆنە؟ وە من ئەو رایەم پێ پەسنده که موئەلەقی لە مال دەرجوون، بەنیەتی سەفەر، پێی دەگوتری سەفەر، واتە: ئەوهی که لە عورفی خەلکدا بە سەفەر ناو دەبریو، لە شەرعیشتا پێی دەگوتری سەفەر، چونکە زانایان لەسەر ئەوه یەکدەنگن که هەموو ئەو وشەو زاراوانەیی شەرع نیورۆکی بۆ دیاری نەکردوون، مانایەکیان

دهگه ریته وه بو زمان و عورفو باوی خه لک و، خه لک نه و وشه یان بوچی به کاره ییابوو، له شهرعیشدا دیاره هه مان مه بهستی تیدا ره چا وکراوه.

(يُطِيقُونَهُ): (أَصْلُ الطَّوْقِ: مَا يُجْعَلُ فِي الْعُنُقِ خَلْقَةً أَوْ صُنْعَةً، وَالطَّاقَةُ: إِسْمٌ لِمَقْدَارٍ مَا يُمْكِنُ لِلْإِنْسَانِ أَنْ يَفْعَلَهُ بِمَشَقَّةٍ وَذَلِكَ تَشْبِيهِهِ بِالطَّوْقِ)، (طَوْقٌ): بریتیه له هه رشتیک که له گهردن ده کری، جا چ خوی پهره وردگار نه وهی تیدا کردبی، وهك کوئرو که وه که خهت و نه خشیان له ملدا هه ن، (أَوْ صُنْعَةً) یا خود دروستکراوبی، وهك ملوانکه که ئافرهت له گهردنی دهکات، یان په تیك که له ملی که سیك ده کری، وه (طَاقَةٌ) بریتیه له وه نه اندازه یه ی که ئینسان ده توانی کاریکی پیبکات، به لام زور به زه حمهت، له (طَوْقٌ) وه هاتوه، وهك نه وهی نه و شته ته واو لیی ویک هاتبیته وه، وهك چون گهردن به ندیک یان په تیك که ده خریته ملی ئینسان، له هه موو لایان را لیی ویک دیته وه وه ته واو فرزه ی لی بریوه.

(فِدْيَةٌ): (الْفِدْيَةُ: مَا يَقِي بِهِ الْإِنْسَانَ نَفْسَهُ مِنْ مَالٍ يَبْدُلُهُ فِي عِبَادَةِ وَقَصْرٍ فِيهَا)، (فِدْيَةٌ): بریتیه له وه نه اندازه ماله ی که ئینسان ده یبه خشی بو نه وهی که خوی پی بپاریزی له سزای خوا، له خوا په رستییه کدا که مته رخمیی تیدا کردوه.

(تَطَوُّعٌ): (التَّطَوُّعُ: الْإِنْقِيَادُ وَيُضَادُّهُ الْكُرْهُ)، (طَوَّعٌ): بریتیه له ملکه چیه کی به خو شحالییه وه، پیچه وانه ی (كُرْهُ): که بریتیه له ملکه چیه کی به

ناخوشحالیی، وهك خوی زالی ده فه رموی: ﴿ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ

فَقَالَ لَهَا وَالْأَرْضِ أُنْتِ يَا طَوَّعًا أَوْ كُرْهًا ... ﴿ ۱۱ ﴾ فصلت، ئنجا ویستی ئاسمان

دروست بکات، جا به ئاسمانه کان و زهوی فه رموو: به خو شحالیی دروست بن یا خود به ناخوشحالیی، (واته: نه گهر به خو شحالیی دروست نابن به ناخوشحالیی هه رده بی دروست بن) که لی رده دا مه بهستی پیی نه وه یه ئیراده و

ویستی خوا ئەوەندە زالە بەسەر مەخلووقاتیدا، کە هیچ کەس و هیچ شتێک ناتوانی لە فەرمانی خوا دەرچێ، پێی خۆشبێ یان پێی ناخۆشبێ (وَالتَطَوُّعُ: تَكَلَّفُ الطَّاعَةَ)، (تَطَوُّع): بریتیه لهوه که ئینسان فرمانبەریههک بۆ خوا ئەنجامبدات و زەخت لهخۆی بکات، (وَهُوَ فِي التَّعَارَفِ التَّبَرُّعُ بِمَا لَا يَلْزَمُ كَالْتَنْفُلِ)، وه له زاراوهی شهردا (تطوع): بریتیه لهوه که ئینسان

خۆبهخشی بکات و شتێک ئەنجامدا که لهسەری پێویست نهبیت ﴿ فَمَنْ تَطَوَّعَ

خَيْرًا ﴾، واته: هەرکەسێک چاکهیهکی کرد بهبێ ئەوهی لهسەری پێویست

بیت، ﴿ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ ﴾، ئەوه بۆ ئەو چاکتره، واته: پاداشتی زیاتری ههیه.

(الشَّهْرَ): واته: مانگ نهک مانگ بهمانای (قَمَرٍ)، واته: ئەو ماوهیه له کات که به

(۲۹) شهو یاخود (۳۰) شهو، ئەگەر مانگی قهمهیری بێ، یاخود به (۳۰) یان

(۳۱) رۆژ تهواو دهبێ، ئەگەر مانگی خۆری بێ، (الشهر: مُدَّةٌ مَشْهُورَةٌ

بِاهلالِ الهلالِ)، (شهر) ماوهیهکی زانراوه لهو کاتهوه که مانگی یهک شهوه

دیت و خهک دهنگ بهرزدهکهنهوهو دهلین: ئەوه (هلال)ه، لهو کاتهوه دهست

پێدکات، تاكو مانگ بهرزدهبیتهوه، که مانگ (۲۹) شهو یاخود (۳۰) شهوی

پێدچێ، وه ئەگەر مانگی خۆری مهبهست بێ بریتیه له بهشیك له دوازه

بهشی سوورانهوهی زهوی به دهوری خۆردا، له خالیکهوه بۆ ههمان خال، که

لهویوه دهستی پیکردوه.

(شَهْدَ): (الشهود: الحضور مع المشاهدة، إما بالبصر، أو بالبصيرة)، (شهود):

بریتیه له ئامادهبوون لهگهڵ بینیندا، چ به چاو بینین، چ به عهقل، کهواته

(شهد) واته: ئامادهبوون، که له زۆر له تهفسیره کوردیهکاندا، ئەو

وشهیان بهههله تهفسیر کردوه، دهلین: (شهد) واته: مانگی بینی، بهلام

(شهد) لێردها بهمانای بینینی مانگ نیه، بهلکو واته: ئامادهبوو (حَضَرَ)

﴿ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ ﴾، نه گهر فه رموبای: (شَهْدَ الْقَمَرِ) مانا که ی: مانگی بینی، ده بوو، به لام بیگومان مانگ به مانای: ماوهیه که له کات نابینری، ئایا ماوهی زهمه نیی ده بینری؟ نابینری، به لام ئینسان تییدا ئاماده ده بییت، که واته که ده فه رموی: ﴿ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ ﴾، واته: هه رکه سی که له ئیوه له و مانگی رهمه زانه دا له مائی خوئی بوو، ئاماده بوو ﴿ فَلْيَصْمُهُ ﴾، نه وه له سه ری هتی به رۆژوو بییت.

(رَمَضَانَ): له (رَمَض) هوه هاتوه، (الرَّمَضُ: أَي شِدَّةُ وَقَعِ الشَّمْسِ) تیشکی خوړ که له شتی که ده داو گهرمی دادینی، ده گوتری: (رَمَضُ)، وه ده گوتری: (أَرَمَضْتُهُ فَرَمَضَ) گهرم داهینا و گهرم داهات، بویه مانگی رهمه زان نه و ناوهی لئیراوه، چونکه مروف که به رۆژوو ده بی، هه ناوی گهرم ده بی و تینی گهرمای ده گاته هه ناوی، له بهر تینو وایه تی.

(الْيُسْرُ): (الْيُسْرُ ضِدُّ الْعُسْرِ) (وَتَيْسِرُ وَاسْتَيْسِرُ، أَي: تَسَهَّلَ وَتَهَيَّأَ، وَالْيُسْرُ: السَّهْلُ)، واته: (يُسْر) پیچه وانه ی (عُسْر) ه، که واته (يُسْر) واته: ئاسانی و (عُسْر) واته: به زه حمهت و قورس، ده گوتری: (تيسر واستيسر) هه ردووکیان به مانای ئاسان بوو، ئاماده بوو، دین.

(الْعُسْرُ): پیچه وانه ی (يُسْر) ه، واته: زه حمهت و قورس، شتی که به زه حمهت بکری و قورس بی، (والْعُسْرَةُ عَدَمُ تَيْسِرٍ وَجُودِ الْمَالِ) نه وهیه که کابرا مال و سامانی به زه حمهت بو پیدایی ﴿ وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ ... ﴾ ﴿ البقرة ﴾، واته: نه گهر بابای قه رزدار سه غلهت بوو، مائی ده ست نه ده که هوت چاوه ری بکه ن، هه تا خوا ده روویه کی لئیده کاته وه، (يَوْمَ الْعُسْرَةِ): واته: نه و رۆژهی که تییدا ئیش به زه حمهت ده بییت.

هوئی هاتنه خواره وهی نایه ته گان

هوئی هاتنه خواره وهی نه و رسته که ده فهر موئ: ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ ﴾

فَدِيَّةُ طَعَامٍ مَسْكِينٍ، واته: له سهر نه و که سانهی به زه حمهت پیان ده گیرئ و ده بی نه و په ری توانای خوین به خهرج بدن، نه و جار بوین ده گیرئ، بوین ههیه که فیدیه بدن، خوار دنی نه داریک بدن { (أَخْرَجَ ابْنُ سَعْدٍ فِي (طَبَقَاتِهِ) عَنْ مُجَاهِدٍ هَذِهِ الْآيَةَ نَزَلَتْ فِي مَوْلَايَ قَيْسُ بْنُ السَّائِبِ ﴾ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ

فَدِيَّةُ طَعَامٍ مَسْكِينٍ، فَأَفْطَرُ وَأَطْعَمُ لِكُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا }، واته: نبین سه عد له (طبقات)ی خویدا هی ناویه تی له موجهیده وه { موجهید قوتابی عه بد و نلای کوری عه ببا سه خوا لیی رازی بی، واته: له زانیانی (تابعین)ه { که گوتوویه تی: نه م نایه ته له باره ی (قَيْسُ بْنُ السَّائِبِ)ی مه ولام هاته خوار: ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فَدِيَّةُ طَعَامٍ مَسْكِينٍ ﴾، که رۆژووه کانی په مه زانی نه گرت و له جیاتی ههر رۆژیک نانی نه داریکدا، دیاره (موجهید) سه ییدیکی هه بووه که نازادی کردوه، چونکه وشه ی: (مولی) له زمانی عه په بیدا هه م به مانای (مُعْتَق) دی، واته: نازاد کهر، هه م به مانای (مُعْتَق) دی، واته: نازاد کراو، جا دیاره (قَيْسُ بْنُ السَّائِبِ) هاو هل (صحابی)ه، خوا لیی رازی بی، وه نه م نایه ته دهر باره ی وی هاتوته خوار، که مه ولای موجهید، { واته: سهیدی } بووه و موجهید وه ختی خوئی کو یله ی نه و بووه و نازادی کردوه، دیاره ته مه نی زور بووه، وه به رۆژوو نه بووه و له په مه زاندا رۆژووی نه گرتووه، وه له جیاتی ههر رۆژیک خوار دنی داوه به نه داریک، واته: ژمه خوار دنیک.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای ﷺ بۆ جاری پینجەم لەم سوورەتە موبارەکە (البقرة) دا، روو لە کۆمەڵی ئیماندارو کۆمەڵگای ئیماندار دەکات، وە بە نازناویک کە زۆر لە لایان خۆشەویستە دەیانداوین، کە بریتیه لە نازناوی ئیمان و دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەی ئەوانەى بروتان هیناوه! ئەگەر تیبینیتان کردبێ تا ئیستا ئەم (۵) پینج جارە، کە خوا فەرموویەتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، هەر جارە خۆی کاربەجێ شتیکی گەورە و گرنگی بە ئیمانداران راگەیاندا، بۆیە بە ناوی: ئیمانداران بانگی کردوون بەو ناوونیشانە بەرزە دواندوونی، ئەگەر تەماشای هەموو شوینەکان بکەین، ئەو زۆر رۆشن و ناشکرایە، جا یەکیک لەو شتانەى کە لە پایەکانی کەسایەتی مسوولمانان دادەنریت، بریتیه لە رۆژووگرتنی مانگی رەمەزان، بۆیە خوا ﷺ لێردا ئیمانداران ئاگادار دەکاتەو: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾، ئەی ئەوانەى بروتان هیناوه! رۆژووگرتنتان لەسەر پێویست کراوه، وەك چۆن لەسەر ئەوانەى پێش ئیوه پێویست کرابوو، بۆ ئەوێ خۆتان بپاریزن، یاخود بۆ ئەوێ ببنە پارێزکارو تەقواتان پەیدابن.

لەم ئایەتە وەردەگیرئ کە هەموو ئەو گەل و کۆمەڵانەى لە پێش پیغەمبەرى ئیسلام ﷺ (موحەممەد) دا بوون، پیغەمبەرانیان لەنیودا رەوانە کراون، کتیبیان بۆ هاتۆتە خوار، لە شەریعەتی هەموویاندا رۆژووگرتن هەبووه، ئەم ئایەتە وای لێوهردهگیرئ، چونکە بەگشتی فەرموویەتی: ﴿كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾، کەواتە: دەتوانین بلیین: هیچ شەریعەتیک نەبووه کە رۆژووگرتنی تێدا نەبێ، هەر وەك هیچ شەریعەتیکیش نەبووه نوێژکردنی تێدا نەبێ، ئنجا

حىكمەتەكەشى بەيان دەكات ﴿ لَمَلَكُم تَقْوَن ﴾، بۇ ئەوھى كە خۇتان بپارىژن، وشەى: (تقوى) يانى: پارىژكارىيى، جا ئەوھى زۆر شتى لىوھردەگىرى، واتە: خۇتان بپارىژن لە سزای خوا، چونكە خوا ﷻ كەسىك فەرمانەكانى جىبەجى نەكات سزای دەدا، ياخود خۇتان بپارىژن لەو دەردو نەخۇشيانەى بەھوۋى زۆرخۆرىيى و بەردەوامىي لەسەر خواردن و خواردنەوھى زىدەپوۋىي تىداكردىانەوھى، پەيدا دەبن، ياخود بۇ ئەوھى خۇتان بپارىژن لە گوناح و تاوان، چونكە ئىنسانى پۇژووگر بەرگرىيى (مَنَاعَة)ى دژى گوناحى تىدا دەبى، ياخود خۇتان بپارىژن لە رەوشت و ھەئسوكەوتى ناشىرىن، چونكە ئىنسانى پۇژووگر سەيتەرەو كۇنتىرۇلى بەقوھتتر دەبى بەسەر خۇيدا، كە تووشى غەلەت و كەم و كورپى نەبى، بە پىچەوانەى ئەوھى كە لەنىو مسوئلماناندا باوھ كە يەككە بەرپۇژوو دەبى، دەلئىن: لىي گەپىن بەرپۇژووۋىيە زوو توورپە دەبى ! كە ئەسلى خۇي پۇژوو بۇ ئەوھىيە مرۇف توورپە نەبى، نەك بە بىانوۋى پۇژووگرتنەوھى، وەك فىشەكە شىتە بتەقى، يان وەك شىر ھەلچى و لەگەل خەلكدا رووبەروو بىتەوھى!! بەلئى پۇژووگرتن بۇ ئەوھىيە كە ئىنسان ئەخلاق و رەوشتى جوان بى، جا شتىك كە بۇيە دانراوھ ئىنسان ئەخلاق و رەوشتى پىي جوان بى، بىكاتە بىانوۋى تىكدانى رەوشت و ھەئسوكەوتى خۇي، ئەوھى بەراستى شتىكى خراپە، ھەرەك پۇژووگرتن بۇ ئەوھىيە كە ئىنسان نەفس و رووحى سەيتەرە بكات بەسەر جەستەيدا، بەلام زۆر كەس مانگى رەمەزان دەكاتە مانگى خواردىنى خۇش و رابواردىنى خۇش و سفرەو خوان رازاندنەوھى !! كە بەراستى ئەوھى ھەلەيە، چونكە ئىمە ژەمىك دەپەرىنن نىوھرۇ نان ناخۇين، جا ئەگەر ھاتو بەربانگو پارشىوان ھىندەت خوارد كە ھى نىوھرۇ بەزىادەوھى قەرەبوۋى بكەيەوھى، ماناى وايە بەرپۇژوو نەبى چاكتەرە لەروۋى جەستەيەوھى، چونكە لايەنى كەم، خواردنەكانت دابەش دەكرد، بەلام ئەوھى كە دەبوو نىوھرۇيان بىخۇي بەربانگو پارشىوان بىخۇي خۇت ئەزىەت دەدەى، بۇيە زۆر كەس لە رەمەزاندا نەخۇش دەبى، ياخود دواى ئەوھى كە رەمەزان تەواو دەبى، جىژنان زۆر كەس نەخۇش دەبى، لەبەر

ئەوھ كە وەك خوا فەرموويەتى و وەك پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى بەو شىۋەيە بەرۋۆزو نابدن، ئنجا روونى دەكاتەوھو دەفەر موئى: ﴿ **أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ** ﴾، واتە: وا مەزانن ئەو رۇزانەش كە تىياندا بەرۋۆزو دەبن، زۇرن، رۇزانىكى ژمىردراون و چەند رۇژىكى كەمن، سى (۳۰) رۇژە زۇر نىە، لە سى سەدو شەست و پىنج (۳۶۵) رۇژ تۇ (۳۰) رۇژ بەرۋۆز دەبى و خۇت دەگرىەو، ئەوئش نەك خۇگرتنەو دەبەكى وابدن كە سەغلت بى، بەلكو تەنيا چەند سەعاتى خۇت دەگرىەو، ئنجا لەگەل ئەوھشدا كە رۇژەكان كەمن، وە ماوئى بەرۋۆزو بوونەكەش كەمەو لە رۇژەلاتەوھو تا رۇژئاوايە، ئنجا لەوئشدا خوا ﷻ ديسان مېھرەبانىي و بەزەبى خۇى خستوتە كار، دەفەر موئى: ﴿ **فَمَنْ كَانَتْ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ** ﴾، لەوھشدا ئەگەر يەككىكتان نەخۇش بوو، يان لە سەفەرى بوو، وە بەرۋۆزو نەبوو باچەند رۇژىك لە مانگەكانى دىكە بگرىتەو، واتە: با رۇزانىكى دىكە لەجياتى ئەو رۇزانەى كە نەخۇش بوو، يان كە لە سەفەرى بوو، بگرىتەو بەلام كەسانىك ھەن لە سەفەرى نىن و نەخۇش نىن، بەلام رۇژووئان بەزەحمەت بۇ دەگرىرى ﴿ **وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ** ﴾، وە ئەوانەش كە زۇر بەزەحمەت و دەبى ئەو پەرى تواناى خۇيان بچەنە گەر، ئەوچار رۇژووئان بۇ دەگرىرى ﴿ **فِدْيَةٌ طَعَامُ** ﴾ **مَسْكِينٍ** ﴾، ئەوانەش با رۇژوونەگرن و فىدىە بدەن، قەرەبوويەك بدەن، كە برىتتە لە خواردن دان بە نەدارىك، واتە: ژەمە خواردنىك، با ژەمە خواردنىك بدەن بە برسىيەك، لەجياتى ئەوھى كە ناتوانن بەرۋۆزوئىن، جا يان لەبەر ئەوھى كە نەخۇشىكى بەردەوامن، يان لەبەر ئەوھى زۇر پىربوون، يان ئافرەت كە مندالى لە زگدابى، يان ئافرەت كە مندالى لەبەربى، كە شىرى پىدەدا، لە ھەموو ئەو حالەتانەدا، با فىدىە بدەن، بەلام ديارە ئەوھ بۇ كەسىكە كە لە توانايدا نىە، وە ئومىدئشى نىە چاك بىتەو، بەلام ئافرەت كە لەبەر ئەوھى مندالى لە زگ دايە، ياخود لەبەر ئەوھى مندالى لەبەرەو شىرى پىدەدا، بەرۋۆزو نابدن، ئەوھ دەبى دوايى رۇژووەكەى بگرىتەو، وە ھەندىك لە زانايان دەئىن: ئەو فىدىەيە

بۇ ئافرەت نىيە، ئافرەت ئاوس (حامل) و شىردەر (مرضع)، بەلكو تەنيا بۇ كەسىكە كە رۇژووى پى ناگىرى، چونكە ئافرەت مادام ھەر بىگىرىتەوۋە فىدىيە ناكەوئىتە سەر وە من ئەم رايەم پى راست و بەھىزە، وەك لە كىبى (خوابەرسىتى ئىسلامى) بەرگى چوارەمدا، باسەم كىردو، ﴿فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ﴾، ھەر كەسىكىش خۇبەخشانە چاكەى زياد بىكات، ئەوۋە بۇى باشتىرە ﴿وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، وە ئەگەر بەرۇژووبىن (واتە: با نەخۇشىش بىن و، لە سەفەرىش بىن مادام لە خۇتان پابىبىنن، بەرۇژووبوونەكەتان) چاكترە ئەگەر بىزانن، ديارە بە مەرحىك بەھۇى رۇژووگرتنەكەوۋە نەخۇشىيەكە زياد نەكات و سەفەرەكەش سەفەرىكى وانەبى، كە ئەگەر بەرۇژووبووى پەكت بىكەوئى، ئىجا باسى مانگى رەمەزان دەكات، دەفەرموئى: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾، مانگى رەمەزانىك كە قورئانى تىدا نىرراوۋتە خوار ﴿هُدًى لِّلنَّاسِ﴾، رىنمايى يە بۇ خەلك، ئەم قورئانە بۇ ھەموو خەلك رىنمايى يە، ئەدى بۇچى لە سەرەتاي سوورەتى (البقرة) دا دەفەرموئى: ﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾؟ چونكە تەنيا پارىزكاران ئىستفادەى لىدەكەن و تەنيا ئەوان بە كىردوۋە لىي بەرەمەند دەبن، ئەگەرنا لە ئەسلىدا خوا بۇ ھەموو بەشەرى ناردوۋە ﴿وَبَيَّنَّتْ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ﴾، وە قورئان چەندان روونكردەوۋە تىدا ھەن، وە جياكەرەوۋەيە لە نىوان ھەق و باطل، چاك و خراب، راستى و درۇدا، ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾، جا ھەركامىك لە ئىوۋە لەمىانەى ئەم مانگەدا لە مالى خۇى بوو، ئامادە بوو، با بەرۇژووبى، نەك ھەركەس مانگى بىنى، چونكە نەيفەرموۋە: ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الْقَمَرَ﴾، وە ﴿شَهِدَ﴾، لىرەدا بەماناى (حَضَرَ) دىت، نەك بەماناى (رَأَى)، واتە: ھەركامىك لە ئىوۋە ئامادە بوو، نىشتەجى بوو، لە مالى خۇى بوو، لە

سهفه ری نه بووو نه خو شیش نه بوو، بابیگری ﴿ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾، به لام هه رکهس نه خو ش بوو، یان له سهفه ری بوو (واته: بهر پوژوو نه بوو)، با به نه ندازه ی نهو پوژانه ی که خو اردوونی، له پوژانی دیکه بگریته وه، له کو تاییدا دهفه رموی: ﴿ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ ﴾، خوا ئسانی بؤ ئیوه دهوی، که ئاوا بهو شیوهیه پوژانیکی که می له سهر فه رز کردوون، ماوه که ی که مهو نه گهر نه خو شیش بوون یا خود له سهفه ریش بوون دوایی دهیگر نه وه، یا خود نه گهر هه ر بو تان نه گیرا، فیدی هه تان لیوه رده گیری، نه وه هه مووی ئاسانکر دنه له لایه ن خو ای په روه ر دگار وه ﴿ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ﴾، وه (خو ای به به زه یی) نایه وی باری شان تان قورس بی تو، نایه وی سه غله تان بکاو، نار هه تان بکات ﴿ وَلِتُكْمَلُوا الْعِدَّةَ ﴾، (بؤیه خوا ئاسانکاری تان بؤ ده کات) تاکو ژماره که ی ته واوبکه ن } له سهفه ری چه ند تان خو ارد بوو، به نه خو شیی چه ند تان خو ارد بوو، ته واوی بکه ن، مانگ (۲۹) بوو (۲۹) ی ته واو بکه ن و، (۳۰) ی بوو (۳۰) ی پر ته واو بکه ن } ﴿ وَلِتُكْمِلُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَانَكُمْ ﴾، وه بؤ نه وه ی خوا به گه وره بگرن به هو ی نه وه وه که ئیوه ی رینمای ی کرد وه، (واته: که مانگی ره مه زان تان ته واو کرد (الله اکبر) هکان بکه ن، له سهر رای زور له تو یژ ره وان ی قور ئان) ﴿ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾، (وه خوا ﷻ نهو ئاسانکاری یانه ی بؤ ئیوه هی ناو ته پیش، وه نهو عیبا ده ته گه وره یه ی له سهر ئیوه فه رز کرد وه) بؤ نه وه ی سو پاسگوزاری بکه ن، واته: ئیوه کاتی که به ندایه تی بؤ خوا ده که ن، ده بی مه منوون بن، که خوا ری پی داون بی په رستن و، نهو لوتفه ی له گه ل کردوون که بفه رموی: به وه لی تان رازی ده بم، له راستیدا ئینسان ده بی سو پاسگوزاری بؤ خوا، عیبا ده ته که ی به مه منوونی هه وه نه نجام بدا، مادام خوا فه رمانی پی کرد وه، ده بی وه ک به خشش و خه لات ته ماشای بکه ن.

چه ند مه سه له یه کی گرنگ

مه سه له ی یه که م: یه که م شت که دمه وی ئماژدی پی بکه م له م ئایاتانه دا، نه وه یه که بو جاری پینجه م له م سوورته موباره که ی (البقرة) دا رسته ی: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾، دووباره ده بیته وه، که وهک پیشتریش باسم کرد له م سوورته ی (البقرة) دا یازده (۱۱) جاران نه م رسته موباره که هاتوه، وه هه موو جاریکیش له سه ره تای باسکردنی بابه تیکی گه وره و گرنگه وه هاتوه، لی ره دا له سه ره تای باسکردنی یه کی که له پایه کانی ئیسلام هاتوه، که بریتیه له رۆژووگرتی مانگی رهمه زان، خوا ﷺ ئیمه ی ئیماندار ده ویئنی و ده فه رموی: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ ﴾، نه ی نه وانه ی برواتان هی ناوه رۆژووگرتنتان له سه ر پیویست کراوه.

مه سه له ی دووه م: رۆژووگرتن یانی چی؟ له پیشتر باسمان کرد که (صیام و صوم) له نه سلئ زماندا یانی چی؟ به لام له پیناسه ی شه رعدا زانیان به م شیوه یه پیناسه یان کردوه، بو وینه: (الْقُرْطُبِي) ^(۱) ده ئی: ((الصَّوْمُ فِي الشَّرْعِ: الْإِمْسَاكُ عَنِ الْمَفْطِرَاتِ مَعَ إِقْتِرَانِ النِّيَّةِ بِهِ مِنْ طُلُوعِ الْفَجْرِ إِلَى غُرُوبِ الشَّمْسِ وَتَمَامِهِ وَكَمَالِهِ بِاجْتِنَابِ الْمَحْظُورَاتِ وَعَدَمِ الْوُقُوعِ فِي الْمَحْرَمَاتِ))، واته: رۆژووگرتن له زاراوه ی شه رعدا: بریتیه له خوگرتنه وه له و شتانه ی که رۆژووویان پی هه لده وه شیته وه، له گه ل هه بوونی نیه ت له سپیده ی به ره به یانه وه هه تاکو ئاوابوونی خوړ، وه ته واویه که شی (ته واوبوونی رۆژوو) به وه ده بیته، که ئینسان خو ی له هه موو نه و شتانه بیاریزی که خوا فه ده غه ی کردوون، وه بی فه رمانیی خوا نه کات. دیاره پیشتر باسمان کرد که رۆژوو به خواردن و خواردنه وه وه به جووتبوون (جماع) یان به هه ر شیوه یه که له

(۱) بروانه: (الجامع لأحكام القرآن)، ج: (۲)، ص: (۵۰۸).

شیوه‌کان مرؤف ئاوی بیته‌وه، مادام به ئاگاداری و به‌دهستی خوئی بی، ئەوه رۆژوو به‌وه ده‌شکی و هه‌لده‌وه‌شیته‌وه، دهرباره‌ی ئەوه که رۆژووگرتن ته‌نیا ئەوه نیه ئینسان دهم و داوینی به‌رۆژوو بیته، به‌لکو پیویسته دل و دهروونی و عه‌قل و هۆش و ئەندامه‌کانیشی بیاریزی، دیاره هه‌میشه ئینسان ده‌بی خوئی بیاریزی له گوناح، به‌لام له کاتی رۆژووگرتندا ده‌بی زیاتر له خوئی وریابی، بۆ ئەوه‌ی ئەو عیبادهت و خوا په‌رستییه‌ی که رۆژووگرتنه، چاک جیگا بگری و چاکتر قه‌بوول بی، له‌وباره‌وه ئەو فه‌رموده هه‌یه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویهتی: { (مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ، وَالْجَهْلِ، وَالْعَمَلَ بِهِ، فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۶۰۵۷)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۲۳۶۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۷۰۷)، وَابْنُ مَاجَةَ برقم: (۱۶۸۹)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۳۴۸۰)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: هه‌رکه‌سیک قسه‌ی درؤ یان قسه‌ی لارو نه‌فامانه (قسه‌ی خراپ و حه‌رام) وه کرده‌وه‌ی خراپ و حه‌رام واز لی نه‌هینی، خوا هیچ پیویستی به‌وه نیه که خواردن و خواردنه‌وه‌که‌ی واز لی بینی، واته: خوا پیویستی به‌وه نیه خوئی برسی و تینوو بکات، مادام خوئی له گوناهان نه‌پاریزی، هه‌لبه‌ته لیره‌دا مه‌به‌ست ئەوه نیه که ئەگه‌ر خوئی له قسه‌وه کرده‌وه‌ی درؤ و نه‌فامانه بینی. خوا پیویستی پییه !! له هیچ حالان داخوا هه‌ر پیویستی پی نیه، به‌لام له حالی پاریزکردن له و شتانه‌دا رۆژوووه‌که‌ی قه‌بوول و له حالی پاریزنه‌کردندا قه‌بوول نابی.

مه‌سه‌له‌ی سییه‌م: رۆژووگرتنی مانگی په‌مه‌زان، یه‌کیکه له پینج پایه‌کانی

ئیسلام، دیاره خوا ﷻ لیره هه‌ر فه‌رموویهتی: ﴿ كُنِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ ﴾، رۆژووگرتنتان له‌سه‌ر پیویست کراوه، که دوایی به‌پی سیاقی نایه‌ته‌کان بۆمان دهرده‌که‌وه‌ی که مه‌به‌ست پیی مانگی په‌مه‌زانه، چونکه دوایی ده‌فه‌رموی: ﴿ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ ﴾، به‌لام له سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ ئەوه‌ش روونکراوه‌ته‌وه، که گرتنی رۆژوووه‌کانی مانگی په‌مه‌زان، یه‌کیکه له

پینج پایه کانی مسوئمانه تیی و دینداریی شه خصیی، وهك پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: { (بُنِي الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۸)، ومُسلم برقم: (۱۱۴)، والترمذی برقم: (۲۶۰۹) }، واته: ئیسلام له سه ر پینج شتان بنیاتنراوه: شایه تمان به وه که بیجگه له خوا په رسترای دیکه نین، وه که موحه ممه د ره وانه کراوی خوایه، وه به رپاکردنی نوپژ، وه زه کاتدان، وه حه ج کردن، وه گرتنی رپژوووی مانگی رهمه زان، لیردها زور له مسوئمانان وا حالین که مه به ستی پیغه مبه ر ﷺ نه وه یه که هه رکه سیک نه و پینج شته ی نه انجامدان، مانای وایه مسوئمانه تیی ته و او کردوه، به لام دهمه وی هه موو لایه کتان بزانی که مه به ست له ئیسلام لیردها مسوئمانه تیی شه خصییه و هه ر کات مرؤفد نه م پینجانه له خویدا نه انجام بدا، ئنجا وهك شه خص ده بیته مسوئمان، شایه تمان هیان که ئیمان و عه قیده ده گریته وه نیوخوی، وه به رپاکردنی پینج فهرزه ی نوپژ، زه کاتدان، رپژووگرتن، حه ج کردن، نه وانه پینج درووشم و نیشانه ن بو نه وه ی که ئیمه بزانی نه وه شه خصه مسوئمانه یان نا ؟ نه م ما نه گه ر مسوئمانه تیی له و پینجانه دا کورت بیته وه، مانای وایه نه وه هه موو ئایه ت و یاسا و نه وه هه موو شتانه ی دیکه که له قورئان و سوننه تدا باسکراون، ده بی زیادبن ! که به ته نکید وانیه و مه به ست له م پینجانه، پینج درووشم و نیشانه ن، که ئیمه بزانی نه وه شه خصه مسوئمانه یان نا ؟ ته ماشا ده که یین: نه گه ر شایه تمانی هیان ده زانی که نه وه ته عبیر له ئیمان و عه قیده ی مسوئمانه تیی خوی ده کات، وه نه گه ر نوپژ کرد، ده زانی که نه وه به ندایه تیی بو خوی خوی ده کات، وه نه گه ر زه کاتی دا و رپژوووی گرت و حه جی کرد، ده زانی که نه وه شه خصه شه خصییکی پابه نده به ئیسلامه تیی وه، به لام ئیسلامه تیی به ته نکید له و پینجانه دا کورت هه نه هاتوه.

مه سه له ی چواره م: پاداشت و پله و پایه ی رپژووگرتن چیه و چونه؟ پیغه مبه ر ﷺ فهرمایشتی زورن له و باره وه که رپژووگرتن پله و پایه کی به رزو

پاداشتیکی گه وره ی هه یه:

{ (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ لَهُ، إِلَّا الصِّيَامَ، فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، وَالصِّيَامُ جُنَّةٌ، وَإِذَا كَانَ يَوْمٌ صَوْمِ أَحَدِكُمْ فَلَا يَرْفُثُ وَلَا يَسْخَبُ، فَإِنْ سَابَّهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ، فَلْيَقُلْ إِنِّي أَمْرٌ صَائِمٌ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ، يَوْمَ الْقِيَامَةِ، مِنْ رِيحِ الْمَسْكَ، لِلصَّائِمِ فَرَحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا: إِذَا أَفْطَرَ فَرِحَ بِفِطْرِهِ، وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ فَرِحَ بِصَوْمِهِ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۹۰۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۷۰۰)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۲۲۱۵) }، بِيَغْه مَبْر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نُهُم فەرمايشته به شيکی له خواوه دهگيرپيتهوه که پيی دهگوتري: فەر مووده ی قودسيی، فەر مووده ی قودسيی نه وديه خوا فەر مووبيتی، به لام بِيَغْه مَبْر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به وشه و دارشتنی خوی دايبرپيژی، فەر قی له گهل قورئان نه وديه که قورئان وشه و دارشتنه که شی هی خوايه و، مانا و مه به سته که شی هی خوايه، به لام به شی دووهمی فەرمايشته که هر فەر مووده ی ئاسایی بِيَغْه مَبْر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، واته: بِيَغْه مَبْر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خوا ده فەر موی: خوا ی به رزو مه زن فەر موويه تی: هه موو کرده و هی ئاده ميزاد بۆ خویه تی جگه له رۆژووگرتن (واته: رۆژووگرتن هيج به شی نه فسی تیدا نيه، نه گهر ئينسان به ساغی بۆ خوا نه يکات، نايکات، به لام دهگونجی له نويزکردندا، له زه کاتدانداندا، ئينسان رووپامایی و رووده ربايسی خه لکی بکات) رۆژووگرتن ته نيا بۆ منه وه منيش پاداشتی ددهمه وه وه رۆژووگرتن قه لغانه، { واته: وهك چون قه لغان (سوپهر) ئينسان ده پاريزی، کاتی خوی سوپهريان به کاردههینا بۆ نه و هی له تيرو شيرو نه وانه پاريزراوين، ئاوا رۆژووگرتنیش قه لغانیکه ئينسان ده پاريزی، هه م له شه يتان هه م له گوناح و تاوان } نه گهر رۆژی تیدا به رۆژوو بوون (واته: يه کيکتان به رۆژوو بوو) با وشه ی ناشيرين و ناقولا نه لی، به تايبه تی نه و هی په يوه ندی به لایه نی جينسييه وه هه یه نه یلی، وه با گاله گال و قرهقر نه کات، جا نه گهر

كەسك جىنئوى پىدا ياخود شەرى پى فروشت، با بلى: من بەرپۇزوم (لەگەلى نەچىتە تەرازوويەو)، ئەوئەندە فەرمائىشتى خاويە پاشان، پىغەمبەر ﷺ بۇخوى دەفەرموى و زور جار سوئىدى بەم شىوويە خواردو: سوئىد بەم كەسەى كە گيانى موخەممەدى بەدەستە بۇنى گۇرراوى دەمى رۇزوووان لەلاى خوا خۇشترە لە بۇنى مىسك {رۇزوووان تامى زارو بۇنى زارى دەگۇرئ، ئەو بۇنە گۇراو، لاى خوا لە بۇنى مىسك خۇشترە} رۇزووگر دوو دلخوشى بۇ ھەن، كە پىيان دلخوش دەبئ، كە يەككىيان ھەركاتىك بەربانگى كردهو، پىي دلخوش دەبئ، وە كاتىك دەگاتە پەروەردگاريشى دلخوش دەبئ بە رۇزوووئەكەى، (كە پاداشتەكەى دەبىنى چەندە گەورەيە، پىي دلخوش دەبئ).

۲) لە فەرمائىشتىكى دىكەدا پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: {مَا مِنْ عَبْدٍ يَصُومُ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِلَّا بَاعَدَ اللَّهُ، بِذَلِكَ الْيَوْمِ، وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيْفًا} (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۸۴۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۷۰۴)، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە: ھەر بەندەيەك يەك رۇز لەرپى خوادا لە پىناوى خودا بەرپۇزوبئ، خوا حەفتا سالى رى بەھوى ئەو رۇزوو دەم وچاوى لە ئاگرى جەھەننەم دوور دەخاتەو.

۳) ئەمەش فەرمائىشتىكى دىكەى پىغەمبەر ﷺ، كە ئەمەيان دەربارەى خودى رۇزوو گرتنەكەيە، فەرموويەتى: {مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ} (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۹۰۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۷۷۸)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۲۲۰۵)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۱۶۴۱)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، واتە: ھەركەسك رۇزوى مانگى رەمەزان بگرئ بە بپروا پىبونەو بە خوا پى مەبەستبونەو {احتساباً}، واتە: بەس لاى خوا پاداشتەكەى حىساب بكاتو چاوپرپى ھىچى دىكە نەبئ { ئەوە خوا لە گوناھى رابردوى خۇش دەبئ.

۴) ئنجا ئەمەش فەرمائىشتىكى دىكەيە دەربارەى شەو نوپزى مانگى رەمەزان، كە ئەو تەراويحەيە ئىمە دەيكەين، پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: {مَنْ قَامَ

رَمَضَانَ اِيْمَانًا وَ اِحْتِسَابًا، غُضِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: ۲۰۰۹)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۱۷۷۶)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، واته: هه ره كه سيك شه و نوپژ له مانگی رهمه زاندا بکات، به برپوا پيپوونه وه وه به خوا پي مه به ست بوونه وه، خوا له گوناھی پيشووی دهبووری.

۵) وه له فه رمایشتیکی دیکه دا پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم فه رموویه تی: { (إِذَا جَاءَ رَمَضَانَ فَتُحَّتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ، وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۸۹۹)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۴۹۲)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه } واته: كه رهمه زان هات دهرگا کانی به ههشت ئاوه لا ده کرین و دهرگا کانی دۆزه خ داده خرین، وه شهیتانه کانیش زنجیر ده کرین. دیاره مه به ست پي ژماره یه کی زوره له شهیتانه کان، نه گه رنا بای نه وه ونده كه ئینسان تاقی بکریته وه شهیتان ده می نن، وه به راستیش فه رمووده كه زیاتر مه به ست پي زنجیر کرانی شهیتانه کانه له ئاست رۆژو وه وانه کاندا، نه گه رنا خه لکی بی رۆژوو، كه رهنه گه هه ر بی ئیمانیش بی، نه وه به ته ئکید بوته گو یله به ده ست شهیتانه کانه وه وه، بوته توپیک به که یفی خو یان گه مه ی پي ده که ن، وه که ده بینن که سانیک له مانگی رهمه زاندا، هیچ حورمه ت و رپیز نه بو خو یان و نه بو طاعه ت و دینداری و مسو لمانه تی و، نه بو هه ست و نه ستی مسو لمانانیش دانانیت، ئا نه وانه به راستی نه که شهیتان لیان دوور نه که وتوته وه، به لکو وه که گو تم رهنه گه له پيش رهمه زاندا زیاتر گه مه و یارییان پي بکه ن !!

مه سه له ی پینجه م: که خوا ی به رز ده فه رموی: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ

الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ ﴾، توپژره وانی قورئان زوریان شت

له سه ر گو توه، که ئایا مه به ست له وه چیه که خوا ده فه رموی: ﴿ كَمَا ﴾

مه به ست له و لیکچواندنه چیه؟

یه که م: ئایا نه و رۆژو وه ی له سه ر ئیمه پویست کراوه، هه ره مان رۆژووش

له سه ر نه وانی پيش ئیمه ش فه رز کراوه؟

دووەم: ئەوانەى پيش ئيمه كين؟ مەبەست تەنيا جوولەكە و نەصرانىي يەكانن، ياخود هەموو بەشەريەتە، ياخود تەنيا نەصرانىي يەكانن؟ يان كين؟ بەلام ئەوەى كە من دەيبينم لەم دەقەدا، خوا ﷻ بەگشتى باسى رۆژوو دەكات، دەفەرموى: وهك چۆن رۆژوو لەسەر ئيوه پيوست كراوه، لەسەر ئەوانى پيش ئيوهش پيوست كراوه، واتە ئەسلى پيوست كرانەكەو ئەسلى رۆژووگرتنەكە، وهك يەكە، بەلام مەرج نيه لە هەموو وردەكارىيەكانيدا وهك رۆژووى ئەوان بىت، چونكە ئەو هەتا مەريەم ئەو رۆژە كە عيساى بووه، دەلى خواى پەروەردگار پىي فەرمووم كە بلييم: ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا﴾، واتە: من ئەمپرو رۆژووم لەخۆم گرتوه بو خواى خاوهن بەزەيىو، قسە لەگەل هيج ئينسانىك ناكەم، دياره رۆژووى ئەوان لەسەريان پيوست بووه قسەش نەكەن، ياخود رەنگە هەر قسەنەكردنەكە بو خوى بەرۆژوو دانرابى، كە لە شەريەتى ئيمەدا وانى، ياخود لەلايهكى ديكەوه ئافرەتى زەيستان دياره بوى نيه بەرۆژووبى، بەلام دياره ئەو بوى هەبووه، كەواتە: مەرج نيه هەموو وردەكارىي و تەفاسيلى رۆژووگرتنى ئەوانى پيش ئيمه، وهك هى ئيمه بووبى.

ئنجا كە دەشفەرموى: ﴿كَمَا كُنْتُمْ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾، ئەوەى كە دەر دەكەوى لە ميژووى پيغەمبەرانيشدا، ئەو هيه كە خوا هيج شەريەت يىكى بو هيج پيغەمبەرىك نەناردوه، كە نويزى تيدا نەبووبىت و رۆژووى تيدا نەبووبىت، ئەو دووانه لە هەموو شەريەتەكاندا بوون.

مەسەلەى شەشەم: كە دەفەرموى: ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾، پيشتر باسمان كرد (لَعَلَّ) بو ئوميدو هيو بوونە بە شتىك، جا ئايا مەبەست ليرەدا چييه؟ دياره ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾، واتە: ئوميد وايه پاريزكارىي بکەن، ئوميد وايه تەقواتان پەيدابى، ئيمه دەليين: بەراستى ئەم رسته قورئانييه چەمكەكەى

زۆر فراوانه و ناتوانین تایبه تی بکهین به شتیك و دوو شته وه.

جاری له فه رمایشتیكدا پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: { (يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ، مَنْ اسْتَطَاعَ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصَرِ، وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۹۰۵)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۳۳۸۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۰۸۱)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۲۲۴۲)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۱۸۴۵)، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه، وَاتَه: ئه ی کۆمه ئی گه نجان! هه رکامیک له ئیوه توانی (توانای جهسته یی و توانای دارایی بوو) با هاوسه ر بگری، بو چاوی باشتره (که چاوا ناگیړی له ئافره تان، که کابرا حه لالی خوی هه بیته، مادام ئیمانیک باشی هه بی، چاوی له حه رام نابی) وه بو داوین پاکیشی چاکتره، وه هه رکه سیك نه ی توانی با رۆژوو بگری، ئه وه ده بیته مایه ی ئاره زوو که مبوونه وه ی، (وجاء) به مانای خه ساندن دی، هه لبه ته ئه وه شتیکی ته جره به کراوه، که رۆژوو گرتن ده بیته هوی ئه وه که ئینسان ئاره زوو جینسی که مبیته وه، دیسان رۆژوو گرتن ده بیته هوی ئه وه که ئیراده و ویستی به هیژی و زیاتر خوی کۆنترۆل بکات.

به ره مه ی رۆژوو^(۱): له راستیدا رۆژوو گرتن جگه له وه ی که ئه وه ئه رکیک شه رعیه و واجبیکه خوا له سه ر ئیمه ی داناوه و یه کیکه له پینج پایه کانی مسو لمانه تی شه خصییمان و ده بی ئه نجامی بدهین، له چه ند روویکه وه ش سوودی هه یه:

۱- له رووی مه عنه و یه وه: سوودی زۆرمان پیده گه یه نی، رووحی ئینسان صاف ده کات و دلی ئینسان خاوین ده کاته وه و، ئینسان له خوا نزیك ده کاته وه و، ئیشراقاتی رووحی تیدا زیاد ده بیته، ئینسان هه ست ده کات له وکاته دا که به رۆژوو یه ئینسانیک دیکه یه، هه ست ده کات رۆشنای رووحی و قه لبی زۆره.

(۱) له به رگی چواره می کتیی: (خوا په رستی ئیسلامی له به ر رۆشنای قورئان و سونه ت دا) دا، به دریزی باسی رۆژوو گرتن و به ره مه کانه م کردوه.

۲- لەرپووى ئەخلاقىيەو: بەپراستى رۇژوو كارىگەرى زۇرى ھەيە بۇ جوانکردنى ئەخلاقى ئىنسان - وەك لە رابردووشدا باسەمکرد - ھەرچەندە بەداخەو ھەندىك لە مسوئلمانان بە پىچەوانەو ھالى بوون و پىيان وايە كە ئەگەر بەرۇژوو بوون، بەرۇژوو بوونەكەيان بيانوويە بۇ ئەو ھەي تەنگە پرىسكەبن و بى حەوسەلەبن و زوو توورەبن، لە ھالىكدا كە رۇژووگرتن بۇ ئەو ھەيە كە ئىنسان ئەخلاقى جوان بى، خۇى كۇنتىرۇل بىكات و زمانى خۇى بگىتەو لە خراپە و صەبرى پەيدا بى.

۳- لەرپووى كۇمەلايەتییەو: ئىنسانى رۇژوو ھەست دەكات، ئەگەر دەولەمەندىش بىت و قەتىش برسى نەبو بى، بەلام لە مانگى رەمەزاند، لەو كاتەدا كە بەرۇژوو دەبى، ھەست دەكات كە برسىيەكان ھەست بە چ ئىش و ژانىك دەكەن.

۴- لەرپووى ئابوورىيەو: رۇژووگرتن جۇرىكە لە لىگرتنەو، ھەرچەندە ئەو ھەشيان وەك گوتەم زۇر لە مسوئلمانان بەھەلە مامەلە لەگەل رۇژووگرتنى مانگى رەمەزاند دەكەن، كە ئەو ھەي لە كاتەكانى دىكەدا بە دوو مانگان دەيخۇن، ھەمووى لە مانگى رەمەزاند دەخۇن ! وە ئەو ژەمە نىوەرپۇيە كە دەپەرپىن، بەربانگو پارشيوان بەزىادەو قەرەبووى دەكەنەو، كە ئەو كاتە ھىكەتى رۇژووگرتنەكەش دەفەوتى، چونكە رۇژووگرتن ھىكەتەكەى ئەو ھەيە خۇت كۇنتىرۇل بىكەى و لىي بگىرەو.

۵- لەرپووى تەندروسىيەو: ھەموو پزىشكەكان لەسەر ئەو ھەك دەنگن، كە رۇژووگرتن دەبىتە ھۇى ئەو ھەي كە ئەو ماددە زىادانەى لەجەستەدا كۇبوونەو بۇ وىنە: چەورىي، بتوینەو، وە بە ھۇى رۇژوو ھەي ئىنسان صاف دەبىتەو وەك بلىي جۇرىك لە تەصفىە بوون و لە بىژىنگدانى بۇ دىتەدى، بەتايبەتى كە رۇژوو ھەي بەردەوام بوون، بەتايبەتىش وەك گوتەم ئەگەر لە پارشيوو بەربانگدا رەچاوى ئەو بىكات، كە ئەو ھەي نىوەرپۇ نەيخواردو، قەرەبووى نەكاتەو!

مەسەلەى حەوتەم: كە دەفەرموئى: ﴿ **أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ** ﴾، وەك لە سىياقى ئايەتە كانى دوايىدا بۆمان دەردەكەوئى، مەبەست پىيى مانگى رەمەزانە (معدودات) یش، واتە: ژمىردراو، بۆيەش ھەندى لە توئژەرەوان بە (كەم) يان لىكداوئەتەو، وە لەپراستىدا شتى كەم ئاسان دەژمىردرىت، وە دوايى دەردەكەوئى كە مەبەست لەو رۆژە كەمانەى كە ئىنسان تىياندا بەرپۆژوو دەبى، مانگى رەمەزانە، كە يان (۲۹) يان (۳۰) رۆژەو، لەچاو (۳۶۵) رۆژىش لە سالىدا، (۲۹) يان (۳۰) رۆژ كەمە.

مەسەلەى ھەشتەم: كە دەفەرموئى: ﴿ **فَمَنْ كَانَتْ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ** ﴾، لەوبارەو زانايان را جىايان ھەيە، كە ئايا نەخۇشىيەك كە ئىنسان بۆى ھەيە تىيدا بە رۆژوو نەبى، كامەيە؟ وە جۆرى سەفەر كىرەنەكە دەبى چۆن بىت؟ بەلام من ئەو رايەم پى پەسندترەو بەھىترە، كە مادام خوا ﷺ بەگشتى باسى نەخۇشىيى و سەفەرى كىردەو دەفەرموئى: ئەگەر نەخۇش بوون، يان لە سەفەرى بوون، ديارە ھەم نەخۇشىيەكەى بەگشتى فەرموودەو، ھەم سەفەر كىرەنەكەشى بەگشتى فەرموودە، كەواتە: ھەموو جۆرە نەخۇشىيەك كە پىيى بگوترى: نەخۇشىيى و ئىنسان لە حالەتى ئاسايى بچىتەدەر، ئەو ئىنسان بۆى ھەيە تىيدا بەرپۆژوو نەبى، وە ھەموو سەفەر كىرەنەكەشى كە پىيى بگوترى: سەفەر بە عورفى خەلك بە سەفەر لەقەلەم بدرى، بەھەمان شىوہ دروستە تىيدا بەرپۆژوو نەبى، كە ديارە ژمارەيەك لە زانايان رايان وايە بۆ وىنە: لەوبارەو شەوكانىي لە تەفسىرەكەى بەناوى (فتح القدير)^(۱) دا دەلى: ((وَالْحَقُّ أَنْ مَا صَدَقَ عَلَيْهِ مُسَمَّى السَّفَرِ فَهُوَ الَّذِي يُبَاحُ عِنْدَهُ الْفِطْرُ وَهَكَذَا مَا صَدَقَ عَلَيْهِ مُسَمَّى الْمَرَضِ هُوَ الَّذِي يُبَاحُ عِنْدَهُ الْفِطْرُ))، واتە: وەرپاست ئەو ھەيە كە ھەرچى چەمكى سەفەر بىگىرئەتەو، ئەو رەوايە كە رۆژووئى - رەمەزانى - تىدا نەگىرى، ھەرودھا ھەر نەخۇشىيەك كە چەمكى

(۱) فتح القدير، ج: (۱)، ص: (۲۳۷).

وشەي: نەخۇشىيى بىگىرىتەوۋە رەوايە تىيدا بەرۋۆزوۋ نەبى، ھەلبەتە دوایی ھەندى لە زانايان زۆر ورديان کردۆتەوۋە كە دەبى نەخۇشىيەكە چۆن بى و چۆن نەبى؟! وە نەشيانتوانيوە سنوورىكى بۆ دابنېن، كە كام نەخۇشىيە بۆت ھەيە تىيدا بەرۋۆزوۋ نەبى و كاميان بۆت نىە؟! ھەرودھا سەفەرىش بەھەمان شىوۋە نەك ھەر بۆ مەسەلەي رۆژوۋ تىيدا نەگرتنى، بەلگو بۆ مەسەلەي نوپژ تىيدا كورتکردنەوۋەش، كە بەراستى ئەوۋەندەي من لىي وردبوومەوۋە، وەك لە كتىبى (خوا پەرسىي ئىسلامىي) دا، باسەم كىردوۋە، ھىچ بەلگەيەكى روون نىە لەسەر ئەوۋە كە شەرعزانان (فُقَهَاء) دەلېن: دەبى شەوۋ رۆژىك دووربى، ياخود سى شەوۋ سى رۆژ، وە ئەگەر تەماشاي ئەو فەرموودەيەي پىغەمبەرىش بىكەين ﷺ وىپراي روالەتى ئايەتەكە، ھەر ئەوۋەمان دەستگىر دەبى كە سەفەرى رەھا (مطلق السَّفَر) مەبەستە، نەك سەفەرىكى تايبەت و ماوۋ (مَسَافَة) دىارىكراو، { (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا خَرَجَ، مَسِيرَةَ ثَلَاثَةِ أَمْيَالٍ أَوْ ثَلَاثَةِ فَرَاسِخَ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۱۵۸۱)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۱۲۰۱)، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واتە: پىغەمبەر ﷺ ئەگەر ماوۋى سى ميل رېگا، يان سى فەرسەخ {مىلىك (۱۶۰۹) مەترە لەگەل ھەندىك را جىاوازييدا، وە (فَرَسَخ) یش (۳) ميلە} لەمال دەرچووبايە دوو ركاتى نوپژ دەگرد، (واتە: نوپژە چوار ركاتىيەكانى كورت دەگردنەوۋە) ماناي وايە پىغەمبەرى خوا ﷺ ماوۋى كورتى (۳ - ۹) مىلىي، بە سەفەر داناوۋە كە بە كىلۆمەتر دەكاتە (۵ - ۱۵) كىلۆمەتر، وە بەگشتى دەتوانىن بلىين: ھەم باباي نەخۇش و ھەم باباي رېبوار سى حالەتيان ھەن:

- ۱/ باباي نەخۇش يان رېبوار حالەتەكەيان وايە، رۆژوۋەكەيان ھەر بۆ ناگىرى.
- ۲/ باباي نەخۇش يان رېبوار حالەتەكەيان وايە، كە زۆر بەزەحمەت رۆژوۋويان بۆ دەگىرى.
- ۳/ باباي نەخۇش يان رېبوار حالەتەكەيان وايە، بە ئاسانى دەتوانن رۆژوۋ بگرن.

ھى يەكەمىيان كە ھەر بۆى ناگىرى، حەرپامە بەرپۆژووبى، ھى دوودەمىيان كە زۆر بە زەحمەت بۆى دەگىرى سوننەتە بەرپۆژوونەبى، ھى سىيەمىيان كە بە ئاسانى بۆى دەگىرى واباشە بەرپۆژووبى، ئەوۋە راي زۆربەى زانايانى لەسەرە.

لەوبارەوۋە ئەو بەسەرھاتە بوخارىي گىپراوئەتەوۋە، دەئى من كاتىك نەخۇش بووم (إسحاق بن راهويه) ھات بو لام سەردانى كردم گوتى: { (أفطرت يا أبا عبد الله؟ فقلت: نعم. فقال: خشيت أن تضعف عن قبول الرخصة، قلت: حدثنا عبدان عن عبد الله بن المبارك عن ابن جريج، قال، قلت: لعطاء بن رباح، من أي المرض أضر؟ قال: من أي مرض كان، كما قال تعالى:

﴿ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ... ﴾^(۱)، بوخارىي كە كونىەكەى (أبو

عبد الله) يە دەئى: (إسحاق بن راهويه) ھاتە لام نەخۇش بووم سەردانى كردم گوتى: (أبو عبد الله) رۆژووت شكاندوۋە؟ گوتەم: بەئى، گوتى: ترسام لەوۋە بىھىزترىي لەوۋە رۇخسەت قەبوولبەكەى، (واتە: عىلمت لەوۋە كەمترىي كە مؤلەتى خوا وەر بگىرى يانى: مادام مؤلەتەكەت ئىش پىكرد، ديارە بەقوۋەتى لە عىلمداو چاك لە دىن تىگەشىتوۋى، چونكە ھى وا ھەيە وا لەدىن ھالى بوۋە، ھەر بە عەزىمەت ئىشى بكات، ئەگەر سەرىشى تىدا فەوتابى! كە ئەوۋە وانىە) بوخارىي دەئى، منىش گوتەم: عەبدان لە عەبدوئلاى كورى موبارەك لە كورى جورەيجەوۋە، ئەو فەرموودەيەى گىپراوئەتەوۋە، دەئى: بە عەطائى كورى رەباحم گوت: ئىمە لە كام جورە نەخۇشىي بەرپۆژوونەبىن؟ گوتى: ھەر جورە نەخۇشىيەك، وەك خوا فەرموۋىەتى: ﴿ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا ﴾، واتە خوا بەگشتى فەرموۋىەتى و تۆش بۆت ھەيە، كە ھەر نەخۇشىيەكت گرت و نەخۇش بوۋى كەوتىەجى، بۆت ھەيە بەرپۆژوونەبى.

ئىجا ئايا چ سەفەرىك رۆژوونەگرتنى تىدا دروستە؟ زانايان گوتوۋىانە،

(۱) بروانە: (الجامع لأحكام القرآن)، ج: (۲)، ص: (۵۱۱).

سه فهر سی جوړه:

۱- سه فهری طاعت: وهك جیهادو چه ج کردن و صیله ی ره حم جیه جی کردن و وینه ی نه وانه.

۲- سه فهری موباح: وهك بازرگانیی و گه شت و سهردان و نه وانه.

۳- سه فهری چه رام: وهك نه وهی که ئینسان بچی که سیك بکوژی، یان شتیکی چه رام نه انجام بدا، جا هه موویان یهك دهنگن له سهر نه وه که دروسته له سه فهری طاعت و له سه فهری موباحدا بهر وژوو نه بییت، به لام دهر باره ی سه فهری چه رام، زور به یان گوتوو یانه: دروست نیه بهر وژوو نه بی، واته دروست نیه نه و روخصه ته ئیش پیبکات، به لام من پیم وایه مادام ئینسان که به سه فهر چوو ههر سه فهریک بی، بوی هه یه بهر وژوو نه بی، ئنجا نه گهر سه فهری چه رام بکات، نه وه خوا له سهر سه فهره چه رامه که ی سزای دهدا، به لام روخصه ت و مؤله ت خوا بو هه مووانی فهرمووه، قهیدو بهندی نه خستوته سهر، له بهر نه وه بو هه مووان وهك یه که.

مه سه له ی نویمه: ئیمه چه ند فهرمووده یه کی پیغه مبه رمان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ههن، ههن دیکیان نه وه یان تیدا باسکراوه، که پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له رهمه زاندا بهر وژوو نه بووه، وه له سه فهردا بهر وژوو نه بووه، واته: که له رهمه زاندا بووه سه فهری کردوه بهر وژوو نه بووه، وه له ههن دیکیاندا هاتوه که پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له سه فهریدا بهر وژوو نه بووه، جا پیویست دهکات نه وه روون بکریته وه، که ههر کامیک له وانه تایبه ته به حاله تیکی دیاریکراوه وه:

۱/ {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ، فَصَامَ حَتَّى بَلَغَ عُسْفَانَ، ثُمَّ دَعَا بِمَاءٍ، فَرَفَعَهُ إِلَى يَدَيْهِ لِيُرِيَهُ النَّاسَ، فَأَفْطَرَ حَتَّى قَدِمَ مَكَّةَ، وَذَلِكَ فِي رَمَضَانَ (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، بَرَقَم: (۱۹۴۸)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۲۵۹۹) وَهَذَا لَفْظُ اللَّبْخَارِيِّ)، وَاتَه: عه بدوللای کورپی عه عباس خوا لییان رازی بی، دهلی: ئیمه له خزمه ت پیغه مبه ر دابووین

له مه‌دینه دهرچوو به‌رهو مه‌ککه به‌رۆژوو بوو، تا گه‌یشته (عَسْفَان)، (که شوینیکه) له‌وی داوای کرد ئاویان بو هیئا، ئاوه‌که‌ی به‌رزکرده‌وه بو دهستی خو‌ی بو ئه‌وه‌ی که پێشانی خه‌لکی بدا، وه رۆژوو‌ه‌که‌ی شکاندو به‌رۆژوو نه‌بوو تا گه‌یشته مه‌ککه، ئه‌وه‌ش له رهمه‌زان دابوو.

که‌واته: پیغه‌مبهر ﷺ که له رهمه‌زاندا سه‌فه‌ری کردوه به رۆژوو‌بووه، تا گه‌یشتوته عوسفان و له‌وی شکاندوو‌یه‌تی و رۆژه‌کانی دیکه هیچیان به‌رۆژوو نه‌بووه، هه‌تا گه‌یشتوته شاری مه‌ککه.

۲/ { (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَافَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي رَمَضَانَ فَلَمْ يَعِبِ الصَّائِمُ عَلَى الْمُفْطِرِ، وَلَا الْمُفْطِرُ عَلَى الصَّائِمِ) (رَوَاهُ مَالِكٌ بِرَقْم: (٦٦٨)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (١٩٤٧)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٢٦١٥)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٢٤٠٥) }، واته: ئه‌نه‌سی کورپی مالیک خوا لێی رازی بێ، ده‌لی: ئیمه له‌گه‌ل پیغه‌مبهری خوادا ﷺ له رهمه‌زاندا سه‌فه‌رمان کرد، نه ئه‌وه‌ی به‌رۆژوو بوو ره‌خنه‌ی له‌وه گرت که به‌رۆژوو نیه، نه ئه‌وه‌ش که به‌رۆژوو نه‌بوو ره‌خنه‌ی له‌وه‌گرت که به‌رۆژوو‌یه، ئه‌وه‌ش ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر شاره‌زایی و تیگه‌یشتنی ئه‌صحاب ده‌کات خوا لێیان رازی بێ، هه‌ندی که‌س ته‌بیعه‌ت وشکه که بو‌خو‌ی به رۆژوو ده‌بی، وه‌ک گوتم: ئه‌گه‌ر سه‌ری خو‌ی له‌سه‌ر دانێ، له سه‌فه‌ری بێ نه‌خو‌شبی، ئه‌گه‌ر یه‌کیک به‌رۆژوو نه‌بی وا ده‌زانێ ته‌قوای شله! به‌حیساب خو‌ی پێ به ته‌قواتره! نازانی ره‌نگه ئه‌و که‌سه‌ی دیکه له‌به‌ر زی‌ده شاره‌زایی و ته‌قوایی به‌رۆژوو نه‌بی، چونکه ئه‌گه‌ر به‌رۆژوو نه‌بی، ره‌نگه ئیشیکی گه‌وره‌تر بکات، وه‌ک له فه‌رمایشتی پیغه‌مبهردا ﷺ هاتوه که له یه‌کیک له جه‌نگه‌کاندا هه‌ندیک له هاوه‌له‌کان به‌رۆژوو بوون، هه‌ندیکی‌شیان به‌رۆژوو نه‌بوون، ئه‌وانه‌ی که به‌رۆژوو نه‌بوون خزمه‌تی ئه‌وانی دیکه‌شیان ده‌کرد که به‌رۆژوو بوون، پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رمو‌ی: { (ذَهَبَ الْمُفْطِرُونَ الْيَوْمَ بِالْأَجْرِ كُلِّهِ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٢٨٩٠)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٢٦١٧)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم:

تفسیری قوربانی به رزوبه پیر دهرسی سی و حه و ته م: نایه ته کانی (۱۸۳ - ۱۸۵) ﴿ ۷۲۷ ﴾

(۲۲۸۲)، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه، واته: ئەمرو ئەوانه‌ی بهرۆژوو نه‌بوون پاداشته‌که هه‌موو هی وان بوو.

۳/ { (عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه، كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَرَأَى زِحَامًا وَرَجُلًا قَدْ ظَلَلَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: (مَا هَذَا)؟ فَقَالُوا: صَائِمٌ، فَقَالَ: (لَيْسَ مِنْ الْبِرِّ الصَّوْمُ فِي السَّفَرِ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۹۴۶) وَاللَّفْظُ لَهُ، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۶۰۷) }، واته: جابری کوری عه‌بدوئلا خوا لیبی رازی بی ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له سه‌فه‌ریک بوو قه‌ره‌بالغییه‌کی بینی پیاویکیش سیبه‌ری لی‌کرا بوو، فه‌رمووی ئەوه چییه؟ گو‌تیان: ئەوه به‌رۆژوو یه فه‌رمووی: له چاکه‌کاری نیه له سه‌فه‌ریدا به‌رۆژوو بی.

ئه‌گه‌ر خوشت نار‌ه‌حه‌ت بکه‌ی و، خه‌لکی دیکه‌ش نار‌ه‌حه‌ت بکه‌ی و سیبه‌رت لی‌بکه‌ن، مادام وه‌زه‌که‌ت وابی، به‌رۆژوو مه‌به، ئەوه‌ش حاله‌تیکی دیکه.

۴/ { (عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ فِي يَوْمٍ حَارٍّ، حَتَّى يَضَعَ الرَّجُلُ يَدَهُ عَلَى رَأْسِهِ مِنْ شِدَّةِ الْحَرِّ، وَمَا فِينَا صَائِمٌ إِلَّا مَا كَانَ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبْنِ رَوَاحَةَ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۹۴۵)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۶۲۵) }، واته: ئەبو دده‌رداء ده‌لی: له یه‌کیک له سه‌فه‌ره‌کاندا له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر بووین صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رۆژیکی هینده‌گه‌رما بوو، پیاو ده‌ستی ده‌خسته‌سه‌ر سه‌ری خو‌ی، بو ئەوه‌ی تیشکی خو‌ر لیبی نه‌دا له‌به‌ر گه‌رمایی و، هیچ کاممان به‌رۆژوو نه‌بووین، جگه‌ له پیغه‌مبه‌ری خواو عه‌بدوئلا‌ی کوری ره‌واحه، لی‌ره‌دا پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئیشی به‌عه‌زیمه‌ت کردوه له‌وه‌ی دیکه‌دا ئیشی به‌مو‌ئه‌ت کردوه.

۵/ { (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: سَافَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى مَكَّةَ وَنَحْنُ صِيَامٌ، قَالَ: فَتَزَلْنَا مَنْزِلًا، فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّكُمْ قَدْ دَنَوْتُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ، وَالْفِطْرُ أَقْوَى لَكُمْ! فَكَانَتْ رُخْصَةً، فَمِنَّا مَنْ صَامَ وَمِنَّا مَنْ أَفْطَرَ، ثُمَّ نَزَلْنَا مَنْزِلًا آخَرَ، فَقَالَ: (إِنَّكُمْ مُصَبِّحُوا عَدُوِّكُمْ، وَالْفِطْرُ أَقْوَى لَكُمْ فَأَفْطَرُوا)، وَكَانَتْ عَزْمَةً فَأَفْطَرْنَا... (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۲۴۰۶)،

وَمُسْلِمٍ بَرَقَم: (۲۶۱۹)، ئەم فەرمايشتە جوان شتەكەمان بۆ روون دەكاتەو،
 واتە: ئەبو سەئىدى خودرىي خوا لىي پازى بى، دەلى: لەگەل پىغەمبەرى
 خوادا سەفەرمان بەرەو مەككە كىردو ئىمە بەرپۇژوو بووین، لە شوینىك
 مەنزلان دانا (بارگەو بنەمان خست)، پىغەمبەرى خوا فەرمووی: ئیو لە
 دوژمنتان نزیك بوونەتەو، ئەگەر بەرپۇژوو نەبن بەھیزتر دەبن لەسەر
 دوژمنتان، بەلام فەرمانى پى نەكردىن كە پۇژوو بشكىنن، وە ئەو مۆلەت
 بوو ھەمان بوو بەرپۇژوو بوو، ھەشمان بوو پۇژووگەى شكاند، دوايى گەشتىنە
 قۇناغىكى دىكەو، لە شوینىكى دىكە بارگەو بنەمان خست، ئنجا فەرمووی:
 ئیو بەيانی بەسەر دوژمندا دەدن، وە ئەگەر بەرپۇژوو نەبن بەھیزتر دەبن
 بۆیە بەرپۇژوو مەبن! (لەسەر دوژمن كە بشكىنن)، ئنجا عەزىمەت بوو
 ھەموومان پۇژووومان شكاند، كەواتە: بەرپۇژوو بوون و بەرپۇژوو نەبوون لە
 سەفەردا، دەگەرپىتەو بۆ حالەتى ئىنسان، وە دەگەرپىتەو بۆ بارودۇخەكە،
 ئەگەر واى پىويست كىرد كە بەرپۇژوو نەبى، بۆ ئەو بەھیزترى، پىويستە
 بەرپۇژوو نەبى، وە ئەگەر لە خۆت رادەبىنى كە ھەر بەھیزى، ھەرچەندە
 بەرپۇژوش بى، دەتوانى ھەر بەرپۇژوو بى، مادام زەحمەتیش زۆر نەدەكەوتە
 سەرى، وەك ئايەتەكەش دەفەرموئى: ﴿ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ ﴾، ئەوكاتە
 بەرپۇژوو بوونەكە باشترە با لە سەفەرىش بى.

مەسەلەى دەپەم: كەسىك گرتنەوئەى ئەو پۇژانەى كە لە مانگى رەمەزان
 خواردوونى بەھۆى نەخۆشىي، يان بەھۆى سەفەرەو، دواخستن، ھەتا
 سالىكى دىكە ئايا كەفارەتى دەكەوئتە سەرى و دەبى فیدىە بدا يان نا^(۱)؟
 (شافعى و أحمد و إسحاق) دەلىن: بەلى، كەفارەتى دەكەوئتە سەرى، مادام
 سالىكى بەسەردا تىپەپىوئە دەبى دوايى كە پۇژووگەكانى گرتەو، فیدىەش بدات.
 (أبوحنيفة والحسن البصري والنخعي و داود والبخاري) دەلىن: نەخىر،

(۱) سەرچاوەى پىشو، ج: (۲)، ص: (۵۱۵).

وه بهراستی ئه و نه خیره ش به هیتره، بوچی؟ چونکه خوا فهرموویه تی: ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾، واته: ههر کامیک له ئیوه نه خوش بوو، یان له سه فهری بوو، چه ند رۆژیک به ئه ندازه ی ئه وه که خواردوونی له رۆزانی دیکه بگریته وه، ئیدی هیچی دیکه ی باس نه کردوه، ئه و که فاره ت و فیدیه یه ئایه ته که ده لاله تی له سه ر ناکات، وه هیچ فهرمایشتیکی راست (صحیح) یش له پیغه مبه ره وه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نیه له وباره وه.

مه سه له ی یازده یه م: که سیك بمری و رۆژووی له سه ربی، ئایا له جیات ی ده گریته وه، له لایه نی کوری، یان کچی، یان برا و خوشکی، یان خزمی نزیکیه وه ؟ له وه لامدا ده لئین: به ئی، به م به لگانه:

(۱) پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: ((مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ صَامَ عَنْهُ وَوَلِيُّهُ)) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۹۵۲)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۶۸۷)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۴۰۰)، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا}، واته: ههر که سیك مردو رۆژووی له سه ر بوو، خزمه که ی، (سه ر په رشتیاره که ی، میراتگره که ی، ئه وه ی که لئی نزیکه) له جیات ی ده گریته وه.

(۲) {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ أُمَّي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا صَوْمٌ نَذْرٌ - وَفِي رِوَايَةٍ: صَوْمٌ شَهْرٍ - أَفَأَصُومُ عَنْهَا؟ قَالَ: أَرَأَيْتِ لَوْ كَانَ عَلَى أُمَّكِ دَيْنٌ فَقَضَيْتِيهِ أَكَانَ يُؤَدِّي ذَلِكَ عَنْهَا، قَالَتْ: نَعَمْ. قَالَ: فَصُومِي عَنْ أُمَّكِ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ}، واته: عه بدوللای کوری عه بباس ده ئی: ئا فره تیك هات بو لای پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا ! دایکم مردوه رۆژووشی له سه ر بووه، رۆژووی نه زر، یان رۆژووی مانگیك (ریوایه ته کان ئاوان) ئایا له جیات ی بگرمه وه؟ فهرمووی: ئایا ئه گهر دایکت قهرزی له سه ر بووایه و له جیاتیت دابایه وه، وه به رده که وت؟ گوتی: به ئی، فهرمووی: مادام وایه له جیات ی بگره وه.

مهسه له ی دوازدهیه م: که دهفه رموی: ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ

مَسْكِينٍ ﴾، به ههردوو قیرائه ته کان خویندراوته هوه، واته: وه ئه وانهی که زۆر به زه حمهت رۆژوو یان بو دهگیری، با نهیگرن و خواردنی نه داریک بدن، زانایانیک که دهرباره ی ئه م رسته قورئانییه دهئین: گوایه (نَسَخ) کراوته هوه، ئه م دهقه ه به به لگه دیننه وه: ﴿ عَنِ سَلْمَةَ بِنْتِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، كُنَّا فِي رَمَضَانَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنْ شَاءَ صَامًا، وَمَنْ شَاءَ أَفْطَرَ فَأَفْتَدَى بِطَعَامِ مَسْكِينٍ، حَتَّى أَنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ﴾ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۵۰۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۶۸۱)﴾، واته: (سَلْمَةَ بِنْتِ الْأَكْوَعِ) دهئیی: ئیمه له سه رده می پیغه مبهردا ﷺ له رهمه زاندا هه مان بوو به رۆژوو ده بوو، وه هه مان بوو به رۆژوو نه ده بوو، وه خواردنی نه داریکی دهدا، هه تا کو خوا ئه م ئایه ته ی نارده خواری: ﴿ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ﴾، واته: هه رکامیک له ئیوه ناماده بوو مانگی رهمه زانی به سه ردا هات (واته: له مائی خوئی بوو) با بیگری،

به لام زانایانی دیکه که به راستی من رای ئه وانم پی به هیزتره دهئین: نه خیر ئه م حوکمه قورئانییه هه ر له جیی خویه تی و (مُحْكَم) ه، وه ئه م دهقه به به لگه دیننه وه ﴿ (رَوَى الْبُخَارِيُّ عَنْ عَطَاءٍ أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ فِي هَذِهِ الْآيَةِ: لَيْسَتْ بِمَنْسُوحَةٍ، هُوَ الشَّيْخُ الْكَبِيرُ، وَالْمَرْأَةُ الْكَبِيرَةُ، لَا يَسْتَطِيعَانِ أَنْ يَصُومَا، فَيُطْعَمَانِ مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۵۰۵)﴾، واته: بوخاریی دهگیری ته وه له (عطاء) هوه که گوئی له عه بدوللای کوری عه عباس بووه دهرباره ی ئه م رسته قورئانییه گوتوو یه تی: (مَنْسُوح) نیه، به لگو مه به ست له و که سه که دهفه رموی: ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ ﴾، پیاوی به ته مه ن و ئافره تی به ته مه نه، که نه توانن به رۆژوو بن و، له جیاتی هه ر رۆژیک با خواردنی نه داریک بدن، (واته: زهمه خواردنیک).

هروهها بوخاریی لهبارهی ئهنهسی کوری مالیکهوه گپراویهتهوه،^(۱) که کاتیک کهوتوته تهنهوه بهپژوو نهدهووو، لهجیاتی ههر رپژیک خواردنی نهاریکی ددها، گوشتو نانی ددها، نهوه بوخاریی به (مُعَلَّق)ی له (کتاب التفسیر) دا گپراویهتهوه، کهواته: ئهوانهش که گوتووینانه (مَنْسوخ)ه، دهگونجی مهبهستیان پیی تایبهتکردن (تَخْصِیص)بی، که وهک له دهرسهکانی رابردوو باسمان کرد، زانیانی پیشین، ههندیکیان وشهی (نَسْخ)یان بهکارهیئاوه لهجیاتی (تَخْصِیص)، واته: خوا پیشی فهرموویهتی: بهپژوووبن و دوایی فهرموویهتی: ئهوانههی به زحمهت بویان دهگیری، با فیدیه بدن، واته حوکمهکه پیشی گشتی بووهو، ئهم رستهی دوایی حوکمه گشتیهکهی تایبهت کردوه بهوانهوه، که به زحمهت بویان ناگیری و نهوهی به زحمهت پیی دهگیری، بوی ههیه بهپژوو نهبی و فیدیه بدا.

مهسهلهی سیزهیم: ئهم رستهیه که دهفهرموئ: ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ ۙ

طَعَامٌ مِّسْكِينٍ ۙ، لهسه رای تیکرا یاخود زوربهی ههره زوری زانیان، ئافرهتی ئاوس و شیردهر (حَامِل و مُرْضِع)یش دهگریتهوه، {دیاره ناگوتری (حَامِلَة و مُرْضِعَة)، چونکه ههر ئافرهتان مندالیان دهچیتته زگهوهو، ههر ئافرهتانیش شیر به مندال دهدهن، بویه له زمانی عهپهیدا، ئهوشتانهی تایبهتن به ئافرهتانهوه، پیویست ناکا که (ة) (تَأْنِیْث)یان بجیتته سهری، وه ئهوانههی که رایان وایه ئافرهت که مندالی له سکدایه و ئافرهتی شیردهر (حَامِل و مُرْضِع) وهبهر ئهم نایهته دهکهون و بویان ههیه بهپژوو نهبن له مانگی رهمهزاند، ئهمانهن: (الْحَسَنُ الْبَصْرِيَّ وَعَطَاءُ ابْنِ أَبِي رِيَّاحٍ وَالضَّحَّاكُ

(۱) سهراوهی پیشوو، ج: (۲)، ص: (۵۱۹). که ئهم دهقهی هیئاوه: (و روی عن أنس بن مالك أنه ضَعْفَ عَنِ الصُّومِ عَامًا، فَضَحَ جَفْنََةً مِنْ طَعَامٍ، ثُمَّ دَعَى بِثَلَاثِينَ مَسْكِينًا فَأَشْبَعَهُمْ)، ههروهها ههمان دهق: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص: (۱۳۱)، له: (مسند أبي يعلى) وه هیئاویهتی.

تفسیری تورتانی به رزو به پیر دهرسی سی و حه و ته م: نایه ته کانی (۱۸۳ - ۱۸۵) ﴿ ۷۳۲ ﴾

والتَّخَعِّي والزُّهْرِي وَرَبِيعَةَ والأَوْزَاعِي وَأَصْحَابَ الرَّأْيِ: (أبوحنيفة وأبو يوسف ومحمد بن حسن)، وأبو عبيد أبو ثور وابن المنذر ههروهه (مالك) یش، به لَام بهس بو نافرته تیک که مندالی له زگدای، نه گهرنا نافرته شیردهر ده بیت بیگریته وه، وه خواردنیش بدا، به لَام لای نهو زانایانه دیکه که ناوم هینان ده لاین: ته نها گیرانه وهی له سه ره وه خواردن دانی له سه ر نیه، به لَام نه وانه دیکه که (شافعی وأحمد) یان له نیودان ده لاین: ده بی رُوژوو ده کانی شی بیگریته وه و فیدیهش بدا، به لَام به راستی رای نه وانه به هیزتره، که ده لاین: نهو دوو جوړه نافرته نه گهر بویان گیرا با بیگرن، به لَام نه گهر مه ترسیان هه بوو له خوین، یان له منداله کانیان، بویان هه یه که رُوژووی مانگی رهمه زان نه گرن و دوایی بیگرنه وه، بی نه وهی فیدیه بدن، به لَام دیاره شافیعی و نه حمه د ده لاین: ده بی بیگرنه وه فیدیهش بدن، که فیدیه که بریتیه له زمه خواردنی هه ژاری^(۱).

مه سه له ی چوارده یه م: که ده فه رموی: ﴿ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ ﴾، نه وه هه ر خوا

﴿ طَعَامُ مَسْكِينٍ ﴾، خواردنی نه داریک، نه اندازه کهش زانایان: هه ندیکیان گوتوو یانه: مستیکه که ده کاته (۶۷۵) گرام، وه هه ندیکیان گوتوو یانه: نه گهر خورما بی (صاع) یکه، (صاع) یکیش چوار مسته، وه نه گهر گهنم بی، نه وه نیو (صاع) ه، (صاع) یش (۲۷۵۱) (گرام) ه، دیاره نیو (صاع) یش ده کاته نیوهی نه وه نده.

مه سه له ی پازده یه م: که ده فه رموی: ﴿ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ ﴾، ﴿ فَمَنْ

تَطَوَّعَ ﴾، اته: هه رکه سیك چاکه ی زیادی کرد، نه وه بو نهو چاکتره، که نه مه هه م خواردن دانی زیاتره ده گریته وه، تو نه گهر فیدیه بدهی خواردنی ژهمیک ددهی به نه داریک، نه گهر هی دووژم بدهی دیاره باشته ر، یا خود نه گهر هی

(۱) سه رچاوهی پیشوو، هه مان به رگو لاپه ره .

تفسیری قورئانی به رزو به پیر دهرسی سی و حه و ته م: ئایه ته کانی (۱۸۳ - ۱۸۵) ﴿ ۷۳۳ ﴾

سی ژهمان بدهی باشتهر، نه گهر خوٲ له و کهسانه بی، که رٲژی سی ژهمان دهخون!! وه ههم رٲژووگرتنی سوننه تیش دهگریته وه، واته: که دوایی دهفه رموی: ﴿ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ ﴾، ههم (تطوع)ی رٲژوو ههم (تطوع)ی خواردن دان، ههر دووکیان دهگریته وه.

مهسهلهی شازدهیه م: نه وه که دهفه رموی: ﴿ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ ﴾، نه مه گشتی یه نهک مه بهست پی نه خوٲ و رٲبوار بی، چونکه نه گهر مه بهست پی نه خوٲ و رٲبوار بی، واته: نه گهر بشمرن ههر و اباشه به رٲژوو بن! که به ته نکید مه بهست نه وه نیه، چونکه زانیان له سهر نه وه یهک دهنگن، که نه خوٲیک بترسی به هوی به رٲژوو بوونه وه نه خوٲییه که ی خراپتری بکات و به ره و مه رگی به ری، چه رامه به رٲژوو بی، وه رٲبواریک که ئیشه که ی و ابیت بوی نه کری رٲژوو بگری، چه رامه به رٲژوو بی، که واته: ئایا لی ره دا مه بهست چییه له: ﴿ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ ﴾؟! وه لامه که نه وه یه که: خَوَاتِمُ النَّبِيِّينَ دهفه رموی: رٲژووگرتنان چاکتره مادام خاوهن عوزر نه بن، یانی: رٲژووگرتن زور چاکتره بو ئیوه که به بی عوزر رٲژوو نه خون، نه وه مه بهسته که یه، وه نه مه شتیکی ورده و نه گهر به جوریکی دی لیکی بدهیه وه بلئی: رٲبوار و نه خوٲیش ههر به رٲژوو بن باشتهر، له گهل نه وه دی که دژ ده وه ستیته وه و بیچه وانهی عه قل و واقیع و رووحی شه ریعه تیشه.

مهسهلهی حه فدهیه م: که دهفه رموی: ﴿ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ ﴾، لی ره دا ئاوا دهفه رموی و له سوورتهی (الدخان) یشدا دهفه رموی: ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبْرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴿۳﴾ ﴾، وه له سوورتهی (القدر) یشدا دهفه رموی: ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿۱﴾ ﴾، نه مانه هه موویان یه کن: قورئان له مانگی ره مه زاندا هاته خواری، له شهوی فه دردا، نه و شه وهش شه ویکی موباره که.

مهسه لهی هه ژده یه م: که ده فه رموی: ﴿ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ﴾ دوو جار ﴿ هُدًى ﴾ دوو باره بوته وه، بوچی؟ زانایان چه ند وه لامیکیان داونه وه، گرنگترینیان دووانن:

۱- هه ندیک ده لئین: ﴿ هُدًى لِّلنَّاسِ ﴾، واته: نه و ریئماییه بو خه لکه، دوایی که ده فه رموی: ﴿ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ﴾، وه کو مه لئیک رو شنکه ره وه له ریئمای خواو له جیا که ره وه، نه وهی یه که میان مه به ست پیی هیدایه ته به گشتی، نه ویدیکه مه به ست پیی هیدایه ته له رووی شه ریعه ته وه وه له رووی یاساو حوکه مه کانه وه.

۲- هه ندیکیش ده لئین: هیدایه تی یه که م مه به ست پیی قورئانه، نه ویدیکه که ده فه رموی: ﴿ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ﴾، واته: چه ند شتیکی رو شن له هیدایه ت وه له فورقان، هیدایه ت وه فورقانی که خوا له ته ورات و ئینجیلدا ناردوونیه خوارئ، بوچی؟ چونکه خوا ﷺ له سه ره تای سووره تی (آل عمران) دا ده فه رموی: ﴿ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ ﴾ ﴿ ۲ ﴾ مِّن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ... ﴿ ۲ ﴾ آل عمران ، که واته: ته ورات هیدایه تی تیدابوو بو خه لک، (ئینجیل) یش فورقانی تیدابوو، قورئانیس هیدایه ت وه فورقانی (ته ورات) و (ئینجیل) یشی گرتوته نیوخوی، جگه له وه هیدایه ته تایبه تییه ی که خوا به س له قورئاندا ناردوویه تی.

مهسه لهی نوژده یه م: که ده فه رموی: ﴿ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ ﴾ (شهد أي: حَضَرَ) لی ره دا (شهد) به مانای: (رای) بینی، نایه ت، چونکه مانگ (شهر) نابینری، که واته: (فَمَنْ حَضَرَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ)، واته: هه رکامیک له نیوه له و مانگه ره مه زانه دا له مائی خوئی بوو، بابیگری، ده شگونجی مه به ست له (شهد) (بینی) بی، به لام بینینی عه قل، واته: هه رکه س بزانی که مانگی

رەمەزانە، با بەرپۇژووبى، كەواتە: ﴿ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ ﴾، يانى: ھەركامىك زانى، بە چاوى عەقل بىنى، كە رەمەزانەو بۇ چەسپا و بو، با بەرپۇژو و بى.

مەسەلەى بىستەم: كە دەفەر موئى: ﴿ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ﴾

پىغەمبەر ﷺ ئەو دەى رۇونكر دۆتەو، چونكە پىغەمبەرى خوا رۇونكەر دەو (مُبَيِّن) قورئانە: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ

يَتَفَكَّرُونَ ﴿ ٤٤ ﴾ النحل، واتە: قورئانان بۇ لای تۇ ناردۆتە خوار، تاكو ئەو دەى

بۇ خەلكى نىرراوئە خوارى تۇ بۇيان رۇونكە يەو، چۇن دەزانىن كە ئەو رەمەزانە؟ پىغەمبەر ﷺ دەفەر موئى: ﴿ صُومُوا لِرِؤَيْتِهِ وَأَفْطِرُوا لِرِؤَيْتِهِ،

فَإِنْ غَمِّيَ عَلَيْكُمْ فَأَكْمَلُوا الْعِدَّةَ ﴾ (رَوَاهُ مَالِكُ بَرَقْم: (۶۴۷)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۱۹۰۹)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۲۵۱۱)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۲۱۱۶)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ،

واتە: بەرپۇژووبىن لە كاتى بىنىنى مانگى يەك شەو (ھالال) رەمەزاندا، وەبىشكىن، ديسان لە كاتى بىنىنى مانگى يەك شەو (ھالال) شەووالدا

(يانى: بەرپۇژووبىن ئەگەر زانىتان ئەو مانگى نوئى رەمەزانە، وە بىشكىن ئەگەر زانىتان رەمەزان بەسەر چوو، ئەو مانگى نوئى شەووالە، جا ئەگەر

مانگتان نەبىنى و لىتان پەنھان بوو، (ھەور بوو، يان باران بوو، يان لە بەرھەر ھۆيەكى دىكە) ئەو ژمارەكە تەواوبكەن، { يانى ئەگەر مانگتان

نەبىنى، ئەو ژمارەكە تەواوبكەن، (۳۰) يان (۲۹)، ئەگەر بەپىي حىساباتى فەلەكىي دەرکەوت، كە ئەو مانگە (۲۹) يە .

مەسەلەى بىستە و يەكەم: جارى وا ھەيە مانگ (۲۹) يە و مەرج نىە كە مانگ تەنيا

دەبى (۳۰) بى، بەلكو جارى وا ھەيە مانگ (۲۹) يە ، وەك پىغەمبەر ﷺ فەر مووئەتى: ﴿ إِنَّ الشَّهْرَ يَكُونُ تِسْعَةً وَعِشْرِينَ يَوْمًا ﴾ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بَرَقْم:

(۱۹۱۰)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۲۵۱۹)، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، واتە: مانگ جارى وايە بىستە و نۇ رۇژ دەبىت.

مەسەلەى بیست و دووهم: ئایا بینینی مانگ دووشایەدى دەوی، یان یەك ؟ زانیان ھەموو لە سەرئەووە یەك دەنگن، ھەركاتی دوو شایەدى دادگەر شایەدیاندا کە مانگیان بینووە (واتە: مانگی یەك شەوہی رەمەزان) دەبی رۆژەکەى بکەنە رەمەزان، بەلام ئەگەر تەنیا یەك شایەد بوو، زانیان لەوبارەوہ راجیاییان ھەیە: ھەرچی (مالک) ە دەلی: دەبی دووشایەد ھەر ھەبن، بەلام (أبوحنيفة والشافعي) و زۆربەى زانیان دەلین: یەك شایەد بەسە، بەلام بەمەرچیک شایەدیكى دادگەر و متمانەپیکراو بیٔ (۱)، بە بەلگەى ئەم فەرموودەى: { عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا تَرَأَى النَّاسَ الْهَلَالَ فَأَخْبَرْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنِّي رَأَيْتُهُ، فَصَامَ وَأَمَرَ النَّاسَ بِصِيَامِهِ } (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۳۴۲)، وَالِدَارْمِي بِرَقْم: (۱۶۴۳)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ)، واتە: عەبدووللای کورپی عومەر خوا لییان رازی بی دەلی: خەلك تەماشای ھیلالیان دەکرد (مانگی یەك شەوہ) منیش ھەوالم بە پیغەمبەردا ﷺ کە بینوومە، پیغەمبەریش ﷺ بوخوشی بەرپۆژوو بوو، فەرمانیشی کرد بە خەلك کە بەرپۆژوو بن. دیارە لە شتیکیشدا کە فەرماشتی پیغەمبەر ﷺ ھەبوو بواری راجیایی نیە، بەلام وا دیارە (مالک) ئەم فەرماشتەى بو ساغ نەبۆتەوہ، کە ئەوہ ھی پیغەمبەرە ﷺ، ئەگەرنا ھیچ زانیەك نیە بزانی کە پیغەمبەر ﷺ شتیکی فەرمووہو ئەویش رایەکی دیکەى ھەبی، بەلام دیارە لەلای ساغ نەبۆتەوہ کە ئەوہ فەرموودەى، یان ئەو فەرموودەى ھەر پی نەگەیشتوہ.

مەسەلەى بیست و سییەم: دیتنى مانگ لەلای زۆربەى زانیان بو شوینانى لەیەك نزیك، لە یەکیکیان ببینری، لە ھەموویان دەبی بیکەنە رەمەزان، بەلام بو شوینانى لەیەك دوور حوکمەکەى جیایە، بە واتایەکی دی:

۱- زۆربەى زانیان دەلین: (اختلاف المطالع)، واتە: جیاوازی ئەو شوینانەى کە مانگیان لی ھەلدیت، دەبیته ھوی ئەوہ کە رەمەزان لە شوینیک بیو، لە

(۱) ھەمان سەرچاوەو بەرگ، ص: (۵۲۲، ۵۲۳).

تفسیری تورانی به رزوبه پیر دهرسی سی و حه و ته م: ئایه ته کانی (۱۸۳ - ۱۸۵) ﴿ ۷۳۷ ﴾

شوینه کانی دیکه نه بی.

۲- به لام (أبو حنیفة) ده لی: نه خیر له ههر شوینیک مانگ ببینری، مسولمانان له ههر شوینیکی دنیا بن ده بی بهر ژووبن^(۱).

به لام به راستی رای زور به ی زانایان به هیتره و نه ویش زیاتر له گهل زانستی گهردوونناسییدا ده گونجی، چونکه ده گونجی مانگ له شوینیک ببینری و له شوینیکی دی نه ببینری و، نه مه ئیستا بوته راستیه کی زانستی.

مه سه له ی بیست و چواره م: خوا ﷺ دوو جار ده فهرموی: ﴿ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ

مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾، ﴿ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ

فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾، له دوو ئایه تدا نه م پرسته له گهل جیاوازییه کی

که مدا دووباره بوته وه، تویره وه وانی قورئان زوربان قسه لی کردوه، به لام من هه ربه کورتی ده لیم: له راستییدا نه و دووباره بوونه وه یه له بهر نه وه یه که سیاقه که ده یخوازی، خوا ﷺ پیشی باسی کردوه، دوایی که دیته سه رباسی مانگی ره مه زانیش جاریکی دیکه باسی کردوته وه و سیاقی قسه کان ده یخوازی، که نه م پرسته موباره که دووباره بیته وه، وه به ته نکید گرنگیشه که خوا ﷺ نه و مؤله ته دها به بهنده کانی و رایده گه یه نی، که نه گهر نه خوش بوون، یان به سه فهر چوون، بو تان هه یه بهر ژووو نه بن.

مه سه له ی بیست و پینجه م: که خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ

وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ

بِهَلْكَةٍ لَكُمْ لَسَهَرُ نَه وه که نه وه ی پیشتر فهرموی: ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ

فَذِيَّةٌ طَعَامٌ مَسْكِينٍ ﴾، (منسوخ) نیه، بوچی؟ چونکه خوا لی ره منته له سه ر

(۱) سه ر جاوه ی پیشوو، ج: (۲)، ص: (۵۲۳، ۵۲۴).

مسولمانان دهکات و دهفهرموی: خوا ئاسانی بو ئیوه دهوی و زهحمهتی ناوی، جا دیاره ئهوهی پیشی ئاسانتر بووه، که مرؤف بوی هه بیته بهرپۆژوو نه بی، چونکه هه ندیک گوتوو یانه: مسولمانان له سه ره تاوه بویان هه بووه بهرپۆژوو بن و، بۆشیان هه بووه بهرپۆژوو نه بن، به لام دوایی خوا (نسخ) ی کردۆته وه، به لام ئه گهر ئه وه وابووایه، خوا لی ره دا باسی ئاسانی نه ده کرد چونکه دوایی که فهرموویه تی ده بی ههر بهرپۆژوو بن، ئه وه له راستیدا له گه ل ئه وه ناگونجی که ئه و رسته یه (منسوخ) بی، که واته: ئه و حوکه می که به شی که له ئاسانی تیدا بهرجهسته ده بی، که بریتیه له بهرپۆژوونه بوونی بابایه ک که زور به زهحمهت نه بی رۆژووی بو ناگیرئ و فیدیه دانی، ناگونجی نه سخ کرابیته وه.

مه سه له ی بیست و شه شه م: که ده فهرموی: ﴿وَلْتَكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا

اللَّهِ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، باسی سی شتان دهکات:

۱- وه با ژماره که ته واو بکه ن.

۲- وه خوا به گه وره بگرن.

۳- وه سو پاسگوزاری بکه ن.

۱/ ژماره کان ته واو بکه ن، واته: مانگی رهمه زان به ته واوی بگرن، ئه گهر (۲۹) یه (۲۹) ی بگرن، ئه گهر (۳۰) یه (۳۰) ی بگرن، مانایه کی دیکه ی ئه وه یه، که ئه وانه ی رۆژوو یان خواردوه، با چه ند رۆژیان خواردوو ئه وهنده بگرنه وه و مانگه که ته واو بکه ن، جا (۲۹) بوو، یان (۳۰) بوو.

۲/ خوا به گه وره بگرن ﴿وَلْتَكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ﴾، ده گونجی

مه به ست پی به گه وره گرتن بی به گشتی، ئینسانی مسولمان ده بی هه می شه خوا به گه وره بگری و بلی: (اللَّهُ أَكْبَرُ) له دلی دابی و به زمان بیلی، وه ده شگونجی مه به ست پی (اللَّهُ أَكْبَرُ) هکانی جه ژن بیته، که له و باره وه ئه و فهرمووده یه هه یه: { (عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ

تفسیری قوربانی به رزو به پیر دهرسی سی و حه و ته م: ئایه ته کانی (۱۸۳ - ۱۸۵) ﴿ ۷۳۹ ﴾

يُكَبِّرُ يَوْمَ الْفِطْرِ مِنْ حِينَ يَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهِ حَتَّى يَأْتِيَ الْمُصَلَّى (رَوَاهُ الدَّارِقُطْنِي فِي كِتَابِ الْعِيدَيْنِ بِرَقْمِ: (٦) }، واته: عه بدوئلای کوری عومه ر ده لئ: پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رۆژی جه ژنی رهمه زان له وکاته وه، که له مال دهرده چوو هه تاکو ده گه یشته نوپژگه (المُصَلَّى) (ئه وان له مزگه وت نوپژیان نه کردوه و له ده شتیک کردوو یانه)، (الله اکبر) ی ده کرد.

۳/ وه مه به ست له سوپاسگوزاریش، سوپاسگوزارییه له به رانبهر نیعمه ته کانی خوا دا، که خوا ی په روه ردگار ئاسانکاری بو کردووین، ئه گه ر نه خو ش بووین و له سه فه ر بووین، وه ئه گه ر پیرو په ککه وته، یا خود نه خو شیکی به رده وام بووین بو مان هه یه نه یگرین، وه ئه و (ل) لامه ش که ده فه رموی: ﴿وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْتَكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، واته: خوا ئه م یاسایانه ی دانا وه ئه وه ی رابردووی باسکرد تا کو بتوانن مانگی رهمه زان ته واوبکه ن، وه سه ره نجام خوا به گه وره بگرن و سوپاسگوزاری بو بکه ن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی بیست و هه‌شته‌م

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له نایه‌تی (۱۳۵ هه‌تا‌کو ۱۴۱)، واته‌هوت (۷) نایه‌ت ده‌گریته‌هوی، که ده‌کاته‌کو‌تایی جوزئی یه‌که‌م له قورئانی به‌پیز، له‌م‌هوت نایه‌ته‌دا‌خوا ﷺ دیته‌سه‌ر به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی هه‌ندی له‌قسه‌و‌قائی جووله‌که‌و نه‌صرانی یه‌کان، که داوایان له‌مسوئمانان کردوه‌بینه‌جووله‌که‌، یان‌بینه‌نه‌صرانی، بو‌ئوه‌ی ریگی راست‌بگرن!، خوا ﷺ به‌پیغه‌مبه‌ری خوی ﷺ ده‌فه‌رموی، وه‌به‌مسوئمانان ده‌فه‌رموی: ئیوه‌شیوه‌ی ئیمان‌داری و دین‌داری و مسوئمانه‌تی خوتانیان بو‌بخه‌نه‌روو وه‌پیان‌را‌بگه‌یه‌نن، که ئیوه‌بو‌خوا گه‌ردنکه‌چو‌مسوئمانن، وه‌دوایی ده‌فه‌رموی: ئه‌گه‌ر ئه‌وانیش به‌وه‌ی که ئیوه‌ئیمان‌تان پی‌هیناوه، به‌و‌شیوه‌یه‌ئیمان‌یان هینا، ئه‌وه‌ریگی راستیان‌گرتوه، ئه‌گه‌رنا‌ئه‌وانه‌له‌دووبه‌ره‌کییدان له‌گه‌ل‌خوادا ﷺ، ئنجا‌دوایی خوا‌باسی‌ئه‌وه‌ده‌کات که ئه‌وه‌ره‌نگی‌خوا‌یه‌که‌به‌نده‌کانی خوی پی‌ره‌نگ‌ده‌کا، وه‌دوایی‌چه‌ند‌قسه‌و‌پروپا‌گه‌نده‌یه‌کی‌دیکه‌ی‌جووله‌که‌و‌نه‌صرانی‌یه‌کان‌به‌رپه‌رچ‌ده‌داته‌وه، وه‌به‌له‌گه‌ی‌زور‌به‌هیز‌ده‌مکو‌تیا‌ن‌ده‌کات.

﴿ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصْرَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۳۵﴾ قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۶﴾ فَإِنِ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِن لَّوَلُوا فإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۳۷﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ

مِنْ اللَّهِ صِبْغَةً^ط وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿۱۳۸﴾ قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
وَلَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۱۳۹﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۰﴾ تِلْكَ
أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۱﴾

مانای وشه به وشه ی نایه ته کان

((وه - هه ر کام له جووله که و دیانه کان - گو تیان: ببنه جووله که یان نه صرانی
رپی راست ده گرن بلی: به لکو نایینی ئیبراهیم بگرن، که نه و پاک و راست بوو، وه
له هاوبهش دانه ران نه بوو ﴿۱۳۵﴾ بلین: برومان به خوا هیناوه و به وه که بو لامان
نیرواوه ته خوار، وه به وه که بو لای ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقووب و
نه وه کانی نیرواوه ته خوار، وه به وه که به موسا و عیسا دراوه و، به وه که به
سه رجه م پیغه مبه ران دراوه له پهروه ردگاریانه وه، جیاوازی ناخهینه نیوان هیچ
کامیانه وه، وه ئیمه بو ی ملکه چین ﴿۱۳۶﴾ جا نه گهر نه وانیش ئیمانیا ن به وینه ی
نه وه هی نا که نیوه ئیمان تان پی هی ناوه، نه وه رپی راستیا ن گرتوه، به لام نه گهر
پشتیا ن هه لگرد، نه وه بیگومان به س له دزایه تیکردن دان و، خواش ده تپاریزی
لییا ن، وه نه و بیسه ری زانایه ﴿۱۳۷﴾ ره نگکردنی خوایه (واته: ئیسلام) جا ره نگکردنی
کی له هی خوا چاکتره ! وه ئیمه ملکه چو په رستاری وین ﴿۱۳۸﴾ بلی: نایا له باره ی
خواوه (که گوایه نیوه لی نزیکترن!) شه ره قسه مان له گه ل ده که ن له حالیکدا
که نه و پهروه ردگاری ئیمه و پهروه ردگاری نیوه شه، وه ئیمه کرده وه کانی خو مانمان
هه یه و نیوه ش کرده وه کانی خو تانتان هه یه، وه ئیمه خو مان بو ی ساغ و
یه کلا کردوته وه ﴿۱۳۹﴾ یا خود ده لئین: که ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقووب و
نه وه کان (ی یه عقووب) جووله که، یان نه صرانی بوونه ! بلی: نایا نیوه زانترن

يان خوا ؟ وە ئايا كى لەوكەسە ستەمكارترە، كە شاھەدىيەكى خواى لەلايە و دەشاريۋتەودە، وە خوا لەوھى دەيكەن بىئاگا نىھ ﴿۱۴۰﴾ ئەوھ كۆمەلئىكە تىپەريودە ھەرچى بەرھەمى ھىنابى ھى خۇيەتە و، ئىوھش ھەرچى بەرھەمى بىنن ھى خۇتانە، وە لەبارەى ئەوھوھە كە كر دوويانە، پرسىارتان لىناكرى ﴿۱۴۱﴾.

شېكر دنەوھى ھەندىك لە وشەكان

(حَنِيفًا): (الْحَنِفُ: هُوَ مَيْلٌ عَنِ الضَّلَالِ إِلَى الْإِسْتِقَامَةِ، عَكْسُ الْجَنَفِ: وَهُوَ مَيْلٌ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ إِلَى الضَّلَالِ، وَالْحَنِفُ: هُوَ الْمَائِلُ إِلَى ذَلِكَ). واتە: (حَنَفٌ) برىتتە لە مەيلكردن و بەلاداچوون لە گومرايىيەوھ بەرھەو راستە رېگا، بە پىچەوانەوھى (جَنَف) ھوھ، وشەى (جَنَف) برىتتە لە مەيلكردى كەسىك بۇ وازھىنان لە گومرايى و لەرپى لارو خوار بەرھەو راستە شەقامى خوا.

(الْمُشْرِكِينَ): كۆى (مُشْرِكًا)، (الشَّرْكَةُ وَالْمُشَارَكَةُ: خَلَطُ الْمَلِكَيْنِ) ئەگەر دوو شتان تىكەل بكەى پى دەگوترى (الشَّرْكَةُ وَالْمُشَارَكَةُ) وە (مُشْرِكًا)، واتە: ھاوبەش دانەر، ھاوبەش بۇ كى دادەنى؟ بۇ خوا ﷻ، لە چىدا ؟ لە پەرسىتى، يان لە پەروەردگاريتى، يان لە سىفەتەكانىدا.

دىارە شىركىش، دوو جۆرە: شىركى گەورەو شىركى گچكە:

۱) شىركى گەورە برىتتە لە ھاوبەش بۇ خوا دانان لە پەرسىراوئىتى، يان لە بەدىھىنەرايەتى، يان پەروەردگاريتى، يان ناوو سىفەتەكانىدا.

۲) شىركى بچووك برىتتە لەوھى كاتى شتىك بۇ خوا ئەنجام دەدەى، بەشى غەيرى خواشى تىبىخەى، بۇ وىنە: رىبابازى جۆرىكە لە (شَرِكًا) تۇ نوئىزىك دەكەى، تەماشا دەكەى خەلك دەتبىنئى تۆزىك ركووھەكەت درىژتر دەكەيەوھ ! يان جوانتر رادەوھەستى بۇ ئەوھى بلئىن: پىاوئىكى بۇ خوا ملكەچە، ھەرچەندە لە ئەسلدا شتەكە بۇ خوا دەكەى، بەلام بەشى غەيرى خواشت تىخستوھ، ديارە ھەركردەوھىكە خواش كە بەشى غەيرى خواى

تیخرا، ئەوه بیگومان خوا وهریناگری، وهك له م فهرموودهیه دا راگهیه نراوه: {مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي، تَرَكَتُهُ وَشِرْكُهُ} رواه مسلم من أبي هريرة: (۲۹۸۵)، واته: خوای پایه بهرز فهرموویه تی: من بینیازترین دهوله مه ندم له هاوبه شیئی، هه رکه سیك کرده وهیهك بکات و جگه له منی تیدا به شدار بکات ئەوه کرده وهکە ی و هاوبه شییه که ی واز لیدیئم .

(النووي) له شه رعی ئەم فهرموودهیه دا گوتوویه تی: (والمراد أَنَّ عَمَلَ الرَّائِي بَاطِلٌ لَا ثَوَابَ فِيهِ وَيَأْتِمُ بِهِ)، بروانه: (شرح صحيح مسلم، واته: مه بهست ئەوهیه که کرده وی ریا باز پووچه و پاداشتی نیه، بگره خاوه که ی پی گونا هباریش ده بی.

جۆریکی دیکه ی شیرکی گچکه ش ههیه که بریتیه له به کارهینانی هه ندیک وشه و ته عبیر، که جۆریک له یه کسانکردنی خوای به رزومه زنی تیدییه له گه ل غهیری خوادا، وهك: سویند خواردن به غهیری خوا، وه گوتنی: (ما شاءَ اللهُ وشئت)، (لولا اللهُ و فلان)...

(وَأَلَّا سَبَّاطٍ): کۆی (سَبَطُ) ه، (سَبَطُ) واته: نهوه (أَصْلُ السَّبَطِ: انْبِسَاطٌ فِي سُهُولَةٍ، يَقُولُ: شَعْرٌ سَبَطٌ، وَالسَّبَطُ: وَلَدُ الْوَالِدِ) بریتیه له وهی شتیك ئاوا به ئسانی درپژ بیته وه، ده گوتری (شَعْرٌ سَبَطٌ) موویه کی خاوه که دیته خواری. (سَبَطُ) یه کسه ر پیچه وانه ی (جَعَدُ) ه، که به مانای (گرژ) ه، قژی گرژو لوول (جَعَدُ) ی پی ده ئین، وه (سَبَطُ) کوره، یان مندالی منداله، جا کورپی یان کج.

(شِقَاقٍ): له (شَقَّ) وه هاتوه، (الشَّقُّ: الْخَرْمُ الْوَاقِعُ فِي الشَّيْءِ) شتیك که له ت بکری، ئەوه پی ده گوتری (شَقَّ) (والشَّقَاقُ: الْمُخَالَفَةُ، وَكَوْنُكَ فِي شِقِّ غَيْرِ شِقِّ صَاحِبِكَ) بریتیه له پیچه وانه و دزایه تییکردن و به ربه رکه نیکردن، چونکه تۆ ده جیته به ریک غهیری بهری به رانه ره که ت.

(فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللهُ): واته: خوا ئەوانه ت له کۆل ده کاته وه، یان خوای په روه ردگارت به سه بو دزایه تی ئەوان. (الْكَفَايَةُ: مَا فِيهِ سَدُ الْخَلَّةِ وَبُلُوغُ

تفسیری قربانی بر زویر پیر ... درسی بیست و هه شتم: نایه ته کانی (۱۳۵ - ۱۴۱) ﴿ ۴۹۹ ﴾

المُرَادُ فِي الْأَمْرِ، (كَفَايَةٌ): ئه وهیه كه كه لاین بگیری، وه ئینسان له شتیكد
به ئەنجام بگات.

(صَبَّغَهُ): (الصَّبَّغُ: مَصْدَرُ صَبَّغْتُ)، واته: بویاغم کرد، بویهم کرد، (والصَّبَّغُ:

المَصْبُوغُ) واته: بویه کراو، بویاغ کراو، رهنگ کراو، كه واته: (صَبَّغَهُ)، واته:
رهنگ، یان رهنگ کردن.

(مُخْلِصُونَ): واته: ئەوانه ی خویان بو خوا ساغ کردۆته وه، یان کرده وه که یان بو

خوا ساغ کردۆته وه و یه کلا کردۆته وه و به شی غهیری خویان پیوه نه هیشتوه،
چونکه: (الإِخْلَاصُ: التَّبَرُّيُّ عَنْ كُلِّ مَا دُونَ اللَّهِ) (إِخْلَاصُ) بریتیه له
یه کلابوونه وه و دوور که وتنه وه له هه ر شتیك كه غهیری خوییه، وه ختیك
مرؤف کرده وه یه كه ئەنجام دهدات، ئەگه ر ته نیا بو خوابی، مانای وایه
کرده وه که ی خوی ساغ کردۆته وه، چونکه (أَخْلَصَ)، واته: ساغی کرده وه و
(إِخْلَاصُ) ی کرد دهر بازی کرد له خلته و خال.

(أَظْلَمَ): واته: کی سته مکار تره. (وَالظُّلْمُ عِنْدَ أَهْلِ اللُّغَةِ وَكَثِيرٍ مِنَ الْعُلَمَاءِ:

وَضَعُ الشَّيْءِ فِي غَيْرِ مَوْضِعِهِ الْمُخْتَصُّ بِهِ)، واته: (ظُلْمٌ) له لای ئه هلی
زمان و زۆربه ی زانایان: بریتیه دانانی شتیك له غهیری ئه و شوینه كه تایبه ته
پییه وه، جا (ظُلْمٌ) سی به شه:

(۱) زولم له نیوان خۆمان و خوادا، وهك: شيرك و كوفرو نيفاق، وهك لوقمان به

كوره كه ی خوی گوت: ﴿ وَإِذْ قَالَ لَقْمَنْ لَابِنِهِ، وَهُوَ يَعِظُهُ، يَبْنَىٰ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ

الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿۱۳﴾ لقمان، به لئ، گه وره ترین زولم ئه وهیه كه خوا توی

دروست کردوه كه چی هاوبه شی بو په یدا بکه ی و غهیری ئه و بپه رستی.

(۲) زولم له نیوان خۆمان و خه لکدا، وهك خوا ده فه رموی: ﴿ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ

يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۴﴾ الشوری

۳) زولم له خوکردن، وهك خوا دهفه رموی: ﴿... فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِنَ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ ﴿۳۲﴾
 فاطر، دیاره سته م له خوکردن ههردوو به شه کانی دیکه ش دهگریته وهو، هه ر
 گوناهیك بکه ی، سته مت له خو ت کردوه، چ شیرک بی ت، چ مافی خه لک پیشیل
 بکه ی، چ واجبیکی خوی په روهردگار بچوینی، یا خود قه دهغه یه کی بشکی نی،
 هه مووی بریتیه له گوناهیك و له سته میك که به رانبه ر به خو ت ده یکه ی .

هوی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

۱- هوی هاتنه خواره وهی نه و رسته یه ی که دهفه رموی: ﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ
 نَصْرَى تَهْتَدُوا﴾، { (قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: نَزَلَتْ فِي رُؤْسِ يَهُودِ الْمَدِينَةِ وَفِي نَصَارَى
 نَجْرَانَ...) (أسباب النزول للنيسابوري، ص (۲۷-۲۸) }، واته: عه بدوللای
 کورپی عه بباس ده لی: هه ندیک له سه رانی جووله که هاتنه لای پیغه مبه ر ﷺ
 هه روه ها سه رانی نه صرانی یه کانیش هاتنه خزمه تی، جووله که کان گوتیان:
 نه ی موحه ممه د نه گه ر ببنه جووله که رپی راست ده گرن، نه صرانی یه کانیش
 گوتیان: نه گه ر ببنه نه صرانی یه هه مووتان رپی راست ده گرن، خوی
 په روهردگاریش ناوا وه لایمی دانه وه، که له نایه ته که دا هاتوه.

۲- هوی هاتنه خواره وهی نه و رسته یه ی، که دهفه رموی: ﴿صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ
 مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ﴾، { (قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: إِنَّ النَّصَارَى كَانَ إِذَا
 وُلِدَ لِأَحَدِهِمْ وَلِدٌ، فَأَتَى عَلَيْهِ سَبْعَةُ أَيَّامٍ صَبَّغُوهُ فِي مَاءٍ لَهُمْ يُقَالُ لَهُ:
 الْمَعْمُودِي، لِيُطَهَّرَ بِهِ ذَلِكَ، وَيَقُولُونَ: هَذَا طَهُورٌ مَكَانَ الْخِتَانِ، فَإِذَا فَعَلُوا
 ذَلِكَ قَالُوا: الْآنَ صَارَ نَصْرَانِيًا حَقًّا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ) (أسباب
 النزول للنيسابوري، ص: (۲۸) }، واته: عه بدوللای کورپی عه بباس ده لی:
 نه صرانی یه کان وه ختی خوی که مندالیکیان ده بوو، کورپان کچ کاتیك
 چه وتووی ده چوو، له ناویکیان هه لده کیشا که پیی ده گوتری: (تعמיד) واته: له

ئاو هه لکیشان، ئنجا که له ئاویان هه لده کیشا بو ئه وهی پاکی بکه نه وه و دهیانگوت: ئه مه پاککردنه وه یه که له جیاتی خه ته نکردن، ئنجا که ئه وه یان ده کرد، دهیانگوت: ئه وه به راستی بوو به نه صرانیی، خوی به به زه ییش به رپه رچی وانی دایه وه، که نه خیر بوون به به ندهی خوا بریتی نیه له له ئاو هه لکیشان، به لکو شتی دیکه یه، که خوا ﷺ باسی ده کات.

مانای گشتی نایه ته کان

خوا ﷺ هه ر ده رباره ی جووله که و نه صرانیی یه کان ده دوی، ئه و قسه بی سه ر و به رانه ی که ده یانکه ن به رپه رچیان ده داته وه، ده فه رموی: ﴿ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصْرًا يَهْتَدُوا ﴾، وه گوتیان: ببه جووله که و نه صرانیی رپی راست ده گرن، هه لبه ته وه نه بی پیکه وه وایانگوتبی، یا خود گوتبیتیان یا خود ببه جووله که یان ببه نه صرانیی، به لکو جووله که گوتوو یانه: ببه جووله که و، نه صرانییش گوتوو یانه: ببه نه صرانیی، به لام خوا ﷺ قسه ی هه ردووکیان کۆده کاته وه و کاتیک قسه ی هه ردووکیان کۆببیته وه، واته: گوتوو یانه ببه جووله که یان نه صرانیی، به لام ئایا خوا ﷺ، چۆن یان وه لام ده داته وه؟ ﴿ قُلْ بَلْ مَلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ﴾، بلای ریبازی ئیبراهیم بگرن، ئیبراهیم که وازی له هه رچی ریبازی لارو خوارو هه رچی ناشه رعیی و غه له ت و په له تبوو هی نابوو به ره و راسته شه قامی خوا به یه گگرتن (توحید)، ﴿ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾، وه له هاوبه ش بو خوا دانه ران نه بوو، واته: ئیوه که خۆتان گیرۆده کردوه به شیرک و هاوبه ش بو خوا دانانه وه، ئایا ئیوه له سه ر ریبازی ئیبراهیم، نه خیر، به لکو موحه ممه د ﷺ له سه ر ریبازی ئیبراهیمه، که دان به هه موو کتیبه پیشوو هکاندا دینی و هه موو پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) به راست ده زانی، وه جگه له خواش هیچی دیکه ناپه رستی، نه ک وه ک جووله که و نه صرانیی یه کان که زاناو راهیبه کانی خۆیان ده په رستن: ﴿ اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ ... ﴾ ﴿ ۳۱ ﴾

تفسیری قورئانی بر زویر پیئر ... دهرسی بیست و هه شته م: ئایه ته کانی (۱۳۵ - ۱۴۱) ﴿ ۵۰۲ 〉

التوبة، به لآم له ئیسلامدا ته نیا خوی تاك و پاك ده په سترئ، ئا ئه وه ئه وه دینه راسته یه كه ئیبراهیم له سه ری بووه، ئنجا خوا ﷺ فه رمان ده كات به پیغه مبه ری كو تایی ﷺ، وه به شوینكه وتووانی، كه هاوه لانی به ریزی پیش هه موو كه س گرتوته وه، وه دوایی چین به جینی مسو لمانان تا ژیانی به شه ر كو تایی پی دی، هه مووان ده گریته وه، ده فه رموی: ﴿ قُولُوا ءَامَنَّا بِاللّٰهِ ﴾، ئیوه ئه ی موحه ممه د ﷺ و ئه ی مسو لمانانی كه له خزمه ت موحه ممه د دان ! بلین: { كه ئا ئه وه ری بازی ئیغه یه وه ئه وه دینی حه قه }، ئیمانمان به خوا هیئا به وه شیوه یه كه خوا فه رموویه تی، من له دهرسه کانی رابردوودا باس مکرد، كه ئیمان حه قیقه تیكه به عه قل فه هم ده کری و وهر ده گیری و، به دل قبوول ده کری و په سند ده کری و، به زمان دانی پی داده هیئری، وه به ئه ندامه کانیش جیبه جئ ده کری، وه ئیمان بریتیه له ئیمان به خوا و به فریشته کانی و به کتیبه کانی و به پیغه مبه رانی (علیهم الصلاة والسلام) و به رۆژی دوایی، ده فه رموی: ﴿ قُولُوا ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرٰهٖمَ وَإِسْمٰعٖلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴾، بلین: ئیمانمان هیئا وه به خوا و به وهی كه بو مان نیردراوته خوار (كه قورئانه وه سوننه تی پیغه مبه ره ﷺ چونكه ئه ویش هه ر وه حییه)، وه به وهی كه نیردراوته خوار بو ئیبراهیم، وه بو ئیسماعیل، وه بو ئیسحاق، وه بو یه عقووب، وه بو نه وه کانی یه عقووب، { چونكه (أسباط) كو ی (سببط) كه كوره کانی نین، كوره کانی یه عقووب ته نیا (یوسف) یان ﷺ پیغه مبه ر بووه، ئه وانی دیکه پیغه مبه ر نه بوونه، له سه ر رای زۆر به ی زانایان، به لگو له نه وه کانی یه عقووب پیغه مبه رانی دیکه یان بوون، كه داوودو سوله یمان دووانیان، هه روه ها زه كه ربیا و یه حیا دووانی دیکه یان (علیهم الصلاة والسلام) }، وه ئیمانمان به وه هیئا كه به خشا وه به مووسا و به عیسا، وه به هه موو پیغه مبه رانی دیکه، كه له په روه ردگار وه پییان درا وه، جیا وازی ناخه ی نه نیوان هیچ كام له پیغه مبه ران { هیچیان هه ئنا ویرین جیا ی ناكه ی نه وه بلین: ئیمانی پی ناهیین، وهك جووله كه موحه ممه دو عیسا

جیاده که نه وه، نه صرانی یه کان موحه ممه د جیاده که نه وه، ئیدیکه ئیدیکه جیاده که نه وه، به لام مسولمان ئیمان به هه موو پیغه مبه رانی خوا دینن، وه به هه موو کتیبه کانی خوا ﴿ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴾، وه ئیمه بو خوا ملکه چین، هرچی له خوا وه بو مان بیت بو ملکه چین و پیوه ی پابه ندین، نه که وه که ئیوه، ئه وه ی که پیتان خو شه پیوه ی پابه ند دهن، وه ئه وه ی که پیتان ناخو شه لی لامل دهن! ئنجا له کوتایی ئه وه قسه یه دا پیان ده فه رموی: ﴿ فَإِنَّ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا ﴾، جا نه گهر ئیمانان هی نا به وینه ی ئیوه که ئیمانان هی ناوه، ئه وه رپی راستیان گرتوه، رپی راست ئه وه یه که به و شیوه یه ی ئیوه ئیمان بینن، ئیمان به وه بینن که ئیوه ئیمانان پی هی ناوه، ئه ی ئوممه تی موحه ممه د ﷺ ﴿ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ﴾، وه نه گهر پشتیان هه لگردو پشتیان تیگرد، ئه وه به ته نکید ئه وان له دووبه ره کیی دان، له گه ل ئیوه له گه ل خوا ی په روه ردگاریشدا ﴿ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ ﴾، نه وه کاته ش خوات به سه، خوا ئه وان له کول ده کاته وه ﴿ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾، وه نه و بیسه ری زانایه، دووعا کانتان ده بیستی و قسه ی وان ده بیستی و قسه ی ئیوه ش، وه زاناشه، اته: نه که هر قسه کانتان ده بیستی، به لکو زانایه به وه ی نیو دل و ده روونیشان، پیوستان چیه؟ نه تان چونه؟ هه مووی ناگا لییه، دواپی ده فه رموی: ﴿ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً ط وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴾، رهنگردنی خوا، رهنگردنی کی له هی خوا باشتره، وه ئیمه بو نه وه بنده یین و په رستارین و به ندایه تی بو ده کهن، نه وه ش وه که بلئی له به رپه رچدانه وه ی نه صرانی یه کانه، که به پیی نه وه هوی هاتنه خواره وه ی باسمان کرد، له دوا ی هه وت رۆژ مندالی خو یان له ئا وه لده کیشن و (تعمید) ده کهن و ده لئین بو به نه صرانی، خوا ده فه رموی: نا، دینداریی راسته قینه نه وه یه که به رهنگی خوا خو ت رهنگ بکه ی و دینی خوا له خو تدا رهنگ پی بده یه وه، به ره جسته بکه ی، ئیمان و عه قیده که ی به تیگه یشتنه وه، عیبادته که ی، ره وشته که ی، حو کم و فه رمانه کانی له خو تدا رهنگ پی بده یه وه، به دینی خوا خو ت رهنگ بکه ی، که

تفسیری قربانی بر زویر پیر ... دهرسی بیست و هه شتم: نایه ته کانی (۱۳۵ - ۱۴۱) ﴿ ۵۰۴ ﴾

رهنگیکی جوانه و ههر نهوه رهنگه، نجا دهفه رموی: ﴿ قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلْتُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴾. واته: تو پیمان بلئی: نایا نیوه دهربارهی خوا شهره قسه و موناقه شهمان له گهل دهکن، که گوايه نیوه له خوا نزیکترن، چونکه خوا له سوورتهی (المائدة) دا دهفه رموی: ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَبْتُهُمْ... ﴾ المائدة، جووله که و نهصرانی یه کان گوتیان: نیمه کورانی خواو خو شه ویستانی خواین، جا لیله دا دهفه رموی: بلئی: نایا دهربارهی خوا شهره قسه و دمبه دممان له گهل دهکن، که نیوه به حیساب له خوا نزیکترن! ﴿ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ﴾، له حالیکدا که خوا په روه دگاری نیمه و نیوه شه، نیوه له نیمه تان زیاتر بهش پیوه نیوه، نیمه ش به قهردهر نیوه مان بهش پیوه یه و، په روه دگاری هه موو لایه کمانه ﴿ وَلَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلْتُمْ ﴾، نیمه کردهوی خو مان بو خو مان، نیوه ش کردهوی خو تان بو خو تان، نه گهر نیوه کردهوی باشتان هه بی (وهختی خو ی بهر له وهی نیسلام بی)، نه گهر نیمه ش کردهوی باشتان هه بی، نه وه نیوه بو تان قه بو و لکراوه و نه وهی نیمه ش قه بو و لکراوه، که واته: چ فهزل و نیمتیا زیکتان به سه ر نیمه دا هه یه؟ ﴿ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴾، وه نیستا نیمه خو شمان بو خوا ساغ و یه کلا کردوته وه و هاوبه شی بو دانانیین، به لام نیوه هاوبه شی بو داده نیین، عیسا عليه السلام ده که نه هاوبه شی و ده لئین: کوری خویوه و دایکی، ده که نه هاوبه شی و، (الروح القدس) ده که نه هاوبه شی، وه جووله که کان عوزیر به کوری خوا داده نیین، وه راهیب و زاناکانتان ده که نه هاوبه شی له په رستندا، نجا دهفه رموی: ﴿ أَمْ نَقُولُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى ﴾، واته: یان نایا ده لئین: نیبراهیم و نیسماعیل و نیسحاق و یه عقووب و نه وه کانی یه عقووب، جووله که و

(۱) لیله دا مه به ستمان کردهوی نیایی و خویپه رستییه، نه گهرنا له بواری دنیا داری و هه ل سوکه وتدا چاکه ههر چاکه له ههر که سیکه وه بی، هه روه ها خرایه ش ههر خرایه.

تفسیری قربانی بر زویر پیر ... درسی بیست و هشتم: نایه‌ته‌کانی (۱۳۵ - ۱۴۱) ﴿ ۵۰۵ ﴾

نه‌صرپانی بوون، نایا وا ده‌لین؟ هه‌روه‌ها له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا ﷺ که موناغه‌شه‌و شه‌ره قسه‌یان کرده، کاتیک تینیان بو هاتوه جووله‌که‌کان گوتوو‌یانه: ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه‌عقوب و نه‌وانه‌ش هه‌موویان جووله‌که بوون. نه‌صرپانی یه‌کانیش گوتوو‌یانه: نه‌صرپانی بوون و، له‌سه‌ر به‌رنامه‌ی نه‌صرپانی‌یه‌ت بوون! ﴿ قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللّٰهُ ﴾، پینان بلن: نایا ئیوه زاناترن یان خوا؟! ئیوه باشتر ده‌زانن داخو نه‌وانه له‌سه‌ر چ به‌رنامه‌و ریپازیك بوون، یان خوا باشتر ده‌زانی؟ ﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ ﴾، وه کی سته‌مکارت‌ره، له که‌سیك که شایه‌دییه‌کی له‌لایه، له‌لایه‌ن خواوه، که‌چی ده‌یشاریته‌وه، واته: ئیوه زور چاک ده‌زانن که یه‌هودییه‌ت و نه‌صرپانییه‌ت له دوا‌ی ئیبراهیم‌وه په‌یدابووه، ئنجا که له دوا‌ی وی په‌یدابوون، چون ئیبراهیمیکی پاک و راست (حنیف) یان له‌سه‌ر ده‌بن، که زیاتر له هه‌زار سال دوا‌ی خو‌ی په‌یدابوون؟! ﴿ وَمَا اللّٰهُ بِغَفِیلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴾، وه بیگومان خوا بی‌ئاگا نیه له‌وه‌ی ئیوه ده‌یکه‌ن. ﴿ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ﴾، نه‌وانه کو‌مه‌ئیک بوون تیپه‌رین، نه‌وه‌ی که وه‌ده‌ستیان هی‌نابی له کرده‌وه‌ی چاک یان خراب، خو‌یان خاوه‌نینی و له‌گه‌ردنی خو‌یان دایه، چاک یان خراب، ئیوه‌ش چ وه‌ده‌ستیینن، چ کرده‌وه‌یه‌ک نه‌نجام بدن، له چاک و له خراب، ئیوه‌ش ده‌بن به‌ خاوه‌نی کرده‌وه‌ی خو‌تان ﴿ وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا یَعْمَلُونَ ﴾، ئیوه لی‌تان ناپرس‌ریته‌وه ده‌رباره‌ی کرده‌وه‌ی نه‌وان، وه‌ک نه‌وانیش به‌رپرسیارنن ده‌رباره‌ی کرده‌وه‌کانی ئیوه.

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گ‌رنگ

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م: ناین و ریپازی ئیبراهیم ﷺ که له درسی پيشوودا باس‌مان کرد ئیبراهیم خالی هاوبه‌شی هه‌موو خاوه‌ن کتیب و به‌رنامه ئاسمانییه‌کانه، که‌س نکوولی له ئیبراهیم نیه، بو‌یه خوا ﷺ زور باش ریپازی ئیبراهیمی باس‌کرده، هه‌لویسته‌کانی باس‌کرده، موناغه‌شه‌و وتوو‌یژه‌کانی له‌گه‌ل نه‌هلی

کوفردا زۆر جوان روون کردۆته وه، تاکو دهر بکه وئ که ئیبراهیم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئه وهی که زۆر داکۆکی له سه ر کردوه و جه ختی له سه ر کردوه، بریتی بووه له خوا بهیه کگرتن و ته نیا خوا به په رسترا و دانان، ئیستاش کئ زۆر جه خت له سه ر ئه م مه سه له یه ده کاته وه؟ بیگومان موحه ممه د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ئه م ما جووله که وه نه صرانی و خاوه ن به رنامه ئاسمانییه کانی دیکه، هه موویان گیرۆده بوون به شیرکه وه، که واته: ئیستا شوینکه وته ی راسته قینه بو ئیبراهیم، موحه ممه د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه ک خوا ده فه رموی: ﴿ اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ بِاِبْرٰهِيْمَ لَلَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِيْنَ

ءَامَنُوْا وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿ ۶۸ ﴾ آل عمران، واته: بیگومان نزیکترین کهس و له پیشترین کهس، له ئیبراهیم، ئه وانه بوون که کاتی خوئی شوینیکه وتوون، وه ئه م پیغه مبه ریه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه ئه وانه که ئیمانیا ن به و پیغه مبه ره هیئا وه، ئه وانه له هه موو کهس له ئیبراهیم له پیشترن، که راست له سه ر راسته شه قامی ئه ون، ئه م ما لاف لیدانی جووله که وه نه صرانی یه کان، که ئیمه له ئیبراهیم نزیکترین و ریزمان بوئی هه یه، هه موو بای فله سیکه، چونکه له گه ل ریبازه که ی ئیبراهیمدا نین، که بریتیه له ته نیا خوا په رستن و خوا بهیه گرتن، که چی جووله که وه نه صرانی یه کان گیرۆده ی چه ندان جوۆره شیرک و کوفربوونه.

مه سه له ی دووهم: یه کئ له به لگه هه ره گه وره کانی ئه هلی ئیسلام، که ئه هلی هه قن، وه ته نیا ئیسلام ما وه ته وه، وه ک ئایینیکی خوایی به بی ده ستکاری کران و به بی ده ست تیوهردان، وه ته نیا کتیییک له به ر ده ستی به شه رییه تدا هه بیّت، که تو لئی دنیایی، مسوگه ر ئه و کتیبه فه رمایشتی خوایه، ته نیا قورئانه، وه ته نیا پیغه مبه ریئ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که ژیا نه که ی بو ئیمه زۆر جوان شیرابیته وه و روونبی و به سه نه دیکی راست به ئیمه گه یشتبی، که ئه و پیغه مبه ره چون ژیا وه چی فه رمو وه، چی کردوه؟ ته نیا موحه ممه د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه ئه گه ر شتیکیش دهرباره ی پیغه مبه رانی دیکه بزانی ن به سه نه دیکی راست و دروست، ته نیا له رپی ئه و قورئانه وه یه که بو موحه ممه د هاتوه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، گه وره ترین به لگه له سه ر ئه وه چییه؟ ئه وه یه که هه موو خاوه ن به رنامه ئاسمانییه کانی دیکه یه کتر به

کافر داده نین و، یه کتر به گومرا داده نین و یه کتر قه بوول ناکه ن و نکوولی له یه که ده که ن، به لام نه هلی ئیسلام، دان به هه موو پیغه مبه ران دادین و ریز له هه مووان ده گرن و دان به هه موو کتیبه کانی خوادا دینن، نه وه تا ده لین: ﴿ قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّهِمْ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴾، نه وه به راستی گه وره ترین به لگه یه که ته نیا کومه لیک خاوه نی دینی هه ق بن، ئوممه تی (مُحَمَّدَ الْمُصْطَفَى) ان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، که ریزیان بو هه موو پیغه مبه ران هه یه، وه دان به هه موو کتیبه ئاسمانییه کاندا دینن.

مه سه له ی سییه م: دربارهی وشه ی: ﴿ وَالْأَسْبَاطَ ﴾، واته: نه وه کانی (یه عقووب) و نه و بنه ماله و عه شیرته و تیرانه که له یه عقووب په یدابوون که دوازه ده (۱۲) تیره بوون. وه ک خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باس ده کات، ﴿ وَقَطَعْنَاهُمْ أَثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَّمًا ... ﴾

﴿ ۱۶۰ ﴾ **الأعراف**، واته: ده فه رموی: کردمان به دوازه تیره و کومه ل، که واته: لیردها ده بی زور وریابین، برابه کانی (یوسف) صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که درویان لی واقع بووه، زولمیان لی واقع بووه، وه بیفه رمانی بابیان لی واقع بووه، که نه وانه بیگومان له گه ل پیغه مبه رایه تیدا ناگونجین، بویه ناگونجی نه وانه پیغه مبه ر بووبن، به لام دواپی که توبه یان کرده، دیاره بوونه ته پیای باش، که واته: که ده فه رموی: ﴿ الْأَسْبَاطَ ﴾، وه حییان بو هاتوه، لیردها، وه له چه ند شوینیکی دیکه له قورئاندا، یانی له نیو نه و تیرانه دا که له کورانی یه عقووب په یدابوون، پیغه مبه رانیان هه بوون و وه حییان بو هاتوه، که واته: مه به ست نه وه یه که له نیو نه و تیره و هوزاندها که سانی وابوو ون، نه ک کوره کانی یه عقووب هه ر دوازه یان پیغه مبه ر بووبن و وه حییان بو هاتبی! هه لبه ته هه ندیک له زانایان رایان وایه نه وانیش هه موویان پیغه مبه ر بووبن، به لام پیم وایه نه مانپیکاوه و ناگونجی که سانی و پیغه مبه ر بووبن!.

مهسهلهی چواره م: که دهفه رموی: ئه گهر ئیمانیان هیئا به و شیوهیهی که ئیوه ئیمانتان هیئاوه، ئه وه رپی راستیان گرتوه، ﴿فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِهِ﴾ که به هاتنی ئیسلام، هه موو بهرنامه کانی دیکه نه سخ بوونه ته وه، وه هه موو ئه و قسانه ی که ده کرین که: ئه گهر جووله که له گه ل دینی خویندا راست بکه ن، وه نه صرانیی له گه ل دینی خویندا راست بکه ن و، زهرده شتی راست بکه ن و هه رکه س به دینی خو ی له دوار و ژدا هه موویان سه رفراز ده بن !! ئه و قسه یه زور قسه یه کی پو وچ و بی به لگه یه، چونکه خوا زور به پروونی ده فه رموی: ئه گهر ئیمانیان هیئا به و شیوهیهی که ئیوه ئیمانتان هیئاوه، ئه و کاته مانای وایه رپی راستیان گرتوه، واته: ئه گهر بوونه مسو لمان، ئه وه رپی راستیان گرتوه، ﴿وَإِنْ نَوَلُّوا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ﴾، به لام ئه گهر پشتیان هه لگرد، ئه وه له دووبه ره کیدان و دزایه تی خوا و دینی خوا ده که ن.

مهسهلهی پینجه م: که خوا باسی رهنگ کردن (صبغة) خوا دهکات، مه به ست پیی ئه وه یه که ده بی دین و ئیمان و دینداری له مرؤفدا رهنگ بداته وه و، ئینسان ده بی ئه و رهنگه له خویدا بهرجهسته بکات و، ده بی له قسه و بیروبو چوونتدا، له تیگه یشتنتدا، له عیباده تتدا، له عه قیده تتدا، له هه ل سوکه وتی تاکییت و خیزانییت و، له هه موو لایه نه کانی زیانتدا ئیمان و ئیسلام و به ندایه تییت، بو خوا رهنگ بداته وه و، ده بی ئه و ئیمان و ئیسلامه تو رهنگ بکات به و رهنگه ی که خوا بو ی هه ل بزار دووی، ئه و جار مانای وایه تو به ندایه تییت بو خوا نه نجامدا وه، ئه گه رنا ته نیا ناوی مسو لمان له خو نان هیچ نیه.

مهسهلهی شه شه م: که خوا ی به به زه یی ده فه رموی: ﴿قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلِنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ﴾، ئه وه به راستی به لگه یه کی به هیزه، بو ده مکو تکردنی ئه و جووله که و نه صرانیی یانه ی، که هه میسه لافیان لی دها و ده یانگوت: ئیمه له خوا نزیکترین ئه ی موحه ممه د،

ئهی مسوئلمانهکان له ئیوه ! وه دهیانگوت: دینی ئیمه موعجیزهی زۆر گهوره گهورهی بوو ون، بهلام وهک پئیشتیش گوتوومانه له بهرئهوه که پیغه مبهری ئیمهی مسوئلمان موعجیزهی بهر ههستی نه بوون، وهک بۆ پیغه مبهرانی پئیشوو هاتوون، چونکه ئهوه پیغه مبهرانی پئیشوو له قوئاغی کدا هاتوون که به شهریهت له قوئاغیکی ساوا دابوووه، پئیوستی به موعجیزهی بهر ههست بووه، بهلام کاتی که به شهریهت گهیشتۆته قوئاغی پیگهیشتن، خوا موعجیزهیهکی فیکری و عیلمی بۆ ناردوه، که قورئانه، چونکه ئهوکاته که ئینسان ساوایه دهیهوئ شت به چاوی خوی ببینی، بهلام که دهگاته قوئاغی پیگهیشتنی عهقلیی، ئهگه ر شت به چاویش نه ببینی دهتوانی به عهقل دهرکی بکات و ئه نجامگیری بکات و هه ئیبهینجی، جا خوا ﷺ لیردا به لگهیهک فیری مسوئلمانان دهکات، که دهفرموئ: ﴿ قُلْ أُنْحَاظُونَكَ فِي اللَّهِ ﴾، بلی: ئایا ئیوه دهربارهی خوا شه ره قسه مان له گه ل دهکهن. ﴿ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ﴾، له حالیکدا که به یه کسانیی پهروهردگاری ههردوو لامانه، وه نه بی ئیوه زیاتر به شتان پیوهی هه بی، وهک چۆن مشووری له ئیوه خواردوه و پیغه مبهری له نیو ئیوه دا ناردوه (کاتی خوی بۆ بابو باپیرانتان) و بهرنامهی بۆ ناردوون، ئه وه تا بۆ ئیمه شی ناردوون، که واته: ئیوه له پیشت نین به خوا له ئیمه و، هه موومان بۆ خوا وهک یه کین، ئنجا دیته سه ر باسی کردوه ﴿ وَلَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ ﴾، کردهوی خو مان بۆ خو مان، ئیوهش کردهوی خو تان بۆ خو تان، که جیاوازی نیوان کردهوی راست و شه رعیی و، هی ناراست و ناشه رعیی، ئاسمان و ریسمانه !

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی بیست و نۆیه م

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان چوار (۴) ئایهت له سوورپهتی (البقرة) دهگریته خۆی، له ئایهتی (۱۴۲ تاكو ۱۴۵)، له م چوار (۴) ئایهتهدا خوا ﷺ باسی رووداویکی زۆر گرنگ و میژوویی دهکات له میژووی ئیسلام و مسولماناندا، که بریتیه له دیاریکردنی رووگه (قبلة)، وه بهو بۆنهوه کۆمه ئیک ئاراسته (توجیهات) و ئامۆژگاری دهخاته روو بۆ پیغه مبهری کۆتایی ﷺ و بۆ شوینکه وتوانی له ئۆمهتی، ههروهها دیته سه ر باسی هه ئۆیستی نه یارو ناحه زانی مسولمانان له جووله که وه له نه صرانیی و له هاوبهش بۆ خوا دانه ره کان، که له رووی نه فامییه وه په خنه ده گرن له وه که پیغه مبهرو مسولمانان پيشتر روویان کردۆته (بيت المقدس) له کاتی نوێژه کانیانداو، ئه مجاره خوا ﷺ رووی پێ وهر سووراندوون به ره وه که عبه، وه له و بواره دا خوا ﷺ وه لامیکی ده مکو تکه ریان ده داته وه.

﴿ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْتُمْ عَن قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۴۲﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۴۳﴾ قَدْ رَأَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا

يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

مانای وشه به وشه‌ی نایه‌ته‌کان

((له‌مه‌و دوا خه‌لکی گه‌وج و نه‌فام ده‌لین: چ شتی‌ک مسولمانانی له‌و پرووگه‌یه لادا، که له‌وه‌و پیش له‌سه‌ری بوون، بلئ: رۆژه‌ه‌لآت و رۆژئاوا هی خوان، هه‌رکه‌سه‌یکی بوئ به‌ره‌و راسته‌ رپ رینمای‌ی ده‌کات ﴿١٤٤﴾ هه‌روه‌ها به‌و جو‌ره‌ش گیراومانن به‌ کۆمه‌لئیکی میانه‌ تاکو شاید بن به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه‌، وه بوئ نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ریش به‌سه‌ر ئیوه‌وه (ئه‌ی مسولمانینه‌!) شاید بی‌ت، وه ئه‌و پرووگه‌یه‌ی که پیشتر له‌سه‌ری بوون ته‌نیا بوئ نه‌وه‌دامان نابوو، تاکو بزانی‌ن کئ به‌دوای پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌که‌وئ و جیاده‌بی‌ته‌وه له‌وه‌ی که له‌سه‌ر پاژنه‌کانی هه‌لده‌گه‌رپته‌وه، هه‌رچه‌نده ئه‌و پرووکردنه‌ پرووگه‌ی پیشووه (له‌سه‌ر دلئ هه‌مووان) جگه له‌وانه‌ی خوا رینمای‌ی کردبوون، گه‌وره‌و قورس بوو، وه ناشگونجی خوا ئیمان‌ه‌کانتان زایه‌ بکات، بیگومان خوا به‌رانبه‌ر به‌ خه‌لکی یه‌کجار به‌ په‌رۆشه‌و به‌خشنده‌یه ﴿١٤٤﴾ بیگومان ئیمه‌ پروو له‌ ئاسمان گیرانت ده‌بینین بۆیه به‌ مسوگه‌ری پرووت پی ده‌که‌ینه‌ پرووگه‌یه‌ک که دل په‌سندته، ده‌جا پروو بکه‌ لای مزگه‌وتی هه‌پام، وه له‌ هه‌رکوئی‌یه‌گیش بوون، هه‌ر پرووتان به‌ره‌و لای وه‌رسوو‌رپن، وه دلنیابن که ئه‌وانه‌ی کتیبیان دراوه‌تی ده‌زانن ئه‌وه هه‌قه له‌ په‌روه‌ر دگاریانه‌وه، وه خوا له‌وه‌ی ده‌یکه‌ن بیئاگا نیه ﴿١٤٤﴾ وه ئه‌گه‌ر بی‌ت و هه‌رچی به‌لگه‌یه بوئ نه‌وانه‌ی کتیبیان دراوه‌تی، به‌ینی‌ه‌وه، هه‌ر شوین پرووگه‌که‌ت ناکه‌ون، وه تۆش شوینکه‌وته‌ی پرووگه‌ی وان نابیت، وه ئه‌وانیش شوینکه‌وته‌ی پرووگه‌ی یه‌کدی نابن، وه ئه‌گه‌ر گریمان پاش ئه‌و زانیارییه‌ی بو‌ت هاتوه، به‌ دوا‌ی ناره‌زووه‌کانیان بکه‌وی، ئه‌وه دلنیابه له‌ سته‌مکاران ده‌بی ﴿١٤٥﴾)).

شیکردنه وهی هه ندیك له وشه کان

(قِبْلَةٌ): واته، ڤووگه، ئه وه شوینهی که ئینسان ڤووی تیده کات، یان به ره ڤووی ده وه ستی، (والقِبْلَةُ فِي الْأَصْلِ: اسْمٌ لِلْحَالَةِ الَّتِي عَلَيْهَا الْمُقَابِلُ نَحْوُ: الْجُلْسَةِ) واته: له ریشه دا وشه ی (القِبْلَةُ) ناوه بو ئه وه حالته ی که ئه وه که سه ی له به ران به ر تویه له سه ریته ی وه ک وشه ی (الجلُسه)، (القِبْلَةُ) ش له سه ر ئه وه کی شه یه (وَفِي التَّعَارُفِ صَارَ اسْمًا لِلْمَكَانِ الْمُقَابِلِ وَالْمُتَوَجِّهِ إِلَيْهِ لِلصَّلَاةِ)، واته: له زار وه ی شه ر عدا (قِبْلَةُ)، ناوه بو ئه وه شوینه ی که ڤوو به ڤووی که سه یك، وه بو ئه وه شوینه ی که بو نو یتر ڤووی تی ده کری.

(وَسَطًا): (وَسَطَ الشَّيْءُ: مَالَهُ طَرَفَانِ مُتَسَاوِيَا الْقَدْرِ، وَالْوَسْطُ تَارَةٌ يُقَالُ فِيمَا لَهُ طَرَفَانِ مَذْمُومَانِ)، واته: (وَسَطَ) ی هه رش تیك، بریتیه له وه که ئه وه شته دوولای هه بن، هه ر دوولای وه ک یه کین، به لام جاری واش هه یه وشه ی (وَسَطَ) مه رج نیه ته نیا بو شتی به ره سه ست و ماددی به کار بی، به لگو بو شتی مه عنه و بیس به کار دیت، که بریتیه له وه هه رش تیك ئه ملاولای خراپ بن، بو وینه: (شَجَاعَةٌ)، ئازایه تی، تییه ڤاندنی پیی ده گوتری (تهوُر) سه رکیشی، وه به زایه دانی پیی ده گوتری: (جُبْنٌ) تر سنوکیی. دیاره هه م (تهوُر) وه هه م (جُبْنٌ) خراپن و نیوه ناراسته که یان که (شَجَاعَةٌ) چاکه، یان بو وینه: سه خاوه ت باری پیچه وانه ی بریتیه له ده ستبلاوی (إسراف) و باری کورت هینانیشی بریتیه له چرووکیی (بُخْلٌ) و، نیوه راسته که ی که سه خاوه ته، چاکه، وه هه روه ها زور له سیفه ته کان به م شیوه یه ن، عه ڤه ب ده لئین: (هَذَا أَوْسَطُهُمْ حَسَبًا: إِذَا كَانَ فِي وَسَطِ قَوْمِهِ)، له زمانی عه ڤه بیدا ده لئین: (هَذَا أَوْسَطُهُمْ حَسَبًا)، واته: له هه موویان ڤله و پایه ی به رز تره، له نیو قه ومه که ی خویدا، وه وشه ی (وَسَطَ) به کار دیت بو هه رش تیك که زیاده ڤوی تی دانه بی و کورت هینانیشی تی دانه بی و پیی مه دح بکری، وه له و ڤووه وه وه ک وشه کانی:

(سواء)، و (عَدْل) وایه.

(يَنْقَلِبُ): (قَلْبُ الشَّيْءِ: صَرْفُهُ عَن وَجْهِهِ إِلَى وَجْهِ كَقَلْبِ الثُّوبِ، وَالْإِنْقِلَابُ: الْإِنْصِرَافُ)، وشهى (يَنْقَلِبُ)، واته: هه‌لده‌گه‌رپه‌تە‌وه، (قَلْبُ) بریتیه له گۆرین و لادان له روویکه‌وه بۆ روویکی دی، (إِنْقِلَابُ): واته: لادان و روو وەرگیران.

(عَقَبِيهِ): (مُتْنِي) ی (عَقَب) ه، (عَقَب)، واته: پاژنه‌پێ، وه ده‌شگوتری (عَقَبُ) کۆیه‌که‌ی (أَعْقَاب) وه‌ک له فهرمووده‌یه‌که‌دا پێغه‌مبەر ﷺ فهرموویه‌تی: { (وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ٦٠)، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو }، واته: سزای سه‌خت بۆ ئەوانه‌ی که له کاتی ده‌ست نوێژدا پاژنه‌ پێیان ناشۆن، کاتی پێغه‌مبەر ﷺ ئەوه‌ی فهرموو، که هه‌ندی له هاوه‌لان ده‌ست نوێژیان شو‌ردبوو، به‌لام پاژنه‌ پێیان نه‌شو‌ردبوو.

(إِيْمَانِكُمْ): (إِيْمَان) واته: (بروا) ئیمان و عه‌قیده، به‌لام لی‌رده‌ا به‌واتای نوێژ دی، یان به‌ واتای کرده‌وه دی، به‌لام له‌سه‌ر رای زۆربه‌ی له توێژه‌ره‌وان لی‌رده‌ا مه‌به‌ست (نوێژ) ه، به‌لام وشه‌ی ئیمانێ بۆ به‌کاره‌ینراوه تاکو بزانی که نوێژ به‌شیکه له ئیمان.

(لَرْؤُفٌ): (رَأْفَ بِهِ رَحْمَةً أَشَدَّ الرَّحْمَةِ) ئەگه‌ر بگوتری: (رَأْفَ بِهِ) واته: به‌زه‌یی پێداهات، به‌زه‌یه‌کی زۆر (وَعَطَفَ عَلَيْهِ)، واته: په‌رۆشی بوو.

(رَّحِيمٌ)، واته: به‌خشنده، به‌ به‌زه‌یی.

(تَقَلَّبُ وَجْهَكَ): واته، روو وەرگیرانت و روو له ئاسماندا گیرانت، پێغه‌مبەر ﷺ چاوه‌رپێ وه‌حی ده‌کرد بۆ ئەوه‌ی ئەو قیبله‌یه‌ی که به‌دلی بوو، که که‌عه‌یه‌ خوا فهرمانی پێ بکات: روو له‌وی بکه ! جا ته‌ماشای ئاسمانی ده‌کرد، داخۆ که‌نگی وه‌حی بۆ دی !

(فَلَنُؤَلِّتَنَّكَ): واته، به‌ ته‌ئکید رووت پێ وەرده‌گیرین به‌ره‌و ئەو شوینه.

(شَطْرَ): (شَطْرُ الشَّيْءِ: نَصْفُهُ وَوَسْطُهُ)، واته: نیوه‌ی شت و نیوه‌ی راستی شت، وه لی‌ردها که ده‌فهرموی: ﴿ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾، واته: رپووبکه‌نه نیوه‌پراستی مزگه‌وتی حه‌پام، یاخود رپووبکه‌نه لای مزگه‌وتی حه‌پام. (أَي جِهَتُهُ وَنَحْوُهُ)، واته لای مزگه‌وتی حه‌پام و به‌رهو رپووی ئه‌و.

(آيَةٍ): لی‌ردها ده‌فهرموی: ﴿ وَلَئِن آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ ﴾، واته: ئه‌وانه‌ی که کتیبیان پیدراوه، ئه‌گهر هه‌موو نایه‌تیکیان بو بی‌نی رپو له قیبه‌ی تو ناکهن، (آيَةٍ) لی‌ره به‌مانای به‌لگه‌ دیت، چونکه وه‌ک چوئن له ئه‌سلدا به‌مانای به‌لگه‌ دی، وه به‌مانای نیشانه‌ش دی، به‌مانای موعجیزه‌ش دی.

هوی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌کان

۱- هوی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئه‌م رسته‌یه‌ی که ده‌فهرموی: ﴿ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ

مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهَا ﴾، له‌وباره‌وه‌ چهند فهرمووده‌یه‌ک هه‌ن:

أ- یه‌کیکیان:

{عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى إِلَى بَيْتِ الْمَقْدِسِ سِتَّةَ عَشَرَ شَهْرًا أَوْ سَبْعَةَ عَشَرَ شَهْرًا، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى يُعْجِبُهُ أَنْ تَكُونَ قِبَلَتُهُ قِبَلُ الْبَيْتِ، وَأَنَّهُ صَلَّى أَوَّلَ صَلَاةِ الْعَصْرِ وَصَلَّى مَعَهُ قَوْمٌ، فَخَرَجَ رَجُلٌ مِمَّنْ كَانَ صَلَّى مَعَهُ فَمَرَّ عَلَى أَهْلِ الْمَسْجِدِ وَهُمْ رَاكِعُونَ، قَالَ: أَشْهَدُ بِاللَّهِ لَقَدْ صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قِبَلَ مَكَّةَ، فَدَارُوا كَمَا هُمْ قِبَلَ الْبَيْتِ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٤٤٨٦))، واته: (به‌راء) که یه‌کیکه له هاوه‌لان ره‌زای خوای لی‌بی ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که چوو بو مه‌دینه‌ شازده یاخود حه‌فده مانگ رپووی ده‌کرده (بیت المقدس) {که له فه‌له‌ستینه} بو نویژ، به‌لام پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حه‌زی ده‌کرد که قیبه‌که‌ی که‌عه‌ بی {مالی خوا که ئی‌براهیم دروستی کرده} وه یه‌که‌مین نویژیک که پی‌غه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کردی،

دوای ئه وهی که رووی پئ وهر سوور پئیرا به ره وه مه ککه، نوپژئی ئیواره (عصر) بوو، ئیواره کۆمه لئیک له خزمه تیدا نوپژیان کرد، یه کئیک له وه پیاوانه ی که نوپژئی له گه ل پئغه مبه ر ﷺ کرد بوو به لای مزگه وتیکی دیکه دا { که ئیستا پئی ده گوترئ مزگه وتی (ذوالقبتین) دوو قیبله ی هه ن، به لای خه لکی ئه و مزگه وته دا } تپه ری که له رکووع دابوون، گوئی: من شایه دیی دهدم به خوا که له گه ل پئغه مبه ردا ﷺ نوپژئی (عصر) م کرد، رووی له مه ککه بوو { واته: قیبله گوژدراوه، ئه وان دیاره نوپژه که یان توژیک درهنگه ربوو } ئه وانیش یه کسه ر له شوینی خۆیانه وه رووی خۆیان وهر سووراند به ره وه مه ککه، { دیاره ئیمامه که یان هاتۆته ئه و لاه، چونکه له مه دینه (بیت المقدس) و که عبه راست پئچه وانه ی یه کترن، یه کیان لای راست و ئه وی دیکه لای چه پ }.

ب- ئه مه ش فه رمووده یه کی دیکه یه که (ابن عمر) هه ر له باره وه ده یگپرتیه وه: { عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: بَيْنَمَا النَّاسُ فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ بَقْبَاءٍ، إِذْ جَاءَهُمْ آتٍ، فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَدْ أَنْزَلَ عَلَيْهِ اللَّيْلَةَ، (قُرْآنٌ) وَقَدْ أُمِرَ أَنْ يَسْتَقْبِلَ الْكَعْبَةَ فَاسْتَقْبَلُوهَا، وَكَانَتْ وُجُوهُهُمْ إِلَى الشَّامِ، فَاسْتَدَارُوا إِلَى الْكَعْبَةِ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۰۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۱۷۸)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۷۴۴)، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ }، واته: عه بدوللای کورپی عومه ر خوا له خوی و بابی رازی بئ ده لئ: کاتیئ خه لک له مزگه وتی (قبا) نوپژئی به یانیان ده کرد، یه کئیک هاته لایان گوئی: پئغه مبه ری خوا ﷺ دوینی شه و قورئانی بو هاتۆته خوارو فه رمانی پئکراوه که روو بکاته که عبه، ئیوه ش رووی تپکه ن، ده لئ روویان له که عبه کرد^(۱).

(۱) دیاره له نیوان فه رمووده که ی (براء) و (ابن عمر) جوژیک له تیکگیران هه یه و لابرندی تیکگیرانه که ش به وه ده بئ که بگوترئ: وادیاره مزگه وتی (قبا) و ئه و مزگه وته ی دیکه که (براء) باس ده کات دوو مزگه وتی جیاواز بوون و، وادیاره ئه هلی مزگه وتی (قبا) زووتر له ئه هلی ئه و مزگه وته ی دیکه به و گوژانه یان زانیوه، هه روه ها ده بئ بشگوترئ نابی یه که م نوپژ دوای گوژانی قیبله نوپژئی ئیواره (عصر) بووبئ، به لکو نوپژئی به یانی بووه، به لام وادیاره (براء) وایزانیوه، یان ده بئ بلئین: یه کئیک له و دوو هاوه له به رپژه به هه له دا چوو.

۲- هوی هاتنه خواردهوی نهو نایه تهی که دهررموی: ﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ ﴾، { (عَنِ الْبِرَاءِ وَكَانَ الَّذِي مَاتَ عَلَى الْقِبْلَةِ قَبْلَ أَنْ تُحَوَّلَ قِبَلَ الْبَيْتِ، رَجَالَ قَتَلُوا، لَمْ نَدْرِ مَا نَقُولُ فِيهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ ﴾) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۴۴۸۶)) }، واته: (بهراء) دهلی: نئمه کهسیک که مردبوو کاتیک که پرومان له (بیت المقدس) دهکرد { له ماوهی نهو شازده، حهفده مانگه دا } ههندیك پیاو کوژران { له جهنگی بهدردا }، نئمه نهماندهزانی له باره ی وانه وه چی بلیین، له ههندیك ریوایه تی دیکه دا هاتوه دهلی که که سوکاریان دلته نگ بوون، گوتیان: نه وانه کاتیک مردوون، یان کوژراون نویره کانیان پی روو نه کردوته که عبه و پرویان له (بیت المقدس) کرده، ده بی حالیان چون بیّت ؟ نیدی خوی کار به چی نه م رسته یه ی ناردده خواروی: ﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَنَكُمْ ﴾، واته: خوا نئمانی نئوه زایه ناکات، که لیردا مه بهست پیی نویره که یانه، چونکه نویره به شیکه له نئمان، به لکو گه وره ترین کردهوی نئمانه.

مانای گشتی نایه ته کان

له م نایه تانه دا خوا ﷻ باسی مه سه له ی گه وره وه هه ستیار ده کات که کاتی خوی کاردانه وه وه قسه و باسی زوری به دوی خویدا هی ناوه، نه ویش مه سه له ی گورینی قیبله یه، خوا ﷻ دهررموی: ﴿ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَن قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا ﴾، (نه فامان له خه لکی) مه بهست پیی لیردا جووله که وه نه صرانی یه کان و هاوبه ش په یدا که ره کان، به پیی سیاقی نایه ته کان و به پیی نایه ته کانی پیشی و دوایی، چونکه نه وان بوون ره خنه یان ده گرت له نه وه که بوچی پیغه مبه ر ﷻ رووی به ره وه که عبه وهر سوورانده؟ جا خوا دهررموی: نه وانه ی نه فامان له خه لکی

رهخنه دهگرن دهلین: چ شتیك وای لیکردن واز له پرووگهی پیشییان بینن و {که (بیت المقدس) بوو} پروو له پرووگهی کی دیکه بکهن {که (کعبه) یه} ؟!

﴿ قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ﴾، تو پییان بلی: پۆژهه لآت و پۆژئاوا هی خون، واته: خوا ﷺ خاوهنی هه موو شتیکه، تا دوینی فهرموویه تی: پروو له (بیت

المقدس) بکهن، له مه و دوا ده فه رموی: پروو له که عبه بکهن، ﴿ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾، هه رکه سی بیهوی خوا پینمای دیکات به ره و راسته شه قام و

راسته ری خوی، که یه کیك له و شتانه ی که راسته ری خوا ده یخواری، نه وه یه که قیبله ی کۆتایی، وه قیبله ی یه کجاره کی ئۆمه ته موحه مه د ﷺ، نه و ماله بی که ئیبراهیم دروستی کردوه، که یه که مین مالی خوا بووه له سه ر زهوی

بنیات نراوه، پاشان ده فه رموی: ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ

عَلَى النَّاسِ ﴾، واته: وهك چۆن نه و قیبله یه مان بو دیاری کردن، که پله یه کی

مامنیوه ندییه، چونکه نه صرانی یه کان پروویان له پۆژهه لآت ده کرد، وه جووله که کان پروویان له پۆژئاوا ده کرد، به لام خوا ﷺ فهرمووی: پروو له که عبه

بکهن، که به نسبت هه ردووکیانه وه ده که وته نیوانی پۆژهه لآت و پۆژئاواوه، جا ده فه رموی: به هه مان شیوه نیوه مان کردوه به ئۆمه ته و کۆمه لیکی میانه، که نه

تیده په ریئن نه کورتی دینن، ﴿ لَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ﴾، بو نه وه ی که

به سه ر خه لکه وه چاودیرین، یاخود به لگه بن، یاخود شایه دین چاودیرین و نه یه لئن به شه رییه ت لابات، وه به لگه بن به سه ریانه وه به لگه ی راست و دروستی دینی

خوا بن، یاخود شایه دین به سه ریانه وه بو قیامه ت، که نه وان دینی خویان به

ریك و راستی به مرؤفایه تی راگه یاندوه ﴿ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ﴾، وه

بو نه وه که پیغه مبه ریش به سه ر نیوه وه به هه مان شیوه، چاودیر و به لگه و شایه د

بیت، ﴿ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى

عَقْبَيْهِ ﴾، ده فه رموی: نه و قیبله یه ی که پیشته ره سه ری بووی {که (بیت

المقدس)ه، داماننه نابوو مه گهر بۆ ئه وه که بۆمان دهر بکه وئ بزانی، {واته: له مهیدانی واقیعدا بۆمان دهر بکه وئ، ئه گهر نا خوا هه رده زانی، به لام به زمانی حال و واقیعی خه لک بۆمان دهر بکه وئ} کئ به دوا ی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده که وئ و کئش لئیی جیا ده بیته وه وه هه لده گه ر پته وه له سه ر پاژنه پییه کانی {و به قسه ی پیغه مبه ری خوا ناکات}؟ ﴿وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾، هه رچه نده ئه و {روو کردنه (بیت المقدس)}ه، یا خود ئه و روو پئ وهر سوو پراندنه به ره و که عبه، شتیکی قورس و گران و زه حمه ت بوو، مه گهر له سه ر دئی ئه وانه ی که خوا ر پئیمای کردوون، ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ﴾، وه خوا ئیمانی ئیوه وه نو یژه تان که له ئیمان ه که تانه وه هه لده قولی به زایه ی نادات، {واته: ئه و نو یژانه ی که به ره و (بیت المقدس) کردووتانن} ﴿إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ﴾، بیگومان خوا به رانبه ر به خه لکی یه کجار به په رۆش و به به زه یی و به خشنده یه، ئنجا ده فه رموی: ﴿قَدْ زَرَى تَقَلَّبَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ﴾، زۆر له زانایان و تو یژه ره وانی قور پئان ده لئین: ئه م ئایه ته پئش ئه وانی پئش هاتۆته خوارئ، به لام له ریز به ندییه کهیدا پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به فه رمانی خوا ئه وانی دیکه ی خسته وته پئشه وه، چونکه دوا ی ئه وه ی که روویان له (بیت المقدس) وهر سوو پراندوه به ره و که عبه، ئنجا نه فامان که وتوونه ته ره خنه گرتن و قسه و قال^(۱)، خوا ی کار به جئ

(۱) به لام ئیستا فه ناعه تم وایه رایه کی دیکه راسته ره و ئه و ئایه تانه ریز به ندییه که ی ئیستایان چۆنه، هاتنه خواره وه که شیان هه روا بووه، چونکه که خوا له یه که مین ئایه تدا فه رموویه تی: ﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ ...﴾ که واته: به ره له وه ی نه فامان قسه بکه ن و قیبله بگورئ ئه م ئایه ته هاتۆته خوارئ و خوا پئشه وخت هه وائی به مسو لمانان داوه، که نه فامه کان له سه ر گورینی قیبله کار دانه وه وه هه لویستیان ده بی!

به لام ئه و کاته ده بی بلئین: خوا ی کار به جئ به ره له وه ی مسو لمانان بپرسن له باره ی حال و وه زعی ئه وان ه یان که پئش گورانی قیبله مردوون یان کوژراون و ئه و نو یژانه ی به ره و لای (بیت المقدس) کردوویانن، وه لامی ئیشکال و پرسیاره که ی نیو دل و میشکیانی داوه ته وه، نه ک دوا ی پرسیار کردنیان، وه ک له حاله ته کانی دیکه دا باو بووه.

دهفه رموی: ﴿ قَدْ نَزَى تَقَلَّبَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ ﴾، ئیمه رووگی پانی تو به ره و ئاسمان ده بینین، پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رووی له ئاسمان ده کردو چاوه پیری ده کرد که نگی وه حی بو دی، فه رمانی پی بکری، که به ره و که عبه روو وهر سوورینی ﴿ فَلَنُؤَلِّتَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا ﴾، به ته نکید ئیمه رووت پی ده کهینه روو که یه که دل په سندی خو ته و پیت خو شه، ﴿ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾، که واته یه کسه ر رووبکه لای مزگه وتی حه رام { که له دهوری که عبه یه }، ﴿ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ﴾، وه نه وه تاییه ت نیه به تو وه، به لکو خو ت و نه وانه ش که شوینکه وتووی تون و ئوممه تی تون، له هه رکوییه که بوون له هه ر شوینی که بوون رووبکه نه لای مزگه وتی حه رام و رووبکه نه که عبه، ﴿ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ﴾، وه بیگومان نه وانه ی کتیبیان پی دراوه، ده زانن نه وه هه فه و له په روه ر دگاریانه وه یه، چونکه ده یانزانی که موحه ممه د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیغه مبه ری کو تایی خوا، روو که که ی بری تی ه له که عبه، که واته: ده یانزانی هه رده بی رۆژی که نه و روو که یه بگۆردری، نه وه یه که.

پاشان له کتیبه کانیاندا هه بوو که پیغه مبه ری کو تایی روو ده کاته دوو رووگان، سه ره تا روو ده کاته (بیت المقدس) و، دوایی روو ده کاته نه و که عبه یه ی که له مه که یه ﴿ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴾، وه خوا بی ناگا نیه له وه ی که ده یکه ن، له و پیلان و فی ل و پرو پاگه نده و ئیشه خراپه ی که ده یکه ن، له حال ی کیشدا که ده زانن نه وانه له سه ر ناهه فن، وه پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له سه ر هه فه و راست ده کات. ﴿ وَلَئِن آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ ﴾، ئنجا پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دنیا ده کاته وه و ده فه رموی: نه گه ر نه وانه ی کتیبیان پی دراوه، هه موو به لگه یه کیان بو بی نی ته وه، به دوای روو که ی تو هه ر نا که ون و روو نا که نه روو که که ی تو، ﴿ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ ﴾، وه به ته نکید تو ش شوینکه وتووی روو که ی وان نی و تو ش

ناگونجی و لیت ناوەشییتەوہ ﴿ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعِ قِبَلَةَ بَعْضٍ ﴾، وە ئەوانەى کتیبیان پیدراوہ، ھەندیکیشیان روو ناکەنە رووگەى ھەندیکیان، نە جوولەکە روو لە ھى نەصرانییەکان دەکەن و، نە نەصرانییەکان روو لە ھى جوولەکە دەکەن، نە صابیئە روو لە ھى وان دەکەن، وە ھەرودھا ... ھتد.

﴿ وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ

الظالمين ﴾، وە بە تەئکید ئەگەر تۆ بەدوای ئارەزووی وان بکەوی دوای ئەوہى زانیاریت بۆ ھاتوہ، {واتە: زانیاری وەحى و شەریعەت}، بیگومان تۆ لە ستەمکاران دەبى، چونکە کەسێک زانیاری وەحى بۆبى کە زانیارییەکی جیى دانیایى یەو زانیارییەکی یەقینییە، زانیاری لە خواوہ بۆبى و بکەویتە شوین ئارەزووی خەلکی دیکە، ئەوہ بە تەئکید ستەمیکی گەرەى لە خۆى و لە شەریعەتى خوا کردوہو، لەسەر ئەوہش دیارە تووشى سزاو جەزەبە دەبى، ھەلبەتە خوا دەزانى کە بە تەئکید پێغەمبەرى خوا ﷺ زۆر لەوہ دوور بووہ (وہک دوای باسى دەکەین)، بەلام ئەوہ بۆ ئەوہ بووہ کە خەلکی دیکە بزانییت لادان لە زانیاری وەحى، کە بەرەو ئارەزووی خەلکیکی دیکە، تاوانیکی وایە کە ھەرگیز لیبوردن نایگریتەوہ.

چەند مەسەلە یەکی گەنگ

مەسەلەى یەکەم: کە خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ

قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهَا ﴾، ئەمە لى وەردەگیرى کە تەنیا کەسانیک رەخنە لە یاساکانى شەرع و لە فەرمانەکانى خوا دەگرن، کە نەفام و گەوج و بى عەقل بن، بەلام خەلکی عاقل و تیگەیشتو دەزانى خواى پەرودرگارى خەلکی، ھەرچى بیفەرموئ ھەمووی حیکمەتەو عەینى راستییەو، بەرژوہندیی و خىرو چاکەىە بۆ دنیاو دوارۆژى خەلکی، وە لیردا مەبەست لە نەفامەکان، جوولەکەو نەصرانییەکان و ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکانن، چونکە ئەو سى

كۆمه‌له بوون كه له كاتیكدا پیغه‌مبەر ﷺ قیبله‌كه‌ی بۆ گۆردراوه، ده‌ستیان كردوه به بانگه‌شه‌ی خراپ و ره‌خنه‌گرتن.

مه‌سه‌له‌ی دووهم: ئۆممه‌تی پیغه‌مبەر ﷺ وه‌ك خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَكَذَلِكَ

جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا ﴾، ئیوه‌مان كردوه به كۆمه‌لیکی میانه‌و میانجیی، واته:

نه‌ تیده‌په‌رینن نه‌ كورتی دینن، نه‌ (إفراط) یان هه‌یه‌و نه‌ (تفریط) جا ئۆممه‌تی ئیسلام له هه‌موو شتیكدا هه‌ر میانه‌ن و خه‌تی نیوه‌ راستیان گرتوه:

(۱) له‌ رووی عه‌قیده‌وه: له‌ نیوانی (إلحاد و شرك) دان. واته: نه‌وایه‌ كه‌ دان به‌ خوادا نه‌هینن، نه‌واشه‌ كه‌ دان به‌ چهند په‌رستراویك‌ دا بینن، به‌لكو ده‌لین: خوا هه‌یه، به‌لام یه‌ك خوایه‌و ده‌بی هه‌ر ئه‌ویش بپه‌رستری.

(۲) وه‌ له‌ رووی سیفه‌ته‌کانی خواوه: له‌نیوان جه‌ستاندن و دارووتاندان، نه‌ ئه‌وه‌یه‌ كه‌ سیفه‌ته‌کانی خواو ناوه‌کانی خوا، وه‌ك هی دروستکراوه‌کانی ته‌ماشای بکه‌ن و خوا (تجسیم و تشبیه) بکه‌ن و، نه‌واشه‌ كه‌ سیفه‌ته‌کانی لی دابرنن، به‌لكو سیفاته‌کانی بۆ ئیسیپات ده‌که‌ن، به‌لام له‌گه‌ل به‌ پاك گرتندا.

(۳) وه‌ به‌نسبه‌ت پیغه‌مبهرانه‌وه (عليهم الصلاة والسلام): نه‌وایه‌ كه‌ كوفر به‌ پیغه‌مبهران بکه‌ن و نه‌واشه‌ كه‌ بیانپه‌رستن، جووله‌كه‌كان كوفریان به‌ پیغه‌مبهران ده‌کرد، به‌لكو هه‌ندیکیان هه‌ر لی‌كوشتون^(۱)، وه‌ نه‌صرانیی یه‌كان (عیسا)یان کرده‌ په‌رستراوی خۆیان، به‌لام ئۆممه‌تی ئیسلام ریزی ته‌واو بۆ پیغه‌مبهران داده‌ن، به‌لام نایانپه‌رستن، وه‌ هیچ بی‌ ئه‌ده‌بیه‌کیشیان به‌رانبه‌ر ناکه‌ن.

(۴) وه‌ له‌رووی هه‌لۆیستیان له‌ به‌رانبه‌ر دنیا‌دا: نه‌ دنیا په‌رستی ده‌که‌نه‌ پیشه‌و نه‌ گۆشه‌گیری، به‌لكو دنیا وه‌ك وه‌سیله‌یه‌ك و وه‌ك تاقیگه‌یه‌ك ته‌ماشای ده‌که‌ن، وه‌ له‌قه‌ده‌ر خۆی بایه‌خی پیده‌ده‌ن، واته: ئه‌وه‌نیه‌ كه‌ گوریسی له‌بن

(۱) وه‌ك پیشتر له: (الكتاب المقدس)وه‌ نه‌قلمان کرد، له‌ هه‌رکام له: (العهد القديم) و (العهد الجديد)دا.

رابخه ن، وه ئه وهش نیه که دهسته برداریشی بن و، وازی لی بی ن و
گۆشه گیری هه ئبژیرن.

(۵) وه له نیوانی مادده و پرووحدا: نه ئه وهیه زیده پۆیی بکه ن له مادده په رستییدا و،
نه ئه وهیه به لای گرتنی پرووح و ئیهمالکردنی مادده دا بشکینه وه، به لکو ههر
کام له مادده و پرووح ده گرن و، ههر شته به قه دهر خۆی بایه خی پی دده ن.

(۶) له نیوان تاک و کۆمه لدا: نه تاک به قوربانی کۆمه ل ده که ن، وه ک له
کۆمه لگای سۆسیالیستییه کاندای ده بینرا، وه نه کۆمه لگاش به قوربانی تاک
ده که ن، وه ک له کۆمه لگا سه رمادارییه کاندای له ژیر سایه ی سیسته می
لیبرالیزم و سه رمایه داریییدا ده بینری.

مه سه له ی سییه م: نه و رسته قورئانییه که ده فه رموی: ﴿لَنْكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى

النَّاسِ﴾، بۆ ئه وه ی شایه دبن به سه ر خه لکه وه، له مانای گشتی ئایه ته کان
باسمان کرد، که مه به ست له (شه دآء) که کۆی (شهید)ه، یان کۆی (شاهد)ه و
هه ردووکیشیان به مانای (چاودیر) و به مانای (به لگه) و به مانای (شایه دیی
ده ر) یش دین، واته: که سیك که شایه دیی ده دات، جا خوا ﷺ باسی ئه وه ده کات
که ئوممه تی پیغه مبه ر ﷺ (شه دآء)ن، به سه ر مرؤفایه تییه وه و، له وه باره وه
ئه م فه رمووده یه هه یه: ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَرَّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ بِجَنَازَةٍ
فَأَثْنُوا عَلَيْهَا خَيْرًا، فَقَالَ: النَّبِيُّ ﷺ وَجِبَتْ وَجِبَتْ وَجِبَتْ، وَمُرَّ بِجَنَازَةٍ
فَأَثْنُوا عَلَيْهَا شَرًّا فَقَالَ: النَّبِيُّ ﷺ وَجِبَتْ وَجِبَتْ وَجِبَتْ، فَسَأَلَهُ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُ قَالَ: مَنْ أَثْنَيْتُمْ عَلَيْهِ خَيْرًا وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَمَنْ أَثْنَيْتُمْ شَرًّا وَجِبَتْ لَهُ النَّارُ،
أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ) (رواه البُخَارِيُّ برقم: (۲۶۴۲)، وَمُسْلِمٌ برقم:
(۲۱۹۷)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۱۹۳۱)، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ، { (وَزَادَ الْحَكِيمُ التِّرْمِذِيُّ

ثُمَّ تَلَا رَسُولُ اللَّهِ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى

النَّاسِ﴾. واته: ئه نه سی کوری مالیک خوا لیی رازی بی ده لی: رۆژیک

جه نازیه کیان هیئا { دیاره لهو شوینه که پیغمبهر ﷺ وه ستاوه کۆمه ئیک له هاوه لانی لی بوون }، خه لک مه دحی ئه و خاوه ن جه نازیه یان کرد، گوتیان: ئینسانی باش بوو، پیغمبهر ﷺ سی جار ان فه رمووی: پیویست بوو، پیویست بوو، پیویست بوو، دوا ی ماوه یه ک جه نازیه کی دیکه یان هیئا، خه لکه که که لی و ه ستابوون به خراپه باسیان کرد، دیسان پیغمبهر ﷺ سی جار ان فه رمووی: پیویست بوو، پیویست بوو، پیویست بوو، عومه ر خوا لی رازی بی له و باره وه، پرسیا ری لی کرد فه رمووی: ئه وه ی که ئیوه مه دحتان کردو به چاکه باستان کرد، به هه شتی بو پیویست بوو، ئه وه ش که به خراپه باستان کرد، ناگری بو پیویست بوو، چونکه ئیوه شایه دیدهرانی خوان، { یاخود ئیوه به لگه ی خوان } ﷺ، وه (الحکیم الترمذی) له م فه رمووده یه دا ئه وه نده شی زیاد کردوه له ریوایه تی خویدا که ده لی: دوا ی ئه وه که پیغمبهر ﷺ ئه وه ی فه رموو، ئیوه شایه دیدی دهرانی خوان له سه ر زه وی، ئه م ئایه ته ی خوینده وه:

﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا ﴾، ئه مه ش ئه وه ی لیوهر ده گیری که میانه یی ئۆمه ته ی پیغمبهر ﷺ وه راستو ره واییان و پابه ندییان به خه تی نیوه راسته وه، له هه موو شتی کدا وه تی نه په راندنیان و به زایه نه دانیان، ئه وه یه وایان لی ده کات شایسته یی ئه وه یان هه بی، که چاودیر بن به سه ر مرؤفایه تیه وه و به لگه بن له سه ر ئه وه که ئایین و به رنامه ی تیرو ته وای خوا ته نیا ئیسلامه، ئه ها ئه و کۆمه له مسوئمانه ی به ره م هیئاوه ! که واته: هه ر ئیسلام راسته، یاخود شایه دی خوا بن به سه ر خه لکه وه و شایه دیدی بدن بو راستیتی ئیسلام، یاخود شایه دیدی پیغمبهر ان بن ﷺ به سه ر ئۆمه ته کانیانه وه، وه ک ئه م فه رمووده ی دوا ی هه رسی واتاکه ده گریته وه: { (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُدْعَى نُوحُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُقَالُ لَهُ هَلْ بَلَّغْتَ؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، فَيُدْعَى قَوْمُهُ، فَيُقَالُ لَهُمْ هَلْ بَلَّغْتُمْ؟ فَيَقُولُونَ مَا أَتَانَا مِنْ نَذِيرٍ، قَالَ فَيُقَالُ لِنُوحٍ: مَنْ يَشْهَدُ لَكَ فَيَقُولُ: مُحَمَّدٌ وَأُمَّتُهُ قَالَ فَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا ﴾، قَالَ: الْوَسَطُ الْعَدْلُ: قَالَ فَتَدْعُونَ فَتَشْهَدُونَ

بِالْبَلَاغِ وَأَشْهَدُ عَلَيْكُمْ) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقَم: (۱۱۲۲۲)، وَالْبُخَارِيُّ بَرْقَم: (۳۳۳۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرْقَم: (۲۹۵۹)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكُبْرَى) بَرْقَم: (۱۱۰۰۷)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرْقَم: (۴۲۸۴)، وَابْنُ حَبَّانَ بَرْقَم: (۶۴۷۷) {، وَاتَه: ئه بو سه عیدی خودریی خوا لئی رازی بی دهلی: پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: رۆژی قیامت نوح صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بانگ ده کری پی ده گوتری: ئایا تو په یامی خوات راگه یاندوه؟ دهلی: به لئی، گه له که ی بانگ ده کرین، پییان ده گوتری، ئایا نوح په یامو بهرنامه ی خوی پی راگه یاندوون؟ ده لئین: هیچ (پیغه مبه رو) تر سینه ریکمان بو نه هاتوه، به نوح ده گوتری: کی شایه دییت بو ددها؟ که تو په یامی خوات پی راگه یاندوون؟ ئه ویش ده لئی: موحه ممه دو ئوممه ته که ی، جا پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: ئه وه یه که خوا ده فهرموئی: ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِنَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ﴾، وَاتَه: ئاوا به و شیوه یه ئیوه مان گپراوه به به لگه و شایه د به سه ر خه لکه وه که پیغه مبه ران پییان راگه یاندوون، ئنجا فهرمووی: (الْوَسَطُ: الْعَدْلُ)، وَاتَه: (وَسَطٌ) یانی: رِیْکُ وَرِیْکُ (فَتَدْعُونَ فَتَشْهَدُونَ بِالْبَلَاغِ)، ئنجا بانگ ده کرین و شایه دیی بو ددهن، که په یامی خوی پیپراگه یاندوون. (ده لئین ئیمه شایه دین و ئیسپاتکه ری ئه وه یین، که نوح به گه له که ی خوی راگه یاندوه، (وَأَشْهَدُ عَلَيْكُمْ)، وه منیش شایه دییتان له سه ر ددهم که پیم راگه یاندوون، وَاتَه: پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شایه ده به سه ر ئوممه ته که ی خویوه و ئوممه ته که یشی شایه دن به سه ر ئوممه ته کانی دیکه وه.

چون شایه دن؟ چونکه ئوممه تی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده لئین: خوا له ریگای موحه ممه ده وه پی پی راگه یاندووین له ری پی قورئانه وه، که نوح گه لی خوی ئاگادار کردۆته وه، ههروه ها هه موو پیغه مبه ران گه لانی خویانیان ئاگادار کردۆته وه، پیغه مبه ری خواش راستی فهرمووه، که واته: پیغه مبه ران که ده لئین میلیه تانی خومان ئاگادار کردۆته وه، راست ده که ن و ئیمه شایه دیی دده یین، که پیغه مبه ران راستگۆن.

مهسه له ی چواره م: که دهفه رموی: ﴿ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ

يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَيَّ عَقْبَيْهِ ﴾، واته: ئەو قیبله یه ی که پیشتر له سه ری بووی، هه ر بوئه دامان نابوو تاکو ئەوه ی که به دوا ی پیغه مبه ر ﷺ ده که وئ { له هه ردوو حالته ته کاندای هه م بو ڕووکردنه (بیت المقدس) و هه م بو ڕووکردنه که عبه } له وه جیابیته وه که له سه ر پاژنه کانی هه لده گه رپیته وه وه هه م بو ڕووکردنه (بیت المقدس) به قسه ی ناکاتو، هه م بو ڕووکردنه که عبه ش به قسه ی ناکات، شایانی باسه ئەم رسته قورئانییه سی شتی لی وهرده گیرین:

۱/ سوننه تیش هه ر وهی خوایه، چونکه زانیان له سه ر ئەوه مه یله وه یه ک دهنگن که پیغه مبه ر ﷺ به قورئان فه رمانی پینه کراوه که ڕووبکاته (بیت المقدس)، به لکو به وهی دیکه که وهی سوننه ته، فه رمانی پیکراوه ڕوو بکاته (بیت المقدس)، خواش ﷺ لیرده دا ڕووکردنه (بیت المقدس) ی بهی خو ی داناوه، وه ک دهفه رموی: ﴿ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا ﴾، واته: ئیمه ئەو قیبله یه ی که پیشتر له سه ری بووی نه مانگی ڕابوو به ڕووه ی تو، که واته: دیاره ئەویش خوا فه رمانی پیکردوه و مانای وایه ئەوه ش که پیغه مبه ر ﷺ له ری سوننه ته که یه وه دهی فه رموی و ده خاته ڕوو، خوا هه ر به فه رمانی خو ی ده زانی.

۲/ وه ئەوه شی لی وهرده گیرئ که قورئان سوننه ت نه سخ ده کاته وه، وه ک له دهرسه کانی ڕابردوودا له باسی (نسخ) دا باسمان کرد، به لام قورئان ته نیا به قورئان (نسخ) ده بیته وه وه به سوننه ت (نسخ) نابیته وه، هه رچه نده ئەم مه سه له یه له نیو زانیاندا ڕاجیایی و مشت و مپی تیدایه، به لام زۆرینه ی وه ک: شافیعی و مالیک و ئەحمه دو سوفیانی ته وریی (ره زاو ره حمه تی خویان لی بیت)، وه زۆریکی دی له زانیان، رایان وایه که قورئان ته نیا به قورئان (نسخ) ده بیته وه، سوننه ت قورئانی پی (نسخ) نابیته وه^(۱)، وه ئەم

(۱) بروانه: (توضیح المشکلات من کتاب الورقات المشهور بشرح المحلی علی الورقات) لجلال الدین المحلی، ص: (۸۲۸، ۲۸۳): (ولا يجوز نسخ الكتاب بالسنة وهو غير واقع، فلا

مهسه له یه ی ئه م قیبله گۆرینه به قورئان، له حالیکدا که پێشتر پیغه مبه ر به پپی سوننه ت رووی له (بیت المقدس) کردوه، نموونه یه که له نه سخ کرانه وه ی سوننه ت به قورئان.

۳/ ههروه ها ئه م رسته قورئانییه ئه وه شی لی وهرده گیرئ، که خوای کاربه جئ بهنده کانی خوئی به چه ندان طاعه ت تا قی ده کاته وه، جاریک ده فهرموئ: روو لهوئ بکه ن جاریک ده فهرموئ: روو لهوئ بکه ن، جاریک به شتی خوئ و جاریک به شتی ناخوئ، چونکه کافره کانی مه ککه دیاره که عبه یان زۆر له لا پیرۆز بووه، مسوئمانانیش که مسوئمان بوون، که عبه یان زۆر له لا پیرۆز بووه، بۆیه کاتیك پیغه مبه ر ﷺ پیی فهرموون: روو بکه نه (بیت المقدس) بۆ نوپژه کانتان، له سه ر دئیان زۆر قورس بووه، مانای وایه خوا ﷻ به شتیکی تافیکردوونه وه، که له سه ر دئیان قورس بووه و طاعه تیش بوو بۆ خوا! که واته: مه رج نیه ئینسان ته نیا ئه و شته ی پیی خوئ طاعه ت بی، وه جاری واش هه یه شتیکت زۆر پیخوئشه و خوئ پیی خوئشه و فهرمانی خوایه، بۆ وینه: که خوا فهرمووی: روو بکه نه وه که عبه زۆریان پیی خوئبوو، پێش هه موویان پیغه مبه ر ﷺ، که ئه مه ش دیسان فهرمانی خوا بوو!

مهسه له ی پینجه م: که ده فهرموئ: ﴿ وَإِن كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ﴾،

واته: رووکردنه (بیت المقدس) یاخود روو وهرسووراندنه وه بۆ که عبه، یاخود هه ردووکیان، هه مه سه له یه زۆر قورس و گران و به زه حمه ت بوو، مه گه ر له سه ر ئه وانیه که خوا هیدایه تی دابوون و رپنمایه کردبوون، ئه مه چی لی وهرده گیرئ؟ ئه وه ی لی وهرده گیرئ که به راستی هه ر کاتیك هیدایه تی خوا، له دل و ده روونی ئینساندا باش جیگیر بووو، ئینسان به راستی ئیمانی له دلدا سه قامگیر بوو، فهرمانه کانی خوای هه موو له سه ر شان سووک ده بن،

يُنسخ القرآن بالسنة، سواء كانت متواترة أو أحاداً...، واته: وه ناگونجئ قورئان به سوننه ت نه سخ بکریته وه وه شی وا رووی نه داوه، بۆیه قورئان به سوننه ت نه سخ نایبته وه، ئه و سوننه ته موته واتیر بی، یان ئاحاد...

بۆیە خوا که باسی مونا فیه کان دەکات، دەفەر موی: ﴿ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى... ﴾ ﴿ ۱۴۲ ﴾ التوبة، واتە: مونا فیه کان دەیانەوی خوا فریو بدن، بەلام خۆیان فریو دەدن، وه کاتیک بۆ نوێژی هەل دەستن به تەنبەئیی و تەو زەلی هەل دەستن، هەر وه ها دەر بارەدی مال سەرف کردنیان، دەفەر موی: ﴿ ... وَلَا يَنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ﴾ ﴿ ۱۴۳ ﴾ التوبة، واتە: مالی خۆیان نابەخشن، مەگەر به پینا خوشبوونەوه، بۆچی؟ چونکه ئیمانیاں له دڵدا نیه و هیدایهتی خویان له دڵدا نیه، بۆیه فەرمانبهری خویان له سەر شان گرانه و له سەر دڵ قورسه. بەلام کاتی ئینسان خوا هیدایهتی دەخاته نیو دڵ، جیبه جیکردنی فەرمانهکانی خوی له سەر دڵ سووک دەبیت، جا ئەوه پێوهرو تەرازوو یه، بۆ هەموو ئینسانیک با خۆی بخاته ئەو تەرازوو وه، ئایا فەرمانهکانی خوات له سەر دڵ سووکن و پیت خوشن و پیا مورتاحی، یان له سەر دڵت قورسن و وهک بیگارت پیت بکهن؟ ئەگەر وهک بیگاره، به خوا بزانه ئیمان و هیدایهتەگهت زۆر ناتەواوه، یان هەر نیتە، وه ئەگەر له سەر شان خۆشه و پیتی مورتاحی و دلت پیتی ئاسوودەیهو، به قالب سووکی و بەدڵ خۆشی جیبه جیتی دهکە، ئەوه دلت به خۆت خوشبی، ان شاء الله ئیمانەگهت باشه و خوی بهرز هیدایهتی خستۆته نیو دلتەوه، ئەوه پێوهریکه خوی کار به جی بۆی داناوین.

مەسەله‌ی شەشەم: ئەوه که خوی تاک دەفەر موی: ﴿ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ

إِيمَانِكُمْ ﴿ به‌لگه‌ی ئەوه‌یه که نوێژ به‌شیکه له ئیمان، وه فراوانتر بلتین کردوه به‌شیک پیکهینه‌ری ئیمان، وهک ئیمه له چەند دەرسیکی رابردوودا ئاماژەمان به‌وه کرد، که ئیمان له جوار شت پیکدییت، بۆ نموونه: ئیمان به خوا ﷻ: پیکهینه‌ری یه‌که‌می ئیمان به‌خوا: به‌عقل خوا بناسی، وهک بۆخۆی خۆی پیت ناساندووین له قورئان و سوننه‌تدا، به‌و ناو سیفه‌تانه‌ی خۆی پیناساندووین، خوا بناسی به‌و شیوه‌یه که تەنیا ئەوه پەرودرگارتەو،

تەنیا ئەو بەدیھینەرتەو، تەنیا ئەو خاوەنتەو، تەنیا ئەو پەرستراوتە،
ئەوا بیناسین، ئەو یەك.

پیکهینەری دوومی ئیمان بە خوا: ئەو یە کە ئەو ی بە عەقل زانیوتە، بە
دل قەبوولی بکە، واتە: بە دل خوات خۆشبوئی و لەلات گەورەبی،
لەلات لە هەموو کەسی گەورەتری و بەرپزتری و خۆشەویستتر بیئ
لیی بترسیی و بۆی ملکەچ بی، وە هەرچی خوا فەرموویەتی بە دل و گیان
قەبوولت بی.

پیکهینەری سییەمی ئیمان بە خوا: بریتیه لە دانپیداھینانی زمان، ئەو ی
کە بە عەقل وەر تگرتووە بە دل قەبوولت کردووە سەلماندووتە، بە
زمانیش نامادەبی دانی پێدا بیئ.

پیکهینەری چوارەمی ئیمان بە خوا: ئەو یە کە ئەو ی پابردوو بە
ئەندامەکانت جیبەجیبی بکە.

جا نوێژ بۆیە خوا ناوی لیناوە ئیمان، چونکە هەم پەيوەندی بە عەقلەو
هەیهو، هەم پەيوەندی بە دلەو هەیهو، هەم پەيوەندی بە زمانەو هەیهو،
هەم پەيوەندی بە جەستەو هەیهو، واتە: لەراستیدا نوێژ باشتەین
بەر جەستەکەری ئیمانە، بە هەر چوار پیکهینەرهکەیهو، بەشیکی پەيوەندی
بە عەقل و هۆشەو هەیهو، ئەویش ئەو یە کە تۆ نایەتەکان دەخوینی
زیکرەکان دەخوینی، تەحییات دەخوینی، دەبی بیری لی بکەیهو بە عەقل
تیبگە و فەمی بکە، پاشان بەشیکی پەيوەندی بە دلەو هەیهو، ئەویش
ئەو یە کە تۆ تەفاعول بکە لە گەل ئەو نوێژو زیکرو قورئان خویندن و
تەحییاتەداو، تەفاعولی لە گەلدا بکە بە دل و گەورەیی و بەرزیی و پاکیی خوا
لە دلی خۆتدا نامادە بکە، ئنجا بە زمانیش ئەو دیارە کە نایەتەکان
دەخوینی زیکرەکان دەخوینی، وە دواپیش ئەو یە کە بەهەموو جەستەت
دەچیە رکوع و کړنووش و رادەووستی، وە دەچیە تەحییات و... هتد.

مهسهلهی چهوتهم: ئهوهیه که خوا ﷺ مهبهستی بووه و مهبهستیته پیغه مبهری خوئی رازی بکات، واته: شتیک که پیغه مبهر ﷺ پیی خوش بووبی، مادام په رچ و مانعیکی له بهردهمدا نه بووبی، خوا پیی خوشبووه که بوئی جیبه جیکات، به بهلگهی ئهوه که دهفرموی: ﴿ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا ﴾، واته: پروت پی وهرده سوورپنین بهره و پروگهیه که پیت خوشه و دل په سهندی خوته، که واته: خوا ﷺ پیی خوشبووه شتیک بو پیغه مبهر ﷺ بکات که پیی خوش بووه و پیی مورتاح بووه، وه که به راشکاویش فهرموویهتی: ﴿ وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ﴾ الضحی، واته: وه له مهوودوا په روهردگارت پیته به خشی و رازی دهبی.

مهسهلهی ههشتهم: که دهفرموی: ﴿ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ

مِنْ رَبِّهِمْ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴾ ، ئهوانهی که کتیبیان دراوهتی دهرانن ههق له په روهردگاریانه وهیه، چون دهرانن؟ ئهوانهی کتیبیان دراوهتی، به پلهی یه که مهبهست پییان جووله که وه نهرانی یه گانه، که ههر ئه و دوو کومه له له سهردهمی پیغه مبهردا ﷺ بوون، به لام ههر کومه لیک دیکهش خویان به خاوهن کتیبی ناسمانی بزنان، ههر دهیانگریته وه^(۱)، جا ئایا خاوهن کتیبه کان چون دهرانن که ئه و قیبله یه که پیشتر (بیت المقدس) بووه و دوایی بوته که عبه، ئه وه ههقه و له په روهردگاریانه وه ؟ به دوو به لگان:

به لگهی یه که م: له بهرئه وهی مادام خوا خاوهنی هه موو شتیکه و هه موو که سیکه، خوا ههقی ته واوی خویته تی که رۆژی بفرموی: روو له وی بکه ن و دوایی بفرموی: روو له شوینیکی دیکه بکه ن و، که سیش بوئی نیه ره خنه ی لی

(۱) ههرچنده رای دیکهش ههیه، که ته نیا جووله که وه نهرانی خاوهن کتیبین، به لام ئه وه راست نیه و (اهل الكتاب) ، (الذین اوتوا الكتاب) چه مک و واتیه کی فراوانه و وپرای جووله که وه نهرانی یه کان، خو به خاوهن کتیبی ناسمانیه کانی دیکهش دهگریته وه.

بگری، وهك فهرموویه تی: ﴿ لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴾ ﴿ ۲۳ ﴾ الأنبياء،
 واته: (خوا) پرسیا ری لیئنا کرئ له وهی که دهیکات و ئهوان پرسیا ریان لی
 ده کرئ، چونکه خوا پهروهردگار و خواونه، وه پاشان جگه له خاوهنداریتی و
 پهروهردگاریتی، خوا زانا و کار به جییه و هیچ شتیئ ناکات له جیی خوی
 نه بی و، که سیئ رهخنه ی لی دهگیری، که دهست بداته ئیشیئ هی خوی
 نه بی و ته صه پرروف له شتیئ کدا بکات که موئکی خوی نه بی، یا خود به
 شیوهیه که ته صه پرروف بکات، که پیچه وانهی حکمهت و لیزانین بی، به لی
 خوا کار به جییه و هیچ شتیئ ناکات له شوینی خویدا نه بی، که واته: هیچ
 کهس مافی ئه وهی نیه رهخنه ی لی بگری.

به لگهی دووهم: له کتیبه پی شووه کاندا هاتوه، که پیغه مبهری کۆتایی
 موحه ممه د ﷺ جیا له هه موو پیغه مبه رانی دیکه، دوو پرووگهی ده بن،
 چونکه پیغه مبه رانی دیکه هه موویان یه ک پرووگهیان (قبلة) بووه، به لام له
 کتیبه پی شووه کاندا هاتوه، که پیغه مبهری کۆتایی دوو پرووگهی ده بن،
 یه کیان (بیت المقدس) و له کۆتاییشدا به یه کجاره کی که عبه، بویه خاوه ن
 کتیبه کان، به پیچه وانوهه ئه گهر موحه ممه د ﷺ له قۆناعی دووهمدا و بۆ
 یه کجاره کی پرووی له که عبه نه کردبایه، دواپی لیی ده که وتنه گومانه وه، که
 ئه وه پیغه مبهری خوا نیه ! چونکه له کتیبه کانی ئه واندا هاتوه، که ئه و
 پیغه مبه ره ﷺ یه که مجار بۆ نوئیز پروو ده کاته (بیت المقدس)، به لام بۆ
 دواپی به یه کجاره کی پروو ده کاته که عبه.

مه سه له ی نۆیه م: که خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿ وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا

جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴾، وه ئه گهر به دوا ی ئاره زووی
 وان بکه وی، دوا ی ئه وهی که زانیاریت بۆ هاتوه، ئه وه بیگومان تو له
 سته مکاران ده بی، ئه وه سی شتی لی وهرده گیری، مه به ستم ئه وه یه
 به دئنیایی خوا زانیویه تی، که (محمد المصطفی) یه ک ﷺ، که سه روه ری

پېغەمبەرانەو، چاكتىرىن ئىنسانەو ھەلبىژىردراوى نىو بەشەرىيەتە، بەدواى ئارەزووى جوولەكەو نەصرانىي يەكان ناكەوى، بەلام بۆچى وا دەفەرموى؟ لەبەر سى شتان و سى حىكمەتى تىدان:

۱- بۇ ئەوۋى بزانىرى كە ياساكانى خوا ﷺ، بۇ ھەمووان وەك يەكن و ھىچ كەس مافى (فىتۋى) لە بەرانبەرياندا نىە، ياساكانى خواو شەرىعەتى خوا، وەك بىردۆزەو رېچكە بەشەرىيەكان نىن، بەدەستىانەو وەك قورې صىناعى وابن، يان وەك لاستىك وابن، بە ئارەزووى خۇيان بىكىش، يان وەك تەونى جالجالۆكە بن، يەككە لە زانايان دەلى: ((قانونى بەشەر وەك تەونى جالجالۆكە واپە مىش و مەگەزو قالونچەى فەقىرحال و ئەوانەى دەگرى، بەلام زەردەوالەو زىندەوهرى ھارى تىدا دەرۋنە دەرى))، بەلى شەرىعەتى خوا دەبى ھەموو پىوھى پابەندىن و، ھەمووان ملكەچ دەكاتو، ھىچ كەس ھەلاۋىردراو (مۇستەئى) نىە لە پابەندىي بەشەرىعەتەو، لە ملكەچىي بۇ ياساكانى خوادا.

۲- تاكو خەلكى بزىنن بابەتەكە زۆر جىددىي يە، واتە شوپنكەوتنى شەرىعەت، جا لە مەسەلەى قىبلەدا، يان لە ھەر مەسەلەيەكى دىكەدا، زۆر جىددىي يەو لە خۇيان وريابن.

۳- تاكو بزانىرى كە موھەممەد ﷺ كەم و زۆر دەستى لە ياساكانى شەرعدا نىە، واتە: لەوانەى كە خوا پىي رادەگەيەنى، كەم و زۆر دەستى تىدا نىن، بەلكو ئەویش وەك پىي رادەگەيەنى مولزەمە بەو كە پىيانەو پابەندىي، وەك دەفەرموى: ﴿ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿۱۸﴾ الجاثية، واتە: دوايى تۇمان لەسەر بەرنامەيەك دانا، جا شوپنى بكەو و مەكەو شوپن ئارەزووى ئەوانەى كە نازانن، كەواتە: پېغەمبەرىش ﷺ وەك ھەموو مسوئلمانان، بەلكو لەپىش ھەموويانەو زياترو چاكتىر، فەرمانى پىكراو پابەندىي بە شەرىعەتەو، وە پېغەمبەر ﷺ ھىچ دەستى نەبوو لە ياساكاندا، كە بۇ خۇي بە ئارەزووى خۇي

دایانبنی، ئه وهتا له مهسهلهی رووکردنی (بیت المقدس) ههرچهنده زۆر لهسهردلی قورس بووه، بهلام خوا فهرموویهتی پرووبکه (بیت المقدس)، دوایی ههرچهنده زۆر تهماشای ئاسمانی کردوهو زۆر چاوهروانی کردوه، بهلام فهرمانی بۆ نههاتوه، تاكو (۱۶ ، ۱۷) مانگ، بهلكو ههندیك له زانایان دهلین: ئه و کاتهی که له مهکککش بوون ههر پروویان له (بیت المقدس) کردوه، وه ههندیك دهلین: له و کاتهوهکه هاتوونه مهدینه پیمان گوتراوه: روو له (بیت المقدس) بکهن، بۆ دل راگرتنی جوولهکهکان و بۆ ئه وه که سهرنجیان رابکیشری، بهلكو مادام که روودهکاته قیبله ی ئه وان، ئه وانیش دلیان نه رم بیته بۆ ئیمان و ئیسلام، دهلین: حیکمه ته که ی ئه وه بووه، که واته پیغه مبه ر ﷺ که مو زۆر دهستی له و حوکمه شه رعییانه دا نه بووه، وه ئه وانی دیکه ش دیاره هه مووی ههرچی یاسای شه رعیه یه، یان:

(۱) خوا راسته وخۆ پیی فهرمووه، که وهك خۆی رایبگه یه نی: ﴿ يَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ... ﴾ (المائدة، ۱۷) واته: ئه ی پیغه مبه ر! ئه وه ی له په روه ردگار ته وه پیته راگه یه ندراره رایبگه یه نه.

(۲) یاخود به شیوه ی وه حی ناراسته وخۆ، که ئیلهامی دلی کراوه و خراوته نیو دلی.

(۳) یاخود پیغه مبه ر ﷺ بۆ خۆی کۆششی کردوهو یاساکانی هه له ی نه جاره له بهر رۆشنایی قورئاندا، ئه ویش ئه وه ی نه یی کابی، خوی په روه ردگار بۆی راست کردۆته وه، ئه وه ش که پیکابیتی ئه وه پشتگیری کردوهو بۆته به شیك له وه حی.

مهسهله ی دهیه م: زانایان باری شانیان زۆر قورسه، چونکه ده فه رموی: ﴿ وَلَئِنْ

اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴾

واته: وه ئه گهر به دوی ئاره زووی وان بکهوی دوی ئه وه ی زانیاریت بۆ هاتوه، ئه وه بیگومان تۆ له سته مکاران ده بی، که واته: دوی ئه وه ی ئینسان زانیاری بۆ

دى و خوا شارهزاي دهكاتو بهرچاوى رۇشن دهكاتەو، ئەگەر بىت و به دواى نارەزووى خەلكى دىكە بكهوى، گوناھەكەى و پاشان سزاو جەزەرەبەكەيشى زۇر گەورەترەو قوورسترە لەووى كە نازانى ! ئەمەش ئەو دەردەخات كە زانايان بەراستى بارى شانيان قورسەو ئەركىكى زۇر گەورەيان لەسەر شانە، چونكە خەلكى دىكە رەنگە كەم و زۇر مەجالى ھەبى بە ھوى نەزانى و بى ئاگايىەو، بەرگريەك لە خوى بكاتو، بلى نەمزانيو و ئاگام لى نەبوو و شارەزا نەبووم، بەلام باباي زاناو شارەزا مەجالى ئەو (ديفاع) ھى نىە، ديارە ھەموو كەسش ناتوانى دىفاع بكات لە خوى بەھوى نەزانىەو، لە ھەموو حالاندا، چونكە (العذر بالجہل) عوزر ھىنانەو بە نەزانى و بىئاگايى، ئەویش خەلكى تايبەتى خوى ھەيەو شوينى تايبەتى خوى ھەيە، ئەووى كە بوارى ھەبىت

شارەزابى، دەبى شارەزابى، وەك خوا دەفەر موئى: ﴿... فَسَأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ

كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۴۳﴾ النحل، واتە: لە زانايان بىرسن ئەگەر نازان، كەواتە: نابى مروف لە نەزانيدا خوى بەھىتەو و بلى: لە قيامەتى دەلیم: خوايە نەمزانى، نازانى بەلام دەتوانى بىرسى ! (العذر بالجہل) بو كەسيكەو كەسيك بىئاگايى و نەزانى بو دەبىتە بيانو، كە ھىچ دەرفەت و بوارى نەبى فىربى.

مەسەلەى يازدەيەم: مەسەلەى رووگە مەسەلەيەكى زۇر گرنگەو يەككە لە دروشمەكانى ئۆممەتى ئىسلام، بۇيە خوا ﷺ زۇر گرنگى و بايەخى پيداو، بۇيەش نەياران و ناحەزانى مسولمانان لە جوولەكەو لە نەصرانى و كافرەكان و بىپەرستەكان، زۇرى پى قەلس بوون و پروپاگەندەو قسەو قالى زۇريان لەسەر كردو، چونكە ئۆممەت و كۆمەل بەو لە خەلكى دىكە جىادەكرىنەو، كە ئايا روو لە كوئ دەكەن؟ ئنجا بەراستى قىبلە ھوى كۆكردنەو مىسولمانانەو ھوى يەك رىزيانەو ھوى يەك روويانە، وە كارىگەريەكى زۇر گەورە، ھەم لە رووى رىكخستى ژيانى سياسى و كۆمەلایەتییاندا دەبىنى و، ھەم لە رووى بەيەكەو

به ستنی دل و دهر وونیناندا، واته: مسولمانان کاتی ههست دهکهن که ههر مسولمانی له ههر کوپیه کی دنیایی ههر رووده کاته ئه و ماله ی خوا وَعَلَى اللَّهِ که له مهککه یه و، روو دهکاته ئه و رووگه یه که ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام بنیاتی ناوه و دروستی کردوه، ههست دهکات که له گه ل هه موو ئه وانه ی روو له و قیبله یه دهکهن، دۆست و هاوړپبازده و هاوانمانجه، ئه وه ده بیته هوی ئه وه که یه کرپزییه کی عه قیده یی و فیکریی و شعوریی له نیوان ئۆمه تی پیغه مبه ردا وَسِعَ اللَّهُ دروست بی. خوای په روه ردگار له و که سانه مان بگیړی، که کاتی که به جه سته روو دهکینه قیبله، به دلش روومان له خوایی و رووی نیازو مه به سته کانمان ته نیا له خوایی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی سی یه م

پیناسهی ئه م دهرسه

له م دهرسه ماندا له ئایه تی ژماره (۱۴۶ تا کو ۱۵۲) واته، جهوت (۷) ئایهت له سووره تی (البقره) تهفسیر دهکهن إن شاء الله. له م جهوت ئایه ته دا خوا ﷺ ههر لهسه ر باسی مهسه له ی گۆرینی قیبله له (بیت المقدس) دوه به ره و که عبه ددهوی، وه دهر باره ی ئه وه که خاوه ن کتیبه کان ئه وه مهسه له یان زۆر چاک زانیوه و دنیابوونه که ئه وه هه قه وه له په ره و دگاریانه وه یه، به لام ههر به ئه نقه ست نکوولی لئ دهکهن، ههروه ها زۆر چاک پیغه مبه ری کۆتایی (موحه ممه د) ﷺ دهناسن، به لام ههر نایانه وی بروای پئ بئین. ئنجا خوا ﷺ روو له پیغه مبه ر ﷺ وه ئیمانداران دهکات وه ههر له وباره وه فه رمانیان پئ دهکات، که له ههر شوینی ک بوون، چ له مالی خو یان نیشته جئ بوون، یاخود له کاتی سه فه ره وه هاتن و چووندا بوون، ههر رووبکه نه که عبه، وه دوایی هه ندیک له نیعمه ته کانی خو ییان ده خاته وه بیر، وه له کۆتاییدا خوا ﷺ فه رمان به ئیمانداران دهکات، که یادی بکه ن و سوپاسی بکه ن، تا کو خواش ﷺ یادیان بکات.

﴿ الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴾ (۱۴۶) الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۱۴۷﴾ وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُوَ مَوْلَاهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴۸﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۹﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا

تَخْشَوْهُمْ وَأَخْشَوْنِي وَإِلَيْتُمْ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رُسُلًا مِّنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَأَذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾

مانای وشه به وشه ی نایه ته کان

((نه وانهی کتیبمان داوئی دهیناسن (واته: موحه مهده ﷺ) وهك چؤن کوره کانیان ده ناسن، وه دهسته یه کیان هه رچه نده ده شانن ﴿١٤٦﴾ به لام هه ق ده شان وه، دننیا به هه ق له په روه ردگار ته وه یه وه له دوودلان مه به ﴿١٤٧﴾ وه بو هه ر کامیک (له ئوممه تان) روو گه یه كه هه یه كه رووی تی ده کات، ده جا پیش برکی بکه ن له نه نجامدانی چا که کاند، له هه ر کو ییه كه بن خوا تی کپراتان دینی، بیگومان خوا له سه ر هه موو شتیك به توانایه ﴿١٤٨﴾ وه له هه ر لایه که وه ده رچووی و له هه ر جیگایه كه بووی، روو له لای مزگه وتی حه رام بکه، وه دننیا به که نه وه هه قه له په روه ردگار ته وه، وه خوا له وهی ده یکه ن بی ناگانیه ﴿١٤٩﴾ وه له هه ر لایه که وه ده رچووی هه ر رووت بکه لای مزگه وتی حه رام و، له هه ر جییه كه بوون هه ر رووی تی بکه ن، تا کو خه لگی به لگه ی له سه رتان نه بی، جگه له وانیه یان که سته م ده که ن، له وانیش بی باک بن و به س له من بترسن، بو نه وهی چا که ی خو متان له سه ر ته واو بکه م، وه به لکو به ته واوی ری پی راست بگرن ﴿١٥٠﴾ وهك چؤن له نیوانتاند پیغه مبه ری کمان له خو تان په وانه کردوه، که نایه ته کانمانتان به سه ر ده خوینی ته وه، وه پاک و چاکتان ده کات و به رنامه و کارامه یی تان فی رده کات، وه شتانی کتان فی رده کات که نه ده گونجا بیانزانن ﴿١٥١﴾ ده جا یادم بکه ن، یادتان ده که م و، سو پاسم بکه ن، سپله ییم به ران به ر مه که ن ﴿١٥٢﴾)).

شیگردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(يَعْرِفُونَهُ): ﴿يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ﴾ ، واته: دهیناسن وهک چۆن کوره کانی

خۆیان دهناسن، هه لبه ته لیره دا راناوه که ده چیتته وه سه ر پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چونکه سیاقی نایه ته کان ده لاله تی له سه ر ده کات، نه گه ر به راشکاوییش ناوی نه هاتی. (المَعْرِفَةُ وَالْعِرْفَانُ: إدْرَاكُ الشَّيْءِ بِتَفَكُّرٍ وَتَدَبُّرٍ لِأَثَرِهِ، وَهُوَ أَخْصُ مِنْ الْعِلْمِ، وَيُضَادُّهُ الْإِنْكَارُ)، واته: (مَعْرِفَةُ) بریتیه زانیی شتیك به لیوردبوونه وهو تیوره پرامانی شوینه واره که ی، وه وشه ی (مَعْرِفَةُ) له وشه ی (عِلْم) تایبه تتره، وه پیچه وانه ی (مَعْرِفَةُ) بریتیه له نکوولی (إِنْكَار)، به لام پیچه وانه ی (عِلْم) بریتیه له نه زانین (جَهْل)، بویه ته نیا وشه ی (عِلْم) بو خوا به کاردی و (عِلْم) به کیکه له سیفاته کانی خوا، به لام وشه ی (مَعْرِفَةُ) بو به کارنایه ت، چونکه خوا شته کان راسته و خو دزان ی و ده ناسی، نه ک پیویست به وه بکات بیران لی بکاته وه، یاخود به هوی شوینه واره کانیانه وه بیانناسی، که نه وه مانای (مَعْرِفَةُ) یه.

(الْمَمْتَرِينَ): له (مِرِيَّة) وه هاتوه (المِرِيَّةُ: التَّرَدُّدُ فِي الْأَمْرِ، وَهُوَ أَخْصُ مِنَ الشَّكِّ)، (مِرِيَّة) واته: دل له دلدان، وه تایبه تتره له (شَك) گومان، (وَأَصْلُهُ مِنْ مَرَيْتُ النَّاقَةَ: إِذَا مَسَحَتْ ضَرْعَهَا)، واته: نه سل ی (مِرِيَّة) له وه هاتوه، که ده لئی (مَرَيْتُ النَّاقَةَ)، واته: گوانه حوشره که م ده ست پیده اینا بو نه وهی که شیر ی لیبی.

(وَجْهَةٌ): (الْجِهَةُ وَالْوَجْهَةُ: الْمَقْصَدُ)، واته: مه به ست، نهو شوینه ی که ئینسان مه به ستیه تی.

(حَيْثُ): (حَيْثُ: عِبَارَةٌ عَنْ مَكَانٍ مُبْهَمٍ يُشْرَحُ بِالْجُمْلَةِ الَّتِي بَعْدَهُ) وشه ی (حَيْثُ)، (ظَرْفُ مَكَانٍ)، واته: شوینیکی نادیار که رسته دوا یبه که ی ته فسیری ده کات.

(حُجَّةٌ): (الْحُجَّةُ: الدَّلَالَةُ الْمُبَيِّنَةُ لِلْمَحَجَّةِ، أَي: الْمَقْصِدُ الْمُسْتَقِيمُ)، (حجة) بریتیه له پیشاندانیکی پروونکهره وه به ره وه ئه وه مه به سته ی که بو ی ده چی، وشه ی (محجة) ش، به مانای مه به سته ی راست و ره وان دی.

(وَأَشْكُرُوا): (الشُّكْرُ: تَصَوُّرُ النُّعْمَةِ وَأَظْهَارُهَا)، (شکر) بریتیه له وه که تو نیعمه ت بینیه به رچاوی خو ت و بیخه یه پروو، پیچه وانیه ی (کفران) ه، (وهو): نسیان النُّعْمَةِ وَسْتَرْهَا) بریتیه له سیله یی کردن یا خود له بیر خو بردنه وه ی نیعمه ت و شاردنه وه ی، ده گوتری: (وَدَابَّةٌ شُكْرٌ: أَي مُظْهِرَةٌ بِسِمْنِهَا إِسْدَاءَ صَاحِبِهَا إِلَيْهَا)، (دابة شکر) بریتیه له نازه لیکه ی قه له وه ئه وه چاکه یه ی که خاوه نه که ی له گه لی کرد وه وه له وه ری داوه تی و خزمه تی کرد وه له خویدا نیسانی داوه، که بریتیه له قه له و یی. (وَقِيلَ: أَصْلُهُ مِنْ عَيْنٍ شَكَرَى أَي: مُمْتَلِئَةٍ)، واته: هه ندیکش ده لئین وشه ی (الشُّكْرُ) له (عَيْنٌ شَكَرَى) وه هاتوه، واته: (عَيْنٌ مُمْتَلِئَةٌ) چاویک که پر بی له فرمیسک، بابای شوکرانه بزیریش یادی نیعمه تی خوا ده کات به دل و به زمانی باسی ده کات و به کرده وش له خویدا ده یخاته پروو و پیشانی ده دات.

هوی هاتنه خواره وه ی ئایه ته کان

هوی هاتنه خواره وه ی ئه م ئایه ته ی که ده فه رموی: ﴿ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ، كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴾، {نَزَلَتْ فِي مُؤْمِنِي أَهْلِ الْكِتَابِ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ وَأَصْحَابُهُ، كَانُوا يَعْرِفُونَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بِنَعْتِهِ وَصِفَتِهِ وَمَبْعَثِهِ فِي كِتَابِهِمْ كَمَا يَعْرِفُ أَحَدُهُمْ وَلَدَهُ إِذَا رَأَهُ فِي الْغُلَمَانِ} (أسباب النزول للنيسابوري، ص (۲۹ - ۳۰)، واته: ئه م ئایه ته دهر باره ی خاوه ن کتیه کان هاته خوار به تاییه تی ئه وانیه یان که بروایان به پیغه مبه ری خوا هیئا ﷺ وه ک عه بدوئلا ی کور ی سه لام و هاوه له کانی که پیغه مبه ری خوا یان ﷺ

به و سیف‌هت و ناوونیشان و شوینی لی ره‌وانه‌کرانه‌ی که له کتیبه‌که‌یاندا باسکرابوون، زور چاکیان دهناسی (و پروایان پیهینا)، یه‌کیکیان پیغه‌مبهری خوی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهناسی، که نه‌وه پیغه‌مبهری خوییه وهک چوون منداله‌کانی خوی له‌نیو مندالاندا دهناسیه‌وه.

وه گیراوت‌ه‌وه که عومه‌ری کوری خه‌تتاب خوا لی‌ی رازی بی به عه‌بدوئلای کوری سه‌لامی گوت‌ه: (أَتَعْرِفُ مُحَمَّدًا كَمَا تَعْرِفُ وَلَدَكَ؟)، واته: نایا موحه‌ممه‌د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهناسی وهک چوون کوری خوت دهناسی؟ نه‌ویش گوت‌وویه‌تی: به‌لی زیات‌ریش له کوره‌که‌م موحه‌ممه‌د دهیناسم، که پیغه‌مبهری خوییه، چونکه خوا به نه‌مینی ناسمانیدا که بریتیه له جبریل ناردوویه‌تی بو نه‌مینی سه‌ر زه‌وی، که موحه‌ممه‌ده صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نیشانه‌کانی هه‌موو له کتیبه‌کانی نیمه‌دا هاتوون له‌بهر نه‌وه من زیات‌ر له‌وه‌ی که ده‌زانم کوره‌که‌م کوری منه، ده‌زانم که موحه‌ممه‌د پیغه‌مبهری خوییه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، زوربه‌ی ته‌فسیره‌کان نه‌وه پرسیاره‌وه وه‌لامه‌ی نیوان عومه‌رو عه‌بدوئلای کوری سه‌لامیان هی‌ناوه خوا، له هه‌ردووکیان رازی بی^(۱).

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (وهک له درسی پیشوودا باسما‌ن کرد) نه‌وه‌ی خسته‌پروو که پرووکردنی پیغه‌مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و ئوممه‌ته‌که سه‌ره‌تا بو قیبله‌ی یه‌که‌میان، که بریتیه له مزگه‌وتی (أَقْصَى) و (بیت المقدس) که له فه‌له‌ستینه له شاری (قودس)، وه دواتر به‌ره‌وه قیبله‌ی دووه‌میان که که‌عبه‌یه‌وه له مه‌که‌یه، خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باسی کرد، که نه‌وان زورچاک ده‌زانن که نه‌وه له په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌یه، چونکه له کتیبه‌کانیاندا

(۱) که نه‌مه ده‌قه‌که‌یتی: {روي عن عمر أنه قال لعبدالله بن سلام: أتعرف محمداً كما تعرف ولدك؟ قال: نعم وأكثر، نزل الأمين من السماء على الأمين في الأرض بنعته فَعَرَفْتُهُ، وإني لا أدري ما كان من أمه، فقبَّلَ عُمَرُ رَأْسَهُ} آورده الواحدي في أسباب نزول / ۷۵، باب (۳۹). و ذکره السيوطي في (الدر المنور) (۱/۱۴۷). پروانه: (الجامع لأحكام القرآن) للقرطبي، ج: (۲)، ص (۱۴۴)، وه (محاسن التأويل)، ج: (۱)، ص: (۳۷۲).

تفسیری قوربانی به رزوب پیر درسی سی یه م: نایه ته کانی (۱۴۶ - ۱۵۲) ﴿ ۵۴۰ ﴾

هه بووه که پیغه مبهری کۆتایی روو له دوو قیبلان دهکات، جیا له هه موو پیغه مبهرانی دیکه ﷺ که یهک روو گه یان بووه، به لام پیغه مبهری کۆتایی دوو روو گه ی دهن، یه کیان (بیت المقدس) هو ئه ویدیکه که عبه یه، نجا دیته سه رباسی ئه وه که زانینی ئه وه که موحه ممه د ﷺ پیغه مبهری خوایه، وه ناسینی موحه ممه د ﷺ به سیفه ته کانی و پیناسه کانی که له کتیبه کانی پیشووی خوای پهروه ردگادا هه ن، که بو پیغه مبهران نار دوونی و ئه وه شتیکی زور زانراو بووه لای زانایانی ئه هلی کیتاب، ده فه رموی: ﴿ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا

يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ ﴾ ، ئه وانهی کتیبیان پیدراوه هه موویان هه م جووله که کان هه م نه صرانیی یه کان، وه هه م ئه هلی کتیبی دیکه، وهک صابیئه و زه رده شتی، هه موو ئه وانه به بی هه لاواردن ده یناسن (واته: موحه ممه د ﷺ) وهک چو ن کوره کانی خو یان ده ناسن، واته ده زانن که موحه ممه د پیغه مبهری کۆتایی خوایه، چونکه خوا ﷺ هیچ پیغه مبهریکی نه نار دوه، مه گه ر پیی را گه یان دوه، که ئوممه ته که ت نامۆزگاریی بکه ئه گه ر وه چه کان یان مان، له کۆتایی زه مان و رۆزگادا، پیغه مبهری کۆتایی دیت و هه موو به شه رییه ت له سه ر ئیمان هیان به و پیغه مبهری کۆتایی یه کۆده بیته وه، وهک خوا ﷺ له و باره وه که په یمانی له هه موو پیغه مبهران وه رگرتوه، که ئوممه ته کانی خو یان راسپی رن ئیمان به پیغه مبهری کۆتایی بی ن که موحه ممه ده ﷺ، فه رموویه تی: ﴿ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ

كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِءَ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَأَشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

﴿ ۸۱ ﴾ آل عمران، واته: یادبکه نه وه کاتی که خوا په یمانی له هه موو پیغه مبهران وه رگرت، پیی فه رموون: به هو ی ئه وه وه که من کتیب و حیکمه تم پیتان داوه، دوایی ئه گه ر پیغه مبهریک هات که ئه وه دی له گه ل ئیوه یه له کتیبی خوا و له به رنامه ی خوا، به راستی ده زانی، ده بی ئیمان ی بی بین و سه ری بخه ن، پیی فه رموون: نایا دانتان پیدایه نا له سه ر ئه وه دی به لیتان به مندا ؟ گو تیان: به لئ

ئەو دە دانمان پیداهینا فەرمووی: دە ئیو شایه دبن به سەر ئۆممه ته کانتانه وه، وه منیش له گه ل ئیو هدا له شایه دانم، دیاره خوا ﷺ زانیویه تی کاتیك كه پیغه مبه ری کۆتایی دی، ئەو پیغه مبه رانه هیچیان نامینن، به لام مه به ست ئۆممه ته کانیانه و شوین که وتوو کانیانه، بو ئەوه ی هیج خاوه ن به رنامه یه کی ئاسمانی و هیج خاوه ن کتیبیک برو بیانوو نه هینیته وه، بلای: من له سەر به رنامه ی خۆم و له سەر کتیبی خۆم ده مینمه وه، ئەو هتا هه موو پیغه مبه ران ئەو په یمانه یان لی وەرگیراوه و کراونه شایه دو به لگه به سەر ئۆممه ته کانیانه وه، بۆیه خوای به به زه یی ده فەرموئ: ئیو شایه دبن منیش له گه ل ئیو له شایه دانم، که هه مووتان ئەو به ئین و په یمانه تان داوه، که ده بی ئەو پیغه مبه ره ی هه موو به شهر له سه ری کۆده بنه وه، ئیمانی پی دینن و، پیغه مبه ره ی هه موو به شهریه ته تا کۆتایی دنیا، موحه ممه د ﷺ بی پاشان ده فەرموئ: ﴿ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْفُرُونَ

الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴾، واته: که چی دهسته یه ک و کۆمه ئیک له خاوه ن کتیبه کان هه ق ده شارنه وه، له حالیکیشدا که ده زانن ئەوه هه قه و ده بووایه ئەو هه قه رابگه یه نن، به لام ده بشارنه وه، له (صحیح) ی بوخارییدا هاتوه: (صَفِيَّةٌ) که دوایی ده بیته خیزانی پیغه مبه ر ﷺ ده گیریته وه ده لئ: بابم و مامم { واته: (حِيَّيُّ بْنُ أَخْطَبٍ) و (أَبُو يَاسِرٍ) ی برای رۆژیک به یانی زوو ده رچوون، گوتیان: بابچین بزانین ئایا موحه ممه د ئەو وه سف و پیناسانه ی له کتیبه کانی ئیمه دا هاتوون به سه ر ویدا ده چه سپین و پیغه مبه ری خوایه یان نا ؟ (صَفِيَّةٌ) ده لئ: بابم و مامم چوون، { دیاره ئەو کاته کچ بووه له مائی بابی دا بووه }، وه ئیواره درهنگانی هاتنه وه به لۆزه لۆژ، زۆر ماندوو بوو بوون مامم به بابمی گوت، رات چۆنه پیت وایه موحه ممه د راست ده کات پیغه مبه ری خوایه یان نا ؟ ده لئ، گوتی: به لئ به ته نکید هه وه، گوتی ئەدی هه لۆیستمان چی بی ؟ ئیمانی پی دینی یان نا ؟ ده لئ (حِيَّيُّ) گوتی: هه تا ده مرمر دزایه تی ده که م! واته: چۆن من ئیمان به پیغه مبه ریک دینم که له غه یری به نی ئیسرائیل هاتوه، ئیمه چاوه ریمان ده کرد پیغه مبه ری کۆتایی له به نی ئیسرائیل بی، که چی له عه ره بانه! به لئ ئەوه

كە ئەھلى كىتاب زانىويانە موھەممەد ﷺ پېغەمبەرى خاويە، ئەوان زۆر بۇيان ئاشكرا بوود، پەنگە ئەھلى كىتابى ئىستا بەو پلەيە بۇيان ئاشكرا نەبى چۈنكە كىتەبەكانىان زۆر گۆرپوود، بەلام وەك دوایی باسى دەكەين، ئىستاش لە پەيمانى كۆن (العهد القديم) دا، دەقى واماو كە بە ئاشكراو بە پروونى بەلگەيە لەسەر ئەو كە باسى پېغەمبەرى خاتەم كراو ﷺ، دوایی خوا دەفەرموى: ﴿ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ رَاسِتٌ دِيْتَهُو، تەنيا لە پەروەردگار تەوہيە، دەجا لە دوو دلان مەبە، ديارە ليرەدا پرووى دواندن (خطاب) لە پېغەمبەر ﷺ، بەلام بە پلەي يەكەم شوينكەوتوانى و ئۆممەتەكەي مەبەستە، ئەگەرنا بە تەئكىد پېغەمبەر هېچ جۆرە دل لە دل دان و دوو دليەكى نەبوود، لەوبارەو كە هەق لە پەروەردگارىەوہيەتى، ئنجا دەفەرموى: ﴿ وَلِكُلِّ وَجْهَةٍ هُوَ مَوْلِيهَا ﴾، واتە: بۇ ھەركامىك لە ئۆممەتان پرووگەيەك ھەيە پرووى تيدەكەن، واتە: هېچ ئۆممەتيك نەبوود كە پرووگەيەكى تايبەت بەخوى نەبى، قىبلەيەكى تايبەت بەخوى نەبى، تۆش ئەي موھەممەد! خۆت و ئۆممەتەكەت كەعبە پرووگەي تايبەتى ئيوہيە، ئەو مانايەكەيەتى.

مانايەكى ديكەشى ئەوہيە كە ھەركەسە ئامانجىكى ھەيە بەرەو پرووى دەچى، ئامانجى جوولەكەو نەصرانىي يەكان كە ئيمان بە تۆ ناھيىن برىتيە لە پاراستنى بەرژەوہندييەكانى خۇيان، ئامانجى تۆش برىتيە لە رازىکردنى خواو پابەندىي بە شەريەتى خواو، كەواتە ئەوان بە دوای ئامانجى خۇيان دەكەون، تۆش بەرەو ئامانجى خۆت لەرئى كەردن دابە ﴿ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ﴾، پيشبەر كە بکەن لە شتە چاكەكاندا، واتە: ھەرچەندە ھەركامىكتان پرووگەيەكى تايبەتى ھەيە، بەلام كۆمەئيك شت ھەيە خالى ھاوبەشن لە نيوانياندا، بەئى سەرجم خاوەن كىتەبە ئاسمانىيەكان و خاوەن بەرنامە ئاسمانىيەكان، مسوئلمان و جوولەكەو نەصرانىي و ھەموو ئەوانى ديكەش، كە خۇيان بە خاوەنى كىتەبى ئاسمانىي دەزانن، كۆمەئيك شتى چاك ھەن كە ھەمووتان بە خيرو چاكەيان دەزانن، دەجا پيشبەر كە بکەن

لە ئەنجامدانى ئەو چاكانەدا، كە خالى ھاوبەشەن لە نىوانتان، وەك بەندايەتتىي
 كردن بۇ خوا، خۇ پاراستن لە قەدەغەكراوەكان، خۇ رازاندنەو بە رەوشتى بەرزو
 جوان، وە كۆمەئىك شتى دىكە كە لە ھەموو كىتیبە ئاسمانىيەكاندا ھەن ﴿ **أَيْنَ مَا
 تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا** ﴾، لە ھەر كوئىيەك بن خوا ھەمووتان ويكراو تىكرا
 دىنىو رۇزى دوايى كۆتان دەكاتەوہ. ﴿ **إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** ﴾، بىگومان خوا
 لەسەر ھەموو شتىك بەتوانايە، كەواتە: خۇتان بۇ ئەو رۇژە ساز بكەن، كە خوا
 ھەمووتان بىكەوہ كۆدەكاتەوہو لىپرسىنەوہتان لەگەلدا دەكات.

ئىنجا بۇ جارى دووہم فەرمان بە پىغەمبەر ﷺ دەكاتەوہو دەفەرموى: ﴿ **وَمِنْ
 حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ** ﴾، وە لە ھەر كوئىيەكەوہ
 دەرچووى، واتە: لە ھەر لايەكەوہ لە مەككە دەرچووى، يان: بۇ ھەر لايەك
 چووى، رووى خۇت بكە لاي مزگەوتى ھەرام ﴿ **وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ** ﴾، وە
 بىگومان ئەو رووكردىنى تۇ بەرەو مزگەوتى ھەرامو بەرەو كەعبە، ھەقەو لە
 پەرودىگارتەوہىہ ﴿ **وَمَا اللَّهُ بِغَفْلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ** ﴾، وە خوا بىئاگا نىہ لەوہى كە
 ئەنجامى دەدەن، ئەوہى پىشىيان كە خوا ﷻ فەرمووى لە ھەر كوئىيەك بوون
 ﴿ **وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ** ﴾، ئەوہ بۇ حالەتى نىشتەجىبوونە،
 بەلام ئەمەيان: ﴿ **وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ** ﴾، لە ھەر
 كوئىيەكەوہ دەرچووى، يان بۇ ھەر شوئىنىك چووى، ھەر روو لە كەعبە بكە، بۇ
 ئەوہ بووہ وانەزانن كە تەنيا كاتىك لە مەككەن دەبى روو لە كەعبە بكەن بۇ
 نوئزەكانيان، بەلكو لە ھەر شوئىنىك بوون، ئەگەر لە سەفەرىش بوون، دەبى ھەر
 روو لە كەعبە بكەن، ئىنجا بۇ جارى سىيەم دەفەرموى: ﴿ **وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ
 وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ** ﴾، واتە: وە

له هەر کوپییه که وه دهرچووی رووی خۆت بکه لای مزگهوتی حه پرام، وه له ههر شوینیک بوون رووه کانی خۆتان به رهو لای {مزگهوتی حه پرام} پراگرن، ئه وهش بۆ ئه وهی وا نه زانری که ئه وه تابه ته به پیغه مبه ره وه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بۆیه خوا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ دووباره ی کردۆته وه، ﴿لَيْلًا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةً﴾، {بۆیه رووبکه نه که عبه تاکو} خه لک به لگه ی له سه رتان نه بیته، ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾، واته: جگه له وانه ی سته م ده که ن، یانی چی به لگه یان له سه رتان نه بی؟ هاوبه ش بۆ خوا دانه ره کان جوړیک له بره بیانوویان هه بوو، هه لبه ته وشه ی (حُجَّةً)، واته: به لگه، به لام جاری واش هه یه به مانای (بیانوو)ش به کاردیته، یاخود بۆ شتی که خاوه نه که ی به به لگه ی ده زانی، به لام به لگه نیه، وه ک خوا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ، جُنُودًا حِضَّةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ ﴿۱۱﴾ الشوری، واته: ئه وانه ی که شه ره قسه ده که ن دهرباره ی خوا، دوا ی ئه وه ی که وه لامی دراوه ته وه و ئیمان ی هی نراوه، ئه وانه به لگه (حُجَّةً) یان له لای په روهر دگاریان پووچه له ! واته: ئه وه ی که ئه وان به (حُجَّةً) لی حالی بوون، ئه گه رنا به لگه (حُجَّةً) ی راسته قینه پووچه له نیه، جا لی ره دا که ده فه رموی: ﴿لَيْلًا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةً﴾، بۆ ئه وه ی خه لک به لگه یان له سه رتان نه بیته، واته: شتی که ئه وان خویان به به لگه ی ده زانن، بۆ وینه: هاوبه ش بۆ خوا دانه ره کان ده یانگوت: باشه ئه گه ر راسته موحه ممه د له سه ر ریبازی ئیبراهیمه، بۆ روو له و ماله ناکات و روو له و قیبله یه ناکات که ئیبراهیم دروستی کردوه؟

جووله که کانیش ده یانگوت: له کتیبی ئیمه دا هاتوه که پیغه مبه ره ی کو تایی دوایین رووگه ی یه کجاره کی که عبه ده بیته و، بۆ خویان ده یانزانی ئه گه ر راست بکات پیغه مبه ره ی کو تایی بی، ده بی سه ره نجام هه ر روو بکاته وه که عبه، واته: بۆ ئه وه ی ئه وان، نه هاوبه ش بۆ خوا دانه ره کان و نه جووله که وه نه صرانی یه کان،

به لگه و بیانویان نه مینئ، پرووبکهنه ئهوی، ئنجا دهفه رموی: ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ﴾
 وَأَخْشَوْنِي ﴿، واته: وه لییان مه ترسن و له من بترسن و له وان بی باک بن
 ﴿وَلَا تُتَمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ﴾، وه بؤ ئه وهی نیعمه تی خؤم به سه ر ئیوه وه ته واو بکه م،
 که واته: پرووکردنه که عبه ش، یه کیکه له نیعمه ته کانی خوا، که به ئوممه تی
 موحه ممه دی ﷺ به خشیوه ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾، بؤ ئه وهی ریگه ی راست
 بگرن. که ریگای راست ئه وه یه ئینسان پابه ندبی به شه ریعه تی خواوه له
 هه موو شتی کدا، ئنجا له کو تاییدا دهفه رموی: ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا
 مِّنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا﴾، واته: وهك چؤن له نیو خؤتاندا پیغه مبه ریکم بؤ
 ناردن، نایه ته کانی ئیمه تان به سه ردا ده خوینئیه وه ﴿وَيُزَكِّيْكُمْ﴾، وه
 ته زکیه تان دهکات. (یُزَكِّيْكُمْ) واته: پاکتان دهکاو چاکتان دهکات و گه شه تان پی
 ددا، چونکه وشه ی (تَزْكِيَّة) هه رسی مانا که ی هه یه، هه م به مانای پاکیی دی،
 هه م به مانای گه شه کردن دی، هه م به مانای چاکیی دی ﴿وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
 وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾، وه کتیب و حکمه تان فیر دهکات، وه
 شتیکتان فیر دهکات که نه ده گونجا بیزانن، واته نه ده گونجا فیری ببن به بی
 وه حی، ﴿فَاذْكُرُونِيْ اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِيْ وَلَا تَكْفُرُون﴾، واته: دهجا یادم بکه ن
 منیش یادتان دهکه م، وه سوپاسم بکه ن و سپله ییم به رانبه ر مه که ن، سوپاسکردنی
 خواش هه م به دلّ ده بی، هه م به زمان ده بی، هه م به ئه ندامه کانی ده بیّت، به دلّ
 نیعمه ته که له خوا بزانی و، به زمان دانی پیدابه ینی، وه به ئه ندامه کانیش
 ئه و نیعمه تانه له په زامه ندیی خوادا به کار بینی، سپله ییش پیچه وانه ی
 سوپاسگوزاری و شوکرانه یه، خوا به لوتفو که رده می ئیمه له سوپاسگوزاران
 بگیری، وه له و که سانه مان بگیری، که به دلّ و به زمان یادی خوا ده که ن.

چهند مهسه له یه کی گرنگ

مهسه له یه کی گرنگ: ئه وه که خاوه ن کتیبه کان به تایبهت جووله که و نهصرانیی یه کان زانیویانه موحه ممه د پیغه مبهری خوايه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وهک پیشتیش باسمرکد، ئه گهر ئیستا ئه وه مهسه له یه جوړیک له ته ومژو لیالیی به سه ره وه بی، به لام کاتی خوئی که کتیبه کان یان له بهرده ستیان بوون، ته ورات و ئینجیل و زه بوور، وه به و شیوه یه ئیستا دهستکاریی نه کرابوون و چاوه رپیان کردوه که موحه ممه د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیغه مبهری کوتایی بی، وه ئه وکاته ئه وه دهمارگرییه ی که دوایی بویان په یادبووه، نه یان بووه، هه موو به شه رییه ت چاوه رپی پیغه مبهری کوتایی بووه. جا ئیستاش له وه ته ورات و ئینجیل و زه بووران ه ی که له بهرده ستدان، له لای جووله که و نهصرانیی یه کان، ئیستاش بو زانیانی که پسپورو شاره زان چهند برگه یه که له وه کتیبانه دا هه ن، که به ناشکرا به لگه ن له سه ر ئه وه ی که موحه ممه د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیغه مبهری کوتایی خوايه، بو وینه: ئیستا له په یمانی کون (العهد القديم) له (سِفْرُ التَّنْثِيَةِ) له (إصحاح) ی (۳۳) دا، اته: ئه وه ی ئیستا که هه یه، ته رجه مه عه ره بییه که ی ئه م دهقه هه یه، که له بهرده ستی ئه هلی کیتاب دایه، دیاره په یمانی کون که (ته ورات) به شیکیه تی، هه رگام له نهصرانیی یه کان و جووله که کانیش پیوه ی پابه نندن و برپایان پییه تی^(۱): ((وَهَذِهِ هِيَ الْبَرَكَهَ بَارَكْ بِهَا مُوسَى رَجُلُ اللَّهِ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَبْلَ مَوْتِهِ:

(۱) برپوانه: (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس) العهد القديم، سِفْرُ التَّنْثِيَةِ، الإصحاح: (۳۳)، ص: (۴۱۵).

شایانی باسیشه که بو وهرگرتنی ئه م دهقه گه رامه بو دوو نوسخه له (الكتاب المقدس) که په یکان سالی (۲۰۰۲) چاپ کراوه و یه کتیشیان سالی چاپکرانی له سه ر نیه و، له وه دوو دیره دا ئه م جیاوازییانه یان له نیواندا هه بوو:

۱- أقبَلُ الرَّبِّ / جَاءَ الرَّبُّ. ۲- وَأَشْرَفَ عَلَيْهِمْ / وَأَشْرَفَ لَهُمْ. ۳- وَتَأَلَّقَ لَهُمْ / وَتَلَأَّ لَهُمْ (الكتاب المقدس) ص: (۶۱۵)، ۴- فِي جَبَلِ فَارَانَ / مِنْ جَبَلِ فَارَانَ ۵- جَاءَ مُحَاطًا بِعَشْرَاتٍ / وَأَتَى مِنْ رِبَوَاتِ الْقُدْسِ الْأَلُوفَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ. (الكتاب المقدس)، ص: (۳۳۴).

فَقَالَ: أَقْبَلِ الرَّبُّ مِنْ سَيْنَاءَ وَأَشْرِقْ عَلَيْهِمْ مِنْ سَعِيرٍ تَأْلُقُ فِي جَبَلِ فَارَانَ
 جاء مُحَاطًا بِعَشْرَاتِ الْأَلُوفِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ))، واته: {ئهمه ئهو بهر هکه ته یه
 که مووسا پیایوی خوا، بهنی ئیسرائیلی پی بهر هکه تدار کرد، له پئیش مردنیدا
 گوتی: پهروهردگار له (سینا) وه هات (واته: وه حی یان پیغه مبهری پهروهردگار
 له سینا وه هات) وه له چیای (سعیر) بو یان هه له هات، وه له چیای فاران
 دره وشایه وه، هات دهیان هه زار فریشته دهوره یان دابوو}. ئهم سی شوینه:
 (سینا) ئهو شوینه یه که کیوی طووری لییه و مووسا له سه ره کیوی طوور
 ته وراتی له خوا وهر گرت، (سعیر) یش ناوی ئهو چیایه یه که له مه نتیقه ی
 (ناصره) یه و عیسا له وی هات، (فاران) یش به زمانی عیبری یانی (مه ککه)
 واته: چیاکانی مه ککه که پیغه مبهری کوتایش له وی هات، به لگه له سه ره ئهو وی
 که فاران به مانای مه ککه یه .. هه ره له عه هدی قه دیم له (سفری) (تکوین) له
 (إصحاح) ی (۲۱) دا ئاوا هاتوه: ((وَكَانَ اللَّهُ مَعَ الصَّبِيِّ فَكَبُرَ وَسَكَنَ فِي
 صحراء فاران، و بَرَجَ فِي رَمِي الْقُدْسِ))^(۱) باسی ئیبراهیم و ئیسماعیل دهکات
 هه ره ناوه که شیان دینی و ده لی: (وه خوا له گه ل ئهو کوره بوو (واته: له گه ل
 ئیسماعیل بوو) تا گه وره بوو (سه ره پرشتی کرد) وه له بیابانی فاراندا
 نیشته جی بوو، بابایه کی تیر هاویژی کارامه بوو، (واته: راوچی بوو دیاره
 هه رواش بووه و ئیسماعیل راوچی بووه له دهشتی فاران نیشته جی بووه،
 (فاران) یش (ابن الأثیر) ده لی: به زمانی عیبری ناوی چیاکانی مه ککه یه، وه
 هه ره له وی دا باسی ئیبراهیم دهکات که چون ئیسماعیل و هاجه ره ی برده له
 مه ککه نیشته جی کردون^(۲). که واته: مووسا ﷺ هه م باسی خو ی کردوه و،
 هه م باسی عیسا ی کردوه که له چیاکانی (سعیر) وه ده دی، وه هه م باسی

(۱) برپوانه: سه رچاوه ی پئشو، ص (۵۶).

شایانی باسه لیره شدا دوو نوسخه که ی (الکتاب المقدس) م بهر اورد کردن، دیسان له یه که جیاواز
 بوون! به لام ئایا نوسخه و چاپه کانی (مصحف) ی مسو لمانان پی تیکیان له گه ل یه کدیدا جیاوازن نه که
 وشه و رسته ؟!

(۲) سه رچاوه ی پئشو، ص (۵۶)، (طردُ هاجر و إسماعیل).

پېغەمبەرى كۆتايىشى كىردۈە كە لە چىياكانى مەككە، وەحى خوا بۇ دوايىن جار لەوئوۋە دەدرەوشىتەوۋە بىرىقەدەدا.

مەسەلەى دوووم: كە خوا ﷺ بە پېغەمبەر ﷺ دەفەر موئى: ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ

الْمُتَمَرِّينَ﴾، دەجا لە دوودلان مەبە، بېگومان ھەم لىرەو ھەم لە چەند شوئىنى دىكەدا، كە بە پېغەمبەر ﷺ دەفەر موئى: لە گوماندا مەبە، دل لە دل مەدە، بۇ وئىنە: ﴿فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكِّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يَقرءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ ﴿٩٥﴾ يونس، واتە: ئەگەر لە گومانداى لەو كىتەبەدا كە بۇمان ناردووى، لەوانە بېرسە كە لە پېش تۇدا كىتەبىيان دەخوئىندەو، (واتە: لەو زانايانەى ئەھلى كىتاب بېرسە ئەوانەى كە ئىمانىيان ھىناوۋە ناوۋ سىفەتەكانى تۇيان لەلايە).

لە سوننەتدا ھاتوۋە كە پېغەمبەرى خوا ﷺ فەر مووئى: ﴿لَا أَشْكُ وَلَا أَسْأَلُ﴾ (أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ فِي (المصنف) برقم: (۱۰۲۱۱)، عَن قَتَادَةَ، وَقَالَ الطَّبْرِيِّ فِي (التفسير): حَدِيثٌ مُرْسَلٌ، واتە: نە گومانم ھەيەو نە پىرسىارەش دەكەم، لىرەدا دەبى بزائىن كە مەبەست لەم دواندەنى خواى پەروردگار كىيە؟ لەراستىدا مەبەست ئەوانەن كە لە پىشت پېغەمبەرەوھن ﷺ، وەك كوردەوارىي خۇماندا دەئى: (دىوار لەگەل تۆمەو گوئى سوانە گوئىت لىبى)، ھەندى دواندن (خطاب) ھەيە كە خوا ﷺ لەگەل پېغەمبەردا دەيكاتو مەبەستى پى ئۆممەتەكەى شوئىنكەوتووانىەتى، واتە: ئەى مسولمانىنە ! ئەگەر لە گوماندان فەر موون دىراسەى كىتەبە پىشوۋەكان بكنەن، لەوانىشدا باسى پېغەمبەرى كۆتايى كراو، مەبەستم ئەوھىە بەھەلە لەو تەعبىرانە تىنەگەين و پىمان وائى يان خەتەرەيەكمان بەدل دابى: تۇ بلىي پېغەمبەر ﷺ جوئىك لە گومانى ھەبووبى و دوودلىي بووبى ! نە، بەلكو مەبەست پىي ئۆممەتەكەيەتى، بەلام دواندن (خطاب) ھە كە لەگەل ئەو، ئىجا ديارە كە لەسەر مەسەلەى گوئىنى قىبلە، ھەم جوولەكەكان ھەم نەصرانىي يەكان، ھەم بىپەرسەتەكان، جەنگىكى

راگەیانندی گەورەیان بەرپاکردووە بانگەشەیی خراپیان زۆر کردووە بۆیە خوا ﷻ بەپێویستی زانیوە ئەم چەند ئایەتەکانی بۆ تەرخان بکات، وە ئەوەندە بە جەخت لەسەرکردنەو، بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: بە مسوڵمانان بلی ڕوو لە کەعبە بکەن، وا دیارە زەخت و فشارێکی زۆریان لەسەر بوووە پڕوپاگەندەیی زۆریان لەدژ کراوە.

مەسەلەیی سییەم: خۆی بەرزو مەزن سی جارن فەرمانی بە ڕووکردنە کەعبە کردووە، کە بیگومان هەر کام لەو سی جارنە حیکەمەت و ھۆکاریکی تایبەتی خۆی ھەیە:

جاری یەکەمیان: کە دەفەرموی ڕووی تیبکەن، ئەو تەنیا بۆ ڕوو تیکردنی ئەوانەییە کە لە مەککەو دەوروبەرینی.

جاری دووھەمیان: باسی ئەو دەکات کە کاتیئێک لە مال دەرچوون و بە سەفەر چوون، ڕووی تیبکەن، بۆ ئەووی وا نەزانن کە ئەو تەنیا کاتیئێک کە لە مەککەو دەوروبەری و لە مالی خۆیان، دەبی ڕوو لە کەعبە بکەن، بەئێکو دەبی کە دەریشچوون لە مال هەر ڕووی تیبکەن.

جاری سییەمیان: بەبۆنەیی بەرپەرچدانەووی پڕوپاگەندەیی ناحەزو نەیارەکانیانەوویە، ھەم جوولەکەو نەصرانیی یەکان و ھەم ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، کە خوا ﷻ فەرمان بە پیغەمبەر و مسوڵمانان دەکات و جەختیان لەسەر دەکاتەو، کە ھەر ڕووبکەنە کەعبەو گوئی بە قسەو قالی ناحەزانیان نەدەن.

مەسەلەیی چوارەم: کە دەفەرموی: ﴿لَأَن لَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ﴾، بۆ ئەووی خەئێک بەئێگەیی لەسەرتان نەبی، وەئێ لە مانا گشتییەکەشدا باسکرد، جوولەکەکان دەیانگوت: ئەگەر پیغەمبەری کۆتایی یە، پیغەمبەری کۆتایی لە کتیبەکانی ئیمەدا باسکراوە کە دەبی ڕوو لە دوو قیبلان بکات، ئەدی ئیستا موخەمەد بۆ ھەر ڕوو لە (بیت المقدس) دەکات، کوا قیبلەیی دووھەمی؟! بۆ ئەووی ئەو بەئێگەو بیانووھیان بە دەستەو نەمیئ، ئەو بەنسبەت

ئەوانەو، ھاوبەش بۇ خوا دانەرەكانىش دەيانگوت: ئەگەر موحمەد لەسەر رېبازو ئاينى ئىبىراھىمە، بۇچى روو لە قىبلەكەى ناكات؟ ئەو ماناى واىە ھەردووكيان دەمكوت بوون بەو، بۇيە خوا دەفەرموئى: تاكو بەلگە (حُجَّة) يان لەسەرتان نەمىنى، روو لە كەعبە بكەن.

مەسەلەى پىنچەم: كە دەفەرموئى: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ ، بىجگە لەوانەى

ستەم دەكەن، لەوان، واتە: ئەوان ھەر دەمكوت ناكىن، بۇچى؟ چونكە بۇ وىنە: جوولەكەكان لە پىشوو دا دەيانگوت: كوا دوو قىبلەكانى؟ دوايى كە خوا ﷺ فەرموئى: رووبكەنە قىبلەى دوو، مەش، ئەو ماناى واىە ئەو قسەيان ھاتەدى، كەچى ئەو جار دەيانگوت: موحمەد گەراپەو ھەر دىنەكەى خۇى، گەراپەو ھەر بىپەرسىتى، ئەمىرۇ گەراو ھەتەو ھەر قىبلەكەيان، سبەى دەگەپتەو ھەر شتىكى دىكەش !! واتە: پىشى جوولەكەكان شتىكىان دەگوت كە ھەق بوو، دوايى شتىكىان دەگوت كە ناھەق بوو، بۇيە خوا ئەو ھەق بە زولم داناو ھى پىشى بە بەلگە (حُجَّة) داناو، بەلام ئەو ھەق دوايەى بە زولم داناو، بىپەرسىتو ھاوبەش بۇ خوا دانەرەكانىش قسەكەى پىشىيان تارادەپەك وا بوو، بەلام دوايى دەيانگوت: ھاتەو ھەر ئايىن و رېبازى ئىمە، پىشى دەيانگوت: ئەو موحمەد شوين جوولەكەكان دەكەوئىت، روو لە قىبلەى ئەوان دەكات، دوايى دەيانگوت: ھاتەو ھەر رېبازو ئايىن ئىمە، خۇ تۇ نابى ئەو ھەقەى كە لەسەرى وازى لىيىنى لەبەر ئەو ھەق خەلكىك بەلگەو بىانووى ناھەق ھەلدەتاشى، زۇر جار وادەبى كە ئىنسان شتىكى ھەق و چاك دەلى، ناھەزىكى لەو شتە ھەق و چاكە، بەلگەپەك بۇ خۇ دەتاشى، تۇ نابى دەستبەردارى ئەو ھەقەبى، يان تۇ فىكرەپەك پىشنىار (طَرَح) دەكەى، ئەو فىكرەپەى تۇ لەگەل فىكرەى يەكىكى دىكە كە ئەھلى باتىلە تىكدەكاتەو، تۇ لەبەر ئەو ھەق لەگەل ھى وى تىكدەكاتەو نابى وازى لىيىنى، وەك پىغەمبەر ﷺ كاتىك ھاتە مەدىنە جوولەكەكان لە عاشوورا } (۱۰) ى موھەرپەم } بەرۇزوو دەبوون، جا پىغەمبەر ﷺ فەرموئى: بۇ بەرۇزوو دەبن؟

گوتیان: لهه م رۆزه دا خوا مووسای رزگار کردوه له دهستی فیرعهون، ئه ویش فهرمووی: { نَحْنُ أَحَقُّ وَأَوْلَى بِمُوسَى مِنْكُمْ } (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۲۶۴۴)، وَابْنُ الْبُخَارِيِّ بَرَقَم: (۳۹۴۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۱۱۳۰)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۲۴۴۴)، وَابْنُ مَاجَةَ بَرَقَم: (۱۷۳۴)، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه، واته: ئیمه به مووسا شایسته ترو له پیشترین له ئیوه (جووله که گان)، مروّف دهبی شوین ههق بکهوئ، با ئه وه ههقه جار جار له گهل ئه وهی که ئه هلی باتیلیش له سه رن، تی کبکاته وه.

مه سه له ی شه شه م: ئه وه که ده فه رموئ: ﴿ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ﴾، له وان مه ترسن و له من بترسن، ئه وه ی لی وهر ده گیری که به راستی ئینسان کاتی ده توانی پابه ندبی به شه ریه ت و به رنامه ی خواوه، که له خه لک بی باک بی: له توانج و پیلاری خه لک له پروپاگه نده یان له قسه و قسه ئوکیان، ئه گه رنا هه تاکو مروّف ده ربه ستی قسه ی خه لک بی، داخو چی ده ئین؟! هی ی بو ناکری، وه به ئی ئه گه ر بته وئ خه لک له خوت رازی بکه ی خوات پی رازی ناکری و کاتی ک ده توانی به راستی پابه ندبی به شه ریه تی خواوه، که ته نیا ترسی خواو سامی خواو هه یبه تی خوا له دل تدا هه بی و له خه لکی دیکه بی باک بی.

مه سه له ی هه وه ته م: خوا صلى الله عليه وسلم وه ک له ده رسی کی دیکه شدا با سمان کرد، ئه رکی پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم له چوار شوین له قورنانی دا له چوار شتاند کورت ده کاته وه: ﴿ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّبُكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ﴾، له شوینی کی پی شتر هه ر له سووره تی (البقرة) دا، هاتوه که ئی به راهیم له گهل ئی سماعیلی کوری سه لامی خویان لی بی دووعایان کرد بو وه چه که یان که خوا پیغه مبه ری کیان له نیودا بنی ری و فه رموویان: ﴿ رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾، وه له سووره تی (آل عمران) ی شدا هاتوه، وه له سووره تی (جمعه) شدا هه مان مه به ست هاتوه، جا کاتی خو ی له ده رسی کی دیکه دا هه ندی شتمان له وباره وه با سکردو ئی ستاش ده ئین: ئه وه زور جی سه رنجه که خوا صلى الله عليه وسلم

ئهرکی پیغمبهر، که دهبی له گهل ئوممه ته کهیدا ئه نجامی بدات، لهو چوار شته دا کۆده کاته وه:

یه کهم: ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ﴾، یه که مین شتی که له هر چوار شوینه کانیش له ریزبه نیدیدا خراوته یه که مه وه، بریتیه له چی؟ خویندنه وهی نایه ته کان نایه تی قورئانه، ئه مه چی لی وهرده گیری؟ ئه وهی لی وهرده گیری که بناغه و بنه رتهی دینداریی و مسوئمانه تی، چ عه قیده، چ عیبادت، چ ته زکیه ی نه فس، چ حوکم و سیاسه ت، چ جهنگ و جهاد، چ موعامه له وهه ئسوکه وت ... بناغه ی مسوئمانه تی به هه موو لایه نه کانیه وه، له چی را ده ست پی ده کات؟ له خویندنی قورئان و به سه ردا خویندنه وهی قورئان، که واته: ده بی وریابین، هه رکاتی که دینداریی ئیمه و مسوئمانه تی ئیمه له سه ر بناغه ی قورئان نه بوو، له سه ر بناغه ی خویندنه وهی نایه ته کان و تیگه ی شتی نایه ته کانی خوا نه بوو، ده بی بزانی به راستی دیندارییه که مان به ره و لادان (انحراف) ه و به ره وهه له ده چین، بوچی؟ چونکه هه ر ئه سلّی دیندارییه که وه مسوئمانه تییه که بوخوی بریتیه له قورئان و، ده بی له ویوه ده ست پیبکری، ئنجا ئه گه ر ته ماشاش بکه یین بوچی جیلی هاوه لان خوا لیان رازی بی له هه موو که س زیاتر سه رکه وتوو بوون که دیندارییه کی چاک بکه ن؟ چونکه به راستی له هه موو جیله کان زیاتر پابه ند بوون به قورئانه وه، وه له دوا ی ئه وانیش له هه ر شوینی که دین بوو ژابیته وه و مسوئمانه تی گه شه ی کردبیته وه، هه ر له سه ر ده ستی که سانی که بووه که له قورئانی را ده ستیان پی کردوته وه، له خویندنی قورئان و تیگه ی شتی قورئان و پابه ندیی به قورئانه وه.

دووهم: ﴿وَيُزَكِّكُم﴾، پاشان ده بی بزانی که له دوا ی خویندنه وهی قورئان و تیگه ی شتی قورئان، چی پهیدا ده بی ت؟ (تَرْكِيَّة)، لهو چوار شوینه، له سی شویناندا له دوا ی خویندنه وهی نایه ته کان، ده فه رموی: ﴿وَيُزَكِّكُم﴾، بوچی؟ هه ر که سی که قورئانی خویندو تیگه ی شتی لی حالی بووو ته فاعولی له گهل کرد، مسوگه ر ئه و قورئانه پاکی ده کاته وه له ژهنگ و ژارو خلته و خال،

له رووی فیکری و عه قیدهیی و ئه خلاقیی و عیبادی و هه ل سوکه وتی کۆمه لایه تی و هه ل سوکه وتی خیزانی و له رووی سیاسی و له هه موو روویکه وه، پاکی ده کاته وه و ده پرازی نیته وه، پاکی ده کات و پاشان چاکی ده کات و ده پرازی نیته وه، واته: شه خصیه تی کامل ده کات و گه شه ی پی ده دا، چونکه ته زکیه هه ر سی مانایه که ی هه یه، مانای پاکی (طهارة) و، چاکی (صلاح) و گه شه کردن (نمو) ده گه یه نی، به ئی له راستیدا راسته و خو پاش ته فاعول کردن له گه ل قورئان و خویندنه وه ی ئایه ته کان و تیگه یشتنیان، ئینسان حاله تی ته زکیه ی بو دیته دی.

سییه م و چواره م: ﴿وَعَلِّمُوا الْكُتُبَ وَالْحِكْمَةَ﴾، کتیب و حکمه تان فیرده کات.

قوناعی یه که م: بو دینداری بیکردن، بریتیه له تیگه یشتنی قورئان و خویندنه وه ی ئایه ته کانی قورئان.

قوناعی دووه م: بریتیه له وه که ته فاعول له گه ل قورئاندا بکه ی و، نه و قورئانه کارت تیبات بتگورئ چاک و پاکت کات و گه شه ت پیبکات، نه م دوو قوناعه زیاتر په یوه ندییان به تاکه وه هه یه.

قوناعی سییه م و چواره م: نه وه یه، که نه و تاکانه که قورئانیان و هرگرت و پیوه ی پابه ندبوون، نه و جار ژیان کۆمه لایه تی و سیاسی خۆیانانی پی ریکبخه ن، بو یه ده فه رموی: ﴿وَعَلِّمُوا الْكُتُبَ﴾، (کتاب) لیردها به مانای قورئان نیه به لکو به مانای بهرنامه و شه ریعه ته، وه ک پیشت ریش باسمانکردو روونمان کرده وه لی ره دوباره ی ناکه ی نه وه، واته: پیغه مبه ر ﷺ شه ریعه ت و یاساکانی که له قورئاندا هاتوون، بو نه وه ی ژیان تاکی و خیزانی و کۆمه لایه تیان ریکبخات، نه وانه یان فیرده کات، وه به کرده وش هه روا بوو پیغه مبه ر ﷺ له مه ککه دا ئایه ته کانی به سه ردا خویندنه وه و ته زکیه بوون، به لام ئایا له کوئ بهرنامه و یاساکان له قورئان هه ل هینجراون و ژیانانی پی ریکخراوه؟ بیگومان له مه دینه دا.

ئەدی حیکمەت چییە؟ هەندئ له توێژەرەوانی قورئان دەئین، حیکمەت واتە: سوننەتی پیغەمبەر ﷺ، بەلام لەراستیدا ناگونجی حیکمەت بە سوننەت تەفسیر بکری، بۆچی؟ چونکە:

یەكەم/ خوا ﷻ دەربارەدی لوقمان خوا لیبی رازی بی، دەفەر موی: ﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا

لَقَمْنَ الْحِكْمَةَ... ﴿ ۱۲ ﴾ لَقْمَان، واتە: ئیمە حیکمەتمان بە لوقمان بەخشیبوو، ئنجا دیارە لوقمان سوننەتی پیغەمبەری ﷺ نەدراوەتی، وه لوقمان هەر پیغەمبەریش نەبوو، تا بلایی پیغەمبەریکی خاوەن سوننەت بوو.

دووهم/ پاشان خوا ﷻ باس دەکات، کە حیکمەت شتیکی بە غەیری پیغەمبەرانیش (عليهم الصلاة والسلام) دەبەخشی، وهک له سوورەتی

(البقرة) دا دەفەر موی: ﴿ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ

فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿ ۱۲۹ ﴾، واتە: (خوا)

حیکمەت بە هەر کەسیک دەدا کە بیەوی، وه هەرکەسی حیکمەتی پی درابی، چاکەیهکی گەورەدی پیدراوه، وه خاوەن عەقلان نەبی بیرناکەنەوهو پەند وەرناگرن، واتە: هەموو خاوەن عەقلان کەم و زۆر حیکمەتیان پی دەبەخشی، کەواتە: ئایا حیکمەت چییە؟ زانایان پیناسەدی حیکمەتیان بەم شیوهیه کردو:

(الإصَابَةُ فِي الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ)، واتە: بریتیە له له نیشانەدان له قسەو له

کرداردا، یانی: قسەدی بەجی و کرداری بەجی، ئیمەش دەتوانین بلاین حیکمەت، واتە: کارپیکردنی شەریعەتیک، کە له قورئان هەلدهینجری بە وهستایی و بە دانایی، هەر شتە له شوینی خوی و هەر ئایەتەو هەر یاسایە له شوینی خۆیدا، له قوناغی خوی و له هەلومەرچی خۆیدا جیبەجی بکەدی، کە ئەوه بە تەئکید پیویستی بەوه هەیه کە تۆ هەم قسەت بەجی و هەم کردارت بەجی بیت، بەئی کە هەرشتە له شوینی خۆیدا دابنئی، ئەوه کارامەیی و وهستایی و لیزانیی دەوی.

مه‌سه‌له‌ی هه‌شته‌م: که خوا ﷺ ده‌فرموئ: ﴿ **فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ** ﴾ ، یادم بکه‌ن یادتان ده‌که‌م، ئه‌وه‌ش به‌راستی موژده‌یه‌کی زۆر خووشی تئیدایه، که به حه‌قیقه‌ت ئیمه به وشان ناتوانین ته‌عبیر له‌و حه‌قیقه‌ته‌ گه‌وره‌یه بکه‌ین، که خوا یادى ئیمه ده‌کات و باسما ده‌فرموئ! چونکه (ذکر) بریتیه له‌وه که شتی‌ک له دلتدا ناماده‌بکه‌ی یان به زمانت باسی بکه‌ی، جا دیاره ئیمه نازانین خوا ﷺ چون چۆنى باسی ئیمه ده‌کات؟ چونکه خوا ئیمه‌ی هه‌میشه له‌یاده‌و ده‌مانبین، به‌لام دیاره خوا ﷺ به شیوه باسکردنی‌ک باسما ده‌کات، که هه‌ر بو خووی ده‌زانى چۆنه؟! وه‌ک له‌م فه‌رمووده قودسییه‌دا هاتوه: {يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنِ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنِ ذَكَرَنِي فِي مَاءٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَاءٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنِ تَقَرَّبَ إِلَيَّ بِشِبْرِ تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنِ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا، وَإِنِ اتَّانِي يَمَشِي أَتَيْتُهُ هَرَوَلَةً} (رواه البخاري برقم: (۷۰۶۶)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۶۷۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۳۶۰۳)، وَأَبْنُ مَاجَهَ برقم: (۳۸۲۲)، وَأَبْنُ حِبَّانَ برقم: (۸۱۱)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، واته: پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله ده‌فرموئ: خوای به‌رز ده‌فرموئ: من له‌گه‌ل به‌نده‌ی خووم دام کاتیک یادم ده‌کات و باسم ده‌کات، ئه‌گه‌ر له‌ ده‌روونی خویدا یادم بکات و باسم بکات، منیش له‌ ده‌روونی خوومدا باسی ده‌که‌م {به‌په‌نه‌انیی}، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌نیو کۆرپیکدا باسم بکات، من له‌ کۆرپیکی باشتردا له‌ کۆره‌که‌ی ئه‌و باسی ده‌که‌م {که‌ کۆری فریشته‌ نزیکه‌کانه}، وه‌ ئه‌گه‌ر بستیک لی‌م نزیک بیته‌وه من باسکیک لی‌ی نزیک ده‌بمه‌وه‌و، ئه‌گه‌ر باسکیک لی‌م نزیک بیته‌وه، من بالیک لی‌ی نزیک ده‌بمه‌وه‌و، وه‌ ئه‌گه‌ر به‌ رویشتن به‌ره‌و لای من بی، من به‌ راکردن به‌ره‌و رووی ده‌جم.

هه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه‌ لی‌رده‌دا هه‌مووی ویناکردن (تمثیل)ه، ئه‌گه‌رنا خوای بی وینه راکردن و وینه‌ی ئه‌وانه‌ی نیه، یان وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی دیکه‌ی قودسیدا

هاتوه که (بخاری) گپراویه تیه وه، ده فهرموی^(۱): بهنده ی من به هیچ شتیک نه وهنده له من نزیك نه که وتوتته وه، وهك جیبه جیکردنی فهرزه کان، وه بهرده وام به کردنی سوننه ته کان لیم نزیك ده بیته وه تاکو خوشمده وی، جا نه گهر خوشمویست دهبمه نه و بیستنه ی پیی ده بیستی و، نه و دیتنه ی پیی ده بینی و، نه و دهسته ی شتی پیی ده گری و، نه و لاقه ی پیی ده پروا، دیاره خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نابیته چاوو دهست و گوئی و لاق! که واته: نه مه یانی چی؟ یانی: وای لی ده که م چاوی ته نیا له رهامه ندیی من حهره که بکات و، گوئی ههر بو نه و شتانه رادپیری که من پییم خوشه و، دهستی ته نیا بو نه و شوینانه به کار بینی که من پییم خوشه، ههروه ها به پیی ته نیا بو نه و شوینانه بر وا که من پییم خوشه، واته نه ندانه کانی له رهامه ندیی مندا نه بی جم و جۆل نه که ن، مه بهست پیی نه وهیه، جا وهك گوتم به راستی نه وه موژده یه کی خوشه، که به هوی یادکردنت بو خوا وه، خوا یادت بکات! بویه یه کی له هاوه لان به پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ده فهرموی: نه ی پیغه مبه ری خوا شتیکم پیی بلئی که م بی و جیبه جیبی بکه م، پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموی: { (لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۷۷۱۶) وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۳۳۷۵) وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۳۷۹۳)، وَابْنُ حَبَّانَ بَرَقْم: (۸۱۴)، وَالحَاكِمُ بَرَقْم: (۱۸۲۲)، وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَالتَّطَبَّرَانِي فِي (الأوسط) بَرَقْم: (۲۲۶۸)، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ رضي الله عنه، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي }، واته: با هه میسه زمانت تهرو پاراو بیته به یادی خوا، واته: نه وه سه ری هه موو شتیکه، وه به حه قیقه ت ئینسان نه گهر بیته و هه میسه زیکرو یادی خوا بکات، هه رچه نده هه موو جاری دلشی له گهل زیکرو یادی خوا نه بی، به ره که تی ههر هه یه، ناشکراشه

(۱) که نه مه ده فقه که یه تی: { عن أبي هريرة أن رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال: (إن الله تعالى قال: من عادى لي ولياً فقد آذنته بالحرب، وما تتقرب إلي عبدي بشيء أحب إلي مما افترضت عليه، وما يزال يتقرب إلي بالنوافل حتى أحبه، فإذا أحببته، كنت سمعه الذي يسمع به، وبصره الذي يبصر به، ويده التي يبطش بها، ورجله التي يبطش بها، وإن سألني لأعطينه ولئن استعاذني لأعيذنه) رواه البخاري، برقم (۶۵۰۲).

زیکرو یادی خوا ته نیا بریتیه نیه له دووباره کردنه وهی هندی ویردی وهک: ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ))، یان سه له وات دان له سه ر پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مه رج نیه هه ر ئه وه بی، به لگو هه ر شتیک په یوهندی به خواوه هه بی و په یوهندی به دینی خواوه هه بی، هه ر به زیکری خوا حیسابه، بو وینه: ئیستا ئیمه که قورئان ده توئزینه وه، سه رگه رمی یادی خواین، بویه زانایان گوتوو یانه: هه رچی په یوهندی به خواوه هه بی باسی بکه ی، ئه وه پی ده گوتری: زیکرو یادی خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

مه سه له ی نویه م: که خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رموی: ﴿وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾

سو پاسگوزاربن بو من وه سپله مه بن، له پی شوودا باس مان کرد (شکر) به سی شتان ده کری: به دل، به زمان، به ئەندامه کان، وه (شکر) جیا به له (حَمْدُ)، (حَمْدُ) ستایش کردنی خوا به (حَمْدُ و ثنا) ی خوا، به دل و به زمان ده کری، به لام (شکر) به زمان و دل و ئەندامه کان ده کری، ئنجا سو پاسگوزاری (شکر) له به رانبه ر (نعمة) دایه، به لام (حَمْدُ) ستایشی خوا (حمد الله) مه رج نیه له به رانبه ر نیعمه ته کانی خوا دابی، به لگو له به رانبه ر سی فته ته به رزو بی وینه کانی خوا دایه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، واته: مه رج نیه ئیمه له به ر ئه وه ستایش (حَمْدُ) ی خوا بکه ی که چاکه ی له گه ل کردوین، به لام بویه سو پاس (شکر) ی ده که ی، چونکه نیعمه ته کانی پیداوین، وه سو پاسگوزاری (شکر) بو خوا به مجوره ده کری:

یه که م: ئه و نیعمه ت و چاکانه ی خوا به هی خوا بزانی، وه ک ده فه رموی:

﴿وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ...﴾ (۵۳) النحل، واته: هه رچی چاکه و نیعمه ته له

ئیه ودا، هه مووی له خوا وه یه، به شی یه که م و بناغه ی (شکر) ئه وه یه که هه موو نیعمه ته کان به یه وه بو لای خوا، وه له راستیشدا هه ر له خوا وه ن و خوا بو خوی ده فه رموی: هه رچی چاکه یه و نیعمه ت و خوشی یه له ئیه ودا له خوا وه یه.

دووه م: ئه وه یه که به زمان باسی نیعمه ت و چاکه کانی خوا بکه ی، وه ک

ده فه رموی: ﴿وَأَمَّا نِعْمَةَ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ (۱۱) الضحی، واته: وه باسی چاکه ی

په روه دگارت بکه، به لئ نيعمه ته کانی خوا باس بکه ی و ستایشی بکه ی و بلیی: سوپاس بو تو خوايه ستایش بو تو، لیت مه منونم.

سییه م: (شکر) به وه نه نجام دهریت که به کرده وه نه و نيعمه تانه ی خوا له رهامه ندی خوادا به کار به یی، بو نه و نامانجانیه ی که شهر یعه تی خوا داینان، جا نه گهر مال و سامانه، نه گهر ده سه لاته، نه گهر عیلمه، نه گهر جاهو توانیه، هه رشتی که تو نه و نيعمه ته به کار به یی له جیه جیکردنی فه رمانه کانی خواداو، له هیانه دی نه و نامانجانهدا که شهر یعه تی خوا فه رمانی پیداون، هه ر کاتیک ئینسان نه گهر به دل و به زمان و به نه ندامه کان ناوا مامه له ی له گه ل نيعمه ته کانی خوادا کرد، نه وه مانای وایه سوپاسگوزاری کردوه بو خوا، بویه ش خوا له قورئان قهت نه یفه رموه:

(قُولُوا شُكْرًا) به لام ده فه رموی: ﴿... أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا...﴾ ﴿ ۱۳ ﴾ سبأ،

واته: نه ی نالی داوود شوکر بکه ن، واته: نه نجامی بده ن. نافه رموی بیلین، چونکه (شکر) ناگوتری و ده کری، به دل و به زمان و به نه ندامه کان ده کری، نه ویش نه وه یه وه ک گوتم که نيعمه ته کانی خوا له رهامه ندی خوادا به کار به یی، خوا له وه که سانه مان بگی ری، که زور شوکرانه بژی رن بو خوا،

چونکه ده فه رموی: ﴿... وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ ﴿ ۱۳ ﴾ سبأ، واته: که م له

به نده کانی من شوکرانه بژی رن، وه به راستی زه حمه ته که ئینسان هه موو نيعمه ته کانی خوا بگی ری ته وه بو خوا، وه به هی خویان بزانی و باسیان بکاتو، له رهامه ندی خوا شدا به کاریان به یی، خوا له وه به نده که مانه یمان بگی ری، به لوتفو که ره می خوی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی سی و یه کهم

پیناسەیی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ئایهتی ژماره (۱۵۳ تا ۱۵۷) لە سوورەتی (البقرة) دەگریته خۆی، واتە: پینج (۵) ئایهت، لەم پینج ئایهتەدا خوا ﷻ سەرەتا روو لە ئیمانداران دەکات و بە نازناوی ئیمان دەیانداوینئ و فەرمانیان پێدەکا که پشت ببهستن به خۆراگری و به نوێژ بهرپاگردن، بۆ ئەنجامدانی ئەرکهکانی مسوولمانهتی و دیندارییان، پاشان لێیان قەدەغە دەکات، که وشەیی (مردووان) به کاربێنن بۆ کهسانی که له رێگای خوادا دهکوژین، وه رایدهگهیهنئ: که له راستیدا ئەوان زیندوون، بهلام ئیوه ههست بهو زیندوویتییهی ئەوان ناکهن، پاشان راستیهکی زۆر گهورهیان دهخاته بهرچاو، که بریتیه له یهکی که له یاساکی خوا له ژیانی به شههریهتدا، ئەویش تاقیکردنهوهی خوايه بۆ بهندهکانی، وه باسی پینج لهو شتانه دهکات که ئینسانهکانیان پێ تاقی دهکاتهوه، دواییش باسی ههلوێستی رێک و راست دهکات له بهردهم موصیبهت و ئەو سهختیی و دژواریانهدا، که خوا مسوولمانان پێ تاقیدهکاتهوه، وه دهیخاتهروو کهسانی که ههلوێستی مسوولمانانه و ئیماندارانهیان ههیه له بهران بهر تاقیکردنهوهکانی خوادا، ئەوانه خوا لێیان رازییه و پاداشتیکی به رزو گهورهیان ههیه.

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۵۳﴾ وَلَا تَقُوْلُوْا
لِمَنْ يُّقْتَلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمُوْتٌۢ بَلْ اَحْيَاءٌۢ وَلٰكِنْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿۱۵۴﴾ وَلَنَجْلُوْكُمْ بِشَيْءٍ
مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالشَّمْرِتِۙ وَبَشِّرِ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۵۵﴾ الَّذِيْنَ اِذَا
اَصَابَتْهُمُ مُّصِيْبَةٌۭ قَالُوْا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿۱۵۶﴾ اُوْلٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلٰوةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ
وَاُوْلٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُوْنَ ﴿۱۵۷﴾ ﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتە كان

((ئەى ئەوانەى بىرپواتان ھىناوہ ! كۆمەك لہ خۇپراگرىى و نوپۇز وەربىگرن، مسۆگەر خوا لەگەل خۇپراگران دايە ﴿۱۵۳﴾ وە بەوانەى لہ رپى خوادا دەكوژرپن مەلپن: مردووان بەلكو زىندوون، بەلام ئپوہ ھەست ناكەن ﴿۱۵۴﴾ وە بىگومان بە شتىك لہ ترس و برسپەتى و كەمبوون و لەنيوچوونى سامان و نەفس و بەروبوومەكان، تاقىتان دەكەينەوہ، وە موژدە بدە بە خۇپراگران ﴿۱۵۵﴾ ئەوانەى كاتىك بەلايەكيان بەسەر دى دەلپن: ئپمە ھى خواين، وە ئپمە ھەر بۇ لای وپش (خوا) دەگەرپپنەوہ ﴿۱۵۶﴾ ئا ئەوانە صەلەوات بەزەى يان لہ پەرودەگارپانەوہ دپتە سەرى، وە ھەر ئەوانە رپى راستگرتووانن ﴿۱۵۷﴾)).

شپكردنەوہى ھەندىك لہ وشەكان

(**بِالصَّبْرِ**): (الصَّبْرُ: حَبْسُ النَّفْسِ عَلَى مَا يَقْتَضِيهِ الْعَقْلُ وَالشَّرْعُ، أَوْ عَمَّا يَقْتَضِيَانِ حَبْسَهَا عَنْهُ)، (صبر) واتە: خۇت بووہستپنى و خۇت رابگرى لەسەر شتىك كە عەقل و شەرع داوات لى دەكات، ياخود خۇت بگپرپەوہ لہ ھەر شتىك كە عەقل و شەرع پپى نارازپن، ئەسلى وشەى صەبر يانى: (حَبْسُ) واتە: خۇ راکراتن.

(**وَلَنْبَلُوَنَّكُمْ**): (ل) لامەكە بۇ تەئكىدە، ياخود بۇ (قَسَمَ، ه)، (ن) نوونەكە بۇ تەئكىدە، واتە: بە تەئكىد تاقىتان دەكەينەوہ، (لَنْخَبْرُنَّكُمْ، لَنْمَتَحَنُّكُمْ)، (بَلَوْتُهُ: اخْتَبَرْتُهُ) تاقىم كرددەوہ. لە زمانى عەرەبپدا دەگوترى: (بَلَى الثُّوبُ بِلًا وَبِلَانًا) واتە: بەرگەكە، جلەكە شىبوو كۇن بوو، وە (إبتلاء) لەوہوہ ھاتوہ كە شتىك تاقى دەكەيتەوہ كۇنى بكەى و شىرى بكەى، بۇ وپنە: كتىب ئەگەر زۇرت خویندەوہو چەند جارت خویندەوہ، شىردەبى مەپلەو كۇن دەبپت.

(مُصِيبَةٌ): (وَالْمُصِيبَةُ: أَصْلُهَا مِنَ الرَّمِيَةِ ثُمَّ اخْتَصَّتْ بِالنَّائِبَةِ)، واته: نه سلی وشهی (الْمُصِيبَةُ) له تیره وهیه که ده اویشتری، پاشان تایبته کراوه بهو به لاو گرفتاری و سهختیانهی که دینه سهر نینسان. (مِنْ أَصَابِهِ السَّهْمُ إِذَا وَصَلَ إِلَى الْمَرْمَى) ده گوتری (أَصَابَهُ السَّهْمُ) تیره که پیکای نه گهر گه یشته نهو شتهی که پیوهی نراوه.

(صَلَوَاتُ): (صَلَوَات) کوی (صَلَاة) ه، (الصَّلَاةُ فِي اللُّغَةِ هِيَ الدُّعَاءُ وَالتَّبْرِيكُ وَالتَّمْجِيدُ) واته: (صَلَاة) له نه سلی زماندا به مانای پارانه وه دیت و به مانای به پیژکردن و به به رزگرتن (التَّبْرِيكُ وَالتَّمْجِيدُ) دی، (يُقَالُ صَلَّيْتُ عَلَيْهِ أَي دَعَوْتُ لَهُ وَزَكَيْتُهُ) ده گوتری: (صَلَوَات) م لیدا، واته: بو ی پارامه وه، وه به پاک و چاکم دانا، وهک پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له فه رموده یه کدا، فه رموویه تی: { إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى طَعَامٍ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كَانَ مُفْطَرًّا فَلْيَأْكُلْ وَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ } (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۳۵۰۶)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۴۶۰)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۷۸۰)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۵۳۰۶)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكَبْرَى) بِرَقْم: (۶۶۱۱)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، واته: نه گهر یه کیکتان بو خواردن بانگه یشته کرا، با وه لام بداته وه، وه نه گهر بهرؤژووش بوو با دووعا بو دهعه هتکهر بکات، واته: بیارپته وه بو کابرای خاوهن نان و چیشت و دووعای خیری بو بکات و بلای خوا پاداشتی خیری بداته وه. **(صَلَوَاتُ):** (وَصَلَاةُ اللَّهِ لِلْمُسْلِمِينَ هُوَ فِي التَّحْقِيقِ: تَزْكِيَتُهُ إِيَّاهُمْ وَمِنْ الْمَلَائِكَةِ هِيَ الدُّعَاءُ وَالِاسْتِغْفَارُ كَمَا هِيَ مِنَ النَّاسِ)، واته: سه له واتی خوا، کاتی ده گوتری: خوا سه له واتان لی ددها وهک لهو نایه ته دا هاتوه، سه لاتی خوا بو مسولمانان، بریتیه له وه که خوا پاک و چاکیان بکات و پله یان به رزبکاته وه و گه شه یان پیبدات، وه سه لاتی فریشتان بریتیه له پارانه وه یان، وه داوای لیبوردن کردن بو یان له خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، ههروه ها خه لکیش که سه له وات لی ددها، بو وینه: نیمه که

سه له وات لی دهنیرین بو پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، واته بو ی ده پارینه وه که خوا پله و پایه ی به رزبکات، وه (صلاة) به و عیباده ته تایبه ته ش ده گوتری که نویژه، بوچی؟ چونکه به شی زوری نویژیش بریتیه له دووعا و پارانه وه.

هو ی هاتنه خواره وه ی نایه ته کان

هو ی هاتنه خواره وه ی نه و رسته یه ی، که ده فهرمو ی: ﴿ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ ﴾، ﴿ نَزَلَتْ فِي قِتْلَى بَدْرٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، وَكَانُوا بِضِعَةِ عَشْرٍ رَجُلًا ثَمَانِيَةَ مِنَ الْأَنْصَارِ، وَسِتَّةَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ، وَذَلِكَ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا يَقُولُونَ لِلرَّجُلِ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ: مَاتَ فُلَانٌ وَذَهَبَ عَنْهُ نَعِيمُ الدُّنْيَا وَلَذَتْهَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ ﴾ (أسباب النزول للنيسابوري، ص: (۳۰))، نه یسابووری ده لی، نه م نایه ته ده رباره ی کوژراوه کانی جهنگی به در هاتوته خوار ی، که هه شتیان له پشتیوانان بوون و شه شیان له کوچکه ران بوون، واته چواره که س بوون، چونکه خه لک به پیاویک که له ری خوادا ده کوژرا ده یانگوت: فلان که س مردو نازو نیعمه تی دنیا ی له ده ستچوو، خواش نه م نایه ته ی ناره خوار ی و قه ده غه ی کرد له مسولمانان که وشه ی مردن به کار به یین بو که سیک که له ری خوادا کوژراوه.

مانای گشتی نایه ته کان

خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بو جاری دووم له سووره تی (البقرة) دا به وشه ی نیمان مسولمانان ده دوینی ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾، جا له سووره تی (البقرة) دا هه مووی یازده جار (۱۱) رسته ی: ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾، دووباره بوته وه، دیاره هه رجاریک ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾، دیت، رووی له مسولمانانه به گشتی هه موو نه وانه ی که خویان به بروادار ده زانن، جا لی رده ده فهرمو ی: ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾، واته:

ئەى ئەوانەى بروتان هیناوه ﴿ **أَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ** ﴾، كۆمەك وەر بگرن لە خۆراگری و لە نوێژ، بە واتایەكى دى: پشت بەستى بە خۆراگری و بە نوێژ، بۆچی؟ بۆ بەندایەتیی بۆ خوا، بۆ جیبەجیكردى ئەركەكانى سەر شانتان هەولبەدىن خۆراگری و صەبر لەخۆتاندا بێنەدى، وە نوێژكەرى باش بن، ئەگەر خۆراگر بن و نوێژكەرى باش بن، ئەو بەهۆى خۆراگرییە و هەموو طاعەتەكان دەتوانن ئەنجام بەدىن، ئەگەر نوێژكەرى باش بن، لە هەموو قەدەغەكراوەكان دەپاریزین، وەك توێژەرە وەهەكانى قورئان گوتووین: (بِالصَّبْرِ يَتَنَاوَلُ كُلُّ فَضْلٍ وَبِالصَّلَاةِ يَجْتَنِبُ كُلُّ فُجُورٍ)، لە راستیدا وایە، بە هۆى خۆراگرییە و، ئینسان هەموو شتیكى باش بە دەستدینى، وە بەهۆى نوێژی شە وە لە هەموو خراپەییەك دوور دەبى، چونكە خوا بۆخۆى دەفەرموى: ﴿ **... إِنَّ**

الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ... ﴿ ۴۵ ﴾ **العنكبوت**، نوێژ قەدەغە دەكات، كى قەدەغە دەكات؟ خاوەنەكەى ئەو كەسەى كە بە راستى ئەنجامى بدات، لە هەر قەسەییەكى ناقولاً و دزیو، وە لە هەر كردهوییەكى خراپ، یان: ﴿ **الْفَحْشَاءِ** ﴾، هەرشتیكە ناشیرین و ناقولاً و لەپیش چاوى خەلك نا جوان بێت، ﴿ **وَالْمُنْكَرِ** ﴾ یش هەرشتیكە كە عەقل و فیتەرەت و لەلایان ناپەسندبى و پى نا ئاشنابن، نوێژ ئینسان دەگیریتە وە لە هەموو ئەو شتانەى كە خراپ و ناشیرین، ﴿ **إِنَّ اللَّهَ مَعَ**

الصَّابِرِينَ ﴾، بێگومان خوا لەگەل خۆراگران دایە، واتە: ئەگەر خۆراگر بن خوا لەگەلتان دادەبى، هەلبەتە ئەم لەگەلدابوونەى خوا ﷻ، جیاى لە لەگەلدابوونى خوا، كە دەفەرموى: ﴿ **وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ** ﴾ ﴿ ۴ ﴾ **الحديد**، لە هەر كویەك بن خوا لەگەلتانە، چونكە ئەم لەگەلدابوونە، گشتیە بۆ هەموو دروستكراوەكان و، خوا لەگەل هەموو دروستكراوەكانى دایە، بەچی؟ بە توانا و بە زانیارى و بە ویست و خواستى، بەلام خوا لەگەل ئیماندارانى خۆراگر دایە

به چی ؟ به ته و فیک و کومه کردن و پشتگیری کردن، نه وه له گه لدابوونیکی تایبه ته وه له له گه لدابوون (معیة) ی گشتی جیایه، نجا که خوا ﷺ ده فهرموی:

﴿ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴾، خوا ﷺ ناموژگار ییمان ده کات و وشه یه کمان لی قه ده غه ده کات به کاری بینین و ده فهرموی: وه به وانهی که له ری خوادا ده کوژرین مه لئین مردوون، واته وشه ی مردن و مردوویان بو به کار مه هیین، له سوور هتی (آل عمران) دا ده فهرموی: ﴿ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴾ ﴿ ۱۱۹ ﴾، لی رده دا له { (البقرة) دا} ده فهرموی: پیان مه لئین مردووان، به لام له وی { له (آل عمران) دا} ده فهرموی: به خه یالیستان دانه یهت ! پاشان ده فهرموی: ﴿ بَلْ أَحْيَاءٌ ﴾، واته: مه لئین: مردووان به لکو بلئین: نه وان زیندووانن و خاوه نی ژیانن ﴿ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴾، به لام نیوه ههست پیانکهن، واته ههست به و ژیانه تایبه تییه ناکهن، که ئینسانی له ری خوادا کوژراو، ئینسانی شه هید، له دوا ی به جیهیشتنی دنیا ده که ویته نیوی، که بریتیه له ژیانن به رزه خ (دوایی ناماژیه کی بو ده کهین)، نجا خوی به رز دیته سهر راگه یاندنی راستییه کی زور گه وره که ئینسانی مسولمان و کومه لی مسولمان، هه میشه پیویستی به وه هه یه که دلی خوی له سهر نه و راستییه بچه سپینی و، هه میشه له نیو دل و میشکیدا دره وشاوه و چه سپاوبی، ده فهرموی:

﴿ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴾، وه به ته نکیدو دنیایی (مسوگهرو دنیابن) تاقیتان ده کهینه وه به شتیک له ترس و برسیه تی و که می مال و سامان و که می نه فسه کان (واته: که سوکارتان) و که می به ربووم و دهرامهت، واته: به هه موو نه وانه تاقیتان ده کهینه وه، ترستان دیته ری به رانبه ر دوژمنان و، له گه ل مه رگدا رووبه پروو ده بنه وه، مادام به راستی مسولمان بن، وه له گه ل برسیه تییدا رووبه پروو ده بنه وه و

تووشی برسیه تیی دەبن و تووشی هه ژاریی و نه داریی دەبن و، تووشی کۆچ و کۆچبار دەبن، وه تووشی له دەستدانی مال و سامان دەبن، وه تووشی له دەستدانی که سوکار و خوشه و یستانتان دەبن، وه تووشی له دەستدانی به رو بووم و به ره مه کانتان دەبن ﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾، به لام خۆراگران دلخۆش بکه و موژدهیان پێده، به چی؟ به وهی که دوایی باسی دهکات، ئنجا دوایی باسی خۆراگرانمان بۆ دهکات، که ئایا خۆراگران کین؟ ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾، لیره دا گرنگترین هه ئویستی خۆراگرانمان بۆ دهخاته روو و دهفه رموی: خۆراگران که سانیکن ئه گهر به لایه کیان هاته سهر، به لایه کیان تووشبوو، ده لاین: ئیمه هی خواین و بۆ لای ویش دهچینه وه، واته: خوا ﷻ که ئه وه به لایه ی به سه ر ئیمه هی ناوه، ئیمه مو لکی خوینی و تاقیکردو وینه وه، وه ههر بۆ لای ویش دهچینه وه، تا کو پاداشتمان بداته وه، که واته: که به لایه کمان به سه رهاتوه، ئه وه شتیکی هه قه و راسته، خوای پهروه ردگار له مو لکی خویدا ته سه رپرو فی کردوه، ئه وه یه ک، پاشان ئیمه لئی ناچینه زهره ی، چونکه ئیمه دهچینه وه بۆ لای خوا، تا کو پاداشته که مان بداته وه، جا دهفه رموی: ﴿أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ﴾، ئا ئه وانه پهروه ردگاریان سه له واتیان بۆ ده نی ری و به زه یی پێیاندا دی، که وه ک گوتم (صلاة) له خوای پهروه ردگار ه وه، بریتیه له وه که ئینسان چاک و پاک بکات و ته زکیه ی بکات و گه شه ی پێدا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُحْتَدُونَ﴾، وه ئا ئه وانه که سانیکن که رپی راست گرتوون، چونکه رپی راست گرتن، ئه وه یه که له به رانبهر به لا (مُصِيبَةٌ) دا، نه چه می و کول نه بی و نه به زی و پاشه کشه نه که ی، کاتی له سه ر خوا و له سه ر دینی خوا تووشی به لا و سه ختییه ک دی، به ئاسایی وه ریبگری بلایی: من هی خوام و به نده ی خوام، بۆ لای خواش ده چه وه، ههر که سی ک به راستی قه ناعه تی به وه بی که هی خوایه و بۆ لای خواش ده چی ته وه، گو ی ناداته به لا (مُصِيبَةٌ) ته کان و پێیان ناش له ژ ی.

چەند مەسەلە يەكەم گىرگى

مەسەلە يەكەم: كە دەفەرموى: ﴿ **أَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ** ﴾ ، پشت بېسەستن بە خۇپراگرىي و بە نوپۇز، ياخود كۆمەككى وەرگىرن لە خۇپراگرىي و لە نوپۇز، ئەى ئەوانەى ئيمانان هېناو ! سيفەتى صەبىر زۇر لە خۇتاندا بچەسپىن تاواى لىدى نازناوى (صابىر) خۇپراگرىي بتانگىرئەو، چونكە (صابىر) لەسەر وەزنى (فَاعِل) ه، واتە: كەسەك كە ھەمىشە خۇپراگرە، بەلام (صَبَرَ) واتە: خۇي پراگرت، كەواتە: ماناى ئەم رستەيە ئاوايە: ئىو كۆمەككى لە خۇپراگرىي وەربگىرن و لە خۇتاندا بىكەنە سيفەتتىكى چەسپا، وە كۆمەككىش لە نوپۇز وەربگىرن، بۇ ئەوھى كە بتوانن بەھۇي صەبىرەو ھەموو فەرمانەكانى خوا جىبەجى بىكەن، وە بەھۇي نوپۇزىشەو، سەلامەت و پارىزاوبن و نوپۇز بۇتان بېتتە قەلاو پەرزىنىك، كە لە ھەرچى ناشەرىي و غەلەت و پەلەت و خراپەيە بتانپارىزى، ئنجا زۇربەى زانايان دەلئىن: صەبىر سى بەشە:

(۱) (الصَّبْرُ عَلَى الطَّاعَةِ) خۇپراگرىي لەسەر فەرمانبەرىي.

(۲) (الصَّبْرُ عَنِ الْمَعْصِيَةِ) خۇپراگرىي لە بەرانبەر سەرىپچىيىكردندا.

(۳) (الصَّبْرُ عَلَى الْمُصِيبَةِ) خۇپراگرىي لە بەرانبەر بەلادا.

۱/ (الصَّبْرُ عَلَى الطَّاعَةِ) خۇپراگرىي لەسەر طاعەت و فەرمانبەرىي خوا، ئەوھىيە كە ھەرچى خوا فەرمانى پىكردو ھەر ئەركىك كە خستوويەتە سەرشانت، بەپىي توانا خۇپراگرىي و ئەنجامى بەدى، چونكە ھىچ فەرمانىكى خوا و ھىچ ئەركىكى شەرىي، بەبى خۇپراگرىي ئەنجام نادى، ئەگەر چىكلدانهت گچكەبى، نە نوپۇزەكانت وەك پىويست بۇ دەكرى، نە رۇزوت بۇ دەگرى، نە حەجت بۇ دەكرى، نە جىھادت بۇ دەكرى، نە صىلەى رەحمى خزمىەتت بۇ جىبەجى دەكرى، نە بانگەوازت بۇ دەكرى، بەبى صەبىر و خۇپراگرىي ھىچ شتىكت بۇ ناچىتە سەر، بۇيە دەبى پشوت درىژبى و خۇپراگرىي.

۲/ (الصَّبْرُ عَنِ الْمَعْصِيَةِ) خۇپراگری له سهه ر گوناح، واته: خۇپراگری نه هیلی تووشی گوناح بی، خۇپراگرتن له به رانبه ر گوناحیشدا، واته: تووشی گوناح نه بوونیش، به بی صه بر دیسان نایه ته دی.

۳/ (الصَّبْرُ عَلَى الْمُصِيبَةِ) خۇپراگری له به رانبه ر به لا (مُصِيبَةٌ) داو له به رانبه ر نه و سه ختیانده دا که دینه رپیت که نه له خشاوبی له به رده میانداو خۇپراگری، یانی: چی؟ واته: سکا لانه که ی و جه زه ع و فه زه ع نه که ی و، چیلکدانه ت گچکه نه بی و لالانه وه و پارانه وه و نووزانه وه له به ر خه لک نه که ی! نه ها! یه عقووب عَلَيْهِ السَّلَام کاتی که کوره کانی پیی ده لئین: تو زور باسی یوسف ده که ی، ده لئین: ﴿ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ

اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿ ۸۶ ﴾ یوسف، واته: من خه م و په ژاره و مه راقی خو م ته نیا له گه ل خوا باس ده که م، وه له لایه ن خوا وه شتی که ده زانم که نیوه نایزانن، که واته: نه گه ر تو شتی خو ت له گه ل خوا باسی که ی، نه وه مانای وانیه که بی صه برییت کردوه، به لام نه گه ر بی ت و له گه ل به نده کاندای باسی بکه ی، چونکه هیچیان پی ناکری، نه وه شتی که خراپه، هه لبه ته نه گه ر باسی گرفت و کی شه یه کی خو ت بکه ی که پیویست بکات، بو نه وه ی به زالمت تی نه گات، یان زولمت لی نه کری، نه وه هه لو ی درداوه له و حوکه م گشتیه، به لام به گشتی نینسان نابی گرفتاری و کی شه و سه ختییه کانی خو ی بو خه لکی باس بکات، به لام له نیوان خو ت و خواداو له کاتی پارانه وه دا، خراپ نیه، هه لبه ته نه گه ر باسی نه که ی خوا هه ر ناگی لییه، به لام نه گه ر باسی بکه ی پیچه وانیه صه بر نیه، وه ک یه عقووب عَلَيْهِ السَّلَام باسی کردوه، وه پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده ربارهی نارامگرتن له فه رمایشتی کدا، فه رموویه تی: ﴿عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ لَهُ، وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَصَابَتَهُ سَرَاءً شَكَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءً صَبَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ﴾ (رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۸۸۳۶)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ:

(۷۴۲۵)، وَأَبْنُ حَبَّانَ بَرَقَمَ: (۲۸۹۶)، عَنْ صُهَيْبٍ رضی اللہ عنہ، واته: ئیش و حالی ئینسانی پروادار سهیره! حال و ئیشی کاری نهو هه مووی ههر خپرو چاکه یه، نه و هس بۆ هیج که سیك نیه جگه له ئیماندار، نه گهر خوئشی تووش هات سوپاسگوزاریی له سهر دهکات و پاداشتی بۆ هه یه، وه نه گهر نارحه تی و ناخوئشی تووش هات، خوئی له بهرانبهر راده گری و پاداشتی هه یه.

راسته ژيانی ئینسان یان خوئشییه، یان ناخوئشییه، ئنجا نه گهر خوئشی بوو به سوپاسگوزاریی (شکر) له گه ئی رووبه روو ببه و وه نه گهر ناخوئشی بوو به صه بر، بۆیه خوا رضی اللہ عنہ له قورئاندا له چه ند شویندا باسی (صبر) و (شکر) به یه که وه دهکات، وهک ده فهرموئ: ﴿... إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ

شکور ۵ **ابراهم**، واته: بیگومان له وه دا نیشانهی زۆر هه ن بۆ ههر که سیکی زۆر خوڤاگریی زۆر سوپاسگوزار، ئنجا دهرباره ی یارمه تی وه رگرتن له نوئژ له پیغه مبه ره وه صلی اللہ علیہ وسلم هاتوه: { (عَنْ حُدَيْفَةَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم إِذَا حَزِبَهُ أَمْرٌ صَلَّى) (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (۱۳۱۹)، وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِي فِي (سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ) }، واته: (حُدَيْفَةَ) ده ئی: پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم نه گهر ئیشیک نارحه تی ده کرد نوئژی ده کرد، جا لی رده ا (نوئژی ده کرد) ده گونجی به مانای نوئژی زانراوبی، وهک نهو خوا په رستییه تایبه تییه، ده شگونجی مه به ست له دووعاو پارانه وه بی، که نه ویش به شی بنه په تی و بنچینه ی نوئژه.

مه سه له ی دووم: نه وه یه که لی رده ا خوا رضی اللہ عنہ مسوئمانان قه ده غه ده کات له وه ی که وشه ی مردووان بۆ کوژراوانی خوئیان به کاربه یین، بۆچی؟ چونکه له راستیدا ته نیا خه ئکی ساده و سه رکیل ته نیا نه م ژيانی دنیا یه به ژيان ده زانن، به لام له روانگه ی ئیمان و ئیسلامه وه، له دوا ی نه م قوئاغه ی ژيانی دنیا، ژيانی دیکه ش هه یه و دی، که وهک زانایان ده ئین: ئینسان سی قوئاغی ژيانی هه ن:

(۱) - ژيانی دنیا. (۲) - ژيانی به رزه خ. (۳) - ژيانی قیامه ت.

ئهم سی قوناغه هه رکامیکیان ئه وهی دواتر له وهی پیش خوئی گه وره ترو
گرنگتره، ژیانی به رزه خ له ژیانی دنیا گه وره ترو گرنگتره، ئینسان له ژیانی
دنیا دا په نجا (۵۰)، شهست (۶۰) سال، ئه وپه ری سه د (۱۰۰) سال دهمینیته وه،
به لام له ژیانی به رزه خدا هه زاران سال دهمینیته وه، که هه ر خوا بو خوئی
ده زانی چه نده؟! ژیانی قیامه تیش ئه وه هه ر کوتایی نایه ت، که واته: ژیانی
به رزه خ له هی دنیا ته واوتره، وه فه رمایشتی پیغه مبه ر ﷺ دهر باره ی ژیانی
شه هیدان زورن، که چون له نازو نیعمه ته کانی به هه شتدان له که ول و
قالبی بالنده ی سه وزدا، وه له باغه کانی به هه شتدا ئه و چل و ئه و چل ده که ن،
وه ک له هه ردوو (صحیح) ی ئیمام بو خاریی و موسلیما هاتوه^(۱) که ان شاء
الله له نایه ته کانی دیکه دا، که ئه و مناسه به ته دیته وه پیش، باسیان ده که یین.

مه سه له ی سییه م: ئه وه یه که تافیگردنه وه ی خوا بو به نده کانی شتیکی چه تمییه،

جاری خوا ﷺ مرو فایه تی به گشتی تاقی ده کاته وه، چونکه ده فه رموی: ﴿ **الَّذِي**

خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيْتُكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴾ (۲) **ملك**، که واته:

به گشتی مرو فایه تی له تافیگردنه وه دایه، ئیماندارانیس به تاییه ت تاقی

ده کرینه وه، وه ک ده فه رموی: ﴿ **وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ**

الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ﴾، وه ک له سه ره تای سو وره تی (العنكبوت) دا

ده فه رموی: ﴿ **الرَّ ۱) اَحْسِبَ النَّاسَ اَنْ يَتْرُكُوا اَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ**

﴾ (۲) **ملك**، واته: نایا خه لك پییان وایه که گوتیان: ئیمانمان هیناوه، تاقییان

ناکه یینه وه ! که واته: ئیمانداران تافیگردنه وه یه کی تاییه تی تریشیان هه یه له

(۱) بو وینه: پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (ان ارواح الشهداء في طير خضر تعلق من ثمر الجنة)

ملك: الجنائز (۵۶۶/۵۱۶)، أحمد: (۱۵۷۷۷)، الترمذي (۱۶۴۰)، والنسائي: (۲۰۷۲)، وابن ماجه:

(۴۲۷۱)، وه بر وانه: صحیح مسلم: (۱۸۸۷) که پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (ارواحهم في جوف

طير خضر لها قناديل معلقة بالعرش تسرح من الجنة حيث شاءت).

تفسیری قربانی بر زویر پیر دهرسی سی و یه کهم: نایه ته کانی (۱۵۳ - ۱۵۷) ﴿ ۵۷۰ ﴾

تاقیکردنه وهی خه لکی به گشتی، ننجای پیغه مبه ران ﷺ و پیشه وایان و زانایانی مسولمان له نیو ئیمانداراندا، تاقیکردنه وهیه کی تایبه تیسی تایبه تیشیان هه یه و ئه وان قورستریش تاقی ده کرینه وه.

مهسه له ی چوارهم: ئه وه یه که خوا ﷺ گوتنی: ﴿ **إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** ﴾ ی کردوه به پیناسه ی خورآگران، چونکه به راستی که سیك کاتیک به لآو نارچه تی و سه ختی و دژواری تووش دی، ئه م وشه یه ی به زار دابی و بلئ من هی خوام بولای خواش ده گهریمه وه:

یه که م: زور هه ست به تالایی ئه و به لآو موصیبه ته ناکات، وه له ژیریدا ناچه می.

دووه م: به راستی کاتیک ئه و قسه یه ی بو ده گوتری، که ئیمانیک ی باشی هه بی، وه ئه وه مانای وایه ئینسانیک ی خورآگرو پشو و درپژه.

مهسه له ی پینجه م: ئه وه یه که خوا ﷺ سی شتی بو خورآگران کردوته موژده، ده فهرموی: ﴿ **أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ** ﴾ .

یه که م: خوا سه له واتیان لیده دا، سه له واتی خواش وه ک پیشتر باسما ن کرد، ئه وه یه که خوا ئه و ئینسانه چاک بکا و پاکی بکا و گه شه ی پیداو چی باشه بو ی بکات.

دووه م: ره حمه تیش ئه وه یه، که به زه بی پیدا بیته وه.

سییه م: خوا ﷺ موژده ش دده ا که ئه و جوړه که سانه ری راست گرتوون، واته: به ملاولادا نه چوون، به لکو راسته شه قامی خوی په روه ردگاریان گرتوه.

خوا به لوتفو که ره می خوی له و که سانه مان بگی ری که له به رده م به لآو موصیبه ته کاندا، به دل و گیان ده لئین: ئیمه هی خواین، وه بو لای خواش ده چینه وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دہر سی سی و دووہم

پیناسہی نهم دہرسہ

لہم دہرسہ ماندا نایہ تہ کانی ژمارہ (۱۵۸ تا کو ۱۶۲)، واتہ: پینج (۵) نایہ تہ لہ سوورہ تی (البقرہ) دا تہفسیر دہکین، لہم پینج نایہ تہ دا خوا ﷺ سہرہ تا باسی صہ فاو مہر وہو ہاتن وچوونی نیوانیان دہکات، کہ نھوانہ دوو درووشمی دینی خوی پەر وەر دگارن، وہ ٹینسان گوناحی ناگاتی، نھگہر بیّت و بچیت و طہ وافی نیوانیان بکات. پاشان باسی تاوانیکی یه کجار گہورہ دہکات کہ کہ سانیک نھنجامی دہدن خوا لہ دینی خوی شارہ زیان دہکات، بہ لام نھوان نھو بہ لگہ پروانہی کہ لہ دینی خوادا ہن و، نھو ہیدایہ تہی کہ خوا نھوانی پی بہرہ مند کردہ، بہ خہ لکی رانا گہ یہ نن و دہیشارنہ وہ، وہ باس دہکات نھوان چ سزایہ کی سہختیان ہہیہ لہ دوار وژ داو خواو ہہموو نہ فرینکہران نہ فرینیان لی دہکن، پاشان باسی نھو کافرانہ دہکات کہ بہ بی پروایی دہمرن، چ سزایہ کیان ہہیہ، وہ چوں لہ دوار وژ لہ دۆزہ خدا بہ ہہمیشہیی دہمیننہ وہ، وہ سزاشیان لہسہر سووک ناگری و بہ چاوی بہ زہیی و رھمہ تیش تہ ماشا ناگرین.

﴿ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿۱۵۸﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَأَهْدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿۱۵۹﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّوْا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۱۶۱﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿۱۶۲﴾ ﴾

مانای وشه به وشه‌ی نایه‌ته‌کان

((بیگومان صه‌فاو مه‌پروه له درووشمه‌کانی خون، جا هه‌رک‌ه‌س حه‌جی مالی (خوای) کرد یان عوم‌په‌ی کرد، گونا‌هی ناگات که له ده‌وریان بسو‌وپ‌ی، وه هه‌ر که‌سی‌کیش چاکه‌ی زیادی کرد، ئه‌وه خوا سو‌پاس‌گوزاری زانایه ﴿۱۵۸﴾ دل‌نیابن ئه‌وانه‌ی که ئه‌و به‌لگه‌ روون و رپ‌نمای‌یه ده‌شارنه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له کتیب‌دا بو‌ خه‌لگیمان خستوت‌ه‌روو، ئه‌وانه خوا نه‌فرینیان لی‌ ده‌کات و سه‌رجه‌م نه‌فرینکه‌رانیش نه‌فرینیان لی‌ ده‌که‌ن ﴿۱۵۹﴾ جگه له‌وانه‌ی ده‌گه‌رپ‌نه‌وه و چاک‌سازی ده‌که‌ن و، ئه‌وه‌ی شار‌دوو‌یانه‌ته‌وه رایده‌گه‌یه‌نن، ئا ئه‌وانه لی‌یان خو‌ش ده‌بم، وه من زور توبه‌ وه‌رگری‌کی به‌خشنده‌م ﴿۱۶۰﴾ به‌راستی ئه‌وانه‌ی بی‌پروابوون و به‌بی‌پروایی ده‌مرن، ئه‌وانه نه‌فرینی خوا و فریشته‌کان و تی‌کرای خه‌لکیان لی‌یه ﴿۱۶۱﴾ به‌هه‌میشه‌یی تی‌یدا (واته: له دوزه‌خدا) ده‌مینیت‌ه‌وه، ئازاریان له‌سه‌ر سووک نا‌کری‌و به (چاوی به‌زه‌یی) سه‌یر نا‌کری‌ن ﴿۱۶۲﴾)).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(شَعَائِرُ اللَّهِ): (الشَعَائِرُ: جمعُ شَعِيرَةٍ)، (الشَعَائِرُ) کوی (شَعِيرَةٌ) یه، (شَعِيرَةٌ) واته: درووشم، نیشانه، به‌تایبه‌تی خوا په‌رستییه‌کانی حه‌ج، که وشه‌ی (شَعَائِرُ)، وه وشه‌ی (مَشَاعِرُ) یشیان بو‌ به‌گاردی، (مَشَاعِرُ) یش کوی (مَشَعْرَه)، (سُمِّيَ بِذَلِكَ لِأَنَّهَا تُشَعَّرُ، أَي: تُعَلَّمُ بِأَنَّ تُدْمَى بِشَعِيرَةٍ، أَي: حَدِيدَةٍ يُشَعَّرُ بِهَا) به‌تایبه‌ت ئه‌و نازه‌له‌ی ده‌برد‌ی بو‌ حه‌ج، جا حوشت‌ره، ره‌شه و لا‌خه، مه‌په، بزنه ... ئه‌وه‌ی که نیشانه‌دار ده‌کری، واته: خوینی لی‌ ده‌هین‌ری، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر حوشت‌ری له سه‌نامه‌که‌ی، {دونگه‌که‌ی} خوینی لی‌ ده‌هین‌ری، بو‌یه وای پی‌ گوتراوه، چونکه نیشانه‌دار ده‌کری به

(شَعِيرَة) که (شَعِيرَة) بریتیه له ئاسنیک، چه قۆیهک که دونگی {سه نامی} حوشتری پی بریندار دهکری، وه له وه وه هه موو خوا په رستییه کانی حج ناوبراون به (شَعَائِرِ الْحَج)، چونکه هه موویان درووشم و نیشانه ی ئه وه ن که تو به ندایه تی بو خوا دهکهی.

(تَطَوُّعٌ): واته: خو به خشانه ئه انجامیدا، (تَطَوُّعٌ) له به ران به ریدا (فَرَضٌ) ه، فه رز ئه وه یه که له سه رت پیویسته بیکهی و (تَطَوُّعٌ) ئه وه یه که له سه رت پیویست نیه بیکهی، به لام خو به خشانه و به زیاده ئه انجامی ده ده ی .. (الطَّوْعُ: الْإِنْقِيَادُ وَيُضَادُّهُ الْكُرْهُ) (طَوُّعٌ) بریتیه له ملکه چیی، وه پیچه وانهی (كُرْهُ) پی ناخوش بوونه، (وَالتَّطَوُّعُ فِي الْأَصْلِ: تَكَلُّفُ الطَّاعَةِ، وَهُوَ فِي التَّعَارُفِ التَّبَرُّعُ بِمَا لَا يَلْزَمُ كَالْتَّنْفُلِ)، وشه ی (التَّطَوُّعُ) بریتیه له وه ی که تو فه رمان به ریه ک ئه انجام بده ی بو خوا و زور له خو ت بکه ی، له زار وه ی زانایانیشدا (تَطَوُّعٌ) بریتیه له وه ی که تو ته به روع (تَبَرُّعٌ) بکه ی، واته: شتیک ئه انجام بده ی که له سه رت پیویست نیه ئه انجامی بده ی و له سه رت پیویست نه کراوه، بو وینه: نوژی سوننه ت، رۆژووی سوننه ت.

(لَعْنَةُ اللَّهِ): وشه ی (لَعْنٌ) به کوردیی به نه فرین لیکدراوه ته وه، (اللَّعْنُ: الطَّرْدُ وَالْإِبْعَادُ عَلَى سَبِيلِ السَّخَطِ)، واته: (لَعْنٌ) بریتیه له ده رکردن و دوور خستنه وه به شیوه ی لی تووره بوون (وَذَلِكَ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى فِي الْآخِرَةِ عُقُوبَةٌ، وَفِي الدُّنْيَا انْقِطَاعٌ مِنْ قَبُولِ رَحْمَتِهِ وَتَوْفِيقِهِ، وَمِنَ الْإِنْسَانِ دُعَاءُ عَلَى غَيْرِهِ)، واته: وشه ی (لَعْنٌ)، ئه گهر خوا ﷻ (لَعْنَةٌ) له که سیک یان شتیک بکات، واته: له دوار پۆژدا له به زه یی خو ی دووری خستۆته وه و له دنیا دا له ته و فیک و یارمه تی و هیدایه تی خو ی دووری خستۆته وه، وه ئه گهر بو ئینسان به کار بییت و ئینسان (لَعْنَةٌ) له شتیک بکات، واته: دووعای خراپی لی ده کات و ده یه وی له په حمه تی خوا دوور که ویته وه.

(وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ): (النَّظَرُ: الْاِنْتِظَارُ: يُقَالُ نَظَرْتُهٗ وَانْتِظَرْتُهُ وَأَنْظَرْتُهُ أَي: أَخَرْتُهُ) به سی و شان ہاتوہ: (نَظَرْتُهُ وَانْتِظَرْتُهُ وَأَنْظَرْتُهُ)، (وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ) واتہ: چاوہر پیمان ناکری کہ بگہرینہوہ بو لای خواو تو بہ بکہن، یا خود داوای لیبور دن بکہن له خوا، یا خود له (أَنْظَر) ہوہ ہاتوہ، واتہ: (أَخْر) یانی: مؤلہت نادرین و دواناخرین کہ سزا نہدرین و نازار نہدرین، یا خود لهوہوہ ہاتوہ دہلی (نُظِرَ إِلَيْهِ) واتہ: تہ ماشاکرا، یانی: بہ چاوی بہزہیی و رحمت تہ ماشا ناکریں.

هوی ہاتنہ خوارہوہی نایہ تہ کان

۱/ هوی ہاتنہ خوارہوہی نهم رستہ قورٹانییہی، کہ دہفہرموی: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَابِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾، چہند فہرموودہیہک ہاتوہ، کہ نهمہ له ہہموویان زیاتر هوی ہاتنہ خوارہوہکھی روون دہکاتہوہ: {عَنْ عُرْوَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا} قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَرَأَيْتِ قَوْلَ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَابِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا﴾ فَمَا أَرَى عَلَى أَحَدٍ (جِنَاحًا) شَيْئًا أَنْ لَا يَطَّوَّفَ بِهِمَا؟ فَقَالَتْ عَائِشَةُ: بِئْسَمَا قُلْتَ يَا ابْنَ أُخْتِي إِنَّهَا لَوَكَانَتْ كَمَا تَقُولُ كَانَتْ: (فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَطَّوَّفَ بِهِمَا)، وَلَكِنهَا إِنَّمَا أَنْزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةَ فِي الْأَنْصَارِ كَانُوا قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمُوا كَانُوا يَهْلُونَ لِمَنَاةَ الطَّاغِيَةِ الَّتِي كَانُوا يَعْبُدُونَهَا عِنْدَ الْمَشَلِّ وَكَانَ مِنْ أَهْلِ لَهَا يَتَحَرَّجُ أَنْ يَطَّوَّفَ بِالصَّفَا وَالْمَرْوَةَ فَسَأَلُوا عَنْ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا نَتَحَرَّجُ أَنْ نَطَّوَّفَ بِالصَّفَا وَالْمَرْوَةَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَابِرِ اللَّهِ...﴾، قَالَتْ: عَائِشَةُ ثُمَّ سَنَّ رَسُولُ اللَّهِ الطَّوَّافَ بِهِمَا فَلَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَدَعَ الطَّوَّافَ بِهِمَا

{مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَالصَّحِيحُ الْمُسْنَدُ، ص (۲۹-۳۰)، وَصَحِيحُ أَسْبَابِ النُّزُولِ، ص: (۳۰)}، واته: عوروهی کورپی زوبیری کورپی عه‌وام {که ده‌کاته کورپی خوشکی عائیشه، چونکه کورپی (أَسْمَاء) یه که خیزانی زوبیر بووهو خوشکی عائیشه بووه، (أَسْمَاء) و (عائشة) کچی (أَبُو بَكْرٍ) (خو له هه‌موویان رازی بی)} ده‌لی به (عائشة) م‌گوت تو ته‌ماشای ئەم نایه‌ته ده‌که‌ی، که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾، من پی‌م وایه ئە‌گەر که‌سیک له‌نیوان صه‌فاو مه‌روه‌شدا هاتوچۆ نه‌کات، گونا‌هی ناگاتی، عائیشه‌ش گوتی: قسه‌یه‌کی زورخراپت، کرد ئە‌ی خوشکه‌زام، ئە‌گەر وه‌ک تو لیکتداوه‌ته‌وه مانایه‌که‌ی وابو‌وایه، ده‌بوو ئاوا بو‌وایه: (فَلَا جُنَّاحَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَطُوفَ بِهِمَا) نه‌ک ﴿فَلَا جُنَّاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا﴾، واته: گونا‌حی ناگاتی، ئە‌گەر طه‌وافیان له‌نیواندا نه‌کات، {به‌لام نیستا فه‌رموویه‌تی گونا‌حی ناگاتی، ئە‌گەر طه‌وافیان به‌نیواندا بکات، ئنجا روونی کرده‌وه گوتی: به‌لام ئە‌وه کاتیک هاته‌ خوار که ئە‌نصارپییه‌کان، (واته: ئە‌وس و خه‌زه‌ج) پی‌ش ئە‌وه‌ی مسو‌لمان بن، بتیکیان په‌رسته‌وه به‌ناوی (مَنَاء)، له‌لای (مه‌شله‌ل)، جا هه‌ر که‌س له‌لای (مَنَاء) ئیجرپامی حه‌جی به‌ستبایه پییان گونا‌ح بوو که له‌نیوان صه‌فاو مه‌روه‌دا بی‌تو بجی، جا له‌وباره‌وه پرسیاریان له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرد گوتیان: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئیمه له سه‌رده‌می نه‌فامییدا پیمان گونا‌ح بوو که طه‌وافی صه‌فاو مه‌روه بکه‌ین، خواش ئە‌مه‌ی نارده‌ خوار: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾، ئنجا عائیشه گوتی: دوا‌ی ئە‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا طه‌وافی کردوون، هیچکه بو‌ی نیه طه‌وافیان نه‌کات.

۲ / هوی هاتنه خواره‌وه‌ی ئە‌م نایه‌ته، که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۖ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ

اللَّعِينُونَ ﴿١﴾، ((نَزَلَتْ فِي عُلَمَاءِ أَهْلِ الْكِتَابِ الَّذِينَ كَتَمُوا آيَةَ الرَّجْمِ وَأَمَرَ مُحَمَّدٌ ﷺ))، (أسباب النزول للنيسابوري)^(۱)، واته: دربارهی خاوه‌ن کتیبه‌کان نهم نایه‌ته هاته خواری که نیشانه‌کانی پیغهمبه‌ریان ﷺ، ده‌شاردنده‌وه، وه نهو نایه‌ته‌هی باسی به‌رد باران‌کردنی پی‌اوو نافرته‌تی ده‌کرد شار‌دبوویانه‌وه، به‌م بؤنه‌وه خوا په‌روه‌ردگار نهم نایه‌ته‌هی ناردده خواره‌وه (هه‌ئبه‌ته‌ه دوایی به فراوانیی باسی نهم نایه‌ته‌ه ده‌که‌ین).

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوا ﷺ به‌وه بؤنه‌وه که پیشتر باسی رووگه (قِبْلَةَ) کرا، باسی صه‌فاو مه‌رووش ده‌کات که دوو نیشانه‌وه درووشمی خوا په‌رستیین له‌لای که‌عبه، جا به‌وه بؤنه‌وه که هه‌ندیك (وهك دایکمان عائیشه روونی کردؤته‌وه) که خه‌ئکی مه‌دینه پی‌یان وابووه گونا‌حیان ده‌گاتی له‌نیوانیاندا بی‌ن و بچن، چونکه کاتی خوئی هه‌ریه‌که‌یان (بت) یکی له‌سه‌ردانرا بوو، به‌ناوه‌کانی: (أساف) و (نائله)، خوا ﷺ روونی کردؤته‌وه، که ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾، صه‌فاو مه‌روه (ئهو دوو شاخؤلکه‌یه) له‌درووشمه‌کانی خوان، واته: له‌درووشمه‌کانی ئایینی خوان ﴿فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا﴾، جا هه‌ر که‌سیك حه‌جی مالی خوای کرد، یاخود عومپه‌ی کرد، گونا‌هی ناگاتی، که له‌به‌ینیاندا بی‌ت و بچن، ﴿وَمَنْ تَطَوَّعَ حَيْرًا﴾، هه‌ر که‌سیکیش خیریکی زیاده بکات، واته: حه‌جی سوننه‌ت بکات، یان عومپه‌ی سوننه‌ت بکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾، ئه‌وه بی‌گومان خوا سوپاس‌گوزاری زانایه، شایانی باسیشه له‌سه‌ر رای هه‌موو زانایان، حه‌ج واجب‌ه بؤ جاری یه‌که‌م، عومپه‌ش هه‌ندیك ده‌ئین: بؤ جاری یه‌که‌م هه‌ر فه‌رزه، به‌لام هه‌ندیك ده‌ئین: سوننه‌ته، به‌لام بؤ جاری دووهم هه‌م حه‌ج و

(۱) هه‌روه‌ها پروانه: (الجامع لأحكام القرآن) للقرطبي، ج (۲)، ص (۱۶۴)، که گوتووینه‌تی (واختلفوا مِنَ الْمُرَادِ بِذَلِكَ ؟ فَقِيلَ: أَحْبَابُ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى الَّذِينَ أَمَرَ مُحَمَّدٌ).

هه‌م عومره‌ش سوننه‌تن، جا ده‌فه‌رموی: که‌سی‌کیش خی‌ری زیاده بکات، نه‌وه بی‌گومان خوا سوپاس‌گوزاری زانایه، واته: خوا سوپاسی ده‌کاتو پاداشتی ده‌داته‌وه به‌چاکتر له کرده‌وه‌که‌ی خو‌ی، وه خوا زاناشه ده‌زانی هه‌ر که‌سه به‌چ نیه‌تی‌ک ده‌یکاتو چو‌نی ده‌کاتو، چه‌نده نی‌خلاصی هه‌یه‌و چه‌نده به‌پ‌یکی کردوو‌یه‌تی‌و شایسته‌ی پاداشتی چاکه‌یه، ننجاً دیته‌سه‌ر باسی نه‌وانه‌ی نایه‌ته‌کانی خوا ده‌شارنه‌وه‌و به‌لگه‌کانی دینی خواو رینمای‌یه‌کان دینی خوا له‌خه‌لک ده‌شارنه‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ﴾، واته: بی‌گومان نه‌وانه‌ی که‌ نه‌و به‌لگانه‌ ده‌شارنه‌وه وه نه‌و رینمای‌یه‌ ده‌شارنه‌وه، دوا‌ی نه‌وه‌ی بو‌خه‌لکیمان روونکردوو‌نه‌وه له‌کتیبی خو‌ماندا، (کتیبی خو‌مان واته: قورئان و هه‌موو نه‌و کتیبانه‌ی که‌ خوا ناردوونی بو‌پیغه‌مبه‌رانی دیکه‌ش)، هه‌ندی‌ک گوتوو‌یانه: مه‌به‌ست لی‌رده‌ا‌ خاوه‌ن کتیبه‌کانن که‌ نیشانه‌کانی پیغه‌مبه‌ریان ده‌شارده‌وه ﷺ، به‌لام زانایان وه‌ک بنچینه‌یه‌ک دایانناوه‌ ده‌لین: (الْعِبْرَةُ بِعَمُومِ الْمَعْنَىٰ وَكَيْسَ بِخُصُوصِ السَّبَبِ)، واته: ده‌بی‌سه‌رنجی گشتگیری مانا بدری، نه‌ک تایبه‌تمه‌ندی هوی هاتنه‌خوار، نه‌وه بنچینه‌یه‌ بو‌هه‌موو نه‌و به‌سه‌ره‌هاتنه‌ی باس ده‌کرین، وه‌ک هوی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌کان، بو‌نموونه: نایه‌تی‌ک ده‌بارهی هاوه‌ل‌یک هاتوته‌ خوار، نه‌وه هه‌ر تایبه‌ت نیه‌ به‌وه‌وه‌و ته‌ماشا ماناکه‌ی ده‌کری به‌گشتی، نه‌م نایه‌ته‌ش ره‌نگه‌ به‌پله‌ی یه‌که‌م نه‌وکاته مه‌به‌ست پی‌ی نه‌وانه‌بی که‌ نیشانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ر ده‌شارنه‌وه که‌ خوا له‌کتیبه‌کانی پی‌ش قورئاندا خستوو‌نیه‌ روو (وه‌ک له‌درسی رابردوودا باس‌مان کرد که‌ له‌ته‌وراتو ئینجیل و زه‌بووردا باسی نیشانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کراوه)، به‌لام نی‌ستا ته‌نیا خاوه‌ن کتیبه‌کان ناگری‌ته‌وه، به‌لگو زانایانی مسو‌لمانانیش ده‌گری‌ته‌وه، نه‌گه‌ر بی‌ت و نه‌وه‌ی که‌ خوا له‌قورئاندا ناردوو‌یه‌ته‌ خوار، له‌به‌لگه‌ رو‌شنه‌کان و له‌و هیدایه‌ت و رینمای‌یه‌ که‌ بو‌خه‌لک ناردوو‌یه‌تی، بی‌شارنه‌وه، له‌ترسی سته‌مکارو زالمه‌کان و په‌نهانی بکه‌ن، نه‌وه هه‌ر هه‌مان سزاو هه‌مان هه‌ره‌شه، که‌ خوا له‌خاوه‌ن کتیبه‌ پی‌شووه‌کانی کردوه،

زانایانی مسولمانیش ده‌گریته‌وه، به‌لگو چاکتریش ده‌یانگریته‌وه، بۆچی؟ چونکه ئۆممه‌تی پیغه‌مبەر ﷺ چاکترین ئۆممه‌تن و ده‌بی له‌ خه‌لکی چاکترین و، زانایه‌کانیش ده‌بی‌ت چاکترین و پابه‌ندترین له‌ زانایانی ئۆممه‌ته‌کانی دیکه، جا ده‌فه‌رموی: ئەوانه‌ی ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ ده‌شارنه‌وه‌و به‌لگه‌ رۆشن و رینماییه‌کانی ئیمه‌ ده‌شارنه‌وه، دوا‌ی ئەوه‌ی بۆ خه‌لکیمان روونکردوونه‌وه له‌ کتیبی خۆماندا ﴿ **أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ** ﴾ ، ئا ئەوانه‌ خوا نه‌فرینیان لی ده‌کات، وه‌ هه‌رچی نه‌فرینکه‌ره نه‌فرینیان لی ده‌کات، دیاره‌ هه‌ر نه‌فرینی خواش به‌سه‌و خوا نه‌فرین له‌ هه‌ر شتیک بکات ئەوه‌ دووری ده‌خاته‌وه له‌ دنیا و قیامه‌ت له‌ ره‌حمه‌تی خۆی و، له‌ هه‌موو به‌خششیکی خۆی بیبه‌شی ده‌کات، به‌لام خوا ﷻ ده‌ریخسته‌وه که هه‌موو دروستکراوه‌کان له‌گه‌ل خۆی و به‌دییه‌نهری خۆیان دان و له‌گه‌لی هاو هه‌لویستن و، خوا چی بفه‌رموی جیبه‌جیی ده‌که‌ن و لی لاندان. دوا‌یی خوا ﷻ کلا و رۆژنه‌یه‌ک ده‌کاته‌وه، ده‌روویه‌کی خیرده‌کاته‌وه، بۆ ئەوانه‌ی که رپیان لی تیکچوه‌و خۆیان فرۆشته‌وه له‌ به‌رانبه‌ر ته‌ماعیک و، له‌ به‌رانبه‌ر به‌رژه‌وه‌ندییه‌کدا ئایه‌ته‌کانی خۆیان شارده‌وته‌وه، شه‌ریعه‌تی خۆیان په‌نه‌ان کردوه، ماستاویان بۆ طاغوت و زالم و فیرعه‌ونه‌کان کردوه، به‌لام ده‌یانه‌وی بگه‌رپینه‌وه، خۆی به‌ به‌زه‌یی په‌روه‌ردگار ده‌رگایان لیده‌کاته‌وه و ده‌فه‌رموی: ﴿ **إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا** ﴾ ، جگه‌ له‌وانه‌ی که ده‌گه‌رپینه‌وه و چاکسازی ده‌که‌ن، ئەگه‌ر تا ئیستا به‌ هۆی شارده‌نه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی خۆوه خراپه‌کاریان کردوه، له‌مه‌ودوا چاکسازی ده‌که‌ن، وه‌ ئایه‌ته‌کانی خوا روونده‌که‌نه‌وه ﴿ **فَأُولَئِكَ** **أَنْتُمْ عَلَيْهِمْ** **وَإِنَّا** **التَّوَابُ** **الرَّحِيمُ** ﴾ ، ئا ئەوانه‌ من ده‌گه‌رپمه‌وه سه‌ریان، واته‌: تۆبه‌یان لی وهرده‌گرم و قه‌بوولیان ده‌که‌مه‌وه وه‌ک به‌نده‌ی خۆم، وه‌ من تۆبه‌ وهرگریکی زۆر به‌خشنده‌م، به‌راستی خوا تۆبه‌ وهرگریکی به‌خشنده‌یه، ئەگه‌رنا ده‌بوو هیچ کاتیک له‌ که‌سیک که خوا به‌هرمه‌ندی کردوه له‌ هیدایه‌تی خۆی و، شه‌ره‌زای کردوه له‌ کتیبی خۆی و له‌ شه‌ریعه‌تی خۆی و، به‌رزی کردوته‌وه به‌وه که زانیاری شه‌ریعه‌تی خۆی پیداوه، که‌چی ته‌ماشای ده‌که‌ی بازارگانی پیده‌کات و

مامه‌له‌ی پیوه دهکات، دهبوو خوا قهت لیی خوش نه‌بیّت، به‌لام خوا تۆبه وهرگریکی به‌خشنده‌یه. ئنجا باسی سه‌ره‌نجامی کافره‌کان دهکاتو، ده‌فه‌رموی: ﴿ **إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ** ﴾، بیگومان نه‌وانه‌ی بی‌پروان وه دهمرن له حالیکدا که کافرن، (واته: به کافری دهمرن) ئا نه‌وانه نه‌فرینی خویان له‌سه‌ره‌و نه‌فرینی فریشته‌کانیان له‌سه‌ره، وه هی تیکرای خه‌لکیان له‌سه‌ره، وهک گوتم هی تیکرای خه‌لکی نه‌گهر له قیامه‌تدا، نه‌گهرنا له دنیا‌دا دیاره که ئیمانداران نه‌فرین له کافران ده‌کن، به‌لام خو کافران بو‌خویان نه‌فرین (لَعْنَةُ) له خویان ناکهن، مه‌گهر مه‌به‌ست پیی نه‌وه‌بی که خانه‌کانی له‌شیان و گهردیله‌کانی له‌شیان نه‌وانیش ههر نه‌فرینیان لی ده‌کن، که خوا ﷺ له چهند نایه‌تیکدا باسی کردوه: هیچ شتیک نیه که خوا به پاک نه‌گری، وه هیچ شتیک نیه که ستایشی خوا نه‌کات، وه هیچ شتیک نیه که بی فه‌رمانی خوا بکات، هه‌موو دروستکراوه‌کان به زمانی حال په‌روه‌دگاریتی خویان قه‌بووله، وه دیاره به پیچه‌وانه‌ش ههر که‌سیک په‌روه‌دگاریتی خوی قه‌بوول نه‌بی، وه رقی خوی هه‌لساندبی، وه خوی تووره کردبی، نه‌وانیش دیاره نه‌فرینیان لی ده‌کریت، جا ده‌فه‌رموی: ﴿ **خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ** ﴾، به هه‌میشه‌یی تیدا ده‌میننه‌وه، له کویدا؟ له سیاقی نایه‌ته‌کاندا دیاره که له ناگردا ده‌میننه‌وه، له دۆزه‌خدا به هه‌میشه‌یی و نازاریان له‌سه‌ر سووک ناکری، وه نه مؤله‌ت دهرین و نه دوا ده‌خرین، نه چاوه‌روانیان ده‌کری و نه به چاوی ره‌حم و به‌زه‌ییش ته‌ماشایان ده‌کریت.

چه‌ندا مه‌سه‌له‌یه‌کی گ‌رنگ

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م: چۆنیه‌تی په‌یوه‌ست بوونی ئه‌م نایه‌ته ﴿ **إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنَ شَعَابِرِ اللَّهِ** ﴾، له‌گه‌ل نایه‌ته‌کانی دوی خوی و نایه‌ته‌کانی پیش خوی .. له‌وباره‌وه ده‌مه‌وی شتیکتان بو باس بکه‌م، جاری به‌نسبه‌ت نایه‌ته‌کانی پیش خوی

موناسه‌به و په‌یوه‌ندیان ئاشکرایه، خوا ﷺ له ئایه‌ته‌کانی پیشیدا باسی قیبله‌ی کرد، سه‌فاو مه‌روه‌ش دیاره دوو شاخۆلکه‌ن له نزیک که‌عبه‌وه، به و موناسه‌به‌ته‌وه خوای تاک باسی کردوه، که ئه‌وانیش دوو درووشم و نیشانه‌ی شه‌ریعه‌تی خوان، به‌لام وه‌ک بنچینه‌یه‌کی گشتی من دمه‌وی ئه‌وه بلیم: که ئایه‌ته‌کانی قورئان هه‌رچه‌نده به دنیایی یه‌وه هه‌موو وه‌ک ئالقه‌ی زنجیر یه‌کتر ده‌به‌ستنه‌وه، به‌لام مه‌رج نیه ریزبه‌ندیی بابه‌ته‌کانی به و شیوه‌یه‌بی، بۆ وینه: ئینسان کتیبیک دهنووسی، باسی پاک و خاوینی ده‌کات له فه‌سلێکدا، دوایی باسی نوێژ ده‌کات، دوایی باسی زه‌کات ده‌کات، دوایی باسی جیهاد ده‌کات، دوایی باسی مامه‌له‌وه هه‌لسوکه‌وت ده‌کات ... هتد، به‌لام خوا ﷺ ئایه‌ته‌کانی قورئانی وا دانه‌ناوه، بۆچی؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که خوا ﷺ زانیویه‌تی که ژیا‌نی ئینسان ئاوا نیه، که ئینسان له شوینیک هه‌ر سه‌رگه‌رمی پاک و خاوینی بی‌و، له شوینیک هه‌ر خه‌ریکی نوێژبی‌و، له شوینیک هه‌ر خه‌ریکی جه‌نگ و جیهاد بی‌و، به‌لکو ژیا‌ن تیکه‌له، له کاتی‌کدا که تۆ خواپه‌رستی ده‌که‌ی، مه‌سه‌له‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی دیته پیش، وه له‌کاتی یان سه‌رگه‌رمی سه‌ردانیکی کۆمه‌لایه‌تیدا، نوێژ دیته پیش و ده‌بی نوێژ بکه‌ی، وه ئیستا سه‌رگه‌رمی به‌رۆژوو بوونین و خه‌ریکی ته‌فسیرکردنی قورئانی‌شین و ئایه‌ته‌کانی خوای په‌روه‌ردگار شی ده‌که‌ینه‌وه، ره‌نگه هه‌ر دوای ئه‌وه میوانیکمان بی‌ به‌خیری دینین، یاخود خه‌لکیک ده‌عه‌وت ده‌که‌ین، که‌واته: ژیا‌ن بۆخۆی تیکه‌له و ئه‌وه‌نیه نوێژ له‌لایه‌ک بی‌و ئه‌ویدیکه له‌لایه‌ک، به‌لکو هه‌موو شته‌کان تیکه‌لن و پیکه‌وه‌ن، بۆیه خوا ﷺ له قورئانی خۆیدا بابه‌ته‌کانی هه‌موو لیکداوه، چونکه ژیا‌نیش لیکداوه له راستی ژیا‌ن بۆ خۆی ئه‌و پارچه پارچه‌کردن و به‌ش به‌شکردنه‌ی که ئیمه بۆ خۆمان ده‌یکه‌ین به شیوه‌ی تیوری، ژیا‌ن به عه‌مه‌لیی وانیه، به‌لکو ژیا‌ن به عه‌مه‌لیی ئاویتیه‌وه تیکه‌له.

مه‌سه‌له‌ی دووهم: خوا ﷺ شارده‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی خۆی به تاوانیکی یه‌کجار بپه‌رزاو ترسناک وه‌سف ده‌کات، وه ئه‌وانه‌ی ئایه‌ته‌کانی خوا ده‌شارنه‌وه و ئه‌و به‌لگه روون و رینمایانه‌ی له قورئاندا به‌رجه‌سته ده‌بن ده‌یانشارنه‌وه،

سزایه‌کی بۆ دیاری کردوون ئینسان، له‌هه‌ژمه‌تانی به‌ده‌نی موچرکه‌ی پێدادی، ئاخر سزا له‌وه‌ گه‌وره‌تر که‌ خوا به‌وه‌موو گه‌وره‌یه‌یه‌ی خۆی به‌رموی: من له‌عنه‌ت ده‌که‌م له‌ که‌سیک دوا‌ی ئه‌وه‌ به‌لگه‌کانم بۆ خه‌لك روونکردۆته‌وه‌ له‌ کتیبی خۆمدا لێیان په‌نه‌ان بکه‌ن و لێیان ژیر لێو بخه‌ن، وه‌ له‌ که‌سیک که‌ رێنمایی و هیدایه‌تی خوا به‌ خه‌لكی رانه‌گه‌یه‌نی، هه‌رچه‌نده‌ ده‌شزانی خواش روونی کردۆته‌وه‌ له‌ کتیبی خۆیدا، سزا له‌وه‌ گه‌وره‌تر که‌ خوا‌ی زاناو توانا له‌عنه‌تی لیبکات و فریشته‌کان له‌عنه‌تی لێ بکه‌ن و هه‌رچی له‌عنه‌تکه‌ره‌ له‌عنه‌تی لیبکات؟! به‌راستی سزا له‌وه‌ سه‌ختتر نابێ، چونکه‌ گونا‌حیش له‌وه‌ گه‌وره‌تر نیه‌.

دیاره‌ هه‌ربۆیه‌ش (أبو هريرة) خوا لێ‌ی پازی بێ له‌وباره‌وه‌ گوتوویه‌تی:
 {لولا آیتان أنزلهما الله في كتابه ما حدثت شيئاً أبداً: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ... ﴾ البقرة، وقوله ﴿ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ... ﴾ آل عمران} رواه البخاري: (۷۳۵۴)، ومسلم: (۲۴۹۲)، وأحمد والترمذي وابن ماجه.

مه‌سه‌له‌ی سییه‌م: خوا ﷺ باسی تۆبه‌کردنی ئه‌وانه‌ ده‌کات که‌ تا ئیستا نایه‌ته‌کانی خوا‌یان شار‌دۆته‌وه‌، سی شتیان بۆ داده‌نی:

یه‌که‌م: ﴿ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا ﴾، ده‌بی بگه‌رپێنه‌وه‌ بۆ لای خوا که‌ تا ئیستا له‌ خوا دووربوون بپێنه‌وه‌ بۆ لای خوا، ئه‌سلی وشه‌ی (تَوْبَة) واته‌: (رجوع)، (تَاب) واته‌: (رَجَعَ) گه‌رايه‌وه‌ تا ئیستا سه‌ره‌رپۆی کردوه‌و به‌ولایدا پڕۆشته‌وه‌، به‌ دوا‌ی طاغووت و فیرعه‌ونه‌کاندا پڕۆشته‌وه‌ دینی خۆی به‌وان فرۆشته‌وه‌، به‌لام له‌مه‌ولا بگه‌رپێته‌وه‌ بۆ لای خوا.

دووهم: ﴿ وَأَصْلِحُوا ﴾، تا ئیستا چه‌نده‌ی تاوان کردوه‌ به‌هۆی شار‌دنه‌وه‌ی نایه‌ته‌کانی خواو په‌نه‌ان کردنیانه‌وه‌، له‌مه‌و دوا چاکسازی بکات و چه‌ند

کەسی تیکداون، بئینی راستیان بکاتەووە چەند کەسی سەر لێشیواندوون،
بئینی بۆیان پۆشن بکاتەووە.

سەییەم: ﴿وَبَيِّنُوا﴾، ئنجا ئایەتەکان کە تا ئیستا شاروونیهووە ژیر لێوی
خستوون، بئینی روونیان بکاتەووە، ئا ئەوانە شایستەیی ئەو دەبن بە رحەم و
بەزەیی خوا، بێگومان خوا تۆبە وەرگریکی بەخشنەدە.

مەسەلەیی چوارەم: کە دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ

لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾، ئەوانەیی کافر بوون و بە کافراییەتیش
مردوون، نەفرینی خواو فریشتەکان و تیکرای خەلکیان لەسەرە، ئەمە دوو
لێکدانەووی هەیه، چونکە یەکی بۆی هەیه بئینی: خو کافرەکان لەعنەت لە
خۆیان ناکەن؟! بۆچی تەنیا نەیفەرموو: لەعنەتی ئیماندارانیان لەسەرە؟ ئەو
دوو لێکدانەووی هەیه:

یەگەم: دەگونجی مەبەست پێی قیامەت بێ، واتە: لە قیامەتی خوا نەفرینیان
لێدەکاتو، فریشتەکان نەفرینیان لێ دەکەن و، بۆخۆشیان نەفرین لە خۆیان
دەکەن، لەخۆیان بێزار دەبن.

دووهم: واتایەکی دیکە ئەو هەیه کە گەردیلەکانی کە جەستەیان لێیان پیکهاتو،
و خانەکانی کە لەشیان لێیان پیکهاتو، نەفرینیان لێبکەن، بەپێی سیاقی
ئەو ئایەتەنە کە خوا ﷻ دەپخاتەرۆو: هیچ شتیک نیه لە بوونەوورددا خوا بە
پاک و بە دوور نەگری، لە هەموو عەیب و کەم و کووریەک، وە هیچ شتیک
نیه کە ملکەچی نەبیت.

مەسەلەیی پینجەم: ئەو هەیه کە خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ

يُنظَرُونَ﴾، بێپروایان لە دۆزەخ دا ئازاریان لەسەر سووک ناکری و
چاوەروانیشیان ناکری، لێردا مەبەستم ئەم پستەیهیه: (ئازاریان لەسەر
سووک ناکری)، هەندیک لە توێژەرەوانی قورئان دەلێن: کاتیک کە ئینسان زۆر
لە دۆزەخدا دەمینیتهو، پێووی رادی، واتە: ئەو ئازار و ئەشکەنجەیهی لەلا

دهبیته شتیکی ناسایی و ورده ورده نازاره‌که‌ی که‌م ده‌بیته !! به‌لام خوا ﷺ له سوورده‌تی (النساء) دا نه‌و گری کویره‌یه‌مان بو ده‌کاته‌وه، که ده‌فه‌رموی: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَمَا فَضَحَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَاهُمْ جُلُودًا أُخْرَىٰ لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴾ ۵۶، واته: بیگومان نه‌وانه‌ی بی‌پروان به نایه‌ته‌کانی نیمه، له‌مه‌ودوا ده‌یانخه‌ینه نیو ناگری‌که‌وه، هه‌رکات پیسته‌کانیان کوئی (واته: پیستیان برژاو دامالرا) پیستی دیکه‌یان به‌به‌ردا ده‌که‌ین، بو نه‌وه‌ی که به‌رده‌وام نه‌و نازاره بچیژن.

دیاره نه‌میش ئیعجازیکی عیلمی تیدایه، چونکه نه‌و ده‌مارانه‌ی که هه‌ست به ساردیی و گهرمی ده‌که‌ن له پیست دان، جا کاتی‌ک که پیست ده‌سووتی، ئینسان زور هه‌ست به نازاری سووتانه‌که ناکات، بویه خوی کاربه‌جی پیسته‌که‌یان بو نوی ده‌کاته‌وه، به‌و پییه هه‌رکاتی‌ک که پیسته‌کانیان سووتا، خوا ﷺ پیستی دیکه‌یان به‌به‌ردا ده‌کات و بویان دروست ده‌کات که نیمه نازانین نه‌وه چونه؟ بو نه‌وه‌ی که به‌رده‌وام وه‌ک یه‌که‌مجار نه‌و نازاروئیشه بچیژن، که له دوزه‌خدا بویان دانراوه.

مه‌سه‌له‌ی شه‌شه‌م: زانایان دهربارهی حوکی نه‌فرین کردن (لَعْنَةُ) له هه‌رشتی‌ک، باسیان کردوه و هه‌موویان له‌سه‌ر نه‌وه یه‌ک ده‌نگن که دروسته به‌گشتی نه‌فرین له کافران بکریت، هه‌روه‌ک خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی نه‌فرین له کافران، ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَاَعَدَّ لَهُمْ سَعِيْرًا ﴾ ۶۴، الاحزاب، وه فه‌رموویه‌تی نه‌فرین له زالمان: ﴿ ... اَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّٰلِمِيْنَ ﴾ ۱۸، هود، به‌لام ئایا بو کافریکی دیاریکراو دروسته یان نا؟ زانایان لی‌رده‌دا راجیاییان هه‌یه، وه زوربه‌یان به‌دروستی نازانین و هه‌ندیکیشیان به دروستی ده‌زانن، به‌لام من پیم وایه بو کافریکی دیاریکراو که جاری له زیان دایه، دروست نیه، یان به‌لای که‌مه‌وه په‌سند نیه نه‌فرین و له‌عنه‌تی لی بکری، چونکه نازانین سه‌ره‌نجام و کوتاییه‌که‌ی چون ده‌بیته، وه به‌راستی‌ش نه‌ده‌بیکی ئیسلامیه که ئینسان به‌پیی

توانا خوئی له به‌کاره‌یینانی وشه‌ی له‌عنه‌ت بیاریزی، چونکه نه‌گهر ئی‌مه ته‌نانه‌ت یه‌کجار له‌عنه‌ت له (ئیبلیس) یش نه‌که‌ین، خوا ﷺ موحاسه‌به‌مان ناکات، مه‌گهر ئه‌وه‌ی له نایه‌ته‌کاندا خوا فه‌رموو‌یه‌تی، به‌لام نه‌گهر نه‌فرین کردنه‌که له شوینی خویدا نه‌بی، ئه‌وه گوناحیکی زور گه‌وره‌یه، هه‌تا له فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ردا هاتوه ﷺ: کاتیک که یه‌کیک له‌عنه‌ت له شتی‌ک ده‌کات، ئه‌و له‌عنه‌ته ده‌گه‌رئ له ئاسمان و له زه‌ویدا، نه‌گهر ئه‌و شته‌ی، یان ئه‌و که‌سه‌ی که نه‌فرینه‌که‌ی بو نیردراوه، شایسته‌ی ئه‌و نه‌فرینه نه‌بوو، ئه‌وا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو‌ خاوه‌نه‌که‌ی، که‌واته: پیویسته ئینسان زور خوئی بیاریزی له به‌کاره‌یینانی وشه‌ی له‌عنه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وباره‌وه فه‌رموو‌یه‌تی: { (لَا يَرْمِ رَجُلٌ رَجُلًا بِالْفُسْقِ وَلَا يَرْمِهِ بِالْكُفْرِ إِلَّا ارْتَدَّتْ عَلَيْهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبُهُ كَذَلِكَ) (رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقَمَ: (۲۱۴۶۳)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقَمَ: (۶۰۴۵)، عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: هیچ پیاوئیک وشه‌ی (فاسق) بو پیاوئیکی دیکه به‌کارناهی‌نی، وه وشه‌ی (کافر) بو به‌کارناهی‌نی، مه‌گهر بخوئی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، نه‌گهر خاوه‌نه‌که‌ی وانه‌بی.

مه‌سه‌له‌ی چه‌وته‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ

لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴾، یان له نایه‌ته‌که‌ی پی‌شیدا که فه‌رموی:

﴿ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ﴾، بو‌یه‌ه خوا ﷺ وه هه‌موو

له‌عنه‌ت‌که‌ره‌کان له‌عنه‌ت ده‌که‌ن له ئینسانی کافر، له‌وانه‌ی که نایه‌ته‌کانی خوا به‌نرخیکی که‌م ده‌فرۆشن، وه ده‌یان‌شارنه‌وه وه ده‌یان‌گۆرن، چونکه ئه‌وه ده‌بیته هوی چه‌واشه‌کردنی خه‌لك و له‌راستیدا کوفری ئینسانی زاناو شاردنه‌وه‌ی ئه‌و به‌لگه‌ رو‌شنانه‌ی که خوا ناردوونیه خوار له کتیبه‌کانیدا، وه شاردنه‌وه‌ی رینموونی و هیدایه‌تی خوا، ده‌بیته هوی زه‌ره‌رو زیانی‌ک که هه‌موو دروستکراوه‌کان لئی زه‌ره‌مه‌ند ده‌بن، وه‌ک خوا ﷺ باسی کردوه، بو وینه: له سوورپه‌تی (الروم) دا ده‌فه‌رموی: ﴿ **ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي**

النَّاسِ ... ﴿ ۴۱ ﴾ الروم، واته: خراپه‌و ئاشووب ته‌رو وشکی گرته‌وه به‌هوی

کرده وهی خه لکی، وه له فه رمایشته کانی پیغه مبه ردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتوه که کاتیک گوناح ده کری، نه و گوناح و تاوانه کاریگه ریی سه لیبی هه یه بو سهر هه موو زینده وهران، به لکو بو نه و ده و روبه ره هه مووی، وه به پیچه وانه وه کاتیک که طاعه تیک ده کری، دروستکراوه کان هه موویان ته فاعولی نیجاییان ده بی له گه ل خاوه نی نه و طاعه ته داو، له گه ل نه و چاکه یه دا، بو یه خوا وَجَلَّ نه فرینه که ی گشتگیر کرده و رایگه یاندوه که هه موو دروستکراوه کانی خوا، نه فرین له نینسانی بی پروا ده کهن، وه له که سانیک که نایه ته کانی خوا نه و ده ستوورو یاسایانه ی که خوا ناردوونی له کتیبه که ی خویداو روونی کرده و نه وه، ده شان وه، چونکه هه موو دروستکراوه کانی خوا زهرمه ند ده بن، به هوی بلا و بونه وهی کوفرو شار دنه وهی هه قه وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی سی و سیئیم

پیناسه‌ی ئهم دهرسه

ئهم دهرسه له ئایه‌تی ژماره (۱۶۳ تا کو ۱۶۷) ده‌گریته خو‌ی، واته پینج (۵) ئایه‌ت، له‌م پینج ئایه‌ته‌دا خوا ﷻ سه‌ره‌تا باسی یه‌کتایی خو‌ی ده‌کات، پاشان باسی به‌لگه‌و نیشانه‌کانی په‌روه‌ردگاریتی خو‌ی ده‌کات و ده (۱۰) نیشانه‌و به‌لگه‌ ده‌خاته‌ روو، دوایی باسی هه‌لو‌یستی هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌ران و بی‌ بر‌وایان ده‌کات، که چۆن له‌گه‌ل خوا یان له‌جیاتی خوا، هه‌ندی شتی دیکه‌ ده‌په‌رستن و وه‌ک خوا خو‌شیان ده‌وین و به‌ندایه‌تیان بو‌ ده‌که‌ن، دوایی باسی سه‌ره‌نجامی ئه‌وانه‌ ده‌کات که په‌یره‌وییان لیده‌کریت، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی که شوینیان ده‌که‌ون، وه‌ بو‌یان ده‌بنه‌ دارو ده‌سته‌و بو‌یان ده‌بنه‌ ده‌سته‌و پی.

﴿ وَاللَّهُمَّ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴾ (۱۶۴) وَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ رَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿۱۶۵﴾ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأُوا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿۱۶۶﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا كَرَّةً فَنَتَّبَرَّا مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأْنَا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿۱۶۷﴾

ماناي وشە بە وشەى ئايەتەكان

((وہ پەرستراوتان یەك پەرستراوہ، جگہ لہو ہیچ پەرستراونین، بە بەزہیی بەخشدہیہ ﴿۱۶۳﴾ بەراستی لہ دروستکرانی ئاسمانہکان و زہوی و جیگورکەى شەوو رۆژان داو، ئەو کەشتیانەدا کە بە جورئ سوود بەخەلکی دەگەپەنى، لہ دەریادا دەپۆن، وە ئەو ئاوەى خوا لہ ئاسمانەوہ ناردووہیەتە خوارئ، وە پاش مردن زہوی پئ زیندوو کردۆتەوہو لہ ھەر جۆرہ زیندەوہریکی تیدا بلاوکردۆتەوہ، وە جۆراو جورکردنی بایەکان و ئەو ھەورەى کە لەنیوان ئاسمان و زہویدا رامکراوہ، نیشانە ھەن بۆ کەسانیک کە بفامن ﴿۱۶۴﴾ وە کەسانیک لہ خەلکی ھەن، کە جگہ لہ خوا ھاوتایانیک دەگرن، وەک خۆشویستنی خوا خۆشیان دەوین، بەلام ئەوانەى ئیمانیان ھیناوە خۆشەویستیان بۆ خوا توندترە، وە ئەگەر ئەوانەى ستەمیان کردوہ، دەیانبینی کاتییک کە ئازاری دۆزەخ دەبینن، کە ھیز ھەمووی ھى خواپەو ئازاری توندی ھەپە {بۆ ستەمکاران، بیگومان زۆر پەشیمان دەبنەوہ} ﴿۱۶۵﴾ کاتییک کە پەپەرەوی لیکراوہکان حاشا لہ شوینکەوتووہکانیان دەکەن و ئازار دەبینن، وە پەپەرەندیەکانیان لەنیواندا دەپچرپت ﴿۱۶۶﴾ وە ئەوانەى شوینکەوتوو بوون دەلین: خۆزگە ئیمەش نۆرەپەکمان ھەبووایە (واتە: ئیمە بووباین بە سەرکردەو ئەوان شوینکەوتوو) کە حاشایان لی بکەین، وەک چۆن ئەوان حاشایان لیکردین، وە ئاوا خوا کردەوہکانیان پیشان دەدات کە ماپەى غەم و پەژارەیانە، وە لہ ئاگریش دەرباز نابن ﴿۱۶۷﴾)).

شیکردنەوہى ھەندییک لہ وشەکان

(إِلَهَ): ﴿وَاللَّهُ أَكْبَرُ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾، خوا ﷻ لہم رستەپەدا سى جار وشەى (إِلَهَ) ى دووبارە کردۆتەوہ، (إِلَهَ) (إِسْمٌ لِكُلِّ مَعْبُودٍ) ناوہ بۆ ھەر پەرستراویك، چ بە ھەق پەرستری کە تەنیا خواپە، چ بە ناھەق

بپهرستری که هه‌موو ئه‌و شتانه‌ن که له‌جیاتی خوا یان له‌گه‌ل خوا‌دا ده‌پهرسترین، هه‌ر له دارو به‌ردو گیاو‌گۆل و مشک و ماره‌وه بگره، هه‌تا خرۆکه‌و مانگو و ئه‌ستیره‌کان، هه‌واو ئاره‌زوو، پاره‌و پوول و سامان، طاغوت‌ه‌کان و هه‌ر شتیکی دیکه که له‌جیی خوا ده‌پهرستری، وه‌ک خوا خۆشده‌ویستری و به‌گه‌وره ده‌گیری و ملی بۆ که‌چ ده‌کری، وه وشه‌ی (إِلَهَ) له (أَلِهَ فُلَانٌ يَأَلُهُ إِلهَةً: أَي عَبَدَ يَعْبُدُ عِبَادَةً) له‌وه‌وه هاتوه، واته: په‌رستی، ده‌پهرستی، په‌رستن، (إِلهَةٌ يَعْنِي عِبَادَةً) یان له (أَلِهَ) هوه هاتوه، به‌مانای (تَحِيرٌ) سه‌رسام بوو، یاخود له (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) هوه، هاتوه، به‌واتای (احتجب)، په‌نهان بوو، چونکه خوا ﷻ په‌نهانه.

(وَأَخْتَلَفَ): واته: جیاوازی، به‌لام لی‌رده‌دا به‌واتای جیی یه‌کدی گرتنه‌وه‌یه، یان جیگۆرکه، جیگۆرکه‌ی شه‌وو رۆژ، وه ده‌شگونجی به‌واتای جیاوازییش بی، چونکه رۆژ له شه‌و جیا‌یه و شه‌ویش له رۆژ جیا‌یه، (اِخْتِلَافَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ: أَي مَجِيءٌ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا خَلْفَ الْآخَرِ وَتَعَاقُبُهُمَا) هه‌رکامیکیان به‌دوای ئه‌وی دیکه‌دا دی.

(وَالْفُلُوكِ): لی‌رده‌دا به‌واتای کۆی که‌شتیه‌کانه، چونکه وشه‌ی (فُلُوكِ) له قورئاندا به‌مانای یه‌ک که‌شتی دیت، وه به‌مانای (کۆش دی، که‌شتیه‌کان، بۆ وینه: لی‌ره ده‌فه‌رموی: ﴿ وَالْفُلُوكِ الَّتِي تَجْرِي ﴾، خوا به‌میینه (مُؤَنَّثِ) ی هی‌ناوه چونکه کۆیه، واته که‌شتیه‌کان، به‌لام له شوینی دیکه‌دا خوا ﷻ (فُلُوكِ) ی هی‌ناوه به‌تاک، بۆیه راناوی نی‌رینه (مُنْكَرِ) ی بۆ به‌کاره‌ی‌ناوه، (الْفُلُوكِ: السَّفِينَةُ وَيُسْتَعْمَلُ ذَلِكَ لِلْمُضَرِّدِ وَالْجَمْعِ، وَالْفُلُوكُ مَجْرَى الْكَوَاكِبِ)، (فُلُوكِ): ئه‌و سوورگه‌یه‌یه که خرۆکه‌کان تییدا ده‌سوورپینه‌وه، وه (فُلُوكِ): هه‌م به‌واتای یه‌ک که‌شتی دی، هه‌م به‌واتای کۆمه‌له که‌شتیه‌کیش دی، ئیمه به‌پیی سیاقی ئایه‌ته‌کان بۆمان ده‌رده‌که‌وی که مه‌به‌ستی تاکه یاخود کۆیه.

(وَبَثَّ): (أَصْلُ الْبَثِّ: التَّفْرِيقُ وَإِثَارَةُ الشَّيْءِ كَبَثِ الرِّيحِ التُّرَابَ، وَبَثَّ النَّفْسَ مَا انطوت عَلَيْهِ مِنَ الْعَمِّ) ئەسلی وشەیی (بَث) واتە: لێک بلاوکردن و هەڵستاندنی شتێک لە شوینی خۆی، وەك چۆن با گل و تۆزو خۆل هەڵدەستینی، یاخود ئینسان ئەو غەمەیی کە لە دلی دایە بلاوی دەکاتەووە بۆ کەسیکی باس دەکات.

(دَابَّةٌ): (الدَّبُّ والدَّبَّابُ: مَشْيُ خَفِيفٍ) واتە: رۆیشتنێکی لەسەرەخۆ (وَلَفْظُ الدَّابَّةِ يُسْتَعْمَلُ فِي كُلِّ حَيَوَانَ) وشەیی (الدَّابَّة) بەکار دێت بۆ هەر زیندەوهرێک و بۆ هەر شتێک کە لەسەر زهوی بپروا جا ئینسان بی، زیندەوهر بی، ئازەل بی، هەرچی بی.

(وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ): واتە: جوړاو جوړکردنی بایهکان، هەر جارە لە شوینیکیهوه هەڵدەکەن، هەندیکیان نەرم و هەندیکیان توند، هەندیکیان هەور دین، هەندیکیان گژوگیاو دارەکان موتووربه دەکەن. (الصَّرْفُ: رَدُّ الشَّيْءِ مِنْ حَالَةٍ إِلَى حَالَةٍ، أَوْ إِبْدَالُهُ بغيره)، واتە: (صَرَفُ) ئەوهیه کە شتێک لە حائیکهوه بۆ حائیک بگۆڕی، یاخود بیگۆڕی بە شتێکی دیکە، (يُقَالُ صَرَفْتُهُ فَاَنْصَرَفَ) گۆڕیە و ئەویش لاچوو، (والتَّصْرِيفُ: كَالصَّرْفِ إِلَّا فِي التَّكْثِيرِ) (التَّصْرِيفُ): ئەویش هەر بە مانای گۆڕینه، بەلام مانای زیاتر دەگهیهنی و زیدەرۆیی تێدایە.

(الرِّيحِ): کۆی (رِيح) ه، (رِيَّاح) واتە: بایهکان (وَهُوَ الْهَوَاءُ الْمُتَحَرِّكُ، الْمُفْرَدُ لِلْعَذَابِ وَالْجَمْعُ لِلرَّحْمَةِ) ههوا کە دهجوولی پێی دهگوتری (رِيح)، ئنجا له قورئاندا وشەیی (رِيح)، ئەگەر بە تاک هاتبی بە زۆری بۆ ئازار و سزایه کە خوا دەینیری، بەلام کە بە کۆ بەکار دێ، مەگەر چۆن دەنا هەر پەحمەت و بەرهکەتە ﴿ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ ... ﴾ ﴿ ۲۲ ﴾ الحجر، واتە: بایهکانمان ناردوه گژوگیا موتووربه دەکەن، ههوران موتووربه دەکەن، یان کە دەفه رموی: ﴿ وَمَنْ آيَنُّهُ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ ﴾ ﴿ ۴۶ ﴾ الروم، واتە: وه له نیشانهکانی ئەوهیه کە بایه موژدەدەرەکان دەنیری.

(وَالسَّحَابِ): واته: ههور.

(الْمُسَخَّرِ): (التَّسْخِيرُ: سوقُهُ إِلَى الْغَرَضِ الْمُخْتَصِّ بِهِ قَهْرًا)، واته: شتیک لی بخوری به‌رهو مه‌به‌ستیک که تایبهت بی پییه‌وه، به‌لام به زور، (فَالْمُسَخَّرُ هُوَ الْمُقَيِّضُ لِلْفِعْلِ) (مُسَخَّرٌ): شتیکه ئاماده‌کراوه بو کاریک، وهک خوا ﷺ له باسی سواربوونی و لاخدا ده‌فه‌رموی: ﴿... سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿۱۳﴾﴾ الزخرف، واته: پاکیی بو ئهو په‌روه‌ردگاری که ئه‌مه‌ی (واته: ئهو ئاژه‌له‌ی) بو ده‌سته‌موؤ رامکردووین که ئیمه‌ توانامان به‌سه‌ریدا نه‌ده‌شکا، ئه‌گهر خوا بو‌ی ده‌سته‌موؤ نه‌کردباین.

(أَنذَادًا): کوی (نَدَّه)، (نَدُّ الشَّيْءِ: مُشَارِكُهُ فِي جَوْهَرِهِ، فَالْمِثْلُ كُلُّ مُشَارِكٍ، فَكُلُّ نَدٍّ مِثْلٌ وَلَيْسَ الْعَكْسُ)، (نَدَّ) واته: شتیک که وهک شتیک بی، به‌لام له جه‌وه‌هرو نیوه‌رپوکدا وهک ئه‌وبی، واته: (نَدَّ) و (مِثْلٌ) مانایان لیك نزیکه، وهک یه‌کبوونی دووشت، به‌لام (نَدَّ) زیاتر مانای هاوکوفیی و هاوتایی ده‌گه‌یه‌نی، بو‌یه هه‌موو (مِثْلٌ) یك (نَدَّ) ه، به‌لام به پیچه‌وانه‌وه نا.

(تَبْرًا): واته: حاشای کرد، (أَصْلُ الْبُرِّ وَالْبَرَاءَةِ وَالتَّبَرِّي: التَّقْصِي مِمَّا يَكْرَهُ مُجَاوَرَتَهُ) ئه‌سلی وشه‌ی (الْبُرِّ وَالْبَرَاءَةِ وَالتَّبَرِّي) بریتیه له خو دوورگرتن له شتیک که پیٔ ناخوش بی لیٔ نزیک بی (هاوسییه‌تی ئه‌وت بی ناخوش بی) وهک خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱﴾﴾ التوبة، واته: (ئه‌مه) دووری گرتنه له خواو له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (حاشاگردنه) بو ئهو هاوبه‌ش بو خوا دانه‌رانه‌ی که په‌یمانتان له‌گه‌ئاندا هه‌یه (وه پابه‌ندنین به په‌یمان‌ه‌که‌وه).

(الْأَسْبَابُ): کوی (سَبَبٌ) ه، (سَبَبٌ) واته: هو (وَالسَّبَبُ: هُوَ الْحَبْلُ الَّذِي يُصْعَدُ بِهِ النَّخْلُ). (سَبَبٌ): له ئه‌سلی زماندا بریتیه لهو گوریسه یان لهو په‌ته‌ی

که پیی سهرده کهوی بو دارخورما (وَسُمِّيَ كُلُّ مَا يُتَوَصَّلُ بِهِ إِلَى شَيْءٍ سَبَبًا) ههر شتیک که پیی بگهیه شتیکی دیکه، پیی گوتراوه (سَبَب).

(كِرَّةً): واته: (رَجَعَةً)، نوره، گه رانه وهیهك (الكَرُّ: الْعَطْفُ عَلَى الشَّيْءِ بِالذَّاتِ أَوْ بِالْفِعْلِ)، (كِر) واته: گه رانه وه سهر شتیک وهك خودی نهو شته یاخود وهك نهو کردهوه.

(حَسْرَاتٍ): کوی (حَسْرَة) هو (حَسْرَة) یش، واته: غه مو په ژاره یه کی زور، نهو یش له جیه وه هاتوه؟ (الحَسْر: كَشْفُ الْمَلْبَسِ عَمَّا عَلَيْهِ) پو شاک نه وهی که له سهریه تی هه لی دهیه وه، پیی ده گوتری: (حَسْر)، ده گوتری: (حَسْرَتْ عَنْ الذَّرَاعِ) واته: قولم هه لکردوه، باسکم هه لکردوه، بویه ش غه مو په ژاره وشه ی (حَسْرَة) ی بو به کارهاتوه، وهك بلیی نهو ئینسانه توانای نامینیت و تونا که ی هه موو دهروات.

هوی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

هوی هاتنه خواره وهی نه م ئایه ته ی که ده فهرموئ: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخْتَلَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ...﴾ {أَنْزَلَتْ بِالْمَدِينَةِ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ ﴿۱۱۳﴾ وَاللَّهُمَّ إِنَّ اللَّهَ وَحْدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿البقرة﴾، فَقَالَتْ: كُفَّارُ قَرِيشٍ بِمَكَّةَ: كَيْفَ يَسْعُ النَّاسُ إِلَهًا وَحْدًا؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخْتَلَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ...﴾، (أسباب النزول للنيسابوري)، ص: (۳۲)، واته: پیغه مبه ر ﷺ له مه دینه نه م ئایه ته ی بو هاته خوار ﴿وَاللَّهُمَّ إِنَّ اللَّهَ وَحْدًا﴾، واته ئایه تی پی ش نهو ئایه ته ی که باسی خوی په روه ردگار ده کات، کافره قوره یشیه کانی مه ککه گوتیان: جا یهك په رستراو چو ن ده فریای نهو هه موو خه لکه ی ده کهوی، وه لامی هه مووان بداته وه کی شه ی هه مووان چاره سهر

دهکات؟ خوا ﷺ ئەو ئایه تهی دوایی ناردە خواری، که باسی پهروهردگاریتی خوئی دهکات که چهنده دهسه لاتی فراوانه و، چون فریای هه موو مه خلوقات دهکه وی.

وه (الواحدی)^(۱) یش ده لئ: { لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةَ ﴿ وَاللَّهُمَّ إِلَهٌ وَاحِدٌ ﴾ ، تَعَجَّبَ الْمُشْرِكُونَ وَقَالُوا إِنَّ إِلَهًا وَاحِدًا ؟ إِنْ كَانَ صَادِقًا فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى : ﴿ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافِ أَلْيَلِ وَالنَّهَارِ ... ﴾ إلى آخر الآية } ، واته: کاتیئ ئەم ئایه ته هاته خوار ﴿ وَاللَّهُمَّ إِلَهٌ وَاحِدٌ ﴾ هاوبهش بو خوا دانهره کان به سه رسورمانه وه گوتیان: یهک په رستراو ! ئەگه ر راست دهکات (واته: موحه ممه د) ته نیا یهک په رستراو هه یه { و ئەو بت و صهنه مانه ی ئیمه دهیان په رستین هه چیان په رستراو نین } ، با نیشانه و به لگه یه کمان بو بیئنی، خوی به رزیش ئەم ئایه تهی ناردە خواری { که باسی پهروهردگاریتی خوئی دهکات } .

مانای گشتی ئایه ته کان

خوا ﷺ باسی یه کتایی خوئی دهکات، باسی ته نیا په رستراوی خوئی دهکات، پاشان باسی ته نیا پهروهردگاریتی خوئی دهکات، وه باسی هه ئویستی ئیمانداران له به رانبه ر یه کتایی خوئی و له به رانبه ر په رستراویتی و پهروهردگاریتی خویدا دهکات، ئەمهش ئەوه دهگه یه نی، که مه سه له ی یه کتایی خوا تاییه ت نه بووه به قوئاغی مه ککه وه، به لئ له قوئاغی مه ککه دا زور جه ختی له سه رگراوه و زور داکوکی له سه رگراوه، به لام له راستیدا مه سه له ی یه کتایی خوا ﷺ، به تاییه ت که نیوه رۆکی ئیمان و عه قیده پیکدینی، وه مه سه له ی ئیمان و عه قیده به گشتی، له به ر ئەوه ی بناغی مسوئمانه تی و دیندارییه، وهک چون له قوئاغی مه ککه دا زور جه ختی له سه رگراوه و زور باسکراوه، به هه مان شیوه له قوئاغی مه دینه شدا زور باسکراوه و بیه مسوئمانان خراوه ته وه، خوا ده فه رموی: ﴿ وَاللَّهُمَّ إِلَهٌ

(۱) (أسباب النزول) للواحدی، ص (۲۵ ، ۲۶) .

﴿ وَحِدٌ ﴾، په سترای نیوه یهك په ستراره، ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾، جگه لهو هیج په سترای دیکه نین ﴿ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾، به به زهیی به خشندهیه، لیږدها دممهوی شتیک بلیم^(۱) که به داخه وه زور له وتاربیژه کان تییدا به هله دا چوون، نهویش نه وه یه که وشهی (الله) له گهل (الله) ههردووکیان به خوا لیک ددهنده وه، بو وینه: دهلین: ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴾، واته: بیجگه له خوا هیج خوا نین! به لام نه وه زور غه له ته، چونکه خوا ﷺ نه یویستوه به رموی بیجگه له خوا هیج خوا نین! هه (خوا) خوایه! چونکه هیج که سیك کیشه و مشت و مری له سهه نه وه نه بووه که دوو خوا (الله) هه بن، هه بویشه و وشهی (الله) نه (تثنیه) ده کری، نه ده کریته (کو)ش، وه هیج که سیك له کافره کان کیشهی له سهه خوایه تی خواو په روه دگاریتی خوا نه بووه، وهك دهفه رموی: ﴿ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَاَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴾ ﴿ ۶۱ ﴾ العنکبوت، واته: وه نه گهر لیان بپرسی: کی ناسمانه کان و زهوی دروست کردوون؟ دهلین: خوا (الله)، نه دی کیشه له سهه چی بووه؟ مشت و مری کیشه له سهه په سترای تی و خوا بووه له په سترای تییدا هاوبه شیان بو خوا داناوه، نهك له په روه دگاریتی و له خوایه تییدا، به لکو له نولوهیه ته دا شهریک و هاوبه شیان بو بریار داوه، بویه خوا ﷺ له قورئاندا نه وهنده زور ته نکیدو جهخت دهکاته وه له سهه و حدانیه تی خوی له په سترای تییدا، که واته ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴾، واته: هیج په سترای نین بیجگه له خوا. نهك هیج خوا نین بیجگه له خوا، نجا دواى نه وهی باسی یه کتایی خوی دهکات له په سترای تییدا که ته نیا خوی په ستراره، واته: وهك ههق ته نیا نه وه په ستراره، وهك شایسته یی ته نیا خوا ﷺ شایسته یی په سترانه، نه گهرنا به ناههق زور شتی دیکه ده په ستری، نجا دیته سهه باسی

(۱) پیشتیش باسم کردوه، به لام بو داکوکیی له سهه کردن و بیرخسته وه.

پەرودىگارنى خۇي، كە بۇچى دەبى تەنيا خوا بېرستىرى؟ چونكە تەنيا خوا پەرودىگارو بەدېھىنەرو خاوەنەو تەنيا خوا مشوورگىرى ئەو كەون و كائىناتەيە، بۇيە دەبى بەس ئەو بېرستىن، دەفەرموى: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، بېگومان لە دروستكرانى ئاسمان و زەويدا (ئەو دەو) ﴿وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾، لە جىگۆرگەى شەوو رۆژاندا (ئەو دەو چوار) ﴿وَالْقُلُوبِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ﴾، ئەو كەشتىيانەى كە لە دەريادا دەرۆن، بە شىوئەيەك كە بەرژەوئەندىيەكانى خەلكى دابىن دەكەن (ئەو پىنج) ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ﴾، وە لەو ئاوەدا كە خوا لە ئاسمانەو دەينىرئە خوارى (ئەو شەش) ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ﴾، واتە: زەوى پى زىندوو دەكاتەو، دواى ئەوئەى كە مردوو، وە هەموو زىندەوئەرىكى تىدا بلاوئەكاتەو (ئەو حەوت و هەشت) ﴿وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ﴾، وە لە جۇراو جۇركردنى بايەكاندا هەر جارەو ئاراستەيان بە جۇرەك پى دەگۆرئى و جۇراو جۇريان دەكات، هەيە نەرمە وەك شەنى (شەمال)، وە هەيە زۆر توندە وەك: (رەشە با)، (ئەو نو) ﴿وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، وە ئەو هەورەى كە پامكراو و دەستەمۆكراو و هەئواسراو لەنيوان ئاسمان و زەويدا، ئەو دە (۱۰).

لەم دە (۱۰) شتەدا ﴿لَايْتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ نىشانەو موعجىزەى زۆر هەن بۇ كەسانىك كە بىفامن، واتە: ئەگەر دەپرسن لە نىشانەو بەلگە لەسەر يەكتايى خوا لە پەرستراوئىتيدا، ئەو نىشانەو بەلگەكانى يەكتايى و تەنيايى خوايە لە پەرستراوئىتيدا كە ئەو هەموو دياردە سروشتىيانەى خوئقاندوون، ئاسمان زەوى، رۆژگار، شەوگار، كەشتىيەكان، ئاويك كە لە ئاسمان دىتە خوارو زەوى پى زىندوو دەكاتەو، وە زىندەوئەرانى پى بلاوئەكاتەو بە زەويدا، (با) كە هەلئەكات بە چەندان شىو، وە ئەو هەورە كە هەئواسراو لە نيوانى ئاسمان و زەويدا، ئەوانە

هه مووی به ره هه می کارگه ی پهروه دگاریتی خون، به لام بو کی؟ بو که سانیک که بفا من، وهک خوا ﷺ له جیهه کی دیکه، دهفه رموی: ﴿ خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضِ رَواسِي أَنْ تُمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَأْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿۱۰﴾ لقمان، دوایی دهفه رموی: ﴿ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۱۱﴾ لقمان، واته: ئا ئه وه دروستکراوی خوايه پيشانم بدن ئه وانى دیکه {غهیری خوا} چييان دروستکردوه؟ واته: کوا په ریزو به ره هه میکیان له زه ویدا له ئاسماندا، کوا شوینه واریکیان، کوا دروستکراویکیان؟! نیه، بیجگه له خوا ﷺ هیه کس دهستی له هیه مه خلوقیکدا نیه، که واته: بیویسته بیجگه له خوا ﷺ هیه کسه ی دیکه به شی له به ندایه تی و په رستنی ئینساندا نه بی، مادام، ههر خوا به دیهینه ره و ههر خوا ﷺ مشور خوره و ژینه ره و مرینه ره و رۆزیده ره و زیندوو که ره وهیه و هه مه کارهیه، که وایی ده بی ههر ئه ویش به ندایه تی بو بکری به مانای فراوانی به ندایه تی، ئنجا دهفه رموی: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ﴾، دیته سه ر باسی ئه وانه که هاوبهش بو خوا داده نین، واته: وه له خه لکی هه ن که سانیک که چه ند هاوتایه ک په یداده که ن بو خویان له جیاتی خوا، خۆشیان دهوین وهک خۆشویسترانی خوا، واته: وهک خوا ﷺ مامه له یان له گه لدا ده که ن، وهک چۆن خوا ده بی له هه موو که س پتر خۆشبوویستری و، به گه وره تر بگیری و، زیاتر ملی بو که چ بکری و، پشتی پی به ستری و، ترس و سام و ریزو شه رمی به ران به ر بنویتری، ئه وانیش به و شیوهیه مامه له له گه ل ئه و په رسترانیه ی خویاندا ده که ن. ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ﴾، به لام ئه وانیه ی ئیماندارن خۆشه ویستیان زیاتره و توندتره بو خوا، واته: ههر چه نده ئینسان بی پروایی و له بی پرواییدا رۆبچی، به لام دیسان خۆشه ویستی و په یوه ست بوونی به په رستراوه که یه وه ناگاته خۆشه ویستی و په یوه ست بوونی ئیمانداران به خواوه، بۆچی؟ چونکه په یوه ست بوونی

ئىمانداران بە خواووه، خوشەويستى ئىمانداران بۇ خوا، پەيوەندى ھەيە بە ناخى دەروونيان، بە فيطرەتيان، بە عەقلىانەو، بۇيە ئەو شىوہ خوشويستەنە لە دلئى ئەوانى دىكەدا پەيدانابى كە غەيرى خوا دەپەرستەن، ئنجا دەفەرموى:

﴿ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴾،

وہ ئەگەر ئەوانەى ستەمیان کردوہ، کاتىك ئازارو سزای خوا دەبینن، وہ دەبینن كە ھىز ھەمووی ھى خوايە، وہ دەبینن كە خوا ئازارى زۆر توندە } واتە: ئەگەر ئەوہ دەبینن پەشىمان دەبنەوہ لەوہى كە غەيرى خوايان پەرستوہ }، ئنجا

خوا ﷻ ئەوہمان بۇ وینا دەكات و دەفەرموى: ﴿ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ

اتَّبَعُوا ﴾، کاتىك ئەوانەى كە پەپرەويیان لىكراوہ حاشا دەكەن لەوانەى كە

شويئيان كەوتوون ﴿ وَرَأَوْا الْعَذَابَ ﴾، وہ ئازارو سزاو جەزەبەى خوا دەبینن

﴿ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴾، ھەموو پەيوەنديەکانیان لە نیواندا دەپچرئو

كەس لە كەس ناپیچتەوہ ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا ﴾، وہ شويئ كەوتووەكان دەلئین:

﴿ لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا ﴾، (ئەوانەى كە پەپرەويیان کردوہ

لە طاغوت و فيرەون و خو بە خوا زانەكان)، دەلئین: ئەگەر ئىمەش نۆرەيەكمان

ھەبووايەو جارىك گەراباينەوہ بۇ دنيايەو بووباينە سەرکردەو ئەوان بووبان

بە شويئ كەوتوومان، وہ ئىمە حاشامان لى كردبان، وەك چۆن ئەوان ئىستا حاشا

لە ئىمە دەكەن، واتە شتىكى زۆر باش بوو، وا ديارە زۆريان لەسەر دل قورسە كە

لە دنيادا پەرستوويانن و كۆيلايەتتى و خزمەتكارىيان بۇ كردوون، بەلام لە

قيامەتتى حاشايان لىدەكەن و يەخەيان لەبەر دادەدرن، زۆريان پى ناخوشە، بۇيە

دەلئین: خۆزگە بۇ ئىمەش نۆرەيەكى وا ھەبووايە، ئىمە بووباينە برا گەورەو

ئەوان بووبانە شويئكەوتەو، لىرەشدا ئاوا حاشامان لى كردبان و يەخەمان لى

دادربان و دەستمان بەرووہە نابان ! ئنجا خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿ كَذَلِكَ يُرِيهِمُ

اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ ﴾، ئاوا خوا کردوہ خراپەکانیان پيشان دەدا، كە

مایه‌ی غه‌م و په‌ژاره‌ی زۆره بۆیان ﴿ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴾، وه له ئاگر دهرباز نابن و لئی ناچنه دهری، ئیدی ئاوا له غه‌م و ناسوری خویاندا ده‌میننه‌وه! خوا به لوتفو که‌رهمی خوی لهو که‌سانه‌مان بگپیری که به هوی ئیمان و کرده‌وه‌ی باشه‌وه، شایسته‌ی چوونه به‌هه‌شتیان ده‌بی و بمانپاریزی له کرده‌وه‌ی دۆزه‌خییان و له سزای دۆزه‌خ.

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گ‌رنگ

مه‌سه‌له‌ی په‌که‌م: که خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿ وَاللَّهُمَّ إِلَهُ وَاحِدٌ ﴾، په‌رستراوی ئیوه یه‌ک په‌رستراوه، لێرده‌دا دوو ئیجت‌مال هه‌یه:

۱- ئیجت‌مال هه‌یه: خوا ﷻ خه‌لی به‌گشتی دواندبی، واته: ئه‌ی خه‌لکینه! ئه‌ی مرؤفایه‌تی! په‌رستراوی ئیوه یه‌ک په‌رستراوه ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾، بی‌جگه لهو هه‌یچ په‌رستراوی دیکه‌نین به به‌زه‌یی به‌خشنده‌یه، ئنجا ئایه‌تی دوایی که ده‌فه‌رموی: ﴿ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ... ﴾، تا کو‌تایی ئایه‌ته‌که، به‌لگه‌بی بۆ خه‌لکی که ئه‌و ده‌عوایه‌ی خوا ﷻ ده‌یکات و ده‌فه‌رموی: په‌رستراوی ئیوه یه‌ک په‌رستراوه، ئه‌وه‌ش به‌لگه‌که‌یه‌تی، چونکه ته‌نیا ئه‌و خویه په‌روه‌ردگاره، که‌واته: ده‌بی هه‌ر ئه‌ویش په‌رستراوی.

۲- وه ده‌شگونجی رووی دواندن (خطاب) له مسو‌لمانان و ئیمانداران بی، واته: ئه‌ی ئیماندارینه! ئه‌و په‌رستراوه‌ی که ئه‌م فه‌رمایشته ئاراسته‌ی ئیوه ده‌کات یه‌ک‌یکه‌و ته‌نیا ئه‌و شایسته‌ی په‌رسترانه که خویه (جَلَّ شَأْنُهُ).

مه‌سه‌له‌ی دووهم: له مانای گشتی‌شدا باس‌کراوه، به‌لام ئه‌م مه‌سه‌له‌یه چه‌ند باس بکری که‌مه: ئه‌گه‌ر ته‌ماشای قورئان بکه‌ین، ده‌بینین زۆر جه‌خت کراوه له‌سه‌ر یه‌کتایی خوا له په‌رسترانیدا، بۆچی؟ چونکه کیشه‌و مشت‌ومپری

بیغهمبه ران (عليهم الصلاة والسلام) به دريژاي ميژوو له گهل خه لکيدا له سهر په رستنی خواو له سهر په رستراوي تي خوا بووه، نهك له سهر به ديهينه رايه تي و په روه ردگار تي خوا، نهوه که خوا ﷺ تاکه به ديهينه ره و تاکه په روه ردگار و تاکه خاونه، مشت و مريکي وای له سهر نه بووه، دانيان پيدا هيناوه، به لام که هاتوونه ته سهر نهوه چو ن مامه له له گهل خوا دا بکه ن، ئایا هر نه و بپه رستن، يا خود هه نديک شهريک و هاوبه شانيشی بو پيدا بکه ن؟ لي ره دايه که مرؤفايه تي سهری لي تيک چوو به فهيله سووفه کانی یونانيشه وه وهك: سوقراط و نهرسطو و نه فلاتوون، که هه ندي خه لک ده لين: گه وره ترين عه قل بوون له ميژووی به شه ردا، که به دلنیاي يه وه وانيه، ته ماشا ده که ی هه موویان بتپه رست (وثنی) بوون و بر وایان به چه ند په رستراوي (تعدد الالهة) هه بووه و ئیستاش له که له پووری یونانيدا ده لين: (اله الجمال)، (اله المطر)، (اله الشر)، (اله الخیر)، که له کتیبه کوردییه کان وشه ی (اله) به (خوا) ته رجه مه ده که ن و ده لين: خوا ی جوانی، خوا ی باران، خوا ی شه پ، خوا ی خیر، نازانم خوا ی چی... ! وه من له کتیبی (ئیمان و عه قیده ی ئیسلامی) دا باسم کردوه که نهوه غه له ته، چونکه یونانییه کان وشه ی (اله) واته: په رستراو به کاردينن، یان وشه ی (رب) به کاردينن، واته: په روه ردگار، وه وشه ی خوا (الله) یان به کارهيناوه، جا وشه ی خوا (الله) کوناکریته وه و وشه ی: خوا یه کان غه له ته، چونکه خوا (الله)، یه که و ناکریته دوو و ناکریته سی، که واته: ده گونجی بلی: په روه ردگار ه کان، وهك له قورئاندا ده فه رموی: ﴿...أَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ...﴾ (۳۹) یوسف، هاتوه، چونکه (رب) به (أرباب) کۆده کریته وه هه روه ها (اله) به (آلهه) کۆده کریته وه، په رستراو: په رستراوه کان، په روه ردگار: په روه ردگار ه کان، به لام خوا (الله) ﷺ هر تاکه و کیشه و مشت و مريش له سهر نهوه نه بووه که که سانیک پيان و ابوو بی دوو خوا هه ن! ته نانه ت ئیزیدییه کانیش که ئیبلیس ده په رستن، یان به پیروزی ده زانن، نه وانیش ده لين: هر خوا په روه ردگار و به ديهينه ره و خاونه،

بهلام (مَلَك طَاوُس) كه (ئيبليس)هو ئهوان پيی دهلین: (مَلَك طَاوُس) دهلین: بویه ئیمه ریزی لی دهگرین، چونکه ئاماده نهبووه کړنووش بو غهیری خوا بهری، هیندهی خوا له لا گهوره بووه ! كه بیگومان پاساودانهوه (تَعْلِيل)ه كهشیان غهلهته، چونکه خوا ﷺ نهیفه رموه کړنووشی په رستن بو ئادم بهره ! بهلكو فهرموویهتی: ریژ له ئادم بگروه کړنووشی ریژلیگرتنی بو بهره، كهواته: دهبی خهلكی ئیزییدی ئیبلیس زور ببوغزینن، چونکه ئیستا زور باسی مافی مرؤف دهکریت و ئیبلیس ئاماده نهبووه ریژ له بابی مرؤفان بگری ! بهلی مهسهلهی یهکتایی خوا له په رستراندا ﷺ بهراستی شهپرگه ی نیوان کافرو پیغه مبهران بووه (عليهم الصلاة والسلام)، به تایهتی فیرعهون و نه مروودو ئهوانه، كه خویان له خهلكی کردوته په روهردگارو په رستراو بوچی؟ چونکه ئهگه ر ئهوهی پیغه مبهران دهیلین: (عليهم الصلاة والسلام) بچه سپی و ته نیا خوا په رستراوی، کوا ریی فیرعهون دهبی بلی: ﴿ اَنَا رَبُّكُمْ

الْاَعْلَى ﴿ ۲۴﴾ النازعات، واته: من په روهردگاری ههره به زرتانم، یان کوا ریی نه مروود دهبی بلی: ﴿ ... اَنَا اُحْيِيْ وَ اُمِيْتُ ... ﴿ ۲۵۸﴾ البقرة، واته: من دهژیینم و دهرینم، یان ریی دهبی فیرعهون بلی: ﴿ قَالَ لِيْنِ اُتَخَذَتْ اِلٰهَا غَيْرِيْ لَاجْعَلَنَّكَ

مِنَ الْمَسْجُوْنِيْنَ ﴿ ۲۹﴾ الشعراء، واته: ئهگه ر جگه له من په رستراویکی دیکهت ههبی رهگه ل زینداننیانت دهخه م! مادام ته نیا خوا په رستراو په روهردگاربی، تازه ری گیرا له فیرعهون و نه مروودو هه موو خو به زلگره کان، كه خو له سه ر خهلكی بکه نه فیرعهون طاغووت و نه مروودو كه له گا ! هه ر بویه ش دوژمنی سه رسه ختی پیغه مبهران (عليهم الصلاة والسلام) کی بوون ؟ ئایا خهلكی رهش و پروت بووه؟ نه خیر، بهلكو خو به زلگره کان (مُسْتَكْبِرِيْنَ) و خوشگوزهرانه کان (مُتْرَفِيْنَ) بوون، چونکه بهرژه وهندیی سیاسی و ئابووریان لی تیكده چوو، بهلی ئهگه ر په یامی پیغه مبهران بچه سپی، دادگه ری دیته گو ری و

چه وساندنه وهی ئینسان بو ئینسان نامینئو، ئینسان ئینسان دهبیو، خه لک ته نیا بهندهی خوا دهبیو وهندیکی نابیته کویلهو خزمه تکاری هه ندیکی.

مهسهلهی سیئیم: ئه هلی عیرفان و ته صه ووف نه قلیان کردوه له (شیبلی) یه وه که یه کیئک بووه له موته صه ووفین، (خوا لیی خوشبی) و گوایه نه یگوتوه: (لا إله إلا الله) جا لیان پرسیه: بو وا نالیی؟ گوتوویه تی: دهرسم فریا نه که ومو که گوتم: (لا إله)، بهر له وهی بلیم: (إلا الله) رووحم دهر بچی! مانای وایه کافر ده بم!

به لام (القرطبي) له ته فسیره که ی خویدا قسه یه کی جوان دینئ، وه ک نوکته یه ک ده لیت^(۱): ((وهَذَا مِنْ عِلْمِهِمُ الدَّقِيقَةَ الَّتِي لَيْسَتْ لَهَا حَقِيقَةٌ))، واته: ئه مه له زانسته ورده کانیانه که هیج حه قیقه تی نیه و هیچی له باراندانیه و هیج نیوه پۆکی نیه، بۆچی؟ ده لئ: خوا ﷺ بۆخوی فه رموویه تی بلین: (لا إله إلا الله)، جا ئه وه ئه گهریکی زۆر دووره کابرا بلئ: (لا إله) وه رووحی دهر بچی! ئنجا گریمان ئه وه رووحی شی دهر چوو، مادام ته و حیدو عه قیده که ی له دلدا هه بی، به وه کافر نابئ که فریای ناکه وئ، جا صۆفییه کان جار جار ئاوا قسه ی سه یرو سه مه ره یان هه یه که له رووی شه رعیه وه هیج نین!

مهسهلهی چواره م: ئه وه یه که خوا ﷺ خوی به چی ده ناسینئ؟! ده فه رموئ:

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾، واته: به ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾، به به زه یی به خشنده یه، به سۆزو به زه یی خوی ده ناسینئ، ئه وه ش لیی وه رده گیری که به راستی خوا ﷺ له گه ل بهنده کانیدا، زیاتر له سه ر بناغه ی به زه یی مامه له ده کات، له سه ر بناغه ی به خشنده یی و که ره م و لوتفی مامه له یان له گه لدا ده کات، مه گهر که سئ بۆخوی عاسئ بی و لاریی بی و تووره یی و غه زه بی خوا بۆخوی بیئ، ئه گه رنا خوی به به زه یی پیی خۆشه که ره م و به زه یی له گه ل خه لکدا

(۱) بروهانه: (الجامع لأحكام القرآن)، ج: (۲)، ص: (۱۷۰).

به کاربینی، وهك فهرموویه تی: ﴿... وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ...﴾ (۱۵۶) ﴿الأعراف﴾،
 واته: به زهی من هه موو شتیکی گرتوته وه، وه نه وهشی لی وهرده گیری که
 نیمه ی مسولمانانیش به راستی پیویسته له هه لسوکه تماندا له گهل خه لکدا
 زیاتر له سهر بناغهی ره حم و به زهی مامه له بکهین، چونکه نیماندارانیش
 ده بی تهماشا بکهن و هه ولبدن سیفته ته به رزه کانی خوا نه وانهی که له گهل
 نینساندا ده گونجین له خویاندا بیانهنینه دی، وهك پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له
 فهرمایشتیکیدا فهرموویه تی: ﴿... اَرْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ، يَرْحَمَكُم مِّنْ فِي
 السَّمَاءِ...﴾ (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۴۹۴۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۱۹۲۴)، وَقَالَ: حَسَنٌ
 صَحِيحٌ، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۷۲۷۴)، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ
 الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْمٍ: (۹۲۵)﴾، واته: به زهیتان به وانهدا
 دایته وه که له سهر زهویین نه وهی که له ناسمانه (له سهرووتانه وهیه) به زهی
 پیتان دادی، واته نیوهش وهك چون خوا ره حمه تی ههیه، ره حمتان هه بی،
 به رانبه ره به غیری خوتان، خوی پهره ردگاریش به زهی له گهل نیوهدا ده بی.

مهسه له ی پینجه م: که ده فهرموئی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ

الْيَلِّ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ
 مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ

الْمُسْحَرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾، لهم نایه ته به پیزه دا
 خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده (۱۰) دیمه ن و تابلوی زور سه رنجر اکیش دینیتته وه له سهر نیسپاتی
 په روه ردگاریتی خوی وه نه مه شیوازی قورنانه و هه میسه قورنانه دینیت
 دهستی نینسان ده گریت به نیو دیارده و دیمه نه سه رنجر اکیش و
 دلرپینه کانی کائیناتدا دهیگری و، ده لی: خاوه نی نه مانه و به دیهینه رو
 په روه ردگاری نه م دیمه نانه خوا (الله یه) (جل شأنه)، بویه نیمه وهك
 مسولمان ده لیین: هه تا زانیاری به ره و پیشه وه بجیت، به دلنیایی یه وه نیمان

قازانج دهکات، وهك خوی زانا له گۆتایی سوورهدتی (فصلت) دا فهرموویهتی:
 ﴿ سُرِّيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمُ أَنَّهُ الْحَقُّ... ﴾ ﴿ ۵۳ ﴾، واته:
 له مهو دوا نیشانه کانی خۆمانیان پیشان ددهین له ئاسۆیه کانداو له نهفسی
 خۆشیاندا، تاکو بۆیان دهرده کهوی که ئهو (قورئان) هه ههقه، له ئاسۆیه کاندای
 زانیاری گهردوونناسیی و کیمیا و فیزیا ... ههتا ئهوانه به رهو پێشهوه بچن
 نهینییهکان زیاتر دهرده کهون، وه له نهفسی خۆشیاندا ههتا زانستی پزشکی
 (طبی) و دهروونناسیی و توپکاری و ئهوانه به رهو پێشهوه بچن زیاتر زانیاری و
 بهرزیی و گهورهیی و پهروهردگاریتی خوا دهرده کهون، ئهو ده نیشانیهش که
 خوا ﷻ باسیان دهکات بریتین له :

یه که میان: ئاسمان، ﴿ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ ﴾ : ئاسمانهکان، ئیمه تا ئیستا
 نازانین چۆن و چهندن! بهلام خوا ههوائی پیداوین که ههوت ئاسمانی
 له سه ره یهکن، وهك خوی زاناو شارهزا دهفه رموی: ﴿ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ
 طَبَاقًا... ﴾ ﴿ ۳ ﴾ الملك، بهلام ئیمه نازانین ئهو ههوت ئاسمانه چۆن؟ مه گهر
 له رینگای وه حییه وه، ههندی زانیاریمان پێگه یشتی، واته: له رینگای قورئان،
 یان له رینگای فهرمووده کانی پێغه مبه ره وه ﷺ، ئه گهرنا ئیمه هیچی لی
 نازانین، چونکه زانیاری به شه ره تا ئیستا نه گه یشتوته سنووری ئاسمانی
 یه که میش، به به لگهی ئهو ئایه ته ی که دهفه رموی: ﴿ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
 بِمَصَابِيحَ... ﴾ ﴿ ۵ ﴾ الملك، واته: ئاسمانی نزیک له ئیوه مان رازاندۆته وه به
 چرایان. (واته: به ئه ستیران)، که واته: ئه وه ی به دووربین و ته لسه کۆبه کان
 ده بینری، ئهو هه مووه که هه که شانانه که هه ره که هه که شانیک به ملیونان
 ئه ستیره ی تیدایه، هه موو ئهو که هه که شانانه و هه موو ئه ستیره کان و
 خرۆکه کانیان، ده که ونه سنووری ئاسمانی یه که م، چونکه خوا دهفه رموی:
 ئاسمانی یه که م و ئاسمانی نزیک ئیوه مان رازاندۆته وه به چرایان، که واته:

تەفسىرى قۇربانى بەرزوبەير ... دەرسى سى و سىيەم: ئايەتەكانى (۱۶۳-۱۶۷) ﴿ ۶۰۳ ﴾

هەمموى دەكەوئىتە جوغزو سنوورى ئاسمانى يەكەم، ئنجا نازانين ئەم سنوورەش لە كوئى كۆتايى دىت، وه پاشان سنوورى ئاسمانى دووهم و سىيەم ... ئەوانەش لە كوئى دەست پى دەكات ؟

دووهميان: زەوى: ﴿ وَالْأَرْضِ ﴾، ئنجا باسى زەوى دەكات كە نیشانەيە لەسەر

پەرورەدگاريتى خواو دەفەرموى: ﴿ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾، ئەم زەوييە بە قەوارە زۆر بچووگە، بەلام زۆر نايابە، ئىستا باس دەكەن رەنگە لە مەريخو لە كوئى و لە كوئى دا ... ژيان هەبىت ئەو هەمموى خەيال پلاو، خوا تەنيا ئەم زەوييەى داناوہ بۆ ژيانى ئينسان و بەس دەتوانى لەسەر ئەم زەوييە بژيەتو، لە هيچ شوينى ديكە ناتوانى بژيەتو، خوا ئەوہى برپوہتەوہ، وەك فەرموويەتى: ﴿ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً

أُخْرَى ﴿ طه ﴾، واتە: لە زەوى دروستمان كەردوون، دەشتانگيرينەوہ بۆ نيوى، هەر لەويش دەرتان دىنينەوہ، ئەوہى دەچيەتە سەر مانگيش دەبى بەپەلە پرووزە بيتهوہ پيش ئەوہى ئوكسجينى لى بېرى ! بەلى ئەم زەوييە بۆ ژيان و مردن و زیندوووبوونەوہى ئيمەيە، ئەم زەوييە سەرسورپھينەرى كە خواى پەرورەدگار چەند ھۆكارى گەنگو سەرسورپھينەرى تيدا رەخساندوون، بۆ ئەوہى بە كەلكى ئەوہبى كە ئينسان بتوانى تيدا بژى:

۱/ تيشكى رۆژ ئەندازەكەى وانىە كە ئينسان بسووتينى و هيندەش نيە، كە دنيا هەمموى ببىتە بەستەلەك.

۲/ ئنجا قەبارەى زەوى و هيىزى كيشندەى زەوى، كە بۆ هەر سانتيەمەتر دووجايەك كىلوگراميكەو ئەگەر كەمتربا، يان زياتر بە كەلك نەدەھات.

۳/ بەلام (مانگ) هيىزى كيشندەى كەمەو ئينسان، كە دەچيەتە ئەوى كيشى كەم دەبىتو، هەنگاوى داوى وەك بازدان وايە، جا ئەگەر لەسەر زەوى واباين دەبا چۆن ژياباين؟! وە لە هەندى لە خرۆكەكان هيىزى كيشكردن ئەوہندە بەهيىزە هيىچ شتىك ناتوانى بچوولى.

تەفسىرى قۇربانى بەرزوبىر... دەرسى سى و سىيەم: ئايەتەكانى (۱۶۳-۱۶۷) ﴿ ۶۰۴ ﴾

۴/ ئىنجا رېژە تۇخمەكانى ھەوا: ئۆكسجىن (۲۱%) لە سەددا بىست و يەكە، دووم ئۆكسىدى كاربۇن (۰,۰۳%) لە سەددا سفرو لە سەددا سىيە، ئىنجا نايترۇجىن (۷۸%) لە سەددا ھەفتا ھەشتە، كە ئەگەر رېژە ئەم تۇخمەكانى ھەوا ھەر كامىكىان زياتر يان كەمتربا، بە كەلك نەدەھات.

۵/ ۵ ھەروھە دوورى و نىكىكى مانگو زەوى لە يەكدى.

۶/ ۶ ۵ سوورپانەھە زەوى بە دەورى خۇيدا، كە ھەر (۲۴) بىست و چوار سەعاتىك جارىك بە دەورى خۇيدا دەسوورپتەھە، دەبىتە ھۆى دروستبوونى شەو ورۇژ.

۷/ ۷ ۵ سوورپانەھە بە دەورى خۇردا لە ماھى سالىكدا، كە دەبىتە ھۆى پەيدا بوونى كەشەكانى سال.

سىيەم و چوارەم: جىاوازى شەو ورۇژ: ﴿ وَأَخْتَلَفَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴾، ئەگەر زەوى خىراتر سوورپاىيەھە، شەو ورۇژ كورتتر دەبوون، ۵ ئەگەر سىست سوورپاىيەھە، درىتر دەبوون، ۵ خۇكەى واھىيە بە شەش مانگ جارىك دەسوورپتەھە، ۵ ھەروھە گەلىك لە وردەكارى دىكە، كە خۇاى كاربەجى لە زەويدا دىناون، تاكو بە كەلكى ژيان بى.

پىنجەم: كەشتىيەكان: ﴿ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ ﴾، ئىنجا ئەو كەشتىيەكانى كە بە دەريادا دەپۇن و كە زۇر بەرژەھەندى خەلكى دابىن دەكەن، نەك ھەر لە رۇژگارى زوودا ئىستاش زۇر بەى بازىرگانى و زۇر بەى گواستەھە كەل و پەل لە رىگى كەشتى و دەرياكەنەھە، كە كەشتى وا ھەيە بەقەدەر شارىكە، ئىمە لە سالى (۱۹۹۸) دا بە كەشتىيەك لە (مالتا) ۵ چووين بۇ (بنغازى) لە لىبىا، كە لە چا و كەشتىيە گەورەكان كەشتىيەكى مام نىوھنجى بوو، دوو ھەزار كەسى تىدبوو ۵ ھەوت قات بوو.

شەشەم: ئەو ئاھە كە ئاسمانەھە ناردوويەتە خوار: ﴿ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ

مَاءٍ ﴾، تەماشى بىكەن نەيفەرموھە: (مِنْ مَطَرٍ) بەلكو فەرموويەتى: (مِنْ مَاءٍ) بۇ ئەھە بارانىش و بەفرىش و تەزەش بگرىتەھە، لە قورئاندا بە زۇرى

دهفه رموی: (مَاءٍ) وهك له سووردهتی (الفرقان) دا، هاتوه: ﴿ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ
الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ .

حهوته م: زیندووکردنه وهی زهوی: ﴿ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ﴾، ته ماشا ده که ی
بارانیك دهباری ئه و زهوییه قاقرو دیمه کارو وشکه، که هیچ نیشانه ی
ژیانی تیدانیه، هه ر ئه وهنده ده بینی جموجوئی ژیانی تیدا په ییاده بیته،
گژوگیا سه رده ردینی، میش و مه گه زو په پووله و زینده وه ره کان ورده ورده
ده بووژینه وه په ییاده بین، درهخت چرو ده کات... هتد.

هه شته م: بلا وکردنه وهی هه موو جوړه زینده وه ریك: ﴿ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ﴾،
واته: دواى ئه وهی که ئه و بارانه هاته خواری چه ندان جوړه زینده وه ری پی
بلا وده کاته وه، له زهوییدا.

نویه م: گوړین و وه رسو وړاندنی بایه کان: ﴿ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ ﴾، که جاری وایه
بایه کی شه ماله و جاری وایه بایه کی زور تونده، که وهك گسك لیدان وایه
بو سهر زهوی، وه خوا ﷻ سهر زهوی به سی چوار شت پاك ده کاته وه:
أ) تیشکی خوړ که گوړانی کیمیایی به سهر زور شتدا دینیت و پکی ده کاته وه.

ب) ئاو که ده بیته هوی داشوړینی سهر زهوی.

ج) با که ده بیته هوی گسك لیدان سهر زهوی.

د) خاک، گل که له ری ته فاعول له گه لکردنه وه، زور شتی پیس و بوگه ن، وهك
که لاک و ئه وانه ده گوړی و نایه یلی.

دهیه م: هه ور: ﴿ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ﴾، ئه و هه وه ری که له
نیوانی ئاسمان و زهویدا رامو ده سته مو کراوه و راگیراوه، که پره له ئاو، چه ند
ته ن ئاو هه لده گری، که چی (سُبْحَانَ اللَّهِ) ئه و بایه که ده لی پی رووحه ئه وهنده
سووکه، ئه و هه وره قورسانه هه لده گری و دواپی دیته خوار، هه لبه ته ئیمه دواپی

تەفسىرى قۇربانى بەرزوبىر ... دەرسى سى و سىيەم: ئايەتەكانى (۱۶۳ - ۱۶۷) ﴿ ۶۰۶ ﴾

له ئايەتەكانى دىكەدا كه له دەرسەكانى دىكەدا دەيانگەينى (إن شاء الله) به دريژى باسى باران بارين دەكەين، جا خوا ﷺ دەفەرموى: له هەموو ئەوانەدا بەلگەو نىشانە هەن ﴿لَايَتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾، بۆ كەسانىك كە بىفامن، هەر تۆزىك عەقلىان هەبى و بەكارى بىنن، دۇنيا دەبن كە ئەوانە هەموويان نىشانەو بەلگەن، لەسەر پەروردگاريتى خواو لەسەر يەكتايى خوا له پەرستراندا.

مەسەلەى شەشەم: كه دەفەرموى: ﴿لَايَتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾، واتە مرؤف هەر زۆرىش بىرنەكاتەو و زۆرىش پانەمىنى و ورد نەبىتەو، هەر نەختىك عەقلى هەبى، دەزانى كە ئەم ئاسمان و زەوى و، شەوو رۆژو، كەشتى نىو دەرياو، باران و بەفرو تەرزو، زىندوو بوونەو زەوى بەهوى بارانەو با كە هەلەدەكات و هەورى هەلئاسراو... دەستى كارسازىكيان له پشتەو دەيه.

بۆ وینە: تۆ دەچىتە هوتىلىك جىيەكى لىيە له ژووړىكداو، گلوپىك لەوى پىيە و پانكەيەك و چەند كەلوپەلىكى دىكە دانراون، ديارە هەرگىز بەخەيالىت دانايە بلىي: ئەو له خۇرا دروست بوو، كەس بە خەيالى دادى؟ يان دەچىتە چىشتخانەيەك ئاوت بۆ دىنن و زەلاتەت بۆ دىنن و، كەوچك و چەنگال و قاپ و نان، ئايا هىچ كەس هەرگىز بەخەيالىدا هاتو بلى: لەخۇرا ئەو شتانە هاتوون و، لىرە رىزبوون؟! نەخىر، ئەدى خوا ﷺ كە ئەم دنيايەى بۆ نىمە كردۆتە هوتىل و، بۆشى كر دووينە چىشتخانە، ئنجا زۆرىش له هوتىل و چىشتخانە گەرەترو گرنگترە، چۆن دەبى وەستايەك و كارسازىك و مشوورخۇرىكى نەبى؟!

مەسەلەى حەوتەم: كه دەفەرموى: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَخْذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا﴾،

وشەى (بِنَخْذُ) (افتعال) ه له (أَخَذَ يَأْخُذُ) كە برىتيە لەو دەى شتىك بۆخوت بگرى، وەك بلىي بە تۆبزیى بىگرى، يانى: ئەوانە پەرستراونىن و هاوتانىن بۆ خوا، بەلام ئەوان بە تۆبزیى دەيانكەنە هاوتاي خوا، له خەيال و ئەندىشەى خوياندا، ئەگەرنا له واقىعدا خوا هاوتاي نىه ﴿... سُبْحَانَ اللَّهِ﴾

عَمَّا يَصِفُونَ ﴿ ۹۱ ﴾ المؤمنون.

مەسەلەى ھەشتەم: كە دەفەرموئى: ﴿يُحِبُّوهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾، ئەوانەى كە جگە لە خوا ھەندى پەرستراوان پەيدا دەكەن، وەك خوا خۇشيان دەوئىن و دەيانپەرستىن، ئەوھى لى وەردەگىرى كە تايبەتمەندترىن سىفەتى پەرستراو ئەوھى كە خۇشبوئىستى، خۇشبوئىستى بەندە بۇ خواى پەرورەدگارو تاكە پەرستراوى، كرؤك و كاكلى بەندايەتتە كە يەتە، بەلگەش لەسەر ئەوھى كە پەرستراو دەبى خۇشبوئىستى، ئەوھى كە لە سوورەتى (الأنعام) دا خوا باسى ئىبراھىم عليه السلام دەكات بەم شىوھى: ﴿فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفَلِينَ﴾ ﴿۷۶﴾ الأنعام، واتە: كاتىك شەوگارى بەسەرداھات ئەستىرەھىكى لى دەرگەوت گوتى: ئەوھى پەرورەدگارمە، كاتىك ئاوابوو گوتى: من ئاوابووانم خۇشناوئىن، (واتە: من كەسىك دەپەرستىم خۇشم بوئى، بەلام ئەوھى ئاوابى خۇشم ناوئى)، مەبەستىم ئەوھى كە مەسەلەى خۇشبوئىستى خوا ﷻ، مەسەلەھىكى زور گەورەو گرنگە، وە ھىچ كەسىك ھىچ شتىك ناپەرستى تا خۇشى نەوئى بەپپى ئەم ئايەتە، وە لە واقىعەشدا ھەر وایەو ھەر كەسىك پارە دەپەرستى، ديارە خۇشى دەوئى و ھەر كەسىك ھىزبىك دەپەرستى، ديارە لە ھەموو شتىك زياترى خۇش دەوئى، ھەر وەھا كەسىك طاغوتىك دەپەرستى، ھەواو ئارەزووى خۇى دەپەرستى، مانگو خور دەپەرستى، ديارە خۇشى دەوئى و چاوەرپى خىرو خۇشى لىدەكات، بۇيەش دەپەرستى، لە عەبدوللاى كورى مەسعودەو گىر دراوئەتەوھ كە پرسىارى كردوھ لە پىغەمبەر ﷺ: { (قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَيُّ ذَنْبٍ أَعْظَمُ؟ قَالَ: أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلْقَكَ) (رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۴۴۲۳)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۴۷۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۸۶)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۳۱۰)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۱۸۲)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۴۰۲۴) }، واتە: گوتەم، ئەھى پىغەمبەرى خوا ﷻ چ گوناھىك لە ھەموو گوناھان گەورەترە ؟ فەرموئى: ئەوھى كە ھاوتاو ھاوبەش بۇ خوا دابنى، لە حالىكدا، كە ھەر ئەو توى دروستكردوھ.

مهسهلهی نویهم: که دهر رموی: ﴿ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدَّ حُبًّا لِلَّهِ ﴾، ئه وانهی بر وایان هیناوه خوشه ویستیان بو خوا توندترو زیاترو توختره، ئه وه دهگه یهنی، که بهراستی نابی هیچ کهسیک بهقه دهر ئه وهی که مسولمان خوای خوشدهوی، وه له پاش خوا پیغه مبهری ﷺ خوشدهوی، نابی هیچ کهس هه بی پرستراوی خوئی و پیشه وای خوئی هینده خوشبوئی، ههر بویشه ههر کاتیک بهراستی مسولمانان ئیماندار بووبن و ئیمانان له دلدا چه سپیی، هیچ کهس نهیتوانیوه، له هیچ بواریکدا پیشبرکییان له گه لدا بکات، چونکه ئینسان که بهراستی ئیمانی هه بوو، واته: خوای له هه موو کهس و له هه موو شتی خوشتر دهوی، که واش بوو مانای وایه توئی بر وادار ئامادهی له پیناوی خوادا هه موو شتی به ختبه کی و، هه موو شتی بو خوا بکهی، جا چ له بواری ئاشتیدا، وهک پهیدا کردنی زانیاری و بلا و کردنه وهی و ئاوه دان کردنه وهی سهر زهوی و، به ره و پیشبردنی ژیان و گوزهران و، چه سپاندنی دادگه ری، وه چ له بواری جهنگ و جهاددا، وهک رووبه روو بوونه وهی دوژمنان و دیفاع کردن له سهر زه مین و ولات و دین و ژین و حورمهت و... هتد. به ئی به مه رجیک مسولمانان خاوه نی ئیمان بن، هیچ کهسیک باریان نابا، نه له بواری ئاشتیدا و نه له بواری جهنگدا، وه له و باره وه که مسولمانان ده بی خوا و پیغه مبهری خویان له هه موو کهس و هه موو شتی خوشتر بوئی ئه م فه رمو و ده یه هه یه: { (عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ أَنْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ، كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَّفَ فِي النَّارِ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۶)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۶۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۶۲۴)، وَاتَه: ئه نهس خوا لیی رازی بی ده لی، پیغه مبهر ﷺ فه رمووی: سی شت له ههر که سیدا هه بن ئه وا شیرینی ئیمانی به هوئی ئه و سی شتانه وه چیشتوه: که خوا و پیغه مبهری خوای له غهیری خویان خوشتر بوئی (هیچ شتیکی به قه دهر خوا، وه پاشان به قه دهر پیغه مبهر خوشنه وی)، وه که کهسیکی خوشویست ته نیا له بهر خوا خوشی بوئی، وه پیی ناخوشبی بگه ریته وه بو کوفر، دواي ئه وهی خوا

دەربازی کردووە لێ، وەك چۆن پێی ناخۆشە فری بدریته نیو ئاگر.

مەسەلەى دەیهەم: كە دەفەر موی: ﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾،

واتە: ئەوانەى پەیرەوییان لێکرا بوو حاشیان کرد لەوانەى شوینیان کەوتبوون، ئەم مەسەلەیه لە زۆر شوینی دیکەى قورئاندا باسی کراوە، کە ئەوانەى شوین کەوتوون و ئەوانەى پەیرەوییان لێکراوە (الأتباع و المتبوعون) حاشا لە یەكدی دەکەن، دیارە پەیرەوی لێکراوەکان، واتە: سەرکردەو سەرۆکەکان، یەخە دادەدرن و حاشا دەکەن لە شوین کەوتوووەکانیان، بۆچی؟ چونکە ئەوان گلهییان لێ دەکەن و دەلین: ئیمە لە دنیا دا لە خزمەت نیووە دابووین و، کۆیلە و خزمەتکار تان بووین و، نیووەمان پەرستووە، نیووەمان بە هەمەکارەى خۆمان داناووە، لەبەر خاتری نیووە خوامان لە خۆمان توورە کردووە، پێویستە ئیستا شتی کمان بۆ بکەن، ئەوانیش هیچیان لە دەست نایەت و

دەلین: ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدَّ حَكَمَ بَيْنَ

الْعَبَادِ ۖ غَافِرٌ ﴿٤٨﴾، واتە: ئەوانەى خۆ بەز لگرن گوتیان: ئیمە هەموومان لە دۆزەخدا و خوا حوکمی لەنیوان بەندەکانیدا کرد {و هیچمان لە دەست نایەت}، وە حاشایان لێ دەکەن و یەخەیان لەبەر دا دادەدرن، جا ئەو بەراستی عیب پەرتیکی گەورەى تێدایە بۆ هەموو ئەوانەى غەیری خوا دەپەرستن، وە بۆ هەموو ئەوانەى کە بەرپێی غەیری ئیسلامدا دەرپۆن و بەدوای رێچکەو بێردۆزەکان دەکەن، بەدوای رێچکەى خوار و پیاوی بێ بار دەکەن، کە لە قیامەتێ ئاوا یەخەیان لەبەر دادەدرن و حاشایان لێ دەکەن و لەبەریان رادەکەن، جا لەو حالەتەدا شوینکەوتوووەکان هیچیان پێ نامینێ ئەو نەبێ کە وەك ئایەتە کە دەفەر موی، دەلین: خۆزگە ئیمەش دەر فەتی کمان لێ هەت بکە و تایە، جارێک بووباینە سەرکردەو ئەوانە بووبانە شوین کەوتەمان و، ئیمەش ئاوا حاشامان لێ کردبان ! کە بێگومان ئەو خەیاڵ پلاوو خۆزگەو بریایە و قەت بەرینەگرتووە قەتیش بەرناگری.

مه‌سه‌له‌ی یازدهیم: که ده‌فهرموی: ﴿ كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ ﴾ ،
 ئاوا خوا کرده‌وه‌کانیان نیشان دهدا بۆ ئه‌وه‌ی بۆیان ببیته‌مایه‌ی غه‌م و
 په‌ژاره‌وه، ئه‌وه‌ی لی وهرده‌گیری، که له‌قیامه‌تی خوا کرده‌وه‌کان بۆ ئینسان
 به‌رجه‌سته‌ده‌کات، چاک بن یان خراب، کرده‌وه‌کانی به‌به‌رجه‌سته‌کراوی
 ده‌بینی، ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ش ئی‌عجازیکی زانسی تیدایه، چونکه له‌سه‌رده‌می‌کدا
 که قورئان هاتوته‌خواری، که‌س نه‌یزانیوه‌ کرده‌وه‌کان چۆن رۆژی دوا‌یی
 به‌رجه‌سته‌ده‌کرینه‌وه؟ به‌لام ئیستا هه‌ر قسه‌و کرداریک بویستری تۆمار
 بکری، به‌کامپرای فیدیۆ ده‌گیری، دوا‌یی ده‌لین ئه‌وه‌ تۆنی؟ ناتوانی بلی
 نا، وه‌ک ده‌زگا هه‌ولگری و جاسوسی‌ه‌کان به‌کاری دینن، کامپرای شیراوه
 داده‌نین و هه‌موو چه‌ره‌که‌و سه‌که‌نه‌ی ئه‌و که‌سه‌ تۆمار ده‌کری و دوا‌یی که
 حاشای کرد، ده‌لین: ئا ئه‌وه‌ نیه‌ تۆی؟! جا ئه‌وه‌ له‌چه‌ند شوینیک له‌قورئاندا
 ئامازه‌ی پیدراوه، لی‌ره‌ ده‌فهرموی: ﴿ كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ ﴾ ،
 واته: ئاوا کرده‌وه‌کانیان ده‌خه‌ینه‌وه‌ به‌رچا، وه‌ له‌ سووره‌تی (الک‌هف) دا
 ده‌فهرموی: ﴿ ... وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا ﴾ (۴۹) ، واته: ئه‌وه‌ی
 کردبوویان ئاماده‌بو، به‌ئاماده‌یی بینیان، وه‌ له‌ سووره‌تی (الجاثیه) دا
 ده‌فهرموی: ﴿ ... إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ (۲۹) ، واته: ئیمه‌نوسخه
 به‌رداریمان لی‌کرد، فۆتۆکۆپیمان ده‌کرد ئه‌وه‌ی ئیوه‌ ده‌تانکرد. که‌واته:
 کرده‌وه‌کانمان فۆتۆکۆپی ده‌کرین، دیاره‌ئه‌گه‌ر ئینسان بتوانی به‌کامپرای فیدیۆ
 شت فۆتۆکۆپی بکات، ده‌بی فریشته‌کان که‌خوا به‌سه‌ر ئیمه‌وه‌ کردوونیه
 چاودیر، چ‌ئامپریکی گه‌شه‌سه‌ندوویان پیبی، که‌هه‌موو کرده‌وه‌و چه‌ره‌که‌و
 سه‌که‌نه‌ی ئیمه‌ تۆمار بکه‌ن!! خوا به‌لوتف که‌رهمی خو‌ی سه‌ره‌به‌رزی دنیاو
 دوا رۆژمان بکات، ئامین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی سی و چوارهم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له نایه‌تی (۱۶۸ تا کو ۱۷۳) ده‌گریته نیوخوی، واته: شه‌ش (۶) نایه‌ت، له‌م شه‌ش نایه‌ته‌دا خوا ﷺ بانگی مرؤفایه‌تی ده‌کات و فه‌رمانیان پی‌ده‌کات که له‌وه‌ی پییداون له رزق و بژیوی حه‌لال و به‌تام و خوش بخون، وه به‌دوای هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان نه‌که‌ون، وه دوایی پییان ده‌فه‌رموی: که شه‌یتان جگه له شتی خراپ و ناقولاً به‌هیچ شتیکی دیکه فه‌رمانیان پی ناکات. دوایی باسی هه‌لوئیستی کافره‌کان ده‌کات که کاتیک بانگ ده‌کرین به‌دوای به‌رنامه‌ی خوا بکه‌ون، پاساو به‌وه دیننه‌وه که نه‌وان ههر به‌دوای باب و باپیرانیان ده‌که‌ون، جا خوا ﷺ باس ده‌کات، که نایا نه‌گهر باب و باپیریان نه‌فام و نه‌زانیس بووبن، ده‌بی ههر به‌دوایان بکه‌ون؟! وه دوایی وینه‌یه‌ک دینیته‌وه بو نه‌وانه‌ی بیپروان، وه بو که‌سیک بانگیان ده‌کات، وه‌ک چۆن ئینسان که بانگی مالآت و ئازهل ده‌کات، جگه له ده‌نگ هیچیدیکه نافامی و ناییستی، نه‌وانیش به‌و شیوه‌ن، ئنجا دوایی خوا ﷺ بو جاری سییه‌م له سووره‌تی (البقرة) دا مسولمانان بانگ ده‌کات به ناوونیشانی ئیمان و فه‌رمانیان پی ده‌کات که له‌و رزق و بژیوه پاک و چاک و به‌له‌زه‌تانه‌ی که پیی داون، بخون و سوپاسگوزاریی بو خوا بکه‌ن، نه‌گهر ده‌بانه‌وی به‌ندایه‌تی بو خوا بیننه‌دی، وه پاشان بویان پرونده‌کاته‌وه که خوا ﷺ جگه له: مرداره‌وه‌بوو و خوین و گوشتی به‌رازو نه‌وه‌ی بو غه‌یری خوا سه‌ربرایی، هیچی دیکه‌ی لی قه‌ده‌غه نه‌کردوون.

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۶۸﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿۱۶۹﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولَئِكَ كَانُوا
 ءَابَاءَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمِثْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي
 يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ إِنَّمَا
 حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَن اضْطُرَّ غَيْرَ
 بَاطِلٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾ .

مانای وشه به وشه‌ی نایه‌ته‌کان

((ئهی خه‌لکینه ! له هه‌رچی (بژیوی)، چه‌لال و خوش هه‌یه له زه‌ویدا بخون،
 وه شوین پیی شه‌یتان هه‌لمه‌گرن، دلنیا بن نه‌و دوزمنیکی ناشکراتانه ﴿١٦٨﴾ نه‌و ته‌نیا
 به شتی خراب و دزیو فه‌رمانتان پییده‌کات، وه به‌وه که له‌بارهی خواوه شتیک بلین
 که نایزان ﴿١٦٩﴾ وه نه‌گه‌ر پییان بگوتری: (واته: به کافره‌کان) شوین نه‌وه بکه‌ون
 که خوا نار دوویه‌ته‌خوار، ده‌لین: به‌لکو شوین نه‌وه ده‌که‌وین که بابو باپیرانمان
 له‌سه‌ری بینوه، نه‌دی نه‌گه‌ر بابو باپیرانیان هیچ نه‌فامن و ریی راستیشیان
 نه‌گرتبی؟! ﴿١٧٠﴾ وه وینه‌ی نه‌وانه که بیبروان، وه‌ک حالی که‌سیکه که له
 نازده‌لیکه‌وه بخوری، بیجگه له بیستنی ده‌نگی داواکردن و بانگکردن هیچ حالی نابی !
 لالین، که‌رن، کویرن هیچ نافامن ﴿١٧١﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی ئیمانان هی‌ناوه ! له‌و خواردنه
 پاک و چاکانه‌ی پیمانداون بخون، وه سوپاسی خوا بکه‌ن نه‌گه‌ر به‌راستی ده‌په‌رستن
 ﴿١٧٢﴾ بیگومان (خوا) ته‌نیا مردار و خوین و گوشتی به‌رازو سه‌ربرای ناوی غه‌یری
 خوا له‌سه‌ر هینراوی، لی‌تان قه‌ده‌غه کردوه، هه‌ر که‌سیکیش تیگی‌راو ناچار بوو، وه
 نه‌له‌رووی ناره‌زووه‌وه نه‌ زیاد له پیویستی خوارد، نه‌وه گونا‌هی ناگاتی (که له‌و
 چوار قه‌ده‌غه کراوش بخوات) به‌راستی خوا لی‌بورده‌ی به‌خشنده‌یه ﴿١٧٣﴾)) .

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌کان

(حَلَّالًا): به کوردی هه‌ر ده‌ئین: (حه‌لال) واته: ره‌وا، (أَصْلُ الْحَلِّ: حَلُّ الْعُقْدَةِ) (حَل) له کردنه‌وه‌ی گریوه‌هاتوه (وَحَلَلْتُ: نَزَلْتُ) له زمانی عاره‌بیدا ده‌ئێ: (وَحَلَلْتُ فِي الْمَكَانِ الضَّالِّيِّ)، واته: له فلان شوین دابه‌زیم له‌وه‌ی (وَعَنْ حَلِّ الْعُقْدَةِ: حَلُّ الشَّيْءِ حَلَالًا) له کردنه‌وه‌ی گری، هه‌لاک‌کردن له‌وه‌وه‌هاتوه، وه‌ک بلی‌ی هه‌لاک‌کراو، شتی‌که‌که‌ گری‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی لی‌ی کراوه‌ته‌وه.

(طَيِّبًا): واته: پاک و چاک، ئه‌وه‌ مانا گشتیه‌که‌یه‌تی، به‌لام جاری وا هه‌یه‌ به‌ مانای خو‌ش و به‌تام دی، وه‌ جاری وایه‌ به‌ مانای ئینسانی ره‌وشت به‌رز دی، وه‌ جاری وایه‌ به‌ مانای زه‌وی به‌پیت و پیز دی، به‌پیی ئه‌و سیاقانه‌ی که‌ تی‌یاندای هاتوه، مانای ده‌گوری، (أَصْلُ الطَّيِّبِ: مَا تَسْتَلِذُهُ النَّفْسُ) (الطَّيِّبِ) له‌ ریشه‌دا بریتیه‌ له‌ هه‌رشتی‌که‌ که‌ نه‌فسی ئینسان پی‌ی خو‌شبی‌و هه‌زی لی‌ی بکات، بو‌یه‌ خوا ﷻ وشه‌ی (طَيِّبِ)‌ی کردوه‌ به‌ ئاوه‌لناو به‌ سیفه‌ت بو‌ (كَلِم)

﴿...إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ...﴾ ﴿۱۰﴾ فاطر، که‌ مه‌به‌ست پی‌ی وشه‌ی

یه‌کتاپه‌رستی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)‌یه، وه‌ وشه‌ی (طَيِّبِ)‌ی کردوه‌ به‌ سیفه‌ت بو‌

رزقی به‌تام و چیژ ﴿كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا﴾، هه‌روه‌ها بو‌ ئافره‌تانی

داوین پاک و بو‌ پیاوانی داوین پاک: ﴿...وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ

لِلطَّيِّبَاتِ...﴾ ﴿۳۶﴾ النور، هه‌روه‌ها کردوه‌یه‌تی به‌ وه‌سف بو‌ جی‌گه‌و ری‌گه‌ی

خو‌ش: ﴿وَمَسْكَنٍ طَيِّبَةً...﴾ ﴿۷۲﴾ الأعراف، هه‌روه‌ها بو‌ زه‌وی به‌پیت و

به‌پیز: ﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ...﴾ ﴿۵۸﴾ الأعراف، وه‌ بو‌ ئه‌و ئیماندارانه‌ی له‌ دوار‌وژدا

ده‌چنه‌ به‌هه‌شت، که‌ فریسته‌کان پی‌یان ده‌ئین: ﴿... وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ

عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَأَدْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿ ۷۳ ﴾ الزمر، واته: ئیوه پاك و چاكن، وه
 نهو ئیماندارانه‌ی که فریشته‌کان گیانیان ده‌کیشن: ﴿ الَّذِينَ نُؤَقِّمُهُمُ الْمَلَائِكَةَ
 طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ ﴿ ۳۲ ﴾ النحل، چونکه
 به پاك و چاکی گیانیان ته‌سلیمی خوا ده‌که‌نه‌وه.

(خَطَوَاتٍ): (الخطوة: مَرَّةً مِنْ خَطَى يَخْطُو)، (خَطَى) واته: هه‌نگاوی نا
 (يخطو) هه‌نگاو ده‌نی (خطوة) بریتیه لهو هه‌نگاوه‌ی ئینسان هه‌لی
 ده‌هینیت وه نیوان دوو پییان، که تو هه‌نگاو ده‌نی مه‌سافه‌که‌ی نیوانی پیی
 ده‌لین: (خطوة)، ﴿... وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ...﴾ ﴿ ۱۳۸ ﴾ البقرة، (أي: لا
 تتبعوه)، واته: به شوین شه‌یتاندا مه‌رؤن‌و، به‌دوای شه‌یتان مه‌که‌ون.

(بِالسُّوءِ): (السوء: كُلُّ مَا يَغُمُّ الْإِنْسَانَ مِنَ الْأُمُورِ الدُّنْيَوِيَّةِ وَالْآخِرَوِيَّةِ، وَمِنْ
 الْأَحْوَالِ النَّفْسِيَّةِ وَالْبَدَنِيَّةِ ... إلخ)، واته: (سوء) هه‌ر شتیکه که ئینسان
 پیی خه‌فه‌تباربی و پیی نار‌ه‌حه‌ت بی له کاروباری دنیا‌یی و دوا‌ر‌و‌ژی، وه له
 حالته‌ی ده‌روونی و له حالته‌ی جه‌سته‌یی ... هتد.

(وَالْفَحْشَاءُ): (الفحشُ والفحشاءُ والفاحشةُ: مَا عَظُمَ قُبْحُهُ مِنَ الْأَفْعَالِ
 وَالْأَقْوَالِ...)، وشه‌ی: (الفحشُ والفحشاءُ والفاحشةُ) هه‌ر سیکی، هه‌ر شتیکه
 که زور ناشیرین بی له قسه‌و کرده‌وه، هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک یان قسه‌یه‌کی زور
 ناشیرین و ناقول‌او دزیو، پیی ده‌گوتری: (الفحشُ) یان (الفحشاءُ) یان
 (الفاحشةُ)، بویه‌ش به زینا ده‌گوتری (الفاحشةُ) له‌به‌ر نه‌وه‌ی کرده‌وه‌یه‌کی
 زور ناقول‌ایه، هه‌روه‌ها ر‌ژدی و چرووکی که خوا ده‌فه‌رموی: شه‌یتان
 فه‌رمانتان پی‌ده‌کات به (الفحشاءُ) به ر‌ژدی و چرووکی، وه‌ک له سووره‌تی
 (البقرة) دا هاتوه.

(الْفَيْنَا): (أَي: وَجَدْنَا) واته: بینیمان، وهك ده‌فهرموئ: ﴿... وَالْفَيْنَا سَيِّدَهَا لَدَا﴾

أَبَابٍ... ﴿٢٥﴾ یوسف، واته: یوسفو نهو نافرته‌هی که داوای لی‌کرد کاری خرابی له‌گه‌ل بکات، کاتیک که چوونه دهر له مال، له دهرگا تووشی گه‌وره‌ی نافرته‌که بوون، واته: تووشی می‌رده‌که‌ی بوون.

(يَنْعُقُ): (النَّعْقُ: صَوْتُ الرَّاعِي)، واته: ده‌نگی شوان یان گاو‌ان که له ولا‌خی‌که‌وه یان نازه‌لی‌که‌وه ده‌خوړئ، ده‌گوترئ: (نَعَقَ، يَنْعُقُ) بانگی کرد، تیوه‌ی خوړئ، تیوی ده‌خوړئ.

(وَمَا أَهْلٌ بِهِ لغيرِ اللَّهِ): (الإِهْلَالُ: رَفْعُ الصَّوْتِ)، (أَهْلٌ): واته ده‌نگی به‌رزکرده‌وه، له‌وه‌وه هاتوه که کاتی خو‌ی مانگی یه‌ک شه‌وه (هلال) یان بینیه، گوتوو‌یانه: (هَذَا هِلَالٌ) له‌وه‌وه به‌ههر ده‌نگ به‌رزکرده‌وه یه‌کیان گوتوه: (إِهْلَالٌ)، ﴿وَمَا أَهْلٌ بِهِ لغيرِ اللَّهِ﴾، واته: شتیک که ده‌نگی پی به‌رزکرابیته‌وهو کاتی که سه‌ربراو، ناوی غه‌یری خوی له‌سه‌ر هاتبی.

(أَضْطَرَّ): واته: ناچار کراوه، (الإِضْطِرَارُ: حَمَلُ الْإِنْسَانِ عَلَى مَا يَضُرُّهُ سِوَاءَ كَانِ سَبَبِ خَارِجٍ أَوْ دَاخِلٍ)، (إِضْطِرَارٌ) بریتیه له‌وه‌ی که ئینسان شتیک بکات که پی ناخو‌شبی، چ به هو‌یه‌کی دهره‌کی وهک: لی‌دان، ترساندن، یان به هو‌یه‌کی نیوه‌خو‌یی ناچار بکری، وهک: تی‌نویتی، برسیه‌تی، که‌م خه‌ویی، تینی بو بی‌نی نه‌وه‌ش ههر پی ده‌گوترئ (إِضْطِرَارٌ).

(غَيْرِ بَاعٍ): واته: به ناره‌زووه‌وه نه‌بی و داوای ناره‌زووو له‌زه‌ت نه‌کات له‌و شته فه‌ده‌غه‌کراوه‌دا، که ده‌بخوات.

(وَلَا عَادٍ): (الْعَدْوُ: التَّجَاوُزُ وَمُنَافَاةُ الْإِلْتِمَامِ) له سنووریش تینه‌په‌رینی،

حه‌سه‌نی به‌سری (په‌حه‌تی خوی لی‌بی)، ﴿غَيْرِ بَاعٍ وَلَا عَادٍ﴾، وا پی‌نسه‌ کرده‌ ده‌لی: (غیر متناول لذتة ولا متجاوز سد الجوعه) نه‌وه‌یه که

له بهر ناره زوومه ندیی نهو چوار قه دهغه کراوه (مرداره وه بووو و خوین و گوشتی بهرازو بو غهیری خوا سه ربراو) نه خوات، له بهر نه وهی که ناره زووی لییه، وه که خواردیشی لهو نه ندازه یه ی که پشتی پیوه راده وه ستی و برسیه تی پی دهسکی، لهو نه ندازه یه تینه په ریئی.

هوی هاتنه خواره وهی نایه ته گان

هوی هاتنه خواره وهی نه م نایه ته یه ی، که ده فهرموئ: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّ مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا طَيْبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾، { (قال الكلبی (عن أبي صالح): نزلت في ثقيف، وخزاعة، وعامر بن صعصعة حرّموا على أنفسهم من الحرث والأنعام، وحرّموا البحيرة والسائبة والوصيلة والحامي) (أسباب النزول للنيسابوري، ص: (۳۲) }، واته: که لیبی ده لئ: نه م نایه ته هاته خوار دهر باره ی (ثقیف، وخزاعة، وعامر بن صعصعة) که سی تیره بوون له تیره و هوزه کانی عه رهب، کومه لئ شتیان له خوین قه دهغه کردبوو له کشتو کال و نازه ل، وه چوار جوړه نازه لیان له خوین قه دهغه کردبوو که بریتین له: (بحيرة وسائبة ووصيلة وحامي)، که له دهرسه کانی داهاتوودا نه گهر خوا تهمه ن بدا باسیان ده که یین، له و باره وه نه م نایه ته هاته خوار ی که ده فهرموئ: نه ی خه لکینه! له وهی که حه لاله و پاک و چاکه بخون، وه به دوا ی هه نگاوه کانی شهیتان مه که ون (ههر به ناره زووی خوستان هه ندی شتان له خوستان حه رام بکه ن، نه وه شوین شهیتان که وتنه، یا خود شتیک که خوا حه رامی کردوه بو خوستانی رهوا مه که ن، یان شتی پیس و زیان به خش مه خون).

مانای گشتی ئایەتەکان

خوایندگاران پاش ئەووی لە ئایەتەکانی رابردوودا باسی پەرستراویتی خووی کرد، کە تەنیا ئەو پەرستراوە، وە دوای ئەووی باسی پەروردگارێتی خووی کرد، وە پاشان باسی سەرەنجامی ئەوانەیی کرد لە غەیری خوا دەپەرستن، و غەیری خوا بە پەروردگاری خویمان دەزانن، کە لە دواڕۆژدا تووشی چ سەرەنجامی پەش و تاریک و خراب دەبن، ئنجای وە پەروردگار بە دیهینەری ئەو خەلگە فەرمانیان پێ دەکات کە ئەو سفرەیهی کە بۆی رازاندوونەو لە زهوی ئەو هەموو رزق و رۆزییە حەلال و پاک و چاکانەیی لەسەرن، لێی بخۆن. ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا﴾، ئەو خەلگینە! لەووی لە زهوی دایە هەرچی لە زهوی دایە مادام حەلال و خۆش و بەتام (طیب) بێ، لێی بخۆن، حەلال واتە: بەشیوێهەکی ناشەرعیی دەستان نەکەوتبێ، و (طیب) واتە: لە زاتی خۆیدا پاک و چاک و خۆشبوو و سوودبەخش بێ و زیانبەخش نەبێ. ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾، وە بەدوای هەنگاوەکانی شەیتان مەکەون، کە لەخۆوە شتێک لە خۆتان قەدەغە بکەن، هەر بە بیرکردنەوێهەکی ئەفسانە و شوینکەوتنی کویرانەیی پیشینانان، شتێکی چاک و پاک لەخۆتان قەدەغە بکەن، ئەو شوین پێ شەیتان هەلگرتنە، هەر وەها شتێکیش کە خوا بە حەرەمی داناوە و پێس و زیان بەخشە، دیسان بەهۆی شوین کەوتنی شەیتانەو بۆ خۆتان حەلال مەکەن، وەک گوشتی بەراز و خوین و مردارەو بوو و ناوی غەیری خوا لەسەر هێنراو، لەکاتی سەربراند، ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾، بێگومان شەیتان بۆ ئێو دۆزمنیکی ناشکرایی، واتە: هەم دۆزمنە، هەم دۆزمنایەتیەگەشی ناشکرایی، چونکە جاری وایە تۆ کەسێک دۆزمنایەتییت دەکات، بەلام بە پەنھانیی، شەیتان دۆزمنایەتییمان دەکات، بە ناشکراو بێ پێچ و پەنا کە ئەو دياره خووی

گوتوویه‌تی: خوییه بمهیلله‌وه تا قیامه‌تی ﴿... لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 لِأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ﴿الإسراء، ۶۲﴾، واته: نه‌گهر بمهیلله‌وه تا رۆزی
 قیامه‌تی، جگه له که‌میک نه‌گهرنا وه‌چه‌ی ئادهم وا لیده‌که‌م که هیچی به‌قسه‌ی
 تۆ نه‌کات، مانای وایه نه‌وه گه‌وره‌ترین دوژمنایه‌تییه، ئنجا دوژمنایه‌تییه‌که‌شی
 ئاشکرایه‌وه بۆ‌خۆی رایگه‌یانده‌وه، واته: شه‌یتان ئیعلانی جه‌نگی له‌گه‌ل ئیوه‌دا
 کردوه و ئیعلانی دوژمنایه‌تی له‌گه‌ل ئیوه‌دا کردوه، ئیوه‌ش سه‌نگه‌ری لیبگرن و
 به‌دوای مه‌که‌ون و به‌ قسه‌ی مه‌که‌ون، به‌دوای هه‌نگاوه‌کانی مه‌که‌ون، ئنجا ئایا
 نه‌گهر به‌دوای شه‌یتان بکه‌وین چیمان بۆ ده‌کات؟ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ
 وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ﴾، (إِنَّمَا) وه‌ک پيشتر گوتوویمان:
 ئامرازی چه‌سپاندن و کورت هه‌له‌ینانه (أداة الحصر والإثبات) ده‌چیته‌ سه‌ر
 هه‌رشتیک، حوکه‌مه‌که‌ی بۆ ده‌چه‌سپینی، وه له‌ویشدا کورتی هه‌لدینی ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُم
 بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ﴾، بیگومان شه‌یتان ته‌نیا فه‌رمانتان پیده‌کات به‌ شتی خراپ،
 وه به‌ شتی دزیوو ناقولا، ﴿وَأَنْ تَقُولُوا عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ﴾، وه فه‌رمانتان به‌وه
 پیده‌کات له‌باره‌ی خواوه شتیک بلین که زانیاریتان پئی نیه، له‌خۆوه ناویک له
 خوا هه‌لده‌ن و سیفه‌تیکی بۆ به‌کاربینن، یان به‌شیوه‌یه‌ک بیپه‌رستن هاوبه‌شی بۆ
 په‌یدا بکه‌ن، یاخود هه‌ر له‌ خۆوه به‌ناوی خواوه بلین: فلانه شته‌ه لاله‌ یان
 چه‌رامه، نه‌وه هه‌مووی پیلان و فیلی شه‌یتان و وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتانه، که‌واته:
 نه‌وه‌ی شه‌یتان لیمانی ده‌وی: قسه‌ی خراپ و کرده‌وی خراپ و بیرکردنه‌وه‌ی
 خراپ و، قسه‌ی ناشیرین و کرده‌وی ناشیرین و هه‌لوپستی ناشیرینه، وه نه‌وه که
 شتیک به‌ناوی خوا بلین که راست نیه و زانیاریمان له‌باره‌یه‌وه نیه که خوا
 وایفه‌رموه. ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، ئنجا باسی شوین که‌وتووینی
 شه‌یتان ده‌کات و ده‌فه‌رموی: وه نه‌گهر پیمان بگوتری: به‌دوای نه‌وه بکه‌ون که خوا

ناردوویہ تہ خوار، کافرہ کان، کومہ لی شہیتان و پھیرہوانی شہیتان و شوینکھ وتوانی شہیتان، ئەگەر پییان بگوتری: بەدوای ئەوہ بکھون کہ خوا ناردوویہ تہ خوار واتە: کتیب و بەرنامە ی خوا، ﴿ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا ﴾، دەلین: بە لکو ئیمە بەدوای ئەوہ دەکەوین کہ بابو باپیرانی خۆمانمان لەسەر بینوہ. واتە: بەدوای شتیک دەکەوین کہ بابو باپیرانمان، پێشینانمان لەسەری رۆشتون، خوا ﷺ پرسیارکیان لێ دەکات کہ وەلامەکە ی لەنیوخۆی دایەو ئەوہ پێی دەگوتری: (الإستفهام الإنکاری)، واتە: پرسیارکردنیکی نکوویی لیکەرانە، ﴿ أَوْلَوْكَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴾، دەفەر موی: ئەدی ئەگەر بابو باپیرانیانیشان لەسەر نەفامی بووبن، وە پێی راستیان نەگرتبێ؟ واتە: هەر بەدوایان دەکەون ئەگەر نەفام و نەزانیش بوون؟! لێرەدا ئەمە ئەوہ دەگەییەنی کہ تۆ ئەگەر بە دوای بابو باپیرانت بکەوی لەسەر شتی چاک، باشە، بەلام لەسەر شتی غەلەت و پەلەت، ئەوان کہ بۆخۆیان بەهەلەداچوون، تۆ بۆچی ریشی خۆت لە مست کەسیک دەنیی، کہ بۆخۆی بەرپێه نازانی؟ بۆخۆی چاک نەکردوہ تا تۆ فییری چاکە بکات؟ ئنجا خوا ﷺ وینەییەکیان بۆ دینیتەوہ وینایان دەکات لە دیمەنیکدا: ﴿ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَتَّعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً ﴾، وە وینە ی ئەوانە ی بیبروان، وەک وینە ی کەسیک وایە کہ لە ئازەلێکەوہ دەخوری، کہ جگە لە داواکردن و بانگکردن، واتە: جگە لە دەنگەکە هیچی دیکە حالی نابێ، ﴿ صُمُّ بَكْمٌ عُمِّي ﴾، ئەو بیبروایانە کەرن لائن کویرن. (صُمُّ) کۆی (أصم) ه، واتە: کەر. (بَكْمٌ) کۆی (أبکم) ه، واتە: لال، (عُمِّي) کۆی (أعمی) یە واتە: کویر ﴿ فَهَمُّ لَا يَعْقِلُونَ ﴾، بۆیە نافامن، کەسیک نەبیستی و نەبینی و ئنجا زمانیکی فەصیحی نەبێ قسە لەگەل خەلکیدا بکات، بە تەئکید لە بیعەقلیی و نەفامییدا دەمینیتەوہ، ئنجا دوای ئەوہ خوای پەروردگار بانگی مرؤفایەتی کرد بەگشتی،

ده‌فهرموی: ﴿ يَتَّيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾، ئەمجاره بانگی ئیمانداران ده‌کات به‌تایبه‌ت، ئەه‌ی ئەوانه‌ی ئیمان‌تان هیناوه! ﴿ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنَّ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴾، له‌و‌رۆزییه‌ پاک‌و‌چاک‌و‌به‌له‌زه‌ت‌و‌خۆشانه‌ بخۆن‌ که‌ پیمان‌داون، وه‌ سوپاسی‌ خوا‌ بکه‌ن، ئە‌گه‌ر به‌راستی‌ ئە‌وه‌ ده‌په‌رستن، ئنجا‌ بۆیان‌ پوونده‌کاته‌وه‌ که‌ چی‌ لێ‌ قه‌ده‌غه‌کردوون‌ بۆئه‌وه‌ی‌ هه‌ر‌ که‌سی‌ راست‌ بۆوه‌ له‌خۆرا‌ بازنه‌ی‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان‌ فراوان‌ نه‌کات، چونکه‌ خوا‌ زۆری‌ پێ‌ ناخۆشه‌ ئە‌وه‌ شتانه‌ی‌ که‌ بۆ‌ به‌نده‌کانی‌ خوێ‌قاندوون‌ و‌ بۆ‌ی‌ موباح‌ کردوون، وه‌ هه‌یج‌ زه‌ره‌رو‌ زیانیکیان‌ لێ‌ نادات، یه‌کی‌ هه‌ر‌ له‌خۆوه‌ له‌ به‌نده‌کانی‌ هه‌پامیان‌ بکات، هه‌روه‌ک‌ چۆنی‌ پێ‌ ناخۆشه‌ ئە‌وه‌ شتانه‌ی‌ که‌ لێ‌ی‌ قه‌ده‌غه‌ کردوون، یه‌کی‌ک‌ بێ‌ له‌خۆرا‌ بۆیان‌ په‌وا‌ (حلال) بکات، که‌ زیانی‌شی‌ تێدا‌یه‌ بۆیان، دیسان‌ ئە‌گه‌ر‌ شتیکیش‌ که‌ هه‌لآلی‌ کردوه‌و‌ موباحی‌ کردوه‌، یه‌کی‌ک‌ به‌ناوی‌ دینه‌وه‌ به‌ بیانووی‌ ته‌قواوه‌بێ‌ لێ‌یان‌ قه‌ده‌غه‌ بکات، زۆری‌ پێ‌ ناخۆشه‌، بۆیه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ ﴾، بێ‌گومان‌ خوا‌ ته‌نیا‌ مرداری‌ لێ‌ قه‌ده‌غه‌ کردوون، وه‌ خوین، وه‌ گۆشتی‌ به‌راز، وه‌ ئە‌وه‌ی‌ ده‌نگی‌ له‌سه‌ر‌ به‌رزکرا‌بیته‌وه‌ بۆ‌ غه‌یری‌ خوا، واته‌: ناوی‌ غه‌یری‌ خوا‌ی‌ له‌سه‌ر‌ هاتبێ‌و‌ بۆ‌ غه‌یری‌ خوا‌ سه‌ر‌به‌رابێ‌، هه‌ر‌ ئە‌وه‌ چواره‌ی‌ لێ‌ قه‌ده‌غه‌ کردوون، ئنجا‌ ئە‌وه‌ چواره‌ش‌ ﴿ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ ﴾، که‌سی‌ک‌ سه‌غله‌ت‌ کرا‌ ناچار‌ بوو‌ به‌ مه‌ر‌جێ‌ک‌ به‌ ئاره‌زووه‌وه‌ نه‌بێ‌، له‌به‌ر‌ ئاره‌زوو‌ لێ‌بوون‌ له‌و‌ شته‌ قه‌ده‌غه‌ کراوانه‌ نه‌خوات، وه‌ له‌ ئە‌ندازه‌ی‌ پێ‌ویستی‌ش‌ تێنه‌په‌رینێ‌، ﴿ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ﴾، ئە‌وه‌ به‌نسبه‌ت‌ ئە‌وه‌ چوارانه‌شه‌وه‌ دیسان‌ گونا‌هه‌بار‌ نابێ‌، ئە‌گه‌ر‌ له‌کاتی‌ ناچار‌یی‌و‌ تێ‌گه‌یراوییدا‌ لێ‌یان‌ بخوات ﴿ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾، بێ‌گومان‌ خوا‌ لێ‌بورد‌ه‌ی‌ به‌خشنده‌یه‌.

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ

مه‌سه‌له‌ی په‌که‌م: که خوا په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوا مِمَّا فِي

الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا﴾، لئی وهرده‌گیری که هه‌رچی له زه‌وی دایه، له و رزق و

رؤزیانه‌ی که په‌یدا ده‌بن هه‌مووی موباح و ره‌وایه، به دوو مهرج:

۱- به‌رپیه‌کی حه‌لال به‌ده‌ست هاتبئ له رووی شه‌رعیه‌وه، به‌دزیی نه‌بئ، به غه‌صب نه‌بئ، به فرت و فیل نه‌بئ، نه‌وه له رووه شه‌رعیه‌که‌یه‌وه.

۲- له رووی ته‌ندروس‌تیی‌شه‌وه، پاک و چاک و به‌له‌زه‌ت و خوشبئ و به‌سوودبئ بو جه‌سته و زیانی نه‌بیت.

مه‌سه‌له‌ی دووه‌م: بنچینه ره‌وایی یه له شته‌کاندا، وه‌ک زانایان گوتوویانه:

(الْأَصْلُ فِي الْأَشْيَاءِ الْإِبَاحَةُ) بنچینه له شته‌کاندا بریتیه له ره‌وایی، هه‌موو

شتیک ره‌وایه مه‌گه‌ر به‌لگه هه‌بئ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که فلانه شته، شه‌رع هه‌لی‌واردوه، حیای کردۆته‌وه‌و، قه‌ده‌غه‌ی کردوه.

مه‌سه‌له‌ی سییه‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾، نه‌وه‌ی لئ

وهرده‌گیری که شه‌یتان دوو شتان ده‌کات یان نه‌وه‌تا شتیک که خوا بو

به‌نده‌کانی ره‌وای کردوه، لییان قه‌ده‌غه‌ده‌کات، یان نه‌وه‌تا خوا شتیک که له

به‌نده‌کانی قه‌ده‌غه‌کردوه له‌به‌ر نه‌وه‌ی زیانیان لی‌ده‌دا، دینیت له به‌رچاویان

شیرین ده‌کات و جوانی ده‌کات بو نه‌وه‌ی به‌کاری بینن، له حالیکدا که خوا لئی

قه‌ده‌غه‌کردوون، واته: شه‌یتان له بواری خواردنه‌کاندا دوو شتان ده‌کات:

هه‌رکه‌سیک به‌دوای هه‌نگاوه‌کانی بکه‌وئ، یان نه‌وه‌تا شتیک که خوا حه‌لالی

کردوه و ره‌وای کردوه، له خوئی قه‌ده‌غه‌ی ده‌کات، یان نه‌وه‌تا شتیک که خوا

لئی قه‌ده‌غه‌کردوه بو خوئی موباحی ده‌کات و ره‌وای ده‌کات، که له هه‌ردووک

حالاندا گونا‌حبار ده‌بئ و زه‌ره‌مه‌ندیش ده‌بئ، به‌نسبه‌ت لای خواو بو قیامه‌ت

گونا‌حباروه، بو دنیا‌یه‌ش زه‌ره‌مه‌ند ده‌بیت، چونکه به ته‌ئکید هه‌ر شتیک

که خوا قه‌ده‌غهی کردوه دیاره زیانی تئیدایه، زیانی بۆ عه‌قل و بۆ رووح و بۆ جهسته، له هه‌موو روویکه‌وه زیانی تئیدایه‌وه ئه‌گهر به‌کاری بئینی لئی تووشی زهره‌ر ده‌بی، وه شتیکیش که خوا حه‌لالی کردوه، دیاره سوودی تئیدایه‌وه وه‌ختی له خۆتی ده‌گریه‌وه‌وه، له خۆتی قه‌ده‌غه‌ده‌که‌ی مانای وایه خۆت مه‌حرۆم کردوه له خیریک که خوا دروستی کردوه لئی به‌هره‌مه‌ندی، ئه‌گهر به‌کاری بهیینی.

مه‌سه‌له‌ی چوارهم: که ده‌فه‌رموی: ﴿ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ

مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴾، ئه‌مه ئه‌وه‌ی لی وهرده‌گیری که هه‌رکه‌سیک به‌دوای شه‌یتان که‌وت، جگه له قسه‌ی خراپ و کرده‌وه‌ی خراپ و، جگه له قسه‌ی ناشیرین و کرده‌وه‌ی ناشیرین، وه جگه له‌وه که شتانیک بلی، که خوا نه‌یفه‌رمووبن، جگه له‌وه پئی له هیچیدیکه ناکه‌وی، وه له واقیعدا هه‌ر وایه ته‌ماشای بکه‌ن: ئه‌وانه‌ی که به‌دوای شه‌ریعت ناکه‌ون هه‌میشه به‌ش و نسییان بریتیه له قسه‌ی خراپ و قسه‌ی ناشیرین و کرده‌وه‌ی ناشیرین وه مامه‌له‌کردنیکی نه‌زانانه و نه‌فامانه له‌گه‌ل خۆی په‌روه‌ردگار و به‌نده‌کانیدا.

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م: یه‌کیک له ره‌وشته بنچینه‌یه‌کانی ئه‌هلی کوفر بریتیه له

لا‌سایکردنه‌وه‌ی کویرانه‌ی پئشینان، بۆیه زانیانی ئیسلام گوتووینانه: مسو‌لمان ده‌بی زۆر ناگای لیبی، هه‌میشه له دینداریدا و به‌تایبه‌تی له مه‌سه‌له‌ی ئیمان و عه‌قیده‌دا، نابی لا‌سای که‌س بکاته‌وه‌وه دروست نیه لا‌ساکه‌روه‌وه (مُقلد) بی، به‌لکو ده‌بی‌ت بۆ خۆی هه‌ولبدا و تیبگات و شاره‌زا بی، وه له بواری فیه‌قیه‌ی و ئه‌حکامی کرده‌وه‌یه‌شدا ده‌بی له‌ویشدا به‌پئی توانا هه‌ولبدا بزانی خوا ئه‌و شته‌ی چۆن حه‌لال کردوه و یان بۆچی حه‌رامی کردوه؟ هه‌ولبدا بۆخۆی لئی تیبگات، ئه‌وه‌ی نه‌یتوانی، ئنجا له زانیان بپرسی، بۆیه لا‌سایکردنه‌وه (تقلید) له ئیسلامدا شتیکیش خراپه، چونکه عاده‌تی کافرو خوا نه‌ناسانه، وه له‌راستیدا ئه‌م نایه‌ته ئه‌وه‌شی لی‌وه‌رده‌گیری، که ئینسانی مسو‌لمان و دیندار به‌وه له خه‌لگی دیکه جیا‌ده‌کریته‌وه، که عه‌قلی خۆی

تفسیری قوربانی به رزوه پیر دهرسی سی و چوارهم: نایه ته کانی (۱۶۸ - ۱۷۳) ﴿ ۶۲۳ ﴾

به کاردینی، به لام خه لکی دیکه به زوری وایه وهک مهر دهکونه دواى یهک و سهر له دوو یهک دهنین و نههلی تهقلیدن، نههلی کوفر به زوری وان.

مهسهلهی شهشهم: خوا له باسی شوین کهوتن و تهقلیدکردنی و کویرانهی

بابو باپیرانیاندا دهفهرموی: ﴿ **أَوْلُو كَانْ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا**

يَهْتَدُونَ ﴾، نایا نهگهر بابو باپیرانیشیان هیچیان نهفامیبی، وه به ریشیان

نه زانیبی، ههر بهدوایان دهکهن؟! نه مهش نهوهی لیوهردهگیری، که

پیشینانی صالح و عاقل و رپی راستگرتوو، نهگهر نینسان بیانکاته سهر مهشوق

زور باشه، به لام به بیانوی نهوهی که پیشیان بابو باپیرانی تون، بیی ههر

بهدوایان بکهوی، بی نهوهی که به رپی راستیشیان زانیبی و، به بی نهوهی که

شتهکهیان مهعقول و چاک بی، نهوه به تهکید شتیکی ههله و خراپه.

مهسهلهی چهوتهم: که خوا ﷻ بانگی نیمانداران دهکات دهفهرموی: ﴿ **يَتَأْتِيهَا**

الَّذِينَ ءَامَنُوا كَلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ﴾، نهی نهوانهی برواتان هیئاوه!

لهو بژیوه پاک و چاکانهی پیمان داون بخون، بوچی وشهی حهلالی

بهکارنه هیئاوه؟ چونکه نیمانداران بنچینه وایه که غهیری حهلال ناخون،

نهدی بوچی وشهی (طیبات)ی بهکارهیئاوه؟ واته: نهو شتانهی که

سوودبه خشن و بهتام و چیژن؟ چونکه لیهدا وهک نیعمهتیک خوی

پهروهردگار دهیخاته بهرچاویان، که نهو رزق و رژییه بهتام و بهلهزهتانهی،

وهک نیعمهتیک خوا پیی داون، لییان بخون و بههرمه ندبن ﴿ **وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ**

كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴾، واته: وه نهگهر بهراستی خوا دهپهراستن

سوپاسگوزاری بن لهسهر چاکه و نیعمهتهکانی.

مهسهلهی ههشتهم: که خوی بهخشر دهفهرموی: ﴿ **وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ**

إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴾، واته: سوپاسی خوا بکهن، نهگهر بهراستی نهو

دهپه‌رستن و، نه‌گهر ته‌نیا نه و دهپه‌رستن، نه‌مه نه‌وه‌ی لیوه‌رده‌گیری که طاعت و خوا په‌رستی و له ئینسان ده‌کات سوپاس‌گوزاربی، یاخود به‌هوی سوپاس‌گوزاریه‌وه ئینسان ده‌بیته خواپه‌رست، وه له‌راستیدا نه‌وه دوو شته شوکرو عیبادت هه‌ردووکیان تیکه‌ه‌لکیشن، چونکه که‌سیک به‌راستی خواپه‌رست بی، خواپه‌رستی پالی پیوه‌دهنی که سوپاس‌گوزاربی بو خوا و سپله‌وه بی نه‌هک و بی وه‌فا نه‌بی، وه که‌سیکیش بیه‌وی سوپاس‌گوزاربی بو خوا، ده‌بی خواپه‌رستی و به‌ندایه‌تی بو خوا بکات.

مه‌سه‌له‌ی نۆیه‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ

الْخَنزِيرِ وَمَا أَهَلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ

عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾، نه‌م نایه‌ته له چوار شوینی قورئاندا هاتوه شوینی یه‌که‌میان

نه‌م نایه‌ته‌یه، شوینی دوو‌میان له سووره‌تی (الأنعام) نایه‌تی (۱۴۵) دایه،

ده‌فه‌رموی: ﴿ قُلْ لَا آجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ

مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ

فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾، که هه‌مان شیوه‌ی

نیوه‌ی هه‌یه له‌گه‌ل هه‌ندی جیاوازی، شوینی سییه‌م له سووره‌تی (النحل)

نایه‌تی (۱۱۵) دایه، که ده‌فه‌رموی: ﴿ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ

الْخَنزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ

رَحِيمٌ ﴾، وه شوینی چواره‌میش له سووره‌تی (المائدة) نایه‌تی ژماره (۳)

دایه، که ده‌فه‌رموی: ﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ

اللَّهِ بِهِ ... ﴾، ئنجا دوا‌ی چهند شتیکی دیکه ده‌فه‌رموی که هه‌موویان ده‌چنه

نیو بازنه‌ی مرداره‌وه بووه‌وه، که‌واته: نه‌وه مه‌سه‌له‌یه مه‌سه‌له‌یه‌کی گرن‌گه‌وه

خوای ﷺ یهك شت له چوار شوینی قورئان، له دوو نایه‌تی مه‌ککه‌یی، له‌گه‌ل دوو نایه‌تی مه‌دینه‌ییدا باس بکات، دیاره شتیکی گه‌وره‌یه و هه‌رواشه، چونکه به‌شیکی زوری لادان (انحراف) له ژیانی به‌شه‌ردا له مه‌سه‌له‌ی خواردن و خواردنه‌وه دایه، وه زور له نه‌خوشیی و به‌لاو گرفتاریی، به‌هوی خواردن و خواردنه‌وه‌ی چه‌رام و پیسه‌وه په‌یدا ده‌بن، به‌لکو زور کیشه و گرفتاریی سیاسی و کومه‌لایه‌تی به‌هوی خواردن و خواردنه‌وه‌وه په‌یدا ده‌بن، ئیستا نه‌وه هه‌موو هه‌راو کیشه‌یه‌ی له‌نیو به‌شه‌ردا هه‌یه له‌سه‌ر چیه‌یه؟ زوربه‌ی هوکاري ئابووری هه‌یه و له‌سه‌ر خواردن و خواردنه‌وه‌وه نه‌وانه‌یه، بویه دیاریکردنی چه‌رام و چه‌لال، دیاریکردنی نه‌و شتانه‌ی که خوا به‌ره‌وای داناوون ئینسان لیان به‌هرمه‌ند بی، وه نه‌و شتانه‌ی که خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوون، نه‌وه به‌راستی مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنه‌گه، بویه خوا ﷺ به‌پیی سیاقی نه‌و نایه‌تانه‌ی که تیایاندا دووباره بوونه‌ته‌وه، له هه‌موو نه‌و شوینانه‌دا به‌پییستی زانیوه که نه‌م مه‌سه‌له‌یه له‌وه چوار نایه‌ته به‌پیزه‌دا دووباره بکریته‌وه، ئیمه‌ش لی‌ره هه‌ولده‌ده‌ین توئینه‌وه‌یه‌کی تارادده‌یه‌ک تیرو ته‌سه‌لی له‌باروه بکه‌ین، تا‌کو له شوینه‌کانی دیکه‌دا دووباره‌ی نه‌که‌ینه‌وه، هه‌لبه‌ته له‌گه‌ل کورتکردنه‌وه‌وه گوشیندا، ده‌لیین : توئیزه‌هوانی قورئان وه شه‌رع‌زانان به‌گشتی دهر‌باره‌ی نه‌م نایه‌ته که ده‌فه‌رموی: ﴿ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ ﴾، لی‌ره که ده‌فه‌رموی: ﴿ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ ﴾، وه له سی شوینه‌کانی دیکه‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ﴾، لی‌ره راناوه‌که‌ی پیش خسته‌وه، له‌وی له هه‌ر سی شوینه‌کاندا دوا‌ی خسته‌وه، نه‌م رسته قورئانییه ده‌فه‌رموی: بیگومان خوا ته‌نیا مردارو خوین و گوشتی به‌رازو سه‌ربراو بو غه‌یری خوا‌ی لی قه‌ده‌غه‌کردوون، دیاره وشه‌ی: ﴿ إِنَّمَا ﴾، ئامرازی چه‌سپاندن و کورت هه‌له‌ینانه (أداة الحصر والإثبات) واته خوا ﷺ جگه له‌وه چواره هیچ شتیکی دیکه‌ی لی قه‌ده‌غه نه‌کردوون له خواردنه‌کان، جا ئایا

نہ مہ چؤنہ؟ لہ حالیکدا کہ لہ ہندیک لہ فہرمایشتہ کانی پیغہ مہبر ﷺ دا ہاتوہ، کہ ہہر درندہیہ کی کہ لبہ دار، وہ ہہر پہرہ وریکی چرنوو کدار، واتہ: نئوہی کہ کہ لبہی تیژی ہہبی لہ درندہکان، وہ نئوہی کہ چرنووک و نینوکی ہہبی لہ پہرہ وورہکان، نئوانہش قہدہغہ کراون، نئمہش فہرمایشتہ کہی پیغہ مہبر ﷺ: { (إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ كُلَّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ، وَكُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۲۶۱۹)، وَصَحَّحَهُ أَحْمَدُ شَاكِرٌ، واتہ: بیگومان خوا ہہموو درندہیہ کی کہ لبہ دارو ہہموو بالندہیہ کی چرنوو کداری قہدہغہ کردوہ، (السَّبَاعِ): ہہموو درندہیہ ک کہ: گورگو چہ قہل و کہمتیارو شیرو پلنگو نئوانہ دہگریتہوہ، کہ ہہموویان کہ لبہ دارن، واتہ: گوشت خورن، وہ (كُلُّ ذِي مَخْلَبٍ) ہہموو چرنوو کداریکی بالندہکان، وہک: ہہلؤو خہرتہل و بازو باشوو نئوانہ ... بؤیہ زانایان کہوتوونہ مشت و مپرہوہ دہر بارہی نئم نایہ تہ: /ا ہندیکیان دہلین: لہ بہر نئوہی خوا لہ چوار نایہ تان و لہ چوار شویناندا وا دہفہرموی، کہواتہ: غہیری نئم چوارہ ہیچ خواردنیکی دیکہ بہ تاییہ تی لہ گوشت قہدہغہ نیہ، لہ نیو نئوانہدا (الْقُرْطُبِي) نئو رایہی ہیئاوہ، وہ (ابن العربي) خاوہنی کتیبی (أَحْكَامُ الْقُرْآنِ)^(۱)، وہ ہندیک دہلین: (إمام مالک) یش رای وایہ و بہ چہند شیوہیہک لیی گیردراوہ تہوہ، کہ دیارہ ہہرکام لہ (الْقُرْطُبِي) و لہ (ابن العربي) یش ہہر مالیکی مہزہبن، نئوانہ دہلین: (فَلَا مُحَرَّمٌ خَارِجَ هَذِهِ الْآيَةِ)، واتہ: بہدہر لہم نایہ تہ ہیچ شتیکی دیکہ قہدہغہ نیہ، نئدی چ لہو فہرمایشتہ نی پیغہ مہبر ﷺ دہکہن؟ دہلین: مہبہستی پیغہ مہبر ﷺ لہو فہرمایشتہ نئوہیہ کہ نئو شتانہ ناپہسند (مکروہ)ن، بہلام قہدہغہ نین بہو واتاییہ کہ قورئان فہرموویہ تی، وہ دہشگونجی بگوتری: کہ مہبہستی پیغہ مہبر ﷺ لیرہدا نئوہیہ کہ لہ رووی پزیشکی (طَبِي)یہوہ نئو شتانہ قہدہغہو حہرامن، واتہ: لہ بہر

(۱) برپوانہ: (الجامع لأحكام القرآن)، ج: (۲)، ص: (۱۹۱) .

ئەوێ که زیان به‌خشن، به‌لام به‌هه‌رحال یه‌کیک بۆی هه‌یه بلی ئەوانی دیکه‌ش هه‌ر له‌به‌ر ئەوه که زیان به‌خشن هه‌رامن، چونکه خوی په‌روه‌دگار ده‌فه‌رموی: ﴿... وَيَحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتُ وَيُحْرَمُ عَلَيْهِنَّ الْخَبَائِثُ...﴾ ﴿۱۵۷﴾
الأعراف، واته: ئەوێ پاک و چاک و سوودبه‌خشه بۆیان هه‌لال ده‌کات، ئەوێ زیانبه‌خشه لێیان قه‌ده‌غه ده‌کات، که‌واته: خوا هیچ شتیکی قه‌ده‌غه نه‌کردوه که زیانبه‌خش نه‌بێ.

ب/ زانیانی دیکه که زۆربه‌ی هه‌ره زۆری زانیانن ده‌لێن: له‌راستیدا ئەوه وانیه، به‌لکو لێردا ئەو هه‌صره (الحصر الإضافي) پێ ده‌لێن، واته: به‌نسبه‌ت ئەو شتانه‌ی که کافره‌کان له‌ خۆیانان قه‌ده‌غه کردبوون، هیچیان قه‌ده‌غه نین غه‌یری ئەو چواره، نه‌ک له‌نیو هه‌موو دروستکراوه‌کانی خواداو، له‌نیو هه‌موو ئەو شتانه‌دا که ده‌خورین، هیچ شتیکی قه‌ده‌غه نه‌بیت، جگه له‌و چوارانه، به‌لکو مه‌به‌ست ئەوه‌یه که ئەو شتانه‌ی که کافره‌کان له‌ خۆیانان قه‌ده‌غه کردبوون، له‌سه‌ر بناغه‌ی ئەفسانه‌و له‌سه‌ر بناغه‌ی بتپه‌رستی، نا ئەوانه هیچیان قه‌ده‌غه‌نین، وه به‌راستی ئەم رایه‌شیان له‌ راستیه‌وه نزیکتره، چونکه فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر به‌هیزن له‌ پرووی سه‌نه‌ده‌وه، هه‌روه‌ها هه‌ر له‌وباره‌وه پرسیار له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ کراوه ده‌رباره‌ی که‌رانی مائی (الحمراء الأهلوية) فه‌رموویه‌تی: هه‌رامو قه‌ده‌غه‌ن، به‌ پیچه‌وانه‌ی که‌رانی کیویی (الحمراء الوحشية)، که‌ری کیوی دیاره هه‌لاله، وه ده‌رباره‌ی هه‌رامی هه‌موو خاوه‌ن چرنووکیک له‌ په‌ره‌وره‌کان، وه هه‌موو خاوه‌ن که‌لبه‌یه‌ک له‌ درنده‌کان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر به‌ روونی فه‌رموویه‌تی: هه‌رامو قه‌ده‌غه‌ن، که‌واته: مه‌به‌ست له‌ نایه‌ته‌که ئەوه‌یه که ئەو شتانه‌ی کافره‌کان له‌ خۆیانان قه‌ده‌غه‌کردوون، له‌ ئاژه‌لان، هیچیان قه‌ده‌غه‌نین، جگه له‌و چوارانه.

ئنجا بیینه سه‌ر روونکردنه‌وه‌ی هه‌ندیکی حوکمی شه‌رعیی که له‌م نایه‌ته وه‌رده‌گیرین:

یه‌گه‌م: ده‌باره‌ی ﴿الْمَيْتَةَ﴾، مردار، مردار چیه‌ه؟ (الْمَيْتَةَ)، وه به (الْمَيْتَةَ) ش خویندراو‌ته‌وه:

۱/ (الْقُرْطُبِيُّ)^(۱) ده‌لی: (الْمَيْتَةَ: مَا فَارَقَتْهُ الرُّوحُ مِنْ غَيْرِ ذِكَاةٍ مِمَّا يَذْبَحُ، وَمَا لَيْسَ بِمَأْكُولٍ فَذِكَاةٌ كَمَوْتِهِ كَالسَّبَّاعِ وَغَيْرِهِ)، واته: مردار هه‌رشتیکه که ژیان‌ی لی جیابیتته‌وه {ئه‌وه ده‌لی: رووح، به‌لام من پی‌م وایه غه‌یری ئینسان رووحی نیه و هه‌ر ئینسان رووح له‌به‌ره، بو غه‌یری ئینسان ده‌بی بلی: ژیان‌ه‌وه‌رو ته‌نیا ژیان‌یان هه‌یه، چونکه خوی به‌رز وشه‌ی رووحی ته‌نیا بو ئینسان به‌کاره‌یناوه، به‌لام وشه‌ی ژیان (حیاة) ی بو غه‌یری ئینسانیش به‌کاره‌یناوه، له رووه‌ک و ئاژهل و په‌له‌وه‌رو درنده‌و زینده‌وه‌ران ...}، به‌بی سهر‌پرین له‌و شتانه‌ی که سهر‌ده‌پر‌درین، {واته: ماسی و کولله، که سهر‌نا‌پر‌درین ئه‌وه به‌ مردار له‌قه‌له‌م نادرین، با ژیان‌یشیان لی چوو‌بیتته‌ ده‌ری و سهر‌یشنه‌بر‌ابن}، به‌لام ئه‌وه‌ی که گوشتی ناخوری، سهر‌بر‌انییشی وه‌ک مردار بو‌ونه‌وه‌ی وایه، وه‌ک: درنده‌کان {گورگ و شیرو پلنگ و سه‌گ} و غه‌یری ئه‌وانه‌ش.

۲/ ئنجا ئه‌و نایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ﴾، که‌واته

مردار هه‌مووی قه‌ده‌غه‌یه، که ئه‌م نایه‌ته‌ گشتیه، به‌لام نایه‌تیکی دیکه‌مان هه‌یه تایبه‌تی ده‌کا، وه‌ک له‌ باسی (الناسخ و المنسوخ) با‌سمان کرد که قورئان هیج نایه‌تیکی تیدا نیه (منسوخ) بیت، به‌لام نایه‌تی تیدا هه‌یه گشتیه‌و، نایه‌تیکی دیکه مه‌فه‌وومه‌که‌ی تایبه‌ت کردوه به‌ هه‌ندی شته‌وه، یان هه‌ندی شتی لی هه‌لا‌وی‌ردوون، بو وینه: له سووره‌تی (المائدة) دا خوی کاربه‌جی ده‌فه‌رموی: ﴿أَجَلٌ لَّكُمْ صَيِّدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ،

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ... ﴿٩٦﴾، واته: ئیوه نیچیری ده‌ریاو خواردنی ده‌ریاتان

(۱) هه‌مان سهر‌چاوه‌ی پیشوو، ج: (۲)، ص (۱۹۲).

بۆ چه‌لآل کراوه، بۆ خۆتان و بۆ ئه‌وانه‌ی که ری‌بوارن، لی‌یان به‌هرمه‌ندبن. که‌واته: وشه‌ی (میتة) ته‌نیا مرداری وشکانی ده‌گریته‌وه‌و مرداری ده‌ریا ناگریته‌وه، ئه‌وه‌تا خوا ده‌فه‌رموی: هه‌موو ژیانداریک که له ده‌ریادا ده‌یگرن و راوی ده‌که‌ن، بۆتان چه‌لآله، هه‌روه‌ها هه‌ر خۆراکیکی ده‌ریایی چه‌لآله، ژماره‌یه‌ک له زانیان ده‌لین: (صید) (نی‌چیر)، ئه‌وه‌یه که راوی ده‌که‌ی له ده‌ریادا، (طعام) خۆراک ئه‌وه‌یه که بۆ خۆی ده‌مری، مادام له رووی ته‌ندروس‌تییه‌وه خراپ نه‌بی و بۆگه‌ن نه‌بوو بی‌ت، له رووی شه‌رعیه‌وه چه‌لآله، وه پێفه‌مبه‌ریش وَعَلَى اللَّهِ هه‌ر له‌به‌ر رۆش‌نایی ئه‌م نایه‌ته‌ی سووره‌تی (المائدة) دا ده‌فه‌رموی: { (أَجَلَتْ لَنَا مَيِّتَانِ: الْحَوْتُ وَالْجَرَادُ، وَ دَمَانِ: الْكَيْدُ وَالطُّحَالُ) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمِ: (۵۷۲۳)، الدارقطني برقم: (۴۶۸۷)، وَأَبْنُ مَاجَهُ بِرَقْمِ: (۳۳۱۴)، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السلسلة الصحيحة) برقم: (۱۱۱۸) }، واته: (دوو مردارمان بۆ چه‌لآلن: ماسو و کولله، وه دوو خوینیش: جگه‌رو سیل).

۳ / زۆربه‌ی زانیان ده‌لین: هه‌رچی ژیاندارێ ده‌ریایه هه‌مووی ده‌خوری، به زیندووپی بیگری، یان به مردوویی، مادام نه‌گۆرابی، که ئه‌وه مه‌زه‌بی ئیمام مالیکه و پرسیاری لی‌کراوه ده‌رباره‌ی به‌رازی ده‌ریا، ئه‌ویش گوتوو‌یه‌تی^(۱): (أَنْتُمْ تَقُولُونَ خَنْزِيرًا)، واته: جا ئیوه ناوتان لی‌ناوه به‌راز! یانی: نه‌یگوتوه چه‌رامه، به‌لام گوتوو‌یه‌تی: ئیوه پیی ده‌لین به‌راز، به‌لام له راستیدا به‌رازی ده‌ریاش مادام خوا به‌گشتی فه‌رموو‌یه‌تی با ناویشی به‌راز بی ئه‌ویش هه‌ر چه‌لآله، واته: هه‌رچی ژیاندارو زینده‌وه‌ری له ده‌ریادا هه‌یه له رووی شه‌رعیه‌وه چه‌لآله، مه‌گه‌ر له رووی ته‌ندروس‌تییه‌وه خراپ و زیانبه‌خش بی، چونکه خوا وَعَلَى اللَّهِ ده‌فه‌رموی: ﴿ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُجِلَّ لَهُمْ قُلْ أُجِلَّ لَكُمْ الْيَوْمَ... ﴾ المائدة، که‌واته له ده‌ریاشدا ئه‌گه‌ر شتیک هه‌بی

(۱) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشو، ج: (۲)، ص (۱۹۹).

خراپ و زیانبہ خش بی ہەر حہرامہ لہ سؤنگہی ئہوہوہ کہ خوا دہفہرموی: شتی پاک و چاک و سوودبہ خش حہلالہ، کہواتہ: ہەرچہندہ نایہ تہ کہہ رایدہ گہیہ نی کہ نیچیرو خؤراکی دہریا بہ گشتی حہلالہ، وەک

دہفہرموی: ﴿ **أَجَلَ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ... (۹۱)** ﴾

المائدة، بہ لام مادام دہر کہوت شتیک لہ پرووی تہندروسستیہوہ زیانبہ خشہ، ئہوہ مانای وایہ ئہو شتہ لہ خؤش و سوودبہ خشہ کان (طیبات) نیہ، بہ لکو لہ ناخؤش و زیانبہ خشہ کان (خبائث) ہو، (خبائث) یش ہہمووی حہرامہ.

۴/ ئنجا زانایان دہربارہی ئہوہ کہ نایا سوننہتی پیغہمبہر ﷺ دہتوانی

قورئان تایبہت (تخصیص) بکات، ئەگەر خوا شتیکی بہ گشتی

فہرمووی، نایا سوننہت دہتوانی تایبہتی بکات؟ زانایان لہو بارہوہ

مشت و مریان ہہیہ، وہ ئہوانہی رایان وایہ سوننہت قورئان تایبہت

دہکات ئہم دہقہی سوننہت بہ بہ لگہ دہہیننہوہ: { (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي

أَوْفَى رضي الله عنه، قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سَبْعَ غَزَوَاتٍ نَأْكُلُ الْجَرَادَ

(رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۴۹۵)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۰۱۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم:

(۱۸۲۲)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۴۳۶۸) }، واتہ: (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أَوْفَى) دہلی: ئیمہ

لہ گہل پیغہمبہری خوادا ﷺ حہوت جہنگمان کردن کوللہ مان دہخوارد.

گوتوویمانہ: مادام خوا دہفہرموی: ﴿ **حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ** ﴾، مردار

بووتان لی حہرامہ، لی رہشدا دہفہرموی: کوللہ یان خواردوہ، کہواتہ: دہبی

بلیین: سوننہتی پیغہمبہر ﷺ نایہتی قورئان تایبہت (تخصیص)

دہکات، بہ لام من پیم وایہ ئہوہ وانیہو سوننہتی پیغہمبہر ﷺ قورئان

تایبہت ناکات و ہیچ تیگگیرانیکیش لہ نیوان حوکمہ گہی قورئان و

سوننہتدا نیہ، چونکہ مہبہست لہ وشہی (مردار) لہ قورئاندا مرداری

نازل و ژیاندارانہ، نہک مرداری زیندہوہرانی وەک کوللہو هاووینہکانی،

چونکہ وەک پیشتہر باسمان کرد، سہر جہم ئہو چوار سیاقہی باسی ئہو

چوار شته قه‌ده‌غه‌گراوانه‌یان تی‌دا هاتون، باسی گوشتی نازهل و ژیانداران ده‌کن، که هاوبه‌ش دانه‌ره‌کان تی‌دا گیرۆده‌ی لادان (انحراف) بوو بوون.

۵/ به‌نسبت نه‌و بی‌چووه‌ی که له‌نیو سکی نازهل دایه، جا و شتر بی‌ ره‌شه‌ولاخ بی، مانگابی، گامیش بی، یاخود مه‌رو بزنی بی، نه‌م فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتوه: {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! نَنَحْرُ النَّاقَةَ، وَنَذْبَحُ الْبَقْرَةَ أَوْ الشَّاةَ فِي بَطْنِهَا جَنِينَ مَيْتٍ، أُنَلِّقِيهِ أَمْ نَأْكُلُهُ؟ فَقَالَ: كُلُّوهُ إِنْ شِئْتُمْ، فَإِنَّ ذَكَاةَ الْجَنِينِ ذَكَاةُ أُمَّهِ} (رواه أبو داود برقم: (۲۸۲۷)، وابن ماجه برقم: (۳۱۹۹)، وقال شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح بطرقه وشواهده، وصححه الألباني) واته: نه‌بوو سه‌عی‌دی خودری خوا لی‌ی رازی بی ده‌لی: گوتم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نیمه‌که وشتر پهل ده‌کین و مانگاو مه‌ر که سه‌رده‌برین {حوشتری ناو ناوه (نحر)، چونکه حوشتر ده‌بی پی‌ی بپرین، نه‌و جار دوایی ده‌گونجی سه‌ر بپر‌دی} بی‌چووی مردوویان له س‌ک‌دا ده‌بی، نایا فری‌ی بده‌ین یان بیخوین؟ فه‌رمووی: نه‌گه‌ر چه‌زتان کرد بیخون، چونکه سه‌ر‌برینی دایکی سه‌ر‌برینی بی‌چووه‌که‌شیه‌تی.

۶/ ده‌باره‌ی پیستی نازهل‌ی مردار‌بوو پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموی: {أَيُّمَا إِهَابٍ دُبِعَ فَقَدْ طَهِّرَ} (رواه أحمد برقم: (۱۸۹۵)، والترمذی برقم: (۱۷۲۸) وقال: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۴۱۲۳)، وابن ماجه برقم: (۳۶۰۹)، وابن حبان برقم: (۱۲۸۸)، والطبرانی في (الأوسط) برقم: (۷۲۸۹) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، وَاتِه: هه‌ر پیستیک دباغ کرا (له کورده‌وار‌بی‌دا ده‌لین: خوشکرا) نه‌وه پاک بوته‌وه، (ده‌باغ) یش نه‌وه‌یه که هه‌رچی مادده‌ی گوشت و چه‌وری و هه‌یه لی‌ی لاده‌با، وه چه‌رمه‌ ساغه‌که‌ی ده‌هی‌لی‌ته‌وه، ننجاً لی‌رده‌ا هه‌ندی فه‌رمایشته‌ هه‌ن که بو هه‌ندی له زانایان بوونه جیی مشت و مر (اشکال)، بو وینه: نه‌م فه‌رمایشته‌ که ده‌فه‌رموی: {مَرَّرَ رَسُولُ

اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى شَاةٍ لَمِيمُونَ يَجْرُونَهَا، فَقَالَ: لَوْ أَخَذْتُمْ إِيَّاهَا؟ فَقَالُوا: إِنَّهَا مَيْتَةٌ، فَقَالَ: يُطَهَّرُهَا الْمَاءُ وَالْقَرَطُ (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (۴۱۲۶)، وَابْنُ حَبَّانَ بَرَقَمَ: (۱۲۹۱)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بَرَقَمَ: (۲۱۶۳) }، وَاتَهُ: يَنْغَمِبُهُرُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهِ لَيْ مَهْرِيكْدَا تَيْبَهْرِي كَه هِي مَهِيمُونَهِي خِيْزَانِي بُوو خَوَا لِيِي رَازِي بِيْت، دَايْكِي ثِيْمَانْدَارَان، فَهَرْمُوِي: بُوْجِي بِيْسْتَهْكَهِيْتَان دَانَهْدِرِي؟ (وَاتَهُ: دَهْبُوو بِيْسْتَهْكَهِيْتَان لِيْكَرْبَايَهْوَه سُوودْتَان لِيْ بَبِيْنَايَه) گُوْتِيَان: نَاخِر مَرْدَار بُوْتَهْوَه ! فَهَرْمُوِي: نَاوُو مَازُوو پَاكِي دَهْكَاتَهْوَه، (وَاتَهُ: بَه دَهْبَاغْكَرْدَن خَاوِيْن دَهْبِيْتَهْوَه)، جَا لَهْوِبَارَهْوَه نَهْم فَهَرْمَايْسْتَه هَهِيَه كَه دَهْبَاغْكَرْدَن بِيْسْتِي نَاژَهْلِي مَرْدَار خَاوِيْن دَهْكَاتَهْوَه. لَهْوَلَاشَهْوَه لَه فَهَرْمُوودَهِيَهْكِي دِيْكَهْدَا بِيْغَهْمَبَهْرُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَهَرْمُوُوِيَهْتِي: } (لَا تَنْتَفِعُوا مِنَ الْمَيْتَةِ بِشَيْءٍ) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي (التَّارِيخِ) (۱۶۷/۱/۴)، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُكَيْمٍ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بَرَقَمَ: (۳۱۳۳) }، وَاتَهُ: هِيْج سُوودِيْكَ لَه مَرْدَار مَهْبِيْن، دِيَارَه نَهْوَه بِيْسْتَهْكَهِيْشِي دَهْگَرِيْتَهْوَه.

لَه گِيْرَانَهْوَهِي دِيْكَهْدَا هَاتُوَه فَهَرْمُوُوِيَهْتِي: } (لَا تَنْتَفِعُوا مِنَ الْمَيْتَةِ بِإِهَابٍ وَلَا عَصَبٍ)) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَمَ: (۱۸۶۸۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَمَ: (۱۷۲۹) وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَالتَّسَائِيُّ بَرَقَمَ: (۴۲۶۰)، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُكَيْمٍ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيْلِ) بَرَقَمَ: (۳۸) }، وَاتَهُ: سُوود لَه مَرْدَار مَهْبِيْن، نَه لَه بِيْسْتَهْكَهِي نَه لَه رَهْگُو دَهْمَارَهْكَهِي، وَاتَهُ: بَه هِيْج شِيُوَدَهِيَهْكَ لِيِي بَهْرَهْمَهْنَد مَهْبَن، بَهْلَام مَن بِيْم وَايَه بُو تَهْوَفِيْقِي نِيْوَان فَهَرْمَايْسْتَهْكَان دَهْبِيْ بَلِيِيْن، نَهْوَه كَه دَهْفَهْرَمُوِي: سُوود لَه مَرْدَارَهْوَه بُوو مَهْبِيْن، لَه هِيْج شَتِيْكَ لَه دَهْمَارُو بِيْسْتَهْكَهِيْشِي، مَهْبَهْسْتِي نَهْوَهِيَه كَه بِيْسْتِيْكَ دَهْبَاغْ نَهْكَرَابِيْ وَخُوْش نَهْكَرَابِيْ، نَهْوَه بَه بِيْس دَادَهْنَرِي، بَهْلَام كَه خُوْش كَرَا، وَهَكَ بِيْغَهْمَبَهْرُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَهَرْمُوُوِيَهْتِي: } (أَيُّمَا إِهَابٍ دُبِعَ فَقَدْ

طَهْر) که پیشتر (تخریج) کرا، که‌واته: بهو شیوهیه ههموو
 فه‌مایشته‌کان کؤده‌کرینه‌وو هه‌چ جوړه تی‌گی‌ران‌یکیان له‌نیواندا نابی.

۷/ دهرباره‌ی مشک که ده‌که‌ویته خواردنی‌که‌وه، پرس‌یار له پیغه‌مبهر ﷺ
 کراوه: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنِ الْفَأْرَةِ تَقَعُ فِي
 السَّمْنِ فَتَمُوتُ، فَقَالَ: إِنْ كَانَ جَامِدًا فَاطْرَحُوهَا وَمَا حَوْلَهَا، وَإِنْ كَانَ
 مَائِعًا فَأَرِيقُوهُ} (رواه الطَّبْرَانِي برقم: (۱۰۴۵)، وَأَبْنُ حِبَّانَ برقم: (۱۳۹۲)،
 وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۳۸۴۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۱۷۹۸)، واته: ئه‌بو هورپره
 خوا لی‌ی رازی بی‌ ده‌لی: پرس‌یار له پیغه‌مبهر ﷺ کرا: مشک ده‌که‌ویته نیو
 رونه‌وهو تییدا ده‌مری، چی لی‌ بکه‌ین؟! فه‌رموویه‌تی: ئه‌گهر رونه‌که وشک
 بوو مشکه‌که‌و ئه‌و رونه‌ی ده‌وروبه‌ریشی فری‌ بدهن‌و، ئه‌ویدیکه سوود لی
 ببینن، به‌لام ئه‌گهر رونه‌که شل بوو بیرپژن‌و سوودی لی‌ مه‌بینن،
 هه‌لبه‌ته ئه‌وه‌ش شتیکی عیلمییه، چونکه ئه‌گهر وشک بی‌ت مانای وایه
 بلا‌ونه‌بوته‌وه، به‌لام ئه‌گهر شل بی‌، دیاره له‌گه‌ل هه‌مووی تی‌که‌ل بووه،
 له‌بهر ئه‌وه به‌که‌لک نه‌ماوه.

۸/ هه‌روه‌ها دهرباره‌ی په‌نیرو رۆن و فه‌روه‌و ئه‌و شتانه‌ی که دینه‌ بازار،
 پرس‌یار له پیغه‌مبهر ﷺ کراوه که هی غه‌یری مسؤل‌مانان دینه‌ بازار،
 نازانری کی‌ دروستی کردوون، ئایا حوکمیان چییه؟ {سُئِلَ رَسُولَ اللَّهِ
 ﷺ عَنِ السَّمْنِ وَالْجُبْنِ وَالضَّرَاءِ؟ فَقَالَ: الْحَلَالُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ،
 وَالْحَرَامُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، وَمَا سَكَتَ عَنْهُ فَهُوَ مِمَّا عَفَا عَنْهُ} (رواه
 التِّرْمِذِيُّ برقم: (۱۷۲۶)، وَأَبْنُ مَاجَةَ برقم: (۳۳۶۷)، وَالتَّبْرَانِي فِي (الكبير)
 برقم: (۶۱۲۴)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۷۱۱۵)، عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَحَسَنُهُ
 الألباني في (المشكاة) برقم: (۴۲۲۸)، واته: پرس‌یار له پیغه‌مبهر کراوه
 دهرباره‌ی روون په‌نیرو فه‌روه (که له‌بهر ده‌کری) فه‌رمووی: حه‌لال
 ئه‌وه‌یه که خوا له کتیبی خویدا حه‌لالی کردبی و فه‌ده‌غه ئه‌وه‌یه که

خوا له کتیبی خویدا قهدهغه ی کردبی، وه ئهوهی لیی بیدهنگ بووه ئهوه لهوهیه که به رهوایی هیشتووویهتهوه. واته: حه لاله و رهوایه.

دووهم : دهرباره ی ﴿ الدم ﴾ خوین: خوا ﷺ له سی شویندا ههر دهفه رموی: ﴿ وَالذَّمَّ ﴾ وه خوین، وه له یهک شوین له ئایهتی ژماره (۱۴۵) سوورتهی (الأنعام) دا دهفه رموی: ﴿ ... أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا ... ﴾ (۱۴۵)، واته: خوینهکه وهسف دهکا به وشه ی: ﴿ مَسْفُوحًا ﴾ واته: خوینی رزاو، هه لبهته خوا ﷺ ههر بوخوی کاربه جی و میهره بانه، نه گهر بهم وشه ی: ﴿ مَسْفُوحًا ﴾ ه، که له سوورتهی (الأنعام) دا هاتوه، خوینی بو وهسف نه کردباین ده بوو ههر چیشتی کمان لی دهنه توژی رهنگی خوینی دهگرت، نه یخوین و ئه وهش ده بوو به مه شه قهه تیکی زور له سه ر خه لک، چون خوین له دهماری گوشت دهر بیئن! ئه وه زور زه حمه ته، بویه زانایان ده لئین: له ههر شوینیکی وشه یهک له قورئاندا به نادیاریی و به گشتی هاتبی و، له شوینیکی دیکه وشه که به شه ر حکراوی هاتبی، ئه وهی که به نادیاریی (مبهم) ی و گشتی هاتوه، له بهر رۆشنایی ئه وه دا که به رۆشنیی هاتوه، ده بی لیی حالی بین، که واته: مه به ست له خوین، خوینی رزاوه (خوینیکی که برژی، بینی کوی بکه یه وه) وهک له نیو عه ره به کان عاده تیان وابوو، خواردنیکیان هه بووه پیی گوتراوه (فصد) ئه ویش ئه وه بووه که میوانیان هاتوه، جاری وابوو کابرا حوشتریکی هه بووه دلی نه هاتوه سه ری ببری، خواردنی دیکه شی نه بووه، بویه خوینی حوشتری به رداوه هی لاقی یان شوینیکی دیکه ی، دوایی که خه ست بوته وه له سه ر ئاگر برژاندوو یانه، ئه وه پیی گوتراوه: خواردنی (فصد)، واته: خوینی گیراو، ئه وه بووه که خوا زیاتر مه به ستی بووه و قهدهغه ی کردوه، وه به ههر شیوه یه کی دیکه خوین به کار به یندری بو خواردن، دیاره ههر قهدهغه یه، به لام خوینیکی که له نیو دهمارو ره گه کان دایه، ئه وه زیانی نیه.

سییه‌م: دهرباره‌ی ﴿ وَلَحْمَ الْخِزْيِرِ ﴾، گوشتی به‌راز، دیاره به‌راز هه‌مووی پیسه، ئه‌دی چۆنه خوای کاربه‌جی ته‌نیا باسی گوشته‌که‌ی کردوه؟ (القرطبي) ره‌حمه‌تی خوای لیبی جوانی روون کردۆته‌وه، ده‌ئێ: (خَصَّ اللهُ تَعَالَى ذَكَرَ اللَّحْمِ لِيَدُلَّ عَلَى تَحْرِيمِهِ ذُكِّيَ أَم لَمْ يُذَكَّرْ)، واته: بۆیه به تاییه‌ت باسی گوشته‌که‌ی کردوه، هه‌تا‌کو بزاندري که ئه‌گه‌ر سه‌ر ببردري يا خود مرداربي، به‌راز هه‌ر چه‌رامه، واته: ئه‌گه‌ر نه‌یفه‌رمووبايه گوشتی به‌راز، ئه‌وکاته ره‌نگه‌ یه‌کی بیگوتبایه: ئه‌گه‌ر سه‌ر ببردري قه‌یدیناکه، به‌لام که فه‌رموویه‌تی گوشتی به‌راز، مانای وایه به زیندوویی بی، یان به مرداری، هه‌ر چه‌رامه، ئه‌گه‌ر نا که ده‌فه‌رموی: گوشتی به‌راز، به‌زو ده‌مارو کرۆژکرۆژه ... هه‌مووی ده‌گریته‌وه.

چوارهم: دهرباره‌ی ﴿ وَمَا أَهْلَ بَيْتِ لِيُغَيِّرَ اللَّهُ ﴾، وه ئه‌وه‌ی که ناوی غه‌یری خوای له‌سه‌ر هینرابی، ئه‌وه دیاره که هه‌ر سه‌ر بر اوێک ناوی غه‌یری خوای له‌سه‌ر هاتبی، قه‌ده‌غه‌یه، که مه‌به‌ست پیی ئه‌وه‌یه ئه‌وانه‌ی نا مسوولمان ناوی په‌رستراوی غه‌یری خوا له‌سه‌ر ئه‌و سه‌ر بر اوانه‌ی خوایان دینن، وه‌ک مه‌جووسییه‌کان بۆ ئاگر سه‌ریان ده‌برن و، بتپه‌رسته‌کان بۆ بت و سه‌نهم سه‌ریان ده‌برن، وه بابایه‌کی (مولحید) که بروای به هیچ شتیکی نه‌ کاتیکی ئازده‌ئیک سه‌ر ده‌بری، هه‌ر بۆخوی سه‌ری ده‌بری به ناوی خوی، مانای وایه هه‌موو ئه‌وانه ناوی غه‌یری خوایان له‌سه‌ر هاتوه، بۆیه قه‌ده‌غه‌ن، جا ئه‌وانی دیکه بۆیه قه‌ده‌غه‌ن، چونکه زه‌ره‌ری جه‌سته‌یی یان هه‌یه، به‌لام ئه‌مه‌یان بۆیه قه‌ده‌غه‌یه، چونکه زه‌ره‌ری روو‌حیی و مه‌عنه‌ویی هه‌یه، وه له‌ راستیدا گوشتی به‌راز و پرای زه‌ره‌ری جه‌سته‌یی، زه‌ره‌ری مه‌عنه‌ویشی هه‌ر هه‌یه، چونکه به‌راز کۆمه‌ئیک سیفه‌تی په‌ستی هه‌ن، یه‌کیکی له‌وانه زۆرکه‌م به‌ته‌نگ نامووسییه‌وه‌یه‌تی و له‌ په‌نای خوی سواری مییه‌که‌ی بن

هیچ کاردانه‌وه‌یه‌کتی نابئ! هه‌روه‌ها زۆر پیس خۆره، بۆیه هه‌رکه‌سیک گۆشتی به‌راز بخوات، یان هی درنده‌کان، که‌م و زۆر خووو خده‌و سیفه‌ته‌کانی ئه‌و ژياندارانه‌ی بو ده‌گوازینه‌وه، ئه‌مه‌ش له ژيانی رۆژئاوا‌ییه‌کاندا (الغریبون) به زه‌قی دیاره.

مه‌سه‌له‌ی ده‌یه‌م: وه‌ک بنچینه‌یه‌کی شه‌رعیی، زۆربه‌ی زانایان ئه‌گه‌ر نه‌ئیین هه‌موویان، له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌ک ده‌نگن که ئینسانی مسوولمان کاتیك تیده‌گیری و ناچار ده‌بی، واته: برسی ده‌بی و هیچ شتیکی ده‌ست ناکه‌وی بیخوات، له‌و کاته‌دا بۆی هه‌یه له‌و چوار شتانه بخوات، له‌ مرداره‌وه بووو خوین و گۆشتی به‌راز و شتیك که بۆ غه‌یری خوا سه‌ربرایی و ناوی غه‌یری خوی له‌سه‌ر هاتبی، مادام هیچ شتیکی دیکه‌ی ده‌ست نه‌که‌وی، ئه‌گه‌رنا ئه‌گه‌ر شتی دیکه‌ی ده‌ست بکه‌وی، هی خۆی نا هی غه‌یری خۆی، بۆی نیه له‌و چوار قه‌ده‌غه‌کراوانه بخوات، له‌وباره‌وه چه‌ند فه‌رمایشتیکی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ن که به به‌لگه ده‌هێرینه‌وه:

{ عَنْ عَبْدِ بْنِ شُرْحَيْلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَصَابْنَا عَامَ مَخْمَصَةَ، فَأَتَيْتُ الْمَدِينَةَ، فَأَتَيْتُ حَائِطًا مِنْ حَيْطَانِهَا، فَأَخَذْتُ سُنْبُلًا فَضَرَكْتُهُ، فَأَكَلْتُهُ، وَجَعَلْتُهُ فِي كِسَائِي، فَجَاءَ صَاحِبُ الْحَائِطِ، فَضَرَبَنِي وَأَخَذَ ثُوبِي، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ لِلرَّجُلِ: (مَا أَطْعَمْتَهُ إِذْ كَانَ جَائِعًا أَوْ سَاعِيًا، وَلَا عَلَّمْتَهُ إِذْ كَانَ جَاهِلًا، فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ ﷺ فَرَدَّ إِلَيْهِ ثُوبَهُ، ثُمَّ أَمَرَ لَهُ بِوَسْقٍ مِنْ طَعَامٍ أَوْ نِصْفِ وَسْقٍ) (رواهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۶۰۶۷)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۲۶۲۰)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۲۲۹۸) وَاللَّفْظُ لِابْنِ مَاجَهَ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْمٍ: (۲۲۲۹) } واته: (عَبْدُ بْنُ شُرْحَيْلٍ) (که یه‌کیکه له هاوه‌لانی به‌ریز خوا لییان رازی بی) ده‌گیریته‌وه ده‌لی: سالیك ئیمه برسیه‌تی و گرانییه‌کمان توشبوو چوومه شاری مه‌دینه‌و له‌ویش چوومه نیو باغیکه‌وه، له کیلگه‌و باغه‌کانی مه‌دینه‌و چه‌ند گوئه‌ گه‌نمیکم {نایا گوئه‌ گه‌نم بووه، گوئه‌ جو بووه} لی کردنه‌وه له ده‌ستی خۆمدا پرواندنم (واته: دانه‌که‌م لی جیاکردنه‌وه)، هه‌ندیکم خوارد، وه ئه‌و

دیکه‌شم له گیرفانم کرد، دوایی خاوهن باغه‌که هات لی‌شی دامو به‌رگه‌که‌شی لی‌ ستاندم (دیاره نه‌وه بووه که گه‌نمه‌که‌ی یاخود دانه‌وی‌له‌که‌ی تیوه پی‌چاوه)، منیش چوومه لای پی‌غه‌مبهر ﷺ هه‌والم پیدئا، نه‌ویش به‌ کابرای فه‌رموو: نه‌ که برسی و سه‌غله‌ت بووه تی‌رت کردو، نه‌ که نه‌زان بووه فی‌رت کردوه! نئجا فه‌رمانی پی‌کرد که پو‌شاکه‌که‌ی وی‌داته‌وه، (دیاره پو‌شاکه‌که‌ی وی‌داوته‌وه) نئجا پی‌غه‌مبهر ﷺ فه‌رمانی کرد که (وسق) یک یان نیو (وسق)، {که (وسق) یک شه‌ست (صاع) ه، (صاع) یش چوار مسته} خواردنی بدهن به‌و (عباد بن ش‌رحبیل) صاعیش ربه‌ی کورده‌واری خومانه.

دووهم: له‌وباره‌وه که نه‌گه‌ر ئینسان شتی خو‌ی نه‌بوو بیخوات و ناچار بوو با شتی خه‌لکیشی ده‌ست بکه‌وی بوی هه‌یه بیخوات، نه‌گه‌ر ناچار بوو، با له‌ حاله‌تی ناساییشدا لی‌ی قه‌ده‌غه بی‌ت، به‌لکو نه‌گه‌ر دزیی لی‌بکات، تووشی سزاش ده‌بی^(۱)، یه‌کی دیکه له‌و فه‌رموودانه‌ی پی‌غه‌مبهر ﷺ نه‌مه‌یه: {مَنْ دَخَلَ حَائِطًا فَلْيَأْكُلْ، وَلَا يَتَّخِذْ حُبْنَةً} (رواه الترمذی برقم: (۱۲۸۷)، وَأَبْنُ مَاجَةَ برقم: (۲۳۰۱)، عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (سُنَنِ التَّرْمِذِيِّ) {، واته: هه‌ر که‌سیک - دیاره مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه که برسی بوو - چووو باغی‌که‌وه با بخوات، به‌لام با له‌ گیرفانی نه‌کا، یان پاشه‌که‌وت نه‌کات. سی‌یه‌م: {إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ عَلَى مَاشِيَةٍ، فَإِنْ كَانَ فِيهَا صَاحِبُهَا فَلْيَسْتَأْذِنْهُ، فَإِنْ أَذِنَ لَهُ فَلْيَحْتَلِبْ وَلْيَشْرَبْ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهَا أَحَدٌ فَلْيُصَوِّتْ ثَلَاثًا، فَإِنْ أَجَابَهُ أَحَدٌ فَلْيَسْتَأْذِنْهُ، فَإِنْ لَمْ يُجِبْهُ أَحَدٌ فَلْيَحْتَلِبْ وَلْيَشْرَبْ وَلَا يَحْمِلْ} (رواه أبو داود برقم: (۲۶۱۹)، وَالتَّرْمِذِيُّ برقم: (۱۲۹۶) عَنْ سَمُرَةَ بِنِ جُنْدُبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَحَسَّنَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ أَبِي دَاوُدَ) برقم: (۲۳۵۶) {، نه‌وه‌ی پی‌شی باسی باغ و کی‌لگه‌و کشتوکال بوو، نه‌مه‌یان باسی مه‌رو مالاته، کابرا له‌ بیابانه له‌ ده‌شتیکی چو‌ل لی‌ی ده‌قه‌ومی هه‌چی ده‌ست ناکه‌وی بیخوات، چی بکات!؟

(۱) واته: له‌ حاله‌تی ناساییدا بوی نیه دزیی بکات و له‌سه‌ری تووشی .

ئەم فەرموودەییە وەلامە:

واتە: یەکیک لە ئیوه ئەگەر بەلای مالاتیکدا تیپه‌ری {رەشە و لاخ بوو، مەر بوو، بزن بوو، حوشر بوو} ئەگەر خاوەنه‌که‌ی تیدا بوو، {لەگەڵ مالاته‌که‌ی بوو لەگەڵ نازەله‌کانی بوو}، با داوای مۆله‌تی لیبکا، ئەگەر مۆله‌تیدا، با بدۆشی و لە شیرەکه‌یان بخواته‌وه، بەلام ئەگەر خاوەنه‌که‌ی تیدا نه‌بوو، با سی جار بانگ بکا، ئەگەر وەلامی دایه‌وه با داوای مۆله‌تی لیبکا، بەلام ئەگەر کەس وەلامی نه‌دایه‌وه، با بایسی ئەوه‌نده که‌ پرزگاری ده‌کا شیریان لی بدۆشی و بیخواته‌وه، بەلام لی پاشه‌که‌وت نه‌کا، که‌واته ئەم فەرموودانه زۆر به‌راشکاوویی ئەوه ده‌گه‌یه‌نن که ئینسان وه‌ختیک لی ده‌قه‌ومی له‌ شاخیک، له‌ چیاو چۆلیک، بۆی هه‌یه هه‌رچی به‌رپه‌لی بکه‌وی، له‌ خواردن و خۆراکی خه‌لکی بیخواتو، خۆی له‌ مه‌رگ دهر باز بکات، دیاره له‌و حاله‌ته‌شدا سزای دزیی به‌سه‌ردا ناچه‌سپینری، چونکه به‌ ناچاریی په‌نای بۆ ئەوه بردوه، وه‌ عومه‌ر خوا لی رازی بی له‌ سالی گرانییدا سزای ده‌ستبیرینی راگرت، وه‌ گوتی: ئیمه ناتوانین نان و خۆراک بۆ خه‌لکی دابین بکه‌ین، له‌به‌ر ئەوه نابیی سزاشیان بده‌ین، چونکه له‌ برسان و به‌ ناچاریی دزیی ده‌که‌ن.

مه‌سه‌له‌ی یازده‌یه‌م: به‌کاره‌ینانی ئەو شتانه‌ی که‌ قه‌ده‌غه‌ کراون، وه‌ک: مرداره‌وه‌بوو و خوین و گوشتی به‌رازو، هه‌ر شتیکی دیکه که‌ قه‌ده‌غه‌ کراوه، بۆ وینه: شه‌راب: دروست نیه وه‌ک دهرمان به‌کاربه‌یندری بۆ چاره‌سه‌ر، ئەوه زۆربه‌ی زانیان رایان وایه، وه ئەم فەرموودیه له‌وباره‌وه هاتوه: {إِنَّ اللَّهَ لَمَّ يَجْعَلْ شِفَاءَكُمْ فِيمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ} (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ بِرَقْم: (۷۵۰۹)، والطبراني في (الكبير) برقم: (۷۴۹)، عَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه، وَذَكَرَهُ الْبُخَارِيُّ تَعْلِيْقًا}، واتە: خوا سُبْحَانَهُ چاره‌سه‌ری ئیوه‌ی له‌ شتیکیدا دانه‌ناوه، که‌ لی قه‌ده‌غه‌ کردوون، هه‌ندیکیش له‌ زانیان ده‌لین دروسته، به‌لام رای ئەوانه‌ی که‌ ده‌لین دروست نیه به‌هیزتره، وه فەرمايشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زۆر روون و راشکاو له‌وباره‌وه.

له کوټاییدا به پیوستی ده‌زانم ناماژه به چوار له فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بکه‌م، که چهند جوړه ژیانداریک له حوکمی گشتی نه‌و نایه‌تانه هه‌لداویرن، که خواردنه قه‌دهغه‌کراوه‌کان له چوار شتاندا کورت هه‌ل‌دینن که: مردارو خوین و گوشتی به‌رازو ناوی غه‌یری خوا له‌سه‌ر هی‌نراون، وه ده‌یخه‌نه روو که وپرای نه‌و چوار شته ژیاندارانیکی دیکه‌ش گوشتیان حه‌رامه:

فهرمووده‌ی یه‌که‌م: { (عَنْ أَبِي تَعْلَبَةَ الْخُسْنِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ)) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۵۳۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۹۶۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۸۰۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۴۷۷)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۴۳۵۳)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۳۲۳۲) }، واته: پیغه‌مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قه‌دهغه‌ی کردوه که ههر خاوه‌ن که‌لبه‌یه‌ک له درنده‌کان، (وه‌ک: شیر، پلنگ، گورگ، چه‌قه‌ل، که‌متیار که گوشت خوړن) نابی گوشتیان بخوړی و قه‌دهغه‌یه.

فهرمووده‌ی دووهم: { (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ وَعَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۶۱۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۸۰۵)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۳۲۳۴)، وَالتَّبْرَانِيُّ فِي (الكبير) بِرَقْم: (۱۲۹۹۴) وَصَحَّحَهُ أَحْمَدُ شَاكِرٌ }، واته: پیغه‌مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قه‌دهغه‌ی کردوه (خواردنی) ههر خاوه‌ن که‌لبه‌یه‌ک له درنده‌کان، وه ههر خاوه‌ن چرنووکیک له په‌له‌وران.

فهرمووده‌ی سییهم: { (عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى يَوْمَ خَيْبَرَ عَنْ لُحُومِ الْحُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ، وَأَذْنِ فِي لُحُومِ الْخَيْلِ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۲۱۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۹۹۷)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۷۸۸)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الكبير) بِرَقْم: (۴۳۳۸)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۵۲۷۳) }، واته: جابری کوری عه‌بدوئلا خوا لپی رازی بی ده‌لی: پیغه‌مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له روژی جه‌نگی خه‌یبه‌ردا قه‌دهغه‌ی کرد، که گوشتی کهری مالی بخوړی، (بو‌یه وایانگوتوه تا جیای بکه‌نه‌وه له کهری کیوی که رهنگی به‌له‌که‌و گوشتی ده‌خوړی و حوکمی باقی

نآزہ لانی گیاخوری ھہیہ) بہ لام مؤلہ تیدا کہ گوشتی و لآخہ بہ رزہ بخوری، (واتہ: ماین و ئەسپ).

فہر موودہی چوارہم: { (عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ خَيْبَرَ الْحُمُرَ الْإِنْسِيَّةَ وَالْحُومَ الْبَغَالِ، وَكُلَّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ، وَكُلَّ ذِي مِخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ) (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۴۷۸)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (سُنَنِ التِّرْمِذِيِّ))، واتہ: پیغہ مہر ﷺ رۆزی خہیبہر راپگہ یاندوہ کہ قہدہغہی کردوہ، گوشتی کہری مائی بخوری، ھہرودہا ھی ھیستر، وہ ھہر خاوەن کہ لہبہیہک لہ درندان، وہ ھہر خاوەن چرنووکیک لہ بانندان، کہ واتہ نایہ تہ کہ کہ دہفہرموی: ﴿ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾، وہک پیشتیش گوتمان، واتہ: تہنیا ئەو چوار گوشتانہ تان لی قہدہغہ کراون، لہو شتانہی کہ باوبوون بخورین، وہ بہنسبت ھاوبہش بو خوا دانہرہکانوہ، کہ گہلیک شتی دیکہیان لہ خویمان ھہرام کردوہ، وہک: (بحیرة، سائبة، وصيلة، حام)، کہ ئەگہر تہمہن باقی بی لہ تہفسیری نایہ تہ کانی دیکہدا کہ دین، إن شاء الله باسیان دہکہین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دہر سی سی و پینجہم

پیناسہی نهم دہرسہ

نهم دہرسہ مان له نایہ تی ژماره (۱۷۴ تا کو ۱۷۷) له سوورہ تی (البقره) واتہ:
چوار نایہ تہ دہگریتہ خوئی، وه له م نایہ تانہ دا خوا ﷺ باسی دوو مهسه له دهکات:
مهسه له ی یه گهم: نه وانہ ی که نایہ تہ کانی خوا دہشارنہ وه وه به نرخیکی که م
دہیانفرۆشن حوکمیان جییہ و سزایان چۆنہ؟ دیارہ پینشتریش خوا ﷺ
باسی نه و مهسه له یه ی کرد، به لام لیرده دا به شیوه یه کی دیکه باسی دهکات،
بو زیاتر جهخت له سه رکردن.
مهسه له ی دووهم: خوا ﷺ پیناسہ ی چاکه کاری (بر) مان بو دهکات.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ - ثُمَّ قَلِيلًا أُوتِيَكَ
مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۷۴﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَهَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا
أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿۱۷۵﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي
الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۱۷۶﴾ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ
الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ
ذَوَى الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ
الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّادِقِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۱۷۷﴾ .

مانای وشه به وشه ئایه ته کان

((بیگومان ئەوانه‌ی ئەوه که خوا له کتیبدا ناردوو به ته خواری، ده‌یشارنه وه ده نرخیکی که می پی ده‌کرن، ئا ئەوانه هەر ئاگر له زگیاندا ده‌خۆن، رۆژی قیامه‌تیش خوا نایاندوینۆ و پاک و چاکیان ناکات و ئازاریکی به ئیش و ژانیشیان هه‌یه ﴿۱۷۴﴾ ئەوانه که سانیکن که گومراییان به رینمای و ئازاریان به لی‌بوردن کریوه، ئای چهند خۆراگرن له‌سه‌ر ئاگر! ﴿۱۷۵﴾ ئەویش له سۆنگه‌ی ئەوه وه که خوا کتیبی به هه‌ق ناردۆته خوار، وه ئەوانه‌ی له‌باره‌ی کتیب (ی خوی به‌رز) وه که وتوونه راجیایی یه‌وه، له دووبه‌ره‌کیه‌کی دووردان ﴿۱۷۶﴾ چاکه ئەوه‌نیه که رووی خۆتان بکه‌نه لای رۆژه‌لات و رۆژئاوا، به‌لکو چاکه چاکه‌ی که سیکه بر‌وای به خواو به رۆژی دوایی و فریشتان و کتیب و پیغه‌مبه‌ران بئینۆ و، مائی خۆیشی و پ‌رای خۆشویستنیشی به خزمان و هه‌تیوان و نه‌داران و ر‌ب‌واران و سوا‌ل‌که‌ران و له ئازادکردنی کۆیلاندا ببه‌خشی، وه نوێژ به‌رپا بکات و زه‌کات بدا، وه به‌جیه‌ینه‌رانی په‌یمان که په‌یمانیا‌ندا، وه خۆراگران له حاله‌تی ئاتاجیی و نه‌خۆشیی و له کاتی جه‌نگدا، ئا ئەوانه که سانیکن راست ده‌که‌ن و ئەوانه‌ن پارێزکاران ﴿۱۷۷﴾)).

شیکردنه وه‌ی هه‌ندیک له وشه کان

(بِالْحَقِّ): (أَصْلُ الْحَقِّ الْمَطَابِقَةُ وَالْمُوَافَقَةُ)، واته: وشه‌ی (حق) له ریشه‌دا یانی پیکه‌لپیک بوون و گونجان له‌نیوان ئەوه‌دا که ده‌گوتری و واقیعدا.

(الْبِرُّ): (الْبِرُّ خِلَافُ الْبِحْرِ)، (بِرٌّ) واته: وشکانیی که پ‌یچه‌وانه‌ی ده‌ریایه، (وَالْبِرُّ: تَوَسُّعٌ فِي فِعْلِ الْخَيْرِ وَهُوَ صِفَةُ الْخَالِقِ وَالْخَلْقِ)، (بِرٌّ) واته: چاکه‌کردنیکی فراوان، ئەوه که ده‌گونجی هه‌م سیفه‌تی خوا بی وه یه‌کیک له ناوه‌کانی خوابی: ﴿... إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ﴾ ﴿۲۸﴾ الطور، (الْبِرُّ) واته: چاکه‌کار، (الْبِرُّ) واته: چاکه‌کردن، وه هه‌م ده‌گونجی سیفه‌تی ئینسان بی.

تفسیری قربانی بر زویر پیر ده‌رسی سی و پنجم: نایه‌ته‌کانی (۱۷۴ - ۱۷۷) ﴿ ۶۴۳ ﴾

(وَالْمُؤْفُوتُ): (الْوَافِي: الَّذِي بَلَغَ التَّمَامَ) (الْوَافِي): واته: شَتِيكَ كه ته‌واوبووبی (وَأَوْفَى: إِذَا تَمَّ الْعَهْدَ وَلَمْ يَنْقُضْ حِفْظَهُ) واته: په‌یمان‌که‌هی ته‌واوکردو هه‌لینه‌وه‌شانده‌وه، که‌واته: ﴿وَالْمُؤْفُوتُ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا﴾، واته: نه‌وانه‌ی کاتی که به‌لین دده‌ن به‌لینه‌که‌یان به‌ته‌واویی حیبه‌جی ده‌که‌ن.

(عَاهَدُوا): (الْعَهْدُ: حِفْظُ الشَّيْءِ وَمُرَاعَاةُهُ وَسُمِّيَ بِالْمَوْثِقِ لِمَا يَلْزَمُ مَرَاعَاتِهِ) واته: (عَهْد) بریتیه له پاراستنی شتی‌ک و چاودی‌ری‌کردنی، بویشه‌ش ناوی لی‌نراوه (موثق)، چونکه پی‌ویسته چاودی‌ری بکری.

(الْبَأْسَاءُ): (الْبُؤْسُ وَالْبَأْسُ وَالْبَأْسَاءُ: الشَّدَّةُ وَالْمَكْرُوهُ) هه‌مووی به مانای ته‌نگانه و سه‌غله‌تی دی.

(وَالضَّرَاءُ): له (ضَر) هوه هاتوه، (الضَّرُّ سَوْءُ الْحَالِ، وَالضَّرَاءُ عَكْسُ السَّرَاءِ)، (الضَّرُّ) واته: حالی ناخوش، پی‌چه‌وانه‌ی (السَّرَاءُ) ه، واته: خو‌شی، وه (بَأْس) به مانای ته‌نگاویی و ناخو‌شی دی، وه به مانای جه‌نگیک دی که ئینسان تییدا ده‌که‌ویته ته‌نگانه.

هوی هاتنه خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌کان

۱/ هوی هاتنه خواره‌وه‌ی) - هوی هاتنه خواره‌وه‌ی ئه‌م نایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رموی:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ ﴾ { (أَخْرَجَ ابْنُ جَرِيرٍ الطَّبْرِيُّ عَنِ عِكْرَمَةَ قَالَ: نَزَلَتْ فِي الْيَهُودِ، وَأَخْرَجَ ابْنُ جَرِيرٍ عَنِ السَّيِّدِيِّ قَالَ: كَتَمُوا اسْمَ مُحَمَّدٍ وَأَخَذُوا عَلَيْهِ طَمَعًا قَلِيلًا) (فَتْحُ الْقَدِيرِ، ج: (۱)، ص: (۲۲۷)، وَأَسْبَابُ النُّزُولِ لِلنَّبِيِّ، ص: (۳۲)}، واته: (ابْنُ جَرِيرٍ الطَّبْرِيُّ) له عی‌کره‌مه‌وه هی‌ناوی‌ه‌تی ده‌لی: نه‌وه ده‌ر‌بار‌ه‌ی

جووله‌که‌کان هاتوته خوارئ که نایه‌ته‌کانی خوی په‌روه‌ردگاریان ده‌شارده‌وه کاتی باسی موحه‌مه‌دیان ده‌کرد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه خه‌لکیان چه‌واشه ده‌کرد له به‌رانبه‌ر به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی که‌مدا.

۲/ هوی هاتنه خواره‌وهی نهم نایه‌ته‌ی، که ده‌فه‌رموی: ﴿ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ

قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ﴾.

ا- { (أَخْرَجَ ابْنُ جَرِيرٍ وَابْنُ الْمُنْذِرِ عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: ذُكِرَ لَنَا أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْبِرِّ فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ) (أسباب النزول للنيسابوري، ص (۳۳) }، واته: پیاویک پرسیاری له پیغه‌مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کرده‌ دهرباره‌ی چاکه‌کاری، خوی په‌روه‌ردگار نهم نایه‌ته‌ی ناره‌ خوارئ، که پیناسه‌ی چاکه‌کاری تی‌دایه.

ب- { (وَأَخْرَجَ ابْنُ جَرِيرٍ وَعَبْدُ الرَّزَّاقِ عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: كَانَتْ الْيَهُودُ تَصَلِّي قَبْلَ الْمَغْرِبِ وَالنَّصَارَى قَبْلَ الْمَشْرِقِ) (فتح القدير للشوكاني، ج (۱)، ص (۲۲۹) }، واته: (ابن جرير و عبد الرزاق) له قه‌تاده‌وه هی‌ناویانه ده‌ئ: جووله‌که‌کان به‌ره‌و رۆژئاوا نویژیان ده‌کرد، وه نه‌صرپانیی یه‌کان به‌ره‌و رۆژه‌لآت، خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نهم نایه‌ته‌ی ناره‌ خوارئ: ﴿ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ

قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ﴾، واته: چاکه‌کاریی نه‌وه نیه‌ روو له رۆژه‌لآت بکه‌ن و روو له رۆژئاوا بکه‌ن، { نه‌ی جووله‌که‌وه نه‌صرپانیی یه‌کان }، به‌لگو چاکه‌کاریی و دینداریی نه‌وه‌یه که له‌م نایه‌ته‌دا هاتوه.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جاریکی دی دیته‌وه سه‌ر باسی نه‌و تاوانه‌ گه‌وره‌ی شارده‌وه‌ی نایه‌ته‌کانی خوا، که دیاره‌ وه‌ک له هوی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌کاندا باس‌مان کرد، زور له توپژه‌ره‌وانی پیمان وایه دهرباره‌ی خاوه‌ن کتیبه‌کان هاتوته خوارئ،

که سیفہ‌تہ‌کانی پیغہ‌مبہری گوتایی خوا (موحہ‌ممہد) ﷺ یان دہشاردہوہ لہ کتیبہ‌کانیاندا، لہ بہرانبہر ہندیٰ بہرژہ‌وہندیی دنیاایدا، کہ بریتی بووہ لہ‌وہی ئەو بہزمو بازارہی بۆیان ساز بووہ، بہ‌ہوئی ئەو دینہ تیگدراوہی خۆیانہ‌وہ، لییان تیگ نہ‌چی، ہەر وەك زۆرجار لہ‌نیو مسولمانانیشدا کہ‌سانیک دہبن کہ لہ بہرگی دیندا بہزمو بازارپکیان لہ‌سەر بناغہی درۆ دہلہ‌سہو ئەفسانہ پیکھیناوه هیچ پھیوہندیی بہ دین و ئیسلام و بہ قورئان و سوننہ‌تہوہ نیہو، ہەر لہ‌بہر ئەوہ ئەو بیدعہت و ئەفسانہو داھینراوہی خۆیان دہست پیوہ دہگرن، چونکہ بہرژہ‌وہندیی خۆیانی تیپدا دہبیننہ‌وہ، ہەرچہ‌ندہ دہشزانن لہ‌سەر ناھەقن! کہ لہ راستیدا ئەم نایہ‌تانہ، ئەگہر ہوی ہاتنہ خواروہ‌کەشیان تاییبہت بووبی، مہبہستی پی خاوەن کتیبہ‌کان بووبی، بہ‌لام وەك زانایان گوتوویانہ:

((الْعِبْرَةَ بِعَمومِ الْمَعْنَى وَلَيْسَتْ بِخِصْصِ السَّبَبِ)) خوا ﷺ دہفہرموی: ﴿ إِنَّ

الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ﴾، بہراستی

ئەوانہی ئەوہ کہ خوا لہ کتیبی خۆیدا ناردووہتہ خوار دہیشارنہوہ و

پہنہانی دہکەن، وە نرخیکی کہمی پیدہکرن ﴿ أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا

النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾، ئەوانہ لہ زگی خۆیاندا جگہ لہ ناگر

شتیکی دی ناخون، وە لہ رۆزی دواایدا خوا نایاندوینئ ﴿ وَلَا يُرَكِّبُهُمْ ﴾، وە

تہزکیہیان ناکات، واتہ: نہ پاکیان دہکات و نہ چاکیان دہکات ﴿ وَلَهُمْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ ﴾، وە نازاریکی بہنیشیان ہہیہ ﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَى ﴾،

ئەوانہ کہ‌سانیکن گومراییان بہ رینمای کپیوہ، ئەو گومراییہی کہ بریتیہ لہ

شاردنہوہی نایہ‌تہ‌کانی خوا، بریتیہ لہ مانہوہ لہ‌سەر دینیکی تیگدراو

(مُحَرَّفٌ)، یاخود بریتیہ لہ چہواشہ‌کردنی خەلك بہ‌ہوئی شاردنہوہی

نایہ‌تہ‌کانی خواوہ، ئەوہیان کپیوہ بہ رینمای خوا، بہو رینمای و رپ رۆشنییہی

کہ دہیزانن ﴿ وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ ﴾، وە بہ لیبوردنی خوا سزاو نازارو

ئەشكەنجەى دوا پۇژيان بۇ خۇيان كړيوه و مسوگەر كردوه ﴿ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴾، خوا ﷺ دەفەرموئ: سەرتان سوربمىنى خەلكىنە ! ئەوانە چەند خۇراگرن لەسەر ئاگر! واتە: كە دەزانن سەرهنجامى ئەو كردەوه و هەلۆیستانەيان ئەو پەفتارانەيان بریتىه لە چوونە دۆزەخ، وا دیاره زۆر بە تەحەممولن و زۆر لەخۇرادەبىنن كە لەسەر ئاگر خۇراگرىن، بۆیه وابى دەربەستىن !! ﴿ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ﴾، ئەو سزا سەختەشيان لەبەر ئەوهیه كە خوا كتیبى خۇى بەهەق ناردۆتە خوار، هەقى تىدایه و بە هەق هاتوه و بۇ چەسپاندنى هەق هاتوه ﴿ وَإِنَّ الَّذِينَ اُخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴾، وه ئەوانەى دەربارهى كتیبى خوا كەوتوونه راجیایى یهوه و، برپاى پى ناهىنن و تىیدا كەوتوونه تە كىشه و مشت و مپروه، ئەوانە لە دووبەرەكییەكى دوور دان، واتە: زۆر دووركەوتوونه تەوه لە خوا و لە دژایه تىكردنى خوادا زۆر دوور كەوتوونه تەوه و زۆر رۆیشتوون. لێره مەبەست پى هەر كەسێكە ئایەتەكانى خوا كە ناردوونیه خوار، چ كتیبەكانى پىش پىغەمبەرى كۆتایى ﷺ، وه چ ئەو كتیبەى كە بۇ پىغەمبەرى كۆتایى هاتوه، ﷺ وه چ هەر كەسێك ئەو راستیانه كە خوا بۇ بەندەكانى ناردوون، بۇ ئەوهى بەرچاویان رۆشن بى و بىكەنە بەرنامەى ژيانیان، بىشارنەوه ژیر لیوى بخەن و پەنھانى بكەن و راپنەگەیهنن، لە بەرانبەر ئەوهدا كە تەماع و بەرژەوهندىیه كیان دەستدەكهوئ، وه لەراستیدا ئەوه هەموو ئەوانە دەگریتەوه و ئەو سزا سەختانە تايبەت نین بە خاوهن كتیبەكانەوه، بەلكو مسوئمانىش دەگرنەوه، ئنجا دەربارهى ئەوه كە چاكەكار كىیه و چاكە چىیه؟ دەفەرموئ: ﴿ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ﴾، چاكەكارى واتە: دیندارى و چاك بوون لای خوا، ئەوهنىه كە روو لە رۆژەهلات و رۆژئاوا بكەن، ئەوه دەگونجى مەبەست پى جووله كەو نەصرانىیه كان بىت، یاخود مەبەست پى مسوئمانان بى، چونكە هەندىك لە توێژەرەوانى قورئان دەلین: مسوئمانان كە خوا رووى پىكردنە كەعبە،

گوتوو یانه: تازه لیبووینه وه مادام روو له که عبه ده کهین، مانای وایه له هه موو کهس چاکترین! جا خوی مهزن سه رنجیان بو ئه وه راده کیشی که خوتان فریو مه دن، چاکه کاری هه ر روو له قیبله کردن نیه ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ﴾، به لکو چاکه کاری بریتیه له چاکه ی که سی که که ئیمان بیئی به خواو به روژی دوایی و به فریشتان و به کتیب (واته: کتیبه کانی هه موو پیغه مبه ران) وه به هه موو پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام)، ئه وه پایه کانی ئیمان و عه قیده، ئنجا وه که به زهی نواندن و به خشش و چاکه کاری له گه ل خه لک، ده فه رموی: ﴿وَعَاتَىٰ أَمْالًا عَلَىٰ حُبِّهِ﴾، مال و سامانیک که زوری شی خوش ده وی، (له بهر ئه وه یان زوری پیویست پییه تی، یا خود کاته که کاتیکی گرانییه) ده یبه خشی به: ﴿ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
 وَابْنِ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ﴾، خزمان و هه تیوان و نه داران و ریواران {یا خود میوان} و سوال که ران، وه بو ئازاد کردنی ئه وانهی که کو یله ن، ئنجا ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَىٰ الزَّكَاةَ﴾، (وه چاکه کار) که سی که نو یژ به رپا بکاو زه کات بدا، بو یه ش نو یژو زه کاتی دوا خستوون، بو ئه وه ی وا نه زانری که دین له نو یژو زه کاتدا (خولاسه) ده بیته وه، به لکو پیش نو یژو زه کاتدا زور شتی دیکه هه یه، ئنجا ده فه رموی: ﴿وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا﴾، وه به لئین جیبه جیکه ران، کاتی په یمان ده دن، په یمان جیبه جی ده که ن. ﴿وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
 وَحِينَ الْبَأْسِ﴾، وه خو راکران له کاتی هه ژاری و نه داری و له کاتی نه خوشیی و له کاتی ته نگانه و سه غله تییدا به تایبه تی کاتی جه نگ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾، ئا ئه وانه راست ده که ن له مسولمانه تی و چاکه کاریاندا، وه ئا ئه وانه شن پاریزکاران، خوا له وه که سانه مان بگی ری.

چەند مەسەلە یەکی گەرنگ

مەسەلە یەکیەم: خوا ﷻ چوار جوړه سزای باسکردوون بۆ کەسانیک کە ئەو هی خوا لە کتیبی خویدا روونیکردۆتەووە ناردوو یەتە خوار، پەنھانی دەکەن و دەیشارنەو، کە وەک لە دەرسی رابردوودا گوتمان، ئەو چ مەبەست پێی ئەو خاوەن کتیبانەبن کە سیفەتەکانی پیغەمبەری کۆتایی ﷺ {موحەممەدی کوپی عەبدوڵلا} کە لە کتیبەکانیاندا باسکرا بوون، دەیانشاردنەو، وە چ مەبەست پێی هەر زانیەک بێ کە ئایەتەکانی خوا دەشاریتەو لە خەلک و، راستییەکانی دینی خوا بە خەلک نالیو، یاساکانی شەرع ژێر لیو دەخات، یاخود دەیانگۆڕی، وەک گوتمان مەفھووم و واتاکە ی گشتیی و فراوانە هەموو ئەوانە دەگریتەو، کە دینی خوا لە خەلک دەشارنەو و خەلک چەواشە دەکەن، ئەو جوړه کەسانە خوا ﷻ چوار جوړه سزای بۆ ئامادە کردوون:

سزای یەکیەم، دەفەرموی: ﴿ **أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ** ﴾، ئەوانە لە زگیاندا تەنیا ئاگر دەخۆن، واتە: ئەو تەماع و خواردن خۆراکە ی کە دەستیان دەکەوی لە بەرانبەر ئەو ئایەت شاردنەو و ئەو راستی شاردنەو یەدا، بریتییە لە ئاگریک کە لە دواڕۆژدا دەبخەنە ورگی خۆیانەو، واتە ئەو تەماع و خواردنە ی کە دەستیان دەکەوی، لە راستیدا ئەو ئاگریکە لە دواڕۆژدا دەچیتە ورگیانەو.

سزای دوویم، دەفەرموی: ﴿ **وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ** ﴾، لە رۆژی هەڵسانەویدا لە رۆژی قیامەتدا، خوا نایاندوینێ، یەکیک بۆی هەییە بپرسی: ئەدی بۆچی لە هەندێ شویندا خوا ﷻ باسی دواندنیان دەکات: ﴿ **فَلَنَسَعَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسَعَنَّ الْمُرْسَلِينَ** ﴾ (٦) الاعراف، واتە: بە تەئکید دەپرسین لەوانە ی کە پیغەمبەرانیان بۆ رەوانە کراو، وە لە رەوانە کراوانیش

دهپرسین، ههروهه له ههندی شوینی دیکه دا خوا ﷺ دهفهرموئ و لییان دهپرسینه وه ﴿ ثُمَّ لَسْتُمْ عَنْ يَوْمِئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴾ (۸) التکائر، واته: پاشان لهو رۆژهدا دهرباره نایه ته کهان لیان دهپرسریتته وه؟! له وه لامدا ده لیین: لیهدا مه بهست پیی نه وهیه که خوا ﷺ به شیوهی لوتفو به زهی له گهل نواندن و دلخوش کردن، نایاندوینی، وه نه گهر به شیوهی تیوه خورین و به شیوهی لی توورهبوون و سه رزنه شتکردن، بیاندوینی، نه وه خوی جوریکه له سزا، هه رچه نده ده شگونجی نه وه شیوه دواندانه ی سه رزنه شت و تیوه خورین و لیپرسینه وه، خوا ﷺ خوی راسته و خو له گهل به نده کانیدا نه یکات، به لکو فریشته کانی بیکه ن، چونکه خوا ﷺ ههندی شت که فریشته کانی نه نجامی دده ن، به کرده وی خوی دایدنه ی، له سونگه ی نه وه وه که نه وه فریشته نه له فه رمانی خوا دهرناچن.

سزای سییه م، دهفهرموئ: ﴿ وَلَا يُزَكِّيهِمْ ﴾، ته زکیه یان ناکات، ته زکیه هه م به مانای پاکبوونه وه دیو، هه م به مانای چاکبوون دیو، هه م به مانای گه شه کردنیس دیو، واته: خوا نه پاکیان ده کاتو، نه چاکیان ده کاتو، نه گه شه یان پی دده ات.

سزای چواره م، دهفهرموئ: ﴿ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾، وه نازاریکی به نییشان ههیه، که واته: لی ره بۆمان دهرده که وی که به راستی شار دنه وه ی راستیه کانی دینی خوا و گۆرینی یاساکانی شه ریه ت، که ده بیته هوی چه واشه بوونی خه لک و سه رلیشیوانی خه لک، گوناهیکی یه کجار گه ورهیه و، نه گهر بلین: له دوی کوفرو هاوبهش بو خوا پهیدا کردن، گوناح له وه گه وره تر نیه، زیده رۆییمان نه کرده.

مه سه له ی دووهم: نه وهیه که خوا ﷺ هه م لی ره وه هه م له نایه ته کانی پی شتری نه م سوورته ی (البقره) یه دا، له چه ند شوینی کدا که باسی نه وانه ده کات که نایه ته کانی خوا ده شارنه وه، یا خود نایه ته کانی خوا ده گۆرن، ده فهرموئ:

﴿ **أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَىٰ** ﴾، ئەوانە كەسانێكن گومراییان كریوه بە پینمایى، یانى: لێرەدا خوا ﷻ ئەوانە وەك بازرگانێك تەماشای دەكات كە سەوداوە مامەڵە و بازرگانى دەكات! بۆیە من لە كتیبه‌كانى خۆمدا، وە لە زۆر لە وتارەكانمدا كە باسى ئەو جووره‌ به‌ناو زانایانەم كردووە، گوتووومە: لەراستیدا ئەوانە كۆلكە مەلای دین فرۆشن، چونكە ئەوانە بە عەقلىكى بازرگانى (تجارى) بێردەكەنەو، وای بێردەكەنەو كە چۆن بێردەكەنەو؟ یان: لەراستیدا ئەوانە بازرگانن، بەندەى خوا نین و زانانین و پێشەوا نین، چونكە: زانایان و پێشەوايان و بەندە بۆ خوا صولحاوكان، بە عەقلى بازرگانى و سەوداوە مامەڵە بێرناكەنەو، كە چۆن پارەیان زیاتر دیتە دەست و چۆن بەرژووەندى ماددىیان زیاتر بۆ دابین دەبێت؟ بەلكو وای بێردەكەنەو كە خوا چۆن لێیان پازى دەبێت و چۆن لە دواڕۆژدا زیاتر سەربەرز دەبن و چۆن بەهەشتیان زیاتر دەست دەكەوێ! نەك لە دنیا، چۆن پارووى چەورترو شوینی نەرمتر و ژيانى خۆشتریان بۆ فەراھەم دەبێت و دەستگیر دەبێت!

مەسەلەى سێیەم: خوا ﷻ دوو ھۆكار باس دەكات، كە بۆچى ئەو سزاو ئازارە سەختە بە بالای ئەو جووره‌ كەسانە بپارو، دەفەرموێ: ﴿ **ذَلِكَ** ﴾، واتە: ئەو سزایە بۆیە:

﴿ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَدَىٰ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ أُنذِرْتُمْ بِهِ أَمْ لَا تُنذِرُونَ لَهُمْ يَأْمُرُوا بِالْعَدْلِ وَآلِئِن نُّذِرْتَهُمْ يَأْمُرُوا بِالْجَحِيمِ** ﴾، لەبەر ئەوەى كە خوا كتیبه‌ى خۆى بەهەق ناردۆتە خوار، هەم بە شیوەى هەق هاتو، لەكاتى خۆى و لە شوینی خۆیدا، هەر ئایەتە لەجیبى خۆى لە شوینیدا، هەر وەلامە بۆ پرسىارى خۆى، وە پاشان هەقى گرتۆتە نێوخۆى، وە هەقىش دەچەسپینی، ئەگەر ئەم كتیبه‌ى خواو ئەم بەرنامەیه‌ى خوا ئیشى پێبکری، هەق دەچەسپێ و لە چەسپینی هەقىشدا هەموو كەس قازانج دەكات، جگە لە ئەھلى باطل، بۆیە ئەوانەى ئەو هەقە دەشارنەو كە خوا لە كتیبه‌ى خۆیدا ناردوویەتە خوار، مانای وایە شایستەى ئەو بەو شیوەیه‌ سزا بدرێن.

هۆكارى دووهم: ﴿ وَإِنَّ الَّذِينَ اُخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴾، وه ئهوانهش كه
دەربارهى كتيبى خوا كه وتوونته راجيائى و مشت ومړهوه و برپاى
پيناكهن، ئهوانه له دووبه رهكيبه كى زور دووردان و، ئهوانه زور له خوا
دووركه وتوونته وه، بهر بهر هكانى دىنى خوا دهكهن، بويه شايستهى
ئوهن به و شيوهيه سزا بدرين.

مهسهلهى چوارهم: ئەم ئايهتى (۱۷۷)ى سوورتهى (البقرة)، كه به ئايهتى (الپر)
ناسراوه، ئايهتيكه زانايانى ئىسلام له كتيبەكانى خوياندا بايه خو و گرنگيه كى
زوربان پيداوه، هم له تهفسيره كانيان و هم له سهرجهم كتيبەكانياندا، چونكه
بهراستى ئەم ئايهته ئايهتيكى زور كوكه رهويه و بهراستى پيناسهيه كى زور
چاك بو ئينسانى چاكه كار و ئينسانى ديندار و مسولمان دهكات، كه دهبيت چون
بى و به گشتى شەش (۶) شتان دهگريته نيوخوى:

يهكهه/ پينچ پايهكانى ئيمان، كه برىتين له: ئيمان به خوا و به رۇزى دوايى و
به فرشتهكان و به كتيب (كتيبهكانى خوا) و به پيغه مبهران (عليهم
الصلاة والسلام).

دووهه/ مال به خشين به تويزه ئاتاج و پهككه وتهكانى كومه لگا: خزمان و
ههتيوان و نه داران و ريبوارو ليقه وماوان و سوا لكهران و نه و كويلانهى، كه
دهبى ئازاد بكرين، كه كاتى خوى بو و ن.

سييهه/ نويز بهرپاكردن.

چوارهم/ زهكاتدان.

پينجهه/ وهفا به به ئين پهيمان.

شهشهه/ خوراگرتن له هه موو بواره كاندا، ليرهدا خوا ﷺ سهرنجى مسولمانان

راده كيشى دهفه رموى: ﴿ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ﴾،

سهرنجهه راده كيشى بو كاكله و جهوهه رى دىن بو شتى بناغه يى و بنه رتهى

له ديندارييدا، تاكو نهچين هه ر خومان به شتى روواله تى و رووكه شى يه وه

خەریک نەكەین و نەچین هەموو تواناو كۆششی خۆمان نەخەینە سەر ئەو شتانەى كە رۆالەتیین، یاخود لە دیندا حالەتیكى لاوەکیان هەیه، نەك حالەتی بنەرەتی و بناغەیی ﴿ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ﴾، چاكەكارى ئەو نیه روى خۆتان بكەنە رۆژەهەلات و رۆژئاوا (كە وەك پێشتر گوتم) ئەو دەگونجی مەبەست پێی جوولەكەو نەصرانییەكان بێت، كە مەسەلەى قیبلەیان كردبوو بە شتیكى زۆر گەورەو دەشگونجی مەبەست پێی مسوڵمانانیش بێ، چونكە هەندىك لە مسوڵمانانیش بىركردنەو وایان هەبوو، هەندىك كە دیارە سادە بوو و ن لە دیندارىیەكەیاندا، گوتووینە: مادام ئیمە رۆو دەكەینە كەعبە و رۆو دەكەینە مزگەوتى حەرەم، مانای وایە لە هەموو ئاوان پەریوینەو، لە هەموو كەس چاكترین ! جا خۆى زانا هۆشیارو بیدارى كردنەو كە نەخیر دیندارى و مسوڵمانەتی لێردا تەواو نابیت و بەوئەندە كۆتایى نایەت، بەلكو دیندارى و مسوڵمانەتی شتى زۆر بنەرەتی ترو بناغەییتری هەیه، كە بریتین لەو شتانەى خۆى بە بەزەهێ خستوونیه رۆو. هەلبەتە ئیستاش هەر وایەو گەلێك جار دەبینى مسوڵمانىك، جا پیاو، ئافرەتە، مەلایە، شیخە، گەنجە، پیرە، خاوەن دەسەلاتىكە، نەدارىكە، هەرچین و توێژىكە تەماشاش دەكەى خۆى بە هەندى شتەو سەرقال كردو، كە پێى وایە زۆر شتى گرنگن، بەلام رەنگە لە دیندارى و مسوڵمانەتییدا ئەو شتانەى ئەو خۆى پێو مشەو و سەرقال كردوون، شتى لەوان گەورەترو گرنگترو لە پێشتر هەبى !! بۆیه دەبى ئاگامان لەو هەبى كە تەرازوو پێوهرى ئیمە بۆ گرنگو گرنگترو گەورەو گەورەترو چاك و چاكتر لە دیندارى و مسوڵمانەتییدا قورئان و سوننەتە، تەماشاش بكە قورئان بە زۆرى باسى چى كردو، ئەو بزانه ئەو شتە زۆر گرنگە لە دیندارىیدا، وە بزانه بە زۆرى فەرمانى بە چى كردو، بزانه كە ئەو گرنگترە لە دیندارىیدا، وە چ شتى یەكجارى باسكردو، بزانه كە لە قەدەر ئەو یەكجارە گرنگى هەیه، بۆ نموونە: لە چەندان شویندا خوا باسى

ئىمان و عەقىدەى كىردو، وە باسى عىبادەتى خۇى كىردو، كە تەنيا دەبى ئەو بەندايەتى بۇ بىكرى، وە لە چەندان شوپىندا باسى تەقواى كىردو، وە لە چەندان شوپىندا باسى مالّ بەخشىنى كىردو، وە لە چەندان شوپىندا باسى وەفادارى كىردو، وە لە چەندان شوپىندا باسى خۇپراگرى كىردو، باسى جەنگ و جىهادى كىردو و باسى خۇبەختكىردن و سەرو مالّ فىداكىردنى كىردو لەپىنا و خوادا، وە لە چەندان جىگەدا باسى صىلەى رەحم و خىزمايەتى كىردو، كەواتە: ھەر كام لەو شتانه بە ئەندازەى ئەو كە خوا لە قورئاندا باسى كىردو، بە ئەندازەى ئەو گىرنگى و بايەخىان ھەيە، بەلام شتىك كە رەنگە لە يەك ئايەتدا باس نەكرابى، تۇ نابى لەخۇتى بىكەى بە ھەموو شتىك، بۇ وىنە: ئاھەنگىپران بەبۇنەى لەداىكبوونى پىغەمبەر (مۇھەممەد المۇسۇفى) وە ﷺ، كە من بۇ خۇم ئەو مەسەلەيە لە جۇرى ھەئسوگەوتەكان دەبىنەم و لە بازى ھەئسوگەوتەكانىشدا تەماشاي بەرژەوھەندى و خراپە (مَصْلَحَة و مَفْسَدَة) دەكرى و سەرنجى نىوھەرۇكى شتەكان دەدرى، كە ئايا ناشەرعىيان تىدايە يان نا ؟ وە من يادكىردنەوھى لەداىكبوونى پىغەمبەر ﷺ بەجۇرىك لە عىبادەت تەماشاناكەم تا بگوتىرى: حوكمى بىدەتە دىتە سەرى، چونكە زانايانى ئىسلام دەئىن: بىدەت لە عەقىدە و لە عىبادەت دايە، بەلام لە ھەئسوگەوتەكان و عادەتەكاندا ئەسل دەستى كراوھىيە، بەلام لەگەل ئەوھشدا تەماشاناكەى ھى وا ھەيە ھەر بەتەماى ئەو لە خۇى گەراو، كە سالانە ئاھەنگ دەگىرى بەبۇنەى لەداىكبوونى پىغەمبەر وە ﷺ، يان ھەر شتىكى دىكەى لەو بابەتە، بۇ وىنە: چوونە عومرە يان جەجكىردنى سوننەت، جا بىگومان جەج يەكىكە لە پاىەكانى ئىسلام (جەجى فەرز)، بەلام ھەر بەقەدەر خۇى گىرنگە و جەج كەلئىنى شتەكانى دىكە ناگرى، يان زۇر كەس لە رەمەزاندا تەماشاناكەى رۇزۇوى رەمەزان دەگرى و نوپۇش دەكات و خۇى لە گوناھان دەپارىزى، كەچى دوايى كە رەمەزان بەسەردەچى، دەچىتەوھ سەر بەزى پىشىنى ! باشە رەمەزان گىرنگە و گرتنى رۇزۇوى مانگى رەمەزان يەكىكە لە پىنچ پاىەكانى

ئیسلام (مسولمانه تی و دینداری شە خصیی)، بە لām هەر بە قەدەر خۆی گرنگه و وه نه بیّت مانگی رهمه زان که لیّنی مانگه کانی دیکه بگری، وه رۆژوو گرتنی مانگی رهمه زان که لیّنی ئه رکه شه رعیه کانی دیکه پرناکاته وه.

مه سه له ی پینجه م: که ده فه رموی: ﴿ وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنۢ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ ﴾ باسی پینج پایه کان ده کات، له پایه کانی ئیمان، ئیمان به خوا و به رۆژی دوایی و به فریشته کان و به کتیب (کتیبه کان)، وه به پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، وه ئیمان به قه ده ری تیّدا نیه، که له فه رمایشتی پیغه مبه ر صَلَّىٰ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ داهاتوه، که له (صحیح) ی بوخاری و موسلیم دایه و به فه رمووده ی جیبری ل به ناوبانگه، چونکه جیبری ل خۆی برده سه ر شیوه ی پیاوئیک و پرسیا ری له پیغه مبه ر صَلَّىٰ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کرد، کاتی که له جهنگی ته بووک بوون ده رباره ی: ئیمان و ئیسلام و ئیحسان، وه پیغه مبه ر صَلَّىٰ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دوایی فه رموی: ئه وه جیبری ل بوو هاتبوو دینه که تان پی بناسی نی، جا له ویّدا باسی ئیمان به قه ده ریش ده کات ^(۱)، ئه گه رنا (قه زاو قه ده ر) له هیج شوینی کی قورئاندا باسی نه کراوه، که به شیک بیّت له ئیمان، چونکه ئیمان به قه ده ر بریتیه: له ئیمان به زانیاری خوا و به توانای خوا و به ویستی خوا و به حیکمه ت و دادگه ری خوا، که واته: ئیمان به خوا، ئیمان به قه ده ریشی تیّدایه، بویه باسی نه کردوه و له نایه ته کاندا نه هاتوه.

مه سه له ی شه شه م: که دیته سه ر باسی مالّ به خشین، شه ش جوّره که سان باس

ده کات و سه ره تا ئاوا ده فه رموی: ﴿ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ﴾، ماله که ی

ده به خشنی له گه لّ خو شو یستی دا، که ئه مه سی مانای هه ن:

یه که م: واته: له گه لّ خو شو یستی خوا دا و له به ر خو شو یستی خوا ماله که ی

ده به خشنی به خزمان و هه تیوان و نه داران ... تا دوایی.

(۱) که به م شیوه یه: (... قال: فأخبرني عن الإيمان ! قال: أن تؤمن بالله و ملائکته و کتبه و رسله و الیوم الآخر و تؤمن بالقدر خیر و شره) رواه البخاري: (۵۰) و مسلم: (۸).

دووهم: یاخود له گه لّ خوشویستنیدا بۆ به خشین، واته: پئی خوشه بیهه خشی و له بهر نه وهی خوا به خشه رانی خوشدهوی، بۆیه ماله که ی ده به خش.

سییه م: یاخود له گه لّ خوشویستنی ماله که شیدا و هه رچه نده ماله که ی خوشدهوی، به لام هه ر ده بیهه خش له پیناوی خوا دا، چونکه خوی خوشتر دهوی له ماله که ی، بۆیه ئاماده یه مال و سامانه که ی بیهه خش له پیناوی خوا یه کدا که ماله که ی داوه تی، وه خوا له به رانه ر نه و مال به خشینه دا پاداشتیکی ده داتی زۆر زۆر چاکترو زیاتر له وهی که ده بیهه خش، ئنجا پرسیار له پیغه مبه ر ﷺ کراوه که چ جو ره مال به خشین و خیرکردنیکی چاکتره گه وره تره؟! فه رموویه تی: { (أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَاحِبٌ صَاحِبٌ، تَخْشَى الْفَقْرَ وَتَأْمُلُ الْغِنَى، وَلَا تُمَهِّلُ حَتَّى إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ، قُلْتَ: لِفُلَانٍ كَذَا، وَلِفُلَانٍ كَذَا، أَلَا وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۴۱۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۳۷۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۸۶۵)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۲۵۴۱) وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۳۳۱۲)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: باشترین مال به خشین نه وه یه: که تو خیر و چاکه بکه ی له حالیکدا که تو ساغی وه ماله که شت خوشدهوی، له بهر نه وهی زۆرت پیویستی پییه، وه به ئومیدی دهوله مهنده بونی و له نه داریش دهرسی (له بهر نه وهی هه ل و مه رجه که دزواره) نه که لی بگه ری هه تا رووح ده گاته گه روو، نه وکاته بلئی: نه وه نده بۆ فلانکه س و نه وه نده ش بۆ فلانکه س، چونکه تازه هه ر بوته هی فلان و فیسار، (واته: بوته میرات)، واته: کاتیک که نه و هوکارانه کوینه وه، ئنجا مال به خشینه که پاداشتیکی زۆر گه وره ی هه یه.

یه که م: له ش ساغ بی، نه که بکهویه گیانه لاو نیشانه ی مردنت لی دهر بکهوی، ئنجا بینی ماله که ت بیهه خش!

دووهم: ئنجا نه که زۆر زۆر دهوله مهنده بی و هیچ په کت پی نه کهوی، به لکو بۆخوت پیویستیت پی هه بی نه و جار بیهه خش، مه به ست له (شحیح) نه وه یه.

سپیه: (تَخَشَى الْفَقْرَ وَتَأْمَلُ الْغِنَى) دهوله مهنیدی و بی نیازیت پی خوشبی و له نه داریش بترسی، له بهر نه وهی هه ل و مه رجه که سهخت و دزواره، له و حاله تانه دا باشتین خیر هی نه و حاله تانه یه.

مه سه له ی حه وه تم: که دیته سه ر باسی نه و شه ش جو ره که سه، که ده بی مالیان پی بدری و هاوکاری ماددی بکرین، به مجوره حه کیمانه یه ریزبه نندی کراون :

۱- ﴿ ذُو الْقُرْبَىٰ ﴾، خزمان، پیغه مبه ر صَلَّىٰ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: { (الصَّدَقَةُ عَلَى الْمَسْكِينِ صَدَقَةٌ وَالصَّدَقَةُ عَلَى ذِي الرَّحْمِ اثْنَانِ صَدَقَةٌ وَصِلَةٌ) (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۶۵۸)، وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۵۸۱)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْمٍ: (۱۸۴۴)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۳۳۴۴)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۱۴۷۶)، عَنْ سَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ عَنْ أَنَسٍ عَنْ أَبِي طَلْحَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (الْمَشْكَاةِ) بِرَقْمٍ: (۱۹۳۹)) واته: خیرکردن به نه دارو خه لکی ناتاج هه ر خیر و چاکه یه، به لام به خزمی نه دار، دوو شته: هه م خیر و چاکه یه و هه م صیله ی ره حمیشی جیبه جیکردوه و په یوه ندی خزمایه تیشی گه یاندوه، نجا بویه ش خوا صَلَّىٰ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ﴿ ذُو الْقُرْبَىٰ ﴾ ی خستوته پیش هه مووانه وه، چونکه تا خزمی هه ژارو نه دارو موحتاج و لیقه و ماوت هه بی، نابی بجی بو خه لکی دوورو بیگانه، به لی نه ویش هه ر خیره، به لام خزمه که ت زیاتر چاوه پروانی له تو هه یه و، وه ک تو به حالی ده زانی، په نگه خه لکی دیکه ئاوا به حالی.

۲- ﴿ وَالْيَتَامَىٰ ﴾، له دواى خزمان نجا هه تیو، هه تیو کی یه؟ هه تیو: مندالیکه بالغ نه بوو بی و بابی نه مابیت، چونکه (ابن کثیر) به سه نه دی خو ی له عه لی کوری نه بوو طالیه وه خوا لی رازی بی، نه ویش له پیغه مبه ره وه صَلَّىٰ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هیناویه تی، که فه رموویه تی: { (لَا يَتَّمُ بَعْدَ حُلْمٍ) (رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي (سنن الصغرى) برقم: (۲۰۴۹))، واته: دواى بالغ بوون هه تیوی نامینی، هه ر

مندالی کور یان کچ، دواى ئه وهى بائغ بوو به هه تیو له قه له م نادری، دیاره مندالی بی بابیش له هه موو کهس زیاتر پیویستی پییه، بویه خوای کار به حی له پله ی دووهدا باسی وی کردوه.

۳- ﴿ وَالْمَسْكِينِ ﴾، کوی (مسکین) ه، واته: نه دار، وه (مساکین)، له گه ل (فقراء) جیاوازییان هه یه، (فقراء) کوی (فقیر) ه، که من له کوردیدا به (هه ژار) ی لیکده ده مه وه (مسکین) یش به (نه دار)، جا هه ژار ئه وه یه هیچی نه بییتو، نه دار ئه وه یه شتیکی هه بی، به لام به شی نه کا، پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جوان بومان پیناسه ده کات که نه دار کییه؟ له دواى خزمی ئاتاجو له دواى مندالی هه تیوی بی باب، ئه وه نه داره کییه؟ که وا باشه مالى خوئی پیببه خشی؟ پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهر باره ی (مسکین) فه رموویه تی: { لَيْسَ الْمَسْكِينُ الَّذِي تَرُدُّهُ التَّمْرَةُ وَالتَّمْرَتَانِ، وَلَا اللَّقْمَةُ وَلَا اللَّقْمَتَانِ، وَلَكِنَّ الْمَسْكِينُ الَّذِي لَا يَجِدُ غِنًى يُغْنِيهِ، وَلَا يَفْطَنُ بِهِ فَيُتَصَدَّقُ عَلَيْهِ } (رَوَاهُ مَالِكُ بَرَقَم: (۱۷۵۹)، وَالبُخَارِيُّ بَرَقَم: (۱۴۷۹)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۲۳۹۰)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۱۶۳۱)، وَالتَّسَائِيُّ بَرَقَم: (۲۵۷۲)، وَأَبْنُ حَبَّانَ بَرَقَم: (۳۳۵۲) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: نه دار بریتی نیه له وه که سه ی که ده نکه خورما یه ک یان دوو ده نکه خورما قه ناعه تی پی دینی، یان پاروویه ک و دوو پاروو (چونکه له تو که میک و له ویدیکه که میک و له ویدیکه ده کا زور بوئی)، به لکو نه دار یک وا باشه که تو مالى خوئی بده یه وه هاوکاری بکه ی، که هینده ی نیه بی نیازی بکات، وه واش خوئی پیشان نادا که نه داره یانی: نالایته وه وه ده ست پانکانه وه، یارمه تی بده ن و خیری پی بکه ن، به خشین به وه جو ره که سانه زور خیره، دراوسییه کت، یاخود که سیک له شاره که تدا، له گونده که تدا، له ده ور به رت، یاخود دووریشه به س ده زانی که ئاتاجه، به لام عیززه تی نه فسی هه یه وه ده ستی پاناکاته وه وه نا کرووزیته وه، هه رچه نده زوریش هه ژارو نه داره، به لام ئه گهر له برسان بمری و له تینووان بخنکی

لہبہر عیززہتی نہ فسی و جوامییری دەستی لہبہر کہس پاناکاتہوہ،
 ھاوکاری کردن و دەستگرتنی ئەو جوړہ کہسانہ خیږہ، ئەمما ئەوہی کہ
 سوآلکەرہو دی و دەرہو ئەوہ پەکی ناکہوئ.

۴- ﴿وَأَبْنُ السَّيْلِ﴾، وشەئ: (سبیل) واتہ: رِیگا ﴿وَأَبْنُ السَّيْلِ﴾، واتہ: ئەو
 کہسانہی کہ دەر بہ دەر دەبن، یاخود میوان، یان رِیواری پەککەوتوو کہ لہ
 ولاتی خوئی دوور کہوتوتہوہ.

۵- ﴿وَالسَّائِلِينَ﴾، واتہ: داواکەران، سوآلکەران کہ پیغەمبەر ﷺ فەرموویہتی:
 {لِسَائِلِ حَقٍّ وَإِنْ جَاءَ عَلَى فَرَسٍ} (رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۷۳۰)، وَالطَّبْرَانِي
 بَرَقْم: (۲۸۹۳)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۱۶۶۵)، وَأَبُو يَعْلَى بَرَقْم: (۶۷۸۴)، عَنْ عَلِي
 ﷺ، وَضَعْفَةُ الْأَلْبَانِي فِي (السَّلْسَلَةُ الضَّعِيفَةُ) بَرَقْم: (۱۳۷۸)، واتہ:
 سوآلکەر مافی ھەبہ ئەگەر بہ سواری ئەسپیش بی، واتہ: دەستی بہ رووہوہ
 مەنی، ئەگەر ھاتە مالت، نەک کہ بہ رِیگادا دەرؤی، یان دەچیتہ
 مزگەوتی، (۱۰۰) سوآلکەر دانیشتوہ بدیہ ھەموویان! بۆیەش خوا ﷺ
 سوآلکەری خستوتہ پلہی پینجەمەوہ لہ ریزبەندییدا، چونکہ تیئاندا ھەبہ
 راست دەکاو زۆریشیان تیئادیہ درؤ دەکاو پیویستی پی نیہو، وەک عادتو
 خو، یان بو دەولتەمەند بوون سوآلی دەکات، وە دەر بارہی سوآلکردن لہم
 فەرمايشتەدا پیغەمبەر ﷺ فەرموویہتی: {لَا تَزَالُ الْمَسْأَلَةُ بِأَحَدِكُمْ
 حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَلَيْسَ فِي وَجْهِهِ مُزْعَةٌ لَحْمٍ} (رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۵۶۱۶)،
 وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۱۴۷۴)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۲۳۹۳)، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ ﷺ،
 واتہ: یەکیکتان ھەر داوا دەکات لہ خەلکی و ھەر داوا دەکات، (دیارہ
 سوآلکردنیش ھەر ئەوہ نیہ بچئ دەست پانبکاتہوہ، بەلکو ھەندی
 داواکردنیش ھەبہ ھەر دەچیتہ قالی سوآلہوہ، کہ بہ کینایہ، یان بہ
 شیوہیەک کابرا ناگادار دەکاتہوہ) داواکردن لہ گەل یەکیکتان بەردەوام
 دەبیت، ھەتا کاتئ کہ دەگاتہ خوای بەرز، یەک پارچہ گوشت بہ دەم

وچاویه وه نه ماوه. وهك له كوردهواری خۆماندا دهلی: ئابرووی چووه، یان وا دیاره له قیامهتی ئەوانه‌ی به ناحهق سوالی ده‌كهن و پێویستیان پێی نیه، ئەوانه خوا به‌وه سزایان دهدا، كه گوشتیان به‌دهم و چاوه‌وه نامی.

۶- ﴿ وَفِي الرِّقَابِ ﴾، واته: له ئازادکردنی كۆیلاندا، بۆیه‌ش وايفهرمووه،

نه‌یفهرمووه (العبيد) یان ﴿ الرِّقَابِ ﴾، وه فهرموویه‌تی: ﴿ وَفِي الرِّقَابِ ﴾، چونكه تۆ پێویسته ماله‌كه‌ت به جوړیک به‌کاربێنی كه ئەوان ئازاد بکړین، جا دیاره ئیستا (الحمد لله) کۆیله نه‌ماون به‌و شیوه‌یه‌ی کاتی خو‌ی هه‌بووه، به‌لام زۆر له میلله‌تان هه‌ر کۆیله‌ن، کۆیله‌ی زله‌یزه‌کان و ده‌سه‌لاتداره‌کان، کۆیلايه‌تی سیاسیی، مه‌رج نیه‌ ئەو کۆیلايه‌تییه‌ی كه کاتی خو‌ی هه‌بووه ! به‌لكو کۆیلايه‌تییه‌کی ژیر په‌ردانه‌ی هاوچه‌رخ.

مه‌سه‌له‌ی هه‌شته‌م: كه نوێژو زه‌كات دواخراون و خراونه‌ته‌ دوا‌ی ئیمان و

عه‌قیده‌وه، ئەوه دیاره هه‌ر ده‌بی وایی، به‌لام كه خراوته‌ دوا‌ی مال به‌خشین، ئەوه بو‌ ئەوه‌یه مسوولمانان بزانی كه مال به‌خشینی فه‌رز له‌سه‌ر مسوولمانان ته‌نیا زه‌كات نیه، وهك له فهرمايشتی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه: { (عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ قَالَتْ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ: إِنَّ فِي الْمَالِ لِحَقًّا سِوَى الزَّكَاةِ؟ ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ﴾ (رَوَاهُ وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: ۶۵۹)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۱۷۸۹)، وَضَعَّفَهُ الْأَبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الضَّعِيفَةِ) بِرَقْم: (۴۳۸۳) } واته: (فَاطِمَةُ بِنْتِ قَيْسٍ) ده‌لی: پرسیارم له پیغه‌مبه‌ر ﷺ كرد له مال و ساماندا هه‌قی دیکه جگه له زه‌كات له مال و ساماندا هه‌یه؟ ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئەو نایه‌ته‌ی بو‌ خوینده‌وه: ﴿ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ﴾، كه‌واته: جگه له زه‌كاتیش هه‌قی دیکه له مال و ساماندا هه‌یه، كه یارمه‌تی توێژه كه‌مده‌ست و لیقه‌وماو و ئاتاجه‌کانی كۆمه‌لگای پێ بدهن.

مەسەلەى نۆیەم: که دەفەر موی: ﴿ وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ﴾،
واتە: خۆراگران لە کاتی نەداریی و لە کاتی نەخۆشیی و لە کاتی جەنگدا،
لێردا خوا ﷻ دەیهوی فیڕمان بکات، که خۆراگریی هەر ئەو نیه، که
لەبن باری زولمیدا خۆت راگری، یان لەسەر نەداریی خۆت راگری، بەئێ
که نەدار بووی خۆت راگری، بەو مانایە، که خۆت تووشی کاری ناشەرعیی و
گوناهباریی نەکە، وە که نەخۆش بووی خۆراگری، بەلام لە کاتی جەنگ و
لە بەرانبەر دوژمنانیشدا خۆراگری، ئەز نۆت نەلەرزی و بەچۆکدا مەیه.
خوا بە لوتفو کەرەمی خۆی لەو کەسانەمان بگێرێ که بەو سیفەتە بەرزانه
خۆیان دەرازی نەو، تاکو ئەم پیناسە (بیر) مان بەسەردا بچەسپێ، که لەم
ئایەتەدا، ئایەتی (۱۷۷) هاتو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی سی و شه شهه م

پیناسه ی نهم دهرسه

خوا پشتیوان بی لهم دهرسه ماندا ههر له خزمه تی سووره تی (البقرة) داین، له نایه تی: (۱۷۸ تا ۱۸۲)، واته: پینج (۵) نایه تی، لهم پینج نایه ته دا خوا ی په روه ردگار باسی توله دهکات، واته: نه گهر که سیك که سیکی به نه نقه ست و به زولم گوشت، ده بی بکوژریته وه، وه باسی وه سیه تیش دهکات، که سیك کاتی مردنی هات و ههستی کرد که نه خو شیی مردنیه تی، یا خود به ره و مهرگه، ده بی وه سیه تی بکات، جا نایا وه سیه تی حوکمی چیه و چونه؟ وه ده بی چون وه سیه تی بکری؟ وه له چه نددا وه سیه تی بکری؟ که نه وه به ته فصیلی باسی لی دهکین، له میانه ی ته فسیری نایه ته کاند.

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْۙ بِالْحَرْۙ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰى فَمَنْ عَفِيَ لَهُ مِنْۢ مِّنْ اَخِيْهِ شَيْءٌ فَاَنْبَاعُۙ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَدَاۤءٌۙ اِلَيْهِۙ بِاِحْسٰنٍۙ ذٰلِكَ تَخْفِيْفٌۙ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌۙ مِّنْ اَعْدٰىكُمْۙ بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُۥ عَذَابٌۙ اَلِيْمٌ ﴿۱۷۸﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌۙ يَتٰۤوَلٰى الْاَلْبٰبَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۷۹﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوٰلِدِيْنَ وَالْاَقْرَبِيْنَ بِالْمَعْرُوْفِ حَقًّا عَلٰى الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۸۰﴾ فَمَنْۙ بَدَّلَهُۥۙ بَعْدَ مَا سَمِعَهُۥۙ فَاِنَّهَاۙ اِثْمُهُۥۙ عَلٰى الَّذِيْنَ يَبْدِلُوْنَهُۥۙ اِنَّ اللّٰهَۙ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۸۱﴾ فَمَنْۙ خَافَ مِنْۙ مُّوْصٍۙ جَنَفًاۙ اَوْ اِثْمًاۙ فَاصْلَحَۙ بَيْنَهُمْۙ فَلَاۙ اِثْمَۙ عَلَيْهِۙ اِنَّ اللّٰهَۙ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۸۲﴾ ﴿۱۸۲﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى ئەوانەى بروتان ھىناو! تۆلەتان لە كوژراوان (ى بە ئەنقەست و ناھەق)دا لەسەر پىويست كراو، ئازاد بە ئازادو كۆيلە بە كۆيلەو مېينە بە مېينە، جا ھەر كەسك لەلايەن برايەكەيەو شتىكى لى بوردر، با بەدواداچوونىكى چاك (لەلايەن خاوەن ھەقەو)و پىدانىكى چاك (لەلايەن كوژەرەو) رەچاو بكرى، ئەو لەسەر سووكردن و بەزەبى يە لە پەرودگار تانەو، وە ھەر كەسى دواى ئەو دەستدريژى بكات، ئەو ئازارىكى بە ئىشى ھەيە ﴿۱۷۸﴾ وە بۇ ئىو لە تۆلەدا ژيان ھەيە ئەى خاوەن عەقلان! بەلكو خۆتان پاريزن لە (خويندريژى) ﴿۱۷۹﴾ ھەركات يەكيكتان مەرگى گەيشتە سەرى، ئەگەر مال و سامانىكى بەجىدەھىشت، وەسيەت كردنتان لەسەر پىويست كراو، بۇ باب و دايك و خزمان بە شىوھەيەكى باش، ئەو ھەقىكە لەسەر پاريزكاران ﴿۱۸۰﴾ جا ھەر كەسك ئەو وەسيەتەى پاش گوئى بيست بوون، گوپى، ئەو گوناھەكەى لە ئەستوى ئەوانەيە كە دەيگۆرن، بەراستى خوا بيسەرى زانايە ﴿۱۸۱﴾ بەلام ھەر كەسك مەترسى ھەلە ياخود گوناھى لە باباى وەسيەتكەر ھەبوو، (لە وەسيەتەكەيدا) وە چاكسازى لە نيوانياندا كرد، ئەو گوناھبار نابى، بيگومان خوا لىبوردەى بەخشندەيە ﴿۱۸۲﴾))

شىكردنەوھى ھەندىك لە وشەكان

(الْقِصَاصُ): بە كوردى دەليين: تۆلە، يانى: كەسك كەسك بكوژيت، بكوژيتەو، واتە: تۆلەى لى بكریتەو، (قِصَاص) لە (قَصَّ)وھە هاتوھ (الْقِصَصُ: تَتَّبَعُ الْأَثَرَ) وەدواى شوپنەوار كەوتن، وە دەگوترى: (قَصَصْتُ أَثْرَهُ) واتە: بەدواى شوپنەوارەكەى كەوتەم، وە ھەوالە شوپن ھەلگىراوھەكان (قِصَص)ى پى دەگوترى، (والْقِصَاصُ: تَتَّبَعُ الدَّمَّ بِالْقَوْدِ)، (قِصَاص) بریتىە لەوھى كە تۆ

شوین خوین بکهوی به تۆله، واته: تۆلهی خوین بکهیه وه (وقص الثوب قطعهُ بالمقص)، واته: بهرگه کهی به مهقهست بری.

(الْقَتْلُ): کۆی (قتیل) ه واته: کوژراو، وهك: (جرحی) که کۆی (جریح) ه واته: بریندار، وه (أسری) که کۆی (أسیر) ه، واته: دیل، لیهدا (قتیل) (مذکر) و (مؤنث) ی تیدا یه کسانه وه هردووکیان دهگریته وه.

(فَاتِبَاعٌ): دهگوتری (تَبِعَهُ وَاتَّبَعَهُ: قَفَا أَثَرَهُ) بهدوای شوینهواری کهوت (بالجسم أو بالإرتسام أو الإلتئام) شوین کهوتن که دهگوتری (اتَّبَعَهُ) چ به جهسته بهدوای شتیك بکهوی، چ به دواکهوتنی مهعنهوی، که بریتیه له جیبه جیکردنی فهرمان.

(بِالْمَعْرُوفِ): (الْمَعْرُوفُ: اسم لكل فعل يُعْرَفُ بالعقل أو الشرع حُسْنُهُ، وَالْمُنْكَرُ: مَا يُنْكَرُ بِهِمَا) واته: (مَعْرُوف) ههرشتیکه که به عهقل، یان به شهرع بناسری، وه بزانی که شتیکی باشه، (مُنْكَر) یش پیچهوانهی (مَعْرُوف) ه، ههرشتیک که به عهقل و شهرع بزانی خراپه، به کوردیش (مَعْرُوف) دهبیته (پهسند) و (مُنْكَر) دهبیته (ناپهسند).

(وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ): (دَفْعُ مَا يَحِقُّ دَفْعُهُ وَتَوْفِيَّتُهُ)، (أَدَاء) بریتیه له وهی نه وهقهی دهکهویته لایهنی بکوژ، بدری، (كأداء الخراج والجزية وأداء الأمانة، وَأَصْلُهُ: من تناولت الأداة)، واته: وهك خهراچ و سهرانه و جیبه جیکردنی سپارده، وه ریشه کهی له وه وه که دهست بو نامپازیك ببهیت.

(الْأَلْبَبِ): کۆی (لُبُّ) ه، (اللُّبُّ: الْعَقْلُ الْخَالِصُ مِنَ الشَّوَابِبِ)، واته: عهقلیکی بی خلتته له ژهنگ و ژارو بی خلتته (خلتتهش ههرشتیکه که رهگهله عهقل دهکهوی، له ههوا و نارهزوو گومان و بیروبوچوونی غهلهت) عهقلیش بویه ناوناوه کاکل (لُبُّ)، چونکه حهقیقهتی ئینسان له عهقلدا شیراودهته وه، ههروهك حهقیقهتی ههر میوهیهك له کاکلهیدا شیراودهته وه و

ئه گهر کاکلی نه بی، تو یکلله که ی به که لکی چی دی؟ ئینسانیش ئه گهر
عه قلی نه بی، مانای وایه که له شیکه، وهک هه موو نازه لانه ی دیکه.

(خَيْرًا): (الْخَيْرُ: مَا يَرْغَبُ فِيهِ الْكُلُّ) (خَيْر) هه رشتیکه که زور به ی خه لکی
ناره زوومه ندی بن، به لام (ان تَرَكَ خَيْرًا) لیره دا (خَيْرًا) به مانای مال و سامان
دیت چونکه مال و سامانیش خه لک ره غبه تی لئییه و ناره زووی ده کات، وه
هه ندی گوتوو یانه: مال و سامان پیی ناگوتری: (خَيْرًا) مه گهر حه لال بی و
زور بی.

(الْوَصِيَّةُ): (الْوَصِيَّةُ: التَّقَدُّمُ إِلَى الْغَيْرِ بِمَا يَعْمَلُ بِهِ مُقْتَرِنًا بَوَعْظٍ)، (وَصِيَّة)
ئه وهیه که تو شتیک له رووی ناموژگار بی کردنه وه به که سیک بلیی بو ئه وهی
که جیبه جیی بکات، که واته: وه سیهت مه رج نیه هه ر هی بابای کاتی
گیانه لا و کاتی پیش مه رگو و گیان دهر چوون بی، چونکه ئه وه تا خوای
به روه ردگار ده فه رموی: ﴿... ذَلِكَكُمْ وَصَّيْنَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۱۵۳) ﴿الْأَنْعَامُ،
﴿... ذَلِكَكُمْ وَصَّيْنَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۱۵۱) ﴿، الْأَنْعَامُ﴾ ﴿... ذَلِكَكُمْ وَصَّيْنَكُمْ بِهِ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (۱۵۲) ﴿الْأَنْعَامُ﴾، که پیان ده گوتری (الْوَصَايَا الْعَشْر) که خوا
(۱۰) ده شتی باسکردوون و له دوای هه ر ژماره یه کیان ده فه رموی: ئه وه
به روه ردگارتان وه سیهت تانی پی ده کات، به لکو بفا من، به لکو بیر که نه وه،
به لکو پاریز بکه ن.

(جَنَفًا): (أَصْلُ الْجَنَفِ: مَيْلٌ فِي الْحُكْمِ) له دادوه رییدا مه یلکردن و لادان پیی
ده گوتری: (جَنَف) وهک له قورئاندا هاتوه: ﴿غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۳) ﴿الْمَائِدَةَ﴾، (أي مائل إليه) مه یل بکا به لای گونا حداو
ناره زووی گوناح بکات.

هوی هاتنه خواره هوی نایه ته کان

هوی هاتنه خواره هوی نهو نایه ته هی که ده فهر موی: ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُنِبَ عَلَيْكُمْ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ... ﴾، { (أَخْرَجَ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: أَنَّ حَيِّينَ مِنَ الْعَرَبِ اقْتَتَلُوا فِي الْجَاهِلِيَّةِ قَبْلَ الْإِسْلَامِ بَقَلِيلٍ، فَكَانَ بَيْنَهُمْ قَتْلٌ وَجِرَاحَاتٌ حَتَّى قَتَلُوا الْعَبِيدَ وَالنِّسَاءَ، فَلَمْ يَأْخُذْ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ حَتَّى أَسْلَمُوا، فَكَانَ أَحَدُ الْحَيِّينَ يَتَطَاوَلُ عَلَى الْآخِرِ فِي الْعِدَّةِ وَالْأَمْوَالِ، فَحَلَفُوا أَلَّا يَرْضُوا حَتَّى يُقْتَلَ بِالْعَبْدِ مِنْهُمُ الْحُرُّ مِنْهُمْ، وَيَا لِمَرْأَةٍ مِنْهُمْ رَجُلٌ مِنْهُمْ، فَنَزَلَتْ الْآيَةُ) (فَتْحُ الْقَدِيرِ لِلشُّوكَانِيِّ، ج: (۱)، ص: (۲۳۳)، وَأَسْبَابُ النُّزُولِ لِلنِّيسَابُورِيِّ، ص: (۳۳)}
 ناگاداری: { زور جار هوی هاتنه خواره وه (سبب النزول) یارمه تیمان دهدات که به شیوهیه کی راست و دروست له مانای نایه ته کان تی بگهین، که خوا مه به سستی چی بووه، وه نه گهر ئینسان له هوی هاتنه خواره هوی نایه ته که تی نه گه یشت، دواپی رهنگه له تی گه یشتنی نایه ته که هی به هه له دا بجی و نه جامگیری هه له هی لی بکات }
 واته: دوو تیره له عه ره به کانی سه رده می نه فامیداو پی ش ئیسلام به ماوهیه کی کهم جهنگ و شهریان له نیوان دابوو، له یه کتریان کوشت بوو له وه یه کتریان بریندار کردبوو هه تا کویله و نافرته تیشیان له یه کتر کوشتبوون، به لام به ته واوی هه قیان له یه کدی وهر نه گرتبووه (واته: به ته واوی دلیان ناوی نه خوارد بووه له یه کدی)، هه تا مسولمان بوون که مسولمان بوون، تیره یه کیان له ویدیکیه یان به هیتر بووو شانازی به سهر نه ویدیدا ده کرد، له به ره نه وهی که له پرووی چهک و له پرووی مال و سامانه وه به هیتر بوون، وه سویندیان خوارد له وانهی بی هیزن، که رازی نابن هه تا کو له به رانبهر کویله یه کیاندا که لییان کوژراوه، ئینسانییکی نازاد نه کوژن، وه له به رانبهر نافرته تی کدا که لییان کوژراوه، پی او یک نه کوژن له ته ره فی به رانبهر، ئیدی خوا ﷺ نه م نایه ته هی ناره ده خوارئ: ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُنِبَ عَلَيْكُمْ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرِّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى ... ﴾.

مانای گشتی نایه ته کان

خوَا ﷺ جاریکی دیکه روو له نه هلی ئیمان دهکاتو بو جاری چوارم به نازناوی ئیمان دهیان دوینی و دهفهرموی: ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُنِبَ عَلَيْكُمْ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ﴾، نهی نهوانه ی ئیمانان هیناوه! توله تان له کوژراواندا له سهر پیویست کراوه، واته: له سهرتان پیویسته سزای توله جیبه جی بکن، له کاتی کدا که خه لک دهکوژری، پیابوی، نافرته بی، کویله بی، نازاد بی، گچکه بی، گه وره بی، ﴿ الْحَرْبُ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ ﴾، نازاد به نازاد (یه کیکی نازاد کوژرا بی، ده بی بکوژه که ی بکوژریته وه) وه کویله به کویله، (کویله یه که یه کیکی کوشته نازاد بی یان کویله، ده بیته خوی بکوژریته وه که کویله یه) ﴿ وَالْأَنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ ﴾، میینه به میینه، (میینه یه که میینه یه کی کوشته، ده بی خوی بکوژریته وه) واته: نه وهی که له نیو عه ربه کاندای له سهرده می نه فامییدا باوووه، که نه گهر تیره یه که به هیتر بووایه، مندالیان لی کوژرابا دهیانگوت: پیای گه وره نه بی نامانه ویته وه، وه جاری وا هه بووه یه کیکی ساده یان لی دهکوژرا، دهیانگوت ده بی سه رۆک تیره که تانمان ته سلیم بکن بیکوژینه وه، نه گهرنا رازی نابین، یان جاری وابوووه یه کیکیان لی دهکوژرا دهیانگوت: ده بی ده (۱۰) نه فهرمان ته سلیم بکن، یان دوو نه فهرمان ته سلیم بکن بیانکوژینه وه، خوَا ﷺ لی رهدا نه و بنچینه شهرعییه راده گه یه نی که: نه فس به نه فسه، وه نه وه ههر شهرح و ته فصیلی نه و نایه ته موباره که یه که له سوورتهی (المائدة) دا هاتوه، که ده فهرموی: ﴿ وَكُنِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ ... ﴾ ﴿ ۴۵ ﴾، له سهریان (واته: له سهر جووله که کان له ته وراتدا نووسیومانه که نه فس به نه فس، یان ده فهرموی: ﴿ ... مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ ... ﴾ ﴿ ۳۲ ﴾ المائدة، که واته: که سیک کوژراوه له به رانبه ریدا که سیک ده کوژریته وه، که نه ویش بریتیه له بکوژه که، نه که که سیکی دیکه. ﴿ فَمَنْ عَفِيَ ﴾

لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَأَتْبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ﴿۱﴾، نه‌گهر یه‌کیک شتیکی لیبوردر، چاوپوشی لی‌کرا له به‌شیک لهو هه‌قه له‌لایه‌ن برایه‌که‌یه‌وه، لی‌ره‌دا خوی کاربه‌جی کوژه‌رو کوژراوی به برای یه‌ک داناون، بوئه‌وه‌ی به‌بیریان بینیته‌وه که نیوه هه‌رچه‌نده ده‌ستتان چوته خوینی یه‌کدی، به‌لام هه‌ر برای نیمانی یه‌کن، بویه له‌گهل یه‌کدا به رحم بن، نه‌گهر که‌سیک له‌لایه‌ن برایه‌که‌یه‌وه چاوپوشی لی‌کرا، واته: له‌لایه‌ن نه‌و تهره‌فه‌وه که لی‌یان کوژراوه، بوئینه: چاوپوشی‌یه‌که نه‌وه‌یه که بلین: فه‌یناکات توله ناستینینه‌وه و خوینمان ده‌وی ﴿فَأَتْبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ﴾، با خاوه‌ن هه‌قه‌که، واته: تهره‌فی کوژراو، به‌شیوه‌یه‌کی چاک و باش به‌دوای نه‌و هه‌قه‌ی خویان بکه‌ون، که بریتیه له خوین (دیه) ﴿وَأَدَاءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ﴾، تهره‌فی بکوژیش به‌شیوه‌یه‌کی باش و چاک، نه‌و هه‌ق و مافه‌یان ته‌سلیم بکه‌ن، که خوینه‌که‌یه ﴿ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ﴾، نا نه‌وه سووک‌کردنی‌که، وه به‌زه‌ی نواندی‌که له په‌روردگاتانه‌وه، له شه‌ریعه‌تی جووله‌که‌کاندا ته‌نیا توله (قصاص) هه‌یه و خوین و لی‌بوردن (عفو) نیه^(۱)، وه له شه‌ریعه‌تی نه‌صرانیییه‌کاندا ته‌نیا لی‌بوردن (عفو) هه‌یه و توله‌ستانده‌وه نیه^(۲)، به‌لام شه‌ریعه‌تی نی‌سلام هه‌رسیکی داناون، توله و خوین و لی‌بوردن (عفو)، وه‌ک دوایی روونی ده‌که‌ینه‌وه، جا ده‌فه‌رموی: ﴿فَمَنْ أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ننج‌ا هه‌ر که‌سیک دوی نه‌وه ده‌ستدریژی کرد، نه‌وه نازاریکی به‌نیشی هه‌یه ﴿بَعْدَ ذَلِكَ﴾، (دوی نه‌وه) یانی چی؟ ده‌گونجی مه‌به‌ست پیی توله (قصاص) بی، واته: که که‌سیک له لایه‌ک کوژراوه، مادام بکوژه‌که کوژرایه‌وه،

(۱) بروانه (التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس) العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: (۲۱)، ص (۱۷۵)، که ده‌لی: (مَنْ ضَرَبَ إِنْسَانًا وَقَتَلَهُ فَالضَّارِبُ حَتْمًا يَمُوتُ).

(۲) بروانه سه‌رچاوه‌ی پی‌شو، العهد الجديد، إنجب متی، الإصحاح: (۵)، ص (۱۸۸۶)، که ده‌لی: (وسمعتم أنه قيل: عَيْنٌ بَعِينٌ وَسِنَّ بَسِينٌ، أَمَا أَنَا فَأَقُولُ لَكُمْ لَا تَتَّوَهُوا الشَّرَّ بِمِثْلِهِ، بَلْ مَنْ لَطَمَكَ عَلَى خَدِّكَ الْأَيْمَنِ فَأَدِرْ لَهُ الْخَدَّ الْأُخْرَى...).

نابئ چیدیکه دهستدریژی بکهن و بلین: دهبئ یه کیدیکه ش بکوژین، وه دهگونجئ وشهئ: ﴿بَعْدَ ذَلِكَ﴾، مه بهست پی خوین بیت، واته: دواى ئه وهى کابرا خوینى وهرگرتوه، نابئ به بکوژ بلئ: دهتکوژمه وه، وه دهگونجئ مه بهست پی عه فوو بئ، مادام یه کیك له ته رهی کوژراوه که که خاوه نی سه لاحتیه، بکوژه که ی عه فوو کرد، تازه بوی نیه بلئ: ئه مرؤ لی دهبوورم، به لام به یانی ئه گهر دهسه لاتم هه بوو دهیکوژمه وه! بویه ده فهرموی: هه رکه سیك دهستدریژی بکات دواى ئه وه، یانی: دواى توله، یان دواى خوین، یان دواى عه فوو ﴿فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ئه وه نازاریکی به ئیش و ژانی بو هه یه له دوارپوژدا، وه له دنیا شدا ده کوژریته وه، ئه گهر که سیك بکوژئ به ناهه ق، ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَتَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾، وه بو ئیوه له توله دا ژیان هه یه ئه ی خاوه ن عه قلان، به لکو خوتان بپاریزن، {له خوین رشتنی یه کدی، وه خوتان بپاریزن له وه که خوشتان خوینتان برژئ}، (له توله دا ژیان هه یه) به راستی ئه م رسته قورئانییه له گهل کورتییدا مانای زور زور گه وه ی هه ن، (السیوطی) له کتیبی (الإِثْقَانُ فِي عُلُومِ الْقُرْآنِ) دا هیناویه تی که رسته یه کی دیکه له نیو عه ربه باندا باو بووه، وه ک په ندیک ده ئئ: (الْقَتْلُ أَنْفَى لِلْقَتْلِ)، واته: کوشتن ده بیته هوئ نه هیشتنی کوشتن، (السیوطی) به راوردی کردوه له نیوان ئه م رسته قورئانییه ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ﴾، له گهل ئه وه که عه ربه کان به کاریان هیناوه، له بیست (۲۰) رووه وه نایه ته قورئانییه که ئیمتیازی هه یه به سه ر ئه و په نده ی عه ربه کاندا که لی ره مه جال نیه باسیان بکهین، به لام گرنگ ئه وه یه ئه و رسته قورئانییه وه ک هه موو رسته گانه، به لام به به راورد له گهل ئه وه ی که عه ربه کان کردوو یانه به په ندو، زوریشیان پی په ندیکی عه جایبو پر واتا بووه، که چی له بیست (۲۰) رووه وه نایه ته که ئیمتیازی به سه رییدا هه یه، به لکو له وه زیاتریش، به لام ره وان بیژان ئه م بیست (۲۰) رووه یان هیناون، نجا دواى ئه وه خوا ﷺ دیته سه ر باسی مه سه له یه کی دیکه، که وه سیه ته وه ده فهرموی: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ﴾،

لهسه رتان پیویست کراوه یه کیکتان که مردنی گه یشته سهر، نه گهر مال و سامانیکی به جی ده هیشت، ده بی وه سیهت بکات ﴿لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾، بو باب و دایک و بو خزمان ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به لام وه سیه ته که با به شیوه یه کی باش بی، که وهک دوایی باسی ده که یین، وه سیهت له سییه کی مالدا دروسته، نه ماما هه موو مائی خوئی بکاته وه سیهت، نه وه دروست نیه، یان نه گهر وه سیه ته که بو بیگانانی بکات و بو خزمانی نه کات، لای زوربه ی زانایان دروست نیه ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾، نه وه وه سیهت کردنه بهو شیوه یه نه وه مافیکه لهسه ر پاریزکاران، نه وه ی بیه وی له ریژی پاریزکاراندا بنووسری، پیویسته وه سیهت بکات، بو یه هه ندی له زانایان ده لئین: نه مه نه وه ده گه یه نی که وه سیهت کردن سوننه ته و فه رز نیه، چونکه خوا ده فه رموی: ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾، مافیکه لهسه ر پاریزکاران، نه گهر لهسه ر هه موو مسولمانان فه رز بو وایه، ده یفه رموو: ﴿حَقًّا عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ به هه رحال نه وهش بو چوونیکه، پاشان دپته سه ر باسی نه وه، که نه گهر وه سیه ته که گورا، ده فه رموی: ﴿فَمَنْ بَدَلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأَنَّمَا آتَمَهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ﴾ هه رکه سیک وه سیه ته که ی گوری، دوای نه وه ی بیستوو یه تی، نه وه گوناحی لهسه ر نه وانیه که ده یگورن، واته: کابرا وه سیه تی کردوه و مردوه، به لام وه سیه ته که یان گوریوه، گوناحه که ی لهسه ر خوئی نیه، چونکه کابرا وه سیه ته که ی به شیوه یه کی چاک و شه رعیی کردوه، به لکو گوناحه که ی لهسه ر نه وانیه که گوریویانه، جا له بهر نه وه ی نه گهری نه وه هه یه زیاد له یه کیک بن، بو یه خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿فَأَنَّمَا آتَمَهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ﴾، وه به زوری وایه که وه سیهت ده گوری، چه ند که سیک تییدا به شدار ده بن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾، بیگومان خوا بیسه ری زانایه، بیسه ره ده زانی و ناگای لییه چ وه سیهت کراوه و چ گوتراوه، وه زاناشه ده زانی نه گهر پیلانیک بکری بو نه وه ی وه سیه ته که بگوری، نه وه له کاتی که وه سیهت بگوری به لای باری خراپدا، کابرا وه سیه تیکی باش و شه رعیی کردوه، دین لیی ده گون! نه دی

ئەگەر كابرالە ئەسلى ۋەسىيەت كىرىدىكەيدا لارىي ھەبىت، يان بەھەلەدا بچى، ياخود خۆى تووشى گوناح بىكات، ئەو چۈنە ؟ ﴿ فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ﴾، ھەركەسىك مەترسى ھەبوو لە ۋەسىيەتكەرىك، كە لابدا بە شىۋەى ھەلە، ياخود بە ئانقەست بە شىۋەىكە كە گوناھبارى، چۈنكە جارى ۋا ھەيە كابرالە نازانى گوناحە لادەدا بە نەزانى، ئەو پىي دەگوتى: ﴿ جَنَفًا ﴾، ۋە جارى ۋا ھەيە دەزانى گوناحە ۋە غەلەتە، بەلام بەھەر حال ۋەسىيەتەكەى بە لارىي دەكات، ئەو ھش پىي دەگوتى: ﴿ إِثْمًا ﴾، جا كەسىك مەترسى ھەبوو لە ۋەسىيەتكەرىك كە بە يەكىك لەو دوو شىۋانە ۋەسىيەتىكى غەلەت بىكا ﴿ فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ ﴾، بەلام سولجى كىرد لە نىۋان ئەوانەدا كە ۋەسىيەتەن بۇ دەكرى، ياخود لەنىۋان: ۋەسىيەتكەرو ۋەسىيەت بۇكرادەدا، ﴿ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ﴾، ئەو ئەو كاتە گوناھى ناگاتى، ۋاتە: كەسىك ۋەسىيەتىكى ناشەرىعى ۋە لار راست بىكاتەو ۋە بىخاتەو ۋە سەر سەكەى شەرع، ئەو گوناھى ناگات، بۇ ۋىنە: لە سىيەكى مائەكەى زىاترى ۋەسىيەت كىردە، ئەو دەبى رىي لىبگىرى ۋە بلى: دەبى تەنىا لە سىيەكىدا ۋەسىيەت بىكرى، ديارە ئەو كەسە كە رستەى: ﴿ فَمَنْ خَافَ ﴾، دەلالەتى لەسەر دەكات، مەبەست پىي: كۆمەلگا يان دەۋلەتە ۋە مەرج نىە نەفەرىك بى، بەلكو مەبەست ئەو خەلكە مسولمانەيە كە دەزان ئەو ۋەسىيەتە بەشىۋەىكى غەلەت كراو ۋە، دەبى راستى بىكەنەو، ۋە ئەگەر راستىان كىردەو ﴿ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ﴾، ئەو گوناھىان ناگاتى ﴿ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾، بىگومان خوا لىبوردەى بەخىشندەيە، بۇيە خواى بەرز پىشى دەفەرموى: نابى بگوررى، بەلام دوایى رۋونى كىردۋتەو كە ئەگەر شەرىعى بوو، نابى بگوررى بە بارىكى ناشەرىعىدا، بەلام ئەگەر لە ئەسلىدا لارى ۋە ناشەرىعى بوو، دەبى راست بىكرىتەو ئەو گورپىنە گوناحى لەسەر نىە، بەلكو پاداشتى لەسەر ۋەردەگىرى.

چه نده مه سه له یه کی گرنه گ

مه سه له یه که م: خو الله کومه لگای ئیماندار ددهوینئ و دده فرموی: ﴿ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ**

ءَامَنُوا كُنِبَ عَلَيْكُمْ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ﴾، ئه ی نه وانه ی ئیمانان هیناوه !
توله تان له کوژراواندا له سه ر پیویست کراوه، نه مه نه وه ی لیوهرده گیرئ که
توله ستاندنه وه له بکوژ، ئیشی کومه لگای مسولمانه وه ئه رکی ده سه لاتی
شه رعییه، نه ک هه رکه سیئ راست بووه بلئ: من توله ده ستینمه وه !
(القرطبي)، ده ئئ^(۱): { (لَا خِلَافَ أَنْ الْقِصَاصَ فِي الْقَتْلِ لَا يُقِيمُهُ إِلَّا أَوْلُو
الْأَمْرِ، فَرَضَ عَلَيْهِمُ النَّهْضُ بِالْقِصَاصِ وَإِقَامَةُ الْحُدُودِ وَغَيْرِ ذَلِكَ، لِأَنَّ اللَّهَ
سُبْحَانَهُ خَاطَبَ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ بِالْقِصَاصِ، ثُمَّ لَا يَتَهَيَأُ لِلْمُؤْمِنِينَ
جَمِيعًا أَنْ يَجْتَمِعُوا عَلَى الْقِصَاصِ، فَأَقَامُوا السُّلْطَانَ مَقَامَ أَنْفُسِهِمْ فِي
إِقَامَةِ الْقِصَاصِ وَغَيْرِهِ مِنَ الْحُدُودِ) }، ئه م مه سه له یه زور گرنه گه بو نه وه ی
که مسولمانان به هه لهدا نه چن، وه نه وه که قورتوبیی هیناویه تی، هه موو
تویژه ره وانی قورئان و شه رع زانانیش له کتیب و سه رچاوه کاندای باسیان
کردوه، که هه لسان به جیبه جیکردنی سزاو سنوره شه رعییه کان، ئیشی
ده ولته ت و ده سه لاتی شه رعییه.

(القرطبي) ده ئئ: راجیایی نیه له نیوان زانایاندا له سه ر نه وه که توله
وه رگرتنه وه له کوشتندا، هه روه ها جیبه جیکردنی سنوورو سزا شه رعییه کانی
دیکه، کاربه ده ستان پیی هه لده ستن و نه وان له سه ریان پیویسته هه م توله
وه ربگرنه وه وه هه م سزا شه رعییه کانیش جیبه جئ بکه ن، چونکه خوای پاک و
بیگه رد ئیماندارانی هه موو دواندوه و قسه ی له گه ل هه موواندا کردوه، که توله
بستیننه وه له بکوژ، به لام نه وه ناگونجئ هه موویان پیی هه لسن و ناگونجئ
هه موویان کۆببنه وه له سه ر توله وه رگرتنه وه، بویه له حیاتی خویمان

(۱) الجامع لأحكام القرآن، ج: (۲)، ص: (۲۱۸)، طبعة: المكتبة التوفيقية.

دهسه لاتداریان داناوه، تاكو تۆله وهر بگریتهوه، وه بۆ ئه وهی غهیری تۆلهش له سزاو سنووره شه رعیه کان جیبه جی بکات. وهك گوتم: بهراستی ئه وه مهسه لهیه کی زۆر گرنگه و پپویسته بزانی له هه موو ئه و شوینانه دا که خوا دهفه رموی: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾، رپو له کۆمه لگای مسوئمانان و دهوئله تی ئیسلامی دهکا، واته: مسوئمانان له حالیکدا که کیان و قه واره یان هه یه، چونکه مسوئمانان تا دهوئله ت و قه واره و کیانیان نه بی، ناتوان سزاو سنووره شه رعیه کان و یاسا شه رعیه کان به گشتی جیبه جی بکن.

مهسه لهی دووهم: حیکمه تی تۆله (قصاص) جیبه؟ ئیستا زۆر له عه لمانیه کان له وانه ی که لافی بهرگریکردن له مافی ئینسان لی ددهن، پپیان وایه که ئه و تۆلهیه ی ئیسلام دایناوه، که ئه گهر که سیك که سیکی کوشت، بکوژریته وه، ده لپن ئه وه دلره قیه کی زۆری تپدایه و ده لپن: جا باشه ئه وه که سیکمان له ده ست چوو بۆ بیکهینه دوو، ئه وه دووانمان له ده ست چوو، بۆ بیکهینه چوار؟! به لام له راستیدا ئه وه هه مووی سه فسه ته یه! وه بۆ زانیاریتان له شه ریه تی ئیسلامیدا نهك یهك، به لکو ئه گهر ده که سیش که سیك بکوژن، هه ر ده که س ده کوژرینه وه بۆچی؟ خوا ﷻ جوانی رپون کردۆته وه، دهفه رموی: ﴿ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يٰۤاُولِی الْاَلْبٰبِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴾، له تۆله دا زیان هه یه بۆ ئیوه، ئه گهر کابرای بکوژ بزانی ده کوژریته وه، هه م گیانی کوژراوه که سه لامه ت ده بی که دوایی ده کوژری، هه م هی خو شیی، ئنجا له راستیدا ئه گهر ئه م سزا شه رعیه جیبه جی بکری، وه هه موو سزا شه رعیه کان دیکه ش، خه لک باش ده سه لمیته وه له گوناح و تاوان، وه له ده ست درپژکردن بۆ سه ر خوین و مال و سامان و نامووسی خه لکی، که واته: له راستیدا ئه وه قسه یه کی بی جیبه و سزا ده بی تووندبی، بۆ ئه وه ی خه لک لیی بترسی و لیی بسله میته وه، ئنجا ده لپن: ئه و که سه ی که به ناوی مافی مرۆقه وه دیفاع له بکوژ ده کات، ئه دی بۆچی دیفاع له کوژراو ناکات، ئه دی ئه و چی لیده کات؟! ئه گهر بگوتری: به زیندانی کردن سزا ده دری، ده لپن:

ئه وه له رۆژئاوا و له وڵاتانهی که سزای گوشتنه و دیان نه هیشتوه، ته جربه به کراوه که له راستیدا زۆر له تاوانباره گه وره کان، له زیندان و چه پسخانه دا زیاتر فییری تاوان ده بن !

مه سه لهی سییه م: پیویسته بزانی سی جوړه گوشتن هه ن و، تۆله ته نها روو

له یه کیکیان ده کات، که بریتین:

یه که م: گوشتنی به ئانقه ست (عمد).

دوو هم : گوشتنی به هه له (خَطَأ).

سییه م: گوشتنی به ئه نقه ست چوو (شِبَهُ عَمَد)، ئنجا با پیناسه ی ئه م سییانه بکهین^(۱):

یه که م: (الْقَتْلُ عَمْدًا): که (العَمْدُ المحض) یشی پیده گوتری، ئاوا پیناسه

کراوه: (وَهُوَ أَنْ يَقْصِدَ مَنْ يَعْلَمُهُ مَعْصُومًا بِمَا يَقْتُلُ غَالِبًا)، ئه وه یه که

بابای بکوژ به شتی که به زوری ئینسانی پی ده کوژری، نه فه ری که بکاته

ئامانج که نابی بکوژری و خوینی پاریزراوه، که واته:

(۱) ئامرازی گوشتنه که شتی که به زوری وایه ئینسانی پی بکوژری.

(۲) وه کوژراو که سی که که گوشتنی له سه ر نیه.

(۳) وه بکوژ مه به ستیه تی بیکوژری.

واته: بکوژ هه م ئامرازی کوژر به کار دینی و، هه م نیه تی گوشتنیشی

هه یه و، هه م ئه و که سه ش که ده ی کوژری هیج هه قی له سه ری نیه و شایسته ی

کوژران نیه، ئه وه گوشتنی ئانقه سته.

دوو هم: (الْقَتْلُ شِبَهُ عَمْدًا): که (الْخَطَأُ الْعَمْدُ) یشی پی ده گوتری ئه میش ئاوا

پیناسه کراوه: (وَهُوَ أَنْ يَضْرِبَ شَخْصًا بِمَا لَا يَقْتُلُ غَالِبًا)، ئه وه یه که

(۱) ئه م پیناسه سه ر جه م زانایان له سه ریان پی که اتوون، به لام من له: (محاسن التأویل) القاسمی، وهرم گرتوون، ج: (۲)، ص: (۴۲۸)، که ئه ویش له: (السیاسة الشرعية) ی ابن تیمیه، وه ری گرتوون.

به شتیك له كه سیك بدری و بیکوژی كه به زوری بهو شته خهك نامری و ناکوژی، بو وینه: گوچانی لیدا، زلهیه کی لیدا، كه عادهت نیه خهك به یهك گوچان، یان به یهك زله، یان به كهسته كه گلیك، مرؤف بكوژی، نهوه كوشتنی وهك ئانقهست جوویه.

سییه م: (الْقَتْلُ الْخَطَا): كه (الخطأ المحض) یشی پی دهگوتری نه میش ئاوا پیناسه كراوه: (مثل أَنْ يَرْمِي صَيْدًا أَوْ هَدَفًا فَيُصِيبُ إِنْسَانًا بِغَيْرِ عِلْمِهِ وَلَا قَصْدِهِ)، وهك نهوهی تیریك یان فیشه كیك یان بهردیك له نیچیریك یاخود له ئامانجیك بگری، به لام به ئینسانیک بكهوی، بی نهوهی كه مبهستی بووبیتو بیئهوهی كه پیشی زانیبی، نهوه پیی دهگوتری: كوشتنی هه له، وهك پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَامُ له فه رمایشتیكدا پیناسه ی دهكاتو دهفه رموی: { (أَلَا إِنَّ قَتِيلَ الْعَمَدِ الْخَطِيءِ بِالسُّوْطِ وَالْعَصَا شِبْهَ الْعَمَدِ، فِيهِ مِائَةٌ مِنَ الْإِبِلِ مُغَلَّظَةٌ مِنْهَا أَرْبَعُونَ خَلِيفَةً فِي بُطُونِهَا أَوْلَادُهَا) (رَوَاهُ النَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۴۷۹۴))، قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيحٌ لِغَيْرِهِ، فِي (سَنَنِ النَّسَائِيِّ) }، واته: ئاگادار بن كوشتنی عهمدی هه له یاخود به ئانقهست جوو، نهوهیه كه به قامچی بی یاخود به گوچان بی، كه خوینه كه ی بریتیه له سه د (۱۰۰) حوشر كه چلیان (۴۰) ناوس بن، به چكه یان له زگدا بیتو، (۶۰) شهسته كه ی دیکه یان ته مه نه کانیان جیا جیا، دیاره كوشتنی هه له ش ته نیا خوین و كه فاره تی هه یه، وهك له سووره تی (النساء) دا خوا باسی كردوه:

﴿ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴾، واته: بروادار بو ی نیه بروادار بكوژی مه گهر به هه له، وه هه كه سیك

برواداریکی به هله کوشت نهوه کویلهیهکی ئیماندار نازاد دهکات (نهوه وهک که فارمت) وه خوینیش دهدا ته سلیمی خاوه نه کهی دهکا (واته: خاوه نی کوزراوه که)، مه گهر خاوه ن خوینه که خیر و چاکه بکه ن (واته: له هه مووی یان هه ندیکی بیبه خشن) جا نه گهر کوزراوه که له کومه ئیکی دوژمن به ئیوه بوو، وه برواداریش بوو، پیویسته بکوژ کویلهیهکی بروادار نازاد بکات، وه نه گهر کوزراوه که له کومه ئیک بوو که په ایمانیان له گه ئتان هه بوو، پیویسته خوین (دیه) ئیک ته سلیمی که سه کانی بکری و کویلهیهکی بروادار نازاد بکری، که سیکیش (کویلهی) چنگ نه کهوت با دوو مانگ له سه ر یهک به رۆژووبی، وهک گه رانه وهیهک بو لای خوا، وه خوا زانای کار به جییه، دیاره پیغه مبه ریش ﷺ روونی کردۆته وه که خوین (دیه) ی کوشتنی به هه له ش، هه ر سه د (۱۰۰) حوشره، به لام حوشره کان له جوړدا جیاوازن.

مه سه له ی چواره م: پیویسته بزانی که کوشتنی به نه نقه ست، سی حوکی هه ن، من زور جار کی شه ی خوین و صولحم هاتۆته لا، زور که س واده زانی کوشتنی به نه نقه ست ته نیا یهک حوکی هه یه، نه ویش نه وه یه که بابای بکوژ بکوژریته وه، به لام له راستیدا وانیه و سی جوړه حوکی هه ن و ته رهی نه فه ر لیکوژراو، سه رپشک ده کری له نیوانیاندا:

یه که م: کوشتنه وه ی بکوژ، دووه م: خوین (دیه) وه رگرتن، سییه م: عه فوو کردن، وهک له و فه رمووده یه ی پیغه مبه ردا ﷺ ده بینری، که فه رموویه تی: { (مَنْ أُصِيبَ بَدَمٌ أَوْ حَبْلٌ (وَالْحَبْلُ: الْجُرْحُ) فَهُوَ بِالْخِيَارِ بَيْنَ إِحْدَى ثَلَاثٍ، فَإِنْ أَرَادَ الرَّابِعَةَ، فَخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ: أَنْ يَقْتُلَ أَوْ يَعْضُوَ أَوْ يَأْخُذَ الدِّيَةَ، فَمَنْ فَعَلَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَعَادَ، فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا) (رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۶۳۲۷)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْمٍ: (۲۶۲۳)، عَنْ أَبِي شُرَيْحٍ الْخُرَاعِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَضَعَفَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) }، واته: هه رکه سیک خوینیکی تووش بوو (واته: نه فه ری لیکوژرا، یان بریندارییه کی لی په یدابوو) سه رپشکه له نیوانی سی شتاندا نه گهر چواره می ویست (واته: خوینیش وه رگری و بشکوژی

ئەو (چوارمە) مەھیلن، سێ شتەکانیش ئەمانەن:

- (۱) (أَنْ يَقْتُلَ) کابرای بکوژ بکوژیتهوه، (جا پیاوه، ئافرەتە، هەرکەس هەیه).
- (۲) (أَوْ يَعْضُو) یاخود عەفووی بکات و نەیکوژیتهوه و خوینیشی نەوێت.
- (۳) (أَوْ يَأْخُذُ الدِّيَةَ) یاخود خوین وەر بگری، جا دەفەر موی: هەرکەسێ یەکی لەو سێیانە کرد، بەلام دوایی هاتەوه {و یەکی لەو سێیانەشی کردەوه}، ئەو سزای ئاگری دۆزەخەو بە هەمیشەیی تێیدا دەمینیتهوه و هەرگیز لێی دەر باز نابێ، (واتە: ئەگەر لایەنی لیکوژراو بابای بکوژیان عەفوو کردو دوایی کوشتیانەوه، یان لە تۆلە دابەزین بوو خوین و، دوایی بابای بکوژیان کوشتەوه...)، ئەو بەر ئەو هەرەشەیه دەکەوی .

مەسەلە ی پینجەم: ئەم ئایە ته که دەفەر موی: ﴿ الْحَرْ بِالْحَرْ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَى

بِالْأُنْثَى، بە پێی رۆڵە ته که ی که ته ماشای دەکە ی، واتە: پیاویکی ئازاد یان ئافرەتیکی ئازاد، ئەگەر یەکی ئازادیان کوشت، پێی دەکوژرێنهوه، وە کۆیلە ئەگەر کۆیلە یەکی کوشت، پێی دەکوژرێتهوه، وە ئافرەت ئافرەتی کوشت پێی دەکوژرێتهوه، بەلام ئەگەر ئافرەت پیاو بکوژی، یان پیاو ئافرەت بکوژی، یان ئازاد کۆیلە بکوژی، ئەو ناکوژرێنهوه! جا هەرچەنده رۆڵەتی ئایە ته که وای لێ دەفامرێتهوه، بەلام ئەم فامرانەوه رۆڵەتییه مەبەست نیه، وەک لە هۆی هاتنە خوارەوه که ییدا باسما ن کرد، که هۆی هاتنە خوارەوه که شی ئەو بوو، که لەنیو عەرەبه کاندای عاده تیک هەبوو دووتیرە که بەشەر دەهاتن، ئەو یان که بەهێزتر بووایه، رازی نە دەبوو ته نیا بکوژە که بکوژیتهوه، بەلکو گوتوو یه تی دووم که سم دەوین، یان سەرۆک عەشیرە ته که تانم دەوی، یان جاری وایه ئافرەتیان لیکوژراوه، ویستوو یانە پیاویکی لە بەرانبەر دای بکوژن، یان کۆیلە یه کیان لیکوژراوه گوتوو یانە: ئازادیک لە بەرانبەر دای دەکوژن، جا خوا ﷺ لێرە دای مەبەستی پێ ئەو یه که ئەگەر ئازادتان لیکوژرا، هەر بۆتان هەیه ئازاد بکوژنهوه، ئەگەر بکوژە که ئازاد بوو، وە ئەگەر ئافرەتتان لێ کوژرا،

ههر بۆتان ههیه ئافرهت بکوژنهوه، ئهگهر بکوژهکه ئافرهت بوو، کۆيلهش بههه مان شیوه، ههروهها تۆله دهبی یهک بهیهک بی، نهک زیاتر.

(القاسمی) له تهفسیرهکهی خوئی (مَحَاسِنُ التَّأْوِيلِ) ^(۱) دا، دواى ئهوهی ئهوه مهسهلهیهی که ئیستا من روونم کردهوه روونی کردۆتهوه، دهلی: ((وَبِالْجُمْلَةِ فَقَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: ﴿الْحَرْبُ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَى بِالْأُنْثَى﴾، لَا يُفِيدُ الْحَصْرَ الْبَتَةَ، بَلْ يُفِيدُ شَرْعَ الْقِصَاصِ بَيْنَ الْمَذْكُورِينَ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَكُونَ فِيهِ دَلَالَةٌ عَلَى سَائِرِ الْأَقْسَامِ))، واته: به کورتی قسهی خوای بهرز که دهفه رموی: ئازاد به ئازادو، کۆيله به کۆيلهوه، مئینه به مئینه، مهبهستی ئهوه نیه که ئازاد ته نیا به ئازاد دهکوژریتهوهوه، کۆيله ته نیا به کۆيلهوه، ئافرهت ته نیا به ئافرهت، به لکو مهبهستی ئهوهیه، که ئهگهر ئهوانه یه کتریان کوشته دهکوژرینهوه، به لام مهبهستی پی ئهوه نیه، که ئایا ئافرهت به پیاو دهکوژریتهوهوه، پیاو به ئافرهت دهکوژریتهوهوه، یان نا؟ ئهوه مهبهست نیه، به لکو باسی تۆله له شوینی دیکه دا هاتوه، بو وینه: ﴿وَكُنْبَنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ... ﴿٤٥﴾ الْمَائِدَةَ، واته: وه (له تهوراتدا) له سهه ریانمان نووسی که: نهفسیک نهفسیکی کوشته دهکوژریتهوهوه.

مهسهلهی شه شهه م: تۆله فهرز نیه که کابرای بکوژ حهت من بکوژریتهوهوه، به لام ههقه، واته ههقی ته رهفی لیکوژراوهوه ههقیهتی ئهگهر بیهوی، به لام فهرز نیه که ئهگهر بکوژ نهکوژریتهوهوه لایه نی لیکوژراو گونا ههبار بی، چونکه جاری وا ههیه له (صلح) دا شتی وام هاتۆته پیش، ته رهفی خه لک لیکوژراو گوتوو یانه: مامۆستا جا چۆن تۆ داوامان لیده کهی (صلح) بکه یین و داوامان لیده کهی خوین وه ربگهرین، یان چۆن داوامان لیده کهی عه فووی بکه یین؟! گوتوو مه بوچی؟ گوتوو یانه: ئه دی ئه وه نیه خوا دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

(۱) (محاسن التأویل)، ج: (۲)، ص: (۴۳۱).

ءَامَنُوا كُنِبَ عَلَیْكُمْ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ﴿۴۴﴾، مانای وایه، نه گهر وانه که هین گونا هبار دهبین و ههر دهبی بیکوژینه وه ! به لام وهك باسمان کرد پیغه مبه ر ﷺ روونی کردوته وه، که نه رکی پیغه مبه ر ﷺ روون کردنه وهی قورئانه ﴿... وَأَنْزَلْنَا إِلَیْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَیْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكِرُونَ﴾ النحل ، واته: قورئانمان بو تو ناردوته خوار، تاکو نه وهی بو خه لکی نیرواوته خوار بویمان روون بکه یه وه، پیغه مبه ر ﷺ روونی کردوته وه که ههر که سیك نه فه ری لیکوژرا، یاخود بریندار کرا، بو ی هه یه یه کی له سی شتان بکات، که بریتین له: گوشتنه وه یاخود بریندار کردنه وه، وه خوین وهر گرتن، وه عه فوو کردن، وه لیردها (القرطبی) له ته فسیره که ی خویدا (الجامع لأحكام القرآن)^(۱) دا، ده لی: ((وَلَيْسَ الْقِصَاصُ بِإِلْزَامٍ إِنَّمَا الْإِلْزَامُ إِذَا يَتَجَاوَزَ الْقِصَاصُ وَغَيْرُهُ مِنَ الْحُدُودِ إِلَى الْإِعْتِدَاءِ، فَأَمَّا إِذَا وَقَعَ الرِّضَا بِدُونِ الْقِصَاصِ مِنْ دِيَةِ وَعَفْوٍ، فَذَلِكَ مُبَاحٌ))، واته: توله ستاندنه وه فه رز نیه که ههر بستیندریته وه، به لام هه قی ته ر هفی نه فه ر لی کوژرا وه، نه گهر بیه وی ده توانی، به لی پیویسته که له توله زیاتر کابرا چاوی له ده ستریزی نه بی، وه له هه موو سنووره شه رعیه کانی دیکه شدا به هه مان شیوه، به لام نه گهر ته ر هفی نه فه ر لیکوژراو رازی بوون به وهی عه فوو بکه ن، یان خوین وهر بگرن، نه وه بویمان هه یه، وه که ده فه رموی: ﴿كُنِبَ عَلَیْكُمْ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ﴾ (كُتِبَ) یانی: (فُرِضَ) واجب بووه، یانی: نه گهر ته ر هفی لیکوژراو ویستیان واجب، واته: واجب له سه ر بکوژ که ملی خو ی بو چه قوی شه رع رابگری، یانی: له سه ر بکوژ فه رزه نهك له سه ر لیکوژراوه کان واجب بی حه تمه ن ههر توله بکه نه وه، به لکو ده توانن خوین وهر بگرن و ده توانن عه فووشی بکه ن،

(۱) (الجامع لأحكام القرآن)، ج: (۲)، ص: (۱۶۲)، ط: (۱) ۱۴۲۹، دار الفکر، وطبعة المكتبة التوفيقية، ج: (۲)، ص: (۲۱۸).

ههروهها لهسهه کۆمه لگاوه وهارهه مسوولمانان فهه رزن مادام بابای خاوهن خوین بیهوئی، که یاریدهه بدهن تۆلهه خۆی بکاته وه.

مهسه لههه چه وته م: له تۆله دا دروست نیه جگه له بکوژ کهسه دیکه بکوژریته وه، ده بی بهس بکوژ (قاتل) بکوژریته وه، بوچی؟ خوا ﷺ له سوورتهه (المائدة) دا دهه فرموئی: ﴿ وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسِ بِالنَّفْسِ ... ﴾ (۴۵). واته: له (تهورات) دا له سه ره مان نووسیبوون هه ره نه فسیک نه فسیک دیکهه گوشت، ده کوژریته وه^(۱)، مانای وایه غهیره نه فسی بکوژه که بو نیه نه فسی دیکه بکوژی، نجا پیغه مبهه ﷺ له فه رمایش تیکدا فه رموویه ته: { (إِنَّ مِنْ أَعْتَى النَّاسِ عَلَى اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَةٌ: رَجُلٌ قَتَلَ غَيْرَ قَاتِلِهِ، وَرَجُلٌ قَتَلَ فِي الْحَرَمِ، وَرَجُلٌ أَخَذَ بِذُحُولِ الْجَاهِلِيَّةِ) (رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَالطَّبْرَانِيُّ، عَنْ أَبِي شُرَيْحٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَرَجَالُهُ رَجَالُ الصَّحِيحِ كَمَا قَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي الزَّوَائِدِ) }، واته: خو به زلگرتین کهس یان سته مکارترین کهس له لای خوا له رۆژی دواییدا، سی جوړه که سن: پیاویک که که سیکی گوشتوه غهیره بکوژه که، (واته: برای کوژراوه، کوپی کوژراوه، بابی، خزم و کهسه کوژراوه، ناچی بکوژه که بکوژریته وه، ده چی برایه کهه، ناموزایه کهه، خزمه کهه ده کوژی، نه وه لای خوا له رۆژی دوایی له هه موو کهس سته مکارتره)، وه یه کی که که سیکی ده کوژی له چه ره مدها، (له چه ره می مه کهه یان له چه ره می مه دینه دا)، وه که سیکی که به هوئی (خوینی) تۆلهه سه رده می جاهیلی یه وه که سیکی ده کوژی، (تۆلهه نه وه کاتی ده کاته وه) نه وانه نه وه سی جوړه که سه له هه موو کهس له لای خوا بوغزینراوترن، وه سته مکارترن.

(۱) بروانه (التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس)، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: (۲۱)، ص: (۱۷۵)، که ده لی: (ولکن إذا تأخر أحد على آخر وتعمد قتله فسقمه للموت، حتى ولو اهتدى بمذبحي).

که دیاره نه مه یه کی که له و شتانهه وهک خۆی له ته وراتدا ماوه نه گوپاوه.

مهسهلهی ههشته م: زانایان دهر باره ی نه وه که نایا، نه گهر مسوئمانیک کافرکی کوشت، یانی: کافرکی ژیر سایه ی دهولته ی ئیسلامی، نایا پیی ده کوژریته وه، یان نا؟ نه وه له لایه ک، وه نه گهر که سیکی ئازاد کوپله یه کی کوشت، نایا ده کوژریته وه یان نا؟ زانایانی ئیسلام له و باره وه را جیاییان هه یه: وه من ههر له سه ره تا وه ده لیم: رام له گه ل نه و زانایانه دایه که ده لیم: ده کوژریته وه، مادام خوا فه رموو یه تی: ﴿ وَكُنْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ ... ﴾ (۴۵) المائدة، وه لی ره ش ده فه رموی: ﴿ كُنِبَ عَلَيْكُمْ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ﴾، وه له سو وره تی (المائدة) ش ده فه رموی: ﴿ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ ... ﴾ (۳۲) المائدة، هه موو نه م نایه تانه به راستی نه وه ده گه یه نن که نه فس جیاوازی نیه، کوپله یه، ئازاده، مسوئمانه، کافره، ههر که سیکی هه یه، ههر که س نه فسیکی کوشت، ده بی ت بکوژریته وه، نه وه رای نه بو حه نیفه و ها وه له کانیه تی، واته: نه بو یو وسوف و مو حه ممه دی کوری حه سه ن، وه رای (ثوری) و (ابن ابي لیلی) و (داود الظاهري) یه، هه روه ها نه وه گی پر اوه ته وه له عه لی کوری نه بو طالیبو له عه بدوللای کوری مه سه وود و سه عیدی کوری موسه ییب و قه تاده و ئیب پراهیمی نه خه عیی و حه که می کوری عوبه ینه^(۱)، نه وانه هه موویان رایان وایه که نه گهر که سیکی کوشت، ده بی بکوژریته وه و تۆله ی ده چپته سه ری، نه گهر ته ره فی کوژرا وه که داویان کرد، با بکوژه که ئازاد بی و کوژرا وه که کوپله بی، یا خود بکوژه که مسوئمان بی و کوژرا وه که کافر ی (ذمی) بی، بویه ش ده لیم: کافر ی (ذمی) چونکه کافر ی (حر بی) وه ک دوایی با سی ده که ین، نه وه دیاره که مسوئمانان له به رانبهر کافر اندا نا کوژرینه وه مادام له م جه نکه دابن دژی ئیسلام و مسوئمانان، به لام زور به ی زانایان رایان وایه که ئازاد له به رام به ری کوپله دا

(۱) (الجامع لأحكام القرآن)، ج: (۲)، ص: (۴۹۱)، و طبعة المكتبة التوفيقية، ج: (۲)، ص: (۲۱۹).

ناکوژریتته وه، وه مسوئمانیش به هوئی کافری (ذمّی) {واته: نا مسوئمانیک که له ولاتی مسوئماناندا داده نیشی، جووله که یه، نه صرپانی یه، چی و چیه ناکوژریتته وه}. ئیستاش با سهرنجی به لگه کانی هه رکام له و دوو رایه بدهین: به لگه ی نه وانه ی ده لّین ده بی بکوژریتته وه:

یه که م: که خوا له سوورته ی (البقرة) دا فه رموویه تی: ﴿ **كُنِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ** ﴾، وه ک ده بینین به گشتی فه رموویه تی: هه موو کوژراوه کان تو له ستاننده وه یان له سه ر موسلمانان تیدا نووسراوه.

دووم: وه له سوورته ی (المائدة) دا که فه رموویه تی: ﴿ **وَكُنِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ أَلْفَسَ بِالنَّفْسِ ... ٤٥** ﴾، دیسان حوکه که گشتیه و هیج هه لاواردنی تیدانیه.

سییه م: وه له سوورته ی (المائدة) دا که فه رموویه تی: ﴿ **... مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا ... ٣٢** ﴾، دیسان به گشتی باسی نه فسه کانی کردوه.

چواره م: وه له سوورته ی (الإسراء) دا که فه رموویه تی: ﴿ **وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ٣٣** ﴾، دیسان به گشتی فه رموویه تی: هه ر که سیک به سته م بکوژری بو تو له وه رگرتنه وه ده سه لاتمان داوته که س و کاره که ی، به لام: ﴿ **فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ** ﴾، با زیده روئی نه کات، واته: غه یری بکوژه که نه کوژریتته وه.

پینجه م: وه نه م فه رمووده یه ی پیغه مبه ر ﷺ هه یه له وه باره وه، که ده فه رموی: ﴿ (الْمُؤْمِنُونَ تَتَكَافَأُ دِمَاؤُهُمْ وَهُمْ يَدٌ عَلَى مَنْ سَوَاهُمْ وَيَسْعَى بِذِمَّتِهِمْ أَدْنَاهُمْ) (رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (٩٩١)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (٤٥٣٠)، وَالْحَاكِمُ

برقم: (۲۶۲۳)، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقَم: (۳۳۸)، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَعَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) بِرَقَم: (۲۲۰۹)، وَاتِهِ: مَسْوَلْمَانَانِ خَوِينِيَانِ وَهَكَ يَهْ كَه، وَه هَه مَوِيَانِ يَهْ كَ دَه سْتَن لَه سَه ر به رَانَبَه ر نَه يَارَانِيَانِدَا، بَجُوكْتَرِينِيَانِ دَه تَوَانِي نُوْبَالِي هَه مَوِيَانِ هَه لَبْغَرِي.

شه شه م: هَه رَوَهَا (الطحاوي) له (محمد بن المنكدر) گيَراويه ته وه: { (أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَقَادَ مُسْلِمًا بِذِمِّي، وَقَالَ أَنَا أَحَقُّ مَنْ وَفَى بِذِمَّتِهِ) (رَوَاهُ الدَّارِقُطْنِي بِرَقَم: (۱۶۶)، فِي كِتَابِ الْحُدُودِ)، وَاتِهِ: بِيغَه مَبَه ر ﷺ مَسْوَلْمَانِي كِي كُوشْتِ بَه هُوِي نَه وه ي كَه (ذِمِّي) يَه كِي كُوشْتَبُو (وَاتِهِ: جُوولَه كَه يَه كَ يَانِ نَه صِرَانِي يَه كَ)، وَه فَه ر مَوِي: مَن شَايسْتَه تَرِينِ كَه سَمِ وَ لَه بِيَشْتَرِينِ كَه سَمِ كَه نَه وَ پَه يْمَانَه ي دَاوَمَه جِيْبَه جِيِي بَكَم.

به لگه ی نه وانه ی ده لین: ناکوژریته وه:

یه که م: نَه وَ فَه ر مَایَشْتَه یَه كَه بِيغَه مَبَه ر ﷺ فَه ر مَوِيَه تِي: { (لَا يُقْتَلُ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ) (رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (۵۹۹)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقَم: (۱۱۱)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقَم: (۲۶۵۸)، عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) بِرَقَم: (۲۲۰۹)، وَاتِهِ: مَسْوَلْمَانِ بَه كَافِرِ نَاكُوزَرِيْتَه وَه، يَانِي: نَه گَه ر مَسْوَلْمَانِي كِي كَافِرِي كِي كُوشْتِ، نَابِي بَكُوزَرِيْتَه وَه.

دو وه م: نَه وَ فَه ر مَایَشْتَه یَه كَه بِيغَه مَبَه ر ﷺ فَه ر مَوِيَه تِي: { (أَلَا لَا يُقْتَلُ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ وَلَا ذُو عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ...) (رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (۹۹۱)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقَم: (۴۵۳۰)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقَم: (۴۷۳۴)، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) بِرَقَم: (۲۲۰۹)، وَاتِهِ: نَاگَادَارَبِنِ مَسْوَلْمَانِ بَه هُوِي كُوشْتِنِي كَافِرِي كَه وَه نَاكُوزَرِيْتَه وَه، هَه ر وَهَا كَه سِي كِي شِ كَه پَه يْمَانِي لَه گَه لَ مَسْوَلْمَانَانِدَا هَه يَه، بَه هُوِي كُوشْتِنِي كَافِرِي كَه وَه نَاكُوزَرِيْتَه وَه.

به لام نه وانیدیکه (واته: نه و زانایانه ی که رای یه که میان هه یه)، وه لامده دهنه وه و به راستی وه لامه که شیان به رای من زور به هیزه، ده لئین: مه به ست له کافر له و فهرمووده یه دا که ده فهرموئ: مسولمان به کافر ناکوژری، کافری جهنگیی (الکافر الحربی) یه، نه ک کافرئیک که له ولاتی مسولماناندا دانیشتوه و هاوولاتییه، کافرئیک که مسولمانان په ایمانیان له گه لیدا نیه، و هاوولاتییش نیه له ولاتی مسولماناندا، مسولمانئیک کافرئیکی وای کوشت، پیی ناکوژرئیه وه، بوچی؟ چونکه بابای کافر به جهنگردنی و سهنگه رگرتنی له دژی ئیسلام و مسولمانان خوینی خوئی حه لال کردوه، نایا که سئیک خوینپرشتنی مسولمانان بوخوئی حه لال بکات نه ویش خوینی خوئی حه لال ناکات؟ بیگومان، با.

ئنجا گئیرا وه ته وه، که ههر کام له (عمر بن الخطاب) و (علی بن ابی طالب) خوا لیان رازی بی مسولمانیان کوشتوتته وه به کافرئیکی خاوه ن په یمان (ذمی)، وه عه لی کوری نه بی طالب له وباره وه گوتوو یه تی: { (إِنَّا أَعْطَيْنَاهُمْ الَّذِي أَعْطَيْنَاهُمْ لِيَتَكُونُوا دِمَائِهِمْ كَدِمَائِنَا وَدِيَانَتُهُمْ كَدِيَاتِنَا) }، واته: ئیمه بو یه نه و په یمانه مان پیداون، که له ولاتی ئیمه دا دابنیشین، بوئه وه ی خوینیان وه ک خوینمان بی (واته: له رووی توله وه) وه خوین به ها (دیه) شیان وه ک خوین به ه امان بی، جا دیاره نه و زانایانه ی دیکه ش له وباره وه هه ندیك قسه یان پییه، به لام من وه لامه کانیا نم پی ئیقنا عکه ر نیه، وه به راستی ههر فهرمووده یه کی پیغه مبه ر ﷺ له گه ل نایه تی کدا تیگگیرا، ده بی به شیوه یه ک ته ئویل بکری که له گه ل نایه ته که دا بگونجی، چونکه مه عقوول نیه و موسته حیله پیغه مبه ر ﷺ شتیک بفرموئ، یان بکات، له گه ل نایه ته کانی خوای په روه ردگاردا دژ بووه ستی، نه وه نه گه ر له رووی سه نه ده وه بو مان ساغ بووه، که پیغه مبه ر ﷺ نه و شته ی کردوه، یان فهرمووه هه ندی جاریش شتیک ده گوتری که له رووی سه نه ده وه ساغ نابیتته وه، چونکه ئیمه قورن

به تهواتور پیمان گهیشتوهو یه قینمان ههیه که هه مووی فهرمایشتی
خوایه، که واته: نه وهی پیغه مبه ر صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دواى نه وهی که یه قینمان په یدابوو،
که نهو صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی، نهو جار ده بی به جوړیک مانا بکری که له گه ل
نایه ته کاند ا بگونجی، به لام نه گه ر دنیان ه بووین پیغه مبه ر صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فهرموویه تی، نه وه نه وکاته نهو کاره شمان له کول ده بیته وه.

مه سه له ی نو یه م: نایا پیاو به نافرته ده کوژیته وه یان نا ؟ هه موو زانایان له سه ر
نه وه یه ک ده نگن ^(۱)، جگه له (الحسن البصري وعطاء واللیث بن سعد)
نه وان ه ته ماشای رواله تی نایه ته که یان کرده، که ده فهرمو ی: ﴿ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ ﴾،
که باس مان کرد له راستیدا نه گه ر وای، ده بی نه گه ر نافرته یک پیاو یکی کوشته،
نافرته که شه نه کوژیته وه ! وه نه گه ر ته ماشای رواله تی نایه ته که بکه ی،
ده بی نه گه ر کو یله یه کیش نازادیکی کوشته کو یله که شه نه کوژیته وه، که واته:
نایه ته که نه گه ر بشی بو نه وه که پیاو نابی به نافرته بکوژیته وه، وه کو یله
نابی به نازاد بکوژیته وه، ده شی بو نه وه شه که کو یله شه نه گه ر نازادی کوشته و،
نافرته تیش نه گه ر پیای کوشته، نابی هیچیان توله یان لی وهر بگیریته وه !!
به لام به دنیا یییه وه رواله تی نایه ته که مه به سه ت نیه، که واته راستی و
هه ق هه ر نه وه یه که به لی: پیاو نافرته بکوژی، یان نافرته پیاو بکوژی،
هه ر ده کوژیته وه، چونکه هه موویان نه فسن، خوا ی داد گه ریش
فهرموویه تی: ﴿ وَكُنْتُمْ عَلَيْكُمْ فِيهَا أَنْ أَنْفُسَ بِالنَّفْسِ ... ﴾ ﴿ ۴۵ ﴾ المائدة.

مه سه له ی ده یه م: که زوربه ی زانایان له سه ری یه ک ده نگن، باب به کوری
نا کوژیته وه، بو یه که ده فهرمو ی: ﴿ كُنِبَ عَلَيْكُمْ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ﴾،
ده گوتری: به مه رجیک کوژراوه که کور نه بی و بکوژه که باب نه بی، نه م
حاله ته له و حوکه مه گشتییه هه لایرراوه، نه وه زوربه ی زانایان له سه ری

(۱) بروانه: (الجامع لأحكام القرآن)، ج: (۲)، ص: (۴۹۲)، که گوتیویه تی: (وأجمع العلماء على قتل الرجل بالمرأة، والمرأة بالرجل...).

رِیْکَکَہ و تَوونِ ئِیْمَام (مَالِک) نَہ بَی رَہِمْہ تَی خَوای لَی بَی، دَہ لَی: بَہ مَہ رَجِیْکَ
 ۛہ و بَابَہ کَورَہ کَہی خَوَی نَہ ہِیْنَابَی بَہ لَہ بَارِی و بَہ و ہِستَایِ بَوَی
 دَانِیْشْتَبِیْت و سَہ رَی بَرِیْبَی، دَہ لَی: کَاتِیْکَ پِی نَاکَورِیْتِہ و ہِ نَہ گَہ رَ گَوجَانِیْکَ
 تِیْگَرْتَبِی، مَسْتِیْکَ لَیْدَابِی لَہ کَاتِی تَوَورَہ یِیْدَا، لَہ و حَالَّہ تَانَہ دَا ۛہ و بَابَہ
 نَاکَورِیْتِہ و ہِ، ۛہ گَہ رَنَا پِی دَہ کَورِیْتِہ و ہِ، ۛنْجَا ۛہ گَہ رَ یَہ کِیْکَ بَلِی: ئَا یَا ۛہ و ہِ
 لَہ گَہ لَ ۛیَہ تَہ کَہ تِیْکَنَا گِیْرَی؟ دَہ لَیْیِن: نَہ خَیْرَ، بَوَچِی؟ چَونکَہ ۛیَہ تَہ کَہ بَہ
 لَہ بَہ رَچَا و گَرْتَنی حَالَّہ تَی نَاسَا یِ ہَاتَوْتَہ خَوَارِی و حَالَّہ تَی نَاسَا یِ خَہ لَکِیْش
 ۛہ و ہِ یَہ کَہ یَہ کَ دَہ کَورِیْن، ۛنْجَا نَہ بَوْتَہ عَادَہ تَ کَورَ بَابَ بِیْکَورِی، بَہ لَآم
 سَہ رَجَہ مَ زَانَا یَان لَہ سَہ رَ ۛہ و ہِ یَہ کَدَہ نَگَن کَہ ۛہ گَہ رَ کَورَ بَابِی خَوَی کَوشْت،
 پِی دَہ کَورِیْتِہ و ہِ. ہَہ لَہ تَہ و ہِکَ پِیْشْتَر گَوتْمَان ہَہ نَدِیْکِیْش لَہ زَانَا یَان
 رَا یَان وَا یَہ ۛہ گَہ رَ بَابِیْش کَورِی کَوشْت، ہَہ رَ دَہ کَورِیْتِہ و ہِ^(۱)، چَونکَہ خَوَا بَہ
 گِشْتِی وَا یَ فَہ رَمَو و ہِ، بَہ لَآم و ہِکَ گَوتَم زَوْرَبَہ یَ زَانَا یَان رَا یَان وَا یَہ و ہَہ رَچَوْن
 بَی ۛہ مَہ سَہ لَہ یَہ رَاجِیَا یِ و مِشْت و مَری تِیْدَا یَہ و مَنِیْش زِیَا تَر مَہ یِلْم بَہ لَآی
 ۛہ و رَا یَہ دَا یَہ کَہ ہَہ رَکَہ سِیْکَ کَہ سِیْکَ کَوشْت، پِی دَہ کَورِیْتِہ و ہِ، چَونکَہ
 ۛیَہ تَہ کَان بَہ گِشْتِی وَا یَان فَہ رَمَو و ہِ ہَہ لَآوَارْدَنِیَان تِیْنہ خِسْتَو و ہِ، سَہ رَبَارَہْش
 فَہ رَمَو و دَہ یَہ کِی جِی مَتْمَان ہِ لَہ و بَارَہ و ہِ نِہ کَہ بَاب (أب) یَ ہَہ لَآوَرْدِی و ہِ، ۛہ گَہ رَ
 گَرِیْمَان بَبَو وَا یَہْش زَوْرِیْکَ لَہ زَانَا یَان رَا یَان وَا یَہ کَہ نَا گَونْجِی بَہ فَہ رَمَو و دَہ یَ
 (آحَاد) قَورْئَان تَابِہ ت (تَخْصِیْص) یَان بَہ نَدَاد (مَقِیْد) بَکَرِی .

مہ سہ لہ ی یازدہ یہ م: ئَا یَا کَومَہ لَیْکَ دَہ کَورِیْن ہ و ہِ بَہ یَہ کِیْکَ، ۛہ گَہ رَ کَومَہ لَیْکَ
 لَہ سَہ رَ کَوشْتَنی یَہ کِیْکَ رِیْکَکَہ و تَن و بَہ شَدَارِی و ن تِیْدَا، ئَا یَا ہَہ مَو و یَان
 دَہ کَورِیْن ہ و ہِ؟ ۛہ و ہِش ہَہ مَو و زَانَا یَان جَگَہ لَہ ظَاہِیْرِیَہ کَان لَہ سَہ رَ ۛہ و ہِ
 یَہ کَ دَہ نَگَن، کَہ بَہ لَی، چَونکَہ بَخَارِی گِیْرَا و یَہ تَہ و ہِ، دَہ لَی^(۲): { (قَتَلَ عُمَرَ

(۱) بَرَوَانہ : سَہ رَچَا و ہِ پِیْشَو، ج: (۲)، ص: (۴۹۳، ۴۹۴).

(۲) ذَکْرہ البَخَارِی مَعْلَقًا: (۶۸۹۶)، بَاب (۲۱)، إِذَا أَصَابَ قَوْمٌ مِنْ رَجُلٍ هَلْ يُعَاقَبُ أَمْ يُقْتَلُ مِنْهُمْ
 كُلُّهُمْ؟، وَ رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ مَوْصُولًا مِنْ طَرِيقِ سَعِيدِ بْنِ الْمَسْبُوبِ: (۴۱/۸)، بَرَوَانہ: سَہ رَچَا و ہِ
 پِیْشَو، ج: (۲)، ص: (۴۹۴).

بْنِ الْخَطَّابِ خَمْسَةَ أَوْ سَبْعَةَ بَرَجُلٍ وَاحِدٍ، وَقَالَ عُمَرُ لَوْ تَمَالَأَ عَلَيْهِ أَهْلُ صَنْعَاءَ لَقَتَلْتُهُمْ بِهِ جَمِيعًا، رَوَاهُ مَالِكُ وَالْبُخَارِيُّ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ. (وَقَتَلَ عَلِيٌّ الْحُرُورِيَّةَ بَعْدَ اللَّهِ بْنِ خَبَّابٍ) ، واته: عومهری کوری خه قتاب، پینج یان حهوت پیاو له خه لکی (صنعاء) {یهمه ن} ی که پیایوکیان کوشتبوو ههر حهوتیانی کوشته وهو گوتی: نه گهر هه موو خه لکی (صنعاء) له سه ری ری ککه وتبان بیکوژن، هه موویانم پی ده کوشتنه وه، واته: دیاره بویشه ش حهوت نه فهر ری ککه وتوون تاکو خوینه که ی بلاویکن، بیستوومه که عه شیره تی واهه یه گوتوو یانه: نیمه له عه شیره تی به رانبه رمان ده کوژین و یه کی دیناری کمان ده گاتی له خوینه که ی !! واته: هینده زورین ! به لام نه گهر شه ریه تی نیسلامی حاکم بیت، ده لی: بی نن چهنه که س تییدا به شدار بوون، هه مووان بکوژنه وه، داخو ده ویرن ناوا به پازده و بیست بین که یین و به یین بکه ن و ری ک بکه ون و نه فهر ری ک بکوژن !؟

ننجا عه لی کوری نه بی طالیب جهنگی له گهل خه وار یچ کرد زوری لی کوشتن له سه ر عه بدول لای کوری خه باب که یه کی ک بوو له هاوه لان خوا لییان رازی بی و خویشی و خیزانه که شیان شه هید کرد، وه پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له فهر مایشیکدا ده فهر موی: { (لَوْ أَنَّ أَهْلَ السَّمَاءِ وَأَهْلَ الْأَرْضِ اشْتَرَكُوا فِي دَمِ مُؤْمِنٍ لَأَكْبَهُمُ اللَّهُ فِي النَّارِ) (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۱۳۹۸)، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، وَأَبَا هُرَيْرَةَ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (سُنَنِ التِّرْمِذِيِّ) } ، واته: نه گهر خه لکی ناسمان و خه لکی زهوی به شدار بن له رشتنی خوینی نیماندار ی کدا، خوا هه موویان له په وروو له ناگر داوی، وشه ی: (لَوْ) یانی: نه گهر، له زمانی کوردییدا، جا نه گهر یه کی ک بلی: جا خو خه لکی ناسمان که فریشته کانن، خه لکی ناکوژن ! وه لامه که ی نه وه یه، یانی: گریمان نه گهر نه هلی نه رزو ناسمانان کو بینه وه له سه ر کوشتنی نه فهر ری ک، خوا ی دادگهر هه موویان سزا ددها، که واته: ده بی سزای دنیا شیان به سه ردا بچه سپی.

مهسهلهی دوازدهیهه: چۆنیهتی کوشتنه وه که، دهبی چۆن بیته؟ لهبارهی چۆنیهتی کوشتنه وه که زانیان بوونه دوو را: (مالک و شافعی) دهلین: دهبی چۆنی کوشته، ئاوا بکوژریته وه به لگهشیان ئهم فهرموودهیه: { (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَضَّ رَأْسَ يَهُودِيٍّ بَيْنَ حَجْرَيْنِ كَانَ قَتْلَ بَهْمَا جَارِيَةً مِنَ الْأَنْصَارِ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، واته: پیغه مبهه ره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سهری جووله که یه کی له نیوان دوو بهردان پانکرده وه، چونکه نهو جووله که یه سهری کچیکی نه نصاری له نیوان نهو دوو بهردهدا پانکرده بووه.

به لام هه نه فییه کان و هه مبه لییه کان وه زۆربهی زانیان دهلین: وه که یه کبوونی کوشتنه وه که پیویست نیه، به لگو گرنه نه وه یه بکوژریته وه، به لگهشیان ئهم فهرمایشتهی پیغه مبهه ره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که ده فهرموی: { (إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۰۲۸)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۸۱۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۴۰۹)، وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۴۴۱۷)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۳۱۷۰)، عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: خوا چاک نه نجامدانی له سهه ره هه موو شتیکی نووسیوه، جا نه گهر شتیکتان کوشته جوانی بکوژن، وه نه گهر شتیکتان سهه رپری جوانی سهه رپرن، که واته: چۆن به ئاسانه ترین شیوه نهو ئینسانه گیانی ده رده چی، پیویسته ئاوا بکوژریته وه، منیش به راستی ئهم رایهه پی په سندنهرو راسته ره، وه له گهل رووحی شه ربه تهی ئیسلامدا زیاته ده گونجی و گرنه نه وه یه توله که بیته دی.

مهسهلهی سیزدهیهه: ئایا ئهم ئایه ته، که خوا ده فهرموی: ﴿ كَتَبَ عَلَيْكُمْ إِذَا

حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا

عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴾، واته: وه سیه تان له سهه ره پیویست کراوه، هه رکاتیکی یه کیکتان مردنی گه یسته سهری، نه گهر مالیکی به چی ده هیشت، که وه سیهت بکات بو بابو دایکی و بو خرمان به شیوه یه کی په سند، نه وه هه قیکه له سهه ره

پاریزکاران. نایا ئەم نایه ته، نایه تیکی (مُحَكَم)ه، یاخود نایه تیکی (مَنْسُوخ)ه؟ زۆر له زانایان ئەم نایه ته یان به (مَنْسُوخ) داناو، دیاره هه نیدیکیش به (مُحَكَم) یان داناو، جا ئیمه له مەسه له یه دا ئەم بابته ده توێژینه وهو سه ره تاش به کورتی له باره ی (مَنْسُوخ) و (مُحَكَم) هوه ده لئین:

(مَنْسُوخ): واته: ئەم نایه ته هه رچه نده بیژه کانی ماونه ته وه، به لām وهک حوکم و کاری پیکردنی لابراره.

(مُحَكَم): واته: نایه ته که هه ر له شوینی خۆیه تی و وهک چۆن بیژه کانی ماون، نیوه رۆک و حوکم و کاری پیکردنی هه ر له جی خۆیه تی.

جا دیاره من رای دووهم پی راسته، نهک هه ر به نسبه ت ئەم نایه ته وه، وهک له دهرسه کانی رابردوودا گوتوو مانه، به لکو به نسبه ت هه موو ئەو نایه تانه ی دیکه وه که که مو زۆر له نیو توێژه ره وانی قورئاندا مشت و مریان له سه ره که نه سخ کرابنه وه، یاخود نه سخ نه کرابنه وه، وه من پیم وایه وهک چه ندان جار گوتوو مانه: هه یج نایه تی ئیستا که له م قورئان و (مصحف) ه ی به رده ستمان دا نیه، که (مَنْسُوخ) بی و کاری پینه کری، ئنجا با ته ماشا بکه ین، داخو ئەم نایه ته زانایان چۆن یان قسه له سه ر کردوه؟ (القرطبی) له ته فسیره که یدا به شیوه یه کی پوخته (خُلَاصَة) هیناویه تی و ده لی^(۱):

{(فَقِيلَ هِيَ مُحْكَمَةٌ ظَاهِرًا الْعَمُومَ، وَمَعْنَاهَا الْخُصُوصُ فِي الْوَالِدَيْنِ الَّذِينَ لَا يَرِثَانِ كَالْكَافِرِينَ وَالْعَبْدَيْنِ وَبِسَبَبِ الْقَتْلِ، وَفِي الْقَرَابَةِ غَيْرِ الْوَرِثَةِ قَالَهُ الضَّحَّاكُ وَطَاوَسُ وَالْحَسَنُ وَاخْتَارَهُ الطَّبْرِيُّ، وَعَنِ الزُّهْرِيِّ أَنَّ الْوَصِيَّةَ وَاجِبَةٌ فِيمَا قَلَّ أَوْ كَثُرَ، وَقَالَ ابْنُ الْمُنْذِرِ أَجْمَعَ كُلُّ مَنْ يُحْفَظُ عَنْهُ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ عَلَى أَنَّ الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ الَّذِينَ لَا يَرِثَانِ وَالْأَقْرَبَاءِ الَّذِينَ لَا يَرِثُونَ، جَائِزَةٌ)}، واته: رایهک هه یه ده لی ئەم نایه ته مو حکه مه، {واته: (مَنْسُوخ) نیه و کاری پی ده کری} به لām مانا که ی تایبه ته به و دایک و بابانه ی

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ج: (۲)، ص: (۵۰۱، ۵۰۲).

که میرات ناگرن، وهك دایك و بابیکی کافر، {ئینسانیکى مسوئمان ههیه، کورپکه، کچیکه، دایك و بابی کافرن، واته: بۆ خوئی مسوئمان بووه دایك و بابی جووله کهن، یان نهصرانیین، یان هاوبهش بۆ خوا دانهرن، یان مولحیدن یان ههرچی ههن، دیاره کافر میرات له مسوئمان ناگرئ، جا ئهم وهسیهته بۆ ئهو دایك و بابانهیه} ههروهها دایك و باب که کۆیله بن دیسان میرات له مندالیکی ئازاد ناگرن، ههروهها باب و دایکیک که به هوئی ئهوهوه که منداله کهی خوئیانیان کوشتوه، میراتی لئناگرن، وه خزمانیک که میراتگر نهبن، وهسیهتیان بۆ دهکرئ، ئهوه رای ضهحاک و طاووس و حهسهنی بهسرییه و تهبهرپیش ئهم رایه ی ههلبژاردوه، وه زوهریی دهلی: ههرکهس مرد مائی لهپاش بهجیما، فهرزه لهسهری وهسیهت بکات، کهم بی یان زۆر بی، (ابن المُنذر) یش دهلی: ههموو ئهوانه ی که زانیاریان لئوهرگیراوه، قسهیان لی ریوایهت کراوه له زانیان، لهسهر ئهوه یهك دهنگن که باب و دایکیک، وه خزمانیک که میرات ناگرن، وهسیهتگردنیان بۆ دروسته.

ئنجنا ئهم فهرمایشته ی پیغه مبهر ﷺ که فهرموویهتی: { (إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعْطَى لِكُلِّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ فَلَا وَصِيَّةَ لِرِوَاثٍ) (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (۲۸۷۰)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقَمَ: (۲۷۱۴)، عَنِ أَبِي أَمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) بَرَقَمَ: (۱۶۵۵)}، واته: بیگومان خوا مافی ههموو خاوهن مافیکی داوهو میراتگر وهسیهتی بۆ ناگرئ. ئهوه لیردها مه بهست کهسیکه که میرات بگرئ دروست نیه وهسیهتی بۆ بکرئ، بۆ نمونه: بابیک که خهریکه بمرئ، نابئ وهسیهت بکات بۆ میراتگریک، بهلکو دهبی وهسیهتهکه بکات بۆ خزمانیک که میرات ناگرن، ئنجا رایهکی دیکه ی تویررهوانی قورئان ههیه که یهکیک لهوانه (أبو مُسْلِمِ الْأَصْفَهَانِيِّ) یه رهحهتهی خوای لی بی، که ئهو پیی وایه (نَسَخَ) له قورئاندا ههر نیه، ئهم ئایهته به دوو شیوهی دیکه مانا دهکات و به دوو شیوه ماناگردنهش هیچ پیویست ناکات باسی نهسخ بکرئ: مانایهکیان ئهوهیه دهلی: ((مَعْنَى هَذِهِ الْآيَةِ: كُتِبَ عَلَيْكُمْ مَا أَوْصَى بِهِ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ

تَوْرِيثِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ مِنْ قَوْلِهِ: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَّيْنَ ... ﴿۱۱﴾ النساء، أَوْ كُتِبَ عَلَى الْمُحْتَضِرِ أَيْ يُوصِي لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِتَوْفَرٍ مَا أَوْصَى بِهِ اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَنْ لَا يُنْقَصَ مِنْ أَنْصِبَائِهِمْ))، واته: مانای ئەم نایه ته: ئیوه له سه رتان پیویست کراوه ئه وهی که خوا وه سیه تی پیگردوون، بدری به بابو دایک و به خزمان له سوورتهی (النساء) دا، پییان بدری، که ده فه رموی: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَّيْنَ ... ﴿۱۱﴾ النساء، تا کو تایی نایه ته که، واته: ئه وهی که خوا له ویدا وه سیه تی کردوه، خوا له سه ری پیویست کردوون، که ئه وه وه سیه ته جیبه جی بکه ن {ئه وه مانای یه که می}.

{مانای دو وه می} یان مه به ست پیی ئه وه یه که سیك که که وتوته سه روه دی مردن له سه ری پیویست کراوه، که راسپی ری بو بابو دایک و بو خزمان، ئه وهی که خوا وه سیه تی پیگردوه و ئاموژگاری پی کردوه {له سوورتهی (النساء) دا}، پییان بدری هر که س به و پییه ی، که خوا بو ی دیاری کردوه، میراتی خو ی و هر بگری و لیان که نه کری ته وه.

ثَنَجَا (أَبُو مُسْلِمٍ الْأَصْفَهَانِي) دَهْلِي: {وَلَا مَنَافَاةَ بَيْنَ ثُبُوتِ الْمِيرَاثِ لِلْأَقْرَبَاءِ مَعَ ثُبُوتِ الْوَصِيَّةِ فَالْمِيرَاثُ عَطِيَّةٌ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى، وَالْوَصِيَّةُ عَطِيَّةٌ مِمَّنْ حَضَرَهُ الْمَوْتُ} {ئيمه له دهرسه کانی رابردوودا باسما ن کرد که (نسخ) ئه وه یه له نیوان دوو نایه تی قورنندا تیگگیرانی که هبی که چار نه کری، واته: تیگگیرانی که وهابی ناچار بین بلین: یه کیکیان (منسوخ) وه ئه وید که (ناسخ) ه}، ثنجا لی ره دا (أبو مسلم) دهلئ: له نیوان ئه وه دا که میرات دیاری کراوه بو خزمان، له گه ل ئه وه که وه سیه ت بگری بو خزمان، تیگگیران نیه، چونکه میراته که به خششی خواجه و، وه سیه ته که ش به خششی ئه وه که سه یه که خه ریکه به مرئ. بو وینه: دایک و باب هر کامیان شه ش یه ک ده گرن له کو ریان یان له کچیان که ده مرئ، ئه گهر مندالی هه بی، جا ئه وه کو ره یان ئه وه

کچه ده توانی وه سیهت بکات بلای: ویرای شهش یهک له سییه کی مالدا، نهو نه نندازهیهی دیکهش بدری به بابمو، نهو نه نندازهیهی دیکهش بدری به دایکم، که واته: تیگگیران نیه له نیوان نه وهدا که میراتیش بگیری و وه سیه تیش بو نهو نینسانه بکری، که زیاد له میراتیش نه نندازهیه کی دیکه شی بدریتتی.

ننجا گریمان نه گهر تیگگیرانیش هه بی، واته: نهو فهر مایشته ی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به به لگه ی به نیریتته وه که فهر موویه تی: { (إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعْطَى لِكُلِّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ فَلَا وَصِيَّةَ لِرِثِّهِ) (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۲۸۷۰)، وَابْنُ مَاجَهُ بَرَقَم: (۲۷۱۳)، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) بَرَقَم: (۱۶۵۵) } وه نه گهر فهر مووده کهش راستبی له رووی سه نه ده وه وه قسه ی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بی و، دروست نه بی که سیک میرات بگری، وه سیه تی بو بگری، دیسان نیمه ههر ناچارنین بلین: نایه ته که (منسوخ) ه، بوچی؟ چونکه: نه گهر بو نهو خزمه یان دایک و بابیه ی میرات ده گرن، دروست نه بی وه سیه تیان بو بگری، به لام جوړه بابو دایکی دیکه هه یه، که کافرن و دروسته وه سیه تیان بو بگری، یان بابیک یان دایک که کوره که ی خوی ده کوژی، یان کچه که ی ده کوژی و، له سه ر رای زور له زانیانیش کوژهر میرات له کوژرا وهر ناگری، نهو کاته ده کری وه سیه تی بو بگری، دیسان نه گهر خزمی وا ههن میراتیان بو دیاریکراوه، خزمی واش ههن که میرات ناگرن، وهک خوی په روه ردگاریش باسی کردوه.

(أَبُو مُسْلِمٍ الْأَصْفَهَانِيُّ) دهلئ: { (وَلَوْ قَدَرْنَا حُصُولَ الْمُنَافَاةِ لَكَانَ يُمَكِّنُ جَعْلُ آيَةِ الْمِيرَاثِ مُخَصَّصَةً لِهَذِهِ الْآيَةِ، وَذَلِكَ لِأَنَّ هَذِهِ الْآيَةَ تَوْجِبُ الْوَصِيَّةَ لِلْأَقْرَبِينَ ثُمَّ آيَةُ الْمِيرَاثِ تُخْرِجُ الْوَارِثَ وَيَبْقَى الْقَرِيبَ الَّذِي لَا يَكُونُ وَاثِرًا دَاخِلًا تَحْتَ هَذِهِ الْآيَةِ فَكُلُّ مَنْ كَانَ وَاثِرًا لَمْ يَجْزِ الْوَصِيَّةَ لَهُ، وَمَنْ لَمْ يَكُنْ وَاثِرًا جَازَتْ الْوَصِيَّةُ لَهُ لِأَجْلِ صِلَةِ الرَّحْمِ) }، واته: نه گهر گریمان، داماننا نه دوو نایه ته، { نایه تی ژماره (۱۱) ی سوورته ی (النساء) و نه م نایه ته ی که نیستا خه ریکی توژی نه وه ینی له سوورته ی (البقرة) } تیگگیرانیشیان له نیوان هه بی، نه وکاته دهلین: نهو نایه ته ی که باسی میرات ده کات { له

سوورہتی (النساء) دا، نهم نایه‌تہی نییره، که باسی وهسیهت دهکات تایبه‌تی (تخصیص) دهکات، به‌مجوره: نهم نایه‌تہ وهسیه‌تکردن بو خزمان به گشتی فہرز دهکات و نایه‌تی میراتیش نه‌وانه‌ی میراتگرن له و حوکمه‌یان دهباته دهرئو، دهمیننہ‌وه نه‌و خزمانه‌ی که میراتناگرن و نهم نایه‌تہ دهیانگریته‌وه، واتہ: هہرکه‌سینک میرات بگری، وهسیه‌تکردنی بو دروست نیہ، به‌لام نه‌گہر میراتگر نہ‌بوو، دروسته وهسیه‌تی بو بگری له‌بہر په‌یوهندی خزمانیہ‌تی، به‌کورتی: هہموو نه‌و خزمانه‌ی که میرات ناگرن، نهم نایه‌تہ که باسی وهسیهت دهکات دهیانگریته‌وه و دروسته وهسیه‌تیان بو بگری، له‌بہرچی؟ له‌بہر په‌یوهندی خزمانیہ‌تی، چونکہ: خوا ﷺ له چہند شوینیک له قورئاندا باسی په‌یوهندی خزمانیہ‌تی کردوه، که دہبی مسولمان چاکه له‌گہل خزماندا بکات، بو وینہ: له سوورہتی (النساء) نایه‌تی ژماره (۱) دا، دہفہرموی: ﴿... وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ

بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾، واتہ: پاریز له‌و‌خوایہ بکہن که شتی پی له یه‌کتر داوا ده‌کہن، وه پاریز له ر‌ہم و خزمانیہ‌تی بکہن (واتہ: مه‌یچرینن) بیگومان خوا به‌سہرتانہ‌وه چاودی‌ره، هہروه‌ها له سوورہتی (النحل) نایه‌تی ژماره (۹۰) دا، دہفہرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي

الْقُرْبَىٰ... ﴿۹۰﴾، واتہ: خوا فہرمان دهکات به دادگہری و به چاکہ‌کاری، وه به به‌خشین به خزمان، که لی‌رہدا به‌خشین به خزمان، واتہ: له‌پی وهسیه‌تہ‌وه. نه‌وه‌ی که باسماں کرد له (أبو مسلم الأصفهاني) یه‌وه (فخرالدين الرازي) له تہفسیری خویدا که پی ده‌گوتری (التفسير الكبير)، هیناویه‌تی^(۱).

ننجا نیمه نیستا دہپرسین: نایا نه‌وه‌ی که نهم نایه‌تہی سوورہتی (البقره) که باسی وهسیهت دهکات، (نسخ) کردوته‌وه، کام نایه‌تہ‌یہ؟ نه‌گہر مه‌به‌ست نایه‌تہ‌که‌ی سوورہتی (النساء) بی، نایه‌تی ژماره (۱۱)، نه‌وه تی‌کناگیرین،

(۱) بروانہ: (مفاتیح الغیب) للرازي، ج: (۲)، ص: (۵۳).

چونكى ئەو باسى ھەندىك لە خزمان دەكات كە مىراتيان بۇ ديارى كراو، بەلام خزمى دىكە دەمىننەو، كە مىراتيان بۇ ديارى نەكراو و دەسيەتەكەش بۇ ئەوانە، ئەو لەلايەك.

ھەرودھا وەك گوتەم باب و دايكىش ھەندىك جار مىرات ناگرن، ديسان ئەوانىش دەگرىتەو، كەواتە: لەوئىشدا تىكگىران نىەو ناگونجى بلىين: ئايەتەكەى سوورەتى (النساء) ئەوہى (البقرة)ى (نسخ) كردۆتەو، وە ئەگەر مەبەست پىى {واتە: (ناسخ)ى ئايەتەكەى (البقرة)} فەرمايشتەكەى پىغەمبەر ﷺ بى، دەلىين: يەكەم: فەرمايشتى پىغەمبەر و سوننەتى پىغەمبەر ﷺ لەسەر راي زۆرىك لە زانايان، ئەگەر تەنانەت سوننەتى موتەواتىرىش بى، قورئانى پى (نسخ) ناكرىتەو، وەك (الشافعي و أبو الفرج وسفيان الثوري) و كۆمەلىك لە زانايان رايان وايە^(۱) و ئەم فەرمودەيەش فەرمودەى (آحاد) و موتەواتىر نىە، ئنجا ديسان ناشگونجى ئەم فەرمايشتەى پىغەمبەر ﷺ ئايەتەكە (نسخ) بكاتەو تەنانەت لەسەر راي ئەوانەش كە دەلىين: سوننەت قورئان (نسخ) دەكاتەو، چونكە باشە ئەو داماننا مىراتگريك كە مىرات دەگرى و دەسيەتى بۇ ناكرى، ئەدى خزمىك كە مىرات ناگرى و مىراتى بۇ ديارى نەكراو؟ ئەوكاتە بىگومان دەگونجى و دەسيەتى بۇ بكرى، ديارە ھەندىكىش لە زانايان بۇ وىنە: (القرطبي) گوتوويانە^(۲): ئەم ئايەتە كە باسى و دەسيەت دەكات، بە كۆ دەنگىي زانايان، (نسخ) بۆتەو، بەلام بەراستى ئەو شتىكى سەيرە! چونكە كۆدەنگىي زانايان (إجماع العلماء)، ئەوہى كە لە دواى پىغەمبەر ﷺ لەسەر رايەك پىكھاتىن، جا لە دواى پىغەمبەر ﷺ چۆن دەگونجى قورئان (نسخ) بىتەو؟ بىگومان ئەو شتىكى زۆر دوورە لە عەقل و لۆژىك (منطق) وە!! كەواتە: كورتەى قسان

(۱) ھەمان سەرچاوە بەرگو لاپەرە.

(۲) (الجامع لأحكام القرآن)، ج: (۲)، ص: (۵۰۲).

ئەو دایه: ئەم ئایه ته مو حکه مه و له جی ی خۆ ی دایه و مه نسووخ نیه، ته نیا ئەو هنده هه یه ئایه ته که ی سوور هتی (النساء) هه ندیک که سی هه لآوار دوه و جیای کردۆ ته وه، وه حو کمی ئەم ئایه ته ی سوور هتی (البقره) ی تایبه ت کرد وه به که سانی که وه که میراتیان بۆ دیاری نه کرا وه، که ته نیا ئەوان بۆ یان هه یه وه سیه تیان بۆ بکری، ئەو ییش له سه ر رای ئەوانه که ده لئین: فه رمو وده که راسته، به لآم ئەگه ر فه رمو وده که راست نه بی ت، ئەوه ئەو کاته به و شیوه یه ی که ته فسیری دیکه مان بۆ ئایه ته که کرد، ده گونجی مه به ست ئەوه بی، که وه ک چۆن ئەندازه یه ک مال به میرات دیاری کرا وه، به وه سیه تیش ئەندازه یه ک دیاری بکری، بۆ وینه: ئەو که سه ی هه شت یه ک ده گری، شه ش یه ک ده گری، سییه ک ده گری، به وه سیه تیش ئەندازه یه کی دیکه بگری، که ئەو کاته میراته که به خششی خوایه و ئەوه ش که به وه سیه ت ده یگاتی به خششی ئەو که سه یه که خه ریکه دنیا به جی ده هیلی و کۆچی دوایی ده کات.

مه سه له ی چوار ده یه م: زانیان له سه ر ئەوه یه ک ده نگن، که هه رکه سی ی که ره زی له سه ربی و ئەمانه ت و سپار ده یه کی خه لکی له لابی، له سه ری فه رزه وه سیه ت بکات، بۆ ئەوه ی فه رزه کان بدرینه وه و ئەمانه ته کان به شوینی خۆ یان بگهن، به لآم بۆ غه یری ئەوه ی که فه رزه داره و بۆ غه یری ئەوه ی که ئەمانه تی له لایه، ئایا وه سیه ت کردن فه رزه یان سوننه ته، یان هه رسوننه تیش نیه؟ زانیان له و باره وه راجیایان هه یه:

زۆر به ی زانیان ده لئین: فه رز نیه و له نیویشیاندا (مالک و شافعی و الثوری) هه ن، هه ندیکیش ده لئین: له هه موو حالاندا هه ر فه رزه، ئەوانیش (الزهري و أبو إسحاق) یان له نیودا هه ن^(۱).

وه من به راستی ئەو رایه م پی به هیز تره که ده لئین: وه سیه ت هه ر فه رزه، به پیی ئەم به لگانه:

(۱) بروانه: سه رچاوه ی پیشوو، ج: (۲)، ص: (۴۹۹، ۵۰۰).

یه که م: خوا زور به راشکاوایی ده فهرموی: ﴿ کُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ ﴾، له سه رتان پیویست کراوه (کُتِبَ) واته: (فُرِضَ) واته: له سه رتان پیویست کراوه، ئەم وشه یه ش بو مان نیه له خو را بلیین: مه به ست پیی (ندب) ه، مه گهر نیشانه یه ک (قرینه) یه ک هه بی ت ناچار مان بکات، که لی ره شدا هیج نیشانه (قرینه) ی وا نیه.

دووهم: نئیمه فهرمووده ی (صحیح) راست و دروستی پیغه مبه رمان هه یه ﷺ که فهرموویه تی: { مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ، لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ، يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ } (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۷۳۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۱۸۳)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۸۶۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۹۷۴)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۳۶۲۱)، عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنهما، واته: هه قی هیج مسوئمانیک نیه، شتیکی هه بی (مال و سامانیکی هه بی) که به که لکی ئەوه بی ت وه سیه تی تی دا بکات، دوو شه وان له سه ریه ک بمینیت هوه وه وه سیه ته که ی به نووسراوی له لا نه بی، واته له سه ری پیویسته وه سیه ت بنووسی مادام پارو سامانیکی هه بی که لی بی به جی بمینی، هه ر ئینسانیکی مسوئمان له سه ری پیویسته وه سیه ت بنووسی، وه دوو شه وه نه مینیت هوه، به بی ئەوه ی که وه سیه ته که ی نووسی بی، ئەوه مانای وایه ئەم فهرمووده پشتگیری نایه ته که ده کات که وه سیه ت کردن فهرزه، مادام ئەو که سه پارو سامانیکی وای هه بی شایسته ی وه سیه ت تی دا کردن بی، ئەگه رنا دیاره (بسم الله) له سفره ی خالی ناکری!.

مه سه له ی پازده یه م: نایا ئەو ئەندازه یه ی وه سیه تی تی دا ده کری ت (واته: دروسته بکری ته وه سیه ت) چه نده؟ وه نایا مرؤف که ده زانی ده مرئ و نه خو شیی مه رگی گرتوه، بو ی هه یه بلی: هه موو ماله که ی خو م ده که مه وه سیه ت؟ زور به ی هه ره زوری زانیان ئەگه ر نه لئین هه موویان، ده لئین: ئەندازه ی وه سیه ت نابی له سییه کی (۳/۱) ی مال زیاتری، ئەویش بوچی؟

ئەم فەرموودەیه ئەووی روونکردۆتەووە که بوخاریی و موسلیم له سەعدی کورپی ئەبی وهققاص گێراویانەتەووە خوا له هەموویان رازی بی: { (عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعُودُنِي عَامَ حَجَّةِ الْوُدَاعِ، مِنْ وَجَعِ اشْتَدَّ بِي، فَقُلْتُ: إِنِّي قَدْ بَلَغَ بِي مِنَ الْوَجَعِ، وَأَنَا ذُو مَالٍ، وَلَا يَرِثُنِي إِلَّا ابْنَةٌ، أَفَأَتَصَدَّقُ بِثُلْثِي مَالِي؟ قَالَ: "لَا". فَقُلْتُ: بِالشَّطْرِ؟ قَالَ: "لَا" ثُمَّ قَالَ: الثُّلُثُ وَالثُّلُثُ كَبِيرٌ، أَوْ كَثِيرٌ، إِنَّكَ أَنْ تَذَرَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ، خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ } (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۶۶۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۱۸۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۸۶۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۱۱۶)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۳۶۲۸) }، واتە: سەعدی کورپی ئەبی وهققاص خوا لێی رازی بی دەلی: پیغه مبهری خوا له حەجی مائئاواییدا (واتە: ئەو حەجی که کردی و دواي ئەو حەجە، حەجی دیکە نەکردو مائئاوایی له دنیا کرد)، سەردانی کردم کاتیک که من نەخۆش بووم و نەخۆشییەکی تووندم گرتبوو، گوتم: ئەی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئازاریکی زۆرم هەیه (وهك بلیی له خوی ترسابی بمری)، وه من مال و سامانی باشم هەیهو، تەنیا کچیکم هەیه میراتم لی بگری، ئایا دوو لەسەر سی (۳/۲) مال و سامانەکم بکەمە وەسیەت؟ فەرمووی: نەخیر، گوتم: ئەدی نیوەی بکەمە وەسیەت؟ فەرمووی: نەخیر، بەلکو سییهك (۳/۱)، سییهكیش (۳/۱) گەورەیه، یان فەرمووی: زۆره (ئنجاً حیکمەتەکهی بۆ روون کردەووە فەرمووی) تۆ ئەگەر میراتگرەکانی خۆت بە دەولەمەندیی بەجی بهیالی (واتە: میراتیکی باشیان پیبیری) باشترە، وهك لهووی هەزارو نەداربن و دەست لەبەر خەلکی پانیکەنەوه، (واتە: ئەوەت خیرترە نەك بیکە بە وەسیەت، بەلکو با میراتەکەت لی بگیری، خزمەکانت پیویستیان پییەتی با وەریبگرن نەك خەلکی دی، ئا ئەوەیان خیرترە) لەم فەرماشتهوه زانایان هەئیان هینجاوه، که له سییهك (۳/۱) زیاتر دروست نیه، بکریته وەسیەت. بەلکو عەبدوئلائی کورپی عەبباس خوا له خوی و بابی رازی بی، گوتوویەتی: مادام پیغه مبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموویەتی: ((الثُّلُثُ وَالثُّلُثُ كَبِيرٌ، أَوْ كَثِيرٌ)) (واتە: وا باشترە له چوار یهك (۴/۱) زیاتر نەکریته وەسیەت.

مهسه لهی شازدهیه م: حکمه تی وه سیهت چیه و بۆچی خوا وَجَلَّ اللهُ وه سیه تی داناوه، که دروسته پیش مهرگ ئینسان وه سیهت بکات، له مال و سامانیدا، بۆ ئه وهی که بیدات به هندی کس؟!

یه که م: پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له فهرمووده یه کدا فهرموویه تی: { (إِنَّ اللَّهَ تَصَدَّقَ عَلَيْكُمْ، عِنْدَ وَفَاتِكُمْ، بثلثِ أَمْوَالِكُمْ، زِيَادَةً لَكُمْ فِي أَعْمَالِكُمْ) (رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۲۷۰۹)، عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِيُّ }، واته: بیگومان خوا خیری پیکردوون که سییه کی (۳/۱) ی مالتان ببه خشن بۆ ئه وهی ببیته زیاده بۆ کرده وه کانی دیکه تان که کردووتانن، (ئیس تاش که کاتی سه ره مهرگ تانه، بۆ تان هه یه سییه کی (۳/۱) ی ماله که تان ببه خشن).

دووهم: حکمه تی کی دیکه ی ئه وه یه که جاری وا هه یه، ئه گهر به هوی وه سیه ته وه نه بی، به هوی میراته وه هندی کس له خزمانی نزیک ی ئه وه که سه ی که خه ریکه بمری، بیبه ش دهن، با چند حاله تی ک له و باره وه به نمونه بینینه وه:

۱/ پیاویکی مسولمان خیزانیکی کافری هه یه جووله که یه، یان نه صرانییه و میراتی لی ناگری، مانای وایه ئه گهر وه سیه تی بۆ بکات، ئه ندازه یه که له ماله که ی سییه کی (۳/۱) ی یان ئه ندازه یه کی که متری ماله که ی بداتی، ئه وه شتیکی باشه، ئه گهر نا وه ک میرات بیبه ش دهن.

۲/ ئنجا حاله تی کی دی هه یه، که سیک بمری و کچی برای یاخود کچی خوشکی لیبه جی بمینی، وه مامیشی یاخود کوره مامیشی له پاش به جی بمینی، ئه وه هه م مامه که وه هه م کوره مامه که ش، ئه گهر مام نه بی، هه ردوو کچه کان، هه م کچی برایه که ی وه هه م کچی خوشکه که ی بیبه ش ده که ن، چونکه مام و کوره که ی (عَصَبَة) ن وه وانیش، واته: کچه کان، (ذووا الأَرْحَام) ن وه، (عَصَبَة) ش (حَجَب) ی (ذو الأَرْحَام) ده که ن، واته: بیبه شیان ده که ن، ئه وه بنچینه یه کی میراتییه.

۳/ ئنجا حاله تی کی دی هه یه که که سیک دهری، کورپکی برای یاخود کچی کی برای له پاش به جی دهمینی، له وه حاله ته دا میراته که هه مووی ده بیته هی کوره

برايەكەى و، كچە برايەكەى هيچ ميرات نابات، بۆچى؟ چونكە كورە برايەكە (عَصَبَة) يە كچەكە (ذووا الأرحام) ه، لەو حالەتەشدا بەهۆى وەسيەتەوہ بۆ ئەوانە، دەگونجى قەرەبوو بكرىنەوہ، كەواتە: حيكمەتى وەسيەت ئەوہيە، كە ئەوانەى بەهۆى ميراتەوہ شتيكيان پى نابرى، بە هۆى وەسيەتەوہ بۆيان قەرەبوو بكرىتەوہ.

مەسەلەى حەقدەيەم: ئايا دروستە وەسيەت بۆ بېگانە بكرى، كاتى كە خزم ھەبن؟ زاناين لەوبارەوہ راجياييان ھەيە^(۱):

۱- زۆربەى زاناين كە (أبو حنيفة ومالك وشافعي وأحمد و أوزاعي) يان لەنيودا ھەن دەلئىن: دروستە، واتە: مرؤف وەسيەت بكات بۆ بېگانە ئەندازەيەك لە مائەكەى بدرىتتى كە لە سىيەك زياتر نەبى، بەلام شتيكى خراپى كردوہ.

۲- بەلام (طاوس والحسن البصري) دەلئىن: دروست نىەو، دەبى ئەو وەسيەتە ھەئبەشپىنرىتەوہ.

مەسەلەى ھەزەدەيەم: كەسيك كە نەخۆشىي مەرگ (مَرَضُ المَوْت)ى گرتوہ، رىگەى لىدەگىرى كە تەصەررۇف لە مائەكەيدا بكات يان نا ؟ واتە: نەك ھەرەك سىيەك (۳/۱) بەلكو بىەوئ ھەر ھەموو مائەكەى تەخشان و پەخشان بكات، كە دەشزانى نەخۆشى مەرگى گرتوہ^(۲)؟

(۱) ھەموو زاناين دەلئىن: بەئى رىي لىدەگىرى، چونكە كە نەخۆشىي مەرگى گرت، ماناى واىە دەبى وەسيەت بكات، وەسيەتیش دەبى تەنيا لە سىيەكى (۳/۱)ى مائدا بى، بەلام ئەگەر بىەوئ ھەموو مائەكەى بىەخشى، ماناى واىە لەو ئەندازەيەى كە شەرع بۆى ديارى كردوہ، زياتر پى رادەكيشى، بۆيە دەبى رىي لى بگىرى.

(۲) بەلام (ظاهري)يەكان دەلئىن: نەخىر ھەقى خۆيەتى و ھەتا گيانى لەبەردابى، بۆى ھەيە تەصەررۇف لە مالى خۇيدا بكات، بەلام ديارە راي

(۱) ھەمان سەرچاوە بەرگ، ص : (۵۰۲، ۵۰۳).

(۲) ھەمان سەرچاوە بەرگ، ص : (۵۰۳).

زۆربهی زانایان راست و به جیبیه و له عهقلی سه لیم فه رموده گه ی پیغه مبه ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که پیشتر هی نامان له (عامر بن سعد بن ابي وقاص) هوه، خوا لیان رازی بی و (بخاری و مسلم و ابو داود و ترمذی و نسائی) هی ناویانه و پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تپیدا ری له (سعد) ده گری که له سییه کی ماله که ی زیاتر بکاته وه سیهت، باشتین به لگه یه له و باره وه.

مه سه له ی نۆز ده یه م: زۆربه ی زانایان به دروستیان داناوه دوا ی نه وه ی میراتلیگی راو (مورث) مؤلهت له میراتگران و ه رده گری، که وه سیهت له نه ندازه ی سییه ک (۳/۱) زیاتر دا بگری، واته: که سیک که وتوته حاله تی نه خوشی مردنه وه و میراتگره کان کۆده کاته وه و مؤلهت (إجازة) یان لیو ه رده گری، که زیاتر له سییه کی ماله که ی بکاته وه سیهت، نه گه ر ئیجازه یاندا، زۆربه ی زانایان ده لئین دروسته، به لام ظاهیرییه کان ده لئین دروست نیه و رای زۆربه ش راستره ^(۱).

مه سه له ی بیسته م: نایا نه گه ر که سیک وه سیه تی کی کرد به شتیکی ناشه رعیی و نادرست جیبه جی ده گری؟ بو وینه: وه سیه تی کرد به دروستکردنی مه یخانه یه ک، یا خود کرینی شه راب، یا خود فلانه ناشه رعیی بکه ن، یان فلانه که س بکوژن ...؟ له وه دا هیج کام له زانایان راجیاییان نیه، که وه سیهت له شتی چه رامدا جیبه جی ناگری ^(۲).

مه سه له ی بیسته و یه که م: گۆرینی وه سیهت چۆنه؟ که ده فه رموی: ﴿ فَمَنْ بَدَّلَهُ ﴾

﴿ بَدَّلَهُ ﴾ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ، وه وه سیهت گۆرین ده گونجی مه به ست پیی نه و که سه بی که شایه ده و گوی له کابرای وه سیهت که ره، دوا یی وه سیهت که ده گۆری، یا خود دوو شایه د پییان گوتوه: که ناوا وه سیه تی کردوه، که چی ده یگۆری، ده شگونجی مه به ست پیی خودی وه سیهت که ره که بی، که نه و حوکه مه شه رعیییه ده گۆری که شه ریهت دایناوه و سییه ک (۳/۱)

(۱) هه مان سه رچاوه و به رگ، ص: (۵۰۳).

(۲) سه رچاوه ی پیشوو، ص: (۵۰۶).

زیاتر دهکاته وهسیهت، یاخود شهریعت دایناوه ماللهکهی بۆ میراتگران بیت، که چی دهیگۆرئ، دهگونجئ مه بهست پئ ههر کامیکیان بیت^(۱).

مهسهلهی بیست و دووهم: که دهنه رموی: ﴿فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوسٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا

فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ لَعَلَّكُمْ لَعَلَّكُمْ رَحِيمٌ﴾، ههر کهسیک

مهترسیی هه بوو له کابرای وهسیهتکهر که بهه له دا بچئ، یاخود به گونا هباریی به شیوهیهک وهسیهت بکات شه رعیی نه بی، بۆی ههیه چاکسازی بکات له نیوانیانداو نه هیلی وهسیهتکهر تووشی لادان بی، وه نه وه فه رزی کیفایهیه له سهر کۆمه لگاو دهولهتی ئیسلامیی و به که مهتر خه میی تیدا کردنی هه موویان گونا هبار ده بن و نه گهر یه کییک یان زیاتریشیان پئی هه لسان بهر پرسیاریتی و گونا ه له سهر هه موویان لاده چی، وهک ههر فه رزیکی دیکهی گشتی .

مهسهلهی بیست و سییهم: نه م رسته قورئانییه ﴿فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوسٍ جَنَفًا أَوْ

إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ...﴾، به لگهیه له سهر نه وه که دروسته ئینسان

جاری وا ههیه با نه گه یشتبیه یه قینیش، به گومان ئیش بکا، چونکه دهنه رموی: کهسیک که مهترسیی ههیه، واته: له لای نه بووه به عیلم و یه قین، به لام گومانی ههیه له و حاله ته دا بۆی ههیه دهستی وهسیهتکهر بگری و بکه ویته بهین، بۆ نه وهی نه هیلی وهسیهتیک بگری که له جیی خۆیدا نه بی^(۲).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) هه مان سهر چاوه و بهرگ، ص: (۵۰۷).

(۲) هه مان سهر چاوه و بهرگ و لاپه ره.

دهرسی چل و حه و ته مین

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان ته فسیری دوو نایهت له سوورتهی (البقرة)، ههر دوو نایهتی ژماره: (۲۲۴ و ۲۲۵) دهگریته خوئی، نهو دوو نایهته باسی سویند خواردن دهکهن، که چ سویندیک پیویسته که فارهتی بو بدری و چ سویندیک پیویست به که فارهت ناکات که پیی دهگوتری: سویندی: (لغو) که دوایی چه مک و واتایه که هی روونده که یینه وه.

﴿ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۲۴﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۲۲۵﴾ ﴾

مانای وشه به وشهی نایه ته کان

((- خوا دهفه رموی: - وه به هوئی سویند پی خواردنه کانتانه وه، خوا مه که نه ریگر که چاکه بکهن و پاریز بکهن و ناشته وایی له نیوان خه لکیدا بکهن، وه خوا بیسه ری زانایه ﴿۲۲۴﴾ خوا سویندی سه رزاره کیتان لیناگری، به لام نه وهی به دلتاندا دیت، لیتان دهگری، وه خوا لیبوردی هیدییه ﴿۲۲۵﴾)).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(عَرَضَةٌ): به دوو مانا دی، یان به مانای په رچ دی، په رچ و ریگر، یان به مانای شتیک که زور به کاره یئرابی و بینموود و بی وهج کرابی، چونکه وشه ی (عَرَضَةٌ) له (عَرَضٌ) هوه هاتوه، (العَرَضُ: خِلافُ الطُّولِ، وَعَرَضْتُ العُودَ عَلَى الإِنَاءِ وَاعْتَرَضَ الشَّيْءُ فِي حَلْقِهِ: وَقَفَ فِيهِ بِالْعَرَضِ، وَالْعَرَضَةُ: مَا يُجْعَلُ مَعْرَضًا لِلشَّيْءِ)، (عَرَضٌ) یان (عَرَضٌ) پیچه وانهی پانییه، که ده ئیی: (عَرَضْتُ العُودَ عَلَى الإِنَاءِ)، واته: داره کهم به سهر قاپه که راهیشت، وه (اعترض الشيء في حلقه) شتیکی له گه روودا مایه وه، واته: له باری پانییدا نهو شته وه ستاوه.

(لَأَيِّمَنَّكُمْ): (أَيِّمَانٌ) له قورئاندا زور به کارهاتوه، (أَيِّمَانٌ: جَمْعُ يَمِينٍ، وَالْيَمِينُ فِي الحَلْفِ مُسْتَعَارٌ مِنَ اليَمِينِ اعْتِبَارًا بِمَا يَفْعَلُهُ المَعَاهِدُ...) وشه ی: (أَيِّمَانٌ) کوی (یَمِينٌ) ه، لیردها به مانای سوینده، به لام له نه سلی زماندا به دهستی راست دیت، ئنجا ئایا بوچی سویند به (أَيِّمَانٌ) کۆده کریته وه، ههروهها دهستی راستیش، که نه ویش دیسان هه ر به (أَيِّمَانٌ) کۆده کریته وه، بوچی سویند پیی دهگوتری: (یَمِينٌ)؟ چونکه که سیک که په یمان له که سیک وهرده گری، به دهستی راست په یمانی لی وهرده گری و به یعهتی له گه ل دهکات، (یَمِينٌ) یش که بو سویند به کارهاتوه، خوازراوته وه له دهست، واته: له دهستی راست، بهو ئیعتبارهی که به دهستی راست په یمان دهری و سویند خواردنیش جوړیکه له په یمان دان.

(لَا يُؤَاخِذُكُمْ): (الْأَخَذُ: حَوْزُ الشَّيْءِ وَتَحْصِيلُهُ بِالتَّأْوِيلِ أَوْ القَهْرِ، وَالمُؤَاخَذَةُ: المُجَازَاةُ)، واته: (أَخَذَ) له زمانی عه ره پیدا واته: وه دهستی هانی شتیک و دهست به سه رداگرتنی شتیک، (المُؤَاخَذَةُ) له زمانی عه ره پیدا واته: (المُجَازَاةُ) واته: سزادانه وه.

(بِاللَّغْوِ): (اللَّغْوُ مِنَ الْكَلَامِ: مَا لَا يُعْتَدُّ بِهِ وَهُوَ الَّذِي يُورَدُ لِأَعْنِ رَوِيَّةٍ وَفَكْرٍ فَيَجْرِي مَجْرَى اللَّغَا، وَهُوَ صَوْتُ الْعَصَافِيرِ وَنُحُوهَا مِنَ الطِّيُورِ)، واته: (اللَّغْوِ) (كه جارى وايه بو كرده‌وش به‌كاردیت) به‌لام نه‌گهر بو قسه به‌كاربیت قسه‌یه‌كه كه گرنگی پینه‌دری، نه‌ویش نه‌و قسه‌یه كه دواى بیركردنه‌وهو تیوه‌پرامان نه‌گوتری، واته: به‌سه‌رزاره‌کیی كابر قسه‌كه بكات، قسه‌یه‌ك كه به‌سه‌رزاره‌کیی ده‌كری، به‌بئ بیرلیكردنه‌وه، وهك (لَغَا) وايه، (لَغَا)ش: بریتیه له‌ده‌نگی چۆله‌كه پاساری و وینه‌ی چۆله‌كه پاساری كه ده‌چریوینئ و بو نئمه‌هیچ واتایه‌کی نیه، دیاره به‌ته‌ئکید بو‌خویان واتاو مه‌به‌ستیکی هه‌یه، به‌لام بو نئمه‌جریوه جریوه، واته هیچ واتایه‌کی نیه، قسه‌یه‌کیش كه به‌بئ بیرلیكردنه‌وه بكری و هه‌روا به‌سه‌رزاره‌کیی بگوتری وهك ده‌نگی چۆله‌كه و بالنده‌وایه.

هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌كان

هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نه‌و نایه‌ته، كه ده‌فه‌رموی: ﴿ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً ﴾ لَأَيِّمَنِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿، وهك نه‌یسابووری له (أسباب النزول) ده‌كه‌ی خویدا هی‌ناویه‌تی كه هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌كه‌ی نه‌م به‌سه‌ره‌هاته بوو: { قَالَ الْكَلْبِيُّ نَزَلَتْ فِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَوَاحَةَ رضي الله عنه يَنْهَاهُ عَنْ قَطِيعَةِ خَتْنِهِ بَشْرُ بْنُ نَعْمَانَ وَذَلِكَ أَنَّ ابْنَ رَوَاحَةَ حَلَفَ أَنْ لَا يَدْخُلَ عَلَيْهِ أَبَدًا وَلَا يَكَلِّمَهُ وَلَا يُصَلِّحُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ امْرَأَتِهِ وَيَقُولُ: قَدْ حَلَفْتُ بِاللَّهِ أَنْ لَا أَفْعَلُ وَلَا يَحِلُّ إِلَّا أَنْ أَبْرُفِي يَمِينِي فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ... } (١)، واته: كه‌لبیی ده‌ئئ: نه‌م نایه‌ته‌ده‌رباره‌ی عه‌بدوئلا‌ی كورپی ره‌واحه‌خوا لئی رازی بی، هاتوته‌ خوار، له‌كاتیكدا كه په‌یوه‌ندی پچراند له‌گه‌ل زاویه‌كه‌ی [حَتْنُ، واته: زاوا] كه

(١) أسباب النزول، ص: (٥٤).

ناوی بیشری کوری نوعمان بوو، { که خوشکی عهبدوئلائی کوری ره واحه ی لابووو ته لاقی دابوو، دیاره به ناههق ته لاقی داوه } وه عهبدوئلائی کوری ره واحه سویندی لی خوارد نابئ نهبتینم نهقسهت له گهل بکه م، وه ناشته واییش له نیوان خوت و خیزانه که تدا ناکه م و جاریکی دیکه ناتدهمه وه { نهو خوشکه ی خومت نادهمه وه، دیاره ئافره ته که دهیویست بجیته وه لای پیاوه که و کابراش په شیمان بوو نه ویش دهیگوت: سویندم خواردوه که جاریکی دیکه نه وه ناکه م } وه دروستیش نیه، ههر دهبی سوینده که م بهرمه سهری، جا خوی به خشنده نه م ئایه ته ی نارد خوار.

مانای گشتی ئایه ته کان

خوی بی وینه روو له ئیمه ی ئیماندار دهکات و دهماندوینی دهر باره ی مهسه له یه کی زور گرنه گ، که روظانه دووباره ده بیته وه له زیانی هه موو لایه که ماندا، وه له زیانی هه موو میله تانیشدا هه یه، نه ویش مهسه له ی سویند خواردنه، سویند خواردنی به جی و سویند خواردنی بیجی، ده فهرموئ: ﴿ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ ﴾، واته: به هوئی سویند پی خواردن تانه وه خوا مه که نه ریگرو په رچ، که چاکه بکه ن، وه ناشته واییش له نیوان خه لکیدا بکه ن، واته: سویند خواردنتان به خوا ﷺ مه که نه پاساوو ریگرو بیانوو، له به رده می خوتاندا که چاکه نه که ن و پاریز نه که ن و صولح و ناشته واییش نه که ن، نه وه واتایه کی.

واتایه کی دیکه ی نه وه یه که نیوه به هوئی زور سویند خواردنه وه به خوا ﷺ، کاریکی وامه که ن زور سویند خواردنتان واتان لیبکات که خه لک متمانه تان پی نه که ن، وه سه ره نجام نه توانن چاکه بکه ن و پاریز بکه ن و صولح بکه ن، چونکه نه گهر ئینسان زور سویندی خوارد به ناههق و به هه ق، سه ره نجام خه لک زور سه نگ بو قسه ی دانانی و متمانه ی پیناکه ن، وه سه ره نجام هه رکه سیک له نیو خه لکدا متمانه ی نه بووو میصداقیه تی خوی له ده ستدا، ناتوانی وه ک پیویست چاکه کاربی و پاریز کاربی، وه صولح و ناشته واییش بکات، به لام مانای یه که میان

به هیژتره، که ﴿عَرْضَةً﴾، یانی: ریگرو پهرچ، دیاره هوی هاتنه خواره وه که شی
 ئه وهیه که عه بدوللای کوری ره واحه سویندی خوار دبوو له زاویه که ی که بیشری
 کوری نوعمانه، خوشکه که ی نه داته وهو ده شیگوت: ده بی سوینده که م به رمه سه ری و
 ئه گهر خوشکه که م بچیته وه، تازه سوینده که م لیدمکه وی، وه ئه وهش پیچه وانیه
 چاکه کارییه، ئنجا خوا ﷺ مسولمانانی قه دهغه کرد که به هوی سویند خوار دنه وه
 له شتی که پیچه وانیه که ی باشته لای خوا، ئه و کاره چاکه له قیس خویان بدن،
 که دوا یی له مه سه له گرنگه کاندایا تر تیشک ده خهینه سه ر ئه و مه سه له یه و
 له و باره وه چند فهرما یشتیکی پیغه مبه ر ﷺ ده هیئینه وه، واته: به هوی سویند
 خوار دنه وه، ری چاکه له خوتان مه گرن و ئه و سوینده له به رده م خوتاندا مه که نه
 به ربه ست و پهرچ، بلئی: تازه سویندم خوار دوه و نابی ئه و چاکه یه بکه م، بو وینه:
 که سی که سویند ده خوا ده لی: سویندم خوار دوه فلان که س نه دوینم! ئاخر دواندن
 برای مسولمانت، یان خوشکی مسولمانت، یان خزمیکت، یان دراوسییه کت
 چاکه یه و نه دواندن گوناحه، بویه و اباشتره که فارهت بده ی و بگه رییه وه بو ئه و
 چاکه یه ی که پیشر ده تکرد، نه ک سویند بکه ی به پهرچ و گو سپ له به رده م
 خوتدا و ری چاکه له خوت بگری، یان ری پاریزو، ری ئیسلاح و ئاشته وایی
 له خوت بگری ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾، وه خوا بیسه ری زانایه، بیسه ره که چیتان
 گوتوه، وه زاناشه به نیو دلان داخو مه به ستان چی بووه، ئه وه به نسبت
 سویندی که به ری و جیبی، واته: که سویندی که به دلی مرؤفدا هاتبی و، به
 هوشیارییه وه سوینده که ی خوار دبی.

ئنجا ئایه تی دووه م باسی جو ریکی دیکه له سوینده کان ده کات، ئه ویش سویندی
 له غوو (یَمِینَ اللَّغْوِ) یه، واته: سویندیکی پووچ و سه رزاره کی که هیچ یاسایه کی
 شه رعی نه یه ته سه ری ده فهرموی: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ﴾، خوا لیان
 ناگری به هوی ئه و سوینده تانه وه که سویندی (لَغْوَن) سه رزاره کین ﴿وَلَكِنْ
 يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ﴾، به لام خوا به هوی ئه و سوینده تانه وه لیان

تفسیری قورئانی بر ریز و پیز دهرسی چل و حهوتهم: ئایهته کانی (۲۲۴ - ۲۲۵) ﴿ ۹۴۸ ﴾

دهپرسیته وه که به دلتاندا هاتون، واته: نه گهر سویند بخوی له شتیک که به دلتدا هاتبی، دوایی بی نه وهی که فارهت بدهی بجی شته که بکهی خوا سزات ده دات! بویه ده بی یه که مجار که فارهت بدهی، نه و جار بچو کاره که بکه، به لام ههر له خورا سویندیکی سه رزاره کیی بخوی، که فارهتیش نه دهی گونا هبار نابی، ههروهک سویند له کاریکی خیر بخوی و که فارهت نه دهی، وه کاره خیره که له خوت قه دهغه بکهی گونا هه، بویه ده فهرموئ: خوا لیتن ناگری که سویندی سه رزاره کیی بخون (سویندی که به دلتاندا نه هاتوه) به لکو نه وه تان لیده گری که سوینده که به دلتاندا هاتبی ﴿ وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴾، خوا لیبوردهی هی دییه، لیبوردهیه نه گهر هه له تان کرد لیتن ده بووری، وه هی دیسه زوو سزاتان نادات.

چهند مهسه له یه کی گرنگ

مهسه له یه که م: دهر باره ی نه و رسته قورئانییه، که ده فهرموئ: ﴿ وَلَا تَجْعَلُوا

اللَّهُ عَرْضَةً لَأَيْمَانِكُمْ ﴾، وهک گوتم دوو مانای هه ن:

یه که م: (لَا تَجْعَلُوا حَلْفَكُمْ أَوْ حَلْفَكُمْ بِاللَّهِ مَانِعًا لَكُمْ مِنَ الْبِرِّ وَالْتَّقْوَى وَالْإِصْلَاحِ)، واته: سویند خوار دنتان به خوا ﷻ، مه که نه په رچ و کوسپ له به ردهم چاکه کردن و پاریزکاری و ناشته و اییتاندا.

دووهم: (لَا تَجْعَلُوا اللَّهَ هَدَفًا لَأَيْمَانِكُمْ وَتُكْتَرُوا بِهِ الْحَلْفَ وَلَا تَبْتَدِلُوهُ)، واته: خوا بینموود مه که ن به وهی که زور سویندی پی بخون و هه موو کات سویند تان به سه ر دم دابی و سوینده کانتان بینموود مه که ن و خوتان بی متمانه مه که ن لای خه لکی، به لام وهک گوتم زیاتر هی یه که میان وا پیده چی که مه به ست بی، واته: سویند خوار دنتان به خوا مه که نه په رچ له به ردهم خوتاندا بو نه وهی که چاکه بکه ن، له و باره شه وه چهند فه رمایشتیکی پیغه مبه ر ﷻ هه ن:

فهرمایشتی یه که م: { (وَاللّٰهُ، لَآنْ يَلَجَّ أَحَدُكُمْ بِيَمِينِهِ فِي أَهْلِهِ، أَتَمُّ لَهُ عِنْدَ اللّٰهِ مَنْ أَنْ يُعْطِيَ كَفَّارَتَهُ الَّتِي فَرَضَ اللّٰهُ عَلَيْهِ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۲۶۷)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ }، واته: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: سویند به خوا نه گهر یه کیك له ئیوه له نیو مال و خیزان و دهوروبه ری خویدا، سووربی له سهر بردنه سهری سوینده که ی (که سویندی له شتیکی چاکه خواردوه نه یکات) نه وه زیاتر پی گونا هبار ده بی له لای خوا، له وه که نه وه که فاره ته ی که خوا له سهری فهرز کردوه بیدات، { که فاره ته که ت بدوه بگه ریوه سهر نه وه کاره خییره نه ک بلیی تازه سویندم خواردوه ! سویندت خواردوه ری پی چاکه یه که ت له خوت گرتوه به هو یه وه، که فاره ت بدوه سوینده که ت هه لو ه شینه وه و بگه ریوه سهر چاکه که }.

فهرمایشتی دو وه م: { (إِنِّي وَاللّٰهُ، إِنْ شَاءَ اللّٰهُ، لَا أَحْلِفُ عَلَى يَمِينٍ فَأَرَىٰ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا، إِلَّا أَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ وَتَحَلَّلْتُهَا) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۱۳۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۲۴۱)، عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ }، واته: پیغه مبهر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموی: سویند به خوا من نه گهر خوا بیه وی، هیچ کاتیک سویندیک ناخوم و دوی ببینم که غهیری نه وه شته ی سویندم لی خواردوه باشتره { واته: و اباشتره که سوینده که م نه به مه سهری } مه گهر ده چم نه وه کاره خییره ده که م و که فاره تیش بو سوینده که م ده دم.

پیغه مبهر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جاری و ابو وه سویندی له شتیك خواردوه، دوی نه وه ی که تووره بو وه، سویندی خواردوه، دوی که فاره تی داوه و گه پاره ته وه سهر کاره خییره که ی.

نه بو وه گری صیددیق خوا لی پی رازی بی، دوی نه وه ی یه کیك له خزمه کانی بوختانی به عائیشه کردبو و خوا لی پی رازی بی، که له حالیکدا هه میشه نه بو وه بکر هاوکاری ده کردو خییری پیده کرد، چونکه فه قیر بو، سویندی لی خوارد که هاوکاری نه کات، خوی لی بورده ئایه تی نارده خوار ی له سوورته ی

(النور) دا که دهفه رموی^(۱): ﴿ وَلَا يَأْتِلِ أَوْلُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ

يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾، واته: ئه وانهی که خاوهن چاکه و خوا پیداون، با سویند نه خون له وه که یارمه تی خزم و نه دارو کوچکه ران بدن، وه با لیان ببورن و چاوپوشی بکه ن ئایا حه زناکه ن خوا لیان ببوری؟ وه خوا لیبورده ی به به زه ییه ده لی: ئه ببوبه کر خوا لیی رازی بی، گوتی: با، حه ز ده که م خوا لییم خوشبی، منیش ئه وه لیی بوردم، به خوا هه رگیز لیی نابرم، } واته: مادام خوی میهره بان پیی خوشه، ئه وه من له قسه که ی خوم په شیمان بوومه وه، ئیدی که فاره تی داو گه راپیه وه سه ر کاره خیره که ی خوی.

فه رمایستی سییه م: } (مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَىٰ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَلْيَكْفُرْ عَنْ يَمِينِهِ وَالْيَفْعَلِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۲۵۰)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه }، واته: هه ر که سی سویندی خواردو دوایی ته ماشای کرد غه پیری سویند بردنه سه ره که ی بوی باشتره، با که فاره تی سوینده که ی بدات و نه و کاره بکات که به خیره و چاکه ی ده زانی.

مه سه له ی دووم : که دهفه رموی: ﴿ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ ﴾، (لَغْوِ

الْيَمِينِ) سویندی له غوو چیه؟ به چند مانایه ک لیکدراوته وه، به لام له م فه رمووده یه دا که نه بو داوود له دایکمان عائشه خوا لیی رازی بی گپراویه ته وه، مانا که ی زور روون کردوته وه، که فه رموویه تی: } (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: اللَّغْوُ فِي الْيَمِينِ هُوَ كَلَامُ الرَّجُلِ فِي بَيْتِهِ: كَلَامًا وَاللَّهُ وَبَلَىٰ وَاللَّهُ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۶۱۳)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۳۵۴)،

(۱) پروانه: (صحيح البخاري): (۴۷۵۰)، وه (صحيح مسلم): (۲۷۷۰)، وأبو داود والترمذي والنسائي وغيرهم.

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویهتی: سویندی (لغو) ئهوهیه که کابرا له مائی خویدا دهلی: به خوا نهخیر، وه با به خوا وابوو، {ئاوا سویندی بهسه زاری دادی، بی ئهوهی که دلی لهسهری بچهسپی}، ئهوه باوترین مانای (لغو الیمین)ه، واته: سویندی سهرزارهکیی، ئنجا ئایا بهلگه مان چیه که ئهوه مانای سویندی (لغو)یه؟ ئهوهیه که خوی کاربهجی ئهوه جوړه سویندهی

بهراورد کردوه لهگهڼ جوړه سویندیکی دیکه دا که دهفهرموئ: ﴿وَلٰكِنْ

يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ﴾، بهلام خوا سزاتان دهدات بهو سویندانهی که

بهدلئاندا هاتوون، یان وهک له سوورهتی (المائدة) دا دهفهرموئ: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ

اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِيْ اٰيْمٰنِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْاٰيْمٰنَ...﴾ (۸۹)، خوا لیټان

ناگری و سزاتان نادات بهو سویندانهی (لغو)ن، بهلام بهو سویندانهتان دهتانگری و سزاتان دهدات، که بهدلئاندا دین و دلئان لهسهریان چهسپاندوه، کهواته: سویندی (لغو) ئهوه سویندهیه که بهسه زارت دادی و هوشیارانه سویند

ناخوی و دلت لهسهری نهچهسپاوه، وهک: بهری وهللاهی وابوو، نا وهللاهی وانهبوو، بهلام ئهوهشیان ئهگه بهدلئاندا هاتبی، هه به سویندی تهواو دادهنری، بهلام بهزوری وایه که خهلك وا سویند دهخواو به دلی دا نایهت،

ئنجا هندی له زانایان گوتووینانه: سویندی لهغوو، سویندی کاتی توورهی یه، وه هندیکی دیکه گوتووینانه: ئهوهیه که کابرا شتیک که هلال بی لهخوی چهرامی بکات، بو وینه بلی: ئهوه شته له من چهرام بیټ، وه

هندیکی دیکه دهلین: سویندی (لغو) ئهوهیه که تو پیت وایی شتیک به جوړیکه، دواپی دهریکهوی به جوړیکه دیکهیه، بو وینه: پیت وایی فالان کهس هاتوتهوه له سهفهری و سویندی لهسهه بخوی، دواپی دهریکهوی که نههاتوتهوه،

یان پیت وایی بوته شهو، کهچی جاری روژئاوا نهبووی، بهلام بههه حال ئهوهی یهکه میان که فهرمایشتی پیغه مبهری ﷺ لهسهه، له هه مووان زیاتر چه مکی (یمین اللغو) دهردهخات، هه لبهته دهشگونجی بلیین: هه موو ئهوه

شئانه دهکهونه جوغزی چه مک و واتای سویندی (لغو) هوه.

مهسهلهی سییه م: که فارهتی سویند: ئایا که فارهتی سویند چیه؟ گوتمان ههرکات مروف ویستی سوینده کهی بشکین، دهبی که فارهت بدات، خوا له ئایهتی ژماره (۸۹) ی سوورهتی (المائدة) دا باسی که فارهتی سویندی کردوه که دهه رموی: ﴿ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا نَطَعُمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتُمْهُمْ أَوْ تَحْرِيرِ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفْرَةٌ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿ ۸۹ ﴾ المائدة، واته: خوا لیتان ناگری له سهر سویندیک که به سهر زارتان دادی، به لکو بهو سویندانه لیتان دهگری که دلتان له سهریان چه سپاندوهو دلتان له سهریان گریداوه، نهوه که فارهته کهی بریتیه له خواردن دانیکی مام نیوهندی له وهی که دهیدن به مال و خیزانی خوتان، به ده (۱۰) نه دار (واته: یه کی ژهمیک، ده کهسی نه دار تیر بکهی)، یان پو شاکیان بدهیه، (هه لبه ته پارچه یه که له پو شاکیش ده بیت) یان نازادکردنی گو یله یه که، جا که سیک نه وانهی له توانادا نه بوون، با سی رۆژان به رۆژووبی، نهوه که فارهت {سپرینه وه} ی سوینده کانتانه نه گهر سویندتان خوارد، وه سوینده کانتان بپاریزن {واته: له خورا سویند مه خون، نه گهر سویندیشان خوارد مه یشکین، مه گهر نهو شته ی که سویندتان له سهر خواردوه شتیکی باش بی، نهو کاته پیویست دهکات که فارهت بدهی بو نه وهی بگه رییه وه سهر کرده وه چاکه کهت) ئاوا خوا ئایه ته کانتان بو دهخاته روو به لکو سوپاسگوزارین.

مهسهلهی چواره م: حوکی سویند خواردن به غهیری خوا، یان به غهیری یه کی که له سیفه ته کانی خوا ﷺ، له نیو کورده واریی خو ماندا وا دهران نه گهر دهست به سهر قورئاندا نه دهی سویند نیه! نه خیر، وانیه وه هر بلایی: به ویستی خوا، به زانیاری خوا، به رهحه ته خوا، به عیزه ته خوا، به دهسه لاتی

خوا، یان بلیی: به خوا ﷺ نه وانه هه موو سویندن، چونکه وهك چوئن قورئان فه رمایشتی خوایه، نه و شتانه ی دیکهش ناوی خوان و سیفه تی خوان، ئایا سویند به چی ده خوری؟ به خوای په روه ردگار، یان به یه کیك له سیفه ته کانی، وه قورئان بویه سویندی پیده خوری، چونکه یه کیك له سیفه ته کانی خوا، وهك چوئن خوای به رزو مه زن توانای هه یه، بیستنی هه یه، بینینی هه یه، ویستنی هه یه، به زه یی هه یه، کار به جیی هه یه، به هه مان شیوهش فه رمایشتی هه یه و ئیمه بویه سویند به قورئان ده خوین، چونکه قورئان فه رمایشتی خوایه و یه کیك له سیفه ته کانی خوا، سویندی شه رعیی ته نیا نه و سوینده یه که به خوا بخوری، یان به یه کیك له سیفاته کانی خوا، وه سویندی ناشه رعیی نه وه یه که به غه یری خوا بخوری، پیغه مبه ر ﷺ فه رموو یه تی: { (مَنْ أَحْلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ) (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۳۲۵۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۱۵۳۵)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۴۳۵۸)، عَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) بِرَقْمٍ: (۲۵۶۱)، وَفِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْمٍ: (۲۰۴۲) }، واته: هه ر که سیك سویند به غه یری خوا بخوات، نه وه کوفری کردوه، یان شیرکی کردوه { بیبروایی کردوه، یان هاوبه شی بو خوا داناوه }، هه ئبه ته لیرده دا نه وه نیه که بوته کافرو هاوبهش دانهر: به لکو مه به ست نه وه یه سیفه ت و کرده وه یه کی نه وانی تی دایه.

ئنجایا که فاره تی سویند خواردن به غه یری خوا چیه؟ بیگومان ده بی نینسان په شیمان بیته وه و بلی: خوایه توبه جاریکی دی سویندی به غه یری تو ناخووم په شیمان بوومه وه، بهس پیغه مبه ر ﷺ که فاره تیکی بو داناوه و فه رموو یه تی: { (مَنْ حَلَفَ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ: وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى، فَلْيُقَلِّ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ...) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۴۸۶۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۴۲۳۶)، عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: هه ر که سیك سویندی خواردو له سوینده که یدا گوتی: سویند به لات و سویند به عوززا، { (اللَّاتِ) که (مؤنث) ی (إله) و (العزى) (مؤنث) ی (عزیز) ه، دوو بت بوون، هه روه ها (المناة) یش (مؤنث) ی (منان) ه، نه وانه بت

بوون کافره کانی مه ککه دهیانپه رستن ههر که سی سویندی به لات و عوززا خوارد، یان به ههر شتیکی دیکهش، چونکه مهرج نیه سویند ههر به بت و صه نه م بخوری، به ههر شتیکی دیکهش سویند بخوری، ههر ناشه رعیی یه { که فاره ته که ی ئه وه یه بلئی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بیجگه له خوا هیج په رستر او ییک نیه، بۆچی؟ چونکه سویند خواردن به ههر شتیکی، واته: تۆ ئه و شته ت بر دۆته ریزی خوا، سویند یانی: چی؟ که تۆ ده لئی: به خوا، واته: خوا ناگاداره که من ئه و شته م کردوه، یان نه مکردوه، وه من خوا ده که مه پالپشتی قسه ی خۆم، که واته: که سویند به ههر شتیکی دیکه ده خوی، مانای وایه هیناوته ته ریزی خوی په روه دگار، بۆیه که فاره ته که ی ئه وه یه بلئی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، به لگهش له سه ر ئه وه که سویند ته نیا به لات و عوززا حه رام نیه، به لکو به ههر شتیکی دیکهش حه رامه، ئه م فه رمایشته ی پیغه مبه ره ﷺ که فه رموویه تی: { (إِنَّ اللَّهَ لَعَلَمٌ يُنْهَاكُمْ أَنْ تُحَلِّضُوا بآبَائِكُمْ، فَمَنْ كَانَ حَالِضًا، فَلْيُحْلِفْ بِاللَّهِ، أَوْ لِيَصْمُتْ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۱۰۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۲۳۳) عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: بیگومان خوی به رز لیتان قه دهغه ده کات سویند به باب و باپیرانتان بخۆن { بۆ وینه: به قه بری بابی، به سه ری بابی، به فلان شت، به برایه تیمان، به که عبه، به پیغه مبه ره ﷺ } ههر که سیکی سویند ده خوا با سویند به خوا بخوات، یان بی ده نگ بی.

خوی په روه دگار له وه که سانه مان بگیړی که به راستیش خویان ده پاریزن سویند به خوا بخۆن، به درۆ ئه وه ههر هیج مسولمان ده بی به راستیش زۆر سویند به خوی تاک نه خوات، خوی به رزو مه زن یه کیکی له وه سیفه ته خراپانه ی، که یه کیکی له کافره کانی پی زه م ده کات، ئه وه یه که ده فه رموی: ﴿ ... حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴾

﴿ ۱۰ ﴾ القلم، زۆر سویندی ده خواردو ئینسانیکی سووک بوو، وه به راستی ئینسان که زۆر سویندی خوارد بۆ هه موو شتی، مانای وایه زۆر متمانه ی به خوی نیه و، له ئه نجامی ئه وه شدا سووک ده بییت و داده به زی، دواپی وای لییدی خه لک ده لیت: به سویندت بروا ناکه م ده بییت ته لاقیش بخوی! له بهر ئه وه خۆ دوورگرتن له

تفسیری قورئانی به ریز و به پیر دهرسی چل و حهوتهم: ئایهتهکانی (۲۲۴-۲۲۵) ﴿ ۹۵۵ ﴾

سویند خواردن شتیکی باشه، ئینسان وایی بهرانبه ره که ی بروای پیبکات، نه گهر
بروا ده که ی نه وه قسه ی خوم کردوه و پیویست ناکات سویندیشی له سه ر بخوم،
هه لبه ته نالییم سویند خواردن دروست نیه، به لام زور سویند خواردن خراپه،
خوای په روه ردگار له و که سانه مان بگیپی که له هه موو پروویه که وه پابه ند ده بن
به شه ریه تی خواوه، وه به و نه ده ب و ره وشت و به ها به رزانه وه که له سه ر
مسولمانان پیویسته خوینان پی برازیننه وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

درسی سی و هه شتم

پیناسهی نهم درسه

لهم درسه دا هه ره له خزمهتی سوورهتی (البقرة) دا دهبین، له نایهتی ژماره (۱۸۶ تا کو ۱۸۹)، خوا ﷺ لهم چوار نایهته به پیزه دا باسی نزاو پارانه وه دهکات، وه باسی چهند حوکمیک دهکات دربارهی رۆژووگرتن، وه رۆژوووانان له شهودا چۆن هه لسه وکوت له گه ل هاوسه ره کانیاندا بکه ن؟ ههروه ها باسی کاتی خواردن و خواردنه وه دهکات، پاشان خوی کار به جی فه رمان دهکات به مسولمانان که مائی به کدی به ناهه ق و به شیوهی نارهوا نه خون، دوایی دربارهی مانگی تازه بووه وه، که پرسیار کراوه له پیغه مبه ر ﷺ خوی په روه ردگار به پیغه مبه ر ﷺ دهفه رموی: وه لامی مسولمانان بداته وه، که درکه وتنی مانگ له قوناغه جیاجیاکانی درکه وتنیدا، به کیک له حکمهت و سووده کانی زانینی کاته کانی بونه کان و جیبه جیکردنی خوا به رسته یه کانی حه جه.

﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلِعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾ أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةٌ الصِّيَامِ الرَّفْتُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِيَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَشِّرُوهُمْ وَأَبْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَىٰ الْيَلِّ وَلَا تَبَشِّرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ وَتُدُلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ

لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۸﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ
 قُلْ هِيَ مَوَاقِئُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ
 مَنِ اتَّقَىٰ وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۸۹﴾

مانای وشە بە وشە نایەتەکان

((و هەر کاتیک بەندەکانم لەبارەى منەوه پرسىاریان لیکردى (واتە: لەتۆ
 ئەى موحەممەد ﷺ) ئەوه (بایزانن کە) من نزیکم، وهلامى داواکەر دەدەمهوه،
 هەرکات لیم بپاریتەوه، دەجا با ئەوانیش بە دەنگمهوه بێن و پروام پى بێن،
 بەلکو سەر راست بن ﴿۱۸۸﴾ له شهوانى رۆژووگرتندا جوتبوون له گەل ژنه کانتان
 بۆ رهوا کراوه، ئەوان پۆشاکى ئیوهن و ئیوهش پۆشاکى ئەوانن، خوا دەیزانى کە
 ئیوه پێشتر له گەل خۆتاندا ناپاکیتان دەکرد، بەلام گەرانه وهتانی وەرگرت و
 لیتان بورد، جا ئیستا بچنه لایان با مەبهستیشتان ئەوهبى، کە خوا بۆى بریار
 داون (له مندال و جیبه جیکردنى مافی ژن)، وه بخۆن و بخۆنهوه ههتا دەزووی
 سپی و دەزووی رهشى به ره به یانتان بۆ له یهك جیاده بنهوه، ئنجا
 رۆژووگرتنه کەتان ههتا شهوى تهواو بکەن، وه له حالیکدا کە له مزگه وتیدا له
 ئیعتیکافدان مەچنه لایان، ئەوانه سنوورەکانى خوان توخنیان مەکەون، ئاوا
 خوا نایەتەکانى خۆى بۆ خەلکى رۆشن دەکاتەوه، به هیواى ئەوه کە پارێز
 بکەن ﴿۱۸۷﴾ وه سامانى خۆتان له نیوخۆتاندا به نارهواى مەخۆن و (وهك
 بهرتیلیش) مهیدهنه دادوهرهکان تاكو به شیک له مالى خەلکى تاوانبارانه بخۆن،
 له حالیکدا کە دەشزانن (حه رامه) ﴿۱۸۸﴾ له بارەى مانگه نوى بووه وه کانه وه لیت
 دەپرسن، بلئ: ئەوانه بۆ (زانینی ریکخستنی) کاتەکانى کاروبارى خەلک و (کاتى)
 حەج کردنن، وه چاکه کاریى ئەوه نیه کە له پشتهوه را بچنه ماله کانتان، بەلکو
 چاکه کاریى سیفتهتى کەسیکه پارێز بکات، وه له دەرگا کانه وه بچنه
 ماله کانتانه وه پارێزیش له خوا بکەن بەلکو سەر فراز بن ﴿۱۸۹﴾)).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(سَأَلَكُ): (السُّؤَالُ: اسْتَدْعَاءُ مَعْرِفَةٍ، أَوْ مَا يُؤَدِّي إِلَى الْمَعْرِفَةِ، وَاسْتَدْعَاءُ مَالٍ، أَوْ مَا يُؤَدِّي إِلَى الْمَالِ) پرسیارو داواکردن پهیداکردنی زانست، یان ئه وهی مایه ی زانسته، وه پهیداکردنی مال و سامان، یان شتیکه که مایه ی پهیداکردنی مال و سامانه.

(دَعْوَةٌ): (الدُّعَاءُ كَالنِّدَاءِ. وَالدُّعَاءُ إِلَى الشَّيْءِ الْحَثُّ عَلَيْهِ) وشه ی: (دَعْوَةٌ، دُعَاءٌ، نِدَاءٌ) مانایان لیک نزیکه، ته نیا ئه وهنده هه یه، که ئه گهر (نِدَاءٌ بِيْ) (یا) ده چیته سهر، وهك: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، به لام (دُعَاءٌ) په كسه ر ده ست پی ده كات، وهك: ﴿... رَبِّ اغْفِرْ لِي ...﴾ (۳۵) ص، وه (الدُّعَاءُ إِلَى الشَّيْءِ الْحَثُّ عَلَيْهِ)، واته: دووعا بو شتیك ئه وه یه که جه ختی له سهر بکریته وه، وهك پیغه مبه ر (یوسف) صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهر موی: ﴿قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ ...﴾ (۳۳) یوسف، واته: په روه ردگار م من سجنم له لا خو شه ویستتره له وهی که منی بو بانگ ده که ن. (واته، منی بو هانده دن و جه ختم له سهر ده که نه وه که بی که م، که بریتی بوو له داوین پیسی کردن له گهل هاوسهری مه لی کدا).

(فَلَيْسَتْ جِبُوءًا إِلَيَّ): (الْإِسْتِجَابَةُ: هِيَ كَالْإِجَابَةِ)، (إِسْتِجَابَةٌ) وهك (إِجَابَةٌ) وایه، واته: با وه لامم بده نه وه به ده نگمه وه بین.

(يُرْشِدُونَ): (الرُّشْدُ وَالرُّشْدُ: خِلَافُ الْغَيِّ، وَيُسْتَعْمَلُ اسْتِعْمَالِ الْهَدَايَةِ) هه ر دوو وشه ی (رُشْدٌ وَرُشْدٌ) پیچه وانه ی (غی) ن، وهك هیدایه ت به کار دین، واته: سهر راستی، یا خود ریگی راست گرتن، هه ر وهك چو ن (غَوَايَةَ أَوْ غِي) یانی: سهر گهر دانی و سهر لی شیوان.

(الرَّفَثُ): (الرَّفَثُ: كَلَامٌ مُتَّضَمِّنٌ لِمَا يُسْتَقْبَحُ ذِكْرُهُ مِنْ ذِكْرِ الْجَمَاعِ، وَدَوَاعِيهِ، وَجُعِلَ كِنَايَةً مِنَ الْجَمَاعِ)، واته: (الرَّفَثُ) وشهیه‌که هه‌موو نه‌و شتانه ده‌گریته نیوخوی که ناشیرینه باس بکرین، له باسی جووتبوونی ئافرهت و پیاو، وه نه‌و شتانه‌ی که وه‌ک پیشه‌کی وان بو جووتبوون، وه کراوته (کنایه) له جیاتی جووتبوون. (زجاج)، ده‌لی: (الرَّفَثُ: کَلِمَةٌ جَامِعَةٌ لِكُلِّ مَا يُرِيدُ الرَّجُلُ مِنْ امْرَأَتِهِ)، واته: (الرَّفَثُ) وشهیه‌کی کوکهره‌وه‌یه بو هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که پیاو له خیزانی خوی ده‌یه‌وی.

(تَخْتَانُونَ): (الْخِيَانَةُ وَالنِّفَاقُ: وَاحِدٌ، إِلَّا أَنَّ الْخِيَانَةَ تُقَالُ اعْتِبَارًا بِالْعَهْدِ وَالْأَمَانَةِ، وَالنِّفَاقُ يُقَالُ اعْتِبَارًا بِالدِّينِ)، واته: وشه‌ی (الْخِيَانَةُ وَالنِّفَاقُ) وه‌ک یه‌کن و یه‌ک شتن، نه‌وه‌نده هه‌یه خیانهت له بواری په‌یمان و نه‌مانه‌تدا به‌کاردی، (وه‌ک نه‌وه‌ی که‌سیک ناپاکیی ده‌کات له‌گه‌ل په‌یمان و نه‌مانه‌ت) به‌لام نیفاق، له‌رووی دیندارییه‌وه ده‌گوتری، به‌لام وشه‌ی (تَخْتَانُونَ)، واته: ده‌تانه‌وی خیانهت بکه‌ن. (الإختیان: مُرَاوَدَةُ الْخِيَانَةِ، وَهِيَ تَحَرُّكُ شَهْوَةِ الْإِنْسَانِ لِتَحَرِّيِ الْخِيَانَةِ)، واته: (الإختیان) بریتیه له هه‌ولدان بو خیانه‌تکردن و جوولانی نارەزوی ئینسان به‌ره‌و ناپاکیی.

(بَشْرُوهُنَّ): (المُبَاشَرَةُ: الإِفْضَاءُ بِالْبَشْرَتَيْنِ، كِنَايَةٌ عَنِ الْجَمَاعِ)، واته: (مُبَاشَرَةٌ) بریتیه له‌وه‌ی که دوو پیست به‌ریه‌ککه‌ون، که لی‌رده‌ا مه‌به‌ست پیی جووتبوونی ژن و می‌رده.

(الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ): (الْخَيْطُ جَمْعُهُ خَيْوُطٌ، يُقَالُ خِطْتُ الثُّوبَ أَخَيْطُهُ خِيَاطَةً. وَالْخِيَاطُ: الْإِبْرَةُ الَّتِي يُخَاطُ بِهَا، إِنْفِصَالُ بَيَاضِ النَّهَارِ مِنْ سَوَادِ اللَّيْلِ)، وشه‌ی (الْخَيْطُ)، واته: ده‌زوو، کو‌یه‌که‌ی بریتیه له (خيوط) ده‌گوتری: (خِطْتُ الثُّوبَ) واته پو‌شاکه‌که‌م دروو، (الْخِيَاطُ) نه‌و که‌سه‌یه که ده‌یدووری، به‌لام لی‌ره مه‌به‌ست له (الْخَيْطُ) ده‌زووی به‌ره‌به‌یانه که سپی یه، له‌گه‌ل رو‌یشتنی

شهو و هاتنی رۆژدا، که وهک دوو دهزوو رپک بهدهم یه که وهن، پاشان ورده ورده له یهک جیاده بنه وه.

(الْفَجْرُ): (الْفَجْرُ: شَقُّ الشَّيْءِ وَاسِعًا)، وشه ی (فَجْرٌ) بریتیه له له تکر دنیکی فراوان، که لی رهدا مه بهست پی شیوهی به ره به یانه.

(عُكُوفٌ): (العُكُوفُ: الإِقْبَالُ عَلَى الشَّيْءِ وَمُلَازِمَتُهُ عَلَى سَبِيلِ التَّعْظِيمِ، وَفِي الشَّرْعِ هُوَ الإِحْتِيَاظُ فِي الْمَسْجِدِ عَلَى سَبِيلِ الْقُرْبَةِ) وشه ی: (عُكُوفٌ) له زمانی عه ره بیدا بریتیه له وهی که ئینسان روو له شتیک بکاتو بمینیته وه له سه ر شیوهی به گه وره گرتن، وه له زاراوی شه رعدا (عُكُوفٌ) ئه وه یه که ئینسان خو ی له مزگهوت بهیلیته وه، به شیوهی له خوا نزیک بوونه وه و به مه بهستی له خوا نزیک بوونه وه.

(الْمَسَاجِدُ): (الْمَسَاجِدُ، جَمْعُ الْمَسْجِدِ، الْمَسْجِدُ: مَوْضِعُ الصَّلَاةِ اعْتِبَارًا بِالسُّجُودِ)، (مَسْجِدٌ) بریتیه له هه ر شوینیک که نوپزی لی ده کری، چونکه کر نووشی تیدا ده بردری.

(حُدُودُ اللَّهِ): (حُدُودٌ) کوی (حَدٌّ)، (الْحَدُّ: الْحَاجِزُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ)، (حَدٌّ) سنووری نیوان دوو شتانه (يَمْنَعُ اخْتِلَاطَ أَحَدِهِمَا بِالْآخَرِ) ناهیلی ئه و دوو شتانه تیکه ل بن. وه له زاراوهی شه رعدا بویه ناو له سزا شه رعیه کان نراوه (حدود)، چونکه ئینسان ده گیرنه وه له وهی که تووشی ئه و گوناحه ببی، له بهر ئه وهی که ده زانی سزا ده دری لیی ده پرنگیته وه.

(وَتَذَلُّوا بِهَا): (أَذْلَى)، واته: شوپی کرده وه، کابرا دۆلکه له بیردا شوپ ده کاته وه، دایده هیلی پیی ده گوتری: (أَذْلَى)، که لی رهدا مه بهست گه یاندنی به رتيله به دادوهرانی سته مکار.

(الْحُكَّامُ): (الْحُكَّامُ: جَمْعُ الْحَاكِمِ: مَنْ يَحْكُمُ بَيْنَ النَّاسِ) کوی (حاکم)، واته: هه رکه سیک که دادوهری له نیوان خه لکیدا بکات، به لام (حکم) ده لی:

(الْحَكْمَ: الْمُتَخَصِّصُ بِذَلِكَ فَهُوَ أَبْلَغُ)، (حَكْمٌ): نَهْوَئِهِ كَهَ پَسِوَرِبِي لَه
 دادوهریی نیوانی خه لکدا، به لام حاکم هه رکه سیکه با پسیوَریش نه بی.
 (الْأَهْلَةُ): (جَمْعُ هِلَالٍ، وَهُوَ الْقَمَرُ فِي أَوَّلِ اللَّيْلَةِ وَالثَّانِيَةِ ثُمَّ يُقَالُ لَهُ الْقَمَرُ)
 (الْأَهْلَةُ) کوی (هالال) ه، (هالال)، واته: مانگی یهک شهو، یان دوو شهو،
 له دوای دوو شهو وهه پیی دهگوتری (قمر) واته: مانگ.

(مَوَاقِيتُ): (وَهُوَ الْوَقْتُ الْمَفْرُوضُ الْمَضْرُوبَ لِلشَّيْءِ، وَالْوَعْدُ الَّذِي يُعْمَلُ لَهُ
 وَقْتُ، وَقَدْ يُقَالُ: (مِيقَاتٍ) لِلْمَكَانِ الَّذِي يُجْعَلُ وَقْتُاً لِلشَّيْءِ، كَمِيقَاتِ
 الْحَجِّ) (مَوَاقِيتٍ) کوی (مِيقَاتِ) ه، نهویش بریتیه لهو کاتهی که دیاری کراوه
 بو شتیئک، یاخود به ئینیک که دیاری کرابی له کاتیکی دیاری کراودا، ههروهه
 جاری وایه بو شوینیش به کاردی، شوینیک که دیاری کراوه بو نهوهی کاریکی
 تیدا نه نجام بدری، وهک (مِيقَاتِ) ی حه ج که ئیجرامی تیدا ده به ستری.

هوی هاتنه خوارهوهی ئایه ته کان

(۱) هوی هاتنه خوارهوهی نهو ئایه تهی، که دهفه رموی: ﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي
 عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ
 يَرْشُدُونَ ﴾، { (أَخْرَجَ ابْنُ جَرِيرٍ الطَّبْرِي، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ، وَابْنُ مُرْدَوَيْهِ، وَابْنُ
 الشَّيْخِ، وَغَيْرُهُمْ مِنْ طُرُقٍ عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ حُمَيْدٍ، عَنْ عَبْدِ السَّجْستَانِي، عَنْ
 الصَّلْتِ بْنِ حَكِيمِ بْنِ مَعَاوِيَةَ بْنِ سَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ
 إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: أَقْرَبُ رَبُّنَا فَنُتَاجِيهِ أَمْ بَعِيدٌ فَنُنَادِيهِ؟ فَسَكَتَ عَنْهُ، فَأَنْزَلَ
 اللَّهُ: ﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ... ﴾ }، واته: عه ره بیکی
 ده شته کی هاته خزمهت پیغه مبهه ر ﷺ گوتی: (نهی پیغه مبهه ری خوا! ﷺ)
 نیا پهروه دگارمان نزیکه هه تا وتووویزو گفتوگوی له گهل بکهین، یاخود
 دووره بو نهوهی بانگی بکهین؟ نهویش بی دهنگ بوو، ئنجا خوا ﷻ نهم

نایه تهی ناردده خواره وه: ﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ... ﴾ .

(۲) هوی هاتنه خواره وهی نهو رسته هیهی که ده فهرموی: ﴿ أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةٌ

الصِّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ ... ﴾، { (عَنِ الْبَرَاءِ رضي الله عنه، كَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ الرَّجُلُ صَائِمًا، فَحَضَرَ الْإِفْطَارَ فَنَامَ قَبْلَ أَنْ يُفْطَرَ، لَمْ يَأْكُلْ لَيْلَتَهُ وَلَا يَوْمَهُ حَتَّى يُمَسِيَ، وَإِنَّ قَيْسَ بْنَ صِرْمَةَ الْأَنْصَارِي كَانَ صَائِمًا - وَفِي رِوَايَةٍ كَانَ يَعْمَلُ فِي النَّخِيلِ فِي النَّهَارِ وَهُوَ صَائِمٌ - فَلَمَّا حَضَرَ الْإِفْطَارَ أَتَى امْرَأَتَهُ فَقَالَ لَهَا: أَعِنْدَكَ طَعَامٌ؟ قَالَتْ: لَا، وَلَكِنْ أَنْطَلِقُ فَأَطْلُبُ لَكَ، وَكَانَ يَوْمَهُ يَعْمَلُ، فَغَلَبَتْهُ عَيْنَاهُ فَجَاءَتْهُ امْرَأَتُهُ، فَلَمَّا رَأَتْهُ قَالَتْ: خَبِيئَةٌ لَكَ، فَلَمَّا انْتَصَفَ النَّهَارَ غَشِيَ عَلَيْهِ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ ﴿ أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةٌ الصِّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ ... ﴾ فَفَرَحُوا بِهَا

فَرَحًا شَدِيدًا، وَنَزَلَتْ ﴿ ... حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ ﴾ ،

(رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۱۹۱۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۲۳۱۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ:

(۲۹۶۸) }، واته: به پراء خوا لی ری رازی بی ت ده لی: ها وه لانی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه گهر

یه کیکیان به رۆژوو بووایه و کاتی به ربانگ هاتبایه و خه وتبا، پیش نه وهی به ربانگ

بکاته وه، بوی نه بوو بخوات نه شه وه که ی نه رۆژه که شی (واته: سبه ی نیش) هه تا

به ربانگیکی دیکه، نجا قه یسی کوری صیرمه ی نه نصاری به رۆژوو بوو (له

ریوایه تی کدا ده لی: کاری کردوه له نیو باغی دارخورماداو به رۆژووش بووه) کاتی

به ربانگ بووه چۆته ماله وهو به خیزانی گوتوه: خواردنت لایه به ربانگ

بکه مه وه؟ نه ویش گوتوو یه تی: نه خیر. به لام ده چم بۆت دینم، جا له بهر نه وهی

نهو رۆژه کاری کردوه (دیاره ماندوو بووه) خه وی لیکه وتوه که خیزانی

هاتوته وه، گوتوو یه تی: (خبیبة لک) واته: مال ویران خوت! (دیاره شه وه که شی

هیچ خواردنیکی نه خواردوهو رۆژه که شی هیچی نه خواردوه) بویه که گه یشتوته

نیوه رۆ له هوشی خوی چوو وه نه وه بۆ پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باسکراوه، خواش نه م

نایه تهی ناردوته خواره وه: ﴿ أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةٌ الصِّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ ... ﴾ ، وه

تفسیری قرآنی بر رویه پیر دهرسی سی و هه شته م: نایه ته کانی (۱۸۶ - ۱۸۹) ﴿۷۴۷﴾

هاوه لآن زوریان دل پی خوشبوو، دواپی خوا په روه دگار ئەم نایه ته شی ناردە خواروه که ده فه رموی: ﴿... وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ﴾.

۳) هوی هاتنه خواروه دی ئەو پرسته یه ی، که ده فه رموی: ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ﴾، { (عَنِ الْبِرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا نَزَلَ صَوْمُ رَمَضَانَ، كَانُوا لَا يَقْرَبُونَ النِّسَاءَ رَمَضَانَ كُلَّهُ، وَكَانَ رِجَالٌ يَخُونُونَ أَنْفُسَهُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ﴾) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۵۰۸))، واته: به پراء خوا لپی رازی بی ده لی: کاتیك پۆژوو گرتنی مانگی رهمه زان هاته خواری، هاوه لانی پیغه مبه ر وَسَلَّمَ عَلَيْهِ عاده تیان وابوو نه ده چوونه لای خیزانه کانیان له مانگی رهمه زاندا {دیاره پیغه مبه ر وَسَلَّمَ عَلَيْهِ پیی گوتوون و له ریوایه تی دیکه دا هاتوه، که پیش نویژی خه وتنان بویان نه بووه، واته: ماوه یه کی که می هه بووه، ئەگه ر بیانویستبا له گه ل خیزانه کانیاندا جووتبن}، بویه پیوانیک خویان را نه گرتوه و چوونه ته لای خیزانه کانیان، به لام دواپی خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ئەم نایه ته ی ناردە خواروه دی ئەو حوکمه ی لابر د.

۴) هوی هاتنه خواروه دی ئەو پرسته یه ی، که ده فه رموی: ﴿... وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ﴾، { (عَنِ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أُنْزِلَتْ: ﴿... وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ﴾، وَلَمْ يَنْزَلْ: ﴿مِنَ الْفَجْرِ﴾ فَكَانَ رِجَالٌ إِذَا أَرَادُوا الصَّوْمَ رَيْطَ أَحَدِهِمْ فِي رِجْلَيْهِ الْخَيْطَ الْأَبْيَضَ وَالْخَيْطَ الْأَسْوَدَ، وَلَمْ يَزَلْ يَأْكُلُ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُ رُؤْيُهُمَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ بَعْدَهُ ﴿مِنَ الْفَجْرِ﴾، فَعَلِمُوا أَنَّهُ إِنَّمَا يَعْنِي: اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۹۱۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۵۳۰))، واته: سه هلی کوری سه عد

خوایی رازی بی دهلی: کاتیک خوا ئەم نایه تهی نارده خواری: ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ ﴾، وه وشه ی: ﴿ مِنْ الْفَجْرِ ﴾، جارئ نه هاتبووه خواری، پیاوانیک ئەگەر ویستبایان بهر ژووین (داو) یکی رهش و (داو) یکی سپییان به پیی خویانه وه دهبه ست، وه پارشیوه که هه لده ستان، هه تاگو ئەو دوو دزووه یان بو لیك حیاده بوونه وه، سه رگه رمی خوارین دهبوون، دوایی خوای بهرز ئەم وشه یه ی نارده خواری: ﴿ مِنْ الْفَجْرِ ﴾، نجا زانیان که ئەوه مهبه ست پی شه وو رژه (پیشی وایان زانیوه مهبه ست دوو داوه، دوو دزووی رهش و سپی یه).

۵) هوی هاتنه خواری وهی ئەم رسته یه ی، که دهه رموی: ﴿ وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ { (عَنِ الْبَرَاءِ رضي الله عنه، قَالَ: نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِينَا، كَانَتْ الْأَنْصَارُ إِذَا حَجُّوا فَجَاؤُوا، لَمْ يَدْخُلُوا مِنْ قِبَلِ أَبْوَابِ بُيُوتِهِمْ، وَلَكِنْ مِنْ ظُهُورِهَا، فَجَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَدَخَلَ مِنْ قِبَلِ بَابِهِ، فَكَانَهُ عَيْرَ بَدَلِكِ، فَنَزَلَتْ: ﴿ وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾) (رواه البخاري برقم: (۱۸۰۳))، واته: بهرآه خوایی رازی بی دهلی: ئەم نایه ته دهرباره ی نيمه هاته خواری (واته: خه لکی مه دینه) له پیش ئیسلامدا ئەنصار پیه کان عاده تیان وابوو، که هه جیان کردوه و دوایی دهگه راونه وه له ده رگای ماله کانیا نه وه نا، به لکو له پشته وه را چوونه ته وه (واته: یان سه ربانیا کون کردوه، یان دیواریان درپوه) { چونکه گوتوو یانه: که ئیحرامان به ست، تازه بو مان نیه هه تا هه ج نه که یین، له ده رگاوه بجینه وه ژوو ری، جاری واش هه بووه کابرا ئیحرامی به ستوه، به لام کاریکی هه بووه پیویست بووه بجینه وه ماله وه، دیاره له سه رده می نه فامییدا عاده تیان وابوووه له سه رده می ئیسلامییدا به وه وه هه ر پابه ندبوون { پیاویك له ئەنصار پیه کان له ده رگاوه چووه وه مال، دوای ئەوه ی هه جی کردبوو، جا به هوی ئەوه وه

ره‌خنه‌ی لیگی‌راوه، خوای زاناش نهم نایه‌ته‌ی ناردده خواری: ﴿وَأَتُوا
الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾، (یانی: نهموه
عاده‌تیکی نه‌فامییه‌و پییه‌وه پابه‌ند مه‌بن).

۶) هوی هاتنه خواره‌وه‌ی نهم نایه‌ته‌ی، که ده‌فه‌رموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ
قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْأَبْرُ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ
الْبِرَّ مِنْ اتَّقَىٰ وَاتُّوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾،
{(عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ إِنَّ الْيَهُودَ تَغْشَانَا
وَيُكْثِرُونَ مَسْأَلَتَنَا عَنِ الْأَهْلِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ) (الجامع في أسباب
النزول، ص (۷۰)، لحسن عبد‌المنعم شلبي)}، واته: (معاذی کوری جبه‌ل
خوایی رازی بی‌ده‌لی: گوتم، نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جووله‌که‌کان زور‌دین
بو‌لامان و زوریش پرسیارمان لی‌ده‌که‌ن دربار‌ی مانگ که تازه ده‌بی‌ته‌وه
(مانگی یه‌ک شه‌وه‌و دوو شه‌وه‌ که نه‌وه، بوچی وایه‌و حکمه‌تی جیه‌ه؟) خوای
په‌روه‌دگاریش نهم نایه‌ته‌ی ناردده‌خواری ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ ...﴾.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

وهك له هوی هاتنه خواره‌که‌یدا باس‌م‌کرد، که‌سیک که له پی‌وایه‌تی‌کدا هاتوه
ده‌لی: ده‌شته‌کییه‌ک بووه، وه له روایه‌تی‌کدا هاتوه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له یه‌کیک
له جه‌نگه‌کاندا بووه، له کاتی ری‌گاب‌ریندا، هاوه‌لانی لی‌یان پرسیه‌وه، گ‌رنگ
نه‌وه‌یه پرسیار‌ی لی‌ک‌راوه دربار‌ی خوا ﷺ، نه‌ویش فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِذَا
سَأَلْتَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾، واته: نه‌گه‌ر به‌نده‌کانی من له‌بار‌ی منه‌وه
پرسیار‌یان لی‌کردی: نایا لی‌یان دوورم، یان لی‌یان نزیکم؟ نه‌وه بابزانن من
نزیکم ﴿أَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾، هه‌ر بانگ‌که‌ریک بانگم بکات و هه‌ر

داواكارىك لىم بپارپتەو، وەلامى داواكەى دەدەمەو، ئەگەر لىم بپارپتەو
 ﴿فَلَيْسَتْ جِبُوبِي وَلِيَوْمُنَا لِعَلَّهُمْ يَرشُدُونَ﴾، جا با ئەوان بەدەنگ منەو
 بىن و ئىمان بە من بىن، بۇ ئەوئى سەر راست بن، واتە: كاتىك من بانگى
 وانم كردو بەندايەتتىم بۇ بكن و ئىمانم پى بىن، با ئەوان بەراستى
 بەندايەتتىم بۇ بكن و ئىمانم پى بىن و، بەدەنگ بانگى شەرىعەتەكەمەو
 بىن، ئەوكتە منىش بەدەنگىانەو دىم و ئەگەر لىم بپارپتەو، ئەو ماناى
 وايە ئەو كەسانە، كەسانىكى سەرراست و پىگاي راستگرتو دەبن.

لىردا جىي سەرنج ئەوئە كە خوا ﷺ پاش ئەوئى باسى رۇژووگرتنى مانگى
 رەمەزانى كردو، ئنجا باسى نىكى خۇى دەكات لە بەندەكانى و باسى
 پارانەوئەيان دەكات، واتە: دواى ئەوئى ئىنسان فەرمانى سەرشانى جىبەجى
 دەكات بەرانبەر بە خوا بەندايەتتى بۇ خوا ئەنجام دەدات، ئنجا شايستەى
 ئەوئە كە لە خوا نىك بىتەو، وە خوا لىي نىك بىتەو لە خوا بپارپتەو،
 خواى پەروردگارپش وەلامى بداتەو.

ئنجا دىتە سەر باسى چۇنىەتى مامەئەكردنى رۇژووئەوانان لە شەودا، دەفەرموى:
 ﴿أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ﴾، لە شەوانى رۇژووگرتندا بۇتان
 حەلال كراو، كە لەگەل ژنەكانتندا جووتبن ﴿هِنَّ لِيَأْسَ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَأْسَ لَهُنَّ﴾،
 ئەوان پۇشاك بۇ ئىو، وە ئىوئەش پۇشاك بۇ ئەوان، وەك چۇن پۇشاك عەبىبى
 ئىنسان دادەپۇشى، لە سەرماو گەرما دەپپارپىزى و جوانى دەكات، ژنىش بۇ مىرد
 وايە مىردپش بۇ ژن وايە، يەكتر جوان دەكەن، يەكتر دەپپارپىزن لە گوناح و تاوان،
 وە يەكتر دەپپارپىزن لە ھەموو ئەو شتانەى كە مايەى زەررو زيان و نىگەرانىيانە
 ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾، خوا زانى كە ئىو نە پاكىتان
 لەخۇتان دەكرد، واتە: خۇتان رانەدەگرت، وەك عادەتى خۇتان كاتى خۇى وابوو،
 چۇنكە لە ھىچ ئايەتتىكى دىكەدا نەھاتو كە خوا ﷺ بفرموى: لە شەوى
 رۇژووگرتندا مەچنەلاى خىزانتان، كەواتە: ديارە ئەو عادەتى پىش ئىسلاميان
 بوو، كە ئەگەر بەرۇژوووبوبان، بە شەوئەكەى نەدەچۇنە لای خىزانتان، بەلام

دیاره خویمان رانه گرتوه ﴿ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ﴾، بویه خوا توبه ی
 لیوه گرتن، وه لیی بوردن ﴿ فَأَلْزَمَ بَشْرُوهُمْ ﴾، ده جا نیستا (له مه و دوا) بۆتان
 هه یه بچنه لایان و له گه لیان جووتبن ﴿ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ﴾، وه
 ئه وه ی که خوا بوی نووسیون (بوی نووسیون که ژن و میرد به هوی یه کتره وه له
 حه رام پاریزراو بن، وه به هوی جووتبوونیا نه وه مندالی صالحیان په یدابن)،
 واته: له جووتبوونتان له گه ل هاوسه رانتاندا ئه و مه به سته شه رعییانه ره چاوه
 بکه ن ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴾،
 وه بخون و بخونه وه هه تا کو ده زووی سپی له ده زووی ره شی به ره به یانتان بۆ له یه ک
 جیاده بنه وه، واته: شه وو رۆژتان بۆ له یه ک جیاده بنه وه. ﴿ ثُمَّ أَتَمُوا الصِّيَامَ إِلَىٰ
 الْآيِلِ ﴾، دوا یی رۆژوو گرتنه که تان در یژه پیدهن، تا کو شه و دادی ﴿ وَلَا
 تَبَشِّرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَلَكُمُ فِي الْمَسْجِدِ ﴾، وه مه چنه لایان له کاتی کدا که نیوه له
 ئیعتیکافدان له مزگه وته کاندا، یانی: بۆتان نیه له کاتی کدا که نیه تی
 ئیعتیکافتان هینا وه، بچنه وه مالئ و له گه ل خیزانتان جووتبن، به لام نه گه ر
 کاریکی پیویستت هه بوو بۆت هه یه بچی وه مالئ، نه گه رنا به بی پیویستی
 شوینی ئیعتیکاف به جیه یشتن، ئیعتیکافه که ت هه لده وه شیته وه. ﴿ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
 فَلَا تَقْرُبُوهَا ﴾، ئه وانه سنوره کانی خوان، جا توخنیان مه که ون، هه ندی جارن
 سنوره کانی خوا هه ر توخنکه و تنیشیان باش نیه، چونکه ره نگه بیان شکی نی، هه ندی
 جاریش خوا ده فه رموی: ﴿ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا ﴾، واته: ئه وانه سنوره کانی
 خوان، مه یان به زینن، دوا یی حیکمه تی ئه مه ره وون ده که ینه وه ﴿ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
 آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴾، ئاوا خوا ئایاته کانی خو ی بۆ خه لکی ره وون
 ده کاته وه، بۆ ئه وه ی پاریز بکه ن، پاریزیان په یدابن.

نَجَا دَيْتِه سَهَر بَاسِي مَهْسَه لَه يَه كِي دِيكَه وَ دَهْفَه رَمُوئِي: ﴿ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ ﴾، وَه مَالِي خَوْتَان لَه نِيُو خَوْتَانِدَا بَه نَاهَق مَه خُون، دَهْفَه رَمُوئِي: مَالِي خَوْتَان بَه نَاهَق مَه خُون، كَه مَه بَه سَت پِيئِي مَالِي يَه كَدِييَه، بَه لَام بُوِيَه وَايْفَه رَمُووه، چُونكَه مَالِي هَه رَكَه سِيك لَه مَسُو لَمَانَان دَه بِيئِي بَه مَالِي خَوْتِي بَزَانِي، وَه مَالِي تَوْش مَالِي نَه وَه ﴿ وَتُدْلُوا بِهَآ إِلَى الْحُكَّامِ ﴾، وَه نَه چِن بَه شِيُوَه ي بَه رَتِيل (رَشُوَة) مَالَه كَه تَان بَغَه يَه نِن بَه دَادُوَه رَه كَان، لَه كَاتِي كَدَا كِي شَه وَ نَاكُو كِي يَه كَتَان دَه بِيئِي لَه نِيُوَانِي خَوْتَانِدَا، يَه كِي كَتَان بَجِيئِي بَه رَتِيل بَدَا بَه دَادُوَه ﴿ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾، تَاكُو بَه شِيُوَه گُونَا حِبَارَانَه (سَتَه مَكَارَانَه) بَه شِيَك لَه مَالِي خَه لَكِي بُو خَوْتَان بِي چِرِن كَه دَه شَزَانِن حَه رَامَه، (شَتِي وَ امَه كَه ن).

نَجَا لَه كُو تَايِي دَا دَهْفَه رَمُوئِي: ﴿ سَأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلَةِ ﴾، دَه رِبَارَه ي مَانْگَه تَا زَه بُو وَ ه وَ ه كَان پَر سِيَارِت لِي دَه كَه ن، مَانْگ بُو چِي وَ ه ك دَه مِي دَاسِي كَه، دَه بِيئِه يَه ك شَه وَ وَ دَوَايِي دَه بِيئِه دُو وَ شَه وَ دَوَايِي گَه وَ رَه تَر دَه بِيئِي هَه تَا دَه گَاتَه چَوَار دَه وَ پَا زَدَه وَ تَه وَ وَ دَه بِيئِي، دَوَايِي وَ رَدَه وَ رَدَه بَجُو وَ ك دَه بِيئِه وَ ه؟! نَا وَ پَر سِيَارِيَان لَه پِيغَه مَبَر ﷺ كَر دَه، دَهْفَه رَمُوئِي: ﴿ قُلْ هِيَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ﴾ بُوِيَه مَانْگ بَه وَ شِيُوَه يَه دَانِرَا وَ ه: چَه نَد مَه نَزْلِي كِي هَه ن، يَه ك شَه وَ وَ دُو وَ شَه وَ وَ تَا پَا زَدَه، دَوَايِي وَ رَدَه وَ رَدَه بَه رَه وَ بَجُو وَ ك بُو وَ نَه وَ ه دَه چِي وَ دِيَار نَامِيئِي، بُو نَه وَ ي بَبِيئِه مَآيَه ي دِيَار يَكِر دَنِي كَاتَه كَانِي كَار وَ بَارِي خَه لَكِي، تَاكُو سَه رِي مَانْگ وَ نِيُوَه پَرَا سَت وَ كُو تَايِي مَانْگِي پِيئِي بَزَانِن، وَه تَاكُو كَاتِي خَوَا پَه رَسْتِي يَه كَانِي حَه جِي پِيئِي بَزَانِن، نَجَا دَهْفَه رَمُوئِي: ﴿ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا ﴾، وَه چَا كَه كَارِيئِي نَه وَ ه نِيَه كَه لَه پَشْتَه وَ ه دَا بَجَنَه مَالَه كَانِي خَوْتَانَه وَ ه، وَ تَه: تَه قَوَا وَ لَه خَوَا نَزِي كَبُو وَ نَه وَ ه بَه وَ ه نِيَه دَه سَت وَ پِيئِي خَوْتَان بَه سَتِن بَه هَه نَدِي عَادَه تِي نَه فَا مِيئِي، كَه خَوَا ﷺ لَه شَه رِي عَه تِي خُو يَدَا بَرِيَارِي لَه سَه ر نَه دَا وَ ن ﴿ وَلَكِنَّ الْبِرَّ

مِنْ أَتَقَى ﴿﴾، بەلكو چاكەكارىي ئەوھىيە كە ئىنسان پارىزكارىي بۇ خوا ﴿﴾ وَأَتُوا
الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا ﴿﴾، وە لە دەرگاكانى خۇيانەوھە بچنە مائەكانتانەوھە
پىۋىست ناكات سەربان بكوئن، يان دىوار بىدرن ﴿﴾ وَأَتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿﴾، وە پارىزكارىي لە خوا بكنە بۇ ئەوھى سەرفرازىن و بەختەوھە
بن و، بە مرادو ئامانجەكانى دنياو دوارپۇژتان بگەن، واتە: لە رپى تەقواوھە لە
خوا نزيك دەبنەوھە بە ئامانج دەگەن، نەك لە رپى ھەندىك عادەت و نەرىت
كە لە شەرىعەتى خوادا بىرپارىيان لەسەر نەدراوھە.

چەند مەسەلە يەكى گىرنگ

مەسەلە يەكەم: خوا ﷻ پاش ئەوھى باسى رۇژو وگرتنى مانگى رەمەزانى كىرد،
ئىنسا باسى نزيكى خۇي دەكات لە بەندەكانى، ئەمەش ئەوھى لىۋەردەگىرى كە
ئىنسان دواي ئەوھى كە طاعەت بۇ خوا ئەنجام دەدات، ئەوچار دەبىتە بەندەي
خاوا لە خوا نزيك دەبىتەوھە، چونكە گىرنگ ئەوھى تۇ لە خوا نزيك بى،
ئەگەرنا خوا ﷻ لە ئىمە ھەر نزيكە، بەلام گىرنگ ئەوھى كە ئىمە خۇمان
لە خوا دوور نەگىرىن، ئىنجا ئەمە ئەوھى لىۋەردەگىرى، كە ئىنسان بەھۇي
طاعەتەوھە بەتايبەتى رۇژوو، كە رووحانىيەتتىكى زۇرى تىدايە، صاف و ساغ
دەبىتەوھە لە خوا نزيك دەبىتەوھە، وە كاتىكىش ئىنسان لە خوا نزيك
دەبىتەوھە، ئەگەر لىي بىپارىتەوھە داواي لىبكات، بىگومان خوا ﷻ كەسىك
لىي نزيك بى و بۇي فەرمانبەربى، وە كەسىك بۇي گونجاو و صولجاو بىت،
تەكلىفى دەگرىتەوھە داواكەي وەردەگرىت.

مەسەلە يەكەم: ئەم ئايەتە قورئانىيە زۇر جىي سەرنجە، كە دەفەرموى: ﴿﴾ وَإِذَا
سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا
لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿﴾، لەم ئايەتە قورئانىيەدا ھەوت ئامازە

کراون به خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، جهوت ئاماژهش به بهنده کانی، واته: له جهوت شویناندا باسی خوی پهرودرگار کراوه و ئاماژهی بو کراوه، له جهوت شوینانیشدا باسی بهنده کراوه، به ئه ندازهی یهک:

یهکهه: ئه و شوینانهی باسی بهنده کانیان تیدا کراوه، یان ئاماژهیان بو کراوه:

(۱) ﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ ﴾، وه ئه گهر لییان پرسسی، لیردها راناوی ﴿ ك ﴾، بو پیغه مبهری خوی به صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

(۲) ﴿ عِبَادِي ﴾، بهنده کانم.

(۳) ﴿ الدَّاعِ ﴾، داواکهر.

(۴) ﴿ إِذَا دَعَانِ ﴾، ئه گهر لیم پارایه وه.

(۵) ﴿ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي ﴾، پیتی: ﴿ وَا ﴾ راناوی کوی نادیار (ضمیر جمع غائب) ه، واته: با ئه وان به دهنگمه وه بیین.

(۶) ﴿ وَلِيُؤْمِنُوا بِي ﴾، با ئیمانم پی بیین.

(۷) ﴿ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴾، بو ئه وه که سه ر راست بن، ئه وه ههر جهوت شوینه که به نسبت بهنده کانم وه.

دووهه: ئه و شوینانهی باسی خوی به بهزهیی یان تیدا کراوه، یان ئاماژهی پیکراوه:

(۱) ﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي ﴾، وه ئه گه بهنده کانم لییان پرسسی، راناوه که بو خوا دهگهر پته وه.

(۲) ﴿ عَنِّي ﴾، دهر بارهی من.

(۳) ﴿ فَإِنِّي ﴾، بیگومان بن.

(۴) ﴿ أُجِيبُ ﴾، وه لام ددهمه وه، لیردها (أجیب) راناوی قسه بیئر (مُتَكَلِّمِ) ی تیدا شییرا وه ته وه.

(۵) ﴿ دَعَانِ ﴾، بانگم بکات، لیّم وه پارئ.

(۶) ﴿ فَلَيْسَتْ جِبُوا لِي ﴾، با وه لّامم بدهنه وه، با به دهنگمه وه بیّنو
فهرمانبه رم بن.

(۷) ﴿ وَلِيَوْمُنَا بِي ﴾، وه بروام پیبئینن.

ئهمهش ئه وهی لیوهرده گیری که خوا ﷺ بهندهی خوئی زور خوشدهوئی و زور
گرنگی پی دهاو زور ریزی ده گیری، چونکه ههر سیفه تیکی خوئی له گهل
سیفه تیکی بهنده کهیدا بهراورد کردوه.

مهسه لهی سییهم: که دهفه رموئ: ﴿ فَإِنِّي قَرِيبٌ ﴾، بیگومان من نزیکم، جیی

سه رنج ئه وهیه که دهفه رموئ: ﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ﴾،

نه یفه رمووه: (فَقُلْ لَهُمْ إِنِّي قَرِيبٌ) یه کسهر فهرموویه تی: من نزیکم، واته:

پیغه مبهری ﷺ نه کردوته واسیتهی نیوان خوئی و بهنده کانی، ئهمهش یانی: ههر

بهنده یهک ویستی له گهل خوا بدوئ، با یه کسهر راسته وخو پیه وهندی پیوه

دهکاتو، پیویست ناکا له رپی پیغه مبهروه ﷺ بی، که واته: له ئیسلامدا

که هه نووت نیه، له ئیسلامدا ئینسانه کان هه موویان راسته وخو ده توانن له گهل

خوای خو یاندا رازو نیاز بکهن و، لیی بیارپینه وه به ندایه تی بو بکهن، به

پیچه وانیه ئایینی شیوینراوی نه صرانییه ته وه، که له رپی کاهینه وه نه بیّت و

له رپی ته به قه ی پیوانی دینی یه وه نه بی، مرؤف بوئی نیه راسته وخو به ندایه تی

بو خوا بکات، به لّام له ئیسلامدا وانیه و ته نانهت پیغه مبهری خواش ﷺ خوا

نه یکردوه به هوکار (واسطه) ی نیوانی خوئی و بهنده کانی، مه گهر هوکاری ئه وه

که په یامی خوایان پی بگه یه نی و بهرنامه ی خوایان لی حالی بکات، وهک خوا

فهرموویه تی ﴿ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴾ ﴿ ۱۹ ﴾

المائدة، واته: پیغه مبهر ﷺ بهس گه یانندی له سه ره وه خوا ئه وهی

دهریده خه ن و په نهانی دهکهن دهیزانی، به لّام دوا ئه وه بهنده کانی بوخویان

بهرپرسیارن، به پیی بهرنامه و شه ریعه تی خوا مامه له ی راسته وخو له گهل خوادا

دەكەن، نەك ناراستەوخۇ، ئەمەش ئەو راستىيە دەردەخات، كە بەراستى ھەندىك لە ئەھلى تەصەووف لىرەدا توشى لادان (انحراف) بوون، شتىك دەكەن وەك ھى نەصرانىيەكان دەچىت، ئەوئىش ئەوئىيە كە دەبى شىخ بىتتە (واسطۈ)، ئنجا بۇ سەلماندى رايەكەيان بەلگەيەكى سەيرۆكەش دىننەو دەلئىن: (واتە: ئەو صۇفیانەى ھاوچەرەخ) دەلئىن: وەك چۇن كارەبا دەبى معاويلەى بۇ دابىرى و ئەگەر بىتتو، يەكسەر بىگەيەنى ھەموو شتىك دەسووتىنى ! خواى پەرودەگارىش ئىنسان ناتوانى راستەوخۇ پەيوەندى پىو بەكات، بەلكو دەبى لەرپى پىغەمبەرەوہ ﷺ بى و پىش وىش لە رپى شىخەوہ !! بەلام لە راستىدا ئەو قىاسى خواى پەرودەگارە لەسەر دروستكارەكانى، نەخىر خوا ﷺ ئەگەر راستەوخۇش پەيوەندى پىو بەكرى، كەس ناسووتىنى، چونكە خواى كاربەجى بۇخۇى چۇنئەتى دابارىنى بەخشش (فىض) و بەرەكەتى خۇى بۇ سەر بەندەكانى رىكخستوہ ھەر كەس بە ئەندازەى خۇى فەيزو نوورى بەسەردا دەبارىنى، وەك سەرچاوەى كارەبا نىە، كە قوەتى زۇربداتى و بىسووتىنى ! خوا ﷺ زانا و كاربەجىيە، وەك پىرەمىردى شاعىر دەلى:

كاكە خوا كارى نابەجى ناكا

تا كىو نەبىنى بەفرى تىناكات

مەسەلەى چوارەم: خوا ﷺ زۇر بە مسۆگەرىى دەفەرەموى: من وەلامى داواى داواكەر دەدەمەوہ، ئەگەر لىم پاراپەوہ، لىرەدا يەككىك بۇى ھەيە بلى: ئەدى بۇچى زۇر كەس لە خوا دەپارپتەوہو ئەو شتەش كە بۇى دەپارپتەوہ جىبەجى نابى؟ بۇ وەلامى ئەم پىرسىارە فەر موودەيەكى پىغەمبەر ﷺ ھەيە ئەو ھەمان بۇ روون دەكاتەوہ، كە وەلامدانەوہى خوا بۇ پارانەوہى بەندەكانى، ھەر يەك شىوہ نىە، پىغەمبەر ﷺ فەر مووئەتى: {مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَدْعُو بِدَعْوَةٍ لَيْسَ فِيهَا إِثْمٌ وَلَا قَطِيعَةٌ رَحِمَ، إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ بِهَا إِحْدَى ثَلَاثٍ: إِمَّا أَنْ تُعْجَلَ لَهُ دَعْوَتُهُ، وَإِمَّا أَنْ يَدْخَرَهَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ، وَإِمَّا أَنْ يَصْرِفَ عَنْهُ

مِنْ السَّوِّءِ مِثْلَهَا) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمَفْرَدِ) برقم: (۷۱۰)،
وَالْحَاكِمُ برقم: (۱۸۱۶)، وَوَأَفَقَهُ الذَّهَبِيُّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه،
وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (الْمَشْكَاة) برقم: (۲۲۵۹) {، واته: هيچ مسؤلمانيك
نيه له خوا بپارپيته وه به پارانه وه يهك، پارانه وه كه له خودی خویدا گوناح
نه بیئ (شتيکی بی جی و گوناح نه بی)، وه مایه ی پچرانی په یوهندی خزمایه تی
نه بی (چونکه خوا له گه ل شتی گوناح و شتی ناشه رعیی دانیه)، نه وه خوا رضي الله عنه
یه کیك له سی شتان بو نه وه به نده یه ی خو ی ده کات: یان نه وه تا نه وه شته ی
داوای ده کات یه کسه ر بو ی جیبه جی ده کات، یا خود بو ی هه لده گری و
پاداشته که ی له دوارپوژدا ده داته وه، یان به قه دهر نه وه شته باشه ی که داوای
کرده، خراپه یه کی لی لاده دات (داوای شتیکی باشی کرده، خوا شته باشه که ی
بو ناکات، حیکمه تی خوا و ناخوازی، به لام به قه دهر نه وه شته باشه یا خود
زیاتر خوا خراپه و به لای لی لاده دات).

نه م فه رموو دیه نه وه ده گه یه نی، که ئینسان کاتیك که له خوا
ده پارپيته وه و خوا یه کسه ر وه لامی ناداته وه، واته: وه لامه که نابینی با
نائومید نه بی، وهك: پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فه رموو یه تی: { (يُستجاب لأحدكم
مَا لَمْ يَعْجَلْ، يَقُولُ: دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۶۳۴۰)
وَاللَّفْظُ لَهُ، وَمُسْلِمٌ برقم: (۶۸۶۹)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۱۴۸۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم:
(۳۳۸۷)، وَأَبْنُ مَاجَةَ برقم: (۳۸۵۳)، وَمَالِكُ برقم: (۵۰۶)، وَأَبْنُ حِبَّانَ برقم:
(۹۷۵)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه }، واته: یه کیك له ئیوه وه لامی ده دریته وه،
نه گه ر په له نه کات { کاتیك له خوا ده پارپيته وه، حه تمه ن پارانه وه که ی بی
وه لام ناب، جا ئایا په له کردنه که ی چییه؟ { ده لی: له خوا پارامه وه به لام
وه لامی نه بووو شته که ی بو نه کرم! با په له نه کات چونکه خوا رضي الله عنه
له وکاته دا که خو ی به به رزه وهندی ده زانی بو به نده ی خو ی، وه نه وه شته ی
که بو خو ی به چاکی ده زانی، ئاوا وه لامی ده داته وه، نهك نه وه ی که نه وه
ده یه وی، چونکه ئینسان جاری وایه شتیك له خوا داوا ده کات، نه گه ر بو ی

بکات زهره‌ری لی دهکات، بو وینه: جاری وایه باب، یان دایک له مندالیکی خوی تووره دهبی، یان کهسیک له خزمیکی نیگه‌ران دهبی و دووعای خرابی لی دهکات، جا نه‌گه‌ر خوا یه‌کسه‌ر بو‌ی بکات، ره‌نگه‌ په‌شیمان بیته‌وه، بو‌یه بو‌ی ناکات، که‌واته: دهبی ئینسان نائومی‌د نه‌بی، کاتی که راسته‌وخو ولامی پارانه‌وه‌که‌ی نابینی، به‌لگو دلنیابی له‌وه‌ی که خوا پارانه‌وه‌که‌ی دهبیستی و زایه نه‌بووه، وه به‌یه‌کیک له‌و سی حاله‌ته داوایه‌که‌ی بو جیبه‌جی دهکات، به‌لام نیستا نا دوایی، له‌وکاته‌دا که خوا ده‌یه‌وی، یاخود خرابه‌ی لی لاده‌ات، یان له قیامه‌تی پاداشتی ده‌داته‌وه، نه‌مه‌ش چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌ک که گرنگی و گه‌وره‌یی دووعایان تیدا ده‌بینی:

فه‌رمووده‌ی یه‌که‌م: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: { (إِنَّ الدُّعَاءَ هُوَ الْعِبَادَةُ) (رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۸۲۸)، عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِي فِي (سَنَنِ أَبِي دَاوُدَ) }، واته: پارانه‌وه خودی خواپه‌رستی، واته: به‌شیکی گه‌وره‌و گرنگی خواپه‌رستی، بریتی‌ه له پارانه‌وه له خوا.

فه‌رمووده‌ی دووه‌م: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: { (مَنْ لَمْ يَدْعُ اللَّهَ، سُبْحَانَهُ غَضَبَ عَلَيْهِ) (رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۸۲۷)، عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْم: (۳۶۵۴) }، واته: هه‌ر که‌سیک له خوا نه‌پارپه‌ته‌وه خوا لی تووره دهبی، جا ئایا بو‌چی هه‌رکه‌سیک داوا له خوا نه‌کات و لی نه‌پارپه‌ته‌وه، خوا لی تووره دهبی؟! چونکه دیاره خوی بی‌نیاز ده‌بینی له خوا !!

فه‌رمووده‌ی سییه‌م: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: { (لَا تَعْجُزُوا فِي الدُّعَاءِ، فَإِنَّهُ لَا يَهْلِكُ مَعَ الدُّعَاءِ أَحَدٌ) (رَوَاهُ الْحَاكِمُ بِرَقْم: (۱۸۱۸)، عَنِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَضَعَّفَهُ الْأَلْبَانِي فِي (السَّلْسَلَةِ الضَّعِيفَةِ) بِرَقْم: (۸۴۳) }، واته: ئیوه ده‌سته‌وستان مه‌بن و ته‌نبه‌ل مه‌بن له پارانه‌وه، چونکه له‌گه‌ل دووعا‌کردندا هیج که‌س نافه‌وتی، واته: مادام ئینسان به‌رده‌وام بی له‌سه‌ر

دووعا و پارانه وه له خوا، به ته نکید نافه وتی و خوی پهره دگار به دهنگیه وه دی و به دهمیه وه ده چی.

فهرمووده ی چوارهم: پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: ﴿لَا يَرُدُّ الْقَدَرَ إِلَّا الدُّعَاءُ، وَلَا يَزِيدُ فِي الْعُمُرِ إِلَّا الْبِرُّ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لِيُحْرَمَ الرِّزْقَ بِالذَّنْبِ يُصِيبُهُ﴾ (رَوَاهُ الْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۱۸۱۴)، عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْمٍ: (۱۵۴)، دُونَ وَإِنَّ الرَّجُلَ لِيُحْرَمَ...}، واته: هیچ شتی که قه ده ری خوا رهت ناکاته وه جگه له دووعا، {دووعا قه دهر رهت ده کاته وه چونکه دووعاش به شیکه له قه ده ری خوا: خوا شتیکی بریارداوه که نه و شته ببی، له هه مان کاتدا بریاریشی داوه، که نه گهر نه و به ندهیه دووعای کرد نه و شته نابی} وه هیچ شتی که ته من زیاد ناکا جگه له چاکه کاری، وه جاری واهیه نینسان له رزقی که ببهش ده بی به هو ی گوناچی که وه که کردوویه تی، دیاره به هه مان شیوه: جاری واش ههیه به هو ی چاکهیه که وه به هو ی دووعایه که وه، که دهیکات خوا به لایه کی لی لاده دا، یاخود شتیکی باشی به نسیب دهکات.

مهسه له ی چوارهم: که خوی به رزومه زن ده فهرمو ی: ﴿فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ

الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾، له چ کاتی که دا واه فهرمو ی؟ ده فهرمو ی: ﴿فَلَيْسَتْ جِبُوبًا لِي

وَلِيَوْمُنَّوَالِي﴾، واته: من وه لامیان ده دهمیه وه به دوو مهرجان:

۱/ با نه وان وه لامم بده نه وه.

۲/ وه با به راستی نیمانم پی بینن، وه لامم بده نه وه به جیبه جیکردنی بهرنامه و شه ریعه ته که م، نیمانیشم پی بینن که جیبه جیکردنی بهرنامه و

شه ریعه ته که م به نیمان و عه قیدهیه کی راست و ساغه وه بیت ﴿لَعَلَّهُمْ

يُرْشَدُونَ﴾، به لکو سهر راست دهن و پی راست ده گرن.

مهسه لهی پینجه م: که ده فهرموی: ﴿ **أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ**

نَسَائِكُمْ ﴾، هه ندی له تو یژده روهانی قورئان گوتوو یانه: ئەم رسته قورئانییه که ده فهرموی: بۆتان هه لاکراوه له شهوانی پۆژوو گرتندا له گه ل هاوسه رانتاندا جووتبن، ئەوه ده گه یه نی که پیشتر حوکمیکی دیکه بوو بیته و ئەمه ی (نسخ) کرد بیته وه، واته: پیشتر قه دهغه بووبی و ئەم رسته یه هه لالی کردبی، به لام ئیمه ده ئین: له راستیدا له قورئاندا شتی وا نه هاتوه، هیچ کام له تو یژده روهانی قورئان باسیان نه کردوه، که خوا ﷺ ئایه تیکی دیکه ی ناردبی و فهرمووبیتی: له شهوانی پۆژوو گرتنی رهمه زاندا مه چنه لای خیزانتان، که واته: ئەوه ی که (منسوخ) ه، به ته ئکید له قورئاندا نیه.

ئنجا له هیچ فهرمووده یه کی پیغه مبه ریشدا ﷺ نه هاتوه، که له رپیه کی راسته وه به ئیمه گه یبی و، دیسان له سونه تیشدا شتیکی وامان له بهر ده ستدانیه، که پیغه مبه ر ﷺ له شهوانی پۆژوو گرتندا قه دهغه ی کردبی بچنه لای خیزانی خویان، که واته: ئایا ئەو مهسه له یه چۆنه؟! وهک له مانا گشتیه که شدا باس مکرد، عه ره به کان عاده تیان وابوو له پیش ئیسلامدا ئەگه ر پۆژوو ی مانگی رهمه زان، یان پۆژوو ی دیکه یان بگرتایه نه ده چوونه لای خیزانیان له شه وه که یدا، بۆیه خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿ **أَجَلٌ لَّكُمْ** ﴾، واته:

ئوه ی که له خۆتان هه رام کردبوو، خوا بۆی هه لال کردن، ئنجا له قورئانی شدا وشه ی: ﴿ **أَجَلٌ** ﴾، جاری وایه به کارهاتوه بۆ شتی که خوا هه لال و موباحی ده کات، وهک ئەسل و حاله تی ئاسایی، واته: هه لالی و موباحیه که ی ده خاته روو، نهک که ئەو شته پیشتر قه دهغه بووبی، بۆ وینه:

که بیگومان پیشتریش ﴿ **يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُجِلَّ لَهُمْ قُلْ أُجِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ... ﴿٤﴾** ﴾

المائدة، هه ر هه لال بوون و قه دهغه نه بوون.

مهسهلهی شه شه م: ئنجا خوی زانا، که وشه ی: ﴿الرَّفَثُ﴾، به کار دینئ وشه ی: ﴿الرَّفَثُ﴾، که (الزجاج) که یه کیکه له زانیانی زمانزان، ده لئ: (الرَّفَثُ: کَلِمَةٌ جَامِعَةٌ لِكُلِّ مَا يُرِيدُ الرَّجُلُ مِنْ امْرَأَتِهِ) واته: (رَفَثٌ) وشه یه کی کوکه ره وه یه (ته عبیریکه) هه موو ئه و شتانه ده گریته وه که پیاو له خیزانی خوی دهوین، پیاو له خیزانی خوی چی دهوی؟ ماچکردن و، ده ستبازی و جووتبوون، که (الرَّفَثُ) هه موویان ده گریته وه، جا ئه گهر سه رنجی قورئان بدهین، ده بینین له جیاتی جووتبوون (جماع) وشه ی: (الرَّفَثُ) ی به کاره یئاوه، وشه ی: ﴿... لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ...﴾ (المائدة، ۶) ی به کاره یئاوه، واته: ده ستتان گه یانده خیزانه کانتان، وه وشه ی (أَفْضَى) ی به کاره یئاوه: ﴿... وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ...﴾ (النساء، ۲۱) واته: هه ندیکتان چوونه لای هه ندیکتان، وه وشه ی: ﴿تُبَشِّرُوهُنَّ﴾ ی به کاره یئاوه، واته: پیستان به پیستان بکهوی، که هه موویان ته عبیرو وشه ی زور به ئه ده بو به نه زاگه تن، بو ئه وه ی ئه و کاره جینسییه ی نیوان زن و پیاو روو به راشکاوی باسی نه کری، بو یه عه بدوللای کوری عه بباس که گوتوویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ كَرِيمٌ يُكْنِي)) واته: خوا ﷺ که ریم و به ریزه، بو یه به کینایه و به رهمزو هیما باسی هه ندیک شت ده کات، که ناشیرینه به زه قیی باس بکری، به گویره ی عورفو باوی خه لک، که واته: ئیمه ش ده بی هه روا بین و، ته عبیری به ریزو وشه ی به نه زاگه ت به کار بینن، بو ئه و شتانه ی که ناشیرینه به زه قیی باس بکری.

مهسهله ی هه وته م: که ده فه رموی: ﴿هُنَّ لِيَأْسُ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَأْسُ لَهُنَّ﴾، لی ره دا به راستی خوا ﷺ په یوه ندی نیوان زن و میردی به م رسته قورئانییه، زور به ته عبیریکی ناسک و نه رم و وردو جیی سه رنج روون کردوته وه، ده فه رموی: ئا فره تان پو شاکن بو ئیوه، ئیوه ش پو شاکن بو ئه وان، پو شاک چ ده وریک ده بینئ بو ئینسان؟

یه که م: له سه رما و گه رما ده پیاریزی.

دووم : عەورەتى دادەپۆشى و لە عەيب و عار دەركەوتن دەپپارىزى.

سپيەم: جوانى دەكات، وە قەدو قىافەيەكى جوانى پىدەدا، كەواتە: ژنىش بۇ پياو وايە، وە پياویش بۇ ژن ھەر وايە و ھەر كامىك لە ژن و مىرد يەكتر دەپپارىزن لە گوناح و خراپە و عەيب و عار، وە يەكترىش جوان دەكەن، وە ئەم رستەيە ئەوھش دەگەيەنى كە لە ئىسلامدا ژن و مىرد، ياخود پياو ئافرەت، وەك يەك تەماشى كراون، وەك لە جىيەكى دىكە ھەر لەم سوورەتەدا دەفەرموى: ئەو ھەقەى بۇ پياو ھەيە لەسەر ژن، بۇ ژنىش ھەيە لەسەر پياو: ﴿... وَهِنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ...﴾ ﴿البقرة، ۲۲۸﴾، واتە: چۆن پىويستە لەسەر ئافرەت بە رىك و پىكى مامەلە بكات لەگەل پياودا، بەھەمان شىوہ لەسەر پياویش پىويستە بەو شىوہيەى كە رىك و پىكە و پىي خوشە كە ژنەكەى مامەلەى لەگەلدا بكات، پىويستە ئەويش بەو شىوہيە مامەلەى لەگەلدا بكات، بۆيە عەبدوللاى كورپى عەباس خوا لە خوى و بابى رازى بى، گوتوويەتى: ﴿إِنِّي أَتَجَمَّلُ لَأَمْرَاتِي كَمَا تَتَجَمَّلُ لِي لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: (وَهِنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ) ، رواه ابن جرير وابن أبي حاتم﴾^(۱)، واتە: من خوم بۇ خىزانى خوم جوان دەكەم و دەرازينمەو، وەك چۆن ئەو خوى بۇ من جوان دەكات، چونكە خوا فەرموويەتى: ((وە ژنان مافيان لەسەر مىرديان ھەيە كە ئەوان لەسەريان ھەيانە))، كە ديارە لىرەى وەرگرتو، كە وەك چۆن پياو ئەو ھەقەى لەسەر ژنى خوى ھەيە، كە خوى بۇ جوان بكاتو، خوى بۇ بونخوش بكاتو بپرازينتەو، ژنىش ئەو ھەقەى لەسەر مىردى خوى ھەيە.

مەسەلەى ھەشتەم: ئەو كە دەفەرموى: ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ

أَنْفُسَكُمْ﴾، (راغب) دەلى: (تَخْتَانُونَ)، جىيايە لە (تَخُونُونَ)، نەيفەرمو: (تَخُونُونَ أَنْفُسَكُمْ) خىانەتتان بە خوتان دەكرد، دەلى: (الْإِخْتِيَانُ: مُرَاوَدَةٌ

(۱) (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص: (۱۶۶).

الْخِيَانَةُ وَهِيَ تَحْرُكُ شَهْوَةَ الْإِنْسَانِ لِتَحْرِي الْخِيَانَةَ)، واته: (الْإِخْتِيَانُ) بریتیه له هه وئدان بو خیانته تکردن و جوولانی ئاره زووی ئینسان به ره و ناپاکی، واته: ده تانویست ئه وه بکه ن، به لام نه گه یشتنه ئه وهی که بیکه ن، دیاره له هه ندی ریوایه تانیشتا هاتوه که هه ندی له هاوه لانیشت چوونه ته لای خیزانیان له شه وی رۆژوو گرتندا، وه دواییش چوونه ته لای پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خوای پهروه ردگار ئه م ئایه ته ی ناردۆته خواری.

مهسه له ی نۆیه م: که ده فه رموی: ﴿وَأَبْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾، واته: که جووتبوون له گه ل خیزانتاندا، ئه وه داوا بکه ن که خوا بو ی نووسیون، تویره ره وان ی قورئان به چه ند جوړیک لیکیان داوه ته وه، زۆربه یان گو توویانه: واته: به نیه تی ئه وه بچه لای خیزانتان که خوا مندالتان بداتی کور یان کچ، گرنگ ئه وه یه که صالح بی و سه لامه ت بی، به لام بیگومان ویپرای ئه مه، ئه وه ش ده گه یه نی: که به و نیه ته وه پیوا له گه ل خیزانی جووتبی که پاریزراو بی له حه رام، خوشیی و خیزانیشتی، هه ره ها ئه وه ش ده گه یه نی که کاتیك له گه ل خیزانتاندا جووت ده بن، به و شیوه یه وه له و شوینه دا له گه لیان جووتبن، که خوا بو ی ره واو حه لال کردوون، واته: کاتیك له حه یز دان، مه چنه لایان، وه له غه یری شوینی مندال لی په یدا بوونه وه مه چنه لایان، واته: نابی ئینسان له پشته وه را بچیته لای خیزانی، چونکه ئه و شوینه نیه که خوا نووسیویه تی و بریاری له سه ر داوه که پیوا و ژن به یه که وه جووتبن، ئه م پرسته قورئانییه ئه وان هه موو ده گه یه نی.

مهسه له ی ده یه م: که باسی ئیعتیکاف ده کات و ده فه رموی: ﴿وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ﴾

﴿وَأَنْتُمْ عَلٰكُنَّ فِي الْمَسْجِدِ﴾، وهك گوتم: ئه سلی (مُبَاشَرَةَ) له زمان ی عه ره بیدا: (هِيَ التِّصَاقُ الْبَشَرَةَ بِالْبَشَرَةِ)، واته: پیست وه پیست بکه وی، ئه گه ر پیستی دوو نه فه ر به یه کدی بکه وی پیی ده گوتری: (مُبَاشَرَةَ)، به لام لی ره دا مه به ست پیکه وه جووتبوونه، جا ده فه رموی: له کاتیكدا که له

ئىعتىكاف دان لە مزگەوتەكاندا، لەگەل ھاوسەرانتاندا جووت مەبن، واتە: دروست نىە ئىنسانى خەلۆەكئىش (مُعْتَكِف) لەگەل ھاوسەرى جووت بى، چونكە زۆر لە زانايان دەلئىن: مەرچى ئىعتىكاف ئەوھىە كە ئىنسان بەرپۇژووبى، جا مانای وایە تۆ رۇژووەكەشت و ئىعتىكافەكەشت دەشكى، وە ئەگەر مەرچى ئىعتىكاف بەرپۇژووبوونىش نەبى، وەك لەلای زۆر لە شەرەزانان دەلئىن: مەرچ نىە ئىنسان بەرپۇژوو بىت، بەلكو دەتوانى بۆ سەعاتىكىش بچپتە ئىعتىكاف، ئەو بە تەئكىد جووتبوون لەگەل خىزاندا، پىچەوانەى ئىعتىكافە، چونكە ئىعتىكاف ئەوھىە تۆ ماوھىەك خۆت يەكلایى بکەیتەو، بۆ رامان (تأمل) و بىرکردنەو لە سىفاتەكانى خواى پەرورەدگارو قورئان خوئىندن و پارانەو، لە خوا نزیكبوونەوھى زیاتر، كە ديارە جووتبوون لەگەل ئافرەتدا لەگەل ئەوانەدا ناگونجى.

مەسەلەى یازدەپەم: خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا ﴾،

ئەوانە سنوورەكانى خوان توخنيان مەكەون لئيان نزیك مەبنەو، بەلام ھەر

لە سوورەتى (البقرة) دا لە شوئىنىكى دىكەدا، دەفەرموى: ﴿ ... تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ

فَلَا تَعْتَدُوهَا ... ﴾ (۲۲۹)، ئەوانە سنوورەكانى خوان مەیانبەزىنن، جا ئايا لیرە

بۇچى وا دەفەرموى ؟ چونكە باسى غەرىزەى جىنسىيەو ئەو ئارەزووش لە

ئىنساندا زۆر بەھىزەو، ئىنسان ھەر ئەوھندەپە لئى نزیك كەوتەو، دوایى

دەخلىسكى بۇپە، دەفەرموى: ﴿ **فَلَا تَقْرَبُوهَا** ﴾، ئەو شتانەى كە بە

لئىنیزىكبوونەوھىان ئىنسان دەخلىسكىنن، دەبى لئيان نزیك نەبىتەو، بەلام

بۆ شتى دىكە دەفەرموى: سنوورەكانيان مەبەزىنن، واتە: ھەر سنوورەكەپان

نەشكىنن قەیدىناكات، بەلام لیرەدا دەفەرموى: ھەر توخنى مەكەو، چونكە

رەنگە ھەر توخنى بکەوى دوایى بخلیسكى و خۆت بۆ نەگىریتەو، ئەوھش

ھەمووى لە وردى و لە رەوانبىژى كتیبى خواپە، كە بۆ ھەر شوئىنە

وشەپەك و تەعبىرىك بەكاردئىنى، كە لەگەل ئەویدا بگونجى.

مهسهلهی دوازدهیه م: نه گهر که سیك بهرۆژوو بوو له بیرى چۆوه ئاوى خواردهوه، یان شتیکی خوارد، ئایا نهوه هیچ زیانی پیده گه یه نی؟ نه خیر، نهوه هیچ زیانی پئی ناگه یه نی، به به لگه ی نه م فه رموده یه: { (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ، فَلَيْتَمَّ صَوْمَهُ، فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۶۶۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۷۰۹) وَاللَّفْظُ لَهُ}، واته: پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: هه رکه سیك له بیرى چوو بهرۆژوو بوو، شتیکی خوارد یان شتیکی خواردهوه، با رۆژوو هه که ی ته واو بکات، نهوه خوا نهو خواردن و خواردنه وه ی داوه تی. واته: مادام له بیرى چوو بئی نهوه رۆژی هه که خوا پیی، داوهو خه لاتى کردوهو رۆژوو هه که شی زیانی نه هیناوه.

مهسهلهی سیزدهیه م: زانایان هه موو له سه ر نهوه یه ک دهنگن، که هه ر که سیك له کاتی کدا بهرۆژوو یه، له مانگی رهمه زاندا بچیته لای خیزانی، واته: له گه لیدا جووت بییت، نهوه هیچ که رۆژوو هه که ی به تال بۆته وه، له سه ری فه رزه که که فه رته یش بدات، که فه رته که شی نازادکردنی کۆیله یه که، یان دوو مانگ له سه ر یه ک بهرۆژوو بئی، یاخود نانی شه ست (۶۰) نه دار بدات، هه ر رۆژه ی هی ژه میك^(۱).

مهسهلهی چواردهیه م: که ده فه رموی: ﴿ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبِطْلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾، لی ره دا که ده فه رموی: ﴿ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ ﴾، مائی خۆتان مه خۆن، به ته نکید مه به ست پیی مائی یه کدییه، به لام بۆچی ناهه رموی: (وَلَا يَأْكُلُ بَعْضُكُم مَّا لِبَعْضٍ)؟ بۆ نه وه ی وه بیرت بینیته وه، که مائی خوشک و برا مسولمانه که ت که ده یخوی، وه ک هی خۆت وایه و، که زیان به و ده گه یه نی به خۆت

(۱) سه رچاوه ی پیشووتر، ج: (۲)، ص: (۵۴۱).

گه یاندوه، ئه گهر راست بکهی له گه ل مسوئمانه تیتیدا، چونکه ئه ویش وهک خۆت وایه و تۆش وهک ئهوی.

مهسهلهی پازدهیهم: که دهفرموی: ﴿ وَتُدُلُّوْا بِهَا اِلَى الْحُكَّامِ لِتَاْكُلُوْا فَرِیْقًا مِّنْ

اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴾، ئهوه دهگهیهنی که ئهوانهی چاویان له بهرتیلدانه بۆ ئهوهیه مائی خه لک بهناهی بخۆن، وه ریشوهت و بهرتیلدان به دادوهرهکان و به دهسهلاتدارو به کاربه دهستهکان، رپیهکی زۆر زانراوو ناوداری مائی خه لک بهناهی خواردنه، بهراستیش ههروایه و زۆر کهس دهعوایهکی ناههقی ههیه، بهلام دهچی دهمی دادوهر و کاربه دهستهکان چهور دهکاتو، مائی مهزلوومی که ههقی خۆیهتی لپی دهپچری، بههوی ئه و بهرتیله وه، وهک له کوردهواری خۆماندا ده لپن: (بهرتیل بهرد نهرم دهکا)! دیاره مه بهست پپی ئه وهیه، که سی که له بی ئینصافییدا دلی وهک بهرد یاخود له بهردیش رهقتربن، به بهرتیل نهرم دهبن، ئه گهرنا که سی که خاوهنی ئینصاف و ویردان بن و ئیمانی ههبن، به دنیایی چاوی له وه ههرنیه که بهرتیل و (رشوة) وهربگری.

مهسهلهی شازدهیهم: مائی خه لک خواردن بههوی بهرتیلدانه وه، یهکیکه له و شتانهی که خوا قه دهغه ی کردوه، وهک (عَبْدُ اللّٰهِ بِنِ عَمْرٍو) خوا لپی رازی بن گپرویه تیه وه: { (لَعَنَ رَسُوْلُ اللّٰهِ ﷺ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ) (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ برقم: (۱۳۳۷)، وَقَالَ: هَذَا حَدِيْثٌ حَسَنٌ صَحِيْحٌ، وَقَالَ الْاَلْبَانِي فِي (الْاِرْوَاءِ) برقم: (۲۶۲۱)، وَرَوَاهُ أَبُو بَكْرٍ فِي (زَادَ الْمَسَافِر) وَزَادَ: (وَالرَّائِشُ)، صَحِيْحٌ بِاللَّفْظِ الْاَوَّلِ)، واته: پیغه مبهری خوا ﷺ نه فرینی کردوه له که سی که بهرتیل ده دات و که سی که بهرتیل وهرده گریتو، که سی که له نیوانیاندا دیت و ده چی ت ده لاله و بهرتیلدهر و بهرتیلوهر گر پیکدینن، بۆ ئه وهی مائی مهزلوومی که له بهین بچی، پیغه مبهر ﷺ نه فرت (لعنة) ی له ههرسیکیان کردوه.

مهسه لهی هه فدهیه م: که ده فهرموئ: ﴿ **يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ** ﴾، پرسیارت لیده کهن دهر باره ی مانگه تازه بووه وه کان، چونکه (هلال) به مانگی یه ک شه وه دو شه وه ده گوترئ، جا دیاره پرسیریان کردوه که بوچی مانگ پیشی وه ک دهمی داس وایه و دوایی ورده ورده گهوره ده بی، که چی خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به جوړیکی دیکه وه لامیان دهادته وه، که شه وه پیی ده گوترئ: وه لامیکی کار به جییانه، چونکه: شه وان لهرووی فه له کییه وه پرسیار ده کهن، که بوچی مانگ ئاوا یه ک شه وه یه و دو شه وه یه و ... هتد، به لام خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شه وه یان بو روون ده کاته وه، که حکمه تی شه وه که مانگ یه ک شه وه دو شه وه یه و سی شه وه یه، تا کو تایی، شه وه یه که ببیته مایه ی ژماردن و حیساب کردن و دیاری کردنی کات و مه و عیده کانی دینداری و دنیا داری.

مهسه لهی هه ژدهیه م: که ده فهرموئ: ﴿ **يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ** ﴾، زانایان ده ئین: شه م پرسیار و وه لامه شه وه ی لیوه رده گیری، که شه وان پرسیار یکیان له پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کردوه، که ئایا بوچی مانگ ئاوا یه و ئاوا یه؟ که وه لامه که ی له رپی وه حییه وه نازانری، به لکو له رپی زانستی گهر دوونناسی یه وه، که ئینسان به عه قل و شه مونی خوی ده توانئ به دهستی بینئ، ده زانری، به لام پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زانیاری وه حی به ئیمه راده گه یه نی که ته نیا خوا دهیزانئ و له رپی عه قل وه نازانری، که واته: ئیوه پرسیار یکتان کردوه و داوی وه لامیکتان له پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کردوه، که له راستیدا له بواری پسپوری (اختصاص) ی شه ودا نیه، ئیوه پرسیار ی شتیکی لیبکه ن که له رپی وه حییه وه نه بی نهیزانن، به لام شه وه ی له رپی عه قل و زانستی خو تانه وه ده توانن به دهستی بینن، پرسیار له پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مه کهن و بوخوتان هه ولدن وه لامه که ی به دهست بینن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی سی و نویه مین

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له نایه تی ژماره (۱۹۰ تا کو ۱۹۵) له سوورده تی (البقرة) دهگریته خوئی، لهم شهش نایه ته دا خوا ﷺ باسی جهنگ و جهاد له پیناوی خویدا دهکات، وه فه رمان به مسولمانان دهکات که له پیناویدا بجهنگن، وه خویمان له بهزاندنی خه تی سوور بیاریزن، واته: تووشی ناشه رعیی و هه له و په له نه بن، نه و شهش نایه ته له و باره وه و چه ند مه سه له یه کی دیکه ی په یوه ست به و بابه ته وه، ده دوین، وه ک: جهنگ نه کردن له مزگه وتی چه رامدا مه گهر له حاله تی شهر پیفروشراندا، جهنگ کردن به مه بهستی نه مانی نازارو نه شکه نه دران و ده ستریزی نه هلی کوفر، به رپه رچدانه وهی ده ستریزی و توله ستاندنه وه بی تیپه راندن مال و سامانی به خشین له رپی خوادا...

﴿ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ
 الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا فِيهِ فَإِن قَتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ
 الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَإِن أَنهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ
 لِلَّهِ فَإِن أَنهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ
 فَمَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
 الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ ﴾

مانای وشه به وشه ی ئایه ته کان

((وه ئه ی بر وادارینه) ! له رپی خوادا بجهنگن له گه ل ئه وانهدا، که جهنگتان له گه ل دهگه ن، به لام دهستدریژی مه که ن، بیگومان خوا دهستدریژکارانی خوشناوین ﴿۱۹۰﴾ وه له ههر کوپیه ک بهر په لتان که وتن بیانکوژن، وه وه دهریان بنین له و شوینه ی که ئیوه یان لی وه دهرناوه، وه ئازارو ئه شکه نجه دان (ی بر واداران له لایه ن کافرانه وه بو ریگری لی کردنیان له ئیمان) له کوشتن خراپتره، وه له لای مزگه وتی حه رام جهنگیان له گه ل مه که ن، هه تا له ویدا له گه لتان ده جهنگن، جا نه گه ر له وئ له دژتان جهنگین بیانکوژن ئا ئه وه یه سزای بیروایان ﴿۱۹۱﴾ ئنجا نه گه ر دهستیان هه لگرت (له جهنگو کوشتار) ئه وه بیگومان خوا لیبوردی به به زه یی یه ﴿۱۹۲﴾ وه له دژیان بجهنگن هه تا ئازارو ریگرییان نامینی و، ملکه چیی ته نیا بو خوا ده بی، جا نه گه ر وازیان هیئا، ئه وه جگه له سته مکاران دهستدریژی ناکریته سه ر که س ﴿۱۹۳﴾ شکاندنی مانگی حه رام به شکاندنی مانگی حه رامه و قه دهغه کراوه کانیش تۆله یان تیدایه، جا ههر که س دهستدریژی کرده سه رتان، وه ک دهستدریژییه که ی خوی دهستدریژی بکه نه وه سه ر، وه پاریز له خوا بکه ن و بزانی که خوا له گه ل پاریزکاران دایه ﴿۱۹۴﴾ وه له پیناوی خوادا (مال و سامانتان) ببه خشن و به دهستی خۆتان خۆ مه فه وتینن (به هوی رژییه وه) وه چاکه بکه ن، بیگومان خوا چاکه کارانی خۆش دهوین ﴿۱۹۵﴾).

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(وَقَاتِلُوا): (المُقَاتَلَةُ: الْمُحَارِبَةُ وَ تَحْرِي الْقَتْلِ)، وشه ی (مُقَاتَلَةُ) واته: جهنگ کردن و خهفتان بو ئه وه ی بهرانبه رکه ت بکوژی.

(سَبِيلُ اللَّهِ): (السَّبِيلُ: كُلُّ مَا يُتَوَصَّلُ بِهِ إِلَى شَيْءٍ كَانَ خَيْرًا أَوْ شَرًّا)، وشه ی (سَبِيلُ) واته: ههر هوکاریک که لییه وه دهگه ی به شتیک، جا ئه و شته خیر

بی یان شهر، (فی سبیل الله) واته: له ریگای خوادا، له پیناوی خوادا.
(وَلَا تَعْتَدُوا): (الإعتداء: مُجَاوِزَةَ الْحَقِّ)، وشهی (إعتداءً) واته: له ههق
تیپه ریئی و سنوور ببه زینی.

(ثَقِفْهُمْ): (الثَّقِفُ: الحَذِقُ فِي إِدْرَاكِ الشَّيْءِ، وَفِعْلُهُ وَهُوَ مُطْلَقُ الْإِدْرَاكِ)،
وشهی (ثَقِفْ) واته: شتیك به وریایی و به لیزانی ودهه سته بخی، چونکه
ئه سلی وشهی (ثَقِفْ): بریتییه له ورده کاری کردن له دهست گه یاندنه شتیك.
(حَيْثُ): (حَيْثُ: عِبَارَةٌ عَنِ مَكَانٍ مُّبْهَمٍ يُشْرَحُ بِالْجُمْلَةِ الَّتِي بَعْدَهُ)، وشهی
(حَيْثُ) بریتییه له شوینیکی نادیار که نهو پرسته یه ی له دواى دئ شه رحی
دهکات، وه وشهی (حَيْثُ) بو ناوی شوین و حال و کات، به کارده هیئری.

(وَالْفِتْنَةُ): (أَصْلُ الْفِتْنِ إِدْخَالُ الذَّهَبِ النَّارَ لِتُظْهَرَ جُودَتُهُ مِنْ رَدَائَتِهِ، وَالْفِتْنَةُ
بِمَعْنَى الْإِخْتِبَارِ وَالْبَلَاءِ وَالْعَذَابِ لِأَنَّهَا سَبَبُهُ)، وشهی: (فِتْنَةٌ) ریشه که ی
له (فَتْنٌ) هوه هاتوه، (فَتْنٌ) یش بریتییه له وهی که زیر بخریته نیو ناگر،
تاگو دهر که وهی داخو چونه؟ زیپی ساغه یاخود ناساغو و شتی دیکه ی له گهل
خراوه، وه وشهی (فِتْنَةٌ) به مانای تاقیکردنه وه دئ، وه به مانای به لاو،
به مانای نازارو نه شکه نجهش دئ، چونکه به وهی نه وه وه پهیدا ده بیئت، واته:
نهو نازارو نه شکه نجهیه به وهی نهو تاقیکرانه وه وه پهیداده بی.

(جَزَاءٌ): (الْجَزَاءُ: الْغَنَاءُ وَالْكَفَايَةُ: وَالْجَزَاءُ: مَا فِيهِ الْكَفَايَةُ مِنَ الْمَقَابَلَةِ، خَيْرًا
أَوْ شَرًّا) واته: (جَزَاءٌ) بریتییه له شتیك که به رانبه ر شتیك بیئت و هاوکوف بی
بو ی، وه (جَزَاءٌ): هه ر شتیك که به رانبه ری شتیكی تیدابیی، جا نهو
به رانبه ره ی خیر بی یان شهر بی، واته: وشهی: (جَزَاءٌ) هه م بو پاداشتی
خیرو هه م بو هی شهر به کاردیئت.

(عُدْوَانٌ): (وَهُوَ بِمَعْنَى مُجَاوِزَةِ الْحَدِّ)، (عدوان) واته: سنوور به زینی، سنوور
شکاندن.

(الشَّهْرُ الْحَرَامُ): واته: مانگی قهدهغه، (الْحَرَامُ: الْمَمْنُوعُ مِنْهُ قَدَرًا أَوْ شَرَعًا أَوْ عَقْلًا) واته: چهرام ههر شتیکه که ئینسانی لی قهدهغه کرابی، به قهدهر، یان به شهرع، یان به عقل، مانگه چهرامه کتانیس نهو مانگانن که جهنگیان تییدا قهدهغه کراوه، جا نایا ئیستاش ههر تیایاندا قهدهغه کراوه، یاخود نهو حوکمه بو کاتی خوئی بووه؟ نهوه مشت ومپی له نیوان زانایان لهسهره، مانگه چهرامه کانیس بریتین له: (رَجَب، ذُو الْقَعْدَةِ، ذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّم).

(وَالْحُرْمَتُ قِصَاصٌ): (حُرْمَات) کوئی (حُرْمَةٌ) یه، (الْحُرْمَةُ: هِيَ مَا لَا يَحِلُّ انْتِهَاكُهُ مِنْ ذِمَّةٍ أَوْ حَقٍّ أَوْ صُحْبَةٍ) واته: (حُرْمَةٌ) ههر شتیکه که رهوا نه بی دهستدریژی بگریته سهر، له پهیمان و ههق و مافو هاوه لایه تی، وه مانای: (وَالْحُرْمَاتُ قِصَاصٌ)، واته: حورمه ته کان توله یان تیادیه و، ههر که سی حورمه تی که سیکی شکاند، نهویش بوئی هه یه که توله ی لی بکاته وه.

(التَّهْلُكَةُ): (التَّهْلُكَةُ: مَا يُؤَدِّي إِلَى الْهَلَاكِ وَهُوَ الْفَنَاءُ أَوْ الْفَسَادُ أَوْ الْمَوْتُ)، (تَهْلُكَةٌ) واته: ههر شتی که بیته هوئی فهوتانی ئینسان، (هَلَاكٌ) یش یان فهوتانه، یان تی کچوونه، یاخود مردنه.

هوئی هاتنه خواره ی نه م نایه ته کان

(۱) هوئی هاتنه خواره وهی نهو نایه ته ی، که دهفه رموی: ﴿ وَقَتِّلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

الَّذِينَ يُقْتَلُونَكُمْ ... ﴾ ، {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَاتُ فِي صَلْحِ الْحُدَيْبِيَّةِ، وَذَلِكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا صَدَّ عَنْ الْبَيْتِ هُوَ وَأَصْحَابُهُ نَحَرَ الْهَدْيَ بِالْحُدَيْبِيَّةِ، ثُمَّ صَالَحَهُ الْمُشْرِكُونَ عَلَى أَنْ يَرْجَعَ عَامَهُ، ثُمَّ يَأْتِيَ الْقَابِلَ، عَلَى أَنْ يُخْلُوا لَهُ مَكَّةَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَيَطُوفَ بِالْبَيْتِ وَيَفْعَلَ مَا يَشَاءُ، وَصَالَحَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا كَانَ الْعَامَ الْمُقْبِلَ تَجَهَّزَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هُوَ وَأَصْحَابُهُ لِعُمْرَةِ الْقَضَاءِ، وَخَافُوا أَنْ لَا تَفِي لَهُمْ قُرَيْشٌ بِذَلِكَ، وَأَنَّ

يَصُدُّوهُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَيُقَاتِلُوهُمْ، وَكَرِهَ أَصْحَابُهُ قِتَالَهُمْ فِي الشَّهْرِ الْحَرَامِ فِي الْحَرَمِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ ... ﴾، يَعْنِي قَرَيْشًا (أسباب النزول للنيسابوري، ص (۳۷))، واته: عهبدوئلای کورپی عهیباس خوا له خوئی و بابی رازی بی دهئی: ئەم نایه تانه له ریککهوتنی حودهیبیه دا هاتنه خوار، { صولحی حودهیبیهش له وهدا پروویدا که پیغه مبهەر ﷺ له سالی شه شه می کۆچیدا خوئی و ههزارو چوارسه د (۱۴۰۰) کهس له هاوه لانی به ریزی چوون که عومر په بکهن، به لام هاوبهش په رسته کانی مه ککه رییان پیگرتن، وه سه ره نجام صولحیکی لیکه وته وه، که به ریککهوتنی حودهیبیه ناوزده کرا، { وه پیغه مبهەر ﷺ خوئی و هاوه لانی ئەو قوربانیا نهی که پییان بوون، له وی سهریان برین و ئیحرامیان شکاند، ریککهوتنه کهش وابوو که ئەم ساله (واته: سالی شه شه م) بگه رینه وه و عومر په نه کهن، به لام سالی داهاتوو (واته: سالی چه وته می کۆچی) پیغه مبهەر ﷺ خوئی و هاوه لانی بین وه کافره کانی مه ککه، مه ککه ی بو چۆل بکهن بو ماوهی سی رۆژان، طه واف بکهن و عومر په ی خویان بکهن، جا ئەوه بوو پیغه مبهەر ﷺ سالی ناینده (واته: سالی چه وته م) خوئی و هاوه لانی به ریزی چوون بو ئەوهی ئەو عومر په یه بگی رنه وه بو یهش ناوی لیندرا: (عمره القضاء)، واته عومر په ی گێردراوه، جا مسولمانان مه ترسیان هه بوو که قوره ی شیهه کان ئەو به لینه ی خویان نه به نه سه ره و شه ریان پی بفرۆشن و بیانگی رنه وه له مزگه وتی چه رام و له گه لیان بجه نگن، ئەوانیش پییان ناخو شبوو له مانگه کانی چه رامدا، وه له چه رمدا (واته: چه رمه می مه ککه) تووش جهنگ بین، ئیدی خوی بهرز ئەم نایه تانه ی ناردنه خوار، { که ئەگه ر تووش بوون، ئەوه ناوی لی مه خو نه وه و ئەو جهنگه سه پی نراوه بکهن }.

(۲) هوی هاتنه خواره وهی ئەو رسته یه، که ده فه رموی: ﴿ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ

الْحَرَامِ ... ﴾، { (قَالَ قَتَادَةَ: أَقْبَلَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ وَأَصْحَابُهُ مُعْتَمِرِينَ فِي ذِي الْقَعْدَةِ حَتَّى إِذَا كَانُوا بِالْحُدَيْبِيَةِ صَدَّهُمُ الْمُشْرِكُونَ، فَلَمَّا كَانَ الْعَامُ

المقبل دخلوا مكة، فاعتمروا في ذي القعدة، وأقاموا بها ثلاث ليال، وكان المشركون قد فخرُوا عليه حين رده يوم الحديبية، فأقصه الله منهم، فأنزل: ﴿الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ ...﴾ (أسباب النزول للنيسابوري، ص: (۳۷) ، واته: نهيسابووری له قه تادهوه خوا لئی رازی بی دهگیریتیه وه، که گوتوویه تی: پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خوی و هاوه لانی به ریزی له مانگی (ذي القعدة) دا چوون به ره وه مه ککه که عومر په بکه ن، له حوده یبیه هاوبه ش په رسته کان گیرایاننه وه، سالی داهاتوو {به پیی ریککه وتنی حوده یبیه} پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و هاوه لانی چوونه مه ککه عومر په یان کرد له مانگی (ذي القعدة) داو سی شه وان له مه ککه مانه وه، جا به هوئی نه وه وه که هاوبه ش دانه ره کان عومر په یان لی تیکدابوون، کاتیک که له روژی حوده یبیه گیرایاننه وه خوا تو له ی لی ستاندنه وه، وه به وه هو یه وه نه م نایه ته ی نارد ه خوار: ﴿الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ ...﴾ .

۳) هو ی هاتنه خواره وه ی نه م رسته یه ی که ده فه رموی: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ .

أ- بوخاریی نه م به سه ره اته ی هینا وه {عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: نَزَلَتْ فِي النِّفْقَةِ} (رواه البخاري برقم: (۴۵۱۶) ، واته: حوزه یفه ی یه ممانی خوا لئی رازی بیت ده لی: نه م رسته قورناییه ده باره ی مال سه رفکردن هاته خوار، (که دوایی باسی ده که ین).

ب- هه روه ها نه و گیرانه وه یه ش هه یه له وه باره وه {عَنْ أَسْلَمَ أَبِي عَمْرَانَ التُّجَيْبِيِّ قَالَ: كُنَّا بِمَدِينَةِ الرُّومِ فَأَخْرَجُوا إِلَيْنَا صَفًّا عَظِيمًا مِنَ الرُّومِ فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ مِثْلُهُمْ، أَوْ أَكْثَرُ، وَعَلَى أَهْلِ مِصْرَ عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ وَعَلَى الْجَمَاعَةِ فَضَالَةُ بْنُ عُبَيْدٍ، فَحَمَلَ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى صَفِّ الرُّومِ حَتَّى دَخَلَ فِيهِمْ، ثُمَّ خَرَجَ إِلَيْنَا مَقْبَلًا فَصَاحَ النَّاسُ وَقَالُوا: سُبْحَانَ اللَّهِ يُلْقِي بِيَدَيْهِ إِلَى التَّهْلُكَةِ، فَقَامَ أَبُو أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيُّ، فَقَالَ:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ تَتَأَوَّلُونَ هَذِهِ آيَةَ عَلَىٰ غَيْرِ التَّأْوِيلِ، وَإِنَّمَا أُنزِلَتْ هَذِهِ
الآيَةَ فِينَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ لَمَّا أَعَزَّ اللَّهُ الْإِسْلَامَ وَكَثُرَ نَاصِرُوهُ، فَقَالَ
بَعْضُنَا لِبَعْضٍ سِرًّا دُونَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِنَّ أَمْوَالَنَا قَدْ ضَاعَتْ، وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ
أَعَزَّ الْإِسْلَامَ وَكَثُرَ نَاصِرُوهُ فَلَوْ أَقَمْنَا فِي أَمْوَالِنَا فَأَصْلَحْنَا مَا ضَاعَ مِنْهَا،
فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ نَبِيِّهِ ﷺ يَرُدُّ عَلَيْنَا مَا قَلْنَا، فَقَالَ: ﴿ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ... ﴾ فَكَانَتْ التَّهْلُكَةُ الْإِقَامَةُ الْأَمْوَالِ وَإِصْلَاحُهَا
وَتَرْكُنَا الْغَزْوَ فَمَا زَالَ أَبُو أَيُّوبَ شَاخِصًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى دُفِنَ بِأَرْضِ
الرُّومِ (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۹۷۲)، وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ،
وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۲۵۱۲)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۴۷۱۱)، وَالصَّحِيحُ الْمُسْنَدُ مِنْ
أَسْبَابِ النُّزُولِ لِمُقْبَلِ بْنِ هَادِي الْوَادِعِيِّ ص: (۳۴)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي
(سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ) {، نَهْم رِسْتَه قورئانیه که زور کهس به ههله له غهیری

شوینی خویدا به کاری دینیت که نایه ته که دفه رموی: ﴿ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾، له ریی خودا
مالی خوتان خهرج بکهن وه به دهستی خوتان خوتان مهفه وتینن، وه چاکه
بکهن خوا چاکه کارانی خوشدهوین.

نه وه (اسلم أبو عمران التجیبی) ناوا دهگیریتته وه، دهلی: نیمه له شاری
رؤم بووین {مه به ستیان پیی (قسطنطینیة) بووه، که (ئهسته نبؤل) ی
نیستایه، واته: له دهوری شاری رؤم بوون و ویستووینانه بیگرن {رؤمه کان
ریزیکی گه وره یان، {واته: سوپایه کی گه وره یان بو دهرناین بؤمان هاتنه
دهریی شار { له مسولمانانیش سوپایه کی به قهده خوین یا خود زیاتر بؤیان
چوونه دهری، که نهو به شه سوپایه کی له میسر وه هاتبوو عوقبه کی کوری عامر
سه رکرده کی بوو، وه سه رکرده کی هه موو سوپاکه (فضالته) هی کوری (عبید) بوو
خوا لییان رازی بی، دهلی: پیاویک له مسولمانان هیرشی کرده نیو سوپای رؤم

هه تا کو چوو ه نیویان و له نیویاندا وونبوو (واته: به ته نیا چوو) خه لکه کهش
 هاواریان کرد گوتیان: (سُبْحَانَ اللَّهِ) به دهستی خوئی خوئی فهوتاند، ئه بو
 ئه ییوی ئه نصاری { که یه کیکه له هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ر ﷺ له وی
 بوو، له وجه نکه به شداربوو }، گوتی: ئه ی خه لکینه ! ئیوه ئه م ئایه ته به م
 جوړه ته فسیر ده کهن، به لام مانا که ی وانیه. { که ئینسان له ریگای خودا
 نازایه تی بنوینی و غیره ت بنوینی خوئی بخاته ریزی دوژمنانه وه! ئه و ئایه ته ی
 به سه ردا بچه سپینی و به دهستی خوئی خوئی فهوتاند بئ }، به لکو ئه م ئایه ته
 دهر باره ی ئیمه ی پشتیوان (الأنصار) هاته خوار، { جا باسی ده کات چو ن ؟ }
 کاتی خوا ئیسلامی به هیز کرد وه پشتیوانی ئیسلام زوړبوون و ئیسلام
 بلا و بووه وه، ئیمه { واته: وه ک پشتیوانان، خه لگی مه دینه } له نیوان
 خو ماندا بئ ئه وه ی پیغه مبه ر ﷺ پیی بزانی، به په نهانی به یه کترمان
 گوت: مال و سامانه که مان زوری فهوتا { واته: نه یان په رزاو ته سه ر
 کشتو کال و نازه لداری له به ر جهنگ } ئیستاش ئیسلام به هیز بووه و پشتیوانی
 ئیسلام زوړ بوون، نه گه ر ده ست بکه ی نه وه کار و که سابه ت و مال و سامانی
 خو مان و ئه وه ی فهوتا وه چا کی بکه ی نه وه { په رزو باغه کانمان }، ئیمه ئه و
 قسانه مان له نیوانی خو ماندا کرد به په نهانی، { به لام دیاره خوی به رزو
 مه زن له سه رووی هه وت ئاسمانه وه بیستوو یه تی } خوا ئه م ئایه ته ی نارد ه سه ر
 پیغه مبه ر که ی خوئی ﷺ و به ریهر چی قسه که ی ئیمه ی دایه وه، فه رمووی:
﴿ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ﴾، جا ئه بو ئه ییوب ده لی:
 ئه و (تَهْلُكَة) یه ی که خوی به به زه بی ئیمه ی لی ناگادار کرده وه که خو مان
 نه خه ی نه نیو، بریتی بوو له وه ی خه ریکی کو کرد نه وه ی سامان و دارایی و
 چا کردنی مال و سامانه کانمان بین، { که واته: خوی زانا و شاره زان ده فه رموی:
 مالی خو تان سه رف بکه ن له پی ناوی خودا بؤ به ریوه بردنی جهنگ و جهاد،
 وه خو تان مه فه وتینن به هوئی ئه وه وه که ماله که تان سه رف نه کهن، وه واز
 له جهنگ و جهاد بینن، چونکه نه گه ر تو به شداریی جهاد نه که ی به

مال و به نهفس، ئه وکاته دوژمن بهسه ر ولاتی مسولماناندا زال دهبی و، نه خۆت دهبی و نه ماله کهت دهبی و، خه لکیش نابی و، هه موو لایه ک دهفه وتی! { جا دهلی: ئه بو ئه ییوبی ئه نصاری بهردهوام له رپی خوادا جهنگی دهکرد { ههتا وهسیه تیشی کردبوو هه رکات شههید بوو یاخود وهفاتی کرد، له نزیکترین شوین لهسه ر زه مینی رۆمه وه به خاکی بسپیرن { وه له نیو خاکی رۆم دا به خاک سپیردرا، ئیستاش مه زارگه ی ئه بو ئه ییوبی ئه نصاری ده که ویته نیو شاری (ئهسته مبول) ی ئیستا، به لام ئه و کاته له بن دیواری شوورایه که ی، واته نزیکترین شوین له دوژمنه وه، به خاکیان سپاردوه.

ج- ههروهها هه ر دهرباره ی هوی هاتنه خواری ئه و ئایه ته ی، که دهفه رموی:

﴿ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ﴾ ، ئه م دهقه ش هاتوه: { (وَأَخْرَجَ أَيْضًا بِسَنَدٍ صَحِيحٍ عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ الرَّجُلُ

يُذْنِبُ الذَّنْبَ فَيَقُولُ: لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لِي فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى

التَّهْلُكَةِ ﴾) (الصحيح المُسند من أسباب النزول، لمقبل بن هادي الوادعي،

ص (۳۵)، وَلَهُ شَاهِدٌ عَنِ الْبَرَاءِ رضي الله عنه، أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي

(الأوسط) برقم: (۵۶۷۲) وَقَالَ: وَرَجَالُهَا رَجَالُ الصَّحِيحِ {، واته: نوعمانی

کوری به شیر (که یه کیکه له هاوه لانی به ریز خوا لییان رازی بی)، دهلی:

کاتی خوی که سیک که گوناهیکی دهکرد، دهیگوت: خوا هه رگیز لییم خۆش

نابی، خوا ی به رزیش ئه م ئایه ته ی ناره خواره وه، که به پی ئه م هوی

هاتنه خواره وهیه، مانا که ی ناوای لی دی: دهست له خۆتان به رمه دن به هوی

گوناهان وهوه، دهست له خۆتان مه شۆن، بلین: تازه خوا لیمان خۆشنا بی،

چونکه ئه وه خۆ فه وتان دنه، تۆ به گونا هه کهت نه فه وتاوی، به لام به وه که له

به زه یی و به خشنده یی ره حمه تی خوا بی ئومید ده بی، به وه ده فه وتی.

مانای گشتی نایه ته کان

سوورتهی (البقرة) وهك له دهرسه کانی پيشوودا باسماں کردوه ژمارهیه کی زور له یاساکانی نیسلامی تیدان، چ نهوانه ی په یوه نندیان به لایه نی که سابهت و بازرگانی و ئابووریه وه هه یه، چ به لایه نی باری که سیته وه، چ به لایه نی عیبادته وه، ... هتد، وه له نیو نهو یاسایانه دا یاساکانی جهنگ و جیهادیش هه ن که له م نایه تانه دان، وه هندیك له توپژره وانی قورئان ده لئین: یه که مین نایه تیک که هاتوته خوار دهرباره ی جهنگ و جیهاد نه م نایه ته یه، خوا ﷺ روو له ئیمانداران دهکات، دیاره کاتی خو ی رووی له ئیماندارانیک کردوه که له خزمهت پیغه مبهردا بوون ﷺ له مه دینه دا نیشته جی بوون، به لام دیاره دواندنه کانی قورئان په رده ی کات و شوین دهرن و، ئیستا ئیمانداران له ههر شوینیک بن به هه موو نایه ته کان قورئان دوینراون و، هه موو نهو نه رکانه ی که خوی په روه ردگار خستونیه سهرشانی مسولمانانی یه که م، ده که ونه سهرشانی هه موویان، به مه رچیک هه مان ههل و مهرج که بو نه وان ره خساوه، بو جیبه جیکردنی نهو حوکه مه شه رعیه یه، بو نه وانی دیکه ش بره خسی، جا خوا ده فه رموی: ﴿ وَقْتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَفْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴾، وه له پیناوی خودا بجهنگن له دزی نهوانه ی که له دژتان دهجهنگن (جهنگتان له گهل ده که ن) به لام دهستدریژی مه که ن، بیگومان خوا دهستدریژکه رانی خو شناوین، دیاره (و) ی پیش رسته ی: ﴿ وَقْتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴾، وهك له دوای نه وهش ده فه رموی: ﴿ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ﴾، واته: ویپرای نهو نه رکانه ی که رابردن، نه رکیکی دیکه شتان له سه ر شانه نه ی بروادارینه ! نه ویش نه وه یه: وه له ریپی خوداو له پیناوی خودا بجهنگن له به رانبه ر نهوانه ی که جهنگتان له دژ ده که ن بجهنگن، به لام ﴿ وَلَا تَعْتَدُوا ﴾ سنوور شکینی مه که ن ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴾،

بیگومان خوا سنوور شکینان و دستدریژکارانی خوش ناوین، ﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ﴾، وه ئه وانه ی که له گه لتان ده جه ننگن (کافره کان)، له هه ر شوینیک به رپه لتان ده که ون بیانکوژن، وه وه ک چۆن ئه وان ئیوه یان له مال و حال وده رنا ئیوه ش {ئه گه ر پیویستی کردو ده سه لاتتان به سه ریان هه بوو بۆتان هه یه که تۆله له وان بکه نه وه و} له مال و حال و نیشتیمان وده دریان بنین ﴿وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ﴾، وه ئازاردانی مسوئلیمان له لایه ن کافرانه وه له کوشتنیان توندتره، واته: مسوئلیمان ئه شکه نجه بدری بۆ ئه وه ی کافر بیته وه، خراپتره له وه ی که بکوژری و، له دین هه لگه رانه وه ی مسوئلیمان به وه ی ئازار و ئه شکه نجه دانیا نه وه، له کوشتنیان خراپتره ﴿وَلَا تَقْنَلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلُوكُمْ فِيهِ﴾، به لām له لای مزگه وتی حه پام له گه لیان مه جه ننگن، مه گه ر ئه وان ده ستپیشخه ریی بکه ن و له گه لتان بجه ننگن ﴿فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ﴾، جا ئه گه ر له گه لتان جه نگان، ئیوه ش بیانکوژن، ئا ئه وه ش سزای کافرانه، واته: ده ستپیشخه ریی مه که ن بۆ شکاندنی حورمه تی مزگه وتی حه پام، یا خود مانگی حه پام، به لām ئه گه ر به رانبه ره کانتان ده ستپیشخه رییان کرد ئه وه ناکری بلیی: مانگی حه پامه، یان سه رزه مینی حه پامه، من شه ر ناکه م! به لکو ده بی وه لāmی دوژمانا بده یته وه، ﴿فَإِنْ أَنْهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، جا ئه گه ر ده ستیان هه لگرت، بیگومان خوا لیبوره ی به به زه یی یه، واته: ئه گه ر ده ستیان هه لگرت له کوفر، خوا لییان ده بووری و له گه لیان به به زه یی یه، وه ئه گه ر ده ستیان هه لگرت له زولم و سته م، ئیوه ش وه ک ئه هلی ئیمان ده توانن چاوپوشیان لی بکه ن و له گه لیان به به زه یی بن، ﴿وَقَتْلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ﴾، وه له گه لیان بجه ننگن تاوه کو (فتنه) نامینی، واته: تا کو ئه هلی کوفر توانیان نامینی، مسوئلیمان ئازار بده ن و له ئیسلام هه لیا نگی رنه وه، وه ملکه چیی ته نیا بۆ خوا ده بی، واته: تا وای

لى دى ھىچ كەس دەسەلاتى ئەۋەدى نابى خەلكى بەزۇر كافر بىكات، ياخود بە زۇر مسولمان بىكاتو، دەسەلات تەنيا بۇ خوا دەبى، خواش ﷺ ئازادىي تەۋاۋى بە بەندەكانى داۋە، كە ئيمان بىنن، يان ئيمان نەھىنن، ﴿ فَإِنْ أَنْهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴾، جا ئەگەر دەستيان ھەلگرت، ئەۋە تەنيا ستەمكاران دەستدرىژيان دەكرىتە سەر، واتە: مەگەر ستەمتان لى بىكەن، ئەگەرنا بۇتان نىە ئىۋە ستەمىيان لى بىكەن، ديارە ئىمە دۋايى لە چەند مەسەلەيەكى گرنگدا زياتر ئەم مەسەلانە دەتۋىژىنەۋە، پاشان دەفەرمۈى: ﴿ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ ﴾، مانگى حەرپام ئەگەر حورمەتى بشكىندرى لەلايەن كافرانەۋە، ئىۋەش بۇتان ھەيە لە بەرانبەردا حورمەتى مانگى حەرپام بشكىنن، ۋەك تۆلەسەندەۋە، ۋە حورمەتەكان (واتە: ئەۋ شتانەى كە دەبى رىژيان لىبگىرى) تۆلەيان تىدا ھەيە ﴿ فَمَنْ أَعَدَّى عَلَيْكُمْ فَأَعِدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّى عَلَيْكُمْ ﴾، جا ھەركەسىك دەستدرىژىي كرده سەرتان، ئىۋەش ۋەك دەستدرىژىيەكەى خۇى دەستدرىژىي بىكەنەۋە سەر، بەلام ﴿ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴾، پارىز لە خوا بىكەن، ۋە بزنانن خوا لەگەل پارىزكاراندايە، واتە: پارىزكاربن و لەخواترس بن سنور مەشكىنن، لە كاتىكدا دەتانەۋى بەرپەرچى دەستدرىژىي كافرەكان بدەنەۋە، لە كۇتايىدا خوا ﷺ دەفەرمۈى: ﴿ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴾، جەنگو جىھاد بە چى دەكرى؟ ديارە پىش ئەۋەى بە نەفس بىكرى، بە مال دەكرى، ۋە لەراستىدا كاتى مسولمانان نەتوانن مال و سامانى خۇيان بىبەخشن، جەنگو جىھادىيان بۇ ناكرى، بۇيە خوا ﷺ دەفەرمۈى: لە رپى خوادا مالى خۇتان بىبەخشن ﴿ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ﴾، ۋە بەدەستى خۇتان خۇمەفەۋتىنن، بەھۇى مال نەبەخشىنەۋە، بەھۇى جەنگو جىھاد نەكردنەۋە سەرەنجام ملکہ چىكردن بۇ دوژمنان، چۈنكە زۇر كەس وا دەزانى سەلامەتىي لە شەرنەكردن و جەنگ نەكردن دايە، بەلام بە پىچەۋانەۋە كەسىك نامادە نەبى بەرگرىي لە دىن و ژىنى خۇى بىكات، لە حورمەتەكاتى خۇى

بکات، نه وه مسۆگهر دهفهوتی بههوی ملکه چیی و ژێردهستهیی یه وه، وه میلله تان زیاتر بههوی بهرگری نه کردنه وه زه بوون دهبن، نهک بههوی بهرگری کردنه وه بهرهلستی کردنه وه ﴿ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾، وه چاکه کاربن، بیگومان خوا چاکه کارانی خوشدهوین، یانی: چاکه کاربن له جهنگ کردنتاندا، وه چاکه کاربن له گهله بهندهکانی خوادا، وه چاکه کاربن له بهخشینی مال و سامانتان له پیناوی بهرزکردنه وهی ئالای دینی خوی پهروردگارو، له پیناوی بهرگریکردن له دین و ژینی خوتاندا.

چه ندهسه له یه کی گرنگ

مهسه له ی په که م: توپژهره وانی قورئان له وباره وه، که ئایا یه که مین ئایه تیک که هاتوته خوارو فه رمانی کردوه ئیمانداران له پیناوی خودا بجهنگن، کامه یه؟ مشت و مریان هه یه، هه ندیکیان وهک (ابن کثیر) له (أبي جعفر الرازي) نه ویش له (الربيع بن أنس) نه ویش له (أبي العالیة) یه وه هیناویه تی^(۱)، دهلی: نه م ئایه ته یه: ﴿ وَقْتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقْتُلُونَكُمْ ﴾، له رپی خودا بجهنگن له دژی نه و که سانه ی که له گه لئان ده جهنگن، به لام (القرطبي)^(۲) له نه بو به کری صیددیقه وه خوا لی رازی بی هیناویه تی، که یه که مین ئایه ت که فه رمانی کردوه، یا خود مؤله تی داوه به ئیمانداران جهنگ بکه ن، نه م ئایه ته ی سوورته تی (الحج) ه، که ده فه رموی: ﴿ أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴾^(۳۹)، واته: مؤله ت درا بو نه وانه ی که جهنگیان له گه له ده کری {شهریان پی ده فرۆشری} و سته میان لیکراوه، که بهرگری له خویان بکه ن و جهنگ بکه ن، به هه ر حال نه گهر یه که مین ئایه تی دابه زینراو له وباره وه نه وه ی

(۱) برپوانه: (المصباح المنیر...): ص: (۱۳۸).

(۲) (الجامع لأحكام القرآن)، ج: (۲)، ص: (۳۱۲).

سوورەتى (الحج) بى، ئەو دەگەيەنى كە يەكەم جار جەنگ لەسەر مسولمانان فەرز نەكراو، بەلكو تەنھا مۆلتەتيان پىدراو، بەلام ئەگەر ئەم ئايەتەى سوورەتى (البقرة) بى، ئەو ماناى وايە ھەر يەكەمجار خواى كاربەجى جەنگى فەرز كردو.

مەسەلەى دووم: لە ئىسلامدا يەك جوړە جەنگمان ھەيە، ئەويش برىتتە لە: جەنگ لە پىناوى خوادا (الجهادُ في سبيلِ الله، القتالُ في سبيلِ الله)، واتە: لە ئىسلامدا دروست نيە بۆ ئەو جەنگ بىكرى كە مال و سەرودت و سامان وەسەريەك بنرى، ھەروەك كاتى خوى بوو و ئىستاش ھەيە، زلھيزەكان كە ولاتىكى دىكە داگىردەكەن، بۆ ئەو ھەيە نەوتەكەى بخەنە ژىر دەستى خويان و سامانى ژىرزەوى و سەرزەوى بخەنە ژىر دەستى خويان، وە لە ئىسلامدا رەوانىيە كە خەلك زەليل بىكرى، وەك ئىستا زلھيزان دەيكەن، ولاتىك داگىردەكەن بۆ ئەو ھەيە خەلكەكەى بىكەنە ژىر دەستى خويان، وە جەنگ نابى لە پىناوى شكۆ و مەجدى شەخسىي دابى، ياخود لە پىناوى شكۆ نەتەوھى ياخود طائىفەي دابى، تاكە جەنگىكى رەوا لە ئىسلامدا ئەو ھەيە كە بۆ بەرزكردنەوھى ناوى خوابى و بەپىي شەرىعەتى خوابى، كە ديارە ئەو ھەش وردەكارى و تەفصىلاتى زورى ھەيە، مەبەست ئەو ھەيە كە تەنھا جەنگىك لە ئىسلامدا رەوابى، جەنگىكە كە مۆرى شەرىعى پىوھ بىت، ئەگەرنا ھەركەسيك راستبوو بۆى نيە لەخوړا بەناوى ئىسلاموھ جوړە جەنگىك بەرپا بىكات و بلى: ئەو لە پىناوى خوادايە، لەوبارەو ئەو فەرمائىشتە ھەيە: {عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الرَّجُلِ يَقَاتِلُ شَجَاعَةً، وَيُقَاتِلُ حَمِيَّةً، وَيُقَاتِلُ رِيَاءً، أَيُّ ذَلِكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَقَالَ: رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ قَاتَلَ لِيَتَكُونَ كَلِمَةً اللَّهُ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۸۱۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۸۹۷)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۵۱۷))، واتە: ئەبو موساى ئەشعەرىي خوا لىي رازى بى دەگىرپىتەوھ، كە پرسىار لە پىغەمبەر ﷺ كرا: دەربارەى پىاويك كە جەنگ دەكات تاكو بلىن نازايە، يەككى

دی جەنگ دەکات، وەك دەمارگیری {قەومی، یان طائیفی، یان حیزبی} یەکیکی دیکەش جەنگ دەکات تاكو باسی بکریت و بۆ ریا بازی، کامیان لە رپی خوادایە؟ پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: هەرکەسیک بجهنگی بۆ ئەوەی ناوی خوا بەرزبێ، تەنھا ئەوە لەرپی خوادایەو {ئەویدیکە هیچی لە پیناوی خوادا نیە}.

مەسەلە ی سپیەم: ئەم رسته قورئانییە، کە دەفەرموئ: ﴿ وَقَتِّلُوا فِي سَبِيلِ

اللَّهِ الَّذِينَ يَقْتُلُونَكُمْ ﴾، بەلگە یە لەسەر ئەوە کە جەنگکردن لە ئیسلامدا رەوانیە

لە دژی هیچ کافرێک کە ئیعلانی جەنگی لە دژی تۆ نەکردو، یان شەری پی نەفرۆشتووی و یاخە ی پی نەگرتووی، یان رپی لی نەگرتووی، ئەوە مەسەلە یەکی گرنگە کە کافرێ لاشەر، یان بئ لایەن، یاخود کەسیک نیشانە یەکی لی دەر نەکەوتو کە دوژمن بی، ئەوە دروست نیە جەنگی لەگەلدا بکری،

چونکە خوی دادگەر دەفەرموئ: ﴿ وَقَتِّلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقْتُلُونَكُمْ ﴾، وە لەرپی خوادا بجهنگن لە دژی ئەوانە ی کە شەرتان لەگەل دەکەن، ئەدی کەسیک

لاشەر بی؟ دیارە دروست نیە، بۆ یە دەفەرموئ: ﴿ وَلَا تَعْتَدُوا ﴾، وە دەستدریژی مەکەن، دەستدریژی ئه وه یە کەسیک شەرت لەگەل نەکات، شەری

پی بفرۆشی، وەك لە سوورەتی (النساء) دا خوا ﷻ فەرموویەتی: ﴿ يَتَأْتِيهَا

الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ

الْسَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ﴿٩٤﴾، واتە: ئە ی ئەوانە ی برواتان هیناوه! هەرکات

رۆیشتن (بۆ بانگەواز، یاخود بۆ جەنگ و جیهاد، هەردووکی دەگریتەوه) لەرپی خوادا، وردببنه وه، وە کەسیک سلاوی لیکردن، مەلین: تۆ بروادار نی، واتە: لەخۆرا بیانوو بە خەلک مەگرن و تەماع و لە مال و سامانی مەکەن.

دیارە هەندیک لە زانایان دەلین: نەخیر هەرکەسیک کافر بوو دروستە بیکوژی و شەری لەگەلدا بکە ی، واتە: کاتیک کە ئەهلی کوفر شەر دەکەن لەگەل مسوڵماناندا تۆش هەرکات بە یەکیکیان گەیشتی، با شەریشت لەگەل نەکات و

لاشه پش بی، مادام کافر، هەر دروسته شه ری له گه لدا بکه ی، وه ئه م ئایه ته ی سووره تی (التوبة) ش به به لگه دینه وه، که ده فهرموی: ﴿ وَقِنِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقِنُونَكُمْ كَافَّةً ﴾ (۳۶)، به لام ئه م رسته قورئانییه ئه وه ناگه یه نی، وه ک (ابن کثیر) ده لی^(۱): ﴿ وَقِنِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً ﴾ {أي: جمعهم}، واته: تی کراتان له گه ل موشریکه کاندایه بجه ننگن، که واته: مه به ستی ئایه ته که ئه وه نیه که له گه ل هه موو هاوبه ش په یداکه راندا بجه ننگن، وه ک چۆن هه موویان له گه لئان ده جه ننگن، نه به لکو ئایه ته که ده فهرموی: هه مووتان له گه ل هاوبه ش په رسته کاندایه بجه ننگن، وه ک چۆن ئه وان هه موویان له گه لئان ده جه ننگن، واته: مسوئلمانینه ! هیچتان دوامه که ون له جه نگو و جیهاد دژی کافره کان، به هه مووتان و به تی کراییی له گه لئاندا جه ننگ بکه ن، وه ک چۆن ئه وان به تی کراییی له گه لئان ده جه ننگن، ئه گه رنا ئیمه چه ندان به لگه مان هه یه له سه ر ئه وه، که که سی ک با کافریش بی، عه ینی کوفره که ی پاسا و نیه بو ئه وه ی که تو شه ری له گه ل بکه ی و، عه ینی کوفره که ی خوینی ئه و بو تو حه لال ناکات و ده توانین چه ندان به لگه بیینه وه له وباره وه :

۱- به ده قی قورئان خاوه ن کتیبه کان سه رانه یان لی وهرده گیرئ، واته: ئه و خاوه ن کتیبانه ی که شه ر له گه ل مسوئلماناندا ده که ن، کاتی ک که تی کده شکین، مادام ئاماده بن شه ر رابگرن، سه رانه یان لی وهرده گیرئ، وه ک خوا ﷺ له سووره تی (التوبة) دا ده فهرموی: ﴿ قِنِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴾ (۲۹)، واته: له گه ل ئه واندا بجه ننگن که کتیبیان پی دراوه، که چی بر وا به خوا و به رۆزی دوا یی

(۱) (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص: (۵۶۷).

ناهیئن و، ئەوہی خواو پیغەمبەرەکە‌ی قەدەغەیان کردوہ، قەدەغە‌ی ناکەن و، مل بو ئایینی ھەق نادەن، ھەتا سەرانیە دەدەن و، ملکەچ دەبن، (واتە: ملکەچ دەبن بو دەسەلاتی ئیسلامی و واز لە شەر پێفروشتن دینن)، کەواتە: ئیسلام لی دەگەرئ خاوەن کتیبەکان لەسەر دینی خویان بمیننەوہ و ھەر کافریش بن، بە مەرچیک دژی دەولەتی ئیسلامی نەبن.

۲- پاشان لە سوورەتی (النساء) دا نایەتیکی روون و راشکاومان ھەیە، کە خوا ی پەروردگار لە مسوڵمانان قەدەغە دەکات کە شەر لەگەڵ ئەو کافرانەدا

بکەن کە بی لایەنن، وەک فەرموویەتی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصْرَتَّ صُدُورُهُمْ أَن يُقَنِّلُوكُمْ أَوْ يَقْتُلُوكُمْ قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَنَلُوكُمْ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَنِّلُوكُمْ وَالْقَوَّاءِ إِلَيْكُمْ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ

اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿۹۰﴾ النساء، نایەتەکانی پێش ئەم نایەتە دەفەرموون: شەر لەگەڵ ئەو کافرانەدا بکەن کە لە دژتان دەجەنگن دوایی دەفەرموی:

﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾، جگە لەوانە‌ی کە پەيوەندیان ھەبە لەگەڵ کۆمەڵێک لە کافرەکاندا کە ئەو کۆمەڵە کافرە لەگەڵ ئیوہدا ھاوپەیمانن (واتە: نەک دروست نیە لەگەڵ ھاوپەیمانەکاندا کە کافرن بچەنگی، بەلکو لەگەڵ ئەوانە‌ی کە پەيوەندی بەوانیشەوہ ھەبە دروست نیە تو دەستپێشخەری شەر و جەنگ بی) یاخود کەسانیک دین بۆلاتان، سەغەتن لەوہی کە شەر لەگەڵ ئیوہدا بکەن، یاخود شەر لەگەڵ قەومەکە‌ی خویاندا بکەن، (واتە: ئەوانە‌ی کە بی لایەنن، ئیوہ بۆتان نیە شەریان لەگەڵ بکەن) وە ئەگەر خوا ویستبای ئەوانی بەسەر ئیوہدا زال دەکردو لەگەڵتاندا دەجەنگان، جا ئەگەر کەناریان گرتو جەنگیان لەگەڵ نەکردن و دەستی خویان لە ئیوہ پاراست و ناشتیان لەگەڵتان کرد، ئەوہ خوا ھیچ رێگایەکی بە ئیوہ نەداوہ کە لەگەڵیاندا بچەنگن.

۳- به لگه یه کی دیکه له سه ر ئه وه ی که کافر هکان له سه ر کوفر ناکوژرین، به لکو له سه ر ئه وه ده کوژرین که ده ستر یژی بکه نه سه ر مسوئمانان و شه ر له گه ل مسوئماناندا بکه ن، ئه وه یه که به ده قی فه رمایشتی پیغه مبه ر ﷺ نابیته ئافرهت و مندال پیرو نه خووش و کریکارو جوتیارو راهیب و بکوژرین، وهک له چه ند هه دیسیکدا هاتوه، که دوایی باسیان ده که یین.

مه سه له ی چواره م: هۆکاری جهنگ کردن له گه ل کافر اندا، وهک زۆریه ی هه ره زۆری زانایان و شه ر عزانان ده ئین: بریتی نیه له کوفره که یان، به لکو بریتیه له ده ستر یژی بکه یان، واته: بۆیه جهنگ له گه ل کافر اندا ده کری که ده ستر یژی ده که نه سه ر مسوئمانان و شه ر یان له دژ ده که ن، نهک له به ر ئه وه ی که کافر ن، چونکه نه گه ر له به ر کوفره که یان بووایه ده بوو جووله که وه نه صرانی و سه ر جه م کافرانی دیکه ی هاوولاتی ئیسلام پیی گوتبان: نه گه ر مسوئمان نه بن هه ر ده تانکوژین و سه رانه تان لیوه ر ناگیرئ، وه ده بوو ژن و مندالیش هه ر بکوژرین، چونکه ژن و منداله که ش هه ر هی ئه وانن، وه ده بوو پیرو نه خووش و راهیب و کریکارو جوتیاریش هه ر بکوژرین، که ده قی هه دیسی پیغه مبه ری ﷺ له سه ره ئه وانه هیچ کامیان ناکوژرین، ئنجا له راستیدا کاتیك خه لگی کافر سه رپشک ده کری له نیوانی کوژران و ئیمان هیناندا، ئه وه دژی ئایه تی خوایه، چونکه خوای دادگه ر ده فه رموی: ﴿لَا اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ...﴾ (۱۵۶) البقرة، تۆبزی کردن و ناچار کردنی خه لک له دیندا نیه، وه پاشانیش که سیك که به تۆبزی و له ترسان بیته نیو ئیسلامه وه، ئه وه نابیته مسوئمان، به لکو ده بیته مونا فیک که له کافر خراپتره.

مه سه له ی پینجه م: ئه م رسته یه ی، که ده فه رموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا اِنَّكُمُ لَكُمْ اَنْفُسًا﴾

يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ، وه ده ستر یژی مه که ن خوا ده ستر یژ که رانی خووشناوین، هه م ئه وه ده گه ینی که کافر ی لاشه رو بی لایه ن دروست نیه جهنگیان له گه ل بکری، وه هه م ئه وه ش ده گه یه نی که مسوئمانان له گه رمه ی جهنگ و جهادیشدا بن، ده بی ناگیان لی بی سنووره کانی شه ر نه به زینن،

وه نه‌دهبه‌کانی شهرع پیشیل نه‌که‌ن نه‌مه‌ش چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌ک بو
نیسپاتی نه‌وه‌ی باس‌مان کرد:

فه‌رمووده‌ی یه‌که‌م: { (أَخْرَجَ ابْنَ جَرِيرٍ وَ ابْنَ الْمُنْذِرِ وَ ابْنَ أَبِي حَاتِمٍ عَنِ ابْنِ
عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴾، يَقُولُ: وَلَا تَقْتُلُوا النِّسَاءَ وَ الصَّبِيَّانَ وَ الشَّيْخَ الْكَبِيرَ وَ لَا مَنْ
أَلْقَى السَّلَامَ وَ مَنْ كَفَّ يَدَهُ، فَإِنْ فَعَلْتُمْ فَقَدْ اعْتَدَيْتُمْ }، واته:
عه‌بدوئلای کوری عه‌بباس خوا له خوئی و بابی رازی بی، له ته‌فسیری نه‌م
رسته فورناییه‌دا، که ده‌فه‌رموی: ﴿ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴾، ده‌لی، واته: نافرته‌تان و مندالان و پی‌اوی به ته‌مه‌ن مه‌کوژن،
وه که‌سیک که شه‌رتان له‌گهل ناکات و نه‌وه‌ی که ده‌ستتان لی ده‌پاریزی
مه‌کوژن، نه‌گهر نه‌وانه بکوژن، نه‌وه ده‌ستدریژی‌تان کردوه و پی‌چه‌وانه‌ی
فه‌رمانی خوا جوو‌لا‌ونه‌ته‌وه.

فه‌رمووده‌ی دووهم: { (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ امْرَأَةً وَجِدَتْ
فِي بَعْضِ مَخَازِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مَقْتُولَةً، فَأَنْكَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَتْلَ النِّسَاءِ
وَ الصَّبِيَّانِ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، وَ الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۰۱۴)، وَ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۴۵۲۲) }،
واته: عه‌بدوئلای کوری عومه‌ر خوا له خوئی و بابی رازی بی، ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ری
خوا ﷺ له هندیک له جه‌نگه‌کانیدا نافرته‌تیکی کوژراوی بینی پی‌ ناخوش‌بوو،
وه پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ قه‌ده‌غه‌ی کرد که نافرته‌ت و مندالان بکوژن.

فه‌رمووده‌ی سییه‌م: { (اغْرُوا بِاسْمِ اللَّهِ، فِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَاتِلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ،
اغْرُوا، وَلَا تَعْلُوا، وَلَا تَعْدِرُوا، وَلَا تَمْتَلُوا، وَلَا تَقْتُلُوا وَ لِيَدًا، وَلَا أَصْحَابَ
الصَّوَامِعِ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۴۴۹۷)، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بَرِيدَةَ عَنْ أَبِيهِ ﷺ }،
واته: به‌ناوی خواو له‌ریی خوا‌دا بجه‌نگن، دژی نه‌و که‌سانه بجه‌نگن که کوفر
به‌خوا ده‌که‌ن (وه دزایه‌تیشتان ده‌که‌ن، وه‌ک له نایه‌ت و فه‌رمووده‌کانی

دیکه دا ئه وه روون کراوته وه) وه دزیی له غه نیمه ت مه که ن و، په یمانشکیینی مه که ن، وه جه نازه ی مردوو هکان مه شیوینن (به وه ی که گوپی ببری و لووتی ببری، وه ک کاتی خو ی عاده ت بو وه)، وه مندال مه کوژن، وه ئه وانه ی که له سه ومیعه کاندان {واته: له شوینی په رستگای خو یاندان و خوا په رستی ده که ن} مه کوژن.

چوارهم: ئنجا له وه سیه تی ئه بو به کر یه که م جینشینی پیغه مبه ر ﷺ دا خوا لیی رازی بی هاتوه، که سوپایه کانی به ری ده کردن، به مجوره وه سیه تی ده کردن:

{(وَإِنِّي مُوصِيكَ بِعَشْرٍ: لَا تَقْتُلَنَّ امْرَأَةً، وَلَا صَبِيًّا، وَلَا كَبِيرًا هَرَمًا، وَلَا تَقْطَعَنَّ شَجْرًا مُثْمِرًا، وَلَا تَحْزَبَنَّ عَامِرًا، وَلَا تَعْقِرَنَّ شَاةً، وَلَا بَعِيرًا إِلَّا لِمَأْكَلَةٍ، وَلَا تَحْرِمَنَّ نَخْلًا وَلَا تُفْرِقْنَهُ، وَلَا تَغْلُلْ، وَلَا تَجْبُنْ} (۱).

واته: وه من به ده (۱۰) شت ئامۆژگارییت ده که م:

- ۱- هیج ئافره تیک مه کوژه .
- ۲- وه هیج مندالیک مه کوژه .
- ۳- وه پیاوی پیری به ته مه ن مه کوژه .
- ۴- وه دره ختی به ردار مه بیره .
- ۵- وه هیج مالیک تیک مه ده (خانوو ویران مه که).
- ۶ و ۷- وه مه گهر بو خواردن، ئه گهر مه پرو حوشت سهر مه بیره .
- ۸- وه دارخورما مه سووتینه و به ره که ی لی مه وه ریینه .
- ۹- وه دزیی له ده سته وت (غنیمه) مه که و هیچی لی په نهان مه که .
- ۱۰- وه مه ترسه (له دوژمن) .

(۱) بروانه: موطأ مالک، (۶/۲)، وه (آثار الحرب، دراسة فقهية مقارنة)، د، وهبة الزحيلي، ص: (۴۶۸).

مهسهله‌ی شه‌شه‌م: ئەم رسته قورئانییه‌ی، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ

تَفْتَنُوهُمْ﴾، واته: له ههر شوینیک بهر په‌لتان که‌وتن بیان‌کوژن، به زاراوی کورده‌واریی خۆمان: به بست جه‌بیان مه‌دهن، وه‌ک له فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا هاتوه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ { قَالَ لِحَالِدٍ وَمَنْ مَعَهُ يَوْمَ الْفَتْحِ: إِنَّ عَرْضَ لَكُمْ أَحَدٌ مِنْ قَرِيشٍ فَأَحْصِدُوهُمْ حَصْدًا حَتَّى تُؤَافُونِي عَلَى الصَّفَا } (رَوَاهُ ابْنُ حَبَّانَ بِرَقْمٍ: (۴۷۶۰))، وَقَالَ شَعِيبُ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، واته: پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به خالیدو ئەوانه‌ی که له‌گه‌لی بوون له ئازادکردنی مه‌ککه‌دا فه‌رمووی: ئەگه‌ر هه‌رکام له موشریکه‌کان هاتنه پیشتان بیان‌دروون، تا‌کو له‌سه‌ر کیوی سه‌فا پی‌م ده‌گه‌نه‌وه.

دیاره ئی‌سلام چه‌نده له‌گه‌ل خه‌لکی لاشه‌ردا به به‌زه‌یی‌یه، به پیچه‌وانه‌شه‌وه له کاتی شه‌ردا، هی‌نده له‌گه‌ل دوژمن زیرو بی‌په‌رحمه، چونکه به‌بی جورئه‌ت و غیره‌ت و زبیری، جه‌نگت بو ناکری و دیفاعت پی له خۆت ناکری و گوتراویشه: هیچ که‌س له شه‌ریدا شه‌کر نابه‌شیته‌وه.

مهسهله‌ی چه‌وته‌م: ئەم رسته قورئانییه‌ی، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ

أَخْرَجُكُمْ﴾، مه‌به‌ست پیی ئەوه‌یه وه‌ک خۆیان سزایان بده‌نه‌وه، ئەگه‌رنا خۆ تۆ هه‌موو روژی له مه‌ککه‌دا شه‌ر ناکه‌ی! به‌لام مه‌به‌ست ئەوه‌یه وه‌ک چۆن ئیوه‌یان له مال و حالی خۆتان له شاری مه‌ککه وه‌ده‌رناوه، ئیوه‌ش له‌وی وه‌ده‌ریان بنین، یان ئەگه‌ر له مزگه‌وتی چه‌رامدا، شه‌ریان له‌گه‌ل کردن، ئیوه‌ش له‌ویدا شه‌ریان له‌گه‌لدا بکه‌ن، واته: هه‌ر کافرێک هه‌ر دوژمنیک تۆی چۆن سزادا، تۆش بو‌ت هه‌یه به‌و شیوه‌یه سزای بده‌یته‌وه، به‌لام به مه‌رحی‌ک ئەو سزایه پیچه‌وانه‌ی ده‌قیکی شه‌رعی نه‌بی‌ت، بو وینه: ئەگه‌ر ئەوان هاتن داوین پیسیان کرد له‌گه‌ل ئافره‌تیکی مسو‌لماندا تۆ بو‌ت نیه بلیی: منیش داوین پیسی ده‌که‌مه‌وه له‌گه‌ل ئافره‌تی ئەواندا، یان ئەگه‌ر کافر مسو‌لمانی سو‌وتاند تۆش بلیی منیش ئەو ده‌سووتینم، له‌سه‌ر رای ئەو زانایانه‌ی که ده‌لین:

سووتاندن دروست نیه.

هه نیدیکی دیکه ده لاین: به پیی ئهم ئایه ته ی، که ده فه رموی: چۆن ده ستریزییان کرد، ئاوا ده ستریزیی بکهنه وه، به رپه رچدانه وه ی هاوویننه دروسته، به لام بیگومان ئهم رسته قورئانییه که ده فه رموی: وه ک خویان سزایان بدنه وه، ئهو شتانه ی لی هه لداویردرین و لی جیاده کرینه وه، که به ده قیکی شه رعیی جیاکراونه ته وه، که دروست نیه له گه ل کافراندا به کاربه یئرین.

مه سه له ی هه شته م: دهرباره ی وشه ی (فِنَنَه) که ده فه رموی: ﴿ وَقَالُوا هُمْ حَتَّى لَا

تَكُونَ فِنَنَه، له گه لئاندا بجهنگن هه تا (فِتْنَه) نامینی، له مانا زمانه وانیه که ییدا روونمان کرده وه، که (فِتْنَه) که له ئه سلدا به مانای قالكردنه وه ی زیپر دی، که له سه ر ئاگر بسووتی و قالی بکهنه وه، تاکو دهر بکهنه وه ی زیپر ساغه یان نا؟ ئه سله که ی ئه وه یه، دواپی ئهو مانایه خوازراوته وه بو ههر ئه شکه نجه دان و ههر تاقیکردنه وه یه ک، وه لیردها به مانای ئازاردانی مسوئلمانان و هه لگی پانه وه یان، یاخود ری لیگرتنیانه له وه ی مسوئلمان بن و ئیمان بینن، وه ئه وانیه که گوتوو یانه: وشه ی (فِنَنَه) لیردها به مانای (شیرک و کوفر) دی، ئه وه ته ماشای سه ره نجامی ئازاردانه که یان کرده وه، واته: که که سیك ئازار بدری له سه ر ئه وه که ئیمان بینن و، سه ره نجام له سه ر کوفر بمینیتته وه، یان مسوئلمانیک ئازار بدری بو ئه وه ی که کافر بکری، ئه گه رنا له ئه سلدا وشه ی (فِنَنَه) به مانای (شیرک و کفر) نایه ت و به مانای ئازارو ئه شکه نجه دان دیت، وه وشه ی (فِنَنَه) له قورئاندا به چه ند مانایه ک به کارهاتوه:

یه که م: به مانای تاقیکردنه وه دی، وه ک له سووره تی (العنکبوت) دا ده فه رموی:

﴿ الْم ۱ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يَتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۚ ﴾، واته:

ئهلیف، لام، میم، ئایا خه لک پییان وایه به وهنده وازیان لی ده هیئرئ که بلین: بروامان هیئا، بی ئه وه ی تاقیبکرینه وه !!.

دووهم: بهمانای فریودان و هه ئخه له تاندن دئ، وهك له سوورهتی (الأعراف) دا خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿ يَنْبَغِي آدَمَ لَا يَفْنِنَنَّكُمْ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ ... ﴾ (۲۷)، واته: ئه ی وه چه ی ئاده م ! شهیتان هه ئتان نه خه له تینی و فریوتان نه دات، وهك چۆن باب و دایکتان (ئاده م و حه ووا) ی هه ئخه له تاندو له به هه شتی وده رنان.

سییه م: بهمانای به لا و گرفتاری، دئ، هه ر به لا و گرفتاریهك به سه ر ئینسان بی، پیی ده گوترئ: (فِتْنَة)، وهك خوا ﷺ له سوورهتی (الأنفال) دا دهفه رموی: ﴿ وَأَتَقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ شَكِيدُ الْعِقَابِ ﴾ (۳۵)، واته: له به لایهك بترسن كه ته نیا تووشی سته مكاره كان نابئ، وه بزنان كه خوا سزای تونده.

چوارهم: بهمانای گومراکردن، دئ، وهك له سوورهتی (المائدة) دا دهفه رموی: ﴿ وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا ﴾ (۴۱)، واته: هه ركه سیك خوا بیهوی گومرای بکات، تو هیچ شتیكت بو وی له به رانبه ر خوادا پیناکری.

پینجه م: وه بهمانای ئازاردان، دئ، وهك له سوورهتی (البقرة) دا دهفه رموی: ﴿ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ﴾ ، واته: وه له گهل کافراندا بجهنگن، هه تا (فِتْنَة) نامینی، واته: تاكو کافرهكان توانای نه وهیان نامینی مسولمانان ئازار بدن و نه شکه نجهیان بدن، وه له دین هه ئیان بگیرنه وه، یاخود خه لکی ئازار بدن و نه هیلن مسولمان ببن، جا لیردها ئه مه نه وه ی لئ وهرده گیری، كه نه و وشه قورئانییانه ی دینه پیشمان، ده بی ته ماشای سیاقه کهیان بکهین، نه گه رنا جاری وایه یهك وشه ی قورئانی به پینج مانا دئ، بویه ده بی ته ماشای بکهین كه له چ سیاقیکدا هاتوهو، ته ماشای وشه کانی پیشه وهو دواوه ی بکهین، ئنجا مانایه که ی زیاتر دیته ده ست و روون

دهبیته وه، که واته: ئه وه رسته قورئانییه ی که دهفه رموی: ﴿ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنْ

الْقَتْلِ ﴾ (فیتنه) له کوشتن سهختره، سه ره نجام ئه م دوو واتایه ی هه ن:

یه ک: ئازاردانی کافران بۆ مسوئلمانان له کوشتنی مسوئلمانان خراپتره، واته: ئه گهر ئازاریانان، تا کو رپیان لی بگرن، که دینداری بکه ن، ئه وه خراپتره له وه ی که بیانکوژن، چونکه ئه گهر بیانکوژن، هه رچه نده جهسته یان دهفه وتی به س روو حیان سه لامه ت دهبی، به لام که کافریان بکه نه وه، مانای وایه به جهسته وه به روو حه وه فه وتا ون.

دوو: وه مانایه کی دیکه ی ئه وه یه، که کافربوونه وه ی مسوئلمان، یان مانه وه ی ئینسان له سه ر کوفر، له کوژرانی خراپتره.

مه سه له ی نۆیه م: ﴿ وَلَا تُقْبَلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوْكُمْ فِيْهِ ﴾، واته: وه

له لای مزگه وتی حه رام جهنگ له گه ل کافراندا مه که ن، مه گهر ئه وان دهسپیشخه ری بکه ن و جهنگتان له گه ل بکه ن، ئه مه ئه وه ده گه ینی که مسوئلمانان شه ریعه ت دهستیان ئاوه لا ده کاته وه له کاتی به رگری کردنیاندا له خویان و، کاتیک مسوئلمانان ده گه نه حاله تی به ره له ستیی و به رگری، دهستیان ئاوه لایه که شیوازی جوړاو جوړ به کاربینن بۆ به رگری له خو کردنیان، به لام گرنگ ئه وه یه دهسپیشخه ر نه بن، ئه گه رنا کاتیک مسوئلمان شه ری پی ده فرۆشری و یه خه ی پی ده گیری، شه رع زیاتر دهستی ئاوه لا ده کاته وه، وه ک له حاله تی ئاسایی، مه به ستم ئه وه یه ئایا مسوئلمان بۆی هه یه له حاله تی ئاساییدا بچی خه لک له نیو مزگه وتی حه رامدا بکوژی؟ بیگومان نه خیر، به لام ئه گهر کافران له ویدا شهریان پی فرۆشتن، ئه وه بۆیان هه یه له ویشدا بیانکوژن، بۆچی؟ چونکه ناچارکرا ون، جا بۆیه شه رعزانان ده لئین: (لِلضَّرُوْرَاتِ اَحْکَامُهَا)، واته: کاته کانی ناچاریی یاسا کانی تایبه تی خویان هه یه.

مهسه لهی دهیه م: ئەم رسته قورئانییهی، که دهفه رموی: ﴿ فَإِنْ أَنْهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ

عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾، جا ئەگەر دهستیان هه لگرتو وازیان هیئا، بیگومان خوا لیبوردی به بهزهیی یه، دهگونجی مه بهست پیی دهسته لگرتنی کافره کان بیته له کوفر، یاخود دهسته لگرتنیان بیته له زولم، جا ئەگەر مه بهست دهسته لگرتنیان بیته له کوفر، ئەوه که دهفه رموی: ﴿ فَإِنْ أَنْهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾، واته: به دئیایی خوا لییان ده بووری، چونکه وازیان له کوفر هیئاوه، ئەدی ئەگەر مه بهست پیی دهسته لگرتنیان بیته له زولم، که سیاقی نایه ته کان زیاتر ئەوه دهگه یهنی، واته: خوا ﷺ لیبوردو به بهزهیی یه و ئیوهش ئەی ئیماندارینه! چاو له پهروهردگاری خوتان بکهن و چاوپوشییتان هه بی و بهزهییتان هه بیته له بهرانبهر کافر یکدا، که شهر ناکات له دژتان، ئەگه رنا خوا له هیچ کافر یک خوش نابی هه تا کافر بیته، به لام هه ر کافر یک زولمی نه کرد، ئەی مسولمانینه! وهک چون خوا ﷺ خاوهن دوو سیفه تی لیبوردی و بهزهیی یه، ئیوهش له گه ل کافراندا لیبوردنتان هه بی و بهزهییتان هه بی، مادام ئەوان شهرتان پی نه فرۆشن و دهستدریژی نه که نه سه رتان، ئیوهش دهستپیشخه ریی جهنگ و دهستدریژی مه بن.

مهسه لهی یازدهیه م: ئەوه، که خوا دهفه رموی: ﴿ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ

وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ﴾، ئەوه دهگه یهنی، که ئامانجی جهنگ و جهاد بریتیه له نه هیشتنی ناشووب و ئازاردانی مسولمانان له لایه ن کافرانه وه، نهک لابردنی کوفر و شیرک، چونکه خوا ﷺ نه یفه رموه: (وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا يَبْقَى كُفْرٌ وَشِرْكٌ) به لکو فه رمو به تی: ﴿ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ﴾، جا هه ندیک له زانایان ئەو ﴿ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ﴾ یان به هه له لیكداو هته وه، وهک دوایی باسی دهکهم، وایانزانیوه وشه ی (دین) به مانای ئیسلام دی، که ئەوه کاته

مانایەکی ئاوا دەبێ: {هەتاكو ئایین (ئیسلام) تەنیا هی خوا دەبێ}، بەلام بیگومان ئەو مانایە هەڵەیه، چونکە جەنگ و جیهاد بکری، یان نا (ئیسلام) هەر هی خوایه و بەشی کەسی دیکە ی پۆهنیە، بەلکو لێرەدا مەبەست لە (دین)، (ملکەچی)یە، واتە: تا وای لێدئ خەلک بیجگە لە خوا ملکەچی هیچ کەسی دیکە نابن، ئەوکاتە بە ئارەزووی خۆیان ئیمان دینن، یان کافر دەبن، ئازادن، چونکە ئەگەر شەریعەتی خوا ﷺ حاکم بێت مەجال بە خەلکی دەدات بپروا بێنن یان نا، وەك خوای پەروردگار دەفەرموێ: ﴿ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ﴾ (۲۹) ﴿ الکھف، بەلام لە کاتیگدا پێچکە شەیتانییەکان حاکم دەبن، ئازادی خەلک زەوت دەکەن و دەلێن: یان دەبێت بێنە سەر دینی ئیمە یان نابێ هەبن! کەچی ئیسلام دەلێ: ﴿ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴾ (۶) ﴿ الکافرون، دینی خۆتان بۆ خۆتان دینی خۆم بۆ خۆم، بەلام ئەهلی کوفر کاتیگ دەسەلاتیان هەبێ، بەزۆر شتی خۆیان بەسەر خەلکدا دەسەپینن. کەواتە: ئامانجی جەنگ و جیهاد لە ئیسلامدا ئەوەیە کە ئازاردان و ئەشکەنجەدان نەمینی و ئازادی زەوت نەکری، نەك کوفرو شیرک لەبەین بجێ، چونکە خوا بۆخۆی پێگای داوە کە خەلک کافر بێ، دیارە وەك شەریعەت لەسەری پێویست کردوون کە ئیمان بێنن، بەلام شەریعەتەکی پێگای داوون بە ئازادی ئیمان بێنن، یان ئیمان نەهینن ﴿ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ﴾ (۲۹) ﴿ الکھف، کەواتە: ئیمە کە بەندە خواین و دەمانهوی شەریعەتی خوا جیبەجێ بکەین، بۆمان نیە مافیگ کە خوا بە بەندەکانی داوە، لێیان بستینینەو، لێیان زەوت بکەین، هەڵبەتە هەر بۆیەش لە رۆژگاری پێغەمبەری خوا ﷺ لە شاری مەدینەدا، هەرکام لە سێ تیرەکانی (بنو النضیر و بنو قینقاع و بنو قریظە) هەبوون، هەرودها ژمارەیهک نەصرانیی و هاوبەش دانەرانیس هەبوون، هەتاگو دوایی ئازادانە مسوڵمان بوون، یان بە روالەت خۆیان بە مسوڵمان پیشاندا، جوولەکە و نەصرانییەکانیش هەتا لە مەدینەدا بوون ئازاد بوون و

مهسه لهی دوازدهیم: یه کی دیکه لهو مهسه له گرنگانه که لهم رسته قورناییه

وهرده گیرین، نه وهیه که خوا ﷺ که ده فهرموی: ﴿ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ

وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ﴾، واته: له گه لیاندا بجهنگن تاكو (فِتْنَةٌ) نامینی، وه ملکه چیی

هه مووی بو خوا ده بی، واته: مه به ست له وشه ی (دین) لهم رسته قورناییه دا

ملکه چیی یه نه ک ئیسلامه تی، وه وه ک پی شتر گوتمان: هه ندی که س به

هه له نه م رسته قورناییه یان ته فسیر کردوه، گو توویانه: ده بی جهنگ و

جیهاد له گه ل نه هلی کوفردا بکری، هه تا ته نیا ئیسلام حاکم ده بی، به

واتایه کی دی جهنگ له گه ل کافراندا ده کری تاكو مسوئمان ده بن، وه ک له

سوورته ی (الفتح) دا هاتوه، ده فهرموی: ﴿ نُقَاتِلُوهُمْ أَوْ يُسَلِّمُوا... ﴾ (۱۶)،

{ له گه لیاندا ده جهنگن، یان مسوئمان ده بن } لیکیان داوه ته وه، به لام له

راستیدا وانیه و (سَلِّمُوا)، واته: ملکه چ ده کهن (يَخْضَعُونَ)، واته: له گه لیاندا

ده جهنگن، یان ده بی ملکه چ بکهن، که واته: وشه ی: (سَلِّمُوا) به مانای هاتنه

نیو ئیسلام نیه، به لگو به مانای ملکه چ کردنه، وه لی ره شدا خوا ﷺ

فه رموویه تی: ﴿ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ﴾، (دین) لی ره دا

ناگونجی به مانای ئیسلام بی، بوچی؟ چونکه مسوئمانان له ریی خودا جهنگ و

جیهاد بکهن یان نا، ئیسلام وه ک دین، به شی غهیری خوی په روه ردگاری هه ر

پیوه نیه، واته: ئیسلام هه ر هی خوییه، هه ر خوا ئیسلامی ناردوه و خوی

خاوه نی ئیسلامه، مسوئمانان جهنگ و جیهاد بکهن یان نه کهن.

ئه دی نایا نه و دینه چیی که هه مووی ده بیته هی خوا، نه گه ر جهنگ و

جیهاد بکری له پیناوی خوادا؟ وه لامه که ی نه وهیه واته: له ریی خوادا

(۱) له کتییی (چهند بابته کی سیاسی هاوچهرخ له بهر روشنایی عه قل و وهی دا) به دریژی باسی

نه م مهسه له یه مان کردوه، له به شی یه که م: (ته بایی و پیکه وه زیان) دا.

جهنگو جیهاد بکهن تاکو وای لیدی، که خه لک بیجگه له خوا ﷺ، وه بیجگه له حوکمی دین و شه ریعه تی خوا زهخت و فشاری که سی دیکه یان به سه ره وه نابی، نهک هه تا هه موویان دینی خوا قه بوول ده کهن، چونکه خوا ده فهرموی: ﴿ لَا اِکْرَاهَ فِي الدِّينِ ﴾ البقرة، واته: تۆبزیی کردن و زۆریی کردن نیه له وهرگرتنی دیندا، به ئی لیرهدا دین به مانای گهر دنکه چیی و به مانای طاعت دی، یانی: تا وای لیدی خه لکی سهر زهوی، یان خه لکی نهو شوینه ی که مسولمانان ده یخه نه ژیر رکیفی خویانه وه، بیجگه له خوا ﷺ له هیج که سی دیکه ناترسن، وه خواش ﷺ بو خوی بهنده کانی ئازاد کردوه، که ئایا دینه که ی په سندن ده کهن و پییه وه پابه ند دهن، یا خود قه بوولی نا کهن، نه وه بو خوی ئازادو سه ره پشکی کردوون، وهک ده فهرموی: ﴿ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ﴾ الكهف، واته: وه بلی هه ق له پهروه ردگارتانه وه یه، جا کی ده یه وی با بر وایی و، کیش ده یه وی با بیروایی، ههروه ها له سووره تی (یونس) دا ده فهرموی: ﴿ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴾، واته: نه گهر پهروه ردگارت چه زی کردبا، خه لکی سهر زهوی هه موویان ئیمانیا ده ینا، ئایا تۆ زۆریان لی ده که یه که ئیمان بیئن (واته: نه ی پیغه مبه ر) ﷺ تۆ بو ت نیه، چونکه لیرهدا پرس یار کردنی نکو وایی که ه ران (الإستفهام الإنکاری) یه.

مه سه له ی سیز ده یه م: دهر باره ی نه و رسته یه ی که ده فهرموی: ﴿ فَإِنْ أَنْهَوْا فَلَا

عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴾، خوا ﷺ دهر باره ی کافره کان قسه ده کات ده فهرموی: جا نه گهر وازیان هینا، نه وه ده ستر یژی نا کر یته سهر غه یری سته مکاران، نه م رسته قورئانییه ده ری ده خات که نه هلی کوفر (وهک پی شتریش با سم کرد) بو یه جه نگیان له گه لدا نا کر ی، تا واز له کوفر بیئن، به لکو بو یه جه نگیان له گه لدا

دەكرى، تا واز لە ستەم و دەستدریژی بىنن، بە بەلگەى ئەووە كە خاوەن كىتەبەكان و، ھەموو ئەوانەى ئامادەبن ملكەچ بکەن بۆ دەولەتى ئىسلامى و، لەژىر سايەيدا ببنە ھاوولاتی، ئىسلام پىشوازيان لىدەكات، پاشان لە گەرمەى جەنگىشدا كۆمەلەك خەلك وەك: ئافرەت و مندال و كرىكارو پىرو نەخۆش و راهىب، ئەوانە ھىچيان ناكوزرىن، ھەرچەندە كافرىش بن، كەواتە: ئەھلى كوفر لەسەر كوفرەكەيان ناكوزرىن بەلكو لەبەر ستەمەكەيان دەكوزرىن، بۆيە خواى كاربەجى دەفەرموى: ﴿ فَإِنْ أَنْهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴾، ئەگەر وازيان ھىنا لە ستەم و شەر فرۆشتن بە مسولمانان (با لەسەر كوفرى خۆشيان بمىننەو)، ئەو كاتە نابىت دەستدریژی بكرىتە سەر غەيرى ستەمكاران.

مەسەلەى چواردەپەم: وشەى (عُدْوَانَ) كە لەو رستە قورئانىيەدا ھاتووە كە

پىشتر خويندەمانەو: ﴿ فَإِنْ أَنْهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴾، زانايانى رەوانبىژى دەلین: لىرەدا مەبەست پىي (مُشَاكَلَة) يە، ئەویش ئەو دەپە كە لە زمانى عەرەبىدا شتىك ھەيە، كەسىك سىفەتىك لەخۆيدا بەكاربىنى بەرانبەرەكەشى بەرپەرچى ئەو سىفەتە بداتەو، ھەرھەمان وشە كە بۆ سىفەتى ئەو بەكارھاتو، بۆ ئەمىش بەكاردى، با لە نىوەرپۆكىشدا لىك جىابن، جا ئەو مەسەيەكى گرنگە بزانرى، بۆ نمونە: خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿ إِنَّهُمْ

يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ الطارق، واتە: ئەوانە فىل دەكەن، منىش فىل دەكەم، بە تەئكىد ئەو فىلەى كافران دەيكەن و، ئەووى خواى بەرزو مەزن بۆ خوى بەكارىھىناو بە وشەى فىل (كَيْدًا) وەك يەك نىن و نىوەرپۆكىان لىك جىايە، يان دەفەرموى: ﴿ وَيَمَكُرُونَ وَيَمَكُرُ اللَّهُ ﴿٣٠﴾ الأنفال، ئەوانە مەكر دەكەن و خواش مەكر دەكات، لىرەدا مەبەست ئەو دەپە: ئەگەر ئەوان فىل دەكەن، خواش فىلەكەى ئەوان ھەلدەوھىننیتەو، ئەگەر ئەوان مەكر دەكەن، خوا ﷻ

مه کره که ی نهوان هه لده وه شینیتته وه، یان ده فه رموی: ﴿يُخْلِعونَ اللهُ وَهُوَ

خَلِدُ عَهُمْ ۱۴۲﴾ النساء، واته: نهوانه خوا هه لده خه له تینن، خواش نهوان

هه لده خه له تینن، به ته نکید مه به ست پیی هه مان مانایه که بو
(هه لده له تاندن) ی نهوان به کارهاتوه، جا نه وه له زمانی عه ره بیدا پیی
ده گوتری: (موشاکه له) واته: هه مان بیژه (لفظ) و ده برین به کارده هی نریته وه،
به لام به واتا و ناوه پوکیکی دیکه، که له گهل نهو ته ره فه ی به ران به ردا بگونجی،
نه گهرنا بیگومان به ره ره چدانه وه ی سته می سته مکاران ده ستریزی (عَدَوْنَ)

نیه، یان که ده فه رموی: ﴿فَمَنْ أَعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَىٰ

عَلَيْكُمْ﴾ خوی ده ستریزی (اعتداء) نه وه یه که مرؤف سنووری خوی

به زینن، جا دیاره نه وه ی که به ره ره چی زولم ده داته وه، سنووری خوی
نه به زاندوه.

مه سه له ی پازده به م: نه وه که خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾،

مانگی چه رام به مانگی چه رام، مه به ست پیی چییه؟ واته: شکاندنی مانگی
چه رام له لایه ن مسولمانانه وه، نه گهر پیویستی کرد سزای هه لوپیستی کافرانه،
که نهوان مانگی چه رام ده شکینن، واته: نهوان مانگی چه رامیان شکاندوه، که
مانگه چه رامه کان (رَجَب و دُوَالْقَعْدَةِ و دُوَالْحِجَّةِ و مُحَرَّم)، له سه ر رای زوره ی
زانایان جه نگیان تیدا چه رامه و مسولمان نابیت ده ستریزی بکات، به لام
نه گهر کافران ده ستریزیان کردو شه ریان به مسولمانان فرؤشت، نه وه

خوای دادگهر ده فه رموی: ﴿الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾، نه گهر نهوان حورمه تی

مانگی چه رامیان شکاند، نیوهش بو به ره ره چدانه وه ی نهوان بیشکینن، هه لده ته
نه مهش نه وه ی لیوه ده گیری که نه گهر نهوان وایان نه کرد، مسولمانان بویان
نیه حورمه تی مانگه چه رامه کان بشکینن، وه شه ریان تیدا به ریا بکه ن به ران به ر

بە ئەھلى كوفەر، مەگەر بۇ بەرپە چىدانە ۋە سزادان، ئەگەرنا ۋەك دەستپىشخەرىيىكىردن دروست نىيە، ئنجا ۋەك لە دەرسى پىشتىرىش باسما نكرد، بۇ جەنگىردن بە گىشتىش ھەروايە، ئەگەر كافران دەستپىشخەرى نەبن، مسوئلمانان بۇيان نىيە دەست پىشخەرىيى بىكەن.

مەسەلەى شازدەپىەم: رىستەى: ﴿ وَالْحُرْمَاتُ قِصَاصٌ ﴾، حورمەتەكان تۆلەن، ۋەك زانايانى رەوانبىزىيى دەئىن: رىستەكە لە ئەسلىدا بەم شىۋەپە: (وَالْحُرْمَاتُ ذَوَاتُ قِصَاصٍ) حورومەتەكان خاۋەن تۆلەن، كە ئەمە پىي دەگوتىرى: (حَدْفِ الْمُضَافِ)، واتە: ھەركەسىك حورمەتىكى شكاند ئەو حورمەتە تۆلەى لەسەرە، ياخود دەگونجى لىرەدا بگوتىرى (قِصَاصٍ) (مَصْدَرًا)، بەلام بەماناى (مَفْعُولًا)، واتە: (الْحُرْمَاتُ مُقَاصَّةٌ) واتە: حورمەتەكان تۆلەستاندەن ۋەيان لەسەرە.

مەسەلەى جەفدەپىەم: رىستەى: ﴿ فَمَنْ أَعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا

أَعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ ﴾، ئەۋە دەگەپەنى كە ھەر جۆرە ستەم ۋە دەستدريزىپەك، دەبى ۋەك خۇى تۆلەى لى بىرىتەۋە، واتە ھەركاتىك مسوئلمانان بەجۆرىك ستەمىيان كراپە سەر، بۇيان ھەپە ۋەك خۇى ئەۋ دەستدريزىپە بەرپەج بدەنەۋە، كە ۋەك پىشتىر گوتەم: لەبەر (مُشَاكَلَةً) يە، كە بە مسوئلمانانىش دەگوتىرى: ﴿ فَأَعْتَدُوا ﴾، ئەگەرنا ھى ئەۋان (إِعْتِدَاءً) نىيە، چونكە سنوورى خۇيان نەبەزانىدە، بەلام دەبى چەند دەستدريزىپە كراۋە، ھەر ئەۋەندەش بەرپەچ بدريتەۋە ۋە نابتى تىبپەرىنرى، پاشان ھەموو كاتىكىش مسوئلمانان بۇيان نىيە ھەمان ستەم كە لىيان دەكرى، ئەۋانىش خودى ئەۋ شتە لەگەل كافراندا بىكەنەۋە، بەلى ئەگەر مالى مسوئلمانەكانىان برد، بۇيان ھەپە مالىان بىبەنەۋە، ۋە ئەگەر مسوئلمانىكىان كوشت بۇيان ھەپە بىانكوژنەۋە، ۋە ئەگەر خاكى مسوئلمانانىان داگىر كىرد، بۇيان ھەپە ۋە دەريان بنىن، ياخود ئەۋانىش ئەگەر ئەۋ شوپنەپان پى ناستىنرىتەۋە، لە شوپنىكى دىكە بە ئەندازەى ئەۋە

خاکیان لی داگیربکه نه وه، به لām هه ندیك شت هه یه که دهقی شه رعیی هه ئیوار دوه و جیای کردۆته وه، ئه وه به رپه رچدانه وهی ده ستر یژی تیدا دروست نیه، بۆ وینه: ئه گه ر ئه وان ده ستر یژی شه رپه فیان کرد، نابی ئه وانیش بلین: ئیمه ش ده ستر یژی شه رپه ف له وان ده که یین، یان ئه گه ر ئه وان مسو لمانانیان سووتاند، یا خود جه سته ی مسو لمانانیان هه تک کرد، ئه وانیش بۆیان نیه هه مان شت بکه نه وه، رای زۆریه ی زانیان ئاویه.

هه لبه ته هه رشتیك دهقی له سه ربی ئه وه پیه وه ی پابه ند ده بین، وه شتیك دهقی شی له سه رنه بی، مادام له مسو لمانان نه وه شیته وه، نابی له گه ل ئه هلی کوفردا بیکه ن، بۆ وینه: شیواندنی جه سته، دروست نیه، به لگه شمان ئه وه یه که خوای په ره وردگار کاتیك ئه و ئایه ته ی نارده - که پاش که میکی دیکه دی- خوار که پیغه مبه ر ﷺ جه نازه ی چه مزه ی مامی بینی کافره کان لووت و گوپیان بریبوو، که عه رهب پیی ده لین (مثله) واته: هه تک کردن، فه رمووی: سویند به خوا ئه گه ر خوا سه رم بخات، چه فتا که سیان لی ئاوا لیده که مه وه، واته: جه سته ی چه فتا که سیان لی ده شیوینمه وه، ئیدی خوای کاربه جی ئه م ئایه ته ی نارده خوار، له سه ر رای زۆریه ی تویره رانی قورئان^(۱)، که ده فه رموی:

﴿ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ... ﴾ النحل، واته: وه ئه گه ر ئیوه کافره کانتان سزادا، هه ر به ئه ندازه ی ئه وه که ئه وان ئیوه یان پی سزا داوه، ئیوه ش هه ر ئه وده سزایان بده نه وه، جه سته ی یه کیکیان لی شیواندوون ئیوه ش هی یه کیکیان بشیویننه وه، یان چه ندیان شیواندوه، ئیوه ش

(۱) بر وانه: (لُبابُ النُّقُولِ فِي أَسْبَابِ النُّزُولِ) لِلْسِّيُوطِيِّ رَقْمًا: (۶۳۶، ۶۳۷)، ص: (۱۴۵)، که گوتوویه تی: أَخْرَجَ الْحَاكِمُ وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (الدَّلَائِلِ) وَالْبَزَّازُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَقَفَ عَلَى حِمَاةٍ اسْتَشْهَدَ، وَقَدْ مُتَّلَّ بِه فَقَالَ: (لَأَمَثَلَنَّ بِسَبْعِينَ مِنْهُمْ مَكَانَكَ)، فَنَزَلَ جِبْرِيلُ وَالنَّبِيُّ وَأَقْبَضَ بِخَوَاتِيمِ سُورَةِ النَّمْلِ: ﴿ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ... ﴾ إِلَى آخِرِ السُّورَةِ، فَكَفَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَمْسَكَ عَمَّا أَرَادَ، وَأَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ وَحَسَّنَهُ، وَالْحَاكِمُ عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ ...

هه ره ئه وهنده بیشیویننه وه ﴿... وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ﴾ (النحل، ۱۶۱) وه ئه گهر خۆراگر بن و وهك ئه وان نه كهمن، ئه وه باشتهر بۆ ئیوه، دوایی خوای پهروهردگار هه ره له سه ری پۆیست کرد ﴿وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ...﴾ (النحل، ۱۶۲) وه وهك: صه بریش بگهرو وهك وان مه كه، وه خۆ راگرییت ته نیا به هوی هاوکاری خاوهیه، ئه وه بوو كه پیغه مبه ر ﷺ له قسه كهی خوی په شیمان بووه و فه رموی: خۆرا ده گرم و واناکه م، هه ندی له زانایانی ئیسلامیسه ده لئین: ئه و شتانه ی كه ده قیگی روون و راشكاویان له سه ر نه بی، مسوئلمان بویان هه یه وهك كافران بکه نه وه و ئه وان چییان له مسوئلمانان کرد، ئه وانیش له جهنگ و رووبه رووبونه و هدا وایان له بکه نه وه، جگه له وهی كه ده قی له سه ربی، وهك مه سه له ی تهعه ددای شه ره ف كه به ته ئکید دروست نیه.

مه سه له ی هه ژده یه م: هاتنی رسته ی: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، پاش رسته ی:

﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ﴾، له بهر ئه وهیه كه جهنگ له ری خوادا به رووح و جهسته ناگری، مه گه ر ئاماده سازی به مال و سامانی بو بگری، بویه خوا ﷺ سه ره تا فه رمانی کردوه به جهنگکردن له پیناوی خوادا: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ﴾، وه دوایی باسی مال خه ر جکردنی کردوه، چونکه له راستیدا جهنگکردن له پیناوی خوادا و جههادکردن به رووح، ده بی جهادی مالی پشبه که وئو، ئه گه ر مال و سامان له ری خوادا نه به خشری و، چه کی پینه کپری و، که لوپه لی جهادی پینه کپری و، پیداو یستییه کانی پینه کپری، ئه وه به ته ئکید خۆ فیداکردن له پیناوی خوادا و جههادکردن به رووح و جهسته سه ر ناگری و جیگا ناگری.

مه سه له ی نۆزده یه م: خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾،

هه ره چهنده هوی هاتنه خواره وهی ئه م ئایه ته تابه ته، كه بریتیه له وهی هه ندیک له مسوئلمانان بیریان له واز لیه یانی جهنگ و جههاد کردبووه، وهك ئه بو ئه ییوب خوا لئی رازی بیته له هوی هاتنه خواره وه که پیدایه گه یه ته وه و

پېشتىر بە تەفصىل ھىنامان و پوختەكەى ئەوھىيە كە دەلى: ئەو ئايەتە دەربارەى ئىمەى مسوئلمانانى مەدىنە ھاتە خوار، كە كاتى خۆى لەبەر جەنگو جىھاد نەمان دەپەرژايە سەر موئك و مال و كشتوكال و ئازەلدارىى و ئەوانە، دواىى كە ئىسلام بەھىز بوو، گوتمان: با ئاور لە بەرژەوھندىيەكانى خۆمان بەدەينەو، جا ھەرچەندە ئەم رپستە قورئانىيە لەوبارەو ھاتۆتە خوار، بەلام لە نىو زانايانى ئىسلامدا بنچىنەيەك ھەيە دەلى: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى)، واتە: تايبەتمەندبوونى ھۆكار - ھۆكارى ھاتنە خوارەوئى ئايەت - رېگا ناگرى لە گشتگىرىى واتاكەى، واتە: لىرەدا كە

دەفەرموى: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾، ھەرچەندە مەبەستى پى ئەوھبوو كە لە رپى خوادا مالى خۆتان بېخەشەن و، بەھۆى نەبەخشىنى مال و سامانەوھو بەھۆى نەكردنى جىھادى مالىيەو، خۆتان مەفەوتىن، كە جىھاد نەكەن بە سەررەوت و مال و سامان و سەرەنجام دوژمن بەسەرئاندا زالبى و بىفەوتىن، ياخود بەھۆى ئەوھو كە فەرمانى خوا فەرماؤش دەكەن، گوناھبار بىن و بىفەوتىن، بەلى ھەرچەندە ھۆى ھاتنە خوارەوئى ئەم ئايەتە ئەوھىيە، بەلام ماناكەى گشتىيەو، ھەموو جوړە خۆ تووشى گرفتارىى كردنىك دەگرىتەو، بۆيە دروستە مسوئلمان ئەم رپستە قورئانىيە بەكاربىنى بۆ ھەر كەسك كە بەدەستى خۆى خۆى تووشى گرفتارىيەك دەكات، كە پىويستى پى نى، ياخود شەرە لەسەرى پىويست نەكردو، وە بۆت ھەيە كەسك كە دەيەوئى خۆى لە شوينىك ھەلدېرى، يان كارىك بكات كە بنەتووى خۆى ناكاتەو، پى بلى: بە پى ئەم ئايەتە كردهوھەى تۆ ھەرپامە، چونكە خوا دەفەرموى: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾، بەدەستى خۆتان خۆ مەفەوتىن.

مەسەلەى بىستەم: خوا ﷻ كە دەفەرموى: ﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾،

وہ چاکە بکەن بىگومان خوا چاکەكارانى خۆشەدوئى، ئەم رپستە قورئانىيە تەنيا مال بەخشىن ناگەيەنى، واتە: ھەرچەندە سىياقەكە بەلای ئەوھدا دەچى، واتە مالى خۆتان بېخەشەن و چاکە بکەن خوا چاکەكاران و مالى خۆبەخشەرانى

خۆشدهوی، به لام و اتاکه ی گشتیه، بۆ وینه: له دینداریتدا پوخت و چاکبه، نوێژه کهت ده که ی به چاکیه ئه نجامی بده، پۆژوو کهت به چاکیه بگره، چه ج ده که ی چه کهت به چاکیه ئه نجام بده، خێرو سه ده قه ده که ی به چاکیه بیکه، قورئان ده خوینی چاکه بخوینه، صیله ی رهحم و خزمایه تی به شیوه یه کی چاک بکه، له گه ل دایک و باوکتدا چاک به، ئه خلاق و رهوشتت جوانبێ ... هتد، به ئی وشه ی (وَأَحْسِنُوا) ئه مانه و غهیری ئه مانه ش ده گه ی نی، چونکه پیغه مبه ر ﷺ پرسیا ری لی کراوه دهر باره ی (إحسان): { (مَا إِحْسَانٌ؟ قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۰)، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (إحسان) ئه وه یه خوا بپه رستی وه ک بیینی { کاتی که خوا ده په رستی به چاوی دل بیینی } یان به لای که مه وه هه ست بکه ی که ئه و تۆ ده بیینی، که واته: له عیباده تیشدا ئیحسان هه یه و چاک خوا په رستنیش ئیحسانه.

هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ له فه رمووده یه کی دیکه دا فه رموویه تی: { (إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ، فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ، فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلِيُحَدِّثْ أَحَدَكُمْ شَفْرَتَهُ وَلِيُرِخَ ذَبِيحَتَهُ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ برقم: (۵۰۲۸)، عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: خوا ﷺ چاکه کردنی له سه ر هه موو شتی که نووسیوه { واته: هه موو شتی که ده بی به شیوه یه کی چاک و به ریکی بکری، ئنجا وینه: دینیته وه به دوو شت، که ئیمه زه یمنان بۆیان ناچی که ئه وانه ش چاککردن و به پوختی ئه نجامدانیان تیدا به مه رج گیرایی: }

یه که میان: کوشتن، که مه به سی پی راوکردنی نیچیره، ده فه رموی: ئه گه ر یه کیتان نیچیریکی کوشت، با به جوانی بیکوژی { نه چی هینده ی فیشه کان لییدا، وه ک بیژنگی لیی. }

دوو هه میشیان: (سه ر برین) ه، که سی که ئاژه لیک، په ره ورپیک سه رده بری، ده فه رموی: { وه ئه گه ر شتیکتان سه ر بری، جوانی سه ر برن. }

پاشان دهفهرموئ: ((وَلْيُحَدِّثْ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ))، واته: يه كَيْكْ له ئيوه با چه قوئكه ي كه پيئ سهرده بريئ، تيئزى بكات، نهك به چه قوئيه كي كول و به خيشه خيش ئه و سهربرپاوه له ئير ده ستيدا مرداربيئ و تووشى ئه زيه تي زياده ببئ، وه له هديسى پئغه مبه ردا ﷺ هاتوه كه كابرايه كي قه ساب له بهرچاوى ئاژه لئيك كه دهيوست سهرى ببرئ، چه قوئيه كه ي تيئز ده كرد، پئغه مبه ر ﷺ پيئ فه رموو: ئايا خوا ره حمى له دلئى توؤ دهره ئناوه، بوؤ له بهرچاوى چه قوئيه كه تيئز ده كه ي؟ وه له كوئاييدا ده فهرموئ: (وَلْيُرْحَ ذُبِيحَتَهُ)، واته: با زوو ئه و سهربرپاوه ي خوئى ئاسووده بكات، جا ئه گهر له م شتانه دا چاك ئه نجامدان به مه رج گيرابئ، دياره له هه موو شتيكى ديكه شدا هه روايه و مسولمانان پئويسته به ريكيى بيكه ن، وهك پئغه مبه ر ﷺ فه رمويه تي: { (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُحِبُّ إِذَا عَمَلَ أَحَدُكُمْ عَمَلًا أَنْ يَتَّقِنَهُ) (رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي (الشَّعْبِ الْإِيمَانِ) بِرَقْمِ: (۵۳۱۲)، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) بِرَقْمِ: (۲۷۱۰) }، واته: بيگومان خواى به رز هه ز دهكات ئه گهر يه كيئ له ئيوه كارئكي ئه نجامدا به ورده كارئي بيكات و به پوختيئ و ريكيى بيكات.

هه روه ها خوا، كه ده فهرموئ: ﴿ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾، ئه وهش ده گريئه وه كه له گهل خه ئكيذا چا كه كاربن، قسه ت چاك بيئت و، كرده وه ت چاك بيئت و، ره فتارت چاك و جوان بيئت، له گهل خه ئك چاك بن، به ده ست و به دل و به زمان و به مال، سووديان پئ بگه يه نن.

پاشان لهكاتى جه نگيشدا، ئه م رسته قورئانييه ئه وهش ده گريئه وه، كه لهكاتى جه نگيشدا چا كه كاربن و، ئه وه ي كه موسته حه قى كوشتن نيه مه يكوژن، وه ئه وه ي كه مسته حه قى سزادان نيه، سزاي مه دهن، وه ئه گهر كه سيكتان به ديل گرت، ئه زيه تي مه دهن و ئيه انه ي مه كه ن و خزمه تي بكه ن، وهك خواى به روه رديگار له وباروه ده فهرموئ: ﴿ وَيُطْعَمُونَ الْأَطْعَامَ عَلَىٰ حَيْبِهِ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا ﴾

وَأَسِيراً ۝۸۰ **الإنسان**، كە ديارە ئەسىر ئەوكاتە ھەر كافر بوو، بەلام خوا دەفەرموى: ئەو خواردەنى كە زۇريان خوشدەوى و بۇخۇيان پىويستىيان پىي ھەيە، دەيدەن بە نەدارو ھەتيوو و دىل، ھەروھا كۆمەئىك ئەدەبو رەوشتى بەرزو جوان كە لە ئىسلامدا ھاتوون و پىويستە جەنگاوەرانى مسوئلمان خۇيانىيان پى برازىننەو، ئەوانە ھەموويان دەچنە نىو ئەم رستە قورئانىيەو: ﴿ **وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ** ﴾، بەئى مسوئلمان دەبى كە جەنگىش دەكات، جەنگاوەرىكى چاكەكارىيت، جەنگاوەرىكى جوامىر بىت، (صَلَّاحُ الدِّينِ) ئەيويىي رەحمەتى خواى لىبى، رۇژئاوايىيەكان لەزۇر كىتىدا باسى جوامىرىي و رەوشت بەرزىي ئەو پياوھيان كىردو، چونكە پياويكى زۇر لىبور دەو بە رەحم و رەوشت بەرز بوو لەگەل ئەوانەدا كە لە بەرانبەرىدا تىكشكاون، يەككىك لە سەر كىردەكانى كافرەكان كە تىكشكاوو ئەسپەگەي لە بنا كوزرابوو (صَلَّاحُ الدِّينِ) ئەسپىكى بۇ ناردو شمشىرىكىشى بۇ نارد، وە كاتىك يەككى دىكەيان برىنداروو بوو، بەفرى بۇ ناردو دكتورى بۇ نارد، بۇ ئەوھى چاكى بىكاتەو، وە ھەرگىز برىندارو دىل و ژن و مندالى نەدەكوشت، بۇيەش ھەمىشە سوپاى ئىسلام ئەگەر پابەند بووبن بە شەرىعەتەو، پىش ئەوھى كە قەلاكان فەتھ بىكەن، دلى خەلكيان فەتھ دەكردو، خەلك تەماشاي ئەخلاق و رەوشتى بەرزو جوانى مسوئلمانانىان دەكردو دەيانگوت: ئەگەر جەنگاوەرەكانىيان و ابن لە حالەتى جەنگدا، دەبى لە حالەتى ئاسايىدا چۆنبىن؟!

مەسەلەي بىست و يەكەم: كە خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿ **وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ** ﴾،

زاناو شەرعزانان لە كاتى توپژىنەوھى ئەم ئايەتەدا باسى مەسەلەي خۇفیداكردنىان كىردو، كە ئايا حوكمەكەي چۆنە؟! بۇ وینە: كەسىك خوى بىكوتىتە رىزى دوژمنەو، كە ديارە كەسى بەتەنيا بچىتە نىو رىزى دوژمنەو، ئەگەرى زۇرى ھەيە كە بەساغى نەيەتەو، ئنجا ئايا بۇچى بۇ وا دەكات؟ بۇ ئەوھى چاوى دوژمن بشكىنى و سوپاى دوژمن بزانى كە مسوئلمانان لە مردن

ناترسىن و فىداكارن، دياره شەرعرزانان باسيان كردوه، كه چ كاتىك كردهوهى
فیدایى دروسته، زۆربەيان دەلین: لەكاتى جەنگدا لەهه ئۆيسته
زيان به دوژمن بگهيهنى و چاوى بشكىنى و مەعنه و يياتيان پرووخىنى، ياخود
بزانی كه زەبريان لى دەدا، ياخود ئەگەرى زۆرى هەبیت كه دەتوانى بچیتە
نیویان و بشگەرپیتەوه، لەو كاتەدا دروسته، ئەدى چ كاتىك دروست نیه؟
كاتىك دروست نیه كه بزانی زيانيان پى ناگهيهنى و خۆيشى سەلامەت نابى،
ئەو كاتە دروست نیه، بەلام لیئان تیكنهچى ئەوه كاتىك دروسته كه
دوژمنان لە بەرانبەردا وەستاون و شەرپ دەكەن، ئەگەرنا دروست نیه كابر
بچى بلى: كاریكى فیدایى دەكەم و لە شوینىك خۆى بتهقینىتەوه، بو وینه:
چایخانەیهك كه خەلكى گشتى لیه، ياخود سەیارەیهك لە شوینىك
بتهقینىتەوه كه خەلكى لاشەرى پىدا دەروات، ئەوانه هیچیان دروست نین،
بەلام دروسته مسولمان هیرش بكاتە سەر سوپای دوژمن و خۆى فیدا بكات،
با بشزانی كه سەرى خۆى لەسەر دادەنى، بەمەرچىك بزانی كه زیان به
دوژمن دەگهيهنى، با تەنیا مەعنه و ييات پرووخاندن و چاوشكاندنیشیان بىت،
ياخود قەناعەتى وابى كه دەتوانى بە سەلامەتى بگەرپیتەوه، وه لە
جەنگەكانى ئىسلام لەگەل ئەهلى كوفردا، ئەو حالەتە بووه، يەكێك لەوانه لە
شەرى يەمامەدا كه مسولمانان بە فەرماندەبى خالىدى كورپى وەلید لە
سەردەمى (أبو بكر الصديق) دا خوا لى رازى بى، شەريان دەكرد لەگەل
(مسيلمە الكذاب) دا، قەلایەكیان هەبوو بویان نەدەگیرا، زۆر خەلك خەرىك
بوون بویان نەدەگیرا، دواى يەكێك لە هاوولان بە ناوى بەراى كورپى مالك،
گوتى: بىن من لەسەر قەلغانىكى خوتان دابنن و بە رەمەكانتان بەرزەم
بکەنەوه و هەلمدەنە ئەودى قەلایەكە و لیمگەرپن، جا ئەگەر سەلامەت
بووم، لەودىو دەرگاكتان بو دەكەمەوه، ئەگەر سەلامەتیش نەبووم، ئەوه
خوا لىم خوشبى و شەهید دەبم، ئەوهبوو لەسەر قەلغانىكیان دانا وە
هەلیاندایە ئەو دىوى قەلایەكە، كه شوورەیهكى بەرزى هەبوو، بەپرا

بوخوی دهگیریتیه وه، دهلی: که که وتم لاقیکم شکا، به لام به شهله شهل
رؤیشتم نه وانهی له بهر دهرگا که بوون کوشتمن، وه دهرگا کهم له پشته وه
کرده وه سوپای ئیسلامیش هاته ژووری، بهو شیویه نه و قه لایه گیرا، به
هه حال له و جوړه حاله تانه دا کرده وه فیدایی دروسته وه نه و کاته نه م
رسته قورئانییه نایگیریتیه وه، که ده فهرموی: ﴿ وَلَا تَلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ﴾،
چونکه نه و که سه به دهستی خو خوی نه فه وتانده وه، مه بهستی خو فه وتانده
نه بووه، به لکو مه بهستی دوزمن فه وتانده بووه، مه بهستی نه وه بووه، که
چاوی دوزمن بشکینی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی چله مین

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان ههشت نایهت له خوئی دهگری، له نایهتی ژماره (۱۹۶ تا کو ۲۰۳)، وه نهم ههشت نایهته هه موویان باسی حه ج و عومره دهگهن، چونیهتی نهجامدانی حه ج و عومره و کومه لیک یاسا و نهدهبی شهرعیی که په یوه نندیان به و دوو خواپه رستییه گه وره وه هه یه و له دریزه ی برگه کانی دهرسه که ماندا تیشکیان ده خهینه سهر.

﴿ وَاتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ ۖ فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۚ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَنَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۚ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۚ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَكْرَدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّكَاسُ

وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۹۹﴾ فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَسِكَكُمْ فَادْكُرُوا
 اللَّهُ كَذِكْرِكُمْ ءَابَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا ءانِكَا فِي
 الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِن خَلْقٍ ﴿۲۰۰﴾ وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ رَبَّنَا ءانِكَا فِي الدُّنْيَا
 حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۲۰۱﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا
 كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۲۰۲﴾ وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَن تَعَجَّلَ فِي
 يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
 أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۲۰۳﴾

مانای وشه به وشه نایه ته کان

((وه حه ج و عومره بو خوا به ته و او بی ئه نجام بدن، وه ئه گهر ریټان لیگیرا،
 نهوا قوربانیهه که ئاسانه (سه ر بپر ن)، وه سه ری خوټان مه تاشن هه تا
 قوربانیهه که نه گاته شوینی خوئی، وه هه رکامیکتان نه خوئش بوو، یان نازاریک
 له سه ری دابوو، با (قژی لاببات و) فیدییهه که له رۆژووگرتن یان خیرو به خشین،
 یان قوربانی بدات، وه هه ر کات بی ترس بوون، هه ر که سیک پاش عومره حه جی
 کرد، نه وه قوربانیهه کی ئاسانی له سه ره، وه هه ر که سیک چنگی نه که وت، با سی
 رۆژان له حه جی و حه وتیش که گه رانه وه بگری، نه وه (ده) ی ته واو، نه وه ش بو
 که سیکه که مال و خیزان له نزیک مزگه وتی حه رام نه بی، وه پاریز له خوا
 بکه ن و بزنان خوا سزای تونده ﴿۱۹۹﴾ کاتی ئه نجامدانی حه ج مانگانیه کی زانراوه،
 جا هه ر که سیک بریاری حه جی تیپاندا دا، نابی له کاتی حه جدا باسی جیماع و
 گوناوه شه ره قسه هه بی، وه هه ر چاکه کیش بکه ن خوا ده یزانی، وه تویشوو
 هه لگرن، وه باشتترین تویشوو پاریزکارییه، وه ئه ی خاوه ن عه قلان ! پاریزم
 لی بکه ن ﴿۲۰۰﴾ هیچ گوناختان ناگا (ئه گهر له کاتی حه جدا) له به خششی
 په ره ردگارتان بخوازن (و بازرگانیی بکه ن) جا هه ر کات له عه ره فاته وه

شۆرپوونەو، ئەو لەلای مەشعەرى حەرام (موزدەلیفە) یادى خوا بکەن، وە یادى بکەنەو وەك چۆن رېنمایى کردوون، لە حالیکدا كە پېشتەر سەرگەردان بوون ﴿۱۹۸﴾ پاشان ھەر لەو شوپنەو كە خەلك شۆردەبنەو، شۆرپنەو داواى لیبوردنیش لە خوا بکەن، بېگومان خوا لیبوردەى بە بەزەى یە ﴿۱۹۹﴾ نجا كە نەرکەكانى حەجى خۆتان ئەنجامدان، وەك یادى بابو باپیرانتان یان زیاتریش یادى خوا بکەن، جا لەنیو خەلكیدا ھى وا ھەیە دەئیت: پەرودەرگاران لە دنیا پیمان بېخشە، بەلام لە دوارۆژدا ھىچ پشكى نیە ﴿۲۰۰﴾ وە ھەشیانە دەئیت: پەرودەرگاران لە دنیادا چاکەو لە دوارۆژیشدا چاکەمان بەدەو لە ئازارى ناگر بمانپاریزە، ﴿۲۰۱﴾ ئەوانە پشك و پاداشتى ئەوھیان ھەیە، كە وەدەستیان ھیناوە، وە خوا لیبورسینەو ھى خیرایە ﴿۲۰۲﴾ وە لە رۆژانیکى كەمدا یادى خوا بکەن، جا ھەرکەسك پەلەى کردو لە دوو رۆژاندا کردى، ئەو ھى گوناھى ناگات، ئەو ھى كە دواكەوت (واتە: ھەموو رۆژەكان یادى خواى کرد) گوناھى ناگات، مادام پاریز بکات، وە پاریز لە خوا بکەن و بزائن، كە بۆ لای وى كۆدەكرینەو ﴿۲۰۳﴾.

شیکردنەو ھەندیک لە وشەكان

(وَأَتَمُّواْ)؛ واتە: تەواویان بکەن، یان بەتەواویى بیانکەن، (تَمَّامُ الشَّيْءِ: إِنَّتْهَائُهُ إِلَى حَدٍّ لَا يُحْتَاجُ إِلَى شَيْءٍ خَارِجٍ عَنْهُ بِخِلَافِ النَّاقِصِ)، واتە: (تَمَّامُ) یانى: تەواوکردنى شتیک بە جوړیک كە پېویستی بە دەرەو ھى خۆى نەبى.

(الْحَجَّ): (أَصْلُ الْحَجِّ: الْقَصْدُ لِلزِّيَارَةِ) مەبەست کردنى سەردانە (وَحُصَّ فِي تَعَارِفِ الشَّرْعِ بِقَصْدِ بَيْتِ اللَّهِ تَعَالَى إِقَامَةً لِلنُّسُكِ)، بەلام لە زاراو ھى شەرعدا (حج)، واتە: مەبەست ھەبوون بۆ سەردانى مالى خوا بە مەبەستى ئەنجامدانى خوا پەرستییەكانى حەج.

(وَالْعُمْرَةُ): (الإِعْتِمَارُ وَالْعُمْرَةُ الزِّيَادَةُ، وَفِي الشَّرْعِ: الْعَقْدُ الْمَخْصُوصُ) له نه سلی زماندا وشه ی (عمرة) واته: سهردان، به لام له زاراوه ی شه رعدا سهردانیکی تایبه ته که له گهل چه جدا ده کری.

(أُحْصِرْتُمْ): (الْحَصْرُ: التَّضْيِيقُ، وَالْإِحْصَارُ: الْمَنْعُ مِنْ طَرِيقِ الْبَيْتِ، ظَاهِرًا وَباطِنًا، وَالْحَصْرُ فِي الْبَاطِنِ فَقَطُّ)، وشه ی (حَصْرٌ)، واته: تهنگ پی هه لچنین، به لام (إِحْصَارٌ)، واته: ری لیگی رانی چوون بو چه ج به شیوه ی په نهانی که نه وه یه مروّف بترسینری و، به رواله تی نه وه یه که به ربه ستیک هه بیت نه توانی چه جه که ی بکا.

(أَسْتَيْسِرَ): (الْيُسْرُ: ضِدُّ الْعُسْرِ وَتَيْسِرٌ كَذَا وَاسْتَيْسِرَ أَي: تَسَهَّلَ)، واته: (يُسْر) دژی زه حمه ته، وه (تیسر) یانی: نهو شته ناسان بوو، ههروه ها (استیسر) ش هه مان مانای هه یه.

(الْهَدْيُ): (وَالْهَدْيُ: مُخْتَصٌّ بِمَا يُهْدَى إِلَى الْبَيْتِ، قَالَ الْأَخْفَشُ: وَالْوَّاحِدَةُ هَدِيَّةٌ)، وشه ی (هَدْيٌ) کو (جمع) یه و تاکه که ی (هَدِيَّةٌ) یه، که بریتیه لهو نازه له ی هه دیه ده کری بو به یته وه ی سهرده بردری.

(فَفِدْيَةٌ): (مَا يَقِي بِهِ الْإِنْسَانُ نَفْسَهُ مِنْ مَالٍ يَبْذُلُهُ فِي عِبَادَةِ قَصْرٍ فِيهَا يُقَالُ لَهُ فِدْيَةٌ) واته: (فِدْيَةٌ) بریتیه له مالدیک که ده کریته قه ره بوو، بو نه نجام نه دانی یه کی که له خواپه رستییه کانی چه ج، واته: که سیک شتیکی بو نه نجام نه درا له فه رزه کانی چه ج، فیدییه ده دات، فیدییه که ش دیاره سی شته: یان روژووگرتن، یاخود خیرو مال به خشینیکه، یاخود سهر برینی نازه لیکه.

(تَمَنَعَ): واته: عومره ی کرد له گهل چه ج، هه رکه سی عومره له گهل چه ج بکات، چه جه که ی پی ده گوتریت: چه جی (تَمَنَعَ)، (فَمَنْ تَمَنَعَ إِلَى الْحَجِّ) واته: هه رکه س عومره ی هی نایه لای چه ج.

(فَرَضَ): (عَيْنَ وَقْتَهُ) کاته که ی دیاری کرد.

(رَفَثَ): (الرَّفَثُ: كَلَامٌ مُتَضَمِّنٌ لِمَا يُسْتَقْبَحُ ذِكْرُهُ مِنْ ذِكْرِ الْجَمَاعِ، وَدَوَاعِيهِ، وَجُعِلَ كِنَايَةً عَنِ الْجَمَاعِ)، واته: وشه ی: (رَفَثٌ) بریتیه له ههر قسه یه کی ناشیرین که به لای جینس دابچی، جاری واش هه یه (کنایه) یه بو خودی کاری جینسی، (جووتبوونی پیاو له گه ل خیزانی).

(أَفْضَمُّ): (أَي: دَفَعْتُمْ مِنْهَا بكَثْرَةٍ تَشْبِيهَا بِضَيْضِ الْمَاءِ)، واته که رژانه خواری به لوزه وو به زوری، ویچواندنه به هه لپراژانی ناو.

(الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ): (مَشْعَرٌ) کویه که ی (مَشَاعِر) ه، واته: نیشانه کانی چه ج، وه (الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ) مه به ست پی موزده لیفه یه، یا خود شوینیکه له موزده لیفه.

(مَنَسِكَكُمْ): کوی (مَنَسَكَ) ه، و (نُسُكٌ) یش، واته: عیبادت، وه وشه ی (مَنَاسِك) واته: شوینه کانی عیبادت، یا خود خودی خوا په رستیه کان، به تایبته خوا په رستیه کانی چه ج.

(أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ): مه به ست پی رژه کانی (تَشْرِيق) ه، واته: رژی (۱۱ و ۱۲ و ۱۳) له مانگی (ذی الحجة).

هوی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

(۱) هوی هاتنه خواره وهی نه م رسته قورئانییه ی، که ده فهرموی: ﴿ فَإِنْ أَحْصَرْتُمْ فَمَا أَسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ﴾، قال ابن كثير: (۱) ﴿ نَزَلَتْ فِي سَنَةِ سِتِّ آيَاتٍ إِلَى الْحُدَيْبِيَّةِ حِينَ حَالَ الْمُشْرِكُونَ بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَبَيْنَ الْوُصُولِ إِلَى الْبَيْتِ ﴾، واته: نه م رسته قورئانییه ی که ده فهرموی: نه گهر ریتان لیگیرا بو

(۱) (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير، ص (۱۹۶)).

چوونه حهج، فیدیه بدهن، له سالی شه شه می کوچی، واته: له کاتی صولحی حوده بییه دا هاته خوار، که موشریکه کان ریگایان له پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گرت، که بگاته (بیت) و له وی عومره که ی ته و او بکات.

۲) هوی هاتنه خواره و هی ئه م رسته قورئانییه ی، که ده فهرموئ: ﴿ فَن كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذَى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ﴾، {عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ وَقَفَّ عَلَيَّ رَسُولُ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحُدَيْبِيَّةِ وَرَأْسِي يَتَهَافَتُ قَمَلًا فَقَالَ: (يُؤْذِيكَ هَوَامُّكَ؟) قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَاحْلِقْ رَأْسَكَ أَوْ قَالَ: (احْلِقْ)، قَالَ: فِي نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ. ﴿ فَن كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا ... ﴾ إِلَى آخِرِهَا ﴾، فَقَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (صُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، أَوْ تَصَدَّقْ بِفَرَقِ بَيْنِ سِتَّةٍ، أَوْ انْسُكُ بِمَا تَيْسِرُ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۸۱۵)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۸۷۴) }، واته: که عیبی کوری عوجره ده لی: له صولحی حوده بییه دا پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له سه رم وهستا بوو، که نه سپی له سه رمدا ده که وتنه خوار (واته: سه رم دژوین بوو) نه ویش فهرمووی: نه و زینده وهرانه ی سه رت نه زیه تت دده ن؟ گوتم: به لی، فهرمووی: سه رت بتاشه، دوایی، یان سی رۆژان به رۆژووبه، یان خواردنی شه ش فه قیران بده، یا خود چیت ده ست ده که ویت له نازهل سه ری بیره (یانی: بزنیك یان مه ریك).

۳) هوی هاتنه خواره و هی ئه م رسته قورئانییه ی، که ده فهرموئ: ﴿ وَتَكَرَّوْا فَاِنَّكَ خَيْرَ الزَّادِ النَّقْوَى ﴾، {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ أَهْلُ الْيَمَنِ يَحْجُونَ وَلَا يَتَزَوَّدُونَ، وَيَقُولُونَ: نَحْنُ الْمُتَوَكِّلُونَ، فَإِذَا قَدِمُوا مَكَّةَ سَأَلُوا النَّاسَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿ وَتَكَرَّوْا فَاِنَّكَ خَيْرَ الزَّادِ النَّقْوَى ﴾ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۵۲۳)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۱۷۳۰)، وَابْنُ جَرِيرٍ غَيْرُهُمْ }، واته: عه بدولای کوری عه عباس ده لی: ئه م رسته قورئانییه دهر باره ی خه لی یه مهن هاته خوار، نه هلی یه مهن ده هاتنه حهج، به لام خوار دنیان له گهل خویاندا نه ده هی نا، ده یانگوت: ئیبه پشت به خوا به ستوانین، دوایی که ده هاتنه مه دینه (برسی ده بوون)

سوالیان ده کرد، جا خوی بهرز نهم رسته قورناییه ی نارد خوار: ﴿ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ النَّقْوَى ﴾، نه گهر چه جتان کرد، تویشوو له گهل خوتاندا بهرن، باشتین تویشوووش ته قوایه، دیاره به شیک له ته قواش نه وهیه که تو سوال نه که ی و چاوت له دهستی خه لکی نه بیئت، به لی به شیک له ته قوا نه وهیه، که تو به رهنجی شانی خوت خوت بزینی و، چاوت له دهستی خه لکی نه بیئت.

(۴) - هوی هاتنه خواره وهی نهم رسته قورناییه ی، که ده فهرموئ: ﴿ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ ﴾، { (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَتْ عُكَاظٌ وَمَجَنَّةٌ وَذُو الْمَجَازِ أَسْوَاقًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَلَمَّا جَاءَ الْإِسْلَامُ، تَأْتَمُّوا أَنْ يَتَّجِرُوا فِي الْمَوَاسِمِ فَسَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ ذَلِكَ فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۰۵۰) }، واته: عه بدوللای کوری

عه عباس خوا لیان رازی بی ده لی: له سه رده می نه فامییدا موشریکه کان چه ند بازارپکیان هه بوو (عکاظ، مجنة، ذو المجاز) کاتیک نیسلام هات له بهر نه وهی پیشتر له بازارانه داشتی ناشه رعیی کراوه، پیان وابوووه گونا هبار دهن، نه گهر بازارگانیان تیدا بکه ن و له و باره وه پرساریان له پیغه مبهری خوا کرد، نهم نایه ته هاته خوارئ، که ده فهرموئ: ﴿ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ ﴾، واته: گوناختان ناگات که له چه جیشدا بازارگانی و مامه له بکه ن، وه کورده واری خومان ده لی: (هه م زیاره ت و هه م تیجارت).

(۵) هوی هاتنه خواره وهی نهم رسته قورناییه ی، که ده فهرموئ: ﴿ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾، { (عَنِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَتْ قُرَيْشٌ وَمَنْ دَانَ دِينَهَا يَقِفُونَ بِالْمُزْدَلِفَةِ، وَكَانُوا يُسَمُّونَ الْحُمْسَ، وَكَانَ سَائِرُ الْعَرَبِ يَقِفُونَ بِعَرَفَاتٍ، فَلَمَّا جَاءَ الْإِسْلَامُ، أَمَرَ اللَّهُ نَبِيَّهُ ﷺ أَنْ يَأْتِيَ عَرَفَاتٍ، ثُمَّ يَقِفَ بِهَا، ثُمَّ يُفِيضَ مِنْهَا فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ ﴾) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

برقم: (۴۵۲۰)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۹۴۵)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۱۹۱۰)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۳۰۱۲)، واختاره ابن جریر، واته: دایکمان عائیشه خوا لئی رازی بی دهگیریته وه دهلی: موشریکه کان له سه رده می نه فامییدا خوین و نه وانهی له گه لیاندا بوون، عاده تیان وابوو بو راوهستان له عه رفات نه ده گه یشتنه عه رفاتو، هه ر له موزده لیفه راده وهستان، ده یانگوت: نیمه نه هلی بهیت و هه رمین و له وه گه وره ترین وهك خه لکی دیکه بوهستین {خوین پی له خه لکی زلتر بوو، خه لکی دیکه هه موو ده چوون له عه رفات راده وهستان، دیاره نه و خواپه رستیانه ی حه ج له سه رده می نه فامییشدا زوربه یان هه ر هه بوون، به لام به ناویکی دیکه جیبه جیبان کردوون، یاخود شیرک و بت په رستیان تیکه ل کردوون، نجا که نیسلام هات خوا ﷺ که پیغه مبه ری نارد، فه رمانی پیکرد که هه موویان بچن له عه رفات رابه وستن، بویه خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، داوای لیبوردنیش له خوا بکه ن، که تا نیستا واتان نه کردوهو، خوتان پی له خه لکی زلتر بووه.

۶) هوی هاتنه خواره وهی نه م رسته قورناییه ی، که ده فه رموی: ﴿فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أشَدَّ ذِكْرًا﴾، {قَالَ: مُجَاهِد: كَانَ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ إِذَا اجْتَمَعُوا بِالْمَوْسَمِ ذَكَرُوا فِعْلَ آبَائِهِمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَأَيَّامَهُمْ وَأَنْسَابَهُمْ، فَتَفَاخَرُوا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ...} (لُبَابُ النُّقُولِ لِلْسَيُوطِيِّ ص: (۴۱))، واته: مواهید دهلی: عه رهب له سه رده می نه فامییدا که له کاتی حه جدا کۆده بوونه وه (به تاییهت له موزده لیفه و له مینا و له و شوینانه ی که خه لکیان تیدا کۆده بیته وه) باسی بابو و باپیرانی خوینانان ده کردو، باسی نه و رۆژانه یان ده کرد که شه ریان تیدا کردون و سه رکه و توبوونه و، باسی نه سه ب و ره چه له کی خوینانان ده کردو، شانازیان به سه ریه کدا ده کرد، نیدی خوا نه م نایه ته ی نارد خواره وه: ﴿فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أشَدَّ ذِكْرًا﴾، واته: نه گه ر خواپه رستیانه کانی حه جتان

تەواوکردن { لە مینا و لەو شوینانەدا كە خواپەرستییەكانى حەجیان تیدا دەكرین، كۆبوونەوه } یادى خوا بکەن، وهك چۆن یادى بابو باپیرانتان دەكەن، بەلکو زیاتریش، واتە: كەس خۆ هەلنەكیشی بەسەر ئەوانى دیکەداو مەدحى بابو باپیرانى خۆى و نەسەبو و پەچەلەكى خۆى بکات، بەلکو یادى خوا بکەن.

مانای گشتى ئايەتەكان

خوای ﷻ دواى ئەوهى فەرمانى بە برپواداران كرد بە كۆمەلێك ئەرك، لە ئايەتەكانى پيشوودا، كە دوايین برگەى فەرمانەكان بریتى بوو، لە فەرمانکردن بە جەنگ و جيهاد، ئنجا دەفەرموى: ﴿ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ﴾، وپراى ئەو كردهوانەى دیکە كە هەركامیکیان لەكاتى خۆیداو لە هەلومەرجى پەخساوى خۆیدا ئەنجام دەدرى، دیاره زانینی ئەو خالە زۆر گرنگە: مسولمانان پيويسته لەسەریان جەنگ و جيهاد بکەن كاتى هەلومەرجیان بۆ دەرەخسى، وه پيويسته حەج بکەن، بەلام ئەگەر هەلومەرجیان بۆ پەخسا، وه لەسەریان پيويسته زەكات بدن ئەگەر هەلومەرجیان بۆ پەخسا، وه پيويسته لەسەریان پۆزوووى پەمەزان بگرن، بەلام كاتى پەمەزان هات.

هەلومەرج پەخسان زۆر گرنگە، هەلومەرج پەخسان، یانى چى؟ یانى: ئەو هەلومەرجەى كاتى خۆى پەخساوه بۆ هاتنە خوارەوهى ئەو ئايەتەى، كە دەفەرموى: ﴿ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَفْتُلُونَكُمْ ﴾، دەبیت جاريكى دیکە هەمان هەلومەرج پەخسیتەوه، بۆ هەر كۆمەلێك لە مسولمانان، ئنجا ئەم ئايەتە تەكلیفیان لى دەكات و رووى دواندن (خطاب) یان تیدەكات، ئەگەرنا وەنەبى تۆ قورئان هەمووى بىنى و بلىنى: ئیستا دەبى هەمووى جیبەجى بکەم! چۆن دەتوانى هەمووى جیبەجى بکەى؟! ئەم قورئانە بەتایبەتى لایەنە یاساییەكەى و حوكمە شەرعییەكانى هەر حوكمیكى شەرعیى، هەلومەرجیكى پەخساوو گونجاوى دەوى، مسولمانان كاتى لە توانایاندا نەبیت جەنگ و جيهاد بکەن، نابى

بَلَّيْن: هەر دەبیّت جەنگ بکەین، چونکە خوا فەرزى کردووە جەنگ و جیهاد بکەى، بەلام تۆ دەبیّت شەریک بکەى کە خیری تێدابی، دەبی جەنگیك بکەى کە لەسەرى قەرزار نەبیهو، ئنجا دەفەرموی: ﴿ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ﴾، حەج و عومرە بۆ خوا تەواو بکەن، بۆچی فەرموویەتى: بۆ خوا؟ چونکە ئەوان حەج و عومرەیان بۆ بەتەکان دەکرد، بۆ ئەوێ لە بەتەکان نزیکیبەنەو، زۆر شتیان دەکرد بۆ ئەوێ بەتەکان شەفاعەتیان بۆ بکەن لە لای خوا، جا خوا دەفەرموی: حەج و عومرە بۆ خوا ئەنجام بدەن، وشەى: ﴿ وَأَتِمُّوا ﴾، دەگونجی بەمانای ئەوێ هەركات دەستیان پیکردن تەواویان بکەن و بە نیوێ چلی بەجیان نەهیلن، یاخود مەبەست ئەوێ بەتەواوی بیانکەن، ﴿ فَإِنْ أَحْصَرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ﴾، جا ئەگەر رێتان لیگیرا، ئەوێ کە بەدەستتانەو دێ و ئاسانە لە قوربانی سەربرین، سەرى بېرن و ئیحرام بشکینن، وەك چۆن پیغمبەر ﷺ لە سالی شەشى کۆچى لە صولحى حودەیبییدا وایکرد، دواى ئەوێ کە نەیتوانى بچى عومرە بکات و کافرەکان رێیان لیگرتن، فەرمانى کرد ئیحرام بشکینن و حەیانەکانیان سەربرن ﴿ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ﴾، وە سەرى خۆتان مەتاشن، هەتا قوربانییەکان دەگەنە شوینی خۆیان، شوینی خۆیان کویە؟ مینایە، دەبی بگەیه ئەوێ (ئەو لە حالەتى حەجکردن دایە) دواى ئەو لە عەرەفات و لە موزدەلیفە دەگەرپینەو بۆ مینا، ئەو جار ئاژەلەکانیان سەردەبرن. ﴿ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ ﴾، بەلام کەسیك نەخۆشبوو، یان ئازاریك لەسەریدا هەبوو و پێویستی بەو هەبوو سەرى بتاشى، ﴿ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ﴾، ئەو بە سەرى خۆى بتاشى، بەلام فیدیەك بدات، فیدیەش، واتە: قەرەبوویەك بدات لە: رۆژووگرتن، یاخود صەدەقەیهك، یاخود قوربانییەك سەربرى، جا رۆژوو گرتنەكە سى رۆژەو، خیرکردنەكە خواردنى شەش هەژارەو، قوربانییەكەش مەریكە یان بزنیكە، لەسەر رای زۆربەى زانایان.

هه‌ندیکیش ده‌لین: که‌متریش له مه‌رو بز، واته: به دووان مه‌رپک، یان بزنیك سهر‌بیرن ده‌بی، به‌لام رای زوربه‌ی زانایان به‌هی‌زتره، که مه‌رپک، یان بزنیکه.

﴿ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَنَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا أُسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ﴾، جا نه‌گهر دنیا‌بوونه‌وهو به ئە‌مینی چوون چه‌جتان کرد، هه‌رکه‌سیک عومره‌ی برده‌گه‌ل چه‌ج، که پی‌ی ده‌گوتری چه‌جی ته‌مه‌تتوع، چونکه سی جوړه چه‌جمان هه‌ن، که بریتین له: (قران، افراد، تم‌تع):

(تم‌تع): ئە‌وه‌یه که چه‌ج و عومره پی‌که‌وه بکه‌ی و کاتیک که ئیحرام ده‌به‌ستی نیه‌تی هه‌ردووکیان به‌یه‌که‌وه بی‌نی، جا ده‌فه‌رموی هه‌ر که‌سیک عومره‌ی برده‌لای چه‌ج، ئە‌وه پی‌ویسته قوربانیه‌ک سهر‌بیری، ﴿ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ

وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ﴾، هه‌ر که‌سیک نازه‌لیکی ده‌ست نه‌که‌وت سهری بیری، نه‌یبوو، ئیمکانیه‌تی ماددی نه‌بوو، ئە‌وه پی‌ویسته له‌سهری سی رۆژان به‌رۆژوو بی‌ت له‌وکاته‌دا، که له چه‌ج‌یه، وه چه‌وت رۆژیش که گه‌رایه‌وه له چه‌ج،

ئە‌وه ده‌بن به ده‌ی ته‌واو، ﴿ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾، ئە‌وه قه‌ره‌بوو دانه‌وهو فیدییه دانه، بو که‌سیکه که که‌سوکارو مال و مندالی له‌لای مزگه‌وتی چه‌رام نه‌بی‌تو، که‌سیک خه‌لکی نزکی له‌وی‌بی، فیدییه ناکه‌وی‌ته سهر

﴿ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾، وه پاریز له خوا بکه‌ن و بزنانن که خوا سزای تونده، ﴿ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ ﴾، دوا‌ی ئە‌وه‌ی باسی پی‌ویستبوونی

ئهنجامدانی چه‌ج و عومره‌ی کردو باسی کۆمه‌لیک یاسای چه‌جی کرد، ئنجا باسی کاتی ئە‌نجامدانی چه‌ج ده‌کات و ده‌فه‌رموی: کاتی ئە‌نجامدانی چه‌ج چه‌ند مانگیکی دیاریکراوه، که (ذو العقیده، ذو الحجّة‌ن)، وه هه‌ندیک (شوال)یشی ده‌خه‌نه گه‌ل (شوال، ذو العقیده، ذو الحجّة‌ن)، واته: بۆی هه‌یه له (شوال)هوه ئیحرام به‌به‌ستی،

﴿ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ﴾، جا هه‌ر

که سیك حه جی له ومانگه دا له سه رخوی پیویست کرد، نه وه نابئ قسه ی بیجی و، گونا هباریی و، شه ره قسه هه بی له حه جدا.

﴿ رَفَثٌ ﴾، واته: قسه ی ناشرین قسه ی بیجی به تایهت که باسی لایه نی جینسی تیدابیت، دیاره نه گهر قسه ی بو دروست نه بیت، نه وه چاکتر دروست نیه ده ستبازی له گهل خیزانیدا بکات، یان ماچی بکات.

﴿ فُسُوقٌ ﴾، واته: ههر شتیک که ئینسان پیی فاسق ده بیت و له ری دهرده چی، (جدال) واته: شه ره قسه و دم به دمه، ﴿ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ ﴾، وه ههر چاکه یه که بکه ن خوا پیی ده زانی، دیاره خراپه ش بکه ن خوا ﷺ ههر پیی ده زانی، وه ک پیشتر ئمازه ی به سی جو ری دا، ﴿ وَتَكَزُّوْا فَاِنَّ خَيْرَ الْزَّادِ

النَّوَى ﴾، وه تویشوو هه لگرن و باشرین تویشوووش پاریزکارییه، به لام به شیک له پاریزکارییش نه وه یه که ئینسان تویشوووی خو ی پیی و نانی خو ی بخواو منه تی خه لکی هه نه گری ﴿ وَاتَّقُوْنَ يٰۤاَوْلِيَ الْاَلْبَابِ ﴾، وه پاریزم لی بکه ن نه ی خاوه ن عه قلان، چون پاریز له خوا ده کری؟ چون ئینسان خو ی له سزای خوا ده پاریزی؟ بیگومان مرؤف خو ی له سزای خوا ده پاریزی، به وه که پابه ندبی به شه ریعه تی خواوه، ﴿ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوْا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ ﴾، گونا هتان

ناگات که له به خششی په روه ردگارتان داوا بکه ن و، له حه جی دا بازرگانیی و که سابهت بکه ن، هه لبه ته نابئ مرؤف ته نیا بو مه به ستی بازرگانیی بچی، به لام نه گهر له په نای حه جی دا سه وداو مامه له یه کیش بکات گونا هی ناگاتی، ته ماشا بکه ن ئیسلام چون حه ج و که سابهت پیکه وه و ته قواو غه زا پیکه وه گری ده دات و دنیاو دواروژ پیکه وه گری ده دات !! ﴿ فَاِذَا اَفْضَيْتُمْ مِنْ عَرَفْتٍ فَادْكُرُوا

اللَّهِ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ﴾، جا نه گهر له عه ره فات هاتنه خوار، رژانه خواری، له لای مه شه ری حه رام یادی خوا بکه ن ﴿ وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدَيْتُمْ ﴾، وه

یادی بکهن، وهك چۆن ئه و رینمایى ئیوهی کردوه، ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الصَّالِينَ﴾، هه رچه نده به ته ئکید ئیوه پيش ئه وهی خوا هیدایه تتان بدات گومراو سه رگه ردان بوون ﴿ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ﴾، دوایی خه لک له کوپوه شوږده بنه وه به ره و موزده لیفه و مه شعهری حه پرام، ئیوهش له وپوه شوږبنه وه، - که مه به ست پیی قورده شیییه کانه - هه موو ده بی بچن بو عه ر هفات و کهس نابی خوی جیابکاته وه و، هه موو ده بی له عه ر هفات رابوه ستن و ئیواره ی عه ر هفات یا خود شه وه که ی، شوږده بنه وه به ره و موزده لیفه و به ره و مه شعهری حه پرام ﴿وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، داوای لیبوردنیش له خوا بکهن، بیگومان خوا لیبورده ی به به زه بی یه، ﴿فَإِذَا قُضِيَتْ مِنْكُمْ أَفْئِدَتُهُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا﴾، جا نه گه ر خوا په رستییه کانی حه جتان نه انجامدا و ته واو کردن و لیبورده وه، یادی خوا بکهن، وهك چۆن یادی بابو باپیران و پیشینانتان ده کهن، یا خود زیاترو باشتیریش باسو یادی خوا بکهن، ﴿فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾، خه لک هه یه له خوا ده پارپته وه ده لی: خوییه له دنیا دا چاکه م به نسیب بکه، به لام پشکی له دواروژدا نیه، واته: هه ر دووعا بو دنیا ی دهکات !

برایه کمان روژی دهر باره ی یه کیك دهیگوت: فلان کهس که شه ونویژیش دهکات هه ر بو دنیا ی ده پارپته وه، شه ونویژ دهکات و هه لده ستیته وه، به لام هه ر دووعا بو مال و سامان دهکات و، ده لی: خوییه زیاترم پییده ی و ده وله مه نترم بکه هی ! ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾، وه که سانیکیش هه ن ده لی: په روه ر دگارمان ! له دنیا دا چاکه مان بده یه و له دواروژیشدا چاکه مان بده یه، وه له سزاو نازاری ناگر بمانپاریزه ! ئیمه دوایی باسی چاکه ی دنیا و چاکه ی دواروژ ده کهین، که هه موو

ئەو شتانەى بۆ ئینسان چاکن له دنیاو دوارپۆژدا هەمووی دەگرنهوه، ﴿أَوْلَاتِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾، ئا ئەوانه پشك و بهشیان ههیه له وهدا كه وهدهستیان هیناوهو کردووینانه، وه بیگومان خوا لیپرسینهوهی خیرایه.

له کۆتاییدا خوا ﷻ باسی کۆتا رۆژهکانی ئەنجامدانی حەج و عومره دهکات و دهفهرموی: ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ﴾، وه له چهند رۆژیکی کهمدا یادی خوا بکهن، یانی دواى ئەوهی که خوا په‌رستییهکانی حەجتان ته‌واوکردن و هیناتاننه ته‌واوکردنی، یادی خوا بکهن، که مه‌به‌ست پیی رۆژهکانی ته‌شریق (أیام التشریق) (۱۱ و ۱۲ و ۱۳) که ده‌بی سئ جه‌مه‌رکانیان تیدا ره‌جم بکرین، وه‌ک کورده‌واریی خۆمان ده‌لین: (شه‌یتانی گه‌وره‌و نیوه‌نجی و گچکه)، جا خوا ده‌فه‌رموی:

له‌و چه‌ند رۆژه‌دا یادی خوا بکه‌ن، ﴿فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾، جا ههر که‌سیک په‌له‌ی کردو له دوو رۆژاندا جه‌مه‌رکانی به‌ردباران کردو نه‌یکرده سئ رۆژ، ئەوه گوناحی ناگاتی، وه ئەوهی دواشکه‌وت ههر زۆر چاکه‌و خیری زیاتری ده‌گاتی و ئەویش گوناحی ناگاتی، ﴿لِمَنِ اتَّقَى﴾، بۆ که‌سیک که پارێز له خوا ده‌کات، یانی: بۆ له خوا نزیکبونه‌وه به‌مینیته‌وه، نه‌ک بۆ مه‌به‌ستیکی دیکه ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، وه پارێز له خوا بکه‌ن و بزانه‌ هه‌موو بۆ لای وی خرده‌کرینه‌وه‌و کۆده‌کرینه‌وه، با ئینسان بزانی کاتی که خوا ﷻ کۆی ده‌کاته‌وه، به‌ چ چا‌وو روویکه‌وه‌و به‌ چ په‌ریزو به‌ره‌م‌و به‌ چ شتیکه‌وه‌و ده‌چیته‌وه لای خوا، چی له‌ده‌ستدایه‌و چی له‌ هه‌گبه‌دایه؟! خوا له‌و که‌سانه‌مان بگی‌ری که به‌ سه‌ری به‌رزو رووی سووره‌وه ده‌چنه‌وه ده‌رگای به‌رده‌م خواى په‌روه‌ردگار... ئامین.

چه نده سه له یه کی گرنگ

مه سه له ی په گه م: ئه وه که خوا ﷺ ده فهر موی: ﴿ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ﴾، واته: حه ج و عومر په بؤ خوا ته واو بکه ن، یان به ته واوی بیانکه ن، هه ردو و اتا که ی هه یه، ئه م رسته قورناییه ئه وه ی لی ودر ده گیرئ، که وی پرای حه ج، به جیه نیانی عومر هس فه رزه، که ئه وه رای ژماره یه ک له زانایانه و پی شموایه ئه م رایه به هیز تره، چونکه خوا ﷺ هه رچه نده له شوینه کانی دیکه ته نیا باسی حه جی کردوه، به لام لی رهدا حه ج و عومر په یه یه که وه باس کردو و، به یه که وه س فه رمانی کردوه به ئیمه ی ئیماندار که به ته واوی جیه جییان بکه ن یا خود ته واویان بکه ن، هه لبه ته ئه وان هس که ده لئین: عومر په فه رز نیه، ده لئین: خوا ﷺ فه رموویته ی: ﴿ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ﴾، واته: کاتیک دستتان پیکردن ته واویان بکه ن، جا دیاره سوننه تیش ئه گهر دستت پیکرد هه ر پیویسته ته واوی بکه ی، که واته: ئه وه به لگه نیه له سه ر ئه وه ی که عومر په پیویسته، به لکو به لگه یه له سه ر ئه وه ی که عومر په پیویسته، ئه گهر دستت پیکردو چوو یه نیوی ته واوی بکه ی و نه یی چرینی، به لام به هه ر حال زیاتر ئه و رایه به هیز تر دیته به رچاو که حه ج و عومر په هه ردو وکیان پیویست بن و دیاره پیغه مبه ری خواش ﷺ پیکه وه ئه نجامی دا ون.

مه سه له ی دو وه م: ئه وه که خوا ﷺ ده فهر موی: ﴿ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ﴾، ئه م وشه ی: ﴿ لِلَّهِ ﴾، واته: بؤ خوا ته واویان بکه ن، بؤ یه ش و ده فهر موی، چونکه له سه رده می نه فامییدا عه ربه به بت په رسته کان هه ندئ له خوا په رستییه کانیان بؤ بت و سه نه مه کانیان ئه نجام ددها، به تاییه ت هه ندئ له مه ناسیکه کانی حه ج و عومر هیان بؤ رازیکردنی بت و سه نه مه کانیان ئه نجام ددها، تا کو به وه وئیه وه بت و سه نه مه کان شه فاعه تیان بؤ بکه ن له لای خوا، بؤ یه خوا ﷺ ده فهر موی: حه ج و عومر په بؤ خوا به ته واوی جیه جی بکه ن، یا خود بؤ خوا ته واو بکه ن،

نەك بۆ كەس و شتیکی دیکە، وە ئەوەشی لێ وەردەگیرئ كە حەج و عومرەش وەك هەر خوا پەرسستییهکی دیکە و هەر طاعەتیکی دیکە، دەبئ ئینسان لەخۆی وریابئ لە کاتیكدا پئی هەلدهستی، دئی خۆی ساغ و یەكلا بکاتەو هەچ هاندەر و پالنهاریکی نەبئ بۆ ئەنجامدانی ئەو طاعەت و چاکەیه، جگە لە رازیکردنی خوای پەروەردگار و وەدەستەپینانی رەزامەندی وی، دیارە حەج و عومرەش مەزەندەنەئە و ئەوەیان لیدەکرئ هەیه کە ئینسان تییاندا تووشی غەیری خوا پئ مەبەست بوون، ببئ، بۆ نموونە: کابرا دەچئ بۆ حەج، بەلام هاندەر و پالنهاریکی بریتیه لە بازرگانیی، هەندئ کەس زۆر دەچی بۆ حەج و هەموو سالتیکیش دەچئ بازرگانییەکی زۆر دەکات! بەلام خوا ﷻ فەرمانی کردووە کە حەج و عومرە تەنیا بۆ خوا ئەنجام بدەن، بەئئ: کەسابەت و بازرگانیی کردن قەدەغە نیە، لەگەل حەجیدا قەدەغە نیە ئینسان بازرگانیی بکات، بەلام دەبئ تەنیا مەبەستەکەت بەجیهینانی حەج و عومرە بئ، جا لە پەنا ئەوەشدا ئەگەر کەسابەت و بازرگانیی بکەئ قەیناکات، نەك مەبەستە ئەسلییهکەت بازرگانیی کردن و کەسابەت بئ و لە پەنائ بازرگانییەکەدا بە روالهت حەج و عومرە بکەئ، ئەو بە تەئکید زۆر شتیکی خراپە و خراپترین شت ئەوێه کە ئینسان خوا پەرسستییهک کە دەبئ پئی لە خوا نزیك ببیتەو، وەك شتیکی لاوەکی ئەنجامی بدات و مەبەستە سەرەکییهکەئ شتیکی دیکە بئ، ئەو بەراستی شتیکی زۆر خراپە.

مەسەلەئ سییەم: ئەو وشە قورئانییهئ، کە دەفەر موی: ﴿ فَإِنْ أَحْصَرْتُمْ ﴾، پیشتر

باسمانکرد کە وشەئ (إحصار) هەیه و وشەئ (حصر) یش هەیه و هەردووکیان بەمانای رئ لیگیرانن، جا زانایان و شەرەزانان دەلئین: (إحصار) ئەوێه کە بەهۆئ هۆکاریکی روالهتی یان پەنھانی رپت لیبگیرئ لە چوونە حەج، بۆ نموونە: دوزمنیک هەبیت، یان مەترسیی لە رپگادا هەبیت، شتیکی ئاشکرا بئ یاخود پەنھان، بەلام (حصر) ئەوێه کە بەهۆئ شتیکی پەنھانەو رپی چوونە حەج نەبئ، دیارە پیشتر باسما کرد ئەگەر ئینسان ئیحرامی بە

حەج يان عومرە بەست و دوایی رپى لىگىرا، دەبى ئىحرامەكەى ھەر لەو شويىنەدا بشكىنى، بەلام ئەو عىبادەتەى دەكەوئتە سەر و دەبى سالىكى دىكە يان كاتىكى دىكە دووبارە ئىحرام بەو عىبادەتە بەستىتەو، حەج يان عومرەو ئەنجامى بدات، وەك چۆن پىغەمبەر ﷺ لە سالى شەشەمى كۆچىدا كە صولحى حودەبىبىيەى تىدا واقع بوو ئىحراميان بە عومرە بەستبوو ئەو دەبوو كە رپىيان لىگىرا دوایی سالى حەوتەم عومرەكەيان گىراپەو ئەو سالىيان ناولىنا (عامُ عُمَرَةِ الْقَضَاءِ) واتە: سالى عومرەى گىردراو^(۱).

مەسەلەى چوارەم: ئەو دەپە دەفەر موى: ﴿وَلَا تَخْلُقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ

أَلْهَدَىٰ مَحَلَّهُ، وە سەرى خۆتان مەتاشن تاكو قوربانىيەكان دەگەنە شوئى خۆيان، زانايان ھەموو لەسەر ئەو دەنگن كە شوئى خۆيان و كاتى سەربىنى قوربانىيەكان بىرتىيە لە رۆزى دەپەمى (ذِي الْحِجَّةِ) و شوئىكەشى بىرتىيە لە مينا، واتە: پىويستە قوربانىيە لە رۆزى دەپەمى (ذِي الْحِجَّةِ) و لە مينا سەر بىردىن.

مەسەلەى پىنجەم: ئەو رستە قوربانىيەى، كە دەفەر موى: ﴿فَمَا اسْتَسْرَ مِنْ

أَلْهَدَىٰ، باسما كەرد كە (هَدَىٰ) كۆى (هَدِيَّةٌ) يە، ھەدەش ئەو ئازەلەپە كە باباى حاجى يا عومرەكەر لەگەل خۆى دەپە، بۆ ئەوئى لەوئى سەرى بىرئى، بىكات بە قوربانىيە، جا كە دەفەر موى: ﴿فَمَا اسْتَسْرَ مِنْ أَلْهَدَىٰ﴾، واتە: ئەوئى كە بەدەستتەنەو دئ و بۆتان ئاسانە لە قوربانىيە، كاتىك كە ئىنسان ناچار دەپىت سەرى خۆى بتاشى، يان كورتى بكاتەو لەبەر ئەوئى ئازارئى لەسەرى دا ھەپە، يان لەبەر ھەر ھۆپەك بئ، يان بۆ وئە: نىنۆكى بكات، يان شتىك بكات كە لە دوای ئىحرام بەستتەو لىي قەدەغەپە، ئەو خويى

(۱) بروانە: (السيرة النبوية) لابن هشام، ج: (۳)، ص: (۱۶۲-۱۶۳)، كە باسى صولحى حودەبىبىيەى تىداكراو، ج: (۲)، ص: (۲۰۷-۲۰۸) كە باسى (عمرة القضاء) ي تىداكراو.

دەکەوێتە سەر، جا زۆربەى زانایان دەلێن: ﴿فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾، ئەوەی که ئاسانە لە قوربانیی، مەبەست پێی مەپێکە یان بزنیکە، دیارە ئەگەر حوشر، یان مانگاش بێ، ئەو بەشتر، بەلکو حوشر و مانگا بە کەلکی حەوت نەفەرەن دین، بەلام هەندێ لە زانایان دەلێن: ﴿فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾، ئەوەی لێوەردەگیرێ که مەرج نیە مەپێکی تەواو، یان بزنیکی تەواو بێت، بەلکو ئەگەر لە جیاتی مەپێک بەرخۆڵەیه کیش بێت، وە لە جیاتی بزنی کاریلەیه کیش بێ، یاخود بە دوو نەفەرەن مەپێک، یان بزنیکی بێ، ئەوەش هەر بەکەلک دێ، بەلام زۆربەى زانایان دەلێن: نەخێر دەبێ مەپێکی تەواو یاخود بزنیکی تەواو بێ ئەوجار قوربانیی دەشی، و، رای زۆرینەش بەهێزترە.

مەسەلەى شەشەم: ئەم رەستەیهى دەفەرموئ: ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى

مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ﴾، هەر کەسێک نەخۆشبوو، ناچار بوو خۆی بشوات، یان ناچاربوو بە هۆی هەبوونی نازاریکەووە خۆی چارەسەر بکات، یان ناچاربوو خۆی بۆن خۆش بکات، وە ناچار بوو بەشێک لە ئیچرام بشکێنێ، دەبێ فیدیە بدات، کە یەکیکە لە سێ شتان: رۆژووگرتن، سەدەقەو خێر، سەربرین. وەک لە فەرماشتیکدا کە پێشتر هینامان - لە هۆی هاتنە خوارەودا - کە بوخاریی و موسلیم دەیگێرنەووە هاتو: کە یەکیک لە هاوولانی بەرێز دەچیتە خزمەت پێغەمبەر ﷺ کە سەری زۆر دزوین دەبێ و ئەسپیی زۆری لەسەردا دەبێ، ئەویش دەفەرموئ: ئەو زیندەووەرانەى سەرت ئازارات نادەن؟ دەلێ: بەلێ، دەفەرموئ: سەرت بتاشەو یەکی لە سێ شتان بکە: (صُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ أَوْ تَصَدَّقْ بِفَرَقٍ بَيْنَ سِتَّةِ مَسَاكِينٍ أَوْ انْسُكُ مَا تَيْسَرُ)، یان سێ رۆژان بەرۆژوووبە، یاخود خواردنی شەش هەژاران بدە (یەکی ژەمیکی)، یاخود نازەلێک سەربرە، واتە: سەرپشک دەکری لەنیوان هەلبژاردنی یەکی لەو سییانەدا، هەرودها هەر جۆرە خەلەلیکی دیکەش لەو بابەتانە کە دیتە پێش، لە هەموو ئەو حالەتانەدا، دەبێ فیدیە بدا، کە ئەویش یەکی لەو سێ شتانەیه: سێ

رۇژ بەرپۇژوو بى، يان خواردنى شەش ھەزار بەدات يەكەن ژەمىك، ياخود ئازەلەك سەربىرې، ئەو زۇربەي زانايان ئەگەر نەلەين: ھەموويان لەسەرى يەكەدەنگن.

مەسەلەي ھەوتەم: دەربارەي ئەم رستەيەي، كە دەفەرموئى: ﴿فَمَنْ تَمَنَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى

الْحَجِّ﴾، ھەر كەسەك تەمەتتوعى كردو عومرەي برده نيؤ ھەجى، ھەج سى جۆرى ھەيە:

۱- (حَجُّ التَّمَنُّعِ)، ۲- (حَجُّ الْإِفْرَادِ)، ۳- (حَجُّ الْقِرَانِ).

۱) ھەجى تەمەتتوع (حَجُّ التَّمَنُّعِ): ئەو ھەجەيە كە پياويك يان ئافرەتەك بىھوئى ھەج بىكات، كە ئىحرام دەبەستى لە مىقات بلى: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ عُمْرَةً) يەكسەر ئىحرام بە عومرە دەبەستى، واتە: نيەتى عومرە دىنى و پايە و فەرزەكانى تەواو دەكاتن پايەكانى عومرەش برىتىن لە: ئىحرام بەستن و، طەوافى دەورى كەعبە و ھاتووچۆي نيوان صەفا و مەرود، وە دوايى سەرى كورت بىكاتەو ياخود بىتاشى، ھەركات ئەو چوار ئەركەي ئەنجامدان عومرەكەي تەواو دەبىت، عومرە ئەو چوار روكنەي ھەن، ياخود ئەو چوار واجبەي ھەن، لەسەر راي ھەندەك لە زانايان كە ناويان نانين روكن، جا دواي ئەوئەي كە عومرەي تەواو كەرد بۆي ھەيە ئىحرام بشكىنى و ئىحرام بە ھەج بەستىتەو، لەو شوينەي كە لىيەتى لە مەككە، وە لەسەر ئەوە خوئى دەكەوئتە سەرو دەبى ئازەلەك سەربىرې، ئا ئەو ھەجى تەمەتتوع (حَجُّ التَّمَنُّعِ) ي پىدەگوترى.

۲) ھەجى ئىفراد (حَجُّ الْإِفْرَادِ): ئەوئەيە كە كاتەك مروؤف ئىحرام دەبەستى، يەكسەر بلى: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ حَجًّا) ئىحرام بە ھەج بەستى و كە ھەجى تەواو كەرد، ئنجا دووبارە ئىحرام بە عومرە دەبەستىتەو، وە ئەم جۆرە ھەجە، خوئى ناكەوئتە سەرو لەسەرى پىويست نابى ئازەلەك سەربىرې، چونكە دوو ئىحرامى بەستون بۆ دوو خواپەرستى و ھەردوو كيان لە مىقات.

۳) حه جی قیران (حَجُّ الْقِرَانِ): ئه وهیه که کاتیك ئیحرام ده به ستی نیهت بیئی و بلی: (لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۳۰۱۹)، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه) خواجه له خزمهت دام حه ج و عومره بهیه که وه ده که م، (قیران) یش واته: جووتکردن، وهك چؤن (افراد) واته: تاککردن، ئه گهر حه ج تاك بکاته وه و حیابکاته وه پیی ده گوتری: (افراد)، وه ئه گهر پیکه وه یان بکا، پیی ده گوتری: (قیران) حه جی قیرانیش ئه وهیه که نیهتی حه ج و عومره پیکه وه بیئی و ئیحرام نه شکینی، تاکو ههردووکیان ئه انجام دهدا، که ئه ویش خوینی ده که ویته سهر، واته: حه جی ته مه تتوع و حه جی قیران، ههردووکیان ئه وه که سه له سه ری پیویست ده بی دواپی ئاژه لیک سهر ببری، به لام حه جی (افراد) ئاژه ل سهر برینی ناوی، چونکه بو هه ر کام له حه ج و عومره، ده چی له میقات ئیحرام ده به ستیته وه.

مه سه له ی هه شته م: دهر باره ی ئه و رسته یه ی، که ده فه رموی: ﴿ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ

أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾، ده لئین: حه جی ته مه تتوع ئه وهیه مروف که حه ج ده کات، پیشی ئیحرام به عومره ده به ستی و که عومره ی ته و او کرد، ئیحرامه که ده شکینی، بو وینه: یه کیك مانگیك پیشر چوو بو حه ج، ئه گهر ماوه ی مانگیك ئیحرامه که ی هه ر پیوه بی، زور سه غله ت ده بی، به لام که عومره که ی کرد ئیحرامه که ی ده شکینی، بویه پیی ده گوتری: ته مه تتوع که به مانای رابواردن و خوشحالیی دی، چونکه که ئیحرامی پیوه بی، بو نیه بو نی خوش به کار بیئی و نینوک بکات و خوی بشوات و موو له خوی بکاته وه ئه وانه ی بو نیه، به لام هه موو که س که ئه و جو ره حه ج ده کات خوینی ناکه ویته سهر، وهك خوا فه رمو ویه تی: ﴿ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾، ئا ئه وه بو که سیکه که مالی، یا خود که سوکاری ئاماده ی مزگه وتی حه رام نه بیی، زانیان سی و اتایان له م رسته یه داوه ته وه:

۱/ خەلکی شاری مەککە نەبیت.

۲/ خەلکی سنووری حەرەم نەبی.

۳/ خەلکی ئەولای میقات نەبیت، واتە: خەلکی ئەو شوینە نەبیت کە دەکەوێتە نیوان یەکیەک لە میقاتەکان و مەککە، چونکە هەرکەسێک کە دەچێ بۆ حەج یان بۆ عومرە، دەبێ پێش ئەوەی بگاتە میقات ئیحرام ببەستێ و بە ئیحرامەوه نەبیت دروست نیه بچیتە سەر زەمینى حەرەمەوه، دیارە میقاتەکانیش هەموویان دیاریکراون: میقاتی خەلکی عیراق (ذاتُ عِرق) ی پێ دەلێن و، هی مەدینە (آبارِ علي) پێ دەلێن و هی یەمەن (یلم لَم) ی پێ دەلێن... هتد، جا ئەو میقاتانە هەیانە سەد کیلۆمەتر و هەیه زیاتر و هەیه کەمتر لە مەککەوه دوورە، واتە: بە ماوهی سەد کیلۆمەتر زیاتر بەر لەوهی بچیتە نزیک مەککە دەبێ ئیحرام ببەستێ، کە ئەوه بۆ کەسێکە خەلکی ئەوێ نەبی، بەلام ئەدی ئەوهی خەلکی سنووری حەرەم بێت؟ ئەوه خوینی ناکەوێتە سەر و بۆی هەیه ئیحرام بە عومرە ببەستێ و دواییش هەر لەوێ، ئیحرام بە حەج دەبەستێ.

مەسەلەى نۆیەم: ﴿ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ ﴾، دیارە لێردا وشەیهک پەرێنراوه کە سیاق دەلالەتی لەسەر دەکات و بە عەقل دیارە، ئەویش بریتیه له: (وَقْتُ) واتە: (وَقْتُ الْحَجِّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ)، کاتی حەج ئەو کاتانەى حەجیان تێدا ئەنجام دەدرێ، چەند مانگانێکی دیاریکراون، بە پێچەوانەى عومرەوه، عومرە هەموو کاتەکانی سالی جیبەجی دەکری و هەر وهختیک بچی بۆ عومرە دەبی، بەلام حەج تەنیا لە سێ مانگی دیاریکراودا دەکری: (شَوَّال، ذُو الْعَقْدَةِ، وَ ذُو الْحِجَّةِ)، واتە: لەو سێ مانگەدا نەبی دروست نیه ئیحرام بە حەج ببەستری، بۆ وینه: کەسێک بۆی نیه لە مانگی شەعباندا بلی: ئیحرامم بە حەج بەستوه، یان بلی: ئیحرامم بە عومرە بەستوه، بەلام دەیبەمه لای حەج، ئەوه نابێ! دەبی تەنیا لەو سێ مانگەدا کە دیاریکراون ئیحرام بە حەج ببەستێ.

مهسه لهی دهیهم: مانای نهو رسته قورئانییهی، که دهفه رموی: ﴿ **فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ** ﴾، واته: (فَمَنْ أَوْجَبَ عَلَى نَفْسِهِ فِيهِنَّ الْحَجَّ) واته: ههر که سیك حه جی له سه رخوی پیویست کرد، لهو مانگه دیاریکراوانه دا که مه به ست پیی دستپیگردنی حه جه، چونکه خواپه رستی یه کان فه رز بن یان سوننه ت، که ده ستیان پیکرا پیویسته ته و او بکرین و به نیوه چلیی به جی نه هیلرین.

مهسه لهی یازدهیهم: دهر باره ی نهو رسته یه، که خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿ **لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ** ﴾، گونا هت ان ناگاتئ له کاتی حه جدا له به خششی په روه ردگارتان داوا بکه ن، واته: بازرگانیی و که سابه ت بکه ن، نه مه نه وه ی لیوه رده گیری که نیسلام حه ساسیه تی به مال و سامان و که سابه ت و بازرگانیی و ده و له مه ندیی نیه، نه ک ههر حه ساسیه تی پی نیه به لکو پیی خوشه مسولمان ده ست بجوو لئینی و هه بووبی، وه نیسلام حه ز ناکات که مسولمانان چا و له ده ستی خه لگی بکه ن، بویه ته نانه ت له کاتی حه جیشدا بویان هه یه که سابه ت بکه ن، به لام وه ک گوتم: نابئ مرؤف نامانجی که سابه تکردن بی له چوونه حه جدا، نئجا خوی کار به جی ناوی لهو که سابه ت و لهو رزق و رۆزییه ناوه که له ریی بازرگانیی و مامه له وه په یداده بی، به خشش (فضل)، ﴿ **لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ** ﴾، گونا هت ان ناگاتئ له کاتی حه جدا له به خششی په روه ردگارتان داوا بکه ن، که واته: نه ک ههر حه لال و زه لال به لکو شتیکی په سندو باشیشه.

مهسه لهی دوازدهیهم: دهر باره ی نهو رسته یه، که دهفه رموی: ﴿ **فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ** ﴾، ههر کاتی رزانه خوار له عه ر هفات، بویه دهفه رموی: رزانه خوار، چونکه ههر که سیك حه ج بکات و دیمه نی هاتنه خواری حاجیان له عه ر هفات که شوینیکی به رزه، ده شتاییه کی به رزه به ره و موزده لیفه ته ماشا بکات، ده بینی لافاویک، به حریک چۆن ده رژیته خوار ناوا نهو دیمه نه ی دپته پیش چا و، واته کاتیک که رزانه خوار له عه ر هفات هه به ره و موزده لیفه، که به

پلەى يەكەم مەبەستى پى قورەيشىيەكانە كە دەيانگوت: ئىمە نابى خۇمان لەگەل خەلكى دىكە تىكەل بىكەين خۇيان پى لە خەلكى دىكە بەرزتر بوو، بۇيە دەيانگوت: ئىمە ھەر ھەتا موزدەلىفە دەچىن و ناگەينە عەرەفات، خەلكى دىكە بابگەنە عەرەفات، بەلام ئىمە وەك قورەيش بەرزترىن لەوان، بەلام خواى دادگەر و كاربەجى دەفەر موئى: ﴿ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ ﴾، دواىى لەو شوئىنە دابەزەنە خوارى، داوەرەنە خوارى كە خەلك لىى دىنە خوارى، واتە: ھەمووتان پىكەو وەرەنە خوار، جا ئەمە ئەوەى لىوەر دەگىرى كە لە خواپەرستىيدا، لە روانگەى ئىسلامەو وە چىنايەتىى نىە، بۇيەش لە رىزى نوئىژىدا كەس بۇى نىە بلى: ئىرەم بۇخۇم ديارىكردو و ھەر دەبى ھەر لىرەبەم، جارى وا ھەيە پىرەمىردىك، حاجىيەك، پىاوئىكى بە تەمەن، شوئىنىك ديارى دەكات، ئەگەر گەنجىك لە پىشىدا چوو بۇ ئەوئ دەلى: كاكە ئىرە شوئىنى مە... ! بەلام لە ئىسلامدا رىزبەندىى نىە و كى دەستپىشخەرىى بىكات بۇ پىشەو و، كى ئازاتر بىت پاداشتى زىاترە، ئىدى ئەوە نىە بلىى فلان كەس بەرپرسە، يان دەولەمەندە، يان بە تەمەنترە، يان چاكتەرە... ! بەلى ئەگەر گەنجىك رىز لە بە تەمەنىك بگرى جىى خۇيەتى و، ئەگەر كەسىك رىز لە يەكىك بگرى لەبەر ھەر ھۇيەك بىت، بۇ وئىنە: نەخۇشە، يان بەرپرسىكە، يان زانايەكە، ئەو بۇخۇى ھى خۇيەتى و دەتوانى شوئىنى خۇى بداتى، بەلام ئەو بۇى نىە بلى: لەبەر ئەوەى مەن بە تەمەنترم يان بەرپرسەم، يان لەبەر ئەوەى دەولەمەندەم، يان چىم، ئەوە شوئىنى مەن، شتى وا لە ئىسلامدا نىە، ئەو رستە قورئانىيە ئەوەى لىوەر دەگىرى، بۇيەش پەرورەدگار ئاموژگارى قورەيشىيەكانى كرد پىى فەر موون: ﴿ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ ﴾، خۇتان لە خەلكى جىامەكەنەو لە بەرانبەر خواداو خەلك ھەمووى وەك يەكە.

مەسەلەى سىز دەيەم: نىجا دەربارەى ئەم وردەكارىيانە، كە بۇچى خواى پەرورەدگار باسى وردەكارىى خوا پەرستىيەكانى حەجمان بۇ دەكات؟ ئەوەى لىوەر دەگىرىت كە ئىمە بۇ ئەنجامدانى خواپەرستىيەكان، وپراى قورئان

پێویستیمان بە سوننەتی پێغەمبەر ﷺ و پێویستیمان بە (فقە)یش، واتە: ڕا و بۆچوونی شەرەزانانیش ھەیە، بۆچی؟ چونکە جاری بەبێ سوننەت زۆرجاران لە قورئان تێناگەین، بەتایبەت شتە کردەییەکان، بۆ وینە: خوا ﷻ دەفەرموی حەج بکەن، بەلام وردەکارییەکانی ھەموو باس نەکردووە بۆیە پێغەمبەر ﷺ بەکردووە فەرموویەتی: { (خُذُوا عَنِّي مَنَاسِكَكُمْ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بَرَقْم: (۳۱۲۴)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۳۰۶۲)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۱۹۷۰)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بَرَقْم: (۳۰۲۳)، وَغَيْرُهُمْ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ } يَانَ (لِتَأْخُذُوا مَنَاسِكَكُمْ) (وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ بَرَقْم: (۳۱۲۴))، واتە: خوا پەرستیەکانم لێوەرگرن و لێم فیڕبن و ھەک من حەج بکەن، وە ھەندێ جار ھەندیک وردەکاری ھەیە، پێویستی بە ڕای شەرەزانانیش ھەیە، بەلام بیگومان ھەرکام لە قورئان و سوننەت و شەرە (فقە) ھەر کامیکیان لە پلە ی خۆیدا.

مەسەلە ی چوار دەییەم: ئەو پەرستیە، کە دەفەرموی: ﴿ فَمِنَ النَّاسِ مَن

يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِن خَلْقٍ ﴾، خوا ﷻ دوو جوۆرە ئینسانمان بۆ بە وینە دینیتەو، یەکیکیان تەنیا داوای دنیا لە خوا دەکات، ھەک فەرموویەتی: لە خەلکی کەسانیک ھەن دەپارێنەو دەلێن: پەروردگارمان لە دنیا پیمان بدە، بەلام لە دواڕۆژدا ھیچ پشک و بەشی نیە، کە دیارە ھەر سیافەکەو شیو تەعبیرەکە ئەو دەگەین، کە ئەو جوۆرە کەسە بەلای خواوە پەسند نیە، ئەگەر مسوڵمانیش بێ، مسوڵمان نابێ ھەر داوای دنیا بکات، ﴿ وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴾، وە لە خەلکی کەسی وا ھەیە، داوای چاکە دەکات لە خوا بۆ دنیاو دواڕۆژو دەلێ: پەروردگارمان ! لە دنیادا چاکەمان بدەییە وە لە دواڕۆژیشدا چاکەمان بدەییە.

یەکیک بۆی ھەیە بپرسی: باشە بۆچی لێردا خوا ﷻ چاکە ی دنیا ی پێش چاکە ی دواڕۆژ خستو، خو دواڕۆژ لە پێش دنیاو ھییە و دنیا تەنیا وەسیلە یەکە

بۆ دواڕۆژ؟ وەلامەکەى ئەو دەیه که دنیا له رووی ریزبەندیی زەمەنییەوه له پیش قیامەتییەوه، تۆ تا له دنیا چاکە وەدەستەهینی، له قیامەتیی بۆت وەدەستەنایەت، وەدەستەینانی چاکەى قیامەت پەکی لەسەر وەدەستەینانی چاکەى دنیا کهوتوو، ئەگەر له دنیادا مرۆف ئیمانی نەبیت و طاعەتییکی نەبیت و چاکەى نەبیت و چاکەکار نەبیت و له دنیا شتییکی نەچاندبیت، له قیامەتیی چی بدرویتەوه! ئەگەرنا، ئەوه ناگەیهنن که دنیا پیش قیامەتییە! نەخیر، بەلام ئاشکرایە که ئیمە لەمیانەى دنیاوه بەرهو قیامەتیی دەچین و لەپراستیدا کەسیک له چاکەو خیری دنیا ببەش بیت، له هی قیامەتیش ببەش دەبیت! ئنجا ئایا مەبەست له (حسنة)ى دنیاو (حسنة)ى دواڕۆژ چییە؟ که خوا فەرموویەتی:

﴿ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ ﴾، توێژەرەوانی قورئان زۆر شتیان گوتوو، بەلام خوا ﷻ بە وشەیهک هیناویەتی و هەموو شتەکان دەگریتەوه:

هەندیکیان گوتوو یانە: مەبەست له چاکەى دنیا لەشى ساغە، وە هەندیک گوتوو یانە: دەولەمەندییە، وە هەندیک گوتوو یانە: ئەو دەیه که مرۆف خزم و عەشیرەتی هەبى، وە هەندیک گوتوو یانە: ئەو دەیه که سومعەو ناوی کۆمەلایەتی باشی هەبى، وە هەندیکیان گوتوو یانە: مەبەست له وشتەى: (حسنة) کارو کەسابەتی باشە، وە هەندیکیان گوتوو یانە: وەچەو مندالی صالح و هاوسەری باشە، وە هەندیکیان گوتوو یانە: خانوو و جیگا و رپگای باش و فراوانە... هتد، که لەپراستیدا ئەوانە هیچیان پیکەوه لەگەل یەکدی ناکوک نین و وشەى (حسنة) هەموو ئەوانە دەگریتەوه، بەلام له پیش هەموو ئەوانەدا (حسنة) بریتیه له ئیمان و بریتیه له طاعەت و بریتیه له بەندایەتی چاک بۆ خوا، چونکه ئەگەر ئینسان ئەو نیعمەتە گەورەیهى بوو له نیعمەتەکانی دیکەشى بەهرەمەند دەبى، هەرچییهک بن: زانستە، دەستەلاتە، مال و سامانە، سومعەیه... هتد، بەلام هەركات مرۆف له نیعمەتی ئیمان ببەش بوو، ئەوه نیعمەتەکانی دیکەشى هەموو لى دەبنە بەلا،

سهروهت و سامانه پیی له خوا یاخی دهبی، دهسته لاته پیی له خووبایی دهبیته، ههرچی نیعمه ته نه گهر ئیمانی له گه لدا نه بوو، ئینسان له سهری قهرزار دهبیته وه، دیاره چاکه ی دواروژیش بریتیه له رهزامه ندیی خواو به ههشت.

مهسه له ی پازدهیم: خوا ﷺ که دهفرموی: ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ

مَعْدُودَاتٍ﴾، یادی خوا بکه نه وه له چه ند روژیککی ژمی دراودا، واته: چه ند روژیککی که من، له بهر که میی ده ژمی درین، که وهک پیشتر باسما ن کرد مه به ست پیی روژه کانی ته شریقه (ایام التشریق) (۱۱ و ۱۲ و ۱۳) ی مانگی (ذی الحجة)، که یادی خویان تیدا بکهین، چۆن یادی خوا بکهین؟ شه رعزانان زوریان باسکرده، به لام هیچ شتی که له لایه نی پیغه مبهروه و ﷺ دیاری نه کراوه که حه تمه ن دهبی مسولمانان ههر نه وه بلین، به لام زور له زانایان نه م صیغه یان دیاری کردوه، که ئیمه له جه ژندا دهیلین: (اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ) یان دوو جار (اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ)، دیاره نه م زیکره به چه ند جوړیککی دیکه ش هاتوه، به لام گرنگ نه وه یه به گه وره گرتنی خواو سوپاس و ستایشکردنی خواو یه کتایی راگه یانندی خوای پهروه ردگاری تیدابی، ئیدی به ههر جوړیک له و جوړانه یادی خوای پهروه ردگار بکری، یا خود غهیری نه وانه ش که باسکران، نه وه هه مووی ده چپته نیو بازنه ی فراوانی یادی خوا کردنه وه، که له و سی روژانه ی ته شریقا فه رمانی پیکراوه و به شیوه یه کی تایبته داکوکیی له سهر کراوه، نه گه رنا هه موو کاتی که پیویسته مسولمان هه میسه خوای به رزو مه زن له یادی و له یادی دا بی^(۱).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) شایانی باسه ئیمه له بهرگی چواره می کتیبی: (خوابه رستی ئیسلامی) دا لیکو لیتینه وه یه کی تارادده یه ک تیرو ته سه لمان له باره ی حه ج و عومرپوه کردوه، بروانه لاپه ره (۱۴۲ هه تا ۳۳۲) چاپی دووم، نووسینگه ی ته فسیر، سالی: (۲۰۰۹) ز.

دهرسی چل و به کهم

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان پیکهاتوه له تهفسیری چوار نایهت، که نایه ته کانی ژماره (۲۰۴ تا کو ۲۰۷)ن، له سوورتهی (البقرة)، وهک پیناسهیهکی کورتی بابه تیک که نهم چوار نایه ته قسهی لیده کهن، ده لیین: نهم چوار نایه ته خوی پهر و درگار تیاندای باسی دوو جوړه که سمان بو دهکات، به کیکیان که نه هلی دنیا به و نه وی دیکه شیان نه هلی خوی به و بو پیناسهی هر کامیکیان گرنگترین و سه ره کترین خه سله تیان ده خاته روو.

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۗ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ ۗ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ ۝

مانای وشه به وشهی نایه ته کان

((وه له خه لکی هی وا هه به، که قسه کردنی له بارهی ژبانی دنیا وه سه رسامت دهکات و خواش به شایه د دهگری له سه ره نه وهی که له دلیدایه (که له گهل نه وهی به زمان ده لیی هه به که) له حالیکدا که سه ره سه خترین دوژمنه ﴿٢٠٤﴾ وه هه رکات پشتی کرده وه به مه بهستی تی کدان له زه ویدا کو شش دهکات و

کشتوکال و وه‌چه له بهین دهبات، وه خواش خراپه‌کارانی خوشناوی ﴿۲۰۵﴾ وه هه‌رکات پیی بگوتری: پاریز له خوا بکه ! دهماری گونا‌هباریی دهیگری، جا نه و کهسه دوزه‌خی بهسه نه‌ویش خراپترین شوینی ئیس‌پراحته ﴿۲۰۶﴾ وه له خه‌لکی هی وا هه‌یه که له پیناوی به دهسته‌ینانی ره‌زامه‌ندیی خوادا خوئی ده‌فرۆشی، وه خوا له‌گه‌ل به‌نده‌کاندا به به‌زه‌یی په ﴿۲۰۷﴾ .

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌کان

(يُعْجِبُكَ): (يُرْوَقُكَ وَ يَعْظُمُ فِي نَفْسِكَ) واته: سه‌رسامت ده‌کات وه پیت گرنگو گه‌وره‌یه.

(وَيَسْهَدُ اللَّهُ): واته: خوا به شایه‌د ده‌گری، خوا ده‌کاته شایه‌دو سویند ده‌خوا.

(الْدُّ): (الْدُّ) کۆیه‌که‌ی (لُدُّ)، وه (الْدُّ: شَدِيدُ الْخُصُومَةِ فِي الْبَاطِلِ) که‌سیک به ناهه‌ق زۆر مونا‌قه‌شه‌ه بکات و زۆر مشت‌ومر بکات، هه‌ر بۆیه‌ش ئینسانی زۆر مونا‌قه‌شه‌کار و مشت‌ومر‌کار په‌سند نیه.

(الْخِصَامِ): (الْخِصَامُ: جَمْعُ خَصْمٍ، أَوْ بِمَعْنَى الْخُصُومَةِ) واته: (خِصَام) کۆی (خَصْم) ه، واته: دوژمن، یان به مانای نا‌کوکیی و ده‌مه‌قهره‌دی.

(تَوَلَّى): (أَدْبَرَ أَوْ أَعْرَضَ، أَوْ أَخَذَ الْوَلَايَةَ)، واته: پشتی تی‌کرد یان به‌مانای (بوو به به‌رپرس) دی، که دوا‌یی با‌سی ده‌که‌ین، که نه‌وه چۆنه‌و له سیاقی نایه‌ته‌که‌دا مانای چی لی دیت ؟

(أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ): (حَمَلَتْهُ الْعِزَّةُ عَلَى الْإِثْمِ وَالزَّمَتُهُ، أَوْ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِمَا يُؤْتِمُّهُ، أَوْ ارْتَكَبَ الْكُفْرَ لِلْعِزَّةِ، أَوْ أَخَذَتْهُ الْحَمِيَّةُ عَنْ قَبُولِ الْوَعْدِ لِلْإِثْمِ الَّذِي فِي قَلْبِهِ)، واته: گونا‌ه وای لی‌کرد که دهماری په‌یدابن، یاخود ده‌مارگیری وای لی‌کرد که خوئی توشی گونا‌ح بکات، یاخود ده‌مار زلیی و

خو به زلگرتن وای لیگرد خوئی توشی کوفر بکات، یان دهمارگیری به هوئی
گوناهی نیو دئییه وه وای لیگرد که ناموزگاری وهرنه گری.

(المهاد): (المهد: ما یهییء للصبی، والمهد والمهد: المکان المهد
الموطأ) واته: (مهد و مهاد) ههر دووکیان به شوینیک دهگوترین که بو
مندال ساز دهگری، {جولانه، بیشکه، لانکه، شوینیک که مندال تییدا
نیسراحت دهکات}، وه (مهاد) شوینی ناماده کراوه.

(یشری نفسه): (الشراء والبیع یتلازمان، فالمشتری دافع الثمن و أخذ
المثمن والبائع دافع المثمن و أخذ الثمن، وشریت بمعنی بعت أكثر
وابتعت بمعنی اشتريت أكثر)، (یشری نفسه) یانی: (یبیع نفسه):
خوئی دهفروشی، چونکه (یشری) ههم به مانای دهفروشی (بییع) دی، وه ههم
به مانای دهگری (یشتری) دی، ههر دوو و اتاکه دهگه یهنی و به پیی رسته که
ماناکه ی دیاری دهگری، چونکه کرین و فروشتن پیکه وه په یوهستن، کریار
نرخ دهدات و نرخ لهسه ر دانهرا و وهردهگری، فروشیاریش نرخ لهسه ر دانهرا و
دهدات و نرخ وهردهگری، وه (شریت) زیاتر به مانای فروشتم (بعت) دی، وه
(ابتعت) زیاتر به مانای کریم (اشتريت) دی، که واته: (یشری نفسه) یان
به مانای خوئی دهگری، یان به مانای خوئی دهفروشی دی، واته: ههموو
شتیکی دنیا دهدات به لام خوئی دهگریته وه، یان به ههشت له خوا
وهردهگری و خوئی پی دهفروشی.

(رءوف): (الرافة: الرحمة الكثيرة، كما قال الطبري)، واته: (رافة) یانی:
به زهیی زور، وهک (الطبري) دهلی، یان به زهیی کی تایبته، که له رهحمته
به هیزتره.

هوی هاتنه خواره و هی ئایه ته کان

(۱) هوی هاتنه خواره و هی ئهم سئ ئایه ته هی، که دهفه رموی: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ ۚ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴾ (۲۰۴) وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿۲۰۵﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُ جَهَنَّمَ وَلِبَاسَ الْمِهَادِ ﴿۲۰۶﴾، { قَالَ السُّدِّيُّ: نَزَلَتْ فِي الْأَخْنَسِ بْنِ شَرِيْقِ الثَّقَفِيِّ وَهُوَ حَلِيفُ بَنِي زُهْرَةَ أَقْبَلَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ إِلَى الْمَدِينَةِ فَأَظْهَرَ لَهُ الْإِسْلَامَ وَأَعْجَبَ النَّبِيَّ ﷺ ذَلِكَ مِنْهُ وَقَالَ إِنَّمَا جِئْتُ أُرِيدُ الْإِسْلَامَ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنِّي لَصَادِقٌ وَ، ذَلِكَ قَوْلِهِ: ﴿ وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ ۚ ﴾، ثُمَّ خَرَجَ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَمَرَّ بِزَرْعٍ لِقَوْمٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَحُمُرٍ فَأَحْرَقَ الزَّرْعَ وَعَقَرَ الْحُمُرَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ﴾ (أسباب النزول للنيسابوري، ص (۴۳))، واته: سودی دهئ: ئهم سئ ئایه ته دهر باره ی (الأخنس) ی کوری (شریق) ی تهفه فی هاتنه خوار که یه کیک بوو له زله زله کانی هوزی (ثقیف) که هاوپه یمانی هوزی به نی زوهره بوو، هات بو لای پیغه مبه ر ﷺ بو مه دینه و مسولمانه تی خوی نیشاندا، پیغه مبه ریش ﷺ پی سهر سام بوو (دیره پیاویکی قسه زان و زمان لووس بووه)، وه گوتی: هاتووم ته نیا مه به ستم ئیسلامه و خواش بوخوی ناگای له دلمه که ته نیا بو مسولمان بوون هاتوومه و هیچی دیکه م مه به ست نیه و راستگووم، ئنجا ئه وه یه که دهفه رموی: ﴿ وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ ۚ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴾، خوا به شاید ده گری له سهر ئه وه ی که له دلیدایه، له کاتی کدا که خواش دهرانی بیجگه له دروو دهله سه و خیانه ت شتیکی دیکه له نارادانیه، دوایی لای

تفسیری قورئانی بریزو پیر دهرسی چل و به کهم: نایه ته کانی (۲۰۴ - ۲۰۷) ﴿ ۸۳۷ ﴾

پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهرچوو به لای کشتوکال و چهند که ری کدا تیپه ری، که هی کومه ئیک له مسوئمانان بوون که له وی که به سترابوونه وه، کشتوکاله که هی سووتاندن و گوید ریژده کانی شی هه موو پی برین، یا خود سه ربیرین له مباره وه خوای په روه ردگار ئەم نایه ته هی نارده خواری ﴿ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ﴾ .

(۲) هوی هاتنه خواره وهی ئەم نایه ته هی، که ده فه رموی: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴾، {عَنْ عِكْرَمَةَ قَالَ: لَمَّا خَرَجَ صُهَيْبٌ مَهَاجِرًا تَبِعَهُ أَهْلُ مَكَّةَ فَنَثَلَ كِنَانَتَهُ فَأَخْرَجَ مِنْهَا أَرْبَعِينَ سَهْمًا، فَقَالَ: لَا تَصِلُونَنِي إِلَيَّ حَتَّى أَضَعَ فِي كُلِّ رَجُلٍ سَهْمًا ثُمَّ أَصِيرَ بَعْدَهُ إِلَى السَّيْفِ، فَتَعَلَّمُونَ مِنِّي رَجُلٌ وَقَدْ خَلَفْتُ بِمَكَّةَ قَيْنَتَيْنِ فَهُمَا لَكُمْ، وَنَزَلَتْ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴾ (۲۰۷)، فَلَمَّا رَأَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَبَا يَحْيَى رِيحَ الْبَيْعِ قَالَ وَتَلَى عَلَيْهِ آيَةَ) (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ بَرَقَم: (۵۷۰۰) وَقَالَ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، أَسْبَابُ النُّزُولِ لِلنَّبِيِّ سَابُورِي، ص (۴۳)، وَالصَّحِيحُ الْمُسْنَدُ مِنْ أَسْبَابِ النُّزُولِ لِمُقْبَلِ بْنِ هَادِي الْوَادِعِيِّ، وَاتَه: عِيكَرْهَمَه دهلئ: ئەم نایه ته دهر باره ی صوهه بی ریومی هاته خاوار، کاتیئک ویستی کۆچ بکات (بو مه دینه) خه لکی مه ککه شوینی که وتن نه ویش تیردانه که هی هه لرشت {کنانه}: وهک فی شهک دانه، یان مه خزهنی فی شهک که تیری تیده هاوی شترین} چل تیری پی بوو پی گوتن: نامگهنئ هه تاکو هه ر کامیکتان تیری کی لئ نه دهم {واته: بهو چل تیره که پیمه به هه ر تیری که سیکی پی ده کوژم، هه لبه ته صوهه بی زور تیر نه ندازیکی عه جایب بووه و تیری به خه سار نه داوه}، ئنجا دوا ی نه وهی تیره کانم ته وا بوون ده ست دده مه شمشیر وه بو خوشتان دهران چ پی او پیکم (شاره زای بوون)، ئنجا

دوای نه‌وه گوتی: وهرن باشتیکی دیکه بکه‌ین، من دوو که‌نیزه‌کم له مه‌ککه به‌جی‌هیشتون { دوو که‌نیزه‌کی گورانی بیژ، چونکه (قینه) که‌نیزه‌کیکی گورانی بیژهو، قیمه‌تی زیاتره له‌وه‌ی که گورانی نه‌زانی، واته: هونه‌رمه‌ند نه‌بی به زاروی نیستا }، نه‌گه‌ر لی‌م بگه‌رپن برؤم که‌نیزه‌که‌کان بو نیوه، گوتیان: باشه لی‌ت ده‌گه‌رپین، (ره‌نگه هه‌ر خواخوایان بووبی رزگار یانبی)، نجا له‌وباره‌وه نه‌م نایه‌ته بو پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاته خوار ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴾، جا کاتی‌ک صوه‌ه‌یب چوو بو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و پیغه‌مبه‌ر بینی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: نه‌ی بابی په‌حیا (دیاره کوریکی هه‌بووه به‌ناوی په‌حیا) بازرگانیه‌که‌ت قازانجی کرد، { دیاره که‌س بو‌ی نه‌گی‌رپا‌بووه به‌لکو خوا نه‌م نایه‌ته‌ی نار‌دبووه خواری و لی‌ی حالی کردبوو که نه‌وه صوه‌ه‌یب شتیکی وای لی‌ی رو‌وداوه، ماله‌که‌ی داوه بو نه‌وه‌ی نیمانه‌که‌ی سه‌لامه‌ت بی، وه نایه‌ته‌که‌ی به‌سه‌ردا خوینده‌وه.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌م چوار نایه‌ته‌دا به کورتی باسی دوو جو‌ره که‌سمان بو ده‌کات، په‌کیکیان دوور کوژی نزیک خه‌ساره، ر‌واله‌ت جوانی په‌نهان وپ‌رانه، له‌باره‌ی په‌که‌میان‌ه‌وه ده‌فه‌رمووی: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾، له خه‌لکی که‌سی وا هه‌یه، کاتی‌ک که باسی دونیات بو ده‌کات پی‌ی سه‌رسام ده‌بی، پی‌او‌یکی قسه‌زانی فه‌صیحی سه‌رسام‌که‌ر! ﴿ وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ﴾، نه‌وه‌نده‌ش مو‌نافیق و ده‌غه‌له، هه‌رچه‌نده ده‌شزانی که خوا ده‌زانی درؤ ده‌کات، که‌چی خوا به‌شایه‌د ده‌گری له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که له‌دلی دایه، ده‌شزانی خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌زانی چی له‌دل دایه، جگه له خیانه‌ت و درؤ هیچی له‌دل‌دا نیه، ﴿ وَهُوَ الَّذِي خَصَّامِ ﴾، وه خوشی ته‌بیعه‌تی وایه هه‌میشه له مو‌نافه‌شه و ده‌مه‌دمدایه‌و، زور پی‌وه ده‌چی و دوژمنیکی سه‌رسه‌خته، نه‌وه حاله‌تی قسه‌ی به‌مشپ‌وهیه، با بزانی حاله‌تی کرده‌ی

چونه؟ ﴿ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا ﴾، ههتا له مه جلیسی یه بهو شیوه قسه دهکات، نه گهر له گه لی بکهویه مونا فقه شه زور مشت ومپر که ریکی سه رسه خته و له قسه ی خو ی دانابه زوی و ناسه لمینی، وه زوریش له قسان ده زانی و بهرانبه ره که ی سه رسام دهکات و، نه گهر به دروش بی ت ئیقناعی دهکات، کرده و هشی وایه کاتی که له مه جلیسی که دایه و دوایی هه لدهستی و پشت له نه هلی مه جلیس دهکات، یا خود کاتی که بهر پرسیاری تیبه کی ده که و پته دهست و ده بیته بهر پیرس، ﴿ سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا ﴾، به زهوی داده پروا بو نه وه ی خراپه کاری تی دا بکات ﴿ وَيُهْلِكُ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ﴾، وه کشتو کال و وه چه له بهین دهبا، وه ک کورده واری خو مان ده لین: (تهرو وشک پی که وه ده سووتینی)، واته: هیچ ناهیل و وه هه رچی لی هه لکه وی، به سه ر هیه شتی که دا باز نادات و، هه موو شتی که تی که ده دات و خراپ دهکات ﴿ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴾، وه به دل نیایی خوش خراپه کاری خوش ناوی. ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ ﴾، وه نه گهر پی شی بگو تری پاریز له خوا بکه و له خوا بترسی! نه وه دهمار به رزیبه که دهی گری به هو ی گونا هه وه { نه گهر نا عیز زه تی نه فس بو خوا بی و له پینا و خوابی و له سه ر هه ق بی په سنده، به لام عیز زه تی نه فسی که خراپه که له سه ر ناهه ق بی، نه وه عیز زه تی لووت به رزیبه و به ره و گونا ح راپیچی دهکات } ﴿ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلِبَاسُ الْمِهَادِ ﴾، نه و که سه دوزخ ی به سه، وه خراپ تری نی شوینی ئی سه راحه ت و ناسو و ده یی دوزخه بو کافران، نه وه جو ری یه که م.

ئنجبا بو مان باسی جو ری کی دی له خه لکی دهکات، که جو ری یه که میان چه نده خراپه، جو ری دو وه میان به پی چه وانه وه هی نده چا که، وه ک خوا ده فه رموی: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ﴾، خوا ﴿ تَجَّالَ ﴾ زور به کور تی باسی نه م جو ره که سه ی دو وه دهکات، که بری تی هه له که سیک خو ی بو خوا ساغ کرد و ته وه و به نده یه کی ساغ و راست و بی فیله بو خوا، ده فه رموی: وه له

خەلكىدا ھەيە كەسانىك، يان جوړە كەسىك ھەيە، كە لەپېناو وەدەستھيئانى رەزامەندىي خوادا خوۋى دەفرۆشى ﴿ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴾، وە خوا بەرانبەر بە بەندەكانى زۆر بە بەزەيىە، جا ليرەدا ھەر ئەوئەندەى فەرمووە كە خوۋى بۇ خوا دەفرۆشى، چونكە بەراستى ھەركەسىك لەگەل خوادا راستى كرد، لەگەل خەلكىشدا راست دەكاتو لەگەل خەلكىدا چاك دەبى، بەلام لەگەل خوادا درۆكردن، ماك و مىكرپۇبى ھەموو خراپەيەكە، وەك چۆن كانياوئىك دەبينى ئەگەر لە سەرچاوەكەيەو ئەوئەكەى لىل بوو، ئەو لە جۇگەدا ھەر لىل دەبى، بەلى ئىنسان ئەگەر لەگەل خوادا راست نەبوو، بەدئىيائى لەگەل بەندەكانى خوادا راست نابى، بەلكو وەك گورىسى نىو ھەمبانە بە قۆرتو پىچ دەبى.

چەند مەسەلەيەكى گرنگ

سى مەسەلەى گرنگم لەم چوار ئايەتە بە پىزەدا دەرھيئاون، كە برىتىن لە:

مەسەلەى يەكەم: ليرە خوا ﷻ باسى دوو جوړە كەسمان بۇ دەكات، بەپىي سەرنجدانى ھۆى ھاتنە خواروھى ئايەتەكان، دوو كەسن: ئەخنەسى كورى شورەيقو صوھەيبى رۆمىي، جا ھەندىك لە توپزەرەوانى قورئان بە ھۆى ھاتنە خواروھى ئايەتەكانەو چەمك و واتاى ئايەتەكانيان لى گچكە بوئەوھو گوتووئانە: ئەو چوار ئايەتە دەربارەى ئەو دوو كەسە ھاتوونە خوارى، سىيان دەربارەى ئەخنەسى كورى شورەيقو يەككىشىيان دەربارەى صوھەيبى رۆمىي، بەلام زانايان بنچىنەيەكيان داناو كە دەئىن: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى)، واتە: تايبەتمەندىتى ھۆى ھاتنە خواروھو، پى ناگرى لە گشتگىرىتى واتا، بەلى ھۆى ھاتنە خواروھى ئەم سى ئايەتەى يەكەم ھەلوئىستى ئەخنەسى كورى شورەيقە، بەلام ئايا ھەرتايبەتن بەوھوھو واتا كەيان تايبەتە بەوھوھو؟! بىگومان نەخىر، چونكە خوا ھەرناوئىشى نەھيئاو، دەفەرموى: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ ﴾، لە خەلكى ھى وا

ھەيە، ديارە ئەگەر ناوى ھىنابايە تايبەت دەبوو بەوھو، بەلام كە دەفەرموى: ﴿ **وَمِنَ النَّاسِ** ﴾، ماناى وايە ئەو جۆرە كەسە ھەر ئەخنەسى كورۈ شورەيق نيەو، ئەو جۆرە كەسە لە ھەموو كاتو شوپىنكىدا ھەر دەبى، بۇيە خوا ﷺ ھىلە گشتىيەكانى ئەو جۆرە كەسايەتییە خستۆتە روو لەو سى ئايەتەدا، تاكو ھەركاتىك ئەو سيفەتانەت لە ھەركەسىكدا بىنى، بلىي: ئەوھش لەسەر مەزەبى ئەخنەسى كورۈ شورەيقە، ھەروھا بۇ ئەويدىكەش ديسان فەرموويەتى: ﴿ **وَمِنَ النَّاسِ** ﴾، ديسان ناوى صوھەيبى رۇمىي نەھىناو، تاكو ئەگەر كەسىكت بىنى بەو سيفەتانەى كە لە صوھەيبى رۇمىيدا ھەبوون، كە ئامادەبوو مال و سامانى خۇى ھەموو بەخت بكاتو بگاتە خزمەت پىغەمبەر ﷺ، وہ دەستبەردارى دنياى، بۇ ئەوھى دىنى سەلامەت بى، ھەر كاتىك كەسىكى وات بىنى، بلىي: ئەوھ لەسەر رپوشووينى صوھەيبى رۇمىيە، كەواتە: لىرەدا مەبەست دوو جۆرە كەسە نەك دوو كەس.

مەسەلەى دووھم: ئەگەر تەماشاي جۆرە كەسى يەكەم بكەين، كە دەتوانىن بلىين روالەت جوانى پەنھان ويران، يان دوور كوژى نزيك خەسارە، كە لە دوورەوھ تەماشاي بكەى بوى دەمرى، بەلام كە لىي ورد دەبىەوھو تىي دەفكرى، تەماشاي دەكەى ھىچى لە باراندا نيەو بۇ حالى خۆت دەگرى، خوا ﷺ شەش وەسفى لى ھەلداون:

سيفەتى يەكەم: ﴿ **وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ** ﴾، لە خەلكى كەسى وا ھەيە بە قسەى سەرسام دەبىت، كەواتە: دەبى بزانىن زۇر كەس قسەى باش دەزانن، وەك كوردەوارىي خۇمان دەلئىن: (قسە فەقىرە ھەموو كەس پىي دەوئىرى)، (قسە ئاسانە ھەموو كەس بوى دەكرى) وہ كەسىك كە كرددەوھى باشى نەبى، بەلام زمانى لووس بى، دەلئىن: (وہستاي قسانەو كۆلەوارى دەستانە)، بۇيە قسە ناكرىتە سەنگى مەحكەك و ناكرىتە پىوھر بۇ پىوان و كىشان بۇ ناسىنى كەسايەتىي.

سيفهتى دووم: ﴿ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾، ئەو قسە باشانەش كە دەيانكات لە چوارچىۋەى دنيادان، واتە: تاكە بواريك كە بتوانى قسەى تىدا بكات بواری دنيایە، وەك زۆر لە خەلكى عەلمانىي و دنيایى كە دەبىنى هېچ لەلای خوا نازانى و هېچى لى حالى نى، بەلام كە دىتە سەر باسى دنيایە، بەقسە هېچى تىدا نەهيشتوتەو، بەلام تەماشای دەكەى كردهوكانى زۆر پىچەوانەى قسەكانى، جا لىردا خوای بەرزومەزن باسى ئەو جوړە كەسەى كردهو، بەلام لەراستىدا خەلكى دىكە هەيە دەربارەى دىنىش دەتوانى قسە بكات و ئايەت و حەدىسىش بخوینىتەو، كەچى كە لىي ورد دەبىهوه هەموو كردهوكانى و ژيانى پىچەوانەى ئەو ئايەت و حەدىسانەن كە بە زمان دەيانلى.

سيفهتى سىيەم: ﴿ وَهُوَ الَّذِي خَصَّامِ ﴾، (أَلَد) كۆيەكەى (لُدَّ)، (أَلَد) واتە: كەسك كە زۆر موناقتەشە بكات و پىوہبچى، (خَصَّام) یش واتە: ناكۆكى، كە مەبەست پى كەسكە دزايەتى بكات و شەپە قسە بكات و نەسەلمىنى، واتە: كەللە رەقى نەسەلمىن، جا خوای پەروەردگار كە ئەو سيفتە خراپانەى ئەو جوړە كەسانەمان بۆ باس دەكات، بۆ ئەوہيە كە خۆمانيان لى بپارىزين، مسولمان نابى كەيفى بە موناقتەشە و موجدەلەو شەپە قسەبى، وە نابى لە شەپەقسەدا عىناد بى، نەسەلمىنى ھەر لەسەر قسەى خۆبى، وەك كابرا بلى: ئەگەر بشفرى ھەر بزنە!، دەلىن دووكەس بە شوينىكا رۆيشتون، رەشايەكيان ديوہ لە دوورەو، يەككيان گوتوويەتى: بزنە ئەوى دىكەيان گوتوويەتى: دالاشە^(۱)، دواي كە لىي نزيك كەوتوونەتەوہ فرىوہ، يەكەمیان گوتوويەتى: كاكە نەموت دالاشە؟! ئەويدىكە گوتوويەتى: وەللاھى بشفرى ھەر بزنە! بەلام مسولمان دەلى لە ھەقى ئاو رادەوستى، جارى مسولمان ھەر موجدەلەو شەپەقسەى پى خۆش نىو، ئەگەر تووشى شەپەقسەيەكى ناچارىش بوو، چونكە جارى وا ھەيە تەرەفى بەرانبەر تو ناچار دەكات،

(۱) دالاش، خەرتەل، لاک خۆر، بالندەيەكى رەشى زلە، بەزۆرى گۆشتى لاکە تۆپيو دەخوات.

ئه وه له و حالته دا به شیوه یه کی زور جوان قسه ده کات و مونا قه شه ده کات، وه ک خوا ی زانا ده فهر مو ی: ﴿... وَحَدِّلْهُمْ بِآلَتِي هِيَ أَحْسَنُ...﴾ ﴿۱۲۵﴾ النحل، وه دو اییش هه رکات هه قی بو دهر که وت له سه ر ده ستی ته ر ه فی به ران به ر، یه ک سه ر وه ریده گری، نه ک بل ی: تازه له قسه ی خو م نایه مه خواری، بو یه پیغه م به ر ﷺ ده ر باره ی بابای زور مونا قه شه که رو نه سه لم ین و که لله ره ق، فه ر مو ویه تی: ﴿(إِنَّ أَبْغَضَ الرِّجَالِ إِلَى اللَّهِ الْأَلَدُ الْخَصِيمُ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۴۵۷)، وَمُسْلِمَ بِرَقْم: (۶۷۲۲)، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا﴾، واته: بو غزی نرا و تری نی پیا وان له لای خوا که سی زور مونا قه شه که رو زور ده مه ده م که رو نه سه لم ینه.

سیفه تی چوار هم: ﴿وَإِذَا تَوَلَّى﴾، واته: روو به روو قسه ی باش ده کات، به لام پشت مله که پشتت تی ده کات خراپ ده ل ی و خراپ ده کات، دیاره ئه وه ش زور خراپه و ئینسان ده بی جور ئه تی هه بی به ره و روو قسه ی خو ی بکات، ئه گه ر ره خنه یه کت هه یه و تی بی نی یه کت هه یه، به ره و روو قسه ی خو ت بکه، وه ک کور ده وار یی خو مان ده ل ی ن: (که و ئه و که وه یه که به ران به ر که و بخو ی نی) به لام عه یبه کابرا به ره و روو ته مه لوق بکات و ماس تا و بکات و هی چی تی دا نه هی ل ی ته وه له دل سو زی، به لام که پشتی له و که سه کرد، قسه ی پی بل ی، ئه وه ش تی کی زور نا جو ام ی ری و خراپه. ﴿وَإِذَا تَوَلَّى﴾، به لام ئه م رسته یه واتایه کی دیکه شی ئه وه یه، که هه رکات به ر پر سیاری تی که وته ده ست (تو ل ی) یانی: (صَارَتْ لَهُ وِلَايَةً) وِیلا یه تی ک و به ر پر سیاری تی یه کی که وته ده ست، هی وا هه یه هه تا به ر پر سیاری نیه پیاوی زور باشه، به لام که تو زی به ر پر سیاری یه تی کی ده که و ی ته ده ست، هه وایه کی ده چی ته که لله وه، وه ک خه ده م و حه شه م ته ماشای خه لکی ده کات، پی شی که هی چی به ده ست نیه، وه ک مه ری خوایه، دوای ی که ش تی کی ده که و ی ته ده ست، ده بی ته زمر ده و الله و به خه لکه وه وه ده دات !

سیفه تی پی نجه م: ﴿سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ﴾، به زهوی داده روا بو ئه وهی خراپه ی تی دا بکات وه کشتو کال بفه و تی نی و

وهچه له بهین بهرئ، واته نهو کابرایه نه قسهی به که لک دئ نه کردهوی (أَعْوَجَ الْمَقَالُ وَسَيَّءُ الْفِعَالُ)، واته: قسهشی لارهو کردهوهشی خراپو ناله باره.

سيفهتی شه شه م: ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ ﴾، نهو هه موو سيفهته خراپانهی تیدایه، که چی نه گهر پیشی بگوترئ: پاریز له خوا بکه، له خوا بترسی، دهست لهو شتانه هه لگره، به هوئ نهو گونا هه وه که بییه تی و به هوئ نهو کوفره وه که هه لیگرتوه، ده مارگیریه ک و عینادییه کی بو دروست ده بی، که ناسه لمینئ و ناموژگارییش وهر ناگرئ !

مهسه لهی سییه م: خو فروشتن به ره زامه ندیی خوا، خوی پهروه ردگار پیناسه ی

جوړه که سی دووهمان بو دهکات به یه ک سيفهت و دهفه رموی: ﴿ وَمِنْ

النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ﴾، له خه لکیش هه یه جوړه

که سی که خوی ده فروشی به ره زامه ندیی خوا، واته: ره زامه ندیی خوی

دهستکه وی، هیچ شتیکی ناوی، ده لئ: بهس خوا لیم رازی بی، مال و سامانی

دنیا م ناوی، هیچ شتیکم ناوی، رووچه که شم له پینا و خوادا بهخت ده که م،

که نه وه باشتیرین جوړه که سه، وه ک چون نه وهی پیشی خراپترین جوړه

که سه، جا رهنگه یه کی بلئ: باشه بوچی خوا ﷺ که باسی ئینسانه

خراپه که ی کرد، باسی قسه ی کردو، باسی نه وهی کرد، که هه ره له باره ی

دنیا وه لیی ده زانی و، باسی مونا قه شه و شه ره قسه ی زوری کردو، باسی

نه وهی کرد، که پشت مله قسه دهکات و، باسی نه وهی کرد که زور به

زهرو زیان به خشه، وه باسی نه وهی کرد که ناموژگاریی قه بوول ناکات، به لام

لیره دا که باسی نهو ئینسانه چاکه دهکات بوچی ته نیا سيفه تیکی باس

دهکات؟ وه لامه که ی نه وهیه: هه رکاتی که نهو سيفه ته باشه له ئینساندا هاته

دی، هه موو سيفه ته باشه کانی دیکه دینیت هدی، نه گهر ئینسان به راستی

له گه ل خوادا مامه له بکات و به راستی بهنده ی خوا بی، له گه ل خه لکیشدا

راست و باش ده بیټ، خه لک له ده ستو زمانی سه لامه ت ده بیټ، به راستی ئه م سیفه ته وه ک عه ره ب ده لئین: (كُلُّ الصَّيْدِ فِي جَوْفِ الْفَرْی)، واته: هه موو نیچیره کان له هه ناوی فه رادان، (فَرَى): پیم وایه کورده واریی خو مان (چوالووی) پی ده لئین، (فَرَى): ده لی نیچیریکی زور قه له وو گوشتنه و ئه گهر راوچی ئه وی لی هه لکه وی، پیویستی به هیچی دیکه نیه، به راستی هه موو سیفه ته باشه کانیش له نیو ئه و سیفه ته باشه دان و، ئه گهر ئینسان به راستی خووی بو خوا ساغو یه کلا کرده وو، ته نیا مه بهستی ره زامه ندیی خوا بوو، ئه وه هه موو سیفه تیکی دیکه ی باشی تییدا په ییاده بیټ.

خوا له و که سانه مان بگیړی که به راستی خو یان به خوا ده فروشن و به راستی مه به ستیان به ده سه ته نیانی ره زامه ندیی خویه و، له پینا و وه ده سه ته نیانی ره زامه ندیی خوادا هه موو شتیکی به خت ده کهن، وه خوا به لوتفو که ره می خو ی له و سیفه ته خراپانه مان بیاریزی که له جوړه که سی یه که مدا هه ن، ئامین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی چل دووهمین

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان پینج (۵) ئایهت له سوورهتی (البقرة) دهگریته خوئی، که بریتین له ئایهته کانی: ژماره (۲۰۸ تا کو ۲۱۲)، له و پینج ئایهته دا خوا ﷺ فه رمان دهکات به برواداران که به ته و اوئی بچنه نیو گهر دنکه چیه وه، یا خود به ته و اوئی پابه ندبن به ئیسلامه وه، پاشان خوا ﷺ برواداران دهرسی ئی له لادان و خلیسکان، وه فه رمانیشیان پیده کات ناموژگاریشیان دهکات، که په ند له میلله تان و ئوممه تانی پیش خوئیان و هربگرن و دوایش باسی ئه هلی کوفر و ئه هلی ئیمان دهکات که چوئن ئه هلی کوفر به جوانیی و زرق برقی دنیا سه رسامن و گالته به ئیمانداران دهکهن و ئه هلی ئیمانیش، که له دنیا دا خاوه نی ئیمان و ره و شت و به های به رزبوون، له دواروژدا له سه رووی ئه هلی کوفر وه ده بن، له به هه شته رازاوه و نه برپاوه کانی خوادا و کافرانیش له دوزه خی نزم و په ستی ناگریندا.

﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اَدْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۲۰۸﴾ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۰۹﴾ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا اَنْ يَّاتِيَهُمُ اللّٰهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿۲۱۰﴾ سَلِّ اِسْرَءِيْلَ كَمْ ءَاتَيْنَهُمْ مِّنْ اٰيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۲۱۱﴾ زِيْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُوْنَ مِنَ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَالَّذِيْنَ اَنْقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۲۱۲﴾ ۞

مانای وشه به وشه ئایه ته کان

((ئهی ئهوانهی برواتان هیئاوه ! به ته وایی بچنه نیو گهر دنکه چیی (یان نیسلام) هوه، وه به دواى ههنگاوه کانی شهیتان مه کهن که ئه و دوژمنیکی ئاشکراتانه ﴿۲۰۸﴾ وه ئه گهر پاش ئه وهی به لگه روونه کانتان بو هاتوون، هه له تان کرد ئه وه بزنانن که خوا زال و کار به جی یه ﴿۲۰۹﴾ ئایا چی چاوه ری ده کهن (پاش ژیانى دنیا) ئه وه نه بی که خوا و فریشته کان له چهند هه وریکی سیبه رداردا بین و کار له کار بترازی، وه کار و باره کانیش هه ر بو لای خوا ده گپ درینه وه ﴿۲۱۰﴾ له وه چهی ئیسرا ئیل بپرسه چهند نیشانهی ئاشکرمان پیداون وه هه ر که سیکیش نیعمهت و چاکه ی خوا پاش ئه وهی بو ی دی بیگور ی به سپله یی ئه وه بیگومان خوا سزای تونده ﴿۲۱۱﴾ ئه وانهی بی پروان ژیانى دنیا یان بو رازیندرا وه ته وه و گالته ش به وانه ده کهن که بروایان هیئاوه، به لام ئه وانهی پاریز ده کهن له رۆژی هه لسانه وه دا له سه روویانه وهن، وه خوا هه ر که سیکی بیه وی بی ژماره رۆزیی ده داتی ﴿۲۱۲﴾ .

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(السَّلْمُ): به دوو واتایان دی: گهر دنکه چیی و ئاشتی، گهر دنکه چیی بو خوا، ئاشتی له گه ل خوادا، وه به واتای (نیسلام) یش دیت، نیسلامی به رجه سته کراو له قورئان و سوننه دا، وشه ی (السَّلْمُ) یش له ریشه کهیدا له وشه ی: (السَّلْمُ) هوه هاتوه، (السَّلْمُ وَالسَّلَامَةُ: التَّعَرِّي مِنَ الْآفَاتِ الظَّاهِرَةِ وَالْبَاطِنَةِ) مانای هه ر دوو وشه ی (السَّلْمُ وَالسَّلَامَةُ) بریتیه له وهی که ئینسان له دهر دو گرفتاریی روالهت و په نهان دهر بازی بووی، خوا ﷺ له قورئاندا له باره ی ئیبراهیمه وه ده فه رموی: ﴿ اِذْ جَاءَ رَبُّهُ، بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴾ ﴿۸۴﴾ الصافات، واته: که هاته لای په روه ر دگاری به دلکی سه لیمه وه. واته: به دلکی سه لامهت و دوور له دهر دو ئافات.

(كَافَّةً): وشه‌ی (کافه) لی‌رده‌ا واته: هه‌مووتان یاخود: هه‌مووی ﴿ يَتَأْتِيهَا ﴾
الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً ... ﴿، واته تی‌کراتان بچنه نیو
 گه‌ردنکه‌چییه‌وه، یاخود بچنه نیو هه‌موو گه‌ردنکه‌چییه‌وه، یاخود بچنه نیو
 هه‌موو نی‌سلامه‌تییه‌وهو پابه‌ندبن به هه‌موویه‌وه (الكافه): وهُوَ مِنَ الْكَفِّ وَهُوَ
 الْمَنْعُ لِأَنَّهُ يَمْنَعُ خُرُوجَ أَيِّ فَرْدٍ عَنْهُ) وشه‌ی: (کافه) له (کف) هوه هاتوه، واته:
 نه‌هیشتن، چونکه ری له هه‌ر کام له تاکه‌کان ده‌گری له‌وه، که لی‌ی بچنه‌ده‌ر.
(زَلَّيْتُمْ): له (زل) هوه هاتوه، (الزَّلَّةُ: اسْتِرْسَالُ الرَّجُلِ مِنْ غَيْرِ قَصْدٍ)، واته:
 خلیسکانی پی‌و رویشتنی به‌بی‌ئه‌وه‌ی که ئینسان بیه‌وی، (الْمَزَلَّةُ: الْمَكَانُ
 الزَّلِقُ)، واته: نه‌و شوینه‌ی که ئینسان لی‌ی ده‌خلیسکی.
(ظَلَّلِي): (ظلل): جَمْعُ ظُلَّةٍ، كَغُرْفَةٍ وَغُرْفٍ، (ظلة) واته: هه‌ور، (ظِلَّةٌ)
 کو‌ده‌کریته‌وه به (ظلل)، وه‌ك چوَن (غُرْفَةٍ) به (غُرْفٍ) کو‌ده‌کریته‌وه،
 بو‌یه‌ش به هه‌ور ده‌گوتری: (ظِلَّةٌ) چونکه سی‌به‌ر ده‌کات.
(الْغَمَامِ): له (غم) هوه هاتوه، (الغَمُّ: سَثْرُ الشَّيْءِ، وَمِنْهُ الْغَمَامُ لِكَوْنِهِ سَاتِرًا
 لِبُضْوَةِ الشَّمْسِ)، (غم) به داپوشینی شتی‌ک ده‌گوتری، بو‌یه به هه‌ور
 ده‌گوتری: (غمام)، چونکه نه‌ویش تی‌شکی خو‌ر داده‌پوشی.
(وَيَسْعُرُونَ): (أَيَّ يَسْتَهْرُونَ)، واته: گالته ده‌که‌ن.

هوی هاتنه خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان

له‌بارهی هوی هاتنه خواره‌وه‌ی نه‌و ئایه‌ته‌وه، که ده‌فه‌رموی: ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ﴾
ءَامَنُوا أَذْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾، نه‌م به‌سه‌ره‌اته گی‌رراوه‌ته‌وه: {عَنْ عِكْرَمَةَ قَالَ نَزَلَتْ فِي
 عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، وَثَعْلَبَةَ، وَابْنِ يَامِينَ، وَأَسَدَ وَأُسَيْدِ ابْنِي كَعْبٍ، وَسَعِيدُ بْنُ
 عَمْرٍو، وَقَيْسِ بْنِ زَيْدٍ، كُلُّهُمْ مِنْ يَهُودِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ السَّبْتُ يَوْمٌ

نَعْظُمُهُ، فَدَعْنَا فَلْنُسِبْتَ فِيهِ، وَإِنَّ التَّوْرَةَ كِتَابُ اللَّهِ فَدَعْنَا فَلْنَقُمْ بِهَا بِاللَّيْلِ، فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ (أسباب النزول للنيسابوري، ص: (۴۵)، وتفسير الطبري: (۴۰۱۹) {^(۱)، واته: عيكرمه دهئ: ئەم ئایه ته دهر باره ی کۆمه ئیک له و جووله کانه ی که مسولمان بوو بوون: (عبدالله بن سلام، وثعلب، وابن یامین، وأسَد وأُسَید ابني کعب، وسَعيد بن عمرو، وقیس بن زید) هاته خوار، وه هه مووشیان له زانیانی جووله که بوون، دوا ی ئەوه ی که مسولمان دهبین دهئین: ئە ی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رۆژی شه ممه رۆژیکه که ئیمه له سه رده می جووله کایه تیدا به گه ورده مان ده گرت (ههروه که چۆن مسولمانان رۆژی جومعه وه که جه ئنیک ته ماشا ده کهن، جووله که رۆژی شه ممه وه نه صرانییه کانیش رۆژی یه که شه ممه)، لیمان بگه رپ با ئیستاش رۆژی شه ممه به گه وره بگرین (که گه وره گرته که ئەوه بوو له و رۆژهدا هیچ کارو که سابه تیک نه کهن، ئاگر نه که نه وه وه هیچ شتیک نه کهن)، وه ته ورایش کتیبی خواجه، لیمان بگه رپ با له شه ونویژدا بیخوینین، ئیدی ئەم ئایه ته هاته خوار، {که له هه موو روویکه وه پابه ندی ئیسلام بن و خۆتانی بۆ ساغو یه کلابکه نه وه}.

مانای گشتی ئایه ته کان

خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ روو له ئەهلی ئیمان ده کاتو ده فه رموی: ﴿ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾، ئە ی ئەوانه ی ئیمانتان هیناوه! که وه که دوا یی باسی ده کهین (ئەوانه ی ئیمانتان هیناوه) ده گونجی مه به ستی یه که می پپی ئەو زانیانه ی جووله که بووبن، که تازه ئیمانیان هیناوه و هاتونه ته نیو ئیسلامه تییه وه، به پپی هوی هاتنه خواره وه که ی، به لām بیگومان ئەگه ر به پله ی یه که م ئەوان بگریته وه، یان کاتی خوی ئەوان یه که م دوینراو (مخاطب) ی خوا ی په روه ردگار بووبن، ئەوه مانای ئەوه نیه که ئەم ئایه ته هه ر له گه ل، ئەوانیه تی، به لکو له گه ل هه موو ئەهلی ئیمانیه تی، چونکه ئەگه ر هه ر له گه ل ئەوانیبا یه ناوی ده هینان، فلان و فلان، به لām که ناوی نه هیناون، به لکو نازناویکی گشتی داناوه، مانای وایه هه موو ئەهلی

(۱) پروانه: (الباب النقول في أسباب النزول): (۱۲۸)، ص: (۲۸) .

ئیمان و یهک یهکی تاکه کانی بر واداران دهگریته وه ﴿ یَتَّيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾،
 ئه ی ئهوانه ی بر و اتان هینا وه! ﴿ اَدْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً ﴾، به ته واوی بیچنه
 نیو گه رده نکه چیه وه، یا خود به ته واوی بیچنه نیو ئیسلامه تییه وه، ﴿ السِّلْمِ ﴾،
 هم به مانای گه رده نکه چیه دی و هم به مانای ئیسلامه تییه دی، وه به ته واوی
 واته: هر کامیکتان به ته واوی گه رده نکه چیه، به ته واوی پابه ندبیه به
 ئیسلامه وه، ئه وه مانایه کیه تی، یا خود تیکراتان گه رده نکه چیه و پابه ندبیه به
 ئیسلامه وه، دیاره هم مو و اتا کانیش له یهک کاتدا ده گه یه نی، ئه وه ش یه کیه
 له لایه نه ره وان بیژییه کانی زمانی عه ره بی، که ئه وه وشه ی (كَآفَّةً) یه ئه گه ر
 په یوه ست بیته وه به وشه ی: ﴿ الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾، ئه وه مانای وایه: تیکراتان، وه
 ئه گه ر په یوه ست بیته وه به وشه ی: ﴿ السِّلْمِ ﴾، ئه وه مانای وایه: به ته واوی
 گه رده نکه چیه، پاشان ده فهرموی: ﴿ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ﴾، وه به شوین
 ههنگا وه کانی شهیتان مه که ون، واته: پی له شوین پی شهیتاندا مه نی، جا ئایا
 که س شهیتانی بینیه به رییه ک دابروا شوین پییه کانی دیاربن، تاکو پییدا
 برؤن؟! نه خیر، ئه دی مه به ست چیه؟ واته به دوای مه که ون، وه ئه و شتانه ی که
 شهیتان بو تان ده رازینیتیه وه له گوناح و خراپه به دوای مه که ون، وه ئه و طاعه تانه ی
 که شهیتان ده یه وی ئیوه یان لی سارد بکاته وه، به قسه ی مه که ن، به لام بوچی خوا ﷺ
 به و ته عبیره ده یه نی؟ چونکه هر که سیک له شه ریعت لابات و بکه ویته شوینی
 شهیتان، وهک ئه وه وایه شهیتانی کرد بیته پیشه وای خو ی و پی له شوین پی وی
 دابنی، جا چند شتیکی ناشیرینه ئینسان شهیتان بکاته ئیمام و پیشه وای خو ی و
 پی له شوین پی وی دابنی، له حالیکدا که شهیتان دوژمنیکی ئاشکرای ئیمه یه،
 وهک خوا ده فهرموی: ﴿ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴾، بیگومان شهیتان بو ئیوه
 دوژمنیکی ئاشکرایه، واته: دوژمنایه تییه که ی خو ی په نهان نه کردوه، تو جاری و
 هیه دوژمنیکت هیه، نازانی دوژمنایه تییه ده کات یان نا؟ به لام شهیتان ئیعلانی
 کردوه، شهیتان هر له و روزه وه که ئاده م و حه و وای باب و دایکی مرو فایه تی

سه‌لامی خویان لیبی، خوا ﷺ ریزی لیگرتن، وه ئادهم و سه‌ووا ژیانی سه‌ر زه‌ویان ده‌ستیپکرد، به‌لکو پیش نه‌وه‌ش هر له‌سه‌ر نه‌وه خوا له‌عنه‌تی له شه‌یتان کردو لیی تووره‌بوو، چونکه کړنووشی ریزلیگرتنی بو ئادهم نه‌برد، ئیدی هر له و کاته‌وه شه‌یتان ئیعلانی دوژمنایه‌تی خوئی کردو گوتی:

﴿ ... لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴾ (الإسراء، بیگومان وده‌چی ئادهم هه‌موو هه‌لده‌خه‌لتینم و له ری لاده‌دهم، که‌میکیان نه‌بی، پاشان خوا ﷺ ده‌فه‌رموی:

﴿ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾، جا نه‌گه‌ر دواي نه‌وه‌ی به‌لگه‌ رو‌شنه‌کانتان بو هاتوون، خلیسکان و به‌ته‌واویی لاتانداو وازتان له ئیسلام هینا، یاخود خلیسکان و دوايي هه‌ل‌سانه‌وه، چونکه وشه‌ی: ﴿ زَلَلْتُمْ ﴾، هه‌ردووکی ده‌گریته‌وه، هه‌رچه‌نده زیاتر هی دووه‌میان ده‌گریته‌وه، واته: نه‌گه‌ر تووشی هه‌له‌یه‌ک و که‌موکووریه‌ک بوون، بزنان که خوا زاله‌و کاربه‌جیه، زاله ده‌توانی تو‌له‌تان لی بستینی و کاربه‌جیشه‌هیکمه‌تی واده‌خوایی که له‌سه‌ر چاکه پاداشتتان بداته‌وه‌و، له‌سه‌ر خراپه‌ سزاتان بدات، که‌واته: ناگاتان له‌خوتان بی، نه‌گه‌ر خه‌لکی دیکه‌ ریی لی تی‌کبچی و بخلیسکی و بکه‌وی، ره‌نگه‌ جو‌ری له‌ بیانوی هه‌بی، به‌لام ئیوه‌ دواي نه‌وه‌ی به‌لگه‌ روون و ناشکراکانتان بو هاتوون، هیج بیانوتان نیه، پاشان خوا ﷺ هه‌ره‌شه‌ ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴾، ئایا چاوه‌ریی چی ده‌که‌ن، مسولمانان و کافران و تی‌کرای به‌شه‌ر چاوه‌ریی چی ده‌که‌ن؟ جگه‌ له‌وه که خوا له‌هه‌وری سی‌به‌داردا بی، هه‌روه‌ها فریشته‌کانیشی بین، وه کاروبار هه‌مووی ته‌واو بی و تی‌ک بپه‌رینری، وه سه‌ره‌نجامیش هه‌موو کاروباره‌کان بو‌لای خوا ده‌گیردرینه‌وه، واته: چاوه‌ریی چی ده‌که‌ن غه‌یری نه‌وه‌نه‌بی که قیامه‌ت دابی، وه خوای په‌روه‌رگار به‌و شیوه‌یه که بو خوا شایسته‌یه بی، هه‌روه‌ها فریشته‌کانیش له‌ خزمه‌تی دابین، وه دادگایی به‌نده‌کانی بکات، وه دادوهرییان له‌ نیوانیانان بکات، وه کاروباره‌کانیش بچنه‌وه بو‌لای خوای دادگه‌رو سه‌ره‌نجام کار له‌کار بترازی!

که‌واته: تا له ژیان‌دان له‌خۆتان وریابن، ئەگەرنا له‌گەڵ سەرتان له ژیان ئاوابوو، ئەوه یه‌که‌مین قۆناغی قیامه‌ت و سزاو پاداشت ده‌ست پێده‌کات، ئنجا روو له پێغه‌مبەر ده‌کات ﷺ له پێش هه‌موو که‌س داو له دوا‌ی ویش روو له هه‌ر که‌سیکی دیکه ده‌کات که قورئان ده‌خوینئو، به دوا‌ی پێغه‌مبەر ﷺ ده‌که‌وی، که په‌ند وهر‌بگرن له پێشینان و له رابردووان و ده‌فه‌رموی: ﴿ سَلِّ بِنِي إِسْرَائِيلَ ﴾، پرسیار بکه‌ن له وه‌چه‌ی ئیس‌رائیل، واته: جووله‌که‌کان، جووله‌که‌کان بۆچی پێیان ده‌گوتریت وه‌چه‌ی ئیس‌رائیل؟ چونکه هه‌موویان ده‌چنه‌وه سه‌ر ئیس‌رائیل و، ئیس‌رائیل له‌قه‌بی یه‌عقووبی بابی یوسفه سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی، وه به‌نی ئیس‌رائیل یانی: وه‌چه‌ی ئیس‌رائیل، له رۆله‌کانی ئیس‌رائیل یاخود له جووله‌که‌کان پیرسن ﴿ كَمْ آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ ﴾، چه‌ند نیشانه‌ی ئاشکرمان پێداون، کاتی خۆی خوا ﷻ ده‌ریای سووری بۆ له‌تکردن پێیدا په‌رینه‌وه، دوا‌یی هه‌وری بۆ ره‌خساندن له بیابانی سینادا تاکو هه‌تاو نه‌یانبرژینئو گه‌رمایان نه‌بی، دوا‌یی گه‌زۆ و سه‌مانیی که جووره بالنده‌یه‌که بۆ ره‌خساندن، دوا‌یی له تاشه به‌ردیکی گه‌وره دوازده سه‌رچاوه‌ی بۆ هه‌لقولاندن، له‌سه‌ر داوا‌ی موسا سه‌لامی خوی لی‌بی، هه‌تا کۆتایی هه‌موو ئەو موعجیزه‌و نیشانه‌، لی‌یان پیرسه چه‌ند نیشانه‌ی ئاشکرمان پێداون، واته: بۆچی قه‌دری هه‌موو ئەو نیعمه‌تانه‌ی خوا نازانن و بۆچی بپروا به کۆتا پێغه‌مبهری خوا ناهینن که موحه‌مه‌ده ﷺ؟! پاشان ده‌فه‌رموی: ﴿ وَمَنْ يُدِدِ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾، وه هه‌ر که‌سیک دوا‌ی ئەوه‌ی نیعمه‌تی خوی بۆ دی بیگۆرئ، ئەوه بیگومان خوا تۆله‌ی زۆر تونده، بیگۆرئ به‌چی؟ واته: ئەو نیعمه‌ته نادیده بگرئ و له‌جیاتی ئەوه‌ی سوپاسی له‌سه‌ر بکات، سپله‌یی له به‌رانبه‌ردا بکات، یان مه‌به‌ست له‌و نیعمه‌ته هاتنی پێغه‌مبهری کۆتایی یه ﷺ، هاتنی هه‌رکامیک له پێغه‌مبهران نیعمه‌تیکی گه‌وره‌ی خویه، گۆرینی ئەو نیعمه‌ته ئەوه‌یه که له‌جیاتی ئەوه‌ی ئیمانی پی به‌ینن، به‌ درۆی دابنن! له کۆتاییدا ده‌فه‌رموی: ﴿ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴾، بۆ ئەوانه‌ی

که بیبروان ژیانی دنیا رازیندراو‌ته‌وهو بویان جوانکراوه ﴿وَسَخَّرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، گالته‌ش ده‌کهن به‌وانه‌ی که ئیماندارن و پییان راده‌بویرن، ئەوه له دنیادا ﴿وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، به‌لام ئەوانه‌ی پاریز ده‌کهن، واته: ئەوانه‌ی ئەهلی ئیمانن و پاریز ده‌کهن لهو شتانه‌ی که خوا پیی ناخو‌شن، له رۆژی هه‌لسانه‌وه‌دا له سه‌رووی ئەوانه‌ن ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾، وه خوا به‌بی ژماردن هه‌ر که‌سیک که بیه‌وی رزق و رۆزی دهداتن، ئایا له سه‌رووی ئەوانه‌وه‌ن، یانی: چی؟ له‌رووی ماددییه‌وه له سه‌رووی ئەوانه‌وه‌ن، به‌هه‌شت له سه‌رییه‌وه دۆزه‌خ له خواریه‌ه، وه له‌رووی مه‌عنه‌وویه‌وه له سه‌رووی ئەوانه‌وه‌ن، وه له‌رووی ژیان و جو‌رو چۆنیه‌تی ژیانه‌وه له سه‌رووی ئەوانه‌وه‌ن، وشه‌ی: ﴿فَوْقَهُمْ﴾، هه‌موو واتاکان ده‌گریته‌وه.

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گ‌رنگ

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م: که خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً﴾، ئەه‌ی ئەوانه‌ی ب‌رواتان ه‌یناوه‌! به‌ ته‌واوه‌تی ب‌چه‌ نیو گ‌ه‌ردنکه‌ چیه‌وه یاخود ئیسلامه‌تییه‌وه، یان هه‌مووتان ب‌چه‌ نیو گ‌ه‌ردنکه‌ چیه‌وه، یان ئیسلامه‌تییه‌وه، ئەمه‌ ئەوه‌ی لی و‌ه‌رده‌گیری، که ئیمه‌ بو پابه‌ندیمان به‌ ئیسلامه‌تییه‌وه، به‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلامه‌وه، ناب‌ی گ‌ولب‌زیر ب‌که‌ین، ئەوه‌ پیت‌خۆشه‌ پیوه‌ی پابه‌ندی و ئەوه‌ش، که له‌سه‌ر شانت قورسه‌ پیوه‌ی پابه‌ند نه‌بی، دینی خوا ناب‌ی گ‌ولب‌زیری تیدا ب‌کری، شه‌ریعه‌تی خ‌وای په‌روه‌دگار، چ ئەوه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ تاکه‌وه‌ هه‌یه، چ به‌ خیزانه‌وه، چ به‌ کۆمه‌له‌وه، چ به‌ لایه‌نی سیاسییه‌وه، ده‌بی به‌ هه‌موویه‌وه پابه‌ندی، خوا ﷻ ئەو یاسایانه‌ی که داناون و ئەو فه‌رمایشته‌ی که ناردوو‌یه‌تی، دیاره‌ هه‌مووی پیویسته‌وه ناب‌ی ه‌یچ که‌س مافی سه‌رپشک بوون و مافی هه‌لب‌ژاردن و

گولبژیرکردن له نیو دینداریی و له نیو شه ریعته تی خوادا به خووی رهوا ببینی، ئنجا (الطبري) له تهفسیری ئهم ئایه ته دا ده لئ (۱): ﴿ وَالصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ فِي ذَلِكَ عِنْدِي أَنْ يُقَالَ إِنَّ اللَّهَ جَلَّ ثَنَاؤُهُ أَمَرَ الَّذِينَ آمَنُوا الْعَمَلَ بِشَرَائِعِ الْإِسْلَامِ كُلِّهَا ﴾، واته: قسه ی راست و تهفسیری راست لای من له باره ی ئهم رسته قورئانییه وه، ئه وه یه که خوای به رزو مه زن فه رمانی کردوه به وانیه که ئیمانیا ن هیناوه، پابه ندین به کارکردن به به رنامه کانی ئیسلام به ته واوی و هیچ شتیکیان لی فه رامو ش نه که ن.

مهسه له ی دووهم: ئایا مه به ست له: ﴿ الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾، کیایه؟ وهک پی شتر

گوتهم، به پیی هو ی هاتنه خواره وه که ی ئه و زانایانه ی جووله که کانن که هاتبوون مسو ئمان بوو بوون، وه هه ندی پیشنیاریان بو پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کرد که هه ندی شتی سه رده می جووله کایه تی به کاربێنن، به لام ئه گه ر ته ماشای رواله تی ئایه ته که و سیاقی ئایه ته کان بکه ی، ده زانی که هه موو ئیمانداران ده گرنه وه، بو یه ش له و باره وه (الطبري) ده لئ (۲): ﴿ وَقَدْ يَدْخُلُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا الْمُصَدِّقُونَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَا جَاءَ بِهِ وَالْمُصَدِّقُونَ بِمَنْ قَبْلَهُ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ الرُّسُلِ وَمَا جَاءُوا بِهِ وَقَدْ دَعَا اللَّهُ كِلَا الْفَرِيقَيْنِ إِلَى الْعَمَلِ بِشَرَائِعِ الْإِسْلَامِ وَحُدُودِهِ وَالْمَحَافِظَةِ عَلَى فَرَائِضِهِ الَّتِي فَرَضَهَا وَنَهَاهُمْ عَنْ تَضْيِيعِ شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ فَالْآيَةُ كَافَةٌ لِكُلِّ مَنْ شَمَلَهُ اسْمُ الْإِيمَانِ فَلَا وَجْهَ لِمُخْصَصِ بَعْضٍ بِهَا دُونَ بَعْضٍ ﴾، واته: ده چیته نیو: ﴿ الَّذِينَ

﴿ ءَامَنُوا ﴾، ئه وانیه که ئیمانیا ن به موحه ممه د صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هیناوه، وه به وه ی که موحه ممه د هیناویه تی (واته: مسو ئمانان)، وه ئه وانه ش که پیغه مبه ران و ره وانه کراوانی پیشوو یا ن به راست زانیوه و ئه وه ش که له خواره وه هیناویانه، ئه وانیش هه ر ده چنه نیو ئه و رسته وه، بو یه خوا وه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه ردوو کو مه له که

(۱) (جامع البيان في تفسير القرآن)، ج: (۲)، ص: (۵۶۵) .

(۲) (جامع البيان)، هه مان به رگو لاپه ره .

(واته: هم مسولمانان، نه‌وانه‌ی که له بتپهرستی و شیرکه‌وه هاتوونه نیو نیسلامه‌تییه‌وهو، هم نه‌وانه‌ی پیشتر خاوه‌ن کتیب بوون هاتوونه نیو نیسلامه‌تییه‌وه خوا هه‌ردووکیان) بانگ ده‌کات، که پابه‌ندبن به به‌رنامه‌کانی نیسلام و به سنوره‌کانی نیسلامه‌وهو پاریزگاریی بکه‌ن له فه‌رزه‌کانی که پیویستی کردوون، وه لیی فه‌ده‌غه کردوون، که هیچ کام له به‌شه‌کانی نیسلام و یاساکانی فه‌راموش بکه‌ن، بویه نایه‌ته‌که گشتی‌یه بو هه‌موو نه‌وانه‌ی که به ئیماندار له‌قه‌له‌م ده‌درین‌و، هیچ مانای نیه تایبته بکری به هه‌ندیکیانه‌وه، جیا له هه‌ندیکیان.

مه‌سه‌له‌ی سییه‌م: که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ﴾،

بوچی وا ده‌فه‌رموی؟ چونکه هه‌میشه لادان له شه‌ریعه‌ت، به‌رانبه‌ره‌که‌ی شوینکه‌وتنی شه‌یتانه، تو یان ده‌بی به دوا‌ی خوا بکه‌وی و به دوا‌ی شه‌ریعه‌ت بکه‌وی، یان ده‌بی به دوا‌ی شه‌یتان بکه‌وی، ناکری بلئی: به‌دوا‌ی شه‌ریعه‌تی خوا ناکه‌وم، وه به‌دوا‌ی شه‌یتانیش ناکه‌وم، هه‌ر خودی به‌دوا‌ی شه‌ریعه‌ت نه‌که‌وتن و پابه‌ندنه‌بوون به شه‌ریعه‌ته‌وه، به قسه‌کردنی شه‌یتانه، نه‌مه وه‌ک نه‌وه وایه بلئی: دنیا یان ده‌بی تاریک بی، یان ده‌بی پرووناک بی، نه‌و شتانه‌ی که دژی یه‌کن، حه‌تمه‌ن ده‌بی یه‌کیکیان بی: یان شه‌وه یان رۆژه، نه‌و شته یان هه‌یه یان نیه، ئینسان یان ده‌بی مسولمان بی یان ده‌بی کافر بی، بلئی نه مسولمانیشم، وه نه کافریشم، نه‌وه نابی و هه‌ر که‌سیک مسولمان نه‌بوو مانای وایه کافره، نه‌وه‌ی به‌دوا‌ی شه‌ریعه‌تی خوا نه‌که‌وتبی، مانای وایه به‌دوا‌ی ریچکه‌کانی شه‌یتان که‌وتوهو، به دوا‌ی هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان که‌وتوه.

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م: که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴾، بیگومان

شه‌یتان بوئیوه دوژمنیکی ناشکرایه، نه‌م رسته‌یه به‌م شیوه‌یه، یاخود به شیوه‌ی دیکه، له زور جیی قورئاندا هاتوهو، خوا ﷻ ئیمه‌ی باش ناگادار کردوته‌وه له شه‌یتان که دوژمنیکی ناشکرایه، بوچی؟ چونکه شه‌یتان دوژمنایه‌تی خو‌ی نه‌شاردوته‌وه وه‌ک پیشتر باسما‌ن کرد هه‌ر له سه‌ره‌تاوه رایگه‌یانده‌وه که

ھەرچى بۆى بىكرى لەدزى ۋەچەى ئادەم دەيكات، ۋەك خوا پىي رانگە ياندووين و لە سوورەتى (فاطر) دا دەفەرموى: ﴿... إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ فاطر، واتە: بىگومان شەيتان حىزبى خۆى، كۆمەلى خۆى بانگ دەكات تاكو بيانكاتە ھاۋەلى كلىپەى دۆزەخ، ۋە ھەر كەسىك كۆمەلى خوا نەبى، كۆمەلى شەيتانە، كۆمەلى خواش ئەۋەپە كە بەدۋاى ھىدايەتى خوا دەكەۋى، بەدۋاى پىغەمبەرانى خوا دەكەۋى، ۋە ھەر كەسىك بەدۋاى بەرنامەى خوا و پىغەمبەرانى خوا (عليهم الصلاة والسلام) نەكەوت، ئەۋا بە تەئكىد بەدۋاى ۋەسوۋەسە و رىچكەكانى شەيتان و ھاۋەلانى شەيتان دەكەۋى، ۋە سەرەنجامىش شەيتان كۆمەلى خۆى بەرەو دۆزەخ بانگ دەكات.

مەسەلەى پىنچەم: خوا كە دەفەرموى: ﴿فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا

جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ﴾، ئەۋەى لى ۋەردەگىرى كە مسوئمان دەگونجى بىخلىسكىت ۋە ھەلە بىكات، بەلام گىرنگ ئەۋەپە ئىنسان يەكجارى نەخلىسكىتە خوارى ۋە نەگەرپتەۋە، كە كەۋتى دەبى ھەلسىيەۋە، ۋەك گوتراۋە: نەكەۋتن ئازايەتتە، بەلام كەۋتن ۋە ھەلسانەۋە ئازايەتتە، چونكە كەس نىيە نەكەۋى، كوردەۋارى خۆشمان دەلى: (سوار ھەتا نەنگلى نابىتە سوار)، كەۋاتە: گىرنگە كە ئىنسان شەيتان توۋشى ھەلەپەكى كىردو خلىسكاۋ كەموكوورپىيەكى ھاتە رى، دەست لەخۆى نەشۋات و لەخۆى نائومىد نەبى، چونكە شەيتان ھەر ئەۋەى دەۋى، جارى ۋا ھەپە ئىنسان ھەلەپەكى كەموكوورپىيەكى روى تىدەكات و توۋشى گوناھىك دەبىت، بەلام دۋاى بەجۆرىك دەگەرپتەۋە بۆ لای خوا ﷻ كە شەيتان پەشىمان دەبىت لەۋەى كە توۋشى ئەۋ ھەلەپەكى كىردوۋە، دەلى ھەرتوۋشم نەكردباپە باشتىر بو، چونكە ھىندە پەشىمان بۆۋە تۆبەپەكى واكىرد حالەتى دۋاى گوناھى باشتىر بو لە حالەتى پىش گوناھى، ھەر لىگەرپابام و توۋشى گوناھم نەكردباپە باشتىر بو، ھى واش ھەپە شەيتان توۋشى گوناھىكى دەكات، بۆخۆشى دەبىتە يارمەتىدەرى شەيتان و بە دۋاى غەلەتان دادەروا ھەتا سەرى بە فەتارەت دەچى!

مه‌سه‌له‌ی شه‌شه‌م: که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴾، دیاره باسی هاتنی خوای بی‌وینه وه هاتنی فریشته‌کانی خوا ده‌کات، جا هاتنی فریشته‌کان نه‌وه به ههر حال فریشته دروستکراوی خوان و له رووناکیی دروستکراون و دین و ده‌چن، به‌لام هاتنی خوا ﷺ ده‌بیت ناوا ته‌فسیر بکری: هاتنی‌ک که بو خوا شایسته‌یه، که ئیمه نازانین چونه؟ گرنگ نه‌وه‌یه خوا ده‌فه‌رموی: رۆژی قیامه‌تی دی بو نه‌وه شوینه‌ی که دادوهری تیدا له‌نیوان به‌نده‌کانیدا ده‌کات، ئیدی نه‌وه هاتنه چونه؟ نایزانین، وه فریشته‌کانیش له خزمه‌تیدا دین، به‌لام ﴿ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ ﴾، له‌نیو چهند هه‌وریکی سیبه‌رداردا خواو فریشته‌کانی دین، به‌شیوه هاتنی‌ک که ئیمه نایزانین چونه ! وه‌ک چون ئیمه نازانین خودی خوای په‌روه‌ردگار چونه ! سیفه‌ته‌کانیشی و وه کرده‌وه‌کانیشی به‌هه‌مان شیوه نازانین چونن ! هه‌لبه‌ته نه‌وه کرده‌وانه‌ی که تایبه‌تن به‌خویه‌وه، دیاره نه‌وه‌ش مه‌به‌ست پیی رۆژی قیامه‌ته، به به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی، که ده‌فه‌رموی: ﴿ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴾، کاروبار تیکپه‌ری، واته: دادگایی ته‌واو بوو، وه کاروباره‌کانیش سه‌ره‌نجام بو‌لای خوا ده‌چنه‌وه.

مه‌سه‌له‌ی هه‌وته‌م: که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ ﴾، ده‌گونجی مه‌به‌ست پیی نه‌وه نيعمه‌تانه بی، که خوا به وه‌چه‌ی ئیسرائیلی داون، یاخود ههر که‌سیکی دیکه، که خوا نيعمه‌تیکی پی‌ده‌دا، نه‌ویش نيعمه‌ته‌که بگورئ و بیشاریته‌وه، یاخود سپله‌یی له به‌رانبه‌ردا بکات، ده‌شگونجی مه‌به‌ست له‌وه نيعمه‌ته هاتنی کو‌تا پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د ﷺ بی، که گه‌وره‌ترین نيعمه‌ته، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ ... ﴾ (۱۶۴) آل عمران، واته: به‌راستی خوا چاکه‌ی له‌گه‌ل ئیمانداران کرده‌وه، که پیغه‌مبه‌ریکی بو‌ر‌ه‌وانه کردن له خویمان، گورینی نه‌وه

نیعمه‌ت‌ه‌ش ئه‌وه‌یه که مرؤف برؤای پی نه‌هینی و له‌جیاتی ئه‌وه‌ی ئیمانی پی بیئ، به‌دوای شتیکی دیکه بکه‌وی.

مه‌سه‌له‌ی هه‌شته‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿ **زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا** ﴾ ، بؤ

ئه‌وانه‌ی بیبروان ژینانی دنیا جوانکراوه، ده‌زانن بؤچی؟ چونکه ههر که‌سیک برؤای به‌دوارپۆژ نه‌بوو برؤای به‌هه‌شت نه‌بوو، ژینانی دنیا‌ی زۆر له‌لا شیرین و له‌لای گه‌وره‌و به‌قه‌درو قیمه‌ت ده‌بی، به‌لام ههر که‌سیک ئیمانی به‌دوارپۆژ هه‌بوو، ئیمانی به‌هه‌شت هه‌بوو، دنیا‌ی له‌پیش‌چاوی بچووک ده‌بیته‌وه، به‌لام ههر که‌سیک به‌س دنیا‌ی شک برد، دنیا‌ی زۆر له‌لا گه‌وره‌و ده‌بیته‌وه، بویه ئه‌و که‌سه‌ی ئیمانی به‌هیز نه‌بی، وه‌ختی که ده‌وله‌مه‌ند ده‌بی، پی وایه شتیکی زۆر گه‌وره‌ی ده‌ستکه‌وتوه، یان که ده‌سته‌لاتیکی ده‌که‌ویته‌ ده‌ست، پی له‌خۆبایی ده‌بی، به‌لام ئینسانی ئیماندار وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿ **لِكَيْ لَا تَأْسَوْا**

﴿ **عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ** ﴾ **وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ** ﴿۲۳﴾

الحدید، واته: بؤ ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر شتیکتان له‌ده‌ست چوو، زۆر خه‌می لی نه‌خۆن، وه‌ ئه‌گه‌ر شتیکتان هاته‌ ده‌ست، زۆری پی دل‌خۆش نه‌بن، چونکه ههر چۆن بی له‌سنووری دنیا دایه‌و، دنیا‌ش بؤخوی شتیکی که‌م و که‌م بایه‌خ و بچووکه‌و، ههر بؤ ئه‌وه‌ دانراوه ئینسان تییدا تاقی بکریته‌وه.

مه‌سه‌له‌ی نۆیه‌م: که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ **وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ** ﴾ ،

له‌به‌رئه‌وه‌ی ئیمانداران له‌دنیا‌دا خۆیان به‌رز راگرتوه‌و نه‌فسیکی به‌رزیان هه‌بووه‌و، خاوه‌نی به‌هاو ره‌وشتی به‌رز بوون و خاوه‌ن دیدو تیروانینی به‌رز بوون و، هه‌لسوکه‌وتی به‌رزیان نواندوه، له‌قیامه‌تیش خوا ده‌یانخاته شوینی به‌رز، به‌لام بیبروایان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌میشه‌ چاویان له‌شتی نزم و په‌ستبووه‌و ره‌وشتیان نزم بووه‌و هه‌لسوکه‌وتیان نزم بووه‌و، ئامانج و ئاواتیان نزم بووه‌و، له‌نزمییدا ژیاون و له‌نزمییدا بیریان کردۆته‌وه، خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌یانخاته شوینی نزمه‌وه‌و ئه‌و به‌رزیی و نزمیی یه‌ش هه‌م لایه‌نی ماددی ده‌گریته‌وه‌و هه‌م لایه‌نی مه‌عنه‌ویی.

مه‌سه‌له‌ی ده‌یه‌م: که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ ، خوا
هه‌رکه‌سیک بیه‌وی رۆزی ده‌داتی به‌بی ژماردن، یه‌کی بوی هه‌یه بلئ:
بیگومان خوا خوی ده‌زانی چه‌ندی ده‌داتی! ده‌لئین: عه‌رهب عاده‌تیا وایه
ئه‌گه‌ر بیانه‌وی بلئین: شتیک زور زوره، ده‌لئین: (بغیر حساب) ئه‌گه‌رنا لای خوی
زاناو شاره‌زا، هه‌موو شتیک سه‌رژمی‌ری کراوه: ﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا﴾
﴿۲۹﴾ النبأ، هه‌موو شتیکیان ژماردوه و سه‌رژمی‌ر کردوه، به‌ نووسین و
تۆمارکردن، چونکه هه‌موو شتیک دروستکراوی خویه، دیاره خوا ژماره‌ی
دروستکراوه‌کانی ده‌زانی، به‌لام لی‌رده‌دا به‌پیی عه‌قلی ئیمه‌ قسه‌که‌ی فه‌رموه،
ئایا هیچ که‌س ده‌چی فه‌رده‌ نوکیک ده‌نک ده‌نکی بژمی‌ری؟ یان که ده‌چی
گه‌لابه‌ چه‌ویک بژمی‌ری؟ بیگومان نه‌خیر، شتیک زوربی عاده‌تی ئینسان وایه
که نایژمی‌ری، جا خوا ده‌فه‌رموی: من به‌بی ئه‌وه‌ی که ئیوه‌ بتوانن بیژمی‌رن،
رزق و رۆزییتان ده‌ده‌می، ئه‌گه‌رنا له‌لای خوی په‌روه‌ردگار هه‌موو شتیک
سه‌رژمی‌ری کراوه دیاره.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی حل و سئین

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان سئ نایهت دهگریته خوئی، که بریتین له نایهته کانی ژماره: (۲۱۳ و ۲۱۴ و ۲۱۵) له سوورتهی (البقرة)، له سئ نایهته دا خوا ﷺ، سئ حهقیقهتی گرنگ دهخاته پروو:

حهقیقهتی یه کهم: یهک ریزی خه لک به هوئی پابه ندییان به وه حی یه وه پهیداده بی، وه په رته وازه دییان به هوئی لادان له وه حی یه وه یه.

حهقیقهتی دووهم: نه وه یه که به بی له بیژنگدران چوونه به ههشت خه یال پلاوه، خه لک ده بی له بیژنگ بدری و تاقیکریته وه.

حهقیقهتی سییه م: خوی په روهر دگار قسه دهر باره ی مال به خشین دهکات، که پیش هه موو کهس بابو دایک و خزم و هه تیوو نه دارو ریپوارن، وه ههر شتیک ببه خشن خوی زانا پیی شاره زایه.

﴿ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اختلفُوا فِيهِ وَمَا اختلف فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغِيًّا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اختلفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ۗ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۲۱۳﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالصَّرَاءُ وَزُلُّوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصَرَ اللَّهُ ۗ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿۲۱۴﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا

أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾ .

مانای وشه به وشه‌ی نایه‌ته‌کان

((کاتی خوئی تی‌کرای خه‌لک یه‌ک کۆمه‌ل بوون (واته: به‌هوئی په‌یره‌ویان له وه‌حی‌یه‌وه، به‌لام پاشان به‌هوئی لادانیانه‌وه په‌رته‌وازه بوون)، جا خوا پیغه‌مبه‌رانی مژده‌ده‌رو ترسینه‌ری ره‌وانه‌کردن و کتیبی‌شی به‌هه‌ق له‌گه‌ل ناردن، تا‌کو دادوه‌ریی له‌نیوان خه‌ل‌کی‌دا بکه‌ن، له‌وه‌دا که‌ تییدا که‌وتونه‌ته کی‌شه‌وه، وه‌ هیچ‌ که‌س‌یش له‌وباره‌وه (واته: له‌باره‌ی کتیبی‌ خواوه) نه‌که‌وته راجیایی‌یه‌وه، جگه‌ له‌وانه‌ی که‌ پییان درابوو پاش نه‌وه‌ی به‌لگه‌ گه‌لی روونیان بو‌هاتن، به‌هوئی سنوورش‌کی‌نی نیوانیانه‌وه، جا خوا به‌ مؤله‌تی (به‌ ویستی) خوئی رینمایی نه‌وانه‌ی کرد که‌ بروایان هی‌نابوو، به‌ره‌وه‌ ئه‌وه‌هه‌قه‌ی که‌ تییدا که‌وتبوونه‌ مشتم‌ومرپه‌وه، وه‌ خوا هه‌ر که‌سیک بیه‌وی ده‌یخاته‌ سه‌ر راسته‌رپۆ ﴿٢١٣﴾ یان ئایا (ئه‌ی بر‌وادارینه‌!) پی‌تان وایه‌ هه‌روا به‌ سینایی بچنه‌ به‌هه‌شتی، به‌رله‌وه‌ی نه‌وه‌تان بیته‌ رپۆ که‌ هاته‌ رپی نه‌وانه‌ی پیش ئیوه‌! که‌ نه‌داریی و نار‌حه‌تی یان تووش بوو، وه‌ راته‌کی‌نران هه‌تا پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لی بروایان هی‌نابوو گوتیان: یارمه‌تی خوا که‌یه‌؟ ناگاداربن بیگومان یارمه‌تی خوا نزیکه‌ ﴿٢١٤﴾ پرس‌یارت لی‌ده‌که‌ن چی به‌خشن؟ بلئ: هه‌رش‌تیک له‌ مال و سامان به‌خشن با بو‌باب و دایک و نزیکان و هه‌تیوان و نه‌داران و رپ‌بواران، بی، وه‌ هه‌رش‌تیک له‌ چاکه‌ بکه‌ن نه‌وه‌ مسۆگه‌ر خوا پیی زانیه‌ ﴿٢١٥﴾ .

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أُمَّةٌ): (والأُمَّةُ: كُلُّ جَمَاعَةٍ يَجْمَعُهُمْ أَمْرٌ مَا، إِمَّا دِينٌ وَاحِدٌ، أَوْ زَمَانٌ وَاحِدٌ، أَوْ مَكَانٌ وَاحِدٌ، سِوَاءَ كَانَ ذَلِكَ الْأَمْرُ الْجَامِعَ تَسْخِيرًا أَوْ اخْتِيَارًا، وَجَمْعُهَا: أُمَّمٌ)، واته: (أُمَّةٌ) كه له قورئاندا زۆر هاتوه، به چه ند واتیهك دی، به لام واتای زیاتری له زۆر بهی سیاقه کاندایه وهیه كه بریتیه له کومه له خه ئیکیک كه شتیک پیکه وه کویان بکاته وه، ئایینیك، یا خود له یهك کاتدا بووبن، یان له یهك شویندا، ئنجا ئه و شته كه کویان دهکاته وه، چ شتیک بی له ئیرادهی خویان بهدر بی، یان به ئیرادهی خویان بی، وه کوی (أُمَّةٌ) یش بریتیه له (أُمَّمٌ)، واته: کومه له کان.

(الْكِتَابُ): (والكِتَابُ فِي الْأَصْلِ مَصْدَرٌ ثُمَّ سُمِّيَ الْمَكْتُوبُ فِيهِ كِتَابًا، وَالْكِتَابُ فِي الْأَصْلِ: اسْمٌ لِلصَّحِيفَةِ مَعَ الْمَكْتُوبِ فِيهِ) واته: وشهی (الْكِتَابُ) له بنه رهدتا چاووگ (مَصْدَرٌ) وه دوایی هه موو ئه و شتانهی كه ده نووسرین، ناو نراوان (كِتَابٌ)، وه (كِتَابٌ) له بنه رهدتا ناوه بو له سه ر نووسراو له گه ل ئه وهی كه له سه ری نووسراوه (واته: په ریک كه له سه ری نووسراوه).

(اٰخْتَلَفُوْا فِيْهِ): واته: تییدا كه وتوونه ته راجیایی یه وه، (وَالْاِخْتِلَافُ وَالْمُخَالَفَةُ أَنْ يَأْخُذَ كُلُّ وَاحِدٍ طَرِيقًا غَيْرَ طَرِيقِ الْآخَرِ فِي حَالِهِ أَوْ قَوْلِهِ وَاسْتَعْبِرَ لِلْمُنَازَعَةِ وَالْمُجَادَلَةِ) واته: (اِخْتِلَافٌ) ئه وه یه كه هه ر کامیک له و دوو ته ر هفه، یا خود ئه و چه ند ته ر هفه، ریگایهك بگری پیچه وانه ی ئه وهی دیکه بی له حال، یان له قسه کردنیدا، پاشان بو شه ره قسه و ناکوکی خوازاوه ته وه.

(الْبَيِّنَاتُ): (الْبَيِّنَةُ: الدَّلَالَةُ الْوَاضِحَةُ، عَقْلِيَّةٌ كَانَتْ أَوْ مَحْسُوسَةً)، (بَيِّنَاتٌ) کوی (بَيِّنَةٌ) یه، ئه میش واته: به لگه ی روون و ئاشکرا، جا ئه و به لگه روون و ئاشکرایه، چ عه قلی بی، چ بهر هه ست بی.

(بَغِيًّا بَيْنَهُمْ): وشه‌ی (بَغِي) واته: سنوور شکینیی، (البَغِي: طَلَبَ تَجَاوَزَ الإِقْتِصَادِ فِيمَا يُتَحَرَّى، تَجَاوَزَهُ أَمْ لَمْ يَتَجَاوَزْهُ)، واته: (بَغِي) بریتیه له‌وه‌ی که نینسان بیه‌وی له‌خه‌ت بجیته‌ده‌ری، جا بوی بجیته‌سه‌ری یان بوی نه‌جیته‌سه‌ری، واته: سنوور شکینیی.

(بِإِذْنِهِ): (وَالْإِذْنُ فِي الشَّيْءِ: إِعْلَامٌ بِإِجَازَتِهِ وَالرُّخْصَةُ فِيهِ، نَحْوُ: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ ... ﴾ ۶۴) النساء، (أَيَّ بِإِرَادَتِهِ وَآمَرِهِ)، که ده‌فه‌رموی: **(بِإِذْنِ اللَّهِ)**، واته: به ئیراده‌ی خوا، یان به ویستی خوا، یاخود به مؤلته‌تی خوا، یاخود به ئاگادار‌کردنه‌وه‌ی خوا.

(مَسَّتْهُمْ): (وَالْمَسُّ يُقَالُ فِي كُلِّ مَا يِنَالُ الْإِنْسَانَ مِنْ أَدَى)، واته: هه‌رشتی‌ک له‌نازار تووشی نینسان بی پیی ده‌گوتری (مَسَّ) له‌زمانی عه‌ره‌بیدا.

(الْبَأْسَاءُ): (الْبُؤْسُ وَالْبَأْسُ وَالْبَأْسَاءُ: يَعْنِي الشَّدَّةُ وَالْمَكْرُوهُ، إِلَّا أَنَّ الْبُؤْسَ فِي الْفَقْرِ وَالْبَأْسَاءُ فِي الْحَرْبِ أَكْثَرُ)، هه‌ر کام له (بؤس و باس و باساء) بریتیه له هه‌ر شتی‌ک که سه‌خت بی و نینسان پیی ناخوش بی، و له‌سه‌ر دلی قورس بی، به‌لام لی‌رده‌ا مه‌به‌ست پیی حالته‌تی نه‌داریی و هه‌ژاری یه، (باس) یش به زوری بؤ جه‌نگ به‌کاردی و (بؤس) یش بؤ فه‌قیری و نه‌داریی.

(وَالضَّرَاءُ): (الضَّرُّ: سُوءُ الْحَالِ، وَالضَّرَاءُ يُقَابِلُ بِالسَّرَاءِ وَالنَّعْمَاءِ، وَالضَّرُّ بِالنَّفْعِ)، وشه‌ی (ضُرُّ) بریتیه له‌وه‌ی که نینسان حالی باش نه‌بی، به‌لام لی‌رده‌ا مه‌به‌ست پیی نه‌خوشیی یه، یان ناخوشیی یه و (الضَّرَاءُ وَالسَّرَاءُ) بی‌چه‌وانه‌ی یه‌کدین، (الضَّرَاءُ) واته: نه‌خوشیی، یان ناخوشیی و (السَّرَاءُ) واته: خوشیی و شادی، وه (ضُرُّ) و (نفع) یش دژی یه‌کن، واته: زیان و سوود.

(وَزُلْزَلُوا): (وَالتَّرْزُلُ: الإِضْطِرَابُ، أَي: زُعْرَعُوا مِنَ الرُّعْبِ)، وشه‌ی (زُلْزَلَةً)، واته: جوولان‌دن، (زُلْزَلُوا)، واته: راته‌کینران و جوولینران، که مه‌به‌ست پیی

ناره‌حیتی و گرفتاریه‌که که ئینسان بله‌رزینی، چونکه ئینسان نه‌گهر حالی باشی، له شوینی خوئی دامه‌زراوه، به‌لام نه‌گهر بکه‌ویته نیو سه‌ختی و ناره‌حیتی‌یه‌وه، ده‌جووئی و هاوسه‌نگی تیکده‌چی.

(يُنْفِقُونَ): (نَفَقَ الشَّيْءُ: مَضَى وَنَفَذَ، وَالْإِنْفَاقُ قَدْ يَكُونُ فِي الْمَالِ، وَفِي غَيْرِهِ). وشه‌ی (يُنْفِقُونَ) واته: ده‌به‌خشن، چونکه: (نَفَقَ الشَّيْءُ) واته: ته‌واو بوو، سه‌رف بوو جا له مال بی، یان غه‌یری مالدا.

(خَيْرٍ): (الْخَيْرُ: مَا يَرْغَبُ فِيهِ الْكُلُّ، كَالْعَقْلِ مَثَلًا، وَالْعَدْلِ، وَالْفَضْلِ، وَالشَّيْءِ النَّافِعِ، وَضِدُّهُ الشَّرُّ)، وشه‌ی (خَيْرٌ) هه‌ر شتی‌که که خه‌لك ره‌غبه‌تی بوئی هه‌بیته، وه‌ك: عه‌قل، داد‌گه‌ری، به‌خشنده‌یی، وه‌هه‌رشتی‌کی باش پیی ده‌گوتری (خَيْرٌ)، وه‌هه‌رشتی‌کی زیان‌به‌خس پیی ده‌گوتری (شَرُّ)، وه‌خیرو شه‌ر پی‌چه‌وانه‌ی یه‌کن، وه‌لی‌رده‌دا مه‌به‌ست له (خَيْرٌ) مال و سامانه، که دیاره هه‌موو که‌س ره‌غبه‌تی مال و سامانی هه‌یه، وه‌ك له شوینی دیکه‌شدا ده‌فه‌رموی: ﴿... إِنَّ تَرَكَ خَيْرًا...﴾ ﴿١٨٠﴾ البقرة، نه‌گهر خیری له دواى خوئی به‌جیه‌یشت، واته: مال و سامان.

هوی هاتنه خواره‌وهی نایه‌ته‌کان

(۱) هوی هاتنه خواره‌وهی نه‌م نایه‌ته‌ی، که ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلاَ إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾، {أَخْرَجَ ابن جریر وابن المنذر وعبد الرزاق عن قتادة أن هذه الآية نزلت في يوم الأحزاب أصاب النبي ﷺ يومئذ وأصحابه البلاء وحُصِرَ} (۱)، واته: قه‌تاده

(۱) (فتح‌القدیر، ج: (۱)، ص: (۲۸۲))

دهگیرپته وه که ئەم ئایهته له کاتی جهنگی ئەحزابدا هاتنه خوار، که پیغه مبهەر ﷺ و هاوه لانی به ریزی خوا لییان رازی بی، تووشی به لآو گرفتاریی زۆر بوون و ئابلوووقه دران. بهو بۆنه وهیه وه خوا ئەم ئایهتهی ناردە خواری.

(۲) هوی هاتنه خوار هوی ئەم ئایهتهی، که دهفه رموی: ﴿ **يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ** ۲

قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ وَالَّذِينَ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا

مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۲۱۵﴾، { (أَخْرَجَ ابْنُ الْمُنْذِرِ أَنَّ عَمْرُو بْنَ الْجَمُوحِ سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَاذَا تُنْفِقُ مِنْ أَمْوَالِنَا وَأَيْنَ نَضَعُهَا؟ فَنَزَلَتْ) } (۱)، واته: (عمرو بن الجموح) (که یه کیک بوو له هاوه لانی خوا لییان رازی بی) پرسیاری له پیغه مبهری خوا کرد ﷺ گوتی: چ شتی که له مائی خۆمان ببه خشین؟ وه به کیی ببه خشین؟ ئیدی ئەم ئایهته هاته خواره وه.

مانای گشتی ئایهته کان

خوا ﷺ له م سى ئایهتهدا - وهك پيشتر گوتمان - سى حه فیهتهی مهزن و گرنه ده خاته روو، له ئایهتهی یه که میاندا دهفه رموی: ﴿ **كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً** ۱، خه لک هه موویان یه ک کۆمه ل بوون، زۆر بهی تویره رهوانی قورئان ده لاین: ئەوه مه به ست دواى ئاده مه، له دواى ئاده م خه لک یه ک کۆمه ل بوون و له سه ر خوا به یه ک گرتن (توحید) و خوا په رستی بوون، له سه ر رپی خوا بوون، دوا یی که له سه رده می ئاده م دوور که وتنه وه، خه لکی خراپیان له نیودا په یدا بوو و رپیان لی تیکچوو و په رته وازه بوون ﴿ **فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ** ۲، نجا خوا پیغه مبه رانی خوی رهوانه کردوه که مژده دربن بو ئه وانهی که رپی راست ده گرن، وه تر سین ه ربن بو ئه وانهی که لاده دن. ئەوه واتیه کیه تی، وه واتیه کی دیکه ی ئاوا یه، ﴿ **كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً** ۳، خه لک هه موویان یه ک کۆمه ل بوون

(۱) سه رچاوه ی پيشوو، ج: (۱)، ص: (۲۸۳).

له‌سهر شیرک و کوفر، به‌لام من ئەم مانایه به‌دوور دوزانم، ههرچه‌نده ئەم مانایه به له‌به‌رجاوغرتنی رواله‌تی نایه‌ته‌که رۆشنتره، چونکه مانای یه‌که‌م پیویستی به‌وه هه‌یه وشه‌یه‌ک (تقدیر) بکری، وه‌ک: (فَاخْتَلَفُوا، فَاَنْحَرَفُوا)، ﴿ فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ ... ﴾، به‌مانای یه‌که‌میان زیاتر پیده‌چی، چونکه هه‌یج کاتی‌ک له‌دوای هاتنی ئاده‌مه‌وه ﷺ به‌شهر هه‌مووی له‌سهر کوفر کۆنه‌بوته‌وه، تۆزی‌ک ترووسکایی وه‌حی و په‌یامی خوا له‌نیو ههر کۆمه‌لیکدا ههر ماوته‌وه، جا خوا پیغه‌مبه‌رانی ناردن که موژده‌ده‌رو ترسینه‌ربن ﴿ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ﴾، وه کتیبی له‌گه‌ل ناردنه خوار به‌هه‌ق، کتیبه‌کانی خوا ههر به‌هه‌ق دی‌ن، وه ههر هه‌قیان تیدا‌یه ﴿ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ ﴾، بو‌ئه‌وه‌ی ئەو کتیبی‌ی خوا له‌نیو خه‌لکدا حوکم بکات و دادوهری بکات له‌وه‌دا که تیدا که‌وتوونه‌ته را جیایی و پییان بل‌ی: کامه‌یان له‌سهر هه‌قه کامه‌یان له‌سهر ناهه‌قه، ﴿ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ﴾، له کتیبی خواشدا، یان له دینی خواشدا نه‌که‌وتوونه‌ته را جیایی یه‌وه، مه‌گه‌ر ئەوانه‌ی که پیشتر کتیبی خواو ئایینی خویان پیدرابوو، وه به‌لگه ئاشکراکانیشیان بو‌هاتبوون، ئەدی بو‌چی که‌وتنه را جیایی یه‌وه ﴿ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ﴾، به‌هوی سنوور شکینی و زولم و دنیا ویستی و هه‌واو ئاره‌زووپه‌رستی یه‌وه، ﴿ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ﴾، جا خوا رینمایی ئەوانه‌ی کرد که ئیمانداربوون بو‌ئه‌و شته که تیدا که‌وتبوونه را جیایی یه‌وه، رینمایی کردن به‌ره‌و هه‌ق به‌ویست و خو‌ی و به‌ئیزنی خو‌ی رینمایی ئەوانی کرد، که هه‌ق بدۆزنه‌وه له‌نیو ئەو جه‌نگه‌لستانی باتیله‌دا، که خه‌لکی تیدا که‌وتوونه‌ته را جیایی یه‌وه.

﴿ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾، خواش ﷺ رینمایی ههر که‌سی‌ک ده‌کات که بیه‌وی، به‌ره‌و راسته شه‌قامی خو‌ی، به‌لام خوا رینمایی کی ده‌کات؟ روونی کردۆته‌وه وه‌ک له شوینی دیکه‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴾

﴿ ۱۳ ﴾ الشوری، واته: خوا رینمایی ئه و که سانه دهکات که به ره و خوا ده گه رینه وه، به لام نایا خوا ری له کی تیکده دا؟! ﴿ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴾ ﴿ ۷۴ ﴾ غافر، خوا بی پروایان گومرا دهکات، نه گه رنا خوا له خوړا نافه رموی: هیدایه تی وی ددهم هه ره له گو تره، نه ویش سه ر لی ده شیوینم هه ره له گو تره ! خوا هیدایه تی که سیك ده دات، که خو ی بیه وی هیدایه ت بدو زیته وه و عه ودالی هیدایه تی خوا بی و بو ی تامه زرؤبی، نه دی ری له کی تیک ده دا ؟ ری له که سیك تیک ده دا، که هیدایه تی له بهر چا وه و قه بو وی ناکا و ره فزی دهکات، ئنجا دیته سه ر بابته تی دو وه م و ده ف—ه رموی: ﴿ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ﴾، دیاره لی ره دویندراوی یه که م پیغه مبه ر ﷺ و ها وه لانی به ری زی بو ون، به لام نایا نایاته که تایبه ته به ها وه لانی به ری زه وه؟ بیگومان، نه، هه ره چه نده به پیی هو ی هاتنه خواره وه که ی که له کاتی جهنگی نه حزب (خهنده ق) دا هاتوته خواری، پیش هه موو که س بو ئه وان هاتوته خواره وه و ئه وانی دواندوه، به لام له دوا ی وانه وه ئیمه ش دده وی نی و ئیمه ش ده گری ته وه. ﴿ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ ﴾، نایا پی تان وایه بچه به هه شتی ﴿ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ﴾، به لام جار ی نه وه ی که هاتوته پیش میله تانی پیش ئی وه و هاتوته ری ئه وان و تووشی ئه وان بو وه، جار ی ئی وه تووشتان نه بو وه ! واته ده تانه وی به بی ئاره ق بچه به هه شتی ! ده تانه وی هه روا ری تان به گولان بو چی نرابی و هه ورازو نشیوتان نه یه ته پیش، پی تان وایه ری به هه شتی هه روا سووک و ساده یه ؟! دوا یی با سی نه وه دهکات که چی هاتوته ری ئه وانه ی پیش ئیمه: ﴿ مَسَّهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزَلُوا ﴾، هه ژاری و نه خو شی پی بیان هه نو سا ﴿ مَسَّهُمْ ﴾ وه ک چون ژارداریک به ئینسان هه ده چه سپی بو نه وه ی پی وه ی بدات، ئاوا هه ژاری و گرفتاری و ناخو شی یان پی وه لکا ﴿ وَزُلْزَلُوا ﴾، وه راته کی نران و

چەندەن نارەھەتتىيان تووش بوو، ﴿ حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ ﴾، بە جۆرىك راتەكئىران، بەجۆرىك تووشى گرفتارىي و نەدارىي و ھەزارىي و برسىتى و ترس و نارەھەتىي بوون، وە تووشى نەخۇشىي و ناخۇشىي بوون، ھەتا پېغەمبەرەكەيان ﷺ و ئەوانەى كە لەگەلى ئىمانىيان ھىنابوو، گەشىتنە راددەيەك گوتىيان: دەبى يارمەتى خوا كەنگى بى؟ واتە: بە پەلەپەل و ھەلەھەل كەوتن و نارەھەت بوون ﴿ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴾، ئاگاداربن! يارمەتى خوا نىكە، زانايان دەلئىن: چ وەختىك تارىكى شەوى زۆر سەخت دەبىتەو، بەرەبەيان لە ھەموو وەختان نىكتەرە، كە دەچىيە نىو قوولايى شەويو، لە بەرەبەيان نىك دەبىتەو، كەواتە: وەختىك مسوئلمانان زياتر نارەھەت دەبن و گرفتار دەبن، بابزانن كە دەروو لىكرانەوە يان لى نىكتەرە، وەك لىرە دەفەرموى: ﴿ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴾، ئاگاداربن يارمەتى خوا نىكە، بۇ كەسانىك كە زۆر نارەھەت بوون و زۆر تووشى گرفتارىي بوون، يارمەتى خوا ﷺ بۇ ئەوانە زۆر نىكە، بەلام كەسىك بىھوى ھەر لە رپوھ كە پشووھ بايەك لىدا، يەكسەر يارمەتى خوى بۇ بى! ئەوھ خەيال پلاوھ، نەخىر جارى ماوتە دەبى تۆزى رابتەكئىرىي خوت بە خوا بناسىنى، ديارە خوا ئىمە دەناسى، بەلام خوا دەيھوى خومان بناسىنىن، كە چىن؟ مەعدەنەكەمان چۆنە؟!

ئىجا دىتە سەر بابەتى سىيەم و دەفەرموى: ﴿ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ﴾، پرسىارت لىدەكەن چى ببەخشن، چ جۆرە مالىك؟ ئەوان پرسىارىكىيان كىردوھ، بەلام خوا ﷺ وەلامى دوو پرسىاران دەداتەو، ئەوان پرسىارىيان كىردوھ چى ببەخشن؟ بەلام خوى پەرورەدگار بۇيان رووندەكاتەو: چى ببەخشن، وە بە كىش ببەخشن؟ دەفەرموى: ﴿ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ ﴾، بلى: ھەر مالىكى باشتان بەخشى، كە ديارە ئەوھشى لىوھرەدەگىرى، كە مالىك تۇ پىت چاك نىھ مەببەخشە، چونكە لە شوپنى دىكەدا دەفەرموى: ﴿ لَنْ نَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ نُنْفِقُوا مِمَّا

تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۹۲﴾ آل عمران، واته: ناگه نه پلهی چاکیی، ههتا مالئیک که ههزی لیده کهن و بوخوتان خوشتان دهوی نهیبه خشن، شتیک که خوشت دهوی نهوه ببه خشه، نهک شتیک که به که لک نایهت، به لام نایا نهوهی که دهبه خشری به کی ببه خشری؟! وه لام دهداته وهوه ددهه رموی: ههرشتیکی چاک که به خشیان، با پیش هه موو کهس: ﴿فَلِللّٰوَالِدِیْنَ﴾، بو بابو دایکتان بی ﴿وَالْاَقْرَبِیْنَ﴾، وه بو خزمان و نزیکان بی، ﴿وَالِیْتَمٰی﴾، وه بو هه تیوان، ﴿وَالْمَسْکِیْنِ﴾، وه بو نه داران و هه ژاران. ﴿وَابْنِ السَّبِیْلِ﴾، وه بو ریواران، ریوارو په کهه وته و کهسیک که غه ریبه. ﴿وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَیْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِیْمٌ﴾، وه دلنیاش بن ههر چاکه یهک بکهن، خوا پیی زانایه. واته: پیویست ناکات رووپامایی بو خه لکی بکهن و پیشانی خه لکی بدن، خوا بو خوی لیی ناگاداره و نه گهر بو خوا دهیبه خشی، به ته ماشاگردنی خوا وَجَلَّ بهس بکهو، پیویست ناکات بیکه ی به ههراو باسی بکهی خوی زانوو شارهزا بوخوی دهیزانیو، بهسه که نهو بیزانیو فریشته کان بوته بنووسن.

چه ندهسه له یه کی گرنه

مهسه له یه کهم: دهر باره ی نهو رسته یه ی، که ددهه رموی: ﴿كَانَ النَّاسُ اُمَّةً

وَاحِدَةً﴾، وهک پیشتریش باسمان کرد، دهگونجی مه بهست پیی نهوه بی که خه لک لهسهر خوا به یه که گرتن و نیمان کو بوته وه، به لام دوایی لایان داوه لهسهر نیمان و کوفر تووشی راجیایی بوون و ههندیکیان نیمان و ههندیکیان کوفریان هه لیزاردوهو، پیغه مبه ران هاتوون بو راستکردنه وهی لاره کان و دهر خستنی پیکانی نیمانداران و به هه له داچوونی کافران، وه دهشگونجی مه بهست نهوه بی که پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) هاتوون نهو خه لکه که لهسهر نیمان و

خوایەهەستی کۆبۆتەوه، خۆ راجیایان هەردەبێ لە هەندى شتدا، کیشە و مشت و مپرو ناکۆکیان هەردەبێ، جا پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) پەیتا پەیتا هاتون بۆ ئەوهى نوخته بخەنە سەر پیت لەو شتانەدا کە تێیاندا کەوتوونەتە راجیایى یەوه، ئەگەر واتایەکەى دیکەشى بێ کە خەلك لەسەر شیرك و کوفر کۆبوونەوه ئەو کاتە ماناکەى کاتیک راست دەردەچى، کە بلیین: زۆر بەى خەلك لەسەر شیرك و کوفر کۆبۆتەوه، ئەک هەمووى، چونکە هیچ کاتیک لە دواى هاتنى پێغەمبەرانەوه (عليهم الصلاة والسلام) بەشەر هەمووى لەسەر کوفر کۆنەبۆتەوهو بەشى ئەوهندەى هەر تێداماون کە پێیان بگوترى بروادار.

مەسەلەى دووهم: خوا پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بە دوو شت

پێناسە دەکات، دەفەرموى: ﴿ فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ﴾، خوا پێغەمبەرانى رەوانەکردن موژدەدەر و ترسێنەر بوون، یاخود دلخۆشکەر و وریاکەرەوه بوون، چونکە (مُبَشِّرِينَ) کۆى (مُبَشِّر) ه، واتە: دلخۆشکەر، (تَبَشِير) یش، واتە: دلخۆشکردن و موژدە بە خەلكى دان، وه (مُنذِرِينَ) کۆى (مُنذِر) ه، (إِنْذَار) یش، واتە: خەلك ترساندن، یاخود خەلك وریاکردنەوه، کەواتە: پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) هاتون تاكو ئەوانەى کە رپی خوا دەگرن و بەندایەتیی بۆ خوا دەکەن، دلاینخۆش بکەن موژدەیان پى بدن، کە هەم لە دنیا و هەم لە دواپۆژدا سەرفرازان، وه ئەوانەش کە رپی خوا ناگرن، هاتوون بیانترسین و وریایان بکەنەوه کە ئەگەر بپت و لەسەر ئەو رپیە بەردەوام بن، هەم دنیا تان ژین تالیى بى و هەم دواپۆژیشتان مال و ویرانیى و پەشیمانیى دەبى، جا ئەمە ئەوهى لیوێدەگیرى، کە بەشەر پێویستی بە هەر کام لەو دووانە هەیه، پێویستی بەوه هەیه کە لەسەر شتى باش هان بدرى و دلخۆش بکرى و سوپاس و تەقدیر بکرى، وه لەسەر هەلەو کەموکوورپیش، سەرزەنشت بکرى و لۆمە بکرى و سزا بدرى، چونکە بەشەر بەو دووانە نەبى چاک نابى.

مەسەلەى سىيەم: رىستەى: ﴿ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ ﴾ ، ئەوھى لىوھردەگىرى، كە ھىچ پىغەمبەرىك نەبووھ خاوەن كىتەب و بەرنامە نەبووبى، چونكە (كتەب) واتە: بەرنامە، بەلام مەرج نىھ ھەركامىان كىتەبىكى ئاواى لەنىو دووبەرگاندا بۇ ھاتەبى، چونكە قورئانىش كە ھاتوھ لەنىو دووبەرگاندا نەبووھ دووى نووسراوھتەوھ، بەلام ھىچ پىغەمبەرىك نەبووھ (عليهم الصلاة والسلام) پەيامىكى پى نەبى، واتە بەرنامەھىكى پى نەبى، ئەدى جىاوازى (نەبى) و (رەسول) چىيە؟

(نەبى): ئەوھىيە بەرنامەى خۇى پىبووھ، بەلام بەدواى بەرنامەى ئەو پىغەمبەرى پىش خۇىشى كەوتوھ بەرنامەكەى سەربەخۇ نەبووھ، واتە: لەرووى ھىلە گىتىيەكانەوھ شوپىنكەوتووى پىغەمبەرى پىش خۇى بووھ. (رەسول)ىش: ئەوھىيە كە بەرنامەھىكى سەربەخۇى خۇى پى بووھ، ھەرچەندە ھەموو پىغەمبەرانىش لە ھىلە گىتىيەكانى دىندارىيدا خاوەن يەك بەرنامە بوون.

مەسەلەى چوارەم: رىستەى: ﴿ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ ﴾ ، بۇ ئەوھى لەنىو خەلكىدا دادوھرى بىكەن، لەوھدا كە تىيدا كەوتوونەتە راجىيى يەوھ، ئەوھى لى وھردەگىرى كە ھەمىشە وھى و پەيام و شەرىعەتى خواو كىتەبەكانى خوا، ئەگەر خەلك وھك پىويست لىيان تىبگات پىيانەوھ پابەندى، كىشەكانىان كە لىيان ئالۇزكراون و ئەو گىفتانەى كە ھەيانن، بۇيان شى دەكەنەوھ و ھەق و ناھەق لىك جىادەكەنەوھ، بە پىچەوانەى رىچكەو بەرنامە دەست كىردەكانەوھ، كە بەزورى ھەق و باطىلىان تىدا تىكەلەو كەمتر واىە و بتوانن ھەق و باطىل لىك جىابكەنەوھ، بۇچى؟ چونكە ھەر بەرنامەھىك كە ئىنسان دايدەنى دەكەوئە زىر كارىگەرى مىزاجى ئەو ئىنسانەوھ، جا ئەو ئىنسانە ئەگەر تاكىك بى بەلاى خۇيدا دەشكىنىتەوھ، ئەگەر قەومىك بەلاى قەومەكەيدا، ئەگەر چىن و توپزىك بى بەلاى چىن و توپزەكەيدا، ئەگەر عەشیرەتىك بى

بەلای عەشیرەتەكەيدا، بەلام خوا كە بەرنامە دادەنى، بەلای كەسدا دایناشكىنى، چونكە ھەموویان بو خوا وەك يەكن، ھەموو تاكەكان، ھەموو رەنگەكان، ھەموو رەچەلەكەكان، ھەموو تیرەكان، ھەموو گەلەكان، ھەموو شوینەكان، بو خوی پەرودەرگار وەك يەكن، بۆیە بەرنامەى خوا، بەیەك چاوتەماشای ھەمووان دەكات، بەلام تۆ تەماشای بکە، رېچكەى سەرمايەدارى دىنى، لە قازانجى دەولەمەندەو لە زەرەرى فەقىرە، رېچكەى ئىشتراكى دىنى، بە حىساب لای چىنى كرىكارى گرتو، بەلام لەسەر حىسابى ھەق و مافى خەلكى دەولەمەندە، بىرۆكەى عەرەبایەتى دىنى، لەسەر حىسابى كوردو توركەو بە قازانجى عەرەبە، بىرۆكەى كوردایەتى دىنى (بەمانا نەتەو پەرستىيەكەى) بە قازانجى كوردەو بە زەرەرى عەرەبو توركە، وە ھەرودھا... بەلام ئىسلام بە يەك چاوتەماشای ھەموو گەلەكان و ھەموو تیرەكان و ھەموو توژەكان و ھەموو تاكەكان و، ھەموو رەگەزەكان دەكات، جار جار خەلكى عەلمانى دەلین: پیاو سالاىرى و ژن سالاىرى و مروف سالاىرى ... نا ! لە ئىسلامدا شەرئەت سالاىرى ھەيە، شەرعى خوا بەسەر ھەموواندا حاكمە، پیاوو ئافرەت وەك يەكن و لایەنگىرى نى بەلای پیاو لەسەر حىسابى ئافرەت، ھەرودەك لایەنگىرى ئافرەتیش ناكات لەسەر حىسابى پیاو، بۆچى؟ چونكە نىرو مى، رەش و سى، عەرەبو عەجەم، بو خوی پەرودەرگار ھەموو وەك يەكن.

مەسەلەى پىنجەم: كە دەفەرموى: ﴿ **بَغِيًّا بَيْنَهُمْ** ﴾، بەھوى چىيەو خەلك دەكەوئە كىشەو مشتومرو را جىايىەو؟ ديارە بەلام بەھوى ستەمو دەستدرىژىو، بەھوى ئەووە كە چاوتەبىرە ھەقى يەكدىو، بەھوى ئەووە كە كابرا بەھەقى خوى بەس (اكتفاء) ناكات و دەيەوى ھەقى ئەوى دىكەش بۆخوى بەرى، جا لەرووى سىياسىيەو بى، لەرووى ئابورىيەو بى، لەرووى كۆمەلەيەتتىيەو بى، ... ھتد، ھەموو كىشەو مشتومرەكانى خەلك بەھوى سنوور شكىنىو بەھوى سنوور بەزاندنەو، سەر ھەلدەدەن.

مهسهلهی شهشهه: که خوا دهفه رموی: ﴿ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اٰخْتَلَفُوا فِيهِ

مِنَ الْحَقِّ بِآيٰتِهِ ؕ﴾، خوا رینمایئ ئهوانه‌ی کرد که ئیمانان هیئابوو، بو ههق له وه‌دا که تییدا که وتبوونه راجیایی و کیشه و مشت و مپر وه، ئه وه‌ی لیو ده‌گیری، که ئینسان به‌هوی ئیمان وه ده‌توانئ سهر ده‌رکات له راجیایی و کیشه و مشت و مپر هکان، وه پاشانیش به‌هوی شوئینکه وتنی شه‌ریعه‌تی خوا وه، ئینسان ده‌ربازی ده‌بیئت له و گرفتاریی و کیشه و مشت و مپر انه که له‌نیو کومه‌لگادا په‌یداده‌بن، وه میلله‌ت هه‌تا زیاتر ملکه‌چ بی بو شه‌ریعه‌تی خوا و بو ئایینی خوا، که متر تووشی کیشه و مشت و مپر و نيزاع و ناکوکیی ده‌بیئت.

مهسهله‌ی هه‌وته‌ه: ئه‌م ئایه‌ته که ده‌فه رموی: ﴿ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ

وَلَمَّا يٰۤاٰتِكُمْ مِّثْلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ؕ﴾، دیاره ئه‌و (i) هه‌مزیه‌ه، هه‌مزهی (الإستفهام الإنکاری) ی پی ده‌لئین، واته: پرسیار کردنیکی نکوو ئییکه‌رانه، وه‌ک له کورده‌واریی خو‌ماندا ده‌لئ: (ئه‌وه ئاو نیه؟! ئاو له‌به‌ر چاوت، ئه‌وه ئاو نیه؟! بو نایخوئیه‌وه، یان بو وئینه: یه‌کیک به‌ یه‌کیک ده‌لئ: توخوا توئش ئاده‌میزادی؟! ده‌شرانئ که ئاده‌میزاده، جا خوا ﷺ لی‌رده‌دا ده‌فه رموی: ئایا پی‌تان وایه بچنه به‌هه‌شتئ! بی ئه‌وه‌ی ئه‌و شتانه‌ی که تووشی میلله‌تانئ پیش ئیوه بوون، تووشی ئیوه‌ش بن؟ واته شتی وا قه‌ت ناگونجئ ئینسان بچئته به‌هه‌شت به‌بی ئه‌وه‌ی که تاقیب‌کریته‌وه و تووشی گرفتاریی و نه‌خوئشیی و ناخوئشیی و غه‌م و هه‌ژاریی و نه‌داریی و نار‌ه‌حه‌تی، ببئ، واته با ئینسان ئه‌و خه‌یاله‌ه پلاوه نه‌کات، ئنجا عه‌جایب ئه‌وه‌یه جاری واش هه‌یه خه‌لکیکی مسو‌لمان که ئیمانی بی‌هیزه که تووشی گرفتاریی بوو، له‌خوی ده‌که‌وئته گومانه‌وه و ده‌لئ: ره‌نگه ئیمه ره‌نگه‌که‌مان غه‌له‌ت کردبئ، ئه‌ها تووشی گرفتاریی بووین، یان ئه‌گه‌ر که‌سیکی بینی له‌سه‌ر ئیسلام تووشی گرفتاریی بوو، ده‌لئ ته‌ماشای به‌ده‌ستی خوی خوی تووش کردو خوی گرفتار کرد! بی‌خه‌به‌ر له‌وه‌ی ئه‌گه‌ر تو مسو‌لمان بی هه‌ر تاقی ده‌کرییه‌وه، به‌لئ جاری وا

هه‌یه به‌هوی هه‌له‌ی خو‌مانه‌وه تووشی هه‌ندیك گرفتاریی دیین، به‌لام مه‌رج نیه هه‌رکاتیک تووشی گرفتاریی و نار‌ه‌حه‌تی و بووین، له‌به‌ر ئه‌وه‌بی که هه‌له‌مان کردوه، به‌لکو هه‌ر سروشتی دین وایه و ئه‌هلی باطیل به‌هه‌ق رازی نین و ئه‌هلی زولم به‌عه‌دل رازی نین و ئه‌هلی کوفر به‌ئیمان رازی نین و، ئه‌گه‌ر ئیمان‌داری به‌راستی بی لی‌ت قه‌بوول ناکه‌ن^(۱)، جا خوا ده‌فه‌رموی:

﴿ مَسْتَهْمُ الْبَاسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَزُلُومًا ﴾، نه‌داریی و نه‌خوشییان تووش بووو راته‌کینران، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ی لی‌وه‌ده‌گیری که ئیمه‌ به‌زور شی‌وه‌ تاقی ده‌کری‌نه‌وه، هه‌ر به‌شتیک و دوو شتان نا، وه‌ک له‌شوینی دیکه‌دا خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿ وَنَبَلُّوْكُمْ بَشِيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴾ البقرة.

مه‌سه‌له‌ی هه‌شته‌م: ئه‌م رسته‌یه: ﴿ حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ

اللَّهِ ﴾، هه‌تا‌کو پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ئیدا ئیمانیان هینابوو، گوتیان: یارمه‌تی خوا که‌ی دئ؟ ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نئ که دواکه‌وتنی یارمه‌تی خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌بی‌ته هوی سه‌غله‌تی و په‌له‌په‌لکردن، ته‌نانه‌ت بو پی‌غه‌مبه‌رانیش (عليهم الصلاة والسلام)، چونکه پی‌غه‌مبه‌رانیش هه‌ر ئینسان بوون، تووره بوون و نار‌ه‌حه‌ت بوون و هه‌ستیان به‌نازار کردوه، خو ئه‌گه‌ر وا نه‌بووایه هه‌ج ئازایه‌تی تیدا نه‌ده‌بوو بو پی‌غه‌مبه‌ران، ئیستا مه‌لائیکه هه‌ج ئازایه‌تی تیدانیه خواپه‌رستی بکه‌ن، چونکه نه سه‌رمایان ده‌بی، نه گه‌رمایان ده‌بی، نه تینوویمان ده‌بی، نه برسییان ده‌بی، نه خه‌ویان دئ، وه له‌نازارو مردنی ناترسین و... هتد، به‌لام بو ئینسان ئازایه‌تی یه که سه‌رمای ده‌بی گه‌رمای ده‌بی، تینووی ده‌بی، برسی ده‌بی له‌مردن ده‌ترسی، به‌ئیی: پی‌غه‌مبه‌رانیش

(۱) له‌نامیلکه‌ی: (تاقیکردنه‌وه‌ی خوا بو به‌نده‌کانی، چی‌یه‌و چۆنه؟) دا، به‌وردی باسی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ی که‌راوه، بروه‌نه: چاپی دووهم/۲۰۱۱ - نووسینگه‌ی ته‌فسیر، ئاله‌ی (۱۶) له‌زنجیره‌ی: (بابه‌ته هه‌نووکه‌یی یه‌کان.

(عليهم الصلاة والسلام) له هه‌موو ئەو شتانەدا کە دینە رپی بەشەر و بەسەر بەشەر دین، بەشدار بوون، چونکە ئەوانیش بەشەربوون، وە فەرقی پینغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) لەگەڵ غەیری خۆیاندا، هەر ئەوەیە کە وەحییان بۆ هاتو: ﴿ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ ... ﴾ (الكهف)، بەلام دياره ئيمانان له خه‌لك بەهێزتر بووه، بۆیه تەحەممولیشیان زیاتر بووه، صەبریشیان زیاتر بووه، خۆراگرترو پشوودرێژترو دامەزراوتر بوون.

مەسەلەى نۆیەم: ئەو رسته‌یهى، کە خوا تێیدا دەفەرموێ: ﴿ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ

قَرِيبٌ ﴾ وەك پێشتریش گوتم: واتە: بۆ کەسانى تاقىکراوى سەغله‌ت و ناپه‌حه‌ت، کە زۆر ناپه‌حه‌ت بوون، بۆ ئەوان یارمەتى خوا نزیکه، نه‌ك بۆ کەسێک هەر له‌رپوه دوو هه‌نگاوان هه‌لێنێ و بلی کوا یارمەتى خوا ؟ بۆ ديار نیه؟ جارێ برۆ برۆ ده‌بێ زۆر برۆی و ناپه‌حه‌تبى و گرفتارى و زۆر سەغله‌تبى، ئەوجار بلی: کوا یارمەتى خوا ؟ کە ئەوکاتە به‌ تەئکید نزیکه.

مەسەلەى دەیه‌م: ﴿ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ﴾ ، ئەوان پرسىاریان کردوه چى

ببەخشن، بەلام خواى کاربه‌جێ وێرای ئەوهى، کە بۆى روون کردوونه‌وه چى ببەخشن، کە (خَيْرٍ) ببەخشن، واتە: مالى چا‌ك و په‌سند، شتێک نا، کە بۆ خۆتان ناتانه‌وئ به‌لکو شتى باش ببەخشن، وێرای ئەوه بۆشى روونکردوونه‌وه به‌ (كَيْ) شى ببەخشن، چونکە وەك چۆن به‌خشین گرنگه، ئەوه‌ش هەر گرنگه کە به‌ کپى دەبه‌خشی و دەیدهى به‌ کپى؟ ئنجا ئەگەر ریزبەندیه‌که‌شى تەماشای بکەین دەبینین زۆر شتێکى مەنتیقى یه: پێشێ بابو دایکى باس کردوون، کە دياره لێره‌دا مەبه‌ست ئەوه‌نیه‌ خپرو صەده‌قه‌یان پێ بدرئ، به‌لکو مەبه‌ست ئەوه‌یه‌ تۆ مالى له‌خۆ زیادت پێش هه‌موو کەس بابو دایکت هەقى پێوه‌یه، به‌لکو جارى وایه‌ ده‌بێ له‌ خۆشت بگریه‌وه بۆ بابو دایکت، چونکە له‌ هه‌موو کەس زیاتر هه‌قیان له‌سه‌رتە، ئنجا نزیکان و خرمان، ئنجا هه‌تیوان، ئنجا هه‌زارو نه‌دار، ئنجا رپبوار پێ به‌پێ، واتە: مسو‌لمان ده‌بێ عاقل و حه‌کیم و

لېزان بى، ئەگەر پارەو سامانىكى ھەبوو، دەبى رېزبەندىي دابنى، كوئى وه كى شايستەترە؟! پېشى لەویدا دابنى، ئنجا دوایى ئەویدیکە، ئنجا دوایى ئەویدیکە، دەبى رېزبەندىيەك كە شەرع دایناوہو عەقل و مەنتقىش پشگىرى دەكات، بەپى ئەوہ رېزبەندىي دابنى، بۇ چۆنىەتى مال بەخشىنى خۇى، نەك بۇ وینە: كابرأ بیست جار حەجى كردوہ، دەچى دەيكاتە حەجى بیست و یەكەم، بەلام دراوسىشى ھەيە بیست سالە لە خانووى كرى دايە، ئى كاكى خوم پارەى دە (۱۰) لەو حەجانە، بدە بەو دراوسىيەت كە لە خانووى بەكرى دايەو خانووىكى بۇ پى بکرە! من زەمانەتت دەكەم خواى بە بەزەيى خىرى زياتر لەو دە حەجە سوننەتەت بۇ دەنووسى، چونكە يەك حەج لە ژيانى ئىنساندا فەرزەو ئەوى دىكە ھەمووى سوننەتە، بۇيە لەجياتى ئەوہى دە حەجى سوننەت بکەى، وەرە دوو كابرأ خاوەن مندالى سەلكەو پىچكە كە لە خانووى بەكرى دايە، رزگار بکە لە ژيانى كرىچىەتى، جا بۇيە ئىنسان دەبى لە مال بەخشىندا عاقل و لېزان بى، كە بەداخەوہ زور لە مسولمانان لە چۆنىەتى مال بەخشىنى خوياندا، تووشى ھەلەو كەم و كوورپى و كرىچ و كالىي دىن، شتىك كە رەنگە مسولمانان زور پىويستىيان پى نەبى، يان بۇ قىامەت پاداشتىكى واى نەبى، مالەكەى تىدا دەبەخشى، كەچى شتىكى دىكە زور پەكى كەوتوہو، لەوانەيە پاداشتەكەشى زور زور گەورەبى، ناچى لەوہدا بىبەخشى، ئەوہش زورى دەگەرپتەوہ بۇ ئەوہ كە خەلك وەك پىويست حالى نەبووہ، كە دەبى چۆن مالى خويان بىبەخشن و لە كویدا دابىننى، يان ئىخلاس و بۇ خوا ساغ بوونەوہيان وەك پىويست نيە، يان ھەردووك نەخوشىي: حالى نەبوون و ساغ نەبوونەوہيان ھەن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ده‌رسی چل و چواره مین

پیناسه‌ی نهم دهرسه

له‌م دهرسه‌ماندا ته‌فسیری سی نایه‌ت ده‌کهن له سوورته‌تی (البقرة)، که بریتین له نایه‌ته‌کانی ژماره: (۲۱۶ و ۲۱۷ و ۲۱۸)، که باسی پیویست بوونی جه‌نگ ده‌کهن له‌سه‌ر برواداران، که هه‌ره‌چهنده له‌سه‌ر دلشیان قورس و زه‌حمه‌ته، به‌لام هه‌ر خوای کاربه‌جی ده‌زانی خیر و به‌رزه‌وه‌ندی مسوئلمانان له‌چی دایه ! وه باسی قه‌ده‌غه‌بوونی جه‌نگ کردن له مانگه‌ه‌پامه‌کاندا ده‌کهن، وه باسی هه‌لگه‌پانه‌وه له نیسلام ده‌کهن، که چ تاوانیکی گه‌وریه‌و، چ سزایه‌کی سه‌ختی دواروژ، چاوه‌رپی بابای هه‌لگه‌راوه ده‌کات ! وه باسی جیه‌اد و کۆچکردن له پیناوی خوادا ده‌کهن، که مایه‌ی مسوگه‌رکردنی به‌زه‌یی و لیبوردرنی خون.

﴿ كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالَ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۲۱۶﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجِ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقِنُّونَكُمْ حَتَّىٰ يَرْدُوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۱۷﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۲۱۸﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((- خۆی پەروردگار بە برواداران دەفەرموی: - جەنگتان لەسەر نووسراوە، هەرچەندە حەزی لێناکەن، رەنگە شتیکیشتان نەوێ و بۆشتان چاک بێ، وە رەنگە حەز لە شتێک بکەن و بۆشتان خراپ بێ، وە خوا دەزانێ و ئیوە نازان ﴿۲۱۶﴾ لەبارەى مانگی حەرامەووە لێت دەپرسن جەنگ تێداکردنی چۆنە؟ بلی: جەنگ تێداکردنی گەورەییە، بەلام رێگریکردن لە رێبازی خوا، بێپرۆیای بە خوا، رێگریکردن لە مزگەوتی حەرام و لێو دەرنانی خەلکەکەى، لەلای خوا گەورەترە، وە نازاردان (ی برواداران) لە گوشتن زلتەرە، وە بەردەوام (ئەى بروادارینە!) کافرەکان جەنگتان لەگەڵ دەکەن، تاكو ئەگەر بۆیان بکری لە ئایینەکەتان هەلتانگی پێنەو، وە هەرکەسێک لە ئیوە لە ئایینەکەى پاشگەزبیتەووە بە کافرێ بمری، ئەووە ئەو جۆرە کەسانە لە دنیاو دواوژدا کردەووەکانیان هەلوەشاونەو، وە ئەوانە هاوێلانێ ئاگرن و بە هەمیشەیی تێیدان ﴿۲۱۷﴾ بێگومان ئەوانەى برۆیان هیناوە، وە ئەوانەى کۆچیان کردەو، لە رێبازی خوادا تیکۆشاون، ئا ئەوانە بەهیوای بەزەیی خوان، وە خواش لێبوردەیی بە بەزەییە ﴿۲۱۸﴾)).

شیکردنەووەى هەندیک لە وشەکان

(کُتِبَ): (أَيُّ أَوْجِبَ وَفُرُضَ)، وشەى: (كُتِبَ) واتە: پێویست کراوە، هەرچەندە لە ئەسڵدا بەمانای (نووسراوە)یە، بەلام ئەو نووسینە لێرەدا مەبەست پێی فەرز کرانە (وَوَجِبَ ذَلِكَ أَنْ الشَّيْءَ يُرَادُ، ثُمَّ يُقَالُ، ثُمَّ يُكْتَبُ فَالْإِرَادَةُ مَبْدَأٌ، وَالْكِتَابَةُ مُنْتَهَى) هۆى ئەووەش چونکە: شت دەویستری، پاشان دەگوتری: دواى دەنووسری، کەواتە: ویستن سەرەتایەو نووسین کۆتایی یە.

(كُرْهُ لَكُمْ): (أَيُّ: مَكْرُوهٌ لَكُمْ مِنْ حَيْثُ الطَّبَعُ، الْكُرْهُ: الْمَشَقَّةُ الَّتِي تَنَالُ الْإِنْسَانَ مِنْ خَارِجٍ فِيمَا يُحْمَلُ عَلَيْهِ بِاِكْرَاهٍ، وَالْكُرْهُ: مَا يَنَالُهُ مِنْ ذَاتِهِ وَهُوَ

تفسیری قورمانی به ریز و به پیر ده رسی چل و چوارهم: نایه ته کانی (۲۱۶-۲۱۸) ﴿ ۸۷۹ ﴾

يَعَافُهُ طَبَعاً أَوْ عَقْلاً أَوْ شَرْعاً)، واته: به سروشت هزی لیئاکهن و پیتان ناخوشه، وشهی: (کَرَهُ) به مانای مهشقه تیک دیت له دهره وهی توانای ئینسانه وه بییت و سه ریدا فه رز بکری، به لام وشهی (کَرَهُ) به شتیک ده گوتری که ئینسان له خودی خویدا هزی لیئاکات، جا به سروشت وابی، یاخود به عهقل، یان به شهرع ره فزی بکات.

(وَعَسَى): (طَمَعٌ وَتَرَجٌ، وَمَنْ قَالَ أَنَّ الطَّمَعَ وَالرَّجَاءَ لَا يَصِحُّ مِنَ اللَّهِ مُخْطِئٌ لَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا ذَكَرَ ذَلِكَ فَالْمَقْصُودُ بِهِ هُوَ الْإِنْسَانُ أَنْ يَطْمَعَ وَيَرْجُو)، وشهی (عَسَى) واته: رهنگه، نزیکه، له وانیه، وه نه وهی ده لی: (طمع) و (رجاء) بو خوا ناشین، به هله داچوه، چونکه خوی بهرز، که نه وه ده فهرموی، مه بهستی پی مرؤفه که ته ماع و ئومییدی وابی.

(خَيْرٌ): (الْخَيْرُ: هُوَ كُلُّ مَرْغُوبٍ فِيهِ كَالْعَدْلِ وَالْعَقْلِ وَالْفَضْلِ وَالشَّيْءِ النَّافِعِ..)، وشهی: (خَيْرٌ) واته: چاک یان چاکتر، وه ههر شتیکه که ئینسان هزی لیبکات و ئاره زووی لیبکات، وه ک عه دل و عه قل و فه زل و شتی سوود به خش...

(شَرٌّ): (الشَّرُّ: هُوَ كُلُّ مَرْغُوبٍ عَنْهُ وَهُوَ عَكْسُ الْخَيْرِ مِنْ كُلِّ وَجْهِ)، وشهی (شَرٌّ) ههر شتیکه، که ئینسان ئاره زووی بو نه چی و هزی لی نه کات و پیی باش نه بی، به پیچه وانیهی (خَيْرٌ) له هه موو لایه که وه.

(وَصَدٌّ): (الصُّدُودُ وَالصَّدُّ قَدْ يَكُونُ إِتِّصَافًا عَنِ الشَّيْءِ وَامْتِنَاعًا، نَحْوُ:

﴿... يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ ﴿٦١﴾ النساء، وقد يَكُونُ صَرَفًا وَمَنْعًا، نَحْوُ:

﴿... بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ...﴾ ﴿٣٣﴾ الرعد، وشهی

(صَدٌّ): به مانای نه کردن و لادان دی، ههروه ها به مانای گپرانه وه، یان بهر په رچ دانه وه، دی.

(يَرْتَدُّ): (الْإِرْتِدَادُ وَالرَّدُّ: الرَّجُوعُ فِي الطَّرِيقِ الَّذِي جَاءَ مِنْهُ، لَكِنْ الرَّدُّ تَخْتَصُّ بِالْكَفْرِ، أَي الرَّجُوعُ إِلَى الْكُفْرِ)، وشهى: (الْإِرْتِدَادُ وَالرَّدُّ) بریتیه له گه رانه وه له ریگایه که وه که لییه وه هاتوه، له هه مان ریوه بگه ریته وه پاشه وه، به لام (رِدَّة) تایبه ته به کوفر، یان گه رانه وه بو سه رکوفرو بیبروایی.

(حَبَطَ): (وَأَصْلُ الْحَبَطِ مِنَ الْحَبَطِ، وَهُوَ أَنْ تَكْثَرَ الدَّابَّةُ أَكْلًا حَتَّى يَنْتَفِخَ بَطْنُهَا)، واته: وشهى (حَبَطَ) له ریشه وه له (حَبَطَ) دوه هاتوه، نه ویش نه وه یه که نازه لیک له وه ری زور بخوات، تاگو ورگی دهناوسئ و دواپی وه زعی تیگبجی، (إِذَا: حَبَطَ أَعْمَالُهُمْ، أَي: بَطَلَتْ وَذَهَبَتْ، وَبَطُولُهَا: ذَهَابُ ثَوَابِهَا وَبَطُولُ الْأَجْرِ عَلَيْهَا)، که واته: (حَبَطَ أَعْمَالُهُمْ) یانی: کرده وه کانیان هه لوه شان وه و لاجوون، که دیاره مه به ست له هه لوه شان وه شیان، نه مانى پاداشتیانه له سه ر کرده وه کانیان.

(هَاجَرُوا): (الْهَجْرُ وَالْهَجْرَانُ: مُفَارَقَةُ الْإِنْسَانِ غَيْرَهُ، إِمَّا بِالْبَدَنِ، أَوْ بِاللِّسَانِ، أَوْ بِالْقَلْبِ، وَالْمُهَاجِرَةُ فِي الْأَصْلِ: مُصَارَمَةُ الْغَيْرِ وَمُتَارَكَتُهُ وَالْمَقْصُودُ بِ(هَاجَرُوا) خَرَجُوا مِنْ دَارِ الْكُفْرِ إِلَى دَارِ الْإِيمَانِ)، واته: (هَاجَرُوا) یانی: کوچیان کردوه، (الْهَجْرُ وَالْهَجْرَانُ)، واته: نه وه که ئینسان واز له غه یری خوئی بیئی و به جیی بهیئی، یاخود شوین، یان خه لکه که به جی بهیئی، جا نه م به جیهیشتنه به لاشه بی، یان به زمان، یاخود به دل، وه مه به ست له (هَاجَرُوا) دهرچوونه له ولاتی بیبروایی بو ولاتی پرواداریی.

(وَجَاهَدُوا): (الْجُهْدُ وَالْجُهْدُ: الطَّاقَةُ وَالْمَشَقَّةُ، وَالْجِهَادُ وَالْمُجَاهَدَةُ: اسْتِفْرَاحُ الْوُسْعِ فِي مَدَافَعَةِ الْعَدُوِّ)، واته: (جَاهَدُوا) یانی: تیگوشاون، وه (الْجُهْدُ وَالْجُهْدُ)، واته: ماندوووبون و ناره حهت بوون، وه (جِهَادُ وَ مُجَاهَدَةُ) نه وه یه که ئینسان نه وه پهری توانای خوئی له دزایه تیگردنی دوزمندا به کار بیئی، نه وه ش کاتیک ده بیئت که ئینسان ناماده بی سه رو مائی خوئی له وه رییه دا به خت بکات.

(رَجُونَ): (الرَّجَاءُ: ظَنٌّ يَقْتَضِي حُصُولَ مَا فِيهِ مَسْرَةً)، واته: (يَرْجُونَ) يانی: (یاملون)، به هیواو به ئومیدن، وه (رجاء) گومانیکه نه‌وه ده‌خوازی شتیک په‌یدایی، ئینسان دئی پی خوشبی.

هوی هاتنه خواره‌وهی نایه‌ته‌کان

له‌بارهی هوی هاتنه خواره‌وهی نه‌م دوو نایه‌ته‌هی خواره‌وه، که خوی دادگهر ده‌فرموی: ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكَفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۱۷﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۱۸﴾ ، به‌سه‌رهاتیک هه‌یه که هه‌م نه‌یسابووری له (أسباب النزول) دا هیناویه‌تی^(۱)، وه هه‌م (ابن هشام) له (السيرة النبوية) ی خویدا هیناویه‌تی^(۲)، به‌م شیوه: ﴿ أَخْرَجَ الطَّبْرَانِي فِي الْكَبِيرِ بِرَقْم: (۱۶۷۰)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي سُنَنِهِ، وَابْنُ جَرِيرٍ، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ عَنْ جُنْدَبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم بَعَثَ رَهْطًا وَبَعَثَ عَلَيْهِمْ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ جَحْشٍ فَلَقُوا ابْنَ الْحَضْرَمِيِّ فَقَتَلُوهُ، وَلَمْ يَدْرُوا أَنَّ ذَلِكَ الْيَوْمَ مِنْ رَجَبٍ أَوْ مِنْ جَمَادٍ، فَقَالَ الْمُشْرِكُونَ لِلْمُسْلِمِينَ: قَتَلْتُمْ فِي الشَّهْرِ الْحَرَامِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ... ﴾ ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنَّ لَمْ يَكُونُوا أَصَابُوا وَزَرًا فَلَيْسَ لَهُمْ أَجْرٌ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ:

(۱) بروانه: لاپه‌ره: (۴۵ تا ۴۸) .

(۲) بروانه: ج: (۲)، لاپه‌ره: (۲۲۴ تا ۲۲۷) .

﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا ... ﴾، واته: پیغه مبهری خوا ﷺ کومه نیکی ناردن له کؤچکه ران وه عه بدوئلای کوری جه حشی کرده فه رمانده یان، ناردنی به ره وه مه ککه، به و رییه دا که رؤیشتن تووشی (ابن الحضرمی) بوون { دیاره سهر قافلای کاروانه که بووه و چهند که سیکی دیکه شی له گهل دا بوون }، دیاره (ابن الحضرمی) یان گوشت و دوو که سیشیان لی به دیل گرتن، به لام نه یانزانی نه و رؤزه نایا کؤتا رؤزی جه مادی دوومه، یان یه که م رؤزی ره جه به، بت په رسته کان به مسولمانانان گوت: نیوه له مانگی چه رامدا خه لکتان کوشتوه، له حالیکدا که شه پرکردن له مانگی چه رام { واته: له (رَجَب، ذُو الْقَعْدَةِ، ذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّم) } دا قه ده غه یه، که واته: نیوه گونا هبارن! به و بوئه یه وه خوا نه و نایه ته ی نارد خورای که دوایی مانا که ی دهر ده که وی چونه، نه وه به نسبت نایه تی: ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ... ﴾.

وه به نسبت نایه تی: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا ... ﴾ ده لی: هندی له مسولمانانان گوتیان: جا خو نه گهر گونا هباریش نه بووبن (واته: عه بدوئلای کوری جه حش و مه فرزه که ی) پاداشتیان ههر نیه، نیدی خوا نه م نایه ته ی دیکه شی نارد خورای، که باسی نه وه ده کات که نه وانیه ئیمانان هه یه و کؤچ ده که ن و جهاد ده که ن له پیناوی خوادا، نه وانیه به ئومیدی به زهی خون، وه ره حمه ت و به زهی خوی به خشر وه ده ست ده یینن.

مانای گشتی نایه ته کان

خوی تاک و پاک روو له هاوه لانی به ریزی پیغه مبهر ﷺ ده کات به پله ی یه که م، وه له دوی وانیشه وه روو له برواداران ده کات، ههر بوئه ش تاکو هه میسه دواندنه کانی قورئان گشتگیربن، خوا ﷺ باسی هاوه لان ناکات و نافه رموی: (كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَيْهَا الْأَصْحَابُ)، یان (أَيْهَا الصَّحَابَةُ) به لکو روو له ئیمانداران ده کات به گشتی، که هه م هاوه لانی به ریز ده گریته وه له پیش

هه موواندا، وه هه م هه موو جیله کانی دیکه ی مسوئلمانانیش ده گریته وه، تا کو مسوئلمانیک له سه ر زهوی بمینی، وه ده فهرموئ: ﴿ کُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ ﴾، جهنگردنتان له سه ر پیویست کراوه، هه رچهنده چه زیشی لیناکهن، پیشتان ناخوشه، واته: خوا ﷺ له لایه که وه به مسوئلمانان راده گه یهنی، که جهنگردنیان له سه ر پیویست کراوه، له لایه کی دیکه شه وه ناگاداریان ده کاته وه که خوا ﷺ هه موو شتیک ده زانی و زانی پهنهان و ناشکرایه، ده زانی که چه ز له جهنگردن ناکهن، چونکه برینداربوون و کوچکردن و کوژران و نهو شتانه ی تیدایه، پاشان ده فهرموئ: ﴿ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ﴾، به لام زور نزیکه شتیکتان چه ز لی نه بی و که یفتان پیی نه یهت و بو ئیوهش چاک بی، یا خود بو ئیوهش چاکتربی، لهو شته ی که چه زتان لییه تی، نجا ده فهرموئ: ﴿ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ ﴾، وه زور نزیکه گه لیک جار چه ز له شتیک بکهن، له حالیکدا که بوشتان خراپه، یا خود بوشتان خراپتره لهو شته ی چه زی لی ناکهن، له کوئایی نایه ته که دا ده فهرموئ: ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾، وه خوا ده زانی، به لام ئیوه نازانن، یانی: خوا ده زانی چی بو ئیوه چاکه، بو یه له سه رتان پیویست ده کات، به لام ئیوه نازانن چی بو ئیوه چاکه، بو یه زور جار نهو شتانه ی که خوا پیی چاکن چه زیان لیناکهن، هه لبه ته نه وهش وهک دویای باسی ده که یین، نه وه ده گه یهنی که خوی پهرودرگار ده یه وی ئیمانداران رابینی له سه ر نه وه که هه رچی خوی کاربه جی، وهک نه رک ده یخاته سه رشانیان، بابزانن و دننیابن که خیری تیدایه بو وان، وه نهو خوییه ی که ده یپه رستن و نهو نه رکانه یان ده خاته سه رشان، له وان باشتر به رزه وهندیی و خیر و قازانجی دنیاو دواروژیان ده زانی، نجا ده فهرموئ: ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ﴾، دیاره نهو پرسیاره له پیغه مبه ر ﷺ کراوه، نایا بته په رسته کان لییان کردوه، یا خود مسوئلمانان؟ هه ر کامیان به کسانه، واته: پرسیارت لیده کهن ده رباره ی جهنگردن له مانگی چه رامدا، چونه؟ ﴿ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ﴾، پییان بلئ: جهنگردن له مانگی چه رامدا { لهو مانگانه ی

که جه‌نگیان تی‌دا چه‌رام کراوه، که بریتین له مانگه‌کانی: (رَجَب، ذُو الْقَعْدَةِ، ذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّم) { شتیکی گه‌وره‌یه، واته: گوناهیکی گه‌وره‌یه، به‌لام ﴿ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرًا بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجِ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ ﴾، {ئه‌گه‌ر جه‌نگردن له مانگی چه‌رامدا گه‌وره‌یه، که مسوئلمانان به‌هه‌له‌ه کردوو‌یانه، وه مادام به‌هه‌له‌ه کردوو‌یانه گونا‌ه‌باریش نابن، ئه‌وه کافرده‌کان له به‌رانبه‌ردا چوار گونا‌هی گه‌وره‌یان هه‌یه، که هه‌رکامیان گه‌وره‌ترن له وه گونا‌هه‌: {

۱- ﴿ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ﴾: گ‌یرانه‌وه‌ی خه‌لك و هه‌لگ‌یرانه‌وه‌ی خه‌لك له‌رپی خوا، یاخود کۆسپ خستنه به‌رده‌میان، بۆ ئه‌وه‌ی که به‌ره‌و خوا و به‌ره‌و دینی خوا نه‌چن.

۲- ﴿ وَكُفْرًا بِهِ ﴾: وه کوفرکردن به خوا و بی‌پر‌وایی به‌رانبه‌ر خوا.

۳- ﴿ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾: وه گ‌یرانه‌وه‌ی خه‌لك له مزگه‌وتی چه‌رام.

۴- ﴿ وَإِخْرَاجِ أَهْلِهِ مِنْهُ ﴾: وه وه‌ده‌رنانیان له مزگه‌وتی چه‌رام و له‌سه‌ر زه‌مینی

چه‌رام، که کاتی خو‌ی کافرده‌کانی قوره‌یش مسوئلمانانیان ده‌رکرد له‌وئ ﴿ أَكْبَرُ

عِنْدَ اللَّهِ ﴾ ئه‌و چوار شته گه‌وره‌ترن له‌لای خوا له جه‌نگردن له مانگه

چه‌رامه‌کاندا ﴿ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ﴾، وه ئازاردانی مسوئلمانان بۆ ئه‌وه‌ی

له دین هه‌لیانگ‌یرنه‌وه‌و، ئه‌شکه‌نجه دانیان گه‌وره‌تره له کوشتن، واته: گه‌وره‌تره

له‌وه‌ی که بیانکوژن، یاخود گه‌وره‌تره له وه کوشتنه‌ی (ابن الحضرمی) له‌لایه‌نی

ئه‌و مه‌فرزه‌یه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناردوو‌یه‌تی، ﴿ وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ حَتَّىٰ

يُرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا ﴾، ئنجای خ‌وای په‌روه‌ردگار ده‌یه‌وئ

ئیمانداران له راستیه‌کی گه‌وره‌هالی بکات، که ئایا هه‌لو‌یستی ئه‌هلی کوفر له

به‌رانبه‌ریاندا چۆنه؟ ئاگاداریان ده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رموئ: ئه‌وان به‌رده‌وام ده‌بن

له‌سه‌ر جه‌نگردن له‌گه‌لتاندا، هه‌تا له ئایننتان هه‌لتان ده‌گ‌یرنه‌وه، ئه‌گه‌ر

بوئیان بکری، واته: ئەوانه دەستبەرداری شەپکردن لە دژی ئیوه نابن، هەتا وەك خۆیان کافرتان دەکەنەوه، ئنجا دەفەرموی: ﴿ وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فِيمَتٍ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴾، وه هەر کەسێک لە ئیوه لە نایینه‌کە‌ی پاشگەزبێتەوه و بە کافری بمری، ئەوه کردەوه‌کانی لە دنیاو دواپۆژدا هەلۆه‌شاونەوه، واته: نه که‌لینی دنیا‌ی بو‌ ده‌گرن نه هی دواپۆژ، مادام بە کافری بمری { دیاره دوا‌یی باسی ده‌کەین، که زانیان دەر‌بارە‌ی کەسێک که مسو‌لمانە و لە ئیسلام هە‌ل‌ده‌گەر‌پێتەوه، بە‌لام دوا‌یی جار‌یکی دی‌که دیتەوه نیو ئیسلام، ئایا ئەو کردەوانە‌ی که پێش هە‌ل‌گەر‌انەوه‌ی کردوونی، ماون یا نه‌ماون؟ زانیان لە‌وه‌دا راجیاییان هە‌یه } ﴿ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾، ئا ئەوانه هاوه‌لی ئاگرن، به هە‌میشه‌ی تێیدا دە‌مینه‌وه، یاخود خاوه‌نی ئاگرن، چونکه (أصحاب) کۆ‌ی (صاحب)ه، (صاحب)یش هە‌م بە‌مانای هاوه‌ل دئ و هە‌م بە‌مانای خاوه‌نیش دئ، واته: ئە‌گەر له دواپۆژدا ئەوانه شتیک هە‌بیت بیکه‌نه مو‌لکی خۆیان، بریتیه له دۆزه‌خ، یاخود ئە‌گەر رە‌فیقێک هە‌بی، هە‌میشه له‌گه‌ڵیان بێت و لێیان جیا‌نه‌بیتەوه، بریتیه له دۆزه‌خ، ئنجا له کۆ‌تاییدا دە‌فەرموی: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾، ئه‌وه‌ش وه‌ك گوتم بو‌ وه‌لامی ئە‌و ئی‌شکاله‌یه که گو‌تیان: ئە‌وانه‌ی له مانگی حەر‌امدا شتیان کردوه، دە‌بی‌ گونا‌هیان چۆن بی‌ و خێریان چۆن بی‌؟ خوا ﷻ دە‌فەرموی: بی‌گومان ئە‌وانه‌ی ئی‌مانیان هێ‌ناوه، وه ئە‌وانه‌ی که کۆ‌جیان کردوه و تیکۆ‌شا‌ون له‌رپێ خوادا، ئا ئە‌وانه بە‌ئومیدی بە‌زه‌ی خوان، وه خوا لێ‌بورده‌یی به‌به‌زه‌یه، واته ئە‌وانه جیی خۆیه‌تی که به‌ته‌مای رە‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خوای به‌خشنده‌ بن، چونکه رە‌حمه‌تی خوا دە‌بیت کە‌سێک به‌ ته‌مای بێت، که کردەوه‌ی هە‌ن و، هەر کە‌س به‌بی کردەوه هەر‌وا به‌ خه‌یال پلا‌و به‌ته‌مای رە‌حمه‌تی خوا بێت، ئە‌وه له‌راستیدا هە‌له‌یه، چونکه: (کە‌س به‌ خه‌یال نه‌بووه به‌ مال).

چەند مەسەلە یەکی گەرنگ

مەسەلە یە کەم: دەر بارە ی ئەو رستە یە، کە دە فەر موی: ﴿ **كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ**

وَهُوَ كَرْهٌ لَّكُمْ 》， واتە: جەنگ کردنتان لە سەر پێویستکراوە و جەنگ و جیهاد لە سەر مسوولمانان فەر زە، چونکە هەق پێویستی بە هی ز هە یە بۆ ئەو ی پش تگی ر ی بکات و بی پار ی ز ی، دیارە هە می شە هە ق بۆ خۆ ی خۆ ی ساغ کردۆ تە وە، بە لām دوا ی ئەو ی دە بی تە قە واره، هە ق ی ک کە لە قە واره یە ک ی سیاسی دا و لە کۆ مە لگا و دە و لێ تێ کدا بە ر جە س تە دە بی ت، دە بی ه ی ز ی ک هە بی بۆ ی بی بۆ بە شوورە و قە لغان و سوپەر و بی پار ی ز ی.

کە واتە:

لێ رە دا دوو مە سە لە هە ن ناب ی لێ مان تێ کە ل بن:

أ- هە ق ئی سلا مە – کە لێ رە مە بە س تمان پ ی ی بۆ چە سپان دنی چە ک ی لە سەر هی ز نە کە و توە و ر ی گاش نادات بە زە بر ی هی ز بە سە پ ی ن ر ی.

ب- بە لām دوا ی ئەو ی ئەو هە قە کە سان ی ک بر وای پ ی د ی ن ن و شو ی نی دە کە و ن و لە قە واره یە ک ی سیاسی دا بە ر جە س تە ی دە کە ن، بی گومان پ ی و ی س ت ی بە هی ز هە یە کە بی پار ی ز ی و بە هی ز و پ ی زە وە رای گ ر ی.

مەسەلە ی دوو م: ئەو رستە یە، کە دە فەر موی: ﴿ **وَهُوَ كَرْهٌ لَّكُمْ** 》， واتە: پ ی تان

ناخۆ شە و حە ز ی لێ نا کە ن، ئە مە ئەو ی لێ وەر دە گ ی ر ی، کە ئی سلا م دان بە س ر و ش ت و ف ی ط ر ه ت ی ئی ن س انە ک ان داد ی ن ی، خوا دە ز ان ی کە ئی ن س ان پ ی ی ناخۆ شە ب چ ی تە شە ر ی و بر ی ن د ا ر ب ی و ب ک و ز ر ی و سە قە ت ب ی ت، ئی ن س ان بە س ر و ش ت ناخۆ ش ی ی پ ی ناخۆ شە، بە لām ئە د ی چ ش ت ی ک وا لە مسوولمانان دە کات جیهاد یان زۆر پ ی خۆ ش ب ی؟ دیارە پاداشتی خوا ﷻ وایان لێ دە کات و دە ز ان ن کە خوا فەر ز ی کرد وە و لە بە ر ان بە ر ی دا بە هە ش ت یان دە س ت دە کە و ی و، دە ز ان ن کە خوا ل ی یان رازی دە بی ت و، دە ز ان ن کە بە وە نە بی نابنە مسوولمانی باش، ئا ئە وانه

وايان لىدەكات... ئەگەرنا لە ئەسلىدا، ئەگەر لەبەر خواو لەبەر قىيامەت و لەبەر پاداشت نەبىت، ئىنسان ئەگەر تووشى مىزاج تىكچوون بووبى لە سروشتىدا، ئەگەرنا كەيفى بەو نايەت كە بكوژرى، يان سەقەت بىت، نۇجا ئەمە ئەوئى لىوئەدەگىرى كە ئىسلام دان بە سروشتى ئىنسان دادىنى، وەك خۇى كە ھەيە، بەلام پەروەردەى دەكات و راي دەھىنى و مەشقى پىدەكات، كە مىلى پى كەچ بكات بۇ ياستاكانى شەرع.

مەسەلەى سىيەم: ئەو كە دەفەرموى: ﴿ وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۗ ﴾

﴿ وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۗ ﴾، ئەوئى لىوئەدەگىرى، كە مسولمان نابىت سەركىل و روالەتى بىت، ھەر كە خۇشسىيەكى بىنى، يەكسەر بلى: تازە بەمراد گەشىتم، يان كە شتىكى بىنى بەرپالەت ناخۇشبوو، بلى: تازە من بى مراد بووم، بەلكو زۇرجار شتىك بە روالەت خۇشە، بەلام دىوہ پەنھانەكەى زۇر خراپە، بۇ وىنە: كابرا كە دزىى دەكات، يان قومارى دەكات، يان مالىكى ھەرامى دەستدەكەوى، يان خراپەيەك دەكات، يان شەراب دەخواتەوہ، بىگومان لەزەتتىكى ھەيە، بەلام باجەكەى زۇر گەورەيەو سەرەنجامەكەى زۇر خراپە، ھەروہا جارى واش ھەيە مروف ھەلدەستى بۇ شەونوئىژكردن، يان بە سەرما نوئىژى دەكات، بە گەرما بەرپۇژوو دەبىت، ياخود مالى خۇى دەبەخشى، بە روالەت ناخۇشە، بەلام خىرو پاداشتتىكى گەورەو بەرژەوئەندىيەكى گەورەى لە پشتەوہيە، كەواتە: مسولمان قەت نابى روالەت بىن و سەركىل بىت، بەلكو دەبىت دىوى نىوہوئى شتەكانىش بىنى، وەك خوا ﷻ دەفەرموى:

﴿ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ ۗ ﴾

﴿ ۲۳ ﴾ الحديد، خوا راستىيەك پوون دەكاتەوہ، دوایى دەفەرموى: بۇيە ئەوہمان بۇ پوونكردوونەوہ تاكو ئەگەر شتىكتان لەدەستچوو زۇر خەمى لىنەخۇن، وە ئەگەر شتىكتان ھاتە دەست زۇر پىى دلخۇش نەبن، مسولمان پىويستە نە لە كاتى ھات داو نە لە كاتى نەھات دا، زۇر بە ھەلپە نەكەوى و

سەنگین بێ و ھاوسەنگی خۆی وا بە ئاسانی تێکنەدات، وەك كوردەواریی خۆمان دەئێن: (مائی میروو بە دۆپە ئاویکی وێران دەبییت) یان (فلان کەس بە بستە ئاویك دەکەوێتە مەلە)، بەلام مسوئلمان نابێ وابێ.

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەرموی: ﴿ **وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ** ﴾، خوا

دەزانێ و ئیوه نایزانن، هەر کەسێك بەراستی برپوای بە خوا بییت، وە هەر کەسێك بەراستی برپوای بە شەریعتە و دینی خوا بییت، ئەو حەقیقەتە دەزانێت کە خوا دەزانێ و ئەو نازانێ، مرۆف ئەگەر هەر چ بر خوا بناسێ، ئەگەر زۆریش نا، هەر کەمیکیش بیناسێ، دەزانێ کە خوا لەو زانائە، کەواتە: هەر شتێك خوا پێویستی کردوو هەر پێشەك پێشانی تۆی داوو بۆتۆی داناو، تۆ دەبێ دنیایی کە ئەو چاکە بۆتۆ، وە هەرچی خوا لێی قەدەغە کردوو، دەبێ بزانی و دنیایی کە ئەو بۆ تۆ خراپە، بۆیە خوا لێی قەدەغە کردوو، جا لێردا مسوئلمان زۆر بە ئاسوودەیی زۆر بە دل ئارامیی، هەرچی خوا لەسەری پێویست کردوو، جێبەجێی دەکات و دنیاشە کە قازانجی تێدا، وە هەرچی کە خوا لێی قەدەغە کردوو، خۆی لێ دەپاریزێ و دنیاشە کە بە زیانی تەواو دەبێ، بۆیە خوا قەدەغە کردوو، بە کورتیی: مسوئلمان دەبییت خۆی بە رووباری شەرعدا بدات، وەك کۆلکە دارێك رووباری شەرع بۆ کوپی دەبات، بیبات، با دنیای بییت کە قازانجیەتی.

مەسەلەى پینجەم: دەربارەى ئەو رستەیه، کە دەفەرموی: ﴿ **يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ**

الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ﴾، پرسیارت لێدەکەن دەربارەى مانگی حەرەم جەنگ تێداکردنی چۆنە؟ بلێ: جەنگ تێداکردنی گەورەیه، واتە: گوناھێکی گەورەیه، لێردا زانایان کەوتوونەتە مشت و مەرەو، کە ئایا ئیستا جەنگکردن لەو چوار مانگەدا (رَجَب، دُو الْقَعْدَةِ، دُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّم)، هەر قەدەغەیه یاخود نەسخ کراو تەو؟! جا ئیمە لە دەرسەکانی رابردوو باسمان کردوو کە هیچ ئایەتێك نیە لە قورئاندا بخویندری تەو وەو کاری پێنەکری، واتە: (منسوخ) بییت، شتی وا نیە لە قورئاندا، وە هەموو ئەو ئایەتانەى کە پێیاندا

تیپه پین باسمان کردوون، وه ئه وه که لیهدا خوا دهفه رموی: ﴿ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كِبِيرٌ ﴾، جهنگکردن لهو مانگه چه پامانهدا گهوره یه، توپژره وانسی قورئان له وهدا ئیشکالیان بو دروست بووه، که پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زورجار جهنگی کردوه و نه شی پرسیه، داخو مانگی چه پامه یان نا ؟ که واته: دیاره ئه وه ئایه ته (نَسْخ) بوته وه ! چونکه لیهدا خوا دهفه رموی: جهنگکردن له مانگه چه پامه کاندای گونا هیکی گهوره یه، له و لاشه وه پیغه مبه ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه ها وه لانی به ریزیشی له مانگه چه پامه کاندای شهریان کردوه !! وه لامه که ی ئه وه یه که هه موو ئه وه جهنگانه ی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کردوونی، هه موویان جهنگی به سهردا سه پینراو بوون و جهنگی دیفاعی بوون و هیچیان جهنگی ئیبتیدائی نه بوون، واته: پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهست پیسخهر نه بووه، هه تا کو پرسی: ئه ری ئه م مانگه چه پامه، یان چه لاله ؟ به لکو شهره که به سهریدا سه پاوه و شهریش که به ری دهرگای پیگری، تو ناپرسی و نالی: ئیستا مانگی چه پامه و شهرئ ناکه م، تازه شهره که به ری دهرگای پیگری تووی، ده بی قولی لی هه لیکه ی، شهرئک که هه لئزاردنی به دهستی تو بی و دهستی کردنی به دهست تو بی، لی بی به رپرسی داخو بیکه ی یان نه یکه ی؟ به لام شهر که به ری دهرگای پیگری، تازه له حوکمه که ی ناپرسی، داخو چاکه یان نا ؟ تازه له سهرت پیویست بووه، زانایانیش ده لئین: (الْقِتَالُ الْاِبْتِدَائِي) مان هه یه و (الْقِتَالُ الدِّفَاعِي) یشمان هه یه، (الْقِتَالُ الْاِبْتِدَائِي): ئه وه یه که تو بوخوت دهستی پسخهر ده بی و دهستی پیده که ی، وه پی شی ده لئین: جهنگی هیرشبه رانه (الْقِتَالُ الْهَجُومِي).

(الْقِتَالُ الدِّفَاعِي) یش: ئه وه یه که به رگری له خوت ده که ی و شهر به ری دهرگای پی گرتووی، وه جهنگه کانی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه موویان له و جو ره بوون، پاشان ئه گهر ته ماشای زور ئایه تان بکه ین، بو وینه: ئایه تی (۲) ی سووره تی (المائدة) خوی به روه ردگار فه دهغه بوونی جهنگ له مانگه چه پامه کاندای، راده گه یه نی، دهفه رموی: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحِلُّوا سَعْتِرَ اللَّهِ

وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أَمْينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ... ﴿ ۲ ﴾ المائدة ،
 واته: ئه ی ئه وانه ی بپرواتان هیناوه! دروشمه کان حه لال مه کهن (واته: سنوور
 شکینیان تیدا مه کهن) ههروه ها مانگه حه رامه کان، وه ئه و قوربانیا نه ی که
 دههینرین، {قوربانیا ی با کافریش بیهینئ، نابئ ده ستریزئی بکه یه سه ر} وه
 ئه و ئاژه لانه ی که گه ردن به ندیان له مل ده گری، (ئه وانه ش دیسان
 ده ستریزئیان مه که نه سه ر) وه ئه وانه ی به ره و مائی حه رام دین (که حه ج
 بکه ن، یان عومره بکه ن، با کافریش بن نابئ ده ستیان بیننه رئ)، ته ماشا
 ده کهین خوای پهروه ردگار مانگی حه رامی له ریزی ئه و دروشمانه دا داناوه
 که ده بی ئینسانی مسولمان خوئی له شکاندنیا ن بپاریزئی.

ههروه ها له ئایه تی (۹۷) ی سووره تی (المائدة) دا ده فهرموئ: ﴿ جَعَلَ

اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ... ﴿ ۱۷ ﴾ ،
 لیره شدا دیسان خوای پهروه ردگار مانگی حه رامی له ریزی که عبه و له ریزی
 (الْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ) دا هیناوه، که واته ریزلیگرتنی مانگه جهنگ تیدا
 قه دهغه کراوه کان، که بریتین له: (رَجَب، ذُو الْقَعْدَةِ، ذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّم)
 راستیه کی شه رعیی و چه سپاوه و، ئه و حوکه مه نه سخ نه بوته وه و هه ر له جیی
 خوئیته تی، ئنجا جیی سه رنج ئه وه یه که خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ

كِبِيرٌ ﴾ ، وه نه یفه رموه: (قُلْ الْقِتَالُ فِيهِ كَبِيرٌ) ئه مه ش یانی: جو ره
 جهنگیکی تایبه ت، که بریتیه له: جهنگی ده ستریزخه رانه، جهنگی
 ئیبتیدائی، ئه و جو ره جهنگیه که گونا هیکی گه وره یه، نه یفه رموه: (قُلْ
 الْقِتَالُ فِيهِ كَبِيرٌ) هه موو جهنگیک تیدا قه دهغه یه، واته: جینسی قیتالی
 نه فهرمووه، به لکو جو ریک له جهنگی فهرمووه، ئه ویش ئه و جهنگیه که
 مسولمانان ده ستریزخه ریی تیدا بکه ن و ده ستریزئی بکه نه سه ر خه لکی
 دیکه، که حه رامه .

مه‌سه‌له‌ی شه‌شه‌م: خوا ﷺ چوار گونا‌هی گه‌وره‌ی کافره‌کانی هی‌ناون و ده‌فه‌رموی: مسو‌ل‌مانان نه‌یان‌زانیه، که ئه‌وه مانگی چه‌رامه‌و، ئه‌گه‌ر زانی‌بیان مانگی چه‌رامه، دیاره گونا‌هی‌کی گه‌وره بوو ده‌ستپیش‌خه‌ری تی‌دا بکه‌ن، هه‌رچه‌نده ئه‌و جه‌نگه‌ی هاوه‌لان و جه‌نگی به‌دریش، که به‌رو‌الته مسو‌ل‌مانان تی‌یاند ده‌ستپیش‌خه‌ربوونه، له‌راستیدا وانیه، چونکه ئه‌وان به‌رگری یان له قه‌واره سیاسیه ساوایه هه‌ر شه‌ه لیکراوه‌که‌ی خو‌یان و له مال و حال و خانووبه‌ره‌ی زه‌وتکراو و به‌ پی به‌جی هی‌لراوی خو‌یان ده‌کردو، جه‌نگه‌که‌یان دیفاعیه‌یانه بوو، پاشان ئه‌وان نه‌یان‌زانیه که جه‌نگه‌که‌یان که‌وتوته ئه‌و رۆژه‌وه له ئیشکالدا بوون، به‌لام کافره‌کان خو‌ ده‌زانن و به‌رچاو روونانه چوار گونا‌هانیش ده‌که‌ن: ﴿ وَصَدَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفِّرُ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجِ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ ﴾ که بریتین له :

یه‌که‌م: خه‌لک ده‌گی‌رنه‌وه له‌وه‌ی که ئیمان بی‌ئی و بیته نیو ئیسلامه‌وه.

دووهم : کوفر به‌ خوا ده‌که‌ن.

سی‌یه‌م: خه‌لک ده‌گی‌رنه‌وه له‌ مزگه‌وتی چه‌رام، ئه‌وه‌تا مسو‌ل‌مانان

ده‌گی‌رنه‌وه و ناهیلن بچه‌ چه‌ره‌م و چه‌ج و عومره بکه‌ن.

چوارهم: مسو‌ل‌مانان وه‌ده‌ر ده‌نی‌ن له‌ مزگه‌وتی چه‌رام و له ئه‌رزی چه‌رام،

که چه‌ند سالی‌ک له‌مه‌وبه‌ر کردیان - کاتی‌ک وه‌ده‌ریان به‌ره‌و (ی‌شرب) - .

مه‌سه‌له‌ی چه‌وته‌م: ده‌باره‌ی ئه‌و رسته‌یه، که ده‌فه‌رموی: ﴿ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ

مِنَ الْقَتْلِ ﴾، واته: نازاردانی مسو‌ل‌مانان بو‌ ئه‌وه‌ی له‌ دینیان هه‌لیانگی‌رنه‌وه،

گه‌وره‌تره له‌ کوشتیان، یاخود گه‌وره‌تره له‌وه‌ی که مسو‌ل‌مانان کافرێک

به‌ده‌ستیان کوژراوه‌و، ده‌بی‌ت ئه‌وانه هه‌موویان به‌ ته‌رازوی خوی دادگه‌ر

هه‌لسه‌نگی‌ندری‌ن.

مهسهله‌ی هه‌شته‌م: دهر باره‌ی ئه‌و رسته‌یه، که ده‌فه‌رموی: ﴿ وَلَا يَزَالُونَ يَقْبَلُونَكُمْ ﴾

حَتَّىٰ يَرُدُّوكُم مِّن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا ﴿ ۱۴۰ ﴾، وه کافره‌کان به‌رده‌وام له‌گه‌ئتان ده‌جنگن تا‌کو، ئه‌گه‌ر بتوانن له‌ دینتان هه‌ئتانگێرنه‌وه، هه‌تا ئه‌و کاته له‌ دژایه‌تی و جه‌نگ له‌ دژکردنتان به‌رده‌وام ده‌بن، که‌واته: ده‌بی مسو‌لمان د‌ئایابی که‌ ئه‌هلی کوفر له‌ مسو‌لمانان رازی نابن، به‌که‌متر له‌ کافرکردنیان و، به‌ که‌متر له‌ هه‌ئگه‌رپانه‌وه‌یان، جا ره‌نگه‌ یه‌کیک ب‌ئ‌ی: کوا خو ئه‌گه‌ر کابرا ته‌سلیمیان بوو و خو‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌دان، ل‌یی رازی ده‌بن! ده‌ئین: هه‌رکات ته‌سلیمیان بوو، مانای وایه به‌شی به‌ ئیسلامه‌وه نام‌ینی، بو‌یه‌ش بووه ل‌یی رازی ده‌بن، له‌ شو‌ینی دیکه‌ش له‌ سووره‌تی (البقره) دا فه‌رموویه‌تی: ﴿ وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ... ﴾ (۱۴۰)، بی‌گومان جووله‌که‌وه نه‌صرانیی یه‌کان ل‌یتان رازی نابن، هه‌تا به‌ دوا‌ی ر‌ی‌بازو ئایینی ئه‌وان نه‌که‌ون.

مهسهله‌ی نۆیه‌م: ﴿ وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَنْ دِينِهِ - فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾

ئه‌وه زۆر روونه که ده‌فه‌رموی: هه‌رکه‌سیک له‌ ئیوه له‌ دینه‌که‌ی هه‌ئگه‌رپته‌وه به‌ کافریش بم‌ریت، کرده‌وه‌کانی هه‌موویان هه‌ئوه‌شاونه‌وه، هه‌رچی کردوویه‌تی، نو‌یژو زه‌کات و طاعه‌ت و ... هتد، هه‌رچی کردوویه‌تی هه‌مووی هه‌ئده‌وه‌شیته‌وه، نه‌که‌ل‌ینی دنیای بو‌ ده‌گرئ، نه‌ هی دوا‌رۆژی، وه سه‌باره‌ش ده‌بیته‌ خاوه‌ن و هاوه‌لی ئاگر، ل‌یره‌دا زانایان بوونه دوو به‌ش^(۱):

هه‌ندیکیان ده‌ئین: ئه‌گه‌ر مرؤف هه‌ئگه‌رپایه‌وه، به‌لام به‌ کافر‌یی نه‌مردو دوا‌ی هه‌ئگه‌رپانه‌وه‌که‌ی دووباره‌ جار‌یکی دی مسو‌لمان بو‌وه، ئایا ئه‌و کرده‌وانه‌ی پ‌یش کردوونی له‌ج‌یی خو‌یان ماون؟ بو‌ وینه: ئه‌گه‌ر چه‌ج‌ی کرد، چه‌جه‌که‌ی له‌سه‌ر

(۱) بر‌وانه: (الجامع لأحكام القرآن) للقرطبي، ج: (۳)، ص: (۴۳).

لاچوو، یان دووباره دهبی حه جی بکاتهوه؟ (مالك) پهحمهتی خوی لیبی و هندیك له زانیان، دهئین: هه موو شتیکی هه ئده وه شیتته وه.

هه ندیکی دیکهش که (شافعی) یه کیکیانه، پهحمهتی خوی لیبی، دهئیی: نه خیر مادام مسوئمان بووه، کرده وه کانی پیشووی دهچنه وه جیی خویان،

چونکه خوی زانو شارهزا دهفه رموی: ﴿ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ

أَعْمَالُهُمْ ﴾، که واته: دهبی به کافری بهمری، ئه و جار کرده وه کانی

هه ئه وشانه ونه وه، به لام ئه گهر به کافری نه مردو دواپی به مسوئمانه تی مرد،

ئه وه کرده وه کانی دهچنه وه جیی خویان، ئه وهش له پهحمهتی خوی

پهروهر دگار نزیکتره، بویه واش پیده چیت رای دووم به هیتر بیت، شایانی

باسیشه به پی بنچینه ی: (يحمل المطلق على المقيد) که له شوینه کانی

دیکه ی قورئاندا، خوی دادگهر به په های فهرموویه تی: کرده وه کانی بابای

هه لگه پراوه هه ئده وه شینه وه، لیردها به نندار (مقید) ی کرده به وه وه، که

ئه گهر له سهر کوفر بهمری، که واته: له شوینه کانی دیکهش ههر ئه مه مه به سته و

بابای هه لگه پراوه، ئه گهر پیش مردنی توبه بکاتو بگه ریته وه بو ئیمان و

ئیسلام، کرده وه چاکه کانی به هه ئه وشاوه دانانرین.

مه سه له ی ده یه مو کو تایی: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي

سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾، ئه وانه ی ئیمانان

هیئاوه، وه ئه وانه ی کو چیان کرده وه تی کو شاون له ریگای خوادا ﷻ

{ چونکه وشه ی: (جاهدوا) ته نیا جهنگردن ناگه یه نی، به لکو هه موو

ماندوو بوونیك و هه موو تی کو شانیک ده گریته وه}، ئا ئه وانه به ئومیدی

به زهی خون، یانی چی؟ یانی: ئه وان جیی خویه تی به ته مای پهحمه تی

خوابن، ئه مئا ئه وه ی ئیمان به نیسکی ده سپیری و هه روا به خه یال ده یه وی

بچیته به هه شتی! ئه وه وهك حه سه نی به صری گوتوویه تی: { لَيْسَ الْإِيمَانُ

بِالَّذَنِي وَلَا بِالتَّحَلِّيِّ وَلَكِنْ هُوَ مَا وَقَرَ فِي الْقَلْبِ وَصَدَقَهُ الْعَمَلُ }، واته:

ئیمان به خۆزگه خواستن و به قسهی شیرین نیه، به لکو ئه وه یه که له دلدا جیگیر ده بی و کرده وهش ئینسان دهی چه سپینی... که واته: ده بی ئینسان خاوهن ئیمان بی و له کاتی خۆیدا ئاماده بی کۆچ بکات و ئاماده بی جیهاد بکات، ئه و جار به ته مای ره حمهت و به زهیی خوا بی، به لام له کاتی کدا ئیسلام په کی له سهر ئه وه ده که وی، کۆچی له پیناودا بکات و، جیهادی له پیناودا بکات و، مائی له پیناودا به خشی و فیداکاری له پینا و بکات، ئه ویش هیچی بو ناکات، که چی به ته مای به هه شتیشه، ئه وه له راستیدا ئومیده که ی له جی خۆیدا نیه و، بهس ده بی ئه وانه چاوه ری ره حمهتی خاوبن، که له طاعهتی خوا دان، وه فه رمانه کانی خوا ﷺ جیبه جی ده کهن، خوی په روه ردگار به که ره می خوی له و که سانه مان بگی ری.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَيَحْمَدُكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی چل و پیئجه مین

پیئاسهی ئهم دهرسه

ئهم دهرسه مان ئایه ته کانی ژماره: (۲۱۹ و ۲۲۰ و ۲۲۱) دهگریته خوئی له سوورتهی (البقرة)، له م سئ ئایه ته دا خوای پهروهردگار باسی پرسیارکردن دهربارهی شهراپ و قومار دهکات، وه وه لامیشی ده داته وه، وه باسی پرسیارکردن دهربارهی مال به خشین چ جوړه مالیک ببه خشریت؟ دهکات، وه وه لامیشی ده داته وه، وه باسی پرسیارکردن دهربارهی چوئیه تی مامه له کردن له گه ل هه تیواندا دهکات، چوئ مامه له یان له گه لدا بکری؟ وه لامیشی ده داته وه، وه باسی ئه وه دهکات که قه دهغه یه مسوئمان ئافره تی کافر بیئ، وه ئافره تی مسوئمان شوو به پیای کافر بکات، هه رچه نده به واره ت و جهسته یان، یان مال و سامانیان، یان قسه و وتاریان، یان ... یان ... هتد، سه رسام (مُعْجَبٌ) بن، چونکه هه موو ئه وانه بو دنیا و دواروژ به ته نیا مایه ی به خته وه ری و سه رفرازی نیو و ، به توزه ئیمانیک نابن!

﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۱۹﴾ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَتْكُمْ عَنْهُ إِذَا عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۲۰﴾ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ وَلَا مُمِنَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا تُعْجَبْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَا تُعْجَبْكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۲۲۱﴾

مانای وشه به وشه‌ی نایه ته کان

((له باره‌ی شه‌رپاب و قومار پرس‌یارت لیده‌که‌ن: بلی گونا‌هیکی گه‌وره‌یان تیدایه ویرای چه‌ند سوودیك بو خه‌لکی، به‌لام گونا‌هیان له سوودیان گه‌وره‌تره، وه پرس‌یارت لی ده‌که‌ن: چی ببه‌خشن ؟ بلی: زیاده (ی پیوستیه‌کانتان) ناوا خوا نایه‌ته‌کانیتان بو روون ده‌کاته‌وه، به‌لکو بیربکه‌نه‌وه ﴿۳۱۹﴾ له باره‌ی دنیاو دواروژده‌وه، وه له باره‌ی هه‌تیوانه‌وه پرس‌یارت لیده‌که‌ن: بلی چاکسازیی بوکردنیان له هه‌موو شتیک باشته‌ره، وه نه‌گه‌ر تیکه‌ئیانتان کرد، نه‌وه براتانن وه خوا خراپه‌کارو چاکسازیکار ده‌زانو و له یه‌کیان هه‌لداویرئ، وه نه‌گه‌ر خوا ویستبای سه‌غله‌تی ده‌کردن، بیگومان خوا زالی کاربه‌جی‌یه ﴿۳۲۰﴾ وه نافرته‌انی هاوبه‌شدانه‌ر ماره مه‌که‌ن تاکو ئیمان دینن، وه که‌نیزه‌کیکی بروادار له نافرته‌تیکی هاوبه‌شدانه‌ر هه‌رچه‌نده سه‌رسامیشتان بکات، چاکتره، وه نافرته‌تی بروادار له پیاوانی هاوبه‌شدانه‌ر ماره مه‌که‌ن، هه‌تا ئیمان نه‌هینن، وه کویله‌یه‌کی بروادار له هاوبه‌شدانه‌ریك هه‌رچه‌نده سه‌رسامیشتان بکات، چاکتره، نه‌وانه به‌ره‌و ناگر (ی دۆزه‌خ) بانگه‌واز ده‌که‌ن و خواش به‌ره‌و به‌هه‌شت و لی‌بوردن به‌ویستی خو‌ی بانگ ده‌کات، وه نایه‌ته‌کانی بو خه‌لکی روون ده‌کاته‌وه، به‌لکو په‌ند وه‌ربگرن (و بیربکه‌نه‌وه) ﴿۳۲۱﴾)).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌کان

(الْخَمْرُ): به کوردی ده‌لین: مه‌ی یان شه‌رپاب، { (أَصْلُ الْخَمْرِ: سَتْرُ الشَّيْءِ، وَيُقَالُ لِمَا يُسْتَرُّ بِهِ خِمَارٌ) وَرَوَى (خَمَّرُوا أَنْيَتَكُمْ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْمِ: (۵۶۲۳) } (وَالْخَمْرُ سُمِّيَتْ لِكَوْنِهَا خَامِرَةً لِمَقَرِّ الْعَقْلِ)، واته: وشه‌ی (الْخَمْرُ) له ریشه‌دا به‌مانای داپۆشینی شتیک دیت، وه نه‌و شته‌ی که شتییکی پی داده‌پۆشریت پی ده‌گوترئ (خِمَار) وه سه‌رپۆشی نافرته پی ده‌گوترئ: (خِمَار)، وه له فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه، فه‌رموویه‌تی (خَمَّرُوا أَنْيَتَكُمْ)، واته: قاپه‌کانتان داپۆشن، قاپی سه‌رئاوه‌لا داپۆشن، بویه‌ش به شه‌رپاب

گوتراوه: (خَمْرٍ) چونکه عه قَلّ داده پووشی و عه قَلّ له ئینساندا ناهیلی.

(وَالْمَيْسِرِ): (المَيْسِرِ: القِمَارُ، مِنْ يَسَرَ، كَالْمَوْعِدِ وَالْمَرْجِعِ مِنْ فَعْلِهِمَا، واشتقاقه من الیسر، لأنه أخذ مال الرجل بسهولة بغير كدٍ ولا تعب)، واته: (مَيْسِر) یانی: قومار، که له (یسر) هوه هاتوه، وهك چۆن دهلی (مَوْعِد) و (مرجع) له (وَعَدَ) و (رَجَعَ) هوه هاتوون، وه (مَيْسِر) له (يُسِر) واته: (سینا) هوه هاتوه، چونکه قومار بریتیه له وهرگرتنی مالی پیاویک به ئاستانی و بی زحمهت و ماندوو بوون.

(إِثْمٌ): (الإِثْمُ وَالْأَثَامُ: اسْمٌ لِلأَفْعَالِ الْمَبْطُئَةِ عَنِ التَّوَابِ، وَجَمْعُهُ أَثَامٌ)، واته: وشه: (إِثْمٌ) و (أَثَامٌ) که له قورئاندا ههردووکیان هاتوون، ناون بۆ ئه و کرده وانهی، که ئینسان له پاداشت دوا دهخن و، تووشی گوناھی دهکن، وه کۆیه که شه بریتیه له (أَثَامٌ).

(وَمَنْفَعٌ): (جَمْعُ مَنْفَعَةٍ)، ننجایا ئه ویش له چی یه وه هاتوه؟ دهلی: (النَّفْعُ) ما يُسْتَعَانُ بِهِ فِي الوُصُولِ إِلَى الخَيْرَاتِ، فَالنَّفْعُ خَيْرٌ، وَضِدُّهُ الضَّرُّ، واته: وشه: (النَّفْعُ) هه رشتیکه که ئینسان دهیکاته ئامراز (وَسِيلَةٌ) بۆ ئه وهی پی بگاته خیر و چاکه و بهرزه وهندی، وه پیچه وانهی (نَفْعٌ) بریتیه له (ضَرْ)، واته: زیان و زهره، (نَفْعٌ) یش واته: قازانج و سوود.

(الْعَفْوُ): ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوُ ﴾، (عَفْوٌ) یانی چی؟ (العَفْوُ: الفضلُ عن النِّفْقَةِ وَالْحَاجَةِ)، واته: وشه: (العَفْوُ) هه رشتیکه که له پیداو یستی خۆت زیاد بی، وه بۆیه ش پی گوتراوه: (العَفْوُ)، چونکه ئه وهی که له خۆت زیاده، ئاسانه خهرجی بکهی، به لام شتیک که بۆ خۆت پیویستیت پیبوو، زحمهته خهرجی بکهی، بۆیه خوا ﷺ دهفه رموی پرسیارت لیده کهن چی ببه خشن؟ بلای ئه وهی که له خۆتان زیاده، نهك ئه وهی که خۆتان په کتان له سه ری که وتوه.

(لَاعْنَتَكُمْ): له (العنت) هوه هاتوه، (العنت: الحرج والضيق والمشقة)، (اعنتكم: أخرجكم وضيقاً عليكم) (وعنت الوجوه للحي القيوم): أي ذلت وخضعت وأعنته أي أذله، وشهى: (العنت)، واته: سهغله تیی و تهنگانه و قورسی، وه: (اعنتكم)، واته: نیوه سهغله ت و دهکات و دهتانه تهنگانه وه، وه (عنت الوجوه..) یانی: رووه کان ملکه چ بوون، وه (اعنته) یانی: ملکه چی کرد.

(اليتمنى): کوی (یتیم) ه، یان کوی (یتیمه) یه، به لام نیمه له زمانی کوردییدا به ههردووکیان دهئیین: ههتیو، واته: مندائیک که بابی مردبیت. (الیتم: انقطاع الصبي عن أبيه قبل بلوغه، وفي سائر الحيوانات من قبل أمه)، واته: وشهی: (الیتم)، واته: جیابوونه وهی مندال له بابی پیش بالغوونی، نیسان به بابی ههتیو دهبیت، به لام نازهل به دایکی ههتیو دهبیت و، هه به چکه نازهلئیک دایکی مرد به ههتیو لهقه لهم دهدریت، به لام مندال به مردنی بابی، به ههتیو لهقه لهم دهدری.

(أعجبكم): واته: سه رسامی کردن، (أعجبكم: أي رآكم)، واته: زور پیتان چاکه و پیی سه رسام دهبن، (أعجبنی کذا: أي رآني، أي كنتم معجبين بها بسبب جمالها أو مالها أو حسنها...) واته: منی سه رسام کردوه، یانی: نیوه پیی سه رسامن به هوی جوانییه که هی، یان سامانه که هی، یان ره چه له که که یه وه.

هوی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

(۱) هوی هاتنه خواره وهی نه و نایه ته هی، که دهفه رموی: ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا ... ﴾

أ/ {روى أحمد برقم: (۳۷۸)، وأبو داود برقم: (۳۶۷۰)، والترمذي برقم: (۳۰۴۹)، عن عمر رضي الله عنه أنه قال: ((اللهم بين لنا في الخمر بيانا شافيا))، فنزلت هذه الآية التي في البقرة: ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ

فِيهِمَا إِيَّامٌ كَبِيرٌ... ﴿٤٣﴾، فَدَعَى عُمَرَ فَقَرِئْتَ عَلَيْهِ فَقَالَ: اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا فِي
 الْخَمْرِ بَيَانًا شَافِيًا، فَنَزَلَتِ الْآيَةُ الَّتِي فِي النِّسَاءِ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا
 تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ...﴾ ﴿٤٣﴾، فَكَانَ مُنَادِي
 رَسُولَ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَقَامَ الصَّلَاةَ نَادِي: أَنْ لَا يَقْرَبَنَّ الصَّلَاةَ سَكَرَانٌ، فَدَعَى عُمَرَ
 فَقَرِئْتَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا فِي الْخَمْرِ بَيَانًا شَافِيًا، فَنَزَلَتِ الْآيَةُ
 الَّتِي فِي الْمَائِدَةِ فَدَعَى عُمَرَ فَقَرِئْتَ عَلَيْهِ فَلَمَّا بَلَغَ إِلَى ﴿... فَهَلْ أَنْتُمْ
 مُنْهَوْنَ﴾ ﴿٩١﴾ الْمَائِدَةِ، قَالَ عُمَرُ: إِنْتَهَيْنَا إِنْتَهَيْنَا، وَاتَهُ: نُهْمَهُدُو نُهْمَهُ
 دَاوُودُ تِيرْمُودِي لَهْ عَوْمَهْرَهُوهُ خَوَالِي رَازِيْبِي گِيْرَاوِيَانَهْتَهْوَهْ، كَهْ
 گُوتُووِيَهْتِي: نُهْمِي خَوَالِيَهْ دَهْرَبَارَهِي شَهْرَابِ خَوَارِدْنَهْوَهْ رُوونَكْرَدْنَهْوَهْكِي
 بَاشْمَانِ بُوْ بَنِيْرَهْ خَوَارِ (نَايَا بِيخُوْينَهْوَهْ يَانِ نَهْيَخُوْينَهْوَهْ؟ پِيْش قَهْدَهْدَهْغَه
 بُوونِي)، جَا نُهْمِ نَايَهْتَهْيِ سُوورَهْتِي (البَقْرَةُ) هَاتَهْ خَوَارِ، كَهْ دَهْفَهْرَمُوْئِي:
 ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ...﴾، عَوْمَهْرَهْر
 بَانَگْكَرَاوِ نَايَهْتَهْكَهْيِ بُوْ خُوْينَدْرَايَهْوَهْ (بَهْ لَامِ تَهْوَاوِ دَلِي پِيْيدَا نَهْكَهْوَتِ)
 گُوتِي: نُهْمِي خَوَالِيَهْ ! دَهْرَبَارَهِي شَهْرَابِ خَوَارِدْنَهْوَهْ رُوونَكْرَدْنَهْوَهْكِي بَاشْمَانِ
 بَدَهْيَهْ (نَايَا بِيخُوْينَهْوَهْ يَانِ نَهْيَخُوْينَهْوَهْ؟)، چُونَكَهْ نُهْمِ نَايَهْتَهْ كَهْ دَهْفَهْرَمُوْئِي:
 ﴿فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، نَهْيَفَهْرَمُوْهْ مَهْيَخُوْينَهْوَهْ، نُنْجَا نُهْمِ
 نَايَهْتَهْيِ دِيكَهْيِ سُوورَهْتِي (النِّسَاءِ) هَاتَهْ خَوَارِي كَهْ دَهْفَهْرَمُوْئِي: ﴿يَتَأْتِيهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ...﴾ ﴿٤٣﴾،
 نُهْمِي نُهْوَانَهْيِ بَرُوَاتَانِ هِيْناوَهْ ! تُوخْنِي نُوِيْژِي مَهْكَهْوَنِ بَهْ سَهْرَخُوْشِيِي (وَاتَهْ):
 هَهْتَا سَهْرَخُوْشِنِ نُوِيْژِي مَهْكَهْنِ)، جَا دَوَايِ هَاتَنَهْ خَوَارَهْوَهْيِ نُهْمِ نَايَهْتَهْيِ
 سُوورَهْتِي (النِّسَاءِ) بَانَگْدَهْرِي پِيْغَهْمَبَهْرِ ﷺ كَهْ بَانَگِي دَهْدَاوِ قَامَهْتِي دَهْكَرْدِ،
 دَهْيَفَهْرَمُوْهْ: نُهْوَهْيِ سَهْرَخُوْشَهْ بَا جَارِي نَهْيَهْتَهْ نُوِيْژِ، (وَاتَهْ): سَهْرَخُوْشَهْكَانِيْشِ

بۆیان هه بوو نوپۆی بکهن، به لām دهیفه رموو: با نهیهن بۆ نوپۆی، یانی له مائی خووی نوپۆی بکات، نهیهت بۆ مزگهوت یان با بهسه ر خووشی نوپۆی نهکات، تاگو سه رخووشی بهریده دات)، ئنجا عومه ر دووباره بانگرا خوا لپی رازیبی وه ئه و نایه تهی (النساء) یشی بهسه ر خویندرایه وه، دووباره عومه ر گوتی: ئه ی خواجه! ده رباره ی شه راب خوار دنه وه روونکردنه وه کی باشمان بدهیه، {واته: پیوستیمان به وه نهکات بلین: ده بی شه راب چه رام بی، یان چه لال؟}، ئنجا ئه م نایه ته که له سوورته ی (المائدة) دا ههیه هاته خوار، که ده فه رموی:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ وَيُصَدِّكُمُ عَنْ

ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوُونَ ﴿١١﴾، واته: ئه ی ئه وانه ی ئیمانتان هیناوه! بیگومان شه رابو قوما رو بته کان و زه له مه کان - که بۆ یانسیب به کار دین - پیسن له کرده وه ی شه یطانن، ده جا لیان دوور بکه ونه وه به لکو سه رفراز بن، بیگومان شه یطان ته نیا مه بهستی ئه وهیه که به هو ی شه رابو قوما ره وه دوژمنایه تی و رق و بوغزتان بخاته نیو، وه له یادی خوا و له نوپۆ بتانگی ریته وه، جا ئیا هه ر ده ست هه لئاگرن؟! سه ره تا ده فه رموی: ئه وانه له کرده وه ی شه یطانن، وازیان لیبینن، دوایی ده فه رموی: ئایا وازنا هیین و ده سته ردار ی شه رابو قوما ر نابن؟! جا که به سه ره ریدا خویندرایه وه، عومه ر گوتی: (انتهینا إنتهینا) وازمان هیینا، وازمان هیینا، مادام خوا فه رموی: پیسه و له کرده وه ی شه یطانه، ئایا هه ر وازنا هیینن؟! ئه وه وازمان هیینا وازمان هیینا.

ب/ هه روه ها نه یسا بووری له: (أسباب النزول) ده که یدا^(۱) ئه مه ی هیناوه: {نَزَلَتْ فِي عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، وَمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ وَنُصْرٍ مِنَ الْأَنْصَارِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالُوا: أَفْتِنَا فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ فَإِنَّهُمَا مَذْهَبَةٌ

(۱) (أسباب النزول)، ص: (۴۸ - ۴۹).

لِلْعَقْلِ مَسْئَلَةٌ لِلْمَالِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ {، واته: عومهری کوری خه تتاب و موعازی کوری جه بهل له گهل کومه ئیک له پشتیوانه کان چوونه خزمهت پیغه مبه ر ﷺ گوتیان: ئهی پیغه مبه ری خوا!، دهر باره ی شه راب و قومار فه توامان بو بده و پیمان رابگه یه نه حوکمیان چیه؟ چونکه عه قتل لاده بهن و مالیش تارومار ده کهن، جا خوا ﷺ ئه م ئایه ته ی نارده خوار.

ئه وانه ی که قومار ده کهن و شه راب ده خونوه ته ماشایان بکه، به زوری وایه رووت و ره جالن، بابای قومارچی جاریک دهیباته وه (۱۰) جاران دهیدورینی، وه که خووی به شه راب خوار دنه وه گرت هه موو مالی خوئی له پیناودا سهرف دهکات.

(۲) هوی هاتنه خواره وهی ئه و ئایه ته، که دهفه رموی: ﴿ وَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ﴾

﴿ قُلِ الْعَفْوَ ... ﴾، { أَخْرَجَ ابْنُ إِسْحَاقَ وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ أَنَّ نَضْرًا مِنَ الصَّحَابَةِ حِينَ أَمَرُوا بِالنَّفَقَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَتُوا النَّبِيَّ ﷺ فَقَالُوا: إِنَّا لَا نَدْرِي مَا هَذِهِ النَّفَقَةُ الَّتِي أَمَرْنَا بِهَا فِي أَمْوَالِنَا فَمَا نَنْفِقُ مِنْهَا؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ... }، واته: کومه ئیک له هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ر ﷺ دواى ئه وهی فه رمانیان پیکرا،

مالی خویمان له پیناوی خوادا ﷺ سهرف بکه ن { وهک فه رموویه تی: ﴿ وَأَنْفِقُوا ﴾

﴿ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ﴾ {، چوونه لای پیغه مبه ر ﷺ گوتیان:

ئه و مال خه رج کردن و، نه فه قه یه ی فه رمانمان پیکراوه، نازانین کامه یه، ئایا چ شتیک له مالی خویمان سهرف بکه ین؟ { هه مووی سهرف بکه ین نیوه ی سهرف بکه ین و چونی سهرف بکه ین }؟ خواش ئه م ئایه ته ی نارده خوارئ، که دهفه رموی:

﴿ وَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ ... ﴾، واته: لیت ده پرسن چی سهرف

بکه ن و ببه خشن له مال و سامانی خویمان؟ بلئ: ئه وهی که زیاده و په کتان له سهری نه که وتوه، خویمان و ئه وانه ی نه فه قه ی له سهرتان پویسته، ئه گه رنا، وهک کورده واری خویمان ده لئین: (هه تا مالی پویستی پیبی بو مزگه وت ناشئ)، له وه دیان

تفسیری قورئانی بر ریز و پیر دهرسی چل و پینجه م: نایه ته کانی (۲۱۹-۲۲۱) ﴿ ۹۰۲ ﴾

وهرگرتوه که ده بیټ له خوټ زیاد بی، نه و جار خیرئ بکه ی، به لام شتیك بوخوت پهکت له سهر که وتوه و دوا بی بوخوت ده ست له خه لکی پان بکه یه وه، جا له جیاتی نه وه هر خیرئ مه که و خیره که به خوټ و مال و مندالی خوټ بکه .

۳) هوی هاتنه خواره و هی نه و رسته یه، که ده فهرموئ: ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي تَقُولُ

اِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَارْحَمْتَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ

شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ ، {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: لَمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ:

﴿ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ... ﴾ (۱۰۲) الأنعام، وقوله تعالى: ﴿ إِنَّ

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتِيمِ ظُلْمًا إِنَّهَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ

سَعِيرًا ﴾ (۱۰) النساء، انطلق من كان عنده يتيماً فعزل طعامه من طعامه،

وشرابه من شرابه، فجعل يفضل الشيء من طعامه وشرابه فيحس له،

حتى يأكله أو يفسد، واشتد ذلك عليهم، فذكروا ذلك لرسول الله فأنزل

الله ﷻ: ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي تَقُولُ اِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَارْحَمْتَهُمْ .. ﴾ ،

فتخلطوا طعامهم بطعامكم و شرابهم بشاربكم) (أخرجهُ أبو داود برقم:

(۲۸۷۱)، والنسائي برقم: (۶۴۹۶)، وحسنه الألباني في (سنن أبي داود)،

ته ماشای هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ بکه ن چهنده هه ستیار بوون، کاتیك خوای

به رز ﷺ نه م فه رمایشتانه ی خوئ نارده خواری که ده فهرموئ: ﴿ وَلَا تَقْرَبُوا

مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ... ﴾ (۱۰۲) الأنعام، توخنی مالی هه تیو مه که ون

مه گهر به کام شیوه ی زور چاکتره، واته: مه گهر زور به چاکیی نه گهرنا

ده ستکاری مالی هه تیو مه که ن، وه دوا ی نه وه که خوا ﷺ نه وه شی نارده

خواری که ده فهرموئ: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتِيمِ ظُلْمًا إِنَّهَا يَأْكُلُونَ فِي

بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴾ (۱۰) النساء، واته: بیگومان نه وانه ی مالی

هەتيوان دەخۆن بە زولم، ئەو ئەگەر لە زگى خۆيان دەئاخنىن و دەخريئە كلىپەى دۆزەخەو، دواى ئەوەى ئەم ئايەتەنە هاتنە خوار، كۆمەئىك لەوانەى كە مالى هەتيوانيان لابوو لە هاوئەلانى بەرپىز، خواردن و خواردنەو هەكانيان جياگردنەو، (ئەگەر دۆشاو بوو، ئەگەر سرکە بوو، ئەگەر هەرچى بوو جيايان كردهو) كابرا هەتيويك (يان زياترى) لە مالى دابوو خواردننىكى بۆ ساز دەگرد، لە هى خوى دوايى كە خواردنەكەى لى زياد دەبوو بوى هەلئەگرت، وە جارى وابوو خواردنەكە خەسار دەبوو، ديارە ئەوئەش زۆر بۆيان زەحمەت بوو، {كابرا ئەگەر لە مالىكدا خواردن ساز بكات بوى ئاسانترە، نەك دوو ئاگران بكاتەو دوو چىشتان ساز بكات، ئەو بەزەحمەت بوو بەلايەنەو} بۆيە ئەوئەيان بۆ پىفەمبەر ﷺ باسكردو گوتيان: ئەى پىفەمبەرى خوا! ئىمە دواى ئەم ئايەتەنەى هاتوونەتە خوارى، تووشى سەغلهتتى و زەحمەت بووين، ئايا چى بکەين و چۆن مامەلە لەگەل هەتيواندا بکەين؟ خواش ئەم ئايەتەى نارده خوارى.

تەماشاي قورئان بکەين هەمووى، بەتايبەتى ئايەتەكانى ئەحكام، هەمووى

چارەسەرى گرفت و كيشەو وەلامى پرسىارانە، دەفەرموى: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ

الَّتَمَنَّى قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ...﴾، پرسىارت لىدەكەن دەربارەى هەتيوان، بلى: چى

بۆ وان چاكسازىيە ئەو پەسەندە، {واتە: چى بۆ وان بەرژەوئەندييە، وايان بۆ بکەن لە مال و سامانىاندا، چ شتىك لە مالهكانيان بۆ دەخەنە بازرگانىيەو،

چىيان بۆ دەگرن، چۆن بۆ وان چاكە، وابكەن} ﴿وَإِنْ تَخَاطَبُوهُمْ﴾، وە ئەگەر

مالهكەى خۆتان تىكەلى هى وان كرد، وە خواردنەيان لەگەل هى خۆتان بۆ ساز بکەن و تىكەلى بکەن، يان خواردنەوئەيان تىكەلى خواردنەوئەتان بکەن، يان

لەگەل مالهكەى خۆتاندا كەسابەتيان بۆ بکەن، ﴿فَاخْوَانُكُمْ﴾، ئەو بەراتانن،

وەك چۆن زولم لە براى خۆت ناكەى، زولم لەويش مەكە ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ

الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ﴾، وە خواش دەزانى كى چاكخوازەو، كيش خرابەكارە،

فىل لە خوا ﷻ ناكرى ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ﴾، وە خوا ئەگەر ويستباى

سه غله تی دهگردن، وهك پیوهی سه غله ت بوون، به لام خوا ریئان بو ئاسان دهكات، به شیوهیهك كه له سهرتان قورس نه بی.

﴿ ۴ ﴾ هوی هاتنه خوارهوی نهو ئایه ته، كه دهفه رموی: ﴿ وَلَا نَنْكِحُوا الْمُشْرِكِیْنَ ﴾

﴿ أَخْرَجَ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ وَابْنُ الْمُنْذِرِ عَنْ مَقَاتِلِ بْنِ حِيَّانٍ قَالَ:

نَزَلَتْ هَذِهِ الْآیَةُ فِي (أَبِي مَرْثَدٍ الْغَنَوِيِّ) إِسْتَاذَنَ النَّبِيَّ ﷺ، فِي عَنَاقٍ أَنْ يَتَرَوَّجَهَا، وَكَانَتْ ذَاتَ حَظٍّ مِنَ الْجَمَالِ، وَهِيَ مُشْرِكَةٌ، وَأَبُو مَرْثَدٍ يَوْمئِذٍ

مُسْلِمٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ إِنَّهَا لَتُعْجِبُنِي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿ وَلَا نَنْكِحُوا

الْمُشْرِكِیْنَ حَتَّى يُؤْمِنَ ﴾ { (أسباب النزول للواحدی ص: ۶۵)، واته: (ابن أبي

حاتم وابن المنذر) له (مقاتل ابن حیان)، دهگپرنه وه كه نه م رسته قورئانییهی

دهفه رموی: ﴿ وَلَا نَنْكِحُوا الْمُشْرِكِیْنَ حَتَّى يُؤْمِنَ ﴾، دهر باره ی (أبی مَرْتَدٍ

الغَنَوِيِّ) هاتوته خوار، كه یه كیک بوو له هاوه لانی پیغه مبهرو داوا ی مؤله تی

له پیغه مبهرو ﷺ كرد ئافره تیك بینی، ناوی (عناق) بوو، ئافره تیکی جوان

بوو پشك و به شیکی له جوانییدا هه بوو، به لام کافرو، بت په رست بوو، (أبی

مَرْتَدٍ الْغَنَوِيِّ) ییش نه وکاته مسولمان بوو، گوتی: نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ

زورم پی جوانه، پیی سه رسامم ! خوی به رزیش نه م ئایه ته ی نارد ه خواره وه

كه دهفه رموی: ئافره تانی بت په رست و هاوبه شدانه ر مه هیئن تا ئیمان نه هیئن،

(دروست نیه ئینسانی مسولمان ئافره تی کافر بکاته هاوسه ری خوی).

﴿ ۵ ﴾ هوی هاتنه خوارهوی نهو ئایه ته، كه دهفه رموی: ﴿ وَلَا أُمَّةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ

مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ ﴾، ﴿ أَخْرَجَ الْوَاحِدِيُّ وَابْنُ عَسَاكِرٍ مِنْ طَرِيقِ السُّدِيِّ

عَنْ أَبِي مَالِكٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَزَلَتْ فِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَوَاحَةَ،

وَكَانَتْ لَهُ أُمَّةٌ سَوْدَاءٌ، وَأَنَّهُ غَضِبَ عَلَيْهَا فَلَطَمَهَا ثُمَّ أَنَّهُ فَرَعَ فَاتَى النَّبِيَّ

ﷺ فَأَخْبَرَهُ خَبَرَهَا، فَقَالَ: النَّبِيُّ ﷺ لَهُ: مَا هِيَ يَا عَبْدَ اللَّهِ؟ قَالَ: تَصُومُ

وَتُصَلِّي وَتُحْسِنُ الْوُضُوءَ وَتَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ، فَقَالَ: يَا

عبدالله هَذِهِ مُؤْمِنَةٌ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَوَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَأَعْتَقَنَّهَا
 وَلَا تَزَوَّجْنَهَا فَفَعَلَ، فَطَعَنَ عَلَيْهِ نَاسٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَقَالُوا: نَكَحَ أُمَّةً! فَأَنْزَلَ
 اللَّهُ فِيهِمْ: ﴿وَلَأَمَّةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ﴾ (أسباب النزول
 للواحدي، ص (۶۵)، و(لباب النقول في أسباب النزول للسيوطي)، ص (۴۶)،
 عهبدوئلاي كورپى عه بباس خوا لييان رازى بى گيړاويه ته وه، كه ئه م ئايه ته ي
 ده فهرموى: ﴿وَلَأَمَّةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ﴾، {كه نيزه كيكي
 ئيماندار باشتره له ئافره تيكي هاوبه ش بو خوادانه ر با پيشى سه رسام بن {
 دهر باره ي عهبدوئلاي كورپى ره واحه {كه شاعيري پيغه مبه ر ﷺ بو، يه كيكي
 بوو له و سى فهرمانده يه ي كه له جهنگي (مؤتة) دا شهيدكران {هاته خواره وه،
 كه كه نيزه كيكي ره ش پيستي هه بوو، رُوژِيك لِيى تووره بوو زلله يه كي ليذا، دوايى
 زانى هه لى كردوه {ئه وانه كه هه ليه كيان كردوه، يه كسه ر زانيويانه، چونكه
 دليكي هه ستيارو هوشياريان هه بووه {، يه كسه ر چوو بو لاي پيغه مبه ر ﷺ
 هه والى پيدا گوتى: من له كه نيزه كه كه م تووره بوومو زلله يه كه م ليذاوه،
 پيغه مبه رى خوا ﷺ فهرموى: كي يه؟ (واته: ئه و كه نيزه كه چونه؟)، گوتى:
 رُوژوو ده گري و نويژى ده كات و ده ستنويژ جوان هه لده گري، وه شايه تمان به وه
 دينى، كه جگه له خوا په رستراوى ديكه نين، وه به وه كه تو ره وانه كراوى
 خواي، پيغه مبه ر ﷺ فهرموى: ئه ي عهبدوئلا ئه وه ئيمانداره {واته: چون
 ليت داوه؟ هيچ كه نيزه كيكي نابى ليى بدرى، به تايبه تي نه گه ر ئيمانداريش
 بى {، عهبدوئلا گوتى: سويند به وه ي كه توى به هه ق ناروده من ئازادى ده كه م،
 وه دواييش ده يكه م به هاوسه رى خوّم، وه وايكرد، جا له وباره وه خه لكيك له
 مسوئلمانان تانه يان ليذاو گوتيان: كه نيزه كيكي ماره كردوه، كردوو يه تي به
 هاوسه رى خوى، {دياره ئه و كات كه نيزه ك پله يه كي كوّمه لايه تي نزمى هه بووه،
 واته: خه لك گوتيان: چون ده بيت ئينسان كه نيزه ك بينى؟ {، به لام خواي دادگه ر
 ئه م ئايه ته ي نارده خوار: ﴿وَلَأَمَّةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ﴾،
 كه نيزه كيكي ئيماندار باشتره له ئافره تيكي هاوبه ش بو خودا دانهر، هه رچه نده

ئەو ئافرەتە ھاوبەش بۇ خوا دانەرە {ئازادىش و زۆرىش جوان بىت و} ئىۋە سەرسام بىكات، بەلام كەنیزەكەكە بەسەر ویدا ھەئبىرە، مادام ئیماندارە.

مانای گشتى ئايەتەكان

لەم ئايەتەتەندا خوا ﷺ پىغەمبەرى خۇى ﷺ دەدوئىنى كە ديارە پىرسىار لە پىغەمبەر ﷺ كراۋە دەربارەى شەپابو قومارو چەند مەسەلەيەكى دىكەش، دەفەرموى: ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ﴾ ، دەبارەى شەپابو قومار پىرسىارت لىدەكەن، داخۇ ھەللاىن ياخود ھەپامن، ئىمە رەنگە پىمان سەير بىت ! بۇيە پىمان سەيرە، چونكە ئىمە كە چاومان ھەلھىناۋە زانىۋومانە ئەوانە ھەپامن، بەلام كۆمەلگای ئىسلامىيەكەم، پلە پلە ھات، ئەو شتانە خۇ ھەموۋى ھەپام نەبوون، جا ئەمەش ئەۋەى لىۋەردەگىرى كە كۆمەلگای ئىسلامىيەكە خەيال پلاۋ دروست نابىۋ دەۋلەتى ئىسلامىيەكە خەيال پلاۋ دروست نابىۋ، ئەم قورئانە بە بىست و سى سال ھاتۇتە خوار، پىغەمبەر ﷺ بە بىست و سى سال كۆمەلگاو دەۋلەتى ئىسلامىيە بنىات ناۋە، نەك بە شەۋو رۇژىك، كەسى وا ھەيە پىۋى واىە ئەگەر دەستەلاتى ھەبوۋ دەبىۋ بىنىۋى يەكسەر بىپار بدات، ھەرچى واجباتە جىبەجى بىكرىۋ ھەرچى قەدەغە كراۋە دەبىۋ مەنە بىكرىۋ! بەلگو ھى وا ھەيە تەنيا بە واجبەكان و ھەپامەكان راناۋەستىۋ دەلىۋ دەبىۋ ھەموۋ سوننەتەكانىش جىبەجى بىكەن، يان ئەۋەى ئەو بە سوننەتەكانى دەزانىۋ! جا خوا دەفەرموى:

پىرسىارت لىدەكەن دەربارەى شەپابو قومار ﴿ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ

لِلنَّاسِ ﴾ ، تۇ ۋەلامىان بدەۋە، بلىۋ: ۋەك واقىع گوناھىكى گەۋرەيان تىدایە، ۋە كۆمەللىك سوودو بەرژەۋەندىشىان تىدایە بۇ خەللى، تەمەشا بىكەن ! ئىسلام چەند واقىع بىنە ! خوا دەفەرموى: شەپابو قومار گوناھىكى گەۋرەيان تىدایە، بەلام سوودو قازانجىشىان تىدایە، سوودو قازانجەكانىان چى بوون؟ ئەۋەيە كە كابرە شەپاب دەخواتەۋە سەرخۇش دەبىۋ ۋە لە دنيا بىخەبەر دەبىۋ دەچىتە جىھانىكى خەيالئىيەۋە، ۋە جۇرىك لە ھالەتى دەروونىۋى ۋاى بۇ دروست دەبىۋ، دەلىن: كەسى

سه رخوش پیی وایه پادشایه !! وه کابرا قومار دهکات دهیباته وه و قازانچ دهکات، دلخوشییه کی کاتی پیدهگات، یان له پرووی بازگانیه وه قازانچ دهکهن و سوودیکیان پیدهگات سوودهکانیان نه وانهن، ﴿ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا ﴾، به لام گونا هیان له سوودیان گهوره تره، دیاره نه وهنده بوخوی بهس بوو، بو کسه سیک چاک له قورئان تیگات، که دهست له قومار و شهراپ هه لئگری، به لام خوا به شیوهیه کی یه کلاییکه ره وه نه یفه رموه، بویه هه موو جارئ عومهر خوا لیی رازیبی دوو باره ی کردوته وه گوتوویه تی: خوابه ! روونکردنه وه یه کی یه کلاییکه ره وه مان بو بنیره ! پیم وایه عومهر خوا لیی رازی بی نه گهر پیشته به کاریشی هی نابی، ههر له یه که م جار وه دهستی لی هه لگرتون، به لام خو هه موو کس وهک وی تی ناگات نه وه، ئنجا دیته سه ر بابه تیکی دیکه ! ﴿ وَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ ﴾ کذالک، پرسیارشت لیده که ن چ شتیک ببه خشن له مالی خو یان ؟ بلی: نه وه ی که زیاده، واته: زیاده له پیداویستییه کانی خوتان، به لام تو بوخوت پهکت له سه ر شتیک که وتبی، که چی بی نی بیکه یه خیر، بوخوشت دوایی چاوت له دهستی خه لکی بی ت ! یان چاوت له دوای بی ت، نه وه مانای وایه هیچت نه کرد ! به لی، مسولمان ده بی ت لیزان بی ت، ئیسلام ئایین و بهرنامه یه کی واقع بینه، بویه ده فهرموی: نه وه ی له خوت زیاده، بیکه خیر، ﴿ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ ﴾ تنفکرون، ئاوا خوا ئایه ته کانی خو ی بو ئیوه روون ده کاته وه، بو نه وه ی بیر بکه نه وه، بیر له چی بکه نه وه؟ ﴿ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴾، بیر له دنیا یه ش بکه نه وه و بیر له دواروژیش بکه نه وه، ته نیا بیر له قیامه تی مه که نه وه، به لکو بیر له دنیا یه ش بکه نه وه، مال و مندالتان چو ن بزیه نن، چو ن بهر یوه بچن؟ ئنجا دیته سه ر باسی چو نیه تی مامه له کردن له گه ل هه تیوانداو ده فهرموی: ﴿ وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى ﴾، وه پرسیارت لی ده که ن دهر باره ی هه تیوان، چو ن مامه له یان له گه ل بکه ن؟ وهک له هو ی هاتنه خواره وه که ییدا باس مان کرد ﴿ قُلْ ﴾

إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ ﴿﴾، بلی: چ شتیک بؤ ئەوان چاک و پەسندەو چۆن بؤ وان چاکەو قازانجەو بەرزەوهندییە، وا بکەن، ﴿ **وَإِنْ تَخَالَطُوهُمْ فَاخْوَانُكُمْ** ﴾، ئەگەر پێویستی کرد مائەکەیان تیکەل بە مائتان بکەن و خواردنەکەیان تیکەل بە خواردنتان بکەن، لەگەلتاندا بژیین لەنیو خیزاندا وای پێویست کردو بؤ وان چاکتربوو، ئەوە براتان، وەك چۆن لەگەل براتاندا مامەلە دەکەن، ئاوا مامەلە بکەن ﴿ **وَاللَّهُ يَعْلَمُ** ﴾ **الْمُفْسِدِ مِنَ الْمَصْلِحِ** ﴾، خواش خراپەکار لە چاکەکار دەزانن و لیکیان جیادەکاتەوہ ﴿ **وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ** ﴾، وە ئەگەر خوا ویستبای ئیوہی سەغڵەت دەکرد، وەك ئەوہی کە دەبیئت هەموو شتیکیان جیاییت، کە ئەوہ سەغڵەتی تێدابوو ﴿ **إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ** ﴾، خوا بالادەستەو کاربەجیشە، شتی بیجی ناکات، نجا دیتە سەر بابەتیکى دیکە.

﴿ **وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ** ﴾ ﴿﴾، وە ئافرەتانی هاوبەش بؤ خوا دانەر، مارە مەکەن، تاکو ئیمان نەهینن، { چونکە ئافرەتی کافر بؤ پیاوی مسوئلمان حەلال نیە، هەر وەك چۆن ئافرەتی مسوئلمان بؤ پیاوی کافر حەلال نیەو ناشی } ﴿ **وَالأَمَةُ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ** ﴾ ﴿﴾، وە کەنیزەکیکی برپروادار چاکترە لە ئافرەتانیکی هاوبەش بؤ خوا دانەر، هەرچەند پێشی سەرسام بن، لە پرووی جوانیی، لە پرووی نەسەبو رەچەلەکی، لە پرووی مال و سامانی و لایەنی کۆمەلایەتی، ﴿ **وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا** ﴾ ﴿﴾، وە ئافرەتیش مەدەن بە پیاوی کافرو هاوبەش بؤ خوا دانەر مەگەر ئیمان بینن، هەتا ئەو کافرانە ئیمان نەهینن ئافرەتیان لئ مارە مەکەن ﴿ **وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ** ﴾ ﴿﴾، وە کۆیلەیهکی پیاوی ئیماندار باشتەرە لە پیاویکی هاوبەش بؤ خوا دانەر، هەرچەند پێی سەرسام بن، بە سەر وەت و سامانی، بە شەخصیەتی، بە لایەنی سیاسی، مادام کافرە لە پرووی خزمایەتی لەگەل کردن و ئافرەت پێدانەوہ، فلسیکی

قهلب ناهینی و، شایستهی ئه وه نیه ئافره تانی مسوئمان لی ماره بکری ﴿ **أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ** ﴾، ئا ئه وانه خه ئک بانگ ده کهن به ره و ئاگری دۆزه خ ﴿ **وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ** ﴾، به لام خوا خه ئک بانگ ده کات به ره و به هه شت، به ره و لیبوردن به ئیزن و مؤله تی خوئی ﴿ **وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ** ﴾، وه به ئگه کانی خوئی بو خه ئک پروون ده کاته وه، بو ئه وه ی په ند وهر بگرن، ئه و حه قیقه تانه ی که خوای په روه ردگار له ناخیاندا له فیطره تیاندا دایان و، به هوی ئایه ته کان وه بیران بینه وه (تذکر) ئه وه یه که ئینسان شتیک بزانی ت، وه بیرى بیته وه، هه موو ئه و حه قیقه تانه ی که شه ریه تی خوا ده یان فهر موئ: عه قلی سه لیم، وه فیطره تی ساغیی ئینسان، قه بوو ئیان ده کات و هه ر ئه وه ی ده وی وه بیرى بینه وه.

چه ند مه سه له یه کی گرن گ

مه سه له ی په گه م: خوای په روه ردگار که ده فهر موئ: ﴿ **يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ**
وَالْمَيْسِرِ ﴾، پاشان ده فهر موئ: ﴿ **وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ** ﴾، دوایی ده فهر موئ:
 ﴿ **وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى** ﴾، هه ئبه ته دوای ئه وه ش دیت: ﴿ **وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ**
الْمَحِيضِ ﴾، که له دهر سیکی دیکه دا پیی ده گه ین، وه له دهرسی پیشووتریشدا
 فه رموئ: ﴿ **يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ** ﴾، وه له پیش ویشدا
 فه رموئ: ﴿ **يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ** ﴾، وه ک ده بینین له م چه ند ئایه ته دا،
 خوا ﷺ باسی هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ر ﷺ ده کات، که چه ند پرسیاریکیان
 له پیغه مبه ر کرده ﷺ جا ئایا ئه وه چی ده گه یه نی ت؟! ئه وه ده گه یه نی که
 ئه و به ریزانه خوا لیان رازی بی، به تاریکییدا نه رۆیشتوون و به رپی
 خوئیانیان بینیه، ئنجا هه نگاویان ناوه، وه زور مه به ستیان بووه ئه و شتانه ی

که دینه پیشیان حوکمی خویان ﷺ له باره وه بزنان، که ئایا خوی بهرزومهزن نهو شته ی بهلاوه چونه؟ نهو خواردنه وهیه بخونه وه یان نه خونه وه؟ نهو کاره بکه یان نه یکه ن؟ نهو مامه له یه چون بکه ن؟ وه دهر باره ی شه راب و قومار پرسویانه: ئایا حه لائن یان حه رامن؟ هه لبه ته پیش نه وه ی قه دهغه بکرین، وه دهر باره ی مال و سامان، که چی ببه خشن؟ دوا ی نه وه که خوا ﷺ فه رموو یه تی: مائتان ببه خشن، پرسویاریان له پیغه مبه ر کرد وه چی و چه ند ببه خشن؟ وه پاشان دهر باره ی هه تیوان (واته: مندالانی بی باب) پرسویاریان له پیغه مبه ر ﷺ کرد وه، که چون مامه له یان له گه لدا بکه ن؟ خوی په روه ردگاریش وه لامی هه موو نهو پرسویاران ه ی دا وه ته وه و تیشکی خستونه سه ر، جا نه مه نه وه ی لیوهر ده گیری، که ئینسانی مسوئلمان ده بی به رپی خوی ببینی، نه و جار هه نگاو بنی، وه ئینسانی مسوئلمان و خه لگی مسوئلمان، هه تا حوکمی شه رع دهر باره ی شتیک نه زانیت، نابیت له خوه هه نگاوی بو بنی، چ به باری کردن، چ به باری نه کردندا.

مه سه له ی دووهم: که ها وه لانی به ریزی پیغه مبه ر ﷺ دهر باره ی شه راب و قومار

له پیغه مبه ریان ﷺ پرسویه، وه ک خوا ده فه رموی: ﴿ **يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ** **وَالْمَيْسِرِ** ﴾، دهر باره ی شه راب و قومار لیته پرسن، پرسویاریان لی کرده نه ی پیغه مبه ر! ﷺ شه راب بخوینه وه، یان نه یخوینه وه؟ به رده وام بین له سه ری یان نا؟ وه قومار بکه یان نا؟ به رده وام بین یان نا؟ ئایا نه وه چی لیوهر ده گیری؟ نه وه ی لیوهر ده گیری که نهو ها وه له به ریزانه ی پیغه مبه ر ﷺ، پیش نه وه ی خوا شه رابیش قه دهغه بکات، وه پیش نه وه ی قومار قه دهغه بکات، به عه قلی سه لیمی خو یان و به فیطره تی ساغی خو یان، هه ستیان کرده که شه راب خواردنه وه شتیکی خراپه و لی له گومان دابوون، وه هه ستیان کرده که قومار کردن شتیکی خراپه، نه مه ش نه وه ده گه یه نی که هه موو نهو شتانه ی خوا ﷺ قه دهغه ی کردوون، پیش نه وه ی شه رع بریاریان بو بدات، عه قلی سه لیم و فیطره تی ساغ ده زانی که نهو شتانه خراپن، وه

ئەو شتانەیی که خوای کاربه جی فه‌رزی کردوون، عه‌قلی سه‌لیم و فیطره‌تی ساغ، ده‌زانی که چاکن، خواش ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿...وَيَحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتُ وَيُحْرِمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتُ...﴾ (۱۵۷) الأعراف، واته: ئەو شتانەیی که سوودبه‌خشن و به‌له‌ززه‌ت و چاکن، خوا بویان هه‌لال ده‌کات، وه ئەو شتانەیی که پیس و زیانبه‌خشن، خوا لییان قه‌ده‌غه ده‌کات.

به‌لای خوای زاناو شاره‌زا هیچ شتیکی هه‌لال نه‌کردوه، که چاک و سوودبه‌خش نه‌بی‌ت، وه هیچ شتیکی‌شی قه‌ده‌غه نه‌کردوه که پیس و زیانبه‌خش نه‌بی‌ت، جا جاری وا هه‌یه پیسی و زیانبه‌خشی ئەو شته‌ی که خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوه، بو هه‌موو کهس دیاره، وه جاری وایه دیارنیه، به‌لام مسولمان ده‌بی‌ت دنیا بی‌ت، که ئەوه‌ی خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوه زیانبه‌خشه.

بو وینه: گوشتی به‌راز خوای به‌به‌زه‌یی هه‌ر له‌وکاته‌وه که قورئانی ناردۆته خوارو هه‌ر له قورئانی مه‌کییدا، چوار قه‌ده‌غه‌کراوی له چوار شوین له قورئاندا روون کردۆته‌وه^(۱): له سوورپه‌تی (البقرة) و سوورپه‌تی (المائدة) و سوورپه‌تی (الأنعام) و سوورپه‌تی (النحل) دا ئەو چوار شته‌ش بریتین له:

مرداره‌وه‌بووو، خوین و، گوشتی به‌رازو، سه‌ربراوێک که ناوی غه‌یری خوای له‌سه‌ر هاتبێ: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ

لغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۷۳) البقرة، جا دیاره هه‌رکام له مرداره‌وه‌بووو خوین، ئەوه دیاره هه‌لک به‌سروشت نیشتیای بویان ناچی، به‌لام ئەوه‌ی ناوی غه‌یری خوای له‌سه‌ر هینرابی‌ت، ره‌نگه زور دیار نه‌بی‌ت، وه گوشتی به‌راز ره‌نگه زور دیار نه‌بی‌ت، به‌لام نیستا له‌م رۆژگاره‌ی نیستادا ئەوه ده‌رکه‌وتوه که گوشتی به‌راز جوړه نه‌خۆشییه‌کی پیوه‌یه که پیی ده‌گوتری (ئه‌نفله‌وه‌نزای به‌راز) که نه‌ک جوړیک ئەویش چه‌ند

(۱) که پیشتر به وردیی باسمان له‌باره‌وه کردن.

جۆریکەو لەم سەدەدی (۲۱)دا، حیکمەتیکی دیکە ی حەرەمکرانی گۆشت بەراز دەرکەوتو، بەلام مسوڵمانان بەهۆی نووری وەحییەو، پیش ئەوادی زانست بەرەو پیش بچیت و زەرەر و زیانەکانی گۆشتی بەراز بدۆزیتەو، بە حوکمی ئیمان و برۆیان بە قورئان، خۆیان لێ بەدوور گرتو، بۆیە مسوڵمانان لەو جۆرە نەخۆشیانەو لەو جۆرە دەردو بەلایانە کە بەهۆی ئەو خواردنە پیس و حەرەمەو پەیدادەبن، پارێزراو دەبن، ئنجا بیگومان سەربرپاوی ناوی غەیری خوا لەسەرھینراویش، وپرا ی زەرەر و زیانی مەعنەویی، زیانی ماددی و جەستەییسی ھەر ھەییە زانرا بێ یان نا، وە بزانی بێ یان نا!؟

مەسەلە ی سییەم: دەربارە ی شەرەب (الخمّر) کە خوا پەرورەدگار بە جوار قوئاغ قەدەغە ی کردو.

قوئاغەکانی قەدەغەکرانی شەرەب

قوئاغی یەکەم: خۆ ی پەرورەدگار لە سوورەتی (النحل) ئایەتی ژمارە (۶۷)دا، ئاماژەییەکی سووک دەکات بەو کە شەرەب شتیکی خراپە و مە ی خواردنەو شتیکی خراپە، دەفەر موی: ﴿ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿ ۶۷ ﴾، واتە: لە بەرۆبوومی دارخورما و ترێ (میو)، شەرەبی لێ دروست دەکەن و رزقیکی باشیسی لێ دروست دەکەن {واتە: میوژو دۆشاو و سرکەو... ھتد}، بیگومان لەو ھەدا نیشانە ھەییە بۆ کەسانی کە بفا من، کە ئەمە ئاماژەییە، بۆ خراپی شەرەب، چونکە خوا دەفەر موی: لە بەری دارخورما و بەری میو، دوو شت دروست دەکەن: یەکەم: ماددەییەکی سەرخۆشکەر.

دووەم: رزق و رۆزییەکی باش، کەواتە: ئەو ماددە سەرخۆشکەرە رزقیکی چاک نیە و خراپە، دیارە ئەو ھش لە قوئاغی مەککەدا بوو، کە جاری خۆ ی کاربەجی حوکمە شەرعییەکانی نەناردوونە خوارێ، تاکو بفر موی: شەرەب مەخۆنەو، نەشەدەگونجا لەو قوئاغەدا قەدەغە بکری

به پپی حکمه تی خوی زانا، چونکه پپش نه وهی خه لک هه لال و هه رامی بو دیاری بکری، ده بی ئیمان و عه قیده هی هه بی و عیباده تی هه بی و خوی په روه دگاری ناسیبی و، بروای به دوارپوژی و بهرچاوی روشن بووبیته وه، نجا پیی بگوتری: وابکه و وامه که، قونای یه که م نه م نایه ته بوو.

قونای دووم: نه و نایه ته هی که له و چه ند نایه ته دایه، که ئیمه خه ریکی

ته فسیرکردنیانین، که ده فه رموی: ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ ... ﴾ (البقرة، ۲۱۹)

قومار پرسیارت لیده که ن: بلئ گونا هیکی گه وره یان تییدا هه یه و هه ندی سوودو که لکیشیان تییدا هه ن، بو خه لکی، که نه مه ش ناماژه یه کی دیکه ی به قوه تتره، که واته: شه راب و قومار گونا هیکی گه وره یان تییدا هه یه و هه ندی ورده قازانجیشیان تییدا هه ن، به لام دیسان خوا نه یفه رمووه: مه یخونه وه، به س نه وهی زور عاقل و لیزان بووبی، هه ر به نایه ته که هی سووره تی (النحل) که ده فه رموی: له تری و خورما ماده ی سه رخوشکه رو رزقیکی باشی لی دروست ده که ن، که واته: دیاره شه راب رزقیکی باش نیه، هه ر نه وه نده بوخوی که سانیک عه قلیان به قوه ت بووبی، به لگه بووه بو نه وهی خو یانی لی دووربگرن، نجا نه وهی پیشتریش حالی نه بووبی به نایه تی سووره تی (البقرة) لی حالی بووه، که دیاره شه راب و قومار گونا هیکی گه وره یان تییدا هه یه.

قونای سییه م: خوی بی وینه له و نایه ته هی سووره تی (النساء) دا

ده فه رموی: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ

تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ ... ﴾ (۴۳)، واته: نه ی نه وانه ی پرواتان هی ناوه توخنی نوپژ مه که ون به سه رخوشیی، هه تا ده زانن چی ده لئین، چونکه ئینسانی سه رخوش نازانی چی ده لی، نه مجاره ش خوی کاربه جی نه یفه رمووه: مه یخونه وه، به لکو فه رموویه تی: به سه رخوشیی نوپژمه که ن، نجا مادام

سه رخوشییش تا چه ند سعات (وهك سه رخوشه كان ده لپن) بهری نادات، مانای بویان نه بووه، که له نیوان نویژی نیوه رپو و عهصر، یان شیوان و خه وتناندا بخونه وه، که واته: دوو دهرفته تیان هه بووه: له دواى نویژی به یانی تاكو نیوه رپو، دهرفته یك بووه، وه له دواى نویژی خه وتنانیش تاكو به یانی، دهرفته یك بووه، واته: خوا ماوهی شه راب خوار دنه وهی زور لیی تهسك کردوونه ته وه، پپش نه وهی یه کجاریی لییان قه دهغه بکات.

قوناغی چواره م: نه و ئایه تهی سووره تی (المائدة) بوو، که خواى پهروه دگار شه راب و قوماری له گه ل بتیه رستییدا باسکردن و یه کجاریی لیی قه دهغه کردن، که دهر موی: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَأَجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۹۰﴾ المائدة، واته: نهی نه وانیهی پرواتان هیئاوه ! بیگومان شه راب و قومار و بت صه نه مه کان زه له مه کان { (أزلام): که بو یانسیب به کاریان هیئاوه } پیسن له کرده وهی شهیتانن، خوتانیان لی به دوور بگرن، بو نه وهی سه رفرازبن. جا نه فامی وا هه یه ده لی: خو خوا له ویشدا نه یفه رموه: شه راب مه خونه وه، بهس فه رموویه تی: خوتانیان لی دوور بگرن ! به لام بیگومان خو دوورگرتن زور به قوه تتره له وهی بللی: مه یخووه، چونکه لی ره که فه رموویه تی: خوتانی لی دوور بگرن، واته: مه یگرن، مه یفروشن، له و مه جلیسه دامه نیشن که تییدا ده خوریته وه، ره فاقه تی نه وانه مه کهن، که ده یخونه وه، خو لی دوورگرتن هه ر ته نیا خوار دنه وه که ی ناگه یه نی، به لگو زور شتی دیکه ش ده گه یه نی، که هه موویان هه رامن، وهك له فه رمایشتی پیغه مبه ردا ^{صلى الله عليه وسلم} هاتوه، که دواىی ئاماژه به هه ندیکیان ده که ین.

قۇئاغه کانی قه دهغه کردنی قومار

قۇئاغی یه گه م: خوی پهروردگار له سوورهدتی (النساء) دا، ئەم ئایه ته هی

نارده خواره وه: ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

بِكُمْ رَحِيمًا ﴿ ۲۱۹ ﴾، واته: ئەهی ئەوانه ی پرواتان هیئاوه! مائی خۆتان له نیو خۆتاندا به ناهه ق مه خۆن، مه گهر بازرگانیه ك بیت به رهزامه ندیی ههردوولا ئەنجامی بدن، وه خۆتان مه كوژن بیگومان خوا له گه لتاندا به به زهیی یه، مائی خۆتان به ناهه ق مه خۆن، یانی: چی؟ بیگومان قومار مائی یه کدی خواردنه به ناهه ق، چونکه یه کیان به چه ند خوله کیك ئەوی دیکه قه لوۆش ده کاتو، هه موو پارو موک سامانه که ی لی دهباته وه! ئەمه ئاماژه یه ك بوو به قه دهغه بوونی قومار.

قۇئاغی دووه م: باسکردنی قومار بوو له گه ل شه رابدا، ئەویش له و ئایه ته دا،

که ده فه رموی: ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ

وَمَنْ لَفِعٌ لِلنَّاسِ ... ﴿ ۲۱۹ ﴾ البقرة، که به راشکاوی فه رمووی ه تی: گوناھی گه وره یان تی دایه و زیانیان له قازانجیان زلتره.

قۇئاغی سییه م: بریتیه له ئایه تی ژماره (۹۰) له سوورهدتی (المائدة) دا، که

ده فه رموی: ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلُمُ رِجْسٌ مِّنْ

عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿ ۹۰ ﴾، که پیشتیریش هیئاومانه ته وه.

جا لی رهدا ده پرسین: ئایا حیکمه تی چییه، که خوا ﷻ شه رابی به چوار قۇئاغ قه دهغه کردوه، قوماری به سی قۇئاغ قه دهغه کردوه؟ حیکمه ته که هی ئەوه یه که ئەو شتانه ی دهن به عاده تیکی ریشه دار له نیو کۆمه لگا و له نیو خه لکدا، وه خه لک له سه ریان را دی، وه چه ند جیل له سه ریان په رورده دهن،

بە نووكە قەلەمىك ناگونجى قەدەغە بىكرىن و دەبىت پىشەكى و زەمىنە سازىيان بۆ بىكرى و پەلە پەلە بىت، خواش ﷺ زاناو كاربە جىيە، زانىويەتى كە ئەو خەلكە بە شەراب خواردەنە و دەپراھاتە، بە قومار كەردن راھاتە، بە لىكو ھەندىكىيان ھەر ژيان و كارو كە سابەتەيان بىرىتى بوو لە بازىرگانىيە كەردن بە شەراب و ھىنان و بىردنى، قومار كەردن، بۆيە خوا ﷺ بە يەك جار بىرپارى نەداو، بە چوار قۇناغ بىرپارىداو، تاكو وردە وردە زەمىنە سازىي بۆ بىكرى، لەرپووى دەروونىي كۆمەلە يەتتى لەرپووى ئابوورىي... ھتە، ئىنجا بىرپارى يەكجەرىكى داو، وە شەرىعەتى خواى كاربە جى نەك ھەر لەو دەدا، لە زۆر شتى دىكەشدا ھەنگاو ھەنگاو پەلە پەلە بىرپارىدەكانى خۇي دەركردە، چونكە ئاوا چاكتەر خەلك بۆي جىيە جى دەكرىن.

مەسەلەى چوارەم: ئەو كە دەفەرمۇي: ﴿ **وَإِنَّهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا** ﴾، واتە:

گوناهى شەراب و قومار گەورەترە لە سوودەكانىيان، يەككە بۆي ھەيە بىرسى: ئەو گوناهەكەيان و زەرەرو زىانەكانىيان دىيان، بەلام سوودەكانىيان چىن؟! لە وەلامدا دەلىين: سوودەكانىيان چەند شتىك بوون:

يەگەم: بە نىسبەت شەراب بازىرگانىيان بىكردە.

دووەم: كابرە سەرخۇش، دەلىين: جۆرىك لە خەيالى بۆ دىت و دەچىتە دىنبايەكى دىكەو.

سىيەم: بە نىسبەت قومارەو، بابايەك، كە پارەيەكى زۆر دەباتەو بەبى ماندووبوون، بەھۆيەو جۆرىك لە شادىي و دلخۇشىي درۆزنانەى بۆ پەيدادەبى، سوودو قازانجەكانى لەو رووھەن، ئەگەرنا نە شەراب نە قومار نە بۆ عەقل باشە، نە بۆ جەستە باشە، نە بۆ مال باشە، نە بۆ دىنبا باشە، نە بۆ قىامەت باشە، بەلام سوودو كەلكەكانىيان لەو جۆرو بابەتەن، كە ئامازەمان پىدان و پىشتىرىش ئامازەمان پىدايوون.

مەسەلەى پىنچەم: زىانەكانى شەراب، ئىمە ناتوانىن باسى ھەموويان بىكەين،

بەلام دەتوانىن بە كورتى ئامازە بە ھەندى لە زىانەكانى بىكەين:

۱/ شەپراب دەبىتە ھۆى پەيدابوونى كۆمەللىك نەخۇشىي، وە ھەموو پسپۇرو شارهزايانى تەندروستىي لەسەرئەوۋە يەكدەنگن، كە شەپراب خۇرەكان ھەمىشە زياتر لە خەلگى دىكە، ئەوانەى كە شەپراب ناخۇنەوۋە، گىرۇدەى كۆمەللىك دەردو نەخۇشىي دەبن، وەك چۆن جگەرەكېشان كۆمەللىك نەخۇشىي و دەردى لى دەكەوئتەوۋە، كە خەلگى جگەرەنەكېش لەو شتانە دوورن.

۲/ خراپىيەكى دىكەى شەپراب خواردنەوۋە، ئەوۋەيە كە شەپرابخۇرەكان نوقسانىي لە مندالەكانياندا پەيدادەبى، لەرووى جەستەيى و عەقلىي و دەروونىەوۋە.

۳/ زىانىكى دىكەى مەيخۇرىي، ئەو رەوشتە دزىوۋ خراپانەن كە لە شەپرابخۇردا پەيدادەبن، وەك دلرەقىي و بى شەخصىەتىي و سووك بوون، وە ئەوانەى كە موعتاد دەبن و رادىن لەسەر شەپراب خواردن و بەكارھىنانى ماددە سىركەرەكان، سووكتىرىن شت ئەنجام دەدن بەس تۆزە شەپرابىكىان دەست بىكەوئ، وە باباى خووگرتوۋ بەو شتانەوۋە، ئامادەيە ھەموو شتىك بىكات بەس حەبىكى دەستبىكەوئ، يان دەرزىيەكى دەستبىكەوئ بەكارى بىنى.

۴/ وە لەرووى كۆمەللىەتىي يەوۋە، شەپراب خواردنەوۋە زۆر نەخۇشىي كۆمەللىەتىي لى دەكەونەوۋە، چەندان ژن و مىرد لەيەك جىادەبنەوۋە لەسەر ئەوۋە شەپ پەيدا دەبىت و مندال ھەئوۋەدا دەبن و خىزان ھەئدەوۋەشىت.

۵/ وە لەرووى روودانى كارەسات و تاوانەوۋە، زۆر جار كابرا لەكاتى سەرخۇشىيدا خەلك دەكوژى، دزىي دەكات، يان شوڧىرە دەعم بە سەيارەكەى دەكات و لەبەين دەچى، ئەو شتانە زۆر ئاشكران و، لە ژيانى ئەو جۆرە كەسانەدا بە زەقىي دەبىنرىن.

۶/ وە لەرووى ئابوورىيەوۋە، باباى شەپراب خۇر بە زۆرىي واىە، كە موعتاد (مدمن) دەبىت و، لەسەرى بەردەوام دەبىت، سەرەنجالم واى لىدئت ھەموو مال و سەرۋەت و سامانى خۆى لەسەر دادەنئت !

زیانەکانی قومار

۱- یەکیك له زیانەکانی لەپرووی جەستەیی و دەروونییەوه، بریتیه له هەلچوون (إنفعال)، کابرا لەناکاو دەدۆزین، تووشی شۆک بوون و صەدمەى نەفسی دەبیت، یان لەناکاو دەباتەوه پارەیهکی زۆری دیتە دەستی، دیسان تووشی هەلچوونیکی دەروونی دەبیتو، پزیشکەکانیش لەسەر ئەوه یەکدەنگن کە ئەوانەى لەناکاو زۆر دلخۆش دەبن، یان لەناکاو زۆر دلئەنگ دەبن، تووشی نەخۆشیەکانی: زەخت و شەکرەو برینی گەدەو دواز دەگری، دەبن، بەلکو جاری وابوو کابرا له ئەنجامی دۆراندنیکی گەورەدا، دلی وەستاوه، یان له ئەنجامی بردنەوهیهکی گەورەدا دیسان جاری وایه هیندە دلخۆش دەبیت تەحەممول ناکات، بەتایبەتی کە لایەنی ئیمانیشیان بەقوەت نیه.

۲- وه لەپرووی ئابوورییهوه، به زۆری ئەوانەى کە قومار دەکەن، سەرەنجام تووشی ئیفلاس و مالویرانی دەبنو، ئەو حالەتەنەش زۆرن.

۳- وه لەپرووی کۆمەلایەتییهوه، زۆرجار ئەوانەى قومار دەکەن، لەگەڵ یەك تووشی دەمەقەرەو دەمەقالی و شەرە قسە، بەلکو شەرە چەقۆو یەکدی کوشتن و ئەوانە له نیوانیاندا روودەداتو، کەتن و تاوانی زۆر لهو رپییهوه پەیدا دەبێ.

۴- وه لەپرووی خیزانییهوه، دیسان کابرا کە قومار دەکات بەزۆری لەسەر حیسابی مال و مندالەکەیهتی، بەلکو هەبووه مال و مندالەکەشی دۆراندوهو دەلین: هی وابوو له قوماردا خیزانەکەى دۆراندوه ! کەواته: بۆیه خوای بەرزو مەزن ئەوانەى قەدەغە کردوه کە به تەئکید له هەموو روویەکەوه زەرەرو زیانی زۆریان تیدایه، بۆیه دەبێ وریا بین، کە خوا دەفەرموئ:

﴿ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ ﴾، ئەو (منافع)ه، کە ئەو وردە قازانجە ماددیانهن، کە له کۆمەلگای داروخاوو ناشەرعییدا وەدەست دین، وهك ئیستا کەسانیک هەنە له پەنای بازرگانیی کردن به مادده سەرخۆشکەرەکاندا

قازانجی زور دهکهن، چونکه له هه موو دهوله تاندا مادده سه رخوشکه ره کان قه دهغه ن، ئنجا کابرا که دهیه ئی و دهیبا قازانجی چی لیده کات، قازانجی ماددی لیده کات، به لام به ته ئکید زهره ریکی مه عنه ویی گه و ره له کومه لگاکه ی و له خوشی دها، له دنیا و قیامه تدا.

مه سه له ی شه شه م: پیویست به وه دهکات ئیمه پیئاسه یه کی شه راب بکهین، مه ی (الخمّر) چییه؟ ئایا ده بی حه تمهن له خورما دروست کرابی، یان له جو، یان له تری؟! نه خیر، وه ک پیغه مبه ر ﷺ له فه رموو ده یه کدا فه رموو یه تی: { عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ، وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ، وَمَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا، فَمَاتَ وَهُوَ يُدْمِنُهَا، وَلَمْ يَتُبْ، لَمْ يَشْرَبْهَا فِي الْآخِرَةِ } رَوَاهُ مُسْلِمٌ، برقم: (۵۱۸۶)، واته: عه بدو ئلای کوپی عومه ر خوا لییان رازی بی ده ئی: پیغه مبه ر ﷺ فه رموو یه تی: هه موو سه رخوشکه ری ک شه رابه { که ده فه رموی: هه موو سه رخوشکه ری ک، واته: چ به شیوه ی خوار دنه وه بی ت، چ به شیوه ی خوار دنه وه بی ت، چ به شیوه ی دوو که ل بی ت، که ده سوو تی ئری و بوئی ده کهن، نه وانه هه مووی ده گری ته وه }، وه هه موو سه رخوشکه ری کیش هه رامه، وه هه رکه سی ک شه راب له دنیا دا بخواته وه { به زوری نه وکاته به س حالته ی خوار دنه وه ی هه بووه }، وه بمری له حالیکدا که له سه ر خوار دنه وه ی به رده وامه، وه توبه ی لی نه کات، له دوار وژدا نایخواته وه، واته: نه گه ر مسو ئمانیش بی ت و بایئ نه وه ند ه ئیمان و طاعه تیشی هه بی ت بچی ته به هه شتی، خوی داد گه ر له دوار وژدا بی به شی ده کات له شه راب خوار دنه وه، وه ده شگونجی مه به ستی پیغه مبه ر ﷺ نه وه بی که هه ر ناچی ته به هه شتی، چونکه که سی ک هه ر به رده وام بی ت له سه ر مادده سه رخوشکه ره کان ناشی په رژی ته سه ر طاعه ت، یا خود ناتوانی له سه ری به رده وام بی ت، نه گه ر ئیمانی هه بی، واته: مه به ستی نه وه یه که هه ر ناچی ته به هه شت، چونکه که نه چووه به هه شت نه وکاته نه و نبعمه تانه ی که له به هه شتن، مانای وایه

لییان مه حر وومه، وه ده شگونجی مه بهست نه وه بی که بو ماوهیه کی دیاریکراو لیی قه دهغه ده کری، وهک سزایهک، نهک یه کجاره کیی.

ههروه ها له فهرموودهیه کی دیکه دا هاتوه که پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: { (كُلُّ شَرَابٍ أَسْكِرَ، فَهُوَ حَرَامٌ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۵۱۷۹)، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا }، واته: هه ر خوار دنه وهیه ک ئینسان سه رخوش بکات، نه وه قه دهغه یه، (هه ر شتیئک بیئو له هه ر شتیئک دروست کرابی)، ئنجا یه کیئک رهنگه بلئ: باشه نه گهر کابرا دوو دلویان بخواته وه، یاخود قومییکی بخواته وه سه رخوش نه بیئ، نه وه چونه؟ له وه لامی نه وه شدا پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه م حه قیقته ته ی روون کردوته وه فهرموویه تی: { (مَا أَسْكِرَ كَثِيرُهُ فَكَلِيلُهُ حَرَامٌ) رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۳۶۸۱)، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ) }، واته: هه ر شتیئک به زوری سه رخوشی، که میشی حه رامه، به لام بیگومان گوناھی که م سزای له قه ده ر خوئی و، هی زوریش له قه ده ر خوئی ته تی.

مه سه له ی حه وته م: ده ر باره ی نه وه که، چ شتیئک له مائی خوئیان ببه خشن؟! هاوه لان پرسیاریان له پیغه مبه ر کرد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نه یانزانی ماله که یان هه موو ببه خشن، یان نیوه ی ببه خشن، یان چه ندی؟ خوای په روه ر دگار ده فهرموئی:

﴿ **وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ** ﴾، لیئت ده پرسن چی ببه خشن؟ چی

بکه نه خیر؟ بلئ: نه وه ی که زیاده، واته: نه وه ی له پیداویستی خوئیان زیاده، به لام بو خوئیت په کت له سه ری که وتبی، نه وه نهک له سه رت پیویست نیه، به لکو زور جار هه ر په سن دیش نیه بیکه ی به خیر، تو بو خوئیت په کت له سه ری بکه وی، بچی خیریئش بکه ی و دوایی چاوت له دهستی خه لکی بی و سوال بکه ی، یاخود چاوت له دهستی خه لکی بی، مانای وایه هیچت نه کرد، جا له و باوه ره نه وه فهرمووده یه هه یه، که یه کیئک له هاوه لان ده چیئته خزمهت پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده لی: نه ی پیغه مبه ری خوا چوئن خیر بکه م و مائی خوئم ببه خشم؟ نه ویش فهرموویه تی: { (ابْدَأْ بِنَفْسِكَ فَتَصَدَّقْ عَلَيْهَا، فَإِنْ فَضَلَ شَيْءٌ فَلْأَهْلِكَ،

فَإِنْ فَضَلَ عَنْ أَهْلِكَ شَيْءٌ، فَلِذِي قَرَأَبْتِكَ، فَإِنْ فَضَلَ عَنْ ذِي قَرَأَبْتِكَ شَيْءٌ، فَهَكَذَا وَهَكَذَا) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۲۳۱۰))، واتە: پێشی بەخۆت دەستپێبکە {چاکەت لەگەڵ خۆت بکەو لەو مال و سامانەى کە هەتە پێداویستیەکانى خۆتى پێ جیبەجێ بکە}، جا ئەگەر شتێک زیاد بوو، با بۆ خیزانت بێ {ئەو نەى کە نەفەقەیان لەسەر تۆ واجبە، دیارە باب و دایک، پێش هەموویان}، ئنجا ئەگەر لە شتێک زیاد بوو، با بۆ خزمەکانت بێ، وە ئەگەر شتێک لە خزمەکانیشت زیاد بوو، ئنجا بەملا دادا و بەولادا، واتە: بۆ خەلکی دیکە خەرجی بکە، کەواتە: ئینسان دەبێت ریزبەندیی دابنى بۆ خێرو مال و بەخشین و، لە گرنگترەو بۆ گرنگ بجێ و، پێشی هەموو کەس بۆخۆت، ئنجا مال و خیزانت، ئنجا خزمان، ئنجا پێ بە پێ، کەسانى ئاتاج کە لە کۆمەلگادا هەن: هەتیوان، هەژاران، نەداران، لێقەوماوان، ... هتد.

مەسەلەى هەشتەم: بەنسبەت بەخێوکردنى مندالى هەتیو دەو، کە پێشتر باسمان کرد، هاوولانى بەرپێزی پێغەمبەر ﷺ پرسیاریان لە پێغەمبەرى خوا کرد: چۆن مامەلە لەگەڵ هەتیودا بکەن؟ دواى ئەوئى چەند ئایەتێک هاتنە خوارى کە: توخنى مالى هەتیو مەکەون، ئەوانیش هەل دەستان مال و سامان و خواردن و خواردنەوئى هەتیوان کە لەلایان بوو، جیايان دەکردهو، بەجیا خواردنیا بۆ ساز دەکردن و لێیان نەدەخوارد، وە جارى وا هەبوو مندالەکان پێیان نەدەخورا و خەسار دەبوو، خواى کاربەجێ دواى ئەو ئەم ئایەتە ناردە خوارى: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّذِينَ قَالُوا إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ﴾، پرسيارت لێدەکەن چۆن مامەلە لەگەڵ هەتیوان بکەن؟ بلێ چۆن بۆ ئەوان پەسندەو چۆن بەرژووەندییە، ئەو بەشترە وا بکەن، وە ئەگەر لەگەڵ ئیشیان تیکەل بوون و مال و سامانى خۆتان لەگەڵ هی واندا تیکەل کرد، ئەو بەراتانن، واتە: فەرقیان پێ مەکەن، وە با مالى وان بەلای هی ئیو دەدا نەیت، وە پێغەمبەر ﷺ لەبارەى گەورەى پاداشتى بەخێوکردنى هەتیو دەو،

فهرموویه تی: ﴿أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ كَهَاتَيْنِ، وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى وَفَرَّقَ بَيْنَهُمَا﴾ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۳۰۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۵۱۵۰))، واته: من و کهسیک که هه تیو به خیو دهکات له بهه شتییدا ناواین، وه نیشارته تی کرد به په نجهی شایه تمانی و په نجهی نیوهراستی و په نجه کانیشی له یهک حیا کرده وه، واته: نه گهر په نجهی شایه تمان کابرابی، په نجهی نیوهراست پیغه مبه ره ﷺ، پیغه مبه ری خوا پله ی لهو بهر زتره، نه گهرنا نه ویش ههر له بهه شتییه، واته: پله یه کی زور گهر دی هه یه و به خیو کردنی مندالی هه تیو و سه ریهرشتی کردنی به دل سوژییه وه، عیبادت و طاعه تیکی زور گهر دیه، نجا لیردا هه له یهک هه یه دهمه وی راستی بکه مه وه بو هندیک له مسولمانان:

هی وا هه یه پی وایه هه تیو هه موو شتیکی حهرامه وه ههر مالیک مندالی گچکه ی هه تیوی لی بوون، نابی بچیته سیبه ری خانوشیان و، نابی ناویشیان له مالدا بخواته وه! به لام بیگومان نه م قسانه هیچ نین، چونکه خوی زاناو توانا به دهقی نایهت فهرموویه تی: ﴿وَإِنْ تَخَاطَبُوهُمْ فَأَخْوَانَكُمْ﴾، واته: وه نه گهر له گه لیان تی که ل بن و تی که لیان بکه ون، مال و مندال و سامانی وان له گه ل هی خوتان تی که ل بکه ن، نه وه براتانن، ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ﴾، وه خواش دهرانی کی چاکخوازه و کی خراپه کاره، که واته: نه گهر تو مال و سامانی خوت له گه ل هی منداله هه تیوه که تی که ل بکه ی و، له گه ل هی خوت که سابه تی بو بکه ی و، نان و چیشتی له گه ل هی خوت بو سازبکه ی، نه گهر زهره ری لی بده ی، نه وه خوا دهناسی و نه گهر، بو نه وه شت نه بوو زهره ری لی بده ی و، مه به ستت فزانج و بهر زه وهندیی نه و بی، نه وه خوی بهر ز ناگاداره، که واته: توخنکه وتنی مالی هه تیو کاتیک حهرامه که به شیوه یه کی خراپ و زیانلیده رانه بی، ههر بو یهش، خوا فهرموویه تی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ...﴾ ﴿۱۵۲﴾ الأنعام، واته: وه نزیکی مالی هه تیو مه که ون، مه گهر به چاکترین شیوه، واته: به شیوه یهک که بو نه و باش بی، نه گهر بو نه و باش

بوو، قەيناكات كەسابەتى بۇ دەكەى، لەگەل ھى خۆت چىشتى بۇ لىدەنىيى، لەگەل مندالەكانى خۆت سەرپەرشتى دەكەى، يان كاتىك دەچى بۇ مالىك ھەتيويان ھەن، چايەكيان لە مالى دەخۆيەو، ئەگەر بۇيە دەچى دليان خۆشبەكەى، دوو ئامۇژگاربيان بکەى، ئەو قەيناكات، ھەرچەندە ئەو ھى كە دەچى شتىكيان لە مالى دەخوات، دەتوانى سوودىكيان ھەر پى بگەيەنى، سوودىكى مەعنەويى يان ماددىي، ئەو كاتە ئەو چايى خواردندەو ھى بە حەرەم دانانى، چونكە تۇ نەتويستو زيانيان پىبگەيەنى، بەلكو ويستوتە قازانجيان پى بگەيەنى، نىجا ئەگەر بەو جۇرە بىرکردندەو ھى بى و ھەر مالىك مندالى ھەتيوى ھەبوو، بىو ھى كە مندالى ھەتيوى ھەن، كەس نەچىتە سىبەرى خانووى، كەس ئاويك لە مالىان نەخواتەو ھى لە مالىان دانەنشى ماناى وايە زەرەر دەكەن و دادەبىر پى لە كۆمەلگا بۇيە ئەو شتىكى زۇر غەلەتەو، ھەندىك مەلاو خەلكى نەشارەزا لە دىن، ئەو شتانەيان رەواج پىداو، ئەگەرنا بە پىچەوانەو، مالىك كە مندالى ھەتيويان ھەن، دەبى خزم و دراوسى زياتر ھاموشويان بکەن، گرنگ ئەو ھى مەبەستيان ئەو نەبىت كە زەرەر بە مالى ھەتيو كە بگەيەنن و، بچن لەوى دەعوەت بن و شت لە مالىان بخون بەبى قەرەبوو كەردنەو ! بەلكو مەبەستيان ئەو بىت، قازانجيان پى بگەيەنن، جا ئەگەر لە پەناى ئەو قازانج پى گەياندندەدا، چايەكيش لە مالىان بخون و بى بەرانبەرىش بىت، بە تەكىد حەرەم نىە.

مەسەلەى نۇبەم: كە دەفەر موى: ﴿ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ ﴾، كە

واتە: ۋە ئافرەتانى بىتپەرست و ھاوبەش بۇ خوا دانەر، مارە مەكەن ھەتا ئيمان نەھىنن، جا لىرەدا پرسىارىك دىتە پىش: ئايا ئافرەتى جوولەكە، يان ئافرەتى نەصرانىي، كە (خاوەن كىتب) يان پىدەگوترى، ئايا ئەوانىش و بەر ئەم ئايەتە دەكەون و دروست نىە ئەوانىش بىننن؟ لە ۋەلامدا دەلىين: نەخىر

وانىە، چونكە خواى تاك و پاك لە سوورەتى (المائدة) دا دەفەر موى: ﴿ الْيَوْمَ

أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلْلٌ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلْلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ

مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتِ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ ... ﴿ ۵ ﴾، واته: ئه مپرو
 هه رچی شتی پاک و چاکه بۆتان هه لال کراوه، وه خواردنی خاوهن
 کتیبه کان بۆ ئیوه هه لاله، وه خواردنی ئیوه ش بۆ وان هه لاله، وه ئافره تانی
 پاکى پروادارتان بۆ هه لالان، وه ئافره تانی پاکى خاوهن کتیبه کانیش بۆ ئیوه
 هه لالان، که واته: پیاوی مسوئلمان بۆی هه یه زن له خاوهن کتیبه کان
 (جووله که وه نه صرانی یه کان) بپنئى، به لام ئافره تی مسوئلمان بۆی نیه شوو
 بکات به پیاوی جووله که یان نه صرانی، که واته: ئه گهر گریمان جووله که وه
 نه صرانی، به بتپه رستیش و هاوبه ش بۆ خوادانه ریش له قه له م بدرین، ئه وه
 ئه وه ئایه ته ی سووره تی (المائدة) ئه وانى جیا کردۆته وه له باقى بتپه رست و
 هاوبه ش بۆ خوادانه ره کان و، پپویستیش ناکات بلین: ئه وه ی سووره تی
 (المائدة) ئه وه ی سووره تی (البقرة) ی نه سخ کردۆته وه، به لکو ده لپین:
 هه ندیکى لى جیا کردۆته وه، که ئه وه پپى ده گوترى: تايبه تکردن (تخصیص)،
 ئه وه ی سووره تی (البقرة) به گشتى بووه، به لام ئه وه ی سووره تی (المائدة)
 تايبه تیه وه ده فه رموى: ئافره تانی خاوهن کتیبان {چ جووله که وه نه صرانی چ
 غه یری وانیش} هه لالان بۆ مسوئلمانان، جیا له ئافره تانی کافرو بتپه رست و
 هاوبه شدانه ر، شایانى باسی شه له باره ی پیناسه ی خاوهن کتیبه کان (اهل
 الکتاب) وه، که ئایا ته نیا جووله که وه نه صرانی یه کانن، یان غه یری وانیشن،
 له نیوان زانایاندا راجیایى هه یه، به لام من پیم وایه مادام خواى زانا به گشتى
 باسى خاوهن کتیبانى کردوه، هه رکه سیك ئیسپات بوو که له ئه سلدا خاوهنى
 کتیبى ئاسمانى بوونه ده یگریته وه، هه رچه نده جووله که وه نه صرانی پيش
 هه مووانن، چونکه خواى به رزو مه زن به ناو ناوى هی ناون .

مه سه له ی ده یه م و کو تایی: خواى زاناو شاره زا ده فه رموى: ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾،

واته: به لکو (تذکر) بکه ن، جا ئایا (تذکر) چیه ؟ زانایان ده لپین:
 (حَقِيقَةُ التَّذَكُّرِ: الإِسْتِدْرَاكُ عَنِ نُسْيَانِ أَوْ غَفْلَةٍ لَمَّا اشْتَبَهَ فِيهِ الْقَلْبُ
 وَاللَّهُ رَكَّبَ فِينَا بِالْفِطْرَةِ مَعْرِفَةَ الْأَشْيَاءِ..)، واته: (تذکر) بریتیه له وه ی که

ئینسان شتیکی له بیر چوو بیته وه، یان له شتیک بیئاگابووبی و به بیر بیته وه، شتیک که دل تییدا به سهو چووبی، وه خوا هه موو نهو شتانه ی فه رمانی پیکردوون و به چاکیان داده نی، له فیطره تی ئیمه دا دایناون و، ئینسان له ناخیدا هه ست به وه ده کات که چاکن، به لام جاری وا ده بی لیان بیئاگا ده بی، یا خود له بیر ده چنه وه و شه ریه ت هاتوه وه بیر بیته وه، خوای به به زهی له وه که سانه مان بگیری که هه می شه نهو شته باشانه ی شه ریه ت فه رمانیان پی ده کات له یادمان بن و له بیر مان نه چن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی چل و شه شه مین

پیناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان ته فسیرکردنی دوو نایهت له سوورهتی (البقرة)، نایه ته کانی ژماره: (۲۲۲ و ۲۲۳) دهگریته خوئی، که باسی کهوتنه چهیزی ئافرتهان دهکن، وه خو دوورگرتنی میرد له ژنی له کاتی کدا دهکه ویته چهیزه وه، پاشان چونیتهتی چوونه لای میرد بو ژن له رووی شه رعیه وه دهبی چوون بیت ؟

﴿ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿۲۲۲﴾ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِمُوا لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْكُوهٗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۲۳﴾ .

مانای وشه به وشه ی نایه ته کان

((وه له باره ی چهیزه وه پرسیارت لیده کهن: بلی: نه وه ئازاریکه (واته: ئازاریکه تووشی ئافرته دیت) دهجا له کاتی کهوتنه چهیزدا که نارگیری له ژنان بکهن و توخنیان مه کهون ههتا پاک دهنه وه، جا هه رکات خویمان پاک کرده وه، له وشوینه وه که خوا فه رمانی پیکردوون بچنه لایان، به راستی خوا نه وانه ی دهگه رینه وه لای خووشی دهوین، وه نه وانه ی خو پاکه ره وهن خووشی دهوین ﴿۲۲۲﴾ ژنه کانتان کیلگه ن بو تان دهجا که ی و چوونتان ویست، بچنه لای کیلگه کانتان، وه بوخوتان نیهت و کاری باش پیش بخه ن و پاریز له خوا بکهن و بزنان که ئیوه

پیی ده گهن، وه موژده بده به بر واداران (واته: بر وادارانیک که پابه ندبن به سنوره کانی خوی پهر وهر دگار وه) ((۳۳)).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(الْمَحِيضُ): (المَحِيضُ: الدَّمُ الْخَارِجُ مِنَ الرَّجْمِ عَلَى وَصْفٍ مَخْصُوصٍ فِي وَقْتِ مَخْصُوصٍ)، (مَحِيضٌ) بریتیه لهو خوینه ی که له مندالدانی نافرته دیتهدهر، به شیویه کی تایبته وه له کاتیکی تایبته دا، نجا هه ر کام له: (مَحِيضٌ وَحَيْضٌ): هه م هه یز ده گرنه وه هه م کاتی که وتنه هه یزیش، نجا نایا (حَيْضٌ) له زمانی عه ره بیدا له چیه وه هاتوه ؟ (حَاضٌ يَعْنِي: فَاضٌ) واته: رزا، نهو خوینه ی که له نافرته دهرژی (حَاضَتِ الْمَرْأَةُ) واته: خوینی لی رزا نافرته که، خوینی لی هات.

(أَذَى): (الأذى: مَا يَصِلُ إِلَى الْحَيَوَانِ مِنَ الضَّرَرِ، وَأَذَى الشَّيْءِ يَأْذِي أذىً وَأَذَاً وَأَذِيَةً: قَذِرَ، أذى فلان: أصابه أذىً، وَأذى بكذا، تضرر به وتألم منه)، (أذى) بریتیه له هه ر زیانیک که به ژیانله به ریک بگات، وه لی رده دا مه به ست نه وه یه که نافرته له کاتی که وتنه هه یزدا، جو ریک له حالته ی نا ته ندروستی و جو ریک له حالته ی نه خو شیی هه یه، هه روه ها وشه ی: (أذى) مانای قیزه ونیی (قدارة) ش ده گه یه نی.

(فَاعْتَرَلُوا): (الإعتزالُ: تَجَنَّبُ الشَّيْءِ عُمَالَةً كَانَتْ أَوْ بَرَاءَةً أَوْ غَيْرَهُمَا بِالْبَدَنِ كَأَنَّ ذَلِكَ أَوْ بِالْقَلْبِ)، (إعتزال) بریتیه له وه که ئینسان خو ی له شتیک دوور بگری، به کرده وه خو ی لی دوور بگری، یا خود له رووی فکرییه وه خو ی لی دوور بگری، واته به به دهن یا خود به دل، که لی رده دا مه به ست نه وه یه له رووی به دهنییه وه خو تانی لی دوور بگری، واته: له گه ئیان جووت مه بن نه گه رنا مه به ست نه وه نیه له گه ئیان نه بن له مائی.

(وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ): (كِنَايَةٌ عَنِ الْجَمَاعِ)، واته: نزیکیان مه که ون، که لی رهدا
 ناماژیه بو سه رچی کردن و جیماع.

(يَطْهَرْنَ): (طَهَّرَتِ الْمَرْأَةُ طَهْرًا وَطَهَارَةً، وَطَهَّرَتْ: خِلَافُ طَمَثَتْ: ﴿وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ﴾، فدلّ باللفظین علی أنه لا یجوز وطوهُنَّ إِلَّا بَعْدَ الطَّهَارَةِ وَالتَّطَهُّيرِ، وَقِرَاءَةٌ (يَطْهَرْنَ: أَي يَفْعَلْنَ الطَّهَارَةَ الَّتِي هِيَ الْغُسْلُ)، دهگوتری: (طَهَّرَتِ الْمَرْأَةُ)، واته: نافرته که پاکبوه، پیچه وانهی (که وته
 چه یزه وه) یه، واته: که خوینی چه یز نه ما، دهگوتری نه و نافرته پاک بوته وه،
 که واته: (يَطْهَرْنَ) پاکبونه وه بیان له چه یز دهگه یه نی، وه ستانی خوینی چه یز،
 وه (تَطَهَّرْنَ) خوشوردنیان دهگه یه نی.

(حَرَّتْ لَكُمْ): (الْحَرْتُ: إِقْدَاءُ الْبَذْرِ فِي الْأَرْضِ وَتَهْيِئَتُهَا لِلزَّرْعِ وَيُسَمَّى
 الْمَحْرُوثُ حَرْتًا ﴿أَنْ أَعْدُوا عَلَى حَرَّتِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَرِيمِينَ﴾ ﴿الْقَلَمِ﴾ ﴿نِسَاءُكُمْ
 حَرَّتْ لَكُمْ فَأَتُوا حَرَّتَكُمْ أَنْتُمْ شِعْتُمْ﴾، وَذَلِكَ عَلَى سَبِيلِ التَّشْبِيهِ، فَبِالنِّسَاءِ
 زَرْعٌ مَا فِيهِ بَقَاءُ نَوْعِ الْإِنْسَانِ، كَمَا أَنَّ بِالْأَرْضِ زَرْعٌ مَا بِهِ بَقَاءُ أَشْخَاصِهِمْ)،
 واته: (حَرْتُ) بریتیه له توو وه شانندن له زه ویدا، (بو وینه: گهنم و جوو
 نیسک و نوک) وه ناماده کردنی نه و کیلگه و زهوییه بو نه وهی تووی تیدا
 بوه شینریت، وه جاری وایه نه و زهوییه که تووی تیدا دهه شینریت، پی
 دهگوتری (حَرْتُ)، که لی رهدا نافرته تان چوینراون به کیلگه یه که تووی
 تیدا دهچینری، چونکه له نه نجامی پیگه یشتنی پیاوو نافرته تان مندال
 په یدادهبی، {ئاوی پیاو له گهل ئاوی نافرته له نیو مندالدانی نافرته
 یه کده گری نجا مندال دروست ده بیت، که وهک توو وه شانندن وایه}، دیاره
 به هوئی نافرته تانه وه به شهر وه چه ی به رده وام ده بی، وهک چوون به هوئی
 زهوییه وه نه و کشتوکاله ده کری که مایه ی به رده وام بوونی زیانیانه.

(أَنْتِ): (أَنْتِ): أداة للبحث عن الحال والمكان، ولذلك قيل: هُوَ بِمَعْنَى: كَيْفَ وَأَيْنَ لِتَضْمَنَهُ مَعْنَاهُمَا)، واته: (أَنْتِ) بریتیه له نامراز بو پرسیارکردن دهربارهی حال و دهربارهی شوین، بویه ههندیکیان گوتوویمان: (أَنْتِ) به مانای چوَن (كَيْفَ) و به مانای له کوئی (أَيْنَ) دی، که واته: که دهرموی: ﴿ فَأَتُوا حَرَثَكُمْ أَنْتِ شِئْتُمْ ﴾، واته: چوَن ده تانه وی له گهل خیزانتاندا جووتبن، یان له کوپوه ده تانه وی له گهل یان جووتبن، به لام گرنگ نه وهیبه له شوینی دیاریکراو دابی، که شوینی توو وه شانندن و زاووزییه.

هوی هاتنه خوارهوی نایه ته کان

(۱) هوی هاتنه خوارهوی نهو نایه ته، که دهرموی: ﴿ وَسَأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ﴾

قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ ﴿، {عَنْ أَنَسٍ أَنَّ الْيَهُودَ كَانُوا، إِذَا حَاضَتِ الْمَرْأَةُ فِيهِمْ، لَمْ يُؤَاكِلُوهَا، وَلَمْ يُجَامِعُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ، فَسَأَلَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿ وَسَأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ ﴾ إِلَى آخِرِ الْآيَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ) فَبَلَغَ ذَلِكَ الْيَهُودَ، فَقَالُوا: مَا يُرِيدُ هَذَا الرَّجُلُ أَنْ يَدْعَ مِنْ أَمْرِنَا شَيْئًا إِلَّا خَالَفَنَا فِيهِ...} رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۶۹۲)، واته: نه نه سی کوری مالیک خوا لی رازی بی ده گپریته وه، ده لی: جووله که کان عاده تیان وابوو که نافرته ده که وته چه یزه وه، نه نانیان له گهل ده خوارد، وه نه له گهل یشیدا ده بوون له زووری و له گهل ییدا نه ده خه وتن له مالی، له وباره وه هاوه لانی به پیزی پیغه مبهر خوا لی یان رازی بی پرسیاریان له پیغه مبهر ﷺ کرد، خوی به رزیش نه نایه ته ی نارد ه خوار (پیشتر ته فسیرمان کرد) دهرموی، پرسیارت لی ده که ن دهربارهی چه یز بلی: (نه وه نازاره، له کاتی چه یزدا مه چنه لای ژنه کانتان)، جا پیغه مبهریش ﷺ پیی فه رموون:

(إِصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ)، واته: کاتیک خیزانه کانتان ده که ونه چه یزه وه، هه موو شتیکتان بو ره وایه له گه ئیان، جگه له جووتبوون (واته بوټ هه یه نانی له گه ل بخوی، له گه لی بخه وی، بوټ هه یه سه ر به رانی بکه ی... هتد، هه موو ئه و شتانه ی ژن و میرد به یه که وه ده یکه ن، بوټ هه یه، به لام بوټ نیه له گه ئیدا جووتبیت)، ئنجا که ئه و هه واله به جووله که کان گه یشته وه جووله که کان گوئیان: (ما يُرِيدُ هَذَا الرَّجُلُ أَنْ يَدَعَ مِنْ أَمْرِنَا شَيْئاً إِلَّا خَالَفَنَا فِيهِ...) گوئیان: ئه و پیاوه (واته: پیغه مبه ر ﷺ) هیچ شتیکی ئیمه لینا گه ری، هه ر ده یه وی به پیچه وانه ی ئیمه وه بجوولیتته وه هه ر شتیکی ئیمه ده یکه یین ئه و ده یه وی پیچه وانه که ی بکات، واته: وایانزانی پیغه مبه ر ﷺ له عه کسی واندا واده کات، به لام ئه وان له راستیدا زیده روئیان کردبوو، هه تا له ته وراتدا هاتوه ده لی^(۱): ئافره تی که ده که ویتته چه یزه وه ئه گه ر ده ستی له شتی که دابایه ئه و شته یان به پیس داده نا، وه له ژووری له گه ل ئافره ته که نه ده بوون، وه نانیان به ده ستی وی نه ده خوار دو زور سه خت گیرییان ده کرد، ئیدی ئیسلام ئه و شتانه ی هه موو لابر د، وه رایگه یاند به س سه رجیی دروست نیه، چونکه خو ئافره ت به چه یز هیچی لی نه هاتوه، ئه و ئافره ته ئه و نه دیه که ووتوته چه یزه وه، له و حاله ته دا وه که نه خوشیی وایه بو ی، وه له کاتی چه یز دا پیاو ئه گه ر بجیتته لای ئافره تیش ئافره ته که ئازاری پیده گات و بو پیاوه که شی ئازاره، وه مندالیشیان نابیت له کاتی چه یز دا، که واته: بو هه موو لایه که زه ره ر، مندال په یدانابیت و ئافره تیش زیانبار ده بیټ و تووشی ئازارو ناره حه تی زیاتر ده بیټ، وه پیاوه که ش تووشی زه ره رو زیان ده بیټ له پرووی ته ندروستیی یه وه، بو یه شه رع ئه وه ی قه ده غه کرده، به لام شته کانی دیکه له جیی خوئیان دان.

(۱) پروانه: (التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس) العهد القديم، سفر اللاویین، الإصحاح: (۱۵)، ص: (۲۴۳)، (نجاسة طمٓت المرأة) که ده لی:

{وإذا حاضت المرأة فسبعة أيام تكون في طمٓثها، وكل من يلمسها يكون نجساً الى المساء، كل ما تنام عليه في أثناء حیضها أو تجلس عليه نجساً، وكل من يلمس فراشها یغسل ثیابه ویستحم بماء ویكون نجساً الى المساء الخ} .

(۲) هوی هاتنه خواره وهی نه و نایه ته، که دهر رموی: ﴿ نَسَاؤُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ فَأَتُوا حَرَّتْكُمْ أَنِّي شِئْتُمْ ﴾، {عَنْ ابْنِ الْمُكَدِّرِ قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرًا رضي الله عنه قَالَ: كَانَتْ الْيَهُودُ تَقُولُ: إِذَا جَامَعَهَا مِنْ وراثِهَا جَاءَ الْوَلَدُ أَحْوَلَ، فَنَزَلَتْ: ﴿ نَسَاؤُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ فَأَتُوا حَرَّتْكُمْ أَنِّي شِئْتُمْ ﴾} (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۵۲۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۳۵۲۱)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۱۶۳)}، واته: ئیبنو لمونکه دیر (که یه کیکه له زانایانی تابعین) ده لی: گویم له جابری کوری عه بدوئلا بوو خوا لیی رازی بی دهیگوت: جووله که کان دهیانگوت: نه گهر پیاو له لای پشته وه را بجیته لای خیزانی و مندالیان بی، منداله که خیل دهر ده چی، (له لای پشته وه را، واته ههر له شوینی مه به ست له گه لی جووتبی، به لام له لای پشته وه را بیته)، ئیدی نه م نایه ته هاته خوار که: نه خیر نه وه نه سل و نه ساسی نیه مادام له شوینی که وه بی که شهرع دیاری کردوه {که له و شوینه وه ش نه بیته مندال پهدا نابیت}، با له باری پشته وه ش بیته شتیکی شهرعییه، خوی به به زهیی هه مو و نه و شتانه ی روونکردوته وه بو نه وهی نه و زیدهرؤیی و نه فسانه و شتانه ی که به ناوی دینه وه پهداگراون، له لایه نی جووله که وه نه صرانی یه کانه وه، بهر په رچیان بداته وه، وه ژن و میردایه تی و ژیانی جینسی له نیوان پیاوان و ژاندا، بگه ریته وه حاله تی ناسایی و سروشتی خوی، له هه مان کاتیشدا مرؤف خۆشی دووربگری له و غه له ت و لادانانه ی که پهدا بوون، که دوایی زیاتر تیشکیان ده خه یه سه ر.

مانای گشتی نایه ته کان

خوی پهروه دگار پیغه مبهری خوی صلی الله علیه و آله ددوینی و له سه ر وه لامدانه وهی نه و پرسیارانه که ناراسته ی کراون، دهر رموی: ﴿ وَیَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ﴾، پرسیار له تو ده که ن دهر باری هه یز، هه یز هه م به مانای خودی هه یز دیت، هه م به مانای کاتی که وتنه هه یزیش دی، وه هه م به مانای نه و شوینه ش دی که

خوینی حهیز پییدا دئ، ﴿ قُلْ هُوَ أَذَى ﴾، بلی: کهوتنه حهیز، ئازاره {بؤ نافرته که ئازاره و بؤ پیاوه کهش تووشی نه خووشی دین} .

پزیشکه کان ده لئین: ئەو خوینی حهیزه له بهر ئەوهی خوینیکی باش نیه، بۆیه له بهدەنی نافرته دیتە دهری و خوینیکی ناسایی نیه و ناسایی یه بۆیه بهو هۆیه وه ههر کام له ژن و پیاو تووشی ئازار دهن، وه مندالیش لهو کاته دا پهیدا نابیت، ﴿ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعَزُّ لُوا النِّسَاءِ فِي الْمَحِيضِ ﴾، بلی: حهیز ئازاره له کاتی حهیزدا که نار بگرن له ژنان، واته: مه چنه لایان و له گه ئیاندا جووت مهن ﴿ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ ﴾، ته ئکیدى ده کاته وه: وه تووشیان مهن و تووخیان مه که ون، وه که له گه ل جووت بوون ﴿ حَتَّى يَطْهَرْنَ ﴾، هه تا کو پاک دهنه وه، واته: هه تا له خوینی حهیز پاک دهنه وه ﴿ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ ﴾، ئنجا نه گهر خویان پاک کرده وه، واته: خویان شورى، ئەوهی پیشی که فه رموی: ﴿ حَتَّى يَطْهَرْنَ ﴾، ههر ئەوه دهنده ده گه یهنی که نافرته که خوینی حهیزی نه مینى، به لام ئەوهی دووهمیان که ده فه رموی: ﴿ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ ﴾، وپرای ئەوهی که خوینه کهی دهری، دهنى، خویشی بشوات، ئنجا پیاو بوی ههیه بچیته لای، وه ههر ئەو وشه یه ی پیشیش ئەم خویندنه وه (قراءة) شی ههیه (حَتَّى يَطْهَرْنَ)، واته: هه تا خویان پاک ده که نه وه و خویان ده شون، که واته: ده بیت هه موو لایه که بزاین که نافرته ته نیا به هوی ئەوه وه که خوینی حهیزی وه ستاوه، بؤ پیاوه کهی حه لال نیه، به لکو دهنى خویشی بشوات، ئنجا حه لال ده بیت ﴿ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأَتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ﴾، جا نه گهر خویان شورى، بچنه لایان لهو شوینه وه که خوا فه رمانى کرده، خوی کار به جئ له کو یوه فه رمانى کرده؟ بیگومان لهو شوینه وه که مندال پهیدا ده بیت. ﴿ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴾، بیگومان خوا تۆبه کارانى خوشده وین، وه خو پاکه رهوانى خوشده وین، واته: ئەوانه ی خوشده وین که

پەشيمان دەبنەوۋە دەگەپنەوۋە بۇ لاي خوا، وە ئەوانەشى خۇشەدەوۋىن كە خۇيان پاكەدەكەنەوۋە، چ لەروۋى مەعنەوۋىيەوۋە چ لەروۋى ماددىيەوۋە، وە هيچ شتېك ناكەن لەروۋى شەرعىيەوۋە بە پىس و خراب دانرابى، ئنجا دەفەرموى: ﴿ نَسَاؤُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ ﴾، زەكانتان كىلگەن بۇ ئىو، لىردا ئەوۋە وىچواندن (تەشبيە) يى دەلېن، واتە: وەك كىلگە وان بۇ ئىو، لە ئەنجامى ئەوۋەدا كە پىاو لەگەل ئافرەت جووت دەبىت، تۆۋى پىاو دەچىتە نىو مندالدىنى ئافرەتەوۋە، لەگەل تۆۋى ئافرەت يەكدەگرن و لە ئەنجامى ئەوۋەدا مندال پەيدادەبىت، وەك چۆن هەتا تۆۋ بە زەوى وەرنەكەى، دەغل و دان پەيدانابىت، بە هەمان شىوۋەش ئافرەت و پىاو دەبى پىكەوۋە جووتىن، ئەوجار وەچەى بەشەر، پەيدادەبىت ﴿ فَاَتُوا حَرَّتَكُمْ اَنى شِئْتُمْ ﴾، دەجا بچن بۇ لاي كىلگەكانتان هەر كاتېك وىستان، ياخود هەرچۆنېك وىستان، چ لەروۋى كاتەكەيەوۋە، مادام ئەو ئافرەتە بىنوۋىژ نەبىت، وە لەروۋى چۆنىەتتەيەكەيەوۋە، لە پىشەوۋە رابى، يان لەبارى پشەوۋە بى، يان لەسەر تەنىشت بىت، بەهەر شىوۋەيەك بىت گرنگ ئەوۋەيە لە شوۋىنى تايبەتى خۇيەوۋە بىت.

﴿ وَقَدِمُوا لِانْفُسِكُمْ ﴾، وە بۇخۇشتان پىش بخەن، واتە: نىەتى چاك پىش بخەن، كاتېك ئىنسان لەگەل ھاوسەرى جووت دەبىت، نىەتى ئەوۋە لىبىنى خوا ﷺ مندالى صالحيان بداتى، وە نىەتى ئەوۋە لىبىنى كە خۇى پاك رابگرى لە گوناھان و چاوى لە حەرام نەبىت و، خىزانەكەى چاوى لە حەرام نەبىت، ئەو نىەتە باشانەى هەبن ماناى واىە، مرؤف خودى ئەو سەرچىيەكردنەشى بۇ دەبىتە طاعت، وەك لە (صحيح)ى موسلىمدا هاتو، پىغەمبەر ﷺ رۇزىك بە ھاوۋەلانى فەرمو: ﴿ (وَفِي بُضْعٍ أَحَدِكُمْ صِدْقَةٌ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيَأْتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟) قَالَ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ عَلَيْهِ فِيهَا وَزْرٌ، فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ ﴾ (رواه مسلم برقم: ۲۳۲۶)، عَن أَبِي ذَرٍّ، واتە: يەكېك لە ئىوۋە دەچىتە لاي خىزانى پاداشتى هەيە، گوتيان: واتە: ئەى پىغەمبەر ﷺ يەكېك لە ئىمە ئارەزوۋى خۇى جىبەجى دەكات،

چۆن پاداشتى ھەيە؟! فەرمووى: ئەگەر ئەو ئارەزوودى لە ھەر پامدا جىبە جى بىكات گوناھى ناگات؟ {گوتيان: با} (۱)، فەرمووى: دەجا ئەگەر لە ھەلايشدا جىبە جى بىكات پاداشتى ھەيە، ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْكُوهٗ﴾، ۋە پارىز لە خوا بىكەن و بزائن كە ئىو بە خوا دەگەن، واتە: بزائن بە چ چا و وروويك دەچنەو لای خوا، شتى ھەر پام مەكەن، شتى پىس مەكەن، ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ۋە موژدە بدە بە ئىمانداران، واتە: ئەو ئىماندارانەي كە پابەند دەبن بە سنوورەكانى خواو ياساكانى خواو موژدەيان پىدە، كە خواي بە بەزەيى لە دواروژدا زىيانكى خوشترو چاكتريان بەنسب دەكات.

چەند مەسەلە يەكى گىرنگ

مەسەلە يەكەم: دەربارەي ئەو رىستەيە كە دەفەرموى: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ

الْمَحِيضِ ۗ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْرِضُوا لِلنِّسَاءِ فِي الْمَحِيضِ ۗ﴾، پرسىارت لىدەكەن دەربارەي ھەيز، بلى: ئەو ئەزارە، لەكاتى ھەيزدا لە ژنەكانتان دووربىكەونەو، واتە سەر جىيان مەكەن، لەرووى عىلمىيەو ھۆيەكەي ئەو ھەيە كە ئەو ھىلكۆلەي لەنىو ئاوى ئافرەت داىە لە كاتى ھەيزدا موتوربە نابىت و يەك ناگرىت لەگەل ئەو زىندەوەر (ھىمن) ھى كە لەنىو ئاوى پىاو داىە، چونكە ھەر دلوپىك لە تۆوى پىاو، بە ھەزاران زىندەوەرى گچكەي تىداىە، كە بە ھەر بىي پىيان دەلئىن: (ھىمن) كە كورتەي: (الحيوانات المنوية)، زىندەوەرى نىو ئاوى پىاو، تاكەكەي پىي دەلئىن: (ھىمن) واتە: زىندەوەرى تۆويى، تۆويكە، مندال لە چى پەيدادەبىت؟ ئىمە ھەموومان چۆن پەيدابووين؟ يەككە لەو زىندەوەرە گچكانەي كە لەنىو ئاوى پىاودا ھەيە، كە بە ھەزاران لە ھەر دلوپەيەكيدا ھەيە، يەككە لەو

(۱) خۆم زيادەم كرد، چونكە سىياقى ھەر موودەكە، دەيخووزىو دەيگەيەنى.

زینده وهرانه گچکانه له گهل زینده وهریکی گچکه دا که له نیو ئاوی ئافرته دا ههیه و ته نیا یهک دانهیه و پیی دهگوتری: هیلکوئه (بویضة) یه کده گری و، به ههردوکیان (نطفة) پیکدینن، واته: زینده وهریکی دیکه پیکدینن پیی دهگوتری: (نطفة)، ئنجا نهو (نطفة) یه که به چاو نابینری به زهره بین دهبینری و له نیو مندالدانی ئافرته دا گه وره ده بیته و گه شه دهکات، تا دواپی ده بیته زهرووله (عَلَقَة)، ئنجا ده بیته (مُضْغَة)، دواپی ئیسقان (عظام) لی پهیداده بیته و به گوشت داده پوشری، دواپی خوی زاناو توانا رووخی به بهردا دهکات، ئاوا مندال دروست ده بیته، جا هیز هۆکاره که ی نه وهیه، چونکه ئافرهت که دووگیان (حامل) بوو مندالی له مندالداندا پهیدابوو، خوینی ههیزی نامینی و، هه بوونی خوینی ههیز به لگه ی نه وهیه، که نهو ئافرهته جاری دووگیان نه بووه، واته: نهو زینده وهری نیو ئاوی پیاو له گهل نهو هیلکوئه نیو ئاوی ئافرهت، یهکیان نه گرتوه و نوتفه یان پیک نه هیناوه.

ئنجا ئایا ماوهی ههیز چهنده ؟

جاری وا ههیه کاتی ههیز، یهک جاره له ماوهی سهعاتیکدا، یاخود که متریشه، وه جاری وا ههیه، ماوهی شهوو پوژیکه، وه جاری وا ههیه سی شهوو سی پوژه، جاری وا ههیه ده شهوو پوژه، وه جاری واش ههیه پازده شهوو پوژیش دهوام دهکات، وه له کاتی ههیزدا ئافرهت نوپزی لی قهدهغه ده بیته و پوژووگرتنی لی قهدهغه ده بیته، به لام دواپی پوژوووه کانی دهگریته وه، بهس نوپژه کانی ناگیپرته وه، وهک لهم دهقه ی سوننهت دا هاتوه: { عن معاذة: أن امرأة سألت عائشة فقالت: أتقضي إحانا الصلاة أيام مَحِيضِهَا ؟ فقالت عائشة: أحرورية^(۱) أنت ؟ قد كانت إحدانا تحيض على عهد رسول الله ، ثم لا تُؤمرُ بقضاءٍ } ، البخاري: (۳۲۱)، و مسلم: (۳۳۵).

ئهمهش ریوایه تیکی دیکهیه:

(۱) حروری: یانی : خارجي، یهکیک له (خوارج)

{ عن معاذة قالت: سألت عائشة فقلت: ما بال الحائض تقضي الصوم ولا تقضي الصلاة؟ فقالت: أحرورية أنت؟ قلت: لست بحرورية، لكنني أسأل، قالت: كأن يصيبنا ذلك فنؤمر بقضاء الصوم ولا تؤمر بقضاء الصلاة }.

واته: پرسیار له دایکمان عائشه کراوه خوا لی رازی بیّت: بوچی ئافرته رۆزوو دهگیریتته وه که بههوی حهیزه وه فه وتابن، یان بههوی زهستانیه وه، به لام نویشان ناگیریتته وه؟! فه رموویه ته: ئیمه له سه رده می پیغه مبه ردا ﷺ فه رمانمان پیکرا رۆزووان بگیری نه وه، به لام فه رمانمان پی نه کرا نویشه کان بگیری نه وه، ئه وه ش حیکمه ته که ی، یان حیکمه تیکی ئه وه یه، که گیرانه وه ی ئه وه هه موو نویشان سه غله تی زوری تیدایه، به لام رۆزووه کان له به رنه وه ی مانگی ره مه زان یه که مانگه له دوازه مانگان و عیباده تیکی گه وره شه، وه گیرانه وه شیان هینده قورس نیه.

مه سه له ی دووه م: دهر باره ی: ﴿ فَأَعْتَزَلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ ﴾،

پیشتریش باسمان کرد، که لی رده ما به سته که نارگیریه له سه ر جیی و جووتبوون، نه که خو دوورگرتن له وه ی که له ژووری بیّت و له گه لی له سه ر جی بکه وه ی و ده سته وه ده سته بکه وه ی!! وه که کاتی خو ی خاوه ن کتیبه کان زیده روییان له وه دا کردوه، ئنجا ئایا به لگه مان چییه؟ به لگه مان ئه وه یه که خوای په روه ردگار ده فه رموی: ﴿ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ ﴾، وه هه تا پاکده بنه وه، هه تا ئه و خوینه یان لینه بری، لییان نزیك مه بنه وه، واته: له و شوینه نزیك مه بنه وه که ئه و خوینه ی پیدادی، نه که ده سته به ده سته نه که وه ی... هتد، پیغه مبه ریش ﷺ که ده فه رموی: ﴿ (اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ) ﴾، (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۹۲))، واته: ته نیا له گه لیان جووت مه بن، ئه گه رنا بوّت هه یه ماچی بکه ی و له باوه شی بگری پیکه وه بکه ون.

وه له و باره وه ش ئه م فه رمووده یه هه یه که (الطبري) له ته فسیره که ی خویدا

هیناویه تی^(۱)، وه ئەم قسه یه ئی عهبدو لای کوری عه بباس و موجهیدو عیکر مه و هسه نی به صریشه: { (روی أبو جعفر بن جریر أن مسروقاً ركب إلى عائشة فقال: السلام على النبي وعلى أهله، فقالت عائشة: أبو عائشة! مرحباً مرحباً فأذنوا له فدخل، فقال: إني أريد أن أسألك عن شيء وأنا أستحي، فقالت: إنما أنا أمك وأنت ابني فقال: ما للرجل من امرأته وهي حائض؟ فقالت: له كل شيء إلا فرجها) }، واته: نه بو جه عه فری ته به ری له مه سرووقه وه ده گپ ریته وه (که مه سرووق یه کیکه له زانیانی تابعین، واته: جیلی دوی هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده لی: مه سرووق سواری و لآخ ده بیئت و ده چی بو لای دایکمان عائشه خوا لی رازی بی خیزانی به ریزی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده لی: سه لام له سه ر پیغه مبه ر بی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه له سه ر نه هلی بی (دیاره له پشت په رده وه)، عائشه ش خوا لی رازی بیئت ده فه رموی: تو بابی عائشه ی؟ (مه سرووق- یش دیاره کچیکی هه بووه به ناوی عائشه) فه رموو، فه رموو... وه ره ژووری، ئیزی ددهن و ده چیته ژووره که ی، نه ویش ده لی: من دهمه وی پرسیار له شتیک بکه م به لام شهرمی ده کم، عائشه ش خوا لی رازی بی ده لی: من دایکتم و توش کوری منی، چیت هه یه بپرسه، { نجا بوچی عائشه خوا لی رازی بی، دایکی مه سرووقه؟ چونکه خوا ی به رز ده فه رموی:

﴿ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ... ﴾ ۶ الأحزاب، واته:

پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بو ئیمانداران له نه فسی خو یان له پیشته ره، وه خیزانه کانی شی دایکیان، وه هه موو خیزانه کانی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به دایکی ئیمانداران له قه له م دهرین، وه که ده لی: له شهر عدا شهرم نیه، یانی: له فیربوونی شهر عدا شهرم نیه، نه ک بللی شهر یعت شهرمی تیدانیه، شهر یعت زور فه رمان ده کات که شهرم بکه ی له شوینی خویدا، به لام بو شاره زابوون له شهرع نابی شهرمی بکه ی { پرسیاره که ی لیده کات ده لی: پیاو نه گهر ژنی ده که ویته هه یزه وه، چی بو هه یه، چی بو هه لاله؟ (یانی چون مامه له ی له گه لدا بکات؟)، گوتی: هه موو

(۱) برپاوه: (جامع البيان) للطبري، ج: (۴)، ص: (۳۷۸).

تفسیری قرآنی بر رویه پیر دهرسی چل و شه شهه: ئابه ته کانی (۲۲۲-۲۲۳) ﴿ ۹۳۸ ﴾

شتیکی بۆ ههیه جگه له داوینی، } واته: جگه له وهی که له گهلی جووتبیت
ئه وهی بۆ نیه، ئه گه رنا بۆی ههیه ماچی بکات و له باوهشی بگری و پیکه وه
بخهون و ئه وانه }.

مه سه له ی سییه م: که ده فه رموی: ﴿ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ

فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ، پيشتریش باسما ن کرد، به لام من هه نديک
شت زۆر دووباره ده که مه وه بۆ ئه وهی زیاتر له میشتکاندا بچه سپی
ده فه رموی: توخنیان مه که ون هه تا پاک ده بنه وه جا هه رکات خویان
پاک کرده وه، له و شوینه وه که خوا فه رمانی پیکردوه بچه لایان.

ئه مه لی وه رده گیری که ژنی هه یزدار:

یه که م: ده بی خوینه که ی بی و ببری و هه یزی نه مینی.

دووهم: ده بی خوی بشوری و پاک بکاته وه، ئه و جار دروسته که میرد بچیته
لای، ئه گه ر نا دروست نیه، هه لبه ته هه ندی له زانیان گوتوو یانه: هه ر که
خوینی هه یزی بر، با خویشی نه شو ردی، بۆ می رده که ی هه لاله، به لام
زۆر به ی هه ره زۆری زانیان ده لئین: وانیه به لکو (ابن کثیر) ده لی: هه موو
زانیان رایان وایه هه تمه ن ده بی خوی بشوات، وه به هه فیه تیش ئه گه ر
ته ماشای رواله تی ئایه ته که ش بکه یین، هه ر ئه وه ده گه یه نی، چونکه
ده فه رموی: ﴿ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ

تا پاک ده بنه وه، جا ئه گه ر خویان پاک کرده وه، که واته: ده بی خویان بشون،
(ابن کثیر) له و باره وه ده لی^(۱): { وَقَدْ اتَّفَقَ الْعُلَمَاءُ عَلَىٰ أَنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا
انْقَطَعَ حَيْضُهَا لَا تَحِلُّ حَتَّىٰ تَغْتَسِلَ بِالْمَاءِ أَوْ تَتَيَّمَّمْ إِنْ تَعَدَّرَ عَلَيْهَا
ذَلِكَ بِشَرْطِهِ }، واته: زانیان له سه ر ئه وه یه که ده نگن که هه رکاتیک
هه یز بر (خوینی هه یز بر) ئا فره ت هه لاله نابی بۆ می رده که ی تا کو

(۱) (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص: (۱۶۲).

تفسیری قورمانی به ریز و به ریز دهرسی چل و شه شه م: ئابه ته کانی (۲۲۲-۲۲۳) ﴿ ۹۳۹ ﴾

به ئاو خوئی نه شوات، یا خود نه گهر له بهر ههر هویه ک بی نه توانی ئاو به کار بیینی، تا ته یه موم نه کات، نه وهش دیاره به مخرجی خوئی، (واته: ده بی مخرجه کانی ره و ابوونی ته یه موم هه بن نه و جار دروسته).

مه سه له ی چواره م: که ده فهر موی: ﴿ فَأَتَوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ﴾، بچنه لایان له و شوینه وه که خوا فهرمانی پی کردوه، (ابن کثیر) له (ابن ابي حاتم) وه هیناویه تی که (ابن عباس و مجاهد) و جگه له وانیش خوا لیان رازی بی، گوتوو یانه: ﴿ فَأَتَوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ﴾، (یعنی: الفرج)، له و شوینه وه بچنه لایان که خوا فهرمانی پی کردوه، واته: له لای پیشیه وه، له داوینییه وه، پاشان (ابن عباس) گوتوو یه تی: { (وَفِيهِ دَلَالَةٌ عَلَى تَحْرِيمِ الْوَطْأِ فِي الدُّبْرِ) }^(۱)، واته: وه نه و فهرمایشته ی خوا نه وه ده گه یه نی که: له پشته وه (کۆم) یه وه حهرامه پیاو له گهل خیزانه که ی خویدا جووتبیت.

مه سه له ی پینجه م: ﴿ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ ﴾، پی شتریش باس مان کرد که نه وه به هوئی قسه ی جووله که کانه وه هاته خواری، ده فهر موی: خیزانه کانتان کیلگه ن بو ئیوه، ههر جوړیکی یان ههر کاتیکی ویستتان، بچنه لای کیلگه کانتان، چونکه جووله که کان ده یانگوت: نه گهر له لای پشته وهر پیاو بچیته لای خیزانی و مندالیان بی منداله که خیل دهرده چی، بویه خوی پاک و تا ک فهر موی: نه خیر له پیشیه وه ده چی، یان له پشتیه وه را، گرنگ نه وه یه له شوینی دیاریکراودا بی، وه نه وه راست نیه و مندال به هوئی نه وه وه خیل دهرناچی، له و باره وهش که دروسته به شیوه ی جوړا و جوړ میرد له گهل ژنی دا جووتبی، دروسته: کۆمه لیک فهرمووده هه ن، بو وینه: { (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: أَنْزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ ﴾، فِي أَنْاسٍ مِنَ الْأَنْصَارِ

(۱) هه مان سه رچاوه، ص: (۱۶۲).

أتوا النَّبِيَّ ﷺ فَسَأَلُوهُ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ أَنْتَهَا عَلَيَّ كُلِّ حَالٍ إِذَا كَانَ فِي الْفَرْجِ (رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۲۴۱۴)، وَقَالَ: شَعِيبُ الْأَرْنَؤُوطُ: حَسَنٌ لِّغَيْرِهِ) وَقَالَ: (مُقْبَلَةٌ وَمُدْبِرَةٌ إِذَا كَانَ ذَلِكَ فِي الْفَرْجِ) (رَوَاهُ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ بِرَقْمٍ: (۲۱۳۳))، واته: عهبدوئلای کوری عه بباس دهئی: ئەم ئایه ته دهر باره ی هه ندیك له پیاوانی پشتیوانه کان (الأنصار) {خه لکی مه دینه} هاته خوار، که ده فه رموی: ﴿نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ﴾، چوونه لای پیغه مبه ر ﷺ له و باره وه پرسیاریان لیگرد، ئەویش فه رموی: ههر شیوهیه ک بچۆ بو لای خیزانت، گرنگ ئەوهیه له شوینی مندال بوونه وه بیئت، {له داوینی یه وه بیئت}، ئەمه ریوایه تی ئیمام ئەحمه ده، وه له ریوایه تی: (ابن أبي حاتم) دا فه رموی: له پیشه وه را ده چی، یان له پشته وه را، گرنگ ئەوهیه له داوینی یه وه بیئت، {له و شوینه ی مندالی په ی داده بی}، ئنجا زانیان له و باره وه زۆریان قسه کردوه، که به هیج شیوهیه ک پیاو بو ی نیه له پاشیه وه، واته: له کۆمیه وه بچۆ بو لای ژنه که ی، هه ئبه ته ئەوه زۆربه ی زانیان له سه ری یه ک دهنگن، وه چه ند هه دیسیکیش به به لگه دیننه وه جگه له ئایه ته که، که خویشی ئەوه ده گه یه نی، چونکه ده فه رموی: له و شوینه وه که خوا فه رمانی پیگردوه بچه لای کیلگه کانتان، ئاشکراشه به کو ی دا مندال ده بی و چۆن مندال ده بی! یه کی له و فه رموودانه: {عَنْ حُزَيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، لَا تَأْتُوا النِّسَاءَ فِي أَدْبَارِهِنَّ} (رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۱۹۲۴)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) بِرَقْمٍ: (۲۰۰۵)، وَ فِي (الْمَشْكَاةِ) بِرَقْمٍ: (۳۱۹۲))، واته: (حُزَيْمَةُ بْنُ ثَابِتٍ الْحَضْرَمِيُّ)، ده ئی: پیغه مبه ری خوا ﷺ سی جار ان فه رموی: بیگومان خوا له هه ق گوتنی شه رمی ناکات، خوا له هه ق شه رمی ناکات، خوا له هه ق گوتنی شه رمی ناکات، له لای کۆمیانه وه مه چنه لای ئا فره تان (واته: له و شوینه ی که مندالی لی په ی داده بی له و یوه له گه ل خیزانه کانتان جووتبن).

هەر له‌وباره‌وه ئەم فەرمووده‌یه‌ش هه‌یه: { (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ أَتَى رَجُلًا أَوْ امْرَأَةً فِي الدُّبْرِ) (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۱۱۶۵)، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَصَحَّحَهُ كُلُّ مَنْ ابْنُ حِبَّانٍ وَابْنُ حَزْمٍ، وَحَسَّنَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (الْمَشْكَاةِ) بِرَقْمٍ: (۳۱۹۵) }، واته: عه‌بدوئلا‌ی کوری عه‌بباس خوا له‌ خو‌ی و بابی رازی بی، ده‌ئ‌ی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمو‌وی: خوا ته‌ماشای پیاوی‌ک ناکات که ده‌چیته‌ لای پیاوی‌ک، یان ئا‌فره‌تی‌ک له‌ کۆمی‌ه‌وه.

مه‌سه‌له‌ی شه‌شهم: که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ ﴾، واته: بو‌ نه‌فسی خو‌تان

پیش‌خه‌ن، مه‌به‌ست پی‌ی چی‌یه؟ ئەم فەرما‌یشته‌ به‌شی‌کی لی ته‌فسیر ده‌کات و تارا‌دده‌یه‌ک وه‌لامی ئەو پرسیا‌ره ده‌داته‌وه: { (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَارَزَقْتَنَا، فَإِنَّهُ إِنْ يُقَدَّرَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ فِي ذَلِكَ، لَمْ يَضُرَّهُ الشَّيْطَانُ أَبَدًا) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۶۳۸۸) }، واته: عه‌بدوئلا‌ی کوری عه‌بباس خوا له‌ خو‌ی و بابی رازی بی، ده‌ئ‌ی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمو‌وی: ئە‌گه‌ر یه‌کی‌ک له‌ ئی‌وه که ویستی بج‌یته‌ لای خیزانی (له‌گه‌ئ‌ی جووت بی‌ت) له‌ کاتی جووت‌بوونی دا بل‌ی: به‌ ناوی خوا، ئە‌ی خوا‌یه شه‌یتانمان لی دوور ب‌گه‌ره، وه شه‌یتان له‌وه دوور ب‌گه‌ره، که پیمان ده‌به‌خشی، ئە‌وه ئە‌گه‌ر مندالیان بب‌ی به‌هۆ‌ی ئە‌و جووت‌بوونه‌وه، هه‌رگیز شه‌یتان ناتوان‌ی زیانی لی‌بدا.

بو‌یه له‌ کورده‌واریی خو‌ماندا ئە‌گه‌ر که‌سی‌ک مندالی‌کی ناصالح بب‌ینی، ده‌ئ‌ی: ئە‌وه (بِسْمِ اللَّهِ) لی نه‌کراوه!

که‌واته: که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ ﴾، یانی: کاتی که ده‌تان‌ه‌وی له‌گه‌ل هاوسه‌رتاندا جووت‌بن، با پیش‌ه‌کی‌یه‌ک هه‌بی، پیش‌ه‌کی‌یه‌که یانی: چی؟ یانی: نیه‌تی طاعه‌تی لی‌بینی، که ئە‌وه هه‌قی ژنه‌که‌ی جی‌به‌جی ده‌کات، وه

نیه تی خو پاکراگرتن و چاو له حه رام نه بوونی لیبئی، وه نیه تی نه وهی لیبئی که خوی په روه ردگار منداله که یان صالح بکات، وه جووتبوونه که ته نیا له رووی ئاره زووویه کی جهسته ییه وه نه بیّت، به لکو با حاله تی کی ئیمانیی و طاعهت و خوا به مه بهست بوونی تیکه ل بی، که نه و کاته ویپرای نه وه هه قی جهسته ی جیبه جی کردوه، هه قی رووحیسی جیبه جی دهکات، وه پاداشتی دواروژیسی ده بیّت، هه ندی له توپزه ره وانیش رسته ی: ﴿ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ ﴾ یان به وه لیکدا وه ته وه که میرد بو جووتبوونی له گه ل زنه که یدا، ده بی یه کسه رو بی پیشه کیی و زهمینه سازی نه بی، وه ک ماچ کردن و ده ستبازی و ... هتد، به لام ده گونجی بلیین: چه مک و واتای رسته که گشتگیرو فراوانه و هه موو واتابه کان ده گریته وه.

خوی په روه ردگار له وه که سانه مان بگیپی، که له هه موو روویه که وه، وه له هه موو لایه نه که وه، پابه ند ده بن به سنوره کانی شه ریعهت و، به یاسا و نه ده ب و حوکه کانی شه ریعهت وه ... ئامین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی به نجاو حه و ته مین

پیناسهی ئه م دهرسه

خوا پشتیوان بی له م دهرسه ماندا دوو ئایه تان ده تووژینه وه، ئایه ته کانی ژماره: (۲۸۲ و ۲۸۳) له سوورپه تی (البقرة) که باسی نووسینی مامه له وه بازارگانی به قهرز، وه شایه د له سهر گرتنی و رههن و نه وه مه سه له وه بابه تانه ی که پینانه وه په یوه ستن، ده که ن و له سوئنگه ی نه وه وه که بابه ت و مه سه له کان زورن، لی ره به م ئامازه کورته وازدینین، هه تا له برکه کانی دیکه دا ده یان تووژینه وه.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ آجَلٍ مِّنْكُمْ فَأَوْكُتُبُوهُ وَلِيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلِيُمِلَّ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلِيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِن كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمِلَّ إِلَيْهِ بِالْعَدْلِ وَأَسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِّن رِّجَالِكُمْ فَإِن لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَن تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا أَن تَكْتُمُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ آجَلِهِ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَن تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُمُوهُمَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِن تَفَعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ

وَيَعْلَمُكُمْ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۲۸۲﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا
 كَاتِبًا فَرِهَنَّ مَقْبُوضَةً فَإِنْ مِنْ بَعْضِكُمْ بَعْضًا فليؤدِّ الَّذِي أَوْثَمَنَ أَمْنَتَهُ، وَلِيَتَّقِ اللَّهَ
 رَبَّهُ، وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثَمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 عَلِيمٌ ﴿۲۸۳﴾

مانای وشه به وشه‌ی ئایه‌ته‌کان

((ئهی ئه‌وانه‌ی بروتان هیناوه ! هه‌رکات مامه‌له‌یه‌کی قه‌رزتان بو کاتیکی دیاریکراو له‌گه‌ل یه‌کدیدا کرد، بینووسن ! وه با نووسه‌ریک دادگه‌رانه له نیوانتاندان بینووسی، وه با هیج نووسه‌ریک لاملی نه‌کات که بینووسی، وه‌ک چۆن خوا فی‌ری کردوه، به‌لکو با بینووسی، وه با ئه‌و که‌سه‌ی که هه‌قه‌که‌ی له‌لایه‌ ده‌ریب‌پ‌ری (دانی پ‌یدا ب‌ین)، وه با پار‌یز له په‌روه‌ردگاری بکاتو هیج شتیکی لی که‌م نه‌کاته‌وه (له‌وه‌ی که به‌قه‌رز وه‌ریده‌گری)، ئنجا ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه که هه‌قه‌که‌ی له‌لایه‌ نه‌فام بوو، یان ب‌یه‌یز بوو، یان ئه‌و نه‌یده‌توانی ده‌ریب‌پ‌ری، با سه‌ره‌رشته‌یاره‌که‌ی دادگه‌رانه ب‌یلی (ده‌ریب‌پ‌ری)، وه دوو شایه‌د له پیاوانتان به شایه‌د ب‌گرن، وه ئه‌گه‌ر دوو پیاو نه‌بوون، با پیاویک و دوو ئافه‌رت بن، له‌و شایه‌دانه‌ی که پ‌یتان په‌سندن (و متمانه‌تان پ‌یان هه‌یه) تا‌کو ئه‌گه‌ر یه‌کیان هه‌له‌ی کرد (له‌و دوو ئافه‌رتانه) یه‌کیان وه‌ب‌یر ئه‌وی دیکه ب‌ین‌یت‌ه‌وه، وه با شایه‌ده‌کان هه‌ر کات بانگ‌کران (بو شایه‌دییدان) لاملی نه‌که‌ن، وه له نووسینی (قه‌رز) ب‌یزار مه‌بن گ‌چکه، بی یان گه‌وره (واته: که‌م بی یا زۆر) هه‌تا کاتی دیاریکراوی، ئا ئه‌وه‌تان له‌لای خوا دادگه‌رانه‌تره‌و، بو شایه‌دییدان راست‌ره‌و، له نه‌که‌وته‌نه دوو د‌ئیش‌تان نیزیک‌تره‌، مه‌گه‌ر (مامه‌له‌که‌تان) باز‌رگان‌یه‌کی ده‌سته‌ج‌ی بی، که له‌نیو خۆتاندا ئه‌نجامی بدن، ئه‌و کاته گونا‌ه‌تان ناگات که نه‌ینووسن، به‌لام هه‌رکات ک‌ر‌پ‌ن و فروشتنتان کرد، شایه‌د ب‌گرن، وه با هیج نووسه‌ریک و هیج شایه‌دیک تووشی زیان نه‌ک‌ر‌ین، (یان زیان له خاوه‌ن مال، یان قه‌رزداره‌که نه‌ده‌ن)، وه ئه‌گه‌ر وابکه‌ن، ئه‌وه

دوو چاری لاریبویون دهن، وه پاریز له خوا بکهن، وه خوا فیرتان دهکات، وه خوا به هموو شتیك زانایه ﴿ ۲۸۲ ﴾ وه نه گهر له سه فه ری بوون و نووسه رتان چنگ نه که هوت، با (دهسته بهر که ری نه فه وتانی قه رزه کانتان) بارمته و هر گیراوه کان بن، جا هرکات هه ندیکتان له هه ندیکتان دئیابوون (که قه رزه که نافه وتینی و به بی نووسین و شایه دگرتن و بارمته، قه رزتاند) با نه و که سه ی که به ئه میندار دانراوه، سپارده که بداته وه، وه با پاریز له خوی پهر و هر دگاری بکات، وه شایه دیدان مه شارنه وه و هر که س بیشاریتته وه، نه وه دلی گونا هباره، وه خوا به وه ی ده یکه ن زانایه ﴿ ۲۸۳ ﴾).

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(بَدِينِ): واته: قه رز له زمانی عه ره بیدا ده لی: (دِنْتُ الرَّجُلَ: أَخَذْتُ مِنْهُ دَيْنًا وَأَدَّيْتُهُ: جَعَلْتُهُ دَائِنًا وَذَلِكَ بِأَنْ تُعْطِيَهُ دَيْنًا)، (دِنْتُ الرَّجُلَ: واته: قه رزم له پیاوه که و هر گرت، وه (وَأَدَّيْتُهُ) واته: قه رزم پیداو کردم به قه رزدار.

(وَلِيْمَلِ): (أَمَلَى) واته: خویندیه وه به سه ر نووسه ری کدا که بینووسی (إِمْلَاءً) واته: به سه ردا خویندیه وه (وَلِيْمَلِ) واته: با بخوینیتته وه و بلی: نه و نه ندازه یه م له فلان رۆژ له فلان که س و هر گرت، نووسه ری کیش بینووسی و دوو شایه دیش شایه دیدی بدن، ده گوتری: (أَمَلْتُ وَأَمَلَيْتُ: تَلَوْتُ وَقُلْتُ) واته: خویندمه وه و گوتم.

(وَلَا يَبْخَسُ): (الْبُخْسُ: نَقْصُ الشَّيْءِ عَلَى سَبِيلِ الظُّلْمِ)، (بَخَسُ) بریتیه له که مکردنه وه ی شتیك به شیوه یه کی سته مکارانه، که واته: مه به ست نه وه یه نه و که سه که قه رزه که ی ده که ویتته سه ر، کاتیك که ده یلی بو نه وه بنووسری، با هیچی لی که م نه کاته وه، ده بینی کابرای خاوه ن قه رز له وی نابی، بلی: نه وه نده ی پینه دام و که متری پیدام.

(سَفِيهَاً): وشه ی (سَفِيهِ) یانی: نه فام، عه قل سووک، ده لی: (السَّفْهُ: خِفَّةٌ فِي الْبَدَنِ، وَاسْتَعْمَلَ فِي خِفَّةِ النَّفْسِ لِنُقْصَانِ الْعَقْلِ..) له نه سلدا (سَفْهُ) واته: قالب سووکی، دوایی به کاره یئراوه بو سووکی نه فس له بهر که می عه قل،

ئیسټا له عه ره بیدا به هه رکه سیك بلیی: (سَفِيه) زهینیان بو لای مانا نه سلیه که ی هه ر ناچی، که مه به ست نه وه یه به دهنی سووکه و لاوازه، به لگو هه ر یه کسه ر نه و مانایه ی که بو ی خوازاوه ته وه، که بریتیه له عه قل سووکی نه و مانایه دیته زهینه وه، لیره شدا مه به ست هه ر نه وه یه واته: گیل و عه قل سووک.

(أَنْ تَضَلَّ): واته: نه گه ر لی هه له بوو، یان له بیر ی چوو، چونکه (الضَّلَالُ: العُدُولُ عَنِ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ)، واته: (ضلال) بریتیه له لادان له رپی راست، نه وه و اتایه کی، و اتایه کی دی: (ضَلَّ عَنْهُ الشَّيْءُ ضَاعَ مِنْهُ وَفُقِدَ) واته: شته که ی لی و نبوو، لی بزر بوو.

(الشُّهَادَاءُ): (شُهَدَاءُ) کوی (شاهد) ه واته: شایه ده کان، شایه د کییه ؟ ده لی: (الشُّهُودُ وَالشُّهَادَةُ: الْحُضُورُ مَعَ الْمُشَاهِدَةِ، إِمَّا بِالْبَصَرِ، أَوْ بِالْبَصِيرَةِ، يُقَالُ شَهِدْتُ كَذَا وَشَهِدْتُ عَلَيْهِ)، (شُهُودٌ وَشَهَادَةٌ): بریتیه له ناماده بوون له گه ل بینیندا، چ به چاو، چ به عه قل، ده لی: (شَهِدْتُ كَذَا) واته: بینیم، یان (شَهِدْتُ عَلَيْهِ) واته: شایه د بووم له سه ری، ئنجا بوچی به که سیك که شایه دیی دهدا بو که سیك، گوتراوه شایه د ؟ چونکه ده بی شته که بزانی و وه ک به چاوی خو ی بیبینی ئاوا یه قینی هه بی، ئنجا شایه دیی بدات.

(وَلَا تَسْعَمُوا): واته: ماندوو مه بن، (السَّامَةُ: الْمَلَالَةُ مِمَّا يَكْتُرُ لُبُّهُ، فِعْلًا كَانَ أَوْ انْفِعَالًا)، (السَّامَةُ)، (الْمَلَالَةُ) واته: ماندوو بوون، به هو ی زور مانه وه وه، کار بی، یان کارتیکران، **(وَلَا تَسْعَمُوا)** یانی: ماندوو مه بن له نووسینی، گچکه بی، یان گه وره بی، فه رزه که که م بی، یان زور بی، بینوسن باشتره.

(أَقْسَطُ): واته: دادگه رانه تره، (الْقِسْطُ: هُوَ النَّصِيبُ بِالْعَدْلِ كَالنَّصْفِ، وَالنَّصْفَةُ وَالْقِسْطُ أَخَذَ قِسْطَ الْغَيْرِ)، (قِسْطُ): بریتیه له به شیک که به دادگه رانه به شکر بی، وه (قَسَطُ) یش بریتیه له وه رگرتنی به شی یه کیکی دیکه (إِقْسَاطُ) واته: دادگه ری، (مُقْسِطُ) واته: دادگه ر، به لام (قَاسِطُ) یانی: سته مکار، (قَاسِطُ) نه و که سه یه که به شی خه لکی بوخوی وه رگرتبی و

(مُقْسِط) ئه و که سه یه که به شی خه لکی دابی به دادگه رانه.

(وَأَقَوْمٌ): واته: راسترو گونجاوتره.

(تِجَارَةٌ): واته: بازرگانیی، (التِّجَارَةُ: التَّصَرُّفُ فِي رَأْسِ الْمَالِ طَلْبًا لِلرِّيحِ)

بازرگانیی بریتیه له دست و هردان له دهستمایه و کارپیکردنی به مه بهستی و دهسته پینانی قازانج.

(حَاضِرَةٌ): واته: ناماده، ئه و بازرگانییی ده ستاوده ستو و ده ستبه جی ئه نجام دهری،

پیویستی به نووسه رو نووسین و ئه وانه ناکات، به لام شایه د هه بن هه ر با شتره بوئه وهی دواپی یه کیکیان په شیمان نه بیته وه، (الحَضْرُ خِلَافُ الْبَدْوِ، وَالْحَضَارَةُ وَالْحَضَارَةُ: السَّكُونُ بِالْحَضَرِ (تِجَارَةٌ حَاضِرَةٌ): أَي نَقْدًا)، (حَضْرٌ) پیچه وانهی (بَدْوٌ)، (بَدْوٌ) واته: بیاباننشین، (حَضْرٌ) واته: نیشته جی، وه (حَضَارَةٌ) ئه وه یه که شوینیک ئاوه دان کرابیته وه و خه لک لی نیشته جی بووی.

(جُنَاحٌ): (جُنَاح) گوناحی کورده واریی خو مان هه ر له (جُنَاح) وه هاتوه، جا

(جُنَاحٌ) ئه سللی له (جُنَاح) وه هاتوه، (جُنَاح) یش واته: بال، وه ده گوتری: (جَنَحَتْ السَّفِينَةُ إِذَا مَالَتْ) ئه گهر که شتییه که به لایه کیدا که وت، ده لین: (جَنَحَتْ) واته: به لایه کدا که وت، له به ره ئه وه که کابرا و هختیک به لایه کدا لاده دا، مانای وایه تووشی گوناح بووه، بویه ناو له و گوناح و هه لیه نراوه (جُنَاح).

(فَرَهْنٌ): (رِهَانٌ) کوی (رَهْنٌ) ه، (الرَّهْنُ: مَا يُوضَعُ وَثِيقَةً لِلدَّيْنِ)، (رَهْنٌ) واته:

بارمه، هه ر شتییک که وهرده گیرئ وه که بارمته یه که له جیاتی قهرز، بو وینه: کابرا سه د ملیون دینار ده دا به که سییک ده لی: تو ش ئه و سه یاره ت هه یه له ره هنی مندا دایبنی و با سه یاره که تم له لابی، هه رکاتی پارده که ت بو هی نامه وه سه یاره که ت پیده ده مه وه، که دواپی زیاتر باسی ده که ین.

(أَمِنْ): واته: لی دنیابوو، (أَمْنُهُ: وَثِقَ بِهِ وَاعْتَبَرَهُ أَمِينًا ذَا أَمَانَةٍ) ﴿ فَإِنْ أَمِنْ ﴾

بَعْضُكُمْ بَعْضًا، واته: ئه گهر هه ندیکتان له هه ندیکتان دنیابوون، که

تفسیری قورئانی بر ریز و بر پیر دهرسی په نجاو حه و ته م: نایه ته کانی (۲۸۲- ۲۸۳) ﴿ ۱۲۴۶ ﴾

خیانه تی لی ناکات و قهرزه که ی ددهاته وه، واته: متمانهی پی بووو به
نهمینداری دانا.

(فَلْيُؤَدِّ)؛ (أَدَّى الشَّيْءَ: أَقَامَ بِهِ) شته که ی جیبه جی کرد، (وَأَدَّى الدَّيْنَ: قَضَاهُ)،
قهرزه که ی دایه وه (وَأَدَّى الصَّلَاةَ: قَامَ بِهَا لَوَقْتِهَا) له کاتی خویدا نویژه که ی
جیبه جی کرد (وَأَدَّى إِلَيْهِ الشَّيْءَ: أَوْصَلَهُ إِلَيْهِ) شته که ی گه یانده دهستی،
که واته: ﴿فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُوتِيَ مِنْ أَمْنَتِهِ﴾، یانی: نه و که سه ی که شتیکی به
نهمانته له لاداندراوه، با بیگه یه نیته وه خاوه نه که ی، واته: نه و قهرزه ی که
له لایه تی، با به نهمانته تیکی دابنی و بو خاوه نه که ی بگی ریته وه.
(وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ)؛ (الْكَيْمَانُ: سَتْرُ الْحَدِيثِ)، (کتمان) نه وه یه قسه یه ک
بشاریه وه، ﴿وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ﴾، شایه دیدان مه شارنه وه.

مانای گشتی نایه ته کان

نهم دوو نایه ته موباره که که یه کیکیان باسی قهرزو نه وی دیکه یان باسی ره ن
دهکات، خوا ﷺ روو له نه هلی ئیمان دهکات و لی ردها بو یان باسی قهرز پیدان
دهکات، بو زانیاریتان نهم نایه ته دریزترین نایه ته له قورئاندا، واته: سوورته ی
(البقرة) گه وره ترین نایه تی قورئانی تی دایه، له رووی پله و پایه وه که (آیه
الکرسی) یه، وه دریزترین نایه تیشی تی دایه له رووی قه باره وه، که نایه تی قهرز
(آیه الدین) ه، دیاره نه وه ش جی سهرنجه، که گه وره ترین نایه تی قورئان باسی خوی
په روه ردگار دهکات و، دریزترین نایه تیش باسی لایه نی نابووری و مال و سامان
دهکات، نه وه گرنگی پیدانی نی سلام و قورئان ده گه یه نی، به بابته ی نابووری و
مال و سامان، خوا ده فهرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنُكُمْ بَدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَآكْتُمُوهُ﴾. واته: نه ی نه وانیه ی برواتان هیناوه ! ههر کات قهرزتاندا
له نیو خوتاندا به یه کدیدا، یا خود مامه له یه کی به قهرزتان له گه ل یه کدیدا کرد بو

تفسیری قورمانی به ریز و به پیر دهرسی په نجاو حه و ته م: ئایه ته کانی (۲۸۲ - ۲۸۳) ﴿ ۱۲۴۷ ﴾

کاتیکی دیاریکراو، بینووسن، دیاره ئیمه دواپی له خستنه پرووی مهسه له گرنه گه کاندایا وردتر دینه سهر باسی نه وه که ئایا نه و نووسینه فه رزه یان سونه ته ؟ ههروه ها سهرجه م مهسه له کانی دیکه ش، وه ئیستا هه ر به کورتی مانای ئایه ته کان ده که یین ﴿وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ﴾، وه با نووسه ریک دادگه رانه له نیوانتاندا بینووسی، واته: نه به لای بابای پاره داردا بچی، نه به لای بابای پاره وهرگر، نه به لای خاوه ن قه رزو نه به لای قه رزداردا، به لای که سدا نه یشکی نیته وه و چونه وایبنووسی ﴿وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾، وه با هیچ نووسه ریک لاملی نه کات له وه، که وه ک چۆن خوا فیری کردوه بینووسی، یانی: وه ک چۆن خوا نه و چاکه یه ی له گه ل نه ودا کردوه فیری خویندن و نووسینی کردوه، با نه ویش وه ک سوپاسگوزاریی نه و نیعمه ته، نه گه ر سه ریان تیوه ستا له شوینیک و بیجگه له و که سیان ده ست نه که وت، با بینووسی و خویان لی نه خاته سه رپشت و بیانویان پی نه گری ﴿فَلْيَكْتُبْ﴾، با بینووسی، ته ئکید ده کاته وه ﴿وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾، ئایا کی دان به قه رزه که دا بی نی ؟ بیگومان نه و که سه ی که هه قه که ی له لایه، نه وه ی پاره که وهرده گری، قه رزداره که، با نه و بیلی، بوچی ؟ نه گه ر نه وی دیکه بی که خاوه ن قه رزه، دواپی بابای قه رزدار بو ی هه یه بللی: تو به که یفی خوت گوتوته، به لام نه گه ر بوخوی بیلی: پی ده گوتری: تو به زاری خوت دانت پیهیناوه ! مانای وایه نه و کاته هیچ ئیشکالی تیدا نابلی ﴿وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾، وه با پاریزیش له په روه ردگاری خوی بکات ﴿وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا﴾، وه هیچی لی که م نه کاته وه، نه و قه رزه که وهریگرتوه، چه نده و چی له لایه با هه مووی دان پیدا بی نی، بو نه وه ی نووسه ره که ش وه ک نه و دانی پیدا بی نی، ئاوا بینووسی ﴿فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ﴾، نه گه ر نه وه ی هه قه که ی له سه ره گیل و نه فام بوو، یان بیهیز بوو، یا خود

نەيدەتوانى، بۇ ويىنە: لال بوو، ياخود سەرى لى دەرنەدەچوو، با سەرىپەرشتيارەكەى بە شيوەيەكى دادگەرانه بىلى و بيخوينىتەو، بۇ ئەوہى بەو جوړە بنووسرى كە راست و دادگەريیە، ﴿وَأَسْتَشْهِدُوا شَهِيدِينَ مِنْ رِجَالِكُمْ﴾، بەلام خواى كاربه جى تەنيا بە نووسين لى نەگەر اوو فەرموويەتى: ئنجا دوو پياوانيش لە خوتان بکەن بە شايد لەسەرى ﴿فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ﴾، جا ئەگەر دوو پياوتان چنگ نەگەوتن ﴿فَرَجُلٌ وَأَمْرَأَتَانِ﴾، با پياويك و دوو ئافرەت بن ﴿مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ﴾، لەو شايدەدانەى كە لىيان رازيين و متمانەتان پىيان هەيەو بە پەسنديان دەزانن، چونكە كەسك متمانەى بە كەسك نەبى بە شايدەى ناگرى، ئنجا نايە حيكمەتى ئەو چيە كە دوو ئافرەت لەجياتى پياويك بۇ شايدەى ؟ خواى كاربه جى حيكمەتەكەى روون دەكاتەو، وە بۇ زانياريتان خوا ﷺ، مەگەر چۆن ئەگەرنا هيج ياسايەكى شەرعى نەفەرموو لەم قورئانەدا، مەگەر ئاماژەى بە حيكمەتەكەى كردو، چونكە ئەسل لە مامەئەكردندا ئەوہى كە هەموو شتىك حيكمەتەكەى و ھۆيەكەى دياربى، بە پىچەوانەى عيادەتەو كە ئىمە بە دواى حيكمەتيدا ناگەرپىن، بۇ ويىنە: خوا فەرموويەتى: نويزى شىوان سى ركاتە، بۇچى سى ركاتە ؟ ئەدى بەيانى بۇچى دوو ركاتە ؟ نيوەرۇ بۇچى چوار ركاتە ؟ ئەو مامەئەكردنە لەگەل خواداو نابى لە حيكمەتەكەى بكوئىنەو، خوا دەفەرموى: ئاوا بمپەرستە، خواپەرستى (عبادە)يش واتە: ئەوپەرى ملكەچى، جا كەسى بۇ خوا ئەوپەرى ملكەچ بى، ناچى بلى: بۇچى وا بکەم، بۇچى وا نەكەم ؟! بەلام مامەئەكردنى ئىمە لەنيو خوماندا سەرمان لى دەردەچى، بۇچى وابى و بۇچى وانەبى ؟ بۇيە خوا ﷺ هەرچەندە بۇ عيادەتەكانيش كەم و زور ئاماژە دەكات بە حيكمەتەكانى، بەلام ھى ھەلسوكەوتەكان و مامەئە، مەگەر چۆن ئەگەرنا حيكمەتەكانى بەيان دەكات، لىرەدا كە دەفەرموى: ﴿أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى﴾، زانيويەتى پرسيارىك دروست دەبى، باشە بۇچى دوو ئافرەت

تەفسىرى قورمانى بەرزور پىر دەرسى پەنجاو حەوتەم: ئايەتەكانى (۲۸۲- ۲۸۳) ﴿ ۱۲۴۹ ﴾

لەجىياتى پياويك بۇ شاھىدەيدان لەسەر قەرر؟ دەفەر موى: بۇ ئەھدى ئەگەر يەككىيان لىي تىكچوو ئەھدى دىكە بەبىرى بىنئىتەھە، ئافرەت بەھوى كەوتنە حەيزەھە، بەھوى زەھىستانىيەھە بەھوى حالەتى عاتىفىيەھە كە ھەيەتى، ئەھدىش خۇاى كاربەجى بۇيەھە وای دروست کردەھە، تاكو بتوانى مندال بەخىو بكاتو ئەركى داىكايەتى بىنئى، ھە بەھوى ئەھدەھە كە ئافرەت بەزورى لە چوارچىھە خىزاندا دەزى، لەگەل ئىشوكارى مالدە مامەلە دەكات، نەك لەگەل بازارو بازارگانى، تەماشای ھەموو دنيا بکەن نەك ھەر لە جىھانى ئىسلامىدا چەند ئافرەت بازارگانى؟ زور بە كەمى، يان چەند ئافرەت سىياسىين؟ چەند ئافرەت فەيلەسووفن؟ چەند ئافرەت فەرماندەھى جەنگن؟ يان ھەر نىن، يان زور بە دەگمەن، كەواتە: بازارگانى مەيدانى ئافرەتان نى، بۇيە تىپىدا كارامەھە شارەزانىن، لەھە بوارەدا تونای زەبتو كۆنتىرۆلكردنى زانىارى و ئامارەكانىان كەمە، بۇيە پىويستە دوو ئافرەت بن تاكو يەككىيان ھەبىر ئەھدى دىكە بىنئىتەھە، بە ھەردووكيان يەكدى بەھىز بکەن، بۇچى؟ بۇئەھدى مالى خەلك نەفەوتى، كەواتە: مەسەلە بە كەم تەماشاكردنى ئافرەت نى، بەلكو بە ھەند ھەلگرتنى مال و سامانى خەلكە كە نەفەوتى، لە حالىكدا كە دوو پىاو چىنگ ناكەون بۇ شاھىدەھى، با پياويك دوو ئافرەت بن، بۇ ئەھدى كە ھەبىرى يەكدى بخەنەھە ﴿ وَلَا يَأْبُ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا ﴾، با شاھىدەكان كە بانگكران بۇ ئەھدى شاھىدەھى بدەن، لاملى و سەرىچىي نەكەن، بىرو بىانوو نەھىننەھە بىن. ﴿ وَلَا تَسْمُوا أَنْ تَكُنُّوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ﴾، ھە ئىوھ ماندوو مەبن كە قەررەكە بىنووسن، گچكەبى يان گەورەبى، واتە: كەمبى يان زوربى، بۇ كاتى دىارىكرەوى خۇى (بىنووسن و مەيكەنە تەنەھى).

ئىنا سى حىكەتى تىدا دەخاتە روو: ﴿ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ

وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا ﴾:

۱- ﴿ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، ئه و نووسینه، ههروهها ئه و شایه دگرتنه تان له لای خوا، دادگه رانه تره و دوورده بی له سته م و دوایی دمه قالیی له سه ر پهیدانایی، تۆ بلیی: ئه وهنده بوو ئه و بلی: نه خیر ئه وهنده نه بوو، ئه گه ر نووسرابی و شایه د هه بن، جیگای مشت و مپ نابی چونکه که سانیک هه ن دهیانه وی مالی خه لکی به ناهه ق بخون، جا چ خاوه ن قهرزه که بی، بۆ ویینه: په نجا ملیونی داوه تی، ده لئی: سه د ملیون بوو، وه چ قهرز وهرگره که بی (قهرزداره که) بلی: ته نیا په نجا ملیون بوو له کاتی که قهرزه که سه د بووه، ئه و که سانه هه ر ده بن له نیو کۆمه لگادا، که واته: ده بی بنووسری و شایه د هه بن، مانای وایه ئه و کاته به دوو شتان به ستر او ته وه و، مشت و مپ رو ناکوکی و سه ر نه جام سته م روونادات.

۲- ﴿وَأَقَوْمٌ لِّلشَّهَدَةِ﴾، وه ئه وه راستره بۆ شایه دیدان، چونکه نووسینه که قسه ی شایه ده کان به هیز ده کات و بۆیان ده بیته دیکۆمینت (وثیقه).

۳- ﴿وَأَذِنَ أَلَّا تَرْتَابُوا﴾، وه بۆ ئیوه ش نزیکتره له وه ی که نه که ونه گومانه وه، ئه گه ر نا مرؤف بۆی هه یه له خاوه ن پاره بکه ویته گومان، تۆ بلیی به راستی بی! له وانیه زولم له وه هه ژاره بکات، یان بۆی هه یه له وه دیکه بکه ویته گومان، تۆ بلیی به راستی بی! به لام ئه گه ر شایه د هه بی و نووسرابی، مشت و مپ دروست نابی و ناکه ونه گومانه وه.

ئنجا خوا ﷺ یه ک حاله تی لی هه لداویری، چونکه خوی زانو شاره زا که کار به جییه، ده زانی ژیا نی ئیمه چۆنه؟ ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجْرَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ﴾، له یه ک حالدا قه یناکات ئه گه ر نه ینووسن: ئه گه ر بازرگانیه کی ناماده ی ده سته ده ست بی، له نیو خۆتاندا که هه لی ده سوورینن ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا﴾، له و حاله ته دا گوناختان ناگاتی که نه ینووسن، ده لئی: ئه ری ئه و کراسه به چه نده؟ ده لئی: به وهنده یه، پیویست ناکات بلیی: وهره نووسه ری کی

بینه با بینووسی! ﴿وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾، وه شاید بگرن نه گهر کرین و فرۆشتنتان کرد، هه ئبه ته شهر عزانان و تویر ه روان ده لئین: ئه وه مه به ست پیی کرین و فرۆشتنی گه وره یه، بو وینه: کابرا بایی یه ک ملیون ده ستبه جی شتیک ده کری، وا باشه شاید هه بی، نه گه رنا شتیک که بچووکه، ده چی کیلو ته ماته یه کی ده کری، پیویست ناکات دوو شایه دان بانگ بکه ی: وهرن شایه د بن من ئه و کیلو ته ماته یه م به وهنده ی کریوه! که س شتی وا ناکات، ﴿وَلَا يُضَارُّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ﴾، وه با هیچ نووسه ریک و هیچ شایه دیک زهره ر نه گه یه نی، نه به بابای خاوه ن پاره، نه به بابای قهرزدار، یانی به هیچ کام له و دوو ته رفه ی که بازرگانی پیکه وه ده که ن ئه مه واتایه کیه تی.

واتایه کی دیکه ی: با هیچ نووسه ریک و هیچ شایه دیک زهره ریان پی نه گه یه نری، نووسه رکه کاتیک بانگ ده کری که دهره تی نیه، وه شایه ده که با هه ئنه پیچری، کاتیک که دهره تی نیه، ئه و دوو مانایه ش به مجوره وهرده گیریت نه گهر (لا يُضَارُّ) له (لا يُضَارُّ) وه هاتبی واته: (بنا مجهول) یانی: با نووسه رکه و شایه ده که زهره ریان پی نه گه یه نری، وه نه گهر (لا يُضَارُّ) بی، واته: با نووسه رکه و شایه ده که زهره ر نه دهن له و خه لکه ﴿وَأَنْ تَفْعَلُوا﴾، وه نه گهر وابکه ن، واته: نه گهر زهره ر بدن، چ نووسه رکه، چ شایه ده که، چ ئه وانه ی دیکه زهره ر له وان بدن ﴿فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ﴾، ئه وه لا ری یه که پیتانه وه دهنووسی (وه ک چه سپی دوو قل) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ﴾، وه پاریز له خوا بکه ن، وه خوا فیرتان ده کات، (ئاوا یاساکانی خویتان فیتر ده کات) ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، وه خوا به هه موو شتیک زانایه.

ئه وه هه مووی له حالیکدا که خه لک نیشته جییه و له مالئیه، ئه دی نه گهر له سه فه ری بوون و پیویستی شیان به قهرز بوو؟ ئه مجاره باسی ئه و حاله ته ش ده کات و ده فه رموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَنَّ مَقْبُوضَةً﴾، وه نه گهر

له سهفه ری بوون و نووسه ریکتان دهست نه کههوت (یان قه له م و کاغه زی لی نه بوو، یان نه ده گونجا بنووسری) ﴿ فِرْهَنْ مَقْبُوضَةٌ ﴾، (رهان) کوی (رهن) ه، واته: بارمته، با چهند بارمته یه کی وهرگیراو له جیاتی نووسین و شایه دی گرتن بی، {قه رزکه ر ده لی: ئه وهنده پارهیهم بدهیه به قهرز، ئه ویش ده لی: توش ئه و شته م ویده با بارمته (رهن) بی، له لام، چونکه دهرفت نیه بنووسری له نیوانماندا، با شتیکی تو لای من بی، ههرکات پاره کهت هیئا دهنده مه وه} ﴿ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا ﴾، جا نه گهر ههندیکتان له ههندیکتان دنیا بوون و به ئه میندارتان دانان ﴿ فَلَیُؤَدَّ أَلْذَىٰ أَوْثَمِنَ أَمْنَتَهُ ﴾، با ئه و کهسه ی که به ئه میندار دانراوه، ئه و سپارده یی که له لایه تی (که قهرزه کهیه)، بیگیریته وه بو خاوه نه که ی ﴿ وَلِیَتَّقِ اللَّهُ رَبَّهُ ﴾، وه با پاریز له پهروه دگاری بکات، که واته: فهرز نیه له سهفه ری ش ئه گهر نووسه ر نه بووو قهرزه که نه نووسرا، حه تمه ن بارمته وهرگیری، به لگو مؤله ته، یان وا په سنده، ئه گهرنا مادام خه لکه که متمانه یان به یه کدی هه بی، ده توانن ئه وه نه کهن و له سه ر بناغه ی باوه رو متمانه به یه کدی کردن، پیکه وه مامه له بکه ن ﴿ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ﴾، وه شایه دیدان مه شارنه وه، چ ئه وه ی که له لایه تی، چ ئه وه ی که له لای دراوه^(۱)، با شایه دیدیه که نه شاریته وه ﴿ وَمَنْ یُکْتُمْهَا فَإِنَّهُ عَٰثِمٌ قَلْبُهُ ﴾، وه ههرکه سیکی شایه دیدی بشاریته وه، ئه وه دلی گونا هباره، بوچی دلی گونا هباره ؟ چونکه دلی ئینسان سه رچاوه ی پاریزکاری (تقوی) یه و سه رچاوه ی گونا هباری (فجور) یشه و له راستیدا بناغه و بنه رته ی به ره و چاکه چوون و به ره و خراپه چوونی ئینسان لیروه یه، بویه پیغه مبه ریش ﷺ وه که له فه رمووده ی (صحیح) دا هاتوه سی جار ئمازه ی به سینه ی موباره کی کردوه و

(۱) واته: چ ئه و کهسه ی که شایه دیدیه که ی له لایه و، چ ئه و کهسه ی که شایه دیدیه که ی له لا دراوه لی ئی ناگاداره.

تفسیری قورمانی بر ریز و پیر دهرسی به نجاو حو ته م : نایه ته کانی (۲۸۲ - ۲۸۳) ﴿ ۱۲۵۳ ﴾

فهرموویه تی: ^(۱) { (التَّقْوَى هَاهُنَا، التَّقْوَى هَاهُنَا، التَّقْوَى هَاهُنَا) } واته: تهقوا لیله دایه، تهقوا لیله دایه، تهقوا لیله دایه، یانی: ریشه که ی لیله دایه و بناغه که ی لیله دایه، نه گهرنا شوینه واری تهقوا له سهر رواله تی ئینسانیش دهرده که وی، به لام سهرچاوه که ی لیله دایه، ههروهک سهرچاوه ی گوناحیش ههر لیله دایه ﴿ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴾، وهخوا به وهی که دهیکه ن زانیه و ناگاداری هه موو شتیکه، که واته: بزنان چی دهکهن، چۆن دهکهن؟ خوی پهروردگار لهو که سانه مان بگیړی، که له وردو درشتی ژیاناندا پابه ند دهن به یاساکانی شه ریعته وه، وه خوا لهو که سانه مان بگیړی، که دلیان پر دهبی له نوری ئیمان و تهقوا، به چاکه و خیر نه بی ههنگاو نانین.

چه ند مه سه له یه کی گرنگ

مه سه له ی په که م: که خوی کار به جی ده فهرموئ: ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا

تَدَايَنُكُمْ بَدَيْنَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ ﴾، نهی نه وانهی برواتان هیناوه! هه رکاتیک قهرزتان به یه کدیدا، یاخود مامه له یه کتان له گهل یه کدیدا کرد، به قهرز بو کاتیکی دیاریکراو، بینووسن، وشهی (تداین) دیاره له سهر کیشی (تفاعل) ه، (تفاعل) یش بو شتیکه که به هاوبه شی بکری، له نیوان دوو تهره ف یان زیاترداو، واتاکه ی ئاوی لی دیته وه: (إذا داین بعضکم بعضاً) نه گهر هه ندیکتان قهرزتان دا به هه ندیکتان، هه ندیکیش له زانیان گوتوو یانه: ماناکه ی ئاویه: (إذا تبایعتم بدین) واته: نه گهر کرین و فروشتنتان له گهل یه کدیدا کرد به قهرز، واته: شتیکت به که سیک فروشت به قهرز، جا لیله دای زانیان گوتوو یانه: ئایا جیاوازی نیوان (دین) و (قرض) چییه؟ که ئیمه به کوردی به هه ردووکیان ده ئین: قهرز، هه ندیکیان گوتوو یانه: جیاواز نین

(۱) رواه مسلم: (۲۵۶۴).

هه ریه کن و دوو وشه ی هاوواتان، به لām هه ندیکیان گوتوو یانه: حیان و ده لئین: (القرضُ غیر الدین، لأنَّ القرضَ أنْ یقرضَ الإنسانُ دَراهمَ أو دنانیراً أو حبّاً أو تمرّاً أو ما أشبهَ ذلكَ ولا یجوزُ فیهِ الأجلُ والدینُ یجوزُ فیهِ الأجلُ) واته: قهرز جیایه له (دین) له زمانی عه ره بیدا، چونکه قهرز ئه وه یه که سیك دره م (واته: زیو)، یان دینار (واته: زیز)، یاخود دانه ویله، یاخود خورما، یان وینه ی ئه وانه بدات به که سیك، بی ئه وه ی کاتی بو دیاری بکات، {بلی: فلان کاته تو دهبی ئه و شته م بده یه وه}، به لām (دین) ده کری بو کاتیکی دیاریکراو بی، وه هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: مه به ست له (مُداینة) ﴿ إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ ﴾، (سَلَمٌ ه، (سَلَمٌ) چیه؟ (سَلَمٌ) که هه ندیکیشیان (سَلَفٌ) یشی پی ده لئین، ئه وه یه که سیك ئه ندازه یه ک پاره بدات به که سیك که باغداره، یاخود دانه ویله ده چینی، یان که سابه تیک ده کات، که ئه ویش له به ران به ردا له کاتی هه لگرتنه وه ی به رو بوومه که یدا، ئه ندازه یه ک له و به رو بوومه ی خو ی بداتی، له و باره وه عه بدوللای کورپی عه بباس خوا له خو ی و بابی رازی بی، ئاوا ی گوتوه: { (إِنَّهَا نَزَلَتْ فِي السَّلَفِ لِأَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَدِمَ الْمَدِينَةَ، وَهُمْ يُسَلِفُونَ بِالْتَّمْرِ السَّنَتَيْنِ وَالثَّلَاثَ فَقَالَ: مَنْ أَسْلَفَ فِي شَيْءٍ فَفِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ وَوَزْنٍ مَعْلُومٍ إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۲۴۰)، وَمَسْلَمٌ بِرَقْمٍ: (۴۰۹۴)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۴۶۳۰)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۳۴۶۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۱۳۱۱)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْمٍ: (۲۲۸۰)}، واته: ئه م ئایه ته ده رباره ی سه له ف (سه له م) هاتوته خوار ی چونکه پیغه مبه ر ﷺ کاتیک چوو بو مه دینه، ئه وان له خورمادا بو ماوه ی دوو سال و سی سال سه له میان پیگه وه ده کرد، پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: هه رکه سیك سه له م له شتی کدا بکات، با به پیوانیکی دیاریکراو {ئه وه نده ته نه، یان به زاراوی^(۱) ئیره: ئه وه نده حه ربه}، وه کیشانیکی دیاریکراو، وه بو ماوه یه کی دیاریکراو، ئه و جوړه مامه له یه بکری.

(۱) واته: هه ولیر.

مهسه له ی دووه م: که خوی بی هاوتا ده فهرموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا

تَدَايَنُكُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ ...﴾، ئه ی ئه وانه ی ئی مانتان هیناوه ! ههر کات بو کاتیکی دیاریکراو قهرزتان به یه کدیدا بینووسن، زانایان له وباردوه که ئایا نووسینی قهرز، مامه له به قهرز یان قهرز، پیدان، ئه گهر مامه له شی تیدانه بی، فهرزه یان سوننه ته؟ که وتوونه مشت ومپر وه: هندیکیان وهك (عطاء، ابن جریج، نخعی، ابن جریر) گوتوو یانه: ئه م **﴿فَاكْتُبُوهُ﴾**، مانای پیویست بوون ده گه یه نی و، فهرزه ههر کاتیکی که سیکی قهرزیکی به که سیکیا، یا خود مامه له یه کی له گه ل کرد به قهرز، بنووسری، هندیکیان گوتوو یانه: ئه و فهرمانه لی رده دا بو په سندی (نذب) ه، یانی: ئه گهر بنووسری باشه، ئه وه رای زور به ی زانایانه ^(۱).

ا) به لگه ی ئه وانه ی که ده لئین فهرزه: ده لئین ئه وه تا خوا فهرموویه تسی:

﴿فَاكْتُبُوهُ﴾، صیغه ی ئه مریش پیویست بوون (وجوب) ده گه یه نی، مادام نیشانه و به لگه یه ک نه بی ت که له پیویست بوون لای بدات (صیغه الامر یدل على الوجوب، إذا لم تكن هناك قرينة صارفة).

ب) به لگه ی ئه وانه ی که ده لئین سوننه ته:

به لگه ی یه که م: خوا ﷺ دواپی له ئایه تی (۲۸۲) دا ده فهرموی: **﴿وَإِنْ كُنْتُمْ**

عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَنَّ مَقْبُوضَةً ۖ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ

الَّذِي أَوْثَقْتُمْ بِآمَنَتِهِ﴾ واته: ئه گهر له سه فهری بوون و نووسه رتان ده ست

نه که وت، با بارمته ی وهر گیراوبن، وه ئه گهر هندیکتان له هندیکتان دنیا بوون، با ئه و که سه ی که به ئه میندار دانراوه و متمانه ی پی کراوه، ئه و

(۱) (الجامع لأحكام القرآن)، ج: (۳)، ص: (۳۳۶، ۳۳۷).

سپاردهیهی که له لایه تی بیگی پرتیه وه بو خاوه نی، جا زانایان ده لئین، که واته: لیره دا پیویست نیه نه و قهرزه بنووسری، نه گهر متمانه له نیوان قهرز پیدهر و قهرز وهرگردا هه بی، که واته: نووسینی قهرز قهرز نیه.

به لگه ی دووم: ده لئین مسولمانان به در یثایی میژوو، هه بووه قهرز یان نووسیوه، جاری واش بووه نه یان نووسیوه، به تایبه تی که نه اندازه که ی که م بووبی، نه یان نووسیوه، که واته: نه وه به لگه یه له سه ر نه وه ی که پیویست نیه.

منیش رام وایه که نه و ته عبیره بو یه و هاتوه، تا کو هه ردووک لایان بگه یه نی! چونکه جاری و هه یه مامه له له گه ل یه کدا به قهرز، یا خود قهرز به یه کدیدادانه که، حاله ته که ی وایه و هه لومه رجه که وایه، پیویست به وه ده کات که بابای قهرز پیدهر دنیا بگریته وه، نجا له حاله تی وادا با بنووسری، وه جاری واش هه یه پیویست ناکات و نه و که سه ی که قهرزه که وهرده گری یان مامه له ی به قهرزه ی له گه لدا ده کات، جیی دنئیایی و متمانه یه و، له و حاله ته شدا با نه نووسری، بو یه له راستیدا رسته قورئانییه که، هه م پیویست بوونیش و هه م سوننه تبوونیش ده گریته وه، پیویست بوون بو کاتی خو ی، وه سوننه تبوونیش بو کاتی خو ی و، نه وه ش یه کیکه له لایه نه کانی ئی عجازی قورئان، که خوا ﷺ هه ندی شتی فهرمووه چه ند و اتایه ک ده گریته وه، هه ر کامیان له حاله تی تایبه تی خویدا.

مه سه له ی سییه م: که ده فهرمو ی: ﴿ وَلَيَكْتُبَنَّكُمْ كَاتِبًا بِالْمَدْلِ ﴾، با

نووسه ریك دادگه رانه له نیوانتاندا بینووسی، واته: وای بنووسی که هیه لایه ک نه توانی سته م له وی دیکه یان بکه ن، ریك و راست و روون و بی گری و گول بی، چونکه جاری وایه شتیك دنووسری، به لام گری و گولی تیدایه، جاری وایه شتیك له بهینی دوو ته ره فان دنووسری دوو سی و اتایان هه لده گری، خوا ﷺ ریئمای کردووین، که نه و نووسه ره ی له نیوانیاندا نه و شته دنووسی، با وای بنووسی، ئیشکالی تیدا نه مینی، بو وینه: نه و قهرزه به نرخ ی رۆژ بدریته وه، یان به نرخ ی نه و کات؟ با بنووسری، به هه مان جو ره

دراو بدریته وه، یان به دراویکی دیکه؟! با بنووسری، ئه گهر ئه و شتانه به روونیی نووسران، مانای وایه نووسینیکی دادگهرانه یه و، هیج کام له م دوو لایه تووشی زیان و زهره ر نابن و، سهرئیشه و کیشه یان بؤ نایه ته پیش.

مهسه له ی چواره م: که دهره رموی: ﴿وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾

فَلْيَكْتُبْ، وه با نووسه ریك که داوای لی ده کری بنووسی، لاملیی نه کات، که بنووسی، وهك چؤن خوا فیری کرده، با بنووسی، دیسان لیرده دا زانایان راجیایان هه یه:

✽ هه ندیکیان گوتوو یانه: ئه وهش مه به ست پیی رینماییکردن (ارشاد)، نهك پیویست بی.

✽ هه ندیکیش گوتوو یانه: به لکو مه به ست پیی ئه وه یه که فهرزو پیویسته. منیش پیم وایه ئه گهر هیج نووسه ریك ده ست نه که وهت جگه له و که سه که داوای لی ده کری، ئه وه له سه ری پیویسته بینووسی، به مهر جیک که نووسینی فهرزه که پیویست بیته و به پیویست بزانیته، ئه و کاته له سه ری پیویست ده بیته، چونکه هه موو ئه و شتانه ی که کؤمه ئیک مسوئلمان و یان یه کیك له مسوئلمانان پیویستیان ده بیته، پیویسته مسوئلمانان بوی جیبه جی بکه ن و هاوکاری بکه ن، واته: فهرزی کیفایه یه، فهرزی کیفایه ش ئه گهر ته نیا که سیك هه بوو، یان کؤمه ئیکی دیاریکراو هه بوون، جیبه جی بکه ن، له سه ریان ده بیته فهرزی عهین، دیاره فهرزی کیفایه ش کاتیک له سه ر ئه وانی دیکه لاده چی، که ئه گهر یه کیکیان یان هه ندیکیان ئه نجامیاندای ئه وهنده هه بن ئه نجامی بدن، به لام ئه گهر ته نیا یهك که س هه بوو ئه و فهرزه ئه نجام بدات، ئه و کاته له سه ری ده بیته فهرزی عهین و نابی بلی: ئه گهر بیکه م ئه وه باشه و ئه گهر نه شیکه م فهیناکات! هه روه ها ئه گهر کارو پرؤژه یه کی پیویست هه بوو و ئه نجامدانی به کی له سه ر کؤمه ئیک که وتبوو، ته نیا ئه وانیش هه بوون پیی هه لسن، دیسان له سه ریان ده بیته فهرزی عهین.

مەسەلەى پینجەم: کە دەفەرموی: ﴿ **أَنْ يَكْتُوبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ** ﴾، واتە: وەك چۆن خوا چاکەى لەگەڵ ئەودا کردوو و فیۆرى خویندن و نووسینی کردوو، با ئەویش چاکە بکات لەگەڵ غەیری خویدا، وە ئەگەر خەلکی پپووستیان پپى هەبوو و سەریان تیۆدەستا، با هاوکاریان بپ و دەستی یارمەتییان بۆ درپژ بکات، وە مەرچیش نیە هەموو جارئ هاوکاری و یارمەتی هەر سوننەت بپ، بەلکو جاری وا هەیه لەسەر ئینسان پپووست دەبپ، مادام خەلکک پەکی لەسەر ئەو هاوکاری و یارمەتیە کەوتبپ، بۆ وینە: کەسک لە پەنای تۆ کەوتۆتە چالکەو، یان کەوتۆتە ئاویکەوو و ئەگەر دەرینەهپنی دەخنکپ، ئایا سوننەتە دەریبپنیەو؟ نەخپ، بەلکو فەرزە، یان زالمک لە نپزک تۆ دەپەوئ نەفەریکى مەزلووم بکوژئ، ئایا هەر سوننەتە هاوکاری بکەپ؟ نەخپ، بەلکو لەسەرت فەرزە، وە ئەگەر کەمتەرخەمپ تپدا بکەپ گوناھبار دەبپ، کەواتە: مەرچ نیە هاوکاری و یارمەتیدانی ئپمە بۆ پەکدی، هەمیشە هەر سوننەت بپ، ئەگەر بیکەین خپربپ و ئەگەر نەشیکەین گوناھمان نەگاتپ، بەلکو جاری وا هەیه پپووستە و ئەوئش دەکەوئتە سەر ئەندازە و رپژە ناچارپ و پپووستبوونی بابای هاوکاریکراوو، گرنگپ و باپەخپ ئەو کارە.

مەسەلەى شەشەم: کە دەفەرموی: ﴿ **وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ** ﴾، با ئەو کەسەى کە هەقەکەى لایە لاملپ نەکات و بپخوئپتەو، (إملاء) واتە: خویندنەو (يُمْلِي عَلَيْهِ) واتە: بەسەریدا دەخوئپتەو، ﴿ **وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ** ﴾، واتە: ئەو کەسەى قەرزەکە وەردەگرئ و هەقەکەى دەکەوئتە لا، با ئەو دانى پپدابپنپ، بپلپ، بۆچپ ؟ چونکە ئپمە بنچپنەپەکی شەرعییمان هەپە دەلئ: (المرء مؤاخداً بإقراره) واتە: ئینسان بە دانپپهپنانی خوئ دەگپرئ، کەواتە: ئەو کەسە کە قەرزەکە وەردەگرئ، ئەگەر خوئ دانى پپدابپنپ و بپلپ، مانای واپە ناتوانئ دوایى لام و جپم بکات، بابای خاوەن قەرز دەلئ: تۆ بۆخوت گوتووتە، هەرودها لە بنچپنە شەرعیپەکانە: (الإقرار سبب الأذلة) واتە: دانپپداھپنان گەورەى هەموو بەلگەکانە.

مهسه له ی حه و ته م: که د ه ف ه رموی: ﴿وَلَيْتَیَّ اللَّهُ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا﴾، با له په روه رد گاری خو ی پاریز بکات و هیچی لی که م نه کاته وه، واته: نه و که سه که قه رزه که و ه رده گری، با کاتی که دهیلی بو نه وهی بنووسری و تو مار بگری، یا خود با شایه ده کانی که قسه ده کهن، با پاریز له خوا بکه ن و هیچی لی که م نه که نه وه، نه مه نه وهی لی و ه رده گیری که ئینسان نه گه ر پاریز له خوا بکات و نه هلی ته قوا بی، مافی خه لکی پیشیل ناکات، نه وهش شتیکی سه لمینراوه و شتیکه جه ربینراوه و، ئینسان به نه ندازه ی نه وه که ترسی خوی له دل دایه و هه ست به چاودیری خا ده کات، وه بروای به لیپرسینه وه و سزاو پاداشتی خا هه یه، بیگومان هه ق و مافی خه لکی پیشیل ناکات، بو یه ش پیشینان گوتوو یانه: له وه بترسه که له خوا ناترسی، له وه مه ترسه، که له خوا ده ترسی!

مهسه له ی هه شته م: که د ه ف ه رموی: ﴿فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ

ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلَئِمْلٌ وَلِيَّهُ بِالْعَدْلِ﴾، نجا نه و که سه ی که هه قه که ی له سه ره نه گه ر نه فام بو، یا خود بی هیز بو، یان نه یده توانی نه و هه قه بل و دانپیدا بی نی و ده ربیبری، با سه ره پهرشتیاره که ی به شیوه یه کی دادگه رانه نه و هه قه که ده که و یته لای دانی پیدا بی نی، (بو نه وهی که بنووسری)، لی رده دا خوا ﷺ سی پاساوی هی ناوه نه وه بو نه وهی نه و که سه که قه رزه که و ه رده گری، بو خوی نه یلی:

یه که م: نه گه ر نه فام بی، نه فام بی ش ده گونجی مه به ست پی گیلی بی، واته: با نه و که سه بالغیش بی، به لام گیل بی، هه ندی که س هه یه به خوارسک عه قلی ته واو نیه، یا خود له به رنه وه که منداله و جاری عه قلی ته واو نه بو وه.

دوو ه م: نه گه ر بی هیز بی، بو وینه: له و حاله ته دا نه خوش بی و نه توانی ناماده ی نه و مه جلیسه بی.

سی یه م: نه گه ر توانای قسه کردنی نه بی، یان نه توانی قسه بکات له به رنه وه که لاله یا خود زمانی ده گری، له و سی حاله تانه دا، دروسته که سه ره پهرشتیاری نه و که سه له جیاتی نه و دان به قه رزه که دا دابنی.

مەسەلەى نۆیەم: کە دەفەرموی: ﴿ **وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدِينَ مِنْ رِجَالِكُمْ** ﴾، دوو شایەدان لە پیاوەکانتان بە شایەد بگرن، واتە: وێرای نووسین با دوو پیاویش ببنە شایەد لە بەیندا، ئەووە بۆ چییە؟ لە راستیدا ئەووە گرنگی مال و سامان دەگەیهنێ لە تەرازووی شەریعەتدا، وە گرنگی پێدانی خۆی پەرورەدگاریش دەگەیهنێ لە مەسەلەى پاراستنی مال و ساماندا، بۆیە بۆ ئەووەی رێگا بگیری لە زایەبوونی مال و سامانی خەلک، بە تاییبەتی کەسێک کە هاوکاریی خەلک دەکات و قەرزیان پێدەدا، یان مامەلەیهکی بە قەرزیان لەگەڵدا دەکات، هەر بەوئەندە وازی نەهێناوە بنووسری، ئەویش بەو وردەکارییانەووە کە خوا باسی کردوون، بەلکو فەرمووشیەتی: دوو پیاویش شایەد بن! کەواتە: دەبێت دوو شایەد هەبن و نابێ کەمتر بن، وە کە دەفەرموی: ﴿ **مِنْ رِجَالِكُمْ** ﴾، یانی: دەبێ مسوڵمان بن و کافر نەبن، وە دەبێ پیاو بن و ئافرەت و منداڵ نەبن، جا لێرەدا زانایان مشتومریان هەیه لەسەر ئەووە کە ئایا لە دوو شایەد کەمتر دەبێ؟ وە ئایا ئەگەر شایەدەکان مسوڵمان نەبن حوکمی چییە؟ وە ئایا ئەگەر پیاو نەبن حوکمی چییە؟ هەلبەتە ئەگەر شایەدەکان پیاو نەبن یانی: یەکیکیان پیاو نەبێ، ئەووە ئایەتەکە بۆخۆی روونی کردۆتەووە، بەلام لەسەر ئەوانی دیکە زانایان کێشەیان هەیه:

✽ هەندیکیان گوتووینانە: کە دەفەرموی: ﴿ **مِنْ رِجَالِكُمْ** ﴾، لە پیاوانتان، واتە: لە پیاوانیک کە لە کۆمەلگای ئیسلامییدان، واتە: ئەگەر مسوڵمانیش نەبن دەیانگریتەووە، ئنجا ئەووە کە لە دووان کەمتر نەبن، زانایان لەووەدا مشتومریان هەیه، کە ئایا شایەدیک وە کابرای دەعواکار (مُدْعِي) خۆیشی سویند بخوا، ئەووە جیی شایەدەکەى دیکە پر دەکاتەووە؟

✽ (أبو حنيفة) رەحمەتی خۆی لیبی دەلی: نەخیر، هەر دەبێ دوو پیاو

شایەدین بە بەلگەى ئەم رسته قورئانییە: ﴿ **وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدِينَ مِنْ**

رِجَالِكُمْ ﴾.

❖ به لّام (شافعی) و هندیکی دیکه له زانایان ده لّین: به لّی شایه دیک و سویند خواردنی ده عواکار به دوو شایه د ده سین، بوچی ؟ ده لّین: چونکه پیغه مبه ر وای حوکم کردوه، وهک عه بدوللای کوری عه بباس گیراویه ته وه، وهک له (صّحیح) ی موسلیم و له (سُنن) ی نه بو داوودو (سُنن) ی ئیبنو ماجه شدا هاتوه: { (أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَضَىٰ بِالْيَمِينِ مَعَ الشَّاهِدِ) }^(۱)، که پیغه مبه ر وای حوکم بو ئیسپاتی ده عوایهک شایه دیک و سویند خواردنی کابرای ده عواکاریشی به به لّگه داناوه.

مهسه له ی دهیه م: که ده فهرموئ: ﴿ فَإِنْ لَّمْ يَكُنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَأَمْرَأَتَانِ ﴾، جا نه گهر دوو پیاوتان چنگ نه که وتن، پیاویک و دوو ئافرته، هه لّبه ته لّیره شدا دیسان که ئایا ده گونجی وهک چوئن دوو ئافرته له حیاتی شایه دی دووهم به کار دین، له حیاتی شایه دی یه که میش دوو ئافرته دیکه ببنه شایه، واته: له حیاتی دوو پیاو بن، چوار ئافرته بن ؟ له وه شدا زانایان مشتومریان هه یه: ❖ هه ندیکیان ده لّین: به لّی مادام له حیاتی پیاوی دووهم و شایه دی دووهم دوو ئافرته ببن، که واته: له حیاتی پیاوی یه که میش نه گهر دوو ئافرته دیکه بن، واته: چوار ئافرته له حیاتی دوو پیاوان، نه وه نه و مامه لّیه ئیسپات ده بی. ❖ هه ندیکیش گوتوو یانه: نه خیر به لّکو ههر ده بی پیاویک هه بی و نجا له حیاتی شایه دی دووهم میش دوو ئافرته بن، به لّام لّیره دا پرسیاریک دیته پیشی: ئایا بو هه موو مهسه له یهک هه ردوو ئافرته له به رانبه ری پیاویک دان بو شایه دی دان ؟ که هه ندیک له وانه ی که له شه ریعت شاره زانینه هه ر له خو وه بیانوو به ئیسلام ده گرن و نه وه ده که نه به لّگه له سه ر نه وه که ئیسلام به چاوی سووک ته ماشای ئافرته ده کاتو، ئافرته به که متر له پیاو داده نی ؟! به لّام له راستییدا نه وه وانیه، چونکه زانایان ده لّین: نه وه ته نیا بو بواری ئابووری و بازرگانیه و زوربه ی شه ر عزانان ده لّین: نه وه ی که ده قی له سه ره، لّیره دا، مهسه له یه کی ئابووری و دارایی لّیره دا دوو ئافرته له به رانبه ر

(۱) (صّحیح مسلم): (۱۷۱۲)، و أبو داود: (۳۶۰۸)، و ابن ماجه: (۲۳۷۰).

پیاویکن بو شایه دیی، به لام مهرج نیه له بواره کانی دیکه دا وایی، به لکو بواری واهیه شایه دیی دانی ئافرته وهک هی پیاوه، بگره بواری واهیه که تایبه ته به ئافره تانه وه، وهک مهسه لهی شیر پیدان و ئاوس بوون (حمل) و، نهو جوړه مهسه لانهی که تایبه تن به ئافره تانه وه، ته نیا شایه دیی له ئافره تان وهرده گیری و پیاو تیاندان به شایه د وهرناگیری^(۱)، وهک من له کتیبی (ئافره ت و خیزان له سایه ی شه ریعه تدا) له وباره وه باسم کردوه، ئنجا بوچی ده بی دوو ئافره ت له به رانه ری پیاویکدا بن؟ خوای په روه ردگار دوایی حیکمه ته که ی روون ده کاته وه، وهک له مهسه لهی دوازه یه مده باسی ده که یین.

مهسه لهی یازده یه م: که ده فه رموی: ﴿مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ﴾، له وانیه که لیان رازین له شایه دان، واته: نهو شایه دانیه که په سن دیان ده که ن و له لای ئیوه متمانه پیکراون، نهوه له شوینی دیکه له قورئاندا، خوا روونی کردوته وه، که ده فه رموی: ﴿... وَأَشْهَدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنكُمْ...﴾ (۲) الطلاق، دوو که سی دادگر له خو تان به شایه د بگرن، که واته: ﴿مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ﴾، نهو شایه دانیه که لیان رازین و لاتان په سندن، یانی: شایه دی دادگر (عدل)، شایه دی دادگر کییه؟ شایه دیکه که ریک و راست بر اوو به لای که سدا دای نه شکینی، نه وهش زانایان ته رازوویکیان بو دان او، ده لیان: دادگر که سی که گوناه ی گه وره نه کات، گوناه ی گه وره ش هر گوناه ی که سزای دنیایی، یا خود هره شه ی قیامه تی له سه ربی، که واته: هر که سی که نهو جوړه گوناهانیه نه بوو، واته: واجبه کانی نه چوو اندبوو، وه قه ده غه کانی نه شکان دبوو، نهوه دادگر (عادل) ه، له پیناسه ی شه رعدا، چونکه که سی که گوناه ی گه وره بکات، مانای وایه ده گونجی شایه دیی به دروش بدا، له به ره نه وه شایه دیی لی وهرناگیری ت، زانایان گوتوو یانه: شایه دی دادگر ده بی ده سیفه تی تی دا بن، وه نه م سیفه تانه یان

(۱) بروانه: (الطرق الحکیمه فی السیاسة الشرعیة) لابن القیم، ص: (۱۴۵)، (فصل شهادة النساء نوعان: ۱- نوع یقبل فیہ النساء منفردات. ۲- و نوع لا یقبلن فیہ الا مع الرجال).

ژماردوون: (أَنْ يَكُونَ حُرًّا، بِالْغَا، مُسْلِمًا، عَدْلًا، عَالِمًا بِمَا شَهِدَ بِهِ، غَيْرَ جَالِبٍ بِشَهَادَةِ نَفْعًا إِلَى نَفْسِهِ، وَلَا دَافِعٍ مُضِرَّةً عَنْهَا، غَيْرَ مَعْرُوفٍ بِكَثْرَةِ الْغَلَطِ، غَيْرَ تَارِكٍ لِلْمَرْوَةِ، لَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ مَنْ يَشْهَدُ عَلَيْهِ عِدَاءً):

۱/ (حُرًّا): ده بی ئازاد بی و کو یله نه بی، هه ئبه ته ئیستا مه سه له ی کو یلا یه تی له گو ری دا نه ما وه، وه من پی شم وایه هیج به لگه یه کی پشت پی به سترا و له و باره وه نیه، که جیا وازی له نیوان ئازادو کو یله دا هه بی.

۲/ (بِالْغَا): ده بی بالغ بی و مندا ل به که لکی شایه دی نیه ت.

۳/ (مُسْلِمًا): ده بی مسولمان بی، هه ئبه ته هه ندیک له زانایان ده ئین: نه خیر، مسولمانیش نه بی ت ده بی، منیش پی م وایه مه گهر مه سه له یه کی وای بی مۆرکی کی ئیسلامی هه بی و تایبه تمه ندی یه کی ئایینی مسولمانانی بی، نه گهر نا مادام نه و که سه متمانه پی کرا و بی، به شایه د ده شی.

۴/ (عَدْلًا): به و واتایه که گونا هی گه و ره ی نه بی.

۵/ (عَالِمًا بِمَا شَهِدَ بِهِ): زانا بی به وه ی که شایه دی ده باره ده دات و، شاره زای بی و ئا گای له شته که هه بی.

۶/ (غَيْرَ جَالِبٍ بِشَهَادَةِ نَفْعًا إِلَى نَفْسِهِ): له و شایه دی یه دا که ده دات، سو ودیک به وی نه گات، که واته: شایه دی دانی ئینسان بو خوی دروست نیه، وه شایه دی دانی ئینسان بو برا و خزمی وهر نا گیری.

۷/ (وَلَا دَافِعٍ مُضِرَّةً عَنْهَا): به و شایه دی یه دا نه ی زهره ریک له خوی دوور نه خاته وه.

۸/ (غَيْرَ مَعْرُوفٍ بِكَثْرَةِ الْغَلَطِ): ناسرا و نه بی به وه ی که زور هه ئه بکات و به هه ئه دا بجی.

۹/ (غَيْرَ تَارِكٍ لِلْمَرْوَةِ): شتیک نه کا پی چه وانه ی جوامیری بی، که نه وه ش به پی عورفو باوی نه و رۆز گاره دیاری ده کری.

۱۰/ (لَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ مَنْ شَهِدَ عَلَيْهِ عِدَاءً): وه نابی نه و که سه ی که شایه دی له سه ر ده دا دوژ منایه تی له نیوانی اندا هه بی ت.

مەسەلەى دوازدهیهەم: که دەفەرموی: ﴿ أَنْ تَضَلَّ أَحَدُهُمَا فَتَذَكَّرَ أَحَدُهُمَا

الْآخَرَىٰ، خۆى کاربەجى لێردەدا پاساوى ئەووە دینیتەووە، که بۆچى دەبى دوو ئافرەت بن؟ دەفەرموی: بۆئەووەى ئەگەر یەکیکیان لەبیری چووو بە هەلەدا چوو، ئەووی دیکەیان بیری بختەووە، ئنجا بۆچى ئافرەت دەگونجى لەبیری بچى؟! یەگەم: ئافرەت بەزەبى و سۆز بەسەریدا زالە.

دووهم: ئافرەت هەندیک حالەتى بەسەردا دین وەك عادەى مانگانە (حیض) و زەبستانى (نضاس) و ئەوانە، کاریگەریی بۆ سەر هەست و هۆشى هەیه. سێیهەم: پاشان ئافرەتان لەنیو هەموو عورفو باوى دنیا، کەمتر وایە زۆر سەرگەرمى بواری ئابووری و مامەلەو بازرگانى بن، وە هەرکەسیکیش لە بواریکدا شارەزا نەبى و زۆر ئیشى تیدا نەکردبى، زەبت و کۆنترۆلى تیدا کەمتر دەبى.

مەسەلەى سێزدهیهەم: که دەفەرموی: ﴿ وَلَا يَأْبُ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا، وە

شایەدەکان هەرکاتى بانگکران با لاملى نەکەن، واتە: کەسێک ئاگای لەو قەرزە بوووە کە دراووە ئاگای لەو مامەلەیه بوو، وە لەو مەجلیسەدا بوو، بانگ دەکرى: وەرە شایەدیی بەدە! چونکە ئەو دوولایەنە کەوتوونە کیشەو، یەکیان دەلێ: ئەوئەندە بوو، ئەووی دى دەلێ: ئەوئەندە نەبوو، یاخود بابای قەرزدار هەر ئینکاریی قەرزەکە دەکات و نکوولیی لى دەکات! خوا دەفەرموی: با ئەو کەسە کە شایەدەو ئاگاداری شتەکە بوو، لاملى نەکات، ئنجا لەوئەشدا شەرەزانان کەوتوونە مشتومرەو، کە ئایا لەسەرى پێویستە یان نا؟ هەندیک گوتووینانە: پێویست نیه، وە هەندیکیان گوتووینانە: پێویستە، بەلام بە تەئکید مادام خوا

دەفەرموی: ﴿ وَلَا يَأْبُ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا، کاتیک شایەدەکان بانگکران با

لاملى نەکەن و بچن نامادەبن شایەدیی بەدن، ئەووە زۆر بە روون و راشکاووی ئەووە دەگەیهنێ کە پێویستە، چونکە خوا ئەووی قەدەغە کردووە کە شایەد نەبێ، جا ئەگەر نەچوون قەدەغەبێ، کەواتە: چوونی پێویستە، بە تاییبەت

تفسیری قورئانی بر زور و پیر دهرسی په نجاو حه و ته م: ئایه ته کانی (۲۸۲ - ۲۸۳) ﴿ ۱۲۶۵ ﴾

له حالیکدا که ئه و نه چیت ئه و هه قه زایه ببی، ئه و کاته له سه ری پیویست ده بی که بچی ئه و شایه دییه بدات، بو ئه وهی که ئه و هه قه زایه نه بی و بهرگری له بابای خاوه ن هه ق بکات و هه قه که نه فه وتی.

مه سه له ی چوار ده یه م: ده فه رموی: ﴿ وَلَا تَسْمُواْ اَنْ تَكْتُبُوْهُ صَغِيْرًا اَوْ كَبِيْرًا اِلَّا

اَجَلِهٖ ﴾، وه بیزار مه بن له نووسینی، گچکه بی یان گه و ره بی، تا کاتی دیاریکراوی خو ی، بو یه خوا ﷺ وای فه رموه، چونکه جاری وا هه یه کابرا گو ی پینادا و ده لی: پیوست به نووسینی ناکات، ئه و ماندو بوون و زه حمه ته ی بوچییه؟! خوا ﷺ ده فه رموی: نه! بیزار مه بن و ماندو مه بن و بینوسن، له دواییدا حیکمه ته کانی روون ده کاته وه بوچی خوا ﷺ به پیویستی ده زانی بنووسری، جا ده فه رموی: ﴿ صَغِيْرًا اَوْ كَبِيْرًا ﴾، گچکه بی، یان گه و ره بی، واته قه رزه که کم بی، یان زور بی، هه ئبه ته لی رده که ده فه رموی: کم بی یان زور بی، بیزار مه بن له نووسینی، یانی: ئه و شتانه ی که مه ترسیتان هه یه، مشتومریان لی په یدابئ، به لام دوو مسولمان زور متمانه یان به یه کدی هه یه، دوو دراوسی، دوو خزم، هیچ مه ترسیی ئه وه یان نه که دوایی کیشه و مشتومریان لی په یدابئ، یان کابرای قه رزدار ئه گهر گریمان دوایی گوتی: قه رزی تو م له لا نه، بابای خاوه ن قه رز به لاشیه وه گرنگ نه بی، ئه و کاته بایی ئه وه نده که له کیشه و بی شه و سه ر ئیشه ناترسین، پیویستبوونه که ی که م ده بیته وه.

مه سه له ی پاز ده یه م: خوا ﷺ سی هؤکار دینیته وه بو پیویستبوونی نووسینی

قه رز، یا خود مامه له ی به قه رز، له نیو مسولماناندا، وه ک پیشتریش باسما ن کرد:

(۱) ﴿ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ ﴾، ئا ئه و قه رز نووسینه تان له نیوانی خو تاندا،

دادگه رانه تره لای خوا واته: خوا ئه وه ی پی چاکه و ئه وه ی پی دادگه رانه تره.

(۲) ﴿ وَاَقُوْمٌ لِّلشَّهَادَةِ ﴾، وه ئه و قه رز نووسینه، بو شایه دیی دانه که ش هاوکار تره

یارمه تیده تره، شایه دیک که شایه دیی دده ئه گهر نووسینیکی له بهر ده ست

هه بی، نووسینه که ده بیته پالپشت بو شایه دیی دانه که ی.

﴿ **وَأَذِّنْ أَلَّا تَرْتَابُوا** ﴾، پاشان دەبىنى قەرزەكە چەند سالى بەسەردا تىپەرىودە ئەو شايدەدەنەش سەرقائىيان بوو، باش لەزەدىنىندا نەماو، رېژەو ئەندازەو چۆنىەتتەيەكەى، ديارە ئەگەر نووسرابى، ئەو نەزىكتە بو ئەوئەى كەسىان نەكەوئە دوودئەى و گومانەو، ديارە شەرىعەتى خوئەى پەروەردگارەش ھەموو حوكمەكانى ھەر وان و ئامانجيان ئەوئەى كە شت رېكتەبى، بۆيەش خوا ئەوئەى زياتر لەلا پەسندەو پى چاكە، چونكە بو خەلك كەمتر سەرنئەشەى تىدايە، خوئەى بە بەزەيەش چى پىخوشە بو بەندەكانى ؟ بىگومان ئەوئەى پىخوشە كە بو ئەوان باشتەبى و بەرژەوئەندى ئەوان چاكتە بىنئەتە دى.

مەسەلەى شازدەيەم: **خو** ﷺ **حالەتەك جىادەكاتەو لەو حوكمە گشتىيەو**

ھەئىداوئەى و دەفەرموئەى: ﴿ **إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجْرَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ** ﴾

﴿ **فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا** ﴾، مەگەر بازىرگانىيەكى ئامادەبى دەستاو

دەست بى و دەستبەجى بى، لە بەينى خوتاندا ھەئە سوورئەن، ئەو گوناھتان ناگاتى ئەگەر نەينووسن، واتە: لەو حالەتەدا پىويست بە نووسىن ناكات، يەكە شتەك دەكەرى لە بازار، يەكسەر دەئەن: ئەو شتە بە چەندە ؟ بەوئەندە، شتەكەى لى وەردەگرى و پارەكەى وئەدەدا، ياخود لە ھەر شوئەنىكى دىكە، شتەك دەست بە دەست بى، مادام قەرز نەبى و بو كاتى دىكە نەبى، ئەو لەو حالەتەدا نووسىنەكەى پىويست ناكات، بۆچى ؟ چونكە گرفت و كىشەى تىدا نايەتە دى، تازە ئەو شتە خوى وەرگرتوۋە پارەى خوى داو.

مەسەلەى حەفدەيەم: كە دەفەرموئەى: ﴿ **فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا** ﴾، واتە:

گوناھتان ناگات كە نەينووسن، كە لىرەدا مەبەستى ئەوئەى زىانى نىە (فلا مَضْرَةٌ عَلَيْكُمْ)، بۆچى ؟ چونكە مادام مامەئە و بازىرگانىيەكى دەستبەجى و دەست بەدەستە، زەردى نىە ئەگەر نەنووسى، تازە كپار شتە خوى وەرگرتوۋە فرۇشيار پارەى خوى وەرگرتوۋە، واتە: ھەر بە كەردەو نە نووسىنەكە زەردى نىە، بۆيەش خوا ﷺ لەو حالەتەدا گوناھى لەسەر مسوئلمانان ھەلگرتوۋە،

ئه گهر ئه و قهرزه نه نووسن، چونکه تووشی کیشه و گيروگرفت نابن. هه ئبه ته ئه م رسته قورئانییه لیی ده فامریته وه که مسولمانان به که مته ر خه میی تیدا کردنی نووسینی قهرزو مامه له یه ک که نه نووسین و تو مار نه کردنی سه ر ئیشه ی لیده که ویته وه، گونا هبار ده بن، جا دیاره بو هه ر شتیکی دیکه ش هه ر وایه و هه مان حوکمی هه یه .

مه سه له ی هه ژده یه م: ﴿ وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ ﴾، وه شایه د بگرن هه ر کاتیکی کرین و فرۆشتنتان کرد، واته: مامه له ئه گهر نووسینیشی تیدانه بی، پیویسته شایه دی هه ر تیدا هه بن، دیاره ئه میس زانیان راجیان تیدا: ﴿ هه ندیک گوتوو یانه: مه به ست پیی شتیکی په سنده باشه، واته: سوننه ته، شایه د بگرن.

﴿ هه ندیکیشیان گوتوو یانه: نه خیر شایه دگرتن فه رزه، هه ئبه ته رواله تی وشه ی: ﴿ وَأَشْهَدُوا ﴾، هه ردووکی ده گریته وه، بو یه ئیمه ش ده ئیین: سوننه ته شایه د بگیری له کاتیکی مه ترسیی گرفت و کیشه که م بی، وه پیویسته شایه د بگیری له کاتیکی مه ترسیی گرفت و کیشه په یدا بوون له نیوان کریار و فرۆشیاردا زۆری، وه به پیی هه بوونی ئه گهری کیشه و گرفت حوکمه که ده گوری.

مه سه له ی نوژده یه م: ﴿ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ﴾، وه با هیج نووسه ریکی و هیج شایه دیک زانیان پی نه گه یه ندری، ئه وه ئه گهر ئه سللی وشه ی: (يُضَارُّ) (يُضَارُّ) بی، به لام ئه گهر ئه سللی (يُضَارُّ) بی، واته: با نووسه رو شایه د زیان نه گه یه نن، جا ئایا نووسه رو شایه د چۆن زانیان پی ده گات؟! بابای نووسه ر ئیشیکی دیکه ی هه یه و سه رقائه به کاریکی دیکه وه، نابی هه ئپچری و بلین: وه ره بینووسه، یا خود ئه گهر داوای کریی کرد، نه یدریتتی، یا خود له مافی خو ی که متری بدریتتی، ئه وه زیانی پی ده گه یه ندری، وه شایه د له سه ر ئه وه که هه ق ده ئی، با زیانی پی نه گه یه ندری و هه ره شه ی لی نه کری و بوغزی لی دانه گیری، ئه وه له حالیکی که مه به ست ئه وه بی: نووسه رو شایه ده که زانیان پی

نه گات، به لّام ئه گهر به مجوره بخویندریته وه (یُضَارُّ)، واته: نووسه رو شایه ده که با زهره نه دهن، یانی: بابای نووسه که دهینووسی، وا بینووسی زهره ری نه بو کرپار هه بی نه بو فرۆشیار، نه بو قهرز پیدر، نه بو قهرز وەرگر، وه ههروهها شایه ده که ش با شایه دیه که ی بدات و شایه دیه که ی نه شاریته وه، وه ریگ و راست شایه دیی بدات، وه نووسه ره که ش ریگ و راست بینووسی.

مه سه له ی بیستهم: که خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فإِنَّهُ فُسُوقٌ

بِكُمْ﴾ وه ئه گهر و ابکه ن ئه وا لاریییه بو ئیوه، وشه ی (فُسُوق) له (فَسَق) دوه هاتوه، (فَسَق) واته: (خَرَج) دهرچوو، (فاسِق) که سیکه که له جاده ی شهره دهرچوو، جا خوا ده فهرموئ: ئه گهر و ابکه ن، واته: نووسه رو شایه د زیانیان پی بگه یه ندرئ، یان نووسه رو شایه د زیان بگه یه نن به کرپار و فرۆشیار، به قهرز دهر و قهرز وەرگر، هه رکامیکتان وا بکات، ئه وه پی فاسق ده بی، له ری دهرده چی و پی گونا هبار ده بی.

مه سه له ی بیست و یه که م: ﴿ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمُ اللَّهُ﴾ وه پاریز له خوا

بکه ن و خوا فیرتان ده کات، واته: ئیوه پاریز له خوا بکه ن که پابه ندبن به شهریه ته که یه وه، خواش به و شیوه یه یاسا کانی شهریه ته ی خویتان فیرده کات، هه ندیک له ئه هلی ته سه ووف گوتوو یانه: ئه مه ئه وه ی لیوه رده گیری که ئینسان ئه گهر موته قی و پاریز کار بی، پیویستی به وه نیه بچی قورئان و سوننه ت بخوینی و شاره زای شهریه ته بی، به لگو له ئه نجامی ته فواکه یدا خوا ی پهروه ردار شاره زای ده کات له شهریه ته ! به لّام له راستییدا ئه و جوړه تیگه یشتنه هه له یه و ئه گهر و ابایه خوا ده یفه رموو: (وَأَتَّقُوا اللَّهَ يَعْلَمُ اللَّهُ)، یان ده یفه رموو: (وَأَتَّقُوا اللَّهَ فَيَعْلَمُ اللَّهُ) پاریز له خوا بکه ن، خوا فیرتان ده کات، یان: پاریز له خوا بکه ن، جا خواش فیرتان ده کات، به لّام لیرده ا خوا فه رموو یه تی: پاریز له خوا بکه ن، وه خواش فیرتان ده کات، یانی: ئه گهر ئیوه ئه رکی خوتان به ران بهر به خوا میهره بان جیبه جیی کرد، خوا ی به خشه ریش ئاوا به و شیوه یه شهریه ته ی خو ی بو ئیوه به یان ده کات، وه له راستییدا پاریز

لە خوا دەبىتە مايەى دل رۆشنىى بۇ ئىنسان و، دەبىتە مايەى ئەو دە ئىنسان زىاتر سەر راست و شارەزا بى و، لە خوا نزيك بى و دل رۆش بى، بەلام نەبوو بە عادتە كە لە ئەنجامى تەقوا و تەزكىەى نەفسدا ئىنسان فىرى قورئان و سوننەت بى !! ئەگەر وا بووايە پىغەمبەر ﷺ، وە ھەموو پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) پىويستى نەدەگرد وەحىيان بۇبى، چونكە ئەوان لە ھەموو كەس زىاتر ئەھلى صەفا و ئەھلى تەقوا بو و ن و لە ھەموو كەس بى گوناخترو پاكتر بوون، بەلام ئەو تا خوا ﷺ بە پىويستى زانيو كە وەحى بۇ پىغەمبەران بنىرى، وە خواى زانا خۇى فەرموويەتى: ﴿...وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ

تَكُن تَعَلَّمُ...﴾ (النساء، واتە: (بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى): شتىكى فىرکردوى كە نەدەگونجا بىزانى، يانى: بۇت نەدەكرا بىزانى ئەگەر خوا فىرى نەكردباى، وە ئەگەر وەك حالەتى خۇت مابايەو، نەدەگونجا فىرى بى، جا ئەگەر پىغەمبەر ﷺ لە ئەنجامى صافبوونەو و تەزكىە و عىبادەت بۇ خواى پەرورەدگارەو، نەتوانىت لە شەرىعەت شارەزابى بەبى ھاتنى وەحى، بىگومان غەيرى پىغەمبەر ﷺ لە پىشتەرە كە بى ئەو دە لە قورئان و سوننەت شارەزابى، شارەزاي ئەمرو نەھى خواى كاربەجى نەبى.

مەسەلەى بىست و دووھم: كە دەفەرموى: ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، واتە:

وە خوا بە ھەموو شتىك زانايە، ئەمەش بۇ ئەو دە كە مسوئمان دلنيا بىت، ھەلبەتە ئەو بۇ تەئكىدكردنەو دىە ئەگەرنا لە ئەلىفو بى عەقىدەى ئىنسانى مسوئمان دايە كە خوا ھەموو شتىك دەزانىت، بەلام خوا بىرمان دەخاتەو كە بە ھەموو شتىك زانايە، تۇ حالەتتىك دەبىنى خوا ھەموو حالەتەكان دەبىنى، تۇ شتىك دەبىنى خوا ھەموو شتەكان دەبىنى، تۇ كەسىك دەناسى، خوا ھەموو كەسەكان دەناسى، جارى وا ھەيە كابرا دەلى: كاكە نووسىنى بۇچىيە ؟ ھەر عەيە بىنووسىن ! كەچى دوايى ھەر ئەو كەسەى كە پىت عەيب بوو فەرزەكەى لەگەلدا بنووسى، تەماشادەكەى تووشى گەورەترىن كىشەو سەرنىشەت دەكات، شتى وا زۆر بوو، خواى زاناو شارەزا ھەر خۇى باش دەزانى.

مهسه لهی بیست و سییه م: که دهره رموی: ﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا

فَرِهْنٌ مَّقْبُوضَةٌ ﴿۱﴾، وه ئه گهر له سه فه ره بوون نووسه رتان دهست نه که وهت، با چه ند بارمته یه کی وه رگی راتان هه بی، له حیاتی نووسین، بو ئه وهی که ئه وه قهرزه، یا خود ئه وه مامه ئه یه ی به قهرز ده کری کی شه وه سه ر ئیشه ی تیدا په یدانه بی، وشه ی (رهان) کو ی (رهن) ه، ههروهک (رهون) یش کو ی (رهن) ه، وه (رهن) چا وگه، به لام دوایی کراوه به ناو، به کوردی واته: بارمته، پیناسه ی (رهن) یشمان پیشتر کرد، ئه وه یه که یه کی که ئه ندازه یه ک پاره دها به که سی که له به ران به ردا شتیکی لیوه رده گری، سه یاره یه، خانوویه، زه وییه، شتیکی لیوه رده گری که ئه وه شته له لای بابای پاره دهر ده بی، هه تاکو بابای پاره وه رگر له کاتی خویدا، ئه وه قهرزه ی که وه ریگرتوه ده یداته وه، ئه ویش ئه وه کاته شته که ته سلیم ده کاته وه، که ئه وه وش ورده کاری زوری هه یه وه ئیمه له م دهرسی ته فسیره دا ناتوانین بچینه نیو ئه وه ورده کاریانه وه که شه رعزانان له کتیه کانی خو یاندا باسیان کردوه، جا خوا لی رده دا که دهره رموی: ﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ

وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا ﴿۲﴾، زانایان گوتوو یانه: لی رده دا خوا ی کار به جی هه رچه نده باسی سه فه ری کردوه، به لام مانای وانیه ئه گهر ئینسان له سه فه ر نه بوو نابی مامه له به ره ن بکات له به ران به ر قهرزدا، به لکو له سه فه رو له مائی (حضر) ئه وه هه ر ده کری، به ئی (موجاهید) که یه کی که له زانایانی تابعین گوتوو یه تی: ئه مه تایبه ته به سه فه ره وه، به لام هه موو زانایانی دیکه گوتوو یانه: نه خیر تایبه ت نیه به سه فه ره وه، به لکو خه لک له مائی خویشییان بن، بو یان هه یه به وه جو ره پی که وه مامه له بکه ن و، له به ران به ری قهرزدا ره ن وه ر بگرن، ئه دی بوچی خوا باسی سه فه ری کردوه؟! (فخرالدین الرازی) له ته فسیری خو ی (التفسیر الکبیر)^(۱) دا، ده ئی: (وَإِنَّمَا تَقَيَّدتْ الْآیَةُ بِذِكْرِ السَّفَرِ عَلَىٰ سَبِيلِ الْغَالِبِ)

(۱) (مفاتیح الغیب، التفسیر الکبیر)، ج: (۴)، ص: (۱۸).

واتە: بۆیە ئایەتەکه باسی سەفەری کردووە، چونکە بە زۆریی وایە مامەلە بە رەهن لە سەفەردا دەبێتو، لە سەفەردا دەبێت کە نووسەر و قەلەم و کاغەزو ئامرازى نووسینیان دەست ناکەوێ و تۆمار (تسجیل) کردنیان بۆ ناگونجی، بۆیە خوا وایفەرمووە، ئەگەرنا تاییبەت نیە بە سەفەرەو، هەرودەك چۆن ئایەتی ژمارە (۱۰۱) لە سورەتی (النساء) دا کە باسی کورتکردنەوێ نوێژ دەکات دەفەرموێ:

﴿ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ

يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا... ﴾، واتە: ئەگەر بە رێگادا بەسەفەر چوون و رۆیشتن، وە ترستان هەبوو کە ئەوانەى بیپروان تووشی ئازارتان بکەن، گوناھتان ناگاتى کە نوێژەکانتان کورت بکەنەو، ئەدی ئەگەر کابرا ترسی نەبوو لە دوژمن، ئایا بۆی نیە نوێژەکەى کورت بکاتەو؟ زانایان: دەلێن با، وە هەموویان لە سەر ئەو

یە کەدەنگن، ئەدی بۆچی لێرەدا فەرموویەتی: ﴿ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ

كَفَرُوا ﴾، دەلێن: چونکە بە زۆریی وایە کە ئینسان لە مالى دەچیتە دەر، ئەو کاتە ئەو هەلومەرج و جەووەکە ئایەتەکەى تیدا هاتۆتە خوار، دیتە دى، وە بە زۆریی وایە کە مسوڵمانان لە مال دەرچوون، لەبەر ئەوێ لە حالەتی جەنگ دابوون، تیرەو هۆزە کافرەکان و رۆم و فارس شەریان پى فرۆشتوون و هەمیشە کە لە مال چوونەدەر ترسی دوژمنیان هەبوو، خۆی پەرودرگار بەپێی حالەتی باوی ئەو کاتە ئەو باسی ترسەى هیئاووتە پێشى، ئەگەرنا مرؤف ئەگەر ترسیشی نەبێ لە دوژمن، هەر بۆی هەیه نوێژ کورت بکاتەو، بە هەمان شێوە ئەگەر لە سەفەری نەبێ، مسوڵمانان هەر بۆیان هەیه لە بەرانبەری قەرزدا بارمتە وەر بگرن.

مەسەلەى بیست و پینج: کە دەفەرموێ: ﴿ فَرَهْنٌ مَّقْبُوضَةٌ ﴾، چەند

بارمتەیهکی وەرگیراو، بارمتە وەرگیراوەکان، واتە: بارمتە وەرگیراوەکان قەرەبووی نووسینی قەرز دەکەنەو، زۆربەى زانایان رایان وایە کە دەبێت ئەو

بارمتهیه ته سلیمی بابای قهرزدهر بکری، بۆچی ؟ چونکه دهفه رموی: ﴿ فَرَهْنُ ﴾
﴿ مَقْبُوضَةٌ ﴾، بarmتهیه کی وهرگیراو (مَقْبُوض) واته: (مَأْخُود) وهرگیراو،
قهرزدهر که پی دهگوتری: (مُرْتَهِن) واته: رههن وهرگر، وه بابای
رههندهریش پی دهگوتری: (رَاهِن) واته: شته که ی خوئی خستوته رههنه وه،
بۆ نمونه: خانووه که ی خستوته رههنه وه، نجا ئایا بۆچی خوا دایناوه که
دهبی بابای قهرزدهر شته که ی ته سلیم بکری ؟ چونکه نه گهر شته که له بهر
دهستی بابای بarmته وهرگر (مُرْتَهِن) بی، کابرای بarmته دهر (رَاهِن) و قهرز
وهرگر، له وانیه نکوولی لی بکات و بلی: نه خیر قهرزت نه داوه به من،
نه ویش دهستی کی ده که ویته نه ملا و یه کی دی ده که ویته نه و لاو ئاسمان
دوو رو زهوی سهخت ! به لام که شته که لای نه و بی و له ژیر کؤنترولی نه و
داب، جا خانوویه، یان ههر شتی کی دیکه یه، نه و کاته ده لی: نه گهر راست
ده که ی قهرزدارم نی، نه دی تو نه و شتهت بۆ هاتوته دهستی من ؟!

مه سه له ی بیست و شه ش: که دهفه رموی: ﴿ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فليُؤدِّ الَّذِي

أَوْ تَمِنَ أَمْنَتَهُ ﴾، شه ریعه تی خوای په روهر دگار واقیع بینه و ده زانی هه موو
جاری نه و خه لکه بۆ مامه له کردن پیکه وه، وانیه که لیك له گوماندا بن و
مه ترسی کی شه و سهر ئیشه یان له گه ل یه کدیدا هه بی، بۆیه حیسابی نه و
حاله ته شی کردوه دهفه رموی: جا نه گهر هه ندیکتان له هه ندیکتان دنیا بون،
یانی: قهرزه که تان نه نووسی و شایه دتان بۆ نه گرت و رهنتان له بهرانبه ردا
وهر نه گرت ﴿ فليُؤدِّ الَّذِي أَوْ تَمِنَ أَمْنَتَهُ ﴾، با نه و که سه ی که سپارده که ی
پیدراوه، بیداته وه، نافه رموی: (فليُؤدِّ المدينُ دینَهُ) با قهرزداره که قهرزه که ی
بداته وه، و نافه رموی: ده نا خوئی نه سل وایه، به لکو دهفه رموی: با نه و که سه ی
که به نه میندار دانراوه، سپارده که ته سلیم بکاته وه، چونکه مادام بابای قهرزدهر
متمانه به بابای قهرز وهرگر ده کاتو، رههنی لی وهرناگری و، شایه دیی

لىئاگرى و نايىنوسى، ماناي وايە بە كەسىكى باشى داناو و بە ئەمىندارى داناو، كەواتە: با ئەوئىش بەپىي گومانى خاوەن قەرزى و، ئەو سپاردەيەى كە لەلايەتى لەكاتى خۆيدا تەسلىمى باباي متمانەكەرو قەرز پىدەرى بكاتەو.

شايانى باسشە ھەندىك لە زانايان گوتويانە: ئەم رستە قورئانىيە ئەوئى پىشىي نەسخ كەردۆتەو، ديارە ھەندىك لە زانايان و توپژەردەوان عادەتيان وابوو، ھەر خوا خويان بوو رستەيەكى قورئانىان لى ھەلگەوئى و بە روالەت لەگەل ئەوئى دىكە تىكبگىرى، بۆ ئەوئى بلىن: ئەوئى دووئىمىان ئەوئى يەكەمىانى (نسخ) كەردۆتەو ! كە ئىمە لە دەرسەكانى رابردوودا گوتوومانە: لە قورئاندا (نسخ) ھەر نىو ھىچ رستەيەكى قورئان ھىچ رستەيەكى دىكەى (نسخ) نەكەردۆتەو، ئنجا ئەگەر تەماشائ ئەم مەسەلەيە بگەين بەمجۆرەيە:

كاتىك باباي قەرز پىدەر دوو دلەو گومانى ھەيە لە باباي قەرز وەرگر، دەينوسى و شاھەدى لى دەگرى، ئەگەر نووسىن نەبوو، رەھنىكى لى وەردەگرى، بۇچى ؟ چونكە لىي لە گوماندايە، ياخود ئەگەرى ئەوئى دادەنىت كە دوايى سەرئىشەو كىشەيان لە بەيندا پەيدا بى، ئەدى ئەگەر گومانى نەبوو ھىچ ئەگەرى نەبوو پىويستى نەكەرد بىنوسى و، پىويستى نەكەرد شاھەدى لى بگرى و، پىويستى نەكەرد رەھن وەر بگرى، ئايا ئەو دوو حالەتە لە يەك جيا نىن ؟! بىگومان، با، خواي پەروەردگار ئەوئى پىشىي بۆ كاتىك فەرمو، كە متمانە لە بەيندا نەبى، ياخود ئەگەرى پەيدا بونى كىشەو سەرئىشە ھەبى و ئەوئى دووئىمىشى بۆ كاتىك فەرمو كە متمانە ھەبى و ئەگەرى پەيدا بونى كىشەو سەر ئىشە نەبى، كەواتە: دوو حالەتى لىك جيان، وە دوو حوكمى لىك جيايان ھەيە، (نسخ) یش كاتىك دروست دەبى كە دوو دەقى قورئان، ياخود دوو فەرمائىشتى پىغەمبەر ﷺ تىكبگىرىن و، نەگونجى لە يەك كاتدا جىبەجى بگرىن، بەلام لىرەدا دەگونجى ھەردووكيان لە يەك كاتدا جىبەجى بگرىن، ئەوئى پىشى كە دەفەرموى: بىنوسن و شاھەدى لى بگرن، ياخود رەھن وەر بگرن، لە كاتىكدايە كە گومان لە يەكدى بوون ھەبى و، متمانە وەك پىويست نەبى و، ئەگەرى پەيدا بونى كىشە

تفسیری قورمانی بر ریز و ریز پی دهرسی په نجاو حه و ته م: ئایه ته کانی (۲۸۲ - ۲۸۳) ﴿ ۱۲۷۴ ﴾

هه بی، ئه ویدی که ش له کاتی کدایه که ئه و ئه گه رو دوو دئیانه نه بن، که واته: له یه ک کاتدا هه ردووکیان، به لام له دوو حاله تی حیادا حیبه جی ده کرین، بویه مه سه له ی (ناسخ) و (منسوخ) له گوریدا نیه.

مه سه له ی بیست و حه و ته م: که ده فه رموی: ﴿ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ﴾، وه

شایه دیی مه شان هوه، هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: مه به ست پیی شایه ده کانن، واته: شایه ده کان با ئه و شایه دییه ی که له لایانه نه یشارنه وه.

هه ندیکی دیکه شیان گوتوو یانه: مه به ست پیی بابای قهرز و ده رگره، واته: ئه وه ی که هه قه که ی له لایه، با ئه و شایه دییه که له لایه تی، نه یشاریته وه و نکو وئی له وه هه قه نه کات که له لایه تی، به لام من پیم وایه ئایه ته که هه مووان

ده کریته وه، چونکه به گشتی فه رموو یه تی: ﴿ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ﴾، هیج

کامتان شایه دیی مه شان هوه و ئه و هه قه ی که ده یزانن مه یشارنه وه و ژیر لیوی مه خه ن و نکو وئی لی مه که ن، وه پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام له و باره وه فه رموو یه تی:

{(أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ الشُّهَدَاءِ الَّذِي يَأْتِي بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ أَنْ يُسْأَلَهَا) (رَوَاهُ

مسلم برقم: (۱۴۶۹)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۳۵۹۶)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۲۲۹۵)، وَابْنُ

حَبَّانَ برقم: (۵۰۷۹) عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رضي الله عنه، واته: ئایا هه وائلتان

نه ده می به باشترینی شایه ده کان؟! ئه و که سه ی که شایه دیی ده دات به رله وه ی

داوای شایه دییدانی لی بکری، یه کیک ئاگای له شتی که بچی بلی: من دیم

شایه دیی ده دم (أَشْهَدُ بِاللَّهِ) ئه و شته به و شیوه یه بوو، ریک و راست با

شایه دییه که ی بدا، نه ک ته کلیفو داوای لی بکری، هه ئبه ته که ته کلیفو داوای

لی ده کری، ئه و کاته له سه ری پیویست ده بی، وه ک پیشتتر با سمان کرد.

مه سه له ی بیست و هه شته م: که ده فه رموی: ﴿ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ ﴾

هه ر که سیک شایه دیی بشاریته وه، دلی گونا هباره، پیشت ریش با سمرکد،

که بچی خوا سَلَّمَ با سی دل ده کات، خو ئه و ئینسانه که گونا هباره، به قه لب و

قالبه وه، به رووح جهسته وه گونا هبار ه ؟ چونکه له راستیدا نه وهی که هه لسه و پوره نهری ئینسانه و جوو ئینه ریه تی و کانگای بریاره، بریتیه له دل و دهر وونی، بویه ش خوا ﷺ ده فهر موی: که سیك شایه دیی بشاریته وه عهینی نیو دلی گونا هبار ه، جا نه گهر ئینسان نیو دلی گونا هبار بوو، مانای وایه ئاو له سه رچا وه لیله ! وه پیغه مبه ر ﷺ له فهر مایشتیکدا فهر موویه تی: ﴿أَلَا إِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ﴾ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۲)، وَمَسْلَمٌ بِرَقْم: (۴۰۷۰)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۲۰۵)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۹۸۴)، عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واته: ئاگادار بن ! له جهسته دا پارچه یه ک هه یه، نه گهر چاکبوو جهسته هه مووی چاک ده بی و نه گهر خراب بوو جهسته هه مووی خراب ده بی، نه ویش دله، به ئی له راستیدا ئینسان له دل و دهر وونه وه به ره و خیر و چاکه، یان به ره و شه ر و خراپه ده چی.

خوا به لوتفو که ره می خوئی له و که سانه مان بگی ری که دلیکی ساغ و سه لامه ت و بی غه ل و غه شیان هه یه، وه ک بوخوئی ده فهر موی: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿۸۸﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿۸۹﴾ الشعراء، واته: رۆژی که نه مال و سامان نه کوران، داد نادهن و سوود ناگه یه نن به خاوه نه که یان، مه گهر که سیك به دلیکی ساغه وه بی، دلی ساغیش نه وه یه که شیرک و کوفرو نیفاقی تیدانه بی به ران بهر به خواو، به ران بهر به خه لک و مسو ئمانان در و و غه ش و خیانه تی تیدانه بی.

مه سه له ی بیست و نویه م و کو تایی: که ده فهر موی: ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿﴾

وه خوا به وهی که نه نجامی ددهن زانیه، بو زانیاریتتان وشه ی: ﴿تَعْمَلُونَ ﴿﴾، (نه نجامی ددهن) زور له تو یژ ره روان هه روا یان لی کدا وه ته وه که مه به ست له (عمل) ته نیا نه و کرده وه یه که به نه ندانه کان نه نجام دهری و جی به جی ده کری، به لام نه گهر ته ماشای قور ئان بکه یین خوا ی به رزو مه زن وشه ی (عمل) هه م بو

تفسیری قورئانی بے ریز و بے پیر دەرسی پەنجاو حەوتەم: ئایەتەکانی (۲۸۲- ۲۸۳) ﴿ ۱۲۷۶ ﴾

نیەتی نیوو دل و هەم بۆ دەربیرینی زمان و هەم بۆ جموجۆلی ئەندامەکانیش بەکار دێنن، کەواتە: ﴿ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴾، یانی: ئەوەی کە ئەنجامی دەدەن، بە دلتان، بە زمانتان، بە ئەندامەکانتان، کەواتە: بزانی دلتان چی تێدایە و بە زمان چی دەلێن، وە بە ئەندامەکانیشتان چۆن هەلسوکەوت دەکەن، چونکە خوای پەروردگار بە هەمووی زانیایە و هیچی لێ پەنھان نیە.

خوای بە لوتف و کەرەمی خوای لەو کەسانەمان بگێرێ کە دل و زمان و ئەندامەکانیان تەنیا بەرەو شەرع دەجووڵێن، وە لە شیرازە شەرع دەرنانچن، وە لەو کەسانەمان بگێرێ کە خاوەنی دلیکی ساغ و زمانیکی راست و جەستەییەکی فەرمانبەری شەرعن.. ئامین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی چل و هه شته م

پیناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان پینج ئایهت دهگریته خوئی له سوورهتی (البقرة)، ئایه ته کانی ژماره: (۲۲۶ تا کو ۲۳۰) لهو پینج ئایه ته دا خوای پهروه دگار باسی سی بابتهی گرنج دهکات له بواری باری که سیئیدا:

یه که م: مهسه لهی (ئیلاء) واته: سویند خواردنی میرد له ژنی که نه چیته لای. دووهم: مهسه لهی عیددهی نافرتهی ته لاقدر او، نافرتهیک که ته لاق دهری عیددهی چه نده؟ یانی: دواي چه ند نهو نافرته ئازاد ده بی و ده توانی شووی دیکه بکاته وه؟ سییهم: مهسه لهی (خُلج)، واته: نهوه که نافرته میردی له خوئی داپرنی، وهک چوون (طلاق) بریتیه لهوه که میرد ژنه کهی ئازادو بهرله لاکات، نهو پینج ئایه ته باسی نهو سی مهسه له گرنجه ده که ن.

﴿ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۲۶﴾
وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۲۷﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ
أَشْهُرٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمَنَّ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَبِعَوْلِهِنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ
عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۲۸﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ
بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ
اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا

تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَنْعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۲۶﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ
 حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ، فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ
 اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۲۲۷﴾

مانای وشه به وشه ی ئایه ته کان

((ئەوانە ی سویند لە ژنەکانیان دەخۆن نەچنە لایان (واتە: لەگەڵیان جووت نەبن)، چوار مانگ چاوەرێ کردنیان بۆ هەیه، جا ئەگەر گەرانهوه (بۆ چوونه لایان) ئەوه خوا لیبوردە ی بە بەزەییە (۲۲۶) بەلام ئەگەر بریاری تەلاقاندا، ئەوه خوا بیسەری زانایە (۲۲۷) وە ژنانی تەلاقدراو چاوەرێ دەبن و خۆیان مەرزم دەکەن هەتا سێ پاکیی (یان سێ حەیز) رادەبرن، وە ئەگەر بریاریان بە خواو بە پۆزی دوایی هەبێ، بۆیان رەوا نیە ئەوه ی که خوا لە منداڵدانهکانیاندا دروستی دەکات بیشارنەوه، وە میڕدەکانیشیان لەو ماوهیەدا شایستەترن بە گێرانهوهیان (بۆ لای خۆیان) ئەگەر مەبەستیان چاکسازی بێ، وە ژنان وەك ئەو ئەرکە ی لەسەریانە مافیشیان هەیه بە شیوهیەکی بە چاک زانراو، وە پیاوان پلەیهکیان بە سەریانەوه هەیه وە خوا زالی کاربەجییە (۲۲۸) تەلاقدان دوو کەرەتە (تەلاقانی که بگونجێ ژن و میڕد بگەرێنەوه لای یەك) دوایی یان دەستپێوهگرتنیکی باش، یان دەستلیبەردانیکی چاکەکارانە، وە بۆتان رەوانیە هیچ شتیك لەوهیان لێ وەر بگرنەوه که پیتان داو، مەگەر (ویك هەلنەکەون و) بترسین که یاساکانی خوا بەرپۆه نەبن (واتە: ژن و پیاو) ئەوه گوناھیان ناگاتی لەودا که ژنەکه بە قەرەبوو (فدیة) خۆی دەرباز بکات، ئەوانە سنوورەکانی خۆان، دەجا مەیانبەزینن، وە هەرکەسیك سنوورەکانی خوا بشکینێ، ئەوه هەر ئەوانەن ستمکار (۲۲۹) ئنجا ئەگەر (بۆ جاری سێیەم) تەلاقیدا ئەوه (ئەو ژنە) بۆی رەوانیە بجیتەوه لای (میڕدەکە ی) هەتا میڕدیکی دیکە نەجیتە لای (واتە: دەبێ میڕدیکی دیکە بکات لەگەڵیشی جووتبێ)، جا ئەگەر (ئەویش) تەلاقیدا، ئەوه گوناھیان ناگات که بگەرێنەوه لای یەك، ئەگەر

پییان وا بوو که یاساگانی خوا (له نیو خویاندا) بهریا دهگهن، وه ئه وانه سنووره گانی خوان بو که سانیکیان روون دهکاته وه که دهران (۳۰)).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(يُؤْتُونَ): (الْأَلْيَةَ: الْحَلْفُ وَالْإِيْلَاءُ فِي الشَّرْعِ: هُوَ الْحَلْفُ الْمَانِعُ مِنْ جَمَاعِ الْمَرَأَةِ، وَالْأَيْتُ: أَي حَلَفْتُ)، واته: (أَلْيَةَ) يَانِي: (حَلْفٌ) ئه ویش سوینده، به لام ئایا له زاروهی شهرعدا (ئیلای) چیه؟ جو ره سویندیکی تایه ته، که ریگریت له وهی پیاو بجیته لای خیزانی و له گه لی جووتبییت، وه (أَلْيَتْ) واته: سویندم خوارد.

(تَرِيصُ): (التَّرِيصُ: الْإِنْتِظَارُ بِالشَّيْءِ سِلْعَةً كَانَتْ يَقْصِدُ بِهَا غَلَاءً أَوْ رَخْصًا، أَوْ أَمْرًا يُنْتَظَرُ زَوَالُهُ)، واته: (تَرِيصٌ) بریتیه له چاوه ری کردنی شتیک، چ که لوپه لیک بییت به وهی نرخى گران بییت، یان هه رزان بییت، یان هه ر شتیک به وهی ئه و شته لاجییت.

(فَأَوَّأَ): (يَعْنِي رَجَعُوا) واته: گه رانه وه، (الْفِيءُ وَالْفِيئَةُ: الرَّجُوعُ إِلَى حَالَةٍ مَحْمُودَةٍ، وَالْفِيءُ هُوَ الظِّلُّ الرَّاجِعُ)، واته: وشه ی (الْفِيئَةُ) یانی: گه رانه وه بو حاله تیکی باش، وه وشه ی (الْفِيءُ): بریتیه له سیبه رییک که ده گه ریته وه شوینی پیشی.

(عَزَمُوا): (العَزْمُ وَالْعَزِيمَةُ: عَقْدُ الْقَلْبِ عَلَى إِمضَاءِ الْأَمْرِ، يُقَالُ: عَزَمْتُ الْأَمْرَ وَعَزَمْتُ عَلَيْهِ) واته: (عَزَمٌ وَ عَزِيمَةٌ): گریدانى دله له سه ر تیپه راندنی شتی، که دلی خوت بچه سپینی له سه ر ئه وهی ئه و شته بکه ی، ده گوتری (عَزَمْتُ الْأَمْرَ وَعَزَمْتُ عَلَيْهِ)، هه ردووکى واته: بریارى یه کجارییم له باره ی ئیشه که وه داوه.

(الطَّلَقُ): (أَصْلُ الطَّلَاقِ: التَّخْلِيَةُ مِنَ الْوَثَاقِ...) واته: (طَلَّاقٌ): له زمانی عه پیدای بریتیه له به ره هلدانی شتیک له په تیک یان کووتو به ندیک، که پییه وه به ستر او هته وه، (يُقَالُ أَطْلَقْتُ الْبَعِيرَ مِنْ عِقَالِهِ وَطَلَّقْتُهُ وَهُوَ طَالِقٌ وَطَلَّقَ: بِإِلْقَائِهِ...)، واته: ده گوتری: وشتره کهم لهو په ته ی پی به ستر ایوو به ره هلداکرد، وه ده گوتری (طَلَّقْتُهُ وَهُوَ طَالِقٌ)، واته: به ره هلدام کردو نهو به ره هلدایه، (وَطَلَّقَ) واته: هیج نه وسارو په تی پیوه نیه. (وَطَلَّقْتُ الْمَرْأَةَ فَهِيَ طَالِقٌ: أَي مُخَلَّاةٌ عَنِ حِبَالَةِ النِّكَاحِ)، واته: ژنه کهم ته لاقدا یانی له پهتو پیوه ندی ژنو میردایه تی دهر بازی بوو.

(قُرْءٍ): کوی (قُرْءٌ)، هه م به بؤر (ضَمٌّ) هه م به سه ر (فَتْحٌ)، که هه م به مانای هه یز هاتوه و هه م به مانای پاکیی ئافرهت هاتوه، (قَرَأَتِ الْمَرْأَةُ: أَي رَأَتِ الدَّمَ، وَقَرَأَتْ: صَارَتْ ذَاتَ قُرْءٍ، وَالْقُرْءُ: اسْمٌ لِلدَّخُولِ فِي الْمَحِيضِ عَن طَهْرٍ فَهُوَ اسْمٌ جَامِعٌ لِلْأَمْرَيْنِ)، واته: ئافره ته که کهوته هه یزه وه، خوینی بینی، وه ده شگوتری: (قَرَأَتِ الْمَرْأَةُ) واته: (طَهَّرَتْ) پاکبووه له خوینی هه یز، بؤ هه ردو وکیان به کار دی.

(وَبَعُولَتَيْنِ): (الْبَعْلُ: الذَّكَرُ مِنَ الزَّوْجَيْنِ وَجَمْعُهُ: بَعُولَةٌ نَحْوُ: فَحْلٌ وَفَحُولَةٌ، وَالْبِعَالُ كِنَايَةٌ عَنِ الْجَمَاعِ)، واته: (بَعْلٌ) واته: میرد، کویه کهی (بَعُولَةٌ) یه، وه (بَعْلٌ) بریتیه له وهی که نیره، له ژنو میردان، (واته: بیاو هه که)، وه کویه کهی (بَعُولَةٌ) یه، وهک (فَحْلٌ وَفَحُولَةٌ) (فَحْلٌ) واته: نیر، نیره ی ئاژهل، کویه کهی (فَحُولَةٌ) یه وه (بَعَالٌ) یش (کِنَايَةٌ) یه بؤ جووتبوون.

(بِالْمَعْرُوفِ): که له قورئاندا زور هاتوه، واته: به چاکیی، یان به شیوهیه کی به چاک زانراو، جا ئایا نه وه له چیییه وه هاتوه؟ (الْمَعْرِفَةُ وَالْعِرْفَانُ: إِدْرَاكُ الشَّيْءِ بِتَفَكُّرٍ وَتَدَبُّرٍ فِي أَثَرِهِ وَهُوَ أَخْصَرُ مِنَ الْعِلْمِ وَيُضَادُّهُ الْإِنْكَارُ، وَالْمَعْرُوفُ اسْمٌ لِكُلِّ فِعْلٍ يُعْرَفُ بِالْعَقْلِ أَوْ الشَّرْعِ حُسْنُهُ) واته: هه ر کام له (الْمَعْرِفَةُ

والعرفان) بریتیه له زانینی شتیک له ئه نجامی بیرکردنه وه و تیوه پراماندا له سهره نجامه که ی، وه ئه وه تایبه تتره له عیلم، {بویه عیلم بو خوا به کاردی به لام (معرفة) بو خوا به کارنایه، چونکه خوا پیویستی به وه نیه بیربکاته وه، ئنجا شت بزانی و پیویستی به وه نیه له سهره نجامه که ی وردبیته وه، ئنجا شت بزانی، به لکو ههر له سهره تاوه هه موو شته کان ده زانی، بویه عیلم سیفه تی خوییه، به لام ناگوتری مه عریفه ت یه کیکه له سیفه ته کانی خوا ﷺ } وه پیچه وانه ی مه عریفه ت بریتیه له نکوولی لی کردن، وه (مَعْرُوف) ناوه بو ههر شتیک که به عه قل یان شهرع چاکییه که ی بزانی و، بزانی که په سنده، {وه به ته نکید عه قل و شهرعیش پشتگیری یه کدی ده که ن و، ههر شتیک شهرع به چاکی بزانی عه قلیش ده لی راست ده که ی و، ههر شتیک عه قلی سه لیم به چاکی بزانی، شهرعیش ده لی راست ده که ی}.

(دَرَجَةٌ): (الدَّرَجَةُ نَحْوَ الْمَنْزِلَةِ)، واته: پله، به لام لیردها وشه ی (دَرَجَةٌ) مه به سستیکی تایبه تی هه یه به پیی سیاقی ئایه ته که، وه ک دوایی روونی ده که ی نه وه.

(فَأَمْسَاكُ): (إِمْسَاكُ الشَّيْءِ: التَّعَلُّقُ بِهِ وَحِفْظُهُ)، واته: (إِمْسَاكُ) بریتیه له گرتنی شتیک و پاراستنی، (يُقَالُ تَمَسَّكْتُ بِهِ وَمَسَّكْتُ بِهِ وَأَمْسَكْتُ عَنْهُ كَذَا: أَي مَنَعْتُهُ)، ده گوتری: (تَمَسَّكْتُ بِهِ وَمَسَّكْتُ بِهِ): گرتم، به لام (أَمْسَكْتُ عَنْهُ): ریگام لیگرت، ﴿فَأَمْسَاكُ مِمَّعْرُوفٍ﴾، واته: ئا فره ته که له گه ل خوت به چا که به یله وه ﴿أَوْ تَسْرِيحُ بِإِحْسَنِ﴾، یان به جوانی به ره له دای بکه، با به ریی خویدا بروا.

(تَسْرِيحُ): (السَّرْحُ: شَجَرَةٌ لَهُ ثَمَرٌ، الْوَاحِدَةُ: سَرْحَةٌ، وَسَرْحَتُ الْإِبِلِ، أَصْلُهُ أَنْ تُرْعِيَهُ السَّرْحُ: ثُمَّ جُعِلَ لِكُلِّ إِرْسَالٍ فِي الْمَرْعَى، وَالتَّسْرِيحُ فِي الطَّلَاقِ، مُسْتَعَارٌ مِنْ تَسْرِيحِ الْإِبِلِ كَالطَّلَاقِ فِي كَوْنِهِ مُسْتَعَارًا مِنْ إِطْلَاقِ الْإِبِلِ) واته: ئه سللی وشه ی (تَسْرِيحُ) له (سَرْحُ) وه هاتوه، (سَرْحُ) یش دره ختیکه به ری

ههیه تاکه که ی بریتیه له (سَرْحَة)، وه له زمانی عه پهبیدا ده لئ (سَرَحْتُ الْإِبِلَ) و شتره که م به ره له دا کرد، واته: لئی گه پرام له دره ختی (سرح) دا بله وه پئی، دوایی هه موو جو ره به ره له دانیکی پئی گو تراوه: (تسریح)، دیاره نه وهش (کنایه) یه بو ته لاق و خوازراوه ته وه بو نه وه که پیاو ده ست له خیرانی به ربدا.

(حُدُودَ اللَّهِ): (الْحَدَّ: الْحَائِلُ بَيْنَ شَيْئَيْنِ الَّذِي يَمْنَعُ اخْتِلَافَ أَحَدِهِمَا بِالْآخِرِ، وَحَدَّ الزُّنَا وَالْخَمْرِ سُمِّيَ بِهِ لِكَوْنِهِ مَانِعًا لِمَعَاظِمِهِ) واته: (حَدَّ): که کویه که ی (حدود)، بریتیه له په رده یه که که ده که ویته نیوان دوو شتان و نایه لئ تیکه لئ یه کدی ببن، خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿ تَلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ﴾، نه وانه سنووره کانی خوان، چونکه نه گهر مرؤف له و سنووره درچوو بو نه و دیو، تووشی حه پرام ده بییت، وه سزای زینا و شه راب بو یه پیان گو تراوه: (حَدَّ) چونکه به ربه سستیکه و په رده و نیوانیکه ناهیلئ نینسان تووشی نه و گونا هه بی { که بزانی سزای دهری، نه وه ی عه قلی هه بییت نه و سزایه نایه نیته سه رخوی }.

(أَفْذَتْ بِهِ): واته: خوی پی ده کریته وه، یان ده یکاته به لاگی پری خوی، یان ده یکاته قه ره بووی خوی، ده لئ: (الْفِدَى وَالْفِدَاءُ: حَفْظُ الْإِنْسَانِ عَنِ النَّائِبَةِ بِمَا يَبْدُلُهُ عَنْهُ)، واته: (الْفِدَى وَالْفِدَاءُ): بریتیه له وه ی که نینسان خوی بیاریزی له به لایه که به هو ی پارهی که وه که سه رفی ده کات { نه و نافرته که ده یه وئ له و می رده ی دهر باز بییت، ماره بیه که ی بو ره تده کاته وه، مانای وایه قه ره بوویه که ده داته نه و می رده ی بو نه وه ی که دهر بازی بییت }، (وَأَفْذَى: إِذَا بَدَلَ ذَلِكَ عَنِ نَفْسِهِ)، (أَفْذَى)، واته: نه و شته ی کرده قه ره بووو به لاگی پری خوی.

(تَنْكِاحَ): (أَصْلُ النِّكَاحِ لِلْعَقْدِ، ثُمَّ اسْتَعِيرَ لِلْجَمَاعِ)، واته: نه سلئ نیکاح له زمانی عه پهبیدا به مانای گریبه سته، (ماره کردن) دوایی خوازراوه ته وه بو جووتبون، چونکه لی رده ا که وانه بییت، مانا که ی راست دهر ناچی، واته له نه سلدا به مانای ماره کردن و گریبه سته، به لام خوازراوه ته وه بو جیماع نه ویش ته نیا له و نایه ته دا پیم وایه به و مانایه هاتوه، که دوایی باسی ده که یین.

هوی هاتنه خواره هوی ئایه ته کان

(۱) هوی هاتنه خواره هوی ئه و رسته یه، که دهفه رموی: ﴿لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ

تَرْبُصٌ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۲۷﴾

﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ إِيْلَاءُ أَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ السَّنَةِ وَالسَّنَتِينَ وَأَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ، فَوَقَّتَ اللَّهُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ، فَمَنْ كَانَ إِيْلَاؤُهُ أَقْلَ مِنْ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَلَيْسَ بِإِيْلَاءٍ. وَقَالَ سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ: كَانَ الْإِيْلَاءُ ضِرَارَ أَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ: كَانَ الرَّجُلُ لَا يُرِيدُ الْمَرْأَةَ وَلَا يُحِبُّ أَنْ يَتَزَوَّجَهَا غَيْرَهُ، فَيَحْلِفُ أَنْ لَا يَقْرِبَهَا أَبَدًا، وَكَانَ يَتْرُكُهَا كَذَلِكَ لَا أَيْمًا وَلَا ذَاتَ بَعْلٍ: فَجَعَلَ اللَّهُ تَعَالَى الْأَجَلَ الَّذِي يَعْلَمُ بِهِ مَا عِنْدَ الرَّجُلِ فِي الْمَرْأَةِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ

تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ (۱)، واته: عهبدو لای کوری

عهبباس خوا له خوئی و بابی رازی بی دهئی: خه لکی سه رده می نه فامیی سویندیان ده خوارد له خیزانیان و سائیک دوو سال نه ده چوونه لای خیزانیان، به لگو جاری و ابوو زیاتریش له وه، جا خوا چوار مانگی کرده کاتیکی دیاریکراو بوئ وه جووره سوینده، بوئه هه ره که سیک سویندی له خیزانی خوارد که چوار مانگ که متر نه چیته لای، {بو وینه: گوتی: مانگیک نایه مه لات، دوو مانگ، سی مانگ} نه وه به ئیلاء دانانری، هه تا ده گاته چوار مانگ، که گه یشته چوار مانگ به ئیلاء داده نری، {جا ئایا جیاوازی چیه؟ جیاوازیه که ی نه وه یه که کابرا نه گهر سویندی خوارد بو ماوهی چوار مانگ زیاتر، وه چوار مانگ که تیپه رین، ئافره ته که ی بوئ هه یه بجیت داوای جیاوونه وه بکات، جا نه گهر کابرا ده ستبهرداری بوو باشه، به لام نه گهر په شیمان بووه ده ستبهرداری نه بوو؟ نه وه قازی پی ته لاق ده دا {مادام ژنه که ی سووربی له سه ره جیاوونه وه.

(۱) (أسباب النزول للنيسابوري، ص (۵۴ - ۵۵).

وه سه عیدی کوری (موسه ییب) یش ده لئ: ئیلاء واته: ئهو جو ره سویند خوار دنه، زیان پیگه یاندنی خه لکی سه رده می نه فامیی بوو به ژنه کانیان، پیاو جاری وا هه بوو که یفی به ژنه که ی نه ده هات و حه زیشی نه ده کرد ته لاقی بدات و بو خوی می ردیکی دیکه بکاته وه، بویه سویندی ده خوارد هه رگیز نایه مه لات و نه ده چوو لای و لی نه ده گه را نه ببیته بیوه ژن و نه ببیته خاوه ن می ردیش {هیچ لای نه بوون نه ئه وه بوو له ژیر نیکاحی پیاوه که بچیته ده ری و بو خوی ئازاد بی و، نه ئه وه ش بوو می ردیشی هه بی و می رده که ی وه ک می ردی ک مامه له ی له گه ئدا بکات} بویه خوا ﷺ چوار مانگی دانا بو ئه وه ی ده ربکه وی، ئایا ئه و پیاوه ئه و ئافره ته ی ده وی یان نا؟

که واته: ئه و یاسا شه رعییانه هه موویان بو چاره سه ری گرفت و کی شه هاتوونه خوارو، هه مووشیان به رگریین له ئافره تان، ئافره ت چو ن ته ماشا کراوه؟! کابرا سویندی له خیزانی ده خوارد به حه یاتی نایه م بو لات و ئاماده ش نه بوو ده ستی لی هه لبگری و ئه دی ئافره ته که؟ هه فی نه بوو داوای ته لاقیش بکات!!

۲) هوی هاتنه خواره وه ی ئه و ئایه ته، که ده فه رموی: ﴿الطَّلُقُ مَرَّتَانٍ فَاِمْسَاكُ

بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْرِيحٍ بِاِحْسَنِ﴾، واته: ته لاق دان دوو که ره ته {نه ک دوو (طلقة) یه، نه یفه رموو: (الطلاق طلقتان)، جا ئه وه له می شکتاندا بچه سپین، چونکه ئه وه دوایی ئی شمان پییه تی}، واته: ئه و ته لاقه ی که دروسته پیاو ئافره ته که ی بینیته وه لای خو ی، دوو جاره، که ره تی ک ته لاقی داوه بو ی هه یه بیه نیته وه لای خو ی، که ته لاقیکی دیکه شیدا، هه ر بو ی هه یه بیه نیته وه لای خو ی، به لام که بوو به سییه م جار، بو ی نیه بیه نیته وه لای خو ی، وه ک دوایی باسی ده که یین. {رو ی ابن ابي حاتم عن عروة رضي الله عنه ان رجلاً قال لامرأته: لا اطلقك ابداً، ولا اويك ابداً، قالت: وكيف ذلك؟ قال: اطلقك حتى اذا دنا أجلك راجعتك! فأتت رسول الله ﷺ فذكرت ذلك له فأنزل الله ﷻ: ﴿الطَّلُقُ مَرَّتَانٍ ...﴾} (۱)،

(۱) (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص: (۱۶۶ - ۱۶۷)، وأسباب النزول للنيسابوري، ص: (۵۵).

واته: ئیبنو ئەبی حاتم له عوروهوه دهگیریتتهوه، که پیاویک له سهردهمی پیغه مبهردا ﷺ به ژنه کهی خوئی گوت: هه رگیز دهستت لی بهرنادهم، وه ناشتخه مه ژیر سیبهری خوومهوه، ئافره ته که گوتی: ئینجا چون؟ { نه خاوهن میردبی و نه بی میردیش بی } گوتی: ته لاقت ددهم هه تا که کاته کهت نزیک بووه، ده ئیم نهوه گیرامیه وه ژیر نیکاحی خووم، دوایی دووباره ته لاقت ددهم { به بی نهوهی بجیتتهوه لای، هه روا بهو شیوهیه، چونکه نهوکات خو ته لاقت یهک و دوو سئ و دهو هه زار... نه بووه ! به لکو شه ریه ته ئیسلامی کردی به سئ، گوتی: ته لاقت ده بی سئ که رهت بی، دوو که رهتان پیاو بوئی هه یه ژنه کهی ته لاقت بدا واته: دوو ته لاقت (طلقة)، ئنجا بهیئیتتهوه ژیر نیکاحی خوئی، به لام که بوو به سئ لیک دهرازین }، ئنجا ژنه که چووه لای پیغه مبهرو بوئی باسکرد، خواش (**الطَّلُقُ مَرَّتَانِ...**) ی ناره خوار: { وهک چون ماوهی سویند خواردنی میرد له ژنی سنووردار کرد، ژماره ی ته لاقتارنیشی سنووردار کرد }.

۳) هوی هاتنه خوارهوهی نهو رسته یه، که دهفه رموی: ﴿ **وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا**

مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا ﴾، وه بو تان هه لال نیه نهو ماره ییه یان نهو دیاریانه ی که دهیدن به هاوسه رانتان، دوای نهوهی ته لاقتیان ددهن، بو تان نیه هه چیان لیوه ر بگرنه وه له و باره وه نه م به سه رهاته هه یه، که نه م رسته قورئانییه ی بو هاتوته خوار: { **قَالَ الطَّبْرِي عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، قَالَ: نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي ثَابِتِ بْنِ قَيْسٍ وَفِي حَبِيبَةَ قَالَ: وَقَدْ كَانَتْ اشْتَكَتْهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَتُرْدِينَ عَلَيْهِ حَدِيقَتَهُ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، فَدَعَاهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ: وَيَطِيبُ لِي ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ ثَابِتٌ: قَدْ فَعَلْتُ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ...** }^(۱)، واته: ته به رپی ده لی: ئیبنو جو ره یج گوتوویه تی: نه م ئایه ته دهر باره ی سابیتی کوری فه یس و هه بیبه ی خیزانی هاته خوار، نه ویش نهوه بوو که هه بیبه ده چی بو لای پیغه مبهر ﷺ سکا لای خوئی له لای

(۱) (جامع البيان) للطبري، ج: (۲)، ص: (۵۲۰)، برقم: (۴۴۶۷) .

وی دهکات، دهلی: بهو میردم رازینیم، پیغه مبهری خوا ﷺ پی پی دهفه رموی: نامادهی باغه که ی بدهیه وه؟ {وا دیاره سابیت باغیکی مارهیی داوه بهو حه بیبهی خیزانی، واته: نامادهی مارهییه که ی بو بگیریه وه؟} دهلی: بهلی، پیغه مبه ریش ﷺ بانگی سابیت دهکات و بوی باس دهکات، {که خیزانه که ت هاتوه و دهلی پی پی رازی نیم، دیاره ناماده شه باغه که ت بداته وه} ئه ویش دهلی: (و یطیب لی ذلک یا رسول الله ﷺ)؟ ئنجا نایا ئه ی پیغه مبهری خوا بو م حه لاله مارهییه که ی لی وهر بگرمه وه؟ دهفه رموی: بهلی، {مادام ئه و به تو رازی نیه و وهختی خوی تو ی له بهر چاو بووه، ئیستا دهلی: پی پی رازی نیم تو ش بو ت هه یه مارهییه که ی لیوه بگریه وه} ئیدی سابت دهلی: ئه وه من ئه وه م کردو وازم لی هی نا.

دیاره ئه و مه سه له یه ته فصیلاتی دیکه ی هه یه و پیویستی به روونکردنه وه ی زیاتر هه یه و له مه سه له گرنگه کاندایا ده که ی ن.

مانای گشتی نایه ته کان

خوای پهروه ردگار روو له ئیمانداران دهکات و چه ند مه سه له یه کی گه و ره و گرنگی خیزانی یان بو ده خاته روو که به در یژای میژوو کو مه لگا کانی به شه ر تی یاندا دوو چاری هه له و لادانی زور بووه و ده بی و ده فه رموی: ﴿لَلَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصًا أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾، بو ئه وانه ی که سویند له ژنه کان یان ده خون که نه چنه لایان، چوار مانگ چاوه پروانی هه یه ﴿فَإِنْ فَأُؤُوا﴾، جا ئه گه ر له میانه ی ئه و چوار مانگه دا گه رانه وه بو لای ژنه کان یان {سویندیان خواردوه که فاره ت دده ن و ده چنه وه لای ژنه کان یان} ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، بیگومان خوا لی بورده ی به به زهی یه، {کابرا تووره بووه و سویندی خواردوه که نه چی بو لای خیزانی و گوتوویه تی: چاوم به چاوت ناکه وی، یان دهستم به دهست ناکه وی، دوایی پیش ئه وه ی ئه و چوار مانگه تی په رن، جاری و هه یه پیش ئه وه ی رُوژیک تی په ری،

تەفسىرى قورئانى بەرزىۋە پىز دەرسى چل و ھەشتەم: ئايەتە كانى (۲۲۶ - ۲۳۰) ﴿ ۹۶۶ ﴾

مانگىك تىپەرى، پەشىمان دەبىتەۋە، ئەۋە ھەر ژن و مىردى ئاسايى يەكدين و پياۋەكە كەفەرەت دەدات { **وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ** }، بەلام ئەگەر ئەۋانەى سوئندىيان لە خىزانەكانىيان خواردوۋە نەچنە لايان، بىريارى دەست لى ھەلگرتنى ژنەكانىيانداۋ، عەزمىيان جەزم كرد لەسەر تەلاق **فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ**، ئەۋە بىگومان خوا بىسەرى زانايە، ئەمە ئەۋەى لى ۋەردەگىرى، كە خودى سوئند خواردى پياۋ لە ژنى كە نەچى بۇ لاي، بە تەلاق دانانرى، بۇيە دوايى دەفەرموى: **وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ**، ئەگەرنا، ئەگەر ھەر بۇخۇى بە تەلاق داندرابايە، كە ماۋەكە تىدەپەرى، لىك جىادەبوۋنەۋە، بەلام نە، خودى سوئند خواردى پياۋ لە ژنى كە نەچىتە لاي، بە تەلاق دانانرى، بەلام ئافرەتەكە مافى ھەيە بچى سكالاي خۇى بكات و بلى: مادام ئەۋە پياۋە نايەت بۇ لام و ۋەك ھاۋسەر و خىزان مامەئەم لەگەل ناكات، لىي جىادەبمەۋە، ديارە دوايى ۋوونكردنەۋەى زياتر لەۋبارەۋە دەدەين.

ئىنجا دىتە سەر باسى عىددەى ئافرەتانى تەلاقدراروۋ دەفەرموى: **وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْبِضْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ**، ۋە ژنانى تەلاقدراروۋ چاۋەرى دەكەن و خۇيان مەرزەم دەكەن، ھەتا سى ھەيز يان سى پاكىيان بەسەردا دىن، (قروء) كۇى (قروء) يان كۇى (قروء) ھو ھەم بەماناي ھەيز ھاتوۋە ھەم بە ماناي پاكىي دواى ھەيز ھاتوۋە، واتە: ئافرەتىك كە تەلاق دەدرى دەبى سى ھەيزان بشوات، يان سى پاكىي بەسەر دابىن، ئەمجار ئەۋە ئافرەتە ئەگەر پياۋەكەى پىش ئەۋەى ئەۋە سى ھەيزانە بشوات، لەۋ ميانەدا ھىنايەۋە لاي خۇى، ئەۋە ھەر خىزانىتەۋە تەلاقىكى كەۋتوۋە دوو تەلاقى ماون، بەلام ئەگەر نەھىنايەۋە تا عىددەى تىدەپەرى، ئەۋە تەلاقى دەكەۋى و پىي دەگوترى: (البينونة الصغرى)، واتە: لىك جىابوۋنەۋەى گچكە، چونكە پياۋەكە دەتوانى بە گرىبەستىكى نوئ بىھىنىتەۋە ژىر نىكاحى خۇى، ھەرۋەھا ئەگەر تەلاقىكى دىكەشى دا، دووبارە ئەۋىش عىددەى بەسەرچوۋو نەھىنايەۋە دىسان بە لەيەك جىابوۋنەۋەى گچكە لە يەك جىابوۋنەۋە، بەلام

تەلەققىكى ماوهو دەتوانى بە عەقدىكى نوئ و نىكاھىكى تازە بىھىننەتەو، بەلام ئەگەر بۇ جارى سىيەم تەلەققىدا، ئەو ھەتەمجارە لە يەكترازانى گەورە (البىنونة الكبرى) روويداوهو ناتوانن بگەرپنەو ھەتە لاي يەك، ھەتە ژنەكە مېرد بە يەككى دىكە دەكات و ئەوئش وازى لىدىنى، ئەوجار بۇ ھەيە بچىتەو لاي مېردى پىشوو، وەك دوایی باسى دەكەين، ﴿ وَلَا يَجِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِيهِمْ أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴾، وە ژنانى تەلەققىدا بۇيان ھەلەل نىھ ئەوئى كە خوا لە مندالدىناندا دروستى دەكات بىشارنەو، ئەگەر برويان بە خواو بە رۇژى دوایی ھەيە، ﴿ واتە: ئەگەر ھەملىان ھەبوو نابى بىشارنەو مندالەكەيان لەبەر خۇيان بچوئنن، يان لە رقى مېردەكانيان بىشارنەو، بۇ وئنە: كابر ھەر نەشزانى كە ژنەكە ھەملى ھەبوو كۆرپەي لە زگدا بوو، يان مندالەكەي بىو ھەر بە مېردەكەشى نەئى، ئەو ھەرامە ئەگەر برويان بە خواو بە رۇژى دوایی ھەبىت نابى شتى وا بكەن ﴿ وَبِعَوْلُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا ﴾، وە مېردەكانيان لە پىشتەرن و شايستەرن بەو كە بىانگىرنەو لاي خۇيان لەو ماوئەدا، ئەگەر مەبەستيان چاكەكردن بى، ﴿ واتە: مېردەكەي لە پىشتەرن بىگىرپتەو لاي خۇي، ھەتە دوئ ئەوئ عىددەشى بەسەر دەچى، ھەرچەندە بۇ ھەيە مېردىكى دىكە بكاتەو، بەلام مېردەكەي خۇي لە پىشتەرن مادام ژنەكەش نامادەبى، بەلام بە مەرچىك مەبەستى پى چاكەكردن بى، نەك دووبارە ئافرەتەكە تووشى گرفتارى بىتەو پياوئەكە مەبەستى بى تووشى نارفەتە بكات ﴿ وَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْنَ بِالْمَعْرُوفِ ﴾، وە بۇ ئافرەتان ھەمان ماف ھەيە كە ھى پياوانيان لەسەر شانە، بە شىوئەكە بە چاك زانراو، واتە پياو چ ھەقىكى لەسەر ئافرەت ھەيە ئافرەتئش ھەمان ھەقى لەسەر مېردى ھەيە، جا ئەو دوایی باسى دەكەين كە عەبدوللاي كورى عەبباس خوا لە خۇي و بابى رازى بى دەئى: من بۇ ژنەكەي خۇم جوان دەكەم، وەك چوئ ئەو خۇي بۇ من جوان دەكات، وە خۇم بۇنخۇش دەكەم، وەك چوئ ئەو خۇي بۇ من بۇنخۇش دەكات،

ئهو ئهرك و مافانهی ژن و میردایهتی هه موویان له بهران بهر یه کن، ﴿وَلِلرَّجَالِ عَلَيْنَ دَرَجَةٌ﴾، وه پیاوان پله یه کیان به سه ر ژنانه وه هه یه، ئهو پله یه چیه؟ دوایی باسی ده کهین، به لام زور له توپژره وانی قورئان ده لئین: بریتیه له پله ی سهر پهرشتیکردنی خیزان، واته: له چوار چپوهی مالد، له خیزاندا پیاو ده بی سهر پهرشتی مال و مندال و خیزانی بکات.

هه ندیکیش ده لئین: ئهو پله یه بریتیه له وهی، که پیاو زیاتر چاک بیت له ژنه که ی، ده بی ئهو چاکه کار تر بی، و، ئه گهر ئافرته هه له یه کیشی کردو لئی ببووری و له گه ئی له سه ره خۆبی، واته: پیاوان پله ی چاکه کارییان به سه ر ژنانه وه هه یه ﴿وَاللهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾، وه خوا بالاده سته و کار به جیشه.

ئنجایته سه ر باسی ئهو ته لاقه ی که پیی ده گوتری: ته لاقی ره جعی، ﴿الطَّلُقُ مَرَّتَانٍ﴾، ته لاقدان دوو که ره ته، واته: ئهو ته لاقه ی که دروست بی کابرا ژنه که ی بینیته وه ژیر نیکاحی خوی، که ره تیک ته لاقیدا ده توانی بیهینیته وه، که ره تی دووم ته لاقیدا ده توانی بیهینیته وه ﴿فَامْسَاكُ مَعْرُوفٍ اَوْ

سَرِيحٌ بِاِحْسَانٍ﴾، پاشان یان ده بی به شیوه یه کی په سند لای خوی بهیلته وه، یان به شیوه یه کی جوان و چاکه کارانه به ره له دای بکات و ده ست لی به ربدا، ئه دی ئه گهر ئافرته بیهوی له پیاوه که ی در باز بی، ئافرته تیک گیری خواردوه به ده ست پیاویکی سه ره خۆشی بی هۆشی نوپژ نه که ری خوا نه ناسه وه، یان ته نبه لی قالب گرانی کاسبی نه که ری ته وه زه له وه، یا خود به د ئه خلاق ره وشت نزمه وه؟! چونکه وهك چون جاری و هه یه پیاو به ده سته ئافرته وه گیر ده خوات، جاری واش هه یه ژن به ده سته پیاوه وه گیر ده خوات، ئه دی ئه گهر ژنه که گیری خوارد، چی بکا؟ ئه وه پیاو ده توانی ژنه که ی ته لاق بدات، ئه دی ئایا شه ریعت رپی بو ئافرته تیش دانه ناوه؟ با، وهك خوی کار به جی فه رموویه تی: ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِمَّا ءَاتَيْتُمُوْهُنَّ شَيْئًا اِلَّا اَنْ يَخَافَا اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ﴾، وه بو تان نیه ئه وه ی

که داوتانە بە ئافرەتان هیچیان لێوەربگرنەو، مەگەر بترسین {واتە: ئەو ژن و پیاو} بترسین که یاساکانی خواو سنوورەکانی خوا جیبەجی نەکەن {واتە: پیکەو نەسازین} دەنا پیاو بوی نیە لەخۆرا بە ژنەکە ی بلئ: دەبی مارییەکەم بەدەپەو، یان ئەو دیارییانە ی پیم داوی دەبی بەدەپەو، ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾، بەلام ئەگەر ترستان {هەبوو ئەو مسوولمانان! ئەو کۆمەلگای مسوولمان! ئەو دەولەتی ئیسلامیی}، که ئەو ژن و میردە یاساکانی خواو سنوورەکانی خوا لە بەینی خۆیاندا پیادە نەکەن و جیبەجی نەکەن، ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾، ئەو گوناھیان ناگاتی، لەویدا که ئەو ئافرەتە خۆی بکریتەو و فیدیەیکە و قەرەبوویەک بەدات، جا ئایا قەرەبوو و فیدیە چییە؟ ئایا هەر ئەو مارییەکە لە میردەکە ی وەرگیرتو، بیداتەو، یاخود بەشیک لە مارییەکە ی بەداتەو، یاخود دیارییەکی داوتی و میردەکە ی رازی دەبی دەلئ: فلانە دیارییم بەدەو و مارییەکەم مەدەو، چۆن میردەکە رازی بی بە کەمتر، یاخود هیجیشی لی وەرنگریتەو، جاری وا هەیه پیاو بە شەھامەتەو دەلئ: من هیچم ناوی، مادام بە من رازی نی برۆ خوا حافیزت بی، کەواتە: مانای وا نیە ئافرەت لەسەری فەرژەو هەر دەبی مارییەکە ی بەداتەو، یاخود دیارییەکانی بەداتەو، یاخود ئەو مال و کەلوپەلانە ی که هی میردەکە ینی بیداتەو، ئنجا دەفەرموی: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا﴾، ئەوانە سنوورەکانی خوا مەیانبەزینن ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، وە هەر کەسێک سنوورەکانی خوا ببەزینن، ئا ئەوانەن ستەمکاران، ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾، جا ئەگەر (بو جاری سییەم) پیاو کە ژنەکە ی تەلاقدا، ئەو ئەو ژنە بو ئەو پیاو لەمەودوا حەلال نیە، هەتاکو ئەو ژنە میردیکی دیکە دەکاتەو، وە ئەو میردە دەبی لەگە ئیشی جووت بی، وەک دوایی زیاتر روونی دەکەینەو، ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾، جا ئەگەر (میردی دوووم) تەلاقیدا ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا﴾، ئەو ژن و میردە

تفسیری قرآنی بر ریزوب پیز درسی چل و هه شته م: ئایه ته کانی (۲۲۶ - ۲۳۰) ﴿ ۹۷۰ ﴾

گوناهیان ناگاتی، نه گهر بگه رینه وه لای یهک، { واته: ژنه که گوناھی ناگاتی نه گهر بگه ریته وه لای میردی یه که می } ﴿ **إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ** ﴾، به مه رجیک به مه زهنه ی خویمان پییان وایی ده توانن یاساکانی خواو سنووره کانی خوا جیبه جی بکه ن، به لام نه گهر پییان وایی، که ههر پیکه وه ناسازین، پیویست ناکات جاریکی دیکه یه کدی هه لئه ته تینن و یه کدی تووشی سه رئیشه بکه ن، ﴿ **وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ** ﴾، ئا نه وانهش سنووره کانی خوان پرونیان ده کاته وه بو که سانیک که بزنان، واته: که سانی، که بیانه وی بزنان نه وه خوی زانا سنووره کانی چه لال و چه پامی خوی له هه موو پرویه که وه بویمان پروون ده کاته وه، خوی به خشه ره وه که سانه مان بگپری که پابه ند ده بن به یاساکانی خواوه و سنووره کانی خوا ده پاریزن و نایان به زینن.

چه ند مه سه له یه کی گرنگ

مه سه له ی یه که م: له رابردودا باسی (ئیلاء) مان کرد که خوا ده فهرموی:

﴿ **لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ نَرْبُصُ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ** ﴾، بو نه و پیوانه ی که سویند له ژنه کانیان ده خون که نه چنه لایان، بویمان هه یه چوار مانگ چاوه ری بکه ن، له و باره وه پیویسته چه ند شتیک پروون بکه یه نه وه:

یه که م: پیناسه ی (ئیلاء)، زانیان به م شیویه پیناسه ی (ئیلاء) یان کردوه: (الئیلاء: هُوَ حَلْفُ الزَّوْجِ عَلَى تَرْكِ وَطْأِ زَوْجَتِهِ مُطْلَقًا أَوْ مُقَيَّدًا بِأَقْلٍ مِنْ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ أَوْ أَكْثَرَ)، واته: ئیلاء: بریتیه له سویند خواردنی میرد له وه، که نه چپته لای ژنه که ی (واته: له گه لی جووت نه بییت) جا به ره های سویندی لی بخوا که هه رگیز له گه لی جووت نه بییت، یان به ننداری بکات به که متر له چوار مانگ، یان زیاتر له چوار مانگ، یان ماوه ی چوار مانگ، هه موو نه و جووره سویند خواردنانه له پرووی شه رعیه وه پییان ده گوتری: (ئیلاء)، پیشته باسمان کرد که له سه رده می نه فامییدا میرد بو ی هه بوو سویند له ژنی بخوات

کە هەرگیز نەچیتە لای: سائیک دوو سال بەلکو زیاتریش، خوای دادگەریش ئەوەی سنووردار کردو دیاری کرد کە لە چوار مانگ زیاتر ئەو ئافرەتە بۆی هەیه سکالا بکات لای قازیو، ئەویش ئەو پیاوێ مۆلزم دەکات، یان دەبێ بچیتەو لای خیزانی، وەك حالەتی ئاسایی ژن و میردایەتی، یان ئەوەتا قازی ئەو پیاوێ ناچار دەکات دەستی لێ هەلبگرێو ئەو دەبیتە هەقی ئەو ئافرەتە، بەلام لەکاتی کدا پیاوێ بچیتەو بۆ لای بەر لەوەی چوار مانگە تێپەرن، یان بەر لەوەی ئەو ماوێیە کە دیاری کراو، بۆ وینە: پیاویک سویند دەخوا لە خیزانی دەلێ: هەتا مانگیک نایەمە لاتو سەرچیت لەگەڵ ناکەم، ئەگەر دواي چەند رۆژیک بەر لەوەی ئەو مانگە تەواوبێ، بچیتەو بۆ لای، ئەو دەبێ کەفارەت بدات، واتە: کەفارەتی سویند کە پێشتر باسما کرد، کەفارەتی سویند بریتیه لە یەکیک لە سێ شتان: یان نانی دە نەدار، یەکی ژەمیکیان بدات، یان پۆشاکیک بۆ دە نەدار، یان ئازادکردنی کۆیلەیهک، کە ئیستا نیە، وە ئەگەر نەیتوانی هیچ کام لەوانە بکات، سێ رۆژان بەرۆژوو دەبێ، جا لێرەدا زانایان دەلێن: ئەگەر هاتو کابرا سویندی نەخواردبوو، هەر گوتبووی: ناچمە لای هاوسەرم، زۆربەیان دەلێن: ئەگەر سویندیشی نەخواردبێ، هەر ئەو کە گوتووێتی: ناچێ بۆ لای خیزانی، بە سویند لەقەڵەم دەدرێ.

هەندیکیشیان، دەلێن: ئەگەر سویندی نەخواردبێ، بە سویند لەقەڵەم نادری، بەلام گرنگ ئەوێیە دواي تێپەربوونی ئەو ماوێیە کە دیاری کراو، کە چوار مانگە، ئافرەتە کە بۆی هەیه لە هەقی خۆی بپێچیتەو، وە ئەو پیاوێ ناچار دەکری، یان ئەوەتا دەبێ لەگەڵ ژنە کەیدا بگەریتەو حالەتی ئاسایی، یان ئەوەتا دەبێ دەستی لێ هەلبگرێ.

و هەندیک لە زانایان ئەم مەسەلەیه کە خوا ﷻ دەفەرموی: (دواي چوار مانگ)، کردووینە بە بەلگەي ئەو کە لەسەر پیاو فەرزە بە لای کەمەو بە لای ماوێ چوار مانگ جاریک بچیتە لای خیزانی (لەگەڵی جووت بیت)، بەلام من پێم وایە، وەك زانایانیش لەوبارەو قسەیان کردو کە ئەو وانیە، بەلکو بە ئەندازەي ئەو کە ئەو ئافرەتە پێویستی جنیسی تەواو دەبێ، ئەو پیاوێ

تفسیری قورئانی بریزو پیر دهرسی چل و هه شته م: ئایه ته کانی (۲۲۶ - ۲۳۰) ﴿ ۹۷۲ ﴾

مادام له توانایدایه، له سهری پئویسته که بچی بۆ لای، نهک ته نیا له چوار مانگدا جاریک.

مهسهلهی دووهم: که دهفه رموی: ﴿ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾، نه گهر

ئهو پیاوانه که سویندیان له خیزانیان خواردوه که نه چنه لایان، برپاری ته لاقیاندا، ئهوه بیگومان خوا بیسهری زانیه. واته: ده بیستی که چیان گوتوه، وه زاناشه بهو نیازو مه بهستهی نیو دلایان، جا ئه م رسته قورئانییه به لگه یه له سهر ئه وه که ئه و قسه یه ی هه ندیک له زانیان، بۆ وینه: ئیمام مالیک ره حمه تی خوی لیبی ده لی: هه رکه سیک سویندی له خیزانی خوارد نه چی بۆ لای، وه چوار مانگ تیپه رین، ئه وه به ته لاقیک دادهنری، مادام له ماوه ی ئه و چوار مانگدا په شیمان نه بیته وه نه چیته وه بۆ لای خیزانی و که فارهت نه دا، راست نیه و سویند خواردن له خیزان، با ماوه که شی تیپه ری، به ته لاقیک

له قه لهم نادری، به به لگه ی ئه وه که خوی کار به چی ده فه رموی: ﴿ وَإِنْ عَزَمُوا

الطَّلَاقَ ﴾، که واته: ته لاقدان پئویستی به عه زیمهت و به برپاریکی سه ره به خو

ده کات، به لام ئه وه نده هه یه ئافره ته که بۆی هه یه داوا له میرده که ی بکات، یان سکالای له سهر قه یید بکات، که نه گهر بیته و په شیمان نه بیته وه، ئه و کاته خوی له ژیر نیکاحی به ریته ده ری و خوی لی ده رباز بکات.

مهسهله ی سییه م: باسی عیده ی ئافره تانی ته لاق دراو: ئافره تانی ته لاق دراو، واته:

ئافره تانی که بۆ جاری یه که م یا خود بۆ جاری دووهم ته لاق دراو، چونکه ژن به سی جار ته لاق دران له پیاو جیا ده بیته وه و یه کجاری لی لیک ده ترا زین، جا

لیرده که خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ ﴾،

ئافره تانی ته لاق دراو چاوه ری خویان ده که ن و خویان مه رزه م ده که ن، هه تا کو سی (قروء) تی ده په رن، که پیشتر با سمان کرد (قروء) کوی (قرء) یان (قرء) ه، ئه ویش به مانای هه یز دی و، به مانای پاکیی دوی هه یزیش دیته، جا لیرده پئویسته بزانی که: ئافره تانی ته لاق دراو پینج جوړن، واته: پینج جوړه

ئافرەتمان هەیه کە تەلّاق دەدرین بۆ جاری یەکەم و جاری دووهم :

۱/ (آیسە، کبیرە): ئافرەتیک کە بەتەمەنەو لە حەیز چۆتەو، حەیزی نەماوە.

۲/ (صغیرە): ئافرەتیکە کە کەم تەمەنەو جاری نەکەوتۆتە حەیزەو.

۳/ (حامل): ئافرەتیکە کە کۆرپەیی لە منداڵدان دایە.

۴/ (غیر مدخول بەها) ئافرەتیک کە مارە کراوە و نە پیرەو نە منداڵە، بەلام جاری میردی نەچۆتە لای.

۵/ ئافرەتیک کە میرددارەو میردی چۆتە لای.

خوای زاناو شارەزا باسی عیددەیی هەر کام لەو پینچ جۆرە ئافرەتەیی کردووە

لە باسی جۆری یەکەم و دووهم و سییەمدا دەفەر موئ: ﴿ وَالَّتِي بَلَغَتْ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْبَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحِضْ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ... ﴾ (۴) الطلاق، واتە: ئافرەتانیک کە ئاومید بوون لە حەیز،

یانئ: لە حەیز چوونەتەو و کەوتوونە تەمەنەو، ﴿ إِنْ أَرْبَبْتُمْ ﴾، ئەگەر

کەوتنە گومانەو دەبێ عیددەیان چەند بێ ؟ ﴿ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ ﴾، ئەو

عیددەیان سێ مانگە، واتە: دواى ئەو سێ مانگ لەو تەلّاقە تێدەپەرئ و دەگوزەرئ، ئەگەر بێتو میردەکەیی نەیهینایەو و ژیر نیکاحی خوئ، لئیی

جیادەبێتەو ﴿ وَالَّتِي لَمْ يَحِضْ ﴾، وە ئافرەتانیک کە نەکەوتوونەتە حەیزەو،

واتە: لەبەر ئەو سێ مانگە، ئەوانیش بە هەمان شیو عیددەکەیان

سێ مانگە ﴿ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ﴾، وە ئافرەتانئ خاوەن

حەمل، واتە: ئافرەتانئ ئاوس و دووگیان کە کۆرپەیان لە منداڵدانا هەیه،

عیددەکەیان بریتییە لە دانانی کۆرپەکانیان، ئەو سێ جۆر.

بە نەسبەت جۆری چوارەمەو کە ئافرەتیکە مارە کراوە و نە زۆر کەوتۆتە

ته مه نه وه به جوړیک که له هیز چوو بیته وه و نه بچوو کیشه، به لام میردی نه چوته لای و نه گوازاو ته وه، خوی بی هاو دل له باره به وه ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمِيتَعُوهُنَّ وَسِرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾﴾ الأحزاب، واته: ئه ی ئه وان ه ی پرواتان هیناوه ! ئه گهر ئافره تانی پروادارتان ماره کردن، دوا یی ته لاقتان دان بهر له وهی ده ستیان بگه یه نن ی، { واته: بهر له وهی بیان گوازان ه وه له گه ئیان جووتبن } ئه وه مافتان به سه ریانه وه نیه که عید ده بشون { واته: ئافره تی که میردی نه چوته لای با مارهش کرابیت، ئه گهر میردی دهستی لی هه لگرت، عید دهی له سه ر پیویست نیه }، ده جا سه رو دیارییان بده نی، وه به شیوه یه کی جوان به ره له دیان بکن.

جوړی پینجه م: که ئافره تی که نه گچکه یه وه نه له هیزیش چوته وه وه نه کوړپه ی له مندال داندایه وه، نه واشه که (دخول) یشی پینه کرابی، به لگو ئافره تی که میرد داره و گوازاویشه ته وه، ئا ئه وه یان عید ده که ی بریتیه له سی هیز یا خود سی پاکیی دوا ی هیز چونکه وه ک با سمان کرد (قروء) کو ی (قرء) یان (قرء) وه، ئه می ش له زمانی عه ره بیدا به مانای هیز دی، واته: ئه و خوینه ی که ئافره ت به هو ی عاده تی مانگانه وه لی دی، وه به مانای پاکیی دوا ی هیزیش دیت.

مه سه له ی چوارم: دهر باره ی ئه و رسته قور ئانی ه، که ده فهرموی: ﴿وَهُنَّ مِثْلُ

الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾، وه بو ژنان هیه له سه ر پیاوان، به بار ته قای ئه وه که له سه ر شانیا نه به ران بهر به پیاوان، واته: ژن چ ئه رکیکی له سه ر شان ه، به ران بهر به پیاو، هه مان مافی هیه وه له به ران بهر ئه و ئه رکه دا ئه ویش هه مان مافی هیه له سه ر پیاو، به لام به شیوه یه کی په سنده به چاک زانراو ﴿وَاللِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾، به لام پیاوان په یه کیان به سه ریانه وه هیه، له و باره وه

تویژه رهوانی قورئان زور قسهیان کردوه، که ههر مافیك پیاو لهسه زن ههیهتی، زنیش له بهرانبهردا مافیکی به ههمان شیوهی لهسه پیاو ههیه، عهبدوئلائی کوری عهیباس وهك (القرطبي) له تهفسیرهکهی خویدا هیئاویهتی ئاوا تهفسیری ئەم ئایهتهی کردوه، دهئیت: ((أَيُّ لَهْنٍ مِّنْ حُسْنِ الصُّحْبَةِ وَالْعَشْرَةِ بِالْمَعْرُوفِ عَلَىٰ أَزْوَاجِهِنَّ مِثْلَ الَّذِي عَلَيْهِنَّ مِنَ الطَّاعَةِ فِيمَا أُوجِبَهُ عَلَيْهِنَّ لِأَزْوَاجِهِنَّ))^(۱)، واته: زنان مافیان ههیه لهسه پیاوان که جوان مامهئیان لهگهئدا بکهن و جوان زن و میردیهتیان لهگهئدا بکهن، ههروهك چۆن بۆ پیاوان لهسه زنان ههیه، که له سنووری شهردا به قسهیان بکهن (له چوارچیوهی خیزاندا) گوپرایهئ بن بۆ میردهکانیان، ئنجا عهبدوئلائی کوری عهیباس خوا له خوی و بابی رازی بی، لهوبارهوه گوتوویهتی: ((إِنِّي لِأَتَزِينُ لِإِمْرَأَتِي كَمَا تَتَزِينُ لِي))^(۲)، واته: من خۆم بۆ هاوسهری خۆم جوان دهکهم و خۆم بۆنخۆش دهکهم وهك چۆن ئەو خوی بۆم جوان دهکات و بۆنخۆش دهکات، گوتوویهتی: چونکه خوا وایفهرموو: ﴿وَلَهْنٌ مِّثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾، لیردها دهبینین که قورئان زور داکۆکی لهسه مافی ئافرهت دهکات، وهك له دهرسی رابردووش باسمان کرد، بهلام بۆ کهسانیك که پابهئندین به شهریعهتهوه، هاوهلانی بهریز چونکه چاک له دین تیگهیشتبون، وه باش پیوهی پابهئندبون، ئەوهتا عهبدوئلائی کوری عهیباس زانیویهتی بهپی ئهم ئایهته، تهنانهت له شتیکی گچکهی وهك خۆ جوانکردن و خۆ بۆن خۆشکردنیشدا، پیاو لهسهری پیویسته وهك چۆن پیی خۆشه خیزانهکهی خوی بۆ جوان بکات و خوی بۆ بۆن خۆش بکات، ئەویش لهسهری پیویسته به ههمان شیوه بۆ خیزانی بکات، چونکه ئەگەر تۆ ئەو مافهت لهسهرخیزانت ههیه، ئەویش به ههمان شیوه ئەو مافهی لهسه تۆ ههیه.

(۱) (جامع لأحكام القرآن)، ج: (۳)، ص: (۱۰۸) .

(۲) ههمان سهراوهو بهرگو لاپهره .

﴿ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهَا دَرَجَةٌ ﴾، بۇ پىاوان پلەيەك ھەيە لەسەر ئافرەتان، ئەمە توپژەرەوانى قورئان بە چەند شىۋەيەك واتايان لىكداۋەتەۋە، زۆربەيان گوتوۋيانە: مەبەست لەو پلەيە پلەي قىوامەيە (سەرپەرشتىارىيى)، كە ژن لە مالد پىۋىستە بە قسەي مېردى بكات و پىاۋ سەرپەرشتى ژن و مندالەكانى بكات، ئەو پلەيە مەبەست پىي سەرپەرشتىي و مشوور لى خواردنە، كە لەراستىدا ئەو پلەيە بەرلەۋەي تەشريف بى تەكليفەو، بەرلەۋەي پلەو پايە بى، ئەرك و بەرپرسىارىيە.

بەلام (الطَبَرِي)^(۱) لە تەفسىرەكەي خۇيدا، بە جورىكى دى ماناي لىكداۋەتەۋە دەلى: واتە: دەبى پىاوان ھەۋلبدەن چاكتىرىن بۇ ژنەكانيان لە ژنەكانيان بۇ مېردەكانيان، واتە: پىاۋ دەبى ھەۋلبدات پلەو پايەي لەسەر خىزانىيەۋە بى لەروۋى چاكييەۋە، ئەگەر ئافرەتەكە كەمتەرخەمىيەكي ھەبى و جارجار ھەندى ئەرك و مافى مېردەكەشى فەرامۇش بكات، با ئەو لەو چاكتىرىي و ھىچ ئەرك و مافى ژنەكەي فەرامۇش نەكات و چاۋپۇشىي لىبكات، ئنجا بەراستى ئەو ئايەتەي سوورەتى (النساء) پالپىشتى ئەم پايە دەكات، كە خۋاي بەخشەر دەفەرمۋى: ﴿...وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴾^(۱۹)، بە پىاوان دەفەرمۋى: ۋە لەگەل خىزانەكانتان باش مامەلە بكنە، ۋە ئەگەر رقتان لىيان بۆۋە، نزيكە و جارى وا ھەيە رقتان لە شتىك بى، بەلام خوا خىرىكى زورى تىدا دابنى.

(سَيِّدُ قُطُب)^(۲) يش رەحمەتى خۋاي لىبى دەلى: مەبەست لەو پلەيە ئەۋەيە، كە پىاۋ لە ماۋەي عىددەدا سەرپىشكە لە گىرپانەۋەي، يان

(۱) (جامع البيان)، ج: (۲)، ص: (۵۱۲)، كە گوتويەتى:

(وأولى هذه الأقوال بتأويل الآية مقالته: (ابن عباس) وهو أن الدرجة التي ذكر الله تعالى ذكره في هذا الوضع: الصَّفْحُ مِنَ الرَّجُلِ لَامْرَأَتِهِ عَنْ بَعْضِ الْوَأَجِبِ لَهَا عَلَيْهَا وَإِعْضَاؤَهُ لَهَا عَنْهُ وَأَدَاءُ كُلِّ الْوَأَجِبِ لَهَا عَلَيْهِ .

(۲) (في ظلال القرآن)، ج: (۱)، ص: (۲۴۶، ۲۴۷) .

نه گپرانه وهی ژنه کهیداو لهو مهسه لهیهدا، پلهی بهسه ر ژندا ههیه، نهک به رهایی پیاو پلهی بهسه ر ژنه وه هه بی و، به رهایی پیاو له ئافرهت گه وره تر بیته! به لکو مه بهست نه وهیه که لهو مهسه لهیهدا میرده کان مافیکیان ههیه که ژنه کان نیانه، نه ویش بریاردانه لهسه ر دریزه پیدانی ژیانی هاوسه ریی، یان راگرتن و هه لوه شانده وهی.

مهسه لهی پینجه م: ﴿ اَلطَّلُقُ مَرَّتَانٍ فَاِمْسَاكٌ مِّمَّعْرُوفٍ اَوْ تَسْرِیحٌ بِاِحْسَنِ ﴾، مه بهست

لهو ته لاقه که دهفه رموی: ته لاق دوو که رهته، که لیردها ده بی وریابین نهیغه رموه: (الطَّلُقُ طَلَّقَتَانِ) به لکو فه رموه تهی: (الطَّلُقُ مَرَّتَانِ) ته لاق دوو که رهته، دوو جاره، دوو قوناغه، چ جوره ته لاقیک، خو ته لاق سی دانهیه؟! واته: ته لاقی (رجعی) یانی: نهو ته لاقدانهی که پیاو ده توانی ژنه کهی بهینیته وه لای خوئی، نهوه دوو که رهته، که بوو به سی که رهت تازه نهو ئافرهته یه کجاریی لهو پیاوه قه دهغه ده بی و ناتوانی بجیته وه بو لای، که واته: که دهفه رموی: ﴿ اَلطَّلُقُ مَرَّتَانِ ﴾، واته: (ته لاقی ره جعی)، یانی: نهو ته لاقه ی که بواری تیدا ماوه پیاو خیزانه کهی بهینیته وه بو لای خوئی، جاریک ته لاقی ددها نه گهر عیددهی بهسه رچوو، واته: سی حهیز، یان سی پاکیی، یان سی مانگ تیپه ربوون، نهوه نهو ئافرهته لهو پیاوه جیاده بیته وه، به لام نهوه جیابوونه وهی گچکه ی پی ده لین: (الْبَيْتُونَةُ الصُّغْرَى)، بوچی جیابوونه وهی گچکه یه؟ چونکه پیاوه که ده توانی ژنه کهی بهینیته وه لای خوئی، به لام به گریبهستیکی تازهو به ماره بیه کی تازه (بَعْقَدٌ جَدِيدٌ، وَمَهْرٌ جَدِيدٌ) واته: ده بی دوو باره ماره ی بکاته وهو ماره یی بداتی، دیاره نهوه نه گهر لیی بگه ری عیددهی بهسه رچی، به لام پیش نهوه ی عیددهی بهسه ر بچی، ده توانی بهینیته وهو ماره گردنه وهی ناویت، به لام ته لاقیکی که وتوهو له سی ته لاقه کان یه کیکیان رویشته وه، وه بو جاری دوو همیشه به هه مان شیوه، پیاو بوئی ههیه خیزانه کهی بهینیته وه لای خوئی به مهر چی نهو ئافرهته رازی بی بجیته وه لای، چونکه تازه لیی جیابوته وه، به لام پیش نهوه ی عیددهی بهسه ر بچی نهوه ژنه که دیاره

وھك گوتەم ھەر لەژىر نىكاحى ئەو پىاوە داىە، بەس ئەگەر نەيھىنايەو ھە تاكو عىددەى بەسەر دەچى، ئەو ھە تەلاقى دوو ھەمىشى دەكەوى، بەلام ئەگەر دوو تەلاقى كەوتوون، يەككىكى ھەر ماو ھە دوو قۇناغ لە جىابوونەو تىپەرىون و قۇناغى كۆتايى ماو ھە، ھەئەتە ئەو ھەش حىكەتەى زۆرى تىدايە كە خوای پەرورەدگار لىكترازانى ژن و مىردى كرددە بە سى قۇناغ، بو ئەو ھەى يەكجار نەبى و كابرە توورە دەبى تەلاقىكى دەدا، بە يەكجارى لىكەتە بترازىن! خوای كاربەجى كرددوويەتەى بە سى قۇناغ، و بەراستىش بەو سى قۇناغە ئەو ژن و مىردە لە يەكدى ھالى دەبن، كە ئايا دەتوانن پىكەو ھە بژىن يان نا ؟ تەماشە بكنە ئىسلام زۆر گرنگى بە خىزان داو ھە زۆر گرنگى بە پەيوەندى نىوان ژن و مىرد داو ھە، ئەو ھەش ھەر لەبەر خۇيان نىە، بەلكو لەبەر مندالىانە، لەبەر خزمىانە، لەبەر لايەنى كۆمەلايەتەيە... لەبەر كۆمەلىك ھۆكارە.

ئىنجا خوای كاربەجى باسى ھەئوئىستى شەرعىيانەى راست و دروستى پىا و دەكات چ لە پىش تەلاقى يەكەمدا چ دواى ئەو ھە، چ لە پىش تەلاقى دوو ھەمدا و چ لە دواى دەفەرموى: ﴿فَامَسَاكٌ مِّمَّعْرُوفٍ﴾، ئەو ھەش ئەو ھەى، كە يان بە چاكى بىگرىتە خۇى و لەلاى خۇى بىھىلەتەو ھە، بە شىو ھەكى پەسند ﴿أَوْ تَسْرِيحٌ مِّمَّيَّحْسَنِ﴾، يان ئەو ھەتا بە شىو ھەكى جوان بەرھەلداى بكات و وازى لىبىنى، كە ئەمەيان دەبىتە قۇناغى سىيەم، كە خوا دواى باسى دەكات، واتە: پىش ئەو ھەى عىددەى بەسەر بچى دەتوانى بە شىو ھەكى چاكەكارانە لای خۇى بىھىلەتەو ھە، كە ديارە مەبەست لىرەدا دواى تەلاقى يەكەم، يان دوو ھەمە، ﴿فَامَسَاكٌ مِّمَّعْرُوفٍ﴾، بەلام ئەگەر دلىابو و لەو ھەى پىكەو نايانكرى و ناگونجىن: ﴿أَوْ تَسْرِيحٌ مِّمَّيَّحْسَنِ﴾، يان با لىيگەرى و بە شىو ھەكى چاك بەرھەلداى بكات و نەيگىرپتەو ھە لای خۇى، كە ئەو پى دەگوترى: لىك جىابوونەو ھەى گچكە (البىئۇنە الصُّغرى) كە ئەگەر دواى تەلاقدانى يەكەم بى پى دەگوترى: جىابوونەو ھەى گچكەى يەكەم (البىئۇنە الصُّغرى الأولى)، و ھە

ئەگەر دواى ته لاقدانى دووهم بى، پىى دەگوترى: جىابوونەوہى گچکەى دووہم (البینونۃ الصغرى الثانية)، وه له هەردووک حالان دەتوانى بە مارەکردنیکی تازە بیهینیتەوہ لای خووی، دیارە هەندى له توپزەرەوانى قورئان گوتوویمانە: ﴿أَوْ تَسْرِحْ بِإِحْسَنِ﴾، مەبەست پىى ته لاقى سىيەمە، بەلام من پىم وایە، ئەوہ وانیه، بەلکو مەبەست ئەوہیە کە بە شیوہیەکی جوان بەرھەلداى بکات ئەویش بەو شیوہیە کە لیبگەرئ عیددەى بەسەر بچى! لیرەدا مەبەست ئەوہیە بەلام کە عیددەشى بەسەر چوو، دوو ته لاق یان ته لاقىکی ماوہو، ئەگەر ئافرەتە کە رازى بى دەتوانى بە نیکاحیکی تازە بچیتەوہ لای مێردەکەى، بەلام باسى ته لاقى سىيەم له ئایەتى ژمارە: (۲۳۰) دا دى کە له مەسەلەى نۆیەمدا باسى دەکەین.

مەسەلەى شەشەم: مەسەلەى ته لاقى سى بەسى کە لەنیو زانایاندا مشت و مریکی زۆرى لەسەرە، دیارە لە کوردەوارىی خۆماندا زۆریەى مامۆستایان قەناعەتیان وایە سى ته لاق بە یەكجار دەکەون، بەلام لەو بارەوہ زانایان بەگشتى سى رایان هەن:

یەكەم/ هەندى له زانایان بە تاییەت زانایانى شیعه مەزھەب، وه هەندى له زانایانى دیکەش دەلین: ته لاقى سى بەسى هیچیان ناکەون، دەلین: چونکە ئەوہ ته لاقىکی بیدەى یەو خواى زاناو شارەزا داینەناوہ کە پیاو سى ته لاق له یەك کاتدا بخواو، هەرسى قوناغەکەى بە یەك قوناغ تپپەرینى، لەبەر ئەوہ شتیکی شەریعی نیەو هیچیان ناکەون.

دووہم/ هەندیکی دیکە دەلین: یەك ته لاقى دەکەوى، ئەگەر کابرا بشلئ سى ته لاقى بکەوى له دە مەجلیسیش دابى، مادام له یەك کاتدابى، دوو بارەشى بکاتەوہ هەر یەکیکیان دەکەوى، ئەوہش رای ژمارەبەك له زانایانى دیارە، هەم له سەردەمى هاوہلانی بەرپزداو هەم هی تابەین و دوايش، وه پیاوانى وهك: (ابن تیمیة وابن القیم وابن کثیر والشوکانی) و زانایانى هاوچەرخیش، زۆریان ئەو رایەیان وەرگرتوہ، کە ته لاقى سى بەسى تەنیا یەکیکیان دەکەوى.

سییه م/ زۆر بهی زانایانی چوار مه زه به به کان: (حه نه فیی، مالیکی، شافیعی، حه نه لیی)، رایان وایه که ههر سیکیان ده که ون.
وه من وای بو ده چم که رای دووم له هه موویان به هیتره و، ده توانین چه ند به لگه یه کیش له و باره وه به ینینه وه:

به لگه ی یه که م: ئه وه یه که خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿ اَلطَّلَقُ مَرَّتَانِ ﴾، نه یفه رموو ه:
(الطَّلَاقُ طَلَّقَتَانِ) ته لاق که وه ک باسمان کرد، واته: به ره ه لدا کردن و ئازاد کردنی میرد بو ژنه که ی، خوا ده فهرموئ: دوو که ره ته، واته: ته لاق ی که بگونجی ئافرته دوو باره بیته وه لای میرده که ی دوو که ره ته، نه یفه رموو ه: دوو دانه (طَلَقَةَ) یه، یان: دوو وشه یه، که واته: ده بی میرد به دوو جارو به دوو قوناغ ژنه که ی واز لیبینی و ده ستی لیبه ردا.

ئنجانه گهر که سی که بلی: هه زار جار (سُبْحَانَ اللَّهِ)، یان: هه زار جار (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، بیگومان ههر به یه کجاری بو حیساب ده کری، چونکه یه کجار وایگوتوه، ئه وه تا پیغه مبه ریش ﷺ ده فهرموئ^(۱): ههر که سی له دوای ههر نوژیکی فه رز سی و سی جار (سُبْحَانَ اللَّهِ) بکات و سی و سی جار (الْحَمْدُ لِلَّهِ) بکات و سی و سی جار (اللَّهُ أَكْبَرُ) بکات، وه جاری سه ده مین بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وحده لا شریک له، له الملک و له الحمد، وهو على كل شيء قدير، گونا هه کانی ئه گهر هینده ی که فی ده ریاش بن ده بووررین، یانی: ده بی (۳۳) جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ، ... هتد)، ئنجا ده لیی: سی و سی جار (سُبْحَانَ اللَّهِ) ی گوتوه و سی و سی جار (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ی گوتوه و سی و سی جار (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی گوتوه، به لام ئه گهر یه کجار بلی: سی و سی جار (سُبْحَانَ اللَّهِ) ههر به یه کجار بو حیسابه! که واته: که سیکی دیکه که ده لی: سی ته لاقی ژنه که ی بکه وئ، هه زار ته لاقی بکه وئ، عه شایه ری خو مان هه یه گوتوو یه تی: به پری ئه م زووره ته لاقی بکه وئ! کاکه تو سی ته لاقته

(۱) بروانه: (صحیح مسلم)، (۵۹۶، ۵۹۷).

به دهسته، پری ژووری چی !! یان ئه و خانوو چه ند داری تیدایه، یان فلان کس چه ند موو به سه رییه وه، هه یه، ئه وهنده ته لاقی بکه وی! ئه وه هه ر قسه یه کی نه فامانه یه و هیچی دیکه، گرنگ ئه وه یه به سی قوناغ ژن له میردی جیاده بیته وه.

ئنجنا ئه گهر ته ماشا بکه یین خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿ اَلطَّلَقُ مَرَّتَانِ ﴾، وه هه ر له قورئاندا خوی زانا وشاره زئا ده فهرموی: ﴿ ... سَنَعَدِيَهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّونَ اِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿۱۰۱﴾ التوبة، که مه به ست پی نازاردانی کافره کانه له دنیا دا به به لآو، وه له دواروژیشدا به دوزخ، وه هه ر له سووره تی (التوبة) دا دهر باره ی مونافیه کان ده فهرموی: ﴿ اَوْلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿۱۲۶﴾، واته: ئایا نابینن که هه موو سالی جاریک یان دوو جار، تاقی ده کرینه وه، پاشان ناگه ریینه وه و په ندیش وه رناگرن! که واته: ئه گهر جاریک بیت، دیاره له ماوه یه کدایه و، ئه گهر دوو جار بی له دوو ماوه دایه و ئه گهر سی جار بی، له سی ماوه دایه و به سی قوناغه.

به لگه ی دووه م: ئەم فەرموودیه { (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ الطَّلَاقُ عَلَىٰ عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَ أَبِي بَكْرٍ وَسُنَّتَيْنِ مِنْ خِلَافَةِ عُمَرَ، طَلَّاقُ الثَّلَاثِ وَاحِدَةً، فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: إِنَّ النَّاسَ قَدْ اسْتَعْجَلُوا فِي أَمْرٍ قَدْ كَانَتْ لَهُمْ فِيهِ أناةٌ، فَلَوْ أَمْضَيْنَاهُ عَلَيْهِمْ، فَأَمْضَاهُ عَلَيْهِمْ) (رواه مسلم برقم: (۳۶۵۸) واللفظ له، وأبو داود برقم: (۲۲۰۰)، والنسائي برقم: (۳۴۰۶) }، واته: عهبدو ئلای کورپی عه بباس ده ئی: ته لاقدان له سه رده می پیغه مبه ر ﷺ و ئه بو به کر خوا لی رازی بی، وه دوو سالی له جینشینایه تی عومه ر خوا لی رازی بی وابوو، که سیک سی ته لاقی دابایه، ته نیا یه کیکیان ده که وت، عومه ر خوا لی رازی بی گوتی: خه لک له شتی کدا په له یان کرد، که ده یان توانی په له ی تیدا نه که ن، با بو یان بریار بده یین { مادام بو خویان

پىيان خۆشە سى تەلاقيان بە يەكجار بدن و ھەر سى قۇناغى بىكەنە يەك قۇناغ، با وەك سزادانىك بەسەرياندا بسەپىنين { وە ئەو جۆرە سزايەى بەسەردا سەپاندىن.

كەواتە: لە سەردەمى پىغەمبەردا ﷺ وە لە سەردەمى ئەبو بەكر، وە دوو سالىش لە سەردەمى عومەر، ئەگەر كەسىك سى تەلاقى خىزانەكەى دابايە يەككىيان دەكەوت، ئنجا ئەگەر رۇژگارى پىغەمبەر ﷺ واتە: سوننەتى پىغەمبەر بىنين، قسەى ھاوولان جا چ ھى ئەبو بەكرە، چ ھى عومەرە خوا لىيان رازى بى، كە پىكەو دەخىنە تەرازوويەكەو بەيگومان قسەى ھاوولان دەچىتە ئاسمانى، قسە قسەى پىغەمبەرە ﷺ، ئەو يەك، چ جاى رۇژگارى خىلافەتى ئەبو بەكر و دوو سالىش لە رۇژگارى خىلافەتى عومەرىشى بخىرىتە پال! پاشان عومەرىش خوا لى رازى بى ئەو وەك سزادانىك بوو و لە سنوورى دەسەلاتى سىياسەتى شەرعىيدا لەلايەن ھوكمەرانەو، ئەو سزايەى داو، ئنجا بىگومان دواى خوى سزايەكەى بەردەوام نابىت، بەلكو دەچىتەو سەر ئەسلەكەى خوى و پىغەمبەر ﷺ چۆنى برىار داو دەبى و ابى.

بەلگەى سىيەم: ھىكمەتى دانانى سى جار تەلاقدان: واتە: تەلاقدان بە سى قۇناغ، ئەو يەكە ئەو ژن و مىردە مۇلتەيان ھەبى، بۇ قۇناغى يەكەم كە تەلاقىدا دەرفەتى ھەيە و دوو قۇناغى بەدەستەو ماون، بەلام ئەگەر بىت و ھەر سى قۇناغەكان بىكرىنە يەك قۇناغ، ئەو ھىكمەتە تىك دەچى و نامىنى.

بەلگەى چوارەم: { عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَيْدٍ، قَالَ: أَخْبَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: عَنْ رَجُلٍ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثَلَاثَ تَطْلِيقَاتٍ جَمِيعًا، فَقَامَ غَضْبَانًا ثُمَّ قَالَ: (أَيْلَعَبُ بِكِتَابِ اللَّهِ وَأَنَا بَيْنَ أَظْهُرِكُمْ؟) حَتَّى قَامَ رَجُلٌ وَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا أَقْتُلُهُ؟ (رَوَاهُ النَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۳۴۰۱))، واتە: مەھموودى كورى لوبەيد دەگىرىتەو كە پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەوالى پىدرا، پىاويك خىزانەكەى خوى تەلاق داو، ھەر سى تەلاقەكەى بە يەكجار داو، پىغەمبەرىش ﷺ ھەستا تورەبوو و ھەرمووى: چۆن دەبىت كاتىك من لەنىوتاندام گائە بە كتىبى خوا

بكرى؟ {واته: خوا فەرمووئەتى: ﴿الطَّلُقُ مَرَّتَانِ﴾، چۈن دەبىت تۆ ھەر سى قۇناغەكە بىكەى بە يەك؟} ھەتا پياويك ھەئساو گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا بىكوژم؟ ھەئبەتە لىرەدا گالتە بە كتيبى خوا كردن بەو مانايەيە كە خوا دايناوہ: تەلاق و لىك جىابوونەوہى ژن و مىرد بە سى قۇناغ بى، ئنجا ئەگەر يەككە بىھوئ بىكات بە يەك قۇناغ، ديارە گالتە دەكات، ديارە رەواش نيە ئەو گالتە پىكردنە بكرىتە ياسايەك و مسولمانانى پىوہ مولزەم بكرىن.

بەلگەى پىنجەم: ھەدىسىكى دىكەى پىغەمبەر ﷺ ھەيە كە (الدار قطنى) ھىناويەتى و (ابن كثر) بە (صحيح)ى داناوہ، دەفەرموئ^(۱): {إِنَّ اللَّهَ حَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا، وَفَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا، وَحَرَّمَ مَحْرَمًا فَلَا تَنْتَهِكُوهَا، وَسَكَتَ عَنِ أَشْيَاءَ رَحْمَةً بِكُمْ مِنْ غَيْرِ نَسِيَانٍ فَلَا تَسْأَلُوا عَنْهَا}، واته: بىگومان خوا چەند سنوورىكى ديارى كر دوون مەيانبەزىنن، وە چەند شتىكى فەرز كر دوون مەيان فەوتىنن، وە چەند شتىكى قەدەغە كر دوون، توخنيان مەكەون، وە لە ھەندى شت بىدەنگ بووہ لەرووى بەزەيى پىداھاتنەوہتان، بى ئەوہى كە لە بىرى چووبى، لىيان مەپرسن.

جا لىرەدا دەتوانىن بلىين: ئەگەر گریمان واشبى ئەو سى تەلاقە، خواى زانا لىى بىدەنگ بووبى، مادام ئەو لىى بىدەنگ بووہ، تۆش بوئ نيە لەخۇرا بلىى: وانىە، ئنجا لە راستىدا وپراى ئەو بەلگانە، زانايان شتى دىكەشيان بە بەلگە ھىناوہتەوہ لەسەر ئەوہ كە كەسىك زەكەى تەلاقدا ھەر سى تەلاقەكەى بە جارىك ھەر يەكيان دەكەوئ، وە منىش بوخوم ئەو رايەم پى راست و بەجىيەو، ئەوہش لەگەل ھىكەمتى شەرىعەتدا دەگونجى، وە بە پىى قسەى عەبدوئلاى كورى عەبباسىش خوا لىيان رازى بى، كە (مُسلم وَأَبُو دَاوُدَ وَالنَّسَائِيُّ) لىيان گىراوہتەوہ، لە سەردەمى پىغەمبەرى خواش ﷺ دا ھەر وابووہ.

(۱) (المصباح المنير...)، ص: (۱۶۷).

مهسهلهی حهوتهم: دهربارهی (خُلْع) واته: له خو دارنینی ژن بو میرده کهی: ئه ویش له رابردوودا ئاماژه مان پيدا که وهک چوَن پیاو ته لاقی به دهسته، ئافره تیش (خُلْع) ی به دهسته، واته: ئه گهر پیاو بو ی هه بی دهستبهرداری خیزانه کهی بی به سی قوناغ، ئهوا ئافره تیش بو ی هه یه به یهک قوناغ میرده کهی له ملی خو ی دابرنی! شه رعزانان له پیناسه ی (خُلْع) دا ئاویان گوتوه: (الخُلْع: هُوَ أَنْ يُطَلَّقَ الرَّجُلُ زَوْجَتَهُ عَلَى فِدْيَةٍ مِنْهَا)، واته: (خُلْع)، بریتیه له وهی که پیاو دهستبهرداری خیزانه کهی بی له به رانبه ری قهره بوویه کدا له ئافره ته که وه، له وباره وه چه ند فه رمووده یهک هه ن، بو وینه: { (رَوَى الْبُخَارِيُّ وَالنَّسَائِيُّ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ امْرَأَةً ثَابِتِ بْنِ قَيْسِ بْنِ شِمَاسٍ أَتَتْ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ، أَمَا إِنِّي مَا أَعِيبُ عَلَيْهِ فِي خُلُقٍ وَلَا دِينٍ، وَلَكِنِّي أَكْرَهُ الْكُفْرَ فِي الْإِسْلَامِ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَنْتَرِدِينَ عَلَيْهِ حَدِيثَهُ؟ قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ((إِقْبَلِ الْحَدِيثَةَ وَطَلِّقْهَا تَطْلِيقَةً)) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۲۷۳)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۳۴۶۳))، واته: بوخاری و نه سائی له عه بدوئلا ی کور ی عه عباسه وه خوا له خو ی و بابی رازی بی گپراویانه ته وه، که خیزانی سابیتی کور ی قه یس کور ی شه ماس، هاته لای پیغه مبه ر ﷺ گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا! نه له رووی ئه خلاقه وه نه له رووی دینه وه ره خنهم له (ثابت بن قیس)، { میرده کهم } نیه، به لام پیم ناخوشه له ئیسلامه تییدا تووشی کوفر بيم { واته: دوا ی ئه وهی که مسوئمان بووم و هاتوومه ته نیو ئیسلام، تووشی گونا ه بيم }، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: ئاماده ی باغه که ی بده یه وه { دیاره سابیت باغیکی مارهی داوه به و خیزانه ی خو ی } ئه ویش ده لی: به لی، پیغه مبه ری خواش ﷺ بانگی ثابیتی کور ی قه یسی کردو فه رمووی: باغه که ی لیوهر بگره وه به یهک ته لاق دهستی لی هه لبگره،

لیردها گرنگه ئیمه بزانی که ئه و ئافره ته ده لی: من له رووی دینی و له رووی ره وشته وه ره خنهم لی نیه، واته: هه ر شکل و دیمه نیم به دل نیه،

یا خود حالتهی نه فسیی نهوم به دل نیه، گرنگ نه وهیه له بهر هویهك له هویه کانی پییم خویش نیه له گهل نهو پیاویدا بژیم، پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ یش مه جالی داوه، هه لبه ته شهر عزنان زور قسه یان کردوه له و باره وه که ده بی نافرته که حه تمهن به لگه یه کی هه ر هه بی ت، نه و جار نهو مافه ی هه یه که داوای دارنین (خُلَع) ی می رده که ی بکات، به لام به پیی نه م فهرمووده یه و به پیی نایه ته که ش که ده فهرموئ: ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا **أَفْذَتْ بِهِ إِهْمَةٌ**، واته: نه گهر مه ترسییتان هه بوو، نهو زن و می رده یاساکانی خوا جیبه جی نه که ن و سنووره کانی خوا نه پاریزن، گوناختان ناگاتی که نافرته که خوی بکریته وه و ماره ییه که ی بو ره تبکاته وه و لیك جیا بنه وه، به پیی نایه ته که وه به پیی نه م فهرمایشته ی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه م مه سه له یه نهو هه موو نالوژی و مهر جانه ی تیدا نین.

هه ر له و باره وه نه م فهرمووده یه ش هه یه: { (رَوَى التِّرْمِذِيُّ عَنْ الرَّبِيعِ بْنِ مُعَوَّذِ بْنِ عَفْرَاءَ أَنَّهَا اخْتَلَعَتْ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَوْ أُمِرَتْ أَنْ تَعْتَدَ بِحَيْضَةٍ) (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۱۸۵)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (سُنَنِ التِّرْمِذِيِّ))، واته: تیرموذیی ده گپریته وه له ربه یعی کچی موعه و ویدنی کورپی عه فراء له سه رده می پیغه مبه ردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ می رده که ی له خوی دارنی { خوی (خُلَع) کرد، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمانی پیکرد که به حه یزیک عیدده بشوات { واته: عیدده ی نافرته یك که می رده له خوی داده رنی، بریتیه له حه یزیک به پیی نه م فهرمووده یه {، به لام (القرطبي) ^(۱) ده لی: { (عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: عِدَّةُ الْمُخْتَلِعَةِ عِدَّةُ الْمَطْلُوقَةِ قَالَ: أَبُو دَاوُدَ وَالْعَمَلُ عِنْدَنَا عَلَى هَذَا قُلْتُ: وَهُوَ مَذْهَبُ مَالِكٍ وَالشَّافِعِيِّ وَأَحْمَدٍ وَإِسْحَاقَ وَالثَّوْرِيَّ وَأَهْلَ الْكُوفَةِ قَالَ: التِّرْمِذِيُّ وَأَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ وَغَيْرِهِمْ) }، واته: عه بدوللای کورپی عومه ر خوا لیی رازی بی، گوتوو یه تی: عیدده ی نافرته یك

(۱) (الجامع لأحكام القرآن)، ج: (۳)، ص: (۱۲۶).

که میردی له خوئی دادهرنی، عیددهی ئافره تیکه که ته لاق دهرئی و وهک هی نهوه، ئنجا نه بو داوود گوتوو یه تی: ئیش له سه ر نه وه یه لای ئیمه، گوتم: (قور توبی ده ئی:) نه وه مه زه بی مالیک و شافیعی و نه حمه دو ئیسحاق و سه ورییه، وه هی نه هلی کووفه یه، (واته: نه بو حه نیفه و هاوه لانی)، وه تیرموذی گوتوو یه تی: نه هلی عیلم له هاوه لانی به پیزیش و غهیری وانیش هه ر ئیشیان به وه کردوه.

به لام بو زانیاریتان ئافره تی که خوئی (خُلُع) ده کات (خوئی دادهرنی)، نه گه ر بیه وئی بگه رپته وه لای میرده که ی، یان میرده که ی بیه وئی بیگه رپته وه لای خوئی، به مه رجی به ره زامه ندی ژنه که بی، چونکه دوا ی ته لاقیک دوو ته لاقیش، نه گه ر ئافره ته که رازی نه بی، پیاوه که هه ر ناتوانی بیگه رپته وه لای خوئی، نه وه له دوا ی (خُلُع) پیویستی به وه نیه نه وه ئافره ته بچی شوویکی دیکه بکات، ئنجا بچیته وه لای میرده پیشووه که ی، به لکو به گریبه ستیکی تازه و به ماره ییه کی تازه ده توانی بچیته وه لای^(۱).

مه سه له ی هه شته م: نه گه ر ژن به ناهه ق داوا ی جیا بوونه وه له میرده که ی بکات گونا هیکی زور گه وره ده کات، به لام شه ریعه تیش هه ر ریی داوه، واته: هه رچه نده له خودی خویدا گونا حه، به مه رجیک هه قی نه بییت و به ناهه ق یه خه ی میرده که ی بگری و بیه وئی لیی جیا بیته وه، به لام شه ریعه ت ریگاشی هه ر پیداوه، هه روهک چون ته لاقیش له فه رمایشتی پیغه مبه ردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتوه: { (أَبْغَضُ الْحَالِلِ إِلَى اللَّهِ الطَّلَاقِ) (رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۲۰۱۸)، عَبْدُ اللَّهِ بِنِ عُمَرَ، وَضَعَفَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) بَرَقَم: (۲۰۴۰) }، واته: بوغزینترترین شتی حه لال لای خوا ته لاقه، به لام خوا ی تاک و پاک بوچی

(۱) له م مه سه له یه دا راجیایی هه یه و نه وانه ی (خُلُع) به (طلاق) داده نین، ده ئین، بوئی نیه مه گه ر میردیکی بکاته وه و پاش چوونه لای ده سستی لی هه ئیگری، نه و جار، به لام من پیم (خُلُع) (طلاق) نیه و شتیکی دیکه یه بویه له و مه سه له یه شدا له (طلاق) جیا یه، برونه: (الجامع لأحكام القرآن) للقرطبي، ج: (۳)، ص: (۱۲۶).

دایناوه؟ بیگومان له بهر ناچارایی ژن و میرد که پیکه وه ژیانان لی تال بووه، پیکه وه ناژین و هه موو رۆژی دهمه قهره یانه، که دیاره ئه و حاله تهش هه ر بوؤ خۆیان باجه که ی نادهن، به لکو منداله کانیشیان باجه که ی ددهن و خزمه کانیشیان باجه که ی ددهن، له بهر ئه وه ئه گه ر هه ر پیکه وه نه گونجان، ئه وه وه ک ده لئ: (وآخر الدواء الكي)، واته: دوايين چاره سه رو دوايين دهرمان بریتیه له سووتانندن، ئه گه ر نا فه رمووده یه کی پیغه مبه ر ﷺ هه یه، که ئه و راستیه ره وونده کاته وه که دروست نیه ژن به بی هۆکارو پاساوی به جی داوی ته لاق و جیا بوونه وه له میردی بکات: { (عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أَيُّمَا امْرَأَةٍ سَأَلَتْ زَوْجَهَا طَلَاقًا مِنْ غَيْرِ بَأْسٍ، فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَائِحَةُ الْجَنَّةِ) (رواهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (۲۲۲۶)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَمَ: (۱۱۸۷)، وَابْنُ مَاجَةَ بَرَقَمَ: (۲۰۵۵)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقَمَ: (۱۳۲۰)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) بَرَقَمَ: (۲۰۳۵) }، واته: هه ر ژنیک به ناهه ق و به بی پاسا و به بی به لگه داوا بکات له میرده که ی جیا بیته وه، ئه وه بوئی به هه شتی لی قه ده غه یه. که مه به ست ئه وه یه گونا هبار ده بی هه ر له خۆیه وه له میرده که ی هه لپیچی، به لام شه ریعه تیش ریگای داوه، هه لبه ته زانایان لی رده دا مشته ومریان هه یه و زۆر به یان ده لئین: بوئی نیه مادام به لگه یه کی به ده سته وه نه بی، به لام هه ندیکیان ده لئین: بوئی هه یه.

وه من پیم وایه به راستی رای هه ندیکیان به هیژتره له هی زۆر به یان، ئه گه ر ژنه که هه ر سوور بوو، به لئ گونا هباره، به لام شه ریعه ت ئه و دهر فه ته ی پی داوه، بوچی؟! چونکه ئه گه ر هه ر سوور بوو پیا وه که ش خۆشی لی نابینی و ئه و ئا فره ته ش ره نگه تووشی غه لته ت بی، وه ئه گه ر مندالیشیان هه بی منداله کانیش باجه که ی ددهن، که واته: تا زووتر لیک بترازین باشتره، با ژنه که ش ناهه ق بی، بویه ش ناهه قیه تی چونکه کاتی خۆی که میردی به و پیا وه کردوه، له به رچاوی بووه، هه لبه ته هه تا ئا فره ت بوخۆی رازی نه بی و ئاره زوومه ند نه بی ت ماره یی نایه ت و ماره نا کری، که واته: که رازی بووه و به ئاره زووی خۆی بووه و له به رچاوی

بووه، ئەدی ئیستا بۆچی لئی جیاده بیته وه؟! به لئی، ئەگەر عه بیکی هه بی و لئی شار دبیته وه و دوایی لئی دهر که وئ، ئەو کاته هه قیه تی، به لام که هیج گۆرانی به سه ردا نه هاتی و پیاوه که ههر وهك جار ان بی، که کاتی خوئی به دئی خوئی کردوو یه تی و ئیستا هه ئیده پیچی، ئەوه به دئیایی گونا هباره، به لام من پیم وایه ئەو رایه راسته که ههر بۆشی هه یه جیابه یته وه، چونکه جیدار (بدیل) هه کی ههر چۆن بی خراپ تره و زیانی پتره.

مه سه له ی نو یه م: ﴿ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ ﴾ ، ئەوه ته لاقی سییه میانه، نهك ئەوه دی که هه ندیک له تو یژ ره وانی قورئان گوتوو یانه، که ده فه رموئ: ﴿ أَوْ تَسْرِيحًا بِإِحْسَانٍ ﴾ ، وهك پی شتریش له وه باره وه دواین و پیویست ناکات دووباره دی بکه ینه وه، به لئی ته لاقی سییه م ئا ئەمه یانه، چونکه خوا له پی شه وه فه رموو یه تی: ﴿ أَلْطَلْقُ مَرَّتَانٍ ﴾ ، ئنجا دوایی دی باسی دوو ته لاقه کان ده کات که ئەجام یکیان دیته سه ری! پاشان ده فه رموئ: ﴿ فَإِنْ طَلَّقَهَا ﴾ ، ئنجا ئەگەر جاریکی دیکه ش ته لاقیدا، ئەمه ته لاقی سییه مه، چونکه هه مووی یهك سیاقه، ده فه رموئ: ئەگەر بۆ جاری سییه م ته لاقیدا ﴿ فَلَا تَحِلُّ لَهُ ﴾ ، ئەو ژنه جاریکی دیکه بۆ ئەو پیاوه هه لال نابیته وه، که دوای ئەوه دی عیده دی به سه رچوو، به نیکاح یکی نوئ و به عه قدیکی نوئ بیه ی نیته وه لای خوئی، نهء! ته نیا دوای ته لاقی یه که م و دووم بۆی هه یه، که پیی ده گوترئ: (الْبَيْنُوتَةُ الصُّغْرَى) لیک جیابوونه وهی گچکه، به لام جیابوونه وه دوای ته لاقی سییه م، پیی ده گوترئ: (الْبَيْنُوتَةُ الْكُبْرَى) لیک جیابوونه وهی گهوره، واته دوای ته لاق سییه م تازه ئەو ژنه لهو پیاوه فه ده غه یه و بۆی هه لال نابئ ﴿ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ ﴾ ، تاکو ئەو ئا فره ته شوو به پیاویکی دیکه نه کاتو، ئەو پیاوه نه چیته لای، پاشان به شیوه یه کی ناسایی له یهك جیانه بنه وه.

هه ئبته هه میسه وشه ی: (نکاح) له قورئاندا به مانای گریبه ست (عقد) و ماره کردن هاتوه، به لام لیردها به مانای پیکه وه جووتبوون (وطاً) هاتوه، بوچی؟ چونکه میرد ماره ناکری، ﴿ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ ﴾، ده بی پیشی ماره کرابی له و پیاوه و، بووبیته میردی، نه و جار ده چیته لای، که واته: ئهم: ﴿ تَنْكِحَ ﴾ ه، واته: تا کو له گهل میردیکی دیکه ی غهیری میردی پیشوی جووتنه بی، واته: لیردها مه به ست له: ﴿ تَنْكِحَ ﴾، جووتبوونه، نه ک ماره کردن، چونکه عاده تیش وایه ئافرهت خو ی ماره ناکات و ماره ده کری، واته: گریبه ست و ماره کردنه که بوخو ی ناکات، به لام خو ی جووتبوونه که نه نجام دها، به س عه فده که سه ریه رشتیاره که ی نه نجامی دها، به لام ئایا به لگه مان چییه له سه ر نه وه که ده بی میردی دووم که نه و ژنه دینی، به لگه مان چند فه رمووده یه کی پیغه مبه ری خواجه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

یه که میان: { (عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ سَأَلَ عَنِ الْمَرْأَةِ يَتَزَوَّجُهَا الرَّجُلُ، فَيُطَلِّقُهَا، فَتَتَزَوَّجُ رَجُلًا فَيُطَلِّقُهَا قَبْلَ أَنْ يَدْخُلَ بِهَا، أَتَحِلُّ لَزَوْجِهَا الْأَوَّلِ؟ قَالَ: لَا، حَتَّىٰ يَذُوقَ عُسَيْلَتَهَا) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۶۳۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۳۵۱۵))، واته: عائشه خوا لی رازی بی دایکی ئیمانداران گپراویه ته وه که پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پرسیاری لی کراوه دهر باره ی ژنی که پیاویک ده یه نی و ده بیته هاوسه ری، دوا یی دهستی لی هه لده گری و ته لاقی دها و نه و ئافره ته میردیکی دیکه ده کات، به لام نه و میرده ی دوومه ی دهستی لی هه لده گری پیش نه وه ی له گه لی جووت بی، ئایا بو میردی یه که می حه لال ده بیته وه؟ پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموی: { (لَا، حَتَّىٰ يَذُوقَ عُسَيْلَتَهَا) } نه خیر، هه تا شیرینایه تییه که ی نه چیژی، (عُسَيْلَتَهَا) بچو کراوه ی (عَسَلَةَ) یه، واته: شیریناتی، واته: ده بی له گه لی جووت بی، نه وه مه به سته که یه.

دوومه میان: هه روه ها هه ر له و باره وه نه م فه رمووده یه ش هه یه: { (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: جَاءَتِ امْرَأَةٌ رِفَاعَةَ الْقُرْظِيِّ وَأَنَا وَأَبُو بَكْرٍ عِنْدَ النَّبِيِّ

فَقَالَتْ: إِنَّ رِفَاعَةَ طَلَّقَنِي الْبَيْتَةَ، وَإِنَّ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ الزُّبَيْرِ تَزَوَّجَنِي وَإِنَّمَا عِنْدَهُ مِثْلُ هُدْبَتِي وَأَخَذَتْ هُدْبَةً مِنْ جِلْبَابِهَا، وَخَالِدُ بْنُ سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ بِالْبَابِ يَنْتَظِرُ لَمْ يُؤْذَنْ لَهُ، فَقَالَ: يَا أَبَا بَكْرٍ أَلَا تَنْهَى هَذِهِ عَمَّا تَجْهَرُ بِهِ بَيْنَ يَدَيَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَمَا زَادَ رَسُولَ اللَّهِ عَلَى التَّبَسُّمِ، فَقَالَ: رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَتُرِيدِينَ أَنْ تَرْجِعِي إِلَيَّ رِفَاعَةَ؟ لَا، حَتَّى تَذُوقِي عُسَيْلَتَهُ وَيَذُوقَ عُسَيْلَتَكَ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۶۳۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۳۵۱۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۱۱۸)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۱۹۳۲))، واته: عائشه خوا لیبی رازی بی (داکی مسولمانان) دهلی: خیزانی (رفاعة القرظي) هاته لای پیغه مبهر ﷺ وه من و نه بو به کیش (واته: بابی عائشه خوا لیان رازی بی) له خزمهت پیغه مبهر بووین نافرته که گوتی: (رفاعة القرظي) منی وازلی هیناوه به یه کجاری، {یان ته لاقی یه که می داوه و لیبی گهراوه تا عیددهی به سه رچووه، یان دووه بووه، به هه مان شیوه یان سییه م بووه}، وه (عبد الرحمن بن الزبير) منی ماره کردوته وه، به لام (عبد الرحمن بن الزبير) نه وهی پییه تی وهک پارچه په رویه، وه ناماژ هشی کرد بو (قولینچک) ی سهر پو شه که ی، {مه بهستی نه وه بوو که ناتوانی له گه ل خیزانیدا جووتبی، یان نه ندای نیرینه ی زور گچکه یه} خالیدی کوری سه عیدی کوری عاصیش له دهرگا بوو چاوه پری ده کرد، مؤلهت نه درابوو بیته ژووری {چونکه نه وه شتیکی تایبه تی نه و ژن و میرده یه} گوتی: نه ی نه بو به کر نه ری نه و نافرته قه دهغه ناکه ی نه و جووره قسانه له لای پیغه مبهری خوا ﷺ ده کات؟ {نه و جووره قسه یه ده کات و باسی میرده که ی به و شیوه یه ده کات} پیغه مبهری خوا ﷺ جگه له وهی زرده خه نه یه کی کرد هیچی نه فهرموو، {واته: لیبی گهرا قسه که ی ته واو بکات، چونکه نه وه شتیکی شهرعییه و نه و نافرته بو ی هه یه قسه ی خو ی بکا، نه گهر به دروش بی، وهک گوتراوه: له شهر عدا شهرم نیه، واته: له روونکر دنه وهی شتی شهرعییدا شهرم نیه} دوایی پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: نایا ده ته وی بجیه وه لای ریفاعه؟! {لای میرده پیشووه که ت

دىارە ئەوېش مەبەستى ئەوېبوو { فەرمووى نەخپىر، دەبى ئەو مېردەى دووھمت تامى تۆبكات تۆيش تامى وى بىكەى } واتە پېكەوھ جووتبن {.

سىيەمىيان: ھەدىسىكى دىكەش لەوبارەوھ ھاتوھ، باسى مەسەلەيەك دەكات كە كوردەوارىي خۇمان پىي دەلئىن: مارە بەجاش، ئەوېش ئەوېيە كە پياوئى ئافرەتئىك مارە دەكات، ھەر بۇ ئەوھى بۇ مېردى پېشووئى ھەلئال بېتەوھو جارئى يان چەند جارئىك لەگەئى جووت دەبى، بە ھىساب بۇ ئەوھى بۇ مېردە پېشووھكەى ھەلئال بېتەوھ، ئەمەش فەرموودەكەيە: { (عَنْ هُرَيْلٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْوَأَشْمَةَ وَالْمُسْتَوْشِمَةَ، وَالْوَأَصِلَةَ وَالْمَوْصُولَةَ، وَآكِلَ الرِّبَا وَمُوكِلَهُ، وَالْمُحَلَّلَ وَالْمُحَلَّلَ لَهُ) (رَوَاهُ النَّسَائِيُّ برقم: (۳۴۱۶)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) برقم: (۱۸۹۷)) }، واتە: ھەبىدوئلا { كە واپىدەچى ھەبىدوئلاى كورپى مەسعوود بى خوا لىي رازىبى }، دەلئى: پىغەمبەرى خوا ﷺ لەعنەتى كردوھ لە ئافرەتئىك كە ئافرەتان يان پياوان دەگوتئى^(۱)، وھ ئافرەتئىك كە داوا دەكات بىكوترىت { واتە: خەت و خالى بۇ بىكرى } وھ ئافرەتئىك كە قزى خوى دەبىرى و دەيداتە ئافرەتئىكى دىكە لەخوى بىنى، وھ ئافرەتئىك كە داوا دەكات قزى خەئكى لەخوى بىنى { واتە: وھك ھەئخەلەتاندنى پياوئىك كە دەيەوئى مېردى پېبكات، يان قزى كورتە قزئىكى درىژ لە خوى دەنى بۇ ئەوھى كابرا ھەئخەلەتئىنى }، وھ لەعنەتى لە كەسىك كردوھ، كە سوود دەخوات، وھ لە كەسىك كە سوود دەرخواردى خەلك دەدات، وھ لەعنەتى كردوھ لە پياوئىك كە دەيەوئى ئافرەتئىك بۇ پياوئىكى دىكە ھەلئال بىكات، وھ ئەوھى كە دەيەوئى ئافرەتەكەى بۇ ھەلئال بىكرىتەوھ.

وھك گوتەم: ئەوھ مارە بەجاشى پىي دەلئىن، ئەوېش ئەوېيە كە ئافرەتئىك مېردەكەى بۇ جارى سىيەم تەلئاقى داوھ، پياوئىك دى مارەى دەكاتەوھو جارئىك يان پىتر لەگەئى جووت دەبى، بۇ ئەوھى بە ھىساب بۇ مېردى پېشوى ھەلئال

(۱) واتە: خال و نەخشەو نىگاربان لەسەر بېست دروست دەكات، كە پىي دەگوترى: (وشم).

بکاته وه، ئه و جار دوایی ته لاقی دهدات، دیاره ئه مجوره ماره کردن (نکاح) ههش
 چه رامه وه هه دانامه زری، چونکه پیاو که ئافرهت دینی، نابی به مهرج بی، وه
 نابی بو ئه وه بی که بو میرده که ی پیشووی حه لال بکاته وه، به لکو ده بی بو
 ئه وه بی که پیکه وه ژیا نی هاوسه ری پیکبینن، هه رچه نده هه ندیک له زانیا ن
 گو توویانه: ئه گه ر هه یج باس نه کری و هه ر مه به سته ئه وه بی که به یئینی و بو
 میرده که ی حه لال بکاته وه، بی ئه وه ی له نیوان ژن و میرده که وه کابرا دا ئه و
 برپارو رپیکه وه تن (اتفاق) ه هه بی، ئه وه دروسته، به لام به پیی فه رمووده که ی
 پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه فه رمایشته کانی دیکه ش ئه مه ش هه ر دروست نیه و کابرا
 گونا هباره وه به زیناکه ر داده نری، جا (الترمذی) گو توویه تی^(۱): { وَالْعَمَلُ
 عَلَىٰ هَذَا عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنَ الصَّحَابَةِ مِنْهُمْ: عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَعُثْمَانُ بْنُ
 عَفَّانٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو وَغَيْرُهُمْ وَهُوَ قَوْلُ الْفُقَهَاءِ مِنَ التَّابِعِينَ وَيُرْوَى
 ذَلِكَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ وَابْنِ مَسْعُودٍ }، واته: وه له لای زانیا نی ها وه لان کرده وه
 هه ر به مه کرا وه، که له نیویاندا: عومه ری کورپی خه تتابو عوسمانی کورپی
 عه ففان و عه بدوللای کورپی عومه ر، وه جگه له وانیش، وه ئه مه قسه ی
 شه رزانانه له شوینکه و تووان، هه روه ها له له عه بدوللای کورپی عه بباس و
 عه بدوللای کورپی مه سه وودیش گپرا وه ته وه، خوا له هه موویان رازی بی.

مه سه له ی ده یه م: که ده فه رموی: ﴿ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ

يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ﴾، واته: جا ئه گه ر میردی دو وه می ته لاقیدا، ئه و ژنه له گه ل
 میرده یه که مه که ی گونا هیان ناگات که بگه رینه وه بو لای یه ک، به مه رجیک
 بر وایان و ابی و قه ناعه تیان و ابی، که ده توانن ئه مجاره یاسا کانی خوا جیبه جی
 بکه ن و، ده توانن پا به ندین به شه ریعه ته وه له ژیا نی هاوسه ری تیا نیان دا، شایانی
 باسی شه، که ئه م رسته قورئانییه: ﴿ إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ﴾، سی جار له م
 ئایه ته دا دووباره بو ته وه ئه مه ش یانی: له ژن و میردایه تیدا ده بی پیاو قه ناعه تی

(۱) (المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر)، ص (۱۶۷).

وابی، که ده توانی هه فی ئەو ئافرته بدات، وه ئافرته که ش قه ناعه تی و ابی که ده توانی هه فی ئەو میرده جیبه جی بکات، واته: ژن و میرد نابی یه کدی هه لده خه له تینن که ده گونجی لیردها ﴿ ظَنَّ ﴾، به مانای گومان بی و ده شگونجی به مانای عیلم بی، به لام زیاتر رهنگه به مانای گومان بی، چونکه ئینسان یه قینی بو پهیدانابی له شتی کدا که جاری ته جره بهی نه کرده، به لام هه رچون بی ئەو رسته یه ئەوه ده گه یه نی، که ژیانی هاوسه ری تی ژیانیکی هه ستیارانه یه و ئافرته و پیاو ده بی له سه ر بناغه ی قه ناعه ت به یه ک هه بوون، ژیانی هاوسه ری پیکی بن، ئەگه رنا قوئی یه کدی نه برن و یه کدی فریونه دن، به تایبه تی بو جاری دووم، ئەو ژن و پیاوه یه کدی تووشی سه ر ئیشه نه که نه وه.

لیرده شدا دینه کو تایی ئەم دهر سه مان و له خوی زال و بالاده ست ده پارینه وه که هه موو لایه کمان سه ر که وتوو بکات، پابه ندبین به یاسا کانی شه ریعه ته وه، چ له ژیانی هاوسه ری تی و، چ له هه موو هه ل سو که وته کانی دیکه ی ژیان و گوزه رانماندا، وه به ته نکید هه ر که سی ک و هه ر خیزانی ک و هه ر کومه لگایه ک پابه ندبی به شه ریعه ته وه و سنوره کانی خوی به رزو مه زن پیا ریژی و نه یان به زینی، له گرفتاری و سه ر ئیشه و نار هه تی دوور ده بی، خوی به به زه یی له و که سه انه مان بگی ری.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی چل و نویه مین

پیناسهی نهم دهرسه

له م دهرسه ماندا له خزمهت سی نایه تی دیکه داین له سووره تی (البقرة)، نایه ته کانی ژماره: (۲۳۱ و ۲۳۲ و ۲۳۳) نهم سی نایه ته ههر دریزه پیدهری بابه تی پیشوون، که خوا ﷺ تی یاندا باسی چونیه تی مامه له کردن له گهل ژنانی ته لاقدر او له لایه ن میرده کانیانه وه دهکات، واته نه گهر نایه ته کانی پیشی باسی کاتی ته لاقدان و چونیه تی ته لاقدان بوون، نهم نایه تانه باسی دوا ی ته لاقدان، که پیاوو نافرمت په یوه نندیان چوون دهبی، وه نهو مندا لانه ی که دهیانبن، به تاییه تی مندالی شیره خوړه، چوون مامه له ی له گهلدا بکه ن، وه مهسه له ی دایه ن بوگرتنی و به خیوکردنی و ... هتد.

﴿ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِنَعْتِدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۱﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَلِكَُمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۲﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا ۗ لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِهِ ۗ وَعَلَى

الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنِ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ
تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا بَيْنَ يَدَيْكُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَالْأَقْوَامِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
أَنْ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿ ۳۳ ﴾

مانای وشه به وشه ئایه ته کان

((وه ههركاتيک ژنانتان ته لاقدان، (به ته لاقی یه کهم، یان دووهم) وه گه یشتنه
نزیک کاتی دیاریکراوی عیددهیان، یان به شیوه یه کی په سندن بیانگپرنه وه لای
خوتان، یان به شیوه یه کی په سندن دهستبهرداریان بن، وه نه چن بۆ ئه وه ی
سته میان لئ بکه ن به شیوه ی زیان پیگه یانندن بیانهی لانه وه، وه هه رکه سیک و ابکات
ئه وه سته می له خوی کردوه، وه ئایه ته کانی خوا به گالته مه گرن، وه یادی چاکه ی
خوا بکه ن به سه رتانه وه، وه ئه و کتیب و حکمه ته ی بۆی نار دوونه خواری،
ناموژگاریتانی پیده کات، وه پاریز له خوا بکه ن و بزنان خوا به هه موو شتیک
زانایه ﴿ ۳۳ ﴾ وه هه رکات ژنانتان ته لاقداو گه یشتنه (کو تایی) کاتی دیاریکراوی
عیددهیان، ریگریان لئ مه که ن که هاوسه رگریی له گه ل میرده کانیا ندا بکه ن، مادام
به شیوه یه کی په سندن له به ینی خو یاندا پیکه اتبن، ئه وه هه رکه سیک له ئیوه که
بروای به خواو به رۆژی دوایی هه یه، پیی ناموژگاریی ده کری، ئه وه تان زیاتر مایه ی
چاکیی و پاکیی تانه، وه خوا ده زانی و ئیوه نازانن ﴿ ۳۳ ﴾ وه دایکان بۆ ماوه ی دوو سالی
ره به ق شیر به منداله کانیا ن دده ن، بۆ که سیک که بیه وی (ماوه ی) شیر پیدان
ته واو بکات، وه خواوه نی منداله که ش بژیوو پۆشاکي باوی دایکانی شیرده ری
له سه ره، هیچ که س له توانا به ده ری له سه ر پیویست ناکری، نه دایک زیان به
منداله که ی ده گه یه نی، نه باب، وه هه مان شت له سه ر میراتگریش پیویسته، جا
هه ر کات به ره زامه ندیی و راویژی نیوانیا ن ویستیا ن (پیشوه خت) منداله که له شیر
بپرنه وه، گونا هیان ناگاتی، وه ئه گه ر ویستتا ن دایه نی شیرده ر بۆ منداله کانتان
بگرن، گونا هتا ن ناگاتی به مه رجیک ئه و (کری) یه ی که بریار دراوه به شیوه یه کی

په‌سند بیانده‌نی، وه پاریز له خوا بکه‌ن و، بزانی که خوا بینهری ئه‌وه‌یه که ده‌یکه‌ن ((۱۳۳)).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(أَجَلُهُنَّ): که له هه‌ردوو ئایه‌تی یه‌که‌م و دووهمدا هاتوه (الأَجَلُ: المَدَّةُ المَضْرُوبَةُ لِشَيْءٍ) (أَجَلَ)، واته: کاتی دیاریکراو بو هه‌ر شتی‌ک، ئه‌جه‌لی ئه‌و شته‌ واته کاتی دیاریکراوی، یان کو‌تایی کاته‌که‌ی، که دیاره به‌پیی سیاق له‌و دوو ئایه‌تی یه‌که‌م و دووهمدا ماناکه‌ی جیاوازه، وه‌ک دوایی باسی ده‌که‌ین.

(ضِرَارًا): واته: زیان پی‌گه‌یاندن، (الضَّرُّ: سُوءُ الْحَالِ، ضَارَهُ مُضَارَةً وَضِرَارًا: ضَرَّهُ)، (ضُرٌّ) واته: حالی خراپ، وه (ضَارَهُ مُضَارَةً وَضِرَارًا) به‌مانای (ضَرَّهُ) دیت، واته: زیانی پی‌گه‌یانند.

(هُزُؤًا): (الهُّزُؤُ: مَرَحٌ فِي خَفِيَّةٍ)، (هُزُؤٌ) یان (هُزُؤًا) به‌مانای گائته‌ بی‌کردنیکی ته‌نه‌انه‌.

(فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ): واته: رییان لی مه‌گرن، په‌رچیان مه‌هیننه‌ری، وشه‌ی (عَضَلُ)، واته: (مَنَعُ)، ری لی‌گرتن، (العَضَلَةُ: كُلُّ لَحْمٍ صُلْبٍ فِي عَصَبٍ)، واته: هه‌موو گوشتیکی پته‌وه که له‌نیو دهماردایی، به‌گوردیی به (عَضَلَةُ) ده‌لین: ماسولکه، (وَرَجُلٌ عَضِلَ: مُكْتَنِرُ اللَّحْمِ) ده‌گوتری: پیاویکی تو‌کمه‌و دامه‌زراو (وَعَضَلْتُهُ: شَدَدْتُهُ نَحْوَ عَصَبْتُهُ وَتَجَوَّزَ بِهِ فِي كُلِّ مَنَعٍ شَدِيدٍ)، واته: توندم کرد، وه (عَضَلُ) به‌کاره‌ینراوه بو هه‌ر نه‌هیشتنیکی توند، وه له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌لی: (وَعَضَلْتُ: الدَّجَاغَةَ بَيِّضَهَا، وَالْمَرْأَةَ بَوْلْدَهَا: إِذَا تَعَسَّرَ خُرُوجُ الْبَيْضِ وَالْوَلَدِ مِنْهُمَا) واته: نه‌گه‌ر مریشکه‌که هیلکه‌ی بو نه‌کرا، وه ئافه‌ره‌ته‌که منداله‌که‌ی ئالقاو به‌ئاسانی لپی جیا‌نه‌بووه، وشه‌ی (عَضَلْتُ) یان بو به‌گاردی.

(الرِّضَاعَةُ): واته: شیر پیدان، (يُقَالُ: رَضِعَ الْمَوْلُودُ يَرْضِعُ، وَرَضَعَ يَرْضَعُ رَضَاعًا وَرَضَاعَةً)، (رَضَعَ) يانى: منداله که شیرى خوارد، به لام نه گهر بويستري بگوتري دايك شيريدا به منداله کهى دهگوتري: (أَرْضَعَتِ الْأُمُّ وَلَدَهَا).

(وُسْعًا): واته: به پي تونا (وُسْعٌ) واته: تونا، (السَّعَةُ: تَقَالُ فِي الْأَمْكَنَةِ وَفِي الْحَالِ، وَفِي الْفِعْلِ، وَالْوُسْعُ مِنَ الْقُدْرَةِ مَا يَفْضُلُ عَنِ قَدْرِ الْمُكَلَّفِ..) واته: (سَعَةٌ) يانى: فراوانى له شوينداو له حالداو له کرده ودها، وه (وُسْعٌ) يش توانايه که له پرستی نينسان زياد دهبي، واته: بوى بکري و بتوانى نه نجامى بدات، نهك هه موو توانايه کهى بي، به لکو له خوئى زيادبي.

(فَصَالًا): واته: شيرلى برينه وه (الفصل: إِبَانَةٌ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْآخِرِ: حَتَّى يَكُونَ بَيْنَهُمَا فُرْجَةٌ)، واته: (فَصَلٌ) بريتيه له ليك جياگردنه وهى دووستان تا که لينيان دهکه ويئي و نيوانيان دهکه ويئي، (الفصال: التَّفْرِيقُ بَيْنَ الصَّبِيِّ وَالرِّضَاعِ)، واته: (فصال) بريتيه له جياگردنه وهى مندال له شيرخوادن، به كوردى دهگوتري: له شيربرينه وه.

(وَتَشَاوُرٍ): واته: راويژ بيكه وه كردن، راويژى دوو ته ريف يا خود زياتر به يه كه وه. (شُرْتُ، الْعَسَلُ وَأَشْرْتُهُ: أَخْرَجْتُهُ) عه ره ب ده ليين: (شُرْتُ الْعَسَلِ)، واته: هه نگوينه كه م گرت، واته: له شويني خوئى دهرمهينا (وَأَشْرْتُهُ) هه ر به ماناي هه نگوينه كه م وهرگرت (وَشُرْتُ الدَّابَّةَ: إِسْتَخْرَجْتَ عَدْوَهَا) واته: ولاخه كه م تاقى کرده وه داخو چون دهر وا؟ (التَّشَاوُرُ وَالْمُشَاوَرَةُ وَالْمَشُورَةُ: إِسْتِخْرَاجُ الرَّأْيِ بِمَرَاجَعَةِ الْبَعْضِ إِلَى الْبَعْضِ) واته: (التَّشَاوُرُ وَالْمُشَاوَرَةُ وَالْمَشُورَةُ)، واته: دهرهينانى راي په سند، له نه نجامى نه وه دا كه قسه له گهل يه كديدا بكريت و بيكه وه راويژ بكريت.

هوی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

(۱) هوی هاتنه خواره وهی ئەم نایه ته موباره کهی که دهفه رموی: ﴿ وَإِذَا طَلَقْتُمُ
النِّسَاءَ فَلْيَنْ أَجْلِهِنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا
لِنَعْتِدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ، وَلَا تَنْخِذُوا أَيْدِي اللَّهِ هُرُؤًا وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ، وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾، لهوباره وه ئەم به سه رهاته گپر درا وه ته وه: { قَالَ ابْنُ
عَبَّاسٍ، وَمُجَاهِدٌ، وَمَسْرُوقٌ وَالْحَسَنُ وَقَتَادَةُ وَالضُّحَّاكُ وَالرَّبِيعُ وَمِقَاتِلُ بْنُ
حَيَّانٍ وَغَيْرُ وَاحِدٍ: كَانَ الرَّجُلُ يُطَلِّقُ الْمَرْأَةَ، فَإِذَا قَارَبَتْ انْقِضَاءَ الْعِدَّةِ رَاجِعَهَا
ضِرَارًا، لِيَلَّا تَذْهَبَ إِلَى غَيْرِهِ، ثُمَّ يُطَلِّقُهَا فَتَعْتِدُ، فَإِذَا شَارَفَتْ عَلَى انْقِضَاءِ
الْعِدَّةِ طَلَّقَ لِتَطُولَ عَلَيْهَا الْعِدَّةُ، فَتَهَاهُمُ اللَّهُ عَنْ ذَلِكَ } (رَوَاهُ ابْنُ أَبِي
حَاتِمٍ) {^(۱)، واته: عهبدو لای کوری عه بیاس خوا لئی رازی بی و موجهایدو
مه سرووق و هسه نی به صری و قه تاده و ضه حاک و ره بیع و موقاتیلی کوری
حه بیان و هی دیکه ش، گپر او یانه ته وه که ئەم نایه ته به و بۆنه وه هاته خوار، که
له سه رده می نه فامییدا { که دیاره که ده لئین: سه رده می نه فامی و اته: ئە وه
دریژیش بۆته وه تا هاتنه خواره وهی ئەم نایه ته ش و له سه رده می ئیسلامی شدا
هه ر و کراره }، پیاویک ژنی خوئی ته لاق ده دا، کاتیکی که نزیک ده بۆ وه
عیددهی به سه ربچی { نه گه ر عیددهی به سه رچوو - وه ک با سمان کرد - ئە وه
نافرته جیا ده بیته وه له و پیاوه و ده توانی شوئیکی دیکه بکاته وه، با یه ک
ته لاقیشی دابیته و، ئە وه کاته پیی ده گوتری: جیا بوننه وهی گچکه (البینونه
الصغری) { ئە وه کابرایه که ژنه کهی ته لاقدا وه، پیش ئە وهی عیددهی به سه ربچی

(۱) (المصباح المنیر...)، ص: (۱۶۹) .

دهیگیراپیه وه بۆ لای خۆی، بۆ ئه وهی که زیانی پێبگهیه نی و ئه و ئافره ته رپی نه بی شوویکی دیکه بکاته وه و، دووباره ته لاقی ده دایه وه و دیسان ئافره ته که ده که وته عیدده وه که نزیك ده بوو عیدده ی به سه ر بچی، دووباره ده یهینایه وه بۆ لای خۆی و دیسان ته لاقی ده دایه وه، تاکو عیدده ی درێژبیته وه و نه بۆ خۆی وهک میرد مامه له ی له گه ئدا ده کردو نه رپشی ده دا میردیکی دیکه بکات، ئیدی خوای به به زهیی ئه م ئایه ته ی نارده خوارو نه هی لیکردن له و ره فتاره .

۲) هۆی هاتنه خواره وهی ئه و ئایه ته، که ده فه رموی: ﴿ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَنْتَنَ

أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَضَوْنَ بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَلِكَ لَكُمْ أُنْزِلَ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۗ﴾

{عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ أَنَّهُ زَوْجُ أُخْتِهِ رَجُلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَكَانَتْ عِنْدَهُ مَا كَانَتْ، ثُمَّ طَلَّقَهَا تَطْلِيقَةً لَمْ يُرَاجِعْهَا حَتَّى انْقَضَتِ الْعِدَّةُ، فَهَوِيَهَا وَهَوِيَتْهُ ثُمَّ خَطَبَهَا مَعَ الْخُطَّابِ، فَقَالَ لَهُ: يَا لُكْعُ، أَكْرَمْتُكَ بِهَا وَزَوَّجْتُكَهَا فَطَلَّقْتُهَا، وَاللَّهِ لَا تَرْجِعْ إِلَيْكَ أَبَدًا آخِرَ مَا عَلَيْكَ، قَالَ: فَعَلِمَ اللَّهُ حَاجَتَهُ إِلَيْهَا، وَحَاجَتَهَا إِلَيْ بَعْلِهَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ

وَتَعَالَى: ﴿ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَنْتَنَ أَجَلَهُنَّ ﴾ إِلَى قَوْلِهِ: ﴿ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾،

فَلَمَّا سَمِعَهَا مَعْقِلٌ قَالَ: سَمِعًا لِرَبِّي وَطَاعَةً ثُمَّ دَعَاهُ فَقَالَ: أُزَوِّجُكَ وَأُكْرِمُكَ وَزَادَ ابْنُ مَرْدُويه: وَكَفَّرْتُ عَنْ يَمِينِي) (رواه الترمذي برقم:

(۲۹۸۱)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إرواء الغليل) برقم: (۱۸۴۳)، وَاتَه: (معقل

بن يسار) خوای لی رازی بی {که هاوه لیکى به ریزی پیغه مبه ر ﷺ بووه}،

خوشکیکی خۆی ده داته پیاویک له مسولمانان {که له پشتیوانان بووه وهک له

ریوایه تی دیکه دا هاتوه} له رۆژگاری پیغه مبه ردا ﷺ، ئه و ئافره ته لای ئه و

پیاوه ده مینیته وه وهک هاوسه ر، دوایی میرده که ی، یهک ته لاقی ده دا به لام

موراچه عه ی ناکاته وه و نایگیریته وه بۆ لای خۆی هه تاکو عیدده ی به سه ر ده چی،

{که عیدده ی به سه ر چوو چی لی دی؟ لیی جیاده بیته وه و ئه و ئافره ته بۆی

ههیه شووی دیکه بکاته وه وه بۆشی ههیه بچیته وه بۆ لای میرده که ی به گری بهستیکی تازه وه به ماره ییه کی تازه } به لām دوایی هم پیاوه که ی بۆوی په شیمان بۆوه وه چه زی کرد ماره ی بکاته وه وه هم ئافره ته که ش دلی بۆ میرده که ی چۆوه، ئنجا له گه ل خواز بئینیکه ران داخوایی کرده وه، به لām (معقل) پیی گوت: (يَالْكَعُ) { له زمانی عه ره بیدا وهك بلیی ناکه س به چه، یان وشه یه که بۆ که سیك به کاردی که به که م تهماشا بگری } من ریزم له تو گرت و خوشکی خۆم پیدای و له تو م ماره کرد، دوی ته لاقیشتدا، سویند به خوا هه رگیز ناگه رپته وه بۆ لات و ئه وه دوا کاتی بووه، له گه ل تو، به لām خوا ﷺ که نهینی نیو دلنه کان ده زانی، زانی که پیاوه که ش پیویستی به و ژنه ی خوی هه یه، که بیگپرپته وه بۆ لای خوی و، ئافره ته که ش پیویستی به میرده که یه تی و پیی خوشه بچیته وه بۆ لای، بۆیه ئه م ئایه ته ی ناره خوار: ﴿ وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُنَّ أَجَلَهُنَّ ﴾، هه تا ده گاته ﴿ وَأَنْتُمْ

لَا تَعْلَمُونَ ﴾، { واته: ئایه ته که هه مووی }، جا کاتیك (معقل) ئه م ئایه ته ی بیست { گه رماو گه رم زانی له سه ر ئه و هاتوته خوار، به ئی چه مکه که ی فراوان و گشتی یه، به لām یه که مین مه به ست له ئایه ته کی بوو (معقل) ی کوری (یسار) بوو، جا بۆیه هه موو جاری ده ئیین: زانایان ئه و بنچینه یان داناوه: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى)، واته: هوی هاتنه خواره وه ی تایبه ت، ری له گشتگیری واتا ناگری، به کی کاتیك (معقل) ئه م ئایه ته ی بیست } گوتی: فه رمانی په روه ر دگارم ده بیستم وه به قسه شی ده که م، دوایی بانگی میرده که ی کردو پیی گوت: لیشت ماره ده که م، ریزیشته ده گرم { ئه وان ئاوابوون، مادام خوا فه رموویه تی و خوا ته ده خولی کرده ته واو ! جا خۆ مه رج نیه خوا هه موو جاری ئایه تیکی تایبه ت بۆ هه موو که س بنیری، ئه م ئایه ته ی ناردوه بۆ هه موو که س که ده که ویته ئه و هه لویسته وه، هه روه ها هه موو ئایه ته کانی دیکه ی قورئانیشی ناردوون بۆ هه ر که سیك که ده که ویته ئه و جوړه هه لویستانه وه، که یه که م جار ئه م ئایه تانه یان بۆ هاتوونه خواری }، (ابن مردویه) ئه وه شی بۆ زیاد کرده: گوتی: وه ئه وه که فه ره تی سوینده که شم ده دم.

۳) هوی هاتنه خواره‌وهی نهم رسته قورناییه، که دفه‌رموی: ﴿... وَلَا نَنخِذُوا﴾
 ءَايَاتِ اللَّهِ هُزُوا ... ﴿﴾، { (أَخْرَجَ ابْنُ الْمُنْذِرِ وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ عَنِ عُبَادَةَ بْنِ
 الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ الرَّجُلُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ لِلرَّجُلِ:
 زَوْجَتَكَ ابْنَتِي ثُمَّ يَقُولُ: كُنْتُ لَاعِبًا يَقُولُ: قَدْ أَعْتَقْتُ، وَيَقُولُ كُنْتُ
 لَاعِبًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ: ﴿... وَلَا نَنخِذُوا ءَايَاتِ اللَّهِ هُزُوا ...﴾ فَقَالَ: رَسُولُ
 اللَّهِ ﷺ ثَلَاثٌ مَنْ قَالَهُنَّ لَاعِبًا أَوْ غَيْرَ لَاعِبٍ فَهُنَّ جَائِزَاتٌ عَلَيْهِ: الطَّلَاقُ،
 وَالنِّكَاحُ، وَالْعِتَاقُ }^(۱)، واته: عوبادهی کوری صامیت خوا لئی رازی بی { که
 یه‌کیکه له هاوه‌لان { ده‌لی: پیاوی وا هه‌بوو له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا ﷺ به
 پیاویکی دیکه‌ی ده‌گوت: نه‌وه کچه‌که‌ی خوُم لی ماره‌کردی، دواپی ده‌گوت: به
 گالته‌م بوو، یان هه‌بوو ده‌گوت: نه‌وه کوپله‌که‌م نازاد کرد، دواپی ده‌گوت: به
 گالته‌م بووه، خوی پاک نهم نایه‌ته‌ی نارده‌ خوار: ﴿... وَلَا نَنخِذُوا ءَايَاتِ اللَّهِ
 هُزُوا ...﴾، نایه‌ته‌کانی خوا به‌گالته‌مه‌گرن، { له خوِرا بلی: نه‌وه لی‌م
 ماره‌کردی، یان نه‌وه نه‌وه شته‌م پیبه‌خشی دواپی بلی: گالته‌م له‌گه‌ل کردی {
 بوپه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: سی شت هه‌ر که‌سیک به گالته بیانلیت یان به
 جیددی بیانلی، ده‌بی له‌سه‌ری تیپه‌رن: { واته: مولزهم ده‌کریت پیانه‌وه {
 ته‌لاقدان و ماره‌کردن و نازادکردن.
 کابرا ناتوانی به خیزانه‌که‌ی بلی: ته‌لاقم دای دواپی بلی، به گالته‌م بوو، وه
 ماره‌کردن (نکاح) یش به‌هه‌مان شیوه، نه‌گه‌ر خوشکی خو‌ی یان کچی خو‌ی له
 که‌سیک ماره‌کرد، دواپی بلی: به گالته‌م بوو، هه‌روه‌ها نازادکردنیش
 (عتاق) یش (واته: کوپله نازادکردن) نابی به کوپله‌که‌ی بلی: نازاد کردی،
 دواپی بلی به گالته‌م بووه، هه‌رچه‌نده سوپاس بو خوا نیستا کوپله نه‌ماون،
 که له‌راستیدا نیسلام بناغهی ریشه‌کیشکردنی کوپله‌ته‌ی دانا.

(۱) (فَتْحُ الْقَدِيرِ) لِلشَّوْكَانِي، ج (۱)، ص (۳۱۶ - ۳۱۷)

مانای گشتی ئایه ته کان

خو ﷺ هەر له سهر چاره سه رکردنی هه له و په له کانی بواری په یوه ندهیی ژن و میردایه تیی و خیزان، بهرده وامه و روو له ئیمه ی بروادار دهکات به گشتی، دیاره یه که م جار رووی له هاوه لانی به ریز کردوه خو لییان رازی بی، به لام له پشت ئه وانه وه رووی له هه موو بروادارانه و ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَنْ أَجْلِهِنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾، وه ئه گهر ژنانتان ته لاقدان و گه شتنه کو تایی کاتی عیده یان، یان به شیوه یه کی په سند ده ستیان پیوه بگرن و بیان هیلته وه، یان {ئه گهر ده زانن پیکه وه ناژین} به شیوه یه کی په سند ده ستبهرداریان بن، لیردها به پیی سیاق بو مان دهرده که وی که: ﴿فَلَنْ أَجْلِهِنَّ﴾، مه به ست لی (أَي قَارِبِينَ نِهَائِيَةَ أَجَلِ عِدَّتِهِنَّ)، واته: نزیك كه وتنه وه له وهی عیده یان به سه ربچی، چونکه ژن که عیده ی به سه رچوو میرد تازه ناتوانی له لای خوئی به هیلته وه، مه گهر دووباره ماره ی بکاته وه، با ته لاقی یه که م، یان ته لاقی دووه میس بی، ئه گهر سییه م بی، ئه وه ههر هیج، که واته: ﴿فَلَنْ أَجْلِهِنَّ﴾، وه ک دوایی زیاتر روونی ده که مه وه، واته: نزیك كه وتنه وه له وهی که عیده یان به سه ربچی، ئه گهر نا که عیده به سه رچوو، نابی به هیلته وه لای خوئی و تازه خیزانی ئه و نه ماوه و لیی حه رامه. ﴿وَلَا تَمْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا لِعَعْدُوا﴾، وه مه یانگر نه خو تان و مه یان هیلته وه به ده ستی خو تانه وه، بو ئه وهی زیانیان پیبگه یه نن و سنوره کانی خوا ببه رینن، واته: پیاویك كه ژنه كه ی لی به لایه و ده زانیت که پیکه وه ناگونجین و ته لاقیکی داوه، یان ته لاقیشی نه داوه، به لام ههر بیه وی خه فته خانی بکاو ناره حه تیی بکاو زیانی پیبگه یه نی، حه رامه، ئه گهر ده زانی هه قی ژن و میردایه تی له گه ل جیبه جی ده کاو مافه کانی پیده دات، با بهرده وام بن، به لام ئه گهر بزانی مافه کانی پینادات، ده بی به شیوه یه کی جوامی رانه

دهستبهرداری بی و وازی لیبئی، ﴿ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ﴾، وه ههرکه سیك وا بکات، نهوه مسوگهر سته می له خوئی کردوه، واته: ههر که سیك ژنه که ی لای خوئی بهیلتیه وه، جا چ ته لاقیکی دابی و بهر له وه ی عیدده ی به سه ر بچی هینابیتیه وه لای خوئی، یا خود ته لاقی دووه می دابی و پیش نه وه ی عیدده ی به سه ر بچی، وتبی: نه وه هینامه وه لای خوم، به ئی ته لاقه که ی، یان دوو ته لاقه کانی تازه رویشتون، به لام هه تا ته لاقی سییه می دهدات، بو ی هه یه بهیلتیه وه، یا خود ههر ته لاقیشی نه دابیت و ههر به وه ی خیزانه که ی له ژیر کونترولی خویدا بهیلتیه وه، به بی نه وه ی مافه کانی بو دابین بکات، نه وه زولمی له خوئی کردوه، ﴿ وَلَا نَنخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُؤًا ﴾، وه ئایه ته کانی خوا به گالته مه گرن، واته: خوی پهروه ردگار ته لاقی به ته لاق داناووه، نیکاحی به نیکاح داناووه، پیویسته جوان مامه له یان له گه لدا بکری، نه ک خیزانیشی بی خیزانیشی نه بی، وه ک خیزان مامه له ی له گه لدا نه کات و به پیی رواله تی شه رعیش خیزانی بی! نه وه گالته کردنه به ئایه ته کانی خوی بالاده ست، ﴿ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ﴾، وه چاکه ی خوا به سه ر خو تانه وه یادبکه ن و هه می شه چاکه ی خواتان له بهر چاو بیت، نایا نه وه چاکه ی خوا نیه ژنی بو پیاو ره خساندوه، پیاوی بو ژن ره خساندوه، که نه گهر وانه بی وه چه ی به شه ر چون به رده وام ده بی له سه ر زه وی؟! بیگومان نه وه نیعمه ته، که له لایه که وه ژن خزمه تی پیاو ده کات و مالی بو راده گری، له لایه کی دیکه وه پیاو خزمه تی ژن ده کات و بزوی بو په یدا ده کات و سه ره رشتی ده کات، به ئی ئینسان ده بی نه و چاکه و نیعمه ته ی خوی له بهر چاوبی.

﴿ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ بِعِظْمِ رَبِّكُمْ ﴾، وه نه وه ی نار دوویه ته سه رتان له کتیی خوئی و له حیکمه ت ئاموژگارییتانی پیده کات.

(کتاب): لی ره به مانای نه و یاسا شه رعیه انه یه که قورئان گرتوونیه نیوخوی.

وه (حکمه): لی ره به مانای نه و ره وشت و به ها به رزو جوانانه یه، که قورئان

گرتوونىيە نىوخۇي، ھەركام لە (كتاب) و (حكمة) خواي زاناو توانا وشەي: دابەزانىدن (إنزال)ى بۆ بەكارھىنانون، كەواتە: ھەردووكى ناردوونە خوارى و ھەردووكيان لەنىو قورئاندىن، بە پىچەوانەي تىگەيشتىنى زۆر كەسەوہ كە پىيان وايە: (كتاب)، واتە: قورئان و (حكمة)، واتە: سوننەتى پىغەمبەر ﷺ، خواي پەرودەرگار دەفەرموى: ئەوہى بۆم ناردوونە خوار لە كتيب و حىكمەت ئامۇزگاريتانى پىدەكەم، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾، وە پارىز لە خوا بكنەن، واتە: خۇتان پارىزن لەوہى كە خوا لىتان توورەبى، چونكە ئەگەر لىتان توورەبوو سزاشتان دەدا، ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، وە بشزانن كە خوا بە ھەموو شتىك زاناىە، فىل لە خوا ناكرى، بۇيە رپك و راست بن لەگەل خواو، چاك و پاك بن لەگەل خەلك، ئەگەرنا خوا ﷻ فىلى لى ناكرى.

ئەمجار دىت سەرباسى بابەتىكى دىكەو دەفەرموى: ﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ﴾، لە ھوى ھاتنە خوارەوہكەي بۆمان دەردەكەوى كە چەمك و واتاي ئەم ئايەتە كە دەفەرموى: وە ئەگەر ژانانتان تەلاقدان، وە گەيشتنە كاتى ديارىكراويان، لىرە مەبەست لە (أَجَلَهُنَّ) كۆتايى عىدەيە، واتە: ئەم ئەجەل (أَجَل)ەي ئىرە كۆتايى عىدەيە، وەك چۆن ئەوہى ئايەتى پىشى پىش كۆتايى عىدە بوو، بۇچى؟ ئەوہ بەپىي سىاق دەردەكەوى، چونكە لىرە دەفەرموى: ئەگەر ژانانتان تەلاقدان، دوايى گەيشتنە كۆتايى كاتەكەيان رپيان لى مەگرن بگەرپىنەوہ بۆلاي ھاوسەرەكانيان، كەواتە: ئەو ژنە تەلاقدراوہ عىدەي بەسەرچووہ، چونكە ئەگەر عىدەي بەسەرەنەچووې، كەسوكارى بۆيان نىە رپى لى بگرن بچىتەوہ لاي مىردەكەي خوى، چونكە ھەرخىزانى خويەتى، تەلاقيكى، يان دووانى كەوتوون، بەلام ھەر خىزانيەتى و بوى ھەيە ھەر لە مالىشدايى تا عىدەي بەسەر دەچى، كەواتە: ئەگەر مەبەست پىش عىدە بەسەر چوون بووايە، پىويستى نەدەگرد فەرمووباي: ﴿فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ﴾، كە بەتەئكىد مەبەست پىي كەسوكارى ژنەكەيە، بەلام رستەي:

﴿ وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ ﴾، مەبەست پێی میژدەکانە، ئەو پیاوانە ی که ژنەکانیان تەلاق دەدەن، جا ئەو دەوایی زیاتر تیشکی دەخەینە سەر که لیژدەدا خوا ﷻ رۆو لە کۆمەلگای مسوڵمان دەکات، هەرکام لە میژدەکان و کەسوکاری ئافرەتەکان بەیەک کۆتله دادەنێ و دەفەرموی: ئە ی پیاوێکان ! ئەگەر ژنەکانتان تەلاقدا، وە ئە ی کەسوکاری ژنەکان ! رێگر مەبن که ژنەکان عیددەیان بەسەرچوو و میژدەکان ویستیان دووبارە ژنەکان ماره بکەنەو وە بیانکەنەو بە هاوسەر، رێیان لی مەگرن، بە مەرجیک: ﴿ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ﴾، ئەگەر بەشیوەیەکی چاک لە بەینی خۆیاندا پیکهاتنەو، واتە: هەم ژنەکەو هەم پیاوێکە، ئەگەر رێککەوتنەو که دووبارە ماره ی بکاتەو وە ماره یی بدات، با کەسوکاری ژنەکە رێگرنەبن ﴿ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴾، ئا ئەو ئامۆژگاری هەرکامیک لە ئیوێ پێ دەکری، که برۆی بە خواو بە رۆژی دوایی هەبی، واتە ئەو ئامۆژگاریه که بۆ ئیو ئەگەر برۆتان بەخواو بە رۆژی دوایی هەیه ﴿ ذَٰلِكُمْ أَزْكَ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ﴾، ئا ئەوێتان بۆ ئیو زیاتر مایه ی چاکیی و پاکیی یه، زیاتر دەبیته هۆی تەزکیه بوونتان و هۆی پاکبوونەوێتان، بە تەئکیدیش هەرۆایه و ئیمه ئەگەر پابەندبین بە قورئانەو وە بە فەرمانی خواو، زیاتر تەزکیه دەبین و، گەشه دەکەین، لەرۆوی ئیمانی و رۆوحیی و ئەخلاقیی یه وەو، زیاتر پاک دەبین، هەم چاک دەبین هەم پاک دەبین، وە بە پێچەوانه وە بە ئەندازه ی لادانمان لە قورئان و لە شەریعه تی خوا، تووشی پیس و پۆخلی دەبین و تووشی لاری و خواری دەبین، ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾، وە خوا دەزانێ و ئیو نازان، بە تەئکید وایه ئەوێ که خوا دەزانێ کوا ئیمه دەیزانین؟! کەواته: تۆ دەبی بلایی: مادام خوا وای فەرموو، خوا چاکتر دەزانێ.

ئەجا دیتە سەر بابەتی شیردان بە مندال و دەفەرموی: ﴿ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنَ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ ﴾، وە دایکان شیر دەدەن بە

مندالەكانيان دوو سالى تەواو، بۇ ھەر كەسك بىھوى ماوھى شىر پىدان تەواو بكات، واتە: دايكان (ئەو ژنانەى لە مېردەكانيان جىابوونەتەوہ) شىر دەدەن بە كۆرپەكانيان ھەرچەندە لەگەل مېردەكانىشان لىك ترازاون، وە دەشگونجى بلىين: لىردا مەبەست گشتىيەو دايك لەسەرىتە شىر بدات بە كۆرپەكەى، ديارە ھەندىك لە زانايان دەلین: دايك لەسەرى پىويست نىە شىر بدات بە كۆرپەكەى، بەلكو باب لە بەرانبەردا پىويستە ھەقى بداتى، بەلام ئەو رستە قورئانىيە بەلگەيە لەسەر ئەوھى كە وانىە، چونكە لىردا خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضَعْنَ **أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ** ﴾، واتە: حالەتى ئاسايى و سروشتىي ئەوھىە كە دايكان شىردەدەن بە مندالەكانيان، ماوھى دووسال بۇ ھەر كەسك بىھوى ماوھى شىر پىدان تەواو بكات، كەواتە: ئەوہ ئەركىكە لە ئەستوى دايكان دايە، ﴿ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ﴾، وە ئەوھى كە مندالەكەش ھى ئەوہ، (دوايى پرونى دەكەينەوہ بۇچى خوا ﷺ ئەم تەعبىرەى بەكارھىناوہ !؟)، واتە: بابەكان بژىوو پۇشاكى ئەو دايكانەيان لەسەرە بەشىوھىەكى پەسندو چاك، واتە: دەبى بە شىوھىەكى باوو پەسند نان و نەفەقەو بەرگ و پۇشاكى ئەو ئافرەتانە دابىن بكەن ﴿ لَا تَكْفُلْ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴾، ھىچ كەسك لى داوا ناكرى مەگەر ئەوھى لە توانايدايە ﴿ لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِهِ ﴾، نە ھىچ دايكىك بوى ھەيە زيان بە مندالەكەى بگەيەنى، وە نە ھىچ خاوەن مندالىكىش بوى ھەيە زيان بە مندالەكەى بگەيەنى، ئەمە واتايەكى.

واتايەكى دىكەى ئەوھىە: با ھىچ دايكىك بەھوى مندالەكەيەوہ زيانى پى نەگات، وە ھىچ خاوەن مندالىكىش (واتە: ھىچ بابىكىش) بە ھوى مندالەكەيەوہ زيانى پى نەگات، ﴿ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ ﴾، وە لەسەر مىراتگرىش ھەمان ئەرك ھەيە، واتە: ئەگەر بابەكە مرد كى مىراتى لى دەگرى، ھەمان ئەركى بەرانبەر بە مندالەكەو بەرانبەر دايكەكەى لە ئەستوى دايە ﴿ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا

﴿ وَتَشَاوِرِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ﴾، جا ئه گهر ویستیان مندالله که له شیر بپرئه وه، به مهرجیک به رازیبوونی ههر دووکیان و به راویژی ههر دووکیان بی، گوناهیان ناگات، واته: پیش ته واوبوونی ماوهی شیر پیدان که دوو سائه، ئه گهر ویستیان پیش وهخت لیی بپرئه وه، له بهر ههر هۆیه که بی، یان دایکه که نه خوش بوو، یان پزیشکیکی شارهزا گوتی: ئه و مندالله خواردن بخوا باشته ره له و شیره، ههر چۆنیکی بوو، گوناهیان ناگات و مه جالی تیدایه.

﴿ وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ نَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ﴾، واته: ئه گهر ویستیان شیردهر (دایهن) بو مندالله کانتان بگرن، گوناهتان ناگاتی، واته: ئه گهر پیاویک له بهر ههر هۆیه که بوو، بو وینه: دایکه که ئاماده نه بوو شیر بدات به مندالله که ی، یان له بهر ئه وهی لیی جیا بوته وه، یان نه خوش بوو، دایه نیکی بو مندالله که گرت گوناهی ناگاتی، ﴿ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ ﴾، ئه گهر ئه و ههقه ی که بو تان دیاری کردون، به شیوه یه کی په سندنو چاک ته سلیمی ئه و ئافره تانه ی بکه ن، که شیرده دن به مندالله کانتان، ﴿ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾، وه پاریز له خوا بکه ن و بزانه ن که خوا ئه وهی ده یکه ن ده یبینه ی، که واته: زور چاک حیسابی خو تان بکه ن، چونکه خوی زانا و شارهزا تیتانه وه راماه و ته ماشاتان ده کات! واته: با جوان بینه بهرچاوی خوا و رهفتار و کردارتان جوان بیته بهرچاوی خوا، وه با شتی ناقولاو دزیوی تیدانه بیته و خوی بینه رو بیسه ر شتی ناشیرین و ناریکتان تیدا نه بینه ی.

چه ند مه سه له یه کی گرن گ

مه سه له ی یه که م: وشه ی: ﴿ أَجْلُهُنَّ ﴾، که له ئایه تی (۲۳۱) دا هاتوه، وه له ئایه تی (۲۳۲) شدا هاتوه، دوو واتای جیاوازی هه ن، بوچی؟ پیشتر روونمان کرده وه که ده بی له ئایه تی یه که مدا ﴿ فَلَنْ أَجْلَهُنَّ ﴾، به مانای: له کو تایی

عیدده نزیك بوونه وه (قَارَبْنَ نَهَايَةَ الْعِدَّةِ) بئیت، چونکه پیاو کاتیك بؤی ههیه خیزانی لای خوی بهیلتیه وه، که عیددهی ئه وه ته لاقه ی داویه تی به سهر نه چووبی، دهنه ئه گهر به سهر چوو، ئه وه ئه وه ژنه لئی بیگانه ده بی، مه گهر دووباره داخوازی بکاته وه، پاشان مارهی تازهی بداتی و گریبه سستیکی تازهی له گه لدا ببه سستی، ئنجا ده بیته وه به هاوسهری، دیاره له ئایه تی ژماره: (۲۳۲) دا دیسان ههر ده فهرموئ: ﴿ فَبَلَّغْ أَجَلَهُنَّ ﴾، به لام له ویدا به مانای: گه یشتنه کو تایی عیدده، (بَلَّغْنَ نَهَايَةَ الْعِدَّةِ) هاتوه، بؤچی؟ چونکه ژن هه تا عیددهی به سهر نه چی، له میرده که ی بیگانه نه بووه، تا کو چاره نووسی بکه ویته ده سستی خزم و که سی، داخو ناماده دهن بیده نه وه به میرده که ی، یان نا؟! وه هه تا له عیدده دابی، پیاوه که ههر میرده تی، ئنجا له ئایه تی دووه میشدا خوا ﷺ روو له که سوکاری ژنه که ده کات و ده فهرموئ: ئه گهر میرده کانیان ته لاقیان دان، وه عیدده یان به سهر چوو، ریگرمه بن که بچنه وه لای میرده کانیان ئه گهر پیک رازی بوون (به گریبه سستیکی تازه وه به مارهییه کی تازه) شایانی باسیشه ئه م دوو واتا جیاوازه بو وشه ی: ﴿ أَجَلَهُنَّ ﴾، وهک: (الْقُرْطُوبِي) له ته فسیره که ی خویدا ده لی^(۱): یهک دهنگی زانایانی له سهره، جا ئایا لیردها چیمان بو درده که وئ؟ ئه وه مان بو درده که وئ که ئیمه بو تیگه یشتن له ئایه ته کانی قورئان، ده بی ههر وشه یهک و ههر رسته و ئایه تیك له سیاقی خویدا، له ریزبه ندیی رسته و ئایه ته کانیدا ته ماشای بکه ین، ئه گهرنا یهک وشه جاری وا ههیه به چه ند واتایهک له قورئاندا هاتوه، بو وینه: وشه ی (ظَنَّ) له هه ندیک ئایه تدا به مانای عیلم هاتوه، وهک خوی زانا ده فهرموئ: ﴿ الَّذِينَ يُظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴾ ﴿البقرة، ۴۶﴾ وشه ی: (ظَنَّ) لیردها نابی به مانای گومان بی، چونکه ئه گهر که سیک گومانی هه بیته که به دیداری خوا ده گات، ئه وه شایانی مه دح نیه و پی ناگوتری ئیماندار، به لکو لیردها (يُظُنُّونَ) واته:

(۱) (الجامع لأحكام القرآن)، ج: (۳)، ص: (۱۳۴).

(يُوقِنُونَ، يَعْلَمُونَ) دلنیا، دهرانن که دهگه نه وه لای خوا، که چی له شوینی دیکه دا (ظَنَ) به مانای گومان و دوو دلئی هاتوه، وهك خوا دهفه رموی :

﴿ ... إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ... ﴾ ﴿ ۲۳ ﴾ النجم ، خوی بی هاوهل

زهی کافرهکان دهکات و دهفه رموی: هر بهدوای گومان و بهدوای نه وه دهکهن که نه فهسهکان دهیخوازن، لیردها (ظَنَ) به مانای گومان به کارهاتوه، وه هرکاتیك وشهی (ظَنَ) بو نه هلی کوفر به کارهات، نه وه به مانای گومان و دوو دلئییه، به لام هر کاتیك بو نه هلی نیمان به کارهات، به مانای یه قین و عیلمه.

مهسه لهی دووهم: که دهفه رموی: ﴿ ... وَلَا تُسْكُوهُنَّ ضَرَارًا لِنَعْنَدُوا ... ﴾، واته:

خیزانه کانتان لای خۆتان مه هیلنه وه بو نه وهی زیانیان پی بگه یه نن و سنور ببه زینن، نه مهش نه وه دهگه یه نی که هیچ پیاوئک بو نی به مه بهستی نه زیه تدان، هاوسه ره که ی لای خوی به یلئیه وه، هر بو نه وهی دژایه تی بکات و خه فه تخانی بکات، به لکو نه گهر پیی رازییه و پیی وایه ده توانی مافه کانی بو دابین بکات، نه وه هاوسه ریه تی، نه گهرنا خو ژنه که ی دوژمنی نیه ! بیگومان کابرا گونا هبار ده بی و وپرای نه وهش له شه ریه ته دا ئافره ته کهش بو هیه سکالا بکات و خوی دهرباز بکات، به لام نه گهر گریمان ژنه کهش نه وه نه کات، نه وه پیاو ه که گونا هبار ده بی ت.

مهسه لهی سییه م: که دهفه رموی: ﴿ ... وَلَا نَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا ... ﴾، واته:

ئایه ته کانی خوا به گالته مه گرن، به هوی سه رنجدانی هوی هاتنه خواره وه که ی ماناکه ی روونه، که مه بهستی پیی چییه ؟ وه له وباره وه چند فه رمو وده یه کی پیغه مبه ر ﷺ هه ن، که له و بابه تانه مه جالی گالته کردن نیه، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: {ثَلَاثٌ جِدُّهُنَّ جِدٌّ وَهَزْلُهُنَّ جِدٌّ: النَّكَاحُ، وَالطَّلَاقُ، وَالرَّجْعَةُ} (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (۲۱۹۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَمَ: (۱۱۸۴)، وَحَسَنُهُ، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقَمَ: (۲۰۳۹)، وَالْحَاكِمُ بَرَقَمَ: (۲۸۰۰)، وَصَحَّحَهُ، عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ،

وَحَسَنَةُ الْأَلْبَانِي فِي (إرواء الغليل) برقم: (۱۸۲۶) }، واته: سئ شت به جیددی بگیریڻ هەر جیددیین، وه به گائته بگیریڻ هەر جیددیین و هەر بهراستی داده نریڻ: نیکاح و ته لاق و گپړانه وه، بؤ وینه: کابرا خوشکیکی، یان کچیکی، یان ئافره تیک که له ژیر چاودیری ئه و دایه، له یه کیک ماره بکات، دواپی بلئ: به گائته م بووه، شتی وانیه، ته لاقیش به هه مان شیوه، گائته ی تیدا نیه و، گپړانه وه (رجعة) ش، به هه مان شیوه، واته: که سیک خیزانی خوئی ته لاق داوه، دواپی پیئش ئه وهی عیددهی به سه ربچی بیگپړیته وه لای خوئی، ناکری بلئ: به گائته هیئامیه وه، گائته نیه! به جیددی بی هەر جیددییه و، به گائته شبی هەر به جیددی له سه ری حیسابه.

ئهم فهرمووده به ش له و باره وه هه یه، پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: } (مَا بَالُ أَقْوَامٍ يَلْعَبُونَ بِحُدُودِ اللَّهِ، يَقُولُ أَحَدُهُمْ: قَدْ طَلَّقْتُكَ، قَدْ رَجَعْتُكَ، قَدْ طَلَّقْتُكَ قَدْ رَجَعْتُكَ) (أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَهَ، وَابْنُ جَرِيرٍ، وَالْبَيْهَقِيُّ) }، واته: بؤچی هه ندی خه لک گائته به سنوره کانی خوا ده کهن؟ یه کی به خیزانه که ی ده لئیت: ته لاقمدای، دواپی ده لئیت: هیئامیه وه، دواپی ده لئیت: ته لاقمدای، دواپی ده لئیت: هیئامیه وه..! واته: ئه وه ته لاقی مسولمانان و ره فتاری مسولمانان نیه.

مه سه له ی چواره م: که ده فهرموئی: ﴿ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ

يَعِظُكُمْ بِهِ ﴾، وه ئه وهی که بؤی ناردوونه خوار له کتیب و له حکمهت ئاموژگاریتیانی پی ده کات. له قورئاندا زورچار وشه ی کتیب و حکمهت به کارهاتوه، جاری له چوار شوینان فی رکردنی کتیب و حکمهت کراون به دوو ئه رکی پیغه مبه ر ﷺ وه ک خوا ده فهرموئی: ﴿ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ... ﴾ ﴿ ۲ ﴾ الجمعة، وه له دوو شوین له سووره تی (البقرة) دا هاتوه له شوینیک له سووره تی (آل عمران) یشدا هاتوه، جا ئایا کتیب و حکمهت یانی چی؟! ئه وهی من بؤم

دهرکه وتوهو پښتريش چهند جارېك باس م كردوه، وشه ی: (كتاب) به مانای قورئان نیه، بۆچی؟ چونکه خوی پهرودرگار بۆ وینه: له سووره تی (الجمعة) بۆ ئهرکی پښغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموی: ﴿ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴾ (الجمعة، واته: خوا له نیو نه خوینده واراندا، (یان له نیو نه شاره زیان له کتیبه ئاسمانییه کاندا) خوا پښغه مبه ریکی ناردوه، جا سه ره تا ده فهرموی: ﴿ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ ﴾، ئایه ته کانی خویان به سه ر ده خوینی ته وه. (ئایه ته کانی خوا واته: قورئان)، پاشان ده فهرموی: ﴿ وَيُزَكِّيهِمْ ﴾، وه ته زکیه یان ده کات، ئه وه کاری دووه می پښغه مبه ره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئنجا ده فهرموی: ﴿ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ﴾، وه کتیب و حکمه تیان فیر ده کات، ئه وه ئهرکی سییه م و چواره می، جا ئه گهر بلین: مه به ست له: ﴿ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ﴾، یانی: قورئان و سوننه تیان فیر ده کات، که واته: ئهرکیک وهک خوی دووباره ده بیته وه، چونکه ئایه ت خویندنه وه که قورئان بو، ئه گهر مه به ست له کتیبه که ش هه ر قورئان بیته، دووباره یه ! که واته: ئه وه وانیه، به لکو وشه ی: (كتاب) له هه ندیک شویندا به مانای قورئان دیت، وه له هه ندیک شویندا به مانای ئه و ته وراته دی که به موسا دراوه، به لام له و شوینانه دا که (كتاب و حکمة) به یه که وه دین، (كتاب) به مانای ئه و به رنامه و یاسایانه یه دی، که خوی زاناو توانا له قورئاندا ناروونی، ئه دی ئایا حکمه ت به چ مانایه ک دیت؟ حکمه ت بریتیه له و ره وشت و ئه خلاق و به ها به رزه و جوانانه ی که قورئان گرتوونیه خوی، چونکه قورئان له رووی به رنامه ییه وه ده بیته دوو به ش: به شیکی ده ستوور و یاسایه و، به شیکی ئه خلاق و ره وشت و به های به رزه، ئنجا ئایا به لگه مان چییه له سه ر ئه وه ؟ به لگه مان ئه وه یه:

تفسیری قورئانی به ریز و به ریز دهرسی چل و نۆیه م: ئایه ته کانی (۲۳۱ - ۲۳۳) ﴿ ۱۰۱۲ ﴾

یه گه م: وشه ی (کتاب) نه گهر نه لئین: بریتیه له بهرنامه و یاسایه کان،
ئه وه له گه ل ﴿ يَتَلَوُا عَلَيْهِمْ ءَايٰتِهٖ ﴾ دا، ده بیته وه به یه ک و، ده بیته
دووباره بوونه وه.

دووهم: ده بینین له قورئاندا خوا ی کار به جی وشه ی حکمه تی بو لوقمان
خوا لئ ی رازی بی، به کاره ی ناوه، وه ک ده فه رموی: ﴿ وَلَقَدْ ءَايٰنَا لُقْمٰنَ
اَلْحِكْمَةَ ... ﴿ ۱۲ ﴾ لقمان، که واته: نه گهر بلئین: مه به ست له: (حکمه)
سوننه ته، ده بی بلئین: لوقمان سوننه تی پیغه مبه ری ﷺ دراو ه تی! پاشان
خوا ﷺ به گشتی باسی حکمه تی کردوه، فه رموویه تی: ﴿ وَمَنْ يُؤْت
اَلْحِكْمَةَ فَقَدْ اُوْتِيَ خَيْرًا كَثِيْرًا ﴿ ۳۱۹ ﴾ البقرة، واته: وه هه رکه سیك
حیکمه تی پیدرابی ئه وه خیریکی زوری پیدراوه، که واته: ده گونجی حکمه ت
به غه یری پیغه مبه رانیش بدری.

سپیهم: ئنجا له سوور ه تی (الإسراء) دا دوا ی ئه وه ی، که خوا ده فه رموی:
﴿ وَقَضٰی رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوْا اِلَّا اِيَّاهُ وَبِالْوٰلِدِيْنَ اِحْسٰنًا ... ﴾، ده وری ده پازده
(۱۰ - ۱۵) رهوشتی به رزو جوان، وه ده پازده (۱۰ - ۱۵) خه سلته تی خراب
ده خاته روو، دوا یی ده فه رموی: ﴿ ذٰلِكَ مِمَّا اُوْحِيَ اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنْ اَلْحِكْمَةِ ...
﴿ ۳۹ ﴾ الإسراء، واته: ئه وه ئه وه حکمه ته یه که خوا بو ی ناردووی، ئه وه
حیکمه ته چییه؟ بریتیه له خورازاندنه وه به رهوشتی به رزو جوان
سیفه ت و ئاکاری په سند، وه خو دوورخستن له و سیفه ت نزم و خراپانه ی که
بو دنیا و دواروژی ئینسان زیانن.

چواره م: (الراغب الأصفهانی) له (المعجم) هکه ی خویدا له ته فسیری ئه وه
ئایه ته دا که ده فه رموی: ﴿ وَاِذْ ءَاتَيْنَا مُوسٰی الْكِتٰبَ وَالْفُرْقٰنَ لَعَلَّكُمْ تُهْتَدُوْنَ
﴿ ۵۳ ﴾ البقرة، واته: یاد بکه نه وه کاتیك (کتاب) و (فرقان) مان، به موسا

به خشین، به لکو ری ری راست بگرن، ده لی (هُمَا عِبَارَتَانِ عَنِ التَّوْرَةِ وَتَسْمِيَّتُهَا كِتَابًا إِعْتِبَارًا بِمَا أُثْبِتَ فِيهَا مِنَ الْأَحْكَامِ، وَتَسْمِيَّتُهَا فُرْقَانًا إِعْتِبَارًا بِمَا فِيهَا مِنَ الْفُرْقِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ) واته: (الكتاب و الفرقان) هردو وکیان بریتین له ته ورات، به لام بویه نا وراوه (کتاب) به ئیعتیباری ئه و یاسا شه رعییانه ی که تییدان، وه پیی ده گوتری فورقان به ئیعتیباری ئه و جیا کردنه وه ی هه ق و ناهه قه ی که تییدایه، که واته: قورئانیش پیی ده گوتری: (کتاب) ئه گهر سه رنجی یاسا کانی بدهین و، پیی ده گوتری (حکمة) ئه گهر سه رنجی ئه و ره وشت و به ها به رزانه بدهین، که قورئان دهیه وی فی ری ئیمه یان بکات، وه ئه و خو و خه سلته خراپانه ی، که قورئان دهیه وی ئیمه یان لی دوور بخاته وه.

نُجَا هَهُنْدِيكَ گوتوو یانه: حیکمه ت به مانای سوننه تی پیغه مبه ر دیت (السنة النبوية) دی، به لام ئیمه ده لیین: سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ به مانای حیکمه ت نیه، به لام بناغه ی حیکمه ته و به هو ی سوننه تی پیغه مبه ر وه ﷺ ئیمه ره وشتی به رزو جوان فی رده بین و، له خو و ره وشتی خراپ وه دوور ده که وین، هه ندیکی دیکه گوتوو یانه: (الْحِكْمَةُ: إِصَابَةُ الْحَقِّ بِالْعِلْمِ وَالْعَقْلِ)، واته: حیکمه ت بریتیه له پیکانی هه ق به زانست و به عه قل، یان گوتوو یانه: (الْحِكْمَةُ: إِصَابَةُ الْحَقِّ عِلْمًا وَعَمَلًا)، واته: حیکمه ت بریتیه له پیکانی هه ق له رووی زانستییه وه وه له رووی کرده ییه وه.

ئیمه ش ده لیین: راسته هه ر که سیک که حه کیم بی و حیکمه تی هه بی، دیاره که ده بی نه هلی عه قل و عیلم بی، وه له رووی تیوری (نظری) و کرده ییه وه له سه ر هه ق بی ت.

مه سه له ی پی نجه م: که ده فه رموی: ﴿... وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ

يَعِظُكُمْ بِهِ...﴾، وه ئه وه ی خوا بو ی نار دوونه خوار له کتیب و حیکمه ت ناموژ گاریی ئی وه ی پی ده کات، ﴿يَعِظُكُمْ﴾، له (وَعِظَ) وه هاتوه، (وَعِظَ يَعِظُ

مَوْعِظَةً، (وَعِظَ) یانی: چی؟ به کورده واریی خویمان واته: ئامۆژگاریی و پیناسه کراوه به: (الْوَعِظُ: زَجْرٌ مُّقْتَرِنٌ بِتَخْوِيفٍ) واته: (وَعِظَ) بریتیه له تیخوورینیک، یاخود پرینگاندنه وهی کهسیک له شتیک له گهل ترساندن، وه ههروهها پیناسه کراوه به: (الْوَعِظُ: هُوَ التَّذْكَيرُ بِالْخَيْرِ بِمَا يَرِقُّ لَهُ الْقَلْبُ)، واته: به بیرهینانه وهی خپرو چاکه ی کهسیک به شیوهیه که دلی پیی نه رم بییت، به لام من پییم وایه پیناسه که بهم شیوهیه راسته: (الْوَعِظُ: التَّحْرِيفُ عَلَى فِعْلِ الْخَيْرِ وَتَرْكِ الشَّرِّ اِنْدَارًا وَتَبْشِيرًا عَلَى اَسَاسِ تَحْرِيكِ الْعَوَاطِفِ وَالْمَشَاعِرِ)، واته: هاندانه بو کردنی چاکه و دوورکه وتنه وه له خراپه، به ترساندنه وه بو دل خوشکردنه وه، له سه ر بناغه ی جوولاندنی ههست و نهست.

مهسه له ی شه شه م: ﴿ وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَعْنٌ أَجْلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ

أَزْوَاجَهُنَّ ... ﴾، توپژره وانی قورئان لیرده ئیشکالیکیان بو دروست بووه، گوتوو یانه: سه ره تایی ئایه ته که ده فه رموی: ﴿ وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ ... ﴾، که واته: ده بی دواندنه که له گهل پیاوان بی، له گهل نه و میردانه ی که ژنه کانیان ته لاق ده دن، چونکه پیاو خوی ژن ته لاق ده دات نه که کهس و کاره که ی ژنه که ته لاق بدهن! ئنجا رسته ی دوایی ده فه رموی: ﴿ ... فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ

أَزْوَاجَهُنَّ ... ﴾، جا رییان لی مه گرن که بچنه وه لای میرده کانیان، نه وه شیان دیاره له گهل که سوکاری ژنه کانیه تی! به لام به راستی (زَمَخْشَرِي) خاوه نی ته فسیری (الْكَشَّاف) وه که (محمد رشید رضا) له ته فسیره که ی خویدا^(۱)، لییه وه نه قل کردوه، رایه کی جوانی له وباره وه هیناوه، ده لی: لیرده خوا ﷺ کومه لگای مسولمان هه مووی وه که یه که شت ته ماشا ده کات و ده فه رموی: نه ی کومه لگای مسولمان! هه ر کاتی که نه ی پیاوه کان ژنه کانی خوتان ته لاقداو عیدده یان به سه رچوو، نه ی که سوکاری ژنه کان! ریگر مه بن له چوونه وه یان

(۱) (تفسیر القرآن الحکیم)، ج: (۲)، ص: (۴۰۲).

بۆ لای میژدەگەنیان، بە گریبەستیکی تازەو بە مارهییەکی تازە، وە بەراستی ئەگەر بەو جۆرە تەفسیر نەکری، لەو ئیشکالە دەرباز نابین، وە ئەمەش ئەو دەگەیهنی که خوای پەروردگار که تەماشای کۆمەلگا دەکات، هەمووی بەیەك چاو تەماشای دەکات، بەو واتایە که پێویست ناکات بفرموی: ئەی پیاوکان! ئەگەر ژنەکانتان تەلاقدان، دوایی ئەی که سوکاری ئافرەتان! ئیووش وا بکەن و وا مەکەن! چونکه خوای زال و توانا قورئانی لە لووتکە ی رەوانبێژیدا ناردوو، هۆیەکی گرنگی رەوانبێژیش ئەو هیه که فسەکه کورتبێ و پوختبێ و درێژ دادپێی پێچەوانە ی رەوانبێژی یە، هەلبەتە ئیمە لێردا بە پێی سەرئەندانی سیاق ناچارین بئین: دواندن (خطاب) ی یەکه می سەرەتای ئایەتەکه، لەگەڵ ئەو پیاوانە یە که ژنەکانیان تەلاقد دەدن، چونکه ئەم ئایەتەنە هەموویان رووی دواندن لەو پیاوانە یە که ژنەکانیان تەلاقد دەدن، ئنجا دیارە ئەمەشیان دەبێ هەر وایی، وە هیچیان باسی که سوکاری ئافرەتیان تێدانیە، بەلام رستەکی دیکە، واتە: ﴿فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ...﴾، ناگونجی رووی لە پیاوانی ژن تەلاقدەر بێ، ناچارین بئین: رووی دواندن (خطاب) لێردا لە که سوکاری ژنەکانە، نەك لە میژدەگەنیان، بۆچی؟ چونکه: دەبێ که سوکاری ژن رینگا بدات، یان رینگری لەو هیه که ئەو ژنە بچیتەو لای میژدەگە یان نەچیتەو.

مەسەلە ی حەوتەم: که دەفرموی: ﴿إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ﴾، هەرکاتیك پیکهاتن لە بەینی خۆیاندا بەشیو هیه کی پەسند، ئەو دەگەیهنی، که پیاو و ئافرەت بۆیان هیه بەمەبەستی هاوسەرگیری بەشیو هیه کی پەسند و باش پیکهوه بدوین و لەیەك تیبگەن، واتە: هەر ژنی تەلاقدراو لەگەڵ پیاویك که ژنەکی بۆ جاری یەکه م و دووم تەلاقدراو، نا! بەلکو هەرکاتیك پیاو ویستی هاوسەر بگری، پێویست هەوئێدا لەگەڵ ئەو ئافرەتە لیک حالی بن، بەلام بەشیو هیه کی پەسند و چاک ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾، هەوئێدەن لە یەکی تیبگەن و بەیەك ئاشنابن، داخو لەگەڵ یەکدا دەگونجین و پیکهوه مەدار دەکەن یا نا؟ دیارە ئەووش رپیەکی نیوهراستە لەنیوان تپیه راندن و

بهزایه داندا، تیپه راندنیك كه له رۆژئاوا دا ههیه، وه له نیو هه ندی خیزانی بی به ندو باری نیو مسوئمانیشدا ههیه، كه كچو كوره كه پیکه وه ده بن به ره فیک، بۆ ئه وهی پیک ئاشنابن، دوایی تووشی غه له ت و په له ت ده بن و، ده بیته مایه ی شه رمه زاری بۆ خۆشیان و بۆ هه ردوو خیزانه کانیش، ئه وه تیپه راندنه و ئه ویدیکه ش بهزایه دانه، كه ناهیلن ئه و كوره ئه و ئافه رته بهینن، یان ئه و ئافه رته ئه و كوره بهینن و پیکه وه دابنیشن به ئاگاداری مه حره میان، كه واته: ﴿ إِذَا تَرَضَوْا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ﴾، یانی چی ؟ واته: به شیوه ی په سندنو چاك و به ئاگاداری كه سوکاریان هه ردووکیان یه كدی بهینن و، كوره كه وه زعی خوی بۆ كچه كه روون بكاته وه: حالم وایه، گوزهرانه وایه، ئایا تۆ چی ده لئیی...؟ پیکه وه ده گونجیین ناگونجیین؟ راپۆژی تیدا بکه ن و قسه ی لی بکه ن، ئه وه هیچ ئیشکالیکی شه رعیی تیدانیه، به لكو رسته ی: ﴿ إِذَا تَرَضَوْا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ﴾، ئه وه ده گه یه نئێ كه ئافه رته و پیاو ئه گه ر بیان هوی ببه هاوسه ری یه كدی، هه رده بی یه كدی هه لبسه نگیین و یه كدی بناسن، به لام به شیوه یه ك كه له سنووری ئه ده به شه رعیه یه كان دابی، ئا ئه وه خه تی نیوه راسته و ئه ویدیکه ش یه کیان تیپه راندن و ئه ویدیکه بهزایه دانه و، هه م تیپه راندن ئیشکالات و كه موکوورپی زۆری لی په یه داده بی و، هه م بهزایه دانیش، جارئ ئه وه یان كه ئه و پیاوه ئه و ئافه رته ی نه ناسیوه شه رزه ی نه بووه و پیک ئاشنانین، دوایی كه ده بنه هاوسه ری یه كدی، ده بینن پیکه وه ناگونجیین و لیك جیا ده بنه وه، جا ئایا باشتر ئه وه نیه پیشتی یه كدی بناسن و، به رله وه ی ناوی ژن و میردیان لی بی، یه كدی بهینن و ئاگاداری یه كدی بن؟! به ته نکید وا باشتره، هه روه ها ئه وه ی دیکه شیان كه به بیانوی ناسین و له ژیر په رده ی پیک ئاشنابووندا دوو چاری عه یبدرایی و گونا هباریی بن، ئه ویش تیپه راندنه و خراپه.

مه سه له ی هه شته م: كه ده فه رموی: ﴿ ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴾، ئه وه ئامۆژگاری پی ده کری له ئیوه، هه ركامیكتان بروای به خوا و به رۆژی دوایی ههیه، ئه وه ده گه یه نئێ كه بابای بروادارنابی رپی هیچ

كارىكى شەرىعى لە خىزانى و نىزىكانى بگرى، دايكى، خوشكى، كچى، مادام شتىكى شەرىعىيە، وه نابتى لەمپەرو كۆسپيان بۆ دروست بىكات و بەھانەيان پى بگرى و لە قوللەى قافيان بكىشى ! خوا ﷺ دەفەرموى: ئەوھ ئاموژگاريتانى پى دەكەم، ھەر كامىك لە ئىوھ برىواى بە خوا و بە پوژى دوايى ھەيە، كۆسپ و پەرج مەخەنە بەردەم ئەو ئافرەتەى كە تەلاق دراوھو دەپەوى شوو بە مىردە پىشووھەكەى بىكاتەوھ، رپى لى مەگرن، ئەدى ئەگەر كچىك كە پىاويكى مسولمان داواى كردوھو لە دىن و ئەخلاقىشى رازىن، بۆچى و چۆن رپى لى بگرى؟! ئەگەر كابرا ژنەكەى تەلاقىش دابى، خزمەكانى ناتوانن رپى لى بگرن كە بچىتەوھ لاي مىردەكەى، مادام پىك رازى بن، چ جاي كە مەسەلەكە ھىچ گرفت و كۆسپى تىنەكەوتبى ! كە وھ گوتەم ئەم مەسەلەيەش دىسان تىپەراندىن و بەزايەدانى تىدا ھەيە لە ئەنجامى ئەوھدا كە خەلك پابەند نىە بە شەرىعەتەوھ.

مەسەلەى نۆبەم: كە دەفەرموى: ﴿ ذَلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ﴾، ئا ئەوھ بۆ ئىوھ مايەى چاكىي زياترو پاكيى زياترە، يانى چى؟ يانى پابەندى بە شەرىعەتەوھ، مايەى گەشەكردن و مايەى چاكىي و پاكيى، وھ بە پىچەوانەوھ لادان لە شەرع، دەبىتە ھوى پىسىي و پۆخلىي، وھ دەبىتە ھوى پووكانەوھو دەبىتە مايەى گرفت و سەرئىشە.

مەسەلەى دەيەم: كە دەفەرموى: ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾، كەواتە: ھەر كەسىك برىواى بە خوا بى ﷺ، لە بەرانبەر فەرمائىشتى خوادا قسەى نىەو، نابتى كەس قسە لە قسەى خوادا بىكات، ئەگەر ئىمانى ھەبى بە خوا، ھەر كە گوتيان: خواى بەرزو مەزن واى فەرمووھو دئنيا بووى كە خوا ﷺ واى فەرمووھ، ئەوھ لە ھەقىدا ئا و رادەوھستى، وھ كەسىك كاتىك ئايەتىكى بۆ دەخوئندىرئتەوھ، يان پىي دەگوترى: پىغەمبەر ﷺ واى فەرمووھ، يان ئەوھ ياسايەكى شەرىعەتەو ھەر ملەجىرە تىدا دەكات و نكوولئى لى دەكات، بە تەئكىد ئەوھ ناتوانئت بەخوى بلى مسولمان.

مهسه له یازدهیه م: که دهفه رموی: ﴿ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ ۗ

لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۗ لیردها ئەمه هه والهو به مانای فه مانه (إخبار بمَعْنَى الْأَمْرِ): دایکه کان شیر ددهن به منداله کانیان بو ماوهی دوو سالی ته و او، ئەمه هه والهو، به لام جاری وا ههیه خوی به دیهینه شتیک به صیغه هه وال دهفه رموی: که چی مه بهستی پی فه مانه، که ئەمه ی ئیره وایه، واته: با دایکان شیر بدن به منداله کانیان بو ماوهی دوو سال، جا ئەگه ر دایکی شیر نه داتی که له هه ناوی خوی بووه، ئەدی کی بیداتی؟! وه شیر دایکیش باشتترین خوراکه بو مندال، هه لبه ته ده شگونجینی بلیین: مه بهست له و رسته قورئانییه هه ر هه والدانه نه ک فه مان، به لام خوی په روه ر دگار دهیخاته روو که حاله تی ئاسایی و سروشتی نه وهیه که دایک شیر بداته منداله که ی و، نه وی دیکه حاله تیکی نائاسایی و ناسروشتیه و، له شه ر یعه تیشدا حاله تی ئاسایی و سروشتی ده بی پابه ندی پیکه وه بکری و، حاله تی نائاسایی ده بی وازی لی بهینه ری، ئنجا ئەمه هان دانی دایکانیشه که شیر به کۆر په کانیان بدن، ئەگه ر له میرده کانیشیان جیا بوونه وه، مادام دایکی نه و کۆر په یه با شیر بداتی، چونکه له هه ناوی خوی بووه !

مهسه له ی دوازدهیه م: که دهفه رموی: ﴿ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ

واته: نه وهی که منداله که هی نه وه، له سه ر خاوه نی منداله که یه بژیوو پۆشاک دایکه شیر ده ره کان، به شیوه یه کی په سن د، خاوه نی مندال کییه؟! بیگومان: باب، ئەدی بوچی نه یفه رموو: له سه ر باب ه کان (وَعَلَى الْآبَاءِ) یا خود: له سه ر باب (وَعَلَى الْأَبِّ) یان (وَعَلَى الْوَالِدِ)؟ تا کو خوی کار به جی له گه ل نه وه دا که پیمان ده فه رموی: بژیو دابینه ر د و به رگو و پۆشاک و جیگا و ریگا دابینه ر دنی ئافه رت له سه ر پیاوه، لی شمان حال ی بکات که له رووی نه سه ب و ره چه له که وه مندال پال ده در یته لای بابی: ﴿ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ ۗ ﴾، منداله که هی کییه؟ هی باب ه که یه، هه ر چه نده ئیستا جار جار له په ر له مانی کور دستانی ئیمه باسی نه وه

دەكەن، كە وەك چۆن منداڵ پالڤدەدریته لای بابی بۆ پالڤادەدریته لای دایكیشی؟! بئ هەوال لاهوی لەو رۆژئاواییدا كە ئەوان تەقلیدی دەكەن، ژنیش پالڤدەدریتهوه لای میردی، بۆ وینە: هاسەری كلینتۆن دەلین چی؟ دەلین: هیلاری كلینتۆن، واتە: ژن لەقەبی میردەكەى وەردەگرئ، بەلام لە ئیسلامدا ئافەت كچی بابی خۆیەتی، بەلام لای ئەوان ژنیش پالڤدەدریته لای میردەكەى، كەچی كۆلكە عەلمانییەكانی ئیمە دەلین: دەبئ لیڤە منداڵیش پال نەدریته لای بابی بە تەنیا! نازانن ئەوه پێچەوانەى سەرۆشت و پێچەوانەى عەقل و مەنتقیشە، چونكە پیاویك كە دوو سئ خیزانی هەن منداڵەكانی بلاودەبن، بەس ناگونجئ دوو سئ باب هەبن، هەریەك بابە كە هەموویان خردەكاتەوه، بەلام ئەگەر پالڤدەدریته لای دایكەكان بلاودەبن!

مەسەلەى سێزدەیهەم: كە دەفەرموئ: ﴿ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلَ ذَلِكَ ﴾، وە میراتگرەكەش هەمان ئەركى لەسەرە، واتە: میراتگری باب، كئ میرات لە بابی ئەو منداڵە دەگرئ، ئەوه هەمان ئەركى بەرانبەر ئەو دایكەش كە شیر ئەو منداڵەش دەدا، لەسەرشانە، یاخود دەشگونجئ بلیین: (وَعَلَى الْوَارِثِ)، واتە: میراتگری منداڵەكە، كئ میرات لە منداڵەكە دەگرئ، یان خودی منداڵەكە، چونكە ئەو منداڵەش میرات لە بابی دەگرئ، هەرسئ واتاكەى هەیه.

مەسەلەى چواردەیهەم: كە دەفەرموئ: ﴿ عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ﴾، مادام ئەو مەسەلەیه بە پێك رازی بوون و بەیهكەوه راویژکردنە، گوناھیان لەسەر نیە، ئایا ئەمە چی لئ وەردەگیرئ؟ ئەوهی لئ وەردەگیرئ كە خوا ﷻ نەك بۆ بەرپۆهبردنی كاروبارى خیزان، بگرە بۆ سەرپەرشتیكردنی منداڵیك كە دایك و بابی لیك جیابوونەتەوه، وە دەشگونجئ هەر مەبەستی لە ژن و میرد بئ بە گشتی، با لە یەكیش جیا نەبووبنەوه كە هەر بەو شیوه دایك شیر دەدا بە منداڵ، وە باب دەبئ نەفەقەى دایكەكە بكیشئ، بۆ ئەوه خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿ عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ ﴾، بە پەزامەندی و راویژئ

هەردووکیان بێ، جا ئایا ئەمە چی لێ وەردەگیرئ؟ ئەوەی لێوەردەگیرئ کە کۆمەلگا و دەولەت ناگونجئ بەرپۆه ببری، ئەگەر بە رەزامەندی ئەندامەکانی ئەو کۆمەلگایە و پیکهاتەکانی و بە راویژیان نەبێ، واتە: **خَوَالِدٌ** دەفەر موی: دەبێ خیزانیك و ژن و میردیک پیکه وە رەزامەندی بدن و پیکه وە راویژ بکەن، بۆ ئەوەی ئەو مندالەیان چۆن شیر بدن ؟ ئەدی ولاتیکی گەورەو گران بەبێ رەزامەندی پیکهاتەکانی ئەو کۆمەلگایەو، پیکه وە راویژکردنیان چۆن بەرپۆه دەبری ؟! ئەوەتان بۆیە پێ دەلیم، چونکە هەندی خەلکی نەفام و نەزان دەلین: ئیسلام سیستمی حوکمرانی تێدانیەو دیاری نەکردووە کە کۆمەلگا چۆن بەرپۆه دەچێ ! ئایا (ئیسلام) یک دیاری کردبێ کە چۆن شیر بدرئ بە مندالیك و دایک و بابەکە چۆن پیکه وە رازی بن و لەسەری راویژ بکەن ! چۆن ئەوەی دیاری نەکردووە کە ولات و کۆمەلگا چۆن بەرپۆه بچێ ؟! هەلبەتە لە هیله گشتییەکان و بنەما سەرەکییەکاندا، نەک لە وردەکارییەکاندا کە شەریعەتی خوای کاربەجئ لە رووی حکمەت و دووربینییەو بەسی نەکردوون^(۱).

مەسەلە ی پازدەیه م و کۆتایی: کە دەفەر موی: ﴿ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا

وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ﴾، واتە: ئەگەر لەسەر بناغە ی رازیبوونی هەردووکیان و راویژبوونیان بێ، گوناھیان ناگاتئ، کەواتە: ئەگەر بە رەزامەندی و بە راویژیان نەبێ گوناھبار دەبن، یانی: ئەگەر پیاو کە هەر لە خۆرا بلئ: دەبێ هەر وابئ و ژنە کە بلئ: نەخیر وانا کەم و دەبێ هەر وابئ، ئەو گوناھبار دەبن، تەنیا کاتیك تووشی گوناح نابن، کە پیکه وە راویژ بکەن و پیکه وە رازی بن و لەسەری بگەنە ئیتیفاق و پیکهاتن، ئەو کاتە لە گوناح

(۱) لەوبارەو سەرئنجی کتیبی: (تەوژمی ئیسلامی و عەلمانی و خالە هاوبەش و جیاوازیەکانیان) چاپی دووهم، بەلام لیکۆئینەو دە تیروتەسەل لەوبارەو لە زنجیرە وتاری: { ئیسلام و دەولەتداری و حوکمرانی } دایە، کە لە کەنالی ئاسمانی پەیام و بەرنامە ی (سەرئنج) دا پێشکەش دەکرین و خوا یاری لە دووتویی کتیبیکیشدا کۆدەکرینەو.

دووردهبن، ئنجا بهههمان شىوهش وهك باسمان كرد، وهك چۆن بناغهى بهرپوهبردنى خيزان به رهامهئندى ههركام له ژن و ميئردو راپوئىركردنى ههردووك لايه، بهههمان شىوهش كۆمهلگا و دهولەتيش بناغهكهى برىتیه لهوهى كه پيگهاتهكانى رازىبن و پيگيئىن و به ئيتىفاق بگهن، وه پيگهوه راپوئىركهن و به عهقلى ههموو لايهك ئه و ولاته ئىداره بكرى.

ئهمهش كۆتايى ئه و دهرسهمان بوو، خواى بهخشنده له و كهسانهمان بگيئى كه له ههموو كاروبارى ژياناندا، له كاروبارى تاكى و خيزانى و كۆمهلايهتى و سياسىياندا، پابهئند دهبن به شەريعهتى خواى بهرزو بىوينهوه و له بهر رۆشنايى قورئان و سونهتدا بهرپوه دهچن، بۆ ئهوهى سهرفرازى دنيا و دوارۆز بين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ده رسی به نجایه مین

پیناسه ی نه م درسه

له م درسه ماندا خوا پشتیوان بیت نایه ته کانی ژماره: (۲۳۴ تا کو ۲۴۲) واته نو (۹) نایه ت له سوورتهی (البقرة) ده توژی نه وه، له م نو نایه ته دا خوا ﷺ باسی عیدده ی ژنی میرد مردوو ده کات، وه پاشان باسی نه وه ده کات که دروسته نافرته تیک که له عیدده دایه، پیاویک به شیوه ی ده بهر راهاویشتن و به شیوه ی کینایه تی بگه یه نی ت، که ره غبه تی بو ی هه یه ماره ی بکاته وه و بیهینی، وه دوایی باسی ته لاقدانی ژنانی نه گوازاوه و ماره یی بو بریار نه دراو و ماره یی بو بریار دراو ده کات، پاشان باسی پاریزگاری لی کردنی پینج نویره فه رزه کان به تایبه ت نوژی نیوه راست ده کات، وه باسی نوژی ترس ده کری له م نایه تانه دا، وه باسی وه سیه تکر دنی میرد بو مانه وه ی ژن له ماله کهیدا بو ماوه ی سالیک دوا ی نه وه ی که میرد که ی ده مری، وه باسی پیویستبونی دیارییدان به نافرته تیک که ته لاق ده دری، ده کری.

﴿ وَالَّذِينَ يَتُوفُونَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۲۳۴﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمٌ مِنَ اللَّهِ أَنَّكُمْ سَتَذَكُرُنَّهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرِضُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ، وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۲۳۵﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرَهُ وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدَرَهُ، مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا

عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۳۱﴾ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدَةُ الزَّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۳۳۷﴾ حَفِظُوا عَلَى الصُّكُوتِ وَالصُّكُوتِ الْوَسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿۳۳۸﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجًا لَا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۳۳۹﴾ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُم وَيَدْرُونَ أَرْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَرْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَا فَلَاحُ جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَا فِي أَنْفُسِنَا مِن مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۴۰﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿۳۴۱﴾ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۳۴۲﴾

مانای وشه به وشه نایه ته کانی

((وه ئهوانه تان كه دهمریږن وه هاوسه ریان به جی دهیلن، هاوسه ره کانیان چوار مانگو ده شهو چاوه پروان دهن و خوځیان مه رزم ده کهن، جا هر کات گه شته کاتی دیاریکراویان، نه وه هیچان له سه رنیه له وه دا، که به شیوه یه کی په سهند له خودی خوځیاندا ده یکه (که خوځیان برازیننه وه به مه به سستی شوو کړدنه وه) وه خوا شاره زایه به وه دیکه ﴿۳۳۸﴾ وه گونا هتان ناگا له وه دا که به نامه زه خوازبینی نافرته تان بکه، یان له دلې خو تاندا نیازی هینانیان په نهان بکه، خوا زانی که هر باسیان ده کهن، به لام به په نهانیی گفتمو به نینیان له گهل مه دهن هیچ قسه یه کیان رامه سپیږن، مه گهر قسه یه کی ره واو باش بکه، وه هه تا عیدده ی پیویستکراو نه گاته کو تایی، عهزم له سه ر گریبه سستی هاوسه رگیری جهزم مه کهن، وه بزنان که خوا نه وه ده زانی که له دل و دهر وونتان دایه، ده جا به لی ترسانییه وه وریابن، وه بزنان که خوا

لېبوردەى ھېمەنە ﴿۲۳۵﴾ ھىچتان لەسەرنىە كە ژنان تەلاق بەدن، مادام دەستان پىيان نەگەياندىبى (واتە: نەچووبنە لايان) وە مارەبى پىويستتان بۇيان ديارى نەكردبى، بەلام خەلاتيان بکەن، باباى دەستکراوہ بەپىي خۇى و باباى تەنگ دەستىش بەپىي خۇى، ديارى پىدانىكى بەپىي باو و پەسەند، ئەوہ لەسەر چاکەکاران پىويستە ﴿۲۳۶﴾ ئەگەر بەرلەوہى دەستيان بگەيەننى (واتە: لەگەلىيان جووت بن) تەلاقتان دان و مارەبى پىويستىشتان بۇيان دانابوو، ئەوہ مەگەر ئەوان (واتە: ئافرەتەکان) لەو نيوہ مارەبىيە ببوورن، يان ئەو کەسەى كە گرىبەستى ھاوسەرگىرى بەدەستە (واتە: مېردەگە) لەنيوہ مارەبىيەكەى دى ببوورى، ئەگەرنا نيوہى ئەو مارەبىيەى كە داتانناوہ، دەيانكەوى، وە ئەگەر لەمافى خۇشتان ببوورن لە پارىزكارىيەوہ نزيكتەرە، وە چاکەى نيوانتان لەبىر مەكەن بىگومان خوا بىنەرى ئەوہىە كە دەيكەن ﴿۲۳۷﴾ پارىزگارىى لە نوپژان بکەن، وە نوپژى نيوہراست بەتايبەت، وە بە گەردنكەچىيەوہ بۇ خوا بوہستن ﴿۲۳۸﴾ وە ئەگەر ترسان بە پىادەو بە سواریى نوپژەكانتان بکەن، جا ھەر كات ھېمەنبوونەوہ، بەو جوړە كە خوا فيرى كردوون، وە نەتاندەزانى يادى خوا بکەن ﴿۲۳۹﴾ وە ئەوانەتان كە دەمرىنرىن وە ھاوسەران بەجى دەھيلىن، با وەسيەت بۇ ھاوسەرانىان بکەن، كە بەبى وەدەرنان، ماوہى سالىك شوينى ھەوانەوہو گوزەرانىان دابىن بكرى، جا ھەر كات خۇيان دەرچوون، ئەوہ ئيوہ ھىچتان لەسەر نيە، لەوہدا كە بە شيوەكى پەسەند لەبارەى خۇيانەوہ دەيكەن، { مادام عیددەى پىويستيان تەواو بووبى }، وە خوا زالى كاربەجىيە ﴿۲۴۰﴾ وە ژنانى تەلاقدراو ھەقى خەلاتکردنىان ھەيە لەسەر پارىزكاران پىويستە ﴿۲۴۱﴾ ئاوا خوا ئايەتەكانىتان بۇ روون دەكاتەوہ بەلكو بفامن ﴿۲۴۲﴾.

شیکردنه وهی هه ندیك له وشه کان

(يَتَوَفَّوْنَ): (الوآفي: الذي بلغ التمام، يُقَالُ: ذرهم وافي، كيل وافي، وأوفيت الكيل والوزن وتوفاه بعد قبض روحه، وتوفى فلان حقاً: أخذه وافياً)، واته: (وآفي) ئه وه شتهى كامل بووبى، دهگوترى: دهره ميكي تهواو، پيوانه يهكى تهواو، وه پيوان و كيشانم تهواو كردن، وه (توفاه) مراندى، وه فلانكه سه ههقى خوئ به تهواويى وهرگرت.

(ويذرون): واته: (يدعون، يتركون) واته به جى دههيلن، له دواى خويان.

(جناح): واته: گوناح، له ئه سلدا وشهى: (جناح) له (جناح) هوه هاتوه، (جناح) واته: بال (جناح الطائر) واته: بالى بالنده، وه دهگوترى: (وجنحت السفينة: مالت، ويسمى الاثم المائل بالإنسان جناحاً)، كه شت يه كه به لايه كدا كهوت، ئه گهر كه شتى به لايه كدا كهوت بو نغرو بوون، كه واته: ئينسانيش كه تووشى گوناح دهبيت يانى: لايداوه به لايه كدا، بو يهش گونا ه پيى دهگوترى: (جناح) چونكه لادانى تيدا يه.

(عرضتم): (التعريض كلام له وجهان من صدق و كذب او ظاهر و باطن، عرض اشار و ألمح، والتعريض: أن تُفهم المخاطب المقصود بلفظ لم يوضع له صراحة بل تلويحاً وإشارة)، واته: (تعريض) له كورده واريى خو ماندا پيى دهلين: ده بهر راهاو يشتن، ئه وه يه كابرا ئه وه قسه يه كه دهيكات دوو رووى هه بن، راستيش هه لبگرى و دروش، يا خود په نهانىشى هه بى و ئاشكراشى هه بيت، وه (عرض) واته: ئاماژه ي پيدا و ئيشاره تى پيدا، (تعريض) يش ئه وه يه كه تو باباى دوينراو حالى بكه ي به وشه يه ك، كه مانا يه كى په نهانى هه بى، وه مانا رواله ته كه بو ئه وه دانه نرابى، به لكو به سه به ئاماژه وه هيمابى.

(خُطْبَةٌ): نایمه وشه ی: (خُطْبَةٌ) مان هه یه، واته: وتار، وه وشه ی: (خُطْبَةٌ) مان هه یه، واته: خوازینی، یانی: نهو قسه یه ی که ده کری بۆ داوا کردنی ئافره ت. وشه ی (الْخَطْبُ: الْأَمْرُ الْعَظِيمُ الَّذِي يَكْتُرُ فِيهِ التَّخَاطُبُ)، واته: ئیشیکی گه وره، هه ر ئیشیک که قسه ی زور تیدابی، وه (خَطِيبٌ وَخَاطِبٌ) بۆ هه ر کام له (خُطْبَةٌ وَخُطْبَةٌ) ده بن و (خُطْبَةٌ) بۆ داوا کردنی ئافره ته و (خُطْبَةٌ) بۆ ئاموژگاری بیکردنه، وه به بکه ری هه ردوو کیشیان ده گوتری: (خَطِيبٌ وَخَاطِبٌ) به لام وشه ی (خَطِيبٌ) زیاتر بۆ وتار بیژه، وه وشه ی (خَاطِبٌ) یش زیاتر بۆ خوازینی بکه ره.

(سِرًّا): واته: په نهان، (الْإِسْرَارُ: خِلَافُ الْإِعْلَانِ وَكُنِيَ عَنِ النِّكَاحِ بِالسِّرِّ)، واته: په نهان کردن پیچه وانه ی ئاشکرا کردنه، وه وشه ی (سِرٌّ) کینایه و ئامازه یه بۆ هاوسه رگیری (وَالسِّرُّ: هُوَ الْحَدِيثُ الْمَكْتُمُ فِي النَّفْسِ) وشه ی (سِرٌّ): بریتیه له قسه یه که خاوه نه که ی له دلێ خۆیدا ده یشاریته وه.

(عُقْدَةٌ): واته: گری (نِكَاح) یش واته: هاوسه رگیری، که واته: (عُقْدَةُ النِّكَاحِ) واته: گری به ستی هاوسه رگیری، نه سلێ وشه ی (عُقْدَةٌ)، واته: گری دان، ده لئ: (الْعُقْدُ: الْجَمْعُ بَيْنَ أَطْرَافِ الشَّيْءِ، وَيُسْتَعْمَلُ ذَلِكَ فِي الْأَجْسَامِ الصُّلْبَةِ كَعَقْدِ الْحَبْلِ ثُمَّ يُسْتَعَارُ ذَلِكَ لِلْمَعَانِي نَحْوُ: عَقْدِ الْبَيْعِ، وَالْعَهْدِ، وَالنِّكَاحِ) (عُقْدُ): بریتیه له وه که شتیک ته ره فه کانی کۆبکه یه وه، داوه په تیک هه ردوو سه ره که ی کۆده که یه وه و گری ده ده ی، به لام خوازاوه ته وه بۆ شتی مه عنه ویش، وه ک گری به ستی کرین و فروشتن، وه گری به ستی په یمان، وه گری به ستی ماره کردن.

(فَأَحْذَرُوهُ): (الْحَذَرُ: احْتِرَازٌ مِنْ مَخِيفٍ)، وشه ی (حَذَرٌ) خۆ پاراستنه له شتیکه که جیی مه ترسی بی، (فَأَحْذَرُوهُ)، واته: به وریاییه وه خۆتان دوور بگرن له وه ی که خوا له خۆتان تووره بکه ن.

(حَلِيمٌ): واتە: هێدی، (الْحَلْمُ: ضَبَطُ النَّفْسِ وَالطَّبَعِ عَنِ هَيْجَانِ الْغَضَبِ وَجَمَعَهُ: أَحْلَام، وَسُمِيَ بِهِ الْعَقْلُ لِأَنَّهُ مِنْ مُسَبِّبَاتِ الْعَقْلِ)، وشەى (حَلْم): بریتیه له خۆ کۆنترۆل کردن و خۆ مەرزەمکردنی سروشتی، له کاتی هەلچوون و تورەبووندا، کۆیهکەشى بریتیه له (أحلام) بۆیه عەقل پێی دەگوتری: (حَلْم): (فَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلْمَ)، چونکە عەقل دەبێتە هۆی پەیدا بوونی هێدی و مەندی.

(تَمَسَّوْهُنَّ): (الْمَسُّ كَاللَّمْسِ، وَكُنِيَ بِهِ عَنِ الْجَمَاعِ) وشەى (تَمَسَّوْهُنَّ)، واتە: دەستان لێدابن (كِنَايَةً) یه بۆ جووتبوون، هەمیشە خوای پەروردگار کە باسی پیکهوه جووتبوونی ژن و میرد دەکات، له قورئاندا بە کینایە دەیفەرموی، بۆ وینە وشەى (وَطء) بەکاردهیانی، وشەى (مَسَّ) بەکاردهیانی، وشەى (لَا مَسَّ لَكُمْ) بەکاردهیانی، کە بەمانای: پێی لێنان، دەستلێدان، دەست پێگەیاندا، دین، وه وشەى (جماع) یش بەخۆی له خۆیدا واتە: جووتبوون، ئەویش هەر (كِنَايَةً) یه و ئاشکرا نیە.

(فَرِيضَةً): (الْفَرَضُ: قَطْعُ الشَّيْءِ الصَّلْبِ وَالتَّأْتِيرُ فِيهِ، ﴿ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ﴾، أَي سَمَيْتُمْ لَهُنَّ مَهْرًا) (فَرَضَ) واتە: (قَطَعَ) شتیکی رەق کە ببردنی و کاری تیبکری، دەگوتری (فَرَضَ، فَرِيضَةً) شتیکی کە پێویست کرابی، وهك بلیی ئەو مافه بۆ وی پێویست کراوه و بپراوه لهوهی کە پێویست نیە.

(الْمُوسِعَ): (الْمُوسِعَ فَلَانٌ: كَثُرَ مَالُهُ وَصَارَ ذَا سَعَةٍ وَغِنَى فَهُوَ مُوسِعٌ)، واتە: (موسع) کەسیکە دەست کراوهیه و سهروهت و سامانی فراوانی ههیه، دەگوتری: (الْمُوسِعَ فَلَانٌ) واتە: مال و سامانی زۆر بوو، یاخود دەستی کراوه بوو و بینیا زۆر بوو.

(المُقْتَرِ): (الْمُقْتَرُ: تَقْلِيلُ النَّفَقَةِ، وَقَتَرْتُ الشَّيْءَ وَأَقْتَرْتُهُ وَقَتَّرْتُهُ، أَي: قَلَلْتُهُ) وشهی (قَتْرُ) واته: که مکردنه وهی نه فقهه، ده گوتری: (قَتَرْتُ الشَّيْءَ وَأَقْتَرْتُهُ وَقَتَّرْتُهُ، أَي: قَلَلْتُهُ) واته: که مم کرده وه، (المُقْتَرِ): که سیکه مالی کهم ههیه، تهنگ دهسته.

(مَتَاعًا): که له قورئاندا نهم وشهیه زور به کارهاتوه، (الْمَتَاعُ: انْتِفَاعٌ مُمْتَدُّ الْوَقْتِ، وَيُقَالُ لِمَا يُنْتَفَعُ بِهِ فِي الْبَيْتِ: مَتَاعٌ، وَكُلُّ مَا يُنْتَفَعُ بِهِ فَهُوَ مَتَاعٌ)، وشهی (مَتَاعٌ) ههرشتیکه که لئی به هره مه ندبی، بویه که لوپهل و شمهک که بو ماوهیه کی دیاریکراو لئی به هره مه ندبی، له مالدا (مَتَاعِ) ی پیده گوتری.

(الْفَضْلُ): (الْفَضْلُ: الزِّيَادَةُ مِنْ حَيْثُ الْجِنْسُ، أَوِ النَّوْعُ أَوِ الذَّاتُ) وشهی (فضلٌ) بریتیه له زیدهی له پرووی په گهز، یان جور، یان خوده وه.

(حَفِظُوا): (أَي: تَعَهَّدُوا وَرَاعُوا)، واته: پاریزگاریی لئ بکهن، ناگاتان لئ بی.

(الْوَسْطَى): (الْفَضْلَى مِنَ الْوَسْطِ، وَهُوَ مَالُهُ طَرَفَانِ مَذْمُومَانِ)، وشهی (فُضْلَى)، واته: زور چاک، بوجی ؟ چونکه (وَسَطٌ) نه ملاولای خراپن و نیوه راسته که ی باشه، بو وینه سه خاوت: نه ولای چرووکی یه نه ولای زیده پرویی و دهست بلاوییه و، نیوه راسته که یان سه خاوته، نازایه تی: نه ولای ترسنوکی یه و نه ولای خو پیدادان و به بی حساب چوونه پیشه، نیوه راسته که یان نازایه تییه، وه هروه ها زور بهی سیفه ته چاکه کان^(۱)، لایه کیان تیپه پراندنه و لایه کیان بهزایه داننه و نیوه راسته که شیان چاکه، بویه خوا به نومه تی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموئ: ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا ... ﴾ **﴿ ۱۴۳ ﴾** البقرة، چونکه هه میسه خه تی نیوه راست چاکه، به و لادا لابه دی خراپه و به ولاشدا ههر خراپه، هروه ها خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بهرنامه ی خو ی به (الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ) ریگای راست مه دح کردوه.

(۱) بویه گوتوومانه: (زوربه)، چونکه هندیك له سیفه ته کان وانین، بو نمونه: دادگه ری، زانیاری و شاره زایی، لیزانیی... .

(قَنْتَيْنِ): واته: به ملکه چیی، کوی (قانت)ه، ئه ویش له (قنوت)ه وه هاتوه. (القنوت: لُزُومُ الطَّاعَةِ مَعَ الْخُضُوعِ، فَالْقَانِتُ هُوَ الْخَاضِعُ أَوْ الطَّائِعُ أَوْ السَّاكِنُ)، وشهی (قنوت): بریتیه له بهردهوامی له سهر فهرانبهری له گهل ملکه چیی، واته: له دهر وونه وه له ناخه وه ملکه چ بی، که واته: (قانت) بریتیه له ملکه چ، یان فهرانبهر، یان بیدهنگ، که ده فهرموی: ﴿ وَقَوْمُوا لِلَّهِ قَنْتَيْنِ ﴾، واته: به ملکه چیی، یان به بی دهنگی رابو هستن.

(وَصِيَّةً): له کوردهواری خو ماندا راسپاردن، یان زورجار وه سیه تیشی بو به کاردی، دهئی وه سیه تی بو کرد، (الْوَصِيَّةُ: التَّقَدُّمُ إِلَى الْغَيْرِ بِمَا يَعْمَلُ بِهِ مُقْتَرِنًا بِوَعْظٍ)، وشهی (وصیه): بریتیه له وهی که تو قسه یه ک بو که سیک بکهی و ناموزگاریه کی بکهی که کاری پی بکات.

هوی هاتنه خواره وهی نایه ته گان

(۱) هوی هاتنه خواری ئه م نایه ته، که ده فهرموی: ﴿ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقَوْمُوا لِلَّهِ قَنْتَيْنِ ﴾، { (عَنْ أَبِي عَمْرٍو الشَّيْبَانِي، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ رضي الله عنه، قَالَ: كُنَّا نَتَكَلَّمُ فِي الصَّلَاةِ، يُكَلِّمُ أَحَدُنَا أَخَاهُ فِي حَاجَتِهِ حَتَّى نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿ وَقَوْمُوا لِلَّهِ قَنْتَيْنِ ﴾، وَأُمِرْنَا بِالصُّكُوتِ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ، بَرَقَم: (۱۲۰۰) بِهَذَا اللَّفْظِ، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۱۲۰۳)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۹۴۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۴۰۵)، وَالتَّسَائِيُّ بَرَقَم: (۱۲۱۸)}، واته: زهیدی کوری ئه رقه م (که یه کیکه له هاوه لان) خوا لی رازی بی، دهئی: ئیمه عاده تمان وابوو له نوژدا له گهل یه کدی قسه مان ده کرد، یه کیک له ئیمه له گهل برایه کهی قسهی ده کرد ئیشیکی پیبایه دده واندا، ههتا ئه م نایه ته هاته خواری: ﴿ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقَوْمُوا لِلَّهِ قَنْتَيْنِ ﴾، واته:

پاریزگاری له نویژه کانتان بکه، وه نویژی نیوه راست به تایبته، وه بو خوا به ملکه چیی و بی دهنگ رابوهستن.

(۲) هوی هاتنه خواری نهم رسته یه، که دهفرموی: ﴿وَلَمَّا طَلَّقَتْ مَتْعًا بِالْمَعْرُوفِ ۗ﴾

﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾، {قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ لَمَّا نَزَلَ قَوْلُهُ

تَعَالَى: ﴿مَتْعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ﴾، {که له نایه ته کی پیشتر دایه و

دهفرموی: دیاری بدن به و نافرته نهی که ته لاقیان ددهن، نه وه هه قیکه له سهر چاکه کاران، کاتیک نه وه هاته خواری} {قَالَ رَجُلٌ: إِنَّ شَيْئًا أَحْسَنَتْ فَضَعْتُ،

وَإِنْ شِئْتُ لَمْ أَفْعَلْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿وَلَمَّا طَلَّقَتْ مَتْعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا

عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾، {أَخْرَجَهُ ابْنُ جَرِيرٍ} (۱)، واته: عه بدورپره حمانی کوری

زهیدی کوری نه سلهم دهلی: دوی نه وهی نهم نایه ته ی پیشتر هاته خواری، که

دهفرموی: نه گهر دیاری بدن به و نافرته نهی که ته لاقیان ددهن، نه وه

مافیکه له سهر چاکه کاران، پیاویک گوتی: جا نه گهر ویستم چاکه بکه م نه وه

دیاری پیده دم، نه گهر نه شمویست چاکه ی له گه لدا نه که م پیی نادم، خوا

نهم رسته یه ی نارد خواری که دهفرموی: نه وه هه قیکه له سهر پاریزکاران،

{واته: نه گهر ده تانه وی نه هلی ته قوا بن، پیویسته دیارییان پی بدن، که واته:

نه گهر رسته که ی پیشی نه وهی لی بفامریته وه، که سوننه ته، نه مه یان نه وهی

لی دهفامریته وه که واجبه}.

مانای گشتی نایه ته کانی

خو ﷺ له سهر روونکردنه وه یاسا و نه دهبه شهرعییه کانی بواری خیزان و باری که سیتی و راستگردنه وهی بیروبوچوون و رپه تاره هه له و ناته و او ده کانی نه و بواره گرنگو هه ستیاره، به رده و امه و روو له کومه لگای مسولمان و له خه لکی مسولمان

(۱) (المصباح المنیر...): ص: (۱۸۷)، وه (فتح القدير) للشوکانی، ج: (۱)، ص: (۳۳۸).

دەكات، دەفەرموی: ﴿ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا ﴾، وە ئەوانەتان كە دەمرینرین، بۆ دەفەرموی: ﴿ يَتَّقُونَ ﴾ ؟ چونكە ئینسان خۆ بە دەست خۆی نیە بمری، وانیە ! دەمرینری، ئەوانەتان كە دەمرینرین و گیانیان دەكیشری، وە لە دواى خۆیان هاوسەران بەجی دەهیلن، جا لە زمانى عەرەبیدا، وشەى: (أزواج)، واتە: هاوسەران هەم بۆ پیاو بەكاردی و هەم بۆ ئافرەت، وە لە هەموو قورئاندا خۆی زاناو شارەزا وشەى: (زوجة) ی بۆ ئافرەت بەكارنەهیناوهو، هەر وشەى: (زوجة) بەكارهیناوه، بۆ وینە: ﴿ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ ﴾ البقرة، چونكە (زوجة)، واتە: جوت، بۆیە هەم بۆ پیاو بەكاردی و هەم بۆ ئافرەت، وە بەپێى سیاقەكە دیارە كە مەبەست پێى کامیانە، ئنجا خوا ﷻ دەفەرموی: ئەوانەتان كە دەمرینرین، لە دواى خۆیان هاوسەران بەجی دەهیلن (هاوسەرەكان چى دەكەن؟) ﴿ يَرْبِضَنَّ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ﴾، دەبى چاوه‌ڕپى خۆیان بكەن و خۆیان مەرزەم بكەن چوارمانگو دە شەو، واتە: نابى چاویان لە مێردکردنەوه بى، هەتا چوارمانگو دە شەو تینەپەرى بەسەر كۆچى دواى مێردەكانیاندا ﴿ فَإِذَا بَلَغَنَّ أَجَلَهُنَّ ﴾، جا ئەگەر گەشتنە كاتى دیاریكراوى خۆیان، واتە: گەشتنە كۆتایى كاتەكەو ماوهى چوار مانگو دە شەو تپەرى ﴿ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ﴾، ئیوه ئەى كۆمەلگای مسولمان، یان ئەى خزم و كەسوكارى ئافرەتەكە! ئەو بیوه‌ژنانە ئەگەر لە زاتى خۆیاندا بە شیوه‌یهكى پەسەند خۆیان جوان بكەن، یان پۆشاكیكى جوان لەبەر بكەن، ئیوه گوناھتان ناگاتى و ئەوانیش هەقى خۆیانە، واتە: هەتا چوار مانگو دە شەو بیوه‌ژن نابى خۆى بۆنخۆش بكاتو، نابى بەرگی رازاوه لەبەر بكات، كە سەرنجى پیاوان رابكیشى، بەلكو دەبى تازیه‌بارى و ماتەمینى پێوه دیاربى، بەلام دواى ئەوه گوناھبار نیە، نە بەخۆى گوناھبارەو، كەسوكارىشى و كۆمەلگاش بۆیان نیە رپى لى بگرن، جا ئایا بۆچى واى فەرموو؟ چونكە لە سەردەمى نەفامییدا وابوو كە ماوه‌یهكى زۆر ئافرەتان

بۆیان نەبوو، سالتیک دوو سال، یان ئیستا لەنیو هەندیك تیره و هۆزدا هەر عەیبە ئافرەت کە میردی مرد، شوو بکاتەوه، ئەوهش هەمووی عادتو نەریتی نەفامییەو هیچ پەیوەندیی بە ئیسلامەوه نیە ﴿ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴾، وە خوا بەوهی دەیکەن شارەزایە، دەزانی چی دەکەن و چۆن دەکەن! ئەوجار دیتە سەر بابەتیکی دی، دواى ئەوهی کە باسی عیددەى کرد ئەو کاتەى کە دەبى ئافرەت بیگوزەرینى دواى ئەوهی کە تەلاق دراوه، یان دواى ئەوهی کە میردى مردوه، کە لیڕەدا باسی میرد مردنه، دواى ئەوه باسی ئەوهی کرد، کە دیارە ئایەتەکانی قورئان هەموویان ریزبەندیی مەنتیقییان هەیه، دواى باسی خوازینى و خواستنى بیۆهژن دیتە پیشى، بۆیه دەفەر موی: ﴿ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكُنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ ﴾، ئیوه ئەى پیاوهکان! گوناھتان ناگاتى لەوهدا کە بە شیۆهی دەبەر رهايشتن {بە شیۆهی نامازە پیکردن} خوازینى ئافرەتان بکەن، یاخود لە دلى خوتاندا پەنھانی بکەن {نیازتان لەددا هەبى، کە فلان ئافرەت کە میردى شەھید بووه، کوژراوه، مردوه، لە دلى خوتانى بگرن دواى ئەوه کە عیددەى بەسەرچوو، بچن خوازینى بکەن، گوناھتان ناگاتى، بەلام نابى ئاشکراى نامازە چۆن؟ بو وینە: کابرا دەچى بۆلای سەرەخۆشیی لى دەکات، یان ئەگەر بینى دواى دوو سى مانگ پى دەلى: تو ئافرەتیکی باشى! رەنگە زور کەس هەبیت پى خوش بیت تو بخوازی، بەلام کابرا نابى باسى خوى بکات، ﴿ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ ﴾، خوا زانی ئیوه هەرباسیان دەکەن، جا هەلبەتە لیڕەدا ئایەتەکە گشتى یە، هەرچەندە بەپى سیاقەکە مەبەست پى ئافرەتانی میرد مردوو بیۆهژنە، ئەگەرنا لیڕەدا بەگشتى خوا ﷻ فەرموویەتى، بەلام بۆیه وا گوتراوه، چونکە کاتى کە ئافرەت لە عیددەدا دەبى دروست نیە بەراشکاووی پى بلتى، بەلام کە لە عیددەدا نەبوو دروستە نەفەریکی لى راسپیری بەئاشکراش پى بلتى، لەوهوه گوتووینە مەبەست پى ئافرەتانی بیۆهژنە، ئەگەرنا بو ئافرەتانی دیکەش هەر رەنگە وا ریکتربى کە بە لەبەر رهاویشتن (تعریض) و بە نامازە

(کِنَايَة) بگوتړی، نهك به روون و راشکاوپی، جا خوا دهفه رموی: خوا زانی که نیوه ههر باسیان دهکهن ﴿ وَلٰكِنْ لَا تُؤَاعِدُوهُنَّ سِرًّا ﴾، بهلام به په نهانیی گفتو به ئینیان له گهل مهکهن، وهك نهوه که بلئ: دهبی ههر بتخوازم، یان نابئ شوو به کهسی دیکه بکهی... هتد، ﴿ اِلَّا اَنْ تَقُولُوْا قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴾، مهگهر قسهیهکی باشو په سهندیان له گهلدا بکهن، واته: قسهیهك که نه چیته قالبی خواستن و داوکردن و نهوانهوه، نهگهر دلدانهوه بی سه رهخوشی بی قهیناکات، ﴿ وَلَا تَعَزَّمُوْا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰی يَبْلُغَ الْكَتْبُ اَجَلَهُ ﴾، وه گریبهستی هاوسه رگریی له دلئ خوتاندا بریاری ته واوی له سه رهدهچئ، (عَزَمَ) واته: دلئ له سه ر شتیک ساغ کردهوه و بریاری له سه ردا، ﴿ وَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِيْۤ اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوْهُ ﴾، وه بزنان که خوا دهزانی چ له دهروونتاندا ههیه، بویه به ترسانهوه لی وریابن، ﴿ وَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴾، وه بزنان که خوا لیبوردهیه و هیدی و مهنیشه، زوو سزای بهندهکانی نادات.

نجا دیته سه ر بابه تیکی دی، نهویش نهوهیه که نافرته تیک ته لاق درابی، بهلام نهگوازرابیتهوه و مارهیشی بو دیاری نهکرابئ، یاخود نافرته تیک که نهگوازرابیتهوه، بهلام مارهیی بو دیاری کرابئ، نهوانه دهبیته چونیان مامه له له گهلدا بکری؟ دهفه رموی: ﴿ لَا جُنَاحَ عَلَیْكُمْ اِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوْهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوْا لَهُنَّ فَرِيْضَةً ﴾، گوناختان ناگاتی که نافرته تان ته لاق بدن، بهمه رجیک که نه تانگواستبنهوه و دهستان لی نه دابن، یاخود ماره بیشتان بو دیاری نهکردبن، بو وینه: کابرایهك خوشکی خوی یان کچی خوی ده داته یه کیك و ده لی: نهوه لیم ماره کردی به شاهیدی نهو شاهیدانه، بهلام نالی له سه ر چهند، نجا که جاری نه شیگواستوتهوه و مارهیشی بو دیاری نهکراوه، کابرا له بهر ههر هویهك بی دهیهوی ته لاقی بدات، خوا ﷺ دهفه رموی لهو حاله ته دا گوناختان ناگاتی ته لاقی بدن، ﴿ وَمَتَّعُوْهُنَّ عَلٰی

﴿ **الْمُوسِعِ قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرُهُ** ﴾، به لّام دیارییان پیبدهن و سه روخه لاتیان بدهنی،
 نه وهی دهستی کراوهیه له قهدهر خوئی، وه نه وهی تنگ دهسته له قهدهر خوئی
 ﴿ **مَتَعَاً بِالْمَعْرُوفِ** ﴾، به شیوهیه که به پیی عورفو باو لیی بوه شیته وهو
 په سه ندبی، نایا نه وه بو چییه؟ بو دلدانه وهی نه و نافرته و بو نه وهی دلئی
 نه شکی و که سیش نه توانی قسه و قسه لؤکی به دواوا بکات، ﴿ **حَقّاً عَلَى الْمُحْسِنِينَ** ﴾،
 نه وه هه قیکه له سه ر چاکه کاران، جا نه گهر هه ندیک وای لی حالی بووبن، که
 دیاری پیدانی پیاو بو نه و جوړه هاوسه ره، ته نیا شتیکی په سنده و فه رزنیه،
 چونکه خوا باسی چاکه کاری کردوه و چاکه کردنیش سونه ته، ده لئین: وانیه،
 چونکه مسولمان هه ر ده بی (مُحْسِن) بی، خو نابی (مُسیء) بی، چاکه کار
 پیچه وانه که ی چییه؟ خراپه کاره، دیاره نه گهر خراپه کاری، خوا سزات دهدات،
 که واته: نه م نایه تهش هه ر نه وهی لی وهرده گیری که له سه ر پیاو پیویسته،
 هه رکات دهستی له نافرته تیک هه لگرت که هیشتا نه یگواستوته وه، دیاری و
 خه لاتیکی بداتی، چونکه مروّف نه گهر چاکه کار نه بی مانای وایه خراپه کاره و
 خراپه کاریش سزای هه یه، وه ک چوّن چاکه کار پاداشتی هه یه.

ننجا دیته سه ر حالته ی دووم که کابرا هاوسه ره که ی ته لاق دداو ماره یسی بو
 دیاری کردوه، به لّام نه یگواستوته وه: ﴿ **وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ
 لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدَةُ الزَّكَاجِ** ﴾،
 وه نه گهر ته لاق تانندان پیس نه وهی دهستیان بگه یه نن، { واته: پیس نه وهی
 بیانگوازه وه و بچنه لایان } وه مارهی پیویستیشان بو دیاری کردبون، { بوچی
 ناوی له مارهی ناوه: (فَرِيضَةً)؟ چونکه فه رزه له سه ر پیاو مارهی بدات به
 نافرته } له و حالته دا ﴿ **فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ** ﴾، ده بی نیوهی نه و ماره ییه ی که بو تان
 پیویست کردون له سه ر خو تان بیانده نی ﴿ **إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ** ﴾، مه گهر نه و
 نافرته تانه له نیوهی ماره ییه که ی خو یان بتانبوورن و گهر دنتان نازاد بکه ن ﴿ **أَوْ**

يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدَةُ الزَّكَاةِ ﴿١٠٣٥﴾، ياخود نهوهی گریبهستی هوسه رگرییه که ی
 بهدهسته، له نیوهی دووهم ببووری و مارهییه که ی بهته واوی بداتی، واته: یان دهبی
 ئافره ته که له نیوه که ی ببووری که ههقیه تی، یان دهبی پیاوه که بلئ: نهو نیوهیه ی
 دیکه ش ههر بو تو بی ﴿وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبَ لِلتَّقْوَى﴾، وه نه گهر له یه کدی
 ببوورن له پاریزکارییه وه نزیکتره، چ ئافره ته که پیاوه که عهفوو بکات مادام
 نه یگواستوته وه، بلئ: نهوه له مارهییه که م تو م به خشی، یان پیاوه که جوامیری
 بکات و بلئ: نهوه من مارهییه که ت بهته واوی ددهمی، ﴿وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ﴾،
 وه چا که ی نیوان خو تان له بیر نه چی که له گهل یه کدی چا که بکه ن، ﴿إِنَّ اللَّهَ
 بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، بیگومان خوا بینهری نهوه که دهیکه ن دهیبینی و هه موو
 شتیکی له بهر چاوه.

نجا خوی به خشر دپته سهر باسی نویژو دهفرموی: ﴿حَافِظُوا عَلَى
 الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى﴾، پاریزکاری بکه ن له نویژه کانتان، وه نویژی
 نیوه راست پاریزکاری لی بکه ن ﴿وَقَوْمًا لِلَّهِ قَنِينٌ﴾، وه بو خوا به ملکه چی
 به بی دهنگی رابوهستن {واته: له نویژیدا قسان مه که ن، ئاوپ مه دهنه وه، جموجولی
 ناپیویست مه که ن، وه له حاله تی ئاساییدا نویژه کانتان بکه ن، له کاتی خویداو به و
 شیوهیه ی که شهریه ت دیاری کردوه} ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾، نه گهر ترسان {واته:
 که وتنه حاله تی ترسه وه} ﴿فَرَجَالًا أَوْ رُكْبَانًا﴾، چ به پیوه، نویژه کانتان بکه ن، یان
 به سواری {رجال} کوی (راجل)ه، واته: پیرو، پیاده، به پیاده ی نویژه کانتان
 بکه ن، یاخود به سواری، چونکه حاله تی ناسایی نویژی ناسایی تییدا ده کری و
 حاله تی ناساییش به شیوه ی ناسایی نویژ تییدا ده کری} ﴿فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا
 اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾، جا نه گهر هیمن بوونه وه و

تفسیری قورئانی بریزو پیر دەرسی پەنجایەم : ئایەتەکانی (۲۳۴ - ۲۴۲) ﴿ ۱۰۳۶ ﴾

دانیابوونەوه {ترسان لەسەر نەما} یادی خوا بکەن، وەك چۆن فییری کردوون شتیک کە نەتاندەزانی، بەو شیوەیە نوێژ بکەن کە خوا فییری کردوون لە حالەتی ئاساییدا نوێژەکانتان بە شیوەی ئاسایی بکەن.

ئەجا دووبارە دیتەوه سەر مەسەلە ی عیددە ئافرەتیک کە مێردی دەمڕی، دەفەرموی: ﴿ وَالَّذِينَ يُتَوَقَّاتُ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ ﴾، وە ئەوانەتان کە دەمڕینرین و لە دواى خۆیان هاوسەران بەجی دەهیڵن لەسەریان پێویستە {یان بۆیان پەسنده} وەسیەت بکەن بۆ هاوسەرەکانیان {لە سەرەمەرگدا وەسیەتیان بۆ بکەن} بۆ ماوەی سالتیک لەو ژووو مالەى خۆیان نەبرینە دەری، وە نان و نەفەقەیان بۆ دابین بکری ﴿ فَإِنْ خَرَجْنَ ﴾، جا ئەگەر خۆیان چوونەدەر، واتە: پێش ئەوهی ئەو ماوهیه (ئەو سائە) تەواو بیت ﴿ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ﴾، ئەوه ئیوه گوناختان ناگات ﴿ فِي مَا فَعَلْتُمْ ﴾، لەوهدا کە بە شیوەیهکی پەسەند خۆیان برازیننەوهو خۆیان بۆن خوش بکەن و بەرگی ئاسایی لەبەر بکەن ﴿ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾، وە خوا زالی کاربەجییه، لێردا ئەو چوار مانگو دە شەوه پێویستە ئافرەت لە عیددەدا بمینیتەوه خوێ بۆن خوش نەکات و بەرگی ئاسایی لەبەر نەکات، بەلام ئەو سائە سوننەتە ئافرەت واکات، وە بۆ کەسوکاری مێردەکە سوننەتە ماوەی سالتیک لێی گەرین و مەسرهفی بکیشن مال و سامانی بۆ دابین بکەن ﴿ وَلِلْمُطَلَّاتِ مَتَعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴾، وە بۆ ئافرەتانی تەلاقدر او پێویستە بە شیوەیهکی پەسەند دیارییان بدریتى، ئەوه مافیكە لەسەر پارێزکاران، کەواتە: مسولمان ئەگەر بیهوی چاکەکارى، پێویستە بەو شیوەیه مامەلە بکات، وە ئەگەر بیهوی پارێزکاریش بى، دەبى هەر واکات، لە کۆتاییدا خوا دەفەرموی: ﴿ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾، ئا بەم شیوەیه

تفسیری قورئانی به ریز و به پیر دهرسی په نجایه م: نایه ته کانی (۲۳۴ - ۲۴۲) ﴿ ۱۰۳۷ ﴾

خوا نایه ته کانی خوئی بوئیوه روون دهکاته وه به لکو بفا من { یاخود عه قلتان زیادبی }، چونکه به هوئی قورئانه وه ئینسان هم له شتان تیده گات هم عه قل و هوئی زیاد دهکات.

خوای په روه ردگار له وه که سانه مان بگیړی که به هوئی زیاتر تیگه یشتن و سه رنجدانی قورئانه وه عه قل و هوئیان زیاد دهکات و به هیتر دهبی.

چهنده سه له یه کی گرنه

مه سه له یه که م: که ده فهرموئ: ﴿ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ

بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ﴾، واته: ئهی پیاوه کان! نه وان هتان که دهری نرین، وه له دواي خوئیان که هاوسه ران به جی ده یلن، نه و هاوسه رانه یان پیویسته چوار مانگو ده شه و چاوه ری بکه ن، واته: چوار مانگو ده شه و ده چنه عیدده وه، بویه ش ناوی لیراوه عیدده، چونکه نه و رۆژو مانگانه ده ژمی ردرین.

نایا حکمه تی عیدده چییه؟ بوچی ئافره ت پیویسته دواي نه وه ی میردی دهری، چوار مانگو ده شه و چاوه ری بکات و یه کسه ر شوو نه کاته وه؟ چهنده حکمه تیکی تیدایه:

حیکمه تی یه که م: بریتیه له پاکبونه وه ی مندالدانی ئافره ت، که نایا نوتفه ی نه و پیاوه له مندالدانیدا هیه یان نا؟ چونکه نه گهر یه کسه ر شوو بکاته وه و دوايی مندالی بی نازانن داخو نه و منداله هی میرده پیشووه که یه تی، یان هی میردی دوومه.

حیکمه تی دوومه: راگرتنی دلی که سوکاری پیاوه که، کابرا کوری مردوه و بووکی به جی ماوه و یه کسه ر بووکه که بچی شوو بکاته وه، یان ماوه یه کی که می پی بچی شوو بکاته وه، حه تمه ن دلین دهره نجی و نارچه ت ده بن.

حىكمەتى سېيەم: وهفای ئافرەتەكە بۆ مېردەكەى، ژن و مېرد دەبى پېكەوه به وهفابن، كابر دويىنى مردوه، ژنەكەى زوو بچى شوو بكاتەوه، بهتەئكيد هەم كەسايەتى ئافرەتەكە سووك دەبى، وه هەم نيشانەى بېوهفایى يە بهرانبەر به پياوهكەى.

وه دهگونجى حىكمەتى ديكەش لهوبارهوه باس بكرين، گرنگ ئەوهيه ئيمه دلئىابىن لهوهى هەرچى خوا فەرموويهتى، هەمووى پېره له حىكمەت و نهينى، بهلام جارى وا هەيه ئيمه دەرک به هەندىكىان دكهين، وه جارى واش هەيه دەرک به زۆربهيان دكهين، يان به پېچەوانهوه دەرک به هيچ كاميان، يان به هەندىكىان ناكهين.

مەسەلەى دووهم: ئەو ئافرەتەنەى كە مېرديان دەمرى بهگشتى چوار جوړن، واتە لهو رووهوه كە ئافرەت مېردى دەمرى و دەبى بچيته عیددەوه، عیددە بشوات، چوار جوړه ئافرەتن:

۱/ يان ئافرەتیکە گوپزراوتەوه، واتە: له مال و مېردى خوئى بووه مېردەكەى چۆتە لای، ئەوه عیددەى چوار مانگو ده شهوهو ئايەتەكە به روون و راشكاويى فەرموويهتى.

۲/ يان ئافرەتەكە نهگوپزراوتەوه، كە ئەويش بههەمان شيوه مادام مارەكرابى، ديسان دەبى چوار مانگو ده شهو بچيته عیددەوه، كە ئەوهيان ئەگەر لهبەر ئەوهش نهبيت مندالدانى پاك بيتەوه، حىكمەتەكانى ديكەى تيدا دینه دى.

۳/ ياخود ئافرەتیکى كەم تەمەن و گچەكەيه، كە دياره بهو چوار مانگو ده شهوهش هيچ زيان ناكات، ئەگەر ئەوهندهش رابووستى و ئەو حىكمەتەنەشى تيدان كە راگرتنى دلى كە سوكارى و پاراستنى كەسايەتى خوئى و گرفت پەيدانەبوونه ! شايانى باسيشه ئەم عیددە چوار مانگو ده شهوييه، بۆ تيكرای^(۱)

(۱) پروانه: (الجامع لأحكام القرآن) للقرطبي، ج: (۲)، ص: (۱۵۹)، بهلام زۆربهيان دهئین: عیددەى ئافرەتى كۆيله نيوهى هی ئازاده، بهلام لهراستیدا قسهى زۆربه نهپيكاوه، چونكه ئايەتەكە بهگشتى فەرموويهتى، وهك (القرطبي) گوتوويهتى و پشتگیری قسهى (الأسم) ی کردووه.

هاوسه رانی میرد مردوو، به هه موو جوړه کانیه وه: گه وره و گچکه، نازادو کویله، هه یزدارو له هه یز چوووه (یائسه)، مسوئمان و خاوه ن کتیب، گوپزراوه و نه گوپزراوه، (المدخول بها و غیر الدخول بها)، یه کدهنگی زانایانی له سه ره، چونکه خوا به گشتی فهرموویه تی: ﴿... يَتَّبِعْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ

وَعَشْرًا ... ﴿۱۳۴﴾ البقرة، هه لبه ته بیجگه له نافرته تی ئاوس (حامل) که نه میان ماوهی عیده که ی دانانی کورپه که یه تی، وه که له خالی چواره مدا دی.

۴/ جوړی چواره می نه وه یه که نافرته که سک پر (حامل) بی، نه وه بیان عیده که ی خوی زاناو شاره زا، به دهقی قورنن روونیکردو ته وه، ده فهرمووی:

﴿... وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ...﴾ ﴿۴﴾ الطلاق، واته: نه وانهی

که کورپه یان هه لگرتوه، کاتی کو تایی عیده که یان بریتیه له دانانی هه مله که یان، واته: هه رکاتی که کورپه که یان بوو، نه وه عیده یان به سه رچوووه بو یان هه یه شوو بکه نه وه، جا هه ندیک ده لئین: ده بی ماوهی زه یستانی به سه ربچی که چل (۴۰) شه وه، وه هه ندیک ده لئین: مه رج نیه ماوهی زه یستانی به سه ربچی و، بو ی هه یه پی ش نه وه ش ماره بکری، هه لبه ته دیاره هه تا کاتی زه یستانی به سه رنه چی، ناگوازی ته وه، به لام گرنگ نه وه یه که له گهل کورپه که ی دانا { په پی نه م رایه } بو ی هه یه شوو بکاته وه، له وباره شه وه نه م فهرمایشته ی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه یه: { عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ رَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً وَلَمْ يَضْرِبْ لَهَا صِدَاقًا، وَلَمْ يَدْخُلْ بِهَا حَتَّى مَاتَ، فَقَالَ ابْنُ مَسْعُودٍ: لَهَا مِثْلُ صِدَاقِ نِسَائِهَا، فَرَدَدُوا إِلَيْهِ مِرَارًا فِي ذَلِكَ فَقَالَ أَقُولُ فِيهَا بَرَاءً فَإِنْ يَكُنْ صَوَابًا فَمِنْ اللَّهِ وَإِنْ يَكُنْ خَطَأً فَمِنِي وَمِنْ الشَّيْطَانِ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ بَرِيئَانِ مِنْهُ: لَهَا الصِّدَاقُ كَامِلًا، وَفِي لَفْظٍ: لَهَا صِدَاقٌ مِثْلُهَا، لَا وَكَسْ وَلَا شَطَطٌ، وَعَلَيْهَا الْعِدَّةُ، وَلَهَا الْمِيرَاثُ، فَقَامَ مَعْقِلُ بْنُ سِنَانَ الْأَشْجَعِيُّ فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى بِهِ فِي بَرُوعِ بِنْتِ وَاشِقٍ، فَضَرَحَ عَبْدُ اللَّهِ بِذَلِكَ فَرَحًا شَدِيدًا { وَفِي رِوَايَةٍ } : فَقَامَ رِجَالٌ مِنْ أَشْجَعٍ فَقَالُوا: نَشْهَدُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى بِهِ فِي بَرُوعِ بِنْتِ وَاشِقٍ (رَوَاهُ

أَحْمَدُ بَرَقَم: (۱۵۹۴۳)، وَالتَّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۱۱۴۵) وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ،
 وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَم: (۳۳۵۵)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقَم: (۴۱۰۰)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي
 (سَنَنِ التَّرْمِذِيِّ) {، وَاتَه: عَهْدُ دَوْلَتِ كُورِي مَهْ سَعُودِ خَوَا لِيِي پَازِي بِي { كَه
 يَهْ كِي كَه لَه هَاوَه لَانِي بَه رِي زِي پِي غَه مَبَه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زُورِ پِيَاوِي كِي شَارَه زَا بُووَه {
 پَرَسِيَارِي لِي كَرَاوَه دَه رِبَارَه ي پِيَاوِي كِ زَنِي كِي مَارَه كَرْدَوَه، بَه لَامِ كَابِرَا مَرْدَوَه بَه بِي
 نَهْوَه ي نَافَرَه تَه كَه بَغَوَازِي تَهْوَه وَبَجِي تَه لَآي، وَه بِي نَهْوَه ي مَارَه ي شِي بُو دِيَارِي
 بَكَات، چَه نَد جَارِي كِ چُوون بُو لَآي عَهْدِ دَوْلَتِ كُورِي مَهْ سَعُودِ پَرَسِيَارِيَان
 لِي كَرْد، نَهْوِي ش { لَه بَه ر نَهْوَه ي لَه پِي غَه مَبَه رَهْوَه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هِي چِي لَانَه بُوو، وَه لَه دَه قِي
 قُورُنَانِي شِدَا لَه وَبَارَهْوَه هِي چِي تِي دَانِيَه لَه رِوَالَه تِي قُورُنَانِدَا دِيَارَه زُوو وَه لَامِي
 نَه دَاوَنَهْوَه { سَه رَه نَجَام وَه لَامِي دَانَهْوَه وَگُوتِي: بَه رَاي خُوْمِ شَتِي كِ دَه لِي م، نَه گَه ر
 رَاسْتِ بِي، نَهْوَه لَه خَوَاوَه يَهْوَه، نَه گَه ر هَه لَه شِ بِي، لَه مَنَهْوَه يَهْوَه لَه شَه ي تَانَهْوَه يَهْوَه،
 خَوَاوَه پِي غَه مَبَه رِي خُودَا دُوورِن لَه و رَا يَه هَه لَه، (گُوتِي:) پِيُوِي سْتَه مَارَه يِي تَه وَاوِي
 بَدْرِي تِي، وَه لَه بِي زَه يَه كِي دِي كَه دَا: مَارَه يِي هَاوِي نَه ي خُوِي دَه كَه وِي، { وَاتَه: وَه كِ
 مَارَه يِي نَافَرَه تَانِي خَزْمِي خُوِي، يَانِ خَزْمِي مِي رَدَه كَه ي، نَهْوَانِ چَه نَدِيَانِ دِرَاوَه تِي
 نَهْوِي شِ نَهْوَه نَدَه ي بَدْرِي تِي {، كَه شَه رَعَزَانَانِ بَه مَه دَه لِي ن: (مَهْرُ الْمَثَلِ) نَه لَه
 هِي نَهْوَانِ كَه مَتَرِ نَه زِيَا تَر، وَه پِيُوِي سْتَه عِي دَدَه شِ بَرْمِي رِي، { وَاتَه: چَوَارِ
 مَانِگُو دَه شَهْوِ {، وَه مِي رَاتِي شِي بَدْرِي تِي وَ مِي رَاتِي شِ لَه مِي رَدَه كَه ي دَه گَرِي، { كَه
 نَافَرَه تِ نَه گَه ر مَنَدَالِي نَه بِي تِ لَه مِي رَدَه كَه ي، نَهْوَه چَوَارِ يَه كِي (۴/۱) مِي رَاتِ
 دَه گَرِي، وَاتَه: چَوَارِ يَه كِي مَالٍ وَ سَامَانِي مِي رَدَه كَه ي دَه بِي تَه هِي نَهْوَه نَافَرَه تَه {،
 لَه وَ كَاتَه دَا (مَعْقِلُ بِنِ سِنَانِ) كَه يَه كِي كَه لَه هَاوَه لَانِ هَه لَسَا گُوتِي: مَنِ گُويْمِ
 لَه پِي غَه مَبَه رِي خَوَا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بُووَه دَه رِبَارَه ي (بِي رُوَه عِي كِچِي وَاشِي ق) بَه وَ شِيُوَه يَه
 حُوكْمِي كَرْد، { دِيَارَه نَهْوَه نَافَرَه تَه شِ مِي رَدِي مَرْدَوَه، بِي نَهْوَه ي كَه مِي رَدَه كَه ي
 گُوَا سْتَبِي تِي هَهْوَه، وَه مَارَه ي شِي بُو دِيَارِي نَه كَرْدَوَه، پِي غَه مَبَه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَاوَا بَرِيَارِي بُو
 دَاوَه { عَهْدِ دَوْلَتِ لَآشِ زُورِ بَهْوَه دَلْخُوشِ بُوو { كَه فَه تَوَا يَه كَه ي نَهْوَه لَه گَه لَ هِي
 پِي غَه مَبَه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تِي كِي كَرْدَوَه، بَه لَامِ پِي شْتَرِ نَاگَا ي لَه فَه تَوَا ي پِي غَه مَبَه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 نَه بُووَه، نَه گَه ر نَا يَه كَسَه ر دَه ي گُوت: پِي غَه مَبَه رِي خَوَا وَا ي فَه ر مَوَه {، وَه لَه

تفسیری قورئانی بریزو پیر دهرسی په نجاهیم: نایه ته کانی (۲۳۴- ۲۴۲) ﴿ ۱۰۴۱ ﴾

رپوایه تیګدا هاتوه: پیاوانیک له تیره ی نه شجه ع هه لسان گوتیان: نیمه شایه دی ددهین که پیغه مبه ر صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهر باره ی (بیروعه ی کچی واشیق)، به هه مان شیوه فه توای داوه.

مه سه له ی سییه م: که دهر موی: ﴿ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجْلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا

فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ﴾، جا هر کاتیک ئا فره تان عیدده یان ته واو کرد، نیوه گونا هتاتان ناگاتی له وهدا که له نه فسی خو یاندا ده یکه ن به شیوه کی په سهند، واته: نه گهر خو برازی ننه ووهو بهرگی جوان له بهر بکه ن، نیوه گونا هبار نابن، له م رسته یه وهرده گیری، که ئا فره تی میرد مردوو دهبی تازیه باریی بکات، که به عه رهبی پیی ده لئین: (إِحْدَادٌ) واته: تازیه باریی، یانی چی؟ ده لئین: نابی بهرگی زرق و برق له بهر بکات و خو ی بون خوش بکات و، دهبی پییه ووه دیاربی که نه و ئا فره ته خه فه ت بارو دلته نگه ^(۱)، هه تا عیدده ی به سه رده چی، به لام دوای هه قی خو یه تی که له سنووری باوو په سهندا هه رچی له گه ل خویدا بیکات له سنووری نه دهبی شه رعییدا، که س بونیه ره خنه ی لی بگری و پیی بلئ: تو سائیک پیش نیستا میردت مردوه، چون دهبی خوت برازی نیته ووه؟ یان پینج مانگ پیش نیستا میردت مردوه! نه خیر، مادام چوار مانگو ده شه وده که ته واو بوو هه قی خو یه تی، که واته: نه ووه که زور جار له زور تیره و هو زو له زور ناوچه دا ئا فره ت مولزهم ده کری، که هر شوو نه کاته ووه، به تایبه تی نه گهر مندالی هه بی ت، یا خود مولزهم ده کری که ماو دیه کی زور تازیه باربی، نه ووه شتیکی ناشه رعییبه و سته میکه له و ئا فره تانه ده کری، شه ریعه ت ته نیا چوار مانگو ده شه وی داناوه، نه ویش له بهر نه ووه ی له و چوار مانگو ده شه وهدا، دهرده که وی داخو نه و ئا فره ته سکی هه یه له و پیاوه ی پی شوو که مردوه یان نا؟ هه روه ها له بهر نه ووه حکمه تانه ی دیکه ش که پی شتر ناما زه مان پی کردن.

(۱) (الإحْدَادُ: ترك المرأة الزَّنىة كلها، من اللباس والطيب والحلي والكحل والخضاب بالحناء، مادامت في عدتها...)، بروانه (الجامع لأحكام القرآن)، ج: (۳)، ص: (۱۵۶).

مهسه له ی چواره م: که د هغه رموی: ﴿ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ ﴾، گونا هتانه ناگاتن که د بهر ئافره تان رابهاوین و به ئامازه خواز بینیان بکن، یان له دئی خوتاندا په نهانی بکن، که واته:

۱/ ئه وه دروسته، که کورده واریی خومان پیی ده ئین: (کناره)، واته: د بهر رابهاوینستن، به عه ره بی (کنایه) ی پی ده ئین.

۲/ دروسته پی او له دئی خویدا بریار بدا، که ئه وه ئافره ته ماره بکات بهینیت، یان ماره ی بکاته وه، ئه گه ر بیوه ژن بیت.

۳/ دروسته به په نهانی قسه ی راسپیړتیی به مهر جی قسه ی باش بی، واته: ئه گه ر ئاموژگارییه، ئه گه ر قسه یه کی خیره، به لام نه ک باسی ژن هینان و هاوسه رگریی، به لام ئه وه ی که دروست نیه له گه ل ئافره تی عیدده داردا بکری: (۱) به راشکاویی قسه ی له گه لدا بکات.

(۲) به په نهانی به ئین و په یمانی له گه لدا ببه ستی که بیخوازی، یان قسه ی له و بابته انه ی به که سیکدا بو راسپیړی .

(۳) برپاری گریبه ستی هاوسه ریی بدات له دئی خویداو، عه زمی له سه ر جه زم بکات، بهر له وه ی عیدده ی به سه ربچی، ئه وانه هر سیکیان قه ده غه ن.

مهسه له ی پینجه م: که خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَأَحْذَرُوا وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴾، وه بزانه که خوا ده زانی، چ

له ده روونتاندا هه یه، ده جا وریا بن به لی ترسانه وه، وه بزانه که خوا لی بورده ی هیدییه، ئه مه ئه وه ده گه یه نی که ئه گه ر ئینسان ئیمانی به سیفه ته کانی خوا هه بی، ئیمانی به وه هه بی که خوا نیو دئی ده خوینیته وه، ئه وه له شه رم و ترسی خوا و له بهر چاودیری خوا، نه ک هر به زمانی ده برین و وشه ی خراب نالی، به لکو له دلشیدا هیچ نیازو مه به ستیی

خراب، لە ناچەسپینی، چونکە دەزانێ کە خوای پەروردگار وەك چۆن وشەکانی زمانی دەبیستئ و کردەوکانی دەبینئ، نیو دلیشی دەزانئ و دەبینئ، بۆیەش خوا ﷻ فەرموویەتی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ حَلِيمٌ﴾، وە بزانی کە خوا لیبوردە یەدیە، واتە: لیبوردە یە بۆ کەموکووریە کانتان، وە هیمن و مەندیشە زوو سزاتان نادات، کەواتە: ئەگەر خوا زوو سزای نەدای، لەگەڵ ئەوەشدا کە هەلەو کەموکووریەت هەیه، بزانی کە لەبەر ئەوەی خوا هیدیە بۆیە جاری سزات نادات، مانای وانیە کە خوای دادگەر هەر سزات نادات، بە لگو سزایە کە ی بۆ هەلگرتووی، ئەگەر ئەم جارە سزای نەداوی، ئەوە رستە ی بۆ درێژکردووی و دوا ی سزات دەدات، ئەگەر هەر بەردەوام بی، کەواتە: نابئ ئەو هەلەیه دووبارە بکە یەو وە و ابزانی دنیا شامی شەریفە.

مەسەلە ی شەشەم: کە دەفەرموئ: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ

تَفَرِّضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً﴾، گوناھتان ناگاتی کە ئافەرەتانیک تەلاق بەدن، کە نەتانگواستوونەو، وە مارەییشتان بۆ دیاری نەکردوون، دیارە ئافەرەتی دەست لئ نەدراو و مارەیی بۆ دانەنراو، تەلاقدانئ ئاسانترە، لە ئافەرەتی کە گوازارابیتەو وە مارەیی بۆ دیاری کرابیت و چووبیتە مال و میردی خۆیەو، هەلبەتە مانای وانیە کە ئەوەش قەیدی ناکات مادام بەی هۆ بی! دەبی هۆیە کە هەبی و پاساویکی شەریعی هەبی و بەلگە یە کە بە دەستەو هەبی، ئەگەر نا هەر لەخۆو تەلاق بەدات، یان ئەگەر تەلاقدانە کە گرفت لئ پەیدابئ و بییتە هۆی شکاندنئ ئافەرەتە کە، بە تەئکید ئەو کاتە گوناھباری تیادیە.

مەسەلە ی حەوتەم: خوای پەروردگار دەربارە ی دیاری پیدانی پیاو بە ئافەرەتی کە

دەستی لئ هەلگرتئ و تەلاق دەدا، جاری نە یگواستوتەو وە مارەیی بۆ

دیاری نە کردو، یاخود مارەیی بۆ دیاری کردو، دەفەرموئ: ﴿حَقًّا عَلَي

الْمُحْسِنِينَ﴾، کە وەك پێشتریش باسکرد، واتە: ئەو هەقی کە لەسەر

چاکه کاران، هندی له تویره روانی قورئان گوتوو یانه: وهك له هوئی هاتنه خواره وهی نایه تی: (۲۴۱) دا دووم که دهفه رموی: ﴿ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴾، باسمان کرد، که نهمه به لگهی پیویست نه بوونی دیارییدان به نافرتهی ته لاقدر او، چونکه دهفه رموی: نه وه هه قیکه له نه ستوی چاکه کاران دایه، کابراش دتهوانی بلی: نه گهر ویستم چاکه دهکه م و نه گهر که هیفم لی نه بوو چاکه ناکه م، به لام من وای تیده گهم که مانای: ﴿ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴾، نه وهیه که خوا دهفه رموی: نه وه هه قه و پیویسته له سهر چاکه کاران یانی: فهرزه، چونکه مسولمان دهبی چاکه کاربی و نه گهر چاکه کار نه بی خراپه کار دهبی، نه گهر خراپه کاریش بی خوا سزای ددا، که واته: نه گهر نه و دیاری و خه لاته نه دات به و نافرته، مانای وایه خراپه ی کردو، که خراپه شی کرد خوا سزای ددا، که واته: نه مه نه وه ناگه یه نی که سوننه ته، به لام بویه خوی کار به جی له نایه تی دوا ییدا که دوا یی باسی دهکه یین، دهفه رموی: ﴿ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴾، بو نه وهی ههر که سی به هه له له م نایه ته تیگه یشتبی، تیگه یشتنی خوی راست بکاته وه و بزانی، که نه گهر بیه وی پاریز کاربی و نه هلی ته قوابی، ده بی ت نه و دیاری و خه لاته بدات به و نافرته.

مه سه له ی هه شته م: که دهفه رموی: ﴿ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عِقْدٌ

النِّكَاحِ ﴾، ﴿ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ ﴾، یانی چی؟ یانی: نافرته ته کان نه و پیاوانه عه فوو بکه ن که ماره ییان بو دیاری کردوون، به لام نه یانگوا ستوونه ته وه، له نیوه ی مارهی، چونکه خوا دهفه رموی: ﴿ فَنَصِفُ مَا قَرَضْتُمْ ﴾، کاتیک که نافرته نه گوازا بیته وه، به لام مارهی بو دیاری کرابی، نیوه ی ماره ییه که ی دهکه وی، جا یان دهبی نافرته تان له و نیوه ماره ییه، پیاوه کان عه فوو بکه ن، ﴿ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عِقْدٌ النِّكَاحِ ﴾، یان دهبی نه و که سه ی گریبه ستی هاوسه رگیری به دهسته، نافرته ته که له و نیوه ماره ییه یی دیکه به خشی و،

همووی پېښات که مه بهست پيی ميړده، به لام هه نديک گوتوويانه: مه بهست پيی بابه، بابی نه و ئافره ته يه که ماره ی کردوه، چونکه نه و گريبه سته که ی به ده سته، يا خود ماميه تي، يا خود براي ه تي، واته: نه و پياوه ی که ئافره ته که ی ماره برپوه له ميړده که ی، واته: يان ئافره ته که بؤخوی پياوه که له نيوه ی ماره بيه که عه فوو بکات، يا خود نه وه ی که ماره ی برپوه عه فوو ی بکات، به لام من پيم وايه که نه وه ی دیکه يان راسته، چونکه باب که کچه که ی ماره ده برپي، يا خود برا که خوشکه که ی ماره ده برپي، يا خود مام که برازايه که ی ماره ده برپي، يان کور که دايکی ماره ده برپي ته وه له که سيک، له راستيدا هيچ کاميان خاوه نی نه و ماره بيه نين، تاكو بيه خشن به لکو ئافره ته که بؤخوی خاوه نی ماره بيه که يه، بؤيه مانای راستتر نه وه يه که: ﴿ اَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدَةٌ

الْتِكَاحِ ﴾، مه بهست پيی ميړده، که نه و له و نيوه يه ی که ده يکه ويته وه بيه خشي و هموو ماره بيه که ی به ته و اويي بداتي، چونکه له فهرمووده ی بيغه مبه ريشدا ﷺ هاتوه، که فهرموويه تي: { (وَلِيّ الْعَقْدِ الزَّوْجِ) (رَوَاهُ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ فِي (تَفْسِيرِهِ)، مُعَلَّقًا، وَابْنُ مَرْدَوَيْهِ، وَاخْتَارَهُ ابْنُ جَرِيرٍ، عَنْ عُمَرُو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ مَرْفُوعًا، وَضَعَفَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) بِرَقْمِ: (۱۹۳۵) }، واته: سه رپه رشتياری گريبه ستي هاوسه رگيري ميړده، نه و گريبه سته که ی به ده سته.

مه سه له ی نؤيه م: که ده فهرموي: ﴿ وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ﴾، چا که و به خشي له نيو خوتاندا له بيرمه که ن، جاري وايه وه زعي پياوه که باش نيه له رووی ئابووريه وه، نه گهر ئافره ته که به خشنده يي بنوويني و بلي: مادام نه يگواستوومه ته وه، نه وه من ده يبه خشم له و نيوه ماره بيه، با نه و هه و ئبذات خاوه نی فه زل بي، مادام پياوه که موحتاجه، يان له سه ر نه ندازه يه کی زور ماره کراوه، وه جاري واهه يه که نه خير پياوه که وه زعي باشه و دربه ست نيه، با بلي: جا نه و نيوه ماره بيه ی ده يکه ويته نه وه واجب وه نه وه نيوه که ی

دیکهش من فهزل و چاکه ی له گه ل ده که م و پییده به خشم، بویه خوا بو ههردووکیانی فهرموو: ﴿ وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ﴾، چاکه و به خشینی نیوان خوتان فهراموش مه که ن، ههرد کامیکتان زیاتر بوی هه ل سوورا، با هه ولبدات خاوه نی به خشش و جوامیری بی، چ پیاوه که چ نافرته که.

مه سه له ی ده یه م: که ده فه رموی: ﴿ حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ

رُكْبَانًا ﴾، پاریزگاری بکه ن له نویره کان، سه ره تا نه م فه رموو ده یه ی پیغه مبه ر صَلَّىٰ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دینینه وه ده باره ی پاریزگاری لی کردنی نویره: { عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (الصَّلَاةُ لَوْ قَتَلَهَا)، قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: (بِرُ الْوَالِدَيْنِ)، قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: (الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۲۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۴۸) }، واته: عهبدو لای کوری مه سهوود ده لی: پرسیارم له پیغه مبه ری خوا صَلَّىٰ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کرد: چ کرده وه یه ک باشتره له هه موو کرده وه کان؟ فه رموی: نویره له کاتی خویدا، گوتم: دوی نه و؟ فه رموی: چاکه له گه ل بابو دایک، گوتم: دوی نه و؟ فه رموی: تی کووشان له پی ناوی خوادا، سه رنج بدن ریزبه ندی یه کی چهن د جوانه: نویره له کاتی خویدا، هه قی خوا یه، چاکه له گه ل دایک و باب، هه قی نزیکترین که سه که دایک و بابن، تی کووشان له پی ناوی خوادا، هه قی ئوممه ته، نه م سی کرده وه یه له هه موو کرده وه کان چاکترن، جا نایا پاریزگاری لی کردنی نویره کان، یانی چی؟ خوا ده فه رموی: ﴿ حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ ﴾ نویره کان بپاریزن، چهن د واتایه ک ده گه یه نی:

۱- له رووی کاته وه بیانپاریزن، له کاتی خو یاندا بیانکه ن وه ک هه دیسه که ش ده فه رموی: (الصَّلَاةُ لَوْ قَتَلَهَا) نویره له کاتی خویدا، نویره که ت ناگات لی بی ن له کاتی خویدا بیکه.

۲- له رووی پوآله ته وه بیانپاریزه نویره که ت به و شیوه یه بکه، که شه ریعه ت دایناوه، وشه کان که ده خوینی به ریک و پیکی بیان خوینه، رکووع و سه جده و

تفسیری قورئانی به ریز و به ریز دهرسی په نجایه م: ئایه ته کانی (۲۳۴ - ۲۴۲) ﴿ ۱۰۴۷ ﴾

ته حییات، راوهستان جموجولهکان، هه موو به رپک و پیکیی بن، خوت مه جوولینه، ئاورمه ده وه... هتد.

۳- له رووی نیوه رپوکه وه نویره کهت بپاریزه، که له راستیدا نیوه رپوک مه بهستی

ههره گورهی نویره، وهک خوای زاناو شارهزا ده فهرموی: ﴿ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴾

﴿ ۱ ﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿ ۲ ﴾ المؤمنون، واته: به راستی بپرواداران سهر فزان، ئه وانهی که له نویره کانیندا گهر دهنکه چن و به شهرم و لیترسان و سام و هه یبهت کردن له خواوه راده وهستن.

۴- وه مانای پاریزگاریی کردن له نویره ئه وهیه، که داخواییه کانی نویره

جیبه جی بکرین، وهک کردنی چاکه و خو دوورگرتن له خراپه، چونکه خوا

فه رمووییه تی: ﴿ ...إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ

اللَّهِ أَكْبَرُ... ﴾ ﴿ ۴۵ ﴾ العنکبوت، واته: بیگومان نویره خاوه نه که هی فه دهغه

دهکات له هه موو قسه یه کی ناقولآو له هه موو کرده وهیه کی خراپ. که واته:

دهبی تو مادام نویره که ری ئه گهر بته وی نویره کهت بپاریزی، دهبی شوینه واری

نویره کهت له تودا په یدایی، که بریتیه له چاکه کردن و به پیی توانا هه موو

چاکه کان بکهی، وه خوت دوور بگری له هه موو خراپه کان.

مه سه له ی یازدهیه م: مه به ست له نویره نیوه راست ﴿ وَالصَّلَاةَ الْوُسْطَىٰ ﴾

چییه؟ که ده فهرموی: ﴿ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ ﴾، مه به ست پیی هه موو

نویره کانه، نویره فه رزه کان و نویره سوننه ته کان ده گریته وه، دهبی هه موویان

پاریزگارییان لی بکرئ، به لام: ﴿ وَالصَّلَاةَ الْوُسْطَىٰ ﴾، نویره نیوه راست،

نویره عه سره، نویره نیوارهیه، وهک له دهقی سوننه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ

هاتوه: ﴿ روى الإمام أحمد عن علي رضي الله عنه، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ

الْأَحْزَابِ: شَغَلُونَا عَنِ الصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ، صَلَاةِ الْعَصْرِ، مَا لَأَلَّهُ قُلُوبَهُمْ

وَبُيُوتَهُمْ نَارًا ﴾ (رواه البخاري برقم: (۴۵۳۳)، ومسلم برقم: (۱۴۲۴)، وغيرهم)،

واته: عهلی کوری نه بو طالب خوی لی رازی بی دهلی: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له رۆژی نه حزب (واته: له جهنگی خهندهق) دا فهرمووی: نیمه یان بی ناگا کرد (واته: له نیمه یان چوواند) نویژی نیوه راست، نویژی عهسر، خوا دلیان و ماله کانیان پر بکات له ناگر.

مانای وایه پیغه مبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ته فسیری: ﴿ وَالصَّلَاةُ الْوَسْطَى ﴾ ی کردوه به وه که نویژی عهسر، به لام ههندی کیش دهلین: نویژی نیوه رویه، له بهر نه وهی دهکه ویته نیوانی شیوان و خهوتنان له لایهک و عهسرو شیوان له لایهک، به لام به هه حال مادام پیغه مبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وای ته فسیر کردبی، وه به راستیش کاتی نویژی عهسر له کاته کانی دیکه ههستیارتره، خه لک سهرگهرمی کارو که سابه ته، کاته کانی دی: شیوانه، کابرا ده چیته وه مال، خهوتنانه نه وه مه جالی هه یه، به یانییه مه جالی زیاتره، نیوه رویه کاتی نیسراحه ته، به لام نویژی عهسر کاتی گهرمه ی کارو که سابه ته.

مهسه له ی دوازه یه م: که ده فهرمو ی: ﴿ وَقَوْمُوا لِلَّهِ قَنِينٍ ﴾ ، واته: به ملکه چپی یان به بیده نگی رابوهستن بو خوا له نویژیدا، پیغه مبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: ﴿ (إِنَّ فِي الصَّلَاةِ شُغْلًا) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۱۲۰۱)) ﴾ ، واته: له نویژیدا سهرقالی هه یه، واته: سهرقالی به خوی میهره بانه وه، به گفتوگو و رازو نیاز له گهل خوادا، ههروه ها پیغه مبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کاتی که عه بدولای کوری مه سعود سه لامی لی کردو پیغه مبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له نویژیدا بو، وه لامی نه دایه وه، فهرمووی: ﴿ (إِنَّ هَذِهِ الصَّلَاةَ لَا يَصْلُحُ فِيهَا شَيْءٌ مِنْ كَلَامِ النَّاسِ إِنَّمَا هُوَ التَّسْبِيحُ وَالتَّكْبِيرُ وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۱۱۹۹)) ﴾ ، واته: نه م نویژه هیچ شتی که له قسه ی خه لکی تیدا ناگونجی، به لکو بریتیه له خوا به پاکگرتن و به گه وره گرتن و خویندنی قورئان.

مهسه له ی سیزده یه م: که ده فهرمو ی: ﴿ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرَجَالًا أَوْ زُرْبَانًا ﴾ ، له کاتی ناساییدا نویژ بکهن بهو شیوه یه و پاریزگاریی له نویژه کان بکهن، جا نه گهر ترستان هه بووو که و تنه حاله تی ترسه وه } له جهنگدا، یا خود

دوژمنیکت بو هاتوه، یاخود درندهیهکت بو هاتوه، یان هر شیوهیهک له شیوهکانی ترس، که له حالهتی ناسایی بجیته دهی، { نهوه به پیادهیی نویژ بکهن، { به پیوه برؤون و نویژ بکهن } یاخود به سواریی، { سواری و لاخ، یاخود سواری سه یارهش ببهو نویژی خوشت بکه }.

شایهنی باسیشه له باره ی چۆنیهتی نویژی ترسه وه، دوو را ههن:

پای په گه م: دهلی: ههرکات مسولمانان که وتنه نیو ترسه وه، له جهنگدا، یان هر ترسیکی دیکه، نویژه که یان چۆن بو هه ل سوورا، دهیکه ن، وه رکوع و سه جدش به پیی توانا ده بن، له و باره وه نه م دهقه هه یه: { قَالَ مَالِكُ عَنْ نَافِعٍ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ رضي الله عنه كَانَ إِذَا سُئِلَ عَنِ صَلَاةِ الْخَوْفِ، وَصَفَهَا، ثُمَّ قَالَ: فَإِنْ كَانَ خَوْفٌ أَشَدَّ مِنْ ذَلِكَ، صَلَّوْا رِجَالًا قِيَامًا عَلَى أَقْدَامِهِمْ، أَوْ رُكْبَانًا، مُسْتَقْبِلِي الْقِبْلَةِ أَوْ غَيْرَ مُسْتَقْبِلِيهَا، قَالَ نَافِعٌ لَا أَرَى عَبْدَ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ ذَكَرَ ذَلِكَ إِلَّا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم } (رواه البخاري برقم: (۴۵۳۵))، واته: مالیک، { واته: مالیکی کوری نه نه س، که مه زه بی ئیمامی مالیک به ناوی نه وه وه یه } له نافع وه ده گپ ریته وه، { نافع عیش قوتابی عه بدوللای کوری عومهری کوری خه تتابه خوا لیان رازی بی } دهلی: عه بدوللای کوری عومهر که پرساری لیده کرا ده باره ی نویژی ترسی، باسی ده کرد نویژی ترسی بهو شیوهیه ی که ده کری، کرد، دواپی گوتی: نه گهر ترسه که له وه زیاتر بوو { که دیاره نه م نایه ته ی ئیره مه بهستی پی نه وه یه، ترسیک بیت که نه توانی نویژی ترسی به کومه لی تیدا بکه ی که (صلاة الخوف) ی پی ده لئین، به لکو حاله ته که وایی هر که سه ناچار بی به ته نی نویژه که ی خو ی بکات } نه وه به پیوه نویژی خو یان ده که ن، له سه ر پییان، یان به سواریی، روو به قیبله یاخود رووشیان له قیبله نه بی، جا (نافع) گوتوویه تی: من پیم وانیه عه بدوللای کوری عومهر نه مه ی باس کرد بی، مه گهر له پیغه مبه ره وه صلى الله عليه وسلم، که دیاره هه رواشه و عه بدوللای کوری عومهر زور پابه ند بووه به سونه ته وه وه له خو وه نه وه ی نه گوتوه، دیاره نه وه ی له پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم بیستوه بویه وایگوتوه.

پای دووهم: دربارهی نویژی ترس، { به لآم نهو ترسه نا که بتوانن نویژی به کۆمه ل بکه ن، که پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له (عُمَرَةُ الْقَضَاء) دا کردوو به تی، وه له چه ند حاله تی کدا نویژی ترسیان کردوه به کۆمه ل، که ده بنه دوو به ش، به شیکیان حه ره سیات ده گرن و به شیکیان نویژ ده کهن، دوایی نه وانی دیکه دین و چه ند شیوه یه کی هه یه، به لکو حاله تی کی ترسی وایه که نا گونجی به کۆمه ل نویژه که یان بکه ن { نه ویه که نویژه که یان له و کاته دا نا که ن، به لکو دوای نه وهی حاله تی ترسه که به سه ر ده چی، نویژی ناسایی خو یان ده کهن، وه ناشلین ده یگپینه وه، نه م رایه ش هی (أوزاعي ومكحول) ه، که دوو زانای گه وه رن و له و باره وه ش نه م ده قه هاتوه: { (وَقَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حَضَرْتُ مُنَاهِضَةَ حِصْنِ تُسْتَرٍ عِنْدَ إِضَاءَةِ الْفَجْرِ، وَاشْتَدَّ اشْتِعَالُ الْقِتَالِ، فَلَمْ يَقْدِرُوا عَلَى الصَّلَاةِ، فَلَمْ نُصَلِّ إِلَّا بَعْدَ ارْتِفَاعِ النَّهَارِ، فَصَلَّيْنَاهَا وَنَحْنُ مَعَ أَبِي مُوسَى فَفُتِحَ لَنَا، قَالَ أَنَسٌ: وَمَا يَسُرُّنِي بِتِلْكَ الصَّلَاةِ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: ۹۴۴) }، واته: نه نه سی کوری مالیک خوا لی پازی بی ده لی من ناماده بووم له کاتی نابلو و قه دانی قه لای (توستور) دا { که قه لایه که کاتی خو ی له نیان بووه } له کاتی به ره به یاندا جه نگ زور گهرم بوو، نه یان توانی نویژ بکه ن و نویژه که یان بو نه کرا { نه گهر نویژیان کردبایه تی کده شکان، یان قه لاکه یان بو نه ده گیرا و ئیشی چه ند رۆژه یان ده چۆوه هی چی } نویژه که مان نه کرد هه تاکو رۆژ به رز بووه { چونکه هه ر خه ریکی گرتنی قه لاکه بوون، ننجا } دوای نه وه گه یشتینه حاله تی چی شته نگاو یان ده مه و نیوه رۆ، ننجا نویژه که مان کرد که دیاره نویژی به یانی بوو، وه ئیمه (له و جه نگه دا) له گه ل نه بو موسای نه شعهریی بووین خوا لی پازی بی و قه لاکه مان گرت، جا نه نه س ده لی: من دلخوش نیم که به و نویژه دنیا و هه رچی له دنیا دا هه یه بمه دن و نه و نویژه یان بده می، نایگۆر مه وه، واته: هی نده ئومیدم به و نویژه هه یه که له وه ختی خویشیدا نه کراوه، به لآم له و کاته دا دیاره شتیکی له نویژی پیویستتر له ئارادا بووه، که به رزه وه ندیی

ئیسلاام و مسوئەلەمانانی پێوە پەپووەست بوو.

منیش پیم وایە مەسەلەکە ئاویە: کە جاری وایە مرؤف بە ئیشارەتیش نوپژی بۆ ناکری، شەرەکە هیئەدە گەرمەو هیئەدە خەست بۆتەو، بۆیە بە ناچاری دەبی نوپژەکە دوا بخات و ئەو دەش مەجالی تیدا هەیه، وە ئەگەر دەرفەتیش بوو، دەتوانی بەو شیوەیە کە بۆی گونجا نوپژەکە بکات، کەواتە: ئەو دوو رایە، وەک زۆر دوو پرا یان زیاتری جیاواز، تیک ناگیرین، بەلکو هەر کامیکیان بۆ حالەتیک تاییەتە.

مەسەلە ی چوار دەیهەم: کە دەفەر موی: ﴿ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا

وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ ﴿ زۆر لە زانیان گوتویانە ئەم ئایەتە (نسخ) کراوەتەو

بە ئایەتی پێشوو، کە دەفەر موی: ﴿ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ

بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ﴿، ئەم ئایەتە (۲۴۱) دەفەر موی: ئەوانەتان کە

دەمرینین، وە ئافەرەتان کە لە دواي خویان بەجی دەهیلن، با لە سەر دەمەرگدا وەسیەت بکەن بۆ خیزانەکانیان بۆ ئەوێ ماوێ سالیك نان و نەفەقەیان

بکیشری و لە مالهەکانیان نەبرینە دەری، ئایەتی پێشووش ژمارە (۲۳۴) دەفەر موی:

ئافەرەتانیک کە میردیان دەمری چوار مانگ و دە شەو لە عید دەدا دەبن،

ئەمەشیان دەلی: سالیك، بۆیە زۆر لە زانیان گوتویانە: ئەم ئایەتە بە ئایەتە

پێشووەکە نەسخ کراوەتەو، واتە: ئایەتەکە هەرچەندە ئەوێ دیکە لە رووی

ریزبەندییەو لە پێشەوویە، بەلام ئەویان (ناسخ) دە ئەمەیان (منسوخ)ە، جا

ئەگەر لە یادتان بی، من لە دەرسەکانی پێشوودا، باسی ئەو دەم کرد کە من

قەناعەتم وایە وەک ژمارەیهک لە زانیان قەناعەتیان وایە، کە هیچ ئایەتیک

لە قورئاندا نیە (منسوخ) بی، واتە: هیچ ئایەتیک لە قورئاندا نیە کە ئیشی

پێ نەکریت، ئەدی چۆن ئەو دوو ئایەتە پیکەو دەگونجین!؟

راستیەکە ئەوێ، ئەم ئایەتە (۲۴۱) دەفەر موی: ئافەرەت مافی هەیه ماوێ

سالیك لە مالی میردیدا بمانیتەو، ئەگەر میردەکە وەسیەتی بۆ بکات، یاخود

كەسوكارى مېردەكەى ئامادەبن ئافرەتەكە بۆى ھەيە، واتە: ئافرەتەكە وای بۆ چاكە و بۆى ھەيە سالىك بىمىنىتەو، وپراى ئەوھى كە چوارمانگو دە شەو لە عیددەدا دەبى، بە چوار مانگو دە شەو ھەكەو ماوھى سالىك لە مالى مېردە مردووھەكەیدا بىمىنىتەو، مەسرەفیشى بکیشرى و پىزیشى لى بگىرى و خزمەتى بکرى، بۆ مېردەكە وچاکە ئەو وەسپەتە بکات، بەلام لەسەر ئافرەتەكە پىويست نپە سالىك بىمىنىتەو، ئەدى چوارمانگو دە شەو ھەكە؟ ئەو وەجە، وە ئەمەیان، واتە: ماوھى سالىك: سوننەتە، كەواتە تىك ناگىرىن و ئەمە ھەك ئەو وایە يەككە بىت بۆ لام بلى: ئەو ھەندەم پارە ھەيە، دەلىم: كاكە گيان تۆ ئەو ھەندە زەكاتەت لىكەوتو، بۆ وینە: دە ھەزار دینار زەكاتەت لىكەوتو، بەلام ئەگەر بىست ھەزار دینارىشى لىبەدى، ئەو ئەو دە ھەزارەیان بەخشین و خیرە بۆخۆت دەیکەى، بەلام دە ھەزارەكەى دیکەیان وەجە و دەبىت بیدەى، لىرەش ئەو ھەوت مانگو بىست رۆژە زیادەى كە ژن، لە مالى مېردى وەفات کردوویدا دەمىنىتەو، ئەو ئەگەر وا بکات بۆى باشە، وە ئەگەر پیاوھەكە وەسپەتە بۆ بکات و بلى: ماوھى سالىك با لە مالدا بىمىنىتەو بۆ وى و اباشە، وە بۆ كەسوكارى وا باشە، بەلام ھىچیان مولزەم نین بەو ھەو، بەلام ئافرەتەكە مولزەمە وە ئەوانى دیکەش مولزەم بەوھى كە چوار مانگو دە شەو ژنەكە لە عیددەدا بىت، ديارە ھىچ كاتیکىش وەجە و سوننەت تىكناگىرىن، كە دەلىم: ئەو شتە ئەو ھەندەى وەجە و ئەو ھەندەشى سوننەتە، ھىچ پىويست ناکات بلىم: ئەو وەجە ئەو سوننەتەى نەسخ کردۆتەو، ئنجا لەوبارەو (ابن كثیر) ئەم دەقەى لە تەفسیرەكەیدا ھیناوە: ^(۱) { (وَرَوَى الْبُخَارِيُّ عَنِ مُجَاهِدٍ ﴿ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا ﴾ ، قَالَ: كَانَتْ هَذِهِ الْعِدَّةُ، تَعْتَدُ عِنْدَ أَهْلِ زَوْجِهَا وَاجِبَةً، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ حَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ ﴾

(۱) (المصباح المنير...)، ص: (۱۷۷).

مِنْ مَعْرُوفٍ ﴿۱﴾، قَالَ: جَعَلَ اللَّهُ لَهَا تَمَامَ السَّنَةِ سَبْعَةَ أَشْهُرٍ وَعِشْرِينَ لَيْلَةً وَصِيَّةً، إِنَّ شَاءَتْ سَكَنْتَ فِي وَصِيَّتِهَا، وَإِنْ شَاءَتْ خَرَجْتَ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۴۵۳۱)﴾، واته: بوخاری له موجهیدهوه دهگپرپتهوه، که نه م نایه تهی پیشی که دهفه رموی: نهوانه ی که دهمرن و له دوا ی خو یان ژن به جی دهیلن چوار مانگو ده شه و چاوه ری دهکن، فه رموی: نهوه نهو عیددهیهیه، که واجبه له سهر نافرته له لای که سوکاری میرده وهفاته کردوهکه ی نهو عیددهیه تیپه رینیت، دوا یی خوا ی زانا نه م نایه ته ی نارده خوار ی، که دهفه رموی: **وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتْلَعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ** ﴿۲﴾، خوا بو ی کرده سالیکی تهواو، چونکه ههوت مانگو بیست شهو له گهل چوار مانگو ده شهو دهکاته سالیکی تهواو، نهوهش وهک وهسیه تیک نافرته که نه گهر بیهوی به پی وهسیه تی میرده که ی داده نیسی له مالی میرده که ی، وه نه گهر نه شیوه ی دوا ی چوار مانگو ده شه وهکه مالی میردی به جی دهیلن.

شایانی باسه (نه بو موسلیمی نه صفه هان) یش هه ر رایه کی له م جوړه ی هه یه که ده لی: نهو چوار مانگو ده شه وه پپویسته، به لام ماوه که دیکه ی نهو ساله، واته زیاده له چوار مانگو ده شهو، شتیکی په سهندو چاکه، که هه م میرد نهو وهسیه ته بکاته وهه م نافرته یش نهوهنده بمینیتتهوه، وهک (القاسمی) له تهفسیره که یدا هیناویه تی^(۱)، وه (نه بو موسلیمی نه صفه هانی) یش یه کیکه له زانیانی ناودار که کو مه لیک رای تایبه تی خو ی هه ن، جا له وه باره وه ده لیت: **{(وَالسَّبَبُ أَنَّهُمْ كَانُوا فِي زَمَانِ الْجَاهِلِيَّةِ يُوصُونَ بِالنَّفَقَةِ وَالسُّكْنَى حَوْلًا كَامِلًا، وَكَانَ يَجِبُ عَلَى الْمَرْأَةِ الْإِعْتِدَادُ بِالْحَوْلِ فَبَيَّنَ اللَّهُ تَعَالَى فِي هَذِهِ الْآيَةِ أَنَّ ذَلِكَ غَيْرُ وَاجِبٍ)}**، واته: هو ی نه مه که خوا ی زاناو شاره زا نه مه ی نارده خوار ی، نهوه بوو که له سه رده می نه فامییدا وهسیه تیان ده کرد، که ده بی

(۱) (محاسن التأویل)، ج: (۲)، ص: (۲۹۳ - ۲۹۴).

تفسیری قورئانی بر زوریه پیر درسی په نجایه م: نایه ته کانی (۲۳۴ - ۲۴۲) ﴿ ۱۰۵۴ ﴾

نافرته که سالیکی ته و او بمینیته و ده نه فقهی بکیشری و ماوهی نه و سالیته و او دهش نافرته که له سهری پیویست بوو که له عیددهدا بی، واته: بهرگو و پوښاکي ناسایی له بهر نه کات، هه تاکو سالیته که ته و او ده بی، جا خوی بهرز له نایه ته دا روونی کرده و، که ژن سالیته که چونه عیددهی له سهری پیویست نیه، به لکو شتیکی سوننه ته و په سنده، (ته نیا چوار مانگو و ده شه و که فهرزه).

مه سه له ی پازده یه م: ﴿ وَالْمُطَلَّقَاتُ مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴾، نه وه باسما ن کرد که مسولمان ده بی هم چاکه کاربی و هم پاریزکاری بی، که واته: نه گهر ده ته و ی چاکه کاربی، خوا هر له سهری پیویست کردوی، وه نه گهر ده ته و ی پاریزکاری خوا هر له سهری پیویست کردوی، دیاره پیچه وانه ی چاکه کاری خراپه کاریه، وه پیچه وانه ی پاریزکاری تاوانبارییه و هه ردو و کیشیان سزایان له سهره، واته: خراپه کاری و تاوانباری (الإساءة والفجور).

مه سه له ی شازده یه م: ﴿ خَا عَزَّوَجَلَّ ﴾ که ده فهرموی: **﴿ كَذَلِكَ يبينُ اللهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾**، نه وه زور روون و ناشکرایه که به هو ی نایه ته کانی خوا وه، که خوا روونی کردوونه و ده به هو ی تی فکری نی نایه ته کان و ته ماشا کردنیانه وه، نی مه عه قلمان زیاد ده کات و گه شه ده کات و زیاتر تی ده گه یین و شاهزه ده بین، خوی په روهر دگار له و که سانه مان بگی ری که به هو ی زیاتر لی وردبوونه و ده کتبی خوا و تی گه یشتنیه وه، عه قل و تی گه یشتنیان زیاد ده کات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی به نجایم که من

پیناسه‌ی نهم دهرسه

لهم دهرسه ماندا خوا پشتیوان بیته نایه ته کانی ژماره: (۲۴۲ تا کو ۲۵۲) له سوورته (البقرة) ده تویرینه وه، لهم ده نایه ته دا، خوا ﷺ دوو به سه رهاتمان بو ده گیریته وه له گه لی به نی ئیسرائیل، به نی ئیسرائیل که وهک پیشر گوتو ومانه، نه وه چه یه که له یه عقووبی کوری ئیسحاقی کوری ئیبراهیم (علیهم الصلاة والسلام) وه پاش که وتوون، جا له به ره وه دی نیمه له کاتی ته فسیر کردنی نایه ته کاندای به سه رهاتمان ده گیرینه وه، لیره به و نامازه کورته وازی لی ده هینین.

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۲۴۳﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۴۴﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أَصْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۴۵﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ مِثْقَاتٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَّهُمْ أبعث لنا ملكا نقاتل في سبيل الله قال هل عسيتم ان كتب عليكم القتال الا نقاتلوا قالوا وما لنا الا نقاتل في سبيل الله وقد اخرجنا من ديارنا وابنائنا فلما كتب عليهم القتال تولوا الا قليلا منهم والله عليم بالظالمين ﴿۲۴۶﴾ وقال لهم نبيهم ان الله قد بعث لكم طالوت ملكا قالوا انى يكون له الملك علينا ونحن احق بالملك منه ولم يؤت سعة من المال قال ان الله اصطفاه عليكم وزاده

بَسْطَةَ فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾
 وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آءَالُ مُوسَىٰ وَآءَالُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ إِلَهًا لَّهُ
 مُّبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ
 اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ
 مُّلْكُوا اللَّهَ كَمِ مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ
 الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَخْرِجْ عَلَيْنَا صَبْرًا
 وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ
 اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ
 وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَئِنَّ اللَّهَ ذُو
 فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
 الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

مانای وشه به وشه نایه ته کان

نایا سهرنجی نه وانهت نه داوه که به هه زاران بوون و له بیمی مردن له ماله کانیان
 چوونه دهر، خواش پیی فهرموون بمرن! پاشان زیندووی کردنه وه، بیگومان خوا
 خاوهن چاکه یه به سهر خه لکه وه، به لام زوربه ی خه لکی سوپاسگوزاری ناکهن ﴿٢٤٧﴾
 وه له پیناوی خوادا بجه نغن و بزنان که خوا بیسه ری زانایه ﴿٢٤٨﴾ کییه نه و که سه ی
 ده ستقه رز له گهل خوادا بکات به فهرزیکی باش، تاگو نه ویش به چه ند به رانبه ری

زۆر بۆى قەرەبوو بىكاتهوہ ! وہ خوا (رۆزى) وەتەنگ دىنى و فراوانى دەكاتو بۆ لای وىش دەگىپرئىنەوہ ﴿۲۴۵﴾ ئايا سەرنجى قسە رۆىشتووانى بەنى ئىسپرائىلت نەداوہ لە پاش مووسا ! كە بە پىغەمبەرىكى خۇيانىان گوت: سەرکردەپەگمان بۆ دابنى كە (لە ژىر سەرکرداپەتتىدا) لەرپى خوادا بىجەنگىن ! گوتى: ئايا پىتان وا نىە كە ئەگەر جەنگتان لەسەر پىويست كرا، نەجەنگن ؟ گوتيان: جا چىمانە كە لەرپى خوادا نەجەنگىن ! لە حالىكىدا كە لەنىو مال و حال و كورپانمان وە دەرنراوین؟ بەلام كاتىك جەنگيان لەسەر پىويست كرا، كەمىكىان نەبى پشتيان كردهوہ، وە خوا بە ستەمكاران زانايە ﴿۲۴۶﴾ وە پىغەمبەردەكەيان پى گوتن: خوا طالوتى بەسەر كرده بۆ داناون ! گوتيان: جا چۆن دەبى سەر كردهى ئىمە بى لە حالىكىدا كە ئىمە بۆ سەر كراپەتتى شايستەترىن و سامانىكى فراوانىشى نەدراوہتى ؟ گوتى: خوا ئەوى بەسەرتاندا ھەلبىزاردوہ و لە زانىارى و جەستەشدا زىدەپى پىداوہ، وە خوا (دەستەلات) فراوانى زانايە ﴿۲۴۷﴾ وە پىغەمبەردەكەيان پى گوتن: بەلگەو نىشانەى ھوكمرانىيەكەى (واتە: ھوكمرانىى طالوت) ئەوہىە كە تابووتتان بۆ بى، فرىشتەكان ھەلى دەگرن، ئارامىي لە پەرورەدگار تانەوہ تىداپە، وىپراى پاشماوہىەك لەو شتانەى نىكانى مووسا و نىكانى ھاروون بەجىيان ھىشتوون، بىگومان لەوہدا بەلگەو نىشانەتان بۆ ھەپە (لەسەر راستى طالوت) ئەگەر برواداربن ﴿۲۴۸﴾ جا كاتىك طالوت لەشكرەكەى (لە ئاوەدانى) جيا كردهوہو خستەرى گوتى: بىگومان خوا بە رووبارىك تاقىتان دەكاتەوہ، جا ھەركەسىك لە لويچىك زياترى لى بخواتەوہ، ئەوہ لە من نىە، وە ھەركەسىك لى نەچىزى ئەوہ لە منە، ئنجا جگە لە كەمىكىان تىكرا لىيان خوار دەوہ، جا كاتىك خوى و ئەو بروادارانەى لەگەلى بوون، لى پەرىنەوہ، گوتيان: ئەمپۆ تواناى پى وىرانى جالوت و لەشكرەكەيمان نىە ! ئەوانەى كە دلىابوون لەوہ كە بە دىدارى خوا دەگەن، گوتيان: گەلىك جارن بە وىستى خوا كۆمەلىكى كەم بەسەر كۆمەلىكى زۆردا زالىبوون، وە خوا لەگەل خۆراگران داپە ﴿۲۴۹﴾ وە كاتىك بۆ جالوت و لەشكرەكەى چوونە مەيدانى، گوتيان: پەرورەدگارمان خۆراگرىمان بەسەردا برپىژەو پىپەكانمان بچەسپىنەو بەسەر كۆمەلى كافراندا سەرمان بچە ﴿۲۵۰﴾ ئىدى بە

مؤله تی خوا شکاندنیانن و داوودیش جالووتی کوشت و خوا دهسته لآت و حکمه تی پیداو، له وهی که دهیه وی شاره زای کرد، وه نه گهر خوا هندیک له خه لکی به هندیکیانی لانه بردبایه، مسوگهر سه رزه مین تیکده چوو، به لام خوا خاوهن چاکه یه به سهر جیهانیانیه وه ﴿۲۵۱﴾ ئا نه وانه نایه ته کانی خوان به شیوه یه کی هه ق به سهر تیاندا ده خوینینه وه، وه بیگومان تو له ره وانه کراوانی ﴿۲۵۲﴾.

شیکردنه وهی هندیک له وشه کان

(حَذَرُ): (الْحَذَرُ: إِحْتِرَازٌ مِنْ مُخِيفٍ)، واته: (حَذَرٌ) بریتیه له خو پاراستن له شتیکی مه ترسی لی کراو که جیگای ترس بی.

(لَذُو): واته: صاحب، خاوهن.

(فَضْلٌ): واته: چاکه، (الْفَضْلُ: الزِّيَادَةُ عَنِ الْإِقْتِصَادِ خَيْرًا أَوْ شَرًّا وَفِي الْمَحْمُودِ أَكْثَرُ اسْتِعْمَالًا)، واته: (فَضْلٌ) زیاده یه له چاکه دا، یان له خراپه دا، وه له چاکه دا زیاتر به کاردی، (لَذُو فَضْلٍ): واته: خاوهن چاکه و خاوهن زیاده، چونکه (فَضْلٌ) بریتیه له چاکه یه کی زیاده که ده به خشری.

(يَقْرَضُ): (الْقَرْضُ: هُوَ مَا يُدْفَعُ إِلَى الْإِنْسَانِ مِنَ الْمَالِ بِشَرْطِ رَدِّ بَدَلِهِ) وشه ی (قَرْضٌ) بریتیه له وهی، که دهری به که سیک به مه رچی نه وهی، که دواپی بدریته وه، یا خود جیگره که ی بدریته وه، واته: بارته قای نه وه بدریته وه به خاوهنی.

(أَضْعَافًا): (أَضْعَافًا: جَمْعُ ضِعْفٍ وَمَصْدَرُهُ: ضَعْفٌ، وَضِعْفُ الشَّيْءِ الَّذِي يُثْنِيهِ فَضْعُ الْإِثْنَيْنِ أَرْبَعَةٌ)، وشه ی (أَضْعَافٌ) کوی (ضِعْفٌ) ه، چونکه (أَضْعَافٌ) به کوردی، واته: چهند قات، (ضِعْفٌ) یش واته: دوو قات.

(يَقْبِضُ): (يَسْلُبُ، الْقَبْضُ: تَنَاوُلُ الشَّيْءِ بِجَمِيعِ الْكَفِّ)، واته: (يَقْبِضُ) یانی: ده ستینی، وه (قَبْضٌ) بریتیه له گرتنی شتیکی به هه موو ده ست، وه لی ره دا

مه به ست پی لیگرتنه وه وه که مکردنه وه یه.

(وَبَصَّطُ): (يُعْطِي، وَبَسَطَ: نَشَرَ وَسَّعَ)، واته: (يَبْسُطُ) یانی: ده به خش، یان فراوان ده کات، وه (نَشَرَوُوسَّعَ)، واته: بلاوی کرده وه فراوانی کرد.

(الْمَلَأُ): (الْمَلَأُ: جَمَاعَةً يَجْتَمِعُونَ عَلَى رَأْيٍ، فَيَمْلَأُونَ الْعُيُونَ رِوَاءً وَمَنْظَرًا، وَالنُّفُوسَ بِهَاءٍ وَجَلَالًا وَالْمَقْصُودُ بِهِ: سُرَاةِ الْقَوْمِ وَأَشْرَافِهِ) واته: (مَلَأُ) که من به ده ست رُویشتووان یان قسه رُویشتووانم ته فسیر کردوه، واته: (مَلَأُ) ی همر کومه لیک نه وانه که له نیو خه لکدا قسه یان ده پروا و ده ستیان ده پروا، نه مرو نه هیان به ده سته، له وه شه وه هاتوه که چاوی خه لک پرده کهن له ترسو سام و ریزو هه یبه ت.

(أَبَعَثَ): (أَصْلُ الْبَعْثِ: إِثَارَةُ الشَّيْءِ وَتَوَجُّيْهِهِ) وشه ی (بَعَثَ) بریتیه له وروژاندنی

شتیک، (وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ...﴾ المائدة، آی: قَيْضُهُ، واته: ره وانیه کردو ناماده ی کرد (خو اَعْبَلَّ قَه لَه ره شیک ی نارد، زهوی به دهندووی ده کولی).

(مَلِكًا): مه لیک واته: پادشا، لیره دا به مانای فه رمانده و سه رکرده دی، چونکه مه لیک له (مُلْك) هوه هاتوه، ده لی (المُلْكُ: هُوَ التَّصَرُّفُ بِالْأَمْرِ وَالنَّهْيِ فِي الْجُمْهُورِ، وَالْمَلِكُ مَنْ يَمْلِكُ السِّيَاسَةَ)، وشه ی (مُلْك) بریتیه له ده ستکراوه ی له هه لسو کهوت کردن له گهل خه لکدا، مه لیک: واته نه وه که سه ی که سیاستی به ده سته، حوکمران.

(اصْطَفَاهُ): (اصْطَفَاهُ)، (أَصْلُ الصَّفَاءِ: خُلُوصُ الشَّيْءِ مِنَ الشُّوبِ، وَمِنْهُ: الصَّفَاءُ، لِلْحِجَارَةِ الصَّافِيَةِ، وَالْإِصْطِفَاءُ: تَنَاوُلُ صَفْوِ الشَّيْءِ، كَمَا أَنَّ الْإِخْتِيَارَ: تَنَاوُلُ خَيْرِهِ)، وشه ی (صَفَاء) شتیکه که خلتی پیوه نه مابی، جا وشه ی (الإِصْطِفَاءِ) واته: خو لاصه ی شتیک و پوخته که ی وه ربگری، وه ک (إِخْتِيَار) یانی: چاکه که ی وه ربگری.

(التَّابُوتُ): واته: (صندوق) وشهی (تابوت) بریتیه له ههرشتیک، که شتی تیبحری.
 (سَكِينَةٌ): (السُّكُونُ: ثُبُوتُ الشَّيْءِ بَعْدَ تَحَرُّكِهِ، وَالسَّكَنُ وَالسَّكِينَةُ وَاحِدٌ، وَهُوَ زَوَالُ الرُّعْبِ، وَعَلَى هَذَا قَوْلُهُ: ﴿ أَنْ يَأْتِيَكُمْ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ﴾)، وشهی (السَّكِينَةُ) من به (نارامیی) م لیكداوته وه، چونکه له (سُكُون) هوه هاتوه له (سَكَن) هوه هاتوه، وشهی (سَكَن) واته: جیگیر بوو، یانی شتیك جوولّه جوولی کرد بی دواپی له جوولّه كهوتبی، که مه بهست پیی لاجوونی ترسه له دلداو لاجوونی دلّه راوکی یه.

(لَايَةٌ): (آية: أي علامةً وجمَعُها آیات)، وشهی (آية)، واته: نیشانه، به لگه.
 (عُرْفَةٌ): (الغَرْفُ: رَفْعُ الشَّيْءِ وَتَنَاوُلُهُ، يُقَالُ: غَرَفْتُ الْمَاءَ وَالْمَرْقَ، وَالغُرْفَةُ: مَا يُغْتَرَفُ، وَالغُرْفَةُ لِلْمَرَّةِ)، (عُرْفَةٌ) به مانای ژوور دی، به لام لیردا به مانای لویچیک ئاو دیت، واته پری یهک مستی یهک دهست، ئه وه وهک دواپی باسی دهکهین که جالوت له سهر سوپاکه ی خوی کرده مهرج که بهس یهکی یهک لویچ ئاو بخونه وه، ههر ئه وهنده ی تیئویتیان پی بشکی.

(يَطْنُونَ): لیردا به مانای (يُوقِنُونَ) یه قینیان ههیه دیت، به لام له زور شوینی دیکه له قورنندا به مانای (يَشْكُونَ، يَتَرَدَّدُونَ) گومانیان ههیه، دوو دلن، هاتوه، جا (راغب) دهلی: (الظن: اسمٌ لما يحصلُ عن أمارَةٍ، وَمَتَى قَوِيَتْ أَدَّتْ إِلَى الْعِلْمِ، وَمَتَى ضَعُفَتْ جَدًّا لَمْ يَتَجَاوَزْ حَدَّ التَّوَهُّمِ) واته: (ظن) به ههر زانیارییهک دهگوتری، که له ئه نجامی نیشاناندا پهیدا ده بییت، جا ئه گهر نیشانه کان زور به قوهت بوون دهگاته رادده ی زانست و یهقین، به لام ئه گهر نیشانه کان لاواز بوون، ته نیا ده بیته جوړیک له گومان وههم و دوو دللی.

(فَيْئَةٌ): (الفَيْئَةُ: الْجَمَاعَةُ الْمُتَظَاهِرَةُ الَّتِي يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ فِي التَّعَاوُدِ) وشهی: (الفَيْئَةُ) واته: کۆمه ل، (راغب) دهلی: کۆمه لیکن که ههندیکیان دهگه ریپنه وه بو لای ههندیکیان، { چونکه (فاء) یانی: (رَجَعَ) } وه

پشت به یه که وه ده به ستن و پیکه وه تو که وه و توند و تو لن.

(بَرَزُوا): (الْبَرَاؤُ: الفِضَاءُ، وَبَرَزَ: حَصَلَ فِي بَرَا، وَ مِنْهُ الْمُبَارَاةُ لِلْقِتَالِ وَهِيَ الظُّهُورُ مِنَ الصَّفِّ) وشهی (الْبَرَاؤُ) به مانای (فِضَاءُ) دهشت، دیت. (بَرَزُوا)، واته: بُوَ يَهَكَ جُودًا وَهِيَ دَهْشَتٌ، بُوَ يَهَكَ هَاتِنَه مَهِيدَان، چونکه ده لئى (بَرَزَ: حَصَلَ فِي بَرَا) واته: چو وه ده شته وه، چو وه مه يدانى، (مُبَارَاةُ) يَانى: بُوَ يَهَكَدِ هَاتِنَه مَهِيدَان.

(أَفْرَغَ): (الْفَرَاغُ: خِلَافُ الشُّغْلِ) وشهی: (فَرَاغٌ)، واته: بُوْشَايى، پيچه وانه كهى بر يتيه له (شُغْلٌ)، واته: شَتِيكَ مَه شُغُولُ بَكَو پِر بَكَ، جَا (إِفْرَاغٌ) ده لئى: (وَأَفْرَغْتُ الدَّلْوُ: صَبَبْتُ مَا فِيهِ، وَ مِنْهُ اسْتَعْيِرَ: ﴿... رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا...﴾ (۱۲۶) ﴿ الأعراف، (الدَّلْوُ) واته: دَوْلْجِه كه ناويان پى له بير هه له ينجاو، (وَأَفْرَغْتُ الدَّلْوُ): يَانى: هه رچى له دَوْلْجِه كه دا بو وه مووم هه لئى، ﴿... رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا...﴾ (۱۲۶) ﴿ الأعراف ، واته: ته واو ناراميمان هه لئى ره سهر دل و ده روون.

(بِإِذْنِ اللَّهِ): (الإِذْنُ فِي الشَّيْءِ: إِعْلَامٌ بِأَجَازَتِهِ وَ الرُّخْصَةُ فِيهِ، الإِذْنُ هُوَ الأَرَادَةُ وَ الأَمْرُ)، وشهی (إِذْنُ اللَّهِ) به مانای ويستى خوا ديت، وه به مانای فه رمانيش ديت، به لام ليرهدا به مانای (ويست) ليكه در يتيه وه.

(دَفَعُ اللَّهُ): (الدَّفْعُ إِذَا عُدِّيَ بِأَلَى اقْتَضَى مَعْنَى الإِنَالَةِ، نَحْوُ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿... فَأَدْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ...﴾ (۶) ﴿ النساء ، وَإِذَا عُدِّيَ بِعَنْ اقْتَضَى مَعْنَى الحِمَايَةِ، نَحْوُ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا...﴾ (۳۸) ﴿ الحج ، وَإِذَا عُدِّيَ بِبِالْبَاءِ اقْتَضَى مَعْنَى الإِزَالَةَ التَّنْحِيَةَ، نَحْوُ: ﴿وَلَوْ لَادَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ﴾، وشهی (دَفْعٌ)، واته: پال پيوه نان، (دَفْعُ اللَّهِ) واته: نه گهر خوا به

هه نديك له خه لك هينديكي ديكه ي پال پيوه نه نابان، به خه لکيكي چا که کار، خه لکی سته مکاری پال پيوه نه نابايه، نه وه دنيا تيکده چوو، وشه ي (دفع) نه گهر به (إلى) (تَعَدِّي) بکات مانای گه يانندن ده گه يه نی، وهك ﴿... فَأَدْفَعُوا﴾

إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ... ﴿٦﴾ النساء، واته: جا ماله ته کانیان بده نی، وه نه گهر به (عَنْ) (تَعَدِّي) بکات مانای پاراستن و په نادان ده گه يه نی، نه وه مانای لاپردن ده گه يه نی ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا...﴾ ﴿٣٨﴾ الحج، واته: خوا به مسوگه ریی بهرگری له وانه ده کات که نیمانیان هیناوه، وه نه گهر به (ب) (تَعَدِّي) بکات، وهك ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ﴾

(لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ): (الْفَسَادُ: خُرُوجُ الشَّيْءِ عَنِ الْإِعْتِدَالِ وَيُضَادُّهُ الصَّلَاحُ)، وشه ي (فَسَاد) بریتیه له وه که شتیک حالی تی کبچی و له حالته ی هاوسه نگیی دهر بچی، پیچه وانه که ی بریتیه له چاک بوون (صَلَاح).

مانای گشتی نایه ته کان

خوای په روه ردگار لی رده دا دوو به سه رهاتمان بو ده گپړیته وه، نجا دياره که ده فهرموئ: ﴿أَلَمْ تَرَ﴾، رپوی قسه کردن له گهل پیغه مبه ره ﷺ، یا خود له گهل هه رکه سيك که قورئان بخوینیت ﴿أَلَمْ تَرَ﴾، مانا رواله تیه که ی: نایا نه تبینی، به لام مه به ست پیی (أَلَمْ تَعْلَم) ه، {نایا نه ترانی!} ه، یا خود نایا ته ماشا ناکه ی! وه مه به ست له ته ماشا کردن ته ماشا کردن به عه قل و به دلّه، نایا سه رنج ناده ی! نجا سه ره تا دپته سه ر گپړانه وه ی به سه رهاتی یه که م و ده فهرموئ: ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾، که زور به کورتی له یه ک نایه تدا ده گپړیته وه، ده فهرموئ: نایا سه رنجی نه وانه ناده ی له مال و حالی خو یان وه دهر که وتن ﴿وَهُمْ أُلُوفٌ﴾، له حالیکدا ژماره یان به هه زاران بوو، وه دهر که وتن مال و حال و نیشتیمانی

خۆیان بۆچی بەجی هیشت؟ ﴿ حَذَرَ الْمَوْتِ ﴾، لە ترس و بیمی مردن ﴿ فَقَالَ لَهُمُ
اللَّهُ مُوتُوا ﴾، خواش پێی فەرموون: بمەرن! ئەوان لە ترسی مردن مال و حالێ
خۆیان بەجی هیشت، کەچی خوا ﷻ پێی فەرموون: بمەرن و هەمووی مرانەن
﴿ ثُمَّ أَحْيَاهُمْ ﴾، وە پاشان زیندووی کردنەوه ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴾، بیگومان خوا خاوەن چاکە و بەخششە،
بەسەر خەلکییەوه، بەلام زۆربەیی خەلکی سوپاسگوزار نین.

ئەم بەسەرھاتە کە خۆی بەرزو مەزن ئاوا زۆر بە کورتیی بە پوختیی بۆمان
دەگیریتەوه، لە تەفسیرەکاندا زۆر شتیان لەسەر گوتووە، هەندیک دەلێن: ئەوانە
خەلکیکی زۆربوون، میللەتیک بوون، کە خوا دەفەرموێ بە هەزاران کەس بوون،
بیستووینانە کە نەخۆشییەک بڵاودەبیتەوه، طاعوون بوو، نەخۆشییەکی
کوشندە بوو، ئەوان ئەو ولاتەیی خۆیان بەجی هیشتووە، بەلام دوایی لە ئەنجامی
بەجی هیشتنی ولاتی خۆیاندا، نەخۆشییەکە لەنیویاندا بڵاوبۆتەوه و هەموویان
وەفاتیان کردووە، دواییش خۆی ژینەر زیندووی کردوونەتەوه، بۆ ئەوەی ببنە
جینگەیی پەندو عیبەرەت بۆ خەلک، کە جاری وا هەیه خەلک لە ئەنجامی پراکردن
لە مردندا تووشی مردن دەبیت!

و هەندیک دەلێن: نا، بەلکو ئەوانە خەلکیکی بوون، میللەتیک بوون بیستووینانە
کە دوژمن هاتووە بەسەریاندا بدات و لە ترسی دوژمن مال و حال و نیشتمانی خۆیان
بەجی هیشتووە، بەلام لە ئەنجامدا هەموویان کوژران، دوایی خۆی توانا زیندووی
کردوونەتەوه، کەواتە: لەجیاتی پراکردن، بەرھەڵستی بکەن، چونکە مەرج نیە لە
بەرھەڵستییدا تووشی کوژران و برینداربوون ببی، بەلکو جاری وا هەیه لە پراکردندا
تووشی بەلاو کوژران دەبی، هەرچۆن بێ خۆی زانا ئەوه بە کورتی دەگیریتەوه و
تەفسیرەکان تەفصیلاتی زۆریان لێ باسکردووە، بۆ ئەوەی بۆ ئیمەیی مسوڵمان
ببیتە جیی پەندو عیبەرەت، کە مەرج نیە ئینسان لە مانەوه لە سەنگەردا و لە
بەرھەڵستییدا تووشی کوژران بیت، بەلکو زۆرجار لە پراکردندا و لە هەلاتندا
تووش دەبیت، وەك کوردەواریی خۆشمان دەلێت: (ئەوهی بترسی ناخەلسی).

ننجا دوايي فرمان به جهنگ و جيهاد دهکات و دهفهرموی: ﴿ وَقَتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾، وه له پړی خوادا بجهنگن، وه بزنانن که خوا
بيسهري زانايه، واته: له مردنی مهترسین و له دوژمن مهترسین و له پړی خوادا
بجهنگن، وه بشزانن که خوا بیسهره دهنگتان دهبیستی و زاناشه ناگاداری حال و
بالتانه، له حیاتی نهوهی بیرکه نهوه له پاکردن و هه لاتن و خوشاردنه وه، بیربکه نهوه
له خوړاگری و له بهر هه لستی و له فیداکاری، جا له نهجامی نهوه دا که جیهاد و
بهرهنگاری به بی مال به خشین نابی، ننجا خوا ﷺ باسی مال به خشین دهکات و
دهفهرموی: ﴿ مَنْ ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ﴾، کی هه یه قهرزیکی باش
بداته خوا ﷺ؟، (قهرزی باش دانه خوا یانی چی؟! یانی: ماله که یی به خشی له و
شوینه دا که شهرع بوی دیاری کردوه، له بهر ژه وهندی خه لگدا، به لام پاداشته که ی
تهنیا له خوا بووینه وه و با دنیا بی، که خوی به خشر چاکترین پاداشتی ده داته وه.
﴿ فَيَضَعْفُهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ﴾، خوا به چهند قات بوی قهره بوو دهکاته وه و،
نهوه نیه که چهنده ی به خشیوه هر نه وهندی بداته وه له دواروژدا، به لکو
به چهند قاتی زور بوی قهره بوو دهکاته وه ﴿ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ ﴾، وه خوا رزق
تهنگ دهکات و فراوانیشی دهکات، بو هندیکیان که می دهکات و بو هندیکیان
زوری دهکات، به پیی حکمه تی خوی، نهوهی که ژیانی تهنگ و رزق و رزی که م
دهکات تاقی دهکاته وه، بزانی داخو چی دهکات؟ وه نهوهی که رزی بو فراوان
کردوه بزانی داخو نه و رزقه ی که خوا پیی داوه، نایا له بهر ژه وهندی خه لگدا و له
بهر ژه وهندی کومه لگا و دهوروبه ریدا به کاری دینیت، وه پاداشته که ی له خوا
بوی، یان هر بوخوی سوودی لی ده بین و هر په زمه ندهی دهکات و هر
خهریکی ژمردنی ده بیت، ههردو وکیان تاقی ده کرینه وه ﴿ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾،
وه بو لای وی ده گیردیننه وه. واته بو لای خوا ده چنه وه، تاکو نهجامی نه و
تاقی کردنه وه به تهنگ دهستی و به فراوان دهستی، به هه ژاری و به
دهوله مهندی، وه برگر نه وه.

ننجا دیته سهر به سهرهاتی دوووم، که پانتاییه کی باشی نهو نایه ته به پیژانهی بو ته رخان کراوهو به به سهرهاتی طالووت و جالووت ناوی دهر کردهو، له بهر نهوه که سهر کردهی نهو نیماندارانهی که جهنگیان کرده ناوی طالووت بووهو، سهر کردهی کافره کانش ناوی جالووت بووهو، ههر دوو کیشیان ناوه که بیان له قورئاندا هاتوه، وه له کتیبه کانی میژوودا^(۱) و له تهفسیره کاندا زور ورده کاری و تهفصیلات له باره ی نهو به سهرهاته وه هاتوه، که نیمه ته نیا نامازه به که میکی ده که یین، که له گهل رووحی نایه ته کاندا بگونجی، خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿ اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلِئِكِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى ﴾، نایا سهرنجی قسه رویشتوانی وه چه ی ئیسرئیل نادهی، واته: نهوانه ی که له نیو وه چه ی ئیسرئیلدا قسه رویشتوو بوون و شتیان به دهست بوو، سهر په رشتی وه چه ی ئیسرئیلیان ده کرد، له دوی موسا ﷺ، واته: نهو به سهرهاته له دوی موسا ﷺ روویداوه، چیان گوت: ﴿ اِذْ قَالُوا لَنَبِيِّ لَهْمُ اَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُنْقِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴾، کاتیکی که به پیغه مبه ریکی خوئیانیان گوت: پادشایه کمان بو بنیره، سهر کرده یه کمان بو دیاری بکه، تا کو له ریگی خوادا جهنگ و جهاد بکه یین، نهوانه دیاره لی قهوماو بوون و دوژمن پیشتتر زهبری لی داون و تووشی شکست و نارچه تیی بوون، بویه داویان له پیغه مبه رکه ی خوئیان کرده که فه رمانده یه ک، سهر کرده یه کیان بو دیاری بکات، بو نهوه ی له ژیر سهر کرده ییتی نهودا جهنگ و جهاد بکه ن ﴿ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَا تُقَاتِلُوْا ﴾، پیغه مبه رکه یان ﷺ که ناوه که ی له قورئاندا نه هاتوه، به لام میژوونوووسان ناویان بر دوه، بهس نیمه ههر له خووه ناییین، له بهر نهوه ی ناوی له قورئاندا نه هاتوه پیغه مبه رکه یان پی گوتن: نایا

(۱) له (په یمانی کون) دا باسی نهو جهنگه ی نیوان سوپای طالووت و جالووت کراوه، به لام (طالوت) به (شاول) و (جالوت) یش به (جلیات) ناویان هاتوهو (داود) یش هه روه ک خو ی، پروانه: (التفسیر التبطیقی للکتاب المقدس) (العهد القديم)، صموئیل الأول: الإصحاح: (۱۷)، ص: (۵۹۸، ۵۹۹)، (جلیات یتحی جیش شاول).

نزیک نیه که نه گهر جهنگتان له سهر پیویست بکری جهنگ نه کهن و پاشه کسه بکهن، نه وه جاری خوا له سهری پیویست نه کردوون، به لام باشه نه دی نه گهر جهنگی له سهر پیویست کردن، پاشه کسه ناکهن؟ ﴿ قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴾، گوتیان: جا باشه بو له ری خوادا تیینه کوشین، بو جهنگ ناکهین؟! ﴿ وَقَدْ أَخْرَجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا ﴾، له کاتی کدا نیمه له مال و حال و خو مان له نیشتمانی خو مان و دهر نراوین، وه له نیو کورو منداله کانمان و دهر نراوین و له یه ک جیاکراوینه وه؟! وا دیاره خیزان و مندالیان و، به دیلگیراوه، واته: نه مالمان ماوه، نه منالمان ماوه، نه حالمان ماوه، بوچی جهنگ نه کهین و بهرگری نه کهین؟! ﴿ فَلَمَّا كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ﴾، به لام کاتی که جهنگیان له سهر پیویست کرا، جگه له که میکیان، نه وانی دیکه هه موو پشتیان کرده وه، واته: ناماده نه بوون بچن بو نه و جهنگ و جیهاده، ﴿ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴾، وه خوا به سته مکاران زانایه، که واته: نه وانه سته مکارن که پیشی قسه ی گه وره گه وره ده کهن و، دواپی که دیته سهر نه وه ی پیویست بی شان بدنه به ری، پشت ده کهن وه شان له بن باری بهر پر سیاریتی دینه دهری، واته: پاش نه وه ی پیغه مبه ره که یان ﷺ فهر مووی: نه وه مؤله تم له خوا وهر گرتوه و دهر رموی: باشه نه وه جهنگیان له سهر فهر زبووه، فهر موو با بچن، به لام ههر له گهل جهنگ فهر ز بوو، جگه له که میکیان زورینه یان پشتیان هه لکردو گوتیان: نیمه ناماده نین، ﴿ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ ﴾، ننجای پیغه مبه ره که یان ﷺ پیی فهر موون: واته: به و که مینه یان که له سهر قسه ی خو یان مابوونه وه و ناماده ی جهنگ و جیهاده بوون: ﴿ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا ﴾، بیگومان خوا طالوتی به پادشا و سهر کرده بو ناردوون، به لام له وه شدا دیسان مله جیره یان کرد ﴿ قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا ﴾، گوتیان: جا چون دهبی نه و پادشای نیمه بی و چون دهبی بیته برا گه وره و سهر کرده ی نیمه؟ ﴿ وَخُنُّ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ ﴾، له حالیکدا نیمه شایسته ترین، دیاره نه و

طالووته، یان کورپه شوانیک بووه، یان کورپه جوتیاریک بووه، یان کورپه نه داریک بووه، نه وانیش، دیاره له وانه بوون له و عائیلانه و بنه مالانه بوون که ناسراو بوون، یا خود به میرات سهرپه رشتیکردنی بهنی ئیسراییلیان بو ماوه ته وه، وهک هندی بنه مالنه کانی: مه لاهو به گو و ناغاو شیخ و... هتد، ﴿ وَلَمْ يَأْتِ سَعَةَ مِنَ الْمَالِ ﴾، وه مال و سامانیک فروانیشی پینه دراوه، ﴿ قَالَ ﴾، پیغه مبه ره که یان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پی فهرموون: ﴿ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجَسْمِ ﴾، خوا له نیو نیوه دا هه لیبژاردوه، وه فروانیشی پیداوه له پرووی زانسته وه وه له پرووی جهسته وه، واته: به هیزی دهر وونی و جهسته یی ده توانی نه و کاره بکات ﴿ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكُهُ مَن يَشَاءُ ﴾، وه خوا به ههر که سیک که بیهوی مولکی خوئی، وه دهسته لاتی سهرپه رشتیکردنی خه لک، ده به خشی ﴿ وَاللَّهُ وَسِعَ عِلْمُهُ ﴾، وه خوا فروانی زانایه، واته: دهسته لاتی فروانی هه یه و به خشی فروانی هه یه، وه زاناشه و ده زانی کی ده کات به چی، وه به رپر سیاریتی به کی ده سپیری؟ نجا بهنی ئیسراییل عاده تیان وا بووه، وه میلله تانی پيشوو هه موو عاده تیان وا بووه، که موعجیزه ی بهر هه ست و بهرچاویان هه بییت، بویه پیغه مبه ره که یان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دیاره داوا ده کات له خوا ی بالاده ست که طالووت نیشانه یه کی هه بییت، که نه و خه لکه قه ناعه تی پی بکن، که نه وه سهر کرده یه و له لایه ن خواوه دیاریکراوه، ده فهرموئی: ﴿ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آءَالُ مُوسَىٰ وَآءَالُ هَارُونَ ﴾، وه پیغه مبه ره که یان پی فهرموون: نیشانه ی پادشایه تی و حوکمرانیتی طالووت نه وه یه که تابووتان بو بی، نه و تابووته هه م سه کینه ت و نارامی تی دیایه له په روه ردگار تانه وه، هه م چه ند شوینه واریک که نزیکانی مووسا و نزیکانی هاروون به جیان هیشتوون، ده لین: هندی پارچه ی له وح، نه و له وحه ی که ته وراتی لی نوسرابووه بو مووسا، وه هندی پارچه ی گوچان، وه هندی شت که هی شوینه واری هاروون بوون

(سه لات و سه لامی خویان له سهر بی) که مابوونه وه له نیو بهنی ئیسپرائیلدا، نه وانه له نیو نه و تابووته دا بوون، ئنجا: ﴿ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ ﴾ نه و تابووتهش مه لائیکهت هه لئانده گرت، دیاره ده بی نه و تابووتهش به روالهت بوخوی رپویشتی، چونکه مه لائیکهت نابینرین، واته: فریشته کان هه لئان گرتی، بی نه وهی پپویست به وه بکات، که خه لک هه لیگری ﴿ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰیةً لِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴾، به راستی له وه دا نیشانه هه یه بو ئیوه نه گهر ئیمانداربن، واته: نیشانه هه یه له سهر نه وه که طالووت خوا لی رازی بی سهر کرده یه که خوی په روه ردگار ناردوو یه تی و، دیاری کردوه بو نه وهی چاک به قسه ی بکن، ئنجا دیاره نه وانهش که ره خنه یان ده بی له فه رمانده یی طالووت، نه وانهش ته نیا هه رده کشینه وه، نه وانه دمینه وه که قه ناعه تیان پییه تی ﴿ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ ﴾، ئنجا طالووت له شکره که ی پیش خوی ددها، یا خود پیشیان ده که وی، جا کاتیك طالووت سهر بازه کانی جیاده کاته وه له ناوه دانی و روویان پی له دوژمن ده کات: ﴿ قَالَ اِنَّ اِلَهَ اللّٰهِ مُبْتَلِيْكُمْ بِنَهَرٍ ﴾، پیان ده لی: خوا ئیوه تاقی ده کاته وه به رووباریك، واته: رووباریكتان دیته پیش، دوی نه وهی که زور تینوو بوون و زور شه کهت بوون، نابی له و رووباره بخونه وه جگه له لویچیک، واته: ده بی هه ر نه وهنده بخونه وه که تینویتی تان پی بشکی، وه که ده فه رموی: ﴿ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّيْ وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهُ مِنِّيْ اِلَّا مَنْ اُغْرَفَ عُرْفَةً بِيَدِهِ ﴾، جا هه رکه سیك لیی بخواته وه له من نیه، واته: هه رکه سیك تی ری لی خوارده وه، با هه ر له ریوه بگه ریته وه، وه نه وهی لیی نه خوارده وه جگه له لویچیک، نه وه له منه و با بمینیته وه، نه گه رنا نه وهی دیکه له من نیه و ده بی بگه ریته وه ﴿ فَشَرِبُوْا مِنْهُ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ ﴾، ئنجا هه موو لییان خوارده وه جگه له که میکیان، که واته: نه و که مهش له که میکی دیکه و له که میکی دیکه یانی: جار بو جاری له بیژینگ دراون! ﴿ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَعَهُ ﴾، جا کاتیك له رووباره که تیپه ری خوی و نه وانه ی ئیمانیان

هینابووو لهگه ئیدا بوون ﴿ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ﴾، ئەو
 کهمه کهمهش که مابوونهوه لهگهلی کاتیک که جالووتیان بینی، گوتیان: ئەمرۆ
 ئیمه به جالووت و سهربازهکانی ناویرین و با رووبهروویان نهبینهوه، دیاره
 بهشیکیان، یان هندیکیان وایانگوتوه ﴿ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلْكُوا اللَّهَ ﴾،
 بهلام ئەوانهیان که یهقینیان ههبوو بهدیداری خوا دهگهن، یاخود ئەگهر (ظن)
 بهمانای گومان بی، نهک عیلم، یانی: ئەوانه ی که گومانیان وابوو شههید دهبن،
 واته: بۆ شههیدی هاتبوون و له مردنی نهدهترسان، چونکه وهک پێشتر گوتمان:
 وشه ی (ظن) هه م به مانای (یقین و علم) دی، وه هه م به مانای گومانیش، ئەوانه
 گوتیان: ﴿ كَمْ مِّن فِئْجَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئْجَةَ كَثِيرَةٍ بِإِذْنِ اللَّهِ ﴾، گه لیک جارن
 کۆمه لیک کهم بهسه ر کۆمه لیک زۆردا به فه رمانی خواو به ویستی خوا، زالبوون
 ﴿ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴾، خواش لهگه ل خۆراگران دایه، کهواته: با لییان نهترسین
 ﴿ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ﴾، وه کاتیک بۆ جالووت و سوپاکه ی، چوونه
 مهیدانی و رووبهرووی یهک بوونهوهو، سه فیان بهست بهرانبه ر یهک، ﴿ قَالُوا
 رَبَّنَا أَخْرِجْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَاتًا وَثَبَّتْ أقدامنا وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾،
 پارانهوهو گوتیان: پهروهردگارمان ئارامییان هه لپه زینه سه ر دل { وهک چۆن
 گۆزه یهک ئاو هه لده رپه زی، ئاوا ئارامی ئۆخه رنمان هه لپه زینه سه ر دل } و پیه کانه مان
 بچه سپینه، وه بهسه ر دوژمندا سه رمان بخره، کهواته: سی شتیان داواکردوون:
 (صَبْر) و (ثَبَات) و (نَصْر)، واته: ئارامی و چه سپاوی و سه رکه وتن، دیاره
 هه رکه سیک خۆراگری، دامه زراویش ده بیته، وه هه رکه سیکیش دامه زراو بی و پشت
 له دوژمن نه کات، سه ره نجام دوژمن ده به زینی، ئیدی سه ره نجام ﴿ فَهَزَمُوهُمْ
 بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ ﴾، به ویستی خوا شکاندیانن، وه داوودیش { که
 سه ربازیک بوو له سه ربازهکانی طالووت، وه هه تا ئیستا ناوی نه هاتوه } جالووتی
 کوشت، جا توپه ره وانی قورئان و میژوونوسان زۆر به ته فصیل چۆنیه تی کوزرانی

جالووتيان بە دەستى داوود باس كردوهو كورتهكەى ئەوھىيە كە: داوود شوان بوو، كە بىستى ئەو سوپايە دەيەوئى بچىتە شەر لەگەل سوپاي (عَمَالِيقَةُ) و جالووت، گوتى: منىش دىم، گوتيان: ئاخىر تۆ ھەر شوان بووى و شەرپى نازانى! گوتى: با بىم كەلنىكتان بۆ دەگرم، گوتيان: ئاخىر تۆ لە مەسەلەى شەرپو تىرو ئەوانە نازانى، گوتى: بە ھەر حال دىم، گوتيان تۆ بەچى شەرپى دەكەى؟ گوتى: بەو قۇچەقانىيە (مِقالع)ە، {قۇچەقانى شتىكە بەردى پى دەھاوئىشتىرى و بەردەقانىشى پى دەلئىن}، ئنجا داوود دوو سى بەردى ھەلگرتن، وە جالووت داواى مەيداندارىيى كرد، جالووت كە دەلئىن: زۆر پياوئىكى ئازا بەھىز بوو، داواى كرد گوتى: ئەى طالووت بۆم وەرە مەيدانى، يان يەككىم بۆ بنىرە! طالووتىش داواى لە سوپايەكەى كرد، گوتيان: بۆ جەنگى ئەو كابرايە كەس لە خۇپرانابىنى، طالووتىش بە ھەر حال ديارە بە بەرژەھەندى نەزانىوہ كە خۇى بچى، جا لە كىتئىبەكاندا دەلئى^(۱): داوود جەستەى بچووك بوو و بىھىز بوو، بەلام من پىم وايە ھىچى وا نىە، چونكە سەر جەم پىغەمبەرانى خوا (عليهم الصلاة والسلام) لە ھەموو روويكەوہو لە رووى جەستەشەو تىروتهواو بوون و بەتىن و تاقت بوون، بەلام من پىم وايە بۇيە و ايانگوتوہ تاكو زياتر ئەو پىشان بدن، كە داوود چەند بەشىوہىەكى موعجيزە ئاسا جالووتى كوشتوہ! ئنجا داوود گوتى: راپوشتى من بۇى دەچم و مؤلت لە طالووت دەخوازى و دەلئى: منى بۆ ئىزن بدە، دەلئى: ئاخىر تۆ شەرپت بۆ دەكرى؟! دەلئى: بەلئى من شوان بووم رۇژىك^(۲) كوشتو دوايى سەرەكەيشم ھەلقەند، دەلئى: ئاخىر گورگ شتىكى وا نىە! دەلئى: رۇژىكى دىكە شىرىكەم بۆ ھات ھەردوو

(۱) بۆ وردەكارىيى جەنگى نىوان داوودو جالووت برۋانە: سەرچاوەى پىشوو، ص: (۶۰۲، ۶۰۳) (داوود تىأھب لملاقاة جُلئيات)، (داوود يتحدى جُلئيات) شايانى باسبشە كە (پەيمانى كۆن) یش ھەر دەلئى: داوود جالووتى بە قۇچەقانىيى كوشتوہو پىم وايە توئىژەرەوانىش ئەو وردەكارىيانەيان ھەر لەو سەرچاوانەوہ وەرگرتوہ، چونكە لە تەفسىرەكاندا باسى ئەوہش كراوہ كە طالووت رازى نەبووہ، داوود بۆ جالووت بچىتە مەيدان ھەتا داوود بۇى باسكردوہ كە چۆن لەكاتى شوانىيى دا شىرىك و رچىكى كوشتوہ! جا ئەمەش لە (پەيمانى كۆن) دا ھەر ھاتوہ! .

(۲) (پەيمانى كۆن) باسى كوشتنى گورگى تىدانىە، بەلام باسى شىرو و رچى تىدايە.

شه ویلا گهیم گرتو و لیکم هه لقه لاشت، ده لئ: ده مادام و ابی شهرت بۆ ده کړئ، به هه حال بۆی ده چپته مهیدان و ده لئ جالوت پیی ده لئ: بۆچی تۆیان ناردوه، برپوه تۆ ناکوژم! داوودیش ده لئ: ناخر من تۆ ده کوژم، ئه ویش تووره ده بیته و بۆی دیت، داوودیش قوچه قانی لی هه لده سوور پینی به ردیکی له عینی نیوچه وانی ده دات و ده چپته نیو ده ماغی و جالوت ده کوژئ، وه سوپایه کهی ده شکئ و به سه ریاندا زال دهبین ﴿وَأَتَاكَ اللَّهُ الْمَلَأَ وَالْحِكْمَةَ﴾، وه خوا پادشایه تی و حکمه تی پیبه خشی ﴿وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ﴾، وه له وهی که بۆ خوئی ویستی فیبری کرد ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾، وه نه گهر خوا هه ندیک له خه لکی (خراب) ی به هه ندیک خه لکی (باش) پال پیوه نه نابان، سه ر زهوی تیکده چوو، که واته: سه ر زهوی له نه نجامی نه وهدا که نه هلی هه ق نامادهن فیداکاریی بکهن له پیناوی هه قداو، له به رانبه ری سته مکاراندا، له نه نجامی نه وهدا سه ر زه مین ده مینیتته وه، نه گهر نا هه مووی به سه ر خراپه و سته م ده گهرئ، له نه نجامی ده سته لاتی دیکتاتورانه ی سته مکاراندا ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾، به لام خوا خاوه نی به خششه به سه ر جیهانیانیه وه، وه له کو تاییدا خوی په روه ردگار ده فهرموی: ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، نه وانه نایه ته کانی خوان به هه ق به سه ر تۆیاندا ده خوینینه وه (ئه ی موحه ممه د) وه تۆ له ره وانه کراوانی.

چه نده مه سه له یه کی گرنه گ

مه سه له ی یه که م: خوی په روه ردگار ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ ...﴾، به لام بۆمان باس ناکات! نه باسی نه وه ده کات که نه و مردنه چی بووه، که لیی ترساون، نه بۆمان باس ده کات نه و قه ومه کی بووه له کوئی بوون؟ هیچیان باس

ناكات، بۇچى؟! چونكە قورئان كە لە چلەپۆپەى رەوانبىژى دايە، وەك جارى دىكەش ئامازەمان پىداوۋە لايەنىكى زۇر گرنگى رەوانبىژى برىتىە لە: كورتىى و پوختىى (الإيجاز) جا كاتىك قسە كورت و پوخت دەبىتەو، كە زۇر نەچىتە نىو و وردەكارىيەكانەو، بۇ وىنە: خوا دەفەرموى: داوود جالووتى كوشت، بەلام ئەگەر بلى بە قۇچەقانىيەك و قۇچەقانىيەكەى چۆن ھەلسوورانو چۆن مۆلەتى وەرگرت لە طالووت و... ھتد، ئەو دەچىتە نىو تەفصىلەو، وە ئەگەر واپا ئىستا دەبووايە قورئان چەندان ھىندەى ئىستا بووايە، ئەگەر بۇ ھەموو بەسەرھاتىك وردەكارىيەكانى باس بكردايە، چەند كەس بوون و ؟ چۆن بوون و ؟ بەرگيان چۆن بوو و ؟ فلانە رۇژ چىيان كرو ؟ چۆن قسەيان دەگرد لەگەل يەكدىدا ؟ خوا ئەو وردەكارىيە ھەمووى دەپىچىتەو و بە دوو سى رستە بەسەرھاتەكە كورت دەكاتەو، چونكە گرنگ لەو بەسەرھاتانە عىبەرەت وەرگرتنە، وەك دوايى باسى دەكەين، ئەو كە داوود لەو نىوۋدا يەكسەر يەكجار ناوى دى و جالووت دەكوژى، ئەو عىبەرەتى تىدايە، وە بەسەرھاتى يەكەمىش خواى زانا دەيەوى پىمان بىفەرموى: خەلگىنە ! لە ترسى مردنى خۇتان مەمرىن، لە ترسى كوشتنى خۇ بەكوشتن مەدەن، من بىنيومە لەترسى مردنى كابرا راي كرو، فىشەكى بە پىشتى مى كەوتو، كەواتە: خوا دەيەوى ئەوۋمان لى حالى بكات كە: لە مردنى مەترسىن، وە لە ترسى مردنى خۇ تووشى مردن مەكەن، لە ترسى كوشتنى خۇ بە كوشتن مەدەن و، بەرھەلىستى بىكەن و خۇراگرىن، بەو سەلامەت دەبن.

مەسەلەى دوووم: كە دەفەرموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ

النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾، واتە: بىگومان خوا خاوەنى چاگەيە بەسەر خەلگىيەو، ھەرچەندە زۇربەى خەلگى سوپاسگوزارنىن، تەماشى بىكەن! خوا ﷻ چەند لىبوردەيە، چەند ھىدىيە، لەگەل ئەوۋشدا كە دەزانى زۇربەى خەلگى سوپاسگوزارنىن، وەفادارنىن بە ئەمەك نىن بەرانبەر بە خوا، كەچى بەخششى خۇشى بە ھەمووان ھەردەدا، بەلى خواى زاناو شارەزا دەفەرموى:

﴿ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴾، واته: كه ميگ له بهنده كانم سوپاسگوزارن، شوكرانه بژيرن، به لام زوربه يان سپله و ناسوپاسن، كه چي خواي په روهردگار به خششه كه ي دها به هه مووان، مه به ست ئه وه يه كه ده بي هه ر چا كه بكه ي له گه ل خه لكدا با زوربه شيان، يان هه نديكي شيان سپله در چن و بي نه زانن و بي نمه ك بن، له به رئه وه ي كه هه نديكيان يا خود زوربه يان بي نمه ك ده بن، ناكري تو چا كه نه كه ي، چا كه ي خو ت هه ربكه، چونكه ئيمه ده بي سيفه ته كاني خواي په روهردگار ئه وه ي بو ئيمه ده گونجي له خو ماندا بينينه دي، خواي به رزو مه زن كه ده فهرموي: خوا به ره حمه و زانايه و كار به جييه و خاوه ني عيزه ته، واته: ئيوهش به ره حم بن و، خاوه ني عيلم بن و، خاوه ني حيكمه ت بن و، خاوه ني عيزه ت بن.

مه سه له ي سپيه م: كه ده فهرموي: ﴿ وَقَتِّلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾، كه واته: جهنگ كردن له ئيسلامدا ته نها له ري خوادايه و، له پينا و

هيجي ديكه دا نيه و، نابي ئينسان بو هيج ئامانجيك بجهنگي، خه لك بكوژي، ته نها و ته نها ده بي بو ئه وه كه خوا لي رازي بي جهنگ و جيهاد بكات، وه ته نيا له حاليكدا ده بي ناماده بي خو ي به كوشت بدا و خه لك بكوژي، كه شه ريعه ت فهرمان ي بي كرده، جا ئه و كاته بو ي به عيباده ت له قه له م ددر ي، به لام نه گه ر له پينا و هه رشتيكي ديكه دا بي، بو مه دح و سه نا بي، بو سه روه ت و سامان بي، له پينا و هه رشتيكي ديكه دا بي، ماناي وايه ئينسان خو ي له ده ست دها، خو ي له قيس ده چي، وه ئه و كه سانهش كه ده يانكوژي له سهريان لي پرسينه وه ي له گه لدا ده كري، چونكه له پينا و ئامانجيكي ناره وادا كوژراوه و خه لكي كوشتوه، پيغه مبه ري خواش ﷺ فهرموويه تي: { (مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)، البخاري: (۱۲۳)، ومسلم: (۱۹۰۴ / ۱۵۰) }، واته: هه ر كه سيك بو ئه وه بجهنگي كه وشه ي خوا به رزتر بي، ته نيا ئه وه له پيا و خوادايه.

مەسەلەى چوارەم: خوا فەرموويەتى: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، تەماشى بىكەن! خوا ﷺ لەگەل ئەوئەشدا كە خۇى خاوەنى ھەموو شتىكە، كەچى دەفەرموئ: ئەوئەى كە بە خەلكى دەدەن لەپىناوى مندا، ئەوئە بەمنتان داوئە قەرزتان لەگەل من كەردوئ، تۆش و ئەوئەش كە ھەتە ھى خوايە، كەچى خوا دەفەرموئ: لەوئەى كە پىمداوى لە پىناوى مندا بىبەخشە، ئەوئەتە قەرزت لەگەل مندا كەردوئ، ئەوئە بۇچى؟ بۆئەوئەى خەلك ھان بەردى لەسەر چاكەكەردن، لەسەر مال بەخشىن كە تۆ ئەو مالە دەبەخشى ھەر چاوت لە ھەزارو نەدارەكە نەبى كە پى دەدەى، بەلكو بزائە كە داوتە بە خوا ﷺ، وەك لە (صحيح مسلم) (۱) لە فەرمائىشتىكى قودسيدا ھاتوئ، كە خواى بىھاوتا لە رۇژى دواييدا بە يەككىك لە بەندەكانى دەفەرموئ: ئەى بەندەكەم نەخۆشبووم سەردانت نەكەردم! دەئى: خوايە جا تۆ كە پەرورەدگارى ھەموو جىھانىانى، چۆن نەخۆش دەكەوى؟! دەفەرموئ: ئەدى نازانى فلان بەندەيەم نەخۆش بوو سەردانت نەكەرد، ئەگەر سەردانت بىكەردبايە منت لەوئ دەبىنى! {واتە: رەزامەندىى و پاداشتى منت لەوئ دەبىنى}، ھەرورەھا خوا ﷺ باسى خواردن پىدان و ئا و پىدان دەكات و دەفەرموئ: ئەى بەندەكەم برسى بووم نانت نەدامى، تىنوو بووم ئاوت نەدامى! دەئى: جا خوايە تۆ برسى و تىنووت نابى؟! دەفەرموئ: ئەدى نازانى فلان بەندەيەم كە برسى بوو، ئەگەر خواردنت پىدابايە، يان ئەوئەى كە تىنوو بوو، ئاوت پى دابايە، ئەوئە پاداشتەكەت لای من دەبىنيەوئ!

مەسەلەى پىنجەم: كە دەفەرموئ: ﴿فِيضْلِعْفُهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً﴾، واتە: بۇى دەكاتە چەند قات و بەرانبەرى زۆر، ئەوئە لەدوارپۇژ دايە، بەلام زۆرجار لە دنياشدا ھەرورايە، تۆ تەماشى دەكەى ئەوانەى كە مال دەبەخشىن و چاكە لەگەل خەلك دەكەن، مەدح و سەنايان بلاوئەبىتەوئەو، خەلك متمانەيان پى دەكات و كەسايەتییان خۆشەويست دەبىو، زۆرجار لەرووى ماددىى و مەعنەويەوئەو زۆر

(۱) پروانە: (صحيح مسلم) : (۲۵۶۹)، باب فضل عيادة المريض.

ئیسیتیفاده دهکهن، له ئه نجامی مال و سامان به خشیندا، وه به پیچه وانه وه ئه وه کهسه ی که چرووک و رژده، پیش قیامت، ههر له دنیا دا زهره دهکات خه لک، زهمی دهکات و له پرووی ماددی و له پرووی مه عنه ویه وه زهره دهکات، خه لک خوی لی دوور دهگری، هه لبه ته بویه ش خوا (جل شانه) له دوا ی ئه وه ی که فرمان دهکات به جهنگ له پیناوی خوادا، ئنجا باسی مال به خشین و قهرز به خوادان دهکات، چونکه جهنگ له ری خوادا ناکری، مه گهر مال و سامانی که هه بیته و به خشری، ئه و جار به و مال و سامانه پیداویستییه کانی جهنگ و جیهاد ساز بکری، بویه هه میسه له قورئاندا خوی په روه ردگار جیهادی مال و سامانی، پیش جیهادی رووح و گیان خستوه.

مه سه له ی شه شه م: که ده فهرموی: ﴿ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ ﴾، خوا رۆزی ته نگ

دهکاو فراوان دهکات، یا خود کهم دهکات و زور دهکات، ئه مه ئه وه ی لیوه رده گیری که هه رچه نده توانای به نده کان کاریگه ری هه یه له سه ر فراوان بوونی رزق و کهم بوونی، له سه ر ته نگ بوونه وه ی و زور بوونی، به لام سه ره نجام هه مووی ده بی بجیتته وه دهستی خوی په روه ردگار، بویه جاری وا هه یه که سی که زور خوی ماندوو دهکات و زور توانا سه رف دهکات، به لام ته ماشا ده که ی ئاستی ژیان و گوزهرانی ههر نزمه، یه کیکی دیکه ش هه یه که متر خوی ماندوو دهکات، که چی رزقی بو فراوان ده بی، ده بی ئیمه ئه و حه قیقه ته بزانی که سه ره نجام ئیراده ی خوی به خه که که ته حه که کوم دهکات له مه سه له ی رزقدا، به لام دیاره خوی کار به جی رزق بو که س نابارینی و ده بی ئینسان ده ست بجوولینی.

ئنجا بیگومان په های خوی کاره جیش به گو تره کارناکات و ئه ویش ههر له میانه ی یاساکان (سنن) دا کاری خوی دهکات.

مه سه له ی حه وته م: که ده فهرموی: ﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلِئِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ

مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَّهُمْ أبعث لنا ملكا نقاتل في سبيل الله ﴾، که پیشتر ته فسیرمان کرد، ئه وه ی لیوه رده گیری که مشوور خورو قسه به ده ستانی ههر

تفسیری قورئانی بر ریز و پیر درسی په نجايم: نایه ته کانی (۲۳۴ - ۲۴۲) ﴿ ۱۰۷۶ ﴾

کۆمه لگایه ک، له پېش زۆربه ی خه لکه که دا زیاتر، وه زووتر هه ست به شت ده کهن، وه ئه وه شی لیوه ده گیرئ که هیچ گه ل و کۆمه لگایه ک به بی مشوور خۆرو به بی سه رپه رشتیارانی ک، که مشووری بخۆن، به رپوه ناچئ، وه ک شاعیر گو توو یه تی:

لا یصلح الناس فوضى لاسرة لهم

ولا یصلحون إذا شرارهم سادوا^(۱)

مه سه له ی هه شته م: که ده فه رموئ: ﴿ اَبَعَثْنَا مَلِكًا نُفْتَلِّ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴾، ئه مه ش ئه وه ده گه یه نی، که به بی سه رکرده و فه رمانده جه ننگ نا کرئ، واته: نا کرئ هه رکه سه و له رپی خۆیه وه بر واو بلئ: ئه وه ده چین جه ننگ ده کهن! جه نگو جه ننگ ده بی به به رنامه بی و ده بی رپک و پیک ی تی دا هه بی و سه روبه ری هه بی، که ئه وه ش به ته نکید به بی فه رمانده و سه رکرده به رپوه ناچئ، (عمر بن الخطاب) یش خوا لی رازی بی له و باره وه قسه یه کی جوانی هه یه ده ئئ: (... إِنَّهُ لَا إِسْلَامَ إِلَّا بِإِمَارَةِ وَلَا إِمَارَةَ إِلَّا بِطَاعَةِ)، رواه الدارمي: (۷۹/۱)، واته: بی گومان ئیسلام به بی کۆمه ل نابئ، کۆمه ل یش به بی به رپر سیاری تی و فه رمانده ی تی نابئ، فه رمانده یی و به رپر سی تی ش به بی فه رمان به ری نابئ.

مه سه له ی نۆیه م: که پیغه مبه ره که یان ﷺ ده فه رموئ: ﴿ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا ﴾، ئایا نزیك نیه، ئه گه ر جه ننگ تان له سه ر پیویست کرا، جه ننگ نه کهن! چی لیوه ده گیرئ؟! ئه وه ی لیوه ده گیرئ که ئه و پیغه مبه ره ﷺ ئه و خه لکه ی باش ناسیوه، وه هه رکه سی ک سه رپه رشتی خه لکک بکات ده بی هه و ئب دات بیان ناسئ و شاره زیان بی و پییان ئاشنابی، بو ئه وه ی دوایی تووشی شتی چاوه ر واننکرا و (مُضَاجَعَات) نه بی، ئه و پیغه مبه ره ش

(۱) واته: خه لک چاک نابن ئه گه ر پاشا گه ردانیی بی و سه رپه رشتیاران نه بن، هه روه ها هه تا خراپه کاره کانیشیان بریار به ده ست بن چاک نابن.

دىارە ناسىيونى و زانىويەتى ئەو خەلگە لەوچەى ئىسپرائىل لە مېژە چەوسىنراونەو وە زولمىيان لىكراو وە، زانىويەتى زور عىللەت و نەخوشىيان تىدا بەيدابوون، لە ئەنجامى ئەو چەوسىنرانەو وە داو، ئەو نىن كە هېندە خۇيان ئازا كردهو دەلئىن: ئىمە ئامادەين بۇ جەنگ و جىهاد، بەلئى بە قسە ئازان، بەلام كە دىتە سەر كردهو، وا دەرناچن وە سەرەنجام بۇچوونەكەشى راست دەرچوو.

مەسەلەى دەپم: كە ئەوان دەلئىن: ﴿ قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ

أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا ﴾، بۇچى لەرپى خوادا جىهادو جەنگ ناكەين لە حالئىكدا كە لە مال و حالمان و لەنىو مندال و كورەكانمان وەدەرناوين؟! ئەمە چى لىوهردهگىرى؟ ئەو لىوهردهگىرى كە بەرگىرىكىردن لە ئەرزو ئابرووو، بەرگىرىكىردن لە نىشتمان و لە ئەهل و خەلگىش، ھەر جەنگ و جىهادە لە پىناوى خوادا، چونكە دەفەرموى: بۇچى لەرپى خوادا جەنگ ناكەين! لە حالئىكدا كە لە نىشتمانى خۇمان وە لەنىو خزم و كەسى خۇمان وەدەرناوين و لىك دابراوين!؟

مەسەلەى يازدەپم: كە دەفەرموى: ﴿ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا

مِنْهُمْ ﴾، ئەو ھەش حەقىقەتىكى كۆمەئناسى بۇ ئىمە دەرەخات، كە زۇربەى خەلگى ئەوانەى كە زور بۇ قسان گەرمن لە كردهوان ساردن، ھەيە كە بە قسە زور ئازايەتى دەنوينى، بەلام دوايى بە كردهو وە دەرناچى، بۇيە كوردهواريى خۇشمان دەلئىن: (ئوى خور تەنكە) ئا و ئەگەر خورە خورى بى تەنكە، ئوى مەند، ئوى قوول دەنگى زور نايەت، من بۇخوشم ئەو تاقىكردنەو ھەيە، ھەيە دەلئى: تۆ ھەر لىمگەرئى شىرت بە گوپى بۇ دەگرم و وادەكەم تا وابچى، كەچى دوايى وا دەرناچى! بۇيەش پىشىنان لەبارەى ئەو جۆرە كەسانەو گوتوويانە: (زور دەخوړئ و كەم دەپرئ!)، ھەيە ھەرپوگىفان ناكات، بەلام لەكاتى تەنگانەدا ھەر جەوھەرە، براپەكەمان ھەبوو زور پياويكى ئازا بوو، دەگوت مامۇستا من وەك ئەو براپانە نالئىم وادەكەم و وادەچەم چونكە بەراستى تا ئىستا شەرم نەكردو وە دەرسم وا دەرناچەم، بەلام

تفسیری قورئانی بر ریز و بر پیز درسی په نجایم: ئایه ته کانی (۲۳۴ - ۲۴۲) ﴿ ۱۰۷۸ ﴾

إن شاء الله باشیش دهردهچم، دواایش قاره مانیک بوو، شه هیدیش بوو خوی پهرودگار به شه هیدی وهرگرتب.

مهسه لهی دوازدیه م: که دهر رموی: ﴿ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ

طَالُوتَ مَلِكًا ﴾، نه وهی لیوهرده گیرئ که دیاری کردنی سهرپهرشتیاریو

مشوورخوړو فه مانده، دوو ری هی هیه، یان دهبی خوا دیاری بکات، یان

خه لک، طالوت خوی کاربه جی دیاری کردبوو، چونکه دهر رموی: ﴿ إِنَّ اللَّهَ

قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا ﴾، نه گهر خوی تاک و پاک دیاری نه کردبا،

دهوو بگوتری: خه لکینه! دهر رموون خوټان هه لبرئین، که واته: ئیمه نهو دوو

رپیهمان هیه، پیغه مبه ران (علیهم الصلاة السلام) خوی بی وینه دیاری

کردوونو، غهیری پیغه مبه ران له حوکمرانانی مسولمانان، دهبی خه لک دیارییان

بکات، ری سیهمان بریتیه له وهی که بو خوټان خوټسه پینن، یاخود حوکمی

میراتی بی، واته: دیکتاتوریی یان میراتی، که ههر کامیان هیچ فری به سهر

نیسلامه وه نیه، ههرچنده به داخه وه ههر له دوا چوار خه لیفه راشیده کانه وه

هه تا نه مرؤ، نه گهر به ده گمن، دهن حوکمران و بهرپرسانی مسولمانان به یه کیک

لهو دوو ریهمه نه فامیی و ناشه رعیه کان: خوټسه پانندن، یان میراتی چوونه ته

سهرکورسی حوکم، به لام له خوا به زیادبی که نه وه بهم دوا یانه مسولمانان...

به تایبهت له ولاتانی عه پره بیدا خه ریکی هوشیاربوونه وهو شوړش و راپه رین و

کوټایی پیه یانانی نهو حوکم و رژیمه خوټسه پینن و میراتیاننه!

مهسه لهی سیزدهیه م: که دهر رموی: ﴿ أَنِّي يَكُونُ لَهُ الْمَلِكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ

بِالْمَلِكِ مِنْهُ وَلَمْ يَأْتِ سَعَةً مِنَ الْمَالِ ﴾، دوا نه وهی طالوت به سهر کرده

دیاری ده کری، ده لئین: جا چوون دهبی نهو مشوورخوړو سهرپهرشتیاریو بهرپرسی

ئیمه بی، خو ئیمه شایسته ترین لهو، وه مال و سامانیکی زوری شی نیه، وهک له

به سهره اته که شیدا باس مکرد، بویه گوتوو یانه: ئیمه شایسته ترین، وا پیده چی

نه وانه بنه ماله بووبن، وهک چوون له بنه ماله عه شیره تاندا هیه ههر به

مىراتىيى بىنەمالەيى سەرپەرشتىياريى و برا گەورايەتايان بۇ بەجى دەمىنى، ديارە ئەوانەش لەوجۆرە بوون و واشپىدەچى طالووت كورە شوانىك، كورە نەدارىك بووبى، جا ئەمە ئەو دەگەيەنى كە بەداخەو - ئىستاش زۆربەي خەلكى ھەروان - زۆربەي خەلكى بۇ مەسەلەي حوكم و سىياسەت لەسەر بىنەمالەي رەچەلەك تەماشاي دەكەن و، تەماشاي سەررەت و سامان دەكەن و تەماشاي خودى ئەو ئىنسانە ناكەن كە چى لەباراندا ھەيە، تەماشاي دەكەن: سەررەت و سامانى چەندەو؟ باب و باپىرىشى كىن؟ لەحالىكدا ئەو كە سەررەت و سامانى چەندەو، باب و باپىرى كىن؟ وەك پىنجويىنى دەللىن: فلسىك نازى^(۱)، بۇچى؟ چونكە خەلك كە لىي قەوما پىويىستى بە سەررەدەيەك ھەيە، ئەگەرنا فلان كەس كورى فلان كەسە، فلان كەس بەگە، فلان كەس ئاغايە، فلان كەس شىخە، فلان كەس مامۇستايە، فايدەي چىيە، بابى چاك بوو، ئەگەر بۇخۇي ھىچى لەباراندا نەبى، پەكمان دەخات، يان فايدەي چىيە سەررەت و سامانى زۆربى، مادام شايستە نەبى، ئىشەكەي ئىمە پەك دەخات، بۇيە خوا ﷺ ئەو راستىيەي بۇ ئىمە روون كردۇتەو.

مەسەلەي چواردەيەم: كە دەفەرموى: ﴿ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ

بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ﴾، پىغەمبەرەكەيان چۆن وەلام دەداتەو؟ فەرموى: خوا بەسەر ئىوھىدا ھەلئىزاردەو، وە لەرووى زانستىيەو و لەرووى جەستەيىشەو و زىادەي پىداو، واتە: لەرووى فىكرى و زانستىيەو زىدەي پىداو، لەرووى كردەيى و جەستەيىشەو ديسان توانايەكى زىدەي پىداو، واتە: ئەو دەتوانى كە بەو ئەركەي خۇي ھەلئىسى، بۇيەش ھەلئىزاردەو، ئىشى خوا گۆترە نيە و لەخۇرا خەلكى ھەلئىزىرى، بەلكو ئىشى خوا ھەمووى بەجىيەو يەكى لە سىفەتە بەرزەكانى خواي بەرزو مەزن ئەوھىە كە كاربەجىيە.

(۱) فلسىك ناھىنى.

مهسه له ی پازده دیه م: که ده فهر موئ: ﴿ **وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَهُ مِنْ شِكَاؤُكُمْ** ﴾، نه میش نه وی لیوهر ده گیری، که خوا سَلَّمَ ئیراده که ی ره هاو بی سنووره و، به هیج شتی که وه نه به ستر او ته وه و، خوی په روه ردگار به پیئ ئیراده ی نازادانه ی خوی ته صه پر پروف ده کات، به لّام بیگومان ئیراده ی نازادی خوا (تبارک و تعالی) هر چه نده ره هاو بی سنووره و، به هیج شتی که وه نه به ستر او ته وه، ته نیا به پیئ زانیاری و حکمه ته بی سنووریشی ده جووئیت ته وه، وهك (هود) پیغه مبه ر سَلَّمَ فهر موویه ته: ﴿... إِنْ

رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿ ۵۶ ﴾ هود، واته: بیگومان په روه ردگارم له سه ر راسته رییه

مهسه له ی شازده دیه م: که ده فهر موئ: ﴿ **وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ**

أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آءَالُ مُوسَى

وَأَءَالُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ ﴾، وهك پیشت ریش ناماژم پیئا، میلله تانی

پیئ ئیسلام له قوناغی کی ساواییدا بوون و هه میشه چه زیان کردوه موعجیزه و

به لگه ی بهر چاوو و بهر هه ستیان هه بی، بویه نه گهر ته ماشای موعجیزه کانی

پیغه مبه رانی پیئ موحه ممه د سَلَّمَ بکه ین ده بینین پیغه مبه ران (علیهم الصلاة

والسلام) هه موویان، موعجیزه کانیان بهر هه ست بوون، بو وینه: حوشره که ی

صالح، گوچانه که ی موسا، ئاسن نه رمکران بو داوود، بالنده و جند رامکران بو

سوله یمان، مردوو زیندوو کردنه وه ی عیسا، به لّام بوچی خوی زاناو شارهزا بو

پیغه مبه ری کوئیایی سَلَّمَ موعجیزه یه کی عیلمی فیکری ناردوه، که قورئانه؟

له بهر نه وه ی خوا زانیویه ته که له دوا ی هاتنی پیغه مبه ری کوئیایی، مرؤفایه ته

ده گاته قوناغی روشدو کامل بوون و موعجیزه یه کی عیلمی و فیکری پیویسته، وه

نه گهر گریمان موعجیزه که ی بهر هه ستیش بووایه، به گوچی دوا ی پیغه مبه ر

سَلَّمَ موعجیزه که کوئیایی ده هات، وهك موعجیزه ی پیغه مبه رانی دیکه، که له گه ل

وه فاتی خوئیان موعجیزه کانی شیان کوئیایی هاتوه، به لّام ئیستا هر چه نده

پیغه مبه ری کوئیایی سَلَّمَ وه فاتی کردوه، به لّام موعجیزه که ی، نه و موعجیزه یه

که ته حه ددای ئینس و جیننی پی کردوه، له بهر ده ستی ئیمه دا هر هه یه.

مهسه لهی هه فدهیه م: که ده فهر موی: ﴿ **فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ**

اللَّهُ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ ﴾، جا کاتیك طالوت سوپاکه ی جیا کرده وه له ئاوه دانی و پرووی پی له دوژمن کردو به ره وه شوینه رۆیشت که دوژمنی لییه، گوتی: خوا به رووباریك تاقییتان ده کاته وه، ئەمه ئەوهی لیوهرده گیرئ که سه رکرده ده بی خه لی خوئی تاقی بکاته وه، بهر له وهی رووبه پروو بیته وه له گه ل دوژمنداو، پیش ئەوهی بکه ونه حاله تی ناخوشه وه، ده بی به شینه بی تاقییان بکاته وه، تاکو مه عده نی ئەو خه لکه ی بو دهر بکه وئ و بزانی داخو چۆن ؟ تاکو ئەوانه ی که بیه یزو لاوازو له باراندا نه بوون، هه ر له سه ره تاوه بگه ری نه وه نه وه ک بین و دوایی له ری وانه وه که لینیك له سوپاکه دا په یدا بی، چونکه جاری واهه یه ئینسانیکی ترسنوک، یان که سیک شتیکی له توانادا نیه، زه ربه دها له خه لکیکی زوری نازاو به توانا، بویه ئەگه ر ئەوانه هه ر له سه ره تاوه دوور بخری نه وه، به ته نکید ئەوه سه لامه تی زیاتری تی دایه .

مهسه لهی هه ژدهیه م: که ده فهر موی: ﴿ **فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ** ﴾، دوای

ئەوهی طالوت پی گوتن هه ر که سیک له لویجیک زیاتر ئاو له و رووباره بخواته وه، ئەوه له من نیه، واته: ده بی بگه ری ته وه خوای بینه رو بیسه ر ده فهر موی: ﴿ **فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ** ﴾، جگه له که میکیان هه موویان لییان خوارده وه، جا ئیستا با سه رنج بده یان ! له شکره که ی طالوت چه ند جاریک له بیژینگ دراوون:

۱/ جاری هه ر له سه ره تاوه جاریک له بیژینگ دران، وه ک ده فهر موی: ﴿ **فَلَمَّا**

كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ﴾، هه ر که جه نگیان له سه ر پیویست کرا جگه له که میکیان پشتیان هه لکرد.

۲/ هه روه ها دوای ئەوهی که طالوتیان کرا به سه رکرده، ره خنه یان لیگرت و واپی ده چی زوربه یان ره خنه یان هه بووی و ئەوانیش کشاونه وه.

۳ / ههروهها دواى ئهوهى كه طائوت به ئاو نه خواردنهوه تاقىكردنهوه، جگه له مستيك، ديسان كه ميك نه بى هه موو لىيان خواردهوه !

كهواته: ئهه كوومه له كه مهى، كه طائوت: پىيان رووبه روو بوته وه له گه له دوژمندا، سى جارن له بىژىنگ دراوون و پالفته كراون، كهواته: بهرپرس و سهركرده، هه ميشه ده بى ئه مه له بهرچاو بگرى، كه هه موو كهس تواناى ئه وهى نيه له تاقىكردنهوه ده ربچى، بويش كاتيك خه لكىك له تاقىكردنهوه ده رناچى، زور نه شله ژيو خوى تىك نادا، چونكه پيشتر له پيش چاوى گرتوه.

مه سه لهى نوژده يه م: كه ده فه رموى: ﴿ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ

قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ﴾، واته: پاش ئه وهى خوى و ئهه بروداران هى له گه لى دا بوون، له رووباره كه په رينه وه، گوتيان: ئيمه تواناى جالوت و سهربازه كانيمان نيه، ئه وهى ليوه ده گيرى كه كه وتنه حاله تى كرده يى، جيايه له حاله تى ئاساى و تيوورى، ئينسان كه به كرده وه شتىك ده كا، زور جيايه له وهى كه به قسه باسى دهكات، بويه كورده وارىي خو مان ده لىن: (بىلى قورى به ده ست خه لگه وه سووكه) واته: بوخوت ده ستى بده يه ئهه و جار ده زانى چونه ! كاتيك ته ماشاى كه سىك ده كهى ئيشىكى وهك قوركارىي دهكات، ده لىي: ئه وه بوچى بىله كهى باش هه ئنادات؟ تو بوخوت بچو بىله كهى ليوه ربگره، بزانه داخو تو چو نى ده كهى؟ به لى بىگومان به كرده وه ئيشكردن جيايه له وهى هه روا به چاو ته ماشاى بكهى و قسه ي له باره وه بكهى.

مه سه لهى بىسته م: كه ده فه رموى: ﴿ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلاقُوا اللَّهَ

كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ ﴾، وهك پيشتر باسكرا، سوپا يه كهى طائوت دواى ئه وهى كه دوژمنيان بينى و سوپاى جالوتيان بينى، گوتيان: ﴿ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ﴾، كه واپى ده چى ئهه وان ههش كه گوتوو يانه: ئهه مرؤ به جالوت و سوپا كهى ناو پىرين، ئهه وان ههش كسابنه وه، هه رچه ند باس نه كراوه ده شگونجى به له قه له قه وهه به

بيهيږي هەر مابنه وه، به لām کي چاره نووسی ئه و جهنگه ی هه لبري؟ بيگومان ئه و کومه له که مه ی که چهند جار پالوته کرابوون: ﴿ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا اللَّهَ ﴾، نه وانهي که گومانيان وابو شهيد دهن، يا خود نه وانهي که دنيايي (يقين) يان هه بوو، که دهگه نه دیداری خوا، که واته: کي چاره نووسی جهنگ حه سم دهکات؟ هه لبه ته نه وانهي که عه قیده ی پته ويان هه يه و يان بو شهيدیی بي نه مهيدانی و پييان وابي شهيد دهي، يان يه قينيان هه بي که به دیداری خوی په روه رديگار دهگه ن.

مه سه له ی بيست و يه که م : که دهفه رموي: ﴿ وَاللَّهُ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴾، نه وه ياساو سونه تي خوايه، که خوا له گه ل خوراگراندایه، جا نه و خوراگرانه نه گه ر کافریش بن، خوی دادگه ر به پيی نه و ياسايه هه ر له گه ئياندايه، چونکه له سوورده تي (الإسراء) دا دهفه رموي: ﴿ كَلَّا نُمَدِّ هَتُولَاءَ وَهَتُولَاءَ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ ﴾، واته: ئيمه ئيمدادي هه ر کاميکيان ده که ين نه وانه ش و نه وانه ش، له به خششي په روه رديگار، باسي نه هلي دنيا و نه هلي دواروژ دهکات، دهفه رموي: ئيمه هاوکاري هه ر دووک لايان ده که ين له به خششي په روه رديگار، که واته: ده بي بزاني کافریش نه گه ر سيفه تي باشي تي دا هه بن، نه و سيفه ته باشانه ی سه ري دهخن، وه به پيچه وانه وه مسولمانيش نه گه ر سيفه تي بيهيږي تي دا هه بن، نه و سيفه تانه ی ژيري دهخن، که واته: هه ر که س که گوتي: مسولمانم، هه ر له به ر نه وه ی ده لي مسولمانم، سه رناکه وي، وه کافریش هه ر له به ر نه وه ی پي ده گوتري کافر، ژيرناکه وي، به لکو مسولمان له به ر سيفه ته باشه کاني سه رده که وي و کافریش له به ر سيفه ته خراپه کاني ژيرده که وي، به لām نه گه ر هاتو به پيچه وانه وه سيفه تي خراپ له مسولماندا په يدا بوون و، سيفه تي باش له کافردا په يدا بوون، به ته ئکيد نه و کاته ته رازو وه که و هاوکيشه که ده گوري، وه قورئان و ئيسلاميش هه ميشه مسولمانان په روه رده دهکن، تاکو بيانکانه خاوه ني سيفه تي باش، بو نه وه ی به وي سيفه ته باشه کانه وه سه ريکه ون.

مەسەلەى بیست و دووم: که دەفەرموی: ﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾،

واتە: داوی ئەوەی که بو جالوت و سوپاکەى چوونە مەیدانى، گوتیان: پەروردگارمان ئارامییان برژینه سەرو پنیەکانمان بچەسپینه و بەسەر گەلى کافراندا سەرمان بخە، کەى پاراونەو؟ بیگومان لە مالى نەپاراونەو، بەلکو کاتى که چوونەتە ڕووبەرۆوی دوژمن، کەواتە: دەبى ئینسان لە گەرمەى ئیشدا دووعا بکات، نەك هەر لەجیوه بە هەلخزاویى دووعا بکەى، وەرە لە گەرمەى ڕووبەرۆبوونەو و داو لە گەرمەى کاردا، هەموو هۆیهکان سازبکەو بچۆ مەیدانى، ئەوجار بپاریوه، بۆچی؟ چونکە ئەگەر تۆ هەموو هۆکارەکانت ساز کردن، مانای وایە تۆ ئەوەى لەتوانای خۆتدا یە کردووتە، ئەوجار ماوتەوخوا ﷺ، دیارە ئەویش توانای خۆى بو تۆ دەخاتە کار، مادام تۆ کەمتەرخەمییت نەکردبى!

پیشتر لەکاتى تەفسیرکردنى ئایەتى: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي

قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ... ﴿۱۸۱﴾ البقرة، دا باسمان کردو، که چۆن

چۆنى دەبى دووعا بکرى و پیغەمبەرى خوا کەى و چۆن لە خوا پاراوتەو!

مەسەلەى بیست و سپیەم: ئەوانەى لەگەل جالوت و سوپایەکەیدا

ڕووبەرۆبوونەو، داواى سى شتیان لە خواى پەروردگار کردو و گوتووینانە:

﴿أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾،

کەواتە: ئەگەر بیکەى بە هاوکیشەیهکی ماتماتیکى، ئاواى لى دى:

خۆراگری بەسەردا هەلژان + پى چەسپینان = سەرکەوتن

کەواتە: هەر کەسێک ئەهلى صەبر و خۆراگری بى، پى دەچەسپى و راناکات و

هەلئایەت، وە کەسى واش سەردەکەوى، وە ئەمە لە هەموو ئیشیدا هەروایە،

نەك هەر لە جەنگدا.

مهسهلهی بیستو چوارهم: که دهفه رموی: ﴿ فَهَزَمُوهُمْ بِأَيْدِي اللَّهِ ﴾، چی
 لیوهرده گیری؟ خوی تاك و پاك دهفه رموی: دوژمنیان شکاند به مؤلته تی خوا،
 یان به ویستی خوا، یان به فرمانی خوا، ئەمەش ئەوهی لیوهرده گیری که
 هەرچه نده هۆکاره کان ههبن، به لام دیسان ویستی خوی بالادەست به سەر هه موو
 شتی کدا ههیمه نهی ههیه، بۆیه نابئ مروف به هوی هۆکاره کانه وه له خۆبایی بی و
 بلئ: له شکرکی زورمان ههیه و، چه کی باشمان پییه و، که لوپه لی باشمان ههیه،
 جا بۆ سه رناکه وین؟ نه خیر، ئەوهی که شته کان یه کلائی دهکاته وه، سه ره نجام
 هه ر ئیرادهی خوی پهروه ر دگاره و، هۆکاره کان ئەگه ر خوا نهیه وی به ره هه میان
 نابئ، ئەگه ر خوا ویستی ناگر ناسووتینی، وه ئەگه ر خوا ویستی ئاو خه لکی
 ناخنکینی، به لام ئەگه ر خوا ویستی میشووله ئینسان له بهین دهبات، بۆ وینه:
 شتیکی ئاشکرایه، که هه رکام له: هه و، ئاو، گل، دهنگ له پیداویستییه زور
 گرنگه کانی ژیانن، که مروف به بی وان ژیان و گوزهرانی ناکری، که چی دهبینن
 خوی بالادەست هه رکام له و چواره ی کردوون به هۆکاری له بهین بردنی گه لیک،
 یان زیاتر له گه لانی یاخی و سه رکه ش، وه ک فه رموویه تی: ﴿ فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ
 فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا
 بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا... ﴾ العنكبوت، واته: هه رکام یکیانمان به
 تاوانه که ی گرت و سزادا: هه یانبوو (با)مان ناردنه سه ر، که ورده به ردی
 هه لگرتبوو، وه هه یانبوو چریکه گرتی، وه هه یانبوو به زه ویدا برده مانه خوار،
 وه هه یانبوو له ئاودا خنکاندمان...

دیاره مه به ستمان ئەوه نیه که گوئ به هۆکاره کان نه درئ، چونکه عاده تی خوا
 وایه که له میانه ی هۆکاره کاند ئیشوکاره کان ئەنجام ده دات، بۆ وینه: به بی
 دایک و باب، مندال پهیدانابئ و، به بی زه وی و تۆ و هه شاندن دهغل ناروی، به لام
 مه به ستمان ئەوهیه که پشتمان ته نیا به خوا قایم بی و دلنیابین که به بی ویستی
 خوی بالادەست و کار به جئ هیچ کاریک سه روه ر ناگری، بۆیه وپرای ده سترتن
 به هۆکاره کانه وه، پیویسته دلشمان هه رده م به خوا وه په یوه ست بی!

مهسه لهی بیست و پینجه م: که دهفه رموی: ﴿ **وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ** ﴾، واته: داوود جالوتی کوشت، که پیشی باسی داوود هر له نارادا نه بووه، جا ئه مه نه وهی لیوهرده گیری، که قارهمانان و پیاوانی سهرکه وتوو له تنگانهدا دهرده که ون، وهک گوتراوه: (الشَّدَائِدُ صَيَقِلُّ الرَّجَالُ) سهختیه کان تیغ تیغدهری پیاوانن، وهک چون تیغی ره سهن خوئی رانگری، داوود پیشتر ناوی نه بووه، به لام له مهیدانیدا دهرکه وتوه، ههروه ها نه وهشی لیوهرده گیری که به پیی شه ریعت خوی دادگر، ریگا له خه لک نه به ستراره، که کی چی له توانادایه بیته پیش و نه نجای بدات، داوود مادام پیاویکی به توانا بووه، له به ره نه وه که پیشتر ناسراو نه بووه و کوری فلان کهس نه بووه، ری لی نه گراوه و هاتوه، مادام له توانایدا ههیه بابی ناوی خوی لیبینی و بیته مهیدان.

مهسه لهی بیست و شه شه م: که دهفه رموی: ﴿ **وَأَتَاكَ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ** ﴾

﴿ **وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ** ﴾، واته: وه خوا حوکمرانی و حکمه تی پیداو، له وهی که دهیه وی شاره زای کرد، نه مهش نه وهی لیوهرده گیری، که هه رکه سی به ئیخلاصه وه شان بداته بهر هر کاریک، خوا توانا و برستی نه انجامدانی نه و کاره ی بو دهره خسینی، داوود سه لامی خوی لیبی چونکه به ئیخلاصه وه شانی دابووه به ری، خوی توله ستین جالوتیسی به دهستی نه و کوشت و دوایش توانا و هوکاره کانی نه وهی پیدان، که له شوینی طالوت ببی به سهرپه رشتیاری به نی ئیسرائیل، دیاره نه و کاته که جالوتی کوشتوه پیغه مبه ر نه بووه، به لام دوایی خوا وه حییشی بو ناردوه، وهک لیرده دهفه رموی: ﴿ **وَأَتَاكَ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ** ﴾.

مهسه لهی بیست و هه وته م: که دهفه رموی: ﴿ **وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ** ﴾

﴿ **بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ** ﴾، واته: نه گهر خوا هه ندیک له خه لکی به هه ندیکیان پال پیوه نه نی، سهر زه وی تیگده چی، نه مهش یاسایه کی خویه و

هەر کاتیك سته مكاران هه بوون، ده بێ كه سانیک هه بن له بهرانبه ریاندا بوهستن، نه گه رنا سه ر زه وی تیكده چی، تیكچوونی سه ر زه وی یانی چی ؟ واته: له کاتی تاك جه مسه رییدا كه ته نیا یه ك ده و له ته و یه ك لایه ن ده سه لاتی هه بی و، هه موو شتی خۆی به سه ر خه لگدا فه رز بکات، سه ره نجام سه ر زه وی تیكده چی، دینه کان، كلتووره کان، به هابه رزه کان، هه موو شته کان ده شیوین، هه موویان ده بنه یه ك شیوه، ئیستا ئه مریکا كه ده سه لاتی هه یه، ده لئ ده بی خه لک وه ك من بی، هه مووی له سه ر ده ستووری ئه مریکی بی، ئه وه تا دیاره دین ده بی ئه وه ی كه له گه ل سیاسه تی ئه مریکا ناگونجی، ئه و نایه تانه نه خوینرینه وه، ئه وه ی كه پیچه وانه ی سیاسه تی ئه مریکایه، ناگونجی له مه نه جی خویندندا هه بی، ئاكارو ره وشت هه مووی ده بی وه ك هی ئه مریکا بی، به رگو پۆشاك ده بی وه ك هی ئه و بی، عاده تت، بیره رده وه ت هه موو شتیك ده بی، وه ك هی ئه وی بی، دیاره له نه نجامی ئه وه دا سه رزه مین تیكده چی، ته نیا کاتیك تیكناچی، كه له بهرانبه ری ئه و زو له و سته مه دا كه ده یه وی خۆی به سپینی، كه سانیک هه بن به ره له سستی بکه ن، ته ماشا بکه ن ئیسلام چه ند هانی خه لک ده دا بو به ره له سستی، بو جه نگو و جیهادو به رخۆدان و فیداکاریی، ده فه رموی: ئه گه ر جه نگو و جیهادو فیداکاریی نه بی، به ره له سستی کردنی سته مکاران نه بی، زه وی تیكده چی، ته نیا کاتیك تیكناچی كه جه نگو و جیهاد هه بی، فیداکاریی هه بی، جوامیری هه بی له بهرانبه ر سته م و خۆسه پاندندا.

مه سه له ی بیست و هه شته م: كه ده فه رموی: ﴿وَلَا كُنَّ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلٰی

الْعٰلَمِیْنَ﴾، به لام خوا خاوه نی به خششه به سه ر جیهانیان وه، لیره دا خوا ﷺ لابر دن و پا ککر دنه وه ی خرا په کاران به چا که کاران، به چا که و به خششی خۆی ده زانی، ئه وه نیعمه تی خوا یه که خوا ی کار به جی ژیا نی به شه ری وا هه لخسته و، که هه می شه له بهرانبه ری سته م و چه وساندنه وه و خۆسه پاندندا، خه لک ده ماری غیره تی بجوو ئی، ده ماری به ره له سستی کردنی بجوو ئی، ئه وه نیعمه تیکی خوا یه که خوا ئینسانی وا خو لقا ندوه، به مه رجیک ئه و ئینسانانه

تووشی ئینحرافی میزاج و فیطرت نه بووبن و ته بیعه تیان تیکنه چووبی و، تووشی خه سیندران و پیشینرانه وه نه بووبن، ئینسانی سه لیم، ئینسانی ته بیعت ساغ ئه وهیه که زولم ده بین، پی قه لیس ده بی، وه که دیکتاتوری ب بین له به ران به رید راده وهستی، ئا ئه وه به خشکی خوییه، که خوی به دیهینه ر ئینسانی به و شیوه خو لکانده.

مه سه له ی بیست و نۆیه م: که ده فهرموی: ﴿ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ

بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴾، واته: ئه مانه نایه تی خویان به هق به سه ر تو یاندا ده خوینینه وه، وه بیگومان تو له ره وانه کراوانی، ئه مه چی لیوه ده گیری؟ ئه وه لیوه ده گیری ئه و نایه تانه که ئه م به سه ره اتانه یان تی دا هه ن، ته نیا پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) ده یانزانن که واته: ئه ی موحه ممه د! ئه و حه قیقه ته میژویانه ی که له چیروک و به سه ره اته کانی قورئاندا به سه رتدا ده خوینرینه وه، به لگه ن بو تو که تو پیغه مبه ری خوی و ئه وه ت له خوا وه رگرتوه، چونکه ئه وانه بیجگه له خوی په روه ردگار که س نایانزانی، ئه و هه موو حکمه ت و نه یینیانه که له نایه ته کاندا هه ن، به ته نکید ته نیا له زانیاری بی سنووری خوی زانو و شاره زاوه، ده گونجی هه لقولابن و سه رچاوه بگرن، که واته: هه ر ئه و نایه تانه خویان به لگه ن له سه ر راستیی و سه ر راستیی پیغه مبه ری کو تایی موحه ممه د صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

درسی به نجاو دووه مین

پیناسهی نهم درسه

له م درسه ماندا خوی په روه ردگار پشتیوان بی، پینج نایه ت له سوورته تی (البقرة) ده تویرینه وه، نایه ته کانی ژماره: (۲۵۳ تا ۲۵۷)، له م پینج نایه ته دا خوا ﷺ چه ند بابه تیکی جوړاو جوړ ده خاته پروو، یه کیکیان بریتیه له پیناسهی پیغهمبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، بابه تیکی دیکه خه ر جکردنی مال و سامانه له پیناوی خوادا، بابه تیکی دیکه پیناسهی خویه ﷺ، له دوو تووی نایه تی کدا، که به (آیه الكرسي) ناسراوه، بابه تیکی دیکه پیناسهی (دین) ه، واته: ئیسلام، وه بابه تیکی دیکه نهمه یه که خوا ﷺ سه باره ت به پرواداران چییان بو ده کات ؟ وه طاغوت ه کانیش چی بو شوینکه وته کانی خویان ده که ن ؟ نهم و بابه تانه له دوو تووی نهم و پینج نایه ته موباره که دا خراونه ته پروو.

﴿ تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّن كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۗ وَآتَيْنَا عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلَ الَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿۲۵۳﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِي يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفِيعَةٌ ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۵۴﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۗ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَلَا

يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا
 وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَد تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ
 وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾ اللَّهُ
 وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولِيَاءُ لَهُمُ الطَّاغُوتُ
 يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾

مانای وشه به وشه‌ی نایه‌ته‌کان

(ئهو ره‌وانه‌کراوانه - واته: پیغه‌مبه‌ران (علیهم الصلاة والسلام) -
 هندیکیانمان به‌سهر هندیکیاندا هه‌لبژاردوه، هی وایان تیدا بووه که خوا
 دواندووویه‌تی، وه هندیکیانی به‌چهند پله به‌رز کردۆته‌وه، وه به‌لگه رۆشنه‌کانمان
 به عیسی کوری مه‌پیه‌م به‌خشی بوون، وه به گیانی پاک پشتگیریمان کردبوو، وه
 نه‌گهر خوا ویستبای (رپیان لیبگری) ئه‌وانه‌ی دواییان پاش ئه‌وه‌ی به‌لگه
 رۆشنه‌کانیان بو هاتن، پیکه‌وه تووشی شه‌رو کوشتار نه‌ده‌بوون، به‌لام تووشی
 دووبه‌ره‌کیی بوون، هه‌یانبوو ئیمانی هی‌ناو هه‌شیان بوو کافر بوو، وه نه‌گهر خوا
 ویستبای (رپیان لیبگری) پیکه‌وه به‌شه‌ر نه‌ده‌هاتن، به‌لام خوا هه‌رچییه‌کی بوئ
 ده‌یکات ﴿٢٥٢﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپروتان هی‌ناوه ! له‌وه‌ی پیمانداون ببه‌خشن به‌ر له‌وه‌ی
 رۆژیك بیت، که کرین و فرۆشتن و دۆستایه‌تی و تکاگردنی تیدانیه، وه کافران
 سته‌مکارن ﴿٢٥٤﴾ خوا - ﷻ - جگه له‌و هیج په‌رستراوی دی به هه‌ق نین، زیندووی
 مشوورگی‌ره، نه وه‌نه‌وز ده‌یگری، نه خه‌و، هه‌رچی له ناسمانه‌کان و زه‌ویدایه هی
 ویه، کئ هه‌یه بی مؤله‌تی وی تکای له‌لا بکات ! هه‌رچی له‌پیش ده‌ستیانه‌وه‌یه‌و له
 دوایانه‌وه‌یه ده‌یزانی، وه مه‌گهر خو‌ی بیه‌وی ئه‌گه‌رنا ده‌وری هیج له زانیاری وی
 ناده‌ن، کورسییه‌که‌ی ناسمانه‌کان و زه‌وی گرتۆته‌ خو‌ی، وه پاراستنی بو‌یان ماندووی
 ناکات، وه ئه‌و به‌رزی مه‌زنه ﴿٢٥٥﴾ تۆبزیی کاریی له ناییندا نیه، سه‌رپاستیی و گو‌مپایی

له یه کدی جیا بوونه ته وه، جا هه رکه س کوفر- به طاغوت بکاو برؤا به خوا بیئنی، نه وه دهستی به قولفه یه کی قاییم گرتوه، که له پچران نایهت وه خوا بیسه ری زانیه ﴿۱۵۶﴾ خوا دۆستی نه وانیه برؤایان هیئاوه، له تاریکاییه کانه وه به ره و رووناکیی دهریان دینیی، وه نه وانیه بیپروان دۆسته کانیان طاغوته کانی، له رووناکیه وه به ره و تاریکیه کانی دهریان دینن، نه وانیه خاوه نی ئاگرن و به هه میشه یی تئیدان ﴿۱۵۷﴾.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کانی

(**الْبَيِّنَاتِ**): (البَيِّنَاتُ جَمْعُ بَيِّنَةٍ: الدَّلَالَةُ الواضحة)، واته: (بینات) کوی (بینه) یه و نه میس ئاوا پیناسه کراوه: (الدَّلَالَةُ الواضحة عَقْلِيَّةٌ كَانَتْ أَوْ مَحْسُوسَةً، سُمِّيَ شَهَادَةُ الشَّاهِدِينَ بَيِّنَةً كَمَا جَاءَ فِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ: البَيِّنَةُ عَلَى الْمُدَّعِي) (بینه) واته: رینیشاندانیک ئاشکرا، به لگه یه کی ئاشکرا، چ عه قلی بی، چ به ره هه ست بی، بویه شایه دیدانی دوو شاهیدان پی گوتراوه: (بینه) چونکه به لگه یه کی روون و ئاشکرایه یا خود رینیشاندهریک ئاشکرایه، که نه و شته به وجوره بووه، وه که له فهرمایشتی پیغه مبه ردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. هاتوه فهرموویه تی: (البَيِّنَةُ عَلَى الْمُدَّعِي)، واته: که سیک ئیددیعایه ک بکات ده بی به لگه یه کی روون بیئنی، واته: دوو شاهید، یان هه ر به لگه یه کی دیکه که ده عوایه که ی ئیسیات بکات.

(**رُوح**): (رووح به مانای گیان) دی، نه وه ی که کورده واری پی ده لئین: (گیان) پیکه ی نه ری سه ره کی ئینسانه، ئینسان له دووبه ش پیکدیت له رووح و جهسته، رووح ته نیا خوا ده زانی چونه؟ جهسته ش نه وه دیاره له و خاکه دروست بووه، که له سه ری ده ژین.

(**الْقُدْس**): واته: پاک، یه کن له سیفه ته کانی خوی په روه ردگار (قدوس) ه، وه (قدسه) واته: به پاکی گرت، نه هلی ته سه ووف ده لئین: (قدس سِرُّهُ، قدس رُوحُهُ) واته: رووحی پاکبی، دیوی په نهانی پاکبی، وه لیردها وشه ی (روح القدس)

گیانی پاک، نازناوه بو (جبریل) الْمَلَكُ الْمَلَكُ، که وهی بو پیغه مبهه ر هیناوه، وهک خوا دهفه رموی: ﴿ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ ... ﴾ (۱۰۴) النحل، واته: بلئ ئەم قورئانه (روح القدس) له په روه ردگارته وه به ههق دایبه زاندوه، وه له سووره تی (القدر) یشدا دهفه رموی: ﴿ نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴾ (۴) القدر، له و شه وهدا فریشته کان و رووح (واته: جبریل) دادهبه زن به فه رمانی په روه ردگاریان، بوچی جبریل ناوئراوه: (روح القدس)؟ دهئی: (سُمِّيَ جبريلُ رُوحُ الْقُدُسِ، لِأَنَّهُ يَنْزِلُ بِالْقُدْسِ مِنَ اللَّهِ) بویه جبریل ناوئراوه: (روح القدس)، چونکه پاکیی له خواوه دادهبه زینئ (أَيُّ بِمَا يُطَهَّرُ بِهِ نَفُوسَنَا مِنَ الْقُرْآنِ وَالْحِكْمَةِ وَالْفَيْضِ الْإِلَهِيِّ)، واته: شتیک دینئ (له خواوه) له قورئان و حکمهت و به خششی خوی که نه فسه کانمان پاک دهکاته وه.

(خَلَّةٌ): (الخلَّة: المودَّة) واته: خوشه ویستی، نجا بوچی خوشه ویستی وشه ی (خَلَّةٌ) ی بو به کارهاتوه؟ (لِأَنَّهَا تَتَخَلَّلُ النَّفْسَ، أَي تَتَوَسَّطُهَا)، چونکه تی که له به دل و هه ناوی نینسان ده بی و ده چیته نیوی.

(الْحَيُّ): (الدائم الحياة بلا زوال)، واته: نه وهی که هه می شه زیندوو و خواوه نی ژیانه و ژیانئ لی لاناچی.

(الْقَيُّومُ): (القائم الحافظ لكل شيء والمعطي له ما به قوامه)، (القيوم): نه وه که سه ی که چاودیره، وه پاریزه ره بو هه موو شتیک، وه بو هه ر شتیک نه وه ی که پیی به ریوه ده چی پیی راده وه ستی پیی ده به خششی.

(سِنَّةٌ): (السنة: الوسن والغضلة والغضوة، ورجل وسنان نَعَسَان)، (السنة) واته: وه نه وز، پی شه کی خه وتن، نینسان پی ش نه وه ی خه وی لی بکه وی، ده لئین: وه نه وزی هاتی که بریتیه له خه ویکی که م که به سه رتدا دی، یا خود بیئاگاییه ک، وه ده گوتری: (رجل وسنان) واته: پی اوویکی خه والوو، وه نه وز گرتوو.

(كُرْسِيَّةٌ): وشه‌ی (كُرْسِي) لی‌ره‌دا زوربه‌ی زانیان به زانیارییان لی‌کداو‌ته‌وه (کرسیه: علمه) واته زانیاری خوا، هه‌ندی‌کیشیان ده‌لین (كُرْسِي)، واته ده‌سه‌لاتی خوا ﷺ، وایان لی‌کداو‌ته‌وه، وه هه‌ندی‌کیش (كُرْسِي) یان به‌وه لی‌کداو‌ته‌وه که جیسمی‌کی گه‌وره‌یه ده‌وره‌ی ناسمانه‌کان و زه‌وی داوه، وه‌ک له فه‌رمووده‌یه‌کدا که (ابن حبان) به (صحيح) ی داناو‌ه هاتوه {مَا السَّمَاوَاتِ السَّبْعُ فِي الْكُرْسِيِّ إِلَّا كَحَلْقَةِ بَارِضٍ فَلَاةٍ} (رَوَاهُ ابْنُ حَبَّانَ بِرَقْمٍ: (۳۶۱)) واته: حه‌وت ناسمانه‌کان له‌چاو کورسی وه‌ک نه‌نگوستیله‌یه‌ک وان له بیابانی‌کدا، واته: (كُرْسِي) نه‌وه‌نده له‌وان گه‌وره‌تره، به‌لام مانایه‌ک که زیاتر زانیان له‌سه‌ری دا‌کوکیان کردوه، نه‌وه‌یه که کورسی به‌مانای زانیاریه، یان به‌مانای ده‌سه‌لاته.

(يُؤَدُّهُ): (يُنْعِبُهُ، آدُهُ يُؤَدُّهُ: أَتَعْبَهُ يُنْعِبُهُ) ماندووی ده‌کات ﴿وَلَا يُؤَدُّهُ﴾، واته:

ماندووی ناکات، ده‌گوتری: (آدُهُ أَي: أَتَعْبَهُ) ماندووی کرد ﴿وَلَا يُؤَدُّهُ﴾

حَفْظُهُمَا﴾، واته: پاراستنی خوای په‌روه‌ردگار بو ناسمانه‌کان و زه‌وی خوای بالاده‌ست ماندوو ناکات.

(إِكْرَاهٌ): (الإِكْرَاهُ: حَمَلُ الْإِنْسَانِ عَلَى مَا يَكْرَهُ)، (إِكْرَاه) نه‌وه‌یه که که‌سی‌ک ناچار بکه‌ی شتی‌ک بکات، که پی‌ی ناخوش‌بی.

(الرُّشْدُ): واته: سه‌ر راستی، ده‌لی: (الرُّشْدُ والرُّشْدُ: خِلَافُ الْغَيِّ، يُسْتَعْمَلُ إِسْتِعْمَالَ الْهَدَايَةِ)، (الرُّشْدُ والرُّشْدُ) پی‌چه‌وانه‌ی (غَيِّ) وه له زمانی عه‌ره‌بیدا دژی یه‌کن، وه له‌جیاتی هیدایه‌ت به‌کاردی، به‌لام من پی‌م وایه (الرُّشْدُ) به‌ره‌می وه‌رگرتنی هیدایه‌ته، وه‌ک چو‌ن (غَيِّ) به‌ره‌می گو‌م‌رای (ضلالة) ه، واته: هه‌ر که‌سی‌ک (ضال) بوو (غَيِّ) تووش دی، وه هه‌رکه‌سی‌ک (مُهْتَدِي) بوو (رُشْدِي) دیته ده‌ست.

(بِالطَّلَعُوتِ): طاغوت له (طَغَى) وه هاتوه (طَغَى يَطْغَى) واته: یاخی بوو، یاخی ده‌بی، وه طاغوت (صِبْغَةٌ مَبَالِغَةٌ) یه، یان هه‌ر ناوه له (طَغِيان) ده‌وه هاتوه،

تفسیری قورمانی به ریز و به پیر دهرسی به نجاو دووه مهم : نایه ته کانی (۲۵۳ - ۲۵۷) ﴿ ۱۰۹۴ ﴾

(طُغْيَان) چیه؟ (تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي الْعَصِيَانِ) نه وهیه له سه ریچی و گوناها
ئینسان هه موو سنوورده کان ببه زینئ و هه رشتیک سنوور ببه زینئ وشه ی
(طَغَى) و (طُغْيَان) ی بو به کاردئ، وهک خوی پهروه دگار دهفه رموی: ﴿ إِنَّا
لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ﴾ الحاقه، واته: ئیمه کاتیک ئاوه که هه موو
سنووری به زاندا، ئیوه مان هه لگرت له که شتییه که دا، که مه به ست پیی
که شتی نووچه.

(وَالطَّاغُوتُ عِبَارَةٌ عَنِ كُلِّ مَعْبُودٍ سِوَى اللَّهِ) واته: طاغوت هه ر
په رستراویکه جگه له خوا ﷻ، وه ده شگونجی طاغوت هه موو نه و
سه رکردانه بن که پیش خه لک ده که ون به ریی ناشه رعیداو به غهیری
ریگای خوادا.

(الْغَيِّ): (الغِي: جَهْلٌ عَنِ اعْتِقَادٍ فَاسِدٍ)، (غِي) نه زانییه که له بیرو پروا و
قه ناعه تیکی هه له وه دروست ده بییت.

(بِالْعُرْوَةِ): (عروة) واته: قولفه، به مانای هه نگلی دیزه و گوزه و نه و شتانه ش دئ،
ده لئ: (العُرْوَةُ: مَا يُتَعَلَّقُ بِهِ مِنْ عُرَاهُ، أَي: نَاحِيَتِهِ وَالْجَمْعُ: الْعُرَى)، واته:
(عروة) هه رشتیکه ده ستی پیوه بگیری له لایه کییه وه و کویه که ی (عری)یه.

(الْوُثْقَى): (الوُثْقَى مُؤَنَّثَةٌ الْأَوْثَقُ)، (أوثق): واته: زور پته و (مؤنث)ه که ی
(وُثْقَى)یه.

(لَا أَنْفِصَامَ لَهَا): واته: ناچیری (الْفِصْمُ الصَّدْعُ دُونَ إِنْفِصَالِ وَالْإِنْفِصَامُ هُوَ الشَّقُّ
وَالْإِنْكَسَارُ)، واته: (فِصْمٌ) بریتیه له درزبردنی که به بی نه وه ی لی جیابیته وه،
وه (إِنْفِصَامٌ) بریتیه له شهق بوون و شکان.

(وَلِيٌّ): به مانای دوست و خو شه ویست و پشتیوان و یارمه تیده رو سه ری ره رشتیار دئ،
هه موو نه و مانایانه ی هه یه، وه نه سلئ وشه ی (ولی): (الْوَلَاءُ وَالْتَوَالِي: أَنْ

تفسیری قورئانی بر ریز و بر پیز ده‌رسی په‌نجاو دووه‌مهم: نایه‌ته‌کانی (۲۵۳- ۲۵۷) ﴿ ۱۰۹۵ ﴾

يَحْصُلُ شَيْئَانِ فَصَاعِدًا حُصُولًا لَيْسَ بَيْنَهُمَا مَا لَيْسَ مِنْهُمَا، وَيُسْتَعَارُ ذَلِكَ لِلْقُرْبِ، ئەوه‌یه که دوو شت به‌دوای یه‌کدا بێن هیچ شتیکی دیکه‌ی غه‌یری خۆیان نه‌که‌وێته نیوان، واته: که گو‌ترا: فلان که‌س وه‌لی خوایه، یانی: له‌نیوان ئەوو خوادا شتیکی دیکه‌ نیه.

(أَصْحَابُ النَّارِ): (أَصْحَاب) کو‌ی (صاحب)ه، هم به مانای هاوه‌ل دیتو هم به مانای خاوه‌ن دیت، واته: ئەوانه ده‌بن به خاوه‌نی دۆزه‌خ، یان ده‌بن به ره‌فیق و هاوه‌لی دۆزه‌خ.

هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌کان

هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی ئەو رسته قورئانییه‌ی که ده‌فه‌رمو‌ی ﴿ لَا إِكْرَاهَ فِي

الدِّينِ ﴾ تۆبزی لی‌کردن و ناچارکردن له‌دیندا نیه:

1/ { (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَتْ الْمَرْأَةُ تَكُونُ مِقْلَاةً فَتَجْعَلُ عَلَى نَفْسِهَا إِنْ عَاشَ لَهَا وَلَدٌ أَنْ تُهُودَهُ، فَلَمَّا أُجْلِيَتْ بَنُو النَّضِيرِ كَانَ فِيهِمْ مِنْ أَبْنَاءِ الْأَنْصَارِ، فَقَالُوا لَا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ: ﴿ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ﴾) (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (۲۶۸۲)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكَبْرَى) بَرَقَمَ: (۱۰۹۸۳) وَأَبْنُ حِبَّانَ بَرَقَمَ: (۱۴۰)، وَالصَّحِيحُ الْمُسْنَدُ مِنْ أَسْبَابِ النُّزُولِ، ص (۴۷) لِمُقْبَلِ بْنِ هَادِي الْوَادِعِيِّ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ) }، واته: عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری عه‌بباس ده‌لی: له‌سه‌رده‌می نه‌فامییدا واده‌بوو له خه‌لکی (یثرب) ئافره‌تیک مندالی بو نه‌ده‌ژیا (منداله‌کانی به‌گچکه‌یی ده‌مردن) له‌سه‌ر خۆی نه‌زر ده‌کرد، که ئەگه‌ر له‌مه‌ودوا مندالیکی بوو وه‌ بژیی و بمیینی، ده‌یکاته جووله‌که { چونکه ئەوانه زانیویانه که جووله‌که‌کان خاوه‌ن کتیب‌ن و گو‌توو‌یانه ئەوانه له‌خوا نزیک‌ترن، گو‌توو‌یانه: خوایه له‌سه‌رمان نه‌زر بی ئەگه‌ر ئەوجاره منداله‌که‌مان بو ژیا بیکه‌نه جووله‌که { جا کاتیک (بنو

{كە تىرەيەك بوون لە جوولەكەكان} لە مەدىنە و دەرىنران كە ھەندىك لە مندالى ئەنصارىيەكانىشان لەنىو دابوون، دايك و بابيان گوتيان: لىناگەرىن كورەكانمان لەگەل جوولەكەكان برۆن، ئىدى خواى پەروەردگار ئەم رستە قورئانىيەى نارده خوارى: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾، واتە: تۆبزيكردن نىە لە فەرزكردنى ئىسلامداو، نابى بەزۆر ئىسلام بەسەر كورەكانتاندا فەرز بكەن و بلين دەبى ھەر بگەرىنەو بە ئىسلام، چونكە ئىسلام دەبى بە قەناعەتەو، بە عەقل و بە تىگەيشتنەو ھەلبىزىردى.

ب/ ھەروەھا ھەر لەوبارەو ئەم گىرپانەو ھەيش ھەيە: { (أَخْرَجَ ابْنُ جَرِيرٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَزَلَتْ: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ فِي رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ مِنْ بَنِي سَالِمِ بْنِ عَوْفٍ يُقَالُ لَهُ: الْحُصَيْنُ، كَانَ لَهُ ابْنَانِ نَصْرَانِيَّانِ، كَانَ هُوَ مُسْلِمًا فَقَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: أَلَا أَسْتَكْرَهُمَا فَإِنَّهُمَا أَبْيَا إِلَّا النَّصْرَانِيَّةَ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ الْآيَةَ) }^(۱)، عەبدوئلاى كورپى عەبباس خوا لىي رازى بى دەلى: ئەم رستە قورئانىيە دەربارەى پياويك لە پشتيوانان ھاتە خوار لە بەنى سالىمى كورپى عەوف، كە ناوى حوصەين بوو، دوو كورپى ھەبوون، كورەكانى نەصرانىيى بوون، بۆ خوشى مسوئمان بوو، بە پىغەمبەرى گوت: ئايا زۆريان لىنەكەم بيانگىر مەو بە ئىسلام، چونكە دەلىن: ھەر نەصرانىي دەبين؟! خواى پەروەردگار ئىش ئەم ئايەتەى نارده خوار، كە: نەخىر زۆريان لىمەكە، كابرە كە مسوئمان دەبى، دەبى زۆر مەمنونىش بى كە مسوئمان بى و خوا بپەرسى، بەلام ئىمە زۆرى لىبكەين خۆ بەتۆبزي لىكردن ئىنسان نابىتە مسوئمان، بەلكو لە كوفرى ئاشكراو دەيگوازينەو بە كوفرى پەنھان و، لە كافرىتيەو دەيگوازينەو بە مونافىقيتى، كە خراپترىشە لە كافرىتى !

(۱) (لُبَابُ النُّزُولِ فِي أَسْبَابِ النُّزُولِ لِلْسِّيُوطِيِّ، ص: (۷۶)، وَصَحِيحُ أَسْبَابِ النُّزُولِ، ص: (۱۵))
 لإبراهيم محمد العلي، ص: (۱۵).

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوای په‌روه‌ردگار پاش نه‌وه‌ی که به‌سه‌ره‌اتی طالووت و جالووتی گیراپیه‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿ تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ﴾، نا نه‌و پیغه‌مبه‌رانه سه‌لات و سه‌لامی خوایان له‌سه‌ر بی‌ت، {نه‌وانه‌ی که ناویان هاتوه له‌م سووره‌ته‌دا، وه نه‌وانه‌ی که ناویان نه‌هاتوه وه له سووره‌ته‌کانی دیکه‌دا ناویان هاتوه که دیاره پیش سووره‌تی به‌قه‌ره سووره‌تی زور له سووره‌ته مه‌کییه‌کان دابه‌زیون، نه‌و پیغه‌مبه‌رانه} هه‌ندی‌کیانمان به‌سه‌ر هه‌ندی‌کیاندا هه‌لبژاردوه وه هه‌ندی‌کیان پله‌و پایه‌مان به‌رزتر کردوته‌وه به‌سه‌ر هه‌ندی‌کیاندا ﴿ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ ﴾، هه‌یان بووه که خوا دواندووویه‌تی و قسه‌ی له‌گه‌لدا کردوه، که مووسایه صَلَّى و دواییش زیاتر تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر نه‌و مه‌سه‌له‌یه ﴿ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ﴾، وه هه‌شیا‌نه چه‌ندان پله به‌رزتی کردوونه‌ته‌وه، وه‌ک ئیبراهیم و موحه‌مه‌د (علیهما الصلاة السلام) ﴿ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ﴾، وه به‌لگه‌ ئاشکراکانمان دان به‌ عیسی‌ کورپی مه‌رپه‌م، وه پشت گیریشمان کرد به (روح القدس) واته: جبریل، چونکه جبریل هه‌میشه له‌گه‌لیدا بوو، وه‌ک چو‌ن جبریل هه‌میشه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خو‌شمان بوو، به‌لگه‌ روون و ئاشکراکانی که دراون به عیسا الکَلْبَلَاءُ بو‌ نموونه: کویری زگماک‌و، که‌رو لالی زگماک‌و، به‌له‌ک‌و نه‌و نه‌خو‌شانه‌ی که به‌ که‌س چاره‌سه‌ر نه‌کراون، عیسا الکَلْبَلَاءُ به‌ فه‌رمانی خوای په‌روه‌ردگار چاره‌سه‌ری کردوون، وه له هه‌مووی گرنگتر نه‌وه‌بووه که مردووی زیندوو کردوته‌وه، وه له قور بالنده‌ی دروست کردوه و فووی پیدا کردوه، بو‌ته بالنده‌و فریوه ﴿ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ ﴾، وه نه‌گه‌ر خوا ویستبای شوینکه‌وتووانی پیغه‌مبه‌ران له‌دوای وان پیکه‌وه به‌شه‌ر نه‌ده‌هاتن، چونکه زور جار نه‌هلی یه‌ک دین، دوای بیروبو‌چوونی جیاجیایان په‌یدا ده‌بی‌ دهرباره‌ی هه‌ندی له مه‌سه‌له‌کانی دین، یاخود له‌به‌ر هه‌واو ئاره‌زوو، وه له‌به‌ر

زعامهت و خو فەرزکردن پیکه وه به شه پ دین، ئەوه شتیکی ئاشکرایه جا خوا ده فەرموی: ئەگەر خوا ویستبای به شه پ نه یه ن و پیکه وه کوشتار نه که ن، رپی لیده گرتن، ئەگەر ویستبای زوریان لیبکات، به لام خوی بالادەست ویستوویه تی خەلک ئازاد بکات و به ویستی ئازادانه ی خویان بجوولینه وه، ویستوویه تی خەلک ئازادبێ، جا که ئازادی کردوون، ئەو حاله ته وه ئەو دیارده خراپه یه که بریتیه له شهرو کوشتارو خوی پ رپی له نیوانیاندا په یدابوووه ﴿ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ ﴾، دوی ئەوه ی که به لگه پروونه کانی بو ناردوون، ئەگەر رپی لیگرتبان، دهیتوانی رپیان لیبگری ﴿ وَلٰكِنْ اٰخْتَفَوْا ﴾، به لام خوی بی هاوتان ئازادی کردن و ئەوانیش له نیو خویاندا راحیایان په یدابووو ناکوکیان په یدابوو ﴿ فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ ﴾، هه یانبوو ئیمانی هی ناو هه شیانبوو کافر بوو ﴿ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوا ﴾، خوی کاربه جی دووباره ی دهکاته وه، تاکو هیچ کهس وا گومان نه بات که ئەوانه به شه پ هاتوون بو وینه: جووله که وه نه صرانیی پیکه وه، یاخود جووله که وه ئیدیکه پیکه وه، یاخود جووله که کان له نیو خویاندا، یاخود نه صرانیی یه کان له نیو خویاندا، بو ئەوه ی هیچ کهس گومانی بو په یدا نه بی، که ئەوه چۆنه وا به شه پ هاتوون! له گه ل ئەوه شدا که خوی زانا وتوانا پیشی ناخۆشه؟! راسته خوا پپی ناخۆشه، به لام خوی بی هاوه ل ویستوویه تی خەلک ئازاد بکات و که ئازادی کردوون شهرو کوشتار له نیوانیاندا په یدابوووه نیستاش به رده وام هه یه ﴿ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ یَفْعَلُ مَا یُرِیدُ ﴾، به لام خوا ئەوه دهکات که دهیه وی و هه رچی بیه وی دهیکات، به لام بیگومان خوی زانا وتوانا ئەوه ی که دهیه وی و دهیکات له میانه ی ئەو یاسایانه وه دهیکات که دایان.

نجا دیته سه ر بابه تیکی دی و ده فەرموی: ﴿ یٰۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰکُمْ ﴾، ئەی ئەوانه ی برواتان هی ناوه! له وه ی که پیمان داوون ببه خشن و له پیناوی خوادا خه رچی بکه ن ﴿ مِّنْ قَبْلِ اَنْ یَّاتِیَ یَوْمٌ لَاْ یَبِیْعُ فِیْهِ وَلَا خَلَّةٌ وَلَا شَفَعَةٌ ﴾

، پېش ئەوھى رۇژيک بى كە نەكپىن و فروشتنى تىدايه (بلىن: خۇتان بىكپنەوھە، يان فيديه بدن) نە دۇستايەتتى و هاوھلایەتتى تىدايه (بلىن: رەفيقيك، دۇستىك يارمەتيان دەدا) وە تىكاردنىشى تىدانيه كەس ناتوانى بەبى رەزامەندىي خواي پەروەردگار تىكا بۇ كەس بىكات، تەنانەت پىغەمبەرانىش وەك خوا تبارك و تعالى لە جىي دىكە دەفەر موى: ﴿... وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرْضَىٰ...﴾ (۲۸) ﴿الأنبياء﴾، فرىشتەكان تىكا ناكەن مەگەر بۇ كەسىك كە خوا لىي رازى بى، ئەوھە ديارە خواي دادگەریش لە ئىنسانى كافر رازى نابى، ھەروھە لەوانەي كە گوناھى گەورەيان ھەيە مادام پاك نەبوونەتەوھە تۆبەيان نەكردوھە، لىيان رازى نابى، كەواتە: پىغەمبەرىش ﷺ وە فرىشتەكانىش ناتوانن شەفاعەتيان بۇ بىكەن ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، وە كافرەكان ستمەكارى راستەقىنەن، چونكە زولم و ستمەميان لە خۇيان كرددوھە ستمەميان لە دىنى خواي زال و مەزن كرددوھە، ستمەميان لە خەلك كرددوھە ستمەميان لە پەيامبەرانى خوا كرددوھە، كە ھاتوون ئىمان فىرى خەلك بىكەن، بەلام ئەوان كوفريان ھەلبۇاردوھە.

ئەوھى تىببىنى دەكرى خواي بەخشەر ئەم مەسەلەي مال خەرج كرددنە، كە لىرەدا ھىناوئەتى، پېش (آية الكرسي) و، لە دواي ئايەتتىكى دىكە دى كە باسى مېژووي پىغەمبەران و شوئىكەوتووانيان دەكات، وەك جارى دىكەش باسما كرددوھە كە ئەم جۇراو جۇر كرددنەي ئەو بابەتەنە بۇتە جىي پىرسىار بۇ ھەندى لە توپۇزەران و لە زانايان كە چۇنە خواي پەروەردگار لە بابەتتىكەوھە دەچىتە سەر بابەتتىكى دىكەو تىكەليان دەكات و تىھەلكىشيان دەكات ؟ وەلامەكەي ئەوھىە كە ژيانىش ھەروايەو، قورئانىش كىبىي ژيانە، ئىستائىمە ئەم دەرسە دەخوئىنن، دواي ئەوھە دەچىن كارىكى دىكە دەكەين، دواي مامەلەو بازرگانىي دىتە پىشى، دواي ئىشىك دىتە پىشى و دەچىنە بازار دەكەين، دواي دوو نەفەر پىكەوھە كىشەكيان لەنىواندا دەبى دەچىن صولحيان لەنىواندا دەكەين، دواي ئىنسان دەچىتەوھە بۇ لای مال و خىزانى ئىشىكى دىكەي دىتە پىشى، ئىشى سىياسى دىتە پىشى، بۇيە خواي پەروەردگار كىبىي خوى وەك ژيانى خەلك چۇن ژيانى خەلك تىكەلە: عىبادەت،

عادەت، موعامەلات، صولح، ئاشتی، شەر، ئەو شتانه هەموو تیکهه لکیشن و بەدوای یەکدا دین، کتیبەکەشی ئاواپەو وەک کتیبیک که مرؤف دایدەنی نیە، ئەو (باب الطهارة) یە باسی پاک و خاوینی دەکات و ئەو دەیان باسی نوێژ دەکات و ئەو دەیان باسی رۆژووگرتن دەکات و... هتد، چونکە زیان بۆخوی وانیە، زیان ئەو دەنیە بلیی مرؤف لە قوناغیکدا هەر خەریکی دەستنوێژی بی، دوایی هەر خەریکی نوێژی بی، دوایی هەر خەریکی رۆژوو بی، بەلکو لە هەمان کات کە بە رۆژووی نوێژیش دەکەوی، کە دەستنوێژیش هەل دەگری یە کسەر نوێژیش دەکەوی، ... هتد.

ئەجا باسی گەورەترین ئایەت: (آية الكرسي) دەکات چونکە ئەم ئایەتە، وەک دوایی باسی دەکەین گەورەترین ئایەتە لە قورئاندا لە رووی نیوەرپۆکەو، نەک درێژترین ئایەت و گەورەترین ئایەت لە رووی قەبارەو وشەکانیەو، دەفەر موی:

﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾، خوا، بیجگە لەو هیچ پەرستراوی دیکە نیە ﴿ الْحَىُّ

الْقَيُّومُ ﴾، زیندووویە بە زیانیکی هەمیشەیی، وە سەرپەرشتیارو مشوورخۆرە،

﴿ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ﴾، نەو نەووز دەیگری نەخەوی دی، جا مادام

سەرپەرشتیی بوون و کائینات بکات، چۆن دەگونجی نەک خەو، هەر وەنەوزیشی

هەبی؟! ﴿ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ﴾، چی لە ئاسمانەکان و زەویدا هەبیە، هی

ویە ﴿ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ﴾، نەک هەر هیچ کەس خاوەنی هیچ

شتیک نیە، بەلکو هیچ کەس توانای تەکاگردنیشی نیە لەلای ئەو ﴿ إِلَّا بِإِذْنِهِ ﴾،

مەگەر ئەو مۆلەتی بدات و بلی تەکا بکە! ئەجا خوای کاربەجیش بۆ کۆ مۆلەت

دەدا؟ لە شوینی دیکە فەرموویەتی ﴿ ... وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى ... ﴾ (۲۸)

الأنبياء، خوای بێنیاز بۆ کەسێک مۆلەت دەدا تەکای بۆ بکری کە لێی پازیبی

﴿ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ﴾، ئەو دی لە پیشیانەو دیەو ئەو دی لە دوایانەو دیە

هەمووی دەزانن، واتە: داهاوو دەزانن کە لە پیشیانەو دیەو جارێ نەها تو، وە

پا بردووش دەزانن کە لە دوایانەو دیەو بە جییان هیشتو، هەمووی دەزانن، کۆ

رابدوو هەمووی دەزانێ داها تووش هەموو دەزانێ؟ بەس خوا ﷻ، ئیمە بەس ئیستا دەزانین، بگرە ئیستاش هەمووی نازانین، بەلکو ئەوەی که لە نزیكمانە دەیزانین ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾، دروستکراوەکان هیچ شتێک لە زانیاری خوا نازانن، مەگەر ئەوەی بوخۆی بیهوی، ئیمە دەتوانین چی بزانیین؟ هەر ئەوە که خۆی زانا مۆلەتی داوە بوخۆی دەرفەتمان دەدات و توانای زانیی پێداوین، هەر ئەوەندە دەتوانین بزانیین ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ زانیارییەکی، یان دەستەلات و حوکمرانیی خوا ﷻ ئاسمانەکان و زەوی گرتۆتەوه ﴿وَلَا يَؤُدُّهُ حِفْظُهُمَا﴾، لێرەدا پرسیاریک دروست دەبێ: باشە خوا ﷻ وەنەوزی نەبێ و خەوی نەبێ و ئیسپراحتی نەبێ {واتە: ماندوو نەبێ تاکو ئیسپراحت بکات، چونکه ئیسپراحت ئەوەیە که مرۆف ماندوو بێ ئەوجار ئیسپراحت بکات}، ئەو هەموو کەون و کائیناتەش بەرپۆهەری ئەو گەردیلەوه تا کەهەکەشان، بەلکو لە گەردیلەش وردتر که هەر خۆی بەدیھینەر بوخۆی دەزانێ، چونکه گەردیلەش لە چەند پیکھاتەیهکی وردتر پیکدیت، پرسیاریک دروست دەبێ: باشە ئایا خۆی بئهاوڵ ماندوو نابێ؟ بۆیه دەفەرموێ: ﴿وَلَا يَؤُدُّهُ حِفْظُهُمَا﴾، پاراستنی خواو پارێزگاریی لیکردنی خوا بو ئاسمانەکان و زەوی و ئەوەی دەکەوێتە نیوانیان، خوا ماندوو ناکات بۆچی؟ چونکه دەستەلاتی خوا بئسنوورە، کێ ماندوو دەبێ؟! ئەوەی دەسەلاتی سنووردارە، که لەتوانای خۆی زیاتر بوو ماندوو دەبێ، بەلکو پەکی دەکەوێ، بەلام دەسەلاتی خوا بئسنوورەو سنووریکى نیه، بۆیه خوا بە هیچ شتێک ماندوو نابێ و هەموو شتێکی پێ دەکری ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾، وه خوا هەتا بلیی بەرزەو هەتا بلیی مەزنە، بەرزیی و مەزنییەك که بو خوا شایستەیه.

ئنجادیتە سەر باسیکی دی و دەفەرموێ: ﴿لَا اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾، زۆری لیکردن و ناچارکردن لە دیندا نیه، دەگونجی ئەم (لا)یە، (لا)ی (ناهیة)بێ، واتە: تۆبزیکردن لە دیندا مەکەن و بۆ وەرگرتنی دین تۆبزی و زۆری لەکەس مەکەن، وه دەشگونجی (لا)ی (نافیة) بێ، واتە: ئەسلی دین نابێ تۆبزی تیدا بکری، چونکه دین بە

تەفسیری قورئانی بەرزورە پێر دەرسی پەنجاو دووهمەم : ئایەتەکانی (۲۵۳ - ۲۵۷) ﴿ ۱۱۰۲ ﴾

قەناعەت و بە عەقل وەردەگیرئ و بەزۆری ناتوانی کەسیک والیبکەى برپوای بە شتیک نەبئ، برپوای پێبێنئ، یان کەسیکی خوشنەوئ، خوشی بوئ، ﴿ قَدْ تَبَيَّنَ الرَّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ﴾، سروشتی ئیسلام پێویستی بە تۆبزیی کردن نیە، چونکە سەر راستی و گومرایی لیک جیاپونەتەو، ئیسلام هەمووی سەرپاستییە و هەرکەسیک عەقلى هەبئ و فیطرەتی ساغ بئ، بۆخۆی دەزانئ و هەئیدەبژیرئ و پێویست ناکات زۆری لیبکەى ﴿ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى ﴾، جا هەر کەسیک بێبرپوایی بەرانبەر بە طاغوت، وە ئیمان بە خوا بێنئ، ئەووە مسوگەر دەستی بە قولفەى هەرە قاییم گرتوہ ﴿ لَا انفصامَ لها ﴾، قەت پچرانی بۆ نیە ﴿ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾، خوا بیسەری زانایە، قسەکانتان دەبیستی، کردوہەکانیشتان دەزانئ، بەئکو نەینئ نیو دلەکانیشتان دەزانئ، لە کۆتاییشدا دەفەرموئ: ﴿ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا ﴾، خوا دۆست و پشتیوان و یارمەتیدەری ئەوانەى، کە ئیمانیاں هیناوه ﴿ يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ﴾، لە تاریکاییەکان دەربازیاں دەکات بەرەو ڕووناکیی ﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ ﴾، وە ئەوانەى بێبرپوان دۆست و پشتیوانەکانیاں طاغوتەکانن ﴿ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ ﴾، لە ڕووناکییەو بەرەو تاریکاییەکانیاں دەبەن ﴿ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾، ئا ئەوانە هاوئەلى ئاگرن بە هەمیشەى لە ئاگری دۆزەخدا دەمێننەو، یاخود خاوەنى ئاگرن، واتە: یان وەك رەفیع چۆن دوو رەفیع لە یەكدی جیا نابنەو، ئەوانەش ئاوا لە دۆزەخ جیا نابنەو و هەر لەگەئیدان، بەلام بێگومان خراپترین رەفیعە، یاخود وەك چۆن کەسیک خاوەنى شتیک بیت، خاوەنداریتی بۆ ئەوشتە لاناچئ و هەر خاوەنیەتیو، تازە ئەوشتە هی ئەو، ئەوانیش بەهەمان شیوہ خاوەنى دۆزەخن و هەمیشە لە دۆزەخدا دەمێننەو، وەك چۆن کەسیک کە شتیکى هەیه، لە خاوەنداریتی ئەو شتە ناشورئ!

چهند مهسه له یه کی گرنگ

مهسه له یه کهم: خوا ﷺ که دهفه رموی: ﴿ تَلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ﴾

ئا ئهو پیغه مبه رانه (عليهم الصلاة والسلام) که بوټ باسکراون و ناویان هاتوه، ئه ی موحه ممه د! هه ندیکیانمان به سه ر هه ندیکیاندا هه ئبژاردوه و پله و پایه ی زیاده مان داوه به هه ندیکیان به سه ر هه ندیکیاندا.

زانایان گوتوو یانه: لیرده دا خوی به رز دهفه رموی: ئهو پیغه مبه رانه مان هه ندیکیانمان به سه ر هه ندیکیاندا هه ئبژاردوه، به لام له کوټای سوره تی (البقرة) دا دهفه رموی: ﴿ لَا تَفْرُقْ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ﴾، واته: جیاوازی ناکه ین له نیوان هیج کامیک له پیغه مبه ران، جا ئایا ئهو دوو ئایه ته تیک ناگیرین؟! له وی دهفه رموی: جیاوازیان ناخه ینه نیوان، لی ره ش دهفه رموی: هه ندیکیانمان به سه ر هه ندیکیاندا هه ئبژاردوه! له وه لامدا ده لیین: نه خیر، چونکه جیاوازی نه خسته نه نیوانی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) واته: له روی ئیمان پی هیئانیانه وه به، ئیمه وهک یهک ئیمان به هه موویان دینین، ئوممه تی موحه ممه د ﷺ ناچن بلین: موحه ممه د ﷺ پیغه مبه ری خو مانه، ئیمانی پی دینین، به لام ئیمان به موسا ناهینین، ئیمان به عیسا ناهینین، ئیمان به داوود ناهینین ئیمان به پیغه مبه رانی دیکه (عليهم الصلاة والسلام) ناهینین، به لگو وهک یهک ئیمان به هه مووان دینین، چونکه پیغه مبه ران هه موویان که هاتون یه کدی به راست ده زانن، ئه دی به سه ر یه کدیدا هه ئبژاردنیان یانی چی؟ واته: خوی مه زن هه ندی شتی داوه به هه ندیکیان، نه یداوه به ئه وانی دیکه، هه رچه نده هه موویان پیغه مبه رن و هه موویان پایه به رزن، وهک چون جیا یهک هه موو لووتکه کانی به رزن، به لام هه ندیک له لووتکه کانی له هه ندیکیان به رزترن، هه موویان لووتکه ن، به لام هه ندیک له لووتکه کانیش له هه ندیکیان به رزترن، که واته: پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) به رزو به رزتریان له نیودا هه یه،

نالین به رزی و نزمی! هه موویان به رزن، به لام به رزو به رزتریان له نیوادا هه یه.

به لام نه وهش له حالیکدا که نه و به رزی و به رزتر بوونه:

یه گه م: له سه ر بناغهی گومان نه بی، به لکو له سه ر بناغهی ده قیکی شه رعیی بی.

دووهم: بو دهمارگیری (تَعَصُّبٌ) نه بی.

سییه م: که می پال نه دریته لای هیج کام له پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، بو وینه: نیمه ی مسولمان مه دحی موحه ممه د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بکه ین، به لام له ولاره زه می پیغه مبه ریکی دیکه بکه ین و نوقصانیی بدهینه پال، ئا نه وه گونا هه و لادانه.

نه م فه رمایشته ی پیغه مبه ریش وَسَلَّمَ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده بی ئاوا لیی حالی بین، که فه رموویه تی: { (لَا تُفَضِّلُوا بَيْنَ الْأَنْبِيَاءِ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۴۱۴)، وَمَسْلَم بِرَقْم: (۶۱۰۲) }، واته: هه لباردن مه که ن له نیوان پیغه مبه راندا به رزی و به رزتریان مه خه نه نیوان، واته: له پرووی دهمارگیریه وه نه وه مه که ن، که له گه ل جووله که کان و نه صرانیی یه کان قسه ده که ن، مه لین پیغه مبه ری نیمه وایه و هی نیوه وانیه، چونکه نه وه دهمارگیریه.

هه روه ها له فه رمایشتیکی دیکه دا فه رموویه تی: { (لَا تُخَيِّرُوا بَيْنَ الْأَنْبِيَاءِ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۴۱۲)، وَمَسْلَم بِرَقْم: (۶۱۰۶)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: پیغه مبه ران هه ندیکیان به سه ر هه ندیکیان هه لمه بژیرن، مه به ست پیی چییه؟ دیاره یان مه به ست پیی نه وه یه: له پرووی گومان و وه مه وه نه وه مه که ن، یان مه به ست نه وه یه که له پرووی دهمارگیریه وه نه وه مه که ن، وه یان مه به ستی نه وه بووه که له پرووی به که م ته ماشاگردنی پیغه مبه رانی دیکه وه، نه وه مه که ن، بوچی؟ چونکه نه وه دیاره خوا بوخوی ده فه رموی: هه ندیکیانمان به سه ر هه ندیکیاندا هه لباردوه ﴿ وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ ﴾، هه ندیکیان به چه ند پله

تفسیری قورئانی به ریز و به پیر دهرسی به نجاو دووهمه م: ئایه ته کانی (۲۵۳- ۲۵۷) ﴿ ۱۱۰۵ ﴾

به سه ر ئه وانى دیکه دا به رزکردۆته وه، پاشان پیغه مبه ر ﷺ بۆخوشى فهرموویه تی: { (أَنَا سَيِّدُ وُلْدِ آدَمَ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۵۸۹۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۶۱۵)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۶۴۶۵)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: من گه وره ی رۆله کانی ئاده م، سه روه رى رۆله و وه چه ی ئاده م، که واته: دياره مه به ست له و فهرمايشتانه ی دیکه ئه و مه به ستانه یه که گوتمان.

مه سه له ی دووهم: که ده فهرموئى: ﴿ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ﴾، که

ده فهرموئى: ﴿ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ ﴾، به ته ئکید مه به ستى پی مووسایه، وهك له

جییه کی دیکه ده فهرموئى: ﴿ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴾ (النساء، واته:

خوای ﷺ به دواندن مووسای دواندو قسه ی له گه ئدا کرد، وه مه به ست له:

﴿ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ﴾، هه ركام له: ئیپراهیم و موحه ممه دن (عليهما الصلاة

والسلام) هه رچه نده ناوی نه هیئان، چونکه هه ركامیان وهك له گه لیک دهقی

قورئان و سوننه ته وه دياره، به چه ند پله له سه رووی پیغه مبه رانی دیکه وه ن.

مه سه له ی سییه م: ئایا (روح القدس) کییه؟ خوای به رزو بی وینه بوی پروون

کردو وینه ته وه، وهك له سووره تی (النحل) دا ده فهرموئى: ﴿ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ

الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ... ﴾ (۱۰۲)، واته: بلئى (روح القدس) له په روه ردگارت ه وه

به هه ق قورئانی دابه زاندۆته سه ر تۆ، که واته: (روح القدس) واته: (جبریل)

عليه السلام، بۆیه ش ئه و ناوه ی لئیراوه، چونکه (جبریل) وه حییهك و په یامیک له

خواوه دینئى، که ده بیته هوی پاککردنه وه ی عه قلی خه لک له ئه فسانه و

بیروبوچوونی هه ئه، وه دل و ده روونی خه لک له هه واو ئاره زوو، وه رهفتاری

خه لک له عاده ت و نه ریته نه فامیی، وه ژیان و گوزه رانی خه لک له سته م و

بیئادایی خاوین ده کاته وه، وه عه قلی و دل و میشک و ژیان و رهفتار و ئاکاری

خه لک، به هه موو ئه و شتانه ی که لای خوا په سنده و چاکن، ده رازینئیه وه و

جوان دهکات.

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەرموى: ﴿ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ ﴾، وە ئەگەر خوا وىستباى ئەوانەى دواى پيغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دواى ئەوئى بەلگە ئاشکراکانيان بۆ هاتن، کوشتاريان نەدەکردو لەنيوان خوياندا بەشەر نەدەهاتن، لييرەدا مەبەست لە (شاء الله) مەشئەتى جەبر ليکردن و تۆبزيى ليکردنە، واتە: خواى بالادەست نەيوستوئە زۆريان ليکات، ئەگەرنا کە کوشتارو شەريشيان کردوئە هەر بە وىستى خوا شەريان بوو، بەلام مەبەستى ئەوئە: کە ئەگەر وىستبام زۆريان ليکەم و تۆبزيان ليکەم، نەمدەهيشت بەشەر بيئ، قەت بيستوتانە دوو فريشته بەيەکەوئە بەشەر بيئ؟ نەخيئر، چونکە خواى پەروردگار نەيوستوئە و رپى ليگرتوون، بەلام خوا نەيوستوئە رپى لە ئينسانەکان بگريئ، بەلکو وىستوويەتى ئازاديان بکات و دەستيان بکاتەوئە بۆ خيرو بۆ شەر، ئنجا ئايا هوکاري بەشەرھاتنەکەيان جيئە؟ دەفەرموى: ﴿ وَلَكِنْ اٰخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ

وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ ﴾، هەميشە شەر و کوشتار لە ناکوکیى فيکريى و سياسیى و کۆمەلایەتیى و ئابووریى یەوئە پەيدادەبى، کە ناکوکیى و مشت و مپرو دووبەرەکیى هەبوو، ئنجا سەنگەر لەیەکدی دەگيرئ، هەئبەتە دەشگونجئ ناکوکیى فيکريى و سياسیى، بە ديالوگو بە وتووئيز چارەسەر بکريئ، وەك هەميشە پيغەمبەران وایانکردوئە بانگى نەيارەکانيان کردوئە بۆ وتووئيز وەك خواى پەنھانزان فەرموويەتى: ﴿ ... قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ ... ﴾ (النمل، بلى: بەلگەتان بيئن، بەلام ئیدی خەلکى نەفام و نەزان، يان ئەوانەى چاويان لە ملهوريئە، لەجياتى ئەوئى پشت بە بەلگە ببەستن، پشتيان بەهيئ بەستوئە و سەرەنجام ئەو دەرھاويشته خراپەى لي پەيدابووئە، واتە: لەجياتى ئەوئى کە هيئى لؤزيك (قوة المَنطِق) بەکاربيئن لؤزيكى هيئ (مَنطِق القوة) يان بەکارهيئاوئە و سەرەنجام کوشتارو زەبرو زەنگ روويداوئە.

مهسهله ی پینجه م: که ددهرموی: ﴿ **وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ** ﴾، بهلام خوا نهوه دهکات که دهیهوی، ئایا نه مه چی لیوهرده گیرئ؟ ئایا کاری خوا ﷺ هه رپه مه کییه؟ چونکه ئیمه ی ئینسان نه گهر بی و ئاگامان له خو مان نه بی و سیفه ته کانی خوا قیاس بکهینه سهر سیفه ته کانی خو مان، نهوه بههله له هندیک ته عبیری قورئان حالی ده بین، چونکه نه گهر که سیک بلئ: چونم که یف لیبی واده که م، بوخوم چونم پی خوشه واده که م، دهرانین نه گهر که سیک وابلئ، مه بهستی نهوه یه زولم دهکا، عه دل دهکا، چاکه دهکا، خراپه دهکا، به که یفی خو یه تی !

بهلام خوی بی وینه که ددهرموی: ﴿ **وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ** ﴾، خوا هه رچی بیهوی و دهکا، مه بهستیکی تایبه تی هه یه، ئایا خوی په روه رده گار چی دهوی؟ بیگومان نهوه ی دهوی که عیلمی خوی زانا دهیخوازی و، نهوه ی دهوی که حکمه تی خوی کاربه جئ دهیخوازی، چونکه توانای خوی بالاده ست شوین ویستی دهکه وی و، ویستی خوا شوین عیلم و حکمه تی خوی بی هاوتا دهکه وی، که واته: خوا ﷺ چی دهکات؟ بیگومان بهس نهوه دهکات که حکمه ته که ی و زانیاریه که ی و که رهم و بهزه ییه که ی دهیخوازی و، نه مه ش مانای وایه له میانی یاساکانیدا و له میانی جاریبوونی حکمه ت و عیلمی بیسنووریدا، خوی بی وینه ویستی خوی و هیزی خوی به کار دینئ و کاره کانی نه انجام ده دا.

مهسهله ی شه شه م:

تویژینه وه یه که دهر باره ی (آیه الكرسي):

یه که م: پله و پایه ی نه مه ئایه ته:

نه مه ئایه ته گه وره ترین ئایه ته له قورئاندا و له و باره وه چه ند فه رمو وده یه که هه ن بو نمونه:

۱/ { (عَنْ أَبِي بِن كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَلَهُ أَيُّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ أَعْظَمُ ؟ قَالَ: آيَةُ الْكُرْسِيِّ، قَالَ: لِيَهْنِكَ الْعِلْمُ أَبَا الْمُنْذِرِ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: }

(۱۸۸۲)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۱۶۶۰)؛، واته: نُوبَهی کوری که عب که یه کیکه له هاوه لانی به ریز، پیغه مبهری خوا ﷺ پرسیری لیگرد: چ نایه تیک له کتیبی خواد ﷺ له هموو نایه ته کان گه وره تره؟! گوتی: (آیه الكرسي)، پیغه مبهر ﷺ فهرمووی: به زانیاری خوت دلخوشبه نهی (أبا المنذر) {دیاره نه وه کونیهی نُوبَهی کوری که عبه}، واته: تو زانیاریه کی باشت هیه، مادام دهزانی که کام نایه ت له هموو نایه ته کان گه وره تره.

۲/ ههروه ها له فهرمایشتیکی دیکه دا پیغه مبهر ﷺ فهرموویه تی: { (سورة البقرة فيها آية هي سيدة آي القرآن، لا تُقرأ في بيت وفيه شيطان إلا خرج منه: آية الكرسي) (أخرجه ابن منصور والحاكم برقم: (۲۰۵۹) وصححه، والبيهقي في (شعب الإيمان) برقم: (۲۳۸۹)، عن أبي هريرة ربه، واته: سوورتهی به قهره نایه تیکی تیدایه گه وره ی نایه ته کانی قورئانه، له هیج مایکدا ناخوینریته وه که شهیتانی تیدابی مه گهر شهیتان یه کسه ر ده چیته دهر، نه ویش بریتیه له (آیه الكرسي).

۳/ ههروه ها له (صحيح) ی بوخارییدا هاتوه، که نه بوو هوره پره به سه رهاتیک ده گپریته وه ناوا ده ست پیده کات {وَكَلَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِحِفْظِ زَكَاةِ رَمَضَانَ، فَأَتَانِي آتٍ، فَجَعَلَ يَحْتُمُونَ الطَّعَامَ، فَأَخَذْتُهُ وَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَأَرْفَعَنَّكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: إِنِّي مُحْتَاجٌ وَعَلَيَّ عِيَالٌ وَلِي حَاجَةٌ شَدِيدَةٌ، قَالَ: فَخَلَيْتُ عَنْهُ، فَأَصْبَحْتُ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ (يا أبا هريرة ما فعل أسيرك البارحة؟)، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، شَكَا حَاجَةً شَدِيدَةً، وَعِيَالاً، فَرَحِمْتُهُ فَخَلَيْتُ سَبِيلَهُ، قَالَ: (أَمَا إِنَّهُ كَذَبَكَ، وَسَيَعُودُ)، فَعَرَفْتُ أَنَّهُ سَيَعُودُ، لِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّهُ سَيَعُودُ)؛، واته: نه بوو هوره پره ده لی: پیغه مبهر ﷺ پاریزگاریکردنی زه کاتی رهمه زانی به من سپاردبوو، که سیک هات له خوراکی زه کات به چه نگ چه نگ لیده دا له کوشی خوئی، یان له شتیکی ده کرد، منیش گرتم و گوتم: ده تده مه ده ست پیغه مبهری خوا!، نه ویش گوتی: من ناتاجم و

مندالی وردم ههن و زورم پیویستی ههیه، دهلی: منیش وازم لیهینا، بهیانی پیغه مبهه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: ئهی ئه بو هورپیره دیله که هی دوینی شهوت چی کرد؟ منیش گوتم: ئهی پیغه مبهه ری خوا سکاالی کرد که زور ناتاجه و مندالی شی وردن، منیش به زهیییم پیداهاته وهو به رمدا، فهرمووی: ئاگادار به دروی له گهل کردووی و دیته وهش! منیش زانیم که ههر دیته وه له بهر قسه ی پیغه مبهه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: دیته وه! جا دیاره هه تا سی شهوان ئه وه دووباره بوته وه، شهوی سییه م ئه بو هورپیره دهلی: { خَلَنِي أُعَلِّمَكَ كَلِمَاتٍ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهَا، قُلْتُ مَا هُوَ قَالَ: إِذَا أُوتِيَ إِلَى فِرَاشِكَ، فَاقْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ ﴿۱﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴿۲﴾ }، حَتَّى تَخْتِمَ الْآيَةَ، فَإِنَّكَ لَنْ يَزَالَ عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَقْرَبَنَّكَ شَيْطَانٌ حَتَّى تُصْبِحَ، فَأَخْبَرَ أَبُو هُرَيْرَةَ بِذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (أَمَا إِنَّهُ قَدْ صَدَقَكَ وَهُوَ كَذُوبٌ تَعْلَمُ مَنْ تُخَاطَبُ مِنْذُ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ ؟) قَالَ: لَا، قَالَ: (ذَلِكَ شَيْطَانٌ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۳۱۱))، واته: به رمده چهند وشهیه کت فیر ده که م که خوا بیانکاته مایه ی سوود لی ببینیت، گوتم: چییه؟ گوتی: ههر کاتیک شهو چوویه سهر جیگا، (آیه الکرسی) بخوینه، چونکه هه تا روژ ده که یه وه، خوا پاریزه ریکت بو دادهنی و شهیتان توخت ناکه وی، ئه بو هورپیره شهوه ی بو پیغه مبهه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گپرایه وه، پیغه مبهه ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: ئاگادار به راستی له گهل کردووی، به لام زور دروژنیشه، { واته: ته نیا له وه دا راستی له گهل کردووی }، وه فهرمووی: ده زانی کی بوو قسه ت له گهل دا ده کرد ئهی ئه بو هورپیره! ئه و سی شهوه؟ گوتی: نه خیر، فهرمووی: ئه وه شهیتان بوو.

دووهم: نیوه روک و مه به سته کانی (آیه الکرسی):

(آیه الکرسی) له ده رسته پیکهاته وه، ههر کام له و رستانه وه سفیکی خوای پهروه دگار یان پیناسه یه کی خوای تیدایه وه، به هه موویان خوا وه سفو پیناسه ده که ن، به شیوه یه که زور روون بی و هیچ ئایه تیک نیه له

قورئاندا به قهدهر ئەم ئایه ته وهسفو پیناسه ی خوای بهرزو مهزنی تیدابی، بویه ش گه وره ترین ئایه ته، ئەمه ش ده رسته کانن:

﴿ رسته ی یه که م / ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾ ﴾، خوا، جگه لهو هیج په رستراویک

نیه، ئەمه یه که م پیناسه ی خوایه ﷻ، خوا (الله): ناوی (علم) ی خوایه، بویه (تثنیة) ناکری و کوش ناکریته وه، جا له زمانی کوردیدا هندی له نووسهران و هندی مه لاکانیش ده ئین: (خوایه کان) که ئەوه غه له ته، چونکه خوا ئەگه ر ته رجه مه ی وشه ی: (الله) بی، کو ناکریته وه، به لام وشه ی: (إله) (تثنیة) ده کری، وه کوش ده کریته وه: (إلهان)، (إلهین) (آلهة) چونکه په رستراو (إله) ده گونجی جوړاو جوړبی، به لام خوا (الله) یه کیکه، ئەو زاته ی که ون و کائیناتی دروست کردوه یه کیکه، بویه ش (تثنیة) ناکری و وه کوش ناکریته وه، به لام ئەو شانیه ی که خه لک ده یان په رستن، ده گونجی جوړاو جوړبن، یه کی هه واو ئاره زوو ده په رستی، یه کی حیزیک ده په رستی، یه کی فیرعه ون ده په رستی، یه کی شه یتان ده په رستی، یه کی دارو به رد ده په رستی، یه کی مانگو خور ده په رستی، ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾، جگه لهو هیج په رستراو نین، واته: په رستراوی به هه ق ئەگه رنا په رستراوی به نا هه ق زورن، په رستراویک که شایسته ی په رستن بی یه که، ئەویش خوایه.

﴿ رسته ی دووهم / ﴿ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴾ ﴾، زیندوی مشوورگیږه، بوخوی خاوه نی

ژیانه، ژیانیک که سه ره تای نیه، کو تایشی نیه وه بو غه یری خویشی مشوورگیږو سه ره رشتیاره.

﴿ رسته ی سییه م / ﴿ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ﴾ ﴾، نه وه نه وز ده یگری و نه خه وی

لیده که وی، جا ئەگه ر وا نه بی ت چون سه ره په رشتیاری که ون و کائیناتی پیده کری، له ته فسیره کاندا هاتوه، له مووسا ﷺ ده گیږیته وه، به لام من

ئه وه به دوور^(۱) ده زانم و رهنگه یه کیك له پیاوچاكان بووبی، گومانیکه بوودی: جا تو بلیی پهروهردگار خهوی نه بی و ئیسراحه تیك نه کات؟! ده لی دوو فریشته له شیوهی دوو ئینساندا ده چن بۆلای و دوو شووشه ی ویده ده، ده لی ن ئه و دوو شووشانه مان بۆ بگره و دایانمه نی، با ههر به دهسته وه بن، نجا ده شی خافلین، ده بیته دوو شه وو دوو رۆژ نایه لن بنوی، ده یخافلین و ده لی ن نابی شووشه کانی ش دابنیی و سه ره نجام وه نه وز ده یگری و شووشه کان پیکدا ده دات، پیی ده لی ن: دوو شووشه به دهستی تووه بوون، له حزه یه ک لیان غافل بووی و وه نه وزت هاتی شکاندتن، ئه دی ئه و که ون و کائیناته ئه گهر خوی پهروهردگار لی غافل بی چۆن به ریوه ده چی؟

بۆیه خوی مشوورگیر ده فه رموی: ﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ

﴿ ۱۷ ﴾ ﴿ الْمُؤْمِنُونَ ﴾، واته: وه له سه رووی ئیوه وه حه وت ئاسمانی چین له دوای چینمان دروست کردوون، وه ئیمه له دروستکراوه کانی خۆمان بیئاگا نین، به لی ناگونجی خوی به دیه پی نه ر بیئاگابی له دروستکراوه کانی خوی، چونکه بیئاگابوون نوقصانییه، وه خواش له هه موو نوقصانییه ک دووره و، هه موو سیفه تیکی باشی هه یه.

﴿ رَسْمَتِهِ جُودًا ﴾ ﴿ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ﴾، هه رچی له

ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هی خوی وه، هه یج که سیك نیه خاوه نی هه یج شتیك بی، به لکو خۆشی و ئه وه ی هه شه ته ی مو لکی خوی هه یه ﴿ وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ﴾، هه رچه ند جاری و هه یه هه ندیک له به نده کان له خۆبایی ده بن و یاخی ده بن، وه ک فیرعه ون که ده یگوت: ﴿ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي

﴿ ۵۱ ﴾ ﴿ الزخرف ﴾، واته: ئایا مو لکی میسر هی من نیه، ئه و

(۱) ضعیف جداً، أخرجهُ أبو يعلى، برقم: (۶۶۹) والديلمي في الفردوس برقم: (۷۱۲۶)، وابن الجوزي في الواهيات (۲۲ - ۲۳) من حديث أبو هريرة، وقال ابن الجوزي: ولا يثبت هذا الحديث عن رسول الله ﷺ وغلط من رفعه، تفسير القرطبي، بتحقيق عبدالرزاق المهدي.

رووبارانەش بە ژیر کۆشکە کەمدا دەپۆن، ئایا نابینن، بەلام فیرعەون چی لیھات ؟ خوای تۆلەستین دەفەرموی: ﴿ فَأَلْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِدَنِكَ لَتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً ﴾ ۹۲، واتە: ئەمڕۆ جەستەکەت پزگار دەکەین بۆ ئەوەی بۆ دوای خۆت ببی بە نیشانە، دیارە بەلێی خوای پەروردگار هاتۆتە دیو، ئیستا جەستەکە لە مۆزەخانە میسەر، هەلبەتە فیرعەونی مووسا، چونکە فیرعەون ناوی هەموو ئەو پادشایانە بوو، کە لە میسر حوکمیان کردو، بەلام فیرعەونی مووسا ناوی (خۆفۆ) بوو، ئیستا لاشەکە لە میسر دانراو و بۆتە مولکی مۆزەخانە !

❖ **پستە ی پینجەم / ﴿ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ﴾**، کێ هەیه تکا بکات لەلای خوا، مەگەر بە مۆلەتی خوا، نەک هەر هیچ کەس خاوەنی هیچ شتیکی نیە، هیچ کەس تەنانت تونای تکاردنیشی نیە لەلای خوا، جاری وایە کابرا بۆخۆی دەسەلاتی نیە، بەلام دەتوانی تکابکات لەلای دەستەلاتداریک، بۆخۆی شتیکی نیە، بەلام دەتوانی داوا بکات لە کەسیک کە هەیهتی، بەلام خوای بالادەست دەفەرموی: هیچ کەس تونای تکا کردن و داواکردنیشی لە خوا نیە، مەگەر خوای بە بەزەیی بۆخۆی مۆلەتی پێیدا.

❖ **پستە ی شەشەم / ﴿ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ﴾**، دیارە ئەو شتانە هەموویان تاییبەتن بە خواو و کەسی دیکە نیە ئاوابی، کەس نیە هەر خۆی پەرستراوی بێ و جگە لەو هیچ پەرستراوی بەهەق نەبن، وە کەسی دیکە نیە خاوەنی ژیا نی، سەرەتاو بێ کۆتایی بێ، وە کەسیکی دی نیە کە وەنەوز نەبێ و خەوی لێ نەکەوێ، وە کەسیکی دیکە نیە خاوەنی ئاسمانەکان و زەوی بێ، و هیچ کەس نەتوانی هیچ تکایەک بۆ کەس بکات مەگەر بۆخۆی مۆلەت بەدات، ئنجا ﴿ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ﴾، هەرچی لە پێشیانە و هەیه و هەرچی لە دوایانە و هیه، هەمووی دەزانن، واتە: داهاوو هەمووی دەزانن تا کۆتایی، وە رابردوو و هەمووی دەزانن، ئایا کێ هەیه

هەموو رابردوو بزانی، وە داھاتووش هەمووی بزانی ؟ دەگونجی مرۆف شتیک لە رابردوو بزانی، بەلام تیکەل بە جەھلیکی زۆر، وە دەگونجی بۆ داھاتوو هەندی پیشبینی بکات، بەلام بە ھەلە ی زۆرەو، بەلام تەنیا خۆی زاناو شارەزا زانیاری تەواوی ھەیە، بە رابردوو داھاتوو.

﴿ رِستەى ھوتەم / ﴿ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ﴾ ، ئینسانەکان یان دروستکراوەکان ھیچ شتێ لە زانیاری خوا نازانن، مەگەر ئەوێ خۆی بیهوێ، ئەو هەموو شتیک دەزانی، بەلام دروستکراوەکان ھیچ شتیک لەو زانیارییە خۆی پەرەردگار پە ی پێ نابەن، مەگەر ئەوێ بۆخۆی ئیزنی لەسەربێ، کەواتە: ئینسان ھەرچی بیزانی ھەر بە ئیزنی خۆیەو، ھەر لەو سنوورە دایە کە خوا مۆلەتی داو، خۆی بەرزو مەزن بە پێویستی زانیو بیزانی و ژیانی پێ بەرپۆ ھەبێ.

﴿ رِستەى ھەشتەم / ﴿ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ﴾ ، کورسی خوا ئاسمانەکان و زەوی گرتۆتەو، وەك پێشتر گوتمان کورسی بە مانای زانیاری بە مانای دەستەلات و بە مانای ھوکمرانیی دی، وە ھەندیکیش گوتووینانە: کورسی جیسەیکەو دروستکراویکی خۆی بێوینەییە، ئەو بوو کە لە ھەر موودەکەدا ھینام، کە دەلی: ئالفەھیک کە لە بیابانیکدا فری دەدری، لەچاو بیابانەکە چەندە، ئاسمانەکان و زەوییش لەچاو کورسی خۆی بێھاوتا ئەوھندن، بەلام مانای راست ئەوھییە کە کورسی بە مانای زانیارییە، یاخود بە مانای دەستەلات و ھوکمرانییە.

﴿ رِستەى نۆیەم / ﴿ وَلَا يَتُودُهُ حَفْظُهُمَا ﴾ ، پارێزگاریی لیکردنی خوا ﷻ بۆ ئاسمانەکان و زەوی، خوا ماندوو ناکات ﴿ وَلَا يَتُودُهُ ﴾ واتە: (وَلَا يُتَعَبُهُ) ماندووی ناکات، ئنجا ئایا بۆچی ماندوو نابێ ؟ چونکە توانای خۆی توانادار بێسنوورەو، کە توانای خواش بێسنوور بوو، مانای وایە ماندوو نابێ، کێ ماندوو دەبێ ؟ ئەو کەسە کە تواناکە ی سنووردارە.

﴿ رِستەى دەپەم / وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾ ، وه ئەو هەتا بلیى بەرزەو هەتا بلیى مەزە، بەرزى و مەزنییهك كه بۆ خوا شایسته‌ن و، به هەموو واتاكانى بەرزى و مەزنى كه بۆ خوا شایسته‌ن، خوا بەرزو مەزە.

مەسەلەى حەوتەم: ئەو رِستەیهى كه دەفەرموی: ﴿ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ﴾ ، كه

پیشتر هۆى هاتنه خوارەو هەكەیمان باسکردو ئەو بوو كه هەندى له خەلكى مەدینه پيش ئەوهى مسوئمان بن، نەزریان كردبوو ئەگەر كورپان بووو ژیا، كورەكەیان بكەنه جووله‌كه یان بیکەنه نەصرانی، جا دواى ئەوهى جووله‌كه‌كان و دەدرنران، بابو دایكى ئەو منداڵانە چونە لای پیغەمبەر ﷺ و گوتیان: ئایا كورەكانمان به تۆبزی بیئینه‌وه نیو ئیسلام؟! خواى دادگەریش ئەم ئایەتەى ناردە خوار، كه تۆبزییكردن ناچارکردن له دیندا نیه، جا ئایا لیڕەدا ئەم (لا) یه (نافیه) یه، یان (ناهیة)؟ ئەگەر (نافیه) بی، واتە: سروشتى دین تۆبزییكردن هەئناگرئ، ئایا دەگونجی كه سیك به تۆبزی والیبكهى خواى بی‌وینەى خۆش بوئ؟ نەخیر، كه واتە: ئینسان هەرگیز به تۆبزی ناكرئ به مسوئمان، به‌ئكو ئەوپەرى دەبیته موناڤیق، ئەگەر (لا) یه كه (ناهیة) یه بی، واتە: تۆبزی مەكەن له خەلك كه به‌زۆر پابه‌ندیان بكەن به ئیسلامه‌وه به زۆر بیانكەنه مسوئمان، چونكه كه زۆرت لیكرد، نایكه‌یه مسوئمان، به‌ئكو دهيكه‌یه موناڤیق، دیاره هەندىك له زانایان گوتوو یانە: ﴿ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ﴾ ،

(مَنْسُوخ) هەو نەسخ كراوه‌ته‌وه، به‌لام من له دەرسە‌كانى رابردوودا گوتوومه: كه هیج ئایه‌تیك و هیج رِستەیهك له قورئاندا (مَنْسُوخ) نیه، به‌ئكو ئایه‌تیك باسى مەسەله‌یهك دەكات به‌گشتى و، ئایه‌تیكى دیکه دینى به شیوه‌یهكى تاییهت باسى

دەكات، بۆ وینە پەروەردگار دەفەرموی: ﴿ ... وَلَا تَمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفِرِ ... ﴾ ﴿ ۱۰ ﴾

الممتحنة، واتە: ئافەرتانى كافر له‌ژیر نیکاحی خۆتاندا مه‌هیلنه‌وه، وه ئایه‌تیكى

دیكه‌مان هه‌یه دەفەرموی: ﴿ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ

لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

مِنْ قَبْلِكُمْ... ﴿ المائدة، ۵ ﴾ واتە: ئەمپرۇ خواردنه پاك و چاكەكانتان بۇ ھەللاڭ كراون، وە خواردنى ئەوانەى كتيبيان پيدراوھ بۇتان ھەللاڭ، وە خواردنى ئيوھش بۇوان ھەللاڭ، وە ئافرەتانى پاكى برودار، وە ئافرەتانى پاك لەوانەى پيش ئيوھ كتيبيان دراوھتى، كەواتە: ئافرەتانى پاكداويناى خاوەن كتيبەكان بۇ مسولمانان ھەللاڭن، كە ھاوسەرگىرىي يان لەگەل بكرى، لەويش دەفەر موى: ئافرەتانى كافر لەژىر نىكاھى خۇتاندا مەھىلنەو، واتە: ئەگەر خىزانىشى بى دەبى تەللقى بىدا، ديارە ئايەتەكەى سوورەتى (الممتحنة) گشتىيەو ئايەتەكەى سوورەتى (المائدة) ئەو مانا گشتىيەى تايبەت كردو، وە لە قورئاندا ئەوھ زۆرە، كە شتى گشتى (عام) تايبەت دەكرى، و شتى رەھا (مطلق) بەنددار (مقيّد) دەكرى و شتى كورت (مُجْمَل) دريژە (تَفْصِيل) دەدرى، بەلام خوا شتىكى فەر مووبى و ئىستا لە قورئاندا مابى و نەسخ بووبىتەو، يان كاتى خوى فەر مووبىتى و دوايى نەسخ بووبىتەو، قەت شتى وا نەبووھ نى، وە ھەموو ئەو رىوايەتەنى كە لەوبارەيەوھ ھەن، ھى ئەوھ نىن كە پشتيان پى بەستىرى.

ئىنجا كە گوتوويانە ئەم رستە قورئانىيە (مَنْسُوخ) ھو، دواى ئەوھى كە جەنگ و جىھاد فەرز كراوھ و ئىسلام دەسەللاتى پەيدا بووھ ئەم ئايەتە نەسخ بوئەو، كەواتە: بۇمان ھەيە بەزۆرىي خەلكى مسولمان بىكەين ! بىگومان ئەوانەى كە وایانگوتوھ ھەر لە سروشتى دىن ھالى نەبوون، چونكە خواى پەروردگار لە چەند شويناندا ئەوھى تەئكىد كردۆتەو، كە تۇبزييكردن لە ئىسلامدا نى، جگە لىرە، بۇ وىنە:

(۱) دەفەر موى: ﴿ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ

النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿ ۱۱ ﴾ بونس، واتە: ئەگەر پەروردگار ت ويستباى ھەرچى خەلك ھەيە لەسەر زەوى ھەمووى دەبوو بە برودار، جا ئايا تۇ زۆريان لىدەكەى و خەلك ناچار دەكەى بىانكەيە برودار ؟! وەك دەبىنين پەروردگار رووى رەخنە لە پىغەمبەرى خوا دەكات و بە ئىنكارىيكردنەو پى دەفەر موى: نابى زۆريان لىبەكى.

۲) ههروهها دهفه رموی: ﴿ وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ... ﴾ (۲۹) الكهف، واته: بلئ ههق له پهروهردگار تانه وهیه، کئ چهز دهکا با کافر بی و کئ چهز دهکا با پروا بیئی.

۳) ههروهها خوای پهروهردگار دهفه رموی ته پیغه مبهه ر ﷺ ﴿ ... وَمَا آتَتْ عَلَيْهِمُ يَجَابِرُ ... ﴾ (۴۵) ق، واته: تۆ تۆبزییکارنی بهسه ریانه وه.

۴) ههروهها دهفه رموی: ﴿ لَسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيِّرٍ ﴾ (۲۲) العاشية، واته: تۆ ناتوانی بهسه ریانه وه کۆنتر پۆلکه ربی، واته: بهسه ر دل و دهر وونیاندا، وه دیاره خه لکیش به تۆبزیی ناگونجئ مسوئمان بکری، به لگو ئه وپه ری ده کری ته مونافیق و له کوفری ناشکراوه دهگوازی ته وه بۆ کوفری په نهان.

۵) به لگه یه کی دیکه ش ئه وه یه که به دهقی نایه ت خوا فه رموویه تی: سه رانه له کافره کان وهر بگرن، دهفه رموی: ﴿ ... حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴾ (۲۹) التوبة، واته: هه تا به ملکه چیی سه رانه ددهن، که رای راستی زانایان ئه وه یه سه رانه له هه موو ئه وانه وهر ده گیری که له ژیر سایه ی ده ولته تی ئیسلامییدا ده ژین، دوا ی ئه وه که شه ر ده که ن له گه ل ده ولته تی ئیسلامییدا، دوا یی ده ولته تی ئیسلامیی بۆی هه یه سه رانه یان لیوه ر بگری^(۱)، که واته: ئیسلام لیده گه ری خه لک کافر بی، به لام سه رانه یان لیوه ر ده گری، هه لبه ته ئه ویش ده بی دوا ی شه ر کردن بی ت، ئه گه رنا سی تیره ی (بنی قریظه و بنی قینقاع بنی

(۱) به لام سه رانه (جزیه) وهر گرتن شتیکی چه تمیی و فه رز نیه، وه به پیی نایه ته که ش که تا که نایه تی که له وبار هوه، سه رانه ته نیا له کافرانی چه نگا وهر و شه ر که ر له دژی ده ولته تی ئیسلامیی وهر ده گیری: ﴿ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ... حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ ... ﴾ (۲۹) التوبة، که واته: کۆمه لیک چه نگیان نه کرد بی لییان وهر نا گیری، وه ک سی تیره جووله که که ی مه دینه: (بنو قینقاع، بنو النضیر، بنو قریظه)، که سه رانه یان لیوه ر نه گیراوه، شایانی باسیشه له زنجیره و تار ی: (ئیسلام و ده ولته تداریی و حوکم پرانیی) ته وهر ی: (ناموسلمانان له کۆمه لگا و ده ولته تی ئیسلامییدا). به دریزی ئه م مه سه له یه مان تویژی وه ته وه.

النضير) له مهدينه شدا بوون و پيغه مبهر ﷺ سهرانهى لى وهرنه دهگرتن، چونكه شهريان نهكرد له گهل ئيسلامدا، ههلبهته هوى هاتنه خواره وهى ئايهتهكەش واتايهكەى دهخات، ئهويش ئهوه بووه كه مسولمانان ويستووينا نه كورەكانيان بهزور بكه نه مسولمان و خواى دادگهريش فهرموويهتى: وامهكهن.

مهسهلهى ههشتهم: كه دهفهرموئى: ﴿ قَدْ بَيَّنَّ الرُّشْدَ مِنَ الْغَيِّ ﴾، واته: به تهئكىد

سهر راستى و گومرايى لىك جيا بوونه ته وه، سهر راستى كه له ئيسلامدا بهرجهستهيهو، گومرايى له غهبرى ئيسلامدا بهرجهستهيه، لىك جيا بوونه ته وه، واته: مادام ئيسلام بۆ خهلكى رۆشن بوته وهو ئيسلام مادام ههقه، پهكى لهسهر كوتهك نهكه وه وهو، ئيسلام بۆخوى خوى ساغ دهكات وهو، بۆخوى دهچيته نيو دل و عهقلى خهلكه وهو، پيويستى به وهنيه بهزور بيئاخنيه نيو دل و عهقلى خهلك و، بهزوريش نااخريته عهقل و دلى خهلكه وه، ئهوپهري وهك گوته خهلك ناچار دهكرى تووشى ئيزديو اجيبهت و نىفاق بكرى.

مهسهلهى نويهم: كه دهفهرموئى ﴿ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ

أَسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى ﴾، ليرهدا جيى سهرنج ئهويه كه خواى بىهاوهل كوفر به طاغووتى خستوته پيش ئيمان به خواوه، ههر كه سيك كوفر به طاغووت بكات و ئيمان به خوا بينى، ئهوه دهستى به قولفهيهكى قايم گرتوه، يان دهستى به ههنگليكى قايم گرتوه، كه ناچيرى، جا ئيستا با سهرنج بدهين، كه ئايا هوى پيشخستنى كوفر به طاغووت، لهسهر ئيمان به خوا چيهه؟! هويهكهى ئهويه كه تو ئهگهه بهتوى زهوييهك داچينى بيكهيه نهمام و باخ، ياخود بيكهيه دانهويئه: نيسك و نوك برنج و گهنم و جو، ئايا دهبى چى لىبكهى ؟ پيشى دهبى ئهوه زهوييه ههئريزيرى و بيكيلى و پاكى بكهيه وهو ئامادهى بكهى، ئنجا ئهوهى دهتوى تيدا بچينى، واته: دهبى بزاركردن (تخليه) ههبى، پاشان رازاندنه وه (تحليه)، ههر وشهى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ش زانايان به: (وشهى لابردين و چه سپاندين) (كَلِمَةَ النُّفْيِ وَالْإِثْبَاتِ) پيناسهى دهكهن و، پيشى (نُفْيِ) ه، ئنجا (إِثْبَاتِ) ه، نهفى ههموو پهستراوه ساختهكان

تفسیری قورمانی بر ریز و پیر درسی به نجا و دووهمه م: نایه ته کانی (۲۵۳- ۲۵۷) ﴿ ۱۱۱۸ ﴾

دهکات، نجا په رستراویتی خوی تاکو بی هاوول و بی وینه نیسپات دهکات، (لا إله إلا الله) هیچ په رستراو نین، جگه له خوا ﷻ لیره شدا به هه مان شیوهیه، نه وهی بلئ: نیمانم به خوا ههیه، به لام توژیکیش نیمانم به طاغوت

ههیه، نیمانه که ی بای فلسیکه، چونکه خوی تاك و پاك دهفه رموی: ﴿الَّذِينَ

ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ ﴿۸۲﴾ الأنعام،

واته: نهوانه ی نیمانیان هیناوه و زولمیان تیکه ل به نیمانه که یان نه کردوه } که لیره دا وشه ی (ظلم)^(۱) یانی: شیرک، شیریان تیکه ل به نیمانه که یان

نه کردبئ، وهک له (صحیح البخاری) دا هاتووه ﴿أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ﴾، ئا

نهوانه نه مین و پاریزراون له عه زابی خواو ری راستیان گرتوه، وشه ی طاغوتیش وهک باسمان کرد زوربه ی تویره رانی قورئان، یه کیک لهوانه: (ابن

جریر الطبری) دهئ: (الطاغوت کُلُّ مَعْبُودٍ سِوَى اللَّهِ) طاغوت هه ر په رستراویکه جگه له خوا، هه ر په رستراویک جگه له خوا، دار بی، مانگ

بی، خو ر بی، به رد بی، نیسان بی، هه واو ئاره زوو بی، مؤدیل بی، حیزب بی، فیرعه ونیک بی، له بهرگی دیندا بی، هه ر شتیک بی غهیری خوی په روه ردگار

بپه رستری، واته: نهو شتانه ی که ده بی ته نیا بو خوا بکرین، بو ی بکرین، یان نهو هه لویسته ی ده بی له به رانبه ر خوادا وه ربگیری، بو نهو وه ربگیری، نهوه

مانای وایه کراوه به په رستراو.

به لام من پیم وایه وشه ی طاغوت له قورئاندا زیاتر به مانای نهو

سه رکرده دئ، که خه لک گومرا ده که ن، چونکه هه م لیره دا که دهفه رموی:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلْمَةِ﴾، وه

نهوانه ی بی پروان، طاغوت دوست و پشتیوانیانه له پروناکیی ده ریاندین و

(۱) عن عبد الله قال: لما نزلت: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ...﴾ ﴿الأنعام﴾، قال أصحابه:

رأينا لم يظلم نفسه؟ فنزلت: ﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ ﴿لعمان﴾، رواه البخاري،

كتاب التفسير: (۴۶۲۹).

بؤ تاریکایانیان دهبه، وه هم له ههرجییه کی دیکه که خوا باسی طاغوت دهکات وا باسی دهکات، که ههست و ئیراده ی ههیه و، هه ئویستی ههیه شت دهکات، نهک وا باسی بکات وهک بت و صه نه میکی داتاشراو بی و ئیراده ی نه بی، له بهرئه وه من پیم وایه زیاتر طاغوت بریتیه له و سهرکردانه ی که خه لک بهرپی غهیری شه ریعه تدا دهبه و، خوین لیده که نه په رستراو په روه دگار، وهک فیرعه ون و وینه ی وی.

نجا خوی بالاده ست دهفه رموی: ﴿ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ ﴾، نه وه ی کوفر به طاغوت بکا، وه ئیمان به خوا بیئی ﴿ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا ﴾، واته: نه وه دهستی له قولفه یه کی قایم گرد کردوه، که پچرانی بونیه، که واته: ئیمان قولفه یه کی مه حکمه مه که ئینسان دهستی تی دهگری، بؤ نه وه ی نه که وئی، ئینسان کاتیک له شوینیک بی خه ریکی که وتن بیی چی دهکات؟ شتیک دینی دهستی تی بگری، جا نه گهر قولفه یه کی مه حکمه هه بیی قهت نه پچری، نه وه مانای وایه ناکه وئی، جا خوا ﷺ دهفه رموی: نه وه قولفه نه پچراوه ی یان له پچران نه هاتووه ی که ئینسان دهبی له ژیانیدا دهستی تی بگری، بریتیه له: ئیمان و خوا به یه کگرتن (توحید)، به لام چ ئیمانیک، ئیمانیک که کوفر به طاغوتی له پیش دابی، دوایی دهفه رموی: ﴿ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾، وه خوا بیسه ره بؤ قسه کانتان بؤ شایه تمانتان بؤ ته عبیره و دهر برینه کانتان، وه زاناشه به کرده وه کانتان به نهینیه کانتان که له دلتاندا په نهانتان کردوون.

مه سه له ی دهیم: که دهفه رموی: ﴿ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾، خوا دوست و پشتیوان و یارمه تیدرو خوشه ویست و مشوورخورو سهیدو سه روه ری بروادارانه، وشه ی (ولی) نه و مانایانه ی هه موو ههیه، جا نه وه زور دلی ئینسانی ئیماندار خوش دهکات، ئیمه بی پشتیوان نین، ئیمه دوستمان ههیه، پشتیوانمان ههیه، مشوورخورمان ههیه، یارمه تیدرمان ههیه، مشوورگیرمان ههیه، که خوشی دهویین، به ته نگمانه وهیه نه ویش خویه ﷺ، وه نه ویش خاوه نی هه موو

دەستەلاتىكە، بەلام وىلايەتى (ولايە)ى خوا، وە وەلايەتى (ولايە)ى خوا
{ وىلايەت واتە: سەرپەرشتىكىردن و وەلايەت واتە: دۇستايەتتى } وىلايەت و
وەلايەتى خواى بەخشەر بۇ ئيمانداران، بەقەدەر ئيمانانە، ئىنسان تا ئىمانى
زىاتر بىت، خواى بەخشندە، زىاتر مشوورى لى دەخوات و زىاتر دۇستايەتتى
دەكات و زىاتر ئاگاي لى دەبى، جا ئايا خوا چى بۇ ئيمانداران دەكات ؟
﴿يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾، لە تاريكايان دەربازيان دەكات بەرەو
رۇشنايى، تاريكايى جۇرى زۇرن، بەلام رووناكىي يەكە، زۇر جۇرە تاريكايى ھەيە
تاريكايى شەو ھەيە، تاريكايى سىبەر ھەيە، تاريكايى ھەور ھەيە، بۇيە خوا ﷺ
وشەي: (الظُّلُمَاتِ)ى بەكارھىناوہ بۇ ئەو كوفرو گوناھو تاوان و لادان و ھەلەو
كەموكوورپىيانەي، كە دەبى ئىنسان خويان لى بپارىزى، وە وشەي رووناكىشى
بەكارھىناوہ، بۇ پىناسەكىردنى ئيمان، چونكە ئيمان يەك شتە، خوا بپەرستە،
بەلام كوفر زۇر شتە پۇژىك كوفرى پۇژھەلاتى ھەيە، پۇژىك كوفرى پۇژئاوايى
ھەيە، پۇژىك كوفرى خۇماليى ھەيە، كوفرى عالەمىي ھەيە، كوفرى مەحەللى
ھەيە، كوفرى ئىلحاد ھەيە، كوفرى نىفاق ھەيە، كوفرى بى دىنايەتتى
(سىكۇلارىزم) ھەيە، كوفرى خاوەن كىتەبەكان ھەيە، كوفرى شىرك و
بتپەرستىي ھەيە ... ھتد ! كوفر جۇراو جۇرە، بەس ئيمان يەك ئيمانە !

مەسەلەي يازدەيەم: كە دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، وە
ئەوانەي بىپروان دۇست و پشتيوانەكانيان، يارمەتيدەرەكانيان، مشوورخۇرەكانيان،
طاغووتەكانن، جا ئايا طاغووتەكان چى لە شوپىنكەوتووانى خويان دەكەن؟
﴿يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ الظُّلُمَاتِ﴾، لە رووناكىي دەرياندىن و بەرەو
تاريكايەكانيان دەبەن، جا لىرەدا رەنگە يەك بلى: جا كابرا جارى ھەر ئيمانى
نەھىناوہ، بۇچى خواى زانا دەفەرموى: لە رووناكىي دەريدىن بۇ تاريكايەكان ؟
دەللىن: راستە، بەلام مادام كەسىك قورئانى لەبەردەست بى و بتوانى ئيمان
بىنى، وەك بلىي لەنيو رووناكىيدايە، بەلام پشتي تىدەكات، وە دەشگونجى

تفسیری قرآنی بر ریز و پیر دهرسی په نجاو دووه مه م: ئایه ته کانی (۲۵۳- ۲۵۷) ﴿ ۱۱۲۱ ﴾

مه بهست له (النور) لیږدها (نوری فیطرهت بی، نهو فیطرهت و سروشتهی که خوای داهینه ر بو ئیمه ی دروست کردوه، هه موو که سیک به فیطرهت خوا دهناسی، وهک فهرموویه تی: ﴿ فَأَقَمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ... ﴾ (۲۰) الروم، واته: پرووی خوټ راست ږاگره بو دینیکی پاک، نهو دینه پاکه هه ر هه مان نهو سروشتهیه که خوا خه لکی له سه ر دروست کردوه سروشتناندوه، که واته: نه وانه له نیو نووری فیطرهتدا بوون، به لام طاغوت ته کان دهریان هینان به ره و تاریکایی نهو ریچکه و بیره دوزوه و بهرنامه نه که بو یان داده نین، بو نه وهی بیانکه نه کویله و خزمه تکاری خو یان، وه به و شیوه به کاریان بینن که له بهر زه وهندی نه واندایه.

مه سه له ی دوا زده یه م: که ده فهرمو ی: ﴿ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

خَالِدُونَ ﴿﴾، نه وانه خاوه نی ئاگرن، یا خود هاوه لی ئاگرن، به هه می شه یی تییدا ده می ننه وه، بیگومان خراپترین شت که ئینسان بیته خاوه نی، دوزخ و ئاگره، وه خراپترین ره فیک که ئینسان بیته هاوده می، بریتیه له ئاگری دوزخ.

خو ﷺ به لوتفو که رده می خو ی له و که سانه مان بگیږی که شایسته ی نه وه دهن، خوا دوستایه تیان بکات و پشتیوانیان بکات و سه ر په رشتی کاروباریان بکات، وه خوای به به زه یی له و که سانه مان بگیږی که ئیمانکی وایان ده بی، وایان لیبکات شایسته ی نه وه بن که خوای به خشه ر هه رچی مشووری دنیا و دواړو ژپانه بو یان بخواتو، عاقیبهت و سه ر ده نجامی هه موو لایه کمان خیر بکات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی په نجاو سی یه مین

پیناسه ی نهم دهرسه

له م دهرسه ماندا نایه ته کانی ژماره: (۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰) له سووره تی (البقرة) ده توپژینه وه، نهم سی نایه ته باسی خواناسی و دواپوژ ناسی و زیندووبوونه وه ده کهن، له باسی خواناسیدا مشت و مریکی نیوان ئیبراهیم عليه السلام و یه کی له دهسته لاتداران، که میژوونووسان و توپژره وانی قورمان ده لئین: نه مروود بووه ده کات، وه له بابته تی دواپوژناسیدا، باسی که سیک ده کات که به لای ناوه دانیه کدا تیپه ریوه که ویران و کاول بووه، خه لکه که ی هه موو مردوه و پی پی سه یربووه، خوی ژینهر زیندوویان بکاته وه، به لام خوا عليه السلام سه د سال مراندوویته تی و دواپیش زیندووی کردوته وه! وه له باسی زیندووبوونه وه شدا باسی نهم ده کات که ئیبراهیم عليه السلام داوا له خوی په روه ردگار ده کات پیشانی بدات: چوون مردووان زیندو و ده کاته وه؟ نه ویش وهک نه زمونیکی کرده ی پی ده فهرموئی: که چوار بالنده بگری و دواپی بیان هه نجنی و وردیان بکات و هه ر پارچه ی له شوینیک دابنی، دواپی بانگیان بکات و به فهرمانی خوی بالاده ست زیندو و ده بنه وه.

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبرَهِمَ فِي رَبِّهِ أَنْ ءَاتَهُ اللهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبرَهِمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبرَهِمُ فَإِنَّكَ اللهُ يَأْتِي بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۲۵﴾ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ

إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۗ وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ ۗ
وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ
أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۵۹﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ
قَالَ أَوْلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ
إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿۲۶۰﴾

مانای وشه به وشه ی ئایه ته کان

((ئایا سەرنجی ئەو کەسەت نەداوێ کە شەرە فەسە لەگەڵ ئیبراهیمدا کرد، لەبارەى پەرودەگارییەو، لە سۆنگەى ئەووە، کە خوا دەستەلاتى دابۆیەو لەخۆى باى بووبوو، کاتى ئیبراهیم پى گوت: پەرودەگارىم کەسىکە دەژىەنى و دەمرىنى، (ئەویش) گوتى: منىش دەژىەنم و دەمرىنم، ئیبراهیم گوتى: دەجا وەك چۆن خوا خۆر لە پۆژەهلاتەو دەى تۆش لە پۆژئاوا بیهینه ! ئىدى بابای کە بپروا بوو سەرسام و دەستەوستان بوو، وە خوا رپنماى کۆمەلى ستمکاران ناکات ﴿۲۵۸﴾ یان ئایا بابای وەك ئەو کەسەت بینىو کە بەلای ئاوەدانىیەکدا رەتبوو، لە حالیکدا کە چۆل و (دیوارەکانى) رووخا بوو بەسەر سەربارەکانیدا، (لەبەر خۆیەو) گوتى: چۆن خوا (خەلگى) ئەم شارە پاش مردنیان زیندوو دەکاتەو؟! ئىدى یەكسەر خوا ماوێ سەد سال مراندی و، پاشان زیندوو کردووە فەرمووی: چەند ماویەو؟ گوتى: پۆژىک یان هەندىک لە پۆژىک ماومەو، فەرمووی: بەلکو سەد سالت پىچو، دەجا تەماشای خواردن و خواردنەو کەت بکە، هیچ نەگۆراو، وە سەرنجى کەرەکەت (گویدریژەکەت) بدە، وە تاكو بتهکینه نیشانه (و بەلگه) بو خەلگى، وە سەرنجى ئیسقانهکان بدە، چۆن بەرزیان دەکەینهو، پاشان گوشتیان بەبەردا دەکەین ! جا کاتىک بوى روون بوو، گوتى: (بە دئىایىەو) دەزانم کە

خوا لەسەر هەموو شتێک تواناداره ﴿۱۵۱﴾ وە یادبکەو کاتێک ئیبراهیم گوتی: پەروردگارم پێشانم بەدە چۆن مردووان دەژیینیەو، خوا فەرمووی: ئەدی ئیمانێت نەهێناوە؟ گوتی: بە، بەلام تاكو دئەم (زیاتر) دابمەزری، فەرمووی: دەجا چوار جۆر لە بالئندان بگەرەو لە خۆتیان نزیک بچەو، پاشان (سەریانبەرەو) هەر پارچەیهکیان بچە سەر کیویک، دوایی بانگیان بکە بە راکردن دینە لات، وە بزانه کە خوا بالادەستی کاربەجییه ﴿۱۶۰﴾.

شیکردنەوێ هەندیك له وشەکان

(حَاجَّ): واتە: شەرە قسەى کرد وتووویژی کرد، وشەى (حَاجَّ) لە وشەى (حُجَّة) وە هاتو، کە هەر کامیکیان (حُجَّة) بینیتەو (الحُجَّة: الدَّلَالَةُ الْمُبَيِّنَةُ لِلْمَحَجَّة) واتە: (حُجَّة) بەلگەیه، چونکە رینماییهکی رۆشنکەرەو هیه بەرەو ئەو ریبازەى کە تۆ بەراستی دەزانى.

(الْمَلِكُ): (الْمَلِكُ: هُوَ التَّصَرَّفُ بِالْأَمْرِ وَالنَّهْيِ فِي الْجُمْهُورِ، أَوْ السُّلْطَةُ السِّيَاسِيَّةِ)، واتە: (مُلْك) یانى: حوکمرانی، بریتیه لهوێ کە مرؤف بوێ هەبێ فەرمان و نەهێ بەسەر خەلگدا بکات، یان دەسەلاتی سیاسی بەدەستەو هبێ، کەواتە: دیارە ئەوێ کە وتووویژی لەگەڵ ئیبراهیمدا کردو پادشاو حوکمران بوو.

(فَبُهْتِ): (بُهْت: تَحْيِيرٌ وَدُهْشٌ) سەرسام بوو، وە دەستەوستان بوو، بوهتان بوچی پێی دەگوتری: بوهتان؟! {وَالْبُهْتَانُ: كَذِبٌ يُبْهَتُ سَامِعَهُ لِفِظَاعَتِهِ، كَمَا قَالَ: ﴿... سَبَّحْنَاكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ﴾ ﴿النور﴾، بوهتان بریتیه له درۆیهک کە بیسەرەکەى سەرسام دەکات لەبەر ئەوێ هیندە شتێکی ناقولایه، جا له کوردەواریی خۆماندا هەرشتێک بو کەسێک هەلبەستری پێی دەگوتری: بوختان و بە عەرەبى پێی دەگوتری: (بُهْتَان)، بەلام تۆمەتى داوین پیسی

پیی دەگوتری: (قَدْف)، که دیاره ئەهویش هەر بوهتانه، بەلام بوهتانیکی تاییبەتە، که بریتیه له تۆمەتبارکردنی کەسیک بە داوین پیسی.

(قَرِيَّة): (قَرِيَّة) له بەکارهێنانی قورئاندا واتە: شار، بە شاری گەورەش دەگوتری، بەلام ئیستا له زاراوی باو (عرف)دا (قَرِيَّة) بە (دئ) و (گوند) و ئاوەدانیهکی بچووک، دەگوتری: (القَرِيَّة: اسْمٌ لِّلْمَوْضِعِ الَّذِي يَجْتَمِعُ فِيهِ النَّاسُ، وَلِلنَّاسِ جَمِيعاً، وَيُسْتَعْمَلُ فِي كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا)، واتە: (قَرِيَّة) بەو شوینە دەگوتری، که خەلکیکی زۆری لێ کۆببیتەوه، هەرودها بە خودی خەلکیکیش دەگوتری، که له شوینیک کۆبوونەتەوهو بە هەردووکیشیان پیکهوه دەگوتری، بە هەرکامیکیشیان بە جیا جیا دەگوتری.

(خَاوِيَّة): (أَصْلُ الْخَوَاءِ: الْخَلَاءُ، يُقَالُ خَوِيَ بَطْنُهُ مِنَ الطَّعَامِ، وَخَوِيَ سَقَطَ) و ﴿ خَاوِيَّةٌ عَلَى عُرُوشِهَا ﴾، یعنی: ساقیطة، واتە: وشە: (خاویة) له بنەرەتدا یانی: بۆش، دەگوتری: زگی له خواردن بەتالبوو، وه (خوي) یانی: کەوت، پووخوا ﴿ خَاوِيَّةٌ عَلَى عُرُوشِهَا ﴾، سەقفەکە ی پووخواوە دوایی دیوارهکانی بەسەردا پووخواون...

(عُرُوشِهَا): (عُرُوش) کۆی (عَرَش)ه، واتە: سەقف، سەربان، (العَرَشُ فِي الْأَصْلِ: شَيْءٌ مُسَقَّفٌ، وَجَمَعُهُ عُرُوشٌ، وَمِنْهُ قِيلَ: عَرَشْتُ الْكَرْمَ وَعَرَشْتُهُ: إِذَا جَعَلْتَهُ لَهُ كَهَيْئَةِ السَّقْفِ)، واتە: (عَرَش) له ئەسڵدا هەر شتیکی که سەربانی بۆ کرابی، کۆیهکە ی (عُرُوش)ه، بۆیه کەسیک که کەپر دەکات بۆ داری میو، دەلی: (عَرَشْتُ الْكَرْمَ وَعَرَشْتُهُ).

(لَبِثَتْ إِلَى): (لَبِثَ بِالْمَكَانِ: أَقَامَ بِهِ مُلَازِمًا لَهُ)، (لَبِثَ): واتە: مایهوه، یانی: بە مردوویی ماوتەوه، چونکه (لَبِثَ بِالْمَكَانِ)، واتە: لهو شوینە مایهوهو چۆنی نهکرد.

(لَمْ يَتَسَنَّهَ): (آي: لَمْ يَتَغَيَّرْ بِمَرِّ السِّنِينَ عَلَيْهِ) واته: به وهی که سالی زوری به سهردا تیپه ریون، گوپانی به سهردا نه هاتوه.

(نُنشِرُهَا): (النَّشْرُ: الْمَكَانُ الْمُرْتَفِعُ مِنَ الْأَرْضِ)، (نُنشِرُهَا): واته: به رزی ده که یه وه، به لام لییره (النَّشْرُ) به شوینیکی به رز ده گوتری له زهوی، (وَنَشْرَ فَلَانٍ عَنِ مَكَانِهِ: نَبَا) واته: فلان له شوینی خوی هه لسا.

(لَيَطْمِئِنَّ): بؤ نه وهی ئارامبی (الطَّمَأْنِينَةُ وَالْإِطْمِئْنَانُ: السُّكُونُ بَعْدَ الْإِنْزِعَاجِ) واته: (طَّمَأْنِينَةٌ وَإِطْمِئْنَانٌ) بریتیه له داسه کنان و نه جوولان، دوی دله او که و جوولان.

(فَصَّرَهُنَّ): (أَمِلَهُنَّ مِنَ الصُّورِ أَي: الْمَيْلِ)، واته: به لای خوتیاندا بیئه.

(سَعِيًّا): (السَّعْيُ: الْمَشْيُ السَّرِيعُ وَهُوَ دُونَ الْعَدْوِ)، واته: (سَعِي) رپوشتنی خیرایه، که که متره له راکردن.

(عَزِيزٌ): (العِزَّةُ: حَالَةٌ مَانِعَةٌ لِلْإِنْسَانِ مَنْ أَنْ يُغْلَبَ)، (عِزَّةٌ) نه وهیه که ئینسان حاله تی وایی که س به سه رییدا زال نه بی، وه لییره وهش گوتراوه: (أَرْضٌ عَزَازٌ، أَي: صُلْبَةٌ) واته: زهوییه کی پتهو، که به زه حمهت نه بی هه لئه هه نری.

(حَكِيمٌ): واته: کار به جی، (عَزِيزٌ) یش ئیمه به (زال) لیکی ده ده یه وه، جا ده لی: (حَكَمَ: أَصْلُهُ مَنَعَ مَنَعًا لِلْإِصْلَاحِ، وَمِنْهُ سَمِيَتِ اللَّجَامُ: حَكَمَةُ الدَّابَّةِ) واته: (حَكَمَةً) به و لغاوه ده گوتری که له ده می نه سپ و نه وانه ده کری، بؤ نه وهی له وهر نه خوا، وه نه سللی وشه ی: (حَكَمَ) واته: شتیکی ری لیگرت به مه به سستی نه وهی که چاکی بکات، وهک چؤن لغاو له ده می نه سپ ده کری، بؤ نه وهی که گیا نه خوات، تاکو بتوانی برواو به خوار دنه وه سه رقوال نه بی.

مانای گشتی نایه ته کان

له م سی نایه ته خوی بیسه رو بینهر، سی به سه رهاتمان بو ده گپریته وه:

به سه رهاتی په که میان: به سه رهاتی ئیبراهیمه عليه السلام له گهل حوکمرانیك، په كيك له پادشاکان، که وا دیاره نه و پادشایه خوی به په روهردگار زانیوه و لافی په روهردگاریه تی لیداوه، ده فهرموئ: ﴿ **أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ** **ءَاتَهُ اللَّهُ الْمُلْكَ** ﴾، نایا سه رنجی نه و که سه ت نه داوه که شه ره قسه ی له گهل ئیبراهیمدا کرد، ده ربارهی په روهردگاری ئیبراهیم، به هوئ نه وه وه که خوا ده سه ته لاتی دابوییه و کرد بووی به حوکمران، وه له خوی بایی بوو بوو ! جا تویره ره وانی قورن، میژوونووسان زور به ته فصیل باسی نه وه بیان کردوه و ئیستا فیلمیشیان له سه ر ده رهیناوه و ده لئین: نه و پادشایه نه مروود بووه، نه مروودی کوری که نعان که له ناوچه ی خواروو و نیوه پراستی عیراق بووه، هه ندیکی دیکه ش ده لئین: له شوینی دیکه ی عیراق بووه، له خوی بایی بووه خوی به په روهردگار زانیوه و ئیددیعیای نه وه ی کردوه، که نه و په روهردگاری نه و خه لکه یه و له وباروه موناقه شه ی له گهل ئیبراهیمدا کردوه، دیاره نه و به ئیبراهیمی گوتوه: من په روهردگارتم، تو هیچ په روهردگاری دیکه ت نیه، کی په روهردگاری تو یه؟ (ئیبراهیم) یش پیناسه ی خوی په روهردگاری بو ده کات و ده لئ: ﴿ **إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ** ﴾، په روهردگارم نه و که سه یه که ده ژیه نی و ده مرینی، خه لکی زیندوو ده کات، وه خه لکیش ده مرینی، واته: نه وه ی که ژیان ده دات، وه نه وه ی که ژیان ده سینیتته وه، ته نیا خوی په روهردگار، ﴿ **قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ** ﴾، دیاره نه وه یش سه فسه طه ی کردوه به چه واشه کاری گوتوو یه تی: منیش ده ژیه نه م و ده مرینم، جا له کتیبه کانی میژوودا ده لئ: نه و پادشایه، کابرایه کی هیئا حوکم درابوو به مهرگ (إعدام)، گوتی: نایا نه وه مه حکووم نه کراوه به

مەرگ (إعدام) كە دەبى لە سىدارە بدرى؟! دەبرۆ ئەو ئەزادىم كەردى! واتە: لە
حوكمى مردودا بوو من زىندووم كەردەو! كەبراىەكى بى گوناھىشى ھىناو
گوتى: ئەو ھەش زىندوو نىە؟ گوتيان: با، گوتى: لەملى بدن، ئىدى كوشتى و گوتى:
ئەو ئەمىشم مراند! ماناى واىە ژيانم بەو ھى يەكەمىانداو ئەو ھىشان ژيانم لى
سەندەو! ھەئەتە ئەو ھەواشەكارى بوو، چونكە ئەو ھى ئىبراھىم عليه السلام
مەبەستى بوو ئەو ھىە كە خواى پەروەردگار ژيان بە شتىك دەدات كە ژيانى نىە،
و ھى دواى ژيان لە كەسىك دەستىنى كە زىندوو ھىە، ئەو ھىش نەك بە زولم، بەئكو
بە شىو ھىەكى ئاساىى و بەپىى سوننەتلىك كە خواى پەروەردگار داىناو، بۆ ھى
كاتىك ئەو كەبراىە ئەو ھەواشەكارى ھىە دەكات، ئىبراھىم بەئگەكە بە شىو ھىەكى
دىكە دەخاتەر وو، كە نەتوانى ملەجىرە بكات: ﴿ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ ﴾، ئىبراھىم عليه السلام گوتى: باشە خوا
ھەموو رۆژى خۆر لە رۆژ ھەلاتەو دەئىنى، تۆ جارنىك لە رۆژ ئاواو ھىبە بۆ ئەولای،
ئايا لىرە دەتوانى ملەجىرە بكات؟ نەخىر، ﴿ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ﴾، ئەو ھى
بىبراو بوو سەرسامو دەستەوستان بوو ھىچى پى نەكرا، ئنجا مېژوو دەئى: لە
ئەنجامى تىكشكانى لەو وتوو ھىژو موناقەشە ھىەدا گوتيان: يەئلا بىنن ئاگرى بۆ
ھەئەكەن و بىخەنە نىو مەنجەنىقەو ھى فرپى دەنە نىو ئاگر، جا زۆر كەس لە
كوردەوارى خۆمان وادەزانى مەنجەنىق خودى ئاگرەكە ھىە! نا، بەئكو مەنجەنىق:
ئامىرىك بوو ئىبراھىمىان تىخستوو بەو مەنجەنىقە فرپىان داو ھىە سەر
بلىسە ئاگرەكە، چونكە مەشخەئى ئاگرەكە ئەو ھىندە بەرزبوو، چەند رۆژان ھەر
داريان كۆكردۆتەو ھى دواى كە ئاگرىان تىبەرداو، ئەو ھىندە بەرزبوو،
نەيانتوانىو ئاوا فرپىبەنە نىو و كەس نەيتوانىو ھەر نىزىكى ئاگرەكەش
بەكو، بۆ ئەو ھى نەسووتى و نەپرووكى، كە دەئى لەسەرى بالندە ھى دەپرووكاند،
و ھى مەنجەنىق ئامىرىك بوو لەكاتى شەردا بەردى سوورەو ھىكراو ھى ئاسنىان پى
فرپى داو ھىە نىو قەلاو، بۆ پروخاندنى و لە جىى ھاو ھى و توپى ئىستا
بەكارىان ھىناو، جا ئىبراھىمىان خستۆتە نىو ئەو مەنجەنىقەو ھى بەو مەنجەنىقە

تفسیری قورئانی بر ریز و بر پیر دهرسی په نجاو سی بهم: نایه ته کانی (۲۵۸ - ۲۶۰) ﴿ ۱۱۲۹ ﴾

فریپان داووته نیو مه شخه لی نهو ناگره، که به سه رهاته که ی له سوورده تی
(الأنبیاء) داباسکراوه، وهک خوی په روه ردگار ده فهرموئ: ﴿ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا
ءَالِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فاعِلین ﴿ ۶۸ ﴾ قُلْنَا يَنْتَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَمًا عَلٰی اِبْرَاهیم ﴿ ۶۹ ﴾،
واته: گوتیان ئیبراهیم بسووتینن و په رستراوه کانتان سه ریخن، نه گهر راست
ده کهن { جا نه وه ده بی چ په رستراویک بی، که پیویستی به وه بی نه وه ی که
دهیپه رستی سه ری بخت، خوی ده بی په رستراو په رستاره کانی خوی سه ری بخت،
ننجا دوی نه وه ی که فرپی دده نه نیو ناگر { گوتمان: نه ی ناگر سارد به وه و
سه لامه تبه له سه ر ئیبراهیم، که ئیبراهیم ﷺ دپاره دهر بازی ده بی، وه بو زانیاری
ئیوه نه و به سه رهاته نهک له قورئاندا به لگو له کتبه دینی و میژوویه کانیشدا
هر هاتوه، واته: نه و میژووه ی که خه لکی نامسوئمانیش نووسیویه تی، ﴿ وَاللّٰهُ
لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظّٰلِمِیْنَ ﴾، بیگومان خوا رینمایي که سانی سته مکار ناکات.

به سه رهاتی دووه میان، که ده فهرموئ: ﴿ اَوْ كَالَّذِی مَرَّ عَلٰی قَرْیَةٍ وَهِيَ خَاوِیَةٌ عَلٰی

عُرُوشِهَا ﴾، واته: نایا که سی وات بینیوه، وهک نه و که سه ی که به لای شارو
ئاوه دانیه کدا رپی، که دیواره کانی پرووخابونه سه ر سه ربانه کان، واته:
سه ربانه که ته پی بوو دپاره دیواره کان درهنگتر دهر ووخین، دواپی دیواره کانیش
به سه ر سه ربانه که دا که وتبون، واش پیده چی خه لکه که شی هر فه وتابی، دپاره
به لایه کیان بو هاتوه، ﴿ قَالَ اِنَّیْ یُحِیْءُ هَذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ﴾، گوتی: ده بی خوا
چون نه مه زیندوو بکاته وه، دوی مردنی؟ واته: خه لکی نه م ولاته، که دپاره
خه لکه که شی له ویدابوووه له بهینی خانوووه کاندا که وتوه، جا دیار نیه نه و
کابرایه کی بووه؟ دپاره له ته فسیره کاندا ده لئین: عوزه بر بووه، به لام هیچی
له سه ر نیه له سه رچاوه یه کی متمانه پیکراوه وه، چونکه نه و شتانه نادیار
(غیب) ن و نادیاریش ته نها به وهی دهر انری، نه وی دیکه هه مووی میژوویه، با
له ته ورات و ئینجیل و نه وانه شدا هاتبی، که نه و میژووهش بو ئیمه جی دنیایی

تەفسىرى قورئانى بەرزور پىر دەرسى پەنجاو سى يەم : ئايەتە كانى (۲۵۸ - ۲۶۰) ﴿ ۱۱۳۰ ﴾

نيه، له قورئانىشدا ھەر ئەوندە دەفەرموى: پياويك بوو بەويدا رۇيشتوو ئەو ديمەنەى كە بينيوو سەرى سورماو ! خويە دەبى چۆن جارېكى ديكە ئەم خەلكە زىندوو بېيتەوو، ئەم شارە ئاودان بېيتەوو؟! پىي دوور بوو ﴿ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامًا ثُمَّ بَعَثَهُ ﴾، خوا بو ماوى سەد سال مراندى و دوايى زىندووى كردهو ﴿ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ﴾، ديارە لە رپى فرىشتەكانەوو لىي پرسىو، خو خوا ﷺ بۇخوى وەحى بۇ نەناردوو لىي پرسى، لە رپى فرىشتەيەكەوو پىي فەرموو: چەند ماويەوو؟ ﴿ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ﴾، گوتى: رۇژيەك بەتەواويى ماومەوو، لە بەيانىيەوو تا ئىوارە خەوتووم، ياخود ھەندىك لە رۇژيەك ﴿ قَالَ بَل لَبِثْتَ مِائَةً عَامٍ ﴾، فەرموى: بەلكو سەد سالى رەبەق ماويەوو بە مردوويى، ئەو وايزانيوو ھەر خەوتوو، نەيزانيوو مردوو ﴿ فَأَنْظِرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لِمَ يَتَسَنَّهٗ ﴾، خوى زالى خاوەن شكۆ، دوو شتى دەخاتە بەرچاو:

يەكەم: خواردن و خواردنەوگەى.

دووم: گوئى دريژەكەى.

دەفەرموى: جارى تەماشاي خواردن و خواردنەوگەت بکە، گۇرانى بەسەردا نەھاتوو، كە خواردن و خواردنەوو زووتر دەگورپى (نان) كەروو دىنى و رەق دەبى و لە بەين دەچى، (ئاو) یش ئەگەر نەشەبىتە ھەلم تىكدەچى، دەفەرموى: تەماشاي بکە نەگوراوو، جا توپژەرانى قورئان زۇريان باسکردوو: يەك دەلى: ھەنجىرى پىبووو، يەك دەلى: گوشتى پىبووو، يەك دەلى خورماى پىبووو، بەلام ئەو وردەكاريە ھىچى قورئان باسى نەکردوو، چونكە پىويست نيه، وەك دوايى باسى دەكەين ﴿ وَأَنْظِرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ ﴾، خواردن و خواردنەوگەت ھىچى لىنەھاتوو، بەلام تەماشاي كەرەكەت بکە، وا توپيووو لەوى كەوتووو ئىسقانەكانى ماونەتەوو ﴿ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ ﴾، بو ئەوى بتكەينە

تەفسىرى قورمانى بەرزور پىر دەرسى بەنجاو سى: يەم: ئايەتە كانى (۲۵۸ - ۲۶۰) ﴿ ۱۱۳۱ ﴾

بەلگەو نىشانە بۆ خەلكى، كە خوا ﷻ دەتوانى خەلكى زىندوو بىكاتهو
﴿ وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ﴾، وە تەماشای ئىسقانەكان بىكە، چۆن
هەئىاندەستىننەو، پەيگەرى ئىسقانەكە پىگەو دەنوسىننەو، ﴿ ثُمَّ
نَكْسُوها لِحْمًا ﴾، دوايى تەماشى بىكە چۆن گوشتى دەخەينەو سەرى ﴿ فَلَمَّا
تَبَيَّنَ لَهُ، قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾، دواى ئەو ئەوئەو و ابىنى،
بۆى روون بۆو بەچاوى خۆى دىتى، گوتى: ئىستا دەزانم كە خوا بەسەر هەموو
شتىكدا بە توانايە.

بەسەرھاتى سىيەمیان: كە دەفەرموى: ﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي

الْمَوْتَى ﴾، وە كاتىك ئىبراهيم گوتى: پەرورەدگارم پىشانم بەدە، چۆن مردووان
زىندوو دەكەيەو، نەيفەرمو: بۆت زىندوو ناكرىتەو، گوتوويەتى: با
چۆنىيەتىكەى بزائم، ئىبراهيم ويستوويەتى خواى پەرورەدگار چۆنىيەتى مردو
زىندوو كوردنەو كەى پىشان بەدات، ديارە خوا زانىويەتى كە برىواى هیناوه، بەلام
ويستوويەتى حىكمەتى ئەو داوا كوردنەى بختەر وو، ﴿ قَالَ أَوْلَمْ تُؤْمِن ﴾، فەرمووى:
ئايى ئىمانت نەهیناوه؟ ﴿ قَالَ بَلَى ﴾، گوتى: با، ئىمانم هیناوه ﴿ وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ
قَلْبِي ﴾، ئنجا ئايى حىكمەتەكەى چىيەو بۆچى داوا دەكات خوا پىشانى بەدات،
چۆن مردوو زىندوو دەكاتەو ؟ بەلام بۆ ئەوئەو دلم ئارام بگرى ﴿ قَالَ فَخَذَ
أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصَرَّهُنَّ إِلَيْكَ ﴾، (خوا) فەرمووى: چوار بالئندان بگرە، چوار
بالئندەى جۆراو جۆر { ديسان لىرەشدا تويزەرەوان زۆريان قسە كودە لەوبارەو،
بۆ نموونە: يەكئ دەئى: طاوسىك و كۆترىك و كەوئىك و قەللىك بوون، هەمووى
هەر قسەيەو ديارنە چى وچى بوون گرنگ ئەوئەو چوار بالئندەى جۆراو جۆر
بوون } دوايى بەلای خۆتياندا بىنە، لەوانەيە مەبەستى پى ئەو بووبى دانيان
بۆ رۆ بىكات و بانگيان بىكات بە جۆرىك بىانگرى، ﴿ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ

تفسیری قورمانی بر ریز و پیز دهرسی به نجاو سی بهم: نایه ته کانی (۲۵۸ - ۲۶۰) ﴿ ۱۱۳۲ ﴾

جزءاً ﴿﴾، دوايي له سهر هر کيويک پارچه يه کيان لي فریده، واته: بيانگره و سهريان بپرّه و پارچه پارچه يان بکه، دوايي پارچه کان تيکه ل بکهو، هر پارچه يه له سهر کيويک دابني ﴿ ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَا تَيْنَكَ سَعِيًّا ﴾، دوايي بانگيان بکه به راکردن، يا خود به رويشتنيکي خيرا، دين بولات ﴿ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾، وه بزانه که خوا زالّه و کار به جييه، بالادهسته به سهر هه موو شتيکدا، وه کار به جييه.

چهند مهسه له يه کي گرنگ

مهسه له يه کيم: که دهر موي: ﴿ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِي حَاجَّ اِبْرٰهِيْمَ فِي رَبِّهٖ اَنْ اَتٰهٗ

اللّٰهُ الْمَلِكُ ﴿﴾، نايا سهرنجی نهو که سه نادهی که موناقه شهی کرد، شهره قسهی کرد له گهل ئیبراهیمدا، له حالیکدا که خوا حوکمرانی کردبوو، دهسه لاتی دابویه، دیاره خوی کار به جی دهرینه خستوه، که نایا نهو پادشایه کی بووه ؟ وه له کوی بووه ؟ چونکه وهک جاری دیکهش باسمان کردوه، به سه رهاته کانی قورئان خوی زانا نهو شتانه یان تیدا باس ناکات، که ئیمه پیوستیمان پییان نیه، نایا ئیمه په کمان له سهر نهوه که وتوه، که نهو کابرایه کی بووه ؟ نه خیر، نایا په کمان له سهر نهوه که وتوه له کوی بووه ؟ نه خیر، نایا په کمان له سهر نهوه که وتوه که ی بووه ؟ نه خیر، بچی ؟ چونکه ئامانج لهو به سه رهاته نهو دیه که دهری بخت ئیمان و خوا به یه کگرتن به لگهی هه یه و، شیرک و کوفر به لگهی نیه، ئینسانی بروادار به لگهی به دهسته وه هه یه، به لگهی ددان شکین، به لگهی ئیقناعکر، به لام ئینسانی بیپروا به لگهی نیه، ئنجا له نه نجامی نهو وتوویره دا، نهو حکمهت و ئامانجه دهر خراوه و نهوی دیکهش، ورده کارییه کان، ئیمه پیوستیمان پییان نیه، وه نه گهر قورئانیش ورده کارییه کانی باس بکردایه ئیستا چهنده، دهوو بیست، سی هیندهی دیکه بوايه!!

مەسەلەى دووھم: كە ئىبىراھىم دەفەرموئ: ﴿ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ ﴾
پەروەردگارى من دەژىيەنى و دەمرىنى و پادشاىەكەش دەلى: ﴿ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ ﴾
منىش دەژىيەنەم و دەمرىنەم، دواىى ئىبىراھىم دەفەرموئ: ﴿ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ ﴾ پەروەردگارم لە رۆژھەلاتەوہ خۆر
دىنى، تۆ لە رۆژئاواوہ بىھىنە، ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: كە ئىبىراھىم
بەلگەى ھىناوہتەوہ و ئەو پادشاىە تانەى لىداوہ، ئىبىراھىم گواستوويەتەوہ بۆ
بەلگەيەكى دىكە، بەلام باشتر لەوہ ئەوہيە كە زانايانى دىكە گوتوويانە:
كە ئەوہ ھەر يەك بەلگەيە، بەلام ئەوہ كە لە تەعبىرى يەكەمدا
ھىناويەتەوہ، كە بەلگەكە برىتيە لەوہى ئەوہى بە پەروەردگارم دەكرى بە تۆ
ناكرى، دواى ئەوہى ئەمەيان تەشويشىكى لەسەر پەيداكردوہ، بۆى گواستوتەوہ
بۆ شىوازىكى دىكە، كە ئەويش ھەر باسى تەصەرپوفى پەروەردگارە، چونكە
پەروەردگار دەبى تەصەرپوف لە مولكدا بكات، جا ھى يەكەمى كە بۆ
ھىناوہتەوہ كە تەصەرپوفكردى خوايە بە مراندن و ژياندن و، تەشويشىكى
لەويدا لى پەيدا كردوہ، ئنجا شتىكى دىكەى گەورەترى بۆ ھىناوہتەوہ، كە
نەتوانى تەشويشى تىدا پەيدا بكات، كە برىتيە لە تەصەرپوفكردى خوا لە
ئاسۆيەكاندا، لە بوونەوہردا، كە ئەويش گواستەوہى خۆرە لە رۆژھەلاتەوہ بۆ
رۆژئاوا، ھەموو رۆژى بە بەردەوامى، دەجا با ئەو كابرايە جاريك لە جاران
پىچەوانەى ئەوہ بىخولينيئەتەوہ !

مەسەلەى سىيەم: كە دەفەرموئ: ﴿ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ﴾، لە راستيدا ئەوہ
حەقىقەتىكى عەقىدەيى دەخاتەروو، كە ھەمىشە ئەوہى بىبىروايە لە بەرانبەر
ئەوہدا كە ئيماندارە، بەمەرجىك ئيماندارەكە شارەزابى و لە ئاستى پىيوستدا
بى، ھەمىشە بى بەلگەيە و دەستەوستانە، وە دەمى دەبىتە تەلەى تەقىوو
ھەردەم تىشكاوو بەزيوہ.

مهسهله ی چوارهم: که ددهرموی: ﴿ اَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ

عُرُوشِهَا ﴾، دیسان خوی پهرودر دگار دهرینه خستوه، نهو کهسه کی بووه ؟ مسوئمان بووه، یان نامسوئمان ؟ پیغه مبهر بووه، یان پیغه مبهر نه بووه ؟ له کوئ بووه ؟ که ی بووه ؟ هیچی دهرنه خستوه، به لئ، توئژره وان و میژوونوسان قسه یان لیکردوه، یهک ده لئ: عوزهیر بووه، یهک ده لئ: که سیکی دیکه بووه، یهک ده لئ: پیغه مبهر بووه و وحی بو هاتوه، یهک ده لئ: پیغه مبهر نه بووه، یهک ده لئ: کافر بووه، یهک ده لئ: مسوئمان بووه، به لام ئیمه پیووستیمان به و ورده کار بیانه هیچی نیه، چونکه نه وهی که گرنگه ئامانجی به سه رها ته که یه، نه ویش نه وهیه که خوی زاناو توانا پیشانی نه و ئینسانه ی داوه، به سه رها ته که ی بو ئیمه گپراوته وه، نه گهرنا خو کهس له وئ نه بووه، تا کو نه وهی بو بگپر پته وه که روویداوه، ئامانجه کهش نه وهیه که خوا ﷺ هر له دنیا دا نه وهی که له قیامه تدا دیته دی، هیئاویه ته دی به سه ر نه و تا که دا، وه له ئایه ته کانی پیشووتریش هیئامانه وه، که هه زاران کهس له شاره و ئاوه دانیه ک دابوون و له ترسی مردن به جییان هیشت، که چی خوی پهرودر دگار مراندنی و دوایی زیندووشی کردنه وه، که واته: نه وهی که له قیامه تدا روو ده دات، خوا له دنیا دا چهند وینه یه کی لی هیئاوته دی، هاوه لانی نه شکه وتیش سی سه دو نو سال خه وتوون، دواییش خوی ژیینه روه خه به ری کردونه ته وه، نه وهش هه مووی بو نه وهیه که به شهر مهسه له ی زیندوو کردنه وهی قیامه تی له لا ئاسایی بی و ئیمانی پی به یئی.

مهسهله ی پینجه م: که ددهرموی: ﴿ فَأَمَّا تَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ﴾، هه ندیک له

توئژره وان بو وینه: (محمد رشید رضا) که زانایه کی زور گه وره یه و ته فسیره که شی شتی زور باشی تیدایه، گوتوویه تی^(۱): لیردا مه به ست له: ﴿ فَأَمَّا تَهُ ﴾، یانی: (فَأَمَّا تَهُ) خه واندوویه تی، خه وی لی خستوه، به لام بیگومان

(۱) (تفسیر القرآن الحکیم، تفسیر المنار، ج: (۳)، ص: (۵۰).

ئه وه ته که للوفه، چونکه خوا به دهقی نایهت فهرموویه تی: مراندووویه تی (فَأَمَاتَهُ) بویه پیویست ناکات به بی به لگه و پاساو له مانا رواله تییه که ی لابدری و گوتراویشه: (لِكُلِّ عَالِمٍ هَفْوَةٌ، وَلِكُلِّ جَدَادٍ كِبْوَةٌ، وَلِكُلِّ حُسَامٍ بَنْوَةٌ)، واته: هه موو زانایه ک هه لیه کی ده بی و، هه موو ئه سپیکی باش ره ته لیک (ساتمه یه ک) ده باو، هه موو شمشیریکی باش واده بی نه بری.

مه سه له ی شه شه م: که ده فهرموئ: ﴿ وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً

لِلنَّاسِ ﴿، ته ماشای که ره که ت بکه وه بو ئه وه ی بتکهینه نیشانه و به لگه بو خه لک، شیخ موحه ممه د عه بده ش له ته فسیره که یدا ده لی: گویدر یژه که نه مردوه، به لکو که ده فهرموئ: ﴿ وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ ﴾، واته: ته ماشای بکه خوا چونی دروست کردوه، ته ماشای پیکهاته ی گویدر یژه که ت بکه، په یکه ری ئیسقانه و گوشته و پیسته ^(۱)، به لام به راستی قسه که ی به جی نیه، چونکه خوی زیندوو که ره وه، ده فهرموئ: ﴿ وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ﴾، ته ماشای ئیسقانه کان بکه، چون هه لیا نه ده ستینینه وه ﴿ ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ﴾، دوایی چون به گوشت دایده پوشین! به لام شیخ موحه ممه د عه بده گوتووویه تی: ته ماشای بکه چون په یکه ری ئیسقانه کانمان دروست کردوه، دوایی به گوشت دامانپو شیوه! به لام ئه وه ته که للوفیکی دووره، دیاره شیخ موحه ممه د عه بده وهندیکی دیکه له و زانایانه ی ئه و کاتی، ویستوو یانه نایه ته کان به جو ریک ته فسیر بکه ن که له گه ل ئه وه ی پی ده گوتری: زانستی، تیک نه گیری، بجیته عه قلی خه لگه وه، به لام زور جار ته که للوفیکی زور له قسه کانیا ندا هه یه و پیچه وانه ی رواله تی نایه ته گانه، وه هیج پیویستیشمان به وه نیه، چونکه ئه وه ی ئیماندار بی بروای به خوا ﷻ هه بی، برواشی به وه هه یه که خوی زانا و توانا هه موو شتیکی پی ده کری، ئیدی پیویست ناکات ئیمه نایه ته کان بگورین، بو ئه وه ی بجیته عه قلی هه ندی که سه وه.

(۱) (تفسیر القرآن الحکیم، تفسیر المنار، ج: (۳)، ص: (۵۱)).

مەسەلەى ھەوتەم: كە ئىبراھىم ﷺ ئەو داوايە لە خوا ﷻ دەكات: ﴿وَإِذْ قَالَ
إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى﴾، وە كاتىك ئىبراھىم ﷺ بە
 پەرودەگارى فەرموو: پەرودەگارىم پىشانەم بەدە چۆن مردووان زىندوو
 دەكەيەو، لىرەدا ئىبراھىم ﷺ نەيگوتو: پىت زىندوو ناكىتەو،
 گوتوويەتى: چۆنيەتییەكەم پىشان بەدە، وەك يەكەك دى بۆ لای تۆ دەلى:
 من كىتیبىكم داناو، تۆش پى دى دەلى زەھمەت نەبى بۆم روون بکەو چۆنت
 داناو، مانای وانىە تۆ گومانەت ھەيە لەوہى كە كىتیبەكەى نووسىو،
 (ئىبراھىم) یش لىرەدا لەبارەى چۆنيەتى مردوو زىندوو كىرەدەو، لە خوا
 داوا دەكات شتىكى پىشان بەدە، ئەويش بۆچى ؟ دواى ئەوہى خواى پەرودەگارى
 لى دەپرسى: ﴿أَوَلَمْ تَوْمِنَ ؟﴾، ئەدى ئىمانەت نەھىناو ؟ بۆچى خواى بىھاوتا
 ئەو پرسىارەى لىدەكات ؟ ئایا خواى بەرزو مەزن نازانى كە ئىمانى ھەيە ؟ با،
 بەلام بۆيە ئەو پرسىارەى لىدەكات، تاكو ئىبراھىم وەلامىك بەداتەو، ھىكمەتى
 داواكارىيەكەى خۆى بخاتەرپوو كە ئىبراھىم مەبەستى چىيەو بۆچى ئەو
 داوايە لە خوا ﷻ دەكات؟! بەلى ھىكمەت و ھۆكارى پرسىار كىرەدەكەى خواى
 كاربەجى لە ئىبراھىم ئەوہيە كە گوتمان و، لەبەر ئەوہ نىە كە خوا پەنھانزان
 گومانى ھەبى، چونكە خوا زانای پەنھان و ئاشكرایەو گومانى نەبووہ لەوہدا كە
 ئىبراھىم گومانى نىەو، مەبەستى پرسىارەكە روون كىرەدەو ھىكمەتى
 داواكارىيەكەى ئىبراھىمى خەلىلى خوايە ﷻ.

مەسەلەى ھەشتەم: كاتىك ئىبراھىم دەلى: ﴿بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمِئَنَّ قَلْبِي﴾، با،
 ئىمانەم ھەيە، بەلام بۆ ئەوہى دىلم ئارام بگرى، ئایا ئىبراھىم ﷺ دلى ئارام
 نەبوو ؟ با، بەلام زانايان دەلىن: ئىبراھىم ﷺ ويستوويەتى ئەو دىل
 ئارامىيەى كە بەھۆى (علم اليقين) ھەو بۆى پەيدا بوو، {علم اليقين} واتە:
 تۆ زانايىيەكى جى دىنبايى و تەواوت ھەيە دەربارەى شتىك { ويستوويەتى
 جۆرىكى دىكەش لە دىل ئارامى بۆبى، كە پى دەگوترى: (عين اليقين) واتە: بە

چاۋى خۆى بىينى، بە عەقل و عىلم دۇنيا بوۋە، كە خوا مردوۋان زىندوو دەكاتەۋە، بەلام ويستوۋىيەتى بەچاۋى خۆى چۆنىيەتتەكەى بىينى، جا لىرەدايە كە پىغەمبەرى خۇمان موخەممەد ﷺ فەرموۋىيەتى: ﴿نَحْنُ أَحَقُّ بِالشَّكِّ مِنْ إِبْرَاهِيمَ، إِذْ قَالَ: ﴿ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى ﴾﴾ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۳۷۲)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۳۸۰) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَاتِهِ: ئىمە شايستەترىن بە گومان لە ئىبراهيم ﷺ كە گوتى: پەرۋەردگارم پىشانم بدە چۆن مردوۋان زىندوو دەكەيەۋە، واتە: ئىبراهيم نەكەوتۇتە گومانەۋە، ئەگەر ئىمە بكەۋىنە گومانەۋە ئىبراهيم نەكەوتۇتە گومانەۋە، كاتىك ئەۋ داۋاكارىيەى كردۋە، بەلكو حىكەتەكەى ئەۋە بوۋە كە ۋەك گوتوۋىيەتى: بۇ ئەۋەى دلم زياتر ئارام بگرى، ئىمانى ھەبوۋە ويستوۋىيەتى ئىمانى زياترى، جا ئەمە چى لىۋەردەگىرى؟ ئەۋەى لىۋەردەگىرى كە ئىماندارو مسولمان دەبى ھەمىشە ھەۋلدا عىلمى زياتر پەيدا بىكات، بۇ ئەۋەى يەقىنى زياترى ھەبى، با شارەزايى زياترت ھەبى بۇ ئەۋەى ئىمانت پتەۋترى، نابى بە كەم قەناعەت بكەى، ئىبراهيم ﷺ خەلىلى خوا بوۋ ﷺ ۋەك دەفەرموۋى: ﴿... وَأَخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ حَلِيلًا ﴿النساء، ۱۲۵﴾ ۋە خوا ئىبراهيمى كردۋە دۇستى نىزىكى خۆى، ھەرۋەھا ئىبراهيم پىغەمبەرى خوا بوۋە، جا دەبى چ ئىمانىكى بوۋى! كەچى بەۋ ئەندازە ئىمانەى كە ھەبوۋە، قەناعەتى نەكردۋە، ويستوۋىيەتى ئىمانەكەى زياترو چاكترىش ۋ دامەزراوترىش بى.

مەسەلەى نۆيەم: كە دەفەرموۋى: ﴿ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ﴾، (خوا) فەرموۋى: چوار بالئندان بگرەۋ بەلای خۇتياندا بىنە، واتە: بىانگرە ياخود كەۋىيان بكە، مائىيان بكە، ھەندىك لە توۋىژرەۋان وايان لىكدادەتەۋە، واتە: مائىيان بكە، با پىت ئاشنابن، جا دوايى بىانگرە، پاشان سەريان بىرەۋ پارچە پارچەيان بكە، ۋە ھەر پارچەى لەسەر كىۋىك فرى بدە، دوايى بانگيان بكە بە رۇيشتنىكى خىرا دىن بۇلات، لىرەدا (أبو مسلم الأصفهاني) ئاۋاى

لىكداۋەتەۋە، گوتوۋىيەتى: مەبەستى ئەۋەبوۋە ئەۋ بالئەدەنە كەۋى بىكەۋ ودرەى خۆتەيان بىكەۋ، بەخۆتەيان ئاشنا بىكە، دوایى ھەرىيەكەيان لە شوپىنىك دابنى، دوایى بانگىيان بىكە دىنەۋە بۆ لات، بەلام ئايەتەكە دەفەرمۇى: ﴿ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَيَّ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ﴾، پاشان ھەر پارچەيان بىخەرە سەر كىۋىك و نەيفەرموۋە: ھەر يەكەيان، ھەروەھا (رەشىد رەزا) ش لىى خواستۆتەۋە و ئەۋىش دەلى^(۱): مەبەستى ئەۋەبە كە ھەر بالئەدەيەك لەسەر كىۋىك دابنى و دوایى بانگىيان بىكە ! ديارە ئەۋە جۆرە تەفسىرەش ھەر ئەۋە بوۋە كە لە عەقلى ھەندى خەلك نىك بىخىتەۋە، كە پىيان وايە زەحمەتە پارچە پارچە بىن و خوا لىكىيان نىك بىخاتەۋە ! بەلام بۆ خۋاى بالادەست زۆر ئاسايە، پىشتەر گەردىلەكانىيان ھەرىيەكە لە شوپىنىكى بوۋە، خۋاى پەروەردگار كۆى كىدوونەتەۋە و خانەۋ شانەى لى پىكەيىناون و، دوایى ئەۋ ئەندامانەيان لى پىكەتوون، كە بالئەدەكەيان لى پىكەتوۋە، ئىستاش ئەگەر پارچە پارچە بىن، بۆ خۋاى بالادەست زۆر ئاسنە كە زىندوۋىيان بىكاتەۋە و دروستكىردنى يەكەمجار قورستر بوۋە^(۲)، بۆيە بۆ ئىنسانى ئىماندار ھىچ كاتىك جىى ئىشكال نىە و كەسىك بىرواى بە تواناى بىسنوورى خۋاى پەروەردگار ھەبى، ئىمانەيىنانى بە زىندوۋىيە و ھەردوۋان لەلايەن خۋاۋە شتىكى بى ئىشكالە، خۋاى پەروەردگار لە و كەسانەمان بىگىرى كە ئىمانى پتەۋە دامەزراۋىيان ھەيە، وە خۋاى بە بەزەيى ھۆكارەكانى دامەزراۋىيە و پتەۋەبوۋنى ئىمانمان زىاتر بۆ بىرەخسىنى، آمىن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) (تفسیر القرآن الحکیم، تفسیر المنار، ج: (۳)، ص: (۵۳ - ۵۸).

(۲) واتە: بەلای ئىمەۋە، ئەگەرنا بۆ خۋا سُبْحَانَكَ قورسو قورستر، يان قورسو سووك نىە و ھەموو شتىك بۆ خۋا ئاسان و سووكە.

ده‌رسی به نجاو حواره‌مین

پیناسه‌ی نهم دهرسه

له‌م دهرسه‌ماندا خوای په‌روه‌ردگار پشتیوان بی‌ت، پینج نایه‌ت له سوورته‌تی (البقرة) ده‌تویژینه‌وه، که بریتین له نایه‌ته‌کانی ژماره: (۲۶۲ تا کو ۲۶۶)، له‌م پینج نایه‌ته‌دا خوا ﷺ دهرباره‌ی یه‌ک باب‌ت بو‌مان دده‌وی، که بریتیه له چاکه‌کردن و مال به‌خشین، وه هاندانی مسولمانان بو به‌خشین هاندانیان له‌سه‌ر نه‌وه، که نه‌ده‌به به‌رزه‌کانی مال به‌خشین له خو‌یاندا پیننه‌دی، وه خو‌پاراستن له منه‌تکردن و نازاردانی دلی که‌سیک که هاوکاری ده‌که‌ن و پاشان سه‌ره‌نجامی شوومی منه‌تکردن و ریابازی له بواری چاکه‌کاری و به‌خشین داو، سه‌ره‌نجامی چاک و په‌سندی مال و سامان به‌خشینی ساغ و دلسوزانه و خواپه‌سندانه، له روژی دواییدا ده‌خاته روو، له میانی هی‌نانه‌وه‌ی دوو سی وینه‌ی زور کاری‌گه‌ردا.

﴿ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴾ (۳۱۱) الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۳۱۲﴾ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ عَنِّي حَلِيمٌ ﴿۳۱۳﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۱۴﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتٍ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ

كَمْ كَلَّ جَنَّةَ بَرَبٍ وَابِلٌ فَانْتَأَسَّ أَكُلَهَا ضَعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَظَلَّ
 وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ أَيُّدٌ أَحَدَكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ
 ضِعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
 تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾

مانای وشه به وشه‌ی نایه‌ته‌کان

((وینه‌ی نه‌وانه‌ی که سامانه‌کانیان له‌پیناو خوادا خه‌رج ده‌کهن، وه‌ک وینه‌ی ده‌نکیک وایه که چه‌وت گولان ده‌روین، هه‌ر گولیک سه‌د ده‌نکی تیدایه، وه‌ خوا بو‌هه‌رکه‌سیک بیه‌وی پاداشت چه‌ند قات ده‌کاته‌وه، وه‌ خوا سیفه‌ت فراوانی زانایه ﴿٢٦٥﴾ نه‌وانه‌ی سامانه‌کانیان له‌رپی خوادا خه‌رج ده‌کهن پاشان هیج جو‌ره منه‌تکردن و نازاردانیک به‌دوای نه‌وه ناخه‌ن که خه‌رجیان کردوه، له‌لای په‌روه‌دگاریان پاداشتی خوینان هه‌یه‌وه، هیج جو‌ره ترسیکیان نابی و خه‌مباریش نابن ﴿٢٦٦﴾ قسه‌یه‌کی باش و لیبوردنیک (له‌گه‌ل بابای ئاتا‌جدا) له‌ خیرکردنیک باشتره که نازاردانی به‌دوای دابی، وه‌ خوا بی‌نیازه، هیدیی‌یه ﴿٢٦٧﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی بروتان هیناوه‌ خیر و چاکه‌کانتان به‌هوی منه‌تکردن و نازاردانه‌وه، هه‌لمه‌وه‌شیننه‌وه، وه‌ک بابایه‌ک که سامانه‌که‌ی بو‌روپامایی خه‌لکی خه‌رج ده‌کات و بروای به‌خواو به‌رؤزی دوا‌یی نیه، جا وینه‌ی نه‌وه وه‌ک وینه‌ی تاته به‌ردیک وایه که ته‌نکه گلیکی له‌سه‌ره، بارانیکی دلۆپه قورس لی‌ده‌دات و به‌ره‌ق و ته‌قی ده‌یخاته‌ گوری، (وه‌ سه‌ره‌نجام نه‌وه جو‌ره مانخه‌رکه‌رانه له‌رؤزی دوا‌ییدا) هیجیان ده‌ستگیر نابی له‌ به‌ره‌می نه‌وه‌ی کردووینانه، وه‌ خوا رپنمایی کومه‌لی بی‌بروایان ناکات ﴿٢٦٨﴾ وه‌ وینه‌ی نه‌وانه که سامانه‌کانیان بو‌به‌ده‌سته‌ینانی ره‌زامه‌ندی خواو چه‌سپاو‌کردنیان (له‌سه‌ر مسولمانه‌تی) خه‌رج ده‌کهن، وه‌ک وینه‌ی باغیک وایه له‌ به‌رزاییه‌ک، که

بارانیکی دۆپە قورسی لیدەباری، بەرەمەمەکی دوو قات دەدات، وە ئەگەر بارانی دۆپە قورسی لیدەباری وردەبارانی (ی بەسە)، وە خوا بینەری ئەوەیە کە دەیکەن ﴿۳۶۵﴾ ئایا هیچ کامیکتان حەز دەکات کە باغیکی لە خورماو تری هەبێ، شا جۆگە بەزێردا برۆن، لە هەموو جۆرە میوەیەکی لەویدا هەبێ، وە چووبیته قونای پیرییهووە بەسالدا چووبی، وە مندالی وردیشی هەبن، ئیدی (کتوپر) گێژەلۆوکەیهک کە گری ئاگری تیدایە، لێی بداو بسووتی؟! ئاوا خوا ئایەتەکانیان بۆ روون دەکاتەو بەلکو بیر بکەنەو ﴿۳۶۶﴾.

شیکردنەوێ هەندیك له وشەکان

(حَبَّةٌ): واتە: دەنک، (يُقَالُ فِي الْحِنْطَةِ وَالشَّعِيرِ وَنَحْوِهِمَا)، (حَبٌّ وَ حَبَّةٌ) بۆ دەنکی گەنەم و جۆ و وینە ی ئەوانە دەگوتری.

(سَنَابِلٌ): (السَّنَابِلُ جَمْعُ سَنْبَلَةٍ وَجَمْعُ سَنْبَلٍ)، (سَنَابِلٌ) کۆی (سَنْبَلَةٌ) و (سَنْبَلٌ) ه، واتە: گۆلە گەنەم، گۆلە جۆ، گۆلە مەرەزە، گۆلە هەرزن، ئەوێ کە بەرێز دەنکەکانی تیدایە.

(يُضَعْفُ): واتە: چەند بەرانبەر دەکاتەو، چەند قات دەکاتەو، (أَضْعَفْتُ الشَّيْءَ، وَضَعْفْتُهُ، وَضَاعَفْتُهُ، ضَمَمْتُ إِلَيْهِ مِثْلَهُ فَصَاعِدًا) هەرسێکیان واتە: وینە ی خۆی، یان چەند وینەیهکی خۆیم خستە گەلی، واتە: بەرانبەرم کردەو، یان چەند بەرانبەرم کردەو.

(مَنْ): (الْمَنْ: مَا يُوزَنُ بِهِ) ئەو شتەیه شتی پێ دەکیشری (مَنْ، مَنْ، مَنْ، مَنْ)، (مَنْ) دوو مەن (أَمْنَان) کۆی (مەن) ه، (وَالْمِنَّةُ: النُّعْمَةُ الثَّقِيلَةُ) واتە: (مِنَّةٌ) نێعمەتیکێ قورسە، ئنجا ئایا بۆچی نێعمەت و چاکە پێی گوتراو: منەت؟ چونکە مادام مەن (مَنْ) ئەو پێوەرەیه کە شتی پێ دەکیشری و شتی قورسی پێ دەکیشری، چاکەش قورسە، وەك بلیی بەو کیشرابی، جا منەت واتە: چاکە و نێعمەت، دیارە ئەگەر بە کردەو بکری باشە، بەلام ئەگەر بەزار

بگوتری خراپه ﴿... قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمُ...﴾ ﴿۱۷﴾ الحجرات، واته: بلی نیسلامه تییه که ی خوتانم له سهر مه که نه منه، چونکه نه وان به قسه گوتوو یانه، نه گه رنا به کرده و چاکه بکه ی زور چاکه، چونکه خوی به به زه یی ده فهرموی: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ...﴾

﴿۱۶﴾ آل عمران، واته: خوا چاکه ی له گه ل بر واداران کرد، که له خویان ره وانه کراویکی بو ناردن، جا تو چاکه له گه ل که سی بکه ی به کرده و نه و باشه، به لام به قسه به چاوی دابده یه وه، یا خود باسی بکه ی نه وه خراپه، بویه عه رب گوتوو یانه: (الْمِنَّةُ نَهْدِمُ الصَّنِيعَةَ)، واته: منه تکردن له سهر که سی که چاکه ت له گه لدا کرده چاکه که ت له به یندا ده بات و ده شواته وه.

(صَدَقَةٌ): واته: به خشین، خیر، چاکه، وه جاری وایه به مانای زه کاتیش دی، ده لی: (الْصَّدَقَةُ: مَا يُخْرَجُهُ الْإِنْسَانُ مِنْ مَالِهِ عَلَى وَجْهِ الْقُرْبَى كَالزَّكَاةِ) بریتیه له و مالیه که ئینسان به و شیوه یه که له خوا نیزیکی بخاته وه، بیبه خشی بو وینه: زه کات، به لام صه ده قه زیاتر بو مائیکه که خوبه خشانه بیبه خشری و زه کات واجبه، به لام وشه ی صه ده قه له قورئاندا به مانای زه کاتیش هاتوه: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ...﴾ ﴿۲۰﴾ التوبة، که لی رهدا مه به ست پیی زه کاته.

(نُبْطَلُوا): (الْإِبْطَالُ: إِذْ هَابُ الشَّيْءِ وَإِزَالَتُهُ) ﴿لَا نُبْطَلُوا﴾، واته: له به ین مه به ن، هه لمه وه شیننه وه، ده لی: (إِبْطَالٌ) بریتیه له به تالکردنه وه ی شتیک و لابردنی و نه هیشتنی.

(رَبَاءَ النَّاسِ): واته: رووپامای بو خه لکی، (أَيُّ مُرَاةٍ وَتَشْبَعًا) واته: شتیک که له خوتدا بیه ینیه دی و له خوتیدا پیشان بده ی، بو نه وه ی خه لک بیبینی، جا جاری وایه کابرا رووپامای ده کات، واته: چاکه یه ک خیریک ده کات ده لی: نه وه م کرد بو نه وه ی خه لک باسی بکات و بیزانی، وه جاری و اه یه

چاکه که ی ههر نه شکردوه، که چی به درؤ باسی دهکات، که نه وه ههر زور خراپتره، وهک خوا دهفه رموی: ﴿... وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا...﴾ (۱۸۸) آل عمران، واته: دهیانه وی ستایش بکرین به شتیک که نه یانکردوه.

(صَفْوَانٍ): واته: تاته بهردیکی لووس، دهلی: (صَفَاً صَفَوْا خَلَصَ مِنَ الْكَدْرِ صَفَاً) لیلی پیونه نه ما (والصَّفَاةُ: الحجر العریض الأملس والصفوان: الصخر الأملس) (الصَّفَاةُ وَالصَّفْوَانُ): یانی: بهردیکی پانی لووس.

(وَابِلٌ): واته: بارانی دلۆپه گه وره (الوَابِلُ وَالْوَبِلُ: المَطَرُ الثَّقِيلُ الْقِطَارُ)، واته: بارانیکی دلۆپه قورس (قِطَارٌ كَوَى قَطْرَةً) ه، یانی: دلۆپه.

(صَلْدًا): (أَي حَجْرًا صُلْبًا وَهُوَ لَا يُنْبِتُ)، (صَلْدًا): واته: بهردیکی رهق که هیچ سهوز ناکات، سه دجار دهغل ودان له سهه بهرد روکه ی، هیچی له سهه سهوز نابی.

(وَتَثْبِيتًا): واته: چه سپانندن، چونکه: (التَّبَاتُ: ضِدُّ الزَّوَالِ) واته: چه سپاوی (تَّبَاتٍ) پیچه وانه ی لاجوون (زوال) ه، (وَتَبَّتُهُ أَي: قَوَّيْتُهُ)، (وَتَبَّتُهُ) واته: به هیزم کردو چه سپاندم.

(بِرَبْوَةٍ): (رَبْوَةٌ) واته: ته پۆلکه شوینیکی بهرز، دهلی: (رَبَا الشَّيْءُ يَرْبُو، رَبَوًا: نَمَا وَزَادَ) (رَبَا): واته: گه شه ی کرد وه زیادی کرد، ننج بوچی گردۆلکه و شوینی بهرز پیی دهگوتری: (رَبْوَةٌ)؟ چونکه له ناستی زهوی بهرزتره (وَالرَّبْوَةُ وَالرَّابِيَةُ: مَا ارْتَفَعَ مِنَ الْأَرْضِ)، (رَبْوَةٌ) و (رَابِيَةٌ) نه وه یه که له ناستی زهوی بهرزتره.

(فَطَلٌّ): (الطَّلُّ: أضعفُ المَطَرِ، وَهُوَ مَالُهُ أَثَرٌ قَلِيلٌ)، (طَلٌّ) واته: بارانیکی نهرم، له کورده وارییدا دهلین: (نمه باران) بارانیکی کهم که شوینه واره که شی کهمه، وه دهگوتری: (وَطَلُّ الْأَرْضِ، فَهِيَ مَطْلُولَةٌ) واته: زهوییه که ناوړشین کرا.

(أَيُّدٌ أَحَدُكُمْ): (أيود) واتە: ئايا يەككىكتان حەز دەكات، (الوُدُّ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ وَتَمَنِّي كَوْنِهِ، وَالتَّمَنِّي، هُوَ تَشَهِّي حَاصِلٌ مَا تَوَدُّهُ)، (وَدَّ): برىتيە لەوەى كە تۆ شتىكت خوشبوئ و پىت خوشبى بۆت پەيدابى، وه (تَمَنِّي) يانى: خۆزگە خواستن، برىتيە لەوە كە حەز لە پەيدابوونى شتىك بكەى.

(الْكِبَرُ): واتە: بەسالداچوون پىربوون (يُقَالُ: فُلَانٌ كَبِيرٌ، أَي: مُسِنٌ) دەگوترى: فلان كەس گەورەيە، يانى بەتەمەنە (وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ) واتە: بەسالداچوو، تەمەنى هاتۆتە سەرى و هەلكشيدە.

(ذُرِّيَّةٌ): (الدُّرِّيَّةُ أَصْلُهَا نَسْلُ الرَّجُلِ وَقِيلَ: الصَّغَارُ مِنَ الْأَوْلَادِ) (ذرية): لە بنەچەدا بەمانای وەچەى پياو دى، هەندىكىش دەلین: مندالى گچەكەى ئىنسان پى دەگوترى: (ذرية)، بەلام بەپى عورفو باو وشەى: (ذرية) بۆ گەورەو بۆ گچەكە بەكاردى، واتە: بەتەمەن بن، يان كەم تەمەن بن.

(ضِعْفَاءٌ): واتە: بى ھىزەكان، وەچەيەكى بىھىز كە لىرەدا مەبەست مندالى بچووكة، مندالى بچووك بىھىزەو بەرگرى بۆ لەخۆى ناكرى و خۆى پى بەرپووناچى.

(إِعْصَارٌ): واتە: گەردەلوول، گىژەلووكە، دەلى: (العَصْرُ: مَصْدَرُ عَصَرْتُ وَالْمَعْصُورُ الشَّيْءُ، وَالْمَعْصُورُ وَالْعَصَارَةُ: نَفَايَةُ مَا يُعْصَرُ، وَالْإِعْصَارُ: رِيحٌ كَثِيرُ الْغُبَارِ) (إعصار): بە بايەك دەگوترى كە زۆر تۆز و خۆلى تىدابى، وه ئەسلى وشەكە لە (عَصْر) دەو هاتو، (عَصْر) واتە: گوشين (عَصْرَتْ) واتە: ئەو شتەم گوشى (وَالْمَعْصُورُ) شتىكە كە گوشرابى، (مَعْصُورٌ وَعُصَارَةٌ) تلت و پاشماوہى شتى گوشراو، گەردەلوول كە دى ھەر شتىك بكەوئتە بەرى دەيگوشى و رەپىچەكى دەداو كۆى دەكاتەوہ.

مانای گشتی نایه ته کان

خوای ﷺ هانی بر واداران ددها بؤ به خشینی مال و سامانیان و خه رجکردنی له پیناوی خواداو به ره چا و کردنی نه دهب و ره وشته به رزه کانه و ده دهر موی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ﴾، وینهی نه وانهی مال و سامانه کانیان له پیناوی خواداو دهبه خشن، وهك دهنکه توویك وایه که حهوت گولان دهر دکات، ههر گولهی سه دهنکی تیادیه، واته: یهك به حهوت سه د ﴿وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾، وه خوا چند به رانبر دهکات بؤ ههر که سیك که بیهوی، واته: له یهك به حهوت سه د به رانبر زیاتریش پاداشت ددهاته وه ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾، وه خوا فراوانه و زانیه، ره حهتی فراوانی ههیه و زانیاری فراوانی ههیه، وه هه موو سیفه ته کانی خوا فراوانن، دیاره نه وه بؤ هاندانی مسولمانانه، که له به خشینی مال و سامانه کانیان نه ترسین، چونکه ههر چی دهیبه خشن خوی به خشنده زور زور زیاتر له دوار و ژدا پاداشتیان ددهاته وه، به لکو زور جار ههر له دنیا شدا به خشین ده بیته هوی نه وه که مرؤف ماله کهی به ره که تی بکه وی تی و خه لک موعامه لهی له گه لیدا خوشتری، وه نه و که سانهی که خیر و مهندن و چاکه له گه ل خه لک ده کهن، خه لک خوشی دهوین و مال و سامانی ده پاریزن و، نه گهر لیان بقهومی پشتگیریان لیده کهن و ته ماع له مال و سامانه کیهان ناکهن، وه به پیچه وانه و هه وه بابای چرووک و ره زیل پیش دوار و ژ ههر له دنیا دا دوو چاری زهره رو زیان ده بی.

نجا دهر موی: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا

مِنَّا وَلَا أَدَى﴾، نه وانهی مال و سامانه کانیان له پیناوی خواداو دهبه خشن و دوی به خشینه که هیج منه تکردن و نازاردان ناکهنه پاشکوی به خشینه کیهان، واته: نه و که سهی که چاکه له گه لدا دهکات منه تی له سه ر ناکات و نازاریشی نادات،

منه تکردن رووبه پروويه، به لام نازاردان باسکردنى پاشمله يه، هه يه چاگه يه ك دهكات هيئدهى دهليته وهو هيئدهى دووباره دهكات وه، ئه وهى چاگه كهى له گه ل كراوه و به خششه كهى وەرگرتوه، دهلى: سه د خوزگه هه ر وهرم نه گرتبايه ! ماناى وايه باباى چاگه كار له سه رى قه رزدار بووه، جا ده فهرموى: ئه وانهى ئاوا چاگه ده كه ن، دوايى نه منه ت ده كه ن و نه ئازارى باباى خي رپي كراويش ده دن، يانى: نه به ره وروو، نه پاشمله باسى ناكن، بو چى؟ چونكه باباى بروادار ئه و ماله نابى به هى خو ي بزاني، دهلى: به لكو ئه وه ئه مانه تى خوايه و سپارده يه كه له ده ستى مندايه، ده يگه يه نم به شويني خو ي، پياو چاگه كانى پيشين وابوون، كه كه سيك هاتبى زه كاتى بده نى، باباى زه كاتده ر گوتوويه تى: زورزور مه منوونم و سوپاست ده كه م، زه كات وهرگر گوتوويه تى: بو چى ؟ گوتوويه تى: تو هاتى و ئه وه هه قى خو ته خواى دادگه ر ئه و هه قه ي له سه ر من پيوست كردوه، چاكبوو جه نابت ئه و

هه قه ت وهرگرت، دهنه گوناھبار ده بووم ! جا ده فهرموى: ئه وانهى وابن: ﴿لَهُمْ

أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ ، پاداشتيان هه يه لاي په روه ردگاربان ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا

هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ، وه نه ترسيان هه يه بو داهاتووو نه خه مباريش ده بن بو

رابردوو، بو رابردوو خه مبار نابن، چونكه رابردوويان پاگه و، بو داهاتووش ناترسي ن، چونكه ئه وهى رابردووى پاك بى بي باگه و به رچاوى رووناكه .

ئنجنا خواى شاره زئا فيرى ئه ده بيكى به رزى مال و سامان به خشينمان ده كات و

ده فهرموى: ﴿قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ﴾ واته: قسه يه كى باش و په سند، وه لي بوردنك

له گه ل باباى ئاتاجدا، {كه دى داوات لي ده كات، ئه گه ر قسه يه كى باشى له گه لدا بكه ي، وه لي ببووورى ئه گه ر ئه زيه تى داى و زور ئيلحاحى كردو ته كليفى كرد، ئه گه ر هيجيشى نه ده يه، به س قسه يه كى باشى له گه لدا بكه ي و بليى: بروا بكه

به ده ستمه وه نيه، عوزريكى بو بينيه وه} ﴿خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَدَى﴾ ،

{هيجى نه ده يه، به لام قسه يه كى خو شى له گه لدا بكه ي و ريزى بگري} زور باشته ره له چاگه له گه لدا كردنك كه ئازارى به دوادا بيت، بو نموونه: خي رى

پىبىكەى و پىى بلىى: دەبرۆ دەى بىگرە، ھەر چاوتان تىرنەبوو! خىرەكەت ھەر مەكە باشترە، نەك خىر بىكەى و دواىى بەچاويدا بدەيەو، دلى ئەزىەت بدەى و منەتى لەسەر بىكەى، ﴿ وَاللّٰهُ عَنِّي حَلِيْمٌ ﴾، وە خوا بىنيازەو ھىدىى و مەندە، خوا دەولەمەندە ھەرچەندە ببەخشن خواى پەروەردگار لە دوارۆژدا پاداشتتان دەداتەو، لە دنياشدا بۆتان زىاد دەكات، وە خوا ھىدىى و مەندىشە، كەواتە: وەك چۆن خوا ھىدىى و مەندە، ئىوھش چا و لە خواى بەخشەرى پەروەردگارى خۆتان بىكەن، ئەو سىفەتە پەسندە لە خۆتاندا بەيىنەدى، ھىدىى بن و توورە مەبن.

ئىجا روو لە ئىمانداران دەكات و دەفەرموى: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا بُطُوْا
صَدَقَتِكُمْ بِالْمِنِّ وَالْاَذَى ﴾، ئەى ئەوانەى پرواتان ھىناو! خىرو چاكەكانتان
بەخشىنەكانتان بە منەتكردن و بە ئازاردان ھەلمەوھشىنەو، ئەم ئايەتە زۆر
بەراشكاوىى پىمان دەلى: كەسىك كە خىرو چاكەيەك دەكات، بەلام دواىى منەت
بەسەر خىر پىكراوھكەدا دەكات، ياخود ئازارى دەدا، باسى دەكات لەم لاو لاو پىى
دەگاتەو دلى پىى نارەحەت دەبى، خىرەكەى دەچىتەو ھىچى و ھەلدەوھشىتەو،
دواىى خواى پەنھانزان دەفەرموى: ﴿ كَالَّذِيْ يَنْفِقُ مَالَهُ رِثًاۙ لِلنَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ﴾، واتە: با ھەلسوكەوتەكانتان لە بەخشىندا، وەك ھى كەسىك
نەبى كە مال دەبەخشى بەس بۆ رووپامايى خەلك، { بۆ ئەوھى خەلك مەدحى
بكات بلىن: ماشاء اللہ چەند سەخىى و نان بدەيەو، چەند خىرەومەندە! } وە
برواى بەخواو بە روۆزى دواىى نىە، { واتە: ئەو سىفەتە، سىفەتى كەسانى رىابازو
بىبروايە كە تۆ خىر بىكەى دواىى منەت بىكەى، ببەخشى و دواىى بەچاوى كابرادا
بدەيەو! ئەو سىفەتى كەسانى بىبرواو رىابازو وەك ئەوان مەكەن }.

ئىجا خوا ﷻ وىنەيەكىشمان بۆ دىنىتەو، بۆ ئەوھى بىخاتە بەرچاومان،
چونكە وىنە ھىنانەو شىوازىكى گرنگە بۆ تىگەياندىنى خەلك، چونكە ئەو
قسەيە كە دەيكەى، چەمك و واتايەكەى رووت (مجرد)ە، بەلام كە لە قالىبى
وینەدا داترپشت، بە خەيال و ئەندىشە دەتوانى تەماشای بىكەى، دەفەرموى:

﴿فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا﴾، وئىنەسى
 {كەسىك كە برىواى بە خواو بە رۆژى دواىى نىەو بە رىبابازىى مالى خۆى سەرف
 دەكات، نەك بۇ خوا} وەك تاتە بەردىكى لووسى سىى واىە، تەنكە گلىكى لەسەرە
 بارانىكى دلۆپە زل لىيدەدا ﴿فَتَرَكَهُ صَلْدًا﴾، هىچى پىو ناهىلى و
 دەشواتەو، {واتە: ئەو چاكەو خىرانەى كە ئىووش دەيانكەن منەتكردنەكەتان و
 ئازاردانەكەتان، وەك بارانەكە واىەو چاكەكەتان دەشواتەو هىچى نامىنىتەو} ﴿لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا﴾، {كەسىك كە تەنكە گلىكى هەبىت
 لەسەر تاتە بەردىكى لووس، بارانىك لىبىدات، هىچى بۇ دەمىنىتەو؟ نەخىر،
 ئەوچۆرە كەسانەش لە دوارۆژدا كە بە حىساب خىريان كردو و زەكاتىان داو و
 چاكەيان كردو، دواىى تەماشا دەكەن هىچىان بۇ نەماو تەو لە قىامەتى} لە
 دوارۆژدا توانايان بەسەر هىچىدانىەو هىچىان دەستگىر نابىتەو هىچىان بۇ
 نەماو تەو ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، وە خوا رىنماىى كەسانى بىپرو
 ناكات، كەواتە: ئەووش سىفەتى بىپرواىانە نەك سىفەتى ئىمانداران.

ئىنجا دىتە سەر باسى سىفەتى ئەوانەى كە لە پىناوى خوادا بۇ رەزامەندى
 خوا، وە بۇ ئەو وى كە مسوئمانەتى خۇيان زىاتر بچەسپىن و ئىمان زىاتر لە دلى
 خۇيان دابكوتن مال و سامانى خۇيان دەبەخشن، باسى وانىش دەكات و وىنە بۇ
 وانىش دەهىنىتەو: ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾،
 وە وىنەى ئەوانەى كە مال و سامانەكانىان دەبەخشن بۇ وەدەستەهىنانى رەزامەندى
 خوا ﴿وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ﴾، وە بۇ ئەووش كە نەفسى خۇيان زىاتر بچەسپىن
 لەسەر مسوئمانەتى، ياخود بۇ ئەو وە كە ئىمان زىاتر لە دلى خۇياندا بچەسپىن،
 ياخود بۇ ئەو وە كە سىفەتى بەخشنەدى و كەرەم و سەخاوت زىاتر لە دلى خۇياندا
 رىشەدار بكەن، وىنەى ئەوان وەك چى واىە؟ ﴿كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ﴾، وەك
 باخىك واىە بە تەپۆلكەيەكەو، بە شوئىنىكى بەرزو، ﴿أَصَابَهَا وَابِلٌ فَتَأْتَتْ

أُكَلِّهَا ضِعْفَيْنِ ﴿﴾، بارانیکی دلوپه زل لیی بدات و بهره‌کە‌ی دوو به‌رانبەر بیته‌وه، میوه‌کە‌ی دوو قات بیته‌وه ﴿ **فَإِنْ لَّمْ يُصِيبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ** ﴾، وه نه‌گەر بارانیکی دلوپه زلیش لیی نه‌دا، نمه بارانیکی به‌سه، چونکه شوینه‌کە‌ی زور به‌پیت و بهره‌کە‌ته، زه‌وییه‌کە‌ی زور چاکه، نمه بارانیکی به‌سه.

لیردها خوی زاناو شاره‌زا دوو حاله‌تی باسکردوون:

یان بارانیکی دلوپه زل لییده‌دات و که بهره‌کە‌ی دوو قات ده‌کاته‌وه، یان نمه بارانیکی، چونکه ئینسانی مسولمان یان زور دهبه‌خشی، چونکه له توانایدا هه‌یه، نه‌و کاته پاداشتی زیاتره، یاخود توانای که‌متره و که‌م دهبه‌خشی، نه‌وه‌ش هه‌ر دیسان پاداشتی هه‌یه، واته: ئیماندار قه‌ت نابی چرووک بی، نه‌گەر زوری هه‌بوو زور دهبه‌خشی و، که‌می هه‌بوو که‌م دهبه‌خشی، به‌لام قه‌ت چنگ قووچاو نابی ﴿ **وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ** ﴾، وه خوا بینه‌ری نه‌وه‌یه که ده‌یکه‌ن.

نجا خوا ﷻ وینه‌یه‌کی دیکه‌مان بو دینیته‌وه بو نه‌وانه‌ی که منه‌ت ده‌کهن و ئازاری نه‌وانه ده‌دن که پیمان دهبه‌خشن، بو نه‌وه‌ی زیاتر له‌به‌رچاومان بیچه‌سپینی که ریابازی و منه‌تکردن له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی پیمان دهبه‌خشین، وه‌ک ئاگریک وایه که به‌ری ده‌دهینه خه‌رمانی خو‌مان، ده‌فه‌رموی: ﴿ **أَيُّدُ أَحَدِكُمْ** **أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ** ﴾، ئایا یه‌کیکتان هه‌ز ده‌کات باخیکی هه‌بی له دارخورماو له تری، رووبارگه‌ل به بنیدا برۆن، واته: شوینه‌کە‌ی وابی که هه‌میشه جوگه‌و جو‌باری به بندا بر‌واو، په‌کی له‌سه‌ر ئاوی نه‌که‌وی ﴿ **لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ** ﴾، هه‌موو جو‌ره میوه‌یه‌کی تییدا هه‌بیت، ئایا بوچی له‌و باغه‌دا ته‌نا باسی دره‌ختی خورماو دره‌ختی تری کردوه؟ چونکه: دارخورما به‌رزترین داره‌و دار تریش نرمترین داره، واته: هه‌ر له به‌رزترین دره‌خته‌وه، هه‌تا‌کو نرمترین دره‌خت تییدا، چونکه دوا‌یی که ده‌فه‌رموی: ﴿ **لَهُ**

فِيهَا مِنْ كَلِّ الثَّمَرَاتِ ﴿﴾، هه موو جووره میوهیه کی تیدا ههیه، خو ئه گهر ههر ته نیا خورماو تری بووایه، دهیفه رموو: ههر خورماو تری تیدایه، به لام خوی پهرودگار به رزترین دره ختی هیناوه، که دارخورمایه، دوایی نزمترین دره ختیش که دار میوهو، ههر به زهوییه وه پان دهیته وه، واته: هه موو جووره دره ختیکی تیدایه ههر له به رزترینی تا نزمترینی، وه هه موو میوهیه کی تیدایه ﴿وَاصَابُهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفَاءُ﴾، ئایا یه کی له ئیوه هز دهکات باغیکی ئاوی هه بی: دوایی بکه ویته ته مه نه وه، وه مال و مندالیکی وردو سه لکه و پیچکه شی هه بن، که به خیوکردنیان به زه حمه ته و بوخویان که سابه تیان پیناکری، له و حاله ته دا: ﴿فَاصَابَهَا اِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ﴾، گیزه لووکه و گهرده لوولیک که ناگری تیدایه، لییداو بیسووتینی و باغه که هیچی نه مینی، یه کی له ئیوه هز دهکات ئاوی به سه ر بیته؟ نه خیر، که واته: ئیوه ش خه رمانی چاکه کانی خوتان به منته و ئازاردان و به باسکردن هه لمه وه شیننه وه، چاکه کانتان به رباد مه که ن ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ﴾، ئاوا خوی ئایه ته کانی بو ئیوه روون دهکاته وه به لکو بیر بکه نه وه.

ته ماشا بکه ن نه و مه سه له یه خوا ﷺ چهندی گرنگی پیداو نه و هه موو ئایه تانه ی له باره وه ناردوون، پینج ئایهت هه موویان باسی چونیته تی به خشینن، که ده بی ئاوا ببه خشری، ته نیا بو ره زامه ندیی خوا بیته، وه ده بی به خشره قسه ی خو ش له گه ل بابای خیر پیکراودا بکات، نه گهر ههر نه شیداتی قه یناکات، به لام با ههر قسه ی خو شی له گه لدا بکات، جا ته ماشای نه و نه ده بو ره وشته به رزانه بکه ن، که ئیسلام ده وله مه نه ده کانی پی ئاموژگاریی ده کات و خیره ومه نه ده کانی پی ئاموژگاریی ده کات، چهنده به رزن، به لام ته ماشای هه لسوکه وتی ههندی له ده وله مه نده و خیره ومه نه ده کانی بکه ن، که خیر ده کات به لام نه یکات باشتره ! چاکه یه ک ده کات زور باسی ده کات و منته ده کات، که چی خوی پهرودگاریش ئاوا ده فه رموی، وه له حه قیقه تیشدا له روانگهی ئیمان و

ئىسلامەو، مەتكردن و ئازاردانى دلى كەسى پى بەخشاوو خىرپىكراو، شتىكى زۆربى جىيە، بۇچى ؟ چونكە تۆ نابى ئەو مائە بە ھى خۆت بزانى، خوای بەخشەر دەفەر موئ: ﴿ ... وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ... ﴾ ﴿ ۷ ﴾ الحديد، واتە: لەو مائە ببەخشن كە خوا ئىوھى تىداكردو، بە جىنشىن، كەواتە: مائەكە ھى خۆت نىو ھى خوایەو ئەمانەتە لە دەستى تۆ دايەو، تۆ بەس دەيگەيەنى بە شوپىنى خۆى، جا تۆ ھەر لەبەر ئەوھى ئەو مائە لەوئوھ دەگوازيەوھ بۆ ئەوئى، دەبى مەتئى بكەى ؟ نەخىر، چونكە خوای كاربەجى رزقىكى كردۆتە دەستى تۆ، تۆى پى تاقىدەكاتەوھو دەيگەيەنى بە شوپىنى خۆى، كەچى ھەر لەخۆتدا ھەصرى دەكەى و بەشى كەس نادەى، يان ئەگەر ھەندىكىشت بەخشى بە كۆمەئىك بەمەنت دەيبەخشى ! بەئى ئەگەر لە ھەموو بەرنامەيەكداو لە ھەموو دىنىكدا بگونجى باباى خىركەر و مال بەخشەر، مەنت بكاو باسى بكا، لە ئىسلامدا ناگونجى، بۇيە مسولمانان زۆر پىويستىيان بەوھ ھەيە كە بەراستى لە بواری بەخشىن و خىرو چاكەدا، زۆر چاو بەخوئاندا بگىرنەوھو، تەماشای ئەخلاق و ھەئسو كەوتى خۇيان بكنەوھو، كە زۆرى پىچەوانەى ئەوھيە كە خوای بەخشندە مسولمانانى پى ئامۆزگارىي كرددو، خوای پەروەردگار بە لوتفو كەرەمى خۆى لەو كەسانەمان بگىرئى كە ئەھلى سەخاوت و بەخشندەيىن، لە كەمى كەم و لە زۆرى زۆر، وە خوا لەو كەسانەمان بگىرئى كە برازيئەوھ بەو سىفەت و رەوشت و ئەدەبە بەرزانەى كە خوای كاربەجى بە مەرجى گرتوون، بۆ كەسانىك كە خىرو چاكە دەكەن.

چەند مەسەلەيەكى گرنگ

مەسەلەى يەكەم: خوای پەروەردگار ئەو كەسانەى كە مال و سامانى خۇيان لە پىناوى خوادا دەبەخشن، كارەكەيان بە دەنكە تۆويك دەشوبهئىنى، كە دواى ئەوھى دەروپت ھەوت گول دەردەكات، ھەر گولە سەد دەنكى تىدايە، كە ديارە دەكاتە يەك بە ھەوت سەد، لىرەدا خوا ﷻ وىنەى پاداشتدانەوھى خۆى بۆ بەخشەران و خىرومەندان بە چەندان بەرانبەر لە وىنەيەكدا بۆ ئىمە وىنا

دەكات، كە برىتتە لەوھى كەسىك دەنكە دانەوئەلەيەك بچىنى و دوایی حەوت سەد بەرانبەر بەرھەمى بىتە دەست، ديارە پىشتريش باسماں كرد كە حىكمەتى وئەھىنانەوہ ئەوہىە، كە ئىمە باشتەر تىبگەين لە سۆنگەى ئەوہوہ، كە چەمك و واتاى مەعنەووی لە شىوہى وئەھى بەرھەستەكراودا دەخريئە روو.

مەسەلەى دووہم: كە دەفەرموئ: ﴿ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ

مِائَةِ حَبَّةٍ ﴾، وئەھى ئەوانەى كە مائى خوئان لە پىناوى خوادا دەبەخشن، وەك دەنكە تۆويك وايە حەوت گولان دەردەكات، ھەر گولەى سەد دەنكى تىدايە، توئىژەرەوانى قورئان زۆريان قسە لەبارەوہ كردوہو گوتوويناہ: دەبئ ئەوہ چ جوړە دانەوئەلەيەك بئ ؟ ئايا مەبەست لە ﴿ سَنَابِلٍ ﴾، گولە گەنمن ؟ يان گولە جوون ؟ يان گولە مەرەزەن ؟ يان گولە ھەرزەن ؟! ... ھتد، بەلام لە راستيدا وەك چوون خواى بئ وئەھى ھەر ئەوہندە فەرمووئەتى: دەنكە تۆويك دەچىندرى و دوایی ئەو دەنكە تۆوہ دەروئ و حەوت گولان دەردەكات، ھەر گولەى سەد دەنكى تىدايە، ديارە عىبەرەت و پەندىك، كە ئىمە دەبئ وەرىبگرين، ئەوہىە كە مال بەخشين، پاداشتى زۆرى ھەيەو خوا لە دواروژدا پاداشتى زۆرمان دەداتەوہو، بەلكو ھەر لە دنياشدا ئىنسانى بەخشندە ئىستيفادە دەكات، پەندو عىبەرەتەكەش بەوہندە دىتە دى، بۆيە خوا ﷻ ديارى نەكردوہو، ئەو مشتومرەش توئىژەرەوانى قورئانى نەيگەياندۆتە ھىچ ئەنجامىك !

بۆيە من پىم وايە ئەو مشتومرە ھەمووى زيادە، ھەرودھا زۆريش باسى ئەوہيان كردوہ، كە ئايا دەگونجئ دەنكە تۆويك حەوت گولان دەربكات ؟ لە كوئ ؟ وە دەبئ لە چ جوړە زەوييەكدا يەك بە ھوسەد بىئىت ؟ بەلام ئەوہش ديسان پىويست ناكات، چونكە خواى كاربەجئ ئەو وئەھىە بۆ ئىمە دىئىتەوہو دەفەرموئ: ھەر چاكەيەك يەك بە حەوت سەد بەرانبەر بەلای كەمەوہ پاداشت دەدرىتەوہ، ديارە ھىچ پەكيش لەسەر ئەوہ نەكەوتوہ، كە ئايا ئەو دانەوئەلەيە، لە كوئىەو كئ دەچىنى و ... ھتد ؟!

مهسهله ی سییه م: که ده فهرموئ: ﴿ **وَاللّٰهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ** ﴾، وه خوا چهنده بهرانبهر دهکاته وه بو ههرکه سیک که بیهوئ، ئایا مه بهست نه وه یه له یهک به ههوت سه د زیاتریش بهرانبهر دهکاته وه و پاداشت ده داته وه، یان مه بهست پیی نه وه یه که خوای زالی خاوه ن شکو، یهک به ههوت سه د پاداشت ده داته وه، یان یهک به ههوت سه د زیاتریش مه بهست پیی کامیانه؟ وا پیده چی مه بهست پیی یهک به ههوت سه د زیاتریش بی، چونکه دوا ی نه وه ی ده فهرموئ: ﴿ **مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبَلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ** ﴾، ئنجا ده فهرموئ: ﴿ **وَاللّٰهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ** ﴾، که واته: خوا بو ههرکه سیک که بیهوئ، له یهک به ههوت سه د، یان زیاتریش پاداشتی ده داته وه، له و باره شه وه فه رمایشتی پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زورن:

فه رمووده ی یه که م: { (عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا تَصَدَّقَ بِنَاقَةٍ مَخْطُومَةٍ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ، فَقَالَ: رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، سَبْعُ مِائَةِ نَاقَةٍ مَخْطُومَةٍ) (رواه مسلم برقم: (۴۸۷۴)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۳۱۸۷)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۲۴۴۹) }، واته: عه بدوئلای کورپی مه سهوود خوا لیی رازی بی ده لی: پیاوئک له سه رده می پیغه مبه ردا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و شتر یکی به جله وه وه (به ری شمه و نه وساره وه) له پی ناوی خوادا به خشی، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمووی: له روژی دوا ییدا ههوت سه د و شترت به جله وو نه وساره وه له بهرانبهر دا دهری ته وه.

لیر ده دا ئی مه ده بی له فه رمایشته کانی پیغه مبه ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وهک خو ی مه بهستی بو وه حالی بین لیر ده دا مه بهست نه وه نیه، که له وئ ههرکه سیک و شتر یکی کرد بی ته خیر، خوای په روه ر دگار بفه رموئ: ها نه وه ههوت سه د و شتر ! به لگو واته: پاداشتی به نه ندازه ی ههوت سه د بهرانبهر دهری ته وه، نه گه رنا کابرا له وئ ره نگه بلئ: جا نه وه هموو و شترانه چ لی بکه م له کو ییان دابنیم !! وه که سیک به ساده یی و سه رکی لی ته ماشای فه رمایشته که بکات، ره نگه بلئ: جا باشه کابرا ههوت سه د و شتر له کو ی دابنی؟ چون ده بی به ههشت

وشتی لیبن!! نا مه به ست نه وه په به نه اندازه ی قیمت و به های حوت سهد و شتر، خوا پاداشتی دهادته وه.

فهرمووده ی دووهم: پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: { (مَنْ أَنْفَقَ نَفَقَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ كُتِبَتْ لَهُ بِسَبْعِ مِائَةِ ضِعْفٍ) (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۱۶۲۵) وَحَسَنُهُ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۱۸۶)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۴۶۴۷)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۲۴۴۱)، عَنْ خُرَيْمِ بْنِ فَاتِكٍ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) بِرَقْمٍ: (۱۸۹۷) }، واته: هه ر که سیك له پیناوی خوادا نه فه قه یه ک بکات { واته: مائیک خه رج بکات، به خشینیک بکات } به حوت سهد به رانبه ر بوی دهنوو سری.

دیاره ﴿ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴾، واته: بو وده ده سته یانی رهمه نندی خوا، له پیناوی خوادا، مه به ستی نه وه بی که خوا لی پی رازی بی، دیاره که مه به ستیشت بوو خوا لی پی رازی بی، ماله که شت به و شیویه صه رپ ده که ی که خوا دیاری کرده و، دهیده ی به که سی شیای خوی و، له شوینی شیای خویدا صه رپی ده که ی، چونکه هه ر که سیك شتیک له پیناوی خوادا بکات، ده بی به پی شهرعی خواش بیکات، نه و دووانه هه ر دووکیان پیکه وهن، له پیناوی خوادا رهمه نندی خوا، وات لیده کات که به پی شهرعی خواش بجووئییه وه.

فهرمووده ی سییه م: پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: { (كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ يُضَاعَفُ الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضِعْفٍ إِلَى مَا شَاءَ اللَّهُ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۲۷۰۰)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْمٍ: (۱۶۳۸)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: هه موو کرده و ی ناده میزاد چاکه به ده به رانبه ر پاداشت دهریته وه { به لای که مه وه } هه تاکو حوت سهد به رانبه ر، هه تاکو نه و نه اندازه یه ی که خوا بوخوی دهیزانی. هه لبه ته نه م فه رمایشته پشتگیری نه و رایه ده کات که گوتمان فه رمایشتی

خوا: ﴿ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ ﴾، نه وه ی لی ده فامر یته وه که پاداشتی به خشین له حوت سهد به رانبه ریش زیاتره، جا نایا له نه نجامی چیدا خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پاداشته که ی چهن د قات و چهن د به رانبه ر ده کاته وه ؟ دیاره له نه نجامی

ئیخالصی باشترو نیه تی چاکترو، شوین پیگرتنی چاکتردا، که مروف هیج مه بهستی نه وه نه بی باسبکری، هیج مه بهستی دنیا نه بی، ئیخالصه که ی زور باشی، وه باشیش شوینی پیبگری، بهرزه وه ندییه کی باشی پی ته حقیق بکات، هه تا له و دوو رووه وه به خشینه که باشتری، پاداشتی زیاتره، چونکه جاری وایه کابرا ئیخالصی باشی هه یه، به لام شوینی باشی پیبگری، وه جاری واش هه یه شوینی پیبگری و له شوینی شایسته دا دایدنی، به لام نیه ته که ی زور ته واونیه و که م و زور شتی دنیایی ره گهل ده که وی، بو وینه: پیی خوشه خه لکیش پیی بزانی که به خشنده یه، که واته: به نه اندازه ی نه وه که ئیخالص زیادی شوین پیگرتن چاک ده بی، پاداشته که ش چهند به رانبر ده بیته وه له هوت سه دیش زیاتر.

مه سه له ی چوارهم: که ده فهرموی: ﴿ الَّذِينَ يَنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا

يَتَّبِعُونَ مَا اَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا اَذٰی لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

يَحْزَنُونَ ﴿﴾، نه وه ی لیوهر ده گیری که کاتیک که سیك خیریك ده کات، چاکه یه ک

ده کات، ده ست گرویی نه داریک، هه ژاریک، لی قه و ماویک، هه تیویک، بیوه

ژنیك ده کات، نه گهر منه تی له سه ر بکات روو به روو یان پاشه مله باسی بکات و

دلی نازار بدات، نه وه نه ک هه ر پاداشت وهر ناگریته وه، به لکو له سه ریشی سزا

ده دری، واته: وه ک چو ن که سیك دانه ویله یه ک ده چینیت، به لام دوایی بو وینه:

سه د ته نه که ی به و زه وییه وهر کردوه، دوایی په نجا ته نه که ی دیته وه دهستی،

ده لین چی؟ ده لین: بنه تووی خو ی نه کرده وه، واته: نه وه نه اندازه ده غله ی که

به زه وی وهر کرد بوو، نه وه نده شی ده ست نه که و ته وه، جگه له کری جووت

مه سه رف و ماندو بوون، هه موو نه وه ش له سه ر زه ره روزیان راده وهستی، خوا ﷺ

که ده فهرموی: ﴿ الَّذِينَ يَنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا اَنْفَقُوا مَنًّا

وَلَا اَذٰی لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ﴿﴾، نه وانه ی خیر و چاکه ده که ن و دوایی منه ت

ناکه ن و نازاری دلی بابای خیر پیکرا و ناده ن، نا نه وانه پاداشتی خو یانیا ن هه یه

لای په روهردگاریان، دیاره ئه وهش که وانه بی، نهک هر پاداشتی نیه، به لکو ده بی چاوه ری سزاو تولهش بکات! عه رهب جوانیان گوتوه، لی رهدا ده لئین: (صِنَوَان: مَنْ مَنَحَ سَائِلَهُ وَمَنْ، وَمَنْ مَنَعَ نَائِلَهُ وَضَنَّ) واته: وهک یه کن، ئه وهی که که سیک داوای لی دهکات و پی پی دهبه خش و، دوایی منه تی له سهر دهکات، له گهل ئه وهی دیکه که که سیک داوای شتیکی لی دهکات و نایداتی و چرووکی دهکات، به لکو من ده لئیم: له راستیدا ئه وهی که دهبه خش و منه ت دهکات، یان بابای خیر پیکراو ئازار دهکات، خراپت ریشه له وهی که نابه خش، بوچی؟ چونکه ئه وه نیعمه تیکه خوا پی داوه، که چی منه تی پی به سهر خه لکیدا دهکات و پی له خوئی بای ده بی، وه سهره نجام ده بی چاوه ری سزاو تولهش بکات و پاداشتیش ئه وه هر هیج!

مه سه له ی پینجه م: خوا ﷺ که ده فهرموئ: ﴿ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ

صَدَقَةٍ يَتَّبِعَهَا آذَى ﴾، واته: قسه یه کی په سند، وه لی بوردنیک باشتره له خیرکردنیک که ئازاردانی به دوا داب، ئه م رسته قورناییه ئه وهی لیوره ده گیری که خوا زاناو شارها له مامه له کردن له گهل ئینسانه کاند، لایه نی معنه ویی و لایه نی که پرامه ت و ریزو حورمه تی ئینسانه کانی له پیش لایه نی مادیه وه داناوه، چونکه ئینسان به س گه ده و جهسته نیه، به لکو ئینسان بهر له وهی گه ده و جهسته بی، رووح و معنه وییاته، بو یه خوا ﷺ لایه نه معنه وییه که ی پیشخستوه ده فهرموئ: هه ژار و نه داریک که دیته لات ئه گهر هیچیشی نه ده یه، به س قسه یه کی باشی له گهلدا بکه ی و ئازاری نه ده ی، باشتره له وهی شتیکی بده یه و منه تی له سهر بکه ی، یا خود به هر شیوه یه ک بی ئازاری بده ی، هر مهیده یه باشتره له وهی بیده یه و ههستی بریندار بکه ی، چونکه که یارمه تی ده ده ی و ههستی بریندار ده که ی له پرووی جهسته ییه وه خزمه ت پیکردوه، به لام له پرووی معنه وییه وه بریندارت کردوه که پرامه ت رپوشاندوه! هر لیگه ری باشتره، با لایه نی رووحی سه لامه ت بی، له لایه نی جهسته یی گه ری! بو یه پیغه مبر ﷺ له یه کی که له فهرماشته کانیدا فهرموویه تی: { (الْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ

تفسیری قورئانی بر ریز و بر پیژ ده‌رسی په‌نجاو چواره‌م: نایه‌ته‌کانی (۲۶۲-۲۶۶) ﴿ ۱۱۵۷ ﴾

صَدَقَةٌ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۹۸۹)، وَمَسْلَمٌ بِرَقْمٍ: (۲۳۳۲)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واته: قسه‌یه‌کی باش قسه‌یه‌کی چاک خیر و صه‌ده‌قه‌یه، که‌واته: صه‌ده‌قه‌یه هر مال به‌خشین نیه، هه‌روه‌ها له‌ فه‌رمایشتیکی دیکه‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: { (إِنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۶۶۳۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۱۸۳۳)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۵۲۳)، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ عَنْ أَبِي دَرَّضِيِّ اللَّهِ عَنْهُمَا}، واته: له‌ چاکه‌کاری یه‌ که‌ تو بگه‌یه‌ برای خوت به‌ روویه‌کی گه‌ش و خوشه‌وه‌و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌.

وه‌ نجا له‌ فه‌رمایشتیکی دیکه‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: { (إِنَّكُمْ لَا تَسْعُونَ النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ، وَلِيَسْعَهُمْ مِنْكُمْ بَسْطُ الْوَجْهِ، وَحُسْنُ الْخُلُقِ) (رَوَاهُ الْحَاكِمُ فِي (المستدرک) بِرَقْمٍ: (۴۲۷)، وَحَسَنَةُ الْأَبْنَانِي فِي (صحيح الجامع) بِرَقْمٍ: (۶۷۵۸) }، واته: ئیوه‌ به‌ مال سامانتان فریای هه‌موو خه‌لك ناکه‌ون، به‌لام به‌ رووی خوشتان به‌ ره‌وشتی جوان فریایان بکه‌ون، واته: به‌ رووی گه‌ش و ره‌وشتی جوان ده‌توانن له‌گه‌ل هه‌موواندا مامه‌له‌ بکه‌ن، نه‌خلاقی جوان و رووخوشی، فراوانه‌و به‌شی هه‌موو که‌س ده‌کات، به‌لام مال و سامان به‌شی هه‌موو که‌س ناکات و سنوورداره، ده‌توانی له‌گه‌ل هه‌موو که‌سدا رووت خوشبئ و قسه‌ت خوشبئ و ریژی هه‌موو که‌س بگری، به‌س ناتوانی هه‌ر که‌سیک داوای هاوکاری ماددی کرد، بوی جیبه‌جی بکه‌ی!

مه‌سه‌له‌ی شه‌شه‌م: که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا بُطْلُوهَا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ

وَالَّذِي﴾، نه‌ی نه‌وانه‌ی بروتان هیناوه! خیر و چاکه‌کانتان به‌ منه‌تکردن و نازاردان هه‌لمه‌وه‌شیننه‌وه، له‌ به‌رانبه‌ر نه‌م رسته‌ قورئانییه‌دا زانایان بوونه‌ته‌ دوو به‌ش، که‌ ئایا وه‌ک چاکه‌ خراپه‌ ده‌سرپیته‌وه، که‌ نه‌مه‌ ده‌قی قورئانی له‌سه‌ره، وه‌ک خوا فه‌رموویه‌تی: ﴿... إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُدْهَبْنَ السَّيِّئَاتِ...﴾ (۱۱۴) **هود**، واته: بیگومان چاکه‌کان خراپه‌کان ده‌سرپنه‌وه‌و لایان ده‌به‌ن، ئایا به‌هه‌مان شیوه‌ خراپه‌ش چاکه‌ لاده‌بات؟ له‌ وه‌لامی نه‌م پرسیاره‌دا زانایان بوونه‌ دوو به‌ش:

به شیکیان ده لئین: به لئ، وهك چوڼ كه خراپه یهك دهكهی ئه گهر چاكهی به دودا بكهی دهیسرپته وه، به هه مان شیوه ئه گهر به دواى چاكهش دا خراپه بكهی ههر دهیسرپته وه.

به شیکیشیان ده لئین: نه خیر، به لكو هه ندیک چاكهی تايبهت هه ن، به هه ندی خراپه ی تايبهت دهسرپنه وه، به لام به گشتی خراپه كان چاكه كان ناسرپنه وه، واش پیده چی ئه م رایه به هیتر بی، چونكه خوا فهرموویه تی: ﴿... إِنَّ

أَلْحَسَنَاتِ يَذُوبْنَ السَّيِّئَاتِ... ﴿۱۱۴﴾ هود، چاكه كان به گشتی خراپه كان به گشتی لاده بن، به لام به نسهت لابرا نی چاكه به خراپه، وای نه فهرموه، به لكو له هه ندی كاتی تايبهت و شوینی تايبهتدا فهرموویه تی: وریا بن فلان خراپه یه فلان چاكه یه تان لی لانه بات، بو وینه له سووره تی (الحجرات) دا ده فهرموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا

لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۲﴾، واته: ئه ی ئه وانه ی برواتان هی ناوه! کاتی پیغه مبه ری خوا ﷺ ده دوی نن و قسه ی له گه ئدا ده كهن دهنگتان به سه ر دهنگیدا هه ئمه هی نن، } به دهنگی به رز قسه ی له گه ئدا مه كهن { نه وهك كرده وه كانتان هه ئبو هه شی نه وه، بیئه وه ی كه بو خوتان هه ست پی بكه ن، كه واته: بیئه ده بیی نواندن به رانبه ر به پیغه مبه ر ﷺ ده بیته هوی هه ئوه شان وه ی كرده وه ی باش، ئنجا لی ره شدا

ده فهرموی: ﴿لَا تُبْطَلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى﴾، چاكه و خیره كانتان به منه كرده ن و ئازاردان هه ئمه وهه شی نه وه، كه واته: منه ت و ئازاردانی ش بو بابای خیر پیكراو، ئه و چاكه و خیره ی كه له گه ئت كرده و، ئه و یارمه تی و هاوکارییه ی پیشكه شت كرده و، خیره كه ی لاده با، یانی: هه ندی خراپه ی تايبهت هه ندی چاكه ی تايبهت هه ئده وهه شی نی ته وه، به لام خراپه كان به گشتی چاكه كان لانه بن، ئه مه ش ره حمه ت و به زه یی خوا ی په روه راره و، ئه گهر وا نه بو وایه كه مان چاكه مان بو نه ده مایه وه، كه واته: خوا ﷺ به گتی ده فهرموی: چاكه كان

تفسیری قورمانی به ریز و به پیر دهرسی په نجاو چوارهم: نایه ته کانی (۲۶۲-۲۶۶) ﴿ ۱۱۵۹ ﴾

خراپه کان لاده بهن، به لّام خراپه کان به شیوه یه کی تایبه ته و هه ندیک له خراپه کان هندی له چاکه کان لاده بهن نه ک به گشتی.

مه سه له ی حه وته م: که ده فهر موی: ﴿ يَتَّيْهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يُبْطِلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ

وَالْأَذَى... ﴿ ۳۶۴ ﴾ البقرة، منه تکر دن (من)، تایبه ته و بریتیه له وه ی رووبه روو

منه ت له سه ر: خیر پی کرا و بکه ی، به لّام نازاردان (أذی) گشتیه، چ منه تی له سه ر بکه ی، چ توانجی تی بگری، چ دوایی پاشمله باسی بکه ی، چ به هه ر شیوه یه ک له شیوه کان نه زیه تی بده ی، بو وینه: به شیوه یه ک پاره که ی ویبده ی نه فسی پی بریندار بی، له پیش چاوی خه لکی بیده یه، یان به هه ر شیوه یه ک له شیوه کان هه ستی برووشینی، (أذی) هه ر جوړه نازاردانیک ده گریته وه، به لّام (من) ته نیا نه وه یه که منه تی به سه ردا بکه ی و به چاوی دابده یه وه، به لگه شمان له سه ر نه وه که خیر و چاکه کردن له گه ل خه لک به هو ی نازاردانیا نه وه و به هو ی منه ت له سه ر کردنیا نه وه، هه لده وه شیته وه، نه وه یه که خوا زور به روون و راشکاوی

فهر موی هه تی: ﴿ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴾،

واته: نه وانه ی نازاری بابای هاو کار یی کرا و ده دن و منه تی له سه ر ده کن، وه ک نه وانه وان که مالی خو یان به ریابازی خه ر ده کن، وه بروایان به خوا و به روژی دوایی نیه، نجا بیگومان که سی ک بروای به خوا و به روژی دوایی نه بی، یان به ریابازی شت بکات، دپاره نابی چاوه ری پاداشت بی، به هه مان شیوه ش که سی ک با له سه رده تا وه بو خواشی کرد بی. به لّام دوایی به هو ی منه ت کردن و نازاردانه وه، له خو ی تی کده دا و نابی چاوه ری پاداشت بی، نجا دوایی خوا ی

بی وینه، وینه ی هی نا وه ته وه و ده فهر موی: ﴿ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانَ عَلَيْهِ تُرَابٌ

فَأَصَابَهُ، وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ﴾، واته: وینه ی وی، وه ک وینه ی تاته به ردیکی

لووس وایه، ته نکه گلیکی به سه ره وه یه، باران یکی دلویه زل لیی ده دا و هیچی پیوه نامینی و ده شواته وه، مانای وایه نه و نازاردان و منه ت کردنه ش، ناوا

تفسیری قورمانی بر ریز و ریز ... دهرسی په نجاو چواره م: نایه ته کانی (۲۶۲-۲۶۶) ﴿ ۱۱۶۰ ﴾

خیرو پاداشتی نهو چاکه و نهو مال به خشینه ده سواته وه، ههروه ها دواایش، که ده فرموی: ﴿لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا﴾، { که مه به ست پیی دواروژه } له دواروژدا توانایان نابی به سهر هیچ له به ره می نهو خیرو چاکه یه دا، واته: هیچیان بو نه ماوته وه و خاوه نی هیچ نابن.

مه سه له ی هه شتم: که ده فرموی: ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ

مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ
أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، لی رده ا
خوای په روه ردگار وینه ی مال به خشینی شه رعییانه و راست و ته واو به چی
دینیته وه؟ به باغیک که له سهر ته پو لکه یه که، له شوینیکی به رزه و بارانیکی
باش و به خورزه و دلویه زل لئی ددهات، به ره که ی دوو به رانه به ده بیته وه،
واته: نه گهر هه مان باغ هی که سیکی دیکه بی له شوینیکی دیکه بی، نیوه ی
نه وه به رده دا، به لام شوینه که ی هینده باشه و بارانیکی هینده چاکی لی
ده باری و، نه وه نده خوری باش پیده که وی، به ره که ی دوو به رانه به ری باغی
خه لکی دیکه ده بی.

جا خوا ﷺ دوو هانده ری باسکردوون بو که سیک، که مال به شیوه یه کی

راست و دروست ده به خش: ﴿ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ﴾،
واته: په زامه ندیی خوا داوا ده که ن، وه له دلیکی چه سپاویشه وه یا خود بو
دل چه سپاندنی خوشیان له سهر نیمان و نیسلام، یان له سهر مال به خشین و
سه خاوه ت، که واته: دوو هانده ریان هه ن:

یه که م: نه وه یه که خوا لییان رازی بی.

دووهم: نه وه یه که خوایان له سهر سه خاوه ت و به خشین رابینن، یا خود خوایان
پابه ند بکه ن به و شه ریعه ت و به رنامه وه که خوای په روه ردگار نار دوو یه تی،
واته: هیچ مه به ستیکیان نیه که زیان بگه یه نن به بابای خیر پیکراو، نه و

بابایە کە خێر دەکات، دەلی: بۆیە ئەو کارە دەکەم کە خوا لێم رازی بێ، وە بۆ ئەوەش کە خۆم مسوولمانی باشبەم و سیفەتی باش لە خۆمدا بچەسپینم، هەلبەتە ئەو دوو ئامانجە و ئەو دوو پالانەر و هاندەر، کە پال بە بابای مال بەخشەرەو دەنن، هیچ زیانیك ناگەیهنن بە لایەنی بەرانبەر.

ئەنجا وینەشی بۆ هیناوتەو دەفەرموی: ﴿ كَمَثَلِ جَنَّتٍ ﴾، وینەشی ئەوەی کە مائی خۆی لە پیناوی خوادا دەبەخشی، بۆ ئەوەی خوای لێ رازی بێ، وەك باغیکە، چونکە باغ سیبەریشی هەیه، بەریشی هەیه، کەواتە: بابای بەخشندە دەبێ سیبەری هەبێ بۆ خەلک، وە بەرەمیشی بۆیان هەبێ.

ئەنجا دەربارە شوینی ئەو باغە دەفەرموی: ﴿ كَمَثَلِ جَنَّتٍ بِرَبْوَةٍ ﴾، (رَبْوَةٍ) یانی: تەپۆلکە، بەرزایی، چونکە لەرووی باعدارییەو، شوینی بەرز باشتەر تیشکی خۆری تیدەکەوئ و ئاوی زۆری تیدا نامینیتەو، درەختەگە بن ئاو بکەوئ، ئەوەی بەخشەر بێ، دەبێ هەولبدا خاوەنی ئەخلاق و بەهاو ئەدەبیکی بەرزتر بێ، بە ئەخلاق بەرزو بە بەخشندەیی و سیفەتی باش لەنیو خەلکدا دیاربێ.

ئەنجا دوو جۆرە بەخشینی دیاری کردوون، چونکە کە دەفەرموی: ﴿ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَتَأْتَتْ أَكْطُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ﴾، واتە: ئەو باغە لە دوو حال بەدەر نیە: یان بارانیکی دلوپە گەورەو بە خورزەمی لیدەداو، ئەو کاتە دوو بەرانبەر بەر دەگری ﴿ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ﴾، وە ئەگەر بارانیکی دلوپە زل و بە خورزەم و بە رپژنە لێی نەدا، ئەو نەمە بارانیکی بەسە بۆ بەرگرتن، شوینەکە هیندە باشە، ئینسانی مسوولمانیش دوو حالی هەن: یان ئەوەتە ئیمکانیەتی هەیه و خێرو چاکە زۆر دەکات، یان کەمی هەیه و خێرو چاکەیهکی کەم دەکات، بەلام هەرچۆن بێ ئینسانی ئیماندار دەبێ هەر بەخشندەبێ، ئەگەر زۆری هەبوو زۆر ببەخشی و ئەگەر کەمیشی هەبوو

که م ببه خشی، گرنګ ئه وهیه ئیماندار نابی چرووک و رژدو دهرست قووچاو بی، که مت ههیه که م ببه خشه، زورت ههیه زور ببه خشه، له سه رده می پیغه مبهردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کاتیک پیغه مبهری خوا هانی مسولمانانیدا که ببه خشن له جهنگی (ته بووک) دا، هه بوو مائیکی زوری دهینا پری کوشیک زیوو زیپی دهینا، یاخود پری توورده گهیه ک زیپو زیوی دهینا، هه شبوو پری چنگیکی دهینا، وه هه بوو چنگه خورمایه کی دهینا و دهیگوت: ئه ی پیغه مبهری خوا هه ر ئه وه ندهم بو کراوه، ئنجا مونا فیه که کان ئه وه ی زوری هیئابا دهیانگوت: ئه وه هه ر بو ریایه تی، ئه وه ی که میشی هیئابا دهیانگوت: جا خوا چ پیویستی به وه نده ههیه ^(۱)؟! یانی: هه ر چوون بی هه ر تانه یان ددها، خوا ی

په روه ردگاریش ئه م ئایه ته ی ناره ده خوارئ: ﴿ الَّذِينَ يَلْمُزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ

فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ... ﴿ ۷۱ ﴾ التوبة، واته: ئه وانه ی {ئو مونا فیه و دهغه لانه ی} که تانه یان ددها له و مسولمانانه ی که باش مائی خو یان دبه خشی دهیانگوت ئه وه مه به ستیان پی خوا نیه {ته ماشا ئه وه هه موو مال و سامانه ی بوچی هیئاوه؟}، وه ئه وانه ی هه موو توانای خو یان ده خسته کارو که میان دهینا، گالته یان به وانیش ده کرد! به لام نه، ئه وه ی زوری ههیه با زور ببه خشی، وه ئه وه ی که میشی ههیه با له که مه که ی خو ی هه ر ببه خشی، وه له فه رمایشتی راست و دروست (صیح) ی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ یشدا هاتوه فه رموویه تی: {سَبَقَ دَرَهُمْ أَلْفَ دَرِهِمْ، فَقَالَ رَجُلٌ: وَكَيْفَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: رَجُلٌ لَهُ مَالٌ كَثِيرٌ

(۱) عن أبي مسعود قال: { لما نزلت آية الصدقة كنا نحامل على ظهورنا، فجاء رجلٌ فتصدق بشيء كثير، فقالوا: مرء، وجاء رجلٌ فتصدق بصاع، فقالوا ان الله لغني عن صدقة هذا، فنزل: ﴿ الَّذِينَ يَلْمُزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ... ﴿ ۷۱ ﴾ التوبة، رواه البخاري: (۱۴۵)، ومسلم: (۱۰۸)، والنسائي في التفسير: (۲۴۳)، وابن ماجه: (۴۱۵۵) .

تفسیری قورئانی بر زور و پیر دهرسی په نجاو چواره م: ئایه ته کانی (۲۶۲-۲۶۶) ﴿ ۱۱۶۳ ﴾

أَخَذَ مِنْ عَرْضِهِ مِائَةَ أَلْفٍ فَتَصَدَّقَ بِهَا، وَرَجُلٌ لَيْسَ لَهُ إِلَّا دَرَهْمَانِ فَأَخَذَ أَحَدَهُمَا فَتَصَدَّقَ بِهِ (رَوَاهُ ابْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۳۳۴۷)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۵۲۷)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) بِرَقْمٍ: (۱۸۶۷) {،
 واته: دره میك پیش ههزار دره م كه و ته وه، پیاویك گوتی: جا ئه وه چؤنه ئه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله؟! فه رموی: كابرایه ك هه بوو زؤر ده و له مه ند بوو { مال و سامانیکی زؤری هه بوو } ههزار دره می له و ماله زؤره ی خو ی كرده خیر، وه پیاویكیش هه بوو دوو دره می هه بوون، له و دوو دره مه یه كیكیانی كرده خیر، خوی كاره جی پاداشتی ئه و دره مه ی ئه و هه ژارو نه داره ی به زیاتر دایه وه له هی ئه و ههزار دره مه، بؤچی؟ چونكه ئه و له دوو دره مان یه كیكی كرده خیر، ئه و دیك هه له مال و سامانیکی زؤر ههزار دره می كرده خیر، دیاره خوی دادگه ریش سته م له كه س ناكات، به لام پاداشتی ئه وه ی دیکه كه توانای كه م بووه، زؤر زیاتری داو ته وه له وه ی دی.

نجا بویهش له كۆتایی ئه و ئایه ته دا ده فه رموی: ﴿ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

بَصِيرٌ ﴾، وه خوا بینه ری ئه وه یه كه ده یكه ن، چونكه به خشین كرده وه یه، ئه گه ر تیبینیتان كرده ی له كۆتایی هه موو ئایه ته كاندا خوی خاوه ن سیفه تی به رز، سیفه تیکی خو ی به یان ده كات، بؤ وینه ده فه رموی: ﴿ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾، ﴿ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾، ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴾، لیـــــرده دا ده فه رموی: ﴿ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾، بؤچی؟ چونكه له هه ر شوینه خوا سیفه تیکی خو ی به یان ده كات، كه له گه ل ئه و كرده وه یه دا و له گه ل ئه و شته دا بیته وه، له به رئه وه ی به خشین كرده وه یه: چؤن ده به خشی؟ چه ند ده به خشی؟ به كی ده به خشی؟ بابزانی خوا ده یبینی.

مه سه له ی نویه م: كه خوا صلی الله علیه و آله وینه یه کی هی ناو ته وه بؤ كه سیك كه خیر و چاكه ده كات، به لام دوی خیر و چاكه كه ی به ناو دا ده دات، به هو ی منه ت و نازار دان و

باسکردن و ریابازی یه وه، ددهرموی: ﴿ **أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ** ﴾، واته: کیتان ههیه خوزگه و ئاوات به وه بخوازی وهک ئه و کهسه بی، کهسیک که باغیکی ههیه، ئه و باغه له درختی خورماوه بگره که بهرزترین درخته، هه تاکو درختی میوو تری، که نزمترین درخته تییدایه، نهک ته نیا ئه و دوو درخته ی تییدای، وهک ددهرموی: ﴿ **أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ** ﴾، واته: له بهرزترین درخته وه که دارخورمایه، تا نزمترینی که میوه، درختی ترییه، تییدایه، ئنجا، ﴿ **تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ** ﴾، شاجوگه و جوگه له ی زوری به بندا دهرؤن، واته: په کی له ئاوی ناکه وی ﴿ **لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ** ﴾، وه ئه و کهسه له و باغی خویدا هه موو میوه یه کی هه یه، بویه گوتمان که ددهرموی ﴿ **مِنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ** ﴾، ته نیا مه بستی خورماو تری نیه، چونکه ﴿ **مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ** ﴾، هه موو میوه یه ک ته نیا له درختی خورماو میو پهیدانای، هه نارو خووخ و گیلان و هه رمی و به هی ... ئه وانه، کوا له و دووانه پهیدا ده بن؟! که واته: هه موو جوړه میوه یه کی تییدایه، ئه و رهزو باغه به و شیوه یه که له وه باشتر نابی، به لام له و لاوه: ﴿ **وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفًا فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ** ﴾، کابرا بوخوی که وتوته ته مه نه وه و به سالدا چووه و ئینسانی به سالدا چووش تازه خو ناتوانی دووباره بچی باغیکی دیکه بنیات بنی! ئنجا که که وتوته ته مه نه وه مال و مندالیکی وردو ویرانیشی هه یه، مندالی سه لکه و پیچکه ی هه ن ﴿ **وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفًا** ﴾، واته: منداله کانی وردن و درشت نین، که کارو که سابهت بکه ن، ئنجا له و حاله ته دا: ﴿ **فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ** ﴾، گهرده لولیک له و باغه بدا که ئاگری تییدای و بسووتی، کامه تان پیی خو شه وه زعیکی وای هه بی؟ بیگومان که س

تفسیری قورمانی بر ریز و پیر دهرسی به نجاو چوارهم: ئایه ته کانی (۲۶۲-۲۶۶) ﴿ ۱۱۶۵ ﴾

پیی خوش نیه، که واته: نه گهر چاکه تان کرد وهك نهو باغه چاکه ی نهو
گهرده لوله خراپه لیی دهدات و دهیسووتیی، منهت بهسه ر خیریپیکراودا مه کهن،
وه نازاری دلی مهدهن و، خیر و چاکه که له خو تان تیگمه دهن.

مهسه له ی دهیهم: که دهرموئ: ﴿ كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ

تَتَفَكَّرُونَ ﴾، ئاوا خوا ئایه ته کانیتان بۆ روونده کاته وه تا کو بیربکه نه وه، ئایا
به بی بیرکردنه وه ئینسان له ئایه ته کانی خوا حالی ده بی و به بی بیرکردنه وه
له و حکمه تانه ده گهین که له ئایه ته کاندای شیراونه ته وه، به بی بیرکردنه وه
له و ئامانجانیه تی ده گهین که خوی به خشنده نه و ئایه تانه ی بویه ناردوونه
خوار که بهینرینه دی؟! بیگومان نه خیر.

له کو تاییدا ده ئیم: وهك زور جاری دیش گوتوو مانه: قور ئان وهك دهریایه که
که له دووره وه ته ماشای ده که ی بهس ئاویکی شین ده بی نی، به لام که لیی ورد
ده بیه وه وه ده چیه سه ری ماسی و رووهك ژیاندارانی دیکه و، پاشان گه وه ره و مرواری
تی دا ده بی نی، قور ئانیش به هه مان شیوه ئینسان تا چاکتر لیی ورد بی ته وه، زیاتر
ته فاعولی له گه لدا بکات، زیاتر له نهینیه کانی تی ده گات و پیان ئاشنا ده بی.

خوی پهروه ردگار له و که سانه مان بگی ری که به هوی تیوه رامان و زیاتر
ورد بوونه وه ی کتیی خوا وه، زیاتر لیی تی ده گه ن زیاتر له حکمه ت و په نده کانی
حالی ده بن، زیاتر له ئامانجه کانی شاره زا ده بن و پاشان باشتر پیوه ی پابه ند
ده بن، له ژیان تاکیی و خیزانی و کومه لایه تی و سیاسیاندا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی به نجا و پیچمه

پیناسه‌ی ئەم دەرسه

خوا پشتیوان بی له‌م دەرسه‌ماندا هه‌شت (۸) نایه‌ت له سووره‌تی (البقرة) دا ده‌تویژینه‌وه، که نایه‌ته‌کانی ژماره (۲۶۷ تا کو ۲۷۴)ن، خوا ﷺ له‌م هه‌شت نایه‌ته‌دا بۆمان باسی مال به‌خشین ده‌کات: چ جووره مائیک به‌خشری؟ به‌کی به‌خشری؟ چون به‌خشری؟ ئەم سی مه‌سه‌له گرنکه تیشکیان خراوته سه‌ر، وپرای چه‌ندین مه‌سه‌له‌ی دیکه که په‌یوه‌ستن به‌م سی مه‌سه‌له سه‌ره‌کیه‌وه، وه‌ک: به‌خشینی شتی باسو په‌سه‌ند، خو دوورگرتین له‌ پزیدی، لیزان (حکیم) بوون له‌ به‌خشیندا، نه‌زرکردن، ناشکرکردن و په‌نهانکردنی به‌خشین، هه‌ر کامیان له‌ شوینی خویدا، به‌ر له‌ هه‌رکه‌س به‌خشین به‌ که‌سانی هه‌ژاری بی‌ده‌ره‌تان که به‌هوی جه‌نگو جیهادو کاری نیسلا میه‌وه ده‌رفه‌تی کارو کاسبیان نیه...هتد.

﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَن تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿۳۷﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۸﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿۳۹﴾ وَمَا أَنفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿۴۰﴾ إِنْ بُدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُم مِّن سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۴۱﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ

وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾
 لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

مانای وشه به وشه نایه ته کان

((ئهی ئهوانهی برواتان هیئاوه! لهو سامانه باشانهی که به دهستان هیئاونو لهوهی که بۆمان له زهوی دهرهیئاون، ببهخشن، وه بۆ خراپهکههی مهگهپین، لیی دهبهخشن، بهلام بهچاو لیئوو قاندنهوه نهبی وهری ناگرن، وه بزنانن که خوا بی نیازی ستایش کراوه ﴿٢٧٢﴾ شهیتان له نهرداری دهتانترسیئو به رژیی فهرمانتان پی دهکات، بهلام خوا گفتی لیبوردن و بهخششی خویتان پی ددها، وه خوا (بهخشش) فراوانی زانایه ﴿٢٧٣﴾ حکمهت به ههرکهسیک ددها که بیهوی، وه بیگومان ههرکهسیک حکمهتی پیبدری، ئهوه خیرو چاکییهکی زوری پی دراوه، بهلام خاوهن عهقلان نهبی پهند ودرناگرن ﴿٢٧٤﴾ وه ههر مائیک ببهخشن یان ههر شتیک لهخوتان بگرن (نهزری بکهن) ئهوه مسوگهر خوا دهیزانی، وه ستهمکارانیش هیچ پشتیوانیان نین ﴿٢٧٥﴾ ئهگهر خیرو چاکهکانتان ئاشکرا بکهن، ئهوه چاکترین شته، وه ئهگهر پهنهانیان بکهن و بیاندنه ههزاران ئهوه بۆ خوتان باشته، وه بهشیک له خراپهکانتان لی دهرپتهوه، وه خوا به ههرچی دهیکه شارهزایه ﴿٢٧٦﴾ هیئانه سههر ریی راستیان لهسههر تۆنیه، بهلام خوا ههر کهسیکی بوی دهیخاته سههر ریی راست، وه ههر ئهندازهیهک له خیرو چاکه بکهن، ئهوه سوودهکههی بۆخوتانه، وه

(ئێو) بەمەستی و دەستەپینانی رەزامەندی خوا نەبێ نابه‌خشن، وە هەر ئەندازەیک مال ببه‌خشن، بئ ئەوەی سەمتان لیبکری دەتاندیته‌وه ﴿ ۲۷۲ ﴾ (با مال بەخسینتان) بۆ هەزارانیک بیت که لەرپی خوادا ری لئ بەستراون و ناتوان بەزەویدا (بۆ کاسبی) بین و بچن، بابای نا ئاشنایان لەبەر زیدە نەفس بەرزیی، بە دەولەمەندیان تیدەگات، (بەلام ئەگەر باش سەرنجیان بدە) بە نیشانه‌یان دەیاناسی (که هەزارن) بە مکوورپی و سووربوونەوه شت لە خەلکی داواناکەن، وە هەر شتیکیش لە مال ببه‌خشن، بیگومان خوا پئی زانیە ﴿ ۲۷۳ ﴾ ئەوانە ی که بە شه‌وو رۆژو بە پەنهانی و ئاشکرا سامانەکانیان دەبەخشن، ئەوه بیگومان پاداشتی تەواوی خویان لەلای پەروردگاریان هەیه و نە ترسیان لەسەرە و نە خەمباریش دەبن ﴿ ۲۷۴ ﴾).

شیکردنەوه‌ی هەندیك له وشەکان

(أَنْفِقُوا): واتە: ببه‌خشن (نَفَقَ الشَّيْءُ: مَضَى وَنَفِدَ، الْإِنْفَاقُ: قَدْ يَكُونُ فِي الْمَالِ، وَغَيْرِهِ، وَقَدْ يَكُونُ وَاجِبًا وَتَطَوُّعًا)، (نَفَقَ) واتە: تێپەری و تەواو بوو، بەخسینیش لە مال و غەیری مال دایە و جاری وا هەیه فەرزە و جاری واش هەیه سوننەتە.

(طَيِّبَت): كۆی (طَيِّبَةً) یه، (طَيِّبَةً) واتە: زۆر چاك و سوودبەخش و زۆر بەتام و خوش، دەگوتری: (طَابَ الشَّيْءُ يَطْيِبُ طَيِّبًا فَهُوَ طَيِّبٌ) واتە: شتەكە خوشە یان بەسوودە، یان چاکە (فَهُوَ طَيِّبٌ) (طَيِّبٌ) واتە: شتی باش و بەلەزەت و خوش و بەکەك (وَأَصْلُ الطَّيِّبِ: مَا تَسْتَلِدُهُ الْحَوَاسُ وَمَا تَسْتَلِدُهُ النَّفْسُ) لە بنچینەدا (طَيِّبٌ) هەر شتیكە که هەستەکان تامی لیوەر بگرن، بۆنیکی خوش، تامیکی خوش، رەنگیکی جوان، دەنگیکی خوش، هەموو پێیان دەگوتری: (طَيِّبٌ)، هەموو ئەو شتانە ی که خوشن، وە هەرشتیک که نەفس لەزەتی لیبکات، (طَيِّبٌ) یان بۆ بەکاردی.

(كَسَبْتُمْ): واتە: بە دەستان هیناوه، چونکه (كَسَبَ يَكْسِبُ) واتە: وە دەستی هینا، وە دەستی دینی.

﴿ وَلَا تَيَمَّمُوا ﴾: واته: **﴿ وَلَا تَقْصُدُوا ﴾** مه به ستان نه بی، لی مه خه فتین، **﴿ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ ﴾**، واته: که خیر ده که ن لی مه خه فتین کام شته ی به که لک نایه، نه وه بکه نه خیر، نه وه ی که بوخوتان ناتانه وی، **﴿ تَيَمَّمْ ﴾** یش هه ر بو یه پیی ده گوتری: **﴿ تَيَمَّمْ ﴾** وه ک فه رموو یه تی: **﴿ ... فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا... ﴾** المانده، واته: بگه رین و بخه فتین له گلیکی پاک، نه سل ی وشه ی **﴿ تَيَمَّمْ ﴾** نه وه یه که تو بخه فتی و بگه ری له گلیکی پاک.

﴿ الْخَبِيثَ ﴾: **﴿ الْخُبْثُ وَالْخَبِيثُ: مَا يُكْرَهُ رَدَاءَةً وَخَسَاسَةً، مَحْسُوسًا كَانَ أَوْ مَعْقُولًا ﴾**، **﴿ الْخُبْثُ ﴾** و **﴿ الْخَبِيثُ ﴾**: هه ر شتی که که له به ر خرابی نه ویستریت، جا شتیکی به ره هه ست بی، یا خود له پرووی مه عنه وییه وه به که لک نه هاتو بی، **﴿ الْخَبَائِثُ جَمْعُ الْخَبِيثِ: مَا لَا يُوَافِقُ النَّفْسَ مِنَ الْمَحْظُورَاتِ ﴾**، واته: **﴿ خَبَائِثُ ﴾** کوی **﴿ خَبِيثُ ﴾** وه هه ر شتی که که له گه ل سروشتی ئینسان سازگار نه بی و ئینسان پیی خو ش نه بی و پیی چاک نه بی.

﴿ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ ﴾: مه گه ر چاوی لی بنووقینن، **﴿ وَلَسْتُمْ بِعَازِلِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ ﴾**، واته: نه گه ر بدری به خوتان وه رینا گرن، مه گه ر چاوی لی بنووقینن، واته: مه گه ر له به ر خاتری خاتران، یان به ناچار بی نه گه رنا ناماده نین شتی خراب وه ر بگرن، که واته: شتی خرابیش مه که نه خیر چونکه، **﴿ تُغْمِضُوا فِيهِ ﴾**، ده لی: **﴿ الْغَمْضُ: النَّوْمُ الْعَارِضُ ﴾** نووستنی که که به سه رندا دی، **﴿ وَغَمَضَ عَيْنَهُ وَأَغْمَضَهَا وَضَعَ إِحْدَى جَفَنَتَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى ﴾** واته: پیلوی چاوی له سه ر پیلوه که ی دیکه دانا، چاوی نووقاند، **﴿ ثُمَّ يُسْتَعَارُ لِلتَّغَافُلِ وَالتَّسَاهُلِ ﴾** دوا بی خواسترا وه ته وه بو شتی که که به ناچار بی، یا خود وه ک بل ی له به ر خاتران، وه ریده گری نه گه رنا وه رینا گری.

﴿ يَعِدْكُمْ ﴾: واته گفنتان پی ددها، **﴿ وَاللَّهُ يَعِدْكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا ﴾**، وشه ی **﴿ يَعِدْكُمْ ﴾** له **﴿ وَعَدَ ﴾** وه هاتوه، **﴿ الْوَعْدُ يَكُونُ فِي الْخَيْرِ وَالشَّرِّ وَفِي الْخَيْرِ ﴾**

أَكْتُرَ، وه (وَعَدَ) له خَيْرِشدا بهكاردى له شهريشدا، بهلام زياتر بو خير و
چاگه بهكاردى، دهلى: وهعدى پيداوه، واته: بو چاگه، بهلام بو خراپه
(وَعِيدٌ) ههيه (أَوْعَدَهُ) واته: ههپرهشى لى كرد (وَعِيدٌ) ههپرهشيه (وَعَدَ)
بهئيدان و گفتم دانه بو شتى باش.

(بِالْفَحْشَاءِ): ههه كرده وههيهكى ناقولايه وهه قسههيهكى خراپه، دهلى:
(الْفَحْشُ وَالْفَحْشَاءُ وَالْفَاحِشَةُ: مَا عَظُمَ قُبْحُهُ مِنَ الْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ
وَيُقْصَدُ بِهِ هُنَا الْبُخْلُ) وشهه (الْفَحْشُ) وه (الْفَحْشَاءُ) وه (الْفَاحِشَةُ)
ههه قسههيهكه وهه كرده وههيهكه كه زور ناقولاو دزيوو نارىك بى، بهلام
ليهدا مه بهست له (الْفَحْشَاءِ)، واته: چرووكي و رزدي و چنگ نووقاندىن.

(أُولُوا الْأَلْبَابِ): واته: (أَصْحَابُ الْعُقُولِ) خاوهن عهقلان، چونكه (أَلْبَابِ) كوى
(لُبِّ) هو نه ميس واته: كاكل، بهلام له قورئاندا بهكارهينراوه بو عهقل،
بوچى؟ چونكه وهه چون ميوهيهكه بهس به هوئى كاكلهكهيهوه به كه كه لك
دى، ئينسانيش ههه به هوئى عهقلهكهيهوه به كه كه لك دى، ئينسان به عهقل
له ئازهل و ژيانداران جيا دهبيته وهه، جا دهلى: (اللُّبُّ: الْعَقْلُ الْخَالِصُ مِنْ
الشَّوَابِ)، (لُبِّ): برىته له عهقلى كه ساغ بووبىته وهه له خلته، وه بوپهش
واى ناو لىنراوه، چونكه ههه عهقله له ئينساندا كه ئينسان بكات به ئينسان،
وه جياى بكات وهه له غهبرى خوى، وهه چون ميوهيهكيش له بهر كاكلهكهه
دهويستى، نه گه رنا تويكلهكهه كهس نايهوى.

(نَفَقَةٍ): (النَّفَقَةُ: اسْمٌ لِمَا يُنْفَقُ)، (نَفَقَةٌ): ناوه بو ههه شتىك كه بهه خشرى،
پاره بى، مال بى، خواردى بى، بهرگ بى، زهوى بى، ههه شتىك بهه خشرى
وشهه: نهفهقهه بو بهكاردى.

(نَذَرْتُمْ): واته: نهزرتان كردي، له خوتان گرتبى (النَّذْرُ: أَنْ تُوجِبَ عَلَى
نَفْسِكَ مَا لَيْسَ بِوَاجِبٍ)، (النَّذْرُ): نهويه تو شتىك له سهه خوت پيويست
بكهه كه له سهههه پيويست نه بى، وهه له قورئاندا هاتوه: ﴿...إِنِّي نَذَرْتُ

لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا... ﴿ ۳۶ ﴾ مَرِيَمَ، من بؤ خوی خاوهن به زهی رُوژووم له خووم گرتوه.
(فَنِعْمًا هِيَ): واته: باشتترین شت نه وهییه، نه سلی خوئی ئهم وشهیه (فَنِعْمَ ماهی)یه، واته: ئا ئهو کاره ئهو شته باشتترین شته (وَنِعْمَ: كَلِمَةُ الْمَدْحِ فِي مَقَابِلِ بئسَ لِلذِّمِّ)، عه رهب ئه گهر بیان هوی شتیک مه دح بکهن، ده لئین: (نِعْمَ) بؤ وئینه: (نِعْمَ الرَّجُلُ مُحَمَّدٌ) موحه ممه د باشتترین پیاوه (بئس) هس، بؤ زهممه، وهک: (بئسَ الرَّجُلُ زَيْدٌ) خراپترین پیاو زهیده.

(خَيْرٌ لَّكُمْ): واته: بؤ ئیوه چاکتره (الْخَيْرُ: مَا يَرْغَبُ فِيهِ الْكُلُّ، وَضِدُّهُ الشَّرُّ)، (خَيْرٌ) ههر شتیکه که هه موو لایهک ئاره زووی بکهن، پیچه وانهی (شَرٌّ)، واته: خراپ یان خراپتر.

(هُدًى لَهُمْ): (الْهُدَى: دِلَالَةٌ بِالطُّفِ) واته: ریئمای یان خستنه سه رپی به شیوهیه کی نه رمو هییدی.

(وَجْهَ اللَّهِ): به چهند واتایهک هاتوه: خوئی (وجه) واته: روو (وجه الله) واته: رووی خوا، به لام لیردها یان مه به ست پیی رهمه ندیی خوییه (مَرْضَاةُ اللَّهِ)، یان مه به ست پیی زاتی خوییه (ذَاتُ اللَّهِ)، یان مه به ست پیی دیداری خوییه (لِقَاءُ اللَّهِ)، یان مه به ست پیی رووی خوییه، واته: سیفه تیک بؤ خوا، که بؤ خوا شایسته یه، رووی خوا، ئه گهر سیفه ت بی ده لئین: سیفه تیکه که بؤ خوا شایسته یه، وهک هی دروستکراوه کان نیه.

(يُوفِّي إِلَيْكُمْ): واته: به ته واویی ده تاندریته وه، چونکه ده لئ: (الْوَافِي: الَّذِي بَلَغَ التَّمَامَ)، (وَافِي): واته شتیک که ته واو بووی (وَافِي: إِذَا تَمَّ الْعَهْدُ وَلَمْ يَنْقُضْ حِفْظَهُ) واته: په یمانه که ی ته واو کردو هه ئینه وه شانده وه، وهک خوا ده فهرموئی: ﴿ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ﴾ ﴿ ۳۷ ﴾ النجم ، واته: ئیبراهیمیک که به ته واویی جیبه جیبی کرد، چی جیبه جیبی کرد؟ په یمانیک که به خوی دابوو.

(لِلْفُقَرَاءِ): واته: هه ژاران، له قورئاندا دوو وشه به کارهاتوون: (فُقَرَاءٍ) و (مَسَاكِينِ)، من (فَقِيرٍ) م به هه ژار لیكد اوته وهو (مَسْكِينِ) یش به نه دار، چونكه دهلی: (أَصْلُ الْفَقِيرِ: الْمَكْسُورُ الْفِقَارُ)، (فَقِيرٍ) له ئه سلدا ئه وهیه كه برپره ی پشتی شكابی (يُقَالُ: فَقَرْتُهُ فَاقْرَةً) واته: شتیک پشتی شكاند، كه واته: هه ژار كه سیكه هیچی نیه، وهك چۆن كه سیك كه پشتی ده شكی ناجوولئ و ئیفلج ده بی، بابای هه ژاریش هیچی نیه و هیچی له دهست نایی، (مَسْكِينِ) یش نه داره، واته: كه سیك كه شتیکی ههیه به لام به شی ناكات، چونكه خوا ﷺ له سووره تی (الكهف) دا ده فه رموی: ﴿ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ... ﴾ (۷۹)، واته: به لام كه شتییه كه هی كۆمه ئیك نه دار بوو كه ئیشیان ده كرد له ده ریادا، كه واته دیاره كۆمه ئیك خه لك بوون، كه شتییه کیان هه بووه، كه واته: (مَسْكِينِ) كه سیكه شتیکی ههیه، به لام به شی ناكات، بهس (فَقِيرٍ) ئه وهیه كه هیچی نیه.

(أَحْصِرُوا): واته: رییان لیگیراوه (الْحَصْرُ: التَّضْيِيقُ)، (حَصْرٌ) واته: تهنگ پی هه لچنین (حَصِيرًا، أَي: حَابِسًا، فَالْإِحْصَارُ يُقَالُ: فِي الْمَنْعِ الظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ) شتیک شتیک چه پس بكات، جا وشه ی: (إِحْصَارٌ) چ به روالهت ری لیگیرا بی، چ به په نهانی هه ردووكی ده گریته وه.

(ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ): واته: به زه ویدا برۆن، بوچی وا گو تراوه؟ دهلی: (الضَّرْبُ يُقَاعُ شَيْءٌ عَلَى شَيْءٍ، وَالضَّرْبُ فِي الْأَرْضِ الذَّهَابُ فِيهَا وَضَرْبُهَا بِالْأَرْجُلِ)، (ضَرْبٌ) بریتیه له وهی له شتیک له شتیک بده ی، ئه وه پی ده گو ترئ: (ضَرْبٌ) جا له به رئه وهی كه سیك كه به زه ویدا ده روا ده بی پی به زه ویدا بدات، بویه (ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ) واته: به زه ویدا رۆیشتن.

(الْجَاهِلُ): به مانای نه فام یان نه زان دئ، به لام لیردها (غَيْرِ الْعَارِفِ أَي: مَنْ لَا يَعْرِفُ حَالَهُمْ) واته: كه سیك كه نایانناسئ، بابای نا ئاشنا، باسی ئه و

هه ژاره ئیماندارانه دهکات، که له بهر نهفس بهرزیی کهسیک که نهیانناسی، به دهوله مهنیدیان تیدهگات، چونکه هیئده نهفس بهرزن، خوئیان به فهقیرو رووتو رهجالّ پیشان نادهن و، کهسیک که پییان ئاشنا نهبی، به دهوله مهنیدیان تیدهگات، به لام ئهوهی بیانناسی له نزیکه وه دهزانی وهزعیان چونه.

(التَّعَفُّفُ): ﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ﴾، (التَّعَفُّفُ) له (عِفَّة) دوه هاتوه (العِفَّةُ: حُصُولُ حَالَةٍ لِلنَّفْسِ تَمْتَنِعُ بِهَا عَنْ غَلَبَةِ الشَّهْوَةِ) دهئی (العِفَّة) واته: (عِفَّة) حاله تیکه بو نهفس پهیدادهبی، که بههوی ئهوه حاله ته وه نهفس بهدوای ئاره زوو ناکه وی، جا ئینسانی عهفیف، به داوین پاک دهگوتری که ئاره زووی خوئی کونترول کردوه، وه ئینسانی عهفیف به ئینسانی نهفس بهرز دهگوتری، که چاوی له دهستی خه لک نیه، که واته: ئینسانی عهفیف، واته: هه رکهسیک که خوئی پاک رادهگری و به دواي ئاره زوووان ناکه وی، (تعفف) یش له سهر وهزنی (تَفَعَّلَ) واته: کهسیک خوئی مهرزهم دهکات و خوئی کونترول دهکات و خوئی پاک رادهگری.

(سِيمَمَهُمْ): واته به نیشانه یان (سِیْمَا) واته: نیشانه (السِّیْمَاءُ وَالسِّیْمَاءُ: الْعِلْمَةُ، وَ سَوْمَتُهُ أَعْلَمَتُهُ)، (سِیْمَاءُ وَسِیْمَاءُ) واته: نیشانه (سَوْمَتُهُ: أَعْلَمَتُهُ) واته: نیشانه دارم کرد.

(إِلْحَافًا): (أَيُّ إِلْحَافًا) (إِلْحَافًا) واته: شتیک که زور به سووری داوای بکهی و زوری له سهر بچی (وَأَصْلُ الْإِلْحَافِ مِنَ الْإِلْحَافِ الَّذِي يُغْطَى بِهِ) ئه سلی وشهی (إِلْحَافًا) له (إِلْحَافًا)، واته: لیفه، ئه وهی ئینسان خوئی پی دادهپوشی، وهک بلیی ئه وه کهسهی که زور داوا دهکات، وهک لیفهیهکی وایه پیته وه لکابی و له کولت نه بیته وه.

هوی هاتنه خواره هوی نایه ته کان

(۱) هوی هاتنه خواره هوی نه و رسته قورئانییهی که دهفه رموی: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ﴾ {عَنِ

الْبِرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضي الله عنه قَالَ: نَزَلَتْ فِيْنَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ، كُنَّا أَصْحَابَ نَخْلِ فَكَانَ الرَّجُلُ يَأْتِي مِنْ نَخْلِهِ عَلَى قَدَرِ كَثْرَتِهِ وَقِلَّتِهِ، وَكَانَ الرَّجُلُ يَأْتِي بِالْقِنُوِّ وَالْقِنُونِ فَيُعَلِّقُهُ فِي الْمَسْجِدِ، وَكَانَ أَهْلُ الصُّفَّةِ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ، فَكَانَ أَحَدُهُمْ، إِذَا جَاعَ أَتَى الْقِنُوَّ فَضْرِبُهُ بَعْصَاهُ فَيَسْقُطُ مِنَ الْبُسْرِ وَالتَّمْرِ فَيَأْكُلُ، وَكَانَ نَاسٌ مِمَّنْ لَا يِرْغَبُ فِي الْخَيْرِ يَأْتِي الرَّجُلُ بِالْقِنُوِّ فِيهِ الشَّيْصُ وَالْحَشْفُ

وَبِالْقِنُوِّ قَدْ انْكَسَرَ فَيُعَلِّقُهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ

طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ

وَلَسْتُمْ بِتَّائِبِينَ إِلَّا أَنْ تُعْمِضُوا فِيهِ ... ﴾، قَالَ: لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أُهْدِيَ إِلَيْهِ مِثْلُ

مَا أُعْطَاهُ، لَمْ يَأْخُذْهُ إِلَّا عَلَى إِغْمَاضٍ وَحَيَاءٍ، قَالَ: فَكُنَّا بَعْدَ ذَلِكَ يَأْتِي أَحَدُنَا بِصَالِحٍ مَا عِنْدَهُ) (رَوَاهُ ابْنُ جَرِيرٍ، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۹۸۷)، وَصَحَّحَهُ،

وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۱۸۲۲)، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ، وَالحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ الْبَيْهَقِيُّ وَابْنُ

الْمُنْذِرِ وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، وَاتَه: بهرائی

کورپی عازیب خوای لی رازی بی دهلی: نه م نایه ته له سه ر نیمه هاته خوار،

نیمه ی کومه لی پشتیوانان خاوه نی باغی خورما بووین، پیاویک له نیمه

دهچووه لای باغه دارخورمایه کانی، نه وهی که زوری هه بووایه و نه وهی که

که می هه بووایه، کابرا هی شوویه کی دهینا، یان دوو هی شووی دهینا { (قنو)

واته: هی شووی خورما { له مزگه وتی هه لیده واسی وه نه هلی (صفة) } { (صفة)

شوینیک بووه بهر هه یوانیک بووه شوینیکی بهرز بووه نه وانه ی که مال و

حالیان نه بووه و نه دارو هه زار بوون و له وی بوون { نه وانه هیچ خواردنیا

نه بووه، یه کیك له وانه نه گهر برسی بووایه دههات نه و هی شووه خورمایه که هه لواسراوه به گوچانه که ی لپی ددهاو هه ندیک فهریکه خورما یا خود خورمای گه یشتوو، ده که وتنه خواری و ده یخواردن، جا که سانیک هه بوون له وانه ی زور نارده زوویان له خیر و چاکه نه بوو، پیاویک له وان ده چوو هی شوویه کی ده هی نا که خورمای بی که لک یان خورمای ره ق و ته ق و نه گه یشتوو، یان هی شوویه ک که شکابوو نه وهی ده هی ناو هه لیده واسی {واته: خورمایه ک که بوخوی پی رازی نه بووو به که لک نه دههات}، ئیدی خوی په روه ردگار له و باره وه نه و نایه ته ی نارده خواری: (نه ی نه وانه ی ئیمان تان هی ناوه ! له و رۆزیه پاک و چاکانه ی وه ده ستان هی ناوه وه له وهی له زهوی بو مان دهر هی ناو ببه خشن، وه مه خه فتن بو نه و شته ی که به که لک نایه {جا نه وه لی رده دا دهر باره ی خورما نه و به سه ره اته ده گپر یته وه، به لام هه موو شتیکی دیکه ش هه ر وایه، مرؤف بو وینه: ده یه وی مه ریکی بکاته خیر، با نه گهری کام مه ری لاوازه و نه خو شه و به که لک نایه نه وی بکاته خیر، یا خود یه کیك به رگ و پو شاک ده کاته خیر، یان پاره ده کاته خیر، یان ده غل ده کاته خیر، هه ر شتیك ده کاته خیر و چاکه، با بو کامه ی خراپه بو نه وه نه گهری به لکو شتی باش ببه خشی، که بوخوی پی چاکه، نه گهر بیدریتی کامه ی پی چاکه بوخوی، با له هه مان شتیش بدات به خه لکی} .

جا به راء ده لی: به دوا ی نه وهی نه م نایه ته هاته خواری، ئیمه کامه مالی باشمان هه بوو نه و مان ده هی نا پی شی، که نایه ته که نه هات بووه خواری هه موو نه وهی تی دا هه بووه، هه بووه هی چاک هی ناوه و هه بووه هی خراپ، به لام دوا ی نه وه که س شتی خراپی نه ده هی نا، خوا لی یان رازی بی نه وانه وه ختی خوی بالاده ست شتیکی پی فه رموون، یه که سه ر جی به جی یان کردوه .

(۲) هوی هاتنه خواره وهی نه و نایه ته ی، که ده فه رموی: ﴿ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ

وَلَا كُنَّ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ﴾، ری نما یی کردنی نه وان، یان خسته نه سه ر ری پی نه وان، له سه ر تو نیه (نه ی پی فه مبه ر) به لکو خوا هه رکه سیك بیه وی ری نما یی ده کا، له و باره وه چهن د شتیك با سه ر اوه:

ا- یه کیکیان: { (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانُوا يَكْرَهُونَ أَنْ يَرْضَخُوا لِأَنْسَابِهِمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ﴾، إِلَى قَوْلِهِ: ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَظْلَمُونَ﴾ فَرَخَّصَ لَهُمْ)، رَوَاهُ الْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۷۲۶۴) وَصَحَّحَهُ، وَالْبَيْهَقِيُّ، وَالضِّيَاءُ فِي الْمُخْتَارَةِ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، وَاتَّهَى عَهْدُ وَالدَّوْلَةُ كُورِي عَهْدِ عَبَّاسِ خَوَا لَهُ خَوْيُ وَبَابِي رَازِي بِي دَهْلِي: مَسْؤَلَمَانَانِ { هَاوَهْ لَانِي پِيغَه مَبَهَر صَلَّى اللہُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَوَا لِيِيَانِ رَازِي بِي } پِيِيَانِ نَاخَوْشِ بُوو مَالِي خَوِيَانِ بِيهْ خَشَنِ بَهْ خَرْمَهْ كَانِيَانِ لَهْ وَانَهِي كَهْ كَا فَرُو بَتِ پَهْرَسْتِ بُوونِ، خَوَايِ دَا دَا گَهْرِيشِ نَهْمِ نَايَهْ تَهِي نَارِدَهْ خَوَايِ وَ مَوْلَهْ تِيدَا.

ب- ههروههه نهم دهقهش لهوبارهوه هاتوه: { (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللہُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَأْمُرُنَا أَنْ لَا نَتَّصِدَّقَ إِلَّا عَلَى أَهْلِ الْإِسْلَامِ، حَتَّى نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ، فَأَمَرَ بِالصَّدَقَةِ بَعْدَهَا عَلَى كُلِّ مَنْ سَأَلَكَ مِنْ كُلِّ دِينٍ) (رَوَاهُ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ وَابْنُ مَرْدَوِيَّةٍ وَالضِّيَاءُ فِي الْمُخْتَارَةِ)، نَهْ وَهَشِ رِيَوَايَهْ تِي كِي دِي كَهِيَهْ عَهْدُ وَالدَّوْلَةُ كُورِي عَهْدِ عَبَّاسِ خَوَا لِيِيَانِ رَازِي بِي دَهْلِي: پِيغَه مَبَهَرِي خَوَا صَلَّى اللہُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بُوْخَوْيِ فَهْرَمَانِي پِي دَهْ كَرْدِيْنِ كَهْ خِيْرُو چَا كَهْ نَهْ كَهِيْنِ وَ مَالِ نَهْ بَهْ خَشِيْنِ مَهْ گَهْرِ بَهْ وَانَهِي كَهْ نَهْ هَلِي نِيْسَلَامِنِ، هَهْتَا نَهْمِ نَايَهْ تَهْ هَاتَهْ خَوَارِ، دَوَايِ هَاتَهْ نَهْ خَوَايِ نَهْمِ نَايَهْ تَهْ، نُنْجَا پِيغَه مَبَهَر صَلَّى اللہُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَهْرَمَانِي كَرْدِ، كَهْ هَهْرِ كَهْ سِيْكَ دَاوَايِ لِيْ كَرْدِيْنِ هَاوَا كَارِي مَادِدِي بَكَهِيْنِ، خَاوَهْنِي هَهْرِ دِيْنِيْكَ بِيْتِ.

۳) هوی هاتنه خوارهوهی نهو رسته قورناییه، که دهفه رموی: ﴿إِنْ تَبَدُّوا

الْصَّدَقَاتِ فَنِعْمًا هِيَ وَإِنْ تَخْفَوْهَا وَتَوْتَوْهَا الْفُقَرَاءُ فَهِيَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾، نه گهر خيرو چاکه کانتان ناشکرا بکهن، نهوه باشترین شته که به ناشکرا بیبه خشن، به لام نه گهر بیشی شارنهوهو بیدهن به هه ژاران، نهوه بو نیوه چاکتره، لهوبارهوه نهم به سه رهاته ههیه: { (قَالَ الْكَلْبِيُّ: لَمَّا نَزَلَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ...﴾ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! صَدَقَةُ السِّرِّ أَفْضَلُ أَمْ صَدَقَةُ الْعَلَانِيَةِ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ) (أسباب النزول

لنلیسابوری، ص (۶۲) {، واته: که لیبی (که یه کیکه له زانیان په حمه تی خوی لیبی) ده لی: کاتی قسه ی خوی بهرز هاته خوار ﴿ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ ... ﴾، هه مایک ببه خشن و هه نه زریک بکه خا دهیزانی، هاوه لانی بهریز گوتیان: نه ی پیغه مبهری خا ﷺ! مال به خشی نی په نهان باشتره، یان مال به خشی نی ناشکرا؟ خوی بهرز نه م نایه ته ی نارده خوی، که دوایی له مه سه له گرنگه کان و حیکمه ته کاند، ده پخه ی نه روو که هه کام له: به په نهانی به خشین و به ناشکرا به خشین، شوینی تایبه تی خوی هه یه و جاری وایه و اچاکه په نهان بی و، جاری واش هه یه و اباشه که به ناشکرا بی.

مانای گشتی نایه ته کان

خو ﷺ له سه ر ناراسته کردن و ناموژگاری کردنی مسولمانان له بواری مالبه خشین و چاکه کارییدا به رده و امه و روو له برپواداران ده کات و ده فهرموی: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ﴾، نه ی نه وانه ی برواتان هیناوه! له و سامانه چاک و سوود به خشو په سنده ی که وده ستان هیناوه، وه له وه ی که له زهوی بو مان دهر هیناون، ببه خشن رسته ی ﴿ مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ ﴾، تو یژه روانی قورن ان گوتوویانه: واته: نه وه ی له ری ی بازرگانیه وه په یدابووه، وه: ﴿ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ﴾، یانی: نه وه ی له ری ی کشتو کاله وه په یداده بی وهک: باغ و دانه ویله و... هتد، واته: کامه ی چاکه، چ نه وه ی له ری کرین و فروشتن و بازرگانیه وه، چ له ری کشتو کال و چاندن و نه وانه وه وده ستان هیناوه، کامه ی باشه، له وه ببه خشن ﴿ وَلَا تَيَمَّمُوا الْحَيْثَ ﴾، وه بو پیسه که ی و بو خراپه که ی مه خه فتین، کامه ی خراپه و به که لک نایه ت بو نه وه بخه فتین! ﴿ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخِيذِهِ ﴾، لی ی دبه خشن، به لام قه ت له و جوړه وهر ناگرن ﴿ إِلَّا أَنْ تُعْمِضُوا فِيهِ ﴾، مه گه ر چاوی لی بنووقینن، واته: مه گه ر

به شه رمدا بکه ون، که سیئک شتیکت دهداتی، ده زانی به که لک نایه ت، به لام له بهر دلی وی، یان به هه ر حال به هه ر هویه ک بی، چاوی لی دهنوو قینی و به چاوپوشییه وه وهریده گری، نه گه رنا نه گه ر ناچارایی نه بی وهریناگری، واته : نه وه ی که به خوتان به ناچار ی نه بی وهریناگرن، مه شیده ن به خه لکی ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَنِّي حَمِيدٌ﴾ وه بشزانن خوا بی نیاز وه ستایش کراوه، خوا ده وه مه نده بوتان قه ره بوو ده کاته وه، وه خوا ستایش کراوه، ده جا ئیوه ش شتی وا بکه ن له سه ری ستایش بکرین، ئینسان له سه ر چ ستایش ده کری له سه ر مال به خشینی باش، شتیکی خراپ ببه خشی له سه ری زه م ده کری، بویه هه ر نه یکه ی چاکتره .

ئنجا ده فه رموی : ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ﴾، شه یتان گفتی هه ژاریتین پیده دا، یا خود هه ره شه ی هه ژاریتین لی ده کات، ده لی : نه گه ر ببه خشن هه ژار ده که ون ﴿وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ﴾، وه فه رمانیشتان پی ده کات به چرووکیی و رژی، که له خراپترین سیفه ته کانه ﴿وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا﴾، به لام خوا گفتی لی بوردنیک له خویه وه، وه به خشیک له خویه وه تان پی ده دا، که هه م لی تان ببووری و هه م پیشتان ببه خشی، هه م له دنیا داو هه م له دواروژدا ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾، وه خوا فراوانی زانایه، خوا سیفه ته کانی هه موو فراوانن، وه زاناشه، به خشی زوری هه یه، هه ر نه ندازه یه ک بیه وی ده به خشی، وه زاناشه و ده زانی به کی ده به خشی و، چه ندی دهداتی و چونی دهداتی ؟ ﴿يُوتِي

الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ﴾، حکمه ت به هه رکه سیئک ده دا که بیه وی، خوا حکمه ت به هه رکه سیئک ده دا که بوخوی بیه وی و به شایسته ی بزانی، حکمه ت چیه ؟ ره وشت و به های به رزو جوان، یا خود له نیشانه دان له قسه و له کرده وه دا، قسه ی به جی و کرداری به جی، به لام وا پیده چی مه به ست پی ره وشت و نه ده بو به های به رزو جوان بی، وه ک پیشتیش گوتوو مانه : که یه کیئک له ره وشت و به ها به رزه کان، نه وه یه که ئینسان مالی باش ببه خشی و شتیئک ببه خشی که بوخوشی چه زی لی

دەکاتو، پێی خوشە لەو جوۆرە پێی ببهخشری ﴿ وَمَنْ يُؤْتِ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ﴾، وه هەرکەسیک حیکمەتی پێ بدری، خێرو چاکەیهکی زۆری پێدراوه، که بهراستی مال بهخشینیش پێویستی به حیکمەت ههیه و پێویستی به لێزانی و به کارامهیی ههیه ﴿ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴾، وه پەند وەرناگرن بێجگه له خاوهن عهقلان، بێجگه لهوانه ی کاکلیان ههیه، که کاکلی ئینسان بریتیه له عهقلهکهی.

﴿ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ ﴾، وه ههر نهفهقهیهک ببهخشن و ههر نهزریک لهخوتان بگرن، خوا دهیزانی ﴿ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴾، وه ستهمکاران هیچ پشتیوان و دوست و یارمهتی دهریکیان نیه، واته ئیوهش ستهم لهخوتان مهکهن، بهجوۆریک مال ببهخشن که بهکهک ئهیهت، یاخود نهزریک بکهن که لهجیبی خویدا نهبی، شتیك لهخوتان بگرن بۆ مهبهستیکی خراب، ئهگهر وا بکهن، ئهوه زولم له خوتان دهکهن، وه خوا به ههموو شتیك ناگاداره و ئیوه شتی وامهکهن که سهرهنجام ستهمکار بپنهدهری، له تهرازووی خوادا. ئنجا دواي روونکردنهوهی جوۆری شتی بهخشراو دپته سهر باسی چۆنیهتی و

شیوازی بهخشین و دهفهرموی: ﴿ إِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ﴾، ئهگهر خێرو چاکهکانتان ئاشکرا بکهن، باشتترین شته بۆ ئیوه، بهلام لهکاتی خوی و له شوینی خویدا، وه ئهگهر پهنهانی بکهن و بیدهن به ههژاران، ئهوهش چاکتره بۆ ئیوه، ئایا ئهمه چی لێوهدهگیری؟! جاری وا ههیه مال بهخشین وا باشه به ئاشکرا بی، چ کاتیك؟ کاتیك که تۆ له خوت ئهمینی لیت نابیته ریا، وه له بابای خیر پیکراو ئهمینی دلی پێ ناشکی، کهسیک دی له شوینیك سوال دهکات، یان داوا دهکات له مهجلیسیکداو شهرم ناکات ئهگهر چاکهت لهگهڵ کرد بهخودا بشکیتهوه، وه کاتهکهشی وایه که ئهگهر تۆ هاوکاری بکهی، پهنگه خهکی دیش چاو له تۆ بکات، لهو حالهتهدا ئاشکراکردنی

باشتره، به لّام له حاله تیکدا که کهسه که نه گهر بیّتو له پیش چاوی خه لکی هاوکاری بکهی، دلی پی بشکی، یا خود بوخوت له خوت دنیا نه بی و رهنه لیت بیته ریا، یا خود وا نه بی کهس ته ماشای تو بکات، نه وه هیچ حکمه تی تیدانیه ناشکرای بکهی و، و باشه به په نهانی بی، که واته: خیر و چاکه و انیه بلئی همیشه به په نهانی باشه، یان همیشه به ناشکرا باشه، جاری و اهیه به په نهانی باشه، که به زوری وایه و، جاری واش اهیه به ناشکرا باشه، نه گهر

خه لکی دیکه ته ماشای تو بکات و بییه سهرمه شق بویان ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ﴾

﴿مَنْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾، وه خوا له خراپه کانتان لیّتان دسرپته وه، واته: له نه نجامی

مال به خشیندا ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ﴾، وه خوا به وهی که دهیکه ن شاره زایه،

باش شاره زایه ده زانی چون دهیکه ن؟ بوچی دهیکه ن؟ به چ شیوه یه ک؟

نجا له بهرته وهی نه وانه که خیر و چاکه یان له گه لدا ده کړی و مالیان پی دبه خشری اهیه مسولمانه، اهیه مسولمان نیه، اهیه پاریزکاره، اهیه گونا هباره،

هر له نیو مسولمانانیشدا، بویه خوا ده فرموی: ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ﴾،

رینماییکردنی نه وان و خسته سهر ری هی دایه تی نه وان، له سهر تو نیه ﴿وَلَا كُنَّ﴾

﴿اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾، به لّام خوا هر که سیکی بو هی دایه تی ده دات، که چی

تو زوریشت پی خوشه که سیک هی دایه تی وهر بگری و ناشتوانی، که واته: مال به خشینه که تان په ک مه خن له بهر نه وهی نه و کهسه هی دایه تی نه دراوه، یان له بهر

نه وهی که به نینسانیکی باشی نازانی له پرووی دینداریه وه و تیبینیت له سهری

اهیه ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا نَقْصِيكُمْ﴾، وه هر مالیک به خشن، نه وه

سووده کهی بوخوتانه ﴿وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ﴾، وه نابه خشن

مه گهر به مه بهستی ودهسته یانی رهمه ندیی خوا، واته: نه گهر مسولمانی باش بن، هر ناوا دبه خشن و ته نیا هاندرتان ودهسته یانی رهمه ندیی خوا ده بی

﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾، وه هر مالیک

بەخشن بەتەواوى پاداشتتان دەدرىتەو، وە ھىچ ستەمتان لىئاكرى، يانى: دەربەست مەبن كە بلىن: تۆ بلىي ئەو بابايە پىي بشى؟ تۆ بلىي موستەھەق بى، موستەھەق نەبى؟ ئىنسان دەبى چاۋ وردىكاتەو، لە شوپىنى شىاۋى خۇيدا مالەكەى دابنى، بەلام جارى وا ھەيە دەكەويە حالەتتەكەو، كەسىك داۋاى شتىكت لىدەكات كە بە لىقەوماو دىتە بەرچاۋ، پىويست ناكات زۆر تەحقيق بكەى: تۆ بلىي وابى وانەبى؟ ھەلبەتە ئىنسان واباشە مالى خۆى بە لىزانانە بىبەخشى بەو كەسانەى كە شايستەن و پىيان دەشى، بەلام جارى واش ھەيە واباشە زۆر ئەو وردەكارىيە نەكەى، پاداشتىش لەسەر خوايەو خۋاى پەروردگار ستەم لە كەس ناكات.

ئىنجا بۆمان رووندەكاتەو كە بە كى بىبەخشىن و زىاتر تىشكى دەخاتە سەر: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، مال و سامانى خۆتان بىبەخشن بەو ھەزارانەى كە لەرپى خودا رپىيان لىگىراو، واتە: بەھۋى جەنگو جىھادكردنەو، بەھۋى كارى ئىسلامىيەو، بوارو دەرفەتى كارو كەسابەتيان نى، وەك خەلكى دى، ھەلبەتە مەبەست لە: ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، تەنيا جەنگو جىھاد نى، بەلكو ھەر كەسىكە كە بە خزمەتى ئىسلام و مسولمانانەو خەرىكە، بۆ وىنە: مامۇستايەكە لە شارىك لە گەرەكىك لە دىيەك مامۇستايەتى دەكات، يان قوتابىيەكى زانستى شەرعىيە، يان قوتابىيەكى دىكەيەو ئومىدى خىرى لى دەكرى، يان بانگخوازىكە، يان ھەر كەسىكە كە لە ئەنجامى ئەو دەدا كە بە كارىكەو سەرقالە بە قازانجى خەلك تەواو دەبى، مەجالى كارو كەسابەتى نى، ئا بەو جۆرە كەسانە بىبەخشن، جا خوا سىفەتەكانيان باس دەكات و دەفەرمۇ:

۱- ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ﴾، ناتوانن بەزەويدا برۆن، واتە: تواناى جوولان و كارو كەسابەتيان نى.

۲- ﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْفُفِ﴾، ئەو ھى پىيان ئاشنا نەبى، ھىندە خۆ پاك راگرن، ھىندە نەفس بەرزىن، بە دەولەمەنديان لى حالى دەبى! ئەوانە بدۆزنەو، ئەو ھى كە سۋالى دەكاو ديارو ئاشكرايە، ئەو پەكى ناكەو، بەلام ھەيە پىي عەيبە داوا بىكات و نەفس بەرزە عىززەتى نەفسى ھەيەو

عیففتی ههیه، تو دهبی چاو بو ئهوانه بگیڤری.

۳- ﴿ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ ﴾، ئهگه مهبهستت بی به سیمو نیشانهکانیان دهتوانی پهیدایان بکهی و بیانناسی.

۴- ﴿ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا ﴾، داوا له خهئک ناکهن به سووربوون و به مکوورپی، ههئبهته مهبهستی ئهوهیه که ههر داوا ناکهن، بهلام بوئه لیڤهدا دهفهرموئ: ﴿ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا ﴾، وه نهبی بهبی سووربوون (إلحاف) داوا بکهن، بهلام مهبهست ئهوهیه که وهک ههندی کهس نین، که زور داوا بکهن و یهخه خهئک بگرن، بهئکو له مائی خویمان دانیشتون، ئهگه له برسان بمرن، عیززهتی نهفسیان رییان لی دهگری که سوال بکهن و داوا بکهن، ﴿ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴾، وه ههر مائییک ببهخشن، بیگومان خوا پیی زانیه

له کوئاییدا دهفهرموئ: ﴿ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا

وَعَلَانِيَةً ﴾، ئهوانه مال و سامانهکانی خویمان دهبهخشن، به شهو به رۆژ، به پهنهانی و به ئاشکرا ﴿ فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾، ئا ئهوانه پاداشتیان لای پهروهردگاری خوینیان ههیه، وه نه ترسیان ههیه بو داهاتوو، وه نه خه مباریش دهن بو رابردوو، لیڤهدا خوا ﷻ چوار حالهتی بو مال بهخشین دیاری کردوون: به شهو، به رۆژ، به پهنهانی، به ئاشکرا، چونکه جاری وایه پیویست دهکات به شهو ببهخشی و جاری و پیویست دهکات به رۆژ، وه جاری وایه پیویست دهکات به ئاشکرا و جاری وایه پیویست دهکات به پهنهانی، به پیی حالهتی کهسهکان که یارمهتیان ددهی و، به پیی حالهتی ئهو کهسانه که پیویستیان ههیه، وهک باسمان کرد حکمهت ئهوهیه که ههرکهسه، وه ههر حالهته به پیی خوئی مامهلهی لهگهئدا بگری، وهک گوتراوه (لِكُلِّ مَقَامٍ مَقَالٌ)، واته: بو ههر حالهته قسهیهک ههیه.

چه نده سه له یه کی گرنگ

مه سه له یه که م: خوا ﷺ که ده فه رموی: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طِبِّبَتِ

مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ﴾، واته: ئه ی بروادارینه ! ببه خشن له و مال و سامانه چاکه ی که وده دستتان هیئاوه، وه له وه ی که له زهوی بو مان ده ره یئاون، تویره ره وانی قورئان له و باره وه که ئایا مه به ست پیی مال خه ر جکردنی فه رزه، یان هی سوننه ت ؟ قسه و باسی زوریان کردوه، به لام واپیئده چیئ رای راستر ئه وه بی که مه به ست پیی هه ردووکیانه، واته: خوا ﷺ لی ردها فه رمان ده کات به مسولمانان، که له و مال و سامانه ی له به رده ستیان دایه، چ ئه وه ی له رپی که سابه ت و بازرگانیه وه وده دستیان هیئاوه، وه چ ئه وه ی له ئه نجامی کارکردن له زه ویدا، جا چ به شیوه ی کشتو کال، وه چ به شیوه ده ره یئانی کانزیه کان، یا خود دوزینه وه ی خه زنه ی ژیره وه ی، له هه موو ئه و شتانه له پیئاوی خوادا ببه خشن، ئیدی ئه وه هه م فه رزیش ده گریته وه وه هه م سوننه تیش، فه رز وه ک زه کات، وه جاری وا هه یه غه یری زه کاتیش فه رزه، وه سوننه تیش ئه وه یه که ئینسان خو به خشانه ده ببه خشی، به بی ئه وه ی که شه ریعت له سه ری پیویست کردبی.

مه سه له ی دووم: که ده فه رموی: ﴿ مِنْ طِبِّبَتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ

مِنَ الْأَرْضِ ﴾، له و مال و سامانه چاک و باشانه ی که وده دستتان هیئاوه، وه له وه ی که له زهوی بو مان ده ره یئاون، (طیبات) کو ی (طیبه) یه (طیبه) ش له: (طاب) یطیب طیباً فهو طیب) له وه وه هاتوه، واته: هه ر مالیک که چاک و نایابه ئه وه ی که ئینسان به قیمه ت و به باشی ده زانی، که وه ک گوتمان: لی ردها مه به ست ئه وه یه ئینسان که شتیک ده به خشی، ده بی شتی باشبی و بوخوی پیی چاک بی، ئه گه ر خو ی پیی بدری، پیی خو شبی، له و جو ره ی پی بدری له وه ببه خشی هه ندیک له تویره ره وانی قورئان گو توویانه: لی ردها مه به ست له (طیبات) مالی حه لاله، به لام من وای بو ده جم که ناگونجی وشه ی (طیبات) نه لی ره و نه له هیج شوینیکی

دیکه‌ی قورئاندا مه‌به‌ست پیی حه‌لال بی، بوچی؟ چونکه خوا ﷺ له سوورته‌ی (الأعراف) دا، وه له جیی دیکه‌شدا باسی ئه‌وه‌ی کردوه که (طیبات) ی حه‌لال کردوه، بوئینه: ﴿... وَيَجِدُ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ...﴾ (۱۵۷) ﴿الأعراف﴾، جا ئه‌گه‌ر به‌مانای حه‌لال بیئ ده‌بی بلی (يُحِلُّ لَهُمُ الْحَلَالَ) رزقی حه‌لالیان بو حه‌لال ده‌کات! که دیاره رزقی حه‌لال هه‌ر بو خوئی حه‌لاله‌و پیویستی به حه‌لال کردن ناکات، که‌واته: مه‌به‌ست له (طیبات) وه‌ک گوتمان هه‌ر شتیکه که ئینسان پیی باشی و له‌زه‌ته‌ی لیبکات، له خواردن و خواردنه‌وه‌و به‌رگ و پۆشاک و دهنگ و ئاواز و دیمه‌ن و رهنگ و... هتد، واته: وشه‌ی (طیبات) هه‌ر شتیکی سوودبه‌خش و باش و په‌سنده، به‌پیی فیطره‌ت و سروشتی ساغی مرؤف.

مه‌سه‌له‌ی سییه‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿مِنْ طَيِّبَاتٍ مَا كَسَبْتُمْ﴾ له‌و مال و سامانه باش و چاکه‌ی که وه‌ده‌ستتان هیئاوه، که وه‌ده‌ست ده‌هیئرئ له‌رپی بازرگانیه‌وه، له‌رپی کرپن و فرۆشتنه‌وه، به‌هوی میراته‌وه، له‌رپی به‌کریدان (ایجار) وه، هه‌روه‌ها مال و سامانی مندالیش بو باب و دایکی ئه‌ویش هه‌ر ده‌چپته ژیر حوکمی ئه‌وه‌ی که ئینسان وه‌ده‌ستی دینی، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ أَوْلَادَكُمْ مِنْ طَيِّبٍ أَكْسَابِكُمْ فَكُلُوا مِنْ أَمْوَالِ أَوْلَادِكُمْ هَنِيئًا﴾ (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۳۵۲۸)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَم: (۴۴۶۲)، وَالْتِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۱۳۵۸)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۲۲۹۰)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بَرَقَم: (۴۲۵۹)، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بَرَقَم: (۲۴۱۴)﴾، واته: منداله‌کانتان له وه‌ده‌ست هیئراوی پاک و چاکي ئیوه‌ن، بوئه له مال و سامانی منداله‌کانتان به‌مورتاحی بخون و {دیاره ئه‌وه له حالیکدا که باب و دایک ناتاج بن و پیویستیان به مال سامانی مندال و رۆله‌یان هه‌بی، بویان هه‌یه لیی به‌کاربینن}.

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾، وه له‌وه‌ی که له زه‌وی بو‌مان ده‌ره‌یان، وه‌ک گوتم چ له‌رپی کشتوکه‌وه‌ی بی، چ له‌رپی گای کازاو مه‌عه‌نه‌کانه‌وه‌ی بی، یان دۆزینه‌وه‌ی خه‌زنه‌ی ژیر زه‌وی بی، یان

هەر شیوه لی به هره مه ندبوونیکی دیکه ی زهوی بیّت، که بییته مایه ی هاتنه دهستی مولک و سامان و ئیمکانیه تی ماددی.

مه سه له ی پینجه م: که ده فهرمو ی: ﴿ وَلَا تَيَّمَّمُوا الْخَبِيثَ ﴾، ﴿ وَلَا تَيَّمَّمُوا ﴾،

واته (وَلَا تَقْصُدُوا) واته: مه خه فتین له شتی خراپ که خیرو چاکه ده که ن، جا چ پیویست بی وهکو زهکات، یان سوننه ت بی، بو وینه: که سیك خو به خشانه خیریک دهکات، نابی بو کام مالیه خراپه و به که لک نه هاتوو یه، بو نه وه بخه فتی، وهک له هو ی هاتنه خواره وه که شدا باس مان کرد، به لام که ده فهرمو ی: ﴿ وَلَا

تَيَّمَّمُوا الْخَبِيثَ ﴾، واته: بو هی خراپ مه گه رپن، تو یژ ره وانی قورئان ده لین:

ئه گه ر که سیك مه به ستی نه بووبی و، به ئانقه ست له هی خراپ نه خه فتابی، گونا هبار نیه، بو وینه: یه کیك خیریک دهکات مه به ستی نه وه نه بووه که بو شتی خراپ بگه ری، به لکو مال و سامانیکی هه یه هه ندیکی لی جیاده کاته وه، بی نه وه ی بو خراپه که ی خه فتابی، ئه گه ر له خودی خویدا باشیش نه بی، گونا هبار نابی، مادام مه به ستی نه بووبی، واته: کاتیک مرو ف گونا هبار ده بی که که مه ته رخه میی کرد بی له مال به خشیندا و، به مه به ست بگه ری بو نه وه ی به که لک نایه ت و به دلئ نیه و به ناپه سندی ده زانی، به لام ئه گه ر مال ه که ی چه ند جو ریکی تی که ل بی و وا هاتیته به رده ست به بی مه به ست، له و حاله ته دا گونا هبار نابی.

مه سه له ی شه شه م: که ده فهرمو ی: ﴿ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِعَاخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا

فِيهِ ﴾، واته له شتیك مه به خشن، که خو تان ئاماده نین وه ری بگرن، مه گه ر به چاو لینوو قانندن و به خاتر گرته وه بی.

تو یژ ره وانی قورئان ده لین: لی ره دا ته رازوو نه وه یه که بی کاته پیوه رو ته رازوو، هه رچی بو خو ی پی خو ش نیه له و جو ره پی بدری، با له و جو ره به خه لکیش نه دات، چونکه پیغه مبه ر ﷺ فه رموو یه تی: ﴿ (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۳) عَنْ حُسَيْنِ الْمَعْلَمِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ﴾، واته: یه کیك له ئیوه به بر وادار داناری، تا کو چی بو خو ی پی

خۆشه بۆ برای مسوئمانیشی پیی خوش نه بی، ههروهها به پیچه وانه وهش چی بوخوی پی ناخۆشه ده بی بۆ ئه ویش پی ناخۆش بی، پیئ ناخۆشه شتیکی خراپت بده نی، به هه مان شیوه شتی خراپیش مه ده به خه لک.

نجا دیاره دوینراوه کان (مخاطبین)ی ئه و کاته ی کۆره که ی پیغه مبه ر پیاو بوونه، بۆیه فه رموویه تی: (لأخيه)، ئه گه رنا پیاو و ئافره ت هه ردووکیان مه به ستن.

مه سه له ی هه وتهم: که ده فه رموی: ﴿ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ

بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ﴾، واته: شهیتان به ئینی هه ژاریتان پی دها، وه فه رمانتان پی ده کات به چرووکی و رژی، به لام خوا به ئینی لیبوردنتان پی دها، وه به ئینی به خشش و چاکه ی خۆیتان پی دها، لیردها یه کیئ بۆ هیه بلئ: کوا شهیتان نه مانبینیوه که س له هه ژاری بترسینی، وه نه مانبینیوه به که سی بلئ: چرووک رژدو ده ست نووقاوبه؟! وه لامه که ی ئه وه یه که شهیتان له رپی خوتخوته و وه سه وه وه ئه وه ره شه یه له خه لک ده کات، وه به ئینه خراپه یان پیده دات، وه ئه وه فه رمانه خراپه یان پیده دات، که واته: به ئی که س شهیتانی نه بینیوه به شیوه یه کی به ره جه سته، به لام مه به ست ئه وه یه ئه وه خوتخوته و خه یاله خراپه ی ده که ویته دلی که سانی ده وله مه ندو سامانداره وه، که نه به خشش و ئه گه ر ببه خشش هه ژار ده بن، بۆیه پیویسته رژی و چرووکی بکه ن، ئا ئه وه له شهیتانه وه یه، هه روه ک پیچه وانه که یه که که سیئ نیه تی باشی دیته دل، که ببه خشش و چاکه بکات، دیاره ئه وهش له فریشته کانه وه له خوی پهره ر دگاره وه یه، چونکه خوا ده فه رموی: ﴿ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ

وَفَضْلًا ﴾، وه خوا به ئینی لیبوردنتان پیده دها، وه به ئینی به خشش و چاکه ی خۆیتان پیده دات، که واته: ئه وه ی که به رچاو تیرو دل ده وله مه ندو ده ستره وه یه، ئه وه واپیده چی ئه وه حاله ته فیکری و رووحیه به تابه تی ئه گه ر له ئه هلی ئیمان بی، له فریشته کانه وه بی، به لکو ده گونجی ئه گه ر بیرواش بی هه روا بی، چونکه فریشته کان له دنیا دا سه رچاوه ی هه موو خیر و چاکه یه کن و، هه ر

سیفه تیکی چاکبی ده گه ریته وه بو هاندانی فریشته کان، وه شهیتانه کان سه رچاوه ی خراپه ن و هه ر سیفه تیکی خراپ بی، ده گه ریته وه بو هاندانی شهیتانه کان، پیغه مبه ریش ﷺ له فه رموده یه کدا نه وه مان بو روون ده کاته وه که فه رموویه تی: { (إِنَّ لِلشَّيْطَانِ لَمَّةً بَابِنِ آدَمَ وَلِلْمَلِكِ لَمَّةً، فَأَمَّا لَمَّةُ الشَّيْطَانِ فَايْعَادُ بِالشَّرِّ وَتَكْذِيبٌ بِالْحَقِّ، وَأَمَّا لَمَّةُ الْمَلِكِ فَايْعَادُ بِالْخَيْرِ وَتَصْدِيقٌ بِالْحَقِّ، فَمَنْ وَجَدَ ذَلِكَ فَلْيَعْلَمْ أَنَّهُ مِنَ اللَّهِ فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ وَمَنْ وَجَدَ الْآخَرَ فَلْيَتَعَوَّذْ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا ﴾ } (رواه الترمذی برقم: (۲۹۸۸)، ضَعَفَهُ الْألباني في (ضعيف الجامع) برقم: (۱۹۶۳)، وفي (المشكاة) برقم: (۷۴)، ثُمَّ صَحَّحَهُ فِي هِدَايَةِ الرِّوَاةِ (۷۰)، (النصيحة: ۳۴)، صحيح موارد الظمان (۳۸)، واته: ئينسان هاندريکی شهيتاني ههيه له دهروونيدا، وه هاندريکی فریشته ييشی ههيه { هه م شهيتان هانی دداو هه م فریشته ش هانی ددا } هاندانی شهيتان بریتیه له وهی که هه ره شهی لیده کا به خراپه که بر وا به هه ق نه هیئی و به دروی بزانی { بو وینه: مه به خسه نه گه رنا هه ژار ده بی، جیهاد مه که نه گه رنا تووشی به لا ده بی، کوچ مه که نه گه رنا مالویران ده بی، چاکه مه که دوا بی په شیمان ده بیه وه ... هتد }، به لام هاندانی فریشته بریتیه له وهی که به ئینی پی ددا به چاکه، وه هانی شی ددا که بر وا به هه ق بیئی، جا هه رکه سیک نه وهی بی بی له دلیداو ههستی پی کرد، نه وه بابزانی له خوا وه یه وه له ری فریشته کانه وه یه، (خوای په روه ردگار ئیلهامی خهیری خوئی ده نی ری له ری فریشته کانه وه) وه با ستایشی خوای له سه ر بکات، وه هه رکه سیک ههستی به هاندری دو وه کرد { که بریتیه له وهی شهيتان هانی بدات بو چرووکی و بو بر وانه هینان به هه ق } نه وه با په نا به خوا بگری له شهيتان، { واته: بلی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) } دوا بی پیغه مبه ر ﷺ نه و نایه ته ی خوینده وه: ﴿ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ ... ﴾ { شهيتان هه ره شهی هه ژاریتان لیده کات } .

مهسهلهی ههشته م: که خوا دهفه رموی: ﴿ **وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ** ﴾، وهک پیشتیش باسمان کردوه، خوا ﷺ دواى ههر کام لهو نه مرو نه هیانهی که ناراسته ی مسولمانانیا ن دهکات، ئایه ته که به هندیك له سیفه ته کانی خو ی ته و او دهکات، که بگونجی له گهل نیوه رۆکی نه و فه رمانه یا خود نه و نه هیه دا، لی ره دا که دهفه رموی: ﴿ **وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ** ﴾، وه خوا فراوانی زانایه، واته: سیفه ته کانی خوا فراوانن به بی سنوور، ره حمهت و به خشینی خوا فراوانه و ده توانی به بی سنوور به خشی، وه زاناشه ده زانی به کی به خشی.

مهسهلهی نویه م: که دهفه رموی: ﴿ **يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ**

الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ﴾، حکمهت به ههر که سیك ده دات که بیه وی، وه ههر که سیك حکمه تی پی بدری خیر و چاکییه کی زوری پی دراوه، لی ره دا باسکردنی حکمهت له میانه ی باسی به خشیندا نه وه ده گه یه نی که بابای به خشه رو خیر و مه ند که مالی خو ی خه رج دهکات له پی ناوی خوا دا، ده بی لیزان و کارزان بی و، زور به سه لیه بی و، بزانی چون مال ه که ی ده به خشی و ؟ به کی ده به خشی و ؟ به چ شیوه یه ک خه رجی دهکات ؟ چونکه مه سه له ههر خه رجکردن نیه، به لکو به کی ده ده ی ؟ چه ند ده به خشی ؟ له چ وه ختی کدا و به چ شیوه یه ک ؟ هه موو نه مانه ش به راستی زور گرنگن، پیشتیش باسی وشه ی حکمه تمان کردو گوتمان: نه وانه ی که گو توویانه: مه به ست له حکمهت سوننه تی پیغه مبه ره ﷺ، نه یان پیکاوه و حکمهت واته: دانایی و وه ستایی، یان خو رازاننده وه به به ها به رزه کان، یا خود نه وه ی که ئینسان قسه و کرده وه ی به جی بی (الإصابة في القول والعمل)، وه نه وه فه رمو و ده یه ی پیغه مبه ریش ﷺ به لگه یه له سه ر نه وه که وشه ی (حکمه) واته: لی زانیی و وه ستایی: { (لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا، فَسَلَّطَهُ عَلَىٰ هَلْكَتِهِ فِي الْحَقِّ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْحِكْمَةَ، فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعَلِّمُهَا) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۷۳)، وَمَسْلَمَ بِرَقْم: (۱۸۹۳)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۴۲۰۸)، عَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته:

حه سوودیی تنها له دوو حاله تاندا، یان بو دوو خهسله تان دروسته { که لیردها مه بهست له هه سوودیی نه وه نیه، که تو خوزگه بخوازی نه و چاکه و نیعمه ته له و کهسه لاجییت، به لکو لیردها یانی: نه وه که توش ههز بکهی وهک نهوت هه بییت، که به عه ره بی (غیبه) ی پی ده لئین، به لام هه سه د نه وه یه که تو ههز بکهی نه و نیعمه ته له و کهسه لاجی و بو تو بی، یا خود هه ره له و لاجی، نه گهر بو توش نه یهت، که واته: مه بهست له و فهرمووده یه به کورتی، یانی: خوزگه به نیعمه تی خه لک خواستن له دوو شاندا زور جی خویه تی: }

یه کیکیان: پیاوئیک که خوا مال و سامانیکی زوری داوته، وه یارمه تیشی داوه که له هه قدا خه رجی بکات.

دووهم: پیاوئیک که خوا ﷺ حیکمه تی پیداووه به و حیکمه ته ش ره فتار ده کات و وه فییری خه لکیشی ده کات، که واته حیکمه ت لیردها ناگونجی مه بهست پیی سوننه تی پیغه مبه ره ﷺ بی، به لکو حیکمه ت واته زانیاری به سوودو کرده وهی به سوود، یا خود نه ده بو ره وشت و هه لسوکه وتی به رزو جوان، که نه وه ده گونجی به غه ییری پیغه مبه رانیس (علیهم الصلوة والسلام) بدری، وهک خوا فهرموویه تی: ﴿ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ... ﴾ ﴿ ۱۳ ﴾ لقمان، واته: بیگومان حیکمه تمان به لوقمان دابوو، لوقمانیش لای زوربه ی هه ره زوری زانیان پیاوئیکی هه کیه و لیزان بووه، به لام پیغه مبه ره نه بووه وه حی بو نه هاتوه، جا زانیان به چه ند شیوه یه ک پیناسه ی (حکمه) تیان کرده، وهک پیشتیش باسما کرد، یه کیکیان ده لی: (الحکمة: الإصَابَةُ فِي الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ) واته: حیکمه ت نه وه یه ئینسان قسه ی به جی و کرداری به جیبی، هه ندیکی دیکه گوتوو یانه: (الحکمة: مَعْرِفَةُ الْحَقِّ وَالْعَمَلِ بِهِ) حیکمه ت بریتیه له وهی هه ق بناسی وه کاری پی بکهی، هه ندیکی دیکه گوتوو یانه: (الحکمة: مَعْرِفَةُ الْمَوْجُودَاتِ وَفِعْلُ الْخَيْرَاتِ) حیکمه ت نه وه یه که بوونه وه ره کان بناسی، وه کرده وه چاکه کان نه نجام بدهی، هه ندیکی دیکه گوتوو یانه: (الحکمة: إِدْرَاكُ أَسْرَارِ الشَّرِيعَةِ) حیکمه ت بریتیه له په یردن به نه یئیه کانی شه ریعه ت.

به لّام وهك له رابردووشدا گوتمان من پیّم وایه ئەگەر بلیین: حکمهت بریتیه له خوۆ رازاندنه وه به خهسلهت و ئاکاره بهرزو پهسندەکان، وه دووری له خوووخته نزم و پهستهکان، ئەوه پیئاسهیهکی گشتگیرتره، چونکه ههم قسهی چاک و ههم کردهوی چاک و ههم رهوشتی بهرزو جوان و ههم هه لّسوکهوتی بهجی، ههمووی دهگریته وه، پیئستر به لگه ی هه لّبژاردنی ئەم پیئاسهیه مان باسکردو لیّره دووباره ی ناکهینه وه.

مهسهله ی دهیه م: که دهفه رموی: ﴿ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴾ ﴿ وَمَا

يَذَّكَّرُ ﴾ ئەسله که ی (وَمَا يَتَذَكَّرُ) واته: بیرناکاته وه، یاخود په ند وەرناگری جگه له خاوه ن عهقلان، (أَلْبَاب) کو ی (لُبّ) ه، (لُبّ) واته: کاکل، به لّام بوچی خوا ﷻ عهقلی به (لُبّ) ناوبردوه ؟ چونکه وهك پیئستریش گوتمان وهك چۆن ههر شتیک ئامانج لیّ کاکله کهیه تی، حهقیقهت و کاکلی ئینسانیش عهقله کهیه تی و، ئینسان عهقله که ی لیّ دهر بیئه، ده مینیتته وه قاوغ و تو یکلایکی بو ش، وه ئەم ته عبیره ئەوه ش دهگه یه نی که به راستی خوا ی په روه ردگار زۆر حیساب بو عهقل و بیرو هوش و تیگه یشتنی ئینسان دهکات، چونکه لیّره دهفه رموی: ته نیا خاوه ن عهقلان په ند وهرده گرن، وه له چه ندان شوینی دیکه ی قورئاندا خوا ﷻ دهفه رموی: نایه ته کانم ناردوه بو خاوه ن عهقلان، خاوه ن عهقله کان له نیشانه کانی خوا، له ئاسمان و زهوی تیده گهن و، نه یئیییه کانی خوا ی بی هاوتا دهرک پییده کهن، که واته: ئیسلام گرنگیه کی زۆر به عهقل ده دات، هه لّبه ته عهقلیکی سه لیم و به جی، عهقلیک که دوور بی له وه ی که بکه ویتته ژیر کاریگه ری ئاره زوو ده کان و شوبه هه کانه وه.

مهسهله ی یازدهیه م: خوا ﷻ دهفه رموی: ﴿ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ

نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ ﴾، ههر مالیک خه رج بکه ن، یاخود ههر نه زریک بکه ن خوا دهیزانی وشه ی: (نَفَقَة)، ئەوه دیاره ههمووی دهگریته وه، چ مالی نهختینه، چ بهرگ و پۆشاک، چ ئاژهل، چ دانه ویله، ... هتد، (نَذْر) یش شتیکه

که نینسان له‌سه‌ر خوئی پیویستی ده‌کات، به‌لام خوا له‌سه‌ری پیویست نه‌کردوه، زانایان ناوا پیی‌نسه‌ی (نَذْر) یان کردوه: (النَّذْرُ: هُوَ مَا أَوْجَبَهُ الْمُكَلَّفُ عَلَى نَفْسِهِ مِنَ الْعِبَادَاتِ مِمَّا لَوْ لَمْ يُوجِبْهُ لَمْ يَلْزَمْهُ) واته: نه‌زر بریتیه له‌وه‌ی که به‌نده له‌سه‌ر خوئی پیویستی ده‌کات له خواپه‌رستییه‌کان، که نه‌گه‌ر خوئی له‌سه‌ر خوئی پیویستی نه‌کردبایه، له‌سه‌ری فه‌رز نه‌بوو نه‌نجامی بدا.

جا نایا نه‌زر باشه نینسان بی‌کات، یان باش نیه؟ زانایان مش‌ت وم‌ریان له‌وه‌دا هه‌یه، به‌لام وا پیی‌ناچی خراب بی، جا نه‌وانه‌ی که به باشی ده‌زانن گوتوو‌یانه: نه‌زر شتیکی باشه، چونکه خوا ﷺ مه‌دحی نه‌وانه‌ی کردوه، که وه‌فا به نه‌زر ده‌کن، وه‌ک له سووره‌تی (الإنسان) دا ده‌فه‌رموی: ﴿يُوفُونَ بِالْأَذْرِ...﴾ (۷) ، واته: وه‌فا به نه‌زر ده‌کن، شتیکیان که له خوئیان گرت وه‌فای پی‌ده‌کنه و جیبه‌جیی ده‌کن، وه لی‌ره‌شدا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ﴾، جا نه‌گه‌ر نه‌زرو شت له‌خوگرتن شتیکی خراب بووایه، خوای په‌روه‌ردگار ناماژه‌یه‌کی پی‌ده‌دا، که واباشه نه‌کری، نه‌ک ستایشی نه‌نجام‌ده‌رانی بکات.

مه‌سه‌له‌ی دوازده‌یه‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾، وه سته‌مکاران هیچ پشتیوانی‌کیان نیه، ده‌گونجی مه‌به‌ست پیی که‌سانی ریابازو منه‌تکاربی، که مال ده‌به‌خشن به ریابازی، یاخود منه‌ت ده‌کن له‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی که هاوکارییان کردوه، یان دواى نه‌وه‌ی مال‌ه‌که‌یان پی به‌خشیوه، نازاری ده‌دن، پاش مله باسی ده‌کنه و پیی ده‌گاته‌وه‌و پیی ناخوشه، وه ده‌شگونجی مه‌به‌ست نه‌و که‌سانه‌بی که رژدو چرووکن مال و سامانه‌کانیان له ده‌ست نایه‌ته‌ده‌رو، له‌پی‌ناوی خوادا له شوینی‌کدا که شهرع دیاری کردوه، نایبه‌خشن، وه ده‌شگونجی مه‌به‌ست پیی هه‌ردووکیان بی، چونکه هه‌ردووکیان سته‌مکارن هه‌م نه‌وه‌ی که مائی خوئی ده‌به‌خشی به شیوه‌یه‌کی ناشه‌رعییانه‌و، هه‌م نه‌وه‌ش که نایبه‌خشی و چرووکی و رژی‌دی ده‌کات، نه‌ویش به‌ته‌نکید سته‌مکاره، هه‌له‌به‌ته هیچ ریگر (مانع) یکیش نیه که هه‌ردووکیان پی‌که‌وه مه‌به‌ست بن، لی‌ره‌شدا

دهلیم: هزاران رده حمهت له پیشه وای تویره دهوانی قورئان (أبو جعفر الطبري) که همیشه هه ولدهدات چه مک و واتای نایه ته کان فراوان و گشتگیر بخاته پروو .

مهسه لهی سیزدهیه م: دربارهی نه وه که نایا وا باشه نینسان مال که ده به خشی، به ناشکرا بیبه خشی، یان به په نهانی ؟ زانایان له وباره وه زوربان قسه کرده،

نایه ته کلهش ده فهرموی: ﴿ **إِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا**

وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ﴾، نه گهر نه و مال و سامانه تان که

دهیبه خشن ناشکرای بکه ن، باشترین شته، وه نه گهر په نهانی بکه ن و بیدن به هه ژاران، نه وه بو نیوه چاکتره، جا زانایان له وباره وه دوو رای سه ره کیان هه ن:

۱- هه ندیکیان ده لین: وا باشه مال و سامان به په نهانی بیبه خشی، چونکه خوا

ده فهرموی: ﴿ **وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ** ﴾، واته: نه وه

باشتره بو نیوه، که په نهانی بکه ن و بیدن به هه ژاران.

۲- وه هه ندیکیان ده لین: نه خیر و اباشه به خشین ناشکرا بکری، چونکه خوا

ده فهرموی: ﴿ **إِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ** ﴾، واته: نه گهر سه ده ده قه و

خیرو چاکه کانتان ناشکرا بکه ن، نه وه باشترین شته، به لام له راستیدا به پیی

روالته نایه ته که هه ردو وکیان باشن، چونکه جاریکیان ده فهرموی: باشترین

شته و جاریکی دیکهش ده فهرموی: نه وه بو نیوه باشتره، مهسه له کلهش نه وه یه

که جاری واهیه و اباشه به ناشکرا مال بیبه خشی و، جاری واش هه یه و اباشه

به په نهانی بی، بویه نایه ته که ی کو تایی ده فهرموی: ﴿ **الَّذِينَ يُنْفِقُونَ**

أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾، نه وانهی مالی خو یان ده به خشن، به شه وو به

رؤژ، به ناشکرا و به په نهان، بوچی ؟ چونکه مال به خشین و هاوکاریکردنی

خه لک، جاری واهیه پیویسته یان و اباشه به ناشکرای، به تایبه تی نه گهر

واجب بی، کابرا زهکات دهدا، واباشه به ئاشکرا بی، بو ئه وهی خه لک گومانی خراپی پی نه بات، وه جاری وا هه یه ده بیته سه رمه شق بو خه لکی دیکه وه، خه لکی دیکه چاوی لی ده کات، وهک له فه رموده ی (صَحیح) دا هاتوه، جارِیک کابرایهک هات داوای هاوکاریی کرد، زور پرووت و ره جال دیار بوو، پیغه مبه ر ﷺ ده م و چاوی موباره کی تاریک داهات و گرژ بوو، پیی ناخوش بوو ئه و ئینسانه ی وا به هه ژاریی و پرووت و ره جالیی بینی، دواپی یه کی له مسوئمانان هاوکارییه کی کرد، خه لکه کهش که له وی بوون ئه وانیش به دوا ی ویدا هاوکاریی دیکه یان کرد، ئنجا پیغه مبه ر ﷺ رووی موباره کی وهک مانگیگ دره وشایه وه، وه له و حالته دا فه رمووی: { (مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً، فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يُنْقَصَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ) (رَوَاهُ مُسْلِمُ بِرَقْم: (۲۳۴۸)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۰۳) }، واته: هه رکه سیئک چاکه یهک دابیئی، ئه وه پاداشتی خو ی هه یه، وه پاداشتی هه موو ئه وانه ی هه یه که کار به و چاکه یه ده کهن { که ئه و دایه یئاوه و ئه و ده ستپیئشخه ری بو کردوه } به بی ئه وهی له پاداشتی ئه وان که مبیته وه، { به قه در هه مووان پاداشتی هه یه }.

شایانی باسیشه هه ندیک له زانایان به هه لئه ئه م فه رمایشته یان کردوته به لگه له سه ر بیدعه ی چاک (البدعة الحسنه) و گوتوو یانه: لی رده ا پیغه مبه ر ﷺ مه به ستی ئه وه یه هه رکه سیئک بیدعه یه کی باش دابیئی و، هه رکه سیئک دواپی ئیش به و بیدعه چاکه بکات، ئه وه پاداشتی هه موویانی هه یه !! به لام له راستیدا وانیه، چونکه وهک چوئن ئایهت هوی هاتنه خوار (سَبَبُ النُّزُولِ) هه یه، فه رموده کانی پیغه مبه ریش هوی گوتران (سَبَبُ الْوُرُودِ) یان هه یه، جا پیغه مبه ر ﷺ له و مه قامه دا که فه رموویه تی: { هه رکه سیئک چاکه یهک دابیئی }، مه به ستی بیدعه نه بووه، به لکو مه به ستی ئه وه بووه که ده ستپیئشخه ری بکات بو چاکه یهک، چونکه بیگومان هاوکاریی کردنه که ی ئه و مسوئمانه بو پیاوه هه ژاره که، بیدعه ت نه بووه دایه یئاوه، به لکو ته نیا هاوکاریی کردوه، که واته: مه به ست له ری بازیکی باش (سُنَّةٌ حَسَنَةٌ) خودی هاوکاریی کردنه که بووه، جا

جاری وایه، و اباشه هاوکاراییکردن ئاشکرابی، بو ئه وهی که خه لکی دیکه ته ماشای بکات، چ له بهرئه وه بی که مال به خشینه که واجب، یان له بهر هه هه هویه کی دیکه بی، که مال به خشینه که ئه گهر به ئاشکرابی، باشر ئامانجی خوئی بیکی، وه جاری وایه و اباشه که به په نهانی بی، وه بی بابای به خسه ره کهیم و لیزان و به سه لیه بی، کاتی گونجاو و شیوهی گونجاو بو مال به خشینه کهی بدوزیته وه، ئه گهر پیویستی کرد ئاشکرای بکات، ئه گهر پیویستی نه کرد په نهانی بکات، وه ئه گهر و اباش بو با به شه و بی، و اباش نه بو، با به رۆژی، پیغه مبه ریش ﷺ له و باره وه فه رموویه تی: ﴿(أَفْضَلِ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۷۳۱)، وَمَسْلَم بِرَقْم: (۱۸۲۲)، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رضی الله عنه﴾، واته: باشرین نویژی ئینسان ئه وه یه که له ماله وه بیکات جگه له فه رزه کان، بوچی له ماله وه بی ؟ له بهرئه وهی خه لک ههستی پی ناکات، که واته: وه ک چوئن نویژ جگه له فه رزه وهی دیکه و اباشه له مالی بی، به لام فه رزه که ده بی به ئاشکرابی، ده گونجی بلین: مال به خشینیش جگه له زه کات که واجب و ده بی به ئاشکرابی، ئه وهی دیکه ئه گهر به په نهانی بی رهنگه باشر بی، به لام وه ک گوتم: مال به خشینی سوننه تیش دیسان حاله تی جوړاو جوړی هه یه، هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: ﴿(إِنَّ الَّذِي يَجْهَرُ بِالْقُرْآنِ كَالَّذِي يَجْهَرُ بِالصَّدَقَةِ وَالَّذِي يُسِرُّ بِالْقُرْآنِ كَالَّذِي يُسِرُّ بِالصَّدَقَةِ) (رَوَاهُ النَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۱۶۶۳)، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضی الله عنه، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ﴾، واته: ئه وه که سهی که قورئان به دهنگی به رزه ده خوینی، وه ک ئه وه یه که خیره چاکه به ئاشکرا ده کات، وه ئه وهی که قورئان به دهنگی نزم ده خوینی، وه ک ئه وه وایه که خیره چاکه به په نهانی ده کات، که دیاره جاری و هه یه و اباشه به دهنگی به رزه قورئان بخویندی، و جاری واش هه یه و اباشه به دهنگی نزم، بو وینه: ئه گهر نویژ که ره له گه ل ئیمامدا نویژی کرد، ده بی قورئانه کهی به دهنگی نزم بخوینی، وه جاری و هه یه ئه گهر به ته نیاش نویژی کرد له مالی له نویژه (جهری) یه کاند، سوننه ته

که دهنگ بهرز بکاتهوه، جا وهک چۆن نوپژکردن جاری وایه دهبی به دهنگی نزم قورئانه که بخویندری، جاری وایه به دهنگی بهرز، به هه مان شیوه مال به خشینیش جاری وایه به ئاشکراو، جاری واش ههیه به په نهان، ههروهها پیغه مبهه صَلَّى فهرموو یه تی: { (صَدَقَةُ السِّرِّ تُطْفِئُ غَضَبَ الرَّبِّ) (رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ عَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) بِرَقْمِ: (۱۸۷۱)) }، واته: مال به خشینی په نهان تورهی پهروهردگار دهکوژینیته وهو لایدهبا، (واته: خوا زۆری پی خوشه).

مهسهلهی چواردیهه م: که دهفه رموی: ﴿ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ ﴾، له دواى نه زرو مال به خشینی به په نهان و به ئاشکرا دهفه رموی: له گونا هه کانتان لیتان دهسپرتیه وه، نه وهی لیوهرده گیرى که ئینسان، چ به ئاشکرا، چ به په نهان مالى خوئی ببه خشى، ده بیته هوئی نه وهی که گونا ح و تاوانه کانی لی بسپرتیه وه، هه ندیکیشیان گوتوو یانه: نه وه تایبه ته به مال به خشینی په نهان وهو، هه ندیکیشیان گوتوو یانه: تایبه ته به مال به خشینی ئاشکرا وه، به لام له راستیدا بو هه ردووکیان ده چیته وه.

مهسهلهی پازدهیهه م: که دهفه رموی: ﴿ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ ﴾، له دواى باسی مال به خشین دهفه رموی: هیدایه تدانی نه و خه لکه له سه ر تو نیه، نه مه نه وهی لیوهرده گیرى، که ئینسانی مسوئمان که مالى خوئی ده به خشى، نابى بیبه ستیتیه وه به وه وه که حه تمه ن ده بی نه و ئینسانه به پیی دلی نه و بیت، به لکو جاری وایه نه گه ر مال به خشینه که سونه ت بی، با نه و که سه مسوئمانیش نه بی، هه ر دروسته پیی ببه خشى، مادام ئاتاج و لیقه و ماوه، به به لگه ی نه وه، که خواى پهروهردگار دهفه رموی: ﴿ لَا يَنْهَكَ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقِنُواكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ

يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ... ﴿ ۸ ﴾ الممتحنة، واته: خوا لیتان قه دهغه ناکات سه باره ت به و کافرانه ی که خوا له مال و حالتان وه ده ریان نه ناون، وه له سه ر دینتان شه رتان له گه لدا ناکه ن، که له گه ئیاندا چاکه کار بن،

وہ لہگہ لیان بہ خشنده بنو له مائی خوٹانیان پی بدن، بہ لām زور له زانیان دەلین زہکاتو مائی فہرز تہنیا بہ مسوئمانان دەشی و نابی بدری بہ ئینسانی بی پروا، ہەرچہندہ ہەندیکیان دەلین: نہ خیر زہکات بہ ئینسانی کافرو بی پرواش ہەر دەشی، جا ئەوانہی کہ دەلین: زہکات تہنیا دەبی بدری بہ مسوئمانان، ئەم فہرمايشتہی پیغەمبەر ﷺ بہ بەلگہ دیننہوہ کہ فہرموویہتی: { (أَمِرْتُ أَنْ أَخْذَ صَدَقَةً مِنْ أَغْنِيَاءِهِمْ وَأَرُدَّهَا فِي فُقَرَائِهِمْ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ)، البخاري: (۱۳۹۵)، و مسلم: (۱۹)، وأبو داود والنسائي والترمذي وابن ماجه وأحمد }، واتہ: فہرمانم پی کراوہ، کہ زہکات لہ دەولہ مہندەکانی مسوئمانان وەر بگرم، وہ بیدەمەوہ بہ ہزارەکانیان، ئەوانەش کہ دەلین دروستہ بدری بہ خەلکی نامسوئمانیش، روالہتی ئایەتەکہ بہ بەلگہ دیننہوہ، بہ لām وا پیدەچی ئەو رايہی دیکہ راستتربن، چونکہ زہکات یەکیکە لہ پینج پایەکانی ئیسلام و دەبی لەنیو مسوئماناندا جیبەجی بکریو، تہنیا بدری بہ مسوئمانان، بہ لām خەلکی نامسوئمان دەگونجی لہ مائی دیکہ غەیری ئەوہی کہ زہکاتو فہرزە، لہوہ ھاوکاری بکرین، بہ لām ئایا بابای گوناہبارو فاسق کہ نویتز ناکات، یان رۆژوو دەخوات، یان بەناوبانگہ بہوہی کہ گوناہیک دەکات، ئایا زہکاتی پی دەشی یان نا؟ وہ مائی دیکہی پی دەشی یان نا؟ ئەوہی کہ لہ ئایەتەکان و فہرمايشتەکان وەردەگیری، ئەوہیہ کہ پی دەشی، بہ لām ئەگەر ہات و ئینسانیکی چاکەکار لہگەل یەکیکی خراپەکار ہەبوون، ہەردووکیان وەک یەک موحتاج بوون، دیارہ لہو حالەتەدا واباشترہ بدری بہ چاکەکارەکہ، ہەرنەبی بو ئەوہی ئەو کہسەی کہ بی دینہ یاخود گوناہبارہ، بہ خویدا بچیتەوہ، وہ بزانی کہ لہ خیر و چاکەی مسوئمانان بیبەش دەبی، بہوہی گوناہباریی و خراپەکاریہ کہیہوہ، بہ لگەش لہسەر ئەوہ کہ مائی زہکات و خیر و چاکہ بہ ئینسانی گوناہباریش دەشی، ئەو فہرموودہیہی پیغەمبەر ﷺ کہ بوخاریی موسلیم^(۱) گیراویانہتەوہو ئەوہ کورتہی ماناکہیہتی: کابرایەک دەیہوویت خیر و چاکہ بکات، یان زہکات بدات جاریک دەیدا بہ ئافرەتیکی زیناکەر جاریکی دیکہ دەیدا بہ پایویکی دەولەمەند

(۱) البخاري: (۱۴۵۱)، و مسلم: (۱۰۲۲).

جاريكى دىكە دەيدا بە پياويكى دز، جا كە دەيدا بە ئافرەتە زىناكەرەكە، خەلك باسى دەكەن و دەلئىن: دەفەرموو خىرو چاكەى خۇيدا بە ئافرەتتىكى داوين پيس ! ئەويش وا دەزانى، كە لە قيسى چووه، دەلئى: ستايش بۇ خوا، ئەمجارە دەيدەم بە موستەھەقى خۇى، بۇ جارى دووم دەيدا بە دەولەمەندىك ديسان خەلك زەمى دەكەن و دەلئى: ستايش بۇ خوا، ئەمجارە دەيدەم بە كەسى كە پىي بشى، جارى سىيەم دەيدا بە دزىك، ديسان خەلكى باسى دەكەن، ئەويش دەلئى: خوا ستايش بۇ تۇ، خىرو چاكەكەم چووه دەستى زىناكەرىك و دەولەمەندىك و دزىك !! بەلام پىي دەگوترى، {واتە لە خەوندا، يان بە ئىلھام} كە ھەرسىك خىرو چاكەكەت بە باشتىن شىوھ لىوھەرگىراون، زىناكەرەكە بەلكو بەھوى ئەو مال و سامانەوھەكە پىيدراوھ بىنياز بى لە داوين پىسى، دەولەمەندەكە بەلكو عىبەرت وەربگىرى، لەمەودوا چىدىكە چرووكىي و رژدىي نەكاو نامادەبى مالى خۇى بەخشى، وە دزەكەش بەلكو پىويستى بە دزىي نەمىنى و وازبىنى !.

مەسەلەى شازدەيەم: كە خوا دەفەرموى: ﴿ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ ﴾،

ھەر سامانىك بەخشن بۇ خۇتانە، ئەوھ لەپراستىدا ھەم دنيا دەگرىتەوھ، ھەم دوارۇژىش، ئىنسان ھەم لە دنيادا لە بەخشىنى خۇى بەھرمەند دەبى و پىي سەربەرزەو دلى مورتاح دەبى و، خەلك بە چاكە باسى دەكەن، وە ھەم لە دوارۇژىشدا دىتەوھ رپى و خوا پاداشتى دەداتەوھ، وە ئەوھ بەپراستى ھەم تاكىش دەگرىتەوھ، ھەم خىزانىش و، ھەم كۆمەلگاش دەگرىتەوھ، كۆمەلگايەك كە خىرومەندىن لەنىو خۇيانداو ھاوكارىي بەكدى بكەن، بۇ دنياشيان باشەو بۇ دوارۇژىشيان باشە.

مەسەلەى ھەقدەيەم: كە خوا دەفەرموى: ﴿ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ

اللَّهِ ﴾، ئىوھ مالى خۇتان خەرج ناكەن مەگەر بۇ داواكردنى پرووى خوا، واتە: رەزامەندىي خوا، يان پاداشتى خوا، يان دیدارى پرووى خوا، لىرە ئەم تەعبىرە ھەوالە، خوا ھەوال دەدا، دەفەرموى: ئىوھ مالى خۇتان نابەخشن مەگەر بۇ ئەوھ كە خوا لىتان رازى بى و، دەتانەوئى رەزامەندىي خواى پى وەدەست بىنن،

واته هه واله به لام مه بهست پیی فه رمانه، واته: حالته ئاسایی و سروشتی لای مسولمانان نه وهیه، که هه بهو شیوهیه مائی خوئیان ده به خشن، ته نیا بو نه وهی خوا لییان رازی بی، هیج ئامانج و مه بهستیکی دیکه یان نیه، چونکه هه رکهس هه ر ئامانج و مه بهستیکی دیکه ی هه بی، چ بو مال به خشین، چ بو هه ر عیبادته و طاعه تیکی دیکه، دیاره ده بیته سه پانی پووشی و^(۱) جگه له به شیمانی شتیکی دیکه ی پی نابری.

مه سه له ی هه ژده یه م: که ده فه رموی: ﴿ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوقَ إِلَيْكُمْ

وَأَنْتُمْ لَا تَظْلَمُونَ ﴾، هه ر مال و سامانیک به خشن و هه ر خیریک بکه ن، به ته وایی پاداشتان ده دریته وهو سته متان لیئاکری، که به شیئ له پاداشته که تان به وه تیبری، پیغه مبه ر ﷺ له وباروه فه رموویه تی: ﴿ (إِنَّ الْمَسْلَمَ إِذَا أَنْفَقَ عَلَىٰ أَهْلِهِ نَفَقَةً، وَهُوَ يَحْتَسِبُهَا، كَانَتْ لَهُ صَدَقَةً) (مَتَّقْ عَلَيْهِ، الْبُخَارِي برقم: (۵۳۵۱)، و مسلم برقم: (۲۳۱۹)، عَن أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ ﴾، واته: مسولمان نه گه ر مائی خه رج کرد بو مال و خیزانه که ی خویشی، مادام مه بهستی پی رازیکردنی خوا بی، نه وهش بو ی به خیر و چاکه ده چی، چونکه ئایه ته که ده فه رموی: ﴿ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوقَ إِلَيْكُمْ ﴾، هه ر نه فه قه یه ک بکه ن و هه ر مائیک به خشن مادام مه بهستان پی خوا بی، نه گه ر بو مال و مندالی خوشتان بی، هه ر پاداشتان هه یه.

مه سه له ی نۆزده یه م: که ده فه رموی: ﴿ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ

اللَّهِ ﴾، بو نه وه ژارانیه له ری خوادا چه پس بوون، واته: له بهر سه رگه رمییان به خزمه تی ئیسلامه وه، جا بانگه واز بی، جه نگ و جیهاد بی، هه ر خزمه تیکی دیکه بی، وهک: بلا و کردنه وهی زانست، فه رمان به چاکه و ریگرتن له خرابه، گرنگ نه وهیه سه رگه رمی کاریک بن که نیه تی خوئیان لی هیئاوه، هه موو نه وانه

(۱) جوتیار که هیچی ده ستگیر نه بوو، جگه له پووش و کا، مانای وایه رهنج به خسار بووه.

تفسیری قرآنی بر رزوه پیر دهرسی په نجاو پیښه م: ټایه ته کانی (٦٧٢ - ٧٤٢) ﴿ ١١٩٩ ﴾

باشترین که سانیکن که هاوکاری بکړین، وه مسولمانان له مال و سامانی خوږیان بهشیان بدن، چونکه له بهر خزمه تکر دنی ئیسلام و مسولمانان و سهرقالبوونیان به کاری ئیسلامییه وه، دهرفته تی کارو که سابهت و هاتن و چوونیان نیه.

مهسه له ی بیسته مو کوتایی: که دهرموئ: ﴿ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِیْلِ

وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً ﴾، وهك پیشتتر باسما ن کرد خوا ﷺ کاتی: شه وو رۆژو په نهان و ناشکرای داناون بو که سانیکن که مال دهبه خشن، واته: جاری وایه و اباشه به شه و ببه خشی و، جاری وایه به رۆژ، وه جاری وایه به ناشکراو، جاری وایه به په نهانی، وه دیاریکردنی شه و یان رۆژ، په نهان یان ناشکرا، نه و حکمه ته یه که مسولمان دهبی به کاری به یینی له مال به خشینی خویدا.

لیره شدا دهگه یه کوتایی نه م دهرسه مان، خوا یه به که رهم و به زه یی ره هاو بیسنووری خو ت به به خشی خو ت له غه یری خو ت و، به رزقی حه لالت له هی حه رام بی نیازمان بکه ی نامین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی په نجاو شه شه مین

پیناسه ی نه م دهرسه

خوا پشٹیوان بی له م دهرسه ماندا نایه ته کانی ژماره: (۲۷۵ تا کو ۲۸۱) له سوورده تی (البقرة) ده تو یژینه وه، واته (۷) حهوت نایهت، له م حهوت نایه ته دا خوا ﷺ باسی سوود خوړی (أَكُلُ الرِّبَا)، وه سزای سهختی سوود خوړان له دواړو ژدا دهکات، وه له میاندها نه وه دا خوا ﷺ باسی مال به خشین و زهکات، وه پاداشته که یان دهکات، وه پاشان هه پرده شه ی دنیاو دواړو ژ له سوود خوړان دهکات، نه گهر دهستبهرداری سوود خواردن نه بن، وه دواپی باسی چاوه ری کردنی که سیك که قهرزی له سه ره وه له بهر تنگ دهستی قهرزی بو نادریته وه، دهکات، وه سه ره نجام باسی رژی سزاو پاداشت وهرگرتنه وه دهکات و پرواداران هوشیار دهکاته وه که خو یانی بو سازو ناماده بکه ن.

﴿ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا ۚ فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَانْتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۷۵﴾ يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الضَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿۲۷۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۷۷﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۲۷۸﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿۲۷۹﴾ وَإِن كَانِ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ

وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۸۰﴾ وَأَتَقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ
ثُمَّ تُؤَفَّقُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۲۸۱﴾

مانای وشه به وشه ی ئایه ته کان

(ئەوانەى سوود دەخۆن (له رۆژى قیامه تدا) هە ئناستنه وه، مه گهر وهك چۆن ئەو كه سه هە ئده ستى كه شه يتان به هوى ده ست ليوه شانده وه واى لي كرده وه به ملا ولادا بكه وى ت، ئە وهش له سۆنگه ی ئە وه وه كه ده يانگوت: كرين و فروشتن وهك ريبا وايه، به لام خوا كرين و فروشتنى هە لال كرده وه و ريباى قه دهغه كرده وه ﴿۲۷۵﴾ جا هه ركه سيك نامۆزگارى لى په روه ردگار ييه وه بۆبى و ده ست هه لى بگري (له سوود خوړي)، ئە وه له وهى رابردوه ده بووردري و (سه ره نجامى) كار هكه ي به ده ست خوايه، به لام هه ركه سيك بگه رپته وه سه ر سوود خوړي، ئە وه ئە وانە هاوه لى ئاگرن و تيبدا هه ميشه يى ده بن ﴿۲۷۶﴾ خوا ريبا بى پيزو نابوود ده كات و خيرو چا كه كان گه شه پى ده دات، وه خوا هه ر سپله يه كى گونا هبارى خو شناوى ﴿۲۷۷﴾ بي گومان ئە وانە ي برويان هينا وه چا كه كان ئە نه جام ده دن و نويز به رپا ده كەن و زه كات ده دن، پاداشتى خو يان يان له لاي په روه ردگار يان هه يه، هيج تر سيكيان له سه ر نيه وه هه رگيز خه مبار نابن ﴿۲۷۸﴾ ئە ي ئە وانە ي برو اتان هينا وه ! پاريز له خوا بكەن و ئە وه نده سووده ي (له سه ر قه رزداره كان) ما وه وازى لى بينن، ئە گه ر ئيوه به راستى برو دارن ! ﴿۲۷۹﴾ وه ئە گه ر وانه كەن، ئە وه ئاگادار كران به جه نگي ك له خوا و پيغه مبه ره كه يه وه ! وه ئە گه ر په شي مان بوونه وه، ئە وه سه رمايه كان تان بو خوتان (به بى سوود) نه سته م ده كەن و نه سته م يشتان لي ده كرى ﴿۲۸۰﴾ وه ئە گه ر (بابا ي قه رزدار) ته نگه ده ست بو، ئە وه چا وه رپى بكەن هه تا بوى ئاسان ده بى، وه ئە گه ر خي ريش بكەن (چا وپوشي ي له قه رزه كه بكەن) ئە وه ئە گه ر بزائن بو تان باشتره، وه پاريز له رۆژي ك بكەن كه تيبدا بو لاي خوا ده گي ردي نه وه، وه هه ركه سه به پي ئە وه ي كرده ويه تى (له چا كه و خراپه) سزا و پاداشت ده دري ته وه، بي ئە وه ي سته ميان لى بكرى ﴿۲۸۱﴾).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(الرِّبَا): رېبا له کوریدیدا به سوود، یان سوود خوړی لیکدراووته وه، به لام له زمانی عه پهبیدا به مانای زیده، زیاد بوون، گه شه کردن دی، (ریا: زاد وَعَمَل)، واته: زیادی کردو بهرز بووه، وه له زاروهی شه رعیدیدا، رېبا ئاوا پیناسه کراوه: (الرِّبَا: فَضْلٌ مَّالٍ عَنْ عَوْضٍ شَرْطًا لِأَحَدِ الْمُتَعَاقِدِينَ) واته: بریتیه له مالیکى زیاده، که له بهرانبه ریدیدا هیچ قهره بوویه که نیه، بو یه کی که له دوو کهسه کان که به یه که وه مامه له یان کردوه، به مهرج گیراوه.

(يَتَخَبَّطُهُ): (الْخَبْطُ: الضَّرْبُ عَلَى غَيْرِ اسْتِوَاءٍ، كَخَبْطِ الْبَعِيرِ الْأَرْضَ بِيَدِهِ، وَالرَّجُلِ الشَّجَرَ بِعَصَاهُ)، واته: وشه (خَبَطَ) بریتیه له رویشتنیکى ناهاو سه نگ، یا خود لیدان له شتیک به شیوه یه کی ناریک، وه که وشتر که به پیی زهوی دا ده کوتی، یا خود پی او ییک که به گوچان له درهخت دهدات بو ئه وهی گه لای لیبکاته وه به شیوه یه کی ناریک.

(مِنَ الْمَسِّ): (الْمَسُّ: كِنَايَةٌ عَنِ الْجُنُونِ) واته: (مَسَّ) مه به ست پیی شیتیه، (وَالْمَسُّ يُقَالُ فِي كُلِّ مَا يَنَالُ الْإِنْسَانَ مِنْ أَدَى) واته: (مَسَّ) له زمانی عه پهبیدا به هه ر ئازاریک ده گوتری که تووشی ئینسان ببی، به لام لیره دا مه به ست پی شیتیه، یا خود ده ست لی وه شینرانه له لایه ن شه ی تانه وه، وه به عه ره بی (مَمْسُوسٍ) واته: ده ست لی وه شینراو (مَجْنُونٍ).

(الْبَيْعُ): (الْبَيْعُ: إِعْطَاءُ الْمُثْمَنِ وَأَخْذُ الثَّمَنِ، وَالشِّرَاءُ: إِعْطَاءُ الثَّمَنِ وَأَخْذُ الْمُثْمَنِ)، (الْبَيْعُ وَالشِّرَاءُ) پیچه وانه یه کدین، (بَيْعُ) بریتیه له دانی شتیک که نرخى دراوه وهرگیراوه، (شِرَاءُ) بریتیه له وهرگرتنی شتیک که نرخى له سه ر دانراوه، وه دانی نرخه که، وه کورده واریی خو مان به و دووانه ی ئه و کاره ده که ن ده لئین: کپیارو فروشیار، (الْبَيْعُ) واته: فروشتن (الشِّرَاءُ) واته: کپین.

(يَمْحَقُ اللَّهُ): خوا نابوود دهکات، له بهین دهبأ، دهلی: (المَحَقُّ: النُّقْصَانُ، وَمِنْهُ: المَحَاقُ، الشَّهْرُ إِذَا انْمَحَقَ الْهَلَالُ، مَحَقَهُ: إِذَا نَقَصَهُ وَأَذْهَبَ بَرَكَتَهُ) واته: (مَحَقُّ) به مانای کهمکردن دی، وه بویه به کوتایی مانگ دهگوتری: (مَحَاقُ) که ورده ورده بچووک دهبیته وه، کاتیك دهگاته کوتایی مانگ، (مَحَقَهُ) واته: بهرکه ته تییدا نه هیشت و له بهینی برد.

(وَيُرِي): (أَرَى الشَّيْءَ: نَمَاهُ وَزَادَهُ) واته: ئه و شته ی گه شه پیداو زیاد ی کرد.

(كَفَّارٍ): (الْكَفَّارُ أَبْلَغُ مِنَ الْكُفُورِ، وَالْكَفُورُ الْمَبَالِغُ فِي الْكُفْرَانِ بِنِعْمَةٍ) (الْكَفَّارُ) واته: ئینسانی زور کوفرکه ره له وشه ی (الْكَفُورِ) زیاتر زیده روی تییدا هه یه، (كُفُورٍ) که سیکه بهرانبه ر نیعمه ت زور سپله یه، به لام (الْكَفَّارِ) زیاتر بو سپله یی به کاردی بهرانبه ر نیعمه ته کان، وه به مانای بیپرواش به کاردی.

(فَأَذْنُوا): واته: ئاگاداربن، (أَذْنَتْهُ بِكَذَا وَأَذْنَتْهُ: أَعْلَمْتُهُ) ئاگادارم کرد به فلانه شت، واته زانیاریم پیداو هوشیاریم پیدأ، که تو ئاگادار به.

(بِحَرْبٍ): (حَرْبٍ) له کوردیدا واته: جهنگ (الْحَرْبُ: الْقِتَالُ بَيْنَ فِئَتَيْنِ، وَهِيَ مَوْثِقَةٌ وَقَدْ تُذَكَّرُ عَلَى مَعْنَى الْقِتَالِ) واته: (حَرْبٍ) بریتیه له جهنگ له نیوان دوو کومه لدا، وه (حَرْبٍ) (مُؤَنَّثَةٌ)، به (مُؤَنَّثَةٌ) مه جازی، وه جاری وا هه یه، ئه گه ر مانای جهنگی لیبگیری، به (مُذَكَّرٌ) یش داده نری.

(ذُو عُسْرَةٍ): واته: تهنگ دهست، چونکه (عُسْرٌ) واته به زحمه ت، (ذُو عُسْرَةٍ) واته: که سیك که له حاله تی تهنگ دهستی دایه، دهلی: (العُسْرُ: نَقِيضُ الْيُسْرِ: وَالْعُسْرَةُ: تَعَسُّرُ وُجُودِ الْمَالِ وَأَعْسَرَ: أَضَاقَ)، (عُسْرٌ) واته: به زحمه ت پیچه وانه ی (يُسْرًا)، واته: ئاسانی، جا (عُسْرٌ) بریتیه له وه ی که مروف مالی به زحمه ت بو پیدایی، وه دهگوتری: (وَأَعْسَرَ: أَضَاقَ) واته: دهستی تهنگ بوو.

(فَنظَرَةٌ): (النَّظَرُ: الْإِنْتِظَارُ، يُقَالُ: نَظَرْتُهٗ وَانْتِظَرْتُهُ وَأَنْظَرْتُهُ. أَي أَخَّرْتُهُ) (نَظْرَةٌ) واته: (الْإِنْتِظَارُ) چاوه پړی کردن، (النَّظَرُ) و (الْإِنْتِظَارُ) هه ر یه کن، واته: چاوه پړی کردن، له زمانى عه ره بیدا ده لئین: (نَظَرْتُهٗ وَانْتِظَرْتُهُ وَأَنْظَرْتُهُ، أَي أَخَّرْتُهُ) واته: چاوه پړیم کردو دوامخست.

(مَيْسِرَةٌ): (المَيْسِرَةُ: عِبَارَةٌ عَنِ الْغِنَى)، (مَيْسِرَةٌ) واته: ئاسانی، که مه به ست پیى ده وله مه نديیه.

هوى هاتنه خواره وهى ئایه ته کان

۱) هوى هاتنه خوارى نه و رسته قورئانییه که ده فهرموئى: ﴿ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾، نهى نه وانهى برواتان هیناوه! پاریز له خوا بکهن، وه ده ست هه لگرن له و سووده ی که ماوه نه گهر بروادارن واته: له و سووده ی که ماوتانه له سهر نه و که سانه ی که مامه له تان له گه لیاندا کردوه، له و باره وه دوو به سهرهات گپراونه وه:

أ - { (أَخْرَجَ ابْنُ جَرِيرٍ وَابْنُ الْمُنْذِرِ وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ عَنِ السُّدِّيِّ قَالَ: نَزَلَتْ فِي الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَرَجُلٍ مِنْ بَنِي الْمُغِيرَةَ وَهُوَ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ كَانَا شَرِيكَيْنِ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، يُسْلِفَانِ إِلَى نَاسٍ مِنْ ثَقِيفٍ فَجَاءَ الْإِسْلَامَ وَلَهُمَا أَمْوَالٌ عَظِيمَةٌ فِي الرِّبَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ) }^(۱)، واته: نه م ئایه ته ده رباره ی عه بهاسی کوری (عبدالمطلب) { مامی پیغه مبه ر ﷺ } وه پیاویک له به نی موغه یه { که نه یسا بووری ده لئى: خالیدی کوری وه لید بووه } له سه رده می نه فامییدا هاوبه ش بوون، مائیان به قهرز ده دایه که سانیک له تیره ی (ثقیف)، کاتئ ئیسلام هات نه وانه مال و سامانیکی زوریان له رپبا له سهر نه و که سانه بوو که پارهیان پیدابوون به سوود، ئنجا خواى نه م ئایه ته ی نارد ه خوارى:

۱) (أسباب النزول) للنيسابوري، ص (۶۴ - ۶۵)، وفتح القدير للشوكاني ج: (۱)، ص: (۳۸۶ - ۳۸۷).

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾

ب - به سه رهاتیکی دیکهش له و باره وه ئه مه یه: { (وَأَخْرَجَ ابْنَ جَرِيرٍ عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ قَالَ: كَانَتْ ثَقِيفٌ قَدْ صَالَحَتِ النَّبِيَّ ﷺ عَلَى أَنْ مَالَهُمْ مِنْ رِبَاً عَلَى النَّاسِ يَأْخُذُونَهُ، وَمَا كَانَ لِلنَّاسِ عَلَيْهِمْ مِنْ رِبَاً فَهُوَ مَوْضُوعٌ، فَلَمَّا كَانَ الْفَتْحَ اسْتَعْمَلَ عَتَّابُ ابْنَ أُسَيْدٍ عَلَى مَكَّةَ وَكَانَتْ بَنُو عَمْرٍو بْنِ عَوْفٍ يَأْخُذُونَ الرِّبَا مِنْ بَنِي الْمُغِيرَةَ وَكَانَ بَنُو الْمُغِيرَةَ يَرِيونَ لَهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَجَاءَ الْإِسْلَامَ وَلَهُمْ عَلَيْهِمْ مَالٌ كَثِيرٌ، فَأَتَاهُمْ بَنُو عَمْرٍو يَطْلُبُونَ رِبَاهُمْ فَأَبَى بَنُو الْمُغِيرَةَ أَنْ يَعْطُوهُمْ فِي الْإِسْلَامِ، وَرَفَعُوا ذَلِكَ إِلَى عَتَّابِ بْنِ أُسَيْدٍ فَكَتَبَ عَتَّابٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فَكَتَبَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ إِلَى عَتَّابٍ وَقَالَ: إِنْ رَضُوا وَإِلَّا فَلَا ذَنْبَ لَهُمْ بِحَرْبٍ) }^(۱)، واته: هؤزی (ثقیف) کاتی خوئی ریکه و تنیان له گهل پیغه مبهردا ﷺ کردبوو که نهو ریبایهی له سه ره خه لکیانه ده بی و هریبگرن، به لام نه گهر خه لک ریبا ی له سه روان بی ده بی له سه ریان لابیچی { کاتی خوئی که مسولمان بوو بوون ئاوا صولحیان له گهل پیغه مبهردا ﷺ کردبوو، نهو مهرجه یان هه بوو }، ئنجا که فه تحی مه که که کرا عه تتابی کوری ئوسه یید کرا به والی (سه ره په رشتیاری) مه که که، هؤزی که به ناوی به نو عه مرئ ئیبنو عه وف عاده تیان و ابووه ریبا یان له هؤزی به نو موغه ییره و هرگرتوه، به نو موغه ییره ش له سه رده می نه فامییدا سوودیان داوئی له به ران به ری نهو قهرزه دا که له سه ریان بووه، کاتیک ئیسلام هاتوه به نو عه مرئ ئیبنو عه وف قهرزیکی زوریان له سه ره به نو موغه ییره بوو، به نو عه مر هاتن داوایان کرد که نهو مالهی له سه ریان به هؤی ریبا وه بیانده نی، به نو موغه ییره گوتوو یانه: (ئیمه تازه مسولمان بووین و ئیستا وه زعیکی دیکه له گوری یه) له ژیر سایه ی حوکمی ئیسلامدا ناتانده یینی، نهو هیان به رزگردوته وه بؤلای عه تتابی کوری ئوسه یید، داخو چی بریار ده دات ؟ نهو یش نامه ی نووسیوه بو پیغه مبه ره ﷺ،

(۱) (أسباب النزول) للنيسابوري، ص: (۶۴ - ۶۵)، وه (فتح القدير) للشوكاني: ج (۱)، ص (۳۸۶) -

(۳۸۷)، وه (لباب النقول في أسباب النزول) للسيوطي: (۱۸۶)، ص: (۴۹).

لەو کاتەشدا ئەو ئایەتە هاتە خوارو، پێغەمبەریش ﷺ ئەم ئایەتەى بە نامەیهك ناردووە بۆ عەتتاب، وە فەرموویەتی: ئەگەر رازیبوون دەست هەلگرن لەو سوودو ریبایە، باشە ئەگەرنا ئاگاداریان دەکەمەووە کە لە شەردان لەگەڵ ئیسلامدا، {دیاره دواى بە ناچارى دەستیان لى هەلگرتووہ} .

۲) دەربارەى ئەم پرستە قورئانییەش کە دەفەرموی: ﴿ **وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ**

فَنَظْرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ 》， واتە: ئەگەر بابای قەرزدار تەنگ دەست بوو، با چاوەرێ

بکری، تاکو دەستی دەکریتەووە مالى پەیدادەبێ و دەتوانی قەرزەکە بداتەووە،

{یانى: ئەووە هیچ ئەو ئەندازەیهى کە بە سوود چۆتە سەرى، دەبێ چاوپۆشیی

لى بکری و لە فەرمانى خوا ﷻ لەسەرى لاچوووە، دەست مایەو سەرمايەکەش کە

وەك قەرز لەسەریەتی، ئەووش دەبێ چاوەرێ بکری تاکو مالىکی پەیدادەبێ}،

لەوبارەووە ئەم بەسەرھاتە هەیه: {قَالَ الْكَلْبِيُّ: قَالَتْ بِنُو عمرو بن عمير

لبنى المغيرة: هاتوا رؤوس أموالنا ولكم الربا ندعه لكم، فقالت: بنو المغيرة

نحن اليوم أهل عسرة فأخرونا إلى أن تدرك الثمرة، فأبوا أن يؤخروهم،

فأنزل الله تعالى هذه الآية: ﴿ **وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ ...**

... 》 } (۱)، واتە: کەلبیى

دەلى: بەنو عەمرى كورپى عومەير بە بەنو موغەيرەيان گوت: {کە قەرزىان

لەسەریان بوو بە ريباوە دواى ئەووەى خوا ريبايەکەى لەسەر لاگردن} باشە

دەستمايەکانمان بدەنەووە {ئەووەى دیکەتان بە هەر حال لەسەر لاچوووە دەستمان

لى هەلگرتووہ} بەنو موغەيرە گوتيان: ئیستا تەنگ دەستيان و مالىمان نیه

بتاندەينەووە، چاوەریمان بکەن هەتاكو بەرو میوهمان بۆ پیدەگات {ئەو کاتەى

قەرزەکەتان دەدەينەووە} ئەوانیش رازى نەبوون چاوەریمان بکەن، ئیدی خواش

ئەم ئایەتەى ناردەخوار کە دەفەرموی: ﴿ **وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظْرَةٌ إِلَى**

مَيْسَرَةٍ 》， ئەگەر بابای قەرزدار تەنگ دەستبوو پى نەدرایەووە، چاوەرێ

(۱) (أسباب النزول) للنیسابورى، ص: (۶۵ - ۶۶).

بکەن و هەئیمە پێچن هەتا حالەتی ئاسانیی.. جا ئایا ئەوە بۆ هەموو قەرزیکیە یاخود تەنیا بۆ قەرزیکیە کە بە ریبای دراوہ؟ وا پێدەچێ تاییبەت بئ بەو حالەتەوہ، وەک فەرزیبون، هەئبەتە بابای خاوەن قەرزی ئەگەر چاوەرپێ بابای قەرزدار بکات لە هەموو حالاندا پەسندو باشە، بەلام مەرج نیە لەسەری فەرزیو خاوەن قەرزی بۆی نەبێت داوای قەرزیکیە بکاتەوہ.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای بەرزومەزن پاش باسکردنی مالبەخشین دیتە سەر باسی سوود خواری کە شتیکی حەرپام و خراپە و دژو پێچەوانەیی مال و سامان لە رپی خوادا بەخشینە، چونکە لەراستیدا سوود خواری خەلچک چەوساندنەوہو خوینمژینە، وە دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾، خوای پەنھانزان لیڕەدا هەواڵمان پێدەدات کە سەرەنجامی سوود خواری چۆنە؟ جا هەندیک لە توێژەرەوانی قورئان دەلین: لیڕەدا مەبەست پێی سەرەنجامی دنیاویە و هەندیک دەلین: مەبەست پێی سەرەنجامی دواڕۆژە، بەلام من وای بۆ دەچم کە هەر دووکیان دەگریتەوہ، چونکە ئایەتەکە بەگشتی فەرموویەتی: ئەوانەیی سوود دەخۆن هەئناستن مەگەر وەک ئەو کەسە کە شەیتان وای لیکردوہ بەو لاولادا بکەوێ، بە خۆتان دەبینن ئینسانیکی شیت چۆن دەروا، بەو لاولادا دەکەوێ، بئ سەر و بەرە، لە ئەنجامی ئەوہدا کە دەستی لی وەشینراوہ، جا دواویی دینە سەر باسی ئەوہ، کە ئایا دەستی لیوہشاندنێ شەیتان بۆ ئینسان هەییە یان نیە؟ باسی دەکەین، بەلام لیڕە خوا ﷻ وینەیی بابای سوود خواری بە کێ دینیتەوہ؟! بەکەسیک کە شەیتان دەستی لیوہشاندوہو حالەتیکی نائاسایی هەییە و بەو لاولادا دەکەوێ، دەفەرموی: ئاوا نەبئ هەئناستن و ئاوا هەئدەستنەوہ، جا هەندیک گوتووین: مەبەست پێی هەئسانەوہی قیامەتیە و هەندیک دەلین: نەخیر بەئکو مەبەست پێی ژیانی دنیاویانەو، ژیانی دنیاویان بەو شیوہییە لییدی، ئەوانەیی سوود دەخۆن وەزعی دنیاویان ئاوا تیکدەچێ، وە

من پیم وایه مه به ست ههردووکیانه و سیسته می سوود خوری (النظام الربوي) هه م له دنیا دا ژیا نی ئابووری و کومه لایه تی خه لک تیک دهدات و وه خه لکی شیت و ده ست لیوه شینراویان لیدی، وه هه م له دوار و ژیشدا، وه ئیستاش له م سه ده ی بیست و یه که مه دا و له م چه ند ساله دا دوا ییدا نه و قهیرانه ئابووریه ی که تووشی سیسته می سه رمایه داری بووه، له نه نجامی سوود خورییدا، چه مکی نه م ئایه ته وه ک رۆژ له نیوه پراستی ئاسمانی بی نه وه ی هه وری لیبی، ئاوا دهره وشیته وه و، ولاته سوود خوره کان هاوسه نگیان تیکچوو. که واته: له دنیا دا و له دوار و ژدا سوود خوران وه زعیان وه ک هی شیتی لیدی. ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا﴾، بویه نه و سزایه یان دهری، وه بویه تووشی نه و سه ره نجامه دین چونکه گوتیان: کرین و فروشتن وه ک رپا وایه، جا خوی له نه سلدا عیبارته که ده بی ئاوبی: رپا وه ک کرین و فروشتن وایه، به لام وه ک بللی نه وانه مه سه له ی رپا و سوود خوریان هی نه ده له لا ئاسای بووه، گوتوویانه: کرین و فروشتن ئاسای وه ک سوود خوری وایه، له جیاتی نه وه ی بلین سوود خوری، وه ک کرین و فروشتن وایه ﴿وَاحِلَ اللَّهِ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾، له حالیکدا که خوا کرین و فروشتن ئاسای چه لال کردوه و سوود خوری قه دهغه کردوه، جا ده گونجی نه مه قسه ی نه وان بی، گوتوویانه: کرین و فروشتن وه ک سوود خوری وایه، که چی خوا کرین و فروشتن چه لال کردوه و سوود خوری قه دهغه کردوه، وه ک بللی ره خنه ده گرن که خوا یه کیانی چه لال کردوه و یه کیانی قه دهغه کردوه، ده شگونجی نه وه قسه ی خوی په روه ردگار بی و قسه ی وان لی ره کۆتایی بی، که ده لین: ﴿إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا﴾، ئنجا خوا بوخوی ده فه رموی: ﴿وَاحِلَ اللَّهِ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾، خوا کرین و فروشتن چه لال کردوه و سوود خوری قه دهغه کردوه، که واته: چون وه ک یه کن؟! دیاره خوی کار به جی هیچ شتیکیش قه دهغه ناکات مه گهر زیانبه خش بی، هه ر وه ک هیچ شتیک چه لال ناکات، مه گهر سوود به خش و چاک بی و سه ره نجامی باش بی ﴿فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ﴾، جا

هه رکه سیك نامۆزگاریی له په روه ردگار ییه وه بۆبئ و دهست هه لئبگری، ئه وهی رابردوه بۆی حیساب ده کری و له سه ری حیساب ناکری، واته: خوا سزای نادا له سه ر ئه وهی تیپه ریوه، که پیش قه دهغه کرانی سوود، ئه گه ر شتیکی له خه لک وه رگرتبئ به ریبای له سه ری حیساب ناکری، چونکه خوا پیشتر قه دهغه ی نه کردوه، سه ره نجامیشی بۆ لای خوا ده گه رپته وه ﴿ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾، به لام دوی قه دهغه کرانی ریبای هه رکه سیك بگه رپته وه سه ر سوود خۆری، ئه وان هه وه لئ ناگرن، به هه میشه یی تییدا ده میننه وه، له حالیکدا که به هه لالی بزانی، یا خود سزای سوود خۆری به و شیوه یه یه، له حالیکدا که مرؤف ئیمانی نه بی، ئه گه ر ئیمانی هه بی و به هه لالیشی نه زانی، به لام بیکات، ئه وکاته ده بی بلئین: ﴿ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾، به هه میشه یی تییدا ده میننه وه، مه به ست پیی مانه وه یه کی زۆره، نه ک هه رگیز لئی نه یه نه ده ری، به لکو زۆر له ویدا ده میننه وه و سزا ده درین، پاشان ده فه رموی: ﴿ يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الضَّالِّاتِ ﴾، خوا سوود له به یین ده بات، وه خپرو چاکه کان گه شه پی ده دات، ئه وه ئیستا وه ک واقع زۆر جوان دیاره، ده بینین سیسته می سه رمایه داریی چون هه ره سی هیناو چه ندان کۆمپانیای کارگه ی گه وره گه وره تووشی ئیفلاس و داخران بوون و کریکاره کانیان ئیزن دایه وه، به لام ئه و بانقه ئیسلامیانه ی که له ولاتانی ئیسلامییدا و ته نانه ت له ولاتانی رۆژئاواشدا هه ن، تووشی هیچ کیشه یه ک نه بوون، چونکه مامه له یان به به سوود نه کردوه ﴿ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴾، وه خوا هیچ سپله یه کی گونا هباری خۆشناوی، هه ر که سیك که کوفرانی نیعمه تی خوا ده کات و سپله ده بی به رانبه ر به نیعمه ته کانی خوا، زۆر گونا هباره و خوا خۆشی ناوی.

ئنجا باسی ئیماندارانی کرده وه باشی نوێژکه ره و زه کاتده ر ده کات و ده فه رموی:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾، بیگومان ئه وان ه ی برویان هیناوه و

کرده وه چاکه کان نه انجام ددهن، وه نویژ بهرپا دهکهن و زهکات ددهن، پاداشتیان لای په روه دگاریانه، وه ترسیان له سهرنیه و خه مباریش نابن، بو داهاتوو ترسیان له سهرنیه، نه وهی په ریزی پاکه بی باکه، وه بو رابردووش خه مبار نابن، چونکه شتیکیان نه کرده که خه می بو داگرن، ژیانه که یان به پاکیی هیناوه که ئاوردده نه وه له رابردوو چاکه ی خویان به بیر دیته وه، دلخوش دهن، به پیچه وانهی که سیک که ئاوردده اته وه له رابردوو، ته ماشا دهکات ئیشی چاکي نه کرده، خه مبار دهبی، وه کاتی ته ماشای داهاتوو دهکات، دیسان دهرسی چونکه دهلی: من په ریزم پیسه بویه که له داهاتوو دهروانی و دهزانی سزاو حیساب و کیتابی خوی دیته پیش و لیپرسینه وهی دیته پیش، دهرسی، به لام نه وهی پاکه بی باکه، وه نه وهی په ریزی پاکه بهرچاوی پروناکه.

نجا دوباره دیته وه سه رباسی سوود خوری و ده فرموی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ

ءَامَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبْوٰۤاِ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴾، نهی نه وانهی پرواتان هیناوه! پاریز له خوا بکهن و نه سووده ی ماوه دهستی لی هه لگرن، نه گهر پروادارن، اته: نه سووده ی که ماوتانه له سهر خه لک له بهرانبهر قهرزیکدا که پیتانداون، بو خوتان دهزانن که رپبا بریتیه له وهی که که سیک قهرز به که سیک دداو مانگانه یا خود سالانه سوودی لیوهرده گری، نه سوودو زیادهیه هیچ قهره بویه کی له بهرانبه ردا نیه، جا خوا ده فرموی: نه وهی که ماوتانه دهستی لی هه لگرن، اته: نه وهی وهختی خوی وهرتانگرتوه، له مرؤ به دواوه خه تیک کیشرا، که نه وهی له سهر له خه لکتانه له بهرانبه ری قهرزیکدا که پیتان داون، زیاده که ی وهرمه گرن و دهستی لی هه لگرن.

نه گهر ته ماشا بکهن خوا ﷺ له مه سه له ی قه دهغه کردنی رپادا زور به سهختی هه ره شه ی کرده وه که که م شتی دیکه ی حه رام هینده هه ره شه ی لیگراوه، هه م هه ره شه ی دنیا، هه م هی دوارؤژ، جا ئیمه که ئیستا ته ماشای وه زعی ئابووری و کومه لایه تیی دنیا ده که یین له سایه ی سیسته می سه رمایه داریی و سیسته می سوود

خۇرىيدا، كە خەلك تووشى چ فەوزاۋ گىزاۋىك بوو، ئنجا بۇمان دەردەكەۋى
حىكمەتى ئەۋە چىيە؟ پاشان دەفەرمۇي: ﴿ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ

وَرَسُولِهِ - ﴾، جا ئەگەر وانەكەن و دەست ھەئەگرن لەو رىبايەى كە ماۋتەۋە
لەسەر خەلك، ئەۋە ئاگاداركرانەۋە بە جەنگىك لەلايەنى خواۋ پىغەمبەرى خواۋە
واتە: ئەگەر دەست ھەئەگرن لە رىبا ئەۋەى رابردووتان لى خوش دەبى، بەلام
ئەگەر ھەر سوودەكەتان داۋابكەن، وەك لە ھۋى ھاتنە خوارەۋەكەش بۇمان ديارە،
ئەۋە ئىۋە لە ھالەتى جەنگدان لەگەل خواى پەرۋەردگارو لەگەل پىغەمبەرى خواۋا
واتە: لەگەل دەستەلاتى سياسى ئىسلامىيدا ﴿ وَإِنْ تَبْتِمُمْ فَلَكُمْ رُءُوسٌ

أَمْوَالِكُمْ ﴾، بەلام ئەگەر تۆبە بكەن و پەشیمان ببنەۋە، ئەۋە سەرمایەكانتان
بۇخوتان ﴿ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴾، نە زولم دەكەن نە زولمىشتان لى
دەكرى، زولم لە خەلكى ناكەن زیادەيان لى ۋەربگرن و زولمىشتان لى ناكرى
دەستمايەكانىشتان بىفەوتى، چونكە كەسىك ھەر ئەسلى پارەكەشى بىفەوتى، ئەۋە
زولمى لى كراۋە، ئەۋە زیادەيەش كە ۋەرىدەگرى زولم دەكات، جا خوا ﷺ
دەيەۋى ئىمەى مسولمان نە زالم بين نە مەزلووم، جا ديارە ئەم پرستە قورئاننىيە
دەربارەى مەسەلەى رىباۋ سوود خۇرىى ھاتۆتە خوار، بەلام واتاۋ چەمكەكەى
گشتىيەۋ وەك بنچىنەيەك ئىسلام دەلى: ﴿ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴾، واتە:

نە زولم بكەن لە ھىچ روۋيەكەۋەۋە، نە قەبوۋلى زولمىش بكەن، واتە: ئىسلام
ھەر نالى زولم مەكە، بەلكو دەلى مەھىلە زولمىشت لى بكرى، ئىسلام پىي خوشە
مسولمان دەست درىژنەكات بۇ مال و سامان و نەفس و نامووسى خەلك، بەلام
بەھەمان شىۋە دەلى: وا بكەن خەلكىش تەماع لە نەفس و مال و نامووست نەكات
﴿ وَإِنْ كَانَتْ دُونَ عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ ﴾، ۋە ئەگەر باباى قەرزدار تەنگ دەست
بوو، چاۋەرىپى بكەن تاكو ئاسانى بۇ دىتە پىش و دەستكراۋە دەبى ﴿ وَأَنْ تَصَدَّقُوا

حَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿﴾، خۇ ئەگەر بىتو خىرىش بىكەن و بە يەكجارىي لەو قەرزەشتان ببوورن و لىي خوش بن، مادام ئىمكانىەتتان ھەيە و كابراش نەدارەو ھەزارە، ئەو ە زۆر چاكتەرە بۆ ئىو، ئەگەر بزانن، بەلام لىرەدا خوا نەيفەرموو واجبەو دەبى لە قەرزەكەش خوشبن، بەس باباى خاوەن قەرزى ھانداو، ھەلبەتە لىرەدا وەك پىشتىرىش باسەم كەرد ئەم ئايەتە ھەرچەندە دەربارەى ئەوانەى قەرزىان بەخەلك داو ە بەرانبەر ئەو ەدا كە سوودىان لى وەردەگىرى، ھاتوتە خوارى، بەلام بەگشتى ھەموو خاوەن قەرزىك دەگىرىتەو ەو باباى خاوەن قەرز چ بە رىبا قەرزى دابى، چ بە قەرزى باش (قَرَضَ الْحَسَنَةَ) و بەبى بەرانبەر، ھەرچۆن بى، ئەگەر لە باباى قەرزدار خوشبى، ئەو ە ھەر خىرو چاكتەيە، دوایىش زىاتر باسى ئەو مەسەلەيە دەكەين.

ئىنجا خواى بە بەزەيى و بالادەست روو لە برواداران دەكاتو قىامەتەيان دەخاتەو ە بىرو دەفەرموى: ﴿ **وَأْتَقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ﴿﴾**، و ە لە روژىك بترسن و پارىز لە روژىكى بىكەن كە تىيدا دەگىرپىنەو ە بۆ لای خوا، واتە: ئەم دنيايە ھەر ئاوا نابى و روژىك دى دەچنەو ە بۆ لای خوا ﷻ، ئىنجا حىساب بۆ ئەو روژە بىكەن و خۇتان بۆ ئەو روژە ئامادە بىكەن، كە چى تىيدا دەفەرموى؟ ﴿ **ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿﴾**، ئىنجا ھەر نەفسىك چى كەردو ەتەو ەو ەي بەرانبەرەكەى وەردەگىرىتەو ە، ئەگەر سزايە ئەگەر پاداشتە ﴿ **وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿﴾**، و ە ستەمىشتان لى ناكرى، ھىچ كەس نە تۆزىك لە چاكتەكانى بەزايە دەدرى، كە پاداشتى نەدرىتەو ە، نە زەرپەيەك لە خراپەى دەخرىتە سەرشان كە نەيكرەبى، خواى پەروەردگار لەو كەسانەمان بگىرپى كە لە ھەموو جوړو شىوہكانى سوود خورى خۇ دەپارىزن، و ە لەو كەسانەمان بگىرپى، كە ئەگەر ھەقىكەمان لە لای ھەر كەسىك بوو بە سەماحتە و چاوپوشىيەو ە لەگە ئىدا مامە ئە دەكەن، و ە خوا بە لوتفو كەرەمى خوى و ەمان لىبىكات خۇمان برازىننەو ە بە ھەموو ئەو سىفەتو ئەدەبە بەرزانەى كە مسوئەلمانان بۆ ھانداو.

چە نە مەسەلە یەکی گرنگ

مەسەلە یە کەم: رېبا چیه؟ به کوردی ئیمه به رېبا ده ئین: سوود، وه سوود خۆری واته: به کارهینانی رېباو وه گرنتی رېبا، وه زانیان به چەند شیوهیهک پیناسه ی (رېبا) یان کردوه، که هه موویان له نیوه پۆکدا دهنه وه بهیهک، هه ندیکیان گوتوو یانه: (الرِّبَا: هُوَ فَضْلُ مَالٍ خَالَ عَنِ الْعَوَضِ فِي مَعَاوَضَةِ مَالٍ بِمَالٍ) واته: زیده ی مالیکه که هیچ قهره بوویهکی له بهرانبه ردا نیه، له گۆرینه وه ی مالیک به مالیک، واته: کابرا سه د دینار ده دا به که سیك ده ئی: کاکه تۆش دوا ی دوو مانگی دیکه سه د دیناره که م بده وه، به لام ده دیناریشی زیاده له گهل دابی، نه وه رېبایه، جا نه وه زیده یه ده ئی، په نجابی، یه ک بی، که م بی، یان زۆر بی، هه ر مالیک زیاده ی بخریته سه ر به قهرز بو کاتیکی دیاریکراو، که م بی یا زۆر بی، پیی ده گوتری: سوود زانیان له وه باره وه گوتوو یانه: (كُلُّ قَرْضٍ جَرَّ نَفْعًا فَهُوَ رِبَاً)، واته: هه ر قهرزیک سوودیک رابکیشی نه وه رېبایه.

مەسەلە ی دووهم: جوړه کانی رېبا:

یه که م: (رِبا النَّسِيئة) واته: رېبای قهرز.

دووهم: (رِبا الْفَضْل) واته: رېبای زیده.

۱- (رِبا النَّسِيئة): واته: رېبای قهرز، به م شیوهیه پیناسه کراوه: (هُوَ أَخَذَ مِقْدَارًا مُحَدَّدًا مِنَ الْمَالِ شَهْرِيًّا مُقَابِلَ دَيْنٍ)، واته: بریتیه له وه گرنتی نه ندازه یه کی دیاریکراو له پاره به شیوه ی مانگانه {به لگو نه گه ر مانگانه ش نه بی که متر، یان زیاتریش بی له مانگانه} له بهرانبه ر قهرزیکدا.

هه رکه سیك قهرزیک ی دا به که سیك له بهرانبه ریدا چەند کاتیکی دیاریکراو زیاده وه رېگری، وه نه سللی پاره کهش که پیی دراوه، هه ر له جیی خوی بی، نه وه (رِبا النَّسِيئة) یه واته: رېبای قهرز.

۲- (ربا الفضل) ریبای زیده، بهم شیوهیه پیناسه کراوه: (هُوَ بَيْعُ مَا يَجْرِي فِيهِ الرِّبَا بجنسِه مُتَّفَاضِلًا)، واته: بریتیه له فروشتنی شتیک به جینسی خوئی به ئەندازهیهك زیاده. وهك گهنم به گهنم و زیادهی له گه لدابی، تری به تری و زیادهی له گه لدابی، وه ههروهها، پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دربارهی جوئی دووه می ریبای (ربا الفضل) فهرموویه تی: { (الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ، وَالْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ، وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ، وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ، وَالتَّمْرُ بِالتَّمْرِ، وَالْمِلْحُ بِالْمِلْحِ، مِثْلًا بِمِثْلٍ سَوَاءً بِسَوَاءٍ يَدًا بِيَدٍ، فَإِذَا اخْتَلَفَتْ هَذِهِ الْأَصْنَافُ فَبِيعُوا كَيْفَ شِئْتُمْ إِذَا كَانَ يَدًا بِيَدٍ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۴۰۳۹))، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ وَعُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا }، واته: زیپر به زیپر، وه زیو به زیو، وه گهنم به گهنم، وه جو به جو، وه خورما به خورما، وه خوئی به خوئی، ئەگهر ئەندازه کان وهك یهك بن، یهكسهرو دهست به دهست بی، ئەهوه هه لاله، به لام ئەگهر ئەندازهی یهکیکیان زیاتربن، ئەهوه ریبایه، به لام ئەگهر جو رهکانی جیاوازیوون مادام دهست به دهست بی، ئەهوه چونتان ههز لییه مامه له بکهن، ئەهوه کاته هوکمه کهی دهگورپی، وهك دهفه رموی: { فَإِذَا اخْتَلَفَتْ هَذِهِ الْأَصْنَافُ فَبِيعُوا كَيْفَ شِئْتُمْ إِذَا كَانَ يَدًا بِيَدٍ }، ئەگهر ئەم جوړانه جیاوازیوون { گهنم به جو زیپر به زیو، خورما به خوئی، وه ههروهها مادام جو رهکانیان جیاوو } ئەهوه چوئی دهفروشن بفروشن زیادهی دهبی چوون دهبی، مادام دهست به دهست بی و له یهك کاتدابن.

مهسه لهی سئیهم: خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لییره که باسی ریبای کردوه، باسی خواردنی ریبای کردوه، دهفه رموی: ﴿ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا ﴾، ئەهوانهی سوود دهخون، به لام خو مهرج نیه ئەهوهی به ریبای وهرده گیری، هه مووی هه ر بخوری، جاری وایه دهکریته بهرگو پو شاک، یان دهکریته خانووبه ره، یان دهکریته کهل وپه لی بازرگانی، وهك سه ییاره و ... هتد، زانایان ده لئین: ئەهوه ته عبیره له بهر ئەهوهی که خواردن ئامانجی سه رهکییه له پهیدا کردنی پاره و سامان، واته: ئامانجی سه رهکیی بو پاره و سامان بریتیه له به کاره یانی بو خواردن و خواردنه وه،

ئەگەر نا مەسەلە ئەو نىيە يەككىك بلى: پارەكەم بە سوود پەيدا كىردو، بەلام ئەگەر نەيخۇم قەيدى ناكات! بۇيەش ئەو دەلىم چونكە مسوئەمانى وا سادە ھەيە گوتوويەتى: ئەو رىبايە وايە، بەلام من چوومە ھەمام و ئاودەستەم پى دروست كىردو، خۇ نەمخواردو !! نا، لەپاستىدا ھەر جۇرە بەكارھىنانىكى مالى ھەپرام ھەر ھەپرامە، ئەگەر خانووى پى دروست بىكەى بىچىە سىبەرى، ئەگەر بەرگىكى پى دروست بىكەى و لەبەرى بىكەى، ئەگەر ھەمامى پى دروست بىكەى و خۇتى تىدا بشوى، ھەموو جۇرە بەكارھىنانىكى ھەپرام ھەر ھەپرامە، كەواتە: مسوئەمان نابى سادە و سەركىل بى و، ئايەتەكان بە سادەيى و سەركىلىي فام بىكات! بەلكو دەبى لە ئامانجى ئايەتەكان ھالى بىن و لە نىوەرۇكىان تىبگەين و بزىنن خواى بى ھاوەل لەم ئايەتەدا بۇچى واى فەرمو ؟

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەرموى: ﴿ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا

يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ﴾، ئەوانەى رىبا دەخۇن {واتە: ئەو مالىە زىادەى كە لە بەرانبەرى قەرزىك وەرىدەگرن، دەيخۇن} ھەئناستن مەگەر وەك ھەئسانى ئەو كەسەى كە شەيتان دەستى لىوہشاندو كە بە نارىكىي بەملاولادا دەكەوى، چونكە (تَخَبَّطُ) ئەوہيە كە كابرە بەملاولادا بىكەوى و بە شىوہيەكى نارىك و بە لۇژە لۇژە بىروات، پىشتەر باسەمەرد كە توپژەروانى قورئان ھەندىكىان گوتوويانە: ئەو ھەئسانە مەبەست پى ھەئسانى ژيانى دنيايەو، ھەندىكىان گوتوويانە: نەخىر مەبەست پى دوارپۇژە، بەلام بەپاستى دەتوانىن بلىين: مەبەست دنياشەو دوارپۇژىشە، لە دنياشدا كۆمەلگايەك سوود خۇرى تىدا ھەبى، ژيانىان تىكەدەچى و وەك ژيانى شىتانى لىدى، وە لە دوارپۇژىشدا خواى پەروەردگار بە جۇرىك سزايان دەدا، وەك شىت و حۇليان لى دى.

مەسەلەى پىنجەم: كە لىرەدا خوا ﷻ وىنە دىنىتەوہ بۇ باباى سوود خۇر بە كەسىك كە شەيتان دەستى لىوہشاندو، لىرەدا يەكى بوى ھەيە بىرسى: ئايا دەگونجى شەيتان دەست لە ئىنسان بوەشىنى و واى لى بىكات كە شىت بى و ەقلى تىكبىچى، وە ئايا دەگونجى شەيتان بىچىتە نىو جەستەى

ئینسانه وه؟! له وه لاما دهلین: له وباره وه زانایان بوونه ته دوو بهش هر له دیر زمانه وه:

۱- هندیکیان گوتوویانه: هه موو ئه وهی که شهیتان ده توانی له گهل ئینساندا بیگات، ئه وهیه که وه سوه سه و خوتخوتهی خراپی بخته دل، له وه به ولاره شهیتان هیچ دسته لاتیکي به سهر ئینساندا نیه، له وباره شه وه چهند شتیك به به لگه دیننه وه، بو نمونه:

به لگه یه که م: خوا ﷺ فرماني به ئیمه کردوه که په نا بگرین به خوا له

وه سوه سه ی شهیتان. وهك فرموویه تی: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾ قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ

النَّاسِ ﴿۱﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿۲﴾ اِلٰهِ النَّاسِ ﴿۳﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿۴﴾

الَّذِي يُوسَّسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ﴿۵﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿۶﴾ ﴿الناس،

واته: به ناوی خوی به به زهیی به خشنده، بلئ په نا ده گرم به په روه ردگاری

خه لك ﴿۱﴾ پادشای خه لك ﴿۲﴾ په رستراوی خه لك ﴿۳﴾ له خراپه ی

وه سوه سه که ری خوپه نهان که ر ﴿۴﴾ ئه وهی که خوتخوته ده خاته سینهی

خه لکه وه ﴿۵﴾ له جند بی یا خود له ئاده میزاد ﴿۶﴾.

به لگه ی دووهم: وه ئه م نایه ته ش به به لگه دیننه وه که خوا ﷺ له سوورته ی

(الصافات) دا باسی زه ققوم ده کات و ده فرموی: ﴿۱﴾ اَذٰلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا اَمْ شَجَرَةٌ

الزَّقُوْمِ ﴿۶۲﴾ ﴿۱﴾ ده فرموی: ﴿۱﴾ طَلْعُهَا كَاَنَّهُ رِءُوسُ الشَّيْطٰنِ ﴿۶۵﴾ ﴿الصافات،

(طَلْعُهَا) واته: (ثَمْرُهَا) ﴿۱﴾ كَاَنَّهُ رِءُوسُ الشَّيْطٰنِ ﴿۱﴾، واته: دره ختی (زقوم)

میوه که ی وهك سهری شهیتانان وایه، جا ئه و زانایانه دهلین: کی سهری

شهیتانانی دیوه؟ بیگومان که س سهر وگوویلاکی شهیتانی نه بینیه، هه تا

بزانئ چوئ میوه ی دره ختی زه ققوم وهك سهری شهیتانان ده چی، دهلین:

که س سهری شهیتانی نه بینیه ئه دی بوچی خوا ﷺ وا ده فرموی؟! دهلین:

له بهر ئه وهی له خه یالی خه لکدا ئه وه هه موو که س ده زانی، که شهیتان

مەخلووقىكى دزىوو ناشىرىنە، چونكە ھىچ ئىشى چاك ناكات و خراپە نەبى نايكات، لەبەر ئەو ھەموو كەس دەزانى سەرو گوڭلاك و بىچمىكى ناشىرىنى ھەيە، ئنجا كە لە خەيالى ئىمەدا ئاوايە، خواى كاربەجى بەپىي خەيالى ئىمە دەفەرموى: ميوەى درەختى زەققوم وەك سەرو بىچمى شەيتان ناشىرىنە، مەبەستىان ئەو ھەيە كەواتە: دەشگونجى لىرەدا خواى پەروەردگار بەپىي عەقلى ئىمە دوابى كە كەسىك شىت دەبى دەلىين: شەيتان دەستى لىوەشاندو، ئەوئىش بەپىي تىگەشىتنى ئىمە لىرەدا قەسى كرەو دەفەرموى: باباى سوود خۆر وەك باباى دەست لىوەشىنراو واىە وەك چۆن ميوەى زەققوم وەك سەرى شەيتانى واىە، قەسەكەشيان وئ دەجى.

۲- ھەندىكى دىكە لە زانايان كە زۆرىنەن، وە من خۆشم ھەر رام وەك ھى دوومە، ھەرچەندە ئەو جۆرە بەلگە ھىنانەو ھى زانايانى راي يەكەمىش بە ھىزە، بەلام دەتوانىن بلىين: ئىمە بەلگەى دىكەمان ھەيە لەسەر ئەو كە شەيتان دەست لە ئىنسان دەوەشىنىو، دەتوانى ئىنسان شىت بكات و دەتوانى بچىتە نىو جەستەى ئىنسانەو، كە ھەتا ئەم لەرزەيە من قەناعەتم واىە، ئەمەش چەند بەلگەيەك لەسەر ئەم رايەى دووم:

بەلگەى يەكەم: ئەو ھەيە كە خواى زال و تونانا لە سوورەتى (الأنعام) دا

دەفەرموى: ﴿ قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا

بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ

إِلَىٰ الْهُدَىٰ أَتَيْنَا... ﴿٧١﴾ الأنعام، واتە: (ئەى پىغەمبەر! ﷺ) بىفەرمو:

ئايا جگە لە خوا ھاواری كەسىكى دىكە بكەين، كە نەسوودمان پى دەگەيەنى نە زيانمان لى دەدا، وە پاشەو پاش بكشىينەو بەگەرىينەو بۆ دواو، دواى ئەو ھى كە خوا رىنمايى كرەووين ؟ وەك كەسىك كە شەيتانەكان بردوويانە بەرەو سەر زەمىنىكى چۆل، سەراسىمە بوو، ھەندى لە ھاوەلانى ھەن بانگى دەكەن دەلىين: وەرەو بۆ لاي ئىمە! ئەوئىش لەوئى سەرگەردان بوو ! لىرەدا ئەم ئايەتە زۆر روونە كە: دەگونجى شەيتانەكان ئىنسانەكان

بانگ بکه، وه بیانبه ن بؤ دهستی چؤل و هه لیاخه له تینن و سه رگه ردانیان بکه ن و سه راسیمه یان بکه ن، چونکه خوی زانا و تانا شتی که هوا نه بی نایه نیته وه، لیره دا مه سه له نه وه نیه داخو له زهینی ئیمه دا چونه ؟ خوی په روه ردگار ده فهرموی: نه وانیه که غه پیری خوا ده په رستن و له غه پیری خوا ده پارینه وه، وه که نه و که سه وایه که شه ی تانه کان ده یبه ن بؤ دهشت و بیابانی و به سه رگه ردانی سه راسیمه یی له وی بؤ خوی ده خولیته وه و هه رچه ند خه لک بانگی ده کات، به لام نه و سه رگه ردان بووه و به دوی شه ی تانه کان که وتوه و نه وان هه لیاخه له تاندوه و بردوویانه !

به لگه ی دووه م: نه و فهرمایشته ی پیغه مبه ره ﷺ که فهرموویته ی: { (ان الشیطان یجری من ابن آدم مجری الدم) (رواه البخاری برقم: (۷۱۷۱)، عن علی بن حسین رضی الله عنه)، واته: شه ی تان له ئاده میزادا دیت و ده چی به و شوینه دا که خوی پی دا دیت و ده چی، یانی: خوی چو ن به چ په گو و ده زووله کانی خوی دا دی و ده چی، واته: هه ر شوینی که خوی پی دا بیت و بچی به جه سته ی ئینساندا، شه ی تانیش به و ده مارو ده زوولانه دا ده توانی هاموشو بکات، نه وه ش زور روونه، که واته: شه ی تان ده توانی بچیته جه سته ی ئینسانه وه و، هه ر شوینی که خوی پی دا بچی، شه ی تانیش ده توانی پی دا بچی.

به لگه ی سییه م: نه م فهرمایشته یه: { (عن ابن عباس رضی الله عنه)، ان امرأه جاءت بابن لها إلى رسول الله ﷺ فقالت: يا رسول الله ان ابني به جنون، وانه يأخذه عند غدائنا وعشائنا، فيخبث علينا، فمسح رسول الله ﷺ صدره ودعا، فتح ثعته، وخرج من جوفه مثل الجرو الأسود وسعی) (رواه الدارمی برقم: (۱۹)، بسند حسن، وأخرجه الطبرانی في (الكبير) برقم: (۱۲۴۶۰) عن جابر بن عبد الله رضی الله عنه }، واته: عه بدولای کوری عه بیاس خوا له خوی و بابی رازی بی ده لی: ئافره تی که کوری خوی هی نا بؤ لای پیغه مبه ری خوا رضی الله عنه، گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا نه م کوره ی من شیته، وه له کاتی نان خواردی نیوه رومان و نان خواردی ئیواره ماندا شیته ده یگری و

خواردنە كەمان لى پىس دەكاتو لىمان تىك دەدات، پىغەمبەرىش ﷺ دەستى بە سىنگى داهىناو دووعاى كرد ئەوئىش قىرپىكى هاتى {وہك بلىى رشاىەوہ} و شتىكى لە ھەناو ھاتە دەرى وەك تولى سەگى رەش وابووو رۇيشت، ديارە ئەو شەيتانە كە لە جەستەيدا بووہ (تَجَسُّم) ى كردوہ، ئەگەرنا شەيتان لەسەر شىۋەى خۆى نابىنرى، بەلام لەو كاتەدا وەك عىبەرەت، بۇ ئەوۋەى بزائرى كە ئەوۋە شەيتان بووہ، بەرجەستەوہ بووہو چۆتە قالىبىكى ماددىيەوہ، لە شىۋەى تولى سەگىكى رەشداو رۇيشتوہ.

ننجا من زياد لەوہش دەلیم: ئەو شتانەى كە بە ئەزموون و عەقل دياربن، پىۋىستىيان بە بەلگەى شەرعىيش ناكات، ديارە ئىمە نالىين ھەر كەسىك نەخۆش بوو سەرى ئىشا (جند) ى تىدايە، وەك ھەندى كەس بەراستى زۆر زىدەرۋىى لەم مەسەلەيەدا دەكەن، جارى وايە خەلەلىكى ئەندامىيە، جارى وايە خەلەلىكى دەروونىيە، وە جارى وايە خەلەلىكى دەماغىيە، نالىين ھەرچى سەرى ئىشاو ھەرچى شىت بوو، حەتمەن ئەوۋە جندى لە بەدەن دايەو شەيتان دەستى لىۋەشاندوہ!! ئەوۋە راست نىە، بەلام بەراستى بە ئەزموون دەرکەوتوہ كە جارى واش ھەيە ھۆكارى ئەو جۆرە تىكچوونە شەيتانە، من بۇخۆم نەفەر ھاتوہ بۇ لامان بە زنجىر دەستو پىيان بەستوہ، ھەرچەندە: من بۇخۆم ئەو چارەسەرە ناكەم و مەجالم نىە، بەلام كابرە دەستو پىيان بەستبوو بردبووشيان بۇ لای كەسىك كە بە حىساب جند دەردەكات، ھىندەى لە بنە پىيان دابوو بنە پىى برىندار بوو بوون، بە گۆجە گۆج دەرۋىى و حالەتىكى زۆر خراپى ھەبوو، دوایى من ھەندىك قورئانم بۇ لە ئاو خویندو سوورەتى فاتىحەو ھەندى ئايەتى دىكە كە زانايان گوتوويانە: بۇ دەرچوونى شەيتان لە جەستەى ئىنسان باشن، ديارە نەيدەھىشت ئاوەكە بە گەروویدا بكرى، بەلام ھەرچۆن بوو گرتمان و ئاوەكەمان بە گەرودا كرد، ئىدى كابرە يەكسەر ھاتەوہ سەر حالەتى ئاسايى و گوتى: دەستو پىم بەكەنەوہ، دەستو پىمان كرددوہو بۇوہ ئىنسانىكى ئاسايى، كە پىشتىرىش بە شەش حەوت

که سان هی نابووین و بوین مه رزم نه ده کرا، دیاره ده گونجی وینه ی زور له سه ر له باره وه بهی نرینه وه^(۱)، که نه وه ناتوانین بلین ناته وایوی می شکی (الخلل الدماغی) یه، چونکه ناته وایوی می شکی به و جوړه چاک نابی، یان بلین: خه له لیکې دهر وونیه، نه خیر ته سه وور ناکم وای، به هر حال مه به ستم نه وه یه جگه له م ده قانه ی قورئان و سوننه ت، به نه زمونیش دهر که وتوه که جاری وایه (جند) ده چیته به دهنی هه ندیک که سه وه، هه لبه ته نه ک هه موو که س، به لکو شهیتانه کان زیاتر زه فهر به و که سانه دهبه ن که بی هی زن له پرووی نیمانییه وه، وه مرؤف له حاله تی تر سدا ده چنه نیو به دهنی و، له حاله تی تووړه بوونداو، له حاله تی زور خه فته خواردن و دلته نگییدا، له و حاله تانه دا که ئینسان بی هیزی (ضعف) پرووی تیده کات و که لین دده و زنه وه، ده چنه نیو به دهنی، دیاره شتیک که به عه قل و به نه زمونیش بو مان دهر که وتی، پیویستی به وه ناکات ئایه تی له سه ر بینین و حه دیسی پیغه مبه ری ﷺ له سه ر بینینه وه، وه که نه وه که یه کیک بلی: به لگه ت چیه له قورئان و سوننه تدا که (واشتون) پایته ختی نه مریکایه؟ ده لئین: نه وه پیویستی به قورئان و سوننه ت ناکات و بوخوت دته وانی هر نه خشه یه کی سیاسی بخوینییه وه، یان بجی بو نه و، یان ئایا به لگه ت چیه که (په ککین) پایته ختی (چین) ه؟ ده لئین: پیویست به به لگه ی قورئان و سوننه ت ناکات، چونکه نه وه به نه زمون و به چاوو به عه قل دته وانی نه وه ببینی و دهر کی بکه ی.

مه سه له ی شه شه م: که ده فهر موی: ﴿ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ

اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا ﴾، پیستر باس مان کرد که ده گونجی نه وه هه مووی قسه ی سوود خوړه کان بی، واته: له بهر نه وه نه و سزایه دهرین که گوتیان: کرین و فروشتن وه ک رپا وایه، که چی خوا کرین و فروشتنی حه لال و رپای حه پرام کردوه ! که وه ک پیستر گوتمان: نه سه لکه ی نه وه یه بگوتی: رپا وه ک کرین و

(۱) واته: که هر خو م بینومن .

فرۆشتن وایه، به لّام خوای په روهردگار ئه و ته عبیره ی ئاوا هیناوه، یانی: ئه وانه هینده رپباو سوود خۆری به شتیکی ئاسایی ده زانن، که پییان وایه ئه سل رپباو سوود خۆرییه و، ده بی کرین و فرۆشتنیش قیاس بکریته سهر ئه و، نه ک بلّی ئه سل کرین و فرۆشتن بی و رپباش له گه ل ئه و بخریته ته رازووه و! که دیاره ئه و کاته مانای ئایه ته که و چه مکی قسه که یان ئاوا ی لی دی: جا مادام کرین و فرۆشتن وه ک رپبا وای، ئه دی یانی چی خوا کرین و فرۆشتن حه لّال ده کاو رپبا حه رام ده کا ؟ وه ک بلّی ئه و ره خنه گرتنه له خوا ﷺ !!

هه ندیکیش له تویره روهان ده لّین: نا، به لکو ئه و دی دووه میان قسه ی خوای کار به جییه و، خوا به رپه رچی ئه وان ده داته ووه، ده فه رموی: ﴿ وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا ﴾، خوا کرین و فرۆشتنی حه لّال کرده و سوود خۆری قه ده غه کرده، که چی ئه وانیش ده لّین: وه ک یه کن ! جا لی ره دا شتی کمان ده ست ده که وی، ئه ویش ئه ویه که خوا ﷺ پاساوی سزا درانیان به و سزا سه خته ده کات، که وه ک شتیان لی دی له دنیا یان له دوا رۆژ یان له هه ر دوو کیاندا، به چی ده داته وه عیله ته که ی جییه ؟ ﴿ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا ﴾، واته: ئه و سزایه یان له به ر ئه ویه که ئاوا یان گوت: یانی نه ک هه ر ئه و که سانه ی که سوود خۆری ده که ن به کرده و، به لکو ئه و دی که واش بلّیت، ئه و به و شیوه یه سزا ده دریّت! که واته: وای له و دی وی پرای ئه و برپا یه خراپه، به کرده و هه رپبا ده خوات و مامه له شی پی ده کات!!

مه سه له ی هه و ته م: که ده فه رموی: ﴿ فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ

مَا سَلَفَ ﴾، هه ر که سی ک ئامۆژگاری له په روه ردگارییه و به و بی و ده ست هه لّیگری، ئه و هه ر پابردو و بوخۆیه تی، ئایا مه به ست پیی جییه ؟ واته: ئه و سوود خۆرییه ی که له رابردو ودا کرده ویه تی و ئه و زیاده ماله ی وه ریگرتوه له به رانبه ر قه رزدا، که به خه لکی داوه، له سه ری حیساب نا کرئ و بو شی به حه لّال داده نری، چونکه پیش قه ده غه کرانی وه ریگرتوه، دیاره هه رچی خواش قه ده غه ی

نەكات رەوايەو، دواى ئەوھى كە خواى پەرورەدگار قەدەغەى دەكا، ئنجا حەرپام دەبى، ئەگەرنا پىشتر حەلّالەو لىپرسىنەوھى لەگەل ناكرى لەسەر ئەوھ، بەلام بىگومان ئەوھ بۇ كاتى خۆيەتىو، دواى ئەوھى كە خواى زال و كاربەجى حوكمە شەرعییەكانى ناردوونە خوارى، مسوئلمانان دەبى پىيانەوھ پابەندىن، نەك مسوئلمانىكىش بلى: ئەوھ ئايەتەو منىش تا ئىستا رىبایەكى زۆرم وەرگرتوھ، ماناى وایە بۆم حەلّال و زەلّالە، چونكە خوا دەفەرموى: ﴿ فَلَهُ مَا سَلَفَ ﴾، ئەوھى رابردوھ بۇخۆى، منىش ئىستا تۆبە دەكەم، بەلام با ئەوھى لەمەودوام لەسەر حىساب بكرى!! نە، مادام خۆى بە مسوئلمان بزانى، نابى وابلئى، بەلئى ئەگەر كافربى و برپاى بە ئەسلى دىن نەبى، پابەندىش نابى بە ياساكانىيەوھ، چونكە ئەوھى ئەسلى دىنى نەبى داواى لىناكرى بە لقو پۆپەكانى و بە حوكمە شەرعییەكانەوھ پابەندى، بەلام بلى: مسوئلمانەو وەختى خۆى مامەئەم بە رىبا كردوھو سەررەوت و سامانىكى زۆرم پەيداكردوھو بۆم حەلّال و زەلّالەو، لەمەودوا تۆبە دەكەم، وە ئەم ئايەتە بۇخۆى بە بەلگە بەئىنئەوھ! ئەوھ لەپراستىدا نايگرىتەوھ، بەلئى ئەگەر بلى: تا ئىستا مسوئلمان نەبوومو ئىستاكە برپارمدا مسوئلمان بەم، ئەوھ ئەو ئايەتە دەيگرىتەوھ، بەلام لەمەو دوا دەبى پابەندى.

بەلام بۇ ئەوھى رپى تۆبەكردن و گەرانەوھ بۇ لای خوا، لەسەر خەلك بە زەحمەت نەخەين، لىرەدا دەگونجى قسەيەكى دىكە بكرى، بۇ وئىنە: من نەفەرى وا هاتوھ بۇ لام گوتوويەتى: مامۇستا ئىستا دەمەوى بگەرپمەوھ بۇ لای خوا، بەلام بەپراستى ھەرچى ھەمە ھەمووى حەرپامەو بە كاروكەسابەتى حەرپام پەيدام كردوھ، جا ئايا ئىستا تەگبىرم چىيە؟ كە من پىم وایە ئەوھ لە فەتوادا جىگای دەبىتەوھ كە بگوترى: بايى ئەوھندە كە زىانت پەكى لەسەر كەوتوھو پىداويستى زىانتە، لای خۆت بىھىلەوھ، مادام ھىچ چارەى دىكەت نىە^(۱)، وەك جىگا و رىگا و

(۱) بەلام بىگومان ئەوھ بۇ باباى بىچارەو بىدەرتانە، ئەگەرنا كەسىك ھىچ بواری دىكەى ھەبى، ئەوھى بۇ رەوانىيە، ھەرودھا ئەوھش كە مؤلەت (رخصە) و كەسىك كار بە عەزىمەت بكات ئەوھ ناكاتو بىگومان خواى بەخشەرىش پەكى پەندەى ساغو راستى خى ناخات.

بژیوی خوۆت و خیزانت، ههتا دهستت له کهسابه تیکی چه لال گیرده بی، دهگونجی ئه وهنده بوخوۆت بهیلتیه وهو، ئه وی دیکه بخه یه (بیت المال) یکه وه، یاخود بیخه یه بهرزه وهندی گشتی مسوئمانان و له کوۆل خوۆتی بکه یه وه.

مه سه له ی هه شته م: که ده فه رموی: ﴿وَأْمُرْهُ إِلَى اللَّهِ﴾، ئه وه چه ند شتیك ده گریته وه:

یه گه م: مانای وایه مافی خه لکی له سه ر نیه و که س بو ی نه بو وه بلای: له سه رده می نه فامییدا ئه وه نده ت رپبا له من وه رگرتوه و ئیستا ده بی بمده یه وه ! دوو ه م: مانایه کی دیکه شی ئه وه یه که سه ره نجامی ویش وه ک خه لکی دیکه به ده ست خوایه، یانی: که خوای پهروه ردا گار ده فه رموی: له رابردووی خوۆشبووم، مه به ست ته نیا سو د خو ارد نه که یه تی که ئه وسا که چه رام نه بو وه، ده نا نابی بلای: تازه پشتیندی هه ندی لی ده که مه وه و خوا له هه موو شتیکم خوۆشبووه ! نا، مه به ست ته نیا ئه وه یه که قسه ی لی ده کری که سوود خوۆریه، ئه م ما ئه وی دیکه، ئه وه کاروباری به ده ست خوایه وه ک باقی خه لکی دیکه و، له سه ر چا که پا داس تی ده دریته وه و له سه ر خرا په سزا ده دری.

مه سه له ی نو یه م: که ده فه رموی: ﴿وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

خَالِدُونَ﴾، وه هه رکه سیك گه راپه وه {واته گه راپه وه بو سوود خوۆری و مامه له کردن به رپبا} ئا ئه وان هه وه لی ئا گرن، وه ئه وان به هه می شه یی تییدا ده مین نه وه، پی شتریش ئا مازم پی دا که زانایان لی ره دا جو ریك له ئی شکا لیان بو دروست بو وه، ده لئین: باشه چو ن ده گونجی بابای سوود خوۆر مسوئمان بی، له حالیکدا که خوا ده فه رموی: هه رکه سیك گه راپه وه بو سوود خوۆری، ئه وه ده بی ته ها وه لی ئا گر، یان خا وه نی ئا گرو به هه می شه یی تییدا ده مینیته وه !! دیاره زانایانی ئی سلا می ش زوۆر به ی هه ره زوۆریان به سو ننه و شیعه وه جگه له (خوارج) و (معتزلة) ده لئین: خا وه نی گونا هه گه وه ردا کان له دوۆر خدا به هه می شه یی نامین نه وه، با تو به شیان نه کرد بی، به مه رچیک ئه و

گوناهه گه وړانه نه گه یبنه راددهی کوفری گه وړه و شیرکی گه وړه و نیفاقی گه وړه، وهك خوا دهفه رموی: ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ

لِمَنْ يَشَاءُ... ﴿ ۴۸ ﴾ النساء، واته: خوا له وه نابووری هاوبه شی بو په ییدا بکری {دیاره شیرکیش جوړیکه له جوړه کانی کوفری}، به لام له خوار نه ووه بو هر که سیك بیهوی لی دهبووری، هه لبه ته به توبه وه نه وه مسوگه ر خوا دهبووری، به لام به بی توبه ش خوی به به زهی ده گونجی هندی که س له گوناهه گه وړه کانیش عه فوو بکات، وه ده شگونجی عه فوو یان نه کات، که دیاره نه وکاته به نه دازهی گوناهه که یان سزا دهرین و دوی دهر باز دهن، زور بهی زانیان نه وه پرایانه، جگه له (خوارج) و (معتزلة) که به دنئیایی له و مه سه له یه دا نه یان پیکاوه، چونکه رایه که یان که ده لیت: هه رکه سیك گونا هیکی گه وړه ی کردبی و توبه ی لی نه کردبی، له دوزه خدا به هه می شه یی ده مینیته وه، پیچه وانهی چه ندان ئایه ت و چه ندان فه رما یشتی پیغه مبه ره ﷺ، بو یه ده لیم: لی ردها به رواله ت ئیشکالیك هه یه، جا زانیان ئاوا ئیشکاله که یان حه لکردوه، ده لین: ﴿ وَمَنْ عَادَ ﴾، واته: هه ر که سیك بگه ریته وه بو سوود خوړی و به حه لالی بزانی، وهك چو ن پی ش قه ده غه کرانی به حه لالی زانیوه گوتوو یانه: ﴿ إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا ﴾، کرین و فروشتن و رپا وهك یه کن، هه رکه سیك نه وه قه ناعه تی بی، نه وه به هو ی سوود خوړی یه که یه وه کافر نابی، به لام به هو ی نه وه وه که سوود خوړی، وهك کرین و فروشتن ته ماشا ده کات و، بروای به حه رامبوونی نیه، کافر دهبی، چونکه مانای وایه خوا ﷺ به درو دزانی و، پیغه مبه ره ﷺ به درو دزانی و به مه ش ئه سلی ئیمان و به راست دانان (تصدیق) هکه ی هه لده وه شیته وه، بو یه له دوزه خدا به هه می شه یی ده مینیته وه، نه گه رنا نه گه ر هه ر سوود خوړی یه که بو وایه نه وه ته نیا به قه دهر نه وه ی که سوودی خواردوه و، نه و گوناهه گه وړه یی کردوه، سزا دهدرا و دوی دهر بازی دهبوو.

مانایه کی دیکه: ده لئین مه به ست نه وه یه که سوود خوړ سزایه که ی بریتیه له مانه وهی همیشهی له دۆزه خدا، مادام په رچیک نه بیټ، که دیاره ئیمان و خوا به یه کگرتن نه و په رچه یه، واته: بابایه که که مامه له به رپبا بکاو سوود بخوات، سزایه که ی نه وه یه به همیشهی له دۆزه خدا بمینیتیه وه نه گهر ئیمانی نه بی، به لّام نه گهر ئیمانی هه بی، ئیمان که ی رپگا ده گری له وه که له دۆزه خدا به همیشهی بمینیتیه وه، هه روه ها بو هه ر گونا هیکی دیکه ش بو قه تل و زیناو و دزی و غه یبه ت و درؤو بوختان و... هتد، بو نه وان هه ش به هه مان شیوه، ئیمان رپگا ده گری که خاوه نی نه و گونا هانه له دۆزه خدا به همیشهی بمینیتیه وه.

وه ده گونجی نه و ئیشکاله به وه چاره سه ر بگری، که بگوتری: مه به ست له:

﴿ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾، زور مانه وه یه له دۆزه خدا، نه که به همیشهی مانه وه.

مه سه له ی ده یه م: که خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿ يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا ﴾، خوا سوود

له به ین ده بات و نابوودی ده کات، لی رده دا مه به ست چی یه؟ مه به ست نه وه یه: که سی که سوود ده خوات و پارهی زیاد له خه لکی و ه رده گری له به ران به ر قه رزدا، به رواله ت ده وله مه ند ده بی و سه روه ت و سامانی په زمه ند ده کات، به لّام نه گهر ئینسان به وردی و به شیوه یه کی ده روونزانانه و کو مه ئناسانه ته ماشای نه وان ه بکات، که مامه له به رپبا ده کن، سوود له خه لکی و ه رده گرن، ده زانی که به راستی سه روه ت و سامانه که یان پایه یه کی چه سپاوی نیه، بوچی؟ چونکه سوود خوړ نه و سه روه ت و سامانه ی و سه ر یه که ناوه، بی نه وه ی که ره نجی کی بو بدات و به بی نه وه ی ئاره قه ی بو بریزئی، واته: هی خه لکه کو ی کردو ته وه، جا له نه نجای نه وه دا که هه موو به ری ره نجی نه وان ی دزیوه، لی بی به ر قدا ده چن و هه میسه نه و ده وله مه ند و سه روه ت و سامان دارانه ی که ره نجی خه لک ده دزن، به شیوه ی سوود، یان به هه ر شیوه یه کی دیکه، کینه و بوغزی کی زور ده خه نه دلی خه لکه وه له به ران به ر خو یاندا، وه سه ره نه جامیش که م وایه نه و جوړه که سانه، وه نه و جوړه کو مه لگایانه، بتوانن به رده وام بن، به لگو چی نه هه ژار و ئاتاج و نه داره کان و چی نه چه وسینرا وه کان، راده په رن، وه سه ره نه جام وه که خوا

ده فهرموی: ﴿ يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا ﴾، خوا سوود له بهین دهبات، جا مهرج نیه له ماوهی سالیك، یان ده سال و په نجا سالد، به لام سه ره نجام ئه م جوړه سیسته مانه ناتوان به ردهوام بن، چونکه که مینه یه کی که م له سه ر حیسابی زه پبه دان له زورینه ی خه لک، ئه و سه روه ت و سامانه وه سه ریك دهنین، وه ئه و جوړه کو مه لگایه ش هاوسه نگی کو مه لایه تی و ئابوو رییان تی دا تی کده چی و هه ر کاتی کیش هاوسه نگی له ژیان ی تاک، یان خیزان، یان کو مه لگادا تی کچوو، ئه و که سه، یان ئه و خیزانه، یان ئه و کو مه لگایه، هه ره س دینی، ئی ستاش زور به زه قی دیاره که سیسته می سه رمایه داری تووشی چ قهیرانیك بووه، ئه وه بو خو مان ده یبنین !.

مه سه له یه یازدهیم: که ده فهرموی: ﴿ وَیُرِي الصَّدَقَاتِ ﴾، خوا ﷺ

صه ده قات و خیر و چاکه کان گه شه پیده دا، به راستی ئه وه هه ر له دنیا شدا وایه، دیاره ده گونجی مه به ست پیی دنیا بی و ده شگونجی مه به ست پیی قیامه ت بی، چ بو له به ینر دنی ریباو، چ بو گه شه پی دانی زه کات و خیر و صه ده قه و هاوکاری، وه ده شگونجی مه به ست پیی هه ردووکیان بی، که من پی م وایه مه به ست پیی هه ردووکیانه ﴿ يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا ﴾، خوا ریباو سوود خوړی و سوود خوړان له به ین دهبات، له دنیا و دواړو ژدا ﴿ وَیُرِي الصَّدَقَاتِ ﴾، وه ئه وان ه ی که مالی خوړان ده به خشن به شیوه ی شه رعیی و زه کات دده دن، وه هاوکاری خه لک ده که ن بی به ران به رو له به ر خوا، ئه وان ه خوا گه شه یان پی دده ات، له دنیا شدا گه شه یان پی دده ات و له دواړو ژیشدا، وه ده رباره ی گه شه پی دانی صه ده قات و خیر و چاکه له لایه ن خوا وه له دواړو ژدا پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: { (مَنْ تَصَدَّقَ بِعَدْلِ ثَمْرَةٍ مِنْ كَسْبٍ طَيِّبٍ، وَلَا يَقْبَلُ اللَّهُ إِلَّا الطَّيِّبَ، إِنَّ اللَّهَ يَتَقَبَّلُهَا بِيَمِينِهِ، ثُمَّ يُرِيهَا لِصَاحِبِهَا، كَمَا يُرِي أَحَدَكُمْ فُلُوهُ، حَتَّى تَكُونَ مِثْلَ الْجِبَلِ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۴۱۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۳۴۰)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: هه ر که سیك خیر بکات به ئه ندازه ی یه ک دهنکه خورما له مالیکی حه لان،

وه خوا مالی حه لالیش نه بی وهرناگری، نه وه خوا به دهستی راستی لی وهردهگری { دپاره دهستی راستی خوی پهر وهر دگار سیفه تی خوی، ئیمه ده لئین: نه وه سیفه تیکی خوی بی وینه یه که نازانین چونه ؟ یا خود ته عبیریکه، واته: خوی به خشر زور باشی لی وهردهگری چونکه له عاده تی میلله تان وایه که نه گهر که سیک و شتیک وهر بگری له که سیک و به دلوه لی وهر بگری و لای زور خوشه ویست بی، دهستی راستی بو دریز دهکا، نه گهرنا به دهسته چه پ هه روا لامسه لایی دهستی بو دریز دهکات، وه پیم وایه مه به ست نه وه یه که خوی به خشنده، زور به خوش حالیه وه به په سهندو قه بو لوه وه نه و چاکه یه لی وهردهگری }، دوی نه و خیر و چاکه یه گشه پیده دا { به خپو دهکا و گهره ی دهکا } بو خاوه نه که ی، وه که چون یه کی که له ئیوه جوانو وه که ی { واته: به چکه ی ماین } به خپو دهکات، هه تاکو نه و خیر و چاکه یه، نه گهر به قه دهنکه خورمایه کیش بی، له دوار وژدا خوا بوی به قه د چیا یه که لیده کات. واته: نه وه که له دنیا دا دهیبه خشی با که می ش بی تا قیامه تی زور گهره ده بی و خوی پهر وهر دگار مشووری لی ده خوا و گهره ی دهکا، وه له دنیا شدا به دنئیایی هه روا یه وه نه وه ی خیر و مه ندو چاکه کاره، لای خه لک سومعه ی به رزده بی و، که سایه تی به رزو خوشه ویست ده بی، وه له نه نجامی شدا ماله که شی به ره که تی تیده که وی، به پیچه وانه ی سوود خورو چه رام خورانه وه، که له دنیا شدا و بوغزو کینه ی خه لک بو خویان به ره م دینن، وه له دوار وژی شدا نه وه ی که وه ده ستیان هی ناوه له ری چه رام و رپاوه نابووت ده بی و نه که هه نامینی، به لگو بو شیان ده بی ته مایه ی نازار و نه شکه نجه.

مه سه له ی دوازدهیم: خوی پهر وهر دگار که ده فهر موی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا

اَتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُّوْا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا ۗ، نه ی نه وانه ی پرواتان هی ناوه ! پاریز له خوا بکه ن، وه نه و سووده ی که ماوه دهستی لی هه لگرن، که له دهرسه کانی پی شو دا با سمان کردو، هوی هاتنه خواره وه ی نه م ئایه ته مباره که مان خسته روو، نه ویش نه وه بوو: که سانیک هه بوون له سه رده می نه فامییدا

مامه له یان به رپبا کردوه، کاتیک که ئیسلام هاتوه و ئه م ئایه تانه هاتوونه خوارو، رپبایان قه دهغه کردوه، ئه وانیه قهرزی رپبایان له سهر که سانیک مابوو، که پاره یان پیدابوون، واته: نه که ئه سلې ده ستمایه که، به لکو ته راکوم و زیاده ی که به هو ی رپباوه چو ته سهری، داوایان کردوه و خوی پهره دگاریش قه دهغه ی کردوه، چونکه دوا یی که ده فهرمو ی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوْا

اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَاۤ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴾، له م رسته قورئانییه وهرده گیری، که سوود خوړی پیچه وانیه ئیمانیه و ئه وه ی ئیمانیه هه بی چاوی له سوود خوړی نابی و چاوی له مامه له کردن به رپبا نابی، جا ئه گهر ئیمانیه که ی ئیمانیک ته و او بی ئه وه به ته و اوای لی دوور ده که ویته وه، وه به ئه ندازه ی ئه وه که له رپبا نزیك ده بیته وه، مانای وایه ئیمانیه بی هیزه، هه روه ها که ده فهرمو ی: ﴿ وَذَرُوْا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَاۤ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴾، ئه وه شی لی وهرده گیری که سوود خوړی وپرای سزای قیامه تی، سزای دنیا شی هه یه، بوچی ؟ چونکه برواداران کاتیک ئیعلانی ئیمانیه خو یان ده که ن، کو مه لگایه ک، میله ته تیک ده لی: من مسو لمانم، ده بی پابه ندی به ئیسلامه وه، به تایبه ت له و شتانه دا که زیان ده گه یه نن به به رزه ونندی گشتی، وه ده سته لاتی سیاسی ئیسلامی بو ی هه یه ری له و جوړه شتانه بگری، که زیان به به رزه ونندی گشتی ده گه یه نن، شتیک که له به رزه ونندی تو یزیک کی که م دایه و له زهره رو زیانی خه لکدایه، ده بی ری لی بگری، ئنجا ئه وه دپاره که سزای قیامه تیشی هه یه، چونکه شتیک که پیچه وانیه ئیمان بی و ئینسانی مسو لمان ئه نجامی بدا، دپاره سزای قیامه تی له سهره، به لام وپرای ئه وه سزای دنیا شی له سهره، چونکه شتیک پیچه وانیه مسو لمانه تی بی، نابی له نیو مسو لماناندا بگری، وه له سهر ده سته لاتی سیاسی پیویسته ری لی بگری، جا ئه وه له داهاتوودا زیاتر قسه ی لی ده که یین، له مه سه له یه کی دیکه داو قسه ی هه ندی زانایانیش له و باره وه دینینه وه.

دپاره له و باره شه وه چه ند فهرمو وده یه کی پیغه مبه ر ﷺ هه ن، یه کیکیان ئه مه یه: ﴿ اٰجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ، قِيلَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَمَا هُنَّ ؟ قَالَ: الشِّرْكَ

بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ،
وَأَكْلُ الرِّبَا، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرِّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ
(رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۷۶۶)، وَمَسْلَمَ بِرَقْم: (۲۵۸)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۸۷۴)،
وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۳۶۷۳)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، {، وَاتِهِ: خَوَاتَانُ لَهُ حَهْوَتٌ (گوناهاه)
فهو تینه ره کان بیارین! گوترا: نه وانه چین نهی پیغه مبهری خوا؟ فهرمووی:
هاوبهش بو خوا دانان و، جادوو کردن و، به ناهق کوشتنی نه فسیک که خوا
قه دهغی کردو و، خواردنی مال هه تیوو خواردنی سوود و، له کاتی هی رشی
دوژمندا پشت تیکردنی و بوختان کردن بو نافر هتانی پاکی بیئاگای پروادار.

هه روهها پیغه مبهر صلی الله علیه و آله له فهرموودیه کی دیکه دا، که عه بدو لای کوری
مه سوود خوا لی رازی بی، دهیگیریت هوه، فهرمووی هتی: { (لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله
أَكَلَ الرِّبَا، وَمُوكِلَهُ، وَشَاهِدَهُ، وَكَاتِبَهُ) (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۳۳۳)، وَأَبْنُ
مَاجَةَ بِرَقْم: (۲۲۷۷)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، {، وَاتِهِ: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله نه فرینی
کردوه، لهو کهسه که سوود دهخوا، وه نهو کهسه کی سووه که ده دات و ده بیته
هو ی نه نجامدانی نهو مامه لهیه، وه نهو دوو کهسه که دهن به شاهید، وه نهو
کهسه که دهینووسی، که واته: هه موو نه وانه ی ده ستیان ده بی له مامه له کردن به
ریبادا، وه بهر نهو له عنهت و نه فرینه که وتوون!

هه روهها نه م فهرموودیه به لگه یه له سه ر نه وه که سوود خو ریبی سزای
دنیا ییشی له سه ره و مه سه له ی سوود و ریبو دهسته لات ی سیاسی ئیسلامی بو ی
هه یه ری لی بگری، که پیغه مبهر صلی الله علیه و آله له رژی فه تی مه که دا فهرمووی هتی:
{ (وَكُلُّ رِبَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ مَوْضُوعٌ تَحْتَ قَدَمِي هَاتَيْنِ وَأَوَّلُ رِبَا أَضْعُ رِبَا الْعَبَّاسِ
بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ) (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ) }، وَاتِهِ: هه رسوودیک له سه رده می نه فامییدا
بووبی، له ژیر نهو دوو پیانهم دایه، وه یه که مین سوودیک که لای ده به م له سه ر
قه رزداره کان، نهو سوودیه که هی عه بیاسی کوری (عَبْدُ الْمُطَّلِبِ) ه، وَاتِهِ: نهو
ماله زیاده کی به هو ی مامه له کردن به ریبو وه له سه ر هه ر که سیکه، نهو لام
برد پیش هه موو کهس هی مامی خو م عه بیاس، که پیشتر با سمان کرد

دهوله مهنده بووو مامه لهی به سوود کردوه له سهردهمی نه فامییدا.

مه سه لهی سیژده میه م: قوناغه کانی قه دهغه کرانی مامه له کردن به سوود:

سهره تا چه ند ئایه تیک له قورئاندا هاتوون و ههنگاو به ههنگاو بهرچاوی مسولمانانیاں روونکردوته وه، سوود خوړی سهره نجام قه دهغه دهکری، هه تا سهره نجام به راشکاوایی قه دهغه کرانی سوود راگه یه نراوه:

یه که م: یه که م ئایه تیش له وباره وه ئایه تی ژماره (۳۹) بوو، له سوورپه تی

(الروم) دا، که خوا ده فهرموئ: ﴿ وَمَا آتَيْتُمْ مِّن رَّبِّ لِيَرْبُؤُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا

يَرْبُؤُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿۳۹﴾،

واته: هه ریبایه که دهیدن {هه مالتیک که دهیدن بو ئه وهی له مال و سامانی خه لکیدا زیاده تان بو بینئ} ئه وه له لای خوا زیاد ناکات، به لام هه زه کاتیک که دهیدن له پیناوی ره زامه ندی خوادا، ئا ئه وانه بو یان دوو چه ندان ده کریته وه، ئه مه ئامازه بوو به وه که ریبایه شتیکی ناپه سنده، دیاره ئه وهش له سوورپه تی (الروم) دا هاتوه، که سوورپه تیکی مه که یه، که واته: هه ر له مه که وه خوا ﷻ زه مینه ی خو شکردوه بو قه دهغه کردنی ریبایه.

دووه م: دووه مین ئایه تی ژماره (۱۶۱) ه، له سوورپه تی (النساء) دا، که ئه وهیش

ههنگاو یکی دیکه یه، خوا دهرباره ی جووله که کان ده فهرموئ: ﴿ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ هُمُ عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَطْلِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۱۱۱﴾

واته: یه کی که له هه له و گوناچه کانی جووله که کان ئه وه بوو، که سوودیان و هره گرت له گه ل ئه وهش که لئی قه دهغه کرابوون {له کتیبی خو یاندا که ته وراته} (۱)، وه جگه له ریباش به هه ر جوړیکی دیکه ش لیان هه لکه وتبا

(۱) بروانه: (التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس)، (العهد القديم، سفر التثنیه، الإصحاح: (۲۳)، ص: (۳۹۷)، که دهلی: (لا تتفاضوا فوائدا عما تُقرضونه لإخوتکم من بني إسرائيل، سواء كانت القروض فضة أو أصعمة أو أي شيء آخر، أما الأجنبي فأقرضوه برياً...، که من پیم وایه و بگره دنیا شم، ئه وه که دهلی: (أما الأجنبي فأقرضوه برياً)، واته به لام بیگانه، (یانی

مال و سامانی خه لگیان به ناههق ده خوارد، که دیاره سوود خوربیش یه کیکه له شیوه کانی مائی خه لک به ناههق خواردن، که واته: ئه مهش هه نگاویکی دیکه یه و ئاماژه یه کی دیکه یه و ئه مهش له سوورپه تی (النساء) دا هاتوته خوار که سوورپه تیکی مه دهنیه، که واته: رپباو سوود له سه ر جووله که کانیش کاتی خوی قه دهغه کراوه.

سپیه م: ئایه تی ژماره (۱۰۳) بوو له سوورپه تی (آل عمران) دا که ئه ویش

زهمینه سازی زیاتری تیدایه، که ده فهرموئ: ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۳﴾، واته: ئه ی ئه وانه ی برواتان هیناوه! سوود مه خون چهند قات {چهند به رانبه ر بووه}، وه پاریز له خوا بکه ن، بو ئه وه ی سه رفرابن، واته: ئه و زیده بایی و ئه و سووده ی که چوته سه ری، به چهند قات مه یخون، لیره دا توپژدره وان ده لئین: خوی په روه ردگار پیشی ئه و جوړه سوودو مامه له کردن به رپبایه ی قه دهغه کرده، که زور که له که ده بیته وه، به لام ئه وه ی سوودی که متر ده چیته سه ر ئه م ئایه ته نایگریته وه، وه هه ندیکیش ده لئین: هه ر له و کاته وه خوی دادگه ر قه دهغه ی کرده، به لام رای راست ئه وه یه کاتیک ئه و ئایه تانه ی که له سوورپه تی (البقرة) دان و له کاتی فه تجی مه که که دا هاتوونه خوار، له دوادوای هاتنه خواری قورئاندا، ئه و کاته رپبا یه که جاری قه دهغه کراوه، بویه وا پیده چی ئایه ته که ی سوورپه تی (آل عمران) یان ده بی دواتر هاتبی، یان ده بی هه ر له و سه روجه ده دا هاتبی، یان ئه وه تا مه به ست پیی ئه وه یه که: که سیك که به هوئ رپباوه چهند به رانبه ر پاره ی که وتبیته سه ر که سیك، قه دهغه یه، ئه گه رنا ئه وه ی دیکه، قه دهغه نیه.

چواره م: که کوئا قوناعه بو قه دهغه کرانی رپبا، ئه م ئایه ته مباره که ی سوورپه تی

(البقرة) بوو، که ده فهرموئ: ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ

غه یری جووله که) ئه وه به سوود قه رزی پیبدن، له وه یه که جووله که ته حریفیان کرده، ئه گه رنا شه ریه ته کانی خوا له بواری هه لس و که وتدا جیاوازی ناخه نه میلله تانه وه!

مِنَ الرَّبِّوَإِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۲۷۸﴾، واتە: ئەى ئەوانەى بىرواتان ھىناوہ ! پارىز
لە خوا بکەن، وە ئەو سوودەى ماوہ دەستى لى ھەلگرن ئەگەر ئىماندارن.

مەسەلەى چواردەپەم: ھۆكارو ھىكەتەكانى قەدەغەكرانى سوود چىن ؟

دىارە دەگونجى لەوبارەوہ زۆر شت باسبكرى، بەلام بە كورتى ئاماژە بە
ھەندىكىان دەكەين:

پەگەم: سوود خۆرىي زولمە، چونكە وەرگرتنى زيادەپە كە بەبى كۆشش و
ماندوووبون و ئارەقەكردن، كابرا ھەر لەو گۆرە پارەپەكى نەقد دەداتە
كەسپكە دەستماپەو پارەكەى ھەر لە جىي خۆپەتىو، مانگانەش دەبى باباى
قەرزدار زيادەى بداتى، بۆ وینە: يەككە ملىونىك دۆلار لە بانق دادەنى،
مانگانە پارەى زيادە پادەكېشى، لەسەر حيسابى كى ؟ لەسەر حيسابى
خەلك و دەولەت، ھىچ گومانىشى تىدانىپە كە ئەوہ زولمىكى گەورەپە لە
خەلك و ولات بە گشتى دەكرى.

دووہم: رىبا دەولەمەندەكان فىرى مشەخۆرىي و تەنبەلى دەكات، كە لەسەر رەنجى
خەلك بژىن، وە خۆيان ھىچ دەست نەجوولئىن، بەلام ئەگەر رىبا نەبى، بچۆ
پارەكەت بچوولئىنەو بازارگانىي و كەسابەتى پىبكە، بەلام بە ھۆى رىباوہ، كابرا
لە مالى دانىشتوہو لاقى لەسەر لاقى داناوہ، پارەى لە بانق داناوہ، ياخود
خستوويەتە مامەلەى سوودەوہو بۆخۆى پارەى بەبى ئارەقەكردن بۆ دىتەوہ !

سپىيەم: لە ئەنجامى سوود خۆرىيداو لە ئەنجامى ئەو سىستەمە زالمانەپەدا،
كېشەو بوغزو غەرەز لەنىوان ساماندارو، ھەزارو نەداراندا پەيدادەبى، چونكە
باباى ھەزارو نەدار كە دەزانى ئەو ساماندار دەولەمەندە، لەسەر حيسابى وى
دەولەمەند بووہ، كىنەو بوغزى دەچىتە دل و رقى لى ھەلدەستىو، لە
دەرفەتپك دەگەرپى زەربەپەپەكى لى بدات.

چوارەم: سوود خۆرىي دەبىتە ماپەى نەمانى تەباپىي و ھاوكارىي و دەست قەرز
بە خەلك دان، كە پىي دەگوترى: (الْقَرْضُ الْحَسَنُ)، واتە: قەرزى چاك، ئەو
قەرزەى كە بى بەرانبەرە، ئەوہ نامىنى مادام كابرا رپى رىباى ھەبى، دەلى:

من ئەندازە پارەیهك دەدم بەو فەقیرو، مانگانە سوودی ئی وەر دەگرم و پارەكەى خۆشم ھەر لە جیی خۆیەتی، بیگومان ئەو بەشترە لە قەرزیکی بی بەرانبەر! ھەلبەتە بۆ ئینسانی مسولمان ئەو دەزانئى كە قەدەغەیه، بەلام مەبەستم ئەو ھیه، كە ئەو بوو بە بنچینەى گشتی و ئیشی پیکرا، وەك ئیستا لە ولاتانی رۆژئاواو لە دنیادا ئیشی پئ دەكرئ، ئەو زولمە زلە دەبیته شتیکی ئاسایی.

پینجەم: ئنجا لە ئەنجامی سوود خورییدا، لەنیوان پیکهاتەکانی کۆمەلگادا شەرو ئاژاوە دووبەرەکی وە چینایەتی و قرو پریهکی زور پەیدادەبی، ئەو ھى دەولەمەندە دەولەمەنتر دەبی، و ئەو ھى ھەزارە ھەزارتر دەبی، چونکە ئەو ھى ھەزارو نەدارە، پارە وەر دەگرئ و سوودی دەچیتە سەرو ھەر بۆخوی ھەزارە، ھیندەى دیکە ھەزارتر دەبی، وە ئەو ھى دەولەمەندیشە بی ئەو ھى خوی بچوولئینئ، ھیندەى دیکە دەولەمەند دەبی و سەرەنجام کۆمەلگا دابەش دەبی بۆ دوو چین :

۱- کەمینەیهکی پری لەسەر رژاو.

۲- زۆرینەیهکی قری لەبەر براو، كە ئیستا لە ولاتانی رۆژئاواو وایەو سەر وەت و سامانی ھەموو دنیا لە جیھانی سەرمايەداریییدا، دەچیتە دەستی چەند کەسانئیکى کەمەو، رۆژ بەرۆژیش دەولەمەندەکان ژمارەیان کەم دەبی و سامانیان زیاد دەبی، وە رۆژ بەرۆژیش خەلکئیکى ئاتاج و موحتاج ژمارەیان زۆر دەبی و سەرەنجام ھەرەس روودەدات، خوا کاربەجئ لە

سوورەتی (الإسراء) ئایهتی (۱۶) دا دەفەرموئ: ﴿ وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا

مُرْفِئَهَا ففَسَفُوْا فِيْهَا فَحَقَّ عَلَیْهَا الْقَوْلُ فدمَرْنَاهَا تدمیراً ﴾، واتە: وە ئەگەر

ویستمان ئاوەدانئیهك کاول بکەین، فەرمان دەکەین بە خوشگوزەرەنەکانی، {واتە: فەرمانیان پئ دەکەین بە چاکەو ھاوکارئیکردنی خەلک} کەچی ئەوان خراپەکاری تئیدا دەکەن، سەرەنجام برپاری لەسەر پئویست دەبی {برپارو یاسای خوی لەسەر پئویست دەبی} و کاولی دەکەین و بە کاولکردن،

کەواتە: لە ئەنجامی فیسق و فەساد و لادانی خوشگوزەرانهکاندا، کۆمەلگا و ئاوەدانییەکان تیکدەچن و هەرەس دینن، ئیستاش ئەم یاسایە خا بەسەر ژمارەیهک لە ولاتانی عەرەبیی، وەك (تونس) و (میسر) و (لیبیا) و (سووریا) و (یەمەن)دا، چەسپاوەو زۆر بەدرەوشاوەیی دیارەو دنیام – بە پێی یاسا سوننەتی دادگەرانهی خوا کە هی دیکەش بەرپۆن، بەوەنیه کە جاری رژیمةکانیان – وەك گۆچانی مۆرانه لیدراوی سولهیمان- هەر بە پێوەن !!

مەسەلە ی پازدەیهەم: سزاو حوکمی سوود خۆری لە دنیاو لە دواوژدا:
 پێشتریش باسمان کردو هەندێ فەرمايشتی پێغه مبهەر ﷺ هەن کە من بە پێویستەم نەزانی پێشتر هەموویان بێنم، کە زۆر بەشیوہیەکی قیزەون باسی سوود خۆری دەکەن، هەتا لە یەکی لە فەرمايشتەکاندا پێغه مبهەر ﷺ دەفەر موی: { (الرِّبَا اثْنَانِ وَسَبْعُونَ بَابًا، أَدْنَاهَا مِثْلُ إِيَّانِ الرَّجُلِ أُمَّهٌ...)
 رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي (الأوسط) برقم: (۷۱۵۱)، وَصَحَّحَهُ الألباني فِي (صحيح الجامع) برقم: (۲۵۶۳) }، واتە: سوود خۆری حەفتا و دوو دەرگای هەیه، کە مترینیان ئەو هیه کە کابرا زینا لەگەڵ دایکی خۆیدا بکا، وە لە فەرموودەیهکی دیکەدا کە (أحمد^(۱) والدار القطني والطبراني) هیناویانە دەفەر موی: (لَدَرَهُمْ رَبًّا أَشَدُّ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى مِنْ سِتِّ وَثَلَاثِينَ زُنْيَةً فِي الْخَطِيئَةِ) واتە: یەك درەم سوود خۆری، لەلای خوای بەرز لە سی و شەش زینا خراپترە، سوود خۆری کەواتە: وە لە فەرموودەیهکی دیکەدا هاتو: (أَكَلَ الرَّبَّاءُ وَمُوكَلُّهُ وَكَاتِبُهُ وَشَاهِدُهُ مَلْعُونٌ عَلَى لِسَانِ مُحَمَّدٍ ﷺ) أخرجہ النسائي: (۸ / ۱۴۷)، وأحمد (۴۰۹ / ۱، ۴۳۰)، وابن حبان: (۳۲۵۲)، وابن خزيمة: (۲۲۵۰)، وأبو يعلى: (۵۲۴۱)، وَصَحَّحَهُ الألباني فِي (صحيح سنن النسائي): واتە: سوود خۆرو ، سوود پێخۆر (سوو دەر) و نووسەری و شایەدی لەسەر زمانی موخەمەد ﷺ لەعەنتیان لیکراوە زۆر شتیکی پێس و خراپە، جا ئینسان کە بە روالەت تەماشای

(۱) بروانە: (صحيح الجامع) : (۳۳۷۵) .

بکات ده لئ: ئه وه بوچی وایه؟ به لام نه خیر، له نه نجامی سوود خوړییدا شیرازهو هاوسه نگیی کومه لگا تیکده چی و، سهره نجام زیناو قه تل و دزیی و خرابه و... هتد، زور ته شه نه ده کهن، جا به نیسبه ت سزای دنیایی یه وه بو سوود خوړی، خوا ده فهرموئ: ﴿فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، واته: جا نه گهر ده ستان هه لئه گرت، ئه وه ئاگادار کراونه وه که جهنگتانه له گهل خواو پیغه مبه ره که ییدا.

زانایان له م پرسته قورئانیییه وه ریانگرتوه، که ئه وه هه ره شه یه به سزای دنیایی و، ده سه لاتی سیاسی و ده ولته تی ئیسلامی ده ستی کراوه یه بو مامه لئه کردن له گهل سوود خوړان و مامه لئه که ران به ریبادا، بو یه ئه م قسه یه له عه بدوللای کوری عه بباسه وه خوا لیان رازی بی، گپراوته وه: ﴿قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ مَنْ كَانَ مُقِيمًا عَلَى الرَّبِّ لَا يَنْزِعُ عَنْهُ فَحَقُّ عَلَى إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ أَنْ يَسْتَتِيْبَهُ، فَإِنْ نَزَعَ وَإِلَّا ضَرَبَ عُنُقَهُ﴾^(۱)، واته: عه بدوللای کوری عه بباس ده لئ: هه رکه سیك به رده وام بی له سه ر خواردنی ریا {له سه ر مامه لئه کردن به ریا} وه ده ستی لی هه لئه گری ئه وه پیویسته له سه ر پی شه وای مسولمانان {ده سه لته لاتداری مسولمانان} که داوای په شیمانبوونه وه لیبکات، جا نه گهر ده ستی هه لگرت، نه گهرنا بو ی هه یه له گهر دنی بدات! وه یه کی له زانایانی حه نه فیی مه زه هب که (ابن خویر منداد) ده لئ: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ بَلَدٍ اصْطَلَحُوا عَلَى الرَّبِّ اسْتِحْلَالَ كَانُوا مُرْتَدِينَ، وَالْحُكْمُ فِيهِمْ كَالْحُكْمِ فِي أَهْلِ الرِّدَّةِ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ ذَلِكَ مِنْهُمْ اسْتِحْلَالَ جَازٍ لِلْإِمَامِ مُحَارَبَتَهُمْ، أَلَا تَرَى أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ أَذِنَ فِي ذَلِكَ فَقَالَ: ﴿فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾﴾^(۲)، واته: نه گهر خه لکی ولاتیك (خه لکی شوینیك) له نیو خویناندا ریكکه وتن له سه ر ئه وه که سوود خوړی به حه لال بزنان، ئه وه به هه لگه پراوه له قه لئه م ده دری،

(۱) (الجامع لأحكام القرآن) للقرطبي، ج: (۳)، ص: (۳۱۸).

(۲) سه رچاوه ی پی شوو، هه مان به رگو لاپه ره.

وہ حوکمی ئەوان وەك حوکمی ئەوانەییە كە لە دین هەڵدەگەرپێنەو، بەلام ئەگەر لەرووی بە حەلال دانانیەووە نەبێ بەئكو هەر مامەئەى پێبکەن {بَلَّيْن: حەرپامە بەلام مامەئەى پێ دەكەین} ئەووە دروستە بۆ پێشەواو سەرکردەى مسوولمانان كە لەگەڵیاندا بچەنگى، ئەدى نابینی خواى بەرز مۆلەتى داوہ كە لەگەڵیاندا بچەنگن، وەك دەفەرموى: ﴿فَاذْنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، جا هەرچەندە زانایانى ئىسلام مشتومریان لەوبارەییەووە هەییە، بەلام زیاتر رایان وایەو ئایەتەكەش زۆر روون و راشكاو، كە دەستەلاتى ئىسلامى لەسەرى پێویستە رێ لە سوود خۆران بگرێ، وە هۆى هاتنە خوارەووى ئایەتەگان ئەو بەسەر هاتنەش كە پێشتر باسمان كردن و هەلئویستی پێغەمبەرىش ﷺ، كە دوایى دەفەرموى: ریبای سەردەمى نەفامى هەمووى لەژێر ئەم دوو پێیانەم دایە، پێش هەموو كەسێش ریبای عەبباسى مام، وە ئەووە كە پێغەمبەر ﷺ رپى گرت لەوانە كە قەرزى ریبایان لەسەر خەلكى بوو كە لێیان وەر بگرنەووە هەلیوہشان دەو، ئەووە هەمووى بەلگەییە لەسەر ئەووە كە دەستەلاتى ئىسلامى بۆى هەییە رپگا بگرێ لە سوود خۆران، ئەو جۆرە مامەئەییە بکەن، وە ئەگەر كرديشيان سزایان بدات، بەلام سزایەكەى دیارى نەكراووە دەگەرپێتەووە بۆ ئىجتیهادو بۆچوونى دەسەلاتى سیاسى.

مەسەلەى شازدەییەم: كە دەفەرموى: ﴿وَإِنْ تَبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا

تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾، واتە: وە ئەگەر پەشیمان بوونەووە دەستتان لە سوود خۆرى هەلگرت، ئەووە دەستمایەو سەرمايەكانتان هى خۆتان، وەك دەبینین لێرەدا ئىسلام دان بە مۆلكایەتى تاكىی دا دینى، چونكە لەوبارەووە دوو سیستەمى ئابوورى هەن:

پەكەم: سیستەمى سەرمايەدارى (كاپیتالیزم): كە بەبێ سنوور ئازادى دەدا بە تاك دەولەمەند بى، با لەسەر حیسابى خەلكیش بى، با بازرگانى بە شتى قەدەغەو پێسێشەووە بكاتو، با زەرەر لە كۆمەلگاش بدات، تاك ئازاد دەكات بە كەیفى خۆى سەرۆتو سامان پێكەووە بنى و پەزمەندەى بكات.

دوۋەم: سىستەمى ھاوبەشىتى (سۆسىالىزم): كە ئەۋىش بە پېچەۋانەۋە زىاتر لاي كۆمەلگا دەگرى لەسەر حىسابى تاك، ۋە برۋاى بە مولكايەتى تاكىي نىە، واتە: لە سىستەمى سۆسىالىستىدا ھىچ كەس خاۋەنى ھىچ شتىك نابى ۋە ھەموو شتىك ھى دەۋلەتە، جا ئىسلام لەۋ نىۋانەدايە، سىستەمى ئابوورىي ئىسلام نە كاپىتالىزمە نە سۆسىالىزم، بەلگۈ رپپەكى نىۋەپراستى گرتوۋە لە لايەكەۋە دان بە مولكايەتى تاكىيدا دىنى بۇ تاك، بەلام سنووردارى دەكاتو رپى لى دەگرى كە زىان بە خەلگى بگەيەنى، يەكى لەۋانە رپى مامەلەكردن بە رپباى لى دەگرى، ۋە رپى قومارو مامەلەكردن بە شتى پىس ۋە زىان بەخشى لى دەگرى، ۋە ھەرشتىك زەرەرى بۇ خەلك ھەبى، نابى مامەلەى پى بكات، ۋەك ماددە سەرخۆشكەرەكان، ۋە كۆمەلگى ئەركىش لەسەر دەۋلەمەندەكان دادەنى كە يەكيان زەكاتە، لە پىناۋى بەرژەۋەندىي گشتىدا، بە كورتى: سىستەمى ئابوورىي ئىسلامىي خالى ھاوبەشى ھەيە لەگەل ھەركام لە كاپىتالىزم ۋە سۆسىالىزمدا، بەلام خالى جىاۋازىشى ھەن ۋە سىستەمىكى سەربەخۋىيە.

مەسەلەيى ھەقدەم: كە دەفەرمۋى: ﴿لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾، نە زولم بكەن نە زولمتان لىبكرى، ئەۋە بنچىنەيەكى ئىسلامىيە ۋە ئىسلام دەيەۋى لە ھەموو رپويەكەۋە مسولمانان نە زالم بن نە مەزلووم، نە مافى خەلگى پىشىل بكەن ۋە نە خەلك مافىان پىشىل بكات، نە ھەقى خەلك بە لاي وان دابى ۋە نە ھەقى وان بەلاى خەلكىدا بچى، ئەۋەش داد (عدل) ۋە چونكە (داد) ئەۋەيە كە نە زالم بى نەمەزلووم.

مەسەلەى ھەژدەيەم: ئەۋە كە دەفەرمۋى: ﴿وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ

مِيسْرَةٍ﴾، ۋە ئەگەر تەنگ دەست بوو، با چاۋەرى بكرى تاكو ئاسانىي بۇ دىت، واتە: تاكو خوا دەرگاي خىرى لى دەكاتەۋە، ئنجا پىشتىرىش باسماں كرد كە زانايان لەۋبارەۋە كە: ئايا ئەۋە تەنيا بۇ ئەۋانەيە بە سوود پارەۋ قەرزىان

وهرگرتوهو، له سهر خاوهن پاره کان فهرزه که چاوه رپیان بکه ن، یاخود ههر قهرزداریک پیویسته خاوهن قهرز چاوه رپی بکات؟! زانایان مشتومریان هه یه، ئایه ته که ش ههر چه نده له سیاقی ئه و ئایه تاندها هاتوه، که دهر باره ی مامه له کردن به رپیا ددهوین، به لام ده شگونجی بو هه موو حاله ته کانیش به کار به یئری و، ئه م فهرموودانه ی پیغه مبه ریش ﷺ زیاتر ئه و مه سه له یه روونده که نه وه:

فهرمووده ی په که م: { مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا فَلَهُ بِكُلِّ يَوْمٍ مِثْلَهُ صَدَقَةٌ، قَالَ: ثُمَّ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: (مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا فَلَهُ بِكُلِّ يَوْمٍ مِثْلَهُ صَدَقَةٌ) (رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ برقم: (۳۴۱۸)، عَنْ بُرَيْدَةَ الْأَسْلَمِيِّ رضي الله عنه، صَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) برقم: (۸۶) }، واته: ههر که سیك چاوه رپی بابایه کی ته نگ ده ست بکات که قهرزداره، { با له کاتی خویشی تیپه رییت } به ههر روژیک به نه ندازه ی ئه و قهرزه ی که له لایه تی خوا سه ده هقه و خیری بو دهنووسی، { بو وینه: ملیونیک دیناری داوه تی و، سالیکی به سه ردا تیپه ریوه و بو ماوه ی سالیکی داویه تی، دوا ی ساله که ده لی: نیمه و جار ی چاوه رپیم بکه، چه ند روژانی سه بر لی بگری، هه موو روژیک به هقه دهر نه ندازه ی قهرزه که بو ی به سه ده هقه دهنووسری } ده لی: دوا یی گویم له پیغه مبه ر ﷺ بوو فهرمووی: ههر که سیك چاوه رپی ته نگ ده ستیک بکات، به ههر روژیک دوو به رانه ری قهرزه که ی بو ی به چاکه و خیر دهنووسری.

فهرمووده ی دووه م: { (مَنْ نَفَسَ عَنْ غَرِيمِهِ، أَوْ مَحَا عَنْهُ، كَانَ فِي ظِلِّ الْعَرْشِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (رَوَاهُ أَحْمَدُ برقم: (۲۲۴۵۸)، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ رضي الله عنه، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) برقم: (۲۶۴۰) }، واته: ههر که سیك له سهر قهرزداره که ی سووک بکا { یانی: بو ی دوا بخات } یاخود لی بسرپیته وه و له سه ری لابه ری { بو وینه: ده ملیون دیناری له سه ری هه تی، بلئ: ئه وه دوو ملیونم له سه ر لابه ری، پینجم له سه ر لابه ری، مادام توانات نیه }، ئه وه له روژی قیامه تدا له سیبه ری عه رشدا ده بی.

تفسیری قورئانی بریزو پیر دهرسی په نجاو شه شه م: ئایه ته کانی (۲۷۵ - ۲۸۱) ﴿ ۱۲۳۹ ﴾

فهرموودهی سییه م: { (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: كَانَ رَجُلٌ يُدَايِنُ النَّاسَ فَكَانَ يَقُولُ لِفَتَاهُ إِذَا آتَيْتَ مُعْسِرًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ لَعَلَّ اللَّهَ يَتَجَاوَزُ عَنَّا فَلَقِيَ اللَّهَ فَتَجَاوَزَ عَنْهُ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۰۷۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۳۹۷۴)، وَأَحْمَدُ بِرَقْم: (۸۳۶۹)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۴۷۰۹) }، واته: ئه بو هو ره پره خوا لئی رازی بی ده لئ: پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: پیاویک هه بوو { واته: پیش ئوممه تی نیسلام } قهرزی دها به خه لک، به غولامه که ی خوی ده گوت { یانی به و که سه ی که له به ردهستی بوو خزمه تی ده کرد }، ئه گهر چووی بو لای بابایه کی قهرزدار که ته نگ دهسته، چاوپوشی لی بکه، به لکو خواش چاوپوشی له ئیمه بکات { واته: له هه موو یان به شیکی قهرزه که ی خوشبه، به شکم خواش له ئیمه خوشبی } جا کاتی گه یشته خوا لئی خوشبوو، یانی، وه ک چون ئه و له و خه لکه خوشبووه له هه قی خوی، خوی په روه ردگاریش له هه قی خوی خوشبوو.

مه سه له ی نوزده یه م و کوتای: که ده فهرموئ: ﴿ وَأَتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى

اللَّهِ ﴾، { (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: آخِرُ شَيْءٍ نَزَلَ مِنَ الْقُرْآنِ: ﴿ وَأَتَّقُوا يَوْمًا

تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾ } (۱)

واته: عه بدوللای کوری عه بباس خوا لئی رازی بی ده لئ: (ئهم ئایه ته قورئانییه) کوتا شتی که که له قورئان هاتوته خوار، هه تا هندی ک گوتوو یانه: سی سه عات پیش وه فاتی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه هندی کیان گوتوو یانه: سی رۆژ، هندی کیان گوتوو یانه: چه ند مانگی گ و له دوی ئه م رسته قورئانییه

وه حی دیکه نه هاتوه، ده فهرموئ: ﴿ وَأَتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ

تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾، وه له رۆژی ک پاریزی بکه ن

که تییدا بو لای خوا ده گپرینه وه، دوی هه رکه سه به ئه ندازه ی کرده وه کانی

(۱) (المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر)، ص: (۱۹۹).

تفسیری قورئانی بہ ریزویہ پیر دہرسی پہنجاو شہ شہم: ئایہ تہ کانی (۲۷۵ - ۲۸۱) ﴿ ۱۲۴۰ ﴾

خوی، سزا یان پاداشت و ہر دہ گریتہ وہ بی کہم و زیاد، وہ ستہ میشیان لی
ناکری، ئەمہ کۆتا رستہ یہ کہ لہ قورئان ہاتۆتہ خوارو دوایین فہرمایشتی
خوایہ بۆ ئیمہ.

جا خوی پەر و ہر دگار لہ و کہ سانہ مان بگیڑی کہ پاریزکاری دہکەن و خویان بۆ
ئەو رۆژہ نامادہ دہکەن، کہ دہچنہ وہ بہر دادگای خوی دادگەر، وہ بہسەری بہرزو
بہرووی سوورو دەستی پیر، دہگەرینہ وہ بۆ لای خوا، ئامین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

دهرسی په نجاو هه شته مین

پیناسه ی نهم دهرسه

خوا پشتیوان بیت له م دهرسه ماندا که دهرسی کۆتایی یه له ته فسیرو لیکدانه و همان بو سوور هتی (البقرة)، سی نایه تی کۆتایی له سوور هتی (البقرة) دا دتویژینه وه، که نایه ته کانی ژماره: (۲۸۴ و ۲۸۵ و ۲۸۶) ن، له م سی نایه ته به پیزه دا خوا ﷺ باسی خاونداریتی خوی دهکات بو ناسمانه کان و زهوی، وه نه وه که خوا په نهانینه و هه موو شتیك دهرانی و ناگای له ناشکراو نهینی هه یه و، لپرسینه وهش له گه ل بهنده کانیدا دهکات، له سه ر نه وهی که ناشکرای دهکن و نه وهش که په نهانی دهکن، وه پاشان باسی نیمانی پیغه مبه ر ﷺ وه برودانی شوینکه و تووی دهکات، به و شتانه ی که پیویسته نیمانیان پی هه بی، که نیمانه به خوا و فریشته کانی و کتیبه کانی و پیغه مبه ر هکانی، وه پاشان باسی نه وه دهکات که نیسان شهریه ت لی داوا ناکات جگه له وهی که له توانیدا هه بیت، وه باسی نزاو پارانه وهی بروداران دهکات له خزمه ت خوی په روه ردگادا، وه نه م سی نایه ته به پیزه وه ک دوایی باسی دهکه یین کۆمه لیک فه رمایشتی پیغه مبه ریان ﷺ له سه رن، به تایبه تی دوو نایه تی کۆتایی و گرنگی و بایه خیی تایبه تی بیان هه یه.

﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۲۸۴) ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ ۚ وَكُتُبِهِ ۚ وَرُسُلِهِ ۚ لَا يُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانَكَ

رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٣٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
 مَا آكَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا
 كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۗ وَاعْفُ عَنَّا
 وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٣٨٦﴾

مانای وشه به وشه‌ی ئایه‌ته‌کان

((هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا‌یه هی خوایه، وه ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له ده‌روونتان دایه، ده‌ری‌بخه‌ن یان په‌نهانی بکه‌ن خوا (ده‌یزانی‌و) له‌سه‌ری لی‌پرسینه‌وه‌تان له‌گه‌لدا ده‌کات، جا هه‌رکه‌س بیه‌وی ده‌ی‌بووری و هه‌رکه‌سی‌کیش بیه‌وی ئازاری دهدا، وه خوا له‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک به‌توانایه ﴿٣٨٥﴾ پی‌غه‌مبه‌رو بر‌واداران بر‌ویان به‌وه هیناوه که له په‌روه‌ردگارییه‌وه بوی نی‌رراوته خوار، هه‌رکامی‌کیان بر‌وی به‌خوا و فری‌شته‌کانی و کتیبه‌کانی و ره‌وانه‌کراوانی هیناوه (ده‌لین): جیا‌وازی ناخه‌ینه نی‌وان هی‌چ کام له پی‌غه‌مبه‌رانییه‌وه، وه گو‌تیان: بی‌ستمان و فه‌رمانبه‌ری‌یمان کرد، په‌روه‌ردگارمان ! لی‌بوردنت داوا ده‌که‌ین سه‌ره‌نجام هه‌ر بو‌لای تویه ﴿٣٨٥﴾ خوا جگه له توانای له هی‌چکه‌س داوا ناکات، هه‌موو که‌س له‌و چاکانه‌ی ده‌یانکات به‌هرمه‌ندو، له‌و خراپانه‌ی ده‌یانکات زه‌ره‌مه‌نده، په‌روه‌ردگارمان هه‌رکات له‌بی‌رمان چوو، یان هه‌له‌مان کرد لی‌مان مه‌گره، په‌روه‌ردگارمان ! وه قورساییه‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی خستووته سه‌ر (شانی) ئه‌وانه‌ی پی‌شوومان، مه‌خه سه‌رشانمان، په‌روه‌ردگارمان وه ئه‌رکی‌کمان ماوی سه‌ر که له وزه‌ماندا نیه، وه بمانبه‌خشه و بمانبووره و به‌زه‌ییت پی‌ماندابی، هه‌ر تو‌ پشتیوانمانی، جا به‌سه‌ر کو‌مه‌لی کافراندان سه‌رمان بخه ﴿٣٨٦﴾)).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أَنْفُسِكُمْ): که خوا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ دهفه رموی: ﴿وَأِنْ تَبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ﴾

يُحَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ، (أَنْفُسُ) کوی (نَفْسُ) ه، (نَفْسُ) یش به مانای پرووح دیت، وه به مانای (ذَات) دیت (النَّفْسُ: الرُّوحُ، وَالنَّفْسُ: الذَّات) خوا عَلَيْكَ مه بهستی نه وهیه که نه وهی له دهروونتاندا ههیه و له دیوی په نهانتاندایه، په نهانی بکهن یاخود ده ریبخه ن له سه ر جهسته تان، لیپرسینه وه تان له گه ل دهکات.

(يُحَاسِبُكُمْ): (يُنَاقِشُكُمْ، يُجَازِيكُمْ) واته: لیتان ده پرسیته وه وه سزاو پاداشتتان ده داته وه.

(فَيَغْفِرُ): واته: ده بووری (الغفر: الستر)، واته: پوشین (الغفر: الْبَاسُ الشَّيْءِ) ما یصونُهُ عَنِ الدَّنَسِ، وَالْغُفْرَانُ وَالْمَغْفِرَةُ مِنَ اللَّهِ هُوَ أَنْ يَصُونَ الْعَبْدَ مَنْ أَنْ يَمَسَّهُ الْعَذَابُ، (غفر) بریتیه له وه که شتیک به شتیک داپوشی که له چلکن بوون بیپاریزی، (غفران) و (مغفرة) ش له خوا وه نه وهیه که به ندهی خوی له وه بیپاریزی که سزاو نازاری تووش بی، (مغفر) یش بویه وای پی ده گوتری، چونکه سه ری نینسان داده پووشی.

(وَيُعَذِّبُ): (الْعَذَابُ: الْإِجَاعُ الشَّدِيدُ) بریتیه له نازار پیگه یاندنی توند (يُعَذِّبُ) واته: نازار ددها، سزا ددها.

(سَمِعْنَا): واته: بیستمان، به لام لیردها یانی: (فَهَمْنَا) تیگه یشتین، وهرمانگرت (وَأَطَعْنَا وَارْتَسَمْنَا وَاتَّمَرْنَا) واته: فهرمانبه رییمان کردو جیبه حییمان کرد.

(لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا): واته خوا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ له هیج که سیک داوا ناکا دهلی: (التَّكْلِفُ: اسْمٌ لِمَا يُفْعَلُ بِمَشَقَّةٍ أَوْ تَصْنُوعٍ، كَلَّفَهُ: أَوْجَبَهُ عَلَيْهِ وَالزَّمَهُ بِهِ) (تَكْلَفُ) له سه ر کیشی (تَفَعَّلَ) ه، ناوه بو هر شتیک که به زه حمهت بکری، یاخود به

تەفسىرى قورئانى بەرزور بەرزور دەرسى پەنجاو ھەشتەم: ئايەتە كانى (۲۸۴ - ۲۸۶) ﴿ ۱۲۸۰ ﴾

شېۋەيەكى ساختە بىرى، ۋە (كَلْفُهُ) واتە: لەسەرى پېۋىست كىردو پابەندى كىرد بە ۋە شتە ۋە.

(وُسْعُهَا): (الْوُسْعُ: مِنَ الْقُدْرَةِ: مَا يَفْضُلُ عَنْ قَدْرِ الْمُكْلَفِ) واتە: (وُسْعُ) ئەۋەيە كە لە تواناى ئىنسان زىاد نەبى، يانى: ئەۋەيە كە ئىنسان بۆى ئەنجام بىرى، ۋە وانىە كە لە بىرىتى ئىنسان زىاد بى.

(كَسَبَتْ): (الْكَسْبُ: مَا يَتَحَرَّاهُ الْإِنْسَانُ مِمَّا فِيهِ اجْتِلَابٌ نَفْعٍ وَتَحْصِيلُ حَظٍّ) واتە: (كَسَبُ) ھەر شتەكە كە مەۋقۇف لىۋ دەخەفتى ۋە سوۋدىكى لىۋ ۋە دەست دىنى، ياخود ئامانجىكى خۇى پىۋ جىبەجى دەكا، لىۋەدا ۋەشەى: (كَسَبُ) ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ﴾، بۇ كىردەۋى باش بەكارھاتو، واتە: ھەر كىردەۋەيەكى باش

كە ئىنسان ئەنجامى دەدا، سوۋدەكەى بۇخۇيەتى ﴿وَعَلَيْهَا مَا أَكْتَسَبَتْ﴾، (الإكتساب كالكسب) واتە: (إكتساب) ۋەك (كَسَبُ) ھەردووكىان يانى: ۋە دەستەپىنان، خۇاى پەروەردگار فەرموۋىەتى: ﴿لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا

أَكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْتَسَبْنَ...﴾ ﴿۳۲﴾ النساء، پىاوان ئەۋەى كە ۋە دەستىان ھىناۋە لە كارو كەسابەت پىشك ۋە بەشى خۇيانىان ھەيە، ئافىرەتانىش بەھەمان شىۋە (وَلَكِنْ هُنَا يُقْصَدُ بِهِ السَّيِّئَاتِ)، بەلام لىۋەدا مەبەست لە

﴿وَعَلَيْهَا مَا أَكْتَسَبَتْ﴾، واتە: ئەۋەى كە ۋە دەستى دىنى لە خراپە، ئىنجا بۇچى خۇا ﷻ ۋەشەى (كَسَبَتْ) بۇ چاكە بەكارھىناۋە، ۋەشەى (اكتسبت) بۇ خراپە؟ چونكە چاكە لەگەل فىطىرەت ۋە سىروشتى ئىنساندا گونجاوترە ۋە ئاسانتر بۆى ئەنجام دەدرى، بەلام خراپەى بە زەحمەت بۇ ئەنجام دەدرى، ۋەك چۇن ۋەشەى (اكتسبت) لە ۋەشەى (كَسَبَتْ) قورسترە لەسەر زمان ۋە دوو پىتى زىاتىر.

(لَا تُؤَاخِذْنَا): واتە: سىزما مەدە، لىمان مەگرە.

(أَخْطَأْنَا): (الْخَطَأُ: الْعُدُولُ عَنِ الْجِهَةِ)، (خَطَأً) بریتیه له لادان لهو ناراسته راسته‌ی که پیویسته ئینسان به‌رهو پرووی برّوا، جا دوو وشه ههن (خَطِيءٌ، يَخْطَأُ، خَطْئًا) و (أَخْطَأُ، يُخْطِئُ خَطْئًا)، (خَطِيءٌ) واته: گونا‌های کرد، فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿إِنَّ قَلْبَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا﴾ ﴿۳۱﴾ ﴿الْأَسْرَاءُ﴾، (خَطْئًا) واته: گونا‌ج، به‌لام (وَأَخْطَأُ، يُخْطِئُ خَطْئًا)، (أَخْطَأُ) واته: هه‌له‌ی کرد (يُخْطِئُ) هه‌له ده‌کات (خَطْئًا) واته: هه‌له، شتی‌که که ئینسان له‌سه‌ری گونا‌ه‌بار نیه، چونکه به هه‌له ده‌یکات نه‌ک به نه‌نقه‌ست، به‌لام (خَطْئًا) گونا‌هی‌که به نه‌نقه‌ست بی‌کات.

(إِصْرًا): (الإِصْرُ: عَقْدُ الشَّيْءِ، وَحَبْسُهُ بِقَهْرٍ، وَقِيلَ: ثِقْلًا)، (إِصْرًا) بریتیه له گریدانی شتی‌ک، شتی‌ک به تو‌بزی‌ی به‌لی‌یه‌وه، وه به‌مانای قورساییش دیت (وَالْإِصْرُ الْعَهْدُ الْمُؤَكَّدُ الَّذِي يُثَبِّطُ نَاقِضَهُ عَنِ الثُّوَابِ وَالْخَيْرَاتِ)، وه (إِصْرًا) به په‌یمان‌یکی داکو‌کی له‌سه‌رکراو ده‌گوتری، که هه‌ر که‌سی هه‌لی‌بو‌ه‌شینی‌ته‌وه خاوه‌نه‌که‌ی له پادا‌شتو له چاکه دوا ده‌خا.

(تَحْمِلْنَا): که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾، واته: مه‌یخه سه‌رشانمان، لی‌مان داوامه‌که (يُقَالُ: حَمَلْتُهُ كَذَا فَحَمَلْتُهُ وَحَمَلْتُ عَلَيْهِ كَذَا...) واته: نه‌و شته‌م خسته سه‌رشانی، یان نه‌و شته‌م لی بارکرد، که لی‌رده‌دا مه‌به‌ست پی‌ی بارکردنی ماددی‌و به‌ره‌ه‌ست نیه‌و، مه‌به‌ست ته‌کلیم داوا خسته سه‌ر شانه.

(طَاقَةٌ): (الطَّاقَةُ: اسْمٌ لِمَقْدَارِ مَا يُمَكِّنُ لِلْإِنْسَانِ أَنْ يَفْعَلَهُ بِمَشَقَّةٍ وَذَلِكَ تَشْبِيهُهُ بِالطَّوْقِ)، (طَاقَةٌ) له زمانی عه‌ره‌بیدا ناوه بو‌ نه‌ندازه‌ی کرده‌وه‌یه‌ک که ئینسان ده‌توانی بی‌کات، به‌لام زور به‌زه‌حمه‌ت، که نه‌وه وی‌چواندنه به نالقه‌یه‌ک، شتی‌ک که چۆته گه‌رده‌نی‌یه‌وه.

(وَأَعْفُ عَنَّا): واته لی‌مان ببووره (العَفْوُ: التَّجَافِي عَنِ الذَّنْبِ، وَعَفْوَتُ عَنْهُ: قَصَدْتُ إِزَالَهَ ذَنْبِهِ صَارِفًا عَنْهُ)، (عَفْوًا) بریتیه له‌وه که ئینسان خو‌ی له

تفسیری قورمانی به ریز و پیر دهرسی به نجاو هه شته م: نایه ته کانی (۲۸۴ - ۲۸۶) ﴿ ۱۲۸۲ ﴾

گوناهه که لابدا واته: که سیك که گوناهیکی کرد خوئی لی لابدهی و سزای نهدهی، وه (عَضُوتُ عَنْهُ) واته: چاوپوشییم لی کردو یانی: گوناهه که یم لابرد وهك نه یکردبی.

(مَوْلَانَا): (الْوَلِي وَالْمَوْلَى: النَّصِيرُ وَالْمُعِينُ وَالْمُحِبُّ وَالْقَرِيبُ، وَهُوَ مِنَ الْوَلِيِّ: وَهُوَ الْقَرَبُ)، واته: وشهی: (مَوْلَى وَوْلِي) یانی: یاریدهدهرو هاوکارو خویشو بیستهر و نزیك، که له (ولي) هوه هاتوهو، نه ویش به مانای نزیکی.

هوی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

هوی هاتنه خواری نایه ته کانی ژماره: (۲۸۴ و ۲۸۵ و ۲۸۶) که دهفه رموی: ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۳۸۴) ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ...﴾، قَالَ: فَاشْتَدَّ ذَلِكَ عَلَى أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَأَتَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَرَكَوًا عَلَى الرُّكْبِ فَقَالُوا أَيُّ رَسُولِ اللَّهِ كُفْنَا مِنَ الْأَعْمَالِ مَا نُطِيقُ: الصَّلَاةَ، وَالصِّيَامَ، وَالْجِهَادَ، وَالصَّدَقَةَ، وَقَدْ أَنْزَلْتَ عَلَيْكَ هَذِهِ الْآيَةَ، فَلَا نُطِيقُهَا، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَتُرِيدُونَ أَنْ تَقُولُوا كَمَا قَالَ أَهْلُ الْكِتَابِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا؟ بَلْ قُولُوا: ((سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ))، قَالُوا: سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ، فَلَمَّا اقْتَرَأَهَا الْقَوْمُ، ذَلَّتْ بِهَا أَلْسِنَتُهُمْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي أَثَرِهَا: ﴿ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ...﴾، فَلَمَّا فَعَلُوا ذَلِكَ نَسَخَهَا اللَّهُ تَعَالَى فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ

تفسیری قورمانی به ریز و پیر ده‌رسی به نجاو هه‌شتم: نایه‌ته‌کانی (۲۸۴ - ۲۸۶) ﴿ ۱۲۸۳ ﴾

نَسِينًا أَوْ أَخْطَأْنَا ﴿۱﴾ - قَالَ: نَعَمْ - ﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ،
عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا﴾ - قَالَ: نَعَمْ - ﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ،
عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا﴾ - قَالَ: نَعَمْ - ﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾ -
قَالَ: نَعَمْ - ﴿وَأَعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ

الْكَافِرِينَ﴾ - قَالَ: نَعَمْ - (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۳۲۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ:

(۲۹۹۲)، عَنِ طَرِيقِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه، وَاتِهِ: ثَبَوَ هُوَ رَهْبِرَه خَوَا لِيِي رَازِي بِي دَهَلِي:

دَوَاي نَهَوِي نَايَه‌تِي: ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ

أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۸۴﴾، هاته خوار، كه ده‌فه‌رموئ: هه‌رچی له ناسمانه‌كان و زه‌ويدايه

هی خوايه، وه نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی له ده‌روونتاندایه، هه‌یه په‌نهانی بکه‌ن یان ناشکرای

بکه‌ن، خوا لی‌پرسینه‌وه‌تان له‌گه‌لدا ده‌کات، جا هه‌رک‌ه‌س بیه‌وی ده‌بی‌وو‌ری و

هه‌رک‌ه‌سی‌کیش بیه‌وی سزای ده‌دا، وه خوا له‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک به‌توانایه، هاوه‌لانی

پی‌غه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه‌وه‌ نایه‌ته‌یان زۆر له‌سه‌ر دل قورس بوو، هاتنه‌ لای پی‌غه‌مبه‌ری

خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌سه‌ر نه‌ژن‌ویان (چۆکیان) دانیشتن به‌رپ‌زه‌وه‌و گوتیان: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری

خوا! صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کرده‌وه‌ی و‌امان له‌سه‌ر پی‌ویست‌کراوه، که ده‌توانین نه‌نجامی بده‌ین،

وه‌ک: نو‌یژو، رۆژوو‌گرتن و، جیه‌ادو، مال به‌خشین (زه‌کات)، به‌لام نه‌م نایه‌ته‌ت

له‌سه‌ر هاتۆته‌ خوارئ، بۆمان جی‌به‌جئ ناکرئ، پی‌غه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: نایا

ده‌تان‌ه‌وی وه‌ک خاوه‌ن دوو کتی‌به‌کان {واته: خاوه‌ن ته‌ورات و ئینجیل که

جووله‌که‌کان و نه‌صرانی‌یه‌کانن} بلین: (سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا) بیستمان، به‌لام

سه‌رپی‌چیمان کرد، {واته: فه‌رمانی خوامان وه‌رگرت و ده‌زانین خوا چی فه‌رمووه،

به‌لام نه‌وه‌ به‌ قسه‌شی ناکه‌ین} نایا ئی‌وه‌ش ده‌تان‌ه‌وی وابلین به‌لکو بلین:

(سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ)، په‌روه‌ر‌دگارمان! نه‌وه‌

فه‌رمانی تۆمان بیست و وه‌رمان‌گرت، وه فه‌رمان‌به‌ریش ده‌که‌ین، جا لی‌بور‌دنت داوا

تەفسىرى قورئانى بەرزىر و بەرزىر دەرسى پەنجاو ھەشتەم: ئايەتەكانى (۲۸۴ - ۲۸۶) ﴿ ۱۲۸۴ ﴾

دەكەين، وە سەرھىنجامىش بۇ لاي تۆ دەگەرپىنەو، ئەوانىش وایانگوت، جا دواى ئەوۋى كە ئەم ئايەتەيان زۆر خويىندەو ئەو دووعايەيان زۆر كرد تا زمانىان پىۋەى راھات، ئنجا خوا ﷺ بە دوايدا ئەم ئايەتەى نارده خوار، كە دەفەرموى: ﴿ **ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ...** ﴾، خوا ﷺ ئەم ئايەتەى نارده خوارو دواى ئەوۋى ئەوۋەيان كرد، ئنجا خواى بەرز ئەو ئايەتەى پىشىى كە دەفەرموى: ئەوۋى لە دلتاندايە پەنھانى بكنە يان ئاشكرائى بكنە، خوا لىپرسىنەوھتان لەگەلدا دەكات، لاي بردو نەسخى كردهو، ئەم ئايەتەى نارده خوار: ﴿ **لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا** ﴾، خوا لە ھىچ كەس داوا ناكات مەگەر ئەوۋى كە بوى دەكرى: ﴿ **لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ** ﴾، ھەر چاكەيەك بكات بوى حىسابە، ھەر خراپەيەك بكات لەسەرى حىسابە ﴿ **رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا** ﴾، پەروردگارمان ! ئەگەر لەبىرمان چوو يان ھەلەمان كرد لىمان مەگرە، خوا فەرموى: بەلى لىتان ناگرم، (ئنجا گوتيان): ﴿ **رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا** ﴾، پەروردگارمان ! وە قورساييەكمان مەخە سەرشان، وەك ئەوۋە كە خستبووتە سەرشانى ئەوانەى پىشووومان، خوا فەرموى: بەلى ئەركى واتان ناخەمە سەرشان، كە بۆتان جىبەجى نەكرى، (ئنجا گوتيان): ﴿ **رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ** ﴾، پەروردگارمان ! وە شتىكمان لەسەر پىويست مەكە كە توانامان بەسەريدا نەشكى، خوا فەرموى: بەلى، (ئنجا گوتيان): ﴿ **وَأَعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ** ﴾ وە لىمان ببورەو بمانپوشەو بەزەيىت پىماندا بىت، تۆ پشتيوانمانى و بەسەر كۆمەلى كافراندا سەرمان بچە، خوا فەرموى: بەلى.

دياره دوايى ديمه سەر باسى ئەوۋە كە ئەم سى ئايەتەى كۆتايى سوورەتى (البقرة) زۆر شتيان تىدايەو زۆر گرنگن، بۆيە سوننەتە ھەركەسيك چووہ سەر

تەفسىرى قورمانى بەرزور پىر دەرسى بەنجاو ھەشتەم: ئايەتەكانى (۲۸۴ - ۲۸۶) ﴿ ۱۲۸۵ ﴾

جىگاي خەوتن، ئەو سى ئايەتە بخوینى پىش ئەوھى خەوى لىبکەھى، وہ پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ھەر كەسیك دوو ئايەتی كۆتایی سوورەتی (البقرة) بخوینى، ئەو شەوھ بەسنى، جا زانايان سى واتايان لەو فەرموودەيە وەرگرتوون:

۱/ ھەندىك لە توپزەرەوان گوتوویانە: بەسنى لەجىياتى شەونوپزىش.

۲/ وہ ھەندىك گوتوویانە: بەسنى و ئەگەر ئەو شەوھ بمرى بە ئیمانەوھ دەمرى.

۳/ وہ ھەندىكيان گوتوویانە: بەسنى و شەيتان و ژيانەوھرو ئەوانە زىانى پى ناگەيەنن.

مانای گشتى ئايەتەكان

ديارە سوورەتی (البقرة) گەرەترىن سوورەتی قورئانە و زۆرترىن ياساكانى شەرىعەتی گرتوونە خوى، وہ سوورەتی (البقرة) وەك لە دەرسەكانى سەرەتاي ئەم زنجیرە دەرسەدا گوتمان: كاتىك ھاتۆتە خوار كە پیغەمبەر ﷺ خوى و ھاوھلانى بەرپزى لە مەدینەدا نىشتەجىبوون و دەولەتی ئىسلامىيان دامەزراندوھ، واتە: ئەم سوورەتە چۆنیەتی دامەزراندنى كۆمەلگای ئىسلامىی و دەولەتی ئىسلامىی تىدا بەرجەستەيە، لەرەوى عەقىدەيى و كۆمەلایەتی و سیاسىی و ئابووریی و ئەخلاقىی و عىبادىی و پەيوەندىيەكان و جەنگ و جىھاد، لە ھەموو رەوھەكانەوھ، جا خوا ﷻ ئەم سوورەتە بەرزو گەرەيە بەو سى ئايەتە بەپیزە كۆتایی پى دىنى و دەفەرەموى:

﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەویدايە ھى

خوایە، ئایا ھىچ كەسىك ھەيە خاوەنى ھىچ شتىك بىت؟! بەلى، ئەم دەفتەرە ھى منە، ئەم كامىرايە ھى تۆيە، ئەم فالان شتە ھى ئەوھ، بەلام خاوەندارىتی ئىمە بو شتەكان خاوەندارىيەكى كەم و كاتىيە، ئىستا ھى تۆيە پىش ئىستا ھى تۆ نەبووھ، وہ دوايىش كە تۆ دەرؤى لەدەستی تۆدا نامىنى و ھى تۆ نامىنى.

پاشان تۆ خۆت و ئەوھش كە ھەتە خاوەنىكتان ھەيە ئەویش خواى پەرەردگارە

﴿وَإِنْ تُبَدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفَوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾، وہ ئەوھى كە لە

دروونتاندا هه یه، ئه گهر ئاشکرای بکه ن یا خود بیشارنه وه خوا لیپرسینه وه تان له سه ری له گه لدا ده کات، ئه گهر ئاشکرای بکه ن ئه وه دیاره له پری قسه وه، وه له پری کرده وه ئاشکرا ده بی، تو شتیکت له دلدا یه، که س نازانی چیت له دلدا یه، به لام که قسه ت کردو دهرتپری ئه و جار دهرانن چیت له دلدا یه، وه ئه گهر کرده وه ت پیکرد، دهرانن چیت له دلدا یه، به س ده گونجی له دلی خو تدا په نهانی بکه ی و نه به زمان دهریبری، نه به کرده وه پیشانی بده ی و به رجه سته بکه ی، به لام له هه ردوو حالاندا خوا ده فهرموئ: لیپرسینه وه تان له گه لدا ده که م، هه م له سه ر ئه وه ی که له دلتاندا په نهان تان کرده و، بیجگه له خوا که س پی نازانی، وه هه م له سه ر ئه وه ش که ئاشکرا شتان کرده و، له پری دهربرینی زمان، یان له پری جیبه جیکردنی ئه ندامه کانه وه، دیاره دوا یی دینه سه ر با سی ئه وه، که چون خوا ﷺ شتی که به دلت دابی لیپرسینه وه ت له گه لدا ده کات و کامه ی لیپرسینه وه ی له سه ره و کامه ی لیپرسینه وه ی له سه ر نیه ؟ وه چون ها وه لانی به ریزی پیغه مبه ر ﷺ لییان نیشکال بووو چوونه لای پیغه مبه ر ﷺ و گوتیان: ئه ی پیغه مبه ری خوا ! ئا ئه وه مان پی جیبه جی ناکری، هه ر شتی که مان به دلدا هات خوا لیپرسینه وه مان له گه لدا بکات، چونکه ئینسان سه د فیکری به دلدا دی، فیکری خراب، نیه تی خراب، جا ئه گهر خوی په روه ردگار له سه ر هه مووی لیمان بیرسیته وه و سزامان بدات، دهرناچین ! که دوا ی ئه م با سه روونده که یه وه، جا ده فهرموئ: ﴿ فَيَعْفُرْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ﴾، خوا له هه رکه سی که ده بووری که بیه وی، وه هه رکه سی که ش نازار ده دا که بیه وی ﴿ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾، وه خوا له سه ر هه موو شتی که به توانایه و هه موو شتی که پی ده کری.

ئجا دیته سه ر خسته روه ی هه لویستی پیغه مبه ری خوا ﷺ و برواداران ی شوینکه وتوو ی له به رانبه ر پایه گه وره کانی ئیماندا و ده فهرموئ: ﴿ ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ﴾، پیغه مبه ر ﷺ (که موحه ممه ده) بروای هی نا به وه ی که بو ی نیروا وه ته خوار له په روه ردگار یه وه، وه برواداران ی ش برویان هی نا

تفسیری قورمانی بر ریز و ریز ... دهرسی په نجاو هه شتم: نایه ته کانی (۲۸۴ - ۲۸۶) ﴿ ۱۲۸۷ ﴾

﴿كُلُّ ءَامِنٍ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ﴾، ههر کامیان (له پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه تاك تاکی برواداران) بروایان هیئا به خواو به فریشته کانی و به کتیبه کانی و به رهوانه کراوه کانی ﴿لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ﴾، {وه گوتیان:} جیاوازی ناخهینه نیوان هیچ کام له رهوانه کراوانی خوا، له چ روویه که وه؟! لهو رووه وه که هه موویان نوینه رو رهوانه کراوی خوان و هه لگری په یامی خوان و، هه موویان جیی ریزو حورمه تن و لهو رووه وه جیاوازی ناخهینه نیوانیانه وه، به لام لهو رووه وه که هه ندیکیان له هه ندیکیان پله یان به رزتره، ئه وه دیاره خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوخوی وایفه رمووه، وهک پیشتر باسمان کرد ﴿وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾، وه گوتیان: بیستمان و فهرمان به رییمان کرد، ئه ی په روه ردگارمان! وه سه رهنجامیش ههر بو لای تو یه! {واته: ئه مه قسه ی پیغه مبهه رو ئیماندارانه}.

ته ماشا بکه ن! عه قیده که یان له سه ر ئه و چوار پایه بنیاتنراوه: ئیمان به خواو به فریشته کانی خواو به کتیبه کانی خواو به پیغه مبهه رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام)، لیله دا باسی روژی دوا یی نه کراوه، به لام له کتیبه کانی خوا دا باسی روژی دوا یی هه یه و، که سیک بروای به کتیبه کانی خوابی بروای به روژی دوا ییش هه یه، وه پیغه مبهه رانی خوا باسی روژی دوا ییان کردوه، وه خوا بوخوی باسی دیداری خو ی و باسی روژی دوا یی و باسی فریشته کانی کردوه، ئیمان و عه قیده که یان به و شیوه یه یه، ئه دی قسه که یان چیه؟ ﴿وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾: وه گوتیان: ئه وه بیستمان، وه فهرمان به رییمان کرد، واته: په روه ردگارمان! که لامی تو و په یامی تو مان بیست، بهرنامه که ی تو مان بیست و لیی حالی بووین ﴿وَأَطَعْنَا﴾، وه فهرمان به ریشین واته: به قسه ت ده که ین و پابه ندین، که واته: مسوئمان ئه وه قسه یه تی: ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾، له بهرانبهر خواو له بهرانبهر پیغه مبهه ری خوا دا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده بی بلئ: خوا یه! ئه وه بیستم و تیگه یشتم و قه بووئم کرد ﴿وَأَطَعْنَا﴾، وه ئه وه جیبه جیشی ده که م و پابه ندیش ده بم به وه وه که تو ناردووته و فهرمووته،

﴿ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾، داوای لیبوردنت لی دهکەین، پەروردگارمان ! ئەگەر کەم و کوورییمان هەبوو لە جیبەجی کردنیدا دەبی لیمان ببووری و بمانپۆشی، وە بۆ لای تۆش دەگەرپینەووە و سەرەنجاممان بۆ لای تۆیە، ئنجا خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴾، خوا لە هیچ کەسیک داوا ناکات، مەگەر ئەوەی پێی دەکری، هەرشتیکت لە توانادا نەبی خوا لەسەری پیویست نەکردوی، خوا هیچ لەسەر ئینسان پیویست ناکات، مەگەر ئەوەی کە لە تواناو وزهیدا هەبی و بۆی جیبەجی بکری، جا ئەو وەك دوايي باسی دهکەین زۆر شتی لیوهردهگیری ﴿ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ﴾، هەرکەسیک و هەر نەفسیک ئەو کردووە باشانە ی دەیانکات قازانجی بۆخۆیەتی و، خوا ﷻ لەو دەوڵەمەندتر و بەرزو مەزنتەر، ئیمە بتوانین بە کردووە باشەکانمان سوودی پی بگەیهین، یان بە کردووە خراپەکانمان زیانی پی بگەیهین، ئەوەی کە بەهرەمەند دەبی لە کردووەی باش هەر خۆمانین و، ئەو هەش کە زەرەرمەند دەبی لە کردووەی خراپ هەر خۆمانین، وە خوا ﷻ نە بە طاعەتی ئیمە سوودو قازانجیک دەکات و نە لە خراپە و تاوانی ئیمەش زیان و زەرەریکی پێدەگات.

ئنجا ئایا ئەو ئیماندارانە لە خزمەت پیغەمبەردا ﷺ دەپارپینەووە ئەو دووعایە وپرای ئیمانداران هی ئەویشە، یان هەر هی ئیماندارانە ؟ هەردووکیان دەگونجین، ﴿ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ﴾، پەروردگارمان، لیمانمەگرە ئەگەر لەبیرمان چوو یان هەلەمان کرد، ئەگەر شتیکیان لەبیرچوو لەو ئەرکانە ی کە تۆ لەسەرت پیویست کردووی و ئەنجاممان نەدا، لیمانمەگرە، وە ئەگەر بە هەلەش گوناھیکیان کردو بەهەلەدا چووین، لیمانمەگرە. ﴿ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا

﴿ كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ﴾، پەروردگارمان ! وە قورساییهک کە خستووتە سەرشانی ئۆممەتانی پیشوو، مەبخە سەرشانی ئیمە { ئەو شتانە کە لە ئەنجامی هەلەو کەم و کووری پیوئۆممەتانی پیشوودا، خوا ی پەروردگار جوړیک لە سزای بۆ داناون، یان ئەرکی لەسەری قورس کردوون } ئەو قورسکردنانه لەسەرشانی ئیمە

دامەنی ﴿ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ﴾، وە پەرودەر دگاران ! ئەرکیگمان مەخە سەر شان کە وزەمان بەسەریدا نەشکی و لە تواناماندا نەبی ﴿ وَأَعْفُ عَنَّا ﴾، وە لیمان ببووورە ﴿ وَأَعْفِرْ لَنَا ﴾، وە بمانپۆشەو چاوپۆشییمان لیبکە، ﴿ وَأَرْحَمْنَا ﴾، وە بەزەبیت پیماندا بیتهوہ ﴿ أَنْتَ مَوْلَانَا ﴾، تۆ سەرپەرشتیارو پشتیان و مشوورخۆری ئیمەی ﴿ فَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾، جا بەسەر کۆمەڵی بیپر وایاندا سەرمان بخە، خواش ﷺ لە وەلامی هەموو ئەو دووعایانەدا فەرموویەتی: بەئێ، بەئێ، ئەوہی گوتووتانە: قەبوولە لەلای من و جیبەجی دەبی.

ئەوہ کورتە یەك بوو لە مانای گشتی و تەفسیر و لیكدانەوہی ئەم سێ ئایەتە خوا ﷺ بە لوتف و کەرەمی خۆی ئیمە لەو کەسانە بگێریت، کە بە شیوەیەکی راستەقینە ئیمان بە خۆی بەرزو مەزن بە پیغەمبەری خوا ﷺ وە بە هەرچی کە پیغەمبەری خوا لە خواوہ هیئاویەتی، دینن، وە پێشییەوہ پابەند دەبن.

چەند مەسەلە یەکی گەنگ

مەسەلە یەكەم: خوا ﷺ کە دەفەرموی: ﴿ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ﴾، هەرچی لە ئاسمانەکان و هەرچی لە زەویدایە هی خوا یە، واتە: خاوەنی ئاسمانەکان و زەوی و هەرچی تێیاندا یە بەس خوا یە، لیڕەدا پرسیاریک دروست دەبی، یەکیک دەئیت: ئەو زەوی یە هی منە، ئەوہ خانووہ هی منە، ئەو پارە یە هی منە، ئەو سەیارە یە هی منە ... هتد، ئەوہ یانی چی ؟ لیڕەدا خوا ﷺ کە دەفەرموی: خوا خاوەنە بو هەرچی لە ئاسمانەکان و لە زەویدایە، مەبەست ئەوہنیە کە هیچ کەس خاوەنی هیچ شتێک نیە، چونکە خۆی پەرودەر دگەر دەفەرموی: ﴿ وَإِنْ تُبْتِئُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ ... ﴾ (البقرة، واتە: ئەگەر تۆبەتان کردو گەرانەوہ، دەستمایەکانی خۆتان، سەرمایەکانتان بوخۆتان، بەلام مەبەست ئەوہیە کە خاوەنی راستەقینە، خاوەنیک کە هەمیشە هەر

تفسیری قورئانی بر ریز و بر پیز دهرسی په نجاو هه شتمه: ئایه ته کانی (۲۸۴ - ۲۸۶) ﴿ ۱۲۹۰ ﴾

خاوهنداره و له خاوهنداریتی ناکه وئ، ته نیا خوییه و، ئه وی دیکه ماوهی چهند سائیک خاوهنی ئه و شته یه، یان له ماوهی ته مه نیدا خاوه نیه تی، به لام دواپی خاوهنی نامینی و له دواي خوئی ده چی بؤ میراتگره کان، یان ده چی بؤ خه لکی دیکه، یاخود ههر له حالی ژیا نی خویدا له به رده ستی دپته دهری!

مه سه له ی دووم: که ده فه رموی: ﴿وَأِنْ تَبَدُّوْا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوْهُ

يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾، ئه وهی که له دلتاندا هه یه و له دهر وونتاندا هه یه، ئه گهر ئاشکرای بکه ن، یاخود په نهانی بکه ن، خوا لیپرسینه وه تان له گه لدا ده کات له سه ری، دیاره مه به ست له ﴿مَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾، ئه و نیازو مه به ستانه ن که له دل و دهر ووندا په نهان ده کرین، چونکه ئه وهی که له دهر ووندا یه (ما فی النفس) ئه وه یه که خه لک پیی نازانی، بویه ش خوا ده فه رموی: ئه گهر ده ری بخن یان په نهانی بکه ن، ئه گه رنا ئه گهر هی نیو دل و دهر وون نه بی، په نهان ناکری و هه می شه ههر ئاشکرا ده بی، وه بویه ش ده فه رموی: ئه گهر ده ری بخن، چونکه ده توانی ده ری نه خه ی، ده توانی قسه نه که ی و کرده وی پی نه که ی، به لام له هه ردو و حالاندا، چ ده ری بخن وه ک قسه و ته عبیر ده ری بپرن و، چ وه ک هه ل سوکه وت و ره فتار به رجه سته ی بکه ن، وه چ به په نهانی بی نی ته وه، له هه ردو و حالاندا خوا له سه ری لیپرسینه وه تان له گه لدا ده کات، به لام بیگومان لی رده ا هه ر نیازو خولیا یه ک که به دل دادی، مه به ست نیه، به لکو مه به ست ته نیا ئه وه نیازو مه به ستانه ن که ئینسان دلی خو یان له سه ر ده چه سپینی و بریار یان له سه ر دده ا، که واته: ئه وهی که ئینسان به زه نیدا ره ت ده بی وه ک خه ته ره (خاطر) یک به دلی دی، به لام دلی له سه ر نا چه سپینی و جاری وا هه یه زوری شی پی ناخو شه، که ها وه لانی به ری زی پیغه مبه ر ﷺ یش خوا لیان رازی بی، له و جو ره سه لامه ت نه بوون، وه ک له (صحیح) ی موس لیم دا هاتوه: {عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: جاء ناسٌ من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم فسألوه: إِنَّا نَجِدُ فِي أَنْفُسِنَا مَا يَتَعَاظَمُ أَحَدُنَا أَنْ يَتَكَلَّمَ بِهِ، قَالَ: (وقد وجدتموه) قالوا: نعم،

قال: (ذلك صريح الإيمان): ۲۰۹ (۱۳۲) {، واتە: كۆمەئیک له هاوولانی پیغمبەر ﷺ هاتن پرساریان لیکرد: ئیمە شتی وا له دلی خویماندا دەبینین: (واتە: وهك خولیاو خەیاڵ)، که یه کیگمان زات ناکات باسی بکات، فەرمووی: ئەو هاتان هەست پیکردوه ؟ گوتیان: بەئێ، فەرمووی: ئەوه ئیمانی رووته. واتە: ئەوه هیچ نیه و ئەوه نیشانهی ئیمانه و نیشانهی گومان نیه، هەرودها له فەرموودهیهکی دیکه دا هاتوه: { عن عبدالله رضي الله عنه، قال: سئل النبي صلى الله عليه وسلم عن الوسوسة، قال: (تلك محصن الإيمان) مسلم: ۲۱۱ (۱۳۳) {، واتە: پیغمبەر ﷺ له بارهی وهسوسهوه پرساری لیکرا، فەرمووی: ئەوه ئیمانی تهواوه، واتە: شهیتان که ناتوانی تو له چاکه و کردهوه باشه کان بگێریتهوهوه دهیهوی خوتخوته و خەیاالی خراپت بخاته دل، وه نیشانهی تیرو تهواوی ئیمانی شه، وه ئا ئەوه که ئینسان پی ناخۆشه و بهدلی دادی، یاخود به خیرایی به دل و زهینت دادی بی ئەوهی که دلت له سههری بچه سپینی و دواپی لپی په شیمان ده بهوه، ئەوه هیچی لپرسینهوهی له سههر نیه، وهك دواپی باسی دهکەین و ئەم فەرموودانهی پیغمبەریش ﷺ به لگه ی روونن له و بارهوه، یهکی له فەرموودهکان ئەوهیه که پیغمبەر ﷺ فەرموویهتی: { (إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لَأُمَّتِي عَمَّا حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسَهَا، مَا لَمْ تَكَلَّمْ، أَوْ تَعْمَلْ بِهِ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۵۲۸)، وَمَسْلَمُ بِرَقْم: (۳۲۷)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۳۴۳۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۲۰۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۱۸۳)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۰۴۰)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) بِرَقْم: (۴۴۵۰) {، واتە: بیگومان خوا چاوپۆشیی له ئۆمهتی من کردوه، لهوهی که بهدلیدا دیت، مادام قسهی پی نه کردبی، وه کردهوهی پی نه کردبی. ئەوهی که بهدلیدا دی، واتە: بهدلی دادی و پی ناخۆشه^(۱)، یان به دلی داهاوه له کاتی هه لچوونی کدا شتیکی

(۱) وهك ئەوهی له فەرموودهیه دا هاتوه:

{ (يَأْتِي الشَّيْطَانُ أَحَدَكُمْ فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَ كَذَا وَكَذَا؟ حَتَّى يَقُولَ لَهُ: مَنْ خَلَقَ رَبِّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَ ذَلِكَ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَلْيَنْتَه) البخاري: (۳۲۷۶)، ومسلم: (۲۱۴) {، واتە: شهیتان دیتە

به دلدا هاتوه، به لآم دوایی نیه تی خوئی له سهر ساغ نه کردۆته وه و نه یکردوه به بریار، ئه گه رنا ئه گه ر کردی به بریار لیپرسینه وهی له سهره، وهک دوایی زیاتر روونی ده کهینه وه.

فه رمووده یه کی دیکه له وباره وه: { (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: قَالَ اللَّهُ ﷻ: إِذَا هَمَّ عَبْدِي بِسَيِّئَةٍ فَلَا تَكْتُبُوهَا عَلَيْهِ، فَإِنْ عَمَلَهَا فَاكْتُبُوهَا سَيِّئَةً، وَإِذَا هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلَهَا فَاكْتُبُوهَا حَسَنَةً، فَإِنْ عَمَلَهَا فَاكْتُبُوهَا عَشْرًا) (رواه مسلم برقم: (۳۳۰)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَاتِهِ: يَغْمِبُهُ رِي خَوَا ﷺ } هه ركات به ندهی من به دلی داها ت خراپه یه ک بکات له سهری مه نووسن، { هه ر له به رئه وهی که به دلی داها توه }، جا ئه گه ر کردی، خراپه یه کی بو بنووسن، وه هه ر کاتیک چاکه یه کی به دلدا هات و ئه نجامی نه دا، چاکه یه کی بو بنووسن، وه ئه گه ر ئه نجامیدا، ده چاکه ی بو بنووسن.

لیره دا مه به ست له خراپه به دل داها ت، ئه وه یه که ئینسان بریاری له سهر نه دابی و دلی له سهر نه چه سپان دبی، ئه وهی هه روا به دلی دادیت و دوایی لی پی شه یمان ده بیته وه، به لآم ئه گه ر دلی له سهر چه سپاند، با به کرده وش ئه نجامی نه دا، یا خود به قسه ش ده رینه بری، هه ر له سهری ده نووسری، چونکه دلی خوئی له سهر ساغ کردۆته وه، وه له راستیدا بناغه ی چاکه و خراپه له دلدا یه و، بریاری نیو دله و، هه ر که سی که ده یه وی چاکه یه ک بکات، پی شی به دل بریاری له سهر ده دات، وه ئه گه ر بیه وی خراپه یه ک بکات پی شی به دل بریاری له سهر ده دات، به لآم خوای په روه ردگار ره حمه تی پی شی غه زه بی که وتوه و به خششی فراوانه، بو یه که سی ک چاکه یه کی هه ر به دلایش دابی، خوا ده فه رموی: چاکه ی بو بنووسن، وه ئه گه ر ئه نجامیشیدا ده چاکه ی بو بنووسن و هه تا یه ک به حه وت سه دیش ده روا.

لای یه کی کتان (به وه سوه سه) پیی ده ئی: کی ئه و شته و ئه و شته ی دروست کردوه ؟ هه تا پیی ده ئی: کی په روه ردگارتی دروست کردوه ؟ جا ئه گه ر گه یشته ئه وه با په نا به ریته بهر خوا و وا زبینی.

مهسه لهی سییه م: که ددهرموی: ﴿ **فَيَعْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ** ﴾، له هه که سیك بیهوی دهبووری، وه هه رکه سیكیش نازار ددها که بیهوی، جا نایا خوا له کی دهبووری و له کی نابووری؟ له راستیدا خوای دادگهر لهو که سانه دهبووری که شته که بیان هه روا به دلدا هاتوه، بی نه وهی بیکه نه بریار، له وانه دهبووری، نه دی له کی نابووری و سزای ددها؟ نهو که سهی که دلی له سهر کردنی خراپه یهک ساغ کردوته وه، به لام هه لومه رچی بو نه ره خساوه، که گونا هه که بکا، بو وینه: که سیك دلی خوئی ساغ کردوته وه و بریاری ته وای داوه نه فره ریک بکوژی، به لام دواپی به رپه لی ناکه وی، یا خود دهسته لاتی به سه ریدا ناشکی، هه رچه نده بریاری ته وای لیداوه، که نه گهر لی هه لکه وی دهیکوژی، نه وه به دلنیایی یه وه بوئی دنووسری، هه روهک نه گهر دلی خوئی له سهر چاکه یهک ساغ بکاته وه، خوای په روه ردگار به نه ندازه ی نه وهی که عه زمی له سهر جه زم کردوه، بوئی دنووسی، وه نه گهر هه ر به دلشی دابی، به مهر جیک دواپی لی په شیمان نه بیته وه، نه وه خوای به خشنده له به خششی خوئی هه ر بوئی دنووسی.

مهسه لهی چواره م: هه ندیک له زانایان و تویره ران دهر باره ی نه م رسته قورئانییه که ددهرموی: ﴿ **وَإِن تَبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ** ﴾، گوتوو یانه: نه م رسته یه که له نایه تی ژماره (۲۸۴) دا هاتوه، به و فره مایشته ی خوا که له نایه تی (۲۸۶) دا هاتوه، نه سخ بوته وه که ددهرموی: ﴿ **لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا** ﴾، خوا له هیچ که سیك داوا ناکات، مه گهر نه وه که له توانیدا هه بی، ده لین: نه وهش له توانای ئینساندا نیه، که نه هیلی خه ته ره ی خراپ به دل دابی، له بهر نه وه نایه تی دواپی نه وهی پیشتری نه سخ کردوته وه، به لام له راستیدا وانیه، جا نه گهر یه کی بلی بوچی؟ له وه لامدا ده لین:

۱/ نه وه که خوا ﷻ ددهرموی: ﴿ **لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا** ﴾، واته: خوا له هیچ که سیك داوا ناکات، نه وه نه بی که له توانیدا یه، له گهل نه وه رسته

قورئانییهی دیکه که دهفه رموی: ﴿وَإِنْ تَبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾، واته: خوا لیپرسیینه وهتان له گه لدا دهکات له سهر نه وهی که له دلتاندا ههیه، چ په نهانی بکهن چ ناشکرای بکهن، تیک ناگیرین، به مهر جیک ههر دووکیان وهک خویمان لییان تیبگهین، چونکه نه وه که دهفه رموی: خوا لیپرسیینه وهتان له گه لدهکات له سهر نه وهی که له دلتاندا ههیه، مه به ست نه وه نیه که به دلت دادی و دهروات، به لکو نه وهیه که دلی خوئی له سهر ساغ دهکایه وهو، عهزمی له سهر جهزم دهکای و عهزمت له سهر ههر گوناهیك جهزم کرد، خوا لیپرسیینه وهت له گه لدا دهکات، وه نه وهش شتیک نیه که له توانادا نه بی، واته: نه وهی له نایه تی پیشیدا هاتوه، له گه لده وهی که دهفه رموی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾، تیک ناگیر، چونکه ئینسان ده توانی دلی خوئی له سهر گوناوه خراپه ساغ نه کاته وهو عهزم جهزم نه کات، به لام ناتوانی نهو گوناوه به دلیدا نهیهت و به زهینیدا رت نه بی، ناتوانی خوئی وای لیبکا هیچ گوناهیك به دلیدا نهیهت، به لام ده توانی دلی خوئی له سهر گوناوه ساغ نه کاته وهو بریاری له سهر نه دات، که واته: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾، خوا له هیچ که سیك داوا ناکات نه وه نه بی که له توانایدا ههیه، نه وهیه که بریار نه دات له دلی خویدا له سهر گوناوه، به لام نه وهی له توانایدا نیه نه وهیه که شتیک به دلیدا دی، زوو تیپه ر وهک خه یال (خاطر) یک به دلیدا دی، نه وه له توانای ئینساندا نیه، که ری لیبگری، له بهر نه وه خوی به به زهیی له سهر نه وه لی ناپرسیته وه، که واته: نه وه دوو نایه ته، یان نه وه دوو رسته قورئانییه تیک ناگیرین، تاکو بلین: نه وهی دووهمیان نه وهی یه که میانی (نسخ) کردوته وه، نه وه به لگهی یه که م.

۲/ به لگه یه کی دیکه ش نه وهیه که خوا دهفه رموی: ﴿وَإِنْ تَبَدُّوا مَا فِي

أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾، نه واته: نه وهی که له دلتاندا

هه یه دهریخهن یا خود په نهانی بکهن، خوا لپرسینه وه تان له گه لدا دهکات، نه وه هه وال (خبر) ه، زانایان و توپژره وانی قورنانش ده لپن: (ناسخ) و (منسوخ) ته نیا له یاسایان (احکام) دا هه یه و، له هه والآن (اخبار) دا نیه، نجا ناشکرایه که مه سه له ی لپرسینه وه کردنی خوا له گه ل بهنده کانیدا له سه ر نه و شتانه ی به دلایان دا دین و ده چن و، هه والدانى خوا له و باره وه له خانه ی هه والآن (اخبار) دایه، نه ک یاسایان (احکام)، بویه نه سخ نایگریته وه، نه گهر گریمان هه شبی !

۳/ نجا خوا ﷺ بؤ ئیمه ی روونکردوته وه، که نه وه ی که به دل و ده سه تده هیئری له چاکه و له خراپه، لپرسینه وه ی له سه ره و سزاو پاداشتی له سه ره، که واته: ناگونجی بگوتری نایه تی ژماره (۲۸۴) که باسی لپرسینه وه ی کرده وه کانی دل (اعمال القلب) دهکات (منسوخ) ه ! نه وه تا خوا ی دادگهر ده فه رموی: ﴿ لَا

يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ

حَلِيمٌ ﴿۲۲۵﴾ البقرة، واته: خوا به سویندی سه رزاره کی سزاتان نادات و لیتان ناگری، به لام سزاتان دها به شتیک که دلتان و ده سه تی دینی، که واته: ئیمه به کرده وه ی دل (عمل القلب) لپرسینه وه مان له گه ل ده کری، وه سزاو پاداشتمان ده ریته وه، مادام وایی تیگییران له نیوان نه و دوو رسته به برسته قورنانه دا نیه تاکو ناچار بین بلین: هی دووهمیان یه که میانى نه سخ کردوته وه.

وه هه ره له و باره یه وه خوا له سووره تی (المائدة) دا ده فه رموی: ﴿ لَا يُؤَاخِذُكُمُ

اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ... ﴿۸۹﴾ ،

واته: خوا به سویندی سه رزاره کی لیتان ناگری، به لام به وه ی که گریتان له سه ر داوه و دلتان له سه ری چه سپاندوه، له سه ر نه وه لیتان ده کری، وه نه گهر سوینده که تان شکانبی که فاره ت بدن.

وه پاشان خوا ﷺ له سووره تی (الأنعام) دا ده فه رموی: ﴿ وَذَرُوا ظَهْرَ الْأَثَمِ

وَبَاطِنَهُ... ﴿۱۲۰﴾ ، واته: ده سه ته لگرن له گوناهی ناشکراو له گوناهی په نهان،

گوناهی ئاشکرا ئەووە دیارە: قەتڵە، زینایە، دزییە، غەیبەتە، دوو زمانییە، درۆیە، خۆهەلکێشانە بەسەر خەلکدا، بەکەم تەماشاکردنی خەلکە، ئەو شتانە کە بە زمان و ئەندامەکان دەکرێن ئەووە گوناهی ئاشکرایە، ئەدی گوناهی پەنھان چییە؟ ئەو شتانە کە لە دلدان، وە نیەتی خۆچەسپاندنە لەسەر گوناح: وەك ئێرەیی (حَسَد)، بوغزوکییە، خۆبەزلگریی، خۆپەسندیی، نیفاق... هتد، پێشتریش گۆتمان وەسوەسەو خەیاڵی زوو تێپەر، جیاپە لە عەزم و نیەتی چەسپاو، عەزم و نیەتی چەسپاو، چ لەسەر چاکە بێ، چ لەسەر خراپە، سزاو پاداشتی هەپە، بەلام وەسوەسەو خەیاڵی زوو تێپەر لێپرسینەوادی لەسەر نیە.

۴/ ئنجار پێگرتن لە وەسوەسەو خەیاڵ لە توانای مرۆف بەدەرەو ناتوانی رێیان لێبگری، بە بەلگەئەووە کە وەك ئەمەری واقیع دیارە، وە خواش ﷻ دەفەر موی: ﴿ اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا اِذَا مَسَّهُمْ طَلِيفٌ مِّنَ الشَّيْطٰنِ تَذَكَّرُوْا

فَاِذَا هُمْ مُبْصِرُوْنَ ﴿۳۰۱﴾ الاعراف، واتە بیگومان ئەوانەپ خۆپاریزن { ئەهلی تەقوان } کاتیك کە شەیتان بەلایان داھات { خوتخوتەپ شەیتان ھاتە نیو دلایان } خویان بەبیردیتەووە پەکسەر دەبینن، وە خوی پەروردگار ئیمەپ فیرکردووە کە لە وەسوەسەو دنەدانپ شەیتان پەنا بەخو بگرین، وەك فەرموویەتی: ﴿ قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿۱﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿۲﴾ اِلٰهِ النَّاسِ ﴿۳﴾

مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿۴﴾ الَّذِي يُّوسْوِسُ فِي صُدُوْرِ النَّاسِ ﴿۵﴾ مِّنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿۶﴾ الناس، واتە: { (بلی پەنا دەگرم بە پەروردگاری خەلکی ﴿۱﴾ بە پادشای خەلکی ﴿۲﴾ بە پەرستراوی خەلکی ﴿۳﴾ لە خراپەو زیانی خوتخوتەکەری خۆ پەنھانکەر { (الوسواس): سیفەتی شەیتانە، واتە: وەسوەسەکەر (الموسوس) ئەو کەسەپ کە خوتخوتە دەکات و دنەدەدا بەرەو خراپە، (الخناس) واتە: زۆر خۆ پەنھانکەر (صيغة المبالغة) ی (خانس)ە، واتە: ئەوادی خۆپەنھان دەکات و سەر دەردینن، ئەگەر یادی خوات کرد، سەر دەباتەووە ژووری } ﴿۴﴾ ئەوادی کە وەسوەسە دەخاتە نیو سینەپ خەلکەووە

﴿ ۵ ﴾ که له جندو له مرو فیشه ﴿ ۶ ﴾ .

۵- ئنجا ئهدی ئه وهی که له وه فه رمایشته دا هاتوه، که له هو ی هاتنه خواره وه دا با سمان کرد که ده لئ (فَلَمَّا اقْتَرَاهَا الْقَوْمُ، ذَلَّتْ بِهَا أَلْسِنَتُهُمْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي أَثَرِهَا: ﴿ ۱ ﴾ **ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ... ﴿ ۲ ﴾**، فَلَمَّا فَعَلُوا ذَلِكَ نَسَخَهَا اللَّهُ تَعَالَى)، ئایا مه به ست پی چیه ؟ ده لئین: مه به ست ئه وه یه که خوای به به زه یی به ئایه تی دواتر، چه مک و واتای ئایه تی پی شتری روونکردوته وه، چونکه وه کاتی خو ی له ده می تو یژینه وه ی ئایه تی ﴿ ۳ ﴾ **مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِمَّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ... ﴿ ۱۰۶ ﴾** البقرة، هه ندی جار زانایانی پی شین وشه ی (نسخ) یان به کاره ی ناوه، بو شتیک که به کورتیی با سکراره و دوایی خوای زانا روونی کردوته وه، لی ره شدا خوای به رز به ئایه تی دواتر که ده فه رموی: ﴿ ۴ ﴾ **لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا**، چه مک و واتای ئایه ته که ی پی شی روونده کاته وه، چونکه ها وه له کان خوا لی یان رازی بی، که چوونه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ، وایان زانیوه هه ر خه ته ره ی خرا پیان به دل دابی، خوا سزایان ده دات، به لام ئایه ته که ی دیکه روونی کرده وه، که ئیوه باشی لی حالی نه بوون و، ئه وه ی زوو تی په ره و له توانا تاندا نیه ری لی بگرن، خوا لی تان داوا ناکات، ئه دی خوای په روه ردگار چ له ئیمه داوا ده کات؟! شتیک که له توانا ماندا هه یه، ئیمه ده توانین دلی خو مان له سه ر خرا په نه چه سپینین و برپاری له سه ر نه ده یین، به لام له توانا ماندا نیه ریگا بگرن و نه هی لئین هیج خه ته ره و خه یالی کی خرا پ به سه ر دل ماندا بی، له به ر ئه وه خوای دادگه ر له سه ر ئه وه سزما ن نادات، وه ئه وه ش شتیک نیه له سه ر ما ن پیویست کرابی، که واته: که له فه رمایشته که دا هاتوه ده لئیت: (نَسَخَهَا اللَّهُ تَعَالَى) واته: خوای به رز بو ی روونکردنه وه و ئه و چه مک و واتا هه له یه ی که ئه وان لی یان وه رگرتبو و، خوا ئه و چه مک و واتا هه له یه ی له می شکیاندا سر په وه و روونیکرده وه: ئه و تیگه یشتنه هه له یه ی که ئیوه لی تان گرتوه، ئه وه بیان مه به ست نیه.

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م: که ده‌فه‌رموئ: ﴿ **ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۗ وَالْمُؤْمِنُونَ**

كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَأَتْ بِهِ وُجُوهُهُمُ ۚ وَكَانَ هُمُ السَّاجِدِينَ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۗ ، ئه‌م

رسته‌یه دوو جووره واتای هه‌ن: چونکه به‌کیک له‌و هویانه‌ی که ئینسان واتای قورئانی باش بو روون ده‌بیته‌وه‌و، زور جار چه‌ند واتایه‌کی جیا جیای بو په‌یداده‌بن، مه‌سه‌له‌ی وه‌ستان (وقف)ه، له‌ کوئ ده‌وه‌ستی و چون رسته‌کانی

قورئان به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستیه‌وه؟ جا نه‌گه‌ر له‌ کوئایی ﴿ **ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا**

أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۗ دا بوه‌ستین، ئه‌وه ئه‌م ئایه‌ته‌مانایه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که

په‌غه‌مبه‌ر ﷺ بر‌وای هیناوه به‌وه‌ی که له‌ په‌روه‌ردگاری بو‌ی دابه‌زیوه، چونکه

په‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌بی قه‌ناعه‌تی بو‌ی دروست بو‌وبی، که ئه‌و قورئانه‌ی جیبریل

پی‌ی ده‌لی، فه‌رما‌یشتی خوایه، به‌لام نه‌گه‌ر له‌ کوئایی رسته‌ی په‌شو‌ودا

نه‌وه‌ستین و به‌کسه‌ر ئه‌مه‌ش بخوینین: ﴿ **وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَأَتْ بِهِ**

وُجُوهُهُمُ ۚ وَكَانَ هُمُ السَّاجِدِينَ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۗ ، وه‌ بر‌وادارانیش هه‌رکامیکیان ئیمانیان هینا به‌ خاو به‌

فریشته‌کانی و به‌ کتیبه‌کانی و به‌ په‌غه‌مبه‌رانی (عليهم الصلاة والسلام)، دیاره

ئه‌وکاته‌مانای رسته‌که‌ ئا‌وای لی‌دی: بر‌وادارانیش ئیمانیان هینا به‌وه‌ی که بو‌

په‌غه‌مبه‌ر ﷺ هاتوته‌ خواره‌وه، وه‌ هه‌ر کام له‌ په‌غه‌مبه‌ری خاو له‌ تاك تاکی

بر‌واداران بر‌وایان هینا به‌ خاو به‌ فریشته‌کانی و به‌ کتیبه‌کانی و به‌

په‌غه‌مبه‌رانی (عليهم الصلاة والسلام).

مه‌سه‌له‌ی شه‌شه‌م: که ده‌فه‌رموئ: ﴿ **لَا نُفِرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۗ** ، جیا‌وازیی

ناخه‌ینه نیوان هه‌یج کام له‌ ره‌وانه‌کراوانی، واته: له‌رووی بر‌وا پی‌بو‌ونه‌وه،

که‌واته: با هه‌یج که‌س وانه‌زانئ ئه‌م ئایه‌ته‌ له‌گه‌ل ئایه‌تیکی پی‌شته‌ر، که

ده‌فه‌رموئ: ﴿ **تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ... ﴿۲۰۲﴾** ، واته: ئه‌و په‌غه‌مبه‌رانه

هه‌ندیکیانمان به‌سه‌ر هه‌ندیکیاندا به‌رز کردوته‌وه، تی‌کده‌گیری، چونکه

ئه‌وه‌ی ساده‌بی ده‌لی: لی‌رده‌دا ده‌فه‌رموئ: جیا‌وازییان ناخه‌ینه نیوان و، له‌ویش

تفسیری قورئانی بر ریز و پیر دهرسی په نجاو هه شتمه: ئایه ته کانی (۲۸۴ - ۲۸۶) ﴿ ۱۲۹۹ ﴾

ده فهرموی: هه نندیکیانمان به سهر هه نندیکیاندا به رزگردو ته وه ! واته: هه نندیکیان به سهر هه نندیکیاندا به رز ده کهینه وه له رووی پله و پایه وه، به لام جیاوازیان ناخهینه نیوان، له رووی ئه سلی ئیمان و پروا پی هیئانه وه، که پیغه مبهری خون و هه لگری په یامی خون، له و رووه وه جیاوازیی ناخهینه نیوانیان.

مه سه له ی حه وته م: که ده فهرموی: ﴿ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ

الْمَصِيرُ ﴾، ئه م رسته قورئانییه، به رنامه ی ئینسانی مسولمانه وه هه لویستی مسولمان له به رانه ر دینی خوادای هه موو تیدایه، سه ره تا مسولمان ده لی: ﴿ سَمِعْنَا ﴾، واته: وه رمانگرت، ئیماندار به رنامه وه په پره وی ژیانی له خوای په روه ر دگارییه وه وه له خاوه نییه وه وه ریده گری، لیره دا ﴿ سَمِعْنَا ﴾، یانی: وه رمانگرت وه لئی حالی بووین، ﴿ وَأَطَعْنَا ﴾، دوا ی ئه وه ی که زانیت ئه وه به رنامه وه شه ریعه تی خوایه، هیچ رییه کت له پيشدا نیه مادام تو خوت به به نده ی خودا بزانی، مه گه ر ئه وه که به قسه ی په روه ر دگاری خوت بکه ی و، به به رنامه که یه وه پابه ندبی، بویه: ﴿ وَأَطَعْنَا ﴾، یانی: پابه ندو فه رمانبه رین، ئنجا چونکه جاری وا هه یه له تیگه یشتنماندا بو به رنامه ی خوا، یان له پابه نندییماندا به به رنامه ی خاوه، خه له ل و که م و کوورپیمان ده بیت، بویه هه همیشه پیویستمان ده بی داوای چاوپوشیی و لیبور دن له خوا بکه یین، پاشان ئیمه هه رچی بیکه یین هه ر له قه ده ر خوا نیه ﷺ و هه رچی بکه یین، پایه ی خوای به رز زور له وه به رز تره و، شایسته ی خوای په روه ر دگار نیه، به لام ئیمه هه ر ئه وه نده مان له تواندایه، بویه ده لیین: ﴿ غُفْرَانَكَ ﴾، داوای لیبور دن لیده که یین، بویه پیغه مبه ریش ﷺ له دوا ی هه ر نو یژیکی فه رز سی جار ان ده یفه رمو و^(۱):

(۱) صحیح مسلم: (۵۹۱) { (عن ثوبان رضی الله عنه قال: کان رسول الله ﷺ إذا انصرف من صلاته استغفر ثلاثاً، وقال: اللهم أنت السلام و منک السلام، تبارکت یا ذا الجلال والإکرام)، قیل للأوزاعي وهو أحد رواة الحديث: كيف الإستغفار؟ قال: تقول: أستغفر الله، أستغفر الله. }

(أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) {داواى لیبوردن له خوا دهكهم، داواى لیبوردن له خوا دهكهم، داواى لیبوردن له خوا دهكهم} له گهه له سهلامى دهدايه وه يهكسهه سى جار وايدەفهه رموو، جا ئايا ئەمهه: يانى چى ؟ يانى: ئينسان ههتا زياتر خوا بناسى، زياتر خوئى به كه متهه رخم دهزانى له بههه رانبهه ر خواداو ههتا كه متهه ر خوا بناسى، زياتر پيى وايه شتيكى زور گهه رنى كهه روه بو خوا، بوئيه پيغه مبهه ران (عليهم الصلاة والسلام) له هه موو كهه س زياتر له بهه رانبهه ر خوادا خوئيان بهه بچوو كهه داناووه گوتهه ويانهه: خوايه گونا هه مان كهه ر، هه له هه مان كهه ر، ليمان بهه ووهه، ئنجا ئايا گونا ح وهه له كهه شيان چى بووه؟ ههه ر ئه وه بووه كه له بوچوون (اجتهاد) يكهه نه يان پيكاوه، ئەگهه رنا موستهه حيله ههه چ پيغه مبهه ريك زانيبه تى ئه وه گونا هه وه خوا پيى ناخوشه وه، كهه ر دبه تى، شتى وا نه بووه، ئەه دى بوچى ناويان لينا وه: (عصيان، ذنب، ظلم)؟! يانى: خوايه ! ئەه دى ئيمه دهه كهه ين، با نه پيكانه يش به له بوچوون يكهه ر، ياخو ده له بزار دنى يه كهه ك له دوو شتان به، كه ئەه دى ديه كهه يان باشتهه ر بووبى (ترك اختيار الأولى)، كه ئەه وه بوخوئى بو ئيمه گونا ح نيه، به لام پيغه مبهه ران (عليهم الصلاة والسلام) پايه يان هه ينده بهه رز بووه، وه خواى بهه روهه ر دگاريان هه ينده له لا بهه رزو مهه زن بووه، گوتهه ويانهه: ئەه وشتانهه ش شايستهه ي مهه قامى بهه رزى خوا نين، ئەگهه رنا ئەه وشتانهه ي ئەه وان ناوى: (عصيان، ذنب، ظلم) يان بو بهه كهه ر هه ينه راون، سهه ر پيچيى و گونا هه وه ستهه م نين، بهه وه چهه م كهه واتايهه ي كهه ئيمه

دهه زانين، بو وينه: خواى بهه روهه ر دگهه ر له سوورهه تى (الفتح) دا دهه فهه رموئى: ﴿ إِنَّا

فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ ﴿٢﴾ ، واتهه:

ئيمه فهه تبهه كى رهه و نه مان بوتهه كرد، بو ئەه دى خوا له گونا هه سهه رهه تاو دوايهه ت خوئبهه ي، ليهه ردا گو مان تان وانهه چى بهه ين: دهه بى پيغه مبهه ر ﷺ چهه ندى گونا ح كهه ر دبن، خواى ليبورده له هه موويان خوئ بووبى؟! گونا هه ي پيغه مبهه ر ﷺ ههه ر ئەه وهه بووه، كهه كوئشهه (اجتهاد) يكهه كهه روهه وهه يهه پيكاوه، بو وينهه: سهه رهه تى سوورهه تى (عبس) تهه ماشا بهه كن:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿ عَبَسَ وَتَوَلَّى ﴿ ۱ ﴾ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ﴿ ۲ ﴾ وَمَا يَدْرِيكَ لَعَلَّهُ
 يَزْكَى ﴿ ۳ ﴾ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ﴿ ۴ ﴾ أَمَّا مَنْ أَسْتَعْنَى ﴿ ۵ ﴾ فَآنتَ لَهُ تَصَدَّى ﴿ ۶ ﴾ وَمَا
 عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكَى ﴿ ۷ ﴾ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ﴿ ۸ ﴾ وَهُوَ يَخْشَى ﴿ ۹ ﴾ فَآنتَ عَنْهُ لَهْفَى ﴿ ۱۰ ﴾ كَلَّا
 إِنَّهَا نَذْرَةٌ ﴿ ۱۱ ﴾ ﴾، پوژیکیان پیغه مبهەر ﷺ سەرگهرمی ئاموژگار ییکردن و

دواندنی سهرانی قورەیش دەبی لهو کاته دا (ابن أم مكتوم) (عهبدوئلائی کوری مهکتووم) که پیاویکی کویر بووه، دی بو خزمهت پیغه مبهەر ﷺ، نازانی که سهرگهرمی دواندنی ئەو زله زلانهیه، وه ئەوانهش عاده تیان وابوووه کوپرو ههژارو نه دارو کوپلهو ئەوانه نه هاتۆته کوپرو مه جلیسیان و قه بووئیان نه کردوه، دی، دهلی: ئەی پیغه مبهری خوا ! خوا چ ئایه تیکی دیکه ی بو ناروودیه خواره وه فیرم بکه ی، یان چ ئەرکیکی دیکه هاتۆته خواره وه پیم بلی، تاکو ئەنجامی بدهم ؟ { دیاره پیغه مبهەر ﷺ یش پیشی پیی فهرمووه ئیستا مه جالم نیه و ئەویش لیی دووباره کردۆته وه، رهنگه ئاگای لیینه بووبی }، جا خوا له باره ی هه لویستی پیغه مبه ره وه فهرموویه تی: ﴿ عَبَسَ وَتَوَلَّى ﴾، پرووی خو ی گرژ کردو

لاملی لی سووراند ﴿ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ﴾، کاتی کویره که هات بو لای، ئیدی له سه ر ئەوهنده خوی دادگهر سه رزه نشتی پیغه مبهری کردوه، دوا یی پیغه مبهری خوا ﷺ هه ر جار یك دهگه یشه عه بدوئلا ی کوری مهکتووم دهیغه رموو: { (مَرْحَبًا بِمَنْ عَاتَبَنِي فِيهِ رَبِّي) }^(۱)، واته: سلا و لهو که سه ی له سه ر وی په روه ردگارم لۆمه ی کردم ! ئاشکرا شه که ئەوه ی پیغه مبهری خوا ﷺ له سه ری لۆمه کرا وه

(۱) {أخرج الترمذي والحاكم عن عائشة رضي الله عنها قالت: أنزل: (عَبَسَ وَتَوَلَّى) في ابن أم مكتوم الأعمى، أتى رسول الله ﷺ فجعل يقول: يا رسول الله ! أرشدني وعند رسول الله رجل من عظماء المشركين، فجعل رسول الله ﷺ يُعْرِضُ عَنْهُ وَيُقْبِلُ عَلَى الْآخِر... (لُبابُ النُّقُولِ فِي اسْبَابِ النُّزُولِ) للسيوطي: (۱۱۸۸)، وه (أسباب النزول) للواحدي، ص: (۴۷۱).

تفسیری قورئانی بر ریز و بر پیز دهرسی په نجاو هه شتم: ئایه ته کانی (۲۸۴ - ۲۸۶) ﴿ ۱۳۰۲ ﴾

هەر ئه وه بووه که رووی له عه بدوللا گرز کردوه، که بۆچی له وکاته دا که سه رگه رمی قسه کردن بووه له گه ل ئه و نه فه رانه دا، پرسیا ری لی کردوه ! که دیا ره ئیجته ادا پیغه مبه ر ﷺ و ابو وه، له وکاته دا وه لآمی نه داته وه و پشتگو یی بخت، چونکه سه رگه رمی ئیشیکی گه وره تره ! به لآم دیا ره نه پیکان (عدم إصابه) له ئیجته ادا شدا له چا و پایه ی به رزی پیغه مبه ری خاته م ﷺ سه رزه نشتر دنی خوا ده خوازی !

مه سه له ی هه شتم: که ده فه رموی: ﴿ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴾، واته:

خوا له هیچ که سیك داوا ناکات، مه گه ر ئه وه ی له توانا ئدا هه یه، ئه مه یاسا یه کی چه سپاوی خوا یه، ئه وه نیه که هه ر ئه وکاته هاتبیته خوار، به لکو چه ندان

ئایه تی دیکه شی له سه رن، بۆ وینه: ده فه رموی: ﴿ فَأَنْقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ ... ﴾

﴿ ۱۶ ﴾ **التغابن**، واته: پاریز له خوا بکه ن ئه وه ندی ده توانن، یانی: ئه وه ندی له توانا ئدا هه یه، پاریز له خوا بکه ن و، ئه وه ی له توانا ئدا نه بو و له سه رتان پیویست نیه، بۆ نموونه: که سیك له بیابانیك، له ده شتیك، چیا یه ك لیی ده فه رمی، زستانه گل به ده روه نیه و هه موو دنیا به فر دایگرتوه و، ئاویشی له لا نیه ده ستنو یژی پیگری، یاخود خوی پی بشوات، ئه گه ر له ش پیسی له سه ربی، چاری چیه ؟ ئه گه ر به پیی قورئان بی چاره سه رو ته گبیری هه یه، به لآم به پیی فه توای هه ندیک له وانه بی که له قورئان تینه گه یشتون، ده لئین: ده بی ئه و به فره بینئ، بیتوینیته وه و، ئا و گه رم بکات و، خوی بشوات و ده ستنو یژ بگری، یان ده بی گل په ئدا بکات، جا چۆن گل په ئدا بکات له کاتی کدا که به فر ده بارئ و جاری واهه یه نیو مه تر ده بارئ و نیو مه تریش ئا و به زه وی ده چیته خوارئ، له کو ی بگاته گلی وشك؟! به لآم به گویره ی روا له تی ئایه ته که ی قورئان، فه توای دیکه هه یه که (صعید) رووی زه وییه، جا رووی زه وی به فره، ته رزه یه، له و زیخه، هه رچی هه یه ده ستی پیدا بینئ و ته یه موم بکات، هه م بۆ خوشۆردنیش و هه م بۆ ده ستنو یژیش، چونکه: ﴿ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا

وَسَعَهَا ﴿﴾، خوا لە ھىچ كەس داوا ناكات، ئەو نەبى كە لەتوانايدا ھەيە، مرؤف لەو كاتەدا ھەر ئەوھى لە توانادا ھەيە و نوپۇش ناپى بچوئىرى و دەبى لەكاتى خۇيدا بگرى ﴿... إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿۱۳۰﴾ النساء، بەلئى شەرىعت خەلكى عاسى ناكات، بەلام فەتواى كەسىك كە ھەر لە سووچىكى شەرىعت شارەزايە، خەلكى عاسى دەكات، ئەگەرنا شەرىعتى فراوانى خوى كاربەجى، خەلك عاسى ناكات، چونكە خوى بە بەزەبى دەفەرموى: ﴿... وَمَا

جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ... ﴿۷۸﴾ الحج، واتە: خوا لە دىندا سەغلەتى بۇ ئىوھ دانەناوھ، ھەرگىز دىن خەلكى وا سەغلەت ناكات، نەزانى چى بكات؟ بۇ وئە: ھەيە تووشى نەخوشى چرکە ميزە دەبىت، يان تووشى نەخوشى دىكە دەبى، وادەزانى كە نوپۇش بۇ ناكارى و ناگونجى بىكات! نەخىر، بەپىي تواناى خوى پاك و خاوينى خوى رابگرى و لەو كاتەدا كە نوپۇشكەى دادەبەستى، ئەگەر ھەستىش بكات دلۇپە مىزى دى، زەرەرى نىە، بەلام دەبى دوايى خوى بشواتەوھ، يانى چى لەتوانايدا ھەيە، ئەوھ بكات، چونكە ئەو دىكە سەغلەتتە، بلىي: دەبى وەك خەلكى دىكە بكەى، ئەوھى بۇ ناكارى، ھەرودھا خوا دەفەرموى:

﴿... يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ... ﴿۱۸۵﴾ البقرة، واتە: خوا ئاسانى بۇ ئىوھ دەوى و زەحمەتى بۇ ئىوھ ناوى، وە پىغەمبەر ﷺ یش فەرموويەتى: { (فَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ، وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۷۲۸۸)، مسلم برقم: (۱۸۳۰)، عَن أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واتە: ئەگەر شتىكم لى قەدەغەگردن خوتانى لى دووربگرن، وە ئەگەر فەرمانم بە شتىك پىگردن ئەوھندەى پىتان دەكرى لى ئەنجام بەدن.

مەسەلەى نۆپەم: كە دەفەرموى: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾،

ھەر كەسىك چاكە دەكا بۇخوئەتى، خراپەش دەكات لەسەر خوئەتى، واتە: بەھرمەندو زەرەرمەند لە چاكە و خراپە تەنيا مرؤف خوئەتى، ئەگەرنا خوا ﷻ لەو بەرزترە كە بە چاكەى ئىمە قازانجىكى پى ببرى، يان بە

خراپه‌ی نېمه زهره‌ریکی لى بدرې، له حه‌دیسېکی قودسییدا که له (صحیح مسلم)^(۱) دا هاتوه، خواى پاك و تاك و روو له بهنده‌گان دهکات، ده‌فه‌رموى: {يا عبادي ! لو أن أولکم و آخرکم و إنسکم و جنکم کانوا علی اتقى قلب رجل واحد منکم، ما زاد ذلك في ملكي شیئاً، يا عبادي لو أن أولکم و آخرکم و إنسکم و جنکم علی أفجر قلب رجل واحد منکم ما نقص ذلك من ملكي شیئاً...}، واته: {ئهی بهنده‌گانم ! نه‌گهر ههر هه‌مووتان به مروّف و جندتانه‌وه به پپی دلی به ته‌قواترین که‌س بن، هیچ له مولکی من زیاد ناکا، وه ئهی بهنده‌گانم ! نه‌گهر هه‌مووتان به مروّف و جندتانه‌وه به پپی دلی خراپترین که‌س بن، هیچ له مولکی من که‌م ناکات}، به‌لئى خوا ههر خوايه، به‌لام خوا قازانجی نېمه‌ی پى خوښه‌و، زهره‌ری نېمه‌ی پى ناخوښه، بوپه نه‌گهر شتيک بکه‌ین قازانجمن بى، پپی خوښه‌و، نه‌گهر شتيک بکه‌ین زهره‌رمان بى، پپی ناخوښه‌و لیمان تووره‌ ده‌بى، به‌لام له‌راستیدا خوا به‌رزو مه‌زن، له‌وه به‌رزو گه‌وره‌تره که گورانی به‌سه‌ردابى، کرده‌وى نېمه گورانی به‌سه‌ر خواى په‌روه‌رگاردا ناهینى، به‌لام نه‌وه مامه‌له‌ی خواى به‌رزو مه‌زنه له‌گهل نېمه‌دا، که له نه‌نجامی نه‌وه‌دا نېمه‌ی خوښه‌وى به قازانجمن خوښ‌حاله‌و به زهره‌رمان ناخوښ‌حاله، وه‌ک ده‌فه‌رموى: ﴿ **إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ**... ﴿٧﴾ الزمر، واته: نه‌گهر بی‌پر و ابن خوا لیټان بى نیازه، به‌لام نه‌گهر سوپاسگوزاربن، بوټانى په‌سند دهکات، له‌به‌ر نه‌وه‌ی چاکه‌کردنه‌که بو نيوه قازانجه‌و، خواش قازانجی نيوه‌ی پى خوښه‌و پپی خوښه قازانج بکه‌ن، وه پپی ناخوښه زهره‌ر بکه‌ن.

مه‌سه‌له‌ی ده‌یهم: ﴿ **رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا** ﴾، په‌روه‌رگارمان ! لیمان مه‌گره، نه‌گهر له‌بیرمان چوو، یان هه‌له‌مان کرد، یه‌کى بو‌ی هه‌یه بلئى: جا باشه نه‌گهر نینسان شتيکی له‌بیر بچى، یان به‌هه‌له‌دا بچى، خو پپیویست

(۱) صحیح مسلم: (۲۵۷۷).

به وه ناکات له خوا بپارپته وه و بلئ: خوايه لييم مه گره، چونکه خوا به هوی له بیر چوونه وه وه هه سزیمان نادات، چونکه نه وه فه رموده ی پیغه مبه ره ﷺ: { (مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيُصَلِّ إِذَا ذَكَرَهَا، لَا كَفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۹۷)، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه }، واته: هه رکه سیك نوپژیکي له بیر چوو (یان خه وی لیکه وتبوو) با هه رکاتئ به بیر ی هاته وه، یان هه لسا، نوپژه که ی بکات، به س نه وه که فاره ته که یه تی. نه دی بوچی لی رده دا خوا کردوو یه تی به دووعای نه و به ندانه و ده بی داوا له خوا بکه ن که به هوی له بیر چوونه وه و به هوی هه له وه، لییان نه گری و سزایان نه دا؟! نه وه سی وده لایمی هه یه:

(۱) نه و دووعایه له بنه رته دا هی پیغه مبه ره ﷺ و هی هاوه لانی به پزیه تی خوا لییان رایبی له پشتیوانان و له کوچکه ران، که نه وانه له لووتکه ی هه ره به رزی ئیماندا بوون و، که سیك له لووتکه ی هه ره به رزی ئیماندا بی، له بیر چوونه وه و هه له ش له سه ر خوی به گوناح حیساب ده کات، وه ک گوتراوه: (حَسَنَاتُ الْأَبْرَارِ سَيِّئَاتُ الْمُقْرَبِينَ) واته: چاکه ی چاکه کاران، خراپه یه بو زور له خوا نزیکان، واته: نه وانه ی زور له خوا نزیکن، نه وی دیکه که هه ر وا مسولمانیکی عاده تییه، نه وه ی که نه م ده یکات که بو ی چاکه یه، بو وان به خراپه داده نری، چون؟ مسولمانیکی عاده تی پینچ نوپژه کان ده کات، چاک ی کرده، به لام که سیك که بیه وی زور له خوا نزیك بی و، بیه وی خه لکی له خوا نزیك بخاته وه و دوستی خوابی، ده بی به فه رزه کان واز نه هی نی و، نه گه ر به فه رزه کان واز بی نی بو ی به خراپه داده نری! بو یه کاتیك پیغه مبه ره ﷺ عه ره بیکی ده شته کیی هاتوه بو خزمه تی و لیی پرسیه وه: ئایا خوا چی له سه ر فه رز کرده یین؟ فه رموو یه تی: شه وو رپژوی پینچ نوپژ، دوا یی فه رموو یه تی: مانگی ره مه زان به رپژووبه، دوا یی باسی زه کات و باسی جه جی بو کرده، عه ره به ده شته کییه که ش گوتوو یه تی: چی دیکه؟ فه رموو یه تی: هه ر نه وه نده، مه گه ر بوخوت خوبه خشانه زیادی بکه ی، گوتوو یه تی: سویند به وه ی که تو ی به هه ق ناردوه، نه لیی که م ده که م نه لیی زیاد ده که م، پیغه مبه ریش ﷺ فه رموو یه تی: {أَفْلَحَ إِنْ صَدَقَ} أَوْ {دَخَلَ الْجَنَّةَ إِنْ

تفسیری قورمانی به ریز و به ریز درسی به نجاو هه شتم: نایه ته کانی (۲۸۴ - ۲۸۶) ﴿ ۱۳۰۶ ﴾

صدق {، واته: نه گهر راست بکات سهر فرازه، یان نه گهر راست بکات ده چیته به هه شت، یانی: ته نیا به وونده ده چیته به هه شتی!!^(۱)

به لام هه ر پیغه مبه رمان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له فه رمایش تیکدا فه رموو یه تی: { (نَعْمَ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ، لَوْ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۱۵۷)، ومسلم برقم: (۶۳۲۰)، وابْنُ مَاجَهَ برقم: (۳۹۱۹)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيح الْجَامِع) برقم: (۴۲۸۲)}، واته: عه بدوللا (ی کورپی عومهری کورپی خه تتاب) پیاو یکی زور باشه، نه گهر شه ونویژی بگردایه، دیاره عه بدوللا له دوا ی نه وه شه ونویژی نه فه وتاندوه، گوتوو یه تی: مادام به وه ببه پیاو ی باش، شه ونویژی نافه وتینم، که واته: بؤ که سانیک ناستی به رزیان له ئیماندا هه بی، نه گهر له و ناسته به رزه بی نه خواری، وه ک بلئی گونا هیان کرد بی، چونکه خوای په روه ردگار له سوور هتی (المؤمنون) دا ئاوا باسی نه وه به نده نیابو هه لبراردانه ی خو ی ده کات، ده فه رموی: ﴿ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتَاً وَقَلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ

إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَجِعُونَ ﴿ ۶۰ ﴾، واته: وه نه وانیه هه رچی له توانایان دایه ده یکن، وه دلشیان له خورپه دایه که ده گه رپنه وه بؤ لای په روه ردگاریان، هه رچی له ده ستیان هاتوه له چاکه کردوو یانه، که چی دلشیان هه ر له رچه له کین دایه و، له خو یان نه مین نین، نه مه وه لام یکیان.

۲) وه لام یکی دیکه نه وه یه که ده گونجی مه به ست له (نسیان) لی ردها (تَرْكُ بِي)، واته: واز لی هینان، وه مه به ست له (خَطَأً) یش، گوناح (خطیئة) بی، که واته: مانایه که ی ئاوی لی دی په روه ردگار مان! نه گهر شتی کمان واز لی هینا، { وه ک ده فه رموی: ﴿ ... نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ ... ﴿ ۶۷ ﴾ التوبة، واته: نه وان خو یان فه راموش کرد خوش نه وان ی فه راموش کرد وازی لی هینان {، له و کرده وه چاکانه ی له سهرت پیویست کردوو یان، یا خود گونا هی کمان کرد، له وانیه ی لی ت

(۱) صحیح البخاری: (۱۸۹۱).

قەدەغە كىردووين، لىمان ببوورە، ئەو ۋە ئەلامى دووم.

۳) ۋە دەگونجى مەبەست لە لەبىرچوونە ۋە بە ھەلەداچوون، ئەو ھۆكارانە بن كە سەردەكىش بۇ ئەۋەى ئىنسان شتى لەبىرچىتە ۋە، ياخود بە ھەلەداچى، واتە: ئىنسان دەبى كارەكانى خۆى بە بايەخ بگرى، ئەگەرنا گوناھبار دەبى، بۇ وىنە: كابرا نىو سەعاتى ماۋە نوپىزى بەيانى بچى، بلى: با ھەندىك بنووم، ديارە ھەموو كەس دەزانى ئەو نىو سەعاتە بخەوى، نوپىزەكەى دەچى، بەلى بەھۋى خەوتنە ۋە بوو، بەلام كەمتەرخەمى ھەبوو، يان كەسىك شتىك پشتگوئى دەخاتو لەبىرخۆى دەباتە ۋە، ياخود كارىك ھەندى پىشەكى ھەن، دەبنە ھۆى لەبىرچوونە ۋە بەھەلەداچوون، ئەوانە ديارە لىپرسىنە ۋە ديان لەسەرە، لەوبارەشە ۋە ئەو فەرمايشتەى پىغەمبەر ھەيە ﷺ كە فەرموويەتى: { إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَا وَالنَّسِيَانَ وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ } (رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۰۴۵)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۷۲۱۹)، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (الْمَشْكَاةَ) بِرَقْم: (۶۲۹۳)، واتە: بىگومان خوا لە ئۆممەتى من چاوپوشىي كىردو، لە ھەلە ۋە لەبىرچوون، ۋە ئەۋەى كە بەزۆر پىيان بگرى.

مەسەلەى يازدەيەم: كە دەفەرموى: ﴿ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ،

عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ﴾، ۋە پەرۋەردگارمان! قورساييەكمان مەخە سەرشان ۋەك چۆن خستووتە سەرشانى ئەۋانى پىش ئىمە، با تەماشاي ئەو دوو ئايەتە بکەين، تاكو مەبەستى ئەو ئايەتەمان بۇ روون بىتە ۋە، خوا دەفەرموى:

﴿ فَيُظْلَمُونَ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَبِيتِ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ

اللَّهِ كَثِيرًا ۝۱۶۰﴾ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَطْلِ وَأَعْتَدْنَا

لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۶۱﴾ النساء، واتە: جا بەھۋى ستەمكىردنى

جوولەكەكانە ۋە ھەندىك رزقو رۆزى پاك ۋە خۆشمان لى قەدەغە كىردوون، ۋە

تفسیری قورمانی بر زبور پیر دهرسی په نجاو هه شتمه: نایه ته کانی (۲۸۴ - ۲۸۶) ﴿ ۱۳۰۸ ﴾

به هوی زور خه لک لادانیان له رپی خوا، وه به هوی نه وه وه که ریبایان وهرده گرت، هه رچه نده لیشیان قه دهغه کرابوو، وه مائی خه لکیان به ناهه ق دهخوارد، وه نه وانهی که بی پروان له وان سزایه کی به نی شمان بو داناون.

هه روه ها خوی دادگه ر دهر بارهی جووله که کان ده فهرموی: ﴿ کُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ

التَّورَةُ... ﴾ ﴿ ۱۳ ﴾ آل عمران، واته: هه موو خواردنه کان { هه موو جووره گوشته کان، (طعام) لی رهدا مه به ست گوشته } بو وه چه ی نیس پرائیل حه لال بوون، جگه له وهی که نیس پرائیل { که نازناوی یه عقوبه عَلَيْهِ السَّلَامُ } له خوی قه دهغه کرد بوو بهر له دابه زینی ته ورات، چی له خوی قه دهغه کرد بوو؟ گوشتی حوشتی، یه عقووب گوشتی حوشتی زور پی خوش بوو، داوایه کی هه بوو له خوی په روه ردگار گوتی: په روه ردگارم نهو شتم بو بکه من گوشتی حوشتی ناخوم و له خومی قه دهغه ده که م، وه له سه ر وه چه ی نیس پرائیلیش قه دهغه کرا، که واته: بوخوی له خوی قه دهغه کرد بوو، وه جاری وابوو جووله که کان هه له یه کیان ده کرد خوی زاناو توانا شتیکی لی قه دهغه ده کردن، وه ک سزادان: وه ک له م

نایه ته دا ده فهرموی: ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا

أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَلِفُونَ ﴾ ﴿ ۱۴ ﴾ الأنعام، واته: له سه ر جووله که کان هه موو خاوه نینوکی کمان قه دهغه کرد بوو { هه موو نهو بالندانه ی نینوکیان هه یه وه ک: (مراوی، قاز، مریشک، کوتر... هتد) } وه له مانگاو له مه ریش به زو چه ور یه کانیا نمان قه دهغه کرد بوو جگه له وهی که به پشتیانه وه دهنووسی { لیی نابیته وه } یان نه وهی له نیو ریخوله کانیا ندا هه یه، یان نه وهی تی که ل به نیس قان بووه، نه وه به هوی لادان و سنوور شکی نییان ناوا سزیمان دان، وه بیگومان هه ر نیمه راستگوین.

جا ئه و دووعایه ی مسوئلمانان ده لئ: په روهدگارمان ! ئه و باره قورسه ی که خستبوو ته سهرشانی ئه وانه ی پیش ئیمه { به هوی هه له کانیانه وه } ، ئه وه مه خهره سهرشانمان، جا ئه گهر چهند وینه یه که له یاساکانی ته ورات بیئینه وه^(۱) زیاتر بومان دهرده که وی، شه ریه تی ئیسلامی چهند ساناو سه هله، له چاو هندی له حوکمه کانی ته ورات.

دیاره وه که چوئن قورئان سوورته سوورته، وه ههر سوورته ی چهند نایه تیکه، ته وراتیش چهند سیفریکه { (أسفار) کوی (سفر) ه، (سفر) یش واته: کتیب }، وه ههر کتیبیکیش چهند (إصحاح) یکه وه ههر (إصحاح) یکیش، که وه که سوورته چهند نایه تیکه، بو وینه:

۱/ له (سفر الخروج) (إصحاح) ی (۲۱) نایه تی (۱۵) دا هاتوه: (وَمَنْ ضَرَبَ أَبَاهُ أَوْ أُمَّهُ يُقْتَلُ قَتْلًا) واته: ههر که سیک له بابی بدا، یان له دایکی بدات ده بی بکوژی.

۲/ وه له نایه تی (۱۶) دا هاتوه: (وَمَنْ سَرَقَ إِنْسَانًا وَبَاعَهُ أَوْ وُجِدَ فِي يَدَيْهِ يُقْتَلُ قَتْلًا) واته: ههر که سیک شتیکی له که سیک دزی و فروشتی، یا خود له لای دوزرایه وه، ده بی بکوژی.

۳/ وه له نایه تی (۱۷) دا هاتوه: (وَمَنْ شَتَمَ أَبَاهُ أَوْ أُمَّهُ يُقْتَلُ قَتْلًا) واته: ههر که سیک جنیویدا به بابی یان به دایکی، ده بی بکوژی.

۴/ وه له نایه تی (۲۸) دا هاتوه: (وَإِذَا نَطَحَ ثَوْرٌ رَجُلًا أَوْ امْرَأَةً فَمَاتَ يُرْجَمُ الثَّوْرُ وَلَا يَأْكُلُ لَحْمَهُ وَأَمَّا صَاحِبُ الثَّوْرِ فَيَكُونُ بَرِيئًا) واته: ئه گهر گایه که فوچی له پیاویک هه لدا، یان له ئافره تیک و ئه و که سه مرد، گایه که ده بی بهرد باران بکری و گوشته که یشی ناخوری، به لام خاوه نی گایه که به ریه.

(۱) بروانه: (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس) العهد القديم، ص: (۱۷۵، ۱۷۶) به لام به پی جیاوازی چاپه کان (طبقات) نایه تو رسته کان جیاوازیان هه یه.

۵/ وه له (سِفْرُ الْعَدَدِ) ^(۱) (إِصْحَاحِ) ی (۱۹) له ئایه تی (۱۱) دا هاتوه: (مَنْ مَسَّ مَيْتًا مَيْتَةً إِنْسَانٍ، يَكُونُ نَجَسًا سَبْعَةَ أَيَّامٍ) واته: ههر كه سِيك دهست له مردوو یه کی مرؤف بدات، ههوت رۆژان به پیس له قه له م دهدری.

۶/ وه له ئایه تی (۱۳) دا هاتوه: (كُلُّ مَنْ مَسَّ مَيْتًا مَيْتَةً إِنْسَانٍ، قَدْ مَاتَ، وَلَمْ يَتَطَهَّرْ وَدَخَلَ مَسْكَنَ الرَّبِّ، يُنَجِّسُ مَسْكَنَ الرَّبِّ فَتُقَطَّعُ تِلْكَ النَّفْسُ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ) واته: ههر كه سِيك دهست له مردوو یه ك بدا، وه دوایی خوی نه شواته وهو بیته مائی خوا (بیته مزگه وتی) نه وه مائی خوا پیس دهکات و دهبی بکوژی.

۷/ ئنجا ههر له (سِفْرُ الْعَدَدِ) (إِصْحَاحِ) ی (۳۵) له ئایه تی (۳۱) دا هاتوه ^(۲): (وَلَا تَأْخُذُوا فِدْيَةً عَنْ نَفْسِ الْقَاتِلِ الْمُذْنِبِ لِمَوْتِ بَلٍ إِنَّهُ يُقْتَلُ) واته: فیدییه وهرمه گرن له كه سِيك كه نه فه ریکی كوشتوه، به لكو دهبی بکوژیته وه، (واته: خوینی لیوهرمه گرن).

۸/ ئنجا دهر باره ی ئافرته له (سِفْرُ الْأَوْبَانِ) له (إِصْحَاحِ) ی (۱۵) له ئایه تی (۱۹) دا، له (نَجَاسَةُ طَمَتِ الْمَرْأَةِ) دا هاتوه ^(۳): (وَكُلُّ مَنْ مَسَّهَا يَكُونُ نَجَسًا إِلَى الْمَسَاءِ) واته: وه ههر كه سِيك دهست له ئافره تیکی چه یزدار بدات، ههتا نیواری به پیس له قه له م دهدری. { جا كه به پیسیش له قه له م دراوه، دیاره كوومه ئیک شتی لی قه دهغه بووه }، وهك له ئایه تی (۲۰) دا دهلی: (وَكُلُّ مَا تَضَطَّجَ عَلَيْهِ فِي طَمَثِهَا يَكُونُ نَجَسًا وَكُلُّ مَا تَجَلَّسَ عَلَيْهِ يَكُونُ نَجَسًا) واته: ههر شتیك ئافره تی چه یزدار له سه ری پاكشی، یان له سه ری دانیشی به پیس له قه له م دهدری (یانی: دهبی بشوژیته وه)، وه له ئایه تی (۲۱) دا دهلی: (وَكُلُّ مَنْ مَسَّ فِرَاشَهَا يَغْسَلُ ثِيَابَهُ وَيَسْتَحِمُّ بِمَاءٍ وَيَكُونُ

(۱) هه مان سه رچاوه، ص: (۳۱۵).

(۲) هه مان سه رچاوه، ص: (۳۴۹).

(۳) هه مان سه رچاوه، ص: (۲۴۳).

تفسیری قورئانی بریزو پیر دهرسی په نجاو هه شتمه: ئایه ته کانی (۲۸۴- ۲۸۶) ﴿ ۱۳۱۱ ﴾

نَجَسًا إِلَى الْمَسَاءِ) واته: ههر که سیک دهست لهو شوینه بدات که ئافرته
حه یزار له سهری دانیشتهوه، ده بی دوایی بهرگه کانی خوئی بشواو به ئاویک
خوئی بشواته وهو، هه تا ئیواریش به پیس له قه لهم دهدری.

ئه وانه کۆمه ئیک یاسای قورس بوون، که به زوری به هوئی سه ریچییه کانی
خوئیانه وه، خوای دادگهر له سهری پیویست کردوون.

مه سه له ی دوازده یه م: که ده فهرموی: ﴿ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ﴾،

وه په روهردگارمان! شتی کمان لی داوا مه که که له تواناماندا نیه، مه به ست
پیی به لاو گرفتارییه کانی که به سه ر ئینسان دین، ئه وه ی پی شی که ده فهرموی:

﴿ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ﴾، ئه وه

دوو عایه بو لابرندی ئه رکه قورسه شه رعیه کانه وه، ئه مه ش بو لابرندی ئه وه
به لاو گرفتارییه کانه یه، که به سه ر ئینسان دین و، له توانای ئینسان به ده رن.

مه سه له ی سی زده یه م: گرنگی و گه وره یی ئه م دوو ئایه ته:

(۱) پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: { (مَنْ قَرَأَ بِالْآيَاتِينَ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ

فِي لَيْلَةِ كَفَاتَاهُ) (رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۷۰۳۳)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۰۰۹)،

وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۸۷۷)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۱۳۹۷)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۸۸۱)،

وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۱۳۶۹)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۷۸۱) عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رضي الله عنه،

واته: ههر که سیک دوو ئایه تان له کۆتایی سووره تی به قهره له شه ویدا

بخوینیته وه، به سنی، واته: بو ی وه به ر شه ونویژ ده کون، به پیی رای

هه ندیک له زانایان، به لام هه ندیکی دیکه ده لئین: نه خیر یانی به سیه تی که

ههر به لاو دهر دیک ی لی لابدن، یا خود ئه گهر مرد، به سنی بو ئه وه ی به

ئیمان هه بروات.

(۲) هه روه ها ئه م فه رمووده یه ش له وبار هه هه یه: { (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ:

بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَعِنْدَهُ جَبْرِيلُ عليه السلام إِذْ سَمِعَ نَقِيضًا فَوْقَهُ، فَرَفَعَ

جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَصَرَهُ إِلَى السَّمَاءِ، فَقَالَ: هَذَا بَابٌ قَدْ فَتِحَ مِنَ السَّمَاءِ مَا فَتِحَ قَطُّ، قَالَ: فَانزَلَ مِنْهُ مَلَكٌ فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: أَبَشِرْ بِنُورَيْنِ أُتِيْتَهُمَا لَمْ يُؤْتَهُمَا نَبِيٌّ قَبْلَكَ: فَاتِحَةَ الْكِتَابِ، وَخَوَاتِيمَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، لَمْ تَقْرَأْ حَرْفًا مِنْهُمَا إِلَّا أُعْطِيْتَهُ (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۱۸۷۴)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۹۱۱)، وَهَذَا اللَّفْظُ لِلنَّسَائِيِّ)، وَاتَه: عهبدوئلای کوری عه عباس خوا لیلی رازی بی دهلی: له کاتی کدا جیبرائیل ﷺ لای پیغه مبهری خوا ﷺ بوو، دهنگیکی له سهروویه وه بیست، جیبریل ﷺ چاوی به ره و سهری هه لبری و گوتی: نه وه دهرگایه که له ناسمانی کرایه وه، که هه رگیز نه کراوته وه، گوتی: وه فریشته یه که لیه وه دابهزی و هاته لای پیغه مبهر ﷺ گوتی: موژدهت لی بی به دوو روشنایی که پی تدراون و پیش تو به هیج پیغه مبهریک نه دراون، دهستیکی کتیب (فاتیحه) و کو تایی یه کانی به قهره، هیج پی تیکیان ناخوینی، مه گهر نه وهی داوای ده که ی پی ت دهری.

(۳) نهمهش فهرمووده یه کی دیکه یه: {عَنْ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ الْكِلَابِيِّ يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: يُؤْتَى بِالْقُرْآنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَهْلُهُ الَّذِينَ كَانُوا يَعْمَلُونَ بِهِ تَقْدُمُهُ سُورَةُ الْبَقَرَةِ وَأَلْ عِمْرَانَ} (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۱۸۷۳)، وَاتَه: نه وواسی کوری سه معان دهلی: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو، دهیفه رموو: رۆزی دواپی قورئان و نه هلی قورئان نه وانهی که نیشیان پی کردوه، دهینرین، سوورتهی به قهره و نالی عیمران به پیشیان ده که ون.

(۴) ههروه ها پیغه مبهر ﷺ له فهرمایشتیکی دیکه دا فهرموویه تی: {لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ} (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۱۸۲۱)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، وَاتَه: ماله کانتان مه که نه گوستان، شهیتان لهو ماله راده کا، که سوورتهی به قهره ی تی دا ده خوینی.

تفسیری قورئانی به ریز و به پیر ده رسی به نجاو هه شته م: ئایه ته کانی (۲۸۴- ۲۸۶) ﴿ ۱۳۱۳ ﴾

۵) وه له فه رمایشتیکی دیکه دا پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموو یه تی: { (لِكُلِّ شَيْءٍ سَنَامٌ وَإِنْ سَنَامَ الْقُرْآنِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ، وَفِيهَا آيَةٌ هِيَ سَيِّدَةُ آيِ الْقُرْآنِ، آيَةُ الْكُرْسِيِّ) (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۸۷۸)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۳۰۲۷)، سَعِيدُ بْنُ مَنْصُورٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: هه موو شتیک لوتکه ی هه یه لوتکه ی قورئانی ش سوورته ی به قهره یه، ئایه تیکی تیدایه گه وره ی ئایه ته کانی قورئانه، که ئایه تی کورسییه.

خوای په روه ردگار له و که سانه مان بگیړی هه م سوورته ی (البقرة) و هه م باقی سوورته کانی دیکه ی قورئان، باش ده خوینن، وه باشیان لی تیده گهن، وه باش کاریان پی ده کهن و پیان ه وه پابه ند دهن، ئامین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

سەرچاوه كان

- ١) تفسير الطَّبْرِي المُسمى جامع البيان في تأويل القرآن لأبي جَعْفَر محمد بن جرير الطَّبْرِي، تحقيق: هاني الحاج، عماد زكي البارودي، خَيْرِي سعيد، المكتبة التوفيقية، ٢٠٠٤ القاهرة.
- ٢) المصباحُ المُنير في تَهْذِيب تفسير ابن كثير للإمام الجليل عماد الدين أبي الفداء إسماعيل بن عُمَر بن كَثِير القرشي الدمشقي، إعداد جماعة مِنَ العُلَمَاء، بإشراف الشيخ صَفِي الرحمن المباركفوري، دار السلام، الطبعة الثانية (١٤٢١هـ - ٢٠٠٠م).
- ٣) التفسير الكبير أو مَفَاتِيحُ العَيْب للإمام فَخْرُ الدِّين محمد بن عُمَر بن الحسين بن الحسن ابن علي التميمي البكري الرازي الشافعي، حَقَّقَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ عماد زكي البارودي المكتبة التوفيقية.
- ٤) الجامع لأحكام القرآن، تفسير القُرْطُبِي لأبي عبدالله محمد بن أحمد الأنصاري القُرْطُبِي، حَقَّقَهُ وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ عماد زكي البارودي، خَيْرِي سعيد، المكتبة التوفيقية.
- ٥) أَحْكَامُ القرآن لأبي بكر محمد بن عبدالله المعروف بابن العربي، راجع أصوله وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ محمد عبدالقادر عطا، الطبعة الأولى (١٤٠٨هـ - ١٩٨٨م).
- ٦) فتح القدير، الجامع بين فني الرواية والدراية من علم التفسير (تفسير الشوكاني) تأليف: الإمام العلامة محمد بن علي بن محمد الشوكاني، تحقيق: عبدالرزاق المَهْدي، دار الكتاب العربي، الطبعة الأولى (١٤٢٠هـ - ١٩٩٩م).
- ٧) تفسير القاسمي المُسمى محاسن التأويل، تأليف: علامة الشام محمد جمال الدين القاسمي، دار الفكر الطبعة الأولى (١٣٩٨هـ - ١٩٧٨م).
- ٨) تفسير المراغي تأليف أحمد مصطفى المراغي، دار الفكر، بيروت.
- ٩) تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المَنان، تأليف: العلامة الشيخ عبدالرحمن بن ناصر السعدي، تحقيق: عبدالرحمن بن معلا اللويحق مؤسسه الرسالة، الطبعة الأولى (١٤٢٠هـ - ١٩٩٩م).

- (١٠) صفوة البيان لمعاني القرآن، تأليف: الشيخ حسين محمد مخلوف الطبعة الثالثة.
- (١١) صفوة التفاسير، تأليف: العلامة محمد بن علي الصابوني، مكتبة الهداية، أربيل/ العراق، الطبعة الأولى (١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م).
- (١٢) تفسير القرآن الحكيم الشهير بـ (تفسير المنار) تأليف: محمد رشيد رضا، دار المعرفة، الطبعة الثالثة.
- (١٣) الأساس في التفسير، تأليف: سعد حوى، دار السلام، الطبعة الثانية (١٤٠٩هـ - ١٩٨٩م).
- (١٤) في ظلال القرآن، تأليف: سيد قطب دار الشروق، الطبعة الشرعية الخامسة والعشرون (١٤١٧هـ - ١٩٩٦م).
- (١٥) التفسير المنير في العقيدة والشريعة والمنهج، تأليف: الأستاذ الدكتور وهبة الزحيلي، دار الفكر الطبعة الثالثة (١٤٢٦هـ - ٢٠٠٥م).
- (١٦) مفردات ألفاظ القرآن، تأليف: العلامة الراغب الأصفهاني، تحقيق: صفوان عدنان داوودي، دار القلم، الطبعة الثالثة (١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م).
- (١٧) المعجم الوسيط، دار الدعوة، الطبعة الثانية.
- (١٨) لباب النقول في أسباب النزول، للإمام الحافظ جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي خرَجَ أَحَادِيثُهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ عَبْد الرَّزَّاقُ الْمُهَدِّي، دار الكتاب العربي (١٤٢٦هـ - ٢٠٠٦م)، (أسباب النزول) للنيسابوري.
- (١٩) الموطأ للإمام مالك بن أنس برواية يحيى بن يحيى الليثي، تحقيق: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا، دار المعرفة، الطبعة الثانية (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م)، (أسباب النزول) للواحدي.
- (٢٠) المُسنَد للإمام أحمد بن محمد بن حنبل، تحقيق: أحمد محمد شاكر، حمزة أحمد الزين، دار الحديث.
- (٢١) صحيح البخاري للإمام أبي عبدالله محمد بن إسماعيل البخاري، تحقيق: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا، دار المعرفة، الطبعة الأولى (١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م).
- (٢٢) صحيح مسلم للإمام الحافظ مسلم بن الحجاج النيسابوري، حقوق أصوله وخرَجَ أَحَادِيثُهُ عَلَى الْكُتُبِ السِّتَةِ: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا، دار المعرفة، الطبعة الثانية (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).

- (۲۳) سُننُ أَبِي دَاوُدَ لِلْإِمَامِ أَبِي دَاوُدَ سُلَيْمَانَ بْنِ الْأَشْعَثِ السَّجِسْتَانِيِّ، تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيُّ، مَكْتَبَةُ الْمَعَارِفِ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (۱۴۲۸هـ - ۲۰۰۷م). .
- (۲۴) سُننُ التِّرْمِذِيِّ لِلْإِمَامِ الْحَافِظِ مُحَمَّدِ بْنِ عَيْسَى بْنِ سُوْرَةَ التِّرْمِذِيِّ، تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيُّ، مَكْتَبَةُ الْمَعَارِفِ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (۱۴۲۸هـ - ۲۰۰۷م). .
- (۲۵) سُننُ النَّسَائِيِّ لِلْإِمَامِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَحْمَدَ بْنِ شَعِيبَ بْنِ عَلِيِّ الشَّهْرِيرِ بْنِ (النَّسَائِيِّ)، تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيُّ، مَكْتَبَةُ الْمَعَارِفِ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (۱۴۲۹هـ - ۲۰۰۸م). .
- (۲۶) سُننُ ابْنِ مَاجَةَ، لِلْإِمَامِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ يَزِيدَ الْقَزْوِينِيِّ الشَّهْرِيرِ بْنِ (ابْنِ مَاجَةَ)، تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيُّ، مَكْتَبَةُ الْمَعَارِفِ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (۱۴۲۹هـ - ۲۰۰۸م). .
- (۲۷) سُننُ الدَّارِ قُطْنِيِّ، لِلْإِمَامِ الْحَافِظِ عَلِيِّ بْنِ عُمَرَ الدَّارِ قُطْنِيِّ، تَحْقِيقُ: مَجْدِي بْنُ مَنصُورِ بْنِ سَيِّ الشُّورِيِّ، دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (۱۴۲۴هـ - ۲۰۰۳م). .
- (۲۸) الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحِينَ لِلْإِمَامِ الْحَافِظِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَاكِمِ النَّيْسَابُورِيِّ، تَحْقِيقُ: صَالِحُ اللَّحَامِ، دَارُ ابْنِ حَزْمٍ، الطَّبْعَةُ الْأُولَى (۱۴۲۸هـ - ۲۰۰۷م). .
- (۲۹) صَحِيحُ ابْنِ حِبَّانَ لِلْإِمَامِ أَبِي حَاتِمِ مُحَمَّدِ بْنِ حِبَّانَ الْخُرَّاسَانِيِّ، تَحْقِيقُ: حَقُوقُ أَصُولُهُ وَخَرَجَ أَحَادِيثُهُ: الدُّكْتُورُ الشَّيْخُ خَلِيلُ مَأْمُونِ شَيْحَا، دَارُ الْمَعْرِفَةِ، الطَّبْعَةُ الْأُولَى (۱۴۲۵هـ - ۲۰۰۴م). .
- (۳۰) الْمُعْجَمُ الْكَبِيرُ لِلْحَافِظِ أَبِي الْقَاسِمِ سُلَيْمَانَ بْنِ أَحْمَدَ الطَّبْرَانِيِّ، حَقَّقَهُ وَخَرَجَ أَحَادِيثُهُ حَمْدِي عَبْدِ الْمَجِيدِ السَّلْفِيِّ، مَكْتَبَةُ الْأَصَالَةِ وَالتُّرَاثِ، الطَّبْعَةُ الْأُولَى (۱۴۳۱هـ - ۲۰۱۰م). .
- (۳۱) سُننُ الدَّارِمِيِّ لِلْإِمَامِ أَبُو مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْفَضْلِ بْنِ بَهْرَامِ الدَّارِمِيِّ، حَقَّقَهُ وَشَرَحَ أَلْفَاظَهُ وَجَمَلَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ وَوَضَعَ فَهْرَاسَهُ: الْأَسْتَاذُ الدُّكْتُورُ مَصْطَفَى دَيْبِ الْبَغَا، دَارُ الْمَصْطَفَى، الطَّبْعَةُ الْأُولَى (۱۴۲۸هـ - ۲۰۰۷م). .
- (۳۲) مَشْكَاتُ الْمَصَابِيحِ، تَأَلِيفُ: مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْخَطِيبِ التَّبْرِيْزِيِّ، تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيُّ، الْمَكْتَبَةُ الْإِسْلَامِيَّةُ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (۱۴۰۵هـ - ۱۹۸۵م). .

- (٣٣) إرواء الغليل في تخريج أحاديث منار السبيل، تأليف: محمد ناصر الدين الألباني، المكتب الإسلامي، الطبعة الثانية (١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م).
- (٣٤) السراج المنير في ترتيب أحاديث صحيح الجامع الصغير، للحافظ جلال الدين السيوطي، العلامة محمد ناصر الدين الألباني، رتبهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ: عصام موسى هادي، دار الصديق، الطبعة الثانية (١٤٣٠هـ - ٢٠٠٩م).
- (٣٥) السنن الكبرى تصنيف: الامام أبي عبد الرحمن أحمد بن شعيب النسائي، تحقيق: دكتور عبدالغفار سليمان البنداري، وسيد كسروي حسن، دار الكتب العلمية بيروت - لبنان، الطبعة الاولى (١٤١١هـ - ١٩٩١م).
- (٣٦) سلسلة الأحاديث الصحيحة، تأليف: مُحَمَّدُ ناصر الدين الألباني، رحمه الله، مكتبة المعارف للنشر والتوزيع، الرياض، الطبعة الأولى.

بەرھەمەكانى دانەر

- ۱- پوختەيەك دەر بارەى ئىسلام. چاپى ۲ / ۲۰۰۶.
- ۲- دەبەرىك راچوونى ئىسلام و رېچكان. چاپى ۳ / ۲۰۰۶
- ۳- يادى خوا، گرنكى يادى خوا له ژيانى مرؤف دا. چاپى ۱ / ۱۹۸۷
- ۴- كۆمەلى خوا. چاپى ۱ / ۱۹۸۸
- ۵- پېشمەرگەى ئىسلام، يان مسوئمانى موحاھىد كى يە وچۇنە؟ چاپى ۳ / ۲۰۰۱
- ۶- دەر دو دەرمانى بزووتنە وەى ئىسلامى. چاپى ۱ / ۱۹۸۹
- ۷- رېبازى پېغمبەر ﷺ كامەيە؟! چاپى ۱ / ۱۹۸۹
- تېبىنى: دواتر خرايە نيو كتېبى (مسوئمانى كامل: بەشى يەكەم: بىر و بىر وى مسوئمان) وە دواتر ئەمىش خرايە نيو كتېبى (ئيمان و عەقىدەى ئىسلامى) يە وە .
- ۸- رېنگاى صالح بوون و بەرە و خوا چوون. چاپى ۳ / ۲۰۰۵
- تېبىنى: وەرگېردراوہ بۇ عەرەبى و لەژېر چاپە .
- ۹- كوردستان بۇ ويران بوو و چۆن ئاوەدان دەبېتە وە؟! چاپى ۱ / ۱۹۸۹
- ۱۰- حوكمى گەرانه وە ژېر نىرى طاغوت. چاپى ۲ / ۲۰۰۵
- ۱۱- سۆزى نەتە و ايه تى و بىرى ناسيؤ ناليزم له تەرازووى ئىسلامدا. چاپى ۳ / ۲۰۰۵
- ۱۲- مسوئمانى كامل/ بەشى يەكەم: بىر و بىر وى مسوئمان. چاپى ۱ / ۱۹۹۷
- تېبىنى: ((دواتر خرايە نيو كتېبى (ئيمان و عەقىدەى ئىسلامى) يە وە)).
- ۱۳- چارەسەرى كېشەى كورد له نيوان ئيمان و پەرلەمان دا. چاپى ۱ / ۱۹۹۲
- ۱۴- بزووتنە وەى ئىسلامى له دوورىانى مان و نەمان دا. چاپى ۱ / ۱۹۹۳
- ۱۵- بزووتنە وەى ئىسلامى و ئايندە يەكى گەش و روون. چاپى ۱ / ۱۹۹۵
- ۱۶- پرؤژەى بەرنامەى فېكرى كارى ئىسلامى. چاپى ۱ / ۱۹۹۶
- ۱۷- چەند رېرپوونىيەك بۇ ئىسلامىيەكانى كوردستان. چاپى ۱ / ۱۹۹۶
- ۱۸- ئىسلام و كېشە هەنووكە يەكان. چاپى ۱ / ۱۹۹۵
- ۱۹- با وريا بين! دارووخانى رەوشت كۆمەلگاگەمان بەرە و هەلدىر دەبات. چاپى ۲ / ۲۰۰۶.
- ۲۰- خواپەرستى ئىسلامى: بەشى يەكەم/ خواپەرستى بەگشتى، پاك و خاوينى .

- ۲۱- خواپەرستی ئیسلامی: بەشی دووهم/ نوێژ بەرپاکردن .
- ۲۲- خواپەرستی ئیسلامی: بەشی سێیەم/ مال بەخشین و زەکات.
- ۲۳- خواپەرستی ئیسلامی: بەشی چوارەم/ رۆژوو گرتن، حەج و عومرە، زیكری خوا.
- ۲۴- گەرانهووە بۆ لای خوا ﷻ . چاپی ۲۰۱۰/ ۵
- ۲۵- زانیانی ئیسلام کین و چۆن؟! چاپی ۲۰۱۱ / ۳
- تییینی : بۆ زمانی عەرەبیش وەرگێڕاوە.
- ۲۶- بنچینە گرنگەکانی ھەئس وکەوتی شەرعیانەو ژیرانە لەگەڵ وردە بابەتە خیلافییەکاندا، چاپی ۱ / ۱۹۹۹ .
- تییینی: ئەم نامیلکەییە باسیکی بەرگی یەکەمی کتییی: (خواپەرستی ئیسلامی)یە، بۆ زمانی عەرەبیش وەرگێڕاوەو چاپیش کراوە.
- ۲۷- مزگەوتەکانی کوردستان لەنیوان ئاوەدانکردنەووە وێران کردن دا. چاپی ۱ / ۲۰۰۰
- ۲۸- تاقیکردنەووی خوا بۆ بەندەکانی چییەو چۆنە؟ چاپی ۲ / ۲۰۱۱
- ۲۹- بنەما شەرعییەکان و ھێلە گشتیەکانی کۆمەڵی ئیسلامی . چاپی ۳ / ۲۰۱۱
- تییینی: (ئەم نامیلکەییە وەرگێڕاوەتە سەر زمانی عەرەبی).
- ۳۰- کۆمەڵی ئیسلامی: ئامانج و ھەئوێستەکانی. چاپی ۱ / ۲۰۰۱
- ۳۱- پاساوو بەلگە شەرعییەکانی بنیاتنانی کۆمەڵی ئیسلامی، ئالقەکانی: ۱، ۲ و ۳ و ۴ . چاپی ۱ / ۲۰۰۱
- ۳۲- ئافرەتی مسوئمانی کورد مافە شەرعییەکانی و ئەرکە گرنگەکانی. چاپی ۱ / ۲۰۰۰.
- ۳۳- ئافرەت و خیزان لە سایە شەرعیەت دا . چاپی ۲ / ۲۰۰۵
- ۳۴- چەند مەسەلەییەکی باوی سەردەم . چاپی ۵ / ۲۰۰۵
- تییینی: وەرگێڕاوەتە سەر زمانی عەرەبی.
- ۳۵- چەند پێروونییەك بۆ خوشك و برایانمان لە ھەندەران. چاپی ۱ / ۲۰۰۲
- ۳۶- سنوورە قەدەغەکان مەشکینن! (چاوپیکەوتنی دکتۆر حسین محمد عزیز). چاپی ۲ / ۲۰۰۳
- ۳۷- چۆن ھەئس وکەوت لەگەڵ خەلکی دا بکەین؟! چاپی ۱ / ۲۰۰۲
- تییینی: وەرگێڕاوەتە سەر زمانی عەرەبی.
- ۳۸- شەھید کئیەو چ پلەوپایەییەکی ھەییە؟! چاپی ۱ / ۲۰۰۲

- ۳۹- جىھاد لە پىرى خواداۋ چەند سەرنج و ئاگادارىيەك. چاپى ۱ / ۲۰۰۲
- ۴۰- بۇئەۋەدى لەسەر جىھاد كىرگەن قەرزدار نەبىنەۋە! چاپى ۱ / ۲۰۰۲
- ۴۱- جىھاد لە پىرى خوادا چىيە و بۇچى دەكرى و چۆن دەكرى؟ چاپى ۱ / ۲۰۰۲.
- ۴۲- ئەشكەنجە و زىندان (چاۋپىكەۋتنى ھاۋزىن عومەر) چاپى ۳ / ۲۰۰۹ .
- تېيىنى: ۋەرگىپراۋەتە سەر زمانى عەرەبى، ھەرۋەھا دوو تەرجمە مەى فارسىشى كراۋە و چاپ و بلاۋكراۋەتەۋە، ھەرۋەھا بۇ زمانى ئىنگلىزىش ۋەرگىپراۋە و چاۋەپى چاپە.
- ۴۳- كارو پىرۋەدى ئىسلامىمان (وتارى كۆنگىرى بەكەمى كۆمەلى ئىسلامى) چاپى ۲ / ۲۰۰۶.
- ۴۴- ئىسلام و مەسئۇلمانەتى و كارى ئىسلامى لەبەر رۇشنايى قورئان و سوننەتدا. چاپى ۱ / ۲۰۰۶ .
- ۴۵- ئىمان و عەقىدە ئىسلامى. بەرگى / ۱، ئىمان و عەقىدە ئىسلامى چىيە و چۆنە؟! ۱ تا ۱۲ . چاپى ۱ / ۲۰۰۶
- ۴۶- ئىمان و عەقىدە ئىسلامى. بەرگى / ۲، خوا بە يەكگرتن (التوحىد) لە بەدەيھىنەرايەتى و پەروەردگار پىتى دا. ۱۳ تا ۲۶ . چاپى ۱ / ۲۰۰۶
- ۴۷- ئىمان و عەقىدە ئىسلامى. بەرگى / ۳، خوا بە يەكگرتن لە ناو و سىفەت و پەرسىترۋىتى دا، ۲۷ تا ۳۶ . چاپى ۱ / ۲۰۰۷
- ۴۸- ئىمان و عەقىدە ئىسلامى. بەرگى / ۴، ئىمان بە فرىشتەكانى خوا (عزوجل)، كىتەبەكانى خوا (عزوجل)، پىغەمبەرانى خوا (عليهم الصلاة والسلام). ۳۷ تا ۴۰ . چاپى ۱ / ۲۰۰۷
- ۴۹- ئىمان و عەقىدە ئىسلامى. بەرگى / ۵، ئىمان بە پۇزى دوايى قەزاۋ قەدەر ۴۱ تا ۴۵ . چاپى ۱ / ۲۰۰۸
- ۵۰- ئىمان و عەقىدە ئىسلامى. بەرگى / ۶، تايەتمەندى و دىدو بۇچوونەكانى پەيپەۋانى رىبازى راست. ۴۶ تا ۵۰ . چاپى ۱ / ۲۰۰۸
- ۵۱- تەۋزى ئىسلامى و عەلمانىي و خالە ھاۋبەش و جياۋازەكانىيان. چاپى ۱ / ۲۰۰۷، چاپى ۲ / ۲۰۱۱ .
- تېيىنى: زۇربەى بە (۲۴) ئالقه لە ھەفتەنامەى (ھاۋۋلاتى) و ئەۋەدى دىكەش بە (۹) ئالقه لە ھەفتەنامەى (ئاۋىنە) دا بلاۋكراۋەتەۋە.
- ۵۲- گەنجەكانمان لە نىۋان پەسەنايەتى و لاسايى كىرگەنەۋەدا.
- ۵۳- بە دوورخستەۋەدى ئافرەت لە ئىسلام چ زىانىك دەكەين ؟
- ۵۴- سىياسەتى ئىسلامى و چەند پىروونكىردنەۋەيەك.

- ۵۵- چۆنیەتی بوونە پێشەنگو بنیاتنانی بنکەى جەماوەریی.
- ۵۶- چەند بىنەمايەکی گرنگی وتاریبیژی.
- ۵۷- قوتابیانی زانیاری شەرعیی چەند سەرنج و رینمایى یەك.
- ۵۸- خوو رەوشتی بەرزو پەسند سەنگى مەحەکی مسوئمانەتی یە.
- ۵۹- بانگەواز بۆ لای خوا .
- ۶۰- قوتابیان لەم هەل و مەرجەدا پێویستە چۆن بن و چی بکەن !؟
- ۶۱- ضيف و قضية (مقابلة مع قناة العربية). كه دوايى له شیوهی نامیلکەدا چاپ کراوه.
- ۶۲- حوار خاص (مقابلة مع قناة العالم). كه دوايى له شیوهی نامیلکەدا چاپ کراوه.
- ۶۳- خواناسی، ئایین، ئیمان. چاپی ۲ / ۲۰۰۹ .
- ۶۴- واقیعی هەریمی کوردستان... دیدیکی ئیسلامیانه. چاپی ۱ / ۲۰۰۸ .
- ۶۵- چەند بابەتیکی هونەریی لەبەر رۆشنایی قورئان و سوننەت دا. چاپی ۱ / ۲۰۰۸
- ۶۶- چۆن باشتر لە کتیبی بەرپزی خوا بەرھەمەند دەبین!؟ چاپی ۱ / ۲۰۰۸، چاپی ۳ / ۲۰۱۰
- ۶۷- سروشت و پایەکانی خیزان و مەسەلەى چەندژنیى له تەرازووی شەرعو عەقل دا.
- تییینی: ئەم نامیلکەیه بە (۱۴) ئالقە لە رۆژنامەى (رۆژنامە)دا بلاوکراوتەو.
- ۶۸- پوختەى ژياننامەى پیغەمبەرى خوا ﷺ، چاپی ۱ / ۲۰۱۰، چاپی ۲ / ۲۰۱۱.
- ۶۹- چەند بابەتیکی سیاسى هاوچەرخ لەبەر رۆشنایی عەقل و وەحى دا .
- ۷۰- کارى ئیسلامی و رەواندەوێى چەند تەمومژیک.
- ۷۱- حوکمی لە ئیسلام هەلگەرانەووەو هەلسەنگاندنیك.
- ۷۲- مەلای گەورە کۆیەو تەفسیرەکەى و چەند سەرنجیک.
- ۷۳- ئەركى سەرشانمان بەرانبەر بە قورئان .
- ۷۴- هەلسەنگاندنیك لەبارەى: هەبوون و نەبوونی نەسخ لە قورئان دا.
- ۷۵- الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تبارك وتعالى، المجلد الأول.

نُه‌و‌بهره‌مانه‌ی له‌ژیر چاپن

- ۱، ۲، ۳، ۴- الإسلام كما يتجلّى في كتاب الله تبارك وتعالى، المجلد الثاني والثالث والرابع والخامس.
- ۵- خاتوو عائیشه دایکی برواداران.
- ۶- پروونکردنه‌وی بنه‌ما شه‌رعیه‌کان و هیله گشتیه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی.
- ۷- طریق الصلاح والسییر الی الله تعالی.
- ۸- خوشک و براینمان له هه‌نده‌ران و ئه‌رکی سه‌رشانیان.

نُه‌و‌بهره‌مانه‌ی چاوه‌ری‌ی چاپن.

- ۱، ۲، ۳- الإسلام كما يتجلّى في كتاب الله تبارك وتعالى، المجلد ۶ و ۷ و ۸.
- ۴- خووو ره‌وشتی ئیسلامی.
- ۵- ئافره‌ت و خیزان له سایه‌ی شه‌ریعه‌تدا. به‌رگی دووهم.
- ۶- گرنگی و پیویستی پابه‌ندی به قورئان و سوننه‌ته‌وه.
- ۷- ئیسلام و ده‌وله‌تداری و حوکم‌پرانیی.

نۆۋرۆك

بابەت	لاپەرە
پېشەكى.	۳
وتەيەك لەبارەى ئەم تەفسىرەۋە.	۷
رېئ خۆشكردن.	۱۰
چۆنپەتتى نەخشەى تەفسىركردىنى سوردەت و ئايەتەكان.	۱۲
دەرسى يەكەم: چەند زانىباريەك لەبارەى قورئانەۋە.	۱۳
دەرسى دوۋەم: تەفسىرى سوردەتى فاتىحە.	۴۰
تەفسىرى سوردەتى (البقرة).	۶۱
دەرسى سىيەم: ئايەتى (۱ - ۵) پىناسەى پارىزكاران.	۶۲
نەخشەى بابەتەكانى سوردەتى بەقەرە بەگشتى	۶۵
دەرسى چوارەم: ئايەتەكانى (۶ - ۲۰)، پىناسەى بىبىروايان و مونافىقان.	۷۵
دەرسى پىنجەم: ئايەتەكانى (۲۱ - ۲۴)، باسى پەرورەدگارپىتى و تەنبا پەرستراۋپىتى خوا،	۹۸
باسى موعجىزە بوونى قورئان بۇ ئىسپاتى پىغەمبەرپايەتى موحەممەد صلى الله عليه وسلم	
دەرسى شەشەم: ئايەتەكانى (۲۵ - ۲۷)، پاداشتى برواداران لە دوارۋژداۋ باسى وىنە هېنانەۋە	۱۱۳
دەرسى حەۋتەم: ئايەتەكانى (۲۸ - ۲۹)، باسى نامەنتىقى بوونى كوفرو بەلگەداربوونى ئيمان	۱۲۶
دەرسى ھەشتەم: ئايەتەكانى (۳۰ - ۳۹)، باسى بەسەرھاتى ئادەم ﷺ.	۱۳۷
دەرسى نۆيەم: تىۋەرپامانىك لە بەسەرھاتى ئادەم و ئىبلىس.	۱۶۳
دەرسى دەيەم: ئايەتەكانى (۴۰ - ۴۶)، باسى خاۋەن كىتپەكان بەگشتى و جوولەكەكان بەتايپەت.	۱۷۷
دە فەرمانى گەرورە پىنج قەدەغەى گىرنگ.	۱۸۹
دەرسى يازدەيەم: ئايەتەكانى (۴۷ - ۶۰)، خوا ﷺ دە لە چاكەۋ نىعمەتەكانى خۇى بىر جوولەكەكان دىنپىتتەۋە.	۱۹۱
دەرسى دوازدەيەم: ئايەتەكانى (۶۱ - ۶۲)، باسى بىبانوگرىتنى جوولەكەكان بە موسا ﷺ	۲۱۸
لەسەر خواردن، باسى سەرفرازىي ئيماندارانى راست و ساغ و چاكەكار.	

لاپەرە	بابەت
۲۳۱	دەرسى سىز دەيەم: ئايەتە كانى (۶۳ - ۶۶)، باسى دوو كەم و كورپى گەورەى جوولە كە كان.
۲۴۶	دەرسى چوار دەيەم: ئايەتە كانى (۶۷ - ۷۴)، باسى بەسەرھاتى دۆزىنە وەى بكوژى بابايە كى كوژراو سەرپرېنى مانگايەك و ... ھتد.
۲۶۸	دەرسى پاز دەيەم: ئايەتە كانى (۷۵ - ۸۲)، تاگادار كورنە وەى ئيمانداران لە و راستىيە كە ژمارەيەك لە جوولە كە كان بەھۆى بەرژە وەندىيە يە وە، يان نەزانيى و لاسايى كورنە وە وە، مسولمان نابن.
۲۹۲	دەرسى شاز دەيەم: ئايەتە كانى (۸۳ - ۸۶)، باسى پەيمان لىتوەرگىرانى جوولە كە كان و پەيمان شكاندنيان.
۳۰۶	دەرسى ھەقدەيەم: ئايەتە كانى (۸۷ - ۹۱)، خستەنە پرووى چەند ھەلوئىستىكى زۆر خراپى جوولە كە كان.
۳۲۰	دەرسى ھەژ دەيەم: ئايەتە كانى (۹۲ - ۹۹)، خستەنە پرووى ژمارەيەكى دىكە لە ھەلوئىستە خراپە كانى جوولە كە كان.
۳۳۳	دەرسى نۆزدەيەم: ئايەتە كانى (۱۰۰ - ۱۰۳)، باسى پەيمان شكىنيى جوولە كە كان و پابەندە بوونيان بە كىتېبى خوا وە شوئىنكە و تنى جادوو گەران.
۳۴۶	دەرسى بىستەم: باسىك لەبارەى جادوو جادوو گەرانە وە.
۳۷۱	دەرسى بىستە و يە كەم: ئايەتە كانى (۱۰۴ - ۱۱۰)، بۆ جارى يە كەم بانگ كورنى ئيمانداران بە نازناوى ئيمان و چەند ئامۆژگارىيە كى گەورە و گرنكى پرواداران.
۳۸۴	دەرسى بىستە و دوو ھەم: لىكۆلئىنە وەيەك دەربارەى نەسخ.
۴۰۹	توئىزىنە وەيەك لەبارەى ئايەتە شمشىر (آية السيف) وە.
۴۱۸	دەرسى بىستە و سىيەم: ئايەتە كانى (۱۱۱ - ۱۱۵)، باسى خۆپەرسىتىى و دەرمارگىرىى جوولە كە و نەصرانىيە كان و بەدۆر خستەنە وەيان.
۴۳۴	دەرسى بىستە و چوارەم: ئايەتە كانى (۱۱۶ - ۱۱۹)، بەرپەرچدانە وەى ھەندىك قسە و قالى جوولە كە و نەصرانىيە و ھاوبەش بۆ خوا دانەران.
۴۴۷	دەرسى بىستە و پىنچەم: ئايەتە كانى (۱۲۰ - ۱۲۳)، باسى ھەلوئىستى خراپ و چاكى خاوەن كىتېبە كان....
۴۶۰	دەرسى بىستە و شەشەم: ئايەتە كانى (۱۲۴ - ۱۲۹)، بەسەرھاتى ئىبراھىم و چۆنىيەتە كورنى بە پىشە و (إمام).

لاپه ره	بابهت
۴۸۴	دهرسی بیست و هه وتهم: نایه ته کانی (۱۳۰ - ۱۳۴)، باسی گرنگی و پیوستی شوینکه وتنی ئیبراهیم <small>علیه السلام</small> بۆ دینداری.
۴۹۵	دهرسی بیست و هه شتهم: نایه ته کانی (۱۳۵ - ۱۴۱)، به ریه رچدانه وهی قسه جووله که وه نه صرانیه کان که داوایان له مسولمان کردوه بچنه سه ر پیتبازی وان.
۵۰۶	دهرسی بیست و نۆیه م: نایه ته کانی (۱۴۲ - ۱۴۵)، باسی رووکه (قبله).
۵۳۵	دهرسی سییه م: نایه ته کانی (۱۴۶ - ۱۵۲)، باسی ئه و راستیه که خاوه ن کتیه کان دلنیا بوونه له راستیه گۆرانی رووکه له (بیت المقدس) وه بۆ (کعبه).
۵۵۹	دهرسی سی و یه که م: نایه ته کانی (۱۵۳ - ۱۵۷)، دواندن ئیمانداران بۆ جاری دووه م - له م سووره ته دا - به نازناوی ئیمان و باسی نوێژ و خۆراگری و تاقیکردنه وه ...
۵۷۱	دهرسی سی و دووه م: نایه ته کانی (۱۵۸ - ۱۶۲)، باسی صفا و مهروه و باسی تاوانی شاردنه وهی نایه ته کانی خوا و سزای سهختیان.
۵۸۶	دهرسی سی و سییه م: نایه ته کانی (۱۶۳ - ۱۶۷)، باسی یه کتایی خوا له په رستران داو نیشانه کانی پهروه ر دگاریتی خوا و باسی شیرک ...
۶۱۱	دهرسی سی و چواره م: نایه ته کانی (۱۶۸ - ۱۷۳)، بانگکردنی مرفایه تی که له روژییه حه لاله کان بخۆن و خۆیان له شوینکه وتنی شهیان بپاریتن ...
۶۴۱	دهرسی سی و پینجه م: نایه ته کانی (۱۷۴ - ۱۷۷)، باسی حوکم و سزای شاردنه وهی نایه ته کانی خوا، پیناسه ی چاکه کاری ...
۶۶۰	دهرسی سی و شه شه م: نایه ته کانی (۱۷۸ - ۱۸۲)، باسی سزای کوشتنی به ئانقه ست وه باسی وه صیه ت کردن.
۷۰۱	دهرسی سی و هه وته م: نایه ته کانی (۱۸۳ - ۱۸۵)، باسی پیوست کرانی رۆژووگرتن و باسی رۆژووی مانگی په مه زان ...
۷۴۰	دهرسی سی و هه شته م: نایه ته کانی (۱۸۶ - ۱۸۹)، باسی نزا و پارانه وه و باسی هه لئس و که وتی رۆژووه وانان له شه وانی په مه زان داو باسی ئیعتیکاف و، باسی تازه بوونه وهی مانگ ...
۷۶۸	دهرسی سی و نۆیه مین: نایه ته کانی (۱۹۰ - ۱۹۵)، باسی جه نگ و جه هاد له پیتاوی خواداو خۆپاراستن له لادان و هه له و په له.

لاپەرە	بابەت
۸۳۳	دەرسى چىل و يەكەمىن: ئايەتەكانى (۲۰۴ - ۲۰۷)، باسى دوو جۆرە كەسايەتتى خۇپەرست و خواپەرست و
۸۴۶	دەرسى چىل و دوومىن: ئايەتەكانى (۲۰۸ - ۲۱۲)، فەرمانكردن بە پرواداران كە بەتەواويى بچنە نىو ئىسلامەو و باسى سەرەنجامى بىپروايران و پرواداران لە دوارپۆژدا
۸۶۰	دەرسى چىل و سىيەمىن: ئايەتەكانى (۲۱۳ - ۲۱۵)، خىستنه پرووى سى پاستىي گىرنگ: يەكپىزىي ، تاقىكرانه وە، بەخشىن
۸۷۷	دەرسى چىل و چوارمىن: ئايەتەكانى (۲۱۶ - ۲۱۸)، باسى پىويست بوونى جەنگ لەسەر پرواداران و باسى ھەلگەرانەو لە ئىسلام.
۸۹۵	دەرسى چىل و پىنجەمىن: ئايەتەكانى (۲۱۹ - ۲۲۱)، باسى پرسىياركردن لەبارەي شەراب و قومار و ھەتيوان و، قەدەغەبوونى ھاوسەرگىرىي پرواداران لەگەل كافران دا.
۹۱۲	قۇناغەكانى قەدەغەكرانى شەراب.
۹۱۵	قۇناغەكانى قەدەغەكرانى قومار.
۹۲۶	زىانەكانى قومار.
۹۴۳	دەرسى چىل و شەشەمىن: ئايەتەكانى (۲۲۲ - ۲۲۳)، باسى پرسىياركران لەبارەي كەوتنەھەيزى ئافرەتان و چۆنىيەتى مامەلەكردنى مېردىان لەگەلئاندا لەكاتى ھەيزدا
۹۵۶	دەرسى چىل و ھەشتەمىن: ئايەتەكانى (۲۲۶ - ۲۳۰)، باسى سى بابەتى گىرنگى بوارى كەسىتى: (ئىلاء) و (عېددەي ژنى تەقلاقدراو) و (خولع).
۹۹۴	دەرسى چىل و نۆيەمىن: ئايەتەكانى (۲۳۱ - ۲۳۳)، باسى چۆنىيەتى پىكەو مامەلەكردنى پىوان و ژنانى لەيەك جىابووەو بەھۆي تەلاق يان خولعەو .
۱۰۲۲	دەرسى پەنجايەمىن: ئايەتەكانى (۲۳۴ - ۲۴۲)، باسى عېددەي ژنى مېرد مردوو و چۆنىيەتى ھاوسەرگىرىي كىرەنەو دىان و، باسى نوئىزو باسى رەوابوونى مانەو ەي ژن لە مالى مېردى كۆچكردوویدا بۆ ماو ەي سالىك .
۱۰۵۵	دەرسى پەنجايەمىن: ئايەتەكانى (۲۴۳ - ۲۵۲)، باسى دوو بەسەرھاتى گەلى بەنى ئىسپرائىل: راکردن لە مەرگ و، طالوت و جالوت
۱۰۸۹	دەرسى پەنجايەمىن: ئايەتەكانى (۲۵۳ - ۲۵۷)، پىناسەي پىغەمبەران و، بەخشىنى مال و سامان و، پىناسەي خوا جل جلالە و پىناسەي دىن، و ھەلئويستى خواو طاغوت لە بەرانبەر شوئىنكەوتوانيان دا.

بابەت	لاپەرە
دەرسى پەنجاو سىيەمىن: ئايەتەكانى (۲۵۸ - ۲۶۰)، باسى خواناسىيى و دواپۆژ ناسىيى و باسى زىندوو بوونە... .	۱۱۲۲
دەرسى پەنجاو چوارەمىن: ئايەتەكانى (۲۶۱ - ۲۶۶)، باسى چاگەكارىيى و مالّو سامان بەخشىن و شىۋازى پەسندىيى و سەرەنجامى ئىخلاص و رىيازىيى لە بەخشىن دا .	۱۱۳۹
دەرسى پەنجاو پىنجهمىن: ئايەتەكانى (۲۶۷ - ۲۷۴)، باسى بەخشىنى مالّو سامان: چۆن و چى و بە كى دەبەخشىرى.	۱۱۶۶
دەرسى پەنجاو شەشەمىن: ئايەتەكانى (۲۷۵ - ۲۸۱)، باسى سوودخۆرىيى و سزاي سەختى سوودخۆران لە دواپۆژداو، باسى بەخشىن و ھەرەشەكردن بە سزاي دىيائى لە سوودخۆرانو، باسى رەوايى مولكدارىيى و شت ھەبوون .	۱۲۰۰
دەرسى پەنجاو ھەوتەمىن: ئايەتەكانى (۲۸۲ - ۲۸۳)، باسى قەرزو نووسىنى و شايدە لەسەرگرتنى و بارمتە (رهن) و... ھتد.	۱۲۴۱
دەرسى پەنجاو ھەشتەمىن: ئايەتەكانى (۲۸۴ - ۲۸۶)، باسى خاۋەندارىتى خوا بوّ ناسمانەكان و زەوى و باسى لىپرسىنەۋەى بوّ بەندەكانى لەسەر پەنھان و ئاشكرائان و باسى ئىمانى پىغەمبەر و پرواداران و نزاو پارانەۋەى بە كۆلى ئىمانداران .	۱۲۷۷
سەرچاۋەكان.	۱۳۱۴
بەرھەمەكانى دانەر.	۱۳۱۸
نىۋەرۆك.	۱۳۲۳